БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ

ИНСТИТУТ ЗА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК

СТЕФАН ИЛЧЕВ

РЕЧНИК НА ЛИЧНИТЕ И ФАМИЛНИ ИМЕНА У БЪЛГАРИТЕ

СОФИЯ · 1969

ИЗДАТЕЛСТВО НА БЪЛГАРСКАТА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ

ПРЕДГОВОР

Тоя речник обхваща личните и фамилни имена у българите от Освобождението насам, като някои се проследяват от по-далечно минало.

На имената се посочва — доколкото това може да се установи — произходът и значението, мястото, където се срещат, а в отделни случаи годината, когато са записани или когато са родени лица с по-редки имена.

Задачата на речника е да запознае читателите с историята и значението на имената, с основните принципи, по които те се създават, а заедно с това да надзърне в една малко изследвана страна от културата и душевността на българина и да повдигне въпроса за повече българщина и национално достойнство в нашата антропонимия.

Въпреки дългогодишното събиране и проучване в речника има непълноти и недостатъчно убедителни тълкувания, които не можаха да бъдат избягнати. В тоя област предстои още много да се работи.

ИЗВОРИ

Имената са събирани от различни печатани и непечатани извори и от живата реч. От печатаните извори по-важни са:

Найден Геров, Кръстни имена (в края на V том на Речник на българския език). Някои имена са пропуснати в тоя списък, но ги има на азбучния ред в самия речник.

Братя Миладинови, Собствени народни имена (в сборника Български народни песни).

Д. Вукадинов, Списък на западнобългарските народни имена, СбНУ XV, 1898.

Л. Милетич, Поменици на манастира Св. Ив. Бигор, Дебърско, и Пречиста, Кичевско, СпАК XVI, 1918 и XVIII, 1919.

Никола Милев, Български лични и семейни имена от XVII век, Известия на Народния етнографски музей, III, кн. 3 и 4, София, 1921.

П. Мутафчиев, Из нашите старопланински манастири, СбАК, 15, 1931.

Спомоществователи на възрожденски книги — в края на книгите, издавани от 1825 г. до Освобождението.

Български алманаси — от П. А. Петров и др., 1893, от Ст. Митев, 1900, Хр. Даалиев, 1908, д-р Ив. Парлапанов, 1917.

Густав Вайганд, Българските собствени имена — произход и значения, София, 1926.

Именник, сир. списък на имената, които се дават при св. кръщение. Издание на св. Синод, София, I изд. 1927, II изд. 1942.

Асимилаторската политика на турските завоеватели, съставител Петър Петров, София, 1962.

Йордан Заимов, Из панагюрската ономастика, Сборник Панагюрище и Панагюрският край в миналото, София, 1961.

Йордан Заимов, Принос към проучването на местните имена в Южна Добруджа, София, 1956.

Телефонни указатели на София и други градове от последните години.

Списъци на избирателите на разни градове и села, издавани между 1940 и 1950 г.

Списъци на наградени многодетни майки. Столичните вестници от март 1952 и януари 1953 г.

Стари и нови вестници, некролози, надгробни надписи.

Като материал за антропонимия писмените извори имат две слаби страни — в повече от тях не е посочено ударението на имената и тук-там се срещат печатни грешки. Затова много по-надежден извор са ръкописните

регистри на населението в народните общински съвети — от тях имената са вадени в присъствие на местни хора, които посочваха верния изговор и понякога даваха сведения за историята или произхода на името. Така е събиран материал от почти всички наши градове и голям брой села. Друг надежден извор е личната анкета с отделни лица, особено с ученици през дългогодишната ми преподавателска практика.

ИЗПОЛЗВАНИ РЕЧНИЦИ

Н а й д е н Г е р о в, Речник на българский език. Пловдив, 1895—1904.
Т. П а н ч е в, Допълнение на Българския речник от Н. Геров. Пловдив, 1908.
С т е ф а н М л а д е н о в, Етимологически и правописен речник на българския книжовен език. София, 1941.
В. Г е о р г и е в и др., Български етимологичен речник, св. I—V. София, 1962—1966.
Н и к о л а В а н ч е в и др., Турско-български речник. София, 1962.
И в а н П е н а к о в и др., Румънско-български речник. София, 1962.
М. Ф и л и п о в а и др., Гръцко-български речник. София, 1957.
Н. А. П е т р о в с к и й, Словарь русских личных имен. Москва, 1966.
Д. А. М а г а з а н и к, Турецко-русский словарь. Москва, 1945.
Fr. M i k l o s i c h, Lexicon palaeoslovenico-graeco-latinum. Vindobonae, 1862—1865.
C. A l e x a n d r e, Dictionnaire grec-français. Paris, 1874.
A l b e r t D a u z a t, Dictionnaire étymologique des noms de famille et prénoms de France Paris, 1951.
N. A. C o n s t a n t i n e s c u, Dicţionar onomastic romînesc. Editura Academiei Republicii populare romîne, 1963.

УВОД

ЛИЧНИ ИМЕНА

ПЛАСТОВЕ В ИМЕНАТА

Личните имена у българите са възниквали или са възприемани през различни епохи.

Най-стар пласт съставят имената, наследени от далечното минало, които се срещат и у другите славянски народи, като Владимир, Владислав, Драгомир или съкратените им форми Драго, Миро, Слав, Нягул, Семко, Сульо, Требел.

С настаняването на Балканския полуостров българските славяни ще да са възприели имена и от тракийския субстрат, но за тях нямаме положителни данни. Засвидетелстваните тракийски имена от нашите земи, като Бизис, Дадас, Долес, Котис, Мендас, Раскос, Садалас, Садокос, Севтес, Терес[1], може би са преобразени в нашите Бизо, Дадо, Доле, Коте, Мендо, Раско, Садо, Сево, Сефтора, Терьо, но това е само предположение. За днешния българин тия имена са свързани с други основи и с преосмислени по тях. Оцелели са имена от латински корени. Едни от тях може би са останали от старото романизирано население, а други да са по-късни заемки от румънски и арумънски. Такива са Буньо, Негра, Негро, Неро, Премо, Пуро, Пурош, Рута, Руте, Руфе, Руфо и редица други. Тях не бива да смесваме с чисто румънските имена, които се срещат сега в крайдунавските села и градове и чиито носители са български власи. Старите имена от тракийски и латински корени можем да приемем за втори пласт.

С идването на Аспаруховите българи е навлязъл трети пласт лични имена. За оригиналния вид и скритото значение на тия първобългарски имена разполагаме с оскъдни сведения, защото сравнително малко от тях се срещат в историческите паметници, а другите, по-многото, са били подложени на промени и изхабяване в устата на безкнижния народ. При това те не са свързани с понятни славянски думи, нито с някои календарски светии, та първоначалната им правилна форма се е заличила в езиковото съзнание на народа. Засега можем само да допущаме, че днешни български имена, като Джута, Жоте, Кедо, Пижо, Пуше, Шоле и много други, за чийто произход още няма задоволително обяснение, може би крият изменен първобългарски, кумански или печенежки корен. Първобългарски са и

---

[1] В. Бешевлиев, Проучвания върху личните имена у траките, София, 1965.

имената на нашите ханове и боляри отпреди покръстването, както и някои по-сетнешни. През време на дългото гръцко и турско робство почти всички те са изчезнали от народната традиция, а в по-ново време част от тях са възобновени по книжовен път.

С покръстването на българската държава в 865 г. у нас нахлуват масово християнските имена от източноправославния календар. Дори самият княз Борис I е получил второ име — Михаил. По произход християнските имена са главно староеврейски, гръцки и латински.

Еврейските имена са заети от Библията — Стария и Новия завет. Те отразяват един дълбоко религиозен мироглед и вяра за общението на човека с бога.

Гръцките имена са най-многобройни, защото повечето православни светци и светици изхождат от елинизираните области на Източното Средиземноморие. По значение гръцките имена са доста разнообразни, дори поетични. Понеже около $^2/_3$ от календарските светии и мъченици имат гръцки имена, техният брой у нас надминава двесте, а с производните и видоизменени форми — няколко пъти повече.

Латинските имена се срещат главно у католиците. У нас има малко латински имена, и то преминали през гръцки.

Всички тези календарски имена образуват четвърти пласт в нашата антропонимия. Близки до тях са и имената, които означават някое черковно понятие, книга, евангелски град и под., например Ангел, Ставри, Псалтир, Салтир, Витлием, Йерусалим.

Въпреки вековното турско робство поради разликата в религията турски лични имена не са възприети у нас. Мохамедански имена (повече от арабски произход) се срещат само у помаците. Вън от тях се срещат неголям брой имена, в които се крие турски корен, но те са образувани на българска почва от познати турски думи. Такива са Демир, Курти, Каро, Севда, Султана, Сърма и др. Има също някои прякори или псевдоними на видни хайдути, с които са прикривали истинското си име, например Чавдар, Индже, Атмаджа.

Тези турски имена и псевдоними съставят пети пласт.

От Възраждането насам у нас все повече възникват имена, които отразяват политически, литературни и други влияния. Например към края на турското робство се появи личното име Венелѝн. В същност то е фамилно име на руския писател-историк Юрий Иванович Венѐлин, чиито книги за българите му бяха спечелили симпатията на нашата интелигенция. Малко по-късно, та и след Освобождението у нас зачестява рядкото преди това име Александър. Явно е, че родителите или кръстниците са имали пред вид не календарския светия, а руския император Александър II. В същото време зачестява и името Владимир, син на Александър II. През време на Освободителната война се прочули някои руски военачалници и покрай това се явили имената Гурко, Скобел, Калитин.

Когато Фердинанд Кобург станал княз на българите в 1887 г., това име не било познато у нас; сега почти във всяка околия има по двама-трима Фердинандовци и те са хора на преклонна възраст или вече покойници.

След Октомврийската революция у нас се явиха лични имена Ленин, Будьони, Леваневски и др., а в годините наскоро преди 9 септември 1944 има и случаи на скрити политически имена, някои заети наготово от руски, като Нинел (обратно четене на Ленин), Владилен (=Владимир Илич Ленин),

Вилдирас (=Владимир Илич Ленин, диктатура на работници и селяни), Интерна (Интернационал), Клароза (*Клара* Цеткин и *Роза* Люксембург), Петилетка и др.

Увлечението по имена на политически лица и актуални събития понякога носи неприятни изненади. Наскоро след Октомврийската революция някои бащи у нас бяха кръстили синовете си Троцки, после трябваше да им сменят името. През 1935 г. един в Ломско кръстил сина си Хитлер,а сега се казва Христо. Срещал съм още имената Рузвелт, Мао-дзе-Дун, Сукарно, а към 1945—1950 г. зачестиха имената Сталин, особено Сталинка. Тия примери ясно показват колко е рисковано да се вземат имена на политически дейци, за които историята не е казала последната си дума.

Най-сетне има и — така да се каже — патологични случаи на политически увлечения. Например: към декември 1941 г. японските войски превзеха Сингапур и Рангун. Един-два дена след това в Пловдив се родили на някой си разпален аксиалист близначета момче и момиче. И кръстили момчето Сингапур, а момичето — Рангуна. . .

Друг източник на имена е литературата .Още през втората половина на миналия век у нас се явяват имената Геновева и Графица — от представлението „Многострадалната Геновева". Към 1908—1910 г. често представяха Вазовата драма „Борислав" — и мнозина родители почнаха след това, та и до днес да кръщават децата си Борислав и Тамара. Литературно влияние сочат и имена като Людмил и Людмила, Робинзон, Маргарита, Ивайло, Ингеборг, Албена, Пушкин, Вазо, а често срещаното в някои градове и села име Емил се дължи на известното съчинение на Ж. Ж. Русо — „Емил", което преди години беше настолна книга на мнозина наши по- будни и прогресивни учители. Тая мода беше позаглъхнала, но напоследък пак се оживи — тоя път от съветската литература. Тук спадат имена като Аксиния, Олег, Чайка и др.

Наред с литературата извор на лични имена стана и киното — Бригита, Евелина, Марлена, Наргиса, Патриция, Радж.

Ако приемем политическите и литературните имена за шести пласт, последния, седмия, ще съставят имената от думи, които означават някой предмет на модата или техниката. Имало ги е още в миналото — Атлаза, Кадифа, Седефчо, Сърма, има ги и в по-ново време — Грамофонка, Телефонка, Салфетка, Радиум и редица други.

ЗНАЧЕНИЕ НА ИМЕНАТА

Всички имена са възникнали с определено значение. За чуждите по произход българинът изобщо не се интересува какво значат. За него те са просто имена на календарски светии, исторически лица и др., а впоследствие — на дядото, бабата или някой близък роднина, чието име подновяват внуците.

Не така обаче стои въпросът с българските имена. Значението на едни от тях е ясно и сега (Веселин, Гълъб, Добри, Драга, Златко, Любен, Радко, Ружа, Цветан), а на други е избледняло, защото са образувани от старинни и редки думи или са свързани със забравени вече народни обичаи и поверия (Гальо, Гърдьо, Доста, Обретен, Пометко).

По семантика българските народни имена могат да се разделят на две големи групи, между които не винаги се долавя ясна граница — пожелателни и защитни.

Пожелателни имена

В пожелателните имена е вложено желанието на родителите за бъдещето на детето.

Живот и здраве: Дабижа (да бъде жив, да живее), Живко, Живка, Здравко, Здравка. Пожелание за дълъг живот се крие и в имена, като Арда, Искър, Дунав, Струма (да не пресъхва, да е вечен като реката).

Род и семейство: Брайко, Брайно, Братан, Браян (да живее с братя и сестри, да му казват брайно), Байо, Байко, Байно (да порасне, да стане байко 'бате' на по-млади братя и сестри), Везенко, Везьо (да е привързан към рода и близките си), Родьо, Рода, Родка, Родан, Родана (да продължи рода), Лозьо, Лозан, Лоза, Лозена (да продължи *лозата*, т. е. рода, влаката), Татьо, Татой, Татун, Татунчо, Татина (да бъде като татко си, да го наследи и замести), Новко, Новка (да поднови рода), Заварин, Заваринка (да го заварят, да дочака по-млади братя и сестри или деца и внуци), Меньо, Мянко, Мена, Мяна (да порасне, да стане за женене и да прати или да получи *мена* — годежен дар).

Успех в живота: Първан, Първо, Първа, Първена (да бъде пръв, първенец в живота), Видьо, Виден, Вида, Виденка (да бъде виден, бележит), Вельо, Велчо, Велико, Вела, Велика (да бъде голям, велик), Сретен, Сретко, Сретя (да е честит, да има *срета* — щастие в живота).

Сила и храброст: Воин, Войно, Войка (да бъде юначен), Бойо, Бойко, Бойка (да се боят от него, да бъде властен), Страхил (да се страхуват от него), Силян, Силяна (да бъде силен), Храбро (да бъде храбър), Груди, Груйо, Груда, Грудка (да бъде як и набит като грудка).

Качества на характера: Веселин, Веселина (да е весел и да весели близките си), Ради, Радко, Рада, Райка (да бъде радсстен, да се радва или да радва близките си), Драго, Драган, Драгой, Драга, Драгана (да е драг на хората), Добри, Добрин, Добра, Добрена (да бъде добър), Мила, Милка, Милен, Милена, Милован, Миладин (да бъде мил), Искрен, Искрьо, Искра (да бъде искрен, откровен, сърдечен).

Телесна хубост: Хубан, Хубен, Хуба; Лепо, Лепой, Лепа (да е *леп*, хубав), Гиздьо, Гизда, Гиздана; Вакльо, Ваклин, Вакла, Ваклина (да бъде вакъл — с хубави черни очи и вежди), Косан, Косена (да има хубава буйна коса), Къдрьо, Къдрин, Къдра (да има къдрава коса), Руси, Русен, Руса, Руска (да има хубава руса коса), Белчо, Бельо, Белин, Бела (да бъде бял, хубав), Румен, Румена, Румяна (да бъде румен), Младен, Младена (да младее, да бъде с младежки вид), Юно, Юнчо (да бъде *юн* = млад, младолик).

Близки до пожеланията за телесна хубост са имената, които сами по себе си означават хубави и приятни неща, а именно:

Цветя: Аглика, Иглика, Божур, Божура, Босилко, Босилка, Невен, Невена, Перуника, Ружа, Смил, Смилен, Смилена, Смин, Сминка, Стратор, Теменуга, Теменуша, Трендафил, Трендафила, Цвета, Цвята, Цветко, Цвятко, Цветан.

Билки и треви: Билка, Биляна, Билко, Билчо, Девесил, Детелин, Детелина, Имелка, Тентява, Чубра, Чубрин.

Дървета и плодове: Вишна, Вишньо, Калин, Калина, Крушо, Круша, Череша, Ябълка, Явор, Ягода, Ягодинка, Ясен.

П т и ц и: Гълъб, Гълъбин, Гълъбена, Паун, Пауна, Пауница, Славей, Славейко, Славейка, Сокол, Соколена.

Небесни светила: Звезда, Звездена, Звезделина, Звездо, Звезделин, Денница, Зорница, Слънчо.

Защитни имена

Защитните имена, както и пожелателните, са свързани с първобитната вяра в магическата сила на словото. Тяхното предназначение е преди всичко борба с детската смъртност. Когато на някои съпрузи първите деца мрели, те дават на новата си рожба такова име, което да я пази от преждевременна смърт. Защитните имена са няколко вида:

а) От глаголен корен със значение „стоя, трая“: Стойо, Стойко Стоян, Стоимен, Стойка, Стояна, Станьо, Станко, Станой (да ни стои, да остане жив), Трайко, Трайчо, Траян, Траяна (да трае, да живее), Прифан (да се прихване, да оцелее), Седенка (да се заседи).

б) От дума, която означава здрав, твърд и неособено ценен предмет: Камен, Кремен, Кремена, Желязко, Желяза.

в) От названието на обикновен домашен предмет, част на къщата, колата, ралото: Стрехчо, Праго, Пометко, Брусо, Скобел, Рукан, Блехо, Опленчо, Ралник.

г) „Грозни“ имена, т. е. имена, които предпазват от зли очи: Грозьо, Гърдьо (*гърд*=грозен), Черньо, Сиво, Сяро (*сяр*=сив), Гарчо (*гар*=сив, мургав), Гриво (*грив*=сив, сивоок).

д) Имена около подхвърляне. Към средствата за борба с детската смъртност спада и широко практикуваната допреди две-три поколения с и м в о л и ч н а ж е р т в а. Ако на родителите мрели децата или се родяло хилаво дете, за което се боели дали ще остане живо, „подхвърляли“ го рано сутрин на улицата или край кладенеца и гледали от закрито място кой ще мине пръв да го намери. Който го *найде* или *обрете*, той става кръстник на детето и му дава било своето име, било Найден, Найда, Обретен, Обретко. Ако вместо човек най-напред дойде и помирише подхвърленото дете някое домашно животно — крава, куче, прасе, загрижените родители си казват, че такъв е бил късметът на детето им, и може да го кръстят Кравьо, Кравко, Крава, Воло, Кучо, Кучкан, Песьо, Песан, Прасо. И вярвали, че с това са избягнали проклятието и детето ще оцелее до дълбока старост.

е) Търсене на име. Проклятието над родителите да не им траят децата може да се избегне и с ново име, каквото няма в рода и в близката околност. Такива са някои съвсем редки черковни имена или просто от израза „Търся име“, „Диря име“, „Питам за име“ вземат първата дума и образуват Търса, Търсена, Търсан, Търсанко, Дирьо, Диран, Дира, Пито, Питьо, Пита, Прашо, Прашан или втората дума. Имо, Имена.

ж) Защита от други беди. Според наивното вярване на нашите баби и деди някои имена крият сила да предпазват и от други напасти, каквато бива понякога нежеланото многодетство. Когато се раждат все момичета (а всеки родител иска да има преди всичко мъжка рожба), кръщават четвъртото или петото момиче Доста, Достена или Стига („доста ни са вече момичетата“) — за да се роди след него момче. Когато се раждат прекалено много деца, кръщават десетото или дванайсетото Запрян, Запряна, Заприн,

Запрен (да запрат, да не се раждат повече). Такова име са давали понякога, за да спрат не ражданията, а умиранията.

Магическата сила на името можела за цял живот да служи като защита против беди и диви зверове. А понеже най-опасният звяр за човека и стоката му по нашите места е вълкът, широко разпространени са имената Вълко, Вълчо, Вълкан, Вълкана. Иначе казано: понеже сам той е „вълк", няма да му вредят вълците. Същия смисъл имат по-редките имена Змейо, Змейко (да пази човека от змии и змейове), Огньо. Огнян (да го пази от огън и пожар), Сипко, Сипана (да го пази от болест сипаница). Подобно апотропично значение крият имената Обичка, Обецан, Дупчо, може би още Куцо, Куцар и др.

ПРЕОСМИСЛЕНИ ИМЕНА

Когато някое чуждо по произход и с непонятно значение име напомня българска или позната у нас чужда дума, хората го свързват с тая дума и го смятат за образувано от нея. Така от гръцкото име Тихон 'щастливец' са възникнали имената Тихо, Тихол, Тиха, Тишка — и ние смятаме, че крият значение „тих". От гръцко Продром, Продрум 'предтеча, предшественик' е образувано Друми и преосмислено по думата *друм*: да е вечен като селския друм. Първобългарското име Боян 'богат' влиза в системата на имената от *боя се*: Бойо, Бойко, Бойчо, Бойка. От еврейското име Михаил се образуват редица съкратени форми: Михо, Мико, Мино, Миньо, Минко, Минчо, Мичо, Мишо. Когато към началното **ми-** има и **л** — Мильо, Милко, Милчо, новата форма се слива с групата български имена от корен *мил*: Мила, Милка, Милан, Милен. От гръцкото εἱμαρμένη 'съдба' произлиза името Ермен, Ерменко, Ерменка, но съкратената западнобългарска форма Ерма се покрива с името на река Ерма и вече спада към личните имена, образувани от реки. Имената Рилко, Рилчо, Рила, Рилка лесно могат да се изведат от гръцко Кирил или еврейско Рахила, но понеже се срещат главно в Югозападна България, преосмислят се по планината Рила. Така с по-големи или по-малки промени са преосмислени още редица имена: Иван, видоизменено на Иво, Ива и сближено с горското дърво *ива*; Алипи, станало Липо, Липан, повече напомня дървото *липа*; Лило е видоизменено от Илия и свързано с Лила, Лиляна — от *лиляк*; от Киприян се получава Кипро, Кипра — по прилагателното *кипър*. Същото става и с имена от славянски произход. Старинното Краеслав е значело „слава на страната, слава на родния край", а съкратените форми Крайо, Крайчо, Крайна са преосмислени по *край* 'свършек', както Доста и Запрян.

Старинната дума *мер* (мѣръ), която се среща в имена като Витомер, Владимер, Драгомер, Станимер, е значела 'велик, славен', а после е преосмислена с много по-употребимото *мир* 'мир, спокойствие' и 'свят'. Едни от днешните имена на *-мир* са от по-стари на *-мер*, а новообразуваните са направо от *-мир*.

БОРБА С ЧУЖДИТЕ ИМЕНА

Календарските имена — еврейски, гръцки и латински — са ни били натрапени от византийските църковни власти, но както в миналото, така и днес те са чужд елемент, чуждо тяло в нашия езиков и народен организъм.

Ето защо българинът открай време се е стремял да ги асимилира, да ги направи понятни по значение и по-лесни за изговор. Това се постига чрез превод и чрез съкращаване.

Понеже в недалечното минало мнозина образовани българи са знаели гръцки език, те разбирали значението на голяма част от имената и ги превеждали. Например ако дядото се казва Тодор или Доротей, което ще рече 'дар от бога, божи дар', кръщават внука Божидар. Така и традицията е спазена, и дядото доволен, и името понятно.

Превеждане на гръцки имена е ставало нарядко още в старобългарско време, но се е засилило през Възраждането. Това е отразено и в нашата литература. За илюстрация да вземем две места от Вазовите „Чичовци".

Селямсъзът изрежда на поп Ставри имената на синовете си: „Петър съм кръстил на дяда Петра. . . Кръстя на вуйча Ставря — Ставри по български се вика Кръстьо, от Ставрос, но аз мразя патриката, както знайш. — Адаши сме — казваше поп Ставри." По-нататък Вазов говори за Иванчо Йотата: „Затова често караше дъщеря си Андроникия, или Мужепобедителка, както я наричаше в български превод мусикословеснейши Хаджи Атанасия, да му пее известната патриотическа песня."

Ето още няколко български имена, които по всичко изглежда, че са превод на съответни гръцки: Благородна — Евгения, Боголюб — Теофил или Филотей, Възкресия — Анастасия, Кръстьо — Ставри, Надежда — Елпида, Небесна — Урания, Пастирко — Пимен, Спас — Сотир, Сребро — Аргир, Царева — Василка.

Срещу редица други имена от български корен има близки, дори напълно еднакви по значение гръцки или латински, но в повече случаи българските ще да са възникнали самостоятелно и семантичната близост е случайна. Такива са: Богдан — Теодосий, Божана — Теофана или Теопия, Венеци, Венцеслав — Стефан, Веселин — Иларион, Воин, Войно — Страти, Стратия, Господин — Кирил, Желязко — Сидер, Жива, Живка — Зоя, Запрян — Стамат, Звезда — Стела, Злата — Хриса, Златко — Хрисант, Камен — Петър, Къдрин — Згуро, Люба — Агапия, Малчо — Павел, Мира — Ирина, Руса, Руска — Ксанта, Светла — Фота, Сретен, Сретко — Тихон, Черньо — Мавро и много други.

Създаването на български имена по чужд образец става не само с оглед на буквалното значение на чуждото име, но и какво напомня то, с какво е свързано.

Гръцката дума *παρασκευή* значи буквално 'подготовка, приготовление', но гърците наричат така и седмичния ден петък (подготовка за празника събота — по еврейската система). Поради тая връзка между подготовка и петък срещу името Параскева у нас възниква и Петка. (В календара има света Параскева — гръцка светица, и преподобна Петка — българска). По-нататък от женското име Петка се образува Петко, което е отделно от Петър.

Еврейската дума *шабат* 'почивка' по византийски се изговаря *σάββατον* и значи 'събота'. Срещу мъжкото име Сава или Савва у нас се явява Събо, Съби, Събчо, Събе, Събка, Съботин.

Κυριακή на гръцки значи 'неделя' (ден господен), а срещу личното име Кириак, Киряк имаме Недельо, Неделчо, Недялко, Неделя, Недялка и множество производни.

На гръцки Κυριαχή ΐῶν Βαΐων значи 'Връбница', Срещу редките у нас гръцки имена Вайо, Вая, а може би и независимо от тях, само във връзка с черковния празник, възникват българските Върба, Върби, Върбан, Върбен, които не спадат към другите народни имена от названия на дървета и цветя като Явор, Ясен, Яблен, защото върбата минава за малоценно дърво.

Черковният празник Благовещение на гръцки е Εὐαγγέλιον и оттам идва името Евангел, Вангел. У нас на едни места смятат името Благой за образувано направо от прилагателното *благ*, а другаде — като еднозначно с Вангел.

Тоя начин на борба с чуждите имена изисква не само будно национално съзнание, но и познаване на езика. Ето защо неукият народ, като не можел да превежда, само е съкращавал и опростявал дългите и мъчноизговорими чужди имена. От многосричното Емануил става Манол, Мано, Маньо, Манчо, от Пантелеймон — Пано, Панто, Пандо, от Хараламби — Ламбо, Ламби, от Константин — Коце, от Николай — Кольо, от Елисавета — Вета, Екатерина — Ката, Анастасия — Сия, Сийка.

Докато народът, от една страна, съкращава и видоизменя имената, от друга страна, църковните и училищни власти — независимо дали гръцки или български — упорито държат на пълните календарски имена. И съществува една хилядолетна борба между народ и църква. Простолюдието несъзнателно създава и поддържа съкратените и видоизменени форми, църквата и интелигенцията съзнателно дърпат назад към историята и календара. Един пример пак от Вазовите „Чичовци". Като изрежда имената на многочислената си челяд, Иван Селямсъзът споменава и сина си Манол. — Емануил — забеляза му строго поп Ставри — „и роди сина и нарече ему имя Емануил". . .

От Освобождението насам все повече надделяват пълните календарски форми, а голяма част от съкратените вече се срещат само във фамилните имена. Ето примери, взети от Телефонния указател на София, 1966 г. Антон Дочев, Георги Георундов, Георги Гергов, Георги Геров, Георги Гетов, Георги Гецов, Георги Гешов, Георги Гицов, Георги Гичев, Георги Гогов, Георги Гюров, Димитър Диков, Димитър Дилков, Димитър Дилов, Димитър Дилчев. Димитър Димов, Димитър Димчев, Димитър Митев, Димитър Митов, Димитър Митрев, Димитър Митров, Димитър Мицев, Димитър Мицов, Димитър Мишев, Димитър Мишков, Иван Вандов, Иван Ванков, Иван Вачев, Иван Вачков, Иван Йовков, Иван Йовчев, Иван Йолов, Иван Йонков, Иван Йонов, Иван Йончев, Иван Йотов, Иван Янев, Иван Янков.

Това „окалендаряване" е засегнало и някои български по произход имена, напр. Васил Велев, Васил Величков, Васил Велков,Васил Велчев, Васил Вутов, Васил Вълев, Васил Вълков, Стефан Станчев, Стефан Тенев, Стефан Стоев.

От тук се вижда, че през миналия век, когато са живели дедите, официалните им имена са били Дочо, Гьорунда, Герго, Геро, Гето, Гешо, Гецо, Гицо, Гичо, Гого, Гюро, а внуците, наши съвременници, „подновяват" техните имена, но с календарска форма Антон, Георги, Димитър, Стефан. Така народните имена остават само за домашна употреба, намаляват и голяма част от тях отмират.

ИЗБИРАНЕ НА ИМЕНА

Според широко разпространената народна традиция първородното дете се кръщава, ако е мъжко — на дядото, ако е женско — на бабата от бащина страна. За него смятат, че се ражда с готово име и идва да поднови старите.

Второто дете подновява дядото или бабата от майчина страна. Следващите деца ги кръщават на някой близък роднина или на самия кръстник, който най-често е също така близък роднина.

От това правило се допуща изключение, когато детето се роди на някой голям празник. Тогава му дават името на съответния светец. Затова Ботев, макар и първороден син, е кръстен Христьо, понеже се е родил навръх Коледа, а следният брат подновил бащиния си баща Петко.

Ако дядото или бабата са вече умрели, родителите се смятат свободни да търсят дори за първото си дете ново име по свой избор. Това става и когато младите съпрузи не се погаждат със старите и решително не им харесват имената — каквито случаи напоследък се срещат все повече и повече.

Ако родителите имат някой богат или влиятелен сродник, дори само познайник, предпочитат него пред други много по-близки, но бедни роднини.

За защитните имена стана дума на стр. 13—14. По някои места, например във Враца, за предотвратяване на детската смъртност кръщават детето на баща му или на майка му.

На едни места избягват да кръщават на умрял човек, другаде пък се смятат задължени да подновят паметта и името на умряло братче или сестриче, на умрял неженен чичо, вуйчо или леля, особено когато чичото или вуйчото е загинал на война.

Ако майката овдовее преди раждането, по традиция кръщават детето на умрелия му баща.

Когато се роди дете на черковен или народен празник, по някои места съчиняват име, което да напомня празника. Такива имена са Водьо, Водо, Водан, Воден (роден на Водици или Водокръщ, 6 19 януари), Врачана, Врачанка (празник Врачеве, т. е. Дамян и Козма, 14 ноември), Летник (народен празник Летник, 14 март или 8 май), Възнесена (празник Възнесение по пасхалния цикъл), Духо, празник Духовден или Свети Дух по пасхалния цикъл). Така ознаменуват и други паметни дни, например Наводненка (родена през време на голямо наводнение), Жего (роден при голяма жега), Класо (роден на нивата по време на жътва).

С имената на децата си родителите понякога ознаменуват случки и спомени от своя живот. Бащата бил пленник през Балканската война на остров Крит — кръстил дъщеря си Критка, друг бил през войната в Златибор в Югославия — кръстил дыцеря си Златиборка, бил на печалба в Америка — син Американ, направил му силно впечатление Атлантически океан — син Океан, прекарали медения си месец в Охрид — син Езерин, запознали се на връх Вежен — син Вежен, сгодили се на връх Вихрен — син Вихрен и т. н.

Тук има широк простор за хрумвания и създаване на нови разнообразни имена.

ФОРМИ НА ИМЕНАТА

Мъжки имена

Мъжките имена в най-голямата си част завършват на **-о**, **-ьо**, **-йо**, сетне на съгласна, по-рядко на **-е** и още по-рядко на друга гласна или на **й** (**-ай**, **-ей**, **-ий**, **-ой**, **-уй**). При имената с крайна съгласна най-много се явява **н** (около 42%), **л** (около 18%), **р** (около 11%), **ш** (около 6,5%). Останалите съгласни са застъпени много по-малко, а народни български имена на **г** и **ж** изобщо няма.

Срещу имена с крайно **-о** в някои западни области (Берковско, Царибродско, Трънско, Софийско) и нарядко другаде из страната още е живо по-старото окончание **-а** или **-я** (Ваца, Гаца, Гига, Ига, Пея, Цола, Цона). В Югозападна България голяма част от тоя тип имена завършват на **-е**, което в едни говори носи ударение (Кирѐ, Накѐ, Славѐ, Станкѐ, Тасѐ, Цонѐ), а в други не носи (Кѝре, Нàке, Слàве, Тàсе, Цòне).

Имената с мека съгласна **+-о** (писано **ьо** или **ю**) в Северозападна България обикновено се изговарят с твърда съгласна (Гано, Коло, Мито, Пено, Цоно), а в Източна, особено в Североизточна България, **ьо** често пъти се редуцира в **и** (Гани, Груди, Пени, Цани). При някои имена това **и** напълно е заместило по-старото **ьо** или **е** (Боби, Добри, Друми, Руси).

Старинното и черковно окончание **-ий** в имена от чужд произход като Ананий, Антоний, Генадий, Захарий, Методий, Сергий в живата реч се скъсява на **-и**, а в някои диалекти се разширява на **-ия** (Антония, Димитрия, Харалампия). В повече случаи тези разширени форми застъпват родително-винителен падеж, но понякога имената на **-ия** са по-близки до оригиналната гръцка или еврейска форма (Андрея, Анания, Захария и др.). Формите Васил, Георги, Димитър напълно са обособени от по-старите и черковни Василий, Георгий, Димитрий.

По брой на сричките десетина имена са едносрични (Бах, Виш, Влад, Ган, Гроз, Груд, Дан, Лъв, Рад, Слав, Стан), най-много са двусрични и трисрични, а имена с повече срички се срещат рядко.

Ударението може да пада на коя да е сричка.

З в а т е л н и ф о р м и. Всички мъжки имена на съгласна имат звателна форма на **-е** (Борисе, Василе, Драгане, Лазаре, Радуше) освен ония, които завършват на **к** и **х** (Киряк, Аспарух). Такава звателна форма могат да получат и имената на **-ай**, **-ей**, **-ой** (Братое, Драгое, Николае, Пантелее — изговаряно Братойе, Драгойе, Николайе, Пантелейе). От имената със завършек **-ър** ерът изпада (Александре, Димитре, Петре), а от Павел става Павле.

При имената на гласна звателната форма е еднаква с именителната (Илия, Коста, Коце, Методи, Минчо, Никола, Петко), а някои от имената на **-о**, **-ьо**, **-йо** имат и втора, по-интимна звателна форма на **-е** (Ване, Вате, Любе, Миле, Мире, Цене).

П а д е ж н и ф о р м и. От другите падежни форми е запазена в много части на страната родително-винителната форма на **-а** или **-я** и се употребява за косвен падеж (Василя, Вълка, Ивана, Михаля, Николая, Пенча, Петка, Стояна). До неотдавна тия форми бяха задължителни за книжовния език, но с правописната реформа от 1945 г. се допуща и именителната форма за косвен падеж (Повикай Петър; Кажете на Иван).

В някои области на Югозападна България имената на **-е** и **-о** в косвен падеж получават окончание **-те** (Кирѐте, Меткѐте, Митрѐте, Стойнѐте), а още по̀ на юг вместо **-те** се явява **-та** (Павлета, Петрета). Това **-те** води начало от старобългарското окончание за родителен падеж, единствено число на съществителни от среден род, ent основи (**агнѧ, агнѧте, телѧ, телѧте**).

В народните песни, които отразяват по-стар етап на езика, се среща дателна форма на **-у** (Ивану, Стояну). Срещаше се и в писмения език допреди две-три поколения.

Членуване. Личните имена по начало не се членуват, но в домашна среда имената на **-е** (още **-и**, **-о**) получават член **-то** (Борето, Васето, Колето, Милето, Пелето, Русето).

Умалителни имена. Имената на съгласна, на **-ай**, **-ей**, **-ой** получават допълнително окончание **-чо**, по-рядко **-ко**, без други промени на основата (Андрейчо, Боянчо, Драганчо, Драгойчо, Иванчо, Иванко, Исайко, Матейко, Радойко, Радойчо). При имената на **-а** или **-я** крайната гласна изпада пред **-чо**, **-ко** (Илийчо, Николчо, Николко, Савко, Савчо, Томчо).

От имената на **-о**, **-ьо** **-йо** една незначителна част се чувствуват като умалителни. Обикновено това са съкратени форми, срещу които съществуват в езика пълни имена и връзката между тях е жива (Ваньо от Иван, Кольо от Никола, Лазо от Лазар, Мильо и Михо от Михаил, Митьо и Мито от Димитър, Петьо и Пешо от Петър или от Петко, Симо от Симеон, Теньо от Стефан или от Стоян, Тошо от Тодор). Но когато срещу кратката форма на **-о** няма друга по-пълна или и да има, фонетичната и семантична връзка между тях е намаляла, тогава в имената на **-о**, **-ьо**, **-йо** не се долавя умалителност (Ботьо, Вельо, Въло, Вързо, Ганьо, Герго, Геро, Гето, Гешо, Грозьо, Груйо, Дано, Димо, Дино, Диньо, Доно, Еньо, Заро, Зашо, Златьо, Йоно, Йото, Киро, Лало, Лальо, Лило, Мано, Миньо, Нано, Пано, Пейо, Спиро, Станьо, Стойо, Ташо, Цано, Цено, Щерьо, Яньо).

Имената на **-ко** не са умалителни, когато пред **-ко** има гласна или **й** (Вако, Велико, Дико, Дяко, Жеко, Лако, Мико, Нако, Нейко, Райко, Стайко, Стойко, Тако, Трайко, Цайко, Цеко, Цоко). Тук **-ко** е част от основата на името и форми без **-ко** няма или са много редки.

Не се чувствуват като умалителни и такива имена със съгласна пред **-ко**, срещу които няма или съвсем рядко има форми без **к** (Божко, Бранко, Вълко, Душко, Дянко, Еленко, Желязко, Здравко, Петко, Стоичко, Цветко, Цвятко, Ченко). Но ако формите със съгласна пред **-ко** стоят в опозиция с редовни и употребими форми без **к**, имената на **-ко** са повече или по-малко умалителни (Васко, Величко, Велко, Вътко, Данко, Дечко, Динко, Дочко, Златко, Илко, Йонко, Митко, Нанко, Ненко, Нешко, Пенко, Рашко, Славко, Таско, Ташко, Филко, Цанко, Ценко, Цонко, Янко).

Окончанието **-чо** по начало е умалително, но в двусрични имена пред гласна то се слива с основата на името и губи своята умалителност (Бечо, Бочо, Вичо, Гичо, Гочо, Дочо, Кочо, Начо, Рачо, Цачо). Това обаче не става с имена, срещу които съществуват форми на **-ко** и **-о**, **-ьо**, **-йо**. Емоционалната умалителност на личните имена със завършек **-о** е твърде субективна. Все пак смятаме, че в посочените по-долу тройки първото име е „неутрално“, второто слабо, а третото по-силно умалително:

Вельо	— Велко	— Велчо	Недельо	— Неделко	— Неделчо
Дельо	— Делко	— Делчо	Пеньо	— Пенко	— Пенчо
Дино	— Динко	— Динчо	Райо	— Райко	— Райчо
Доно	— Донко	— Дончо	Станьо	— Станко	— Станчо
Йоно	— Йонко	— Йончо	Таньо	— Танко	— Танчо
Мильо	— Милко	— Милчо	Цоньо	— Цонко	— Цончо
Миньо	— Минко	— Минчо	Яньо	— Янко	— Янчо.

Други, по-редки умалителни суфикси са **-ик** и **-ич**, с които са образувани имената Божик, Гълъбик, Добрик, Рачик, Станик, Стояник, Богич, Владич, Добрич, Павлич, Петрич, Радич, Спасич, Цветич, Янич.

Умалителната гръцка наставка **-аки**, която в миналото е била доста разпространена, особено между градското население, сега се среща при малък брой имена (Власаки, Димитраки, Петраки, Тодораки, Христаки, Юргаки, Янаки) и малцина вече ги схващат като умалителни — напротив, покрай прякорните имена на **-ак** ги чувствуват като увеличителни и подигравателни.

В миналото са се срещали нарядко из Източна България и имена с турска умалителна наставка **-джик** (Иванджик, Коледжик, Стоянджик).

През годините преди Освобождението умалителните мъжки имена на **-аки** и някои на **-чо** са били нещо като привилегия на чорбаджиите и интелигенцията; на беден и прост човек не подобавало да носи официално име Иванаки или Иванчо, Петраки, Тодораки и т. н.

Множествено число. Форми за множествено число се употребяват рядко и имат обобщителен или пренебрежителен характер. Те могат да се образуват от всяко име, като се добави **-(о)вци** и по-рядко **-евци** (Ивановци, Стояновци, Петковци, Пешовци, Антоновци, Антониевци, Методиевци, Гьоргьовци или Георгиевци и т. н.).

Женски имена

Личните женски имена окончават на **-а** (около 83%) и на **-я** (около 12%). Окончания на друга гласна се срещат като редки изключения; едни са умалителни форми по чужд образец на **-и** (Ани, Кети, Лили, Нели, Фани), други са явно небългарски (Маньо, Панаию, Саво, Стефани, Теопи, Хриси). Тук не се смятат свойските звателни форми на **-е** (Анче, Ленче, Маре, Миче), срещу които редовното име е Анка, Ленка, Мара, Мича). Имена със съгласна на края има само двайсетина — едни са от български съществителни (Пролет, Радост), други са направо чужди (Жанет, Ивет, Ингеборг, Мадлен, Манон).

Пред крайното **а** могат да се намират всички съгласни. Най-много **к** (около 32%), сетне **н** (около 26%), **р**, **т**, **ц** (по около 5%), **л** (около 4,6%), **д** (около 4,4%), а останалите съгласни значително по-малко.

Пред крайното **я** най-често има **и**, много по-рядко смекчена съгласна или **а**, **е**, **о**.

По брой на сричките най-много имена са двусрични, трисрични и четирисрични; петосрични и шестосрични са малко.

Ударението на имена с крайно **-а** или **-я** може да пада на всяка сричка, освен на последната, а при имена на друга гласна или на съгласна — и на последната сричка.

З в а т е л н и ф о р м и. Всички женски имена, които завършват на **-а** или **-я**, имат звателна форма на **-о** или **-е**.

Имената на **-ка**, **-ца**, **-ча** и някои на **-ша** обикновено получават **-е** (Бойке, Елке, Иванке, Лалке, Марийке, Пенке; Денице, Калице, Кице, Маце, Цоце; Анче, Марче, Миче, Танче; Гануше, Маруше), но има и изключения (Велико, Керацо, Вешо, Пешо).

Останалите имена с крайно **-а** получават **-о** (Боряно, Вело, Гано, Дано, Ево, Калино, Маро, Найдо, Пено, Радо), но и тук има изключения. Понякога се явява **-е** вместо **-о** като че ли за да се избегне омонимията на женското име с мъжкото или по някаква „звукова антихармония" — ако основата на името съдържа **о** или **у**, звателното окончание бива **-е** (Боне, Вуне, Доне, Доре, Йоне, Койне, Конде, Куле, Куне, Моне, Ноне, Розе, Стойне, Тоте, Цоне).

Имената с крайно **-я** получават звателно окончание **-о** с неизбежните изключения (Анастасио, Евдокио, Емилио, Марио, Мильо, Петьо, Сио, Софио, Спасио, Срекьо, но Ванге, Гюрге, Марике).

Има и редовни двойни форми, една от които се предпочита в дадена говорна област, а в определена домашна среда изразява по-голяма близост и интимност (Магдо и Магде, Марго и Марге, Марио и Марие, Райно и Райне).

При имената на съгласна или на друга гласна освен **-а** и **-я** звателната форма е еднаква с именителната.

От три-четири десетилетия насам между интелигенцията в по-големите градове все повече се засилва употребата на именителната форма при обращение вместо звателната. Това се дължи на чуждо влияние — от езици, в които няма звателни форми, но тая мода съвпадна с новите обществени условия в градовете и хората лесно я възприемат, за да избягнат неудобните понякога звателни форми, присъщи повече на домашна и приятелска среда. Подобно явление се забелязва и при мъжките имена, но в много по-слаба степен.

П а д е ж н и ф о р м и. От другите падежи е запазен в Трънско и Царибродско винителният падеж на **-у** или **-ю** (Гану, Марию, Пену), а на разни места из страната се среща в битовата реч и дателен падеж на **-и** (Вати, Милици, Пени).

Ч л е н у в а н е. Имената на **-е** и някои на **-и** редовно приемат член **-то** (Анчето, Йончето, Ленчето, Марето, Мичето, Пенето, Пенчето, Лилито, Стефанито). Тия членувани форми са неутрални, членът само служи да покаже, че става дума за познати нам лица. Имената на **-а** и **-я** в редки случаи се членуват с **-та** и тогава изразяват било свойщина, било леко пренебрежение, дори враждебност (Гената, Марията, Пената, Сията).

У м а л и т е л н и и м е н а. Преди всичко като умалителни се схващат съкратените форми (Ваня от Иванка, Васа от Василка, Кева от Параскева, Мара от Мария и т. н.).

Най-употребимото окончание **-ка** е умалително, когато стои в опозиция с добре познати в дадена област имена без **к** (Видка — Вида, Вишка — Виша, Ганка — Гана, Лилка — Лила, Недка — Неда, Пенка — Пена, Парушка — Паруша, Цецка — Цеца, Янка — Яна). Затова имената Билка, Здравка, Иванка, Милка, Ненка не се чувствуват като умалителни в заселища, където рядко или никак не се срещат форми Биля, Здрава, Ивана, Мила, Нена.

При същите условия се схваща като умалително и окончанието **-ча**, нещо повече — то съдържа по-силна умалителност от **-ка** (Дана — Данка — Данча, Дена — Денка — Денча, Йона — Йонка — Йонча, Лена — Ленка — Ленча, Мира — Мирка — Мирча).

От имената на **-ия** формите с **-ийка** са винаги умалителни (Марийка, Севастийка, Сийка, Софийка, Софранийка, Спасийка), но тяхната умалителност намалява, когато стоят в опозиция с мъжко име на **-ия** (Драгийка, Илийка), а от много женски имена на **-ия** изобщо не се срещат умалителни форми.

От имената на **-ая**, **-ея**, **-оя** се образуват умалителни на **-айка**, **-ейка**, **-ойка** (Доротейка, Драгайка, Зойка, Малейка), като и тук опозицията с мъжко име намалява или напълно изключва умалителността (Благойка, Исайка, Койка, Радивойка).

М н о ж е с т в е н о ч и с л о. Както при мъжките имена, форми за множествено число се употребяват малко. От имената на **-а** или **-я** множественото число окончава на **-и** или **-ини** (Марии, Пени, Радини, Цветини), а от имената на **-е** или **-и** окончанието върви по типа на средния род (Ленчета, Лилита, Мичета).

ВИДОИЗМЕНЯНЕ НА ИМЕНАТА

Личните имена се изменят по форма и звуков състав много повече, отколкото другите думи в езика. Причините за това са различни — неправилен изговор на самите току-що проговорили деца, израз на гальовност, небрежен изговор, уподобяване по други имена, за разлика от други, близки или еднакви по форма имена, добавяне на нови окончания и т. н.

При такива промени не се държи сметка за корена или значението на основното име, нито се прави разлика между чуждите по произход и българските, славянските, които в много случаи напълно се десемантизират.

Колкото и различни да са промените на имената, все пак могат да се посочат някои правила и закономерности.

1) И з п у щ а н е н а н а ч а л н и с р и ч к и. Когато началните една, две, дори три срички са без ударение, те могат да отпаднат и съкратеното име започва с ударената сричка, към която обикновено се прибавя ново окончание: Невена — Вена, Драгана, Гергана — Гана, Костадин, Господин — Диньо, Дино, Неделчо — Делчо, Параскева — Кева, Радуш — Душко, Тодора — Дора и т. н.

2) И з п у щ а н е н а к р а й н и с р и ч к и. От основното име се взема само първата сричка, независимо дали е под ударение, или безударна. Към нея може да се запази една или две съгласни от изпуснатата част на името и тогава идва новото окончание: Веселина — Веса, Гълъбина — Гъла, Лазар — Лазо, Лако, Лальо, Лашо, Мария — Мара, Мата, Маца, Надежда — Надя, Неделчо, Недялко — Недьо, Недко, Берислав, Беримир — Беро, Алдомир — Алдьо и т. н.

3) Д в о й н о в ъ н ш н о и з п у щ а н е. От някои по-дълги имена се взема само една или две вътрешни срички, а началните и крайните отпадат: Анастасия — Наста, Атанас, Анастас — Тако, Танчо, Ташо.

4) И з п у щ а н е н а в ъ т р е ш н и с р и ч к и и л и з в у к о в е. Изоставят се част от вътрешните срички или звукове на основното име: Петкана, Петрана — Пена, Пенка, Величко — Вичо, Захари — Заре, Цве-

тан — Цено, Цветко — Цеко и т. н. От съгласните най-често се изпуща **р**, което не само малките деца, но и някои възрастни мъчно изговарят: Григор — Гига, Георги — Гого, Гоце, Гошо, Грудьо — Гудьо, Гърдьо — Гъдьо, Добри — Добе, Кръстьо — Къто, Черньо — Ченко.

5) Изпущане на начално или вътрешно **л**: Влада — Лада, Велко — Веко, Злата — Лата, Златко — Зако.

6) Изпущане на начално **с** пред съгласна: Спас — Пасе, Спиро — Пире, Стальо — Тальо, Стефан, Стоен — Теньо, Стоил — Тильо.

7) Преход на **ст** в **ц**. Такъв преход става и при някои други думи (например *цъкло*, небето се *исцъклило*), но най-често го срещаме при лични имена: Стана, Станка — Цана, Цанка, Стамен, Стоян — Цано, Цачо, Стайко — Цайко, Стойо — Цойо и т. н.

8) Преход на вътрешно **д′** или **т′** в **й**. Вътрешно **д′** или **т′** пред друга съгласна може да премине в **й** (както от *матька* се получава *майка*). Формите с **й+ко** или **чо** съвпадат с умалителните имена и впоследствие се декомпозират без **к** или **ч**: Влад′ко, *Влад′чо — Влайко, Влайчо и Влайо, Груд′ко, *Груд′чо — *Груйко, Груйчо и Груйо, Нед′ко, *Нед′чо — Нейко, Нейчо и Нейо, Пет′ко, *Пет′чо — Пейко, Пейчо и Пейо, Рад′ко, *Рад′чо — Райко, Райчо и Райо.

9) Удвояване на първата сричка или съгласна. Присъщото на детския говор удвояване на първата сричка или съгласна на думите е отразено в редица лични имена: Бобе, Боби от Богдан, Борис или Боян, Дида, Диди, Дидо от Димитър, Димитра, Додо от Дончо, Доко, Кики от Кирил, Коко от Костадин или Кольо, Лала, Лало от Лазар, Нино от Никола, Тото, Тотьо, Тота от Тодор, Тодора, Цаца, Цеца от Цвета, Цветана.

10) Изясняване под ударение на потъмняла гласна. При образуването на съкратени имена често пъти ударението идва върху гласни, които в основното име са неударени и редуцирани — **а** към **ъ** и **о** към **у**. Според степента на редукцията тия гласни могат да се изяснят в ударено **ъ** или **у**: Бранимѝр — Бра̀нко или Бръ̀нко, Да̥мя̀на — Дъ̀мша, Да̥на̥ѝл — Да̀но или Дъ̀но, Костадѝн — Ко̀но или Ку̀но, Нико̊лѝна — Ку̀ла, Па̥влѝн — Пъ̀ло, Па̥ра̥шкѐв — Па̀шо или Пъ̀шо.

11) Преход на ударено **о** в **у**. Това става в някои имена от чужд, най-вече гръцки произход: Гоцо, Гошо — Гуцо, Гушо, Гьоре — Гюро, Джоре — Джуро, Зойо — Зуйо, Зонка — Зунка, Соломон — Соломун, Тодор — Тудор. Такъв преход става в някои северногръцки диалекти, откъдето ще да е преминал у нас.

12) Изпадане на начална йотация. Срещу форми с начално **я**, **йо**, **ю** има форми с **а**, **о**, **у**: Яблена и Аблена, Яне и Ане, Йован, Йована и Ован, Ована, Йолчо и Олче, Йоно, Йонко, Йончо и Оно, Онко, Ончо, Юлита, Юлиан, Юстин, Юстиния и Улита, Улиян, Устин, Устиния.

13) Изместване на мекостта. Както срещу думата *конь* има диалектна форма *койн*, така от имена със завършек **-дьо**, **-льо**, **-ньо**, **-тьо** мекостта може да се измести пред съгласната и се получава **-йдо**, **-йло**, **-йно**, **-йто**: Байло от Бальо, Бейно от Беньо, Бойно от Боньо, Вайно от Ваньо, Гайто от Гатьо, Дайло от Дальо, Дайно от Даньо, Дуйно от Дуньо, Жейно от Дженьо, Куйно от Куньо, Мъйно от Мъньо, Пейно от Пеньо, Райдо от Радьо, Ройдо от Родьо, Шейно от Шеньо. Някои от тия форми

може да са образувани и по друг път — със замяна на окончанието или с вмъкнато **д**, **т**.

14) Озвучени съгласни. Срещу редица имена с окончание **-ко** или **-чо** се срещат форми с **-го** или **-джо**: Данко — Данго, Йонко — Йонго, Манко — Манго, Ранко — Ранго; Бончо — Бонджо, Генчо — Генджо, Пунчо — Пунджо; Берко — Берго, Марчо — Марджо, Мирчо — Мирджо. Тук озвучаването на **к** и **ч** в **г** и **дж** може да се дължи до голяма степен на съседното **н** или **р**, обаче не са рядкост имена с озвучена съгласна и без това съседство: Гето — Гедо, Леко — Лего, Сайко — Сайго, Цико — Циго. При тях причината за озвучаването може да е асимилация по първата съгласна или просто по-отпуснат изговор, на какъвто често се подлагат имената.

15) Вмъкнато **д** или **т**. Някои имена от чужд произход съдържат съчетанието **нт** или **нд**: Антон, Анто, Андон, Пантелей, Панделей, Панто, Пандо, Пъндьо, Пънто, Трандафил, Трендафила, Трандо, Тренда, Хрисант, Хрисанта, Хрисанда, Александър, Сандо, Санто, Санда. Под влияние на тези и подобни имена са възникнали множество форми с вмъкнато **д** или **т** след **н**, които навярно са били смятани за по-звучни или са изразявали умалителност и гальовност: Бандо, Банто от Бано; Ванда, Вандо, Вандьо, Ванто от Вана, Вано; Венда, Вендо от Вена, Вено; Гендо от Гено; Гиндо, Гиндьо от Гино, Гиньо; Йондо, Йонто от Йоно; Канда, Кандо от Кана, Кано; Кондо от Коно; Линда от Лина; Пендо от Пено, Цендо от Цено; Чендо от Чено и много други.

Освен чрез съкращаване и звукови промени имената се видоизменят и с добавка на различни нови окончания или суфикси. Тук имаме два основни случая: *а*) замяна на окончанието и *б*) добавяне на нова наставка.

Замяна на окончанието. Едното окончание се заменя с друго: Дико, Дило, Димо, Дицо, Дичо, Дишо; Жеко, Жельо, Жечо; Мико, Мино, Миньо, Михо, Мицо, Мишо.

В горните примери същинското окончание на Димо, Жельо и Михо е само **-о**, **-ьо**, а съгласната иде от основното име Димитър, Желез, Михаил, обаче не винаги се прави тънка разлика между същинско и съставно окончание и могат да се образуват цели редове с **-ко**, **-ло**, **-льо**, **-но**, **-ньо**, **-то**, **-тьо** **-цо**, **-чо**, **-шо** за мъжки имена и **-ка**, **-ла**, **-на**, **-та**, **-ца**, **-ча**, **-ша** за женски:

Беко, Бено, Беньо, Бето, Бецо, Бечо, Бешо
Вуло, Вуно, Вуто, Вутьо, Вуцо, Вушо; Вуна, Вута, Вуша
Геко, Гено, Геньо, Гето, Гецо, Гечо, Гешо
Гика, Гина, Гита, Гица, Гиша
Гоцо, Гочо, Гошо
Дако, Дано, Даньо, Дацо, Дачо, Дашо
Йоко, Йоло, Йоно, Йото, Йоцо, Йочо, Йошо; Йока, Йона, Йота, Йоца
Мика, Мина, Мита, Мица, Мича, Миша
Пеко, Пело, Пельо, Пено, Пеньо, Пето, Петьо, Пецо, Печо, Пешо
Рако, Рачо, Рашо
Цоко, Цоло, Цоно, Цоньо, Цоцо, Цочо; Цока, Цола, Цона, Цоца.

Добавяне на нова наставка. Към основата на името се добавя нова наставка, която започва с гласна. Ако името завършва на съгласна, наставката идва направо след нея, ако завършва на гласна, тая гласна изпада.

Повече от наставките имат двойни форми — за мъжки и за женски имена, други са само за мъжки; едни са застъпени в по няколко десетки, дори в повече от сто имена, други в пет-шест до десетина; едни се срещат из цялата страна, други са характерни само за ограничени области.

Почти всички именни наставки са познати като редовни суфикси или като случайни съчетания в нарицателни съществителни, а също в основни имена.

Ето тия наставки или суфикси, илюстрирани с по няколко форми:

-ай, -ая. *Мъжки*: Брезай, Милай, Драгай, Чернай. *Женски*: Братая, Гостая, Драгая, Томая.

-ак. С тая наставка се образуват полуподигравателни или прякорни мъжки имена: Гешак, Гърдак, Мицак, Мишак, Пешак. Към тоя тип отиват и някои съкратени форми от имена на **-аки**: Ангелак, Василак, Димитрак, Ставрак, Тодорак.

-ал, *Мъжки*: Бацал, Бойнал, Бонал, Гуцал, Къндал, Томал.

-ан, -ана. *Мъжки*: Божан, Владан, Вълкан, Вълчан, Герган, Гроздан, Лозан, Петкан, Петран. *Женски*: Вишана, Гергана, Гроздана, Драгана, Звездана, Цветана.

-аш. *Мъжки*: Белаш, Ганаш, Димитраш, Петаш, Петкаш, Петраш.

-ей. *Мъжки*: Геней, Горней, Пирей, Рашей.

-ел, -ела. *Мъжки*: Бърнел, Иванел, Кундел, Пенел, Пъндел, Рандел, Стател, Събел. *Женски*: Антоанела, Перунела.

-ен, -ена. *Мъжки*: Василен, Върбен, Добрен, Рашен. *Женски*: Милена, Радена, Христена.

-еш, -еша. *Мъжки*: Добреш, Колеш, Кулеш, Лалеш, Петреш, Радеш. *Женски*: Калеша, Пареша.

-ик, -ика. В едни имена от тоя ред се долавя умалителност, в други — не. *Мъжки*: Божик, Василик, Добрик, Гълъбик, Пауник, Печик, Радик, Рачик, Тодорик. *Женски*: Ангелика, Пашика, Станика.

-ил, -ила. *Мъжки*: Божил, Гостил, Добрил, Драгоил, Златил, Пандил, Пачил, Цветил. *Женски*: Божила, Момчила, Радила, Стоила.

-ин, -ина. *Мъжки*: Белин, Ваклин, Владин, Вълчин, Гергин, Ралин, Сергин, Тодорин. *Женски*: Ангелина, Добрина, Златина, Лазарина, Николина, Радина.

-ица. Еднакво за мъжки и за женски имена. Женските съдържат повече или по-малко умалителност, а мъжките — не. *Мъжки*: Белица, Георгица, Гюрица, Иваница, Йованица, Кирица, Колица. *Женски*: Димитрица, Добрица, Еленица, Калица, Тодорица.

-ич. Стара умалителна наставка. *Мъжки*: Богич, Владич, Добрич, Кузмич, Любич, Павлич, Петрич, Радич, Спасич, Цветич.

-иш, -иша. *Мъжки*: Георгиш, Дениш, Колиш, Кулиш, Малиш, Радиш, Станиш, Тениш, Чениш, Черниш. *Женски*: Станиша.

-ия. Еднакво за мъжки и за женски имена. *Мъжки*: Ангелия, Димитрия, Драгия, Николия. *Женски*: Благия, Василия, Перуния, Милия, Сребрия, Станкия.

-ован или **-ван**. *Мъжки*: Букован, Братован, Братван, Милован, Негован, Радован.

-ой, -оя. *Мъжки*: Бакой, Благой и Благоя, Богой и Богоя, Братой и Братоя, Доброй, Драгой, Златой, Лепой и Лепоя, Радой и Радоя, Станой и Станоя. *Женски*: Благоя.

-ол. *Мъжки*: Видол, Доброл, Драгол, Некол, Първол, Радол, Тихол.

-он, **-онка**. *Мъжки*: Божон, Милон, Митон, Мишон, Радон, Цокон. *Женски*: Милонка, Митонка, Радонка.

-ота. *Мъжки*: Драгота, Радота, Славота.

-ош. *Мъжки*: Братош, Лалош, Милош, Пурош, Тодорош.

-ул, **-ула**. *Мъжки*: Драгул, Нягул, Радул, Сивул, Станкул, Янкул, Янчул. *Женски*: Драгула, Негула, Радула, Тихула, Хрисула.

-ун, **-уна**. *Мъжки*: Владун, Кацун, Радун, Рашун, Спасун, Цекун. *Женски*: Белуна, Благуна, Катуна, Радуна, Славуна, Спасуна.

-ур. *Мъжки*: Батур, Бацур, Бачур, Бендур, Ванчур, Вачур, Гаджур, Пачур.

-уц, **-уца**. Среща се главно в румънски имена и форми. *Мъжки*: Бенуц, Галуц, Лападуц, Равуц, Радуц. *Женски*: Мануца, Маруца, Смарайдуца.

-уш, **-уша**. *Мъжки*: Балуш, Гануш, Каруш, Паруш, Петруш, Радуш, Стануш. *Женски*: Добруша, Драгуша, Ивануша, Маруша.

-ян, **-яна**. *Мъжки*: Браян, Велян, Деян, Стоян, Траян, Троян. *Женски*: Биляна, Боряна, Добряна, Лиляна, Стояна, Траяна.

Срещат се *съчетания от две наставки* (втората най-често **-ин**): Гергишин, Драгулин, Драгошин, Петрушин, Сиволин, или умалителни форми с **-ко** и **-чо** след наставката: Миленко, Раденко, Вълчинко, Стоилко, Петрунко, Драгушко, Карушко, Драгойчо, Татунчо. Най-употребимо е съчетанието **-еш+ко** и е обособено като самостоятелна наставка, която се присъединява направо към основното име: Андрешко, Батешко, Белешко, Велешко, Вутешко, Вълешко, Добрешко, Каблешко, Колешко, Лазарешко, Лалешко, Малешко, Манешко, Милешко, Митрешко, Ралешко, Тулешко.

Кръстоски. Кръстоската е име, което съдържа фонетични или морфологични елементи от две различни имена: Англида — от Аглида и Ангел, Ангелина; Андреана — от Андрей и Адриана или Ана; Бойрис — от Бойко, Бойчо и Борис; Добрилия — от Добра и Емилия, Лилия; Заризана — от Заре и Харизана; Иглида — от Иглика и Аглида; Куртеза — от Курта и Кортеза; Любляна — от Люба и град Любляна; Милети — от Мелети и Миле; Миродин — от Миро и Мавродин, Миладин; Митрифон — от Митрофан и Трифон; Найсто — от Найден и Насто; Орхания, Орханийка — от Урания и град Орхание; Филдан, Филдана — от Фидан, Фидана и Филип, Филарет и др.; Цветозар — от Цветан и Светозар. Тия кръстоски обикновено възникват несъзнателно.

Близки до същинските кръстоски са новите производни със завършек от стари имена. Покрай Венета, Елисавета и др. се явяват Ганета, Лозета, Николета; покрай Ангелина, Веселина, Магдалина — Златолина, Кристалина, Руселина, Цветелина; покрай Десислава, Радослав, Станислав — Венцеслав, Денислав, Златослав, Златислава, Ивослав, Цветослав; покрай Владимир, Драгомир — Вутомир, Златимир, Красимир, Красимира, Красномир, Новомир, Огнемир, Петромир, Правдомир, Цветомир, Цветомира, Цанимира.

Трета разновидност на кръстоските са имена, в които повече или помалко личат отделните съставни части. Те се създават съзнателно, когато родителите искат с едно име да угодят на двамата дядовци или двете баби. Повече от посочените по-долу имена са ми обяснени така от самите носители или от техни близки: Благоцвета — баба Блага и баба Цвета; Геомар — дядо Георги и дядо Марко; Донамария — Дона и Мария; Добромилка —

Добра и Милка; Ивияна — Иванка и Яна; Илван — Илия и Иван; Илюан — дядо Илия, дядо Иван и кръстницата Юлия; Любмила — Люба и Мила; Любоверка — Люба и Верка; Милифон — Миле и Трифон; Милодорка — Милка и Тодора; Цветовасил — Цветко и Васил; Цветолюб — бабата Цвета и майката Люба.

* * *

Всички тия начини на видоизменяне дават възможност от голям брой български или чужди имена да се образуват по няколко, дори няколко десетки производни. Така от основното име *Цвете* или *Цвети* имаме: Цветил, Цветин, Цветко, Цвято, Цвятко, Цветан, Цветомир, Цено, Ценко, Цеко, Цекун.

От корен *рад* се образуват:

а) С различни суфикси и окончания. *Мъжки*: Рад, Раде, Ради, Радо, Радьо, Рагьо, Радан, Раданчо, Радей, Радел, Раден, Раденко, Раденчо, Радеш, Радешко, Радивой, Радивоя, Радико, Радил, Радин, Радинчо, Радица, Радич, Радичко, Радиш, Радия, Радко, Радло, Радньо, Радован, Радоил, Радуил, Радой, Радоя, Радойко, Радойно, Радойчо, Радол, Радомир, Радон, Радос, Радоз, Радосвет, Радослав, Радостин, Радосин, Радота, Радотин, Радош, Радуица, Радуй, Радуйчо, Радук, Радукан, Радул, Радун, Радунчо, Радучо, Радуш, Радушко. *Женски*: Рада, Радка, Радана, Раданка, Радена, Радила, Радина, Радинка, Радица, Радичка, Радла, Радойка, Радомира, Радонка, Радоня, Радосвета, Радосинка, Радоска, Радослава, Радославка, Радост, Радостина, Радостинка, Радука, Радула, Радулка, Радуна, Радунка, Радуша, Радушка.

б) С изместване на мекостта. *Мъжки*: Райдо, Райдуш. *Женски*: Райда, Райдуша.

в) С преход на **д'** в **й**. *Мъжки*: Райко, Райкул, Райло, Райно, Райнил, Райнико, Райнуш, Райнушко, Райчо, Райджо, Райчан, Райчин, Райчил, Райо, Раян, Раин, Раичко. *Женски*: Райка, Рая, Райна, Райничка, Райча.

г) От предходните с изпадане или изместване на **й**. *Мъжки*: Рако, Ракьо, Ракин, Рачо, Рачко, Рачик, Рачол. *Женски*: Ракя, Ракина, Ракинка, Рача.

д) От съкратена основа **ра-** и други суфикси. *Мъжки*: Рале, Рали, Ральо, Раленко, Ралешко, Ралин, Раличко, Ралко, Ралчо, Ралчин, Рашо, Рашко, Рашай, Рашайко, Рашей, Рашен, Рашун. *Женски*: Ралина, Ралинка, Ралица, Раличка, Ралка, Раля, Раша, Рашка, Рашина, Рашуна.

е) С изпадане на началното **ра**. *Мъжки*: Дойо, Дойко, Дойно, Дойчо, Дуйчо, Дучо, Шуно, Шуньо, Шунан, Шунто, Шундо. *Женски*: Дойка, Шуна, Шунка, Шунда.

Освен тия направо или косвено засвидетелствувани форми в кръга на словообразователните възможности са допустими още. *Мъжки*: Раданко, Раделко, Раделчо, Радилко, Радилчо, Радинко, Радишко, Радоилко, Радоилчо, Радомирко, Радомирчо, Радонко, Радончо, Радотинко, Радотинчо, Радошко, Радуйко, Радунко, Райдушко, Райнилко, Райчанко, Райчинко, Раянко, Ракинчо, Ралинко; *Женски*: Раденка, Радилка, Радомирка, Райнушка, Рачка и други — и може би те съществуват из нашите говори, но тук не са записани.

От най-разпространеното до неотдавна име **Иван** се получават няколко групи стари и нови производни:

а) От пълната съвременна форма. *Мъжки*: Иван, Иванко, Иванчо, Иваница, Иваника, Ивануш, Иванаки, Иванджик, Иванел, Иванил, Иваноил, Ивануил. *Женски*: Ивана, Иванка, Ивануша, Иванушка, Ивани, Иваница, Иваничка, Иванета, Ивантия.

б) От съкратена основа **ив**. *Мъжки*: Иво, Ивко, Ивчо, Иваело, Ивайло, Ивалин, Ивац, Иващко. *Женски*: Ива, Ивка, Ивайла, Ивалинка.

в) С изпущане на началното **и**. *Мъжки*: Вано, Ваньо, Вани, Вандо, Вандьо, Ванто, Ванко, Ванчо, Ванчок, Ванчор, Ванчур, Вануш, Ванюш, Ванюша. *Женски*: Вана, Ваня, Ванка, Ванкуша, Ванда, Ванта, Ваньи, Ванина, Вануша, Ванушка, Ванюша, Ванча.

г) От съкратена основа **ва**. *Мъжки*: Вако, Ваkьо, Вакул, Вато, Ватьо, Ватко, Ватин, Ватак, Вацо, Ваце, Вацко, Вачо, Вачко, Вашо, Вашко. *Женски*: Вака, Вата, Ватка, Ватуна, Ваца, Вача.

д) От старинно Йоан, Йоана, контрактирано на Йон. *Мъжки*: Йон, Йоно, Йоньо, Йоне, Йонко, Йонго, Йончо, Йонча, Йондо, Йонде, Йонто, Йоники, Йоница. *Женски*: Йона, Йонка, Йонда, Йоница.

е) От по-старата народна форма Йован. *Мъжки*: Йован, Йованица, Йово, Йови, Йове, Йовко, Йовчо, Йовша. *Женски*: Йова, Йовка, Йовда, Йовица.

ж) От съкратена основа **йо**. *Мъжки*: Йоко, Його, Йоло, Йоле, Йолчо, Йолак, Йолаки, Йото, Йота, Йотко, Йоцо, Йоца, Йочо, Йочко, Йочкол, Йошо, Йошко, Йошен, Йошин. *Женски*: Йока, Йола, Йолка, Йота, Йотка, Йоца, Йоцка, Йоша, Йошка.

з) От гръцко Янаки. *Мъжки*: Янаки, Янако, Яначко.

и) От съкратената гръцка форма Яни. *Мъжки*: Ян, Яне, Яни, Яньо, Янко, Янчо, Янче, Янченко, Янчул, Янкул, Янкула, Янгула, Януд, Янул, Янули, Януц, Янич, Яничко, Яниш, Януш, Янчеджик, Янкол, Янкел, Янислав. *Женски*: Яна, Янка, Янга, Янда, Яндла, Яневка, Яника, Янинка, Янита, Янула, Янкула, Януша, Янушка.

к) От скъсена основа **я**. *Мъжки*: Яцо, Ячо, Ячко, Яшо, Яшко. *Женски*: Яца.

л) От Яне, Яньо с преглас на **я** в **е**. *Мъжки*: Еньо, Енчо, Ене, Ено, Енко, Енджо, Еники. *Женски*: Ена, Енка.

м) От форми с начално **йо** или **я** с изпадане на йотацията. *Мъжки*: Ане, Ано, Анко, Анчо, Анаки, Анакия, Аначко, Аце, Ацо, Ацко, Ачо, Ачко, Ачан, Ашо, Ашко, Ован, Оле, Олче, Оно, Онко, Ончо, Оцо. *Женски*: Аца, Ача.

н) Форми от чужди езици. *Мъжки*: Жан, Йохан. *Женски*: Джована, Жана.

о) По-далечни или произволни видоизменения. *Мъжки*: Ноно, Ноньо, Ъньо. *Женски*: Нона, Нонка.

Някои от горните форми се родеят и с други имена, например Ане с Ангел, Аце с Алекси, Вато, Вашко с Васил, Ноньо с Николай, Ячо с Яко, Яков, обаче на други места ги свързват с Иван.

ФАМИЛНИ ИМЕНА

ПРЕДОСВОБОЖДЕНСКИ ФАМИЛНИ ИМЕНА

Днешните български фамилни имена са сравнително ново явление — те се оформяват главно през XIX в.

Образуваните от лични имена прилагателни на **-ов**, **-ев**, **-ин** са стари, може би колкото самият език, от много отдавна се срещат редом с личните имена или самостоятелно, но те не са били същински фамилни имена, а само пояснения към личното име. Еднаква е била функцията на прилагателното Драганов в съчетанията Драгановата нива, Драганови овце, Петко Драганов, Рада Драганова и др. Защото преди години обикновеният българин не е имал нужда от официално фамилно име. Околните са го назовавали с малкото му име или с прякор, който загатва за поминъка, занаята, родното място или някои лични особености, а покрай това с бащиното или дядовото име. Дори в 1872 г. българинът Иванчо хаджи Пенчович, който участвувал в разпита на Васил Левски, се е подписвал на протоколите само Иванчо. А другите лица, обвиняеми или свидетели по същия процес, са записвани различно: Станчо, Станьо, Анастас от Плевен, Божил Генчов, Стоян Пандурина, Доктор Иван, Учител Васил, Ваньо Шивачът.

Нашите предосвобожденски книжовници често пъти са търсили и възприемали някое измислено или видоизменено име, което да им служи като фамилно. Така Петър Беров на корицата на Рибния буквар се е подписал Петър Х. Берович, а сетне става Петър Берон, Съби Стойков става Г. С. Раковски, Сава хаджи Илиев — Сава Доброплодни, Добри поп Василев — Добри П. Войников, Димитър Великов — Димитър Великсин, Никола Савов — Никола Пиколо, Александър Стоилов — Александър Екзарх (*екзарх* е значело не духовен сан, а почетно звание на избран черковник).

Дори голяма част от спомоществователите на възрожденски книги не се задоволяват с домашното си име, а гледат да го направят някак по-официално.

По време на Възраждането е добило широка употреба окончанието **-ич (-ович, -евич)**: Генович, Добринович, Княжевич, Маринович, Павлович, Попович, Радосинович, Скорчович, Тодорович, Холевич, Христоеич. Едва ли всички носители на такива имена сами са си слагали това необичайно за българите окончание, още повече в едни старопечатни книги то се явява много често, а в други съвсем нарядко или никак — дето ще рече, в много случаи са го налагали по свой вкус под руско или сръбско влияние авторите и издателите на книгите. Имената от тоя тип, като всяка мода, към края на миналия век се демодирали и днес са оцелели съвсем малко.

Доста са били разпространени в миналото фамилни имена с турско окончание **-оглу**, **-олу**: Денкоглу, Кудоглу, Куцоглу, Сейкоолу, Тотоглу; в други случаи турското **ğ** е застъпено с **в**: Бакърджовлу, Бояджовлу, Дерменджиовлу, Сайджовлу. В домашния говор на Източна България тези форми живеят и днес, но като официално фамилно име са почти изчезнали.

Позна́ти са и някои имена с гръцки наставки като Димитриядис, Петропулос и др.

Между спомоществователите откъм средата на миналия век много често се среща лично име, употребено като фамилно: Г. Анг. Радивой, Бобе Я. Доросия, Ив. Стоянов Радон, Никола В. Диманка, Христо Б. Ди-

манка, Рале Н. Радомир, Николай Г. Рашей, Тодор Николов Рашей, Трендафил Слави, Никола Момчил, Х. Никола Аггел, Иванчо Вичу.

В служба на фамилни имена се срещат и прякори. В разговорната реч прякорите обикновено се членуват, но тук — навярно за по-официално — повече от тях са нечленувани: Димо Грънчар, Христо Крушар, Йован И. Врач, Марко Стеф. Лекар, Станчо Ив. Шарил, Драгоя В. Шевец, Вас. Н. Кръстеняк, Хр. П. Тъпчилеща, Димитри Р. Белопит, Тихол Казас, Трифон Казасин, Пенчо Заим, Лука Т. Калъч, Нено Тавук, Минко Витанов Топозан, Ник. Хр. Френгорафт, Недю Б. Мудри, Георги Х. І. Смрикарий, Йовко Юр. Топът, Иванчо Пенчо Калпазанче или Иванчо Пенчо Калпазанчето.

Още преди Освобождението тези имена почват да се явяват и с окончание **-ов**, понякога в една и съща година или за едно и също лице: Г. Х. Тахо, 1833, Анг. Х. Тахов, 1833, Христофор В. Абажер, 1857, Василий Х. Абажеров, 1857, Станчо Хр. Тарляк, 1873, Хр. Г. Тарляков, 1873, Драган Д. Манджук, 1844, Драган Д. Манджуков, 1849, Д. Г. Пращил, 1867, Димо Г. Пращилов, 1873, Стефан Цон. Шотряк, 1867, Стефан Ц. Шотряков, 1873. По-често името с **-ов** се явява няколко години по-късно и по инициалите личи, че е на сина: Цонко Иванов Хубяк, 1744, Хр. Ц. Хубяков, 1873, Велико Ж. Цояк, 1867, П. В. Цояков, 1873, Гани Мезю, 1844, Георги Х. Мезюв, 1867, Ж. Гюкчеренли, 1861, Н. Ж. Гюкчеренов, 1870, Минчо Г. Лъската, 1860, Матея Г. Лъсков, 1873, Никола Байно, 1833, Вълчо Байнов, 1861, Моско Н. Писар, 1844, Писаров, 1873, Либен С. Каравела, 1849, Стойче Л. Каравела, 1849, а синовете на Стойчо са Любен Каравелов и Петко Каравелов.

Понеже по-рано не е имало практика да се пишат женски фамилни имена, някои от тях са писани като мъжките — с окончание **-ов** и **-ски**. Във второто издание на „Нещастна фамилия", Русе, 1873, издава Д. Великов от Котел, между спомоществователите срещаме следните женски имена: госпожа Марийка Д. Великов, Радка В. Гойков, Мария П. Мелушев, Гана Д. Пералийски, Йовка П. Стойнов, госпожица Марийка К. Каснаков, Веселина Хр. Калудов, Йордан Ив. Пенков, Мария П. Владов, ученички: Цонка П. Желесков, Минка Хр. Богданов. Останалите женски имена, много повече на брой, завършват на **-ова**, **-ева**.

Срещат се, макар и доста рядко, фамилни имена на **-ето**, **-ито**: Кольо Фичето, Стоян Н. Дунито, Велико Димов Гуито, Велчо Върбанов Юначито.

От всичко това се вижда, че както в другите области на езика, така и по отношение на фамилните имена в предосвобожденската епоха е имало лутаница и неустановеност. От една страна, увлечение по чужди образци и мода, от друга, все по-засилена тенденция да се използват говоримите домашни форми като официални фамилни имена.

ФОРМИ И УДАРЕНИЕ НА ДНЕШНИТЕ ИМЕНА

След Освобождението в 1878 г. под влияние на администрацията, казармата, училището, книжнината почва да се затвърдява очертаната още през Възраждането система на българските фамилни имена, според която:

Най-голям брой имена окончават на **-ов**, **-ова**, **-ови**.

Окончанието **-ев**, **-ева**, **еви**, което по-рано се е срещало главно в Югозападна България, а другаде е било значително по-рядко, става, така да се

каже, задължително след **ч**, **ш**, **ж**, **й**, **ь**, **е**, **и**: Станчев, Мишев, Кожев, Пеев, Колев, Малеев, Русев. Така в много случаи се диференцират притежателните прилагателни от фамилните имена — Илчов баир над Шумен, но Боян Илчев, Кольовата дъщеря, но Пенка Колева. Окончание **-ов** вместо **-ев** се среща и днес (Гешов, Данчов), но по-скоро като домашна форма.

При редките слети имена, образувани от бащино и дядово име, първата част може да бъде с форма на лично име (Василстоянов, Владигеров, Петколичев) или с форма на фамилно (Миневденев, Миневколев).

Окончанието **-ски**, **-ска** (още **-шки**, **шка**, **-чки**, **-чка**), което в домашна употреба е широко разпространено, става официално, а в някои части на страната, като Белослатинско и Троянско, то е типично окончание за фамилни имена.

Окончанието **-ин** (**-ина**, **-ини**) също излиза извън границите на домашната употреба и се затвърдява в официални фамилни имена. Повече от тях напълно са се откъснали от съответното прилагателно и са неизменни, но понякога женското име завършва на **-ина**, а семейното на **-ини**.

Нови фамилни имена на **-ич** вече не се образуват. Колкото ги има днес, те са наследени от миналото.

Много малко са оцелели и засвидетелствуваните нарядко през Възраждането фамилни имена на **-ето**, **-ито**: Владето, Йовето, Кокето, Кюнето, Лозето, Пунето. В тях навярно се крие видоизменена родителна форма, ent основи, както в падежните форми на **-те** при лични имена (вж. стр. 19).

Представа за численото съотношение на тия групи имена можем да добием от Телефонния указател за София, който съдържа имена от цялата страна. В изданието от 1966 г. (без допълнението) има около 42 000 фамилни имена. Понеже повече от тях се повтарят, някои над хиляда пъти (напр. Николов — 1600, Попов — 1800, Петров — 1900, Георгиев — 2000, Димитров — 2200, Иванов — 2400), а освен това голяма част от телефонните абонати са от други народности, българските фамилни имена, броени като форми, са около 6200[1]. От тия 6200 имена над 3000 завършват на **-ов**, **-ова**, 1800 на **-ев**, **-ева**, близо 1000 на **-ски**, **-ска** (**-шки**, **-шка**, **-чки**, **-чка**), около 200 на **-ин** и едва 50 на **-ич**.

Няколко десетки имена се отклоняват от посочените типове. Едни са псевдоними (Багряна, Болгар, Волний, Ведър, Гривек, Кремен, Фол), други са недоразвити възрожденски форми (Агура, Балан, Смрекар, Телбиз, Крайничанец, Мичковец, срещу които има Агуров в 1857, Баланов и Балански, Смрикаров, Телбизов), трети са имена на натурализирани у нас чужденци.

При образуването на фамилни имена от лични основната форма на личното име обикновено се запазва: Велчо — Велчов (домашно) и Велчев, Първан — Първанов, Стойко — Стойков. Изключенията са много малко. От Георги домашната форма в Източна България е Гьоргьов, книжовната би трябвало да бъде Геòргев (както Добрев от Добри, Русев от Руси), а тя е Георгѝев, навярно покрай имена като Илѝев, Мавродѝев и др. От Михаѝл вместо очакваното Михаѝлов е добила гражданство формата Михàйлов.

Ударението на фамилните имена по начало е на същата сричка, на която пада при личното име или нарицателното съществително: Никòла —

---

[1] Броенето е правено на ръка и числата не са напълно точни.

Никòлов, Пенчо — Пèнчев, дръндàр — Дръндàров, абаджѝя — Абаджѝев, сербèз — Сербèзов.

При една неголяма група имена на **-ов, -ова** ударението се измества към окончанието. В градските среди почти редовно се изговаря Димитрòв от Димѝтър, Иванòв, от Ивàн, Павлòв от Пàвел, Петкòв от Пèтко, Петрòв от Пèтър, Цанкòв от Цàнко и не така редовно, но с тенденция да се затвърди: Ванкòв, Йорданòв, Панкòв, Панòв, Пенкòв, Райнòв, Тодорòв, Цанòв, Цветкòв и още някои. Същото става с редица имена на **-овски** и **-евски:** Бòбчев, но Бобчèвски, гàбровски, но Габрòвски, Димчèвски, Маркòвски, Михайлòвски, Панчèвски, Паунòвски и т. н.

Това се дължи на няколко причини:

Влияние на народния език, дето изговарят Пèтко, но Петкòвден, Пèтър, но Петрòвден, петрòви пости, Геòрги, но Гергьòвден.

Влияние на някои югозападни говори (кюстендилски, радомирски, станкедимитровски, самоковски), в които на местна почна изговарят Ванкò — Ванкòв, Занкò — Занкòв, Манò, — Манòв, Сандè — Сандèв, Спасè — Спасèв, Цветкò — Цветкòв.

Влияние на руски език, в който фамилните имена често получават ударение на края: Гончарòв, Кузнецòв, Лескòв. Обаче руското влияние не е толкова голямо, защото там изговарят Пàвлов, по-често Ивàнов, отколкото Иванòв, а имена Петков, Димитров, Тодоров, Цанков у русите изобщо няма.

Най-важната причина за това изместване е неволният и не винаги съзнаван стремеж да се различат чрез ударението в отделни случаи обикновените прилагателни от фамилните имена: Пàвловата къща, но Никола Павлòв, Пèткова нива, но Стоил Петкòв. Също така и модата, според която, ако някой е „нашенец, от наше село“, казват му Ивàнов, Йордàнов, Пèтков, Кòзовски, Бèбовски, но ако е изтъкнат общественик или човек от далечно място, става Иванòв, Йорданòв, Петкòв, Козòвски.

От някои лични имена или прякори на **-ьо** покрай редовното фамилно име на **-ев** има и форми на **-иев**: Бàлев и Балѝев, Бърлев и Бърлѝев Мѝцев и Мицѝев, Пỳлев и Пулѝев. Тук **и** се явява поради силно смекчената съгласна пред него и е привлякло ударението.

Обратна промяна, т. е. изместване на ударението към началото на думата, става при редица фамилни имена, образувани от турски заемки на **-джия**, **-чия**, **-лия**. В някои днешни говори, особено из Източна България, все повече се засилва тенденцията да изговарят Бàтаклиев вм. Батаклѝев, Бòзаджиев вм. Бозаджѝев, Гèмеджиев, Дàнаджиев или Данàджиев, Дàржелиев, Кèседжиев, Фурнàджиев, Шѝшеджиев, Шỳмналиев, Ябанджиев, Язаджиев. Не са редки и такива случаи — бащата е жив и изговаря името си Балтаджѝев, а синът или внукът е вече Бàлтаджиев. Причината трябва да търсим, от една страна, в желанието да се отдалечи фамилното име от „прозаичните“ думи бозаджия, данаджия 'телчар', серкеджия 'оцетар', фурнаджия, от друга, в диалектните звателни форми бòзаджи, фỳрнаджи, най-сетне в общата тенденция на езика да се измества към началото ударението на редица думи, най-вече префигирани съществителни и прилагателни, като зàпас, зàпасен, нàука, нàучен, прèдел, прèлом, прèломен.

Югозападните имена Близнèв, Радèв, Костèв, Станкèв, Стойнèв в други части на страната получават „нормално“ ударение Блѝзнев, Рàдев и т. н.

СЪСТАВ И ЗНАЧЕНИЕ НА ИМЕНАТА

Най-употребимите фамилни имена са образувани от мъжко лично име: Иванов, Стоянов, Василев, Илиев, Минчев. Това е името на бащата, дядото или някой по-далечен прадядо.

При днешната триименна система — лично име, бащино и фамилно — мнозина са възприели за фамилно име бащиното си: Цветан Т о д о р о в Белчев, Георги Ц а н е в Герговски. Понякога двама или трима братя имат различни фамилни имена: Васил Н и к о л о в Манов, Георги Николов М а н о в, Димитър Николов Манов Б л и з н а ш к и. При това второто име (или неговият инициал) не е всякога име на бащата. Така поетът П. К. Яворов или Пейо Крачолов Яворов в същност е Пейо Иванов Хаджитотев Крачолов — с псевдоним Яворов.

Когато бащата прекарва повече от времето си далече извън село или майката е овдовяла рано, или когато тя е по-будна и по-известна, фамилни имена се образуват и от женско лично име и обикновено завършват на **-ин**: Генин, Калицин, Ма̀рин, Паунин, Ра̀дин. Не всички имена на **-ин** са образувани от женско име. В Софийско, Брезнишко, Трънско, Берковско и другаде се образуват и от мъжки имена на **-а**: Гоцин от Гоца *м*, Додин от Дода *м*, Мадин от Мада *м*. От мъжко лично име на **-а** могат да се образуват фамилни и на **-ин**, и на **-ов**: от Гопа — Гопин и Гопов, от Кола — Колин и Колов.

Една неголяма група фамилни имена на **-чин** съдържат прозвище по мъж на майката, бабата или прабабата: Андрейчин, Ваканчин, Дееничин, Николчин, Петканчин, Тодовичин, Яновичин — от Андрейца (Андреица) жената на Андрей, Вакан(и)ца, Дееница, Никол(и)ца, Петкан(и)ца, Тодовица, Яновица.

Срещат се нарядко из Източна България фамилни имена, образувани от турско лично име: Абдулов, Ахмедов, Бекиров, Горалов, Етемов, Кемалов. Те са възникнали по различни поводи — купил след Освобождението имота на турчина Горал, а съселяните му прикачили и името Горал, бил дългогодишен ратай на Кемал, с държането или фигурата си напомнял турчина Осман и т. н.

Втори голям дял фамилни имена са образувани от личен или родов прякор. Прякорите са твърде разнообразни по произход и значение. Едни са възникнали от телесна особеност, недостатък или повреда (алтъпармак, балабан, дебелян, кривошия, чолак), от отличителна черта на характера или проява на човека (далкалъч, живодер, капнил, пъргавела, никезин, стипцар), от народностно име (абазин, влах, татарин, черкезин), от неприсъща на даден говор, неправилно изговаряна или често повтаряна дума (куги, ка върим, кардашим), от някоя паметна случка в живота на човека (бръстина, почекай, премежда), от някаква проста храна (кръкиш, леща, попара, скроб) и много други.

Към прякорите спадат и ония думи, които означават професията или занаята на човека (биржар, боринар, джамбазин, златар, клисар, ковач, поп), също родното село, града или страната, където дадено лице е ходило и живяло (осиковец, самоковец, казанкалия, аржентинец, бечлия, букурещлия, стамболия).

Образуваните от прякор фамилни имена носят същите окончания, както образуваните от лично име: **-ов** (Аксаков, Болдишков, Кандиларов,

Тумангелов), **-ев** и **-иев** (Абрашев, Балджиев, Буюклиев, Дългошиев, Мутафчиев), **-ски** или **-шки**, **-чки** (Айналийски, Борсучки, Гладнишки, Мустакерски), **-ин** (Булин, Дългарадин, Скарбин).

Имена от родно село се срещат най-вече в близкия град или в околните села. При това в Западна България те окончават повече на **-ски**, а в Източна България — на **-лиев**, **-лийски**. В Луковит: Бежански, Блъснишки, Ракитски, Ъгленски (от близките села Бежаново, Блъсничево, Ракита, Ъглен); в Стара Загора: Аратепелиев, Банлиев, Джадъгьолиев, Дованджиев, Енекчиев, Казанкалиев (от с. Адатепе, Баня, Джадъгьол, Дуванджии, Енекчиево, Казанка).

В някои села и градове на Средногорието, в Котел и другаде се срещат родови прякори, образувани от лично име или от прякор с наставка **-ек** (**-ик**) или **-як**: Динек, Крадлек, Футек, Чушлек, Шотряк. Едни от тях са засвидетелствувани в тая си форма като фамилни имена, но най-често получават допълнително окончание **-ов**. Понеже имена на **-еков** и **-иков** се срещат много повече и в много по-широк обсег, едва ли срещу всички е имало прякор на **-ек**. Напълно възможно е покрай имената от родов прякор + **-ов** вътрешното **ек** да се е обособило като типичен формант и да е почнало да се вмъква в редица други имена, както **д** от Пандо, Сандо се вмъква в много други имена (срв. стр. 24). Ето защо форми като Бобеков Бойдашеков, Гиников, Кулеков, Минеков, Сребриков тук са обяснени от Бобев, Бойдашев, Гинев, Кулев, Минев, Сребров с вмъкнато **ек**.

По езика, от който произхождат, най-голяма част от прякорите са турски (още турски от арабски, турски от персийски), после идват българските, а значително по-малко са гръцките, румънските, циганските[1] и единични случаи от други езици.

Значението на по-голяма част от прякорите днес не е известно дори на носителите на съответните имена. Един Чакалов обясняваше, че дядо му от Търново търгувал с кожи, между които имало и кожи от чакали, отдето възникнало името. Обаче име Чакалов и Чакалски се среща още в Самоков, Свищов, Златарица (Еленско), Разград, Варна, Чирпан, Грозден (Карнобатско), Калофер, Славяново (Плевенско), Берковица, Горно Озирово (Берковско). Явно е, че тук не може да се крие съвсем рядкото извън Странджанско животно чакал, а името е възникнало от турската диалектна дума *чакал* 'безхарактерен', която в миналото ще да е била позната у нас — и тъкмо от такива думи най-често възникват прякори. Един Мекекчиев, запитан какво знае за произхода на името си, отговори, че никога не се е замислял по тоя въпрос и нищо не знае. Такъв отговор дават мнозина други. Това не бива да ни учудва. Голяма част от българите са равнодушни към произхода и значението както на личното си име, така и на фамилното. Обаче не са малко и онези, които с готовност и голяма вещина говорят по тия въпроси. Понякога дават неприемливи от езиково гледище обяснения или се увличат в излишни странични подробности, но все пак тия сведения могат да бъдат полезни за правдивото тълкуване на името.

---

[1] За циганските имена е използвана статията на Кирил Костов, Цигански елементи в българската ономастика, Български език, 1960, стр. 431—437.

* * *

Днешните български фамилни имена имат и добри, и слаби страни. Добро е това, че ясно се различават от личните имена и недоразуменията са почти невъзможни, докато в други езици, да речем френски, една и съща форма служи и за лично име, и за фамилно. Добро е и това, че по окончания нашите имена не са нито прекалено еднообразни, както у някои други народи, например у арменците, нито много различни. Със самата си форма името подсказва, че носителят му е българин или най-малкото славянин.

Слаба страна е преди всичко честото повтаряне на едни и същи имена — Иванов, Петров, Димитров, Георгиев и съчетания от тези имена — Иван Петров, Петър Димитров, Димитър Георгиев. Такива „обикновени“ имена по-мъчно се запомнят, по-мъчно се свързват с представата за дадено лице. Задължително въведената триименна система в паспорти и официални документи не разрешава напълно въпроса, защото повторянията не могат да се избягнат — пак се срещат по няколко Иван Георгиев Иванов, Димитър Иванов Димитров и т. н.

Друг, и то много болезнен недостатък на нашите фамилни имена е големият брой турски корени. Понякога се заредят в някой списък Абаджиев, Авджиев, Айджиев, Айналиев, Айранджиев, Аканджиев, Актарджиев, Алмаджиев, Араджиев, Астарджиев, Бакалбашиев, Балджиев, Балтаджиев, Балъкчиев, Батанджиев, Бахчеванджиев, Бегликчиев, Бедаваджиев, Бейгирджиев, Биринджиев, Бичкиджиев, Боланджиев, Бунарджиев, Бургуджиев, Бучакчиев, Бюлюкбашиев — кои от кои по-грозни и по-непонятни.

От Възраждането насам голям брой турски думи отпаднаха от нашия език, в топонимията турските имена на градове, села, планински върхове и местности се сведоха до възможния минимум, само в антропонимията турските прякори и фамилни имена още стоят непокътнати, почти както са били през време на робството. Но тогава много повече българи са знаели турски език, та имената са им били понятни; днес не е така, а утре ще бъдат още по-чужди и непознати.

Опити за побългаряване на чуждите по произход фамилни имена са правени още по време на Възраждането. Най-често чрез превод: вместо Бакърджиев — Медникаров, вм. Сахатчиев — Часовникаров, вм. Терзиев — Шивачев или Шиваров. В много случаи тоя тип български имена са възниквали самостоятелно и не са превод на турски.

Превеждане на турските имена не може да се прилага навред, пък и не е желателно, защото много прякори посочват отрицателни качества или телесни недостатъци, напр. Бербатов (от berbat 'мръсен, изцапан'), Битлиев (от bitli 'въшкав'), Гебешев (от gebeş 'простак, глупак'), Джебаров (от cebbar 'потисник, угнетител'), Ирибаджаков (от iğri bacak 'кривокрак'), Камбуров (от kambur 'гърбав'), Кодошев (от kodoş 'сводник'), Къркеланов (от kırk yalan '40 лъжи, голям лъжец'), Тамахкяров (от tamahkâr 'скъперник'), Убуров (от obur 'лаком, ненаситен'), Чапрашиков (от çapraşık 'объркан, забъркан'), Чатлаков (от çatlak 'малоумен, смахнат'), Яланджиев (от yalancı 'лъжец'). Затова мнозина изоставят старите си семейни прякори — все едно дали са български, или от чужд произход — и възприемат бащино или дядово лично име за фамилно.

Някои си създават фамилно име от готови топоними. В землищата на нашите села и градове се срещат хубави български имена на местности, долчини, хълмове, рекички и т. н. Който е имал имот на такова място, понякога си образува фамилно име от името на тоя имот, както се практикува в много други страни. Така от местното име Тризлата в северозападната част на Витоша е възникнало името Тризлински в с. Кладница и по-сетне Тризлинцев в София; от местност и река Орля над с. Врачеш, Ботевградско — Орленски; от махала Венеца — Венчарски в с. Калугерово и Своде, Ботевградско; от местности и стари кошарица около с. Лакатник — Брезовски, Виноградски, Капинярски, Малорътски, Проходски. Тук има широк простор за обновяване на фамилните имена.

БЕЛЕЖКИ ЗА ФОНЕТИКАТА НА ИМЕНАТА

Почти всички фонетични промени на имената са в съгласие с промените, които стават в езика изобщо. Едни от тях са засегнати на стр. 23. Освен тях:

Смесването на неударени **а** с **ъ**, **о** с **у**, **е** с **и** е отразено и в официалната писмена форма на имената: Вакрил и Въкрил, Пъдарев и Падарев, Събина и Сабина, Бетовски и Бетувски, Комитски и Кумитски, Венцеслав и Венцислав, Демирев и Димирев, Футеков и Футиков. Това смесване отива и понататък — неударено **а** или **ъ** се явява вместо **о** или **у** и обратно: Булгурков и Балгурков, Бурмов и Бармов, Кабаков и Кобаков, Кавалджиев и Ковалджиев, Кулаксъзов и Калаксъзов, Моралиев, Моралийски и Маралиев, Маралийски, Нягол, Нягул и Нягал.

Старият **ѣ** се изговаря като **я** в редица имена, където по общобългарски има екавска форма: Ляпе, Ляпче срещу Лепо, Лепой, Млячков срещу Млечков, Мяньо, Мянчо срещу Меньо, Менчо, Мяшев, Мяшков срещу Мешев, Мешков, Нямцов, Обрятко.

В имена от неславянски произход, дето не е имало **ѣ**, по подобие на български думи се явява вторично якане: Армян, Армяна, Армянко от Армен, Арменко, Витлям от Витлием, Гямо от Гемо, Гяно, Гято от Гено, Гето, Дюлгяров срещу Дюлгеров, Желябов от Джелебов, Иргянов срещу Ергенов, Лявчо от Левчо, Лячо, Лячко от Лечо, Лечко.

Гръцките календарски имена са възприемани у нас повече с тяхната писмена форма, затова гръцкото γ пред **е** или **и** се запазва като **г**, а само в редки случаи из говорите има новогръцки изговор **й**: Георги, Генади, Евгения, Ангел, но Йорго.

В новогръцки с γ пред ε, ι се означава **й** — и това практикувано в миналото и у нас изписване е отразено в имена като Гянче (=Янче), Маргьола (=Мариола), Стогяно (=Стоян).

Гръцкото σ е застъпено у нас със **с** или **ш** според говора, отдето е проникнало: Асима и Ашима, Сидер и Шидер, Стерьо и Щерьо.

В редица фамилни имена от румънски произход се явява **л** вм. **р**. В едни случаи това може да се сметне като дисимилация на второто **л**: Брънзалов (от рум. brînzar), Капралов и Капралски (căргаr), но по-често преходът на **р** в **л** не се дължи на дисимилация: Бадаланов (bădăran), Бонгалов (bongar), Вакалов (văcar), Мацалов (măţar), Чуколов (ciucure). Най-вероятно е нашите фамилни имена да са образувани от диалектни румънски форми с l

срещу общорумънско г. Срещат се и двойни форми: Вицелов и Вицеров (viţel).

Подобно редуване на **л** и **р** се среща и при някои имена от турски произход: Балбузанов и Барбузанов, Балимезов и Баримезов, Беделев и Бедерев, Гюлмезов и Гюрмезов.

Имената, образувани от турско съществително с основа на звучна съгласна, която в краесловието се обеззвучава (например kurt, kurdu), у нас по-често са с беззвучна съгласна: Джелепов, Курти, Сарачев, Халачев, но се явяват и със звучна: Джелебов, Курдо, Сараджов, Халаджов.

Имената на българските католици в по-голямата си част са еднакви с общобългарските, но в някои има черковнолатински изговор на β, η, σ и др.: Абрамин срещу Аврам, Аброн — Аврони, Амбрози — Амвроси, Бартол — Вартоломей, Йозо — Йосиф, Рафаел — Рафаил, Тобия — Товиат.

БЕЛЕЖКИ ЗА ГЕОГРАФИЯТА НА ИМЕНАТА

Разпространението на личните и фамилни имена по населени места представя пъстра и сложна картина. Едни имена се срещат начесто из цяла България, други са по-редки, но също се явяват на много места из страната, трети са разпространени в отделни по-големи области, четвърти — в малки околии, а пети — само в единични села или градове. Най-сетне не е рядкост някое име да се носи само от един род или един човек в страната.

Поради многократните преселвания редица имена са излезли от старите си граници и днес се явяват далече извън тях, но има и обратни случаи — някои имена в миналото са се срещали в много по-широк обсег, а сега са ограничени в две-три близки села или градчета.

Типичните имена често пъти подсказват откъде е лицето или неговият род. Такива примери са дадени твърде много в речника. Там са посочени — доколкото можаха да бъдат установени — родните места на лицата с по-редки имена.

* * *

Дадените в тоя речник имена са предоставени различно:

С посочване на произхода и значението, също на мястото или местата, където се срещат.

С посочване на произхода или с посочване на мястото.

Само регистрирани като имена, които се срещат у българи.

Когато посоченото място е село или малък град, името най-често е тамошно, но за многолюдните градове тая бележка показва само къде е записано името, което може да е привнесено от други области на страната при голямото раздвижване на населението от Освобождението насам, особено през последните десетилетия. Имена, след които няма никаква бележка, са записани в София.

РЕЧНИК

СЪКРАЩЕНИЯ

м лично мъжко име
ж лично женско име
ф фамилно име
пр прякор
р. роден
вж. виж, вижте
вм. вместо
диал. диалектно
остар. остаряло
срв. сравни, сравнете
съкрат. съкратено
умалит. умалително
ЗБ Западна България
ИзБ Източна България
СБ Северна България
СЗБ Северозападна България
СИзБ Североизточна България
ЮБ Южна България
ЮЗБ Югозападна България
ЮИзБ Югоизточна България
анг. английско
ар.-тур. турско от арабски
гр. гръцко
гр.-тур. турско от гръцки
евр. староеврейско
исп. испанско
ит. италианско
л.и. лично име
нем. немско
пер.-тур. турско от персийски
пол. полско
рум. румънско
рус. руско
тур. турско
фр. френско
чеш. чешко
* звездичка пред име или дума показва, че дадената форма не е засвидетелствувана.

А

Аарòн *м* — вм. Арон. Темишвар, 1843.

Абаджѝев и **Абаджѝйски** *ф* — от *абаджия* '1. производител и търговец на аби (плат); 2. шивач на аби' (ар.-тур. abacı). Нарядко из ИзБ.

Абажèр и **Абажèров** *ф* — от рум. abager 'абаджия'. (Христофор В. Абажер, Болград, 1857; Василий Х. Абажеров, Кишинев, 1857).

Абàза *пр* — от *абàз(ин)* — лице от севернокавказка народност а б х а з и, представители от която навярно са били изселени у нас заедно с черкези и татари; срв. Черкезов, Татаров; или от диал. *абазà* 'безимотен човек, голтак, бедняк'. Пловдив, 1900. **Абàзòв** *ф*. Варненско, Шуменско, Лозенградско, Ботевградско.

Абанòзов (и **Абанòсов**) *ф* — от гр.-тур. abanoz 'южно дърво с тъмна дървесина', прен. 'черен, мургав човек'. Стара Загора, Враца, Габрово, Шумен.

Абàрев *ф* — от прякор *Абàра* 'човек, който носи съобщения, новини' (от диал. *абар*, ар.-тур. haber); срв. Билдирев. Козлодуй, Хърлец (Ореховско).

Àбгузов *ф*. Враца.

Àбдов *ф* — от ар.-тур. abit, abdi 'роб, раб божи' (?) Ставерци (Ореховско).

Абдỳлов *ф* — от турско л. и. Абдул. Шумен, 1900, София, 1908, Враца, Панагюрище.

Абедѝнов *ф* — от тур. л. и. Абедин. София.

Àбизàнов *ф* — от диал. **абизàн* 'глад, гладуване'. Самоков.

Àблена *ж* — от диал. *àблен* 'планински божур' или 'дърво яблан'. ЮЗБ.

Àбленка *ж* — умалит. от Аблена. Софийско, Трънско.

Àбленко *м* — мъжка форма срещу Абленка. Трънско.

Абòв *ф* — от прякор *Абàта*, съкрат. от Абаджията (?) Казанлък.

***Абрамиàн** *м* — от *Абрамий (Аврам) + *ан*. **Абрамиàнов** *ф*. Русе, 1881.

Абрàшев *ф* — от диал. *абрàш* 'съвсем рус и светлоок' (ар.-тур. abraş). Котел, Стара Загора.

Абрàшков *ф* — от прякор *Абрашко*; вж. Абрашев.

Àбровски *ф* — може би от Арбовски с метатеза. Мездра.

Абрòн *м* — гр. Ἅβρων с по-рядък изговор *б* на β. **Абрòнов** *ф*. Пловдив.

Авакỳм *м* — библейско име, евр. 'борец', давано у нас като защитно име при детска смъртност. Гнойница (Ломско), Русокастро (Бургаско), Родопите.

Аваля̀ков *ф* — според семеен спомен от с. Горна Росица, Севлиевско: били тепавичари и от *валяк* възникнал прякор Аваляка. Севлиево, Русе.

Авгàрски *ф* — поради често повтаряне на гр. αὐγὸ 'яйце'. Караш (Врачанско), Разград.

Авгерѝн *м* — от гр. αὐγερινός 'зорница'. **Авгерѝнов** *ф*. Несебър, 1917.

Авгернò *м* — видоизменено от Авгерин. Варна.

Àвгуст *м* — лат. Augustus 'възвишен, свещен'. Рядко.

Àвгуста *ж* — женска форма от Август. Рядко.

Августѝн *м* — лат. Augustinus, производно от Август. Доста разпространено у католици покрай свети Августин. Пловдив, Пловдивско, Свищовско, Хасковско. **Августѝнов** *ф*.

Августѝна *ж* — женска форма от Августин. Видин.

Авджѝев, **Авджѝйски** и **Авджѝски** *ф* — от диал. *авджѝя* 'ловец' (тур. avcı). Сливен, Провадия, Толбухинско, Станкедимитровско.

Àвдий *м* — име на библейски пророк.

Àвдев *ф*. Благоевград. **Авдèев** *ф*. Габрово.

Авегани *м*. Байлово (Пирдопско).

Аведѝз и **Аведѝс** *м*. Варна, 1912. **Аведѝзов** *ф*. Варна.

Àвел *м* — библейско име, евр. 'преходен'. Драготинци (Софийско), Церецел (Свогенско). **Àвелов** *ф*. Церецел.

Авèркий *м* — гр. Ἀυέρκιος — име на календарски светия. Сопот, 1860, СтанкеДимитров.

Аверно̀ *м* — от Авгерно с изпадане на *г* пред *е*. Виница (Варненско). **Аверно̀в** *ф*. Виница.

Авжена *ж*. Пловдив.

Авков *ф*. Горни Воден (Асеновградско).

Авксѐнти и **Авксѐнтия** *м* — гр. Αὐξέντιος 'който увеличава' — име на календарски преподобен. Нарядко из ЗБ. **Авксѐнтиев** *ф*. Софийско, Свогенско, Брезнишко, Ботевградско.

Авлавѝдов *ф* — от гр. ἀβλάβιος 'неповреден, безвреден'. Варна.

Авлангиев *ф*.

Авлиени *ф*. (Друми Авлиени, Кортен, Новозагорско, 1845).

Авра̀далиев *ф* — от прякор *Авра̀далията* 'пришълец от Аврад'; вж. Аврадов. Стара Загора, 1881, София, 1893.

Аврадѝнов *ф* — разновидност на Аврадалиев или Аврадов. Кюстендилско.

Авра̀дов *ф* — от гр. Αὖρας — тракийско крайбрежие. Бургас, 1900.

Авра̀м *м* — библейско име, евр. Абрахам 'баща на много потомци'. Нарядко из цялата страна. **Авра̀мов** и **Авра̀мски** *ф*.

Авра̀ма *ж* — женска форма от Аврам. Врачанско, Ботров (Беленско).

Аврамѝк *м* — умалит. от Аврам. **Аврамѝков** *ф*. Родопите.

Аврамѝна *ж* — женска форма от Аврам. Гоцеделчевско.

Авра̀мчо *м* — умалит. от Аврам. **Авра̀мчев** *ф*. Габрово.

Аврѐйски *ф* — видоизменено от Еврейски. Ръжево Конаре (Пловдивско).

Аврѐл *м* — рум. Aurel, от лат. Aurelius 'златен, позлатен'. Варна.

Аврѐнски *ф* — от с. Аврен (Варненско). Варна.

Аврѝнов *ф* — вм. Аврионов. Пловдив.

Аврио̀н *м* — гр. αὔριον 'утре'; срв. Сутренков. **Аврио̀нов** *ф*. Пловдив, Гоце Делчев.

Авро̀ний *м* — гр. 'Αβρώνειος. **Авро̀нев** и **Авро̀ниев** *ф*. Пазарджик.

Авро̀ра *ж* — лат. aurora 'зора'. София, р. 1912.

Австрѝйски *ф* — навярно дядото ходил като градинар в Австрия.

Австрия *пр* и фамилно име на цяло семейство. Асеновград.

Австрия̀нка *ж* — от диал. *австрия̀нка* 'австрийка'. Безден (Софийско), р. 1916.

Авта̀лия *ж*. — вм. Евталия. Пловдив, р. 1874.

Авта̀нски *ф* — вм. Автарски. Айтос.

Авта̀рски *ф* — може би от гр. αὐτάρεσκος 'себелюбив, самодоволен'. Бургас.

Автов *ф* — според семеен спомен: дядото бил свещеник в Охрид, хората го сочели и викали по гръцки αὐτός! „ето го!"

Авто̀ев *ф* — разновидност на Автов. Брезово (Пловдивско).

Автонѝя *ж* — видоизменено от Антония (?) Калофер (монахиня).

Автоном *м* — гр. Αὐτόνομος 'който има свой закон' — име на календарски светия. **Автономов** *ф*. Пловдив.

Автономѝя *ж* — гр. αὐτονομία 'самоуправление'; близко по значение със Свобода. Шумен, р. 1897, 1899.

Аву̀сиев *ф* — може би сродно с Авуски. Крушари (Толбухинско).

Аву̀ски *ф* — според семейно предание: прадядото играел с другарите си на лов и лаел като куче „авуу", отдето възникнал прякорът. Медово (Чирпанско), Стара Загора.

Аву̀ша *ж* — вм. *Евуша — от Ева. Белица (Разложко).

Агаджѝев *ф* — от диал. **агаджия* 'дървар' (от тур.) Търново.

Ага̀ев и **Ага̀ин** *ф* — от тур. ağa 'господар'. Радомирско.

Ага̀лов *ф* — от гр. ἀγάλι 'полека, бавно'. Габрово, Пловдив.

Ага̀п *м* — съкрат. от Агапий. **Ага̀пов** *ф*. Бургас.

Ага̀пий *м* — гр. 'Αγάπιος 'любим' — име на календарски светия. **Ага̀пиев** *ф*. Самоков, Кюстендил, Плевен, Сушица (Горнооряховско).

Агапѝйка *ж* — умалит. от Агапия. Варненско.

Агапѝя *ж* — гр. 'Αγάπη 'обич, любов' — име на календарска светица.

Агата̀нгел *м* — гр. 'Αγαθάγγελος 'добровестител' — име на календарски светия. Синод. именник.

Ага̀те и **Агатѝ** *ж* — гр. 'Αγαθή 'добра, блага' — име на календарска светица. Пловдив.

Агатѝца *ж* — умалит. от Агати, Агатия. Шумен.

Агатѝя *ж* — разширено от Агати. Враца.

Агатовски *ф* — от с. Агатово (Севлиевско). Плевенско.

Агатодор *м* — гр. 'Αγαθόδωρος 'добродар'. Синод. именник.

Агатоник *м* — гр. 'Αγαθόνικος 'благопобедител' — име на календарски светия. Синод. именник.

Агѐй *м* — гр. 'Αγαῖος. **Агѐев** *ф*. Стара Загора.

Агела̀ров и **Агела̀рев** *ф* — може би вм. Ангелариев. Поликраище (Горнооряховско), Пловдив.

Агин *ф* — разновидност на Агаин.

Агла̀е и **Аглаѝ** *ж* — гр. 'Αγλαή 'светла'. Асеновград.

Аглаѝда *ж* — гр. 'Αγλαΐς,-ΐδος 'светловидна'. Църква (Пернишко), Брезнишко, Искрец, Опицвет (Софийско).

Аглаѝца *ж* — от Агла(я) + *ица*. Софийско, Самоков.

Агла̀я *ж* — разновидност на Аглае. Рядко.

Аглейда *ж* — вм. Аглаида. Чибаовци (Своrенско).

Аглѝда *ж* — съкрат. от Аглаида. Заноге (Своrенско), Ракитово (Велинградско).

Аглѝка *ж* — от диал. *аглѝка* 'цвете иглика'. Старо, напоследък подновено.

Аглѝца *ж* — видоизменено от Аглаица или от Аглика. Самоков.

Аглѝя *ж* — разновидност на Аглая. Самоков, р. 1876.

Àгна *ж* — от *àгне* (кротка като агне). Брезник, Драгоман, Своrенско, Вердикал (Софийско).

Агнѐзия *ж* — разширено от Агнеса. Пловдив.

Агнѐс *м* — мъжка форма от Агнеса. София, единичен случай.

Агнѐса *ж* — фр. Agnès, от гр. ἁγνής 'чиста'. Сравнително ново и рядко.

Агнѝца *ж* — от диал. *агнѝца* 'женско агне'. Радомирско, Благоевградско.

Агнòсти *м* — гр. ἀγνώστιος 'непознат, неизвестен'. **Агнòстев** и **Агнòстиев** *ф*. Котел, Варна.

Агòв и **Агòвски** *ф* — от прякор *Агàта*; срв. Агаин. Шумен, Елена, Пловдив, Скравена (Ботевградско).

Агòп *м* — арменска форма на Яков. **Агòпов** *ф*. Русе.

Агòра *ж* — от гр. ἀγορά' пазар, покупка'; срв. Агораста. Самоков, р. 1891, Силистра, 1894.

Агорàста *ж* — от гр. ἀγοραστή 'купена' — защитно име, както Купен, Продан. Славеево (Ивайловградско).

Агорѝда *ж* — кръстоска от Агораста и *ягорѝда*. Пловдив.

Агòрка *ж* — умалит. от Агора. Русе, р. 1896.

Аграпѝна *ж* — вм. Агрипина или Аграфена. Орехово.

Аграфàн *м* — от гр. ἄγραφος 'неписан' (?) Охрид — нар. песен.

Аграфѐна *ж* — женска форма срещу Аграфан.

Аграфѝня *ж* — кръстоска от Аграфена и Графиня (?) Пловдив, р. 1891.

Агриòн *м* — от гр. ἄγριος 'див, свиреп'. Говежда (Берковско).

Агрипѝна *ж* — име на календарска светица, лат. Agrippina, от родово римско име Agrippa. Синод. именник.

Агỳпков *ф* — от диал. *агỳпко* 'циганче'. Кричим.

Агỳра (и **Агỳров**) *ф* — от гр. ἄγουρος 'незрял, зелен; млад, неопитен'. Бесарабия, Измаил, 1857.

Агỳш *м* — видоизменено от Ангуш. **Агỳшев** *ф*. Стояново (Ловешко), Пловдив.

Агỳша *ж* — женска форма от Агуш. Пловдив.

Агъле *ф* или *пр*. (А. Хр. Агъле, Габрово, 1900).

Àгънски *ф* — измислено име, превод на Чобанов. Дебелец (Търновско).

Адалбѐрт *м* — нем. Adalbert 'благородно блестящ'. Рядко.

Адалбертѝна *ж* — женска форма от Адалберт. София, р. 1892.

Адалѝев *ф* — от диал. *адалѝя* 'островен жител' (тур. adalı). Варна.

Адàм *м* — библейско име, евр. 'човек'. Рядко. **Адàмов** и **Адàмски** *ф*. На разни места из страната.

Адамàков *ф* — от тур. haydamak 'грабител'. Бургас, 1883.

Адàми *м* — разширено от Адам. Виница (Варненско), Каварна.

Адамѝк *м* — умалит. от Адам. **Адамѝков** *ф*. Варна.

Адàн *м* — от Адам с по-обикновеното окончание *-ан* (?) **Адàнев** *ф*. Ивайловградско.

Адàрски *ф* — видоизменено от Аджарски. Брезово (Пловдивско), 1900.

Адѐла *ж* — фр. Adéle 'благородна'. Сравнително ново и рядко.

Аделѝн *м* — мъжка форма от Адела или от Аделина. Орехово, р. 1962.

Аделѝна *ж* — фр. Adéline, разширено от Адела. Рядко, старо (София, р. 1898, Пловдив, р. 1917) и ново.

Адѐм *м* — турско л. и. **Адѐмов** *ф*.

Аджалѝйски *ф* — вм. *Аджарлийски; срв. Аджарски. Царимир (Пловдивско).

Аджàров и **Аджàрски** *ф* — от с. Аджар (Свежен, Карловско) или от тур. acar 'смел, енергичен'. Карлово.

Àджев *ф* — съкрат. от Хаджиев. Карнобат.

Аджѐнов *ф* — видоизменено от *Аджемов (от ар.-тур. Acem 'персиец') или от Хаджиенев.

Аджилàрски *ф* — от с. Хаджиолар (Чирпанско). Пещера.

Аджѝлов *ф* — съкрат. от Хаджиолов. Ломско.

Аджѝчев *ф* — от диал. *аджѝче* 'хаджийче'. Белоградчишко.

Àджов *ф* — вм. Хаджов.

Адѝлов *ф* — от ар.-тур. adil 'справедлив'. Варна.

Адѝров *ф* — кръстоска от Адилов и турско л. и. Хадър. Акерман, 1860.

Адмаджѝев *ф* — видоизменено от Атмаджов. Варна.

Адòлф *м* — нем. Adolf, от готски 'благороден вълк'. **Адòлфов** *ф*. Варна, 1881.

Адриàн (и **Адриян**) *м* — лат. Adrianus, име на римски император и на календарски светия. Сравнително ново и рядко.

Адриàна *ж* — женска форма от Адриан. Толбухин, 1878.

Адриѐна *ж* — от Адриана с преглас на *иа* в *ие*. Свищов, 1893.

Адричев *ф*.

Адъриванов *ф* — от прякор Адър Иван 'готовия, сегашния' (?) Иван. Брезово (Пловдивско).

Адъров и **Адърски** *ф* — съкрат. от Адъриванов (?) Брезово (Пловдивско).

Аеролѝта *ж* — от астрономичния термин *аеролит* 'каменен метеорит'. Силистра, р. 1958.

Азалѝев *ф* — разновидност на Азълов. Ламбух (Ивайловградско).

Аза̀пски *ф* — от ар-тур. azap 'мъчение, изтезание'. Сливен.

Азария *м* — име на календарски светец, евр. 'божия помощ'. Синод. именник.

Аза̀рко *м* — умалит. от Азария. **Аза̀рков** *ф*. Плевен, 1900.

Азиа̀нов *ф* — от **азиан(ин)* 'азиатец'. Твърдица (Сливенско).

Аздо̀си *м*. **Аздо̀сиев** *ф*. Загъжене (Своґенско).

Азма̀ков *ф* — от тур. azmak 'буйствувам' или от azmak 'суходол'. Карлово.

Азма̀нов *ф* — от тур. azman 'грамаден'. Рядко, главно ИзБ.

Азов и **Азовски** *ф* — от тур. az 'малък, мъничко'; срв. Кючуков, или от ар.-тур. aza 'член на съвет, организация и др.' Кюстендил, Пловдив, Пещера.

Азълов *ф* — от тур. azılı 'див, буен'. Казанлък.

Аида *ж* — по името на героинята на операта Аида от Верди. Луковит, р. 1964.

Айва̀зов *ф* — от тур. ayvaz 'домашен слуга'. Нарядко из ИзБ.

Айгъров *ф* — от тур. aygır 'жребец'. Пловдив.

Айгътов *ф* — според един носител на това име: изопачено от Хайдутов. Зап. Тракия.

Айда̀на *ж* — от тур. aydın 'светъл, сияен'. Етрополски манастир (с. Слегица), 1648.

Айданлѝйски *ф* — от с. Айданлии (Зора, Старозагорско). Стара Загора.

Айда̀ров и **Айда̀рски** *ф* — от диал. *айда̀р* 'мечкар' (от тур. ayı 'мечка' и пер. dar); срв. Мечкаров, Айджиев. Якоруда (Разложко), Самоков, Пловдив.

Айдемѝрски *ф* — от с. Айдемир (Силистренско). Силистра.

Айджѝев *ф* — от диал. *айджѝя* 'мечкар' (тур. ayıcı). Стара Загора, Шумен.

***Айдѝн** *м* — от тур. aydın 'светъл, сияен'. **Айдѝнов** *ф*. Йовково (Генералтошевско).

Айдони *ж* — видоизменено от Андони. Горна Оряховица, 1894.

Айкаджиев *ф* — от диал. *а̀йкаджия* 'участник в ловна хайка'. Горна Оряховица.

А̀йков *ф* — от *а̀йка*, хайка (?) Сливен, Симитли.

Айладъ̀нов *ф* — от с. Айладън (Бистра, Търговишко). Търговище, Шумен.

Айлъ̀ков *ф* — от диал. *айлъ̀к* 'месечна заплата' (тур. aylık). Сопот.

Айлъ̀чев *ф* — от диал. *айлъ̀че* 'месечна заплатица' — навярно поради често повтаряне на тая дума. Лясковец, Севлиево.

Айнаджѝята *пр* — от диал. *айнаджѝя* 'хитрец, шмекер' (пер.-тур. aynacı). Плевенско, Ихтиман. **Айнаджѝев** *ф*. Плевенско.

Айналѝйски *ф* — от диал. *айналѝя* 'хубав, блестящ' (от пер.-тур. aynalı). Тетевен, Трудовец (Ботевградско).

Айнов *ф* — от пер.-тур. ayna 'огледало' (?)

Айолов *ф* — от тур. ayol 'ей ти!' — навярно поради често повтаряне на тая дума. Варна, Пловдив.

Айранджѝев *ф* — от диал. *айранджѝя* 'продавач или любител на мътеница' (тур. ayrancı). Стара Загора.

Айра̀нов *ф* — съкрат. от Айранджиев. Рядко из ИзБ.

Айръ̀ков *ф* — от диал. *айръ̀к* 'трева троскот или пирей' (от тур.); прен. 'набързо израсъл или народил много деца'; срв. Тросков. Стара Загора.

Айря̀нков *ф* — от прякор *Айря̀нко* 'любител на мътеница'. Ловеч.

Айря̀нов *ф* — вм. Айранов или вм. Ахрянов (с преход на *х* в *й*).

А̀йтов *ф* — вм. Хайтов. Шипочане (Самоковско).

Ака̀балиев *ф* — видоизменено от с. Акбаш-баля (Горни Главанак, Харманлийско). Асеновград, Първомайско.

Акалда̀шев *ф* — от диал. **акълда̀ш* 'другар по ум, съмишленик' (от ар.-тур. akıl 'ум' и тур. daş 'другар').

Акалѝна *ж* — може би от ар.-тур. akıl 'ум'. Пещера, р. 1935.

Акалски *ф* — от Акалска махала към с. Белиш (Троянско). Варна.

Аканджѝев *ф* — от диал. *аканджѝя* 'разбойник, нападател' (тур. akıncı). Ихтиман, 1893.

Акдерлиев *ф* — от с. Ак дере (Бяла, Варненско). Силистра, 1895, 1900.

Акѐнтий *м* — вм. Авксенти. **Акѐнтиев** *ф*.

Акиванов *ф* — от тур. *ак* 'бял, чист' и Иван. Драганово (Горнооряховско).

Акѝм *м* — от Яким с изпадане на йотацията. **Акѝмов** *ф*.

А̀кия *м* — съкрат. от Янаки(я), Йордаки или друго подобно име. **А̀кев** и **Акьо̀в** *ф*. Бабяк (Пловдивско), Пловдив, Враца.

Акма̀нов *ф* — според местно обяснение: от стар прякор *Акма̀на*, който бил значел сокол или ястреб — навярно изопачено от атмаджа. Мирково (Пирдопско).

А̀ко *м* — умалит. от Иван или от друго име; срв. Ачо, Аце. **А̀ков** *ф*. Българене (Свищовско), Свищов, Летница (Ловешко), Розино (Ивайловградско).

Акòма *ж* — от гр. ἀκόμα 'още' — пожелание след нея да се родят още деца. Пловдив, р. 1925.

Акрàбà *пр* — от ар.-тур. akraba 'роднина, сродник'. Горна Оряховица, 1894. **Акрàбòв** *ф*. Пазарджик, Пловдив, Сливен. Иван Вазово (Пловдивско).

Аксàков *ф* — от тур. aksak 'куц, възкуц'. Пловдив.

Аксàров *ф* — от ар.-тур. aksar 'съвсем кратък' (?) Сопот.

Аксел *м* — скандинавско име Axel, проникнало по литературен път. Михайловград, р. 1920.

Аксèния *ж* — вм. *Авксения, гр. αὔξηνη 'увеличаване'. Ново и рядко.

Аксèнти *м*, **Аксèнтиев** *ф* — вм. Авксенти, Авксентиев. Реброво (Свогенско), Толбухин.

Аксѝйски *ф* — от *Асийски, а то от Аси Ѣньо; вж. Асиев. Носителят сам видоизменил името си. Зелениково (Пловдивско).

Аксѝния *ж* — по името на героинята от романа Тихия Дон от Мих. Шолохов. Рядко, родени към 1946.

Актарджѝев *ф* — от диал. *актарджия*= актар, ахтар.

Актàров *ф* — от диал. *актàр(ин)* 'дребен търговец, бакалин' (ар.-тур. aktar). Калофер, 1861, Стара Загора, 1900.

Актàшев *ф* — от тур. *ак* 'бял' и taş 'камък' или от прякор Ак Ташо 'белия Ташо'.

Акулѝна *ж* — гр. 'Ακυλίνη — име на календарска светица. Бърложница (Сливнишко), р. 1902.

Акчарлиев *ф* — може би от някое село с подобно име Петрич, 1917.

Акшàмов *ф* — от тур. akşam 'вечер' — може би поздравявал само с тая дума вместо с пълния поздрав „акшам хайър ола"; срв. Сабахов. Ловеч.

Акшàров *ф* — според семеен спомен: от областта Akşehir в Мала Азия. Пазарджишко, Брезово (Пловдивско).

Акълѝев *ф* — от диал. *акъллѝя* 'умен' (ар.-тур. akıllı). Испериx, 1900.

Акълѝтски *ф* — от диал. **акълѝт* 'умен'; срв. Акълиев. Пловдив.

Акъпев *ф*. Янтра (Горнооряховско).

Акьòв *ф* — вж. Акия.

Алабàков *ф* — видоизменено от Халибаков.

Алабàшев *ф* — от тур. ala baş 'шарена глава' или от диал. *алабàш* 'гулия' (тур. alabaş).

Алабиев *ф*.

Алавòйдов *ф* — от *Алахойдов с преход на *х* във *в*; вж. Алаойдов.

Алагьòзов *ф* — от диал. **алагьоз* 'пъстроок, шареноок' (тур. ala 'шарен' и göz 'око'). Марица, Пловдив.

Аладаглийски *ф* — от с. Аладаглии (Венец, Карнобатско). Айтос, 1900.

Аладжиджѝев *ф* — от диал. **аладжиджѝя* 'търговец на аладжи (шарени тъкани)' (от тур.). Пловдив.

Аладжѝков *ф* — от тур. alacık 'пъстричък, шареничък'.

Аладжòв *ф* — от тур. alaca 'пъстър, шарен' или вм. Халаджов. Сливен, Севлиево.

Аладѝн *м* — може би вм. Алдин. Асеновград.

Алайдов *ф* — съкрат. от Алаойдов. Пловдив.

Алàйков *ф* — от прякор *Алàйко* 'който все търси дружина' (тур. alay) или от диал. *алàйка* 'слугиня, придружница' (от тур.).

Алакỳшев *ф* — може би от тур. ala kuş 'пъстра птица'. Айтос.

Аламàнов *ф* — от фр.-тур. alaman 'немец' — според семейно предание: потомци на саксонски рудари. Етрополе.

Аламàнчев *ф* — от прякор *Аламàнче(то)* 'който говори немски' (?) София, 1871, Годечко, Търново, Сливен.

Аламинов *ф*.

Аламовски *ф* — от с. Аламовци (Златоградско) или от ар.-тур. alam 'болка, скръб, печал' (?) Плевен, 1900.

Аламỳров *ф* — от тур. ıhlamur 'липа' — може би се помятал като липова дъска; срв. Баларев. Михалци (Търновско).

Аланджѝйски *ф* — от с. Аланджиево (Змеица, Девинско). Пещера.

Алàков *ф* — от тур. alan 'поляна' (?) Троян.

Алаòйдов *ф* — от прякор *Алаòйдата* 'едър и несръчен човек, който ходи като хала'. Ботевград.

Алàтов *ф* — от диал. *алàт*, *алят* 'сечива, инструменти' (ар.-тур. alât) или от *халат*. Варна.

Алаторцев *ф*. Видраре (Тетевенско).

Алàхверджиев *ф* — от прякор *Алàхверджията*, а той от ар.-тур. Allah 'бог' и тур. ver 'дай' — поради често повтаряне на тоя израз; срв. Хвалабогов. Севлиево.

Алашѝнов и **Алащѝнов** *ф*. Самоковско, Станкедимитровско.

Алàшки *ф*. Карлово, Чифлик (Троянско).

Албàнов и **Албàнски** *ф* — „модернизирано" от Арнаудов. Варна, 1945.

Албàтски *ф* — вм. Налбатски, Налбантски. Лопян (Ботевградско).

Албèна *ж* — героиня на разказ и драма от Йор. Йовков; според самия автор той го е видоизменил от Абленка. След 1935 г. стана модерно име.

Алберт *м* — нем. Albert, съкрат. от Адалберт. Рядко.

Албертѝна *ж* — женска форма от Алберт. Русе, 1937.

Албѝна *ж* — рум. Albina, от лат. alba 'бяла'. Кюстендил, 1920, Русе, Пловдив.

Алваджѝев *ф* — вм. Халваджиев.

Албановски *ф* — от с. Алваново (Търговишко).

Алвасов *ф*.

Алвев *ф* — от *алва*, халва. Лозен (Софийско).

Алвонцов *ф*.

Алга̀ра *ж* — така се била казвала дъщеря на княз Борис I. Единичен случай.

Алде *м* — вм. Алдьо. Неврокопско, 15—16 век.

Алдѝмѝр *м* — старинно име, разновидност на Алтимир. **Алдѝмѝров** *ф*. Самоков.

Алдѝн *м* — от Алд(ьо)+*ин*. **Алдѝнов** *ф*. Стара Загора.

Алдо̀мир *м* — изчезнало старинно име, запазено в името на село Алдомировци, Софийско.

Алдьо *м* — съкрат. от Алдимир или Алдомир. Пирдоп, Златица. **Алдев** и **Алдьов** *ф*.

Алѐко *м* — видоизменено от Алекси или от Александър. Плевен, Свищов, Видин, Айтос, Пловдив. **Алѐков** *ф*.

Алѐкса[1] *ж* — женска форма от Алекси, Алексо. Церово (Свогенско), Пловдив, Асеновград, Горна Оряховица.

Алѐкса[2] *м* — вм. Алекси. Банско.

Алекса̀на *ж* — от Алекс(а)[1]+*ана*. Свогенско, Софийско.

Алекса̀ндра *ж* — женска форма от Александър.

Александрѐта *ж* — умалит. от Александра. Шумен, р. 1886, 1894, 1906, 1925, 1926.

Александрѝйски *ф* — от град Александрия (в Египет).

Александрѝна *ж* — от Александр(а)+*ина*. Луковит, р. 1894.

Алекса̀ндър *м* — гр. 'Αλέξανδρος 'защитник на мъжете' — у нас разпространено главно през втората половина на миналия век, особено около Освободителната война и наскоро след нея — покрай името на руския император Александър II; днес се среща най-вече в някои софийски села като Лозен. **Алекса̀ндров** *ф*.

Алексѐй *м* — разновидност на Алекси. Ботров (Беленско). **Алексѐев** *ф*.

Алѐкси *м* — гр. 'Αλέξιος 'който носи помощ, защита' — име на календарски преподобен. Старо, на разни места из страната. **Алѐксиев** *ф*.

Алексѝна *ж* — женска форма от Алекси. Рядко.

Алѐксо *м* — разновидност на Алекси. Софийско, Свогенско, Кюстендил. **Алѐксов** *ф*.

Алена *ж* — от прил. *ален* (тур. al); срв. Румена. Ново, рядко.

Алена̀ков *ф* — от диал. **ален*а̀*к* 'румен човек' (?) Хасково, 1920.

Аленка *ж* — умалит. от Алена. Толбухин, р. 1957.

Аленков *ф* — от прякор *Аленкия* (?) Варна.

Алѐса *ж* — вм. Алекса.

Алѐта *ж* — кръстоска от Алена и модерното напоследък Анета. Мездра, р. 1956, Брусен (Мездренско), р. 1955.

Алѝбейски *ф* — от с. Али бей кьой (Болярово, Хасковско). Пловдив.

Алива̀нтов *ф* — според семеен спомен: правели *лива̀нто* (гюлова вода) за черквата. Гюмендже (Македония).

Аливѐр *м* — вм. Оливер. Кюстендилско — нар. песен.

Алидиров *ф*.

Ализотов *ф*. Ксанти, 1917, Пловдив.

Алѝйски *ф* — от турско л. и. Алия. Пловдив.

Алиломов *ф* — от гръцко л. и.'Αλύνομος (?) Варна.

Алима̀зов *ф* — видоизменено от Ялмазов. Дуловско.

Алѝмов *ф* — от ар.-тур. âlim 'учен'. Пловдив.

Алѝна *ж* — съкрат. от Ангелина. Ново, рядко.

Алино̀ *ж*. Виница (Варненско).

Алински *ф* — от с. Алино (Самоковско). Самоков.

Алио̀н *м* — рум. Alion, видоизменено от Леон. Видинско, р. 1929.

Алѝпи (и **Алѝпия**) *м* — гр. 'Αλύπιος 'безпечален' — име на календарски преподобен. Врачанско, Ботевградско, Пирдопско и др. **Алѝпиев** (и **Алѝпов**) *ф*.

Алѝпка *ж* — женска форма от Алипи. Долни Богров (Софийско).

Алѝса *ж* — фр. Alice, а то от гр. 'Αλήθεια 'истина'. Рядко.

Алисѐна *ж* — видоизменено от Арсена. Типично за Кюстендилско.

Алисѐнка *ж* — умалит. от Алисена. Кюстендилско.

Алѝчко *м* — умалит. и разширено от Алко, Алчо (?) **Алѝчков** *ф*.

***Алѝш** *м* — от Ал(ьо)+*иш*. **Алѝшев** *ф*. Мътеница (Карловско), Карлово, Сопот.

***Алиша̀н** *м* — от Алиш+*ан*. **Алиша̀нов** *ф*. Блатско (Гоцеделчевско).

Алиша̀хов *ф*. Петърч (Софийско).

Алкивиа̀ди *м* — гр. 'Αλκιβιάδης. Силистра.

Алко *м* — умалит. от Альо. **Алков** и **Алковски** *ф*. Кнежа.

***Алку̀ш** *м* — от Алк(о)+*уш*. **Алку̀шев** *ф*. Шумен.

Алма *ж* — от лат. alma 'добра, мила' или покрай израза *Алма матер* (?) Единичен случай.

Алмаджѝев *ф* — от диал. *алмаджѝя* 'ябълкар' (тур. almacı). Пловдив.

Алмалѝев *ф* — от с. Алмалии (Ябълково, Хасковско). Пловдив.

Алмов *ф* — в име Борис Алмов — може би грешка вм. Салмов. Струмско (Благоевградско).

Алов *ф* — вм. Халов.

Аловски *ф* — от прякор *Алата* 'халата'. Ботевград, Врачеш (Ботевградско).

Алòиз *м* — лат. Aloisius, от старонемски. Русе, р. 1907.

Алòнзо *м* — исп. Alonso. **Алòнзов** *ф*. Пловдив.

Алпèев *ф* — от прякор *ал Пейо* 'червен Пейо'; срв. Червенпеев.

Алпѝна *ж* — от планината Алпи. Съвсем рядко.

Àлта *ж* — съкрат. от Алтана. Дебърско.

Алтабàнов и **Алтабàнски** *ф* — а) според семеен спомен: при разхвърляне на данъка върху овцете в Стара Загора дядото извикал по турски: „Алта ба!" — по-долу ме сложете, с по-малък данък; б) от тур. al taban 'червено стъпало' или от daltaban 'босяк, голтак'. Стара Загора, Айтос, Пловдив, Ихтиман, 1900.

Àлтана *ж* — от Алтъна с ударение на първата сричка и неясен изговор на *ъ*. Дебърско.

Алтѝмѝр *м* — старинно име, според едни от куманско *ел тимир* 'желязна ръка', според други от германско alt 'стар' и *-мир*. **Алтѝмѝров** *ф*.

Алтỳн *м* — от тур. altın; вж. Алтъна. Разградско, 17 век.

Алтухов *ф*.

Алтъков *ф* — от тур. altık 'скрит'. Константин (Еленско).

Алтъколачев *ф* — от тур. altı 'шест' и kulaç 'разтег' — в смисъл: много, изобилно. Хасково, Винарово (Чирпанско).

Алтъ̀на *ж* — от тур. altın 'злато, златна'. Трънско, Дълбок извор, Избегли (Асеновградско).

Алтъ̀нка *ж* — умалит. от Алтъна. Самоков.

Алтъ̀нко *м* — мъжка форма срещу Алтънка. **Алтъ̀нков** *ф*. Самоков.

Алтъ̀нов *ф* — от прякор *Алтън(а)*; вж. Алтъна. Яворец (Севлиевско), София, 1892, Пловдив.

Алтъ̀нчо *м* — разновидност на Алтънко. **Алтъ̀нчев** *ф*. Тополовград, 1900.

Алтъпармаков *ф* — от диал. *алтъпармак* 'с шест пръста на ръката' (тур. altı 'шест' и parmak 'пръст'); срв. Шестаков, Шесташки. Габрово, Калофер, Бургас, Шумен.

Àлтьо *м* — съкрат. от Алтимир. **Àлтев** *ф*. Калофер.

Алтяно *ж* — разновидност на Алтъна, Алтана. Бр. Миладинови.

Алỳлов *ф*. Горубляне (Софийско).

Алурков *ф*.

Алфèров и **Алфѝров** *ф* — от ит. alfiere 'знаменосец'. Пирдопско, Пловдив, Стара Загора.

Алфрèд *м* — от френско или немско Alfred, от старонемски. Рядко.

Алцèко *м* — според някои историци Алцек или Алцеко (Alcecus) е син на хан Кубрат. Рядко.

Алчàков *ф* — от тур. alçak 'нисък'; срв. Кючуков, Бодуров. Лясково (Айтоско), Пловдив.

Àлчо *м* — умалит. от Альо. **Àлчев** *ф*.

Àльо *м* — от Хальо с изпадане на *х* или от тур. al 'ален, румен'. **Àлев** и **Àльов** *ф*. Ямбол, Габрово, Варна.

Альòков *ф*.

Альòнка *ж* — рус. Алёнка, умалит. от Ала. Враца, р. 1958.

Альòша *м* — рус. Алёша, умалит. от Александр. Ново, рядко.

Алязов *ф* — от тур. aylaz 'ленивец' с премет на йотацията.

Аляков *ф* — може би вм. *Айляков, от тур. aylak 'свободен от работа'.

Амазòнка *ж* — от река Амазонка (срв. Океан) или от митологичните *амазонки*. Чепинци (Софийско), р. 1935.

Амàлица *ж* — от Амал(ия)+ица. Самоков.

Амàлия *ж* — гр. 'Αμαλία. Рядко, главно ИзБ, Петърч (Софийско).

Амàнов *ф* — вж. Хаманов.

Амàров *ф* — може би от лат. amarus 'горчив'; срв. Горчилов. Пловдив, 1900.

Амбàрев *ф* — вж. Хамбара, Хамбаров. Сопот, 1900, Асеновград, 1893, Пловдив, Пещера, Русе.

Àмбов *ф* — от рум. ambii 'двама'. Крива бара (Ломско).

Амбрòз и **Амбрòзи** *м* — вм. Амвросий с новолатински изговор на β и σ. **Амбрòзов** и **Амбрòзиев** *ф*. Ореш (Свищовско), Михайловград.

Амврòсий *м* — гр.'Αμβρόσιος 'безсмъртен, божествен' — име на календарски светия. Синод. именник.

Амèлов *ф* — от ар.-тур. amele 'работник'. Грудово.

Амèлия *ж* — разновидност на Амалия. Рядко.

Амеòрков *ф* — вж. Амиорков. Горна Оряховица, 1894.

Америкàн *м* — от Америка; бащата ходил в Америка на печалба или по друг повод; срв. Океан. Пернишко, Сливнишко, Благоевградско, Ловешко. **Америкàнов** *ф*. Свищов (гроб).

Амèров *ф* — може би видоизменено от турско л. и. Юмер. Шабла (Балчишко), Варна.

Амзѝн *ф* мъжко, **Амзинà** *ф* женско и **Амзѝнски** *ф* — от турско л. и. Амза, Хамза. Бистрица (Софийско), София.

Амзòв *ф* — разновидност на Амзин, Амзински. Карлово, Стара Загора, Стояново (Ловешко).

Амѝ *м* — фр. Amy — единичен случай, майката французойка. Стара Загора.

Амѝджев и **Амѝджин** *ф* — от тур. amca 'чичо'. Банско.

Амиòрков и **Амьòрков** *ф* — от диал. **амьòрко* 'любовчия' (от рум. amor)? Търново, Горна Оряховица, Русе, Разград, Търговище.

А̀мов *ф* — от диал. *хам* 'въжена примка' (?) Зарево (Солунско).

А̀мпов и **А̀мповски** *ф* — от диал. *ампе* 'глупав, наивен човек' (?) Голец (Ловешко), Врачеш (Ботевградско), Пловдив.

Амỳджев и **Амỳджиев** *ф* — от тур. amuca, amca 'чичо'; срв. Амиджев. Бяла, 1893, Русе, Габрово, Пловдив.

А̀на *ж* — евангелско име, евр. Ханнах 'благодат'. Доста разпространено из цялата страна. **А̀нин** *ф*.

Анагнòсти *м* — гр. αναγνώστης 'читател'. Вече изчезнало. **Анагнòстов** *ф*. Шумен.

Анàдия *м* — от Анания с дисимилация на второто *н*. Трънско.

Анадолѝев и **Анадолѝйски** *ф* — от диал. *анадоллѝя* 'който е ходил и живял в Анадол' (тур. Anadollu). Стара Загора, Кърджали.

Анадòлски *ф* — от Анадол. Шипочане (Самоковско).

Анадъ̀мски *ф* — от тур. anadım 'сетих се' — поради често повтаряне на тая дума. Пловдивско.

Анàки и **Анàкия** *м* — от Янаки с изпадане на йотацията. Трънско, Брезнишко, Самоковско. **Анàкиев** *ф*.

Анамарѝя *ж* — от Ана и Мария. Единичен случай.

Анàн *м* — съкрат. от Анани. **Анàнов** *ф*.

Анàни, Анàний и **Анàния** *м* — библейско име, евр. Ханания 'благодат божия', Радомирско, Трънско, Царибродско. **Анàниев** *ф*.

Анàнчо *м* — умалит. от Анани. Н. Геров.

Анàста *ж* — съкрат. от Анастасия. Ловеч, Дреново (Свогенско).

Анастàс *м* — гр. 'Αναστάσιος 'възкръснал'. Нарядко из цялата страна. **Анастàсов** *ф*.

Анастàса ж — женска форма от Анастас. Трудовец (Ботевградско).

Анастàси(й) *м* — по-стара форма на Анастас — име на календарски светия. Шумен, Елена.

Анастасѝя *ж* — гр. 'Αναστασία, женска форма от Анастас(ий) — име на календарски светици. Доста разпространено.

Анастàско *м* — умалит. от Анастас.

* **Анàсто** *м* — съкрат. от Анастас. **Анàстовски** *ф*.

* **Анàтко** *м* — съкрат. от Анатоли или от Анастас. **Анàтков** *ф*.

Анатòли(й) *м* — гр. 'Ανατόλιος от ανατολή 'изток'. Сравнително ново и рядко.

Анатòлия *ж* — женска форма от Анатоли. Рядко.

Анàчко *м* — от Яначко с изпадане на йотацията. Софийско. **Анàчков** *ф*.

Анàщи *м* — видоизменено от Анастас Силистра, 1860.

Анга *ж* — съкрат. от Ангелина. Софийско.

Ангàра *ж* — някакво видоизменение от Анга. Мрамор (Софийско), р. 1963.

Ангàров и **Ангàрски** *ф* — от циг. *ангàр* 'въглен'. Дюлево (Панагюрско).

А̀нгел *м* — гр. 'Άγγελος 'вестител'. Доста разпространено из цялата страна. **А̀нгелов, А̀нгеловски** и **А̀нгелски** *ф*.

Ангела *ж* — женска форма от Ангел. Доброславци (Софийско), Елин Пелин, Плевен, Шумен, Сливен, Гоце Делчев, Тополовград.

Ангелàк *м* — съкрат. от Ангелаки. Рядко. **Ангелàков** *ф*.

Ангелàки *м* — гр. 'Αγγελάκι(ος) умалит. от Ангел. Старо. **Ангелàкиев** *ф*.

Ангелàрий *м* — гр. 'Αγγελάριος 'вестоносец'. Съвсем рядко.

Ангелѝ *ж* — от Вангели с изпаднало *в*. Рядко из ИзБ.

Ангелѝдис *ф* — вм. Ангелов с гръцки завършек. Остаряло и рядко.

Ангелѝи *м* — мъжка форма срещу Ангели. Ракитово (Велинградско). **Ангелѝев** *ф*. Ракитово, Пазарджик, Радилово (Пазарджишко).

Ангелѝн *м* — мъжка форма от Ангелина. **Ангелѝнов** *ф*. Джурово (Тетевенско), Лопян и Правец (Ботевградско), Казанлък, Стара Загора.

Ангелѝна *ж* — съкрат. от Евангелина, смятано като женска форма от Ангел. Доста разпространено. **Ангелѝнин** *ф*.

Ангелѝнка *ж* — умалит. от Ангелина.

Ангелѝнчо *м* — умалит. от Ангелин.

Ангелѝцà[1] *ж* — женска форма от Ангел. Свогенско, Згориград (Врачанско), Враца, Хасковско.

Ангелѝца[2] *ф* — старо фамилно име. Асеновград.

* **Ангелѝч** *м* — умалит. от Ангел. **Ангелѝчев** *ф*.

* **Ангелѝш** *м* — от Ангел + *иш*.

Ангелѝшко *м* — умалит. от Ангелиш. **Ангелѝшков** *ф*.

Ангѐлко *м* — умалит. от Ангел. Софийско, типично за Владая. **Ангѐлков** *ф*.

А̀нгелсон *ф* — старо фамилно име вм. Ангелов. Варна, 1936.

Ангелỳш *м* — от Ангел + *уш*. Сомовит. **Ангелỳшев** *ф*. Силистра, 1893.

Ангелỳша *ж* — женска форма от Ангелуш.

А̀нгелчо *м* — умалит. от Ангел. **А̀нгелчев** *ф* Сопот.

Ангелѐки(я) *м* — вм. Ангелаки. **Ангелѐкиев** *ф*. Трънско.

Ангѝка *ж* — умалит. от Ангя, Анга. Радомирско.

Англѝда *ж* — кръстоска от Аглида и Анга. Кътина (Софийско).

Анго *м* — съкрат. от Ангел. **Ангов** *ф.* Асеновградско, Батак, Пловдив, Петрич, Вълчедръм (Ломско).

Ангуш *м* — от Анг(о) + *уш.* **Ангушев** *ф.* Петрич, Гоце Делчев, Драгойново (Първомайско), Пловдив.

Ангьо *м* — съкрат. от Ангел със запазена мекост на *г.* **Ангьов** *ф.* Чепинци (Софийско).

Ангьозов *ф* — от Янгьозов с изпадане на йотацията. Сливен, Севлиево, Етрополе, Бистрица (Софийско).

Ангюш *м* — от Ангь(о) + *уш.* **Ангюшев** *ф.* Пловдив.

Ангя *ж* — съкрат. от Ангелина със запазена мекост на *г*; срв. Вангя. Дебърско, Трънско, Софийско, Елинпелинско.

Анда *ж* — женска форма от Андо. Своге, Реброво, Котел.

Андасаров *ф* — от диал. **андасар* '?' Станке Димитров, 1962.

Анджелина *ж* — от Ангелина под сръбско влияние. Трънско.

Анджо *м* — от Анчо с озвучаване на *нч* в *ндж.* **Анджев** *ф.* Пещера, Пловдив.

Андигона *ж* — от Антигона с новогръцко озвучаване на *нт* в *нд.* Пловдив, р. 1898.

Андиян *м* — от Андриян с изпадане на *р.* **Андиянов** *ф.* Свищовско.

Андо *м* — съкрат. от Андон. **Андов** *ф.* Дебър (Македония), Елин Пелин, Своге.

Андон *м* — от Антон с новогръцко озвучаване на *нт* в *нд.* Доста разпространено из цялата страна, но го „погражданяват" на Антон. **Андонов** *ф.*

Андони *ж* — женска форма от Андон. Русе.

Андоница *ж* — умалит. от Андони или от Андония. Русе.

Андоничка *ж* — преумалително от Андони. Русе.

Андония *ж* — женска форма от Андон. Старо.

Андонка *ж* — умалит. от Андони или от Андония. Шумен.

Андончо *м* — умалит. от Андон. Н. Геров.

Андреа *м* — вм. Андрей, Андрея. Рядко из ЗБ. **Андреин** и **Андреински** *ф.*

Андреан *м* — новообразувано от Андрей Разград, 1965.

Андреана *ж* — правописна разновидност на Андреяна. Рядко.

Андреаш *м* — от Андре(а) + *аш.* Брезнишко — нар. песен.

Андреашко *м* — умалит. от Андреаш. Копривщица — нар. песен.

Андрей и **Андрея** *м* — гр. Ἀνδρέας 'мъжествен' — име на евангелски апостол. Доста разпространено. **Андреев** и **Андреевски** *ф.*

Андрейка *ж* — женска форма от Андрей. Черквица (Никополско), Русе, Дръмша (Свогенско).

Андрейко *м* — умалит. от Андрей. **Андрейков** *ф.* Шумен, 1845, 1947, Големаново (Кулско).

Андрейчин *ф* — вм. *Андреичин, син на Андреица, жената на Андрей. Габрово.

Андрейчо *м* — умалит. от Андрей. **Андрейчев** *ф.* Габрово, 1893.

Андрека *м* — рум. Andreca, видоизменено от Андрей. Лясковец, 1865. **Андреков** *ф.* Плевен.

Андреона *ж* — кръстоска от Андрей и Дона, Бона и под. Заноге (Свогенско), 1877.

Андрешин *м* — Андре(й) + *шин*; срв. Драгошин. Петрошин. Софийско — нар. песен.

Андрешко *м* — умалит. от Андрей. (В разказ от Елин Пелин).

Андреяна *ж* — женска форма от Андрей Русе.

Андреяш *м* — разновидност на Андреаш. Нар. песен.

Андриана и **Андрияна** *ж* — от Андреяна с редукция на неудареното *е.* Русе, Шумен, Толбухин.

Андрико *м* — гр. ἀνδρικός 'мъжки, мъжествен'. Среща се главно у гагаузите в Балчишко, които напоследък го заменят с Андрей. **Андриков** *ф.*

Андрин *м* — от *Андреин, производно от Андрей (?) **Андринов** *ф.* Русе.

Андрия *м* — разновидност на Андрея. Пилашово (Първомайско).

Андриян *м* — кръстоска от Андрей и Адриан. **Андриянов** *ф.* Ореш (Свищовско), Русе.

Андро *м* — съкрат. от Андрей. Типично за Враца. **Андров** и **Андровски** *ф.*

Андроз *м* — от Андро (?) **Андрозов** *ф.* Долна Липница (Павликенско).

Андрол *м* — от Андр(о) + *ол* (?) **Андролов** *ф.* Стара Загора.

Андромакя *ж* — от *Андромахка. Пловдив, р. 1895.

Андромаха *ж* — гр. Ἀνδρομάχη 'която се бори с мъжете' — име от античната митология. Пловдив, р. 1902, 1912, 1926

Андрон *м* — гр. Ἀνδρῶν 'мъжки'. **Андронов** *ф.* Варна, Пловдив, Ямбол, Горнооряховско, Търновско.

Андроник *м* — гр. Ἀνδρονῖκος 'мъж на победата' или 'победител на мъжете' — име на календарски светии. Старо.

Андроника *ж* — гр. Ἀνδρονίκη 'победа над мъжете' или 'мъжепобедителка'. Старо.

Андрония *ж* — от Андроника, което е смятано за умалително. Шумен.

Андрончо *м* — умалит. от Андрон. **Андрончев** *ф.* Мъглиж (Старозагорско), Бела Слатина.

Андруш *м* — от Андр(о) + *уш.* Петърч (Софийско). **Андрушев** *ф.* Сливница.

Андрушко *м* — умалит. от Андруш. Софийско. **Андрушков** *ф.* Петърч (Софийско).

Андрю̀шка *ж* — галено от Андрейка. Асеновград (дете).

***Анду̀ш** *м* — от Анд(о) + *уш*.

Анду̀шко *м* — умалит. от Андуш. Н. Геров.

А̀не *м* — от Яне с дейотация или съкрат. направо от Иван. Софийско, Елинпелинско, Щип. **А̀нев** *ф*.

Анѐза *ж* — разширено от Ана (?) Ореш (Свищовско).

Анѐла *ж* — скъсено от Анелия. Шумен, р. 1959.

Анѐли[1] *ж* — разновидност на Анела. Враца, р. 1957.

Анѐли[2] *м* — видоизменено от Ангел или от Ане (?) Орехово, р. 1962.

Анѐлия *ж* — видоизменено от Ана или Ангелина. Криводол (Врачанско), р. 1905; след 1935 г. разпространено може би покрай Анеля, героиня на романа „Без догма“ от Х. Сенкевич, а напоследък станало модерно.

Анѐлка *ж* — умалит. от Анелия. Ново и рядко.

Анѐля *ж* — съкрат. от Анелия. Ново и рядко.

Анѐсти *м* — от гр. ἀνέστιος 'бездомен'. **Анѐстев** и **Анѐстиев** *ф*. Разград, Варна, Плевен, Карнобат, Айтос, Ямбол.

Анѐта *ж* — фр. Annette, умалит. от Ана. Напоследък модерно.

Анѐщи *м* — от Анести с преглас на *с* в *щ*. Виница (Варненско), Гоце Делчев.

Анжел *м* — рум. Angel — вм. Ангел. Търново, 1852.

Анжѐла *ж* — женска форма срещу Анжел. Рядко.

Анжелѝна *ж* — вж. Анджелина. Реяновци (Трънско).

Анжело *м* — вм. Ангел.

А̀нзов *ф* — вм. Амзов. Гоце Делчев.

А̀ни *ж* — галена форма от Ана.

Анигнацев *ф*. Казанлък, 1958.

Анигно̀с *м* — съкрат. от Анигности. **Анигно̀сов** *ф*. Петрич.

Анигно̀сти *м* — вм. Анагности. **Анигно̀стев** *ф*. Бяла (Варненско).

Анѝка *ж* — умалит. от Ана, Анка. Софийско, Самоковско, Чирпан, Симитли.

***Анѝл** *м* — от Ан(е) + *ил*. **Анѝлов** *ф*. Смолянско.

Анѝсия *ж* — гр. Ἀνυσία — име на календарска светица. Айтос, р. 1922, Гоз (Брезнишко), р. 1892.

Анѝта *ж* — кръстоска от Аница и Анета. Враца, р. 1955.

А̀ница *ж* — умалит, от Ана. Софийско, Трънско, Ломско, Шумен. **А̀ничин** *ф*.

А̀ничка *ж* — преумалително от Ана. Рядко. **А̀ничкин** *ф*.

Анѝш *м* — от Ан(е) + *иш*. **Анѝшев** *ф*.

А̀нка *ж* — умалит. от Ана.

Анкѐтов *ф* — от прякор *Анкетата* (?) Благоевградско.

Анкине *ж*. Пловдив, 1949.

А̀нко *м* — умалит. от Ане или Анто, Ангел, Иван и др. Свогенско, типично за Церово, Враца, Никопол, Свищов, Преславско, Софийско. **А̀нков** *ф*. **А̀нкович** *ф*. Старо.

***Анко̀н** *м* — кръстоска от Анко и Антон. **Анко̀нов** *ф*.

А̀нна[1] *ж* — книжна форма на Ана.

А̀нна[2] *м* — съкрат. от Анани (Аннаний), Брезник, 1893.

А̀но *м* — разновидност на Ане. **А̀нов** *ф*. Церово (Свогенско), Враца, Панагюрско.

А̀нта[1] *ж* — женска форма срещу Анто. Софийско, Калугерово и Своде (Ботевградско).

А̀нта[2] *м* — западна форма на Анто. Брезнишко.

Анта̀ки и **Анта̀кий** *м* — умалит. от Анто с гръцка наставка *-аки*. Свищов, 1843, Галац, 1853.

Анта̀ров *ф* — видоизменено от Актаров или Антикаров (?) Казанлък.

А̀нте *м* — съкрат. от Антон. Рядко.

Антѝ *ж* — съкрат. от Антина. Айтос, 1882, Каварна, Виница (Варненско), Пловдив.

Антѝкаджиев *ф* — от диал. *антѝкаджия*; вж. Антикаров. Свищов, Петрич, 1917.

Антика̀ров *ф* — от диал. *антика̀р* 'златар' или 'търговец или събирач на антики' (?) Самоков, 1881, София, 1893.

Антѝков *ф* — от прякор *Антѝка(та)* 'хитрец, дяволит човек'.

А̀нтим *м* — гр. Ἄντιμος — име на календарски светия. Рядко, главно като монашеско име. **А̀нтимов** *ф*.

Антѝн *м* — гр. ἄνθινος 'направен от цветя, цветист'. Стара Загора. **Антѝнов** *ф*.

Антѝна *ж* — женска форма срещу Антин. Рядко.

Антионѐта *ж* — изопачено от Антоанета. Световрачане (Софийско), р. 1957.

Антѝпа *м* — гр. Ἀντίπας 'заместник на баща си' — име на календарски светия. **Антѝпов** *ф*. Габрово, 1900, Русе, 1900, Толбухин.

Антѝса *ж* — от гр. ἄνθησις 'цъфтеж'. Самоков.

Антѝца *ж* — видоизменено от Антиса или умалит. от Анта[1]. Свогенско, Белоградчишко, Мрамор (Софийско), р. 1936.

А̀нтичко *м* — умалит. от Анто. **А̀нтичков** *ф*. Брезник.

А̀нто *м* — съкрат. от Антон. Враца, Софийско, Брезнишко. **А̀нтов** *ф*. **А̀нтич** *ф*. Старо.

Антоанѐта *ж* — фр. Antoinette, умалит. женска форма от Антон.

Анто̀н *м* — лат. Antonius — име на стар римски род. **Анто̀нов** *ф*.

Антонѐла *ж* — измислена женска форма от Антон. Разград, р. 1966.

Антòни, Антòний и **Антòния**[1] *м* — по-стара и рядка форма на Антон — име на календарски светия. **Антòниев** *ф*.

Антонѝн *м* — лат. Antoninus, производно от Антон. Рядко.

Антонѝна *ж* — женска форма от Антон или от Антонин. Рядко. Силистра, 1893.

Антонѝчка *ж* — умалит. от Антония. Русе.

Антонѝя[2] *ж* — женска форма от Антон. Рядко.

Антòнка *ж* — женска форм от Антон.

Àнтул *м* — Ант(а)^2+*ул*. Трънско.

Антỳла *ж* — от Ант(а)^1 + ула. Варна, р. 1912.

Анỳхри *м* — видоизменено от Онуфри. **Анỳхрев** *ф*. Подвис (Карнобатско).

Àнхънов *ф* — вм. Хънхънов. Стара Загора.

Àнци *м* — домашно видоизменение на Анко, Анчо или друго име. Единичен случай.

Àнча *ж* — умалит. от Анка. Софийско, Станкедимитровско.

Àнче *ж* — разговорно умалит. от Ана, Анка.

Àнчо *м* — успоредна форма на Анко. На разни места, главно ЗБ. **Àнчев** и **Àнчов** *ф*.

Àньо *м* — умалит. от Ангел. Шумен. **Àнев** *ф*.

Аньòзов *ф* — от Ангьозов, Янгьозов с новогръцко изпадане на мекото *г'*. Бургас.

Анюта *ж* — умалит. от Ана по руски образец. Ново, рядко.

Апàзов *ф* — от тур. apaz 'пестница; шепа' Варна, Каварна.

Апекьов *ф*. Лом, 1893.

***Апѐл** *м* — гр. 'Απελλῆς — име на древногръцки художник. **Апѐлов** *ф*. Варна (Аведис Апелов, 1912).

Апѝков *ф* — от ит.-тур. apiko 'бърз, сръчен'. Пловдив, Калофер.

Аплàков *ф* — от диал. **аплàк* 'наивник, простак' (от гр. ἁπλός). Карлово, Пловдив.

Аплица *ж*. Михайловград, р. 1888.

Аполòн *м* — гр. 'Απόλλων — име на божество от античната митология. Пловдив, р. 1881, Варна, 1936. **Аполòнов** *ф*.

Апòстол *м* — гр. 'Αρόστολος 'апостол, пратеник'. **Апòстолов** и **Апòстоловски** *ф*.

Апòстола *ж* — женска форма от Апостол. Желява (Софийско).

Апостолѝна *ж* — женска форма от Апостол. Рядко.

Апòстолка *ж* — умалит. от Апостола. Софийско.

Апостòле *м* — видоизменено от Апостол. **Апостòлев** *ф*. Рядко.

Апри или **Априй** *м* — може би видоизменено от Април (?) **Априев** *ф*.

Апрѝл *м* — по името на месец април (лат. aprilis). Старо и рядко. **Апрѝлов** *ф*. Габрово, Казанлък, Лакатник (Свогенско).

Апрѝлски *ф*. Враца, Мездра.

Апрѝлка *ж* — женска форма от Април. Никопол, р. 1921, Михайловград.

Апришкин *ф*.

Апрѐнов *ф* — може би видоизменено от чуждото за тоя край Запрянов. Шумен, 1900.

Аптурмàнов *ф* — от турско л. и. Провадия, 1900.

Апуняка *пр* и *ф* — навярно видоизменено от Папуняка. Котел.

Àра *м* — вм. Ари. Айтос.

Арабаджѝев и **Арабаджѝйски** *ф* — от диал. *арабаджѝя* 'колар, превозвач с кола'; вж. Арабаджов. Нарядко из ИзБ.

Арабаджòв *ф* — от турската форма arabaci 'арабаджия'. Калофер.

Арабàнов *ф* — от диал. **арабан* 'разсипник' (?) Софийско.

Арабизàнов *ф* — от разг. *арабѝзан* 'гладуване през рамазана или изобщо гладуване'. Пловдив.

Арабинов *ф* — може би от прякор Арабина. Сливен.

Арàбов *ф* — от тур. araba 'кола' или по-нова форма на Арабски. Горна Оряховица, Плевен, Разград, Толбухин.

Арàбски *ф* — от народностно име *арабин*. Пелишат (Плевенско), Пловдив.

Арàбчев *ф* — от прякор *Арàбчето*. Русе, Пловдив.

Аравàнов *ф* — може би видоизменено от Аравистанов. Ямбол, Сливен.

Аравистàнов *ф* — от тур. Arabistan 'Арабия' с новогръцки изговор на *b* като *β*.

Арадàн *м* — далечно видоизменение на Йордан. **Арадàнов** *ф*. Брезово (Пловдивско), Пловдив, Карлово.

Араджѝев *ф* — от тур. arıcı 'пчелар' или aracı 'посредник'. Пловдив

Арадичев *ф*. Брестник до Пловдив.

Араклѝев и **Араклѝйски** *ф* — от Аркалиев с метатеза *арка — арак*. Пловдив.

Араков *ф* — от гр. ἄρακος 'вид грах' (?) Пловдив.

Аракчѝев и **Аракчѝйски** *ф* — от ар.-тур. haraççı 'събирач на данъка харач; срв. Харачеров. Кюстендил.

Аралàм *м* — вм. Харалам. **Аралàмов** *ф*. Мулдава (Асеновградско).

Аралу *ж*. Пещера.

Аралука *ж* — от Аралу + *ка*. Свищов, р. 1860 (арменка), Горна Оряховица, р. 1899, Асеновград.

Арамàзов *ф* — от диал. *арамàс* 'годеж' (гр. ἄρμασα). Куклен (Асеновградско).

Арàнгел *м* — вм. Архангел. **Арàнгелов**. *ф*. Самоковско, Ихтиманско.

Арàнов *ф* — от Яранов с дейотация. Бели Извор (Врачанско).

Арàпнаков *ф* — от прякор Арап Нако. Кукуш.

Àрапов и **Àрапски** *ф* — от *àрапин*, 'черен човек, негър'. Пловдив, Маломир (Пловдивско).

Арàрски *ф* — може би от ар.-тур. harar 'торба, чувал'.

Арасла̀нов *ф* — вм. *Арсланов, от тур. arslan 'лъв'. Пещера.

Арàтепелиев *ф* — видоизменено от *Адатепелиев — от с. Ада-тепе (Остра могила, Старозагорско). Стара Загора.

Арати *м* — гр. Ἄρατος. **Аратев** *ф*. Казанлък.

Аратѝн *м* — от Арат(и) + *ин*. **Аратѝнов** *ф*. Гоце Делчев.

Аратѝон *м* — разширено от Аратон. Търнско.

Аратòн *м* — гр. Ἄρατων. **Аратòнов** *ф*. Пловдив.

Арахàнгел *м* — вм. Архангел. Рядко из ЮзБ. **Арахàнгелов** *ф*.

Арачѝйски *ф* — вм. *Араччийски; вж. Аракчиев. Пещера.

Àрбалиев (Казанлък, Велинград), **Àрбалов** (Стара Загора), **Àрбов, Àрбовски** и **Àрбаловски** (Ботевград) *ф* — вж. Харбалиев, Харбов, Харболов.

Арбасàнов *ф* — от ар. -тур. harbî 'военен' и тур. san 'почит' (?)

Арбитов *ф*.

Àрбо *м* — от ар. -тур. harb 'война' (роден във време на война) ? Пловдив.

Àрбул *м* — от Арб(о) + *ул*. **Àрбулов** *ф*. Пловдив.

Àрвалиев *ф* — от някое селище Арва(лии). Копривщица.

Аргàзов *ф* — от диал. *аргàс* 'щава' (от гр. ἀργάζω 'щавя, обработвам кожи'. Пловдив, 1893.

Аргàки и **Аргàкия** *м* — видоизменно от Йоргаки. Търнско, **Аргàкиев** *ф*.

Аргелашки *ф*. Голямо Конаре (Пловдивско), Разград.

Аргѝл *м* — от Аргир с дисимилация на второто *р*; срв. Глигор от Григор. **Аргѝлов** *ф*. Смядово (Преславско).

Аргѝр *м* — гр. Ἀργυρός 'сребро'. ЮИзБ. **Аргѝров** *ф*.

Аргѝра *ж* — женска форма от Аргир. Пещера, Русе.

Аргиридè *ж* — от гр. ἀργυροειδές 'сребровидна'. Пловдив.

Аргирѝя *ж* — женска форма срещу Аргир. Пещера, Самоков.

Àрго *м* — съкрат. от Аргир. **Àргов** *ф*. Новозагорско, Стара Загора.

Àрда *ж* — от река Арда; срв. Струма, Искър. Михайловград, р. 1945.

Ардàн *м* — видоизменено от Йордан. Лопян (Ботевградско).

Ардàшев *ф* — кръстоска от **Аркадашев* (от тур. arkadaş 'другар') и Кардашев. Пловдив.

Ардѐлски *ф* — от рум. Ardel 'Трансилвания' (?) Лозен (Софийско).

Àрдьо *м* — защитно име: да е дълговечен като река Арда. **Àрдев** *ф*. Райково (Смолянско), 1917, Пловдив.

Арѐт *м* — име на календарски светия, гр. Ἄρετος от ἀρετή 'младост'; срв. Младен. **Арѐтов** *ф*. Пловдив.

Аретия *м* — разширено от Арет. Сопот, 1845.

Аржѐнов *ф*. Пловдив.

Аржентѝн *м* — кръстоска от рум. Argint 'сребро' и страната Аржентина. Силистра, р. 1930.

Аржентѝна *ж* — женска форма срещу Аржентин или направо от страната Аржентина в Америка; срв. Американ, Африкан. Сливен, р. 1955, София.

Аржентѝнски *ф* — псевдоним: ходил като емигрант в Аржентина.

Аржѝев *ф* — съкрат. от Араджиев. Севлиево.

Аржѝков *ф* — може би от тур. ırcık 'песничка'. Самоков.

Àри *м* — от новогр. Ἄρης, име на бог Марс, или от Ἄρειος, прочут средновековен ересиарх. Горно Броде (Сярско). **Àриев** *ф*.

Ариàдна *ж* — гр. Ἀριάδνη — име от античната митология. Самоков, р. 1896.

Ариàн *м* — от Ари+*ан*. **Ариàнов** *ф*. Разград, Русе, Сливен, Асеновград, Пловдив.

Ариѐта *ж* — от гр. χαρίεττα 'мила, прелестна' (?) Пловдив, р. 1886.

***Ариз** *м* — съкрат. от Аризан. **Аризов** *ф*.

Аризàн *м*, **Аризàнов** *ф* — вм. Харизан, Харизанов. Кюстендил, Банско, Търнско.

Арѝнка *ж* — женска форма от Ари или вм. Иринка, Еринка. Нова Загора.

Арисàнка *ж* — разновидност на Харизанка. Гълъбовци (Сливнишко).

Аристѝд и **Аристѝди** *м* — гр. Ἀριστείδης 'най-добровиден'. Пловдив, р. 1880, 1900. **Аристѝдов** и **Аристѝдев** *ф*. Пловдив, Елхово, 1900.

Аристѝца *ж* — от гр. ἄριστη 'най-добра'. Русе, Силистра, 1893.

Аристомѐн *м* — гр. Ἀριστομένης. Бургас. Каварна. **Аристомѐнов** *ф*.

Аристотѐл *м* — гр. Ἀριστοτέλης. Видин, 1870, Варна, 1947. **Аристотѐлов** *ф*. Нова Загора, 1962.

Арѝт *м* — вм. Харит. **Арѝтов** *ф*. Пловдив, 1893.

Арѝти *ж* — вж. Харития. Виница (Варненско), р. 1912.

Аритòн *м* — вм. Харитон. Габрово. **Аритòнов** *ф*.

Арѝфев (и **Арѝфьов**) *ф* — от турско л. и. или от ар.-тур. ârif 'учен, просветен, мъдър'. Стара Загора.

Арифѐто *ф* — членувано прякорно име на Арифев. Стара Загора.

Арѝхов *ф* — вм. Арифев с преход на *ф* в *х*. Провадия, 1900.

Арищѝр *м* — видоизменено от Аристид (?) Благоевград (власи). **Арищѝров** *ф*.

Ария̀на *ж* — женска форма от Ариан. Благоевград, р. 1935.

Ария̀нци — стар, полулегендарен род в Миланово (Свогенско).

Аркàди(й) *м* — гр. Ἀρκάδιος 'жител на областта Аркадия в Пелопонес'. Севлиево, 1893, Ловеч, Стара Загора. **Аркàдиев** *ф*. Сливен, р. 1928.

Àркалѝев *ф* — от диал. *аркалия* '1. плещест; 2. човек с покровители, с поддръжка' (тур. arkalı). Котел, 1867, 1962.

***Àрко** *м* — умалит. от Аро. **Àрков** *ф*.

Аркомàнов *ф* — от гр. ἀρκοῦμαι 'задоволявам се' (?) Пловдив.

Арлѐт *ж* — навярно арменско име: дете от смесен брак. Варна.

Àрма *ж* — от гр. χάρμα 'радост'. Старо и рядко. Шивачево (Сливенско), Шипка, Хаджидимитрово (Казанлъшко), Голец (Ловешко), Калофер, р. 1936. **Àрмин** *ф*. Лопян (Ботевградско).

Армавели *ж*. Пловдив, р. 1904.

Армагòв *ф* — от диал. *армагà* 'вид празнична дреха'. Пловдив.

Армàндо *м* — ит. Armando. Свищов.

Арматлѝйски *ф* — вм. Армутлийски. Хасково, 1878.

Армѐйков *ф* — от прякор *Армейко* 'любител на армея, на кисело зеле'. Плевен, 1900, Шипка (Казанлъшко), Казанлък, Стара Загора, Айтос.

Армѐн *м* — от гр. εἱμαρμένη 'съдба'. Сопот. **Армѐнов** *ф*. Брезово (Пловдивско), Пловдив.

Арменàков *ф* — от диал. **арменàк* 'поарменчен или приятел на арменците'. Толбухин.

Армѐнко *м* — умалит. от Армен. **Армѐнков** *ф*. Биволаре (Плевенско).

Армѐнски *ф* — от колиби Армените (Габровско). Габрово.

Армѐнчо *м* — умалит. от Армен. **Армѐнчев** *ф*. Мерданя (Дряновско), **Нови пазар**.

Армỳдов *ф* — от пер.-тур. armu-ḍu 'круша'. Шумен.

Армутлѝев и **Армутлѝйски** *ф* — от с. Армутлии (Крушово, Пловдивско, или Крушево, Тополовградско, или Крушето, Горнооряховско).

Армя̀н *м* — от Армен с вторично якане; срв. Дюлгяров. **Армя̀нов** *ф*. Русе, Силистра, Балчишко.

Армя̀на *ж* — женска форма срещу Армян.

Армя̀нко *м* — умалит. от Армян. **Армянков** *ф*. Шумен.

Арнаỳдов *ф* — от *арнаутин* с турско озвучаване на *т* в *д*; в Североизточна България арнаути наричат не само албанците, но и стари български преселници от Западна Македония, та Арнаудов отговаря донякъде на Македонски. Русе, Варна, Преславско и др.

Арнаỳткин *ф* — от прякор *Арнаутката*. Пещера.

Арнаỳтски *ф* — от *арнаутин* или от прякор *Арнаутина*. Говедарци, Шишманово (Самоковско).

Арнỳш *м*. София, р. към 1940.

***Àро** *м* — видоизменено от Ари или от Арон (?) **Àров** *ф*. Пловдив, Костичовци (Белоградчишко).

Арòлски *ф*. Пловдив.

Арòн *м* — библейско име, у нас вече изчезнало. **Арòнов** *ф*. Дълъжка поляна (Омуртагско), Бистрица (Софийско); в Бистрица старото име е Оронов, а мнозина от тоя голям род го модернизират на Аронов.

Арпаджѝков *ф* — от *арпаджѝк* (тур. arpacık). Враца.

Арпѝна *ж*. Севлиево, р. 1890.

Арпòнов *ф* — навярно вм. Рапонов. Пловдив.

Àрса *ж* — женска форма от Арсо. Брезнишко.

Арсѐн *м* — съкрат. от Арсени. Берковица, Михайловград, Годеч, Кнежа, Пловдив, Чепеларе. **Арсѐнов** *ф*.

Арсѐна *ж* — женска форма от Арсен. Михайловград, Искрец, Дреново (Свогенско), Вердикал (Софийско).

Арсѐни(й) *м* — гр. Ἀρσένιος 'мъжествен, юначен' — име на календарски светия. Рядко. **Арсѐнев** и **Арсѐниев** *ф*. Свогенско, Радомирско, Лом, Тутракан, Толбухин.

Арсѐния¹ *ж* — женска форма от Арсени. Рядко.

Арсѐния² *м* — западна форма на Арсени. Трънско.

Арсѐнка *ж* — умалит. от Арсена. Долни Богров (Софийско), Дреново (Свогенско), Шумен.

Арсине *ж* — някакво видоизменение на Арсена (?) Шумен.

Àрсо *м* — съкрат. от Арсени. ЮЗБ. **Àрсов** *ф*.

Àрта *ж* — може би от гр. ἀρτία 'цяла, непокътната'. Пловдив, р. 1900, Шумен, 1947.

Артàрски *ф* — вм. Хъртарски. Михайловград, Типченица, Горна Бешовица (Врачанско).

Артѐм *м* — съкрат. от *Артемий, гр. Ἀρτέμιος — име на календарски светия. **Артѐмов** *ф*. Гърня (Дряновско).

Артѐрия *ж* — кръстоска от Арта, Арти и *артерия*. Шумен, р. 1924.

Артѝ *ж* — разновидност на Арта. Виница (Варненско).

Артѝн *м* — мъжка форма от Арта, Арти. **Артѝнов** *ф*. Пазарджик, 1900, Бургас, 1900, Варна.

Артѝна *ж* — от Арт(а)+*ина*. Искрец, р. 1897, 1898.

Артỳр *м* — нем. Artur, от келтски 'голяма мечка'. Рядко.

Артъ̀чки *ф* — от *артъ̀к* 'излишен, излишък' (тур. artik). Дрен (Радомирско).

***Артюн** *м* — може би разновидност на Артин. **Артюнов** *ф*. Разград.

Ѐрфа *ж* — от музикалния инструмент *а̀рфа* (нем. Harfe). Пещера, р. 1908.

Арфа̀ндиев и **Арфа̀ндов** *ф* — от гр. ὀρφανός 'сирак, сирашки'. Стара Загора.

Арха̀нгел *м* — гр. ἀρχάγγελος 'старши ангел, архангел'. Рядко из ЮЗБ. **Арха̀нгелов** *ф*.

Арха̀ндиев *ф* — от Арфандиев с преход на *ф* в *х*. Стара Загора.

Архила̀я *ж* — гр. 'Αρχελαΐα. Самоков, 1845.

Архилѝя *м* — разновидност на Архилая. Каварна, 1942.

Архимандрѝтов *ф* — от *архимандрѝт*; срв. Владиков. Хасково, 1893.

Архѝн *м*. **Архѝнов** *ф*. Варна.

Архѝп *м* — гр. 'Αρχίππος 'водач, началник на коне'. Пловдив, р. 1912. **Архѝпов** *ф*.

А̀рхо *м* — съкрат. от Архонд. Н. Милев.

Архо̀нд и **Архо̀нди** *м* — от гр. ἄρχοντας 'господар, големец'; срв. Бано. Виница (Варненско). **Архо̀ндов** и **Архо̀ндиев** *ф*. София, 1893, Варна.

*А̀рчо *м* — умалит. от Ари. **А̀рчев** *ф*. Карлово, Пловдив.

А̀рша *ж* — от Арса с преход на *с* в *ш*. Пловдивско.

Аршилия *ж* — разновидност на Архилая. Пловдив, р. 1891.

Аршѝнков и **Аршѝнски** *ф* — от прякор *Аршѝнко*: бил нисичък като аршин, а според котленските Аршинкови: бил много висок. Котел, 1867, 1964, Варна, Шумен, Миланово (Свогенско).

Аръ̀ков *ф* — от тур. arık 'слаб, мършав, стар'. Копривщица, 1873, Калофер.

Аръ̀чков *ф* — от прякор *Аръ̀чко*; вж. Аръков. Асеновград, Пловдив.

Аръ̀шев и **Аръ̀шов** *ф* — от диал. *аръ̀ш* 'процеп на кола' (тур. arış). Бяла, 1893, Стара Загора.

А̀са *ж* — женска форма от Асе. Брезнишко. **А̀син** *ф*. Бистрица (Софийско).

Асадуров *ф*. София, 1911.

Асанла̀рски *ф* — от с. Асанлар (Борисово, Разградско). Разград.

Аса̀нски *ф* — от турско л. и. Хасан или от някое село с подобно име; срв. Асанларски. Ръжево Конаре (Пловдивско).

А̀се *м* — съкрат. от Асен или от Хасан. Радомирско. **А̀сев** *ф*. Радомирско, Банско.

Аселев *ф*. Пловдив.

Асѐн *м* — име на среднобългарски владетели, сродно с Хасан 'хубав', разпространено наново от Възраждането насам. **Асѐнов** *ф*.

Асѐна *ж* — женска форма от Асен. Рядко. Ботевград, р. 1881.

Асенѐта *ж* — библейско име: жената на Йосиф, у нас схванато като умалит. от Асен. Шумен, р. 1946.

Асѐнка *ж* — женска форма от Асен. Неврокопско, 15—16 век, Дървеница, Горубляне, Кокаляне (Софийско), Свогенско.

Аса̀на *ж* — от гр. ἀσιανή 'азиатска'; срв. Азианов. Варна, р. 1956.

Асибев *ф*. Хасково, 1906.

Асѝев *ф* — от диал. *асѝя* 'бунтовник, размирник' (ар.-тур. âsi). Пазарджик.

Асѝма *ж* — от гр. ἀσήμι 'сребро'. Старо и рядко. Бяла, р. 1893.

Асѝцки *ф* — вм. *Асийски; вж. Асиев. Велинград.

А̀ска *ж* — женска форма от Аско. Перница (Плевенско).

Аскѐров *ф* — от *аскѐр* 'войник' (ар.-тур. asker). Рудник (Бургаско).

А̀ско *м* — умалит. от Асе, Асо. **А̀сков** *ф*. Градежница (Тетевенско), Баница (Врачанско).

Асла̀нов *ф* — от диал. *асла̀н* 'лъв' (тур. aslan). Габрово (гроб), Варна. **Асла̀нски** *ф*. Дреново (Благоевградско).

Асмо̀в *ф* — от *асма̀* 'лозница' или от тур. asma 'увиснал' (?)

***А̀со** *м* — успоредна форма на Асе. **А̀сов** *ф*. Горубляне, Лозен (Софийско).

Аспару̀нка *ж* — женска форма от Аспарух. Извор (Брезнишко).

Аспару̀х *м* — старобългарско историческо име от персийски произход; според едни със значение 'вихрен кон', според други 'владетел на бели коне'; разпространено от Възраждането насам. Русе, 1875, Кюстендил, 1884, Търново, 1885. **Аспару̀хов** *ф*.

Аспару̀хка *ж* — женска форма от Аспарух. Мрамор (Софийско), р. 1959.

Аспасѝя *ж* — гр. 'Ασπασία 'приятна, мила'. Рядко.

Асприотев *ф*.

Астаджо̀в *ф* — от тур. hastaca 'болнав'. Варна, Стара Загора.

Астанидов *ф*. Пловдив. 1893.

Астарджѝев *ф* — от диал. *астарджѝя* '1. тъкач и продавач на тънки платна; 2. някогашен турски войник с чалма от тънко платно' (тур. astarcı). Карлово, 1893, София, 1880, Търново.

Аста̀хов *ф* — може би от тур. hasta 'болен'. Казанлък.

Астя *ж* — някакво произволно видоизменение. Единичен случай.

Асъмов *ф* — разновидност на Хасъмски.

Асърджѝев *ф* — вж. Хасърджиев. Бяла, Стара Загора.

Асьо *м* — умалит. от Асен или от Хасан. **Асьов** *ф*. Якоруда (Разложко).

Ася *ж* — рус. Ася, у нас умалит. от Анка. Асенка, Аспасия или друго име. Ново.

Асянча *ж* — стара женска форма от Асен или от Асан. Баня (Разложко). **Асянчин** *ф*.

Ата *ж* — женска форма от Ате или съкрат. направо от Атанаска. Плевен, Пазарджишко Станке Димитров. **Атин** *ф*. Враня стена (Радомирско).

Атанàс *м* — гр. Ἀθανάσιος 'безсмъртен' —име на календарски светия. Доста разпространено, особено из ИзБ. **Атанàсов** *ф*.

Атанàса *ж* — женска форма от Атанас. Рядко.

Атанасàки *м* — гр. Ἀθανασάκι умалит. от Атанас. Трявна — нар. песен. **Атанасàкев** *ф*. Пловдив.

Атанàска *ж* — женска форма от Атанас. Доста разпространено.

Атанàско *м* — умалит. от Атанас. Рядко.

***Атанасчѝк** *м* — старо умалит. от Атанас с турска наставка -çik. **Атанасчѝков** *ф*. Варна.

Атанàсчо *м* — умалит. от Атанас. **Атанàсчев** *ф*. Павликени.

Àте *м* — навярно съкрат. от Атанас. **Àтев** *ф*. Радомир, Летница (Ловешко).

Атевадзаров *ф* — навярно арменско име. Кесарево (Горнооряховско), 1860.

Атèлов *ф* — от диал. *хател* 'завивка, одеяло'; срв. Чергов (?) Златица, 1893, Варна.

Атèшев *ф* — от пер.-тур. ateş 'огън'. Пелевун (Ивайловградско), Стара Загора.

Атèшкаикли *пр* — 'който има парен кораб' (от пер.-тур. ateş 'огнен' и тур. kayık 'лодка, кораб'). Лом, 1870. **Атèшкаиклиев** *ф*. Лом, 1900.

Атжèров *ф* — може би вм. *Аждеров. Черквица (Никополско).

Атѝл *м* — съкрат. от Атила. Старо, рядко. **Атѝлов** *ф*. Сливен, 1883, Асеновград, Варна.

Атѝла *м* — историческо име на хунски вожд (V в. от н. е.), у нас разпространено през втората половина на миналия век, понеже смятали, че хуните са близки на Аспаруховите българи и Атила е славен предшественик на българските владетели. Рядко. Калофер, р. 1858, Шумен, р. 1871, Варна, р. 1900. **Атѝлов** *ф*.

Атѝна *ж* — гр. Ἀθηνᾶ — име на богиня от античната митология, у нас разпространено през миналия век в някои градове, днес рядко. Пловдив, Пещера, Русе, Видин, Сомовит, Безден (Софийско), р. 1927.

Атѝнка *ж* — умалит. от Атина. Петърч (Софийско), р. 1920.

Атко *м* — умалит. от Ате. **Àтков** *ф*. Кюстендил, Ихтиман.

Атлàза *ж* — от *атлаз* 'лъскав копринен плат' (ар.-тур. atlaz); срв. Кадифа. Пещера, Гоцеделчевско.

Атлàков *ф* — от диал. **атлàк* 'млад или едър ат, яздитен кон' (?) Пловдив.

Атлѝев *ф* — от с. Атлии (Борисово, Ямболско) или от тур. atlı 'конен, конник'. Пловдив.

Атмаджòв *ф* — от тур. atmaca 'ястреб' или от прякор *Атмаджàта*. Пазарджик, 1900, Пчеларово (Кърджалийско).

***Àто** *м* — разновидност на Ате. **Àтов** *ф*. Бояна (Софийско).

Атрев *ф* — от лат. ater 'черен' (?) Гоце Делчев.

Атъпов *ф* — разновидност на Хатибов с турска вокална хармония. Тополовград.

Аулов *ф*. Пловдив.

Аурèл *м* — рум. Aurel; срв. Аврел. Толбухин. **Аурèлов** *ф*.

Аурèлия *ж* — рум. Aurelia, женска форма срещу Аурел. Толбухин.

Афàза *пр*. **Афàзови** род в Дряново.

Афаров *ф* — може би от гр. ἀφάρα 'без род, без роднини'.

Афекѝмов *ф* — от ар.-тур. afet hekim 'злополучен лекар' (?) Пещера, 1917.

Афèнда *ж* — от гр. ἀφεντιά 'знатност, благородство'. Виница (Варненско).

***Афèнди** *м* — от гр. ἀφέντης 'господар, господин'.

Афèндра *ж* — от Афенда с вмъкнато *р*. Каварна.

Афендул *м* — от Афенд(и)+*ул*. **Афендулов** *ф*. Русе.

Афèнкостов *ф* — от прякор *афèн Коста* 'злополучният Коста'; срв. Афекимов. Лясковец.

Афенлѝев *ф* — от диал. **афенлѝя* 'злополучен' (?) Пещера.

Афлатарлѝев *ф* — от Алфатарлиев (от с. Алфатар, Силистренско) с метатеза на *лф* — *фл*. Княжево.

Африкàн *м* — по името на континента Африка; срв. Американ. Бела Слатина, р. 1905, 1923. Уровене (Врачанско), р. 1914.

Афродѝ *ж* — съкрат. от Афродита. Пещера, р. 1897.

Афродѝт *м* — мъжка форма от Афродита. Михайловград, р. 1922.

Афродѝта *ж* — гр. Ἀφροδίτη — име на богиня от античната митология. Вече остаряло и нарядко из ИзБ. Пловдив, р. от 1887 до 1919, Русе, р. 1890, Гоце Делчев, р. 1905, Пещера, р. 1908, 1910, Габрово, Петърч (Софийско), р. 1928.

Афросѝна *ж* — вм. Евфросина. Церецел (Свогенско).

Афрӯда *ж* — умалит. от Афродита. Кричим.

Ахѝл *м* — гр. 'Ἀχιλλεύς — име от античната митология. Рядко. Каварна. **Ахѝлов** *ф*. Варна. **Ахѝлевски** *ф*.

Ахилѐй *м* — по-стара форма на Ахил. Варна.

Ахилѐя *м* — разновидност на Ахилей. Асеновград.

Ахѝмов *ф* — може би видоизменено от Афекимов.

Ахинòра *ж* — според един разказ от Николай Райнов: съпруга на хан Аспарух. Сравнително ново и рядко.

Ахладов *ф*. Сливен.

Ахланлѝев *ф* — от с. Ахланьово (Бранипoле, Пловдивско). Пловдив.

Ахмàков *ф* — от *ахмàк* 'глупак' (ар.-тур. ahmak). Дряново, Търново, Лясковец, Стара Загора, Карнобат, Лом.

Ахмàтов *ф* — от турско л. и. Ахмат= Ахмед. Ракитово (Велинградско) — помак.

Ахмѐдов *ф* — от турско л. и. Ахмед. Шумен.

Ахпàзов *ф* — вм. Апазов. Каварна.

Ахпарев *ф*. Габрово.

Ахранеев *ф* — от с. Ахряне (Ардинско). Пловдив.

Ахря̀нов *ф* — от диал. *ахря̀нин* 'среднородопски помак'; срв. Помаков. Асеновград.

Ахтаджòв *ф* — видоизменено от Астаджов. Енина (Казанлъшко).

Ахтапòдов *ф* — от тур. ahtapot 'октопод'; според местен спомен: бил кръчмар и пекъл за мезе ахтаподи. Самоков.

Ахтарджѝев *ф* — вм. Актарджиев. Търново.

Ахтàров *ф* — вм. Актаров. Сливен, 1883, Трън, 1900.

Ахтѝм *м* — изопачено от Евтим (изговаряно Ифтим) с преход на неударено *и* в *ъ* — *а* и на *ф* в *х*; срв. Аглика срещу Иглика, Хилюп срещу Филип. **Ахтѝмов** *ф*. Шумен, Русе.

Ахчàков *ф* — от диал. *ахчàк* 'вид млечно ядиво, крокмач' (от тур. aş 'ядене, ядиво').

Ахчѝев и **Ахчѝйски** *ф* — от остар. *ахчѝя* 'готвач, гостилничар' (тур. ahçı). Пловдив, Стара Загора.

Àца *ж* — умалит. от Иванка, Атанаска или друго подобно име. Софийско, Свогенско, Благоевград, Пловдив. **Àцин** *ф*.

Àцалов *ф* — от гр. ἄτσαλος 'немарлив, неуреден'. Пловдив.

Ацàров *ф* — от Ацалов с преход на *л* в *р* (?) Габрово.

Àце *м* — умалит. от Иван, Атанас или друго подобно име. **Àцев** *ф*. ЮзБ, Македония.

***Ацѝн** *м* — от Ац(е), Ац(о)+*ин*. **Ацѝнов** *ф*. Пещера, Пловдив.

Àцко *м* — умалит. от Аце. Софийско. **Àцков** *ф*. Петърч (Софийско).

Àцо *м* — успоредна форма на Аце. (В Реброво, Свогенско, Ацо е умалит. от Георги). **Àцов** *ф*. Белоградчишко, Враца, Свогенско.

Àча *ж* — женска форма срещу Ачо. Станке Димитров. **Àчин** *ф*. Михалци (Търновско), 1917.

Ачàн *м* — от Ач(о)+*ан*. **Ачàнов** *ф*. Софийско, Кралев дол (Пернишко).

Àчкакàнов *ф* — от тур. ağaç kakan 'кълвач'. Ихтиман, 1893.

Àчко *м* — умалит. от Ачо. **Àчков** *ф*. Стара Загора, Брезово (Пловдивско), Врачеш (Ботевградско).

Ачлàрски *ф* — от с. Ачларе (Екзарх Антимово, Карнобатско). Сливен, Самоков.

Àчо *м* — умалит. от Иван, Ангел, Атанас или друго подобно име. **Àчев** и **Àчов** *ф*. Враца, Самоков, Орехово, Софийско, Еленско, Павликенско.

Àша *пр*, **Àшовци** род в с. Престой (Тревненско) — може би от тур. aş 'ядене, ядиво, храна'. Трявна.

Ашѝков *ф* — от диал. *ашѝк* '1. любовник; 2. народен певец' (ар.-тур. aşık). Хасково, Пловдив.

Ашѝма *ж* — от Асима с преход на *с* в *ш*. Асеновградско, Виница (Варненско).

Ашимò *ж* — разновидност на Ашима. Асеновград.

***Ашѝн** *м* — от Аш(о)+*ин*. **Ашѝнов** *ф*. Пловдив.

Ашканов *ф* — може би разновидност на Ачкаканов. Прилеп.

Àшко *м* — умалит. от Ашо. **Àшков** *ф*. Говедарци (Самоковско).

Ашламòв *ф* — вж. Хашламов.

Ашмѝна *ж* — видоизменено от Ашима. Айтос, р. 1922.

Àшо *м* — разновидност на Ачо, Аце с друго окончание; срв. Мичо — Мишо, Рачо — Рашо, Дичо — Дишо. **Àшев** и **Àшов** *ф*. Софийско, Елин Пелин, Караисен (Павликенско), Шумен, Варна.

Ая̀нделев *ф* — от прякор Аян Дельо; вж. Аянов.

Ая̀нов и **Ая̀нски** *ф* — от остар. *ая̀н(ин)* 'управител на област, големец' (ар.-тур. ayan). Родопско, Странджанско.

Ая̀ров *ф* — от ар.-тур. ayar 'точност (на часовник, теглилка)'.

Б

Бабаа̀нин *ф* — „син или внук на баба Ана“. Рила (Станкедимитровско), 1917.

Бабадаглъ̀ *ф* — тур. Babadağlı 'от град Бабадаг в Северна Добруджа', Шумен, 1861.

Бабадалѝев *ф* — по-нова форма на Бабадаглъ.

Бабаджа̀нов *ф* — от *бабаджа̀н* 'здравеняк, юначина' (тур. babacan). Русе, Стара Загора.

Бабаджо̀в *ф* — от тур. babaca 'бащински'. Кюстенджа.

Баба̀ев *ф* — от тур. baba 'баща, татко' — може би така казвал на баща си. Пловдив.

Бабаелѐнов *ф* — от баба Елена с необичайното окончание *-ов* вм. *-ин*. Варна.

Бабакѐров *ф* — от диал. *бабакѐр* 'памук'; срв. Памуков. Бояджик (Ямболско).

Баба̀ков *ф* — от диал. *баба̀к* 'памук'; срв. Бабакеров. Омуртаг, 1893, Айтос, Пловдивско, Пирдоп.

Бабако̀лов *ф* — от Баба Коло 'стария, почитания Коло' (тур. baba).

Баба̀лев и **Бабалѐев** *ф* — видоизменено от Бабалиев (?) Айтос, Мелник, Санданско.

Бабалѝев и **Бабалѝевски** *ф* — от диал. „*бабалѝя* '1. който има баща; 2. болен от епилепсия; 3. сърдит, нервен' (тур. babalı). Русе, 1900, Айтос, Дрянковец (Айтоско), Карнобат, Галичник (Македония).

Баба̀лов *ф* — от тур. babalı; вж. Бабалиев. Етрополе.

Баба̀мов *ф* — от разг. *баба̀м* 'бащице' (тур. babam) — поради често повтаряне на тая дума. Стара Загора.

Баба̀нков *ф* — от разг. *бабанка* 'юначина'. Русе.

Баба̀нов и **Баба̀нски** *ф* — от диал. *баба̀на*=бабанка. Благоевград, Герман (Софийско).

Бабаосма̀нов *ф* — от Баба Осман; вж. Бабаколов. Малкотърновско.

Баба̀ров и **Баба̀рев** *ф* — от диал. *баба̀р* 'маскиран човек, кукер'. Свищов, Бургас, Поморие, Сливен.

Бабаскѐров *ф* — от диал. *бабаскѐр* 'грозна или противна бабичка, вещица'.

Бабастански *ф*. Ловеч.

Бабаха̀нов *ф* — от тур.-пер. babahane 'бащина къща'.

Баба̀ч *ф* — вм. Бабачев. Севлиево, 1900.

Баба̀чев *ф* — от диал. *баба̀ч* 'едър, представителен човек' (тур. babaç). Пирдоп, Пирдопско.

Бабая̀шев *ф*. Попина (Силистренско).

Ба̀бев *ф* — от прякор *Ба̀бьо* 'слаб, страхлив или набръчкан като баба'; срв. Бабичев, Бабунов. Търново, Русе.

Ба̀беков и **Ба̀биков** *ф* — от Бабев с вмъкнато *ек*, *ик*. Карлово, Калофер, Пловдив.

Ба̀бенков *ф* — вм. Бабинков. Враца.

Ба̀берков и **Ба̀берковски** *ф* — от диал. *ба̀берка* 'неузрял или недорасъл плод, който се бере по-късно'. Бела Слатина, Миндя (Еленско), Русе.

Ба̀бин *ф* — отгледан или гален от баба си. Търново, 1845, Русе.

Ба̀бинков *ф* — от *ба̀бинка*; вж. Бабин. Бистрец (Врачанско), Лакатник (Своге̇нско), Пловдив.

Ба̀бинов *ф* — от Бабин с допълнителна наставка *-ов*. Прилеп.

Ба̀бински *ф* — от с. Бабино (Врачанско). Краводер (Врачанско).

Бабѝчев и Бабѝчов *ф* — от диал. *бабич* 'сбръчкан или слаб като баба'. Трън, 1893, Русе, 1917.

Бабички *ф* — от с. Бабица (Брезнишко). Брезник.

Бабичкин *ф* — от *ба̀бичка*. Асеновград (гроб).

Бабла̀ков *ф* — от диал. **бъбла́к* който все бъбори, Поликраище (Горнооряховско).

Ба̀бов *ф* — от *ба̀ба* в смисъл 'слаб или страхлив мъж'. Пещера, Самоков, Русе.

Ба̀бовлиев *ф* — от с. Бабово (Русенско). Русе.

Бабу̀ков *ф* — от тур. диал. babuk 'памук' или от пер.-тур. pabuç 'пантоф' с озвучаване на *п* в *б*.

Бабукчѝев *ф* — от тур. диал. babukçu 'памукчия' или от пер.-тур. pabukçu 'папукчия, пантофчия' с озвучаване на *п* в *б*. Пчеларово (Кърджалийско).

Бабу̀лев *ф* — разновидност на Бабулков.

Бабу̀лков *ф* — от алб. bubulak 'буен пламък'. Лясковец.

Бабу̀нов и **Бабу̀нски** *ф* — от диал. *бабу̀н* 'човек с набръчкано лице'. Сопот, Пловдив, Русе.

Бабу̀рков *ф* — разновидност на Бабуров. Варна.

Бабу̀ров и **Бабу̀рски** *ф* — от диал. *бабу̀р* 'охлюв' или 'маскиран човек, кукер'. Мирково и Антон (Пирдопско), Враца.

Бабу̀цов *ф* — от диал. **бабу̀ца* 'бабичка'. Стара Загора.

Бабу̀шев *ф* — от диал. *бабу̀ш* 'пеликан'. Русе.

Бабчански *ф*. Бов (Свогенско).

Ба̀бчев *ф* — от *ба̀бчо, ба̀бче*; срв. Бабев, Бабов. Разград, 1917.

Ба̀бьов *ф* — по-стара форма на Бабев. Дряново, 1845.

Баво̀лов и **Баву̀лов** *ф* — от ит-тур. bavul 'куфар'. Габрово.

Багалѝйски *ф* — от махала Багалевци (Еленско).

Ба̀гаров *ф* — от тур. bağır 'гърди; гърдест'. Сопот, 1900, Троян, 1906, Стара Загора.

Багда̀тов *ф* — от името на град Багдад или от тур. bağdadî 'стена от летви и мазилка'.

Багджѝйски *ф* — от диал. *багджѝя* 'лозар' (тур. bağcı).

Багдѝйски *ф* — видоизменено от Багджийски (?)

***Ба̀ге** или **Багьо** *м* — от Баде, Бадьо с промяна на *д'* в *г'*. **Ба̀гев** *ф*. Перник.

Багелѐйски *ф* — разновидност на Багалийски (?) Разлива, Правец (Ботевградско).

Ба̀геров *ф* — видоизменено от Багаров (?)

Ба̀гов *ф* — от рум. Bag, а то от глаг. bag 'поставям'.

Ба̀гра *ж* — от *ба̀гра* 'шарка, боя'. Ново, рядко.

Багренски *ф* — от с. Багренци (Кюстендилско). Кюстендил.

Багрѝйкин *ф* — от *ба̀гра*, превод на Бояджиев. (Илия Бояджиев — Багрийкин, Граматиково, Малкотърновско).

Багрѝлов *ф* — от *багрѝло*, навярно превод на Бояджиев. Търново, 1867.

***Багрьо** *м* — от *ба̀гър, ба̀грен* 'пъстър, шарен, тъмночервен'; срв. Румен. **Ба̀грев** *ф*. Железино (Ивайловградско).

***Багря̀н** *м* — от Багрь(о) + *ан*. **Багря̀нов** *ф*. Панагюрище, 1893.

Багря̀на[1] *ф* — писателски псевдоним — от рус. *багря̀ная* 'тъмночервена'.

Багря̀на[2] *ж* — от псевдонима на Елисавета Багряна. Ново, Рядко.

Ба̀да *м* — западна форма на Бадо. **Ба̀дин** *ф*. Чипровци (Михайловградско), 1890.

Бадавров *ф*. Горско (Ивайловградско).

Бадала̀нов *ф* — от диал. *бадала̀н* 'селяндур' (рум. bădăran). Капитановци (Видинско), Видин.

Ба̀далов *ф* — от диал. *ба̀дъл* 'бодил'. Благоевград, Гоце Делчев, Пещера, Казанлък, Карнобат, Шумен.

Бада̀рев *ф* — нарочно видоизменено от Пъдарев. Сливен, 1893.

Бадатлѝев *ф* — видоизменено от *Бадарлиев, от с. Бадарлии (Виница, Първомайско). Пловдив.

Ба̀де *м* — рум. Bade 'почетно прозвище на възрастен човек, бате' Разградско, 17век. **Ба̀дев** *ф*. Видинско, Сомовит, Силистра, Смолянско, Прилеп.

Ба̀деков *ф* — от Бадев с вмъкнато *ек*.

Ба̀дел *м* — от Бад(е) + *ел*. **Ба̀делов** *ф*.

Бадѐм *м* — от дърво и плод *бадем*; срв. Лимон. **Бадѐмов** *ф*. Самоков.

Бадѐма *ж* — женска форма от Бадем. Рядко.

Бадемлѝев *ф* — от някое село Бадем(лии). Варна.

Баджа̀ков *ф* — съкрат. от Ирибаджаков или Карабаджаков. Горна Оряховица, Троян, Калофер, Стара Загора, Грудовско, Каварна, Разград, Сестримо (Пазарджишко).

Баджа̀лов *ф* — може би кръстоска от Баджаков и Гаджалов. Варна.

Баджа̀ров *ф* — видоизменено от Баждаров. Варна.

Ба̀джеков *ф* — от Баджов с вмъкнато *ек*.

Баджера *пр*. Юнаците (Пазарджишко). **Ба̀джеров** *ф*. Брацигово.

Баджѝнов *ф* — видоизменено от Божинов (?) Казанлък.

Ба̀джо *м* — от Бачо с озвучаване на *ч* в *дж*. Ник. Милев **Ба̀джов** *ф*. Крушево (Македония).

Баджоров *ф* — разновидност на Баджеров. Габрово.

Ба̀ди *м* — вм. Баде. Видин. **Ба̀дев** *ф*.

Бадѝла *пр* — от диал. *бадѝл* 'бодил'. Асеновград. **Бадѝлов** *ф*.

***Бадѝн** *м* — от Бад(е), Бад(ьо) + *ин*. **Бадѝнов** *ф*. Карлово, 1900.

Ба̀done

Ба̀дински *ф* — с. Бадино (Станкедимитровско). Станке Димитров, Кюстендил, Пловдив, Попкралево (Силистренско), 1906.

Ба̀до *м* — успоредна форма на Баде. **Ба̀дов** *ф*. Покраина (Видинско)

Бадо̀нов *ф* — вм. *Байдонов; срв. Байданов. Пловдив.

Бадресаков *ф*. Стара Загора.

***Бадул** *м* — от Бад(е) +*ул*. **Баду̀лев** *ф*. Варна. Баду̀лски *ф*. Пловдив.

Бадỳчев *ф* — може би разновидност на Бадъков. Бяла.

Бадъков *ф* — от тур. bıdık 'нисък и пълен'. Пловдив.

Бадънски *ф* — от диал. *бадън* 'ведро или буре'. Бела Слатина.

Бàдьо *м* — успоредна форма на Баде, Бадо. Ник. Милев. **Бàдев** *ф*.

Бадьòков *ф* — родопска разновидност на Бадъков. Пазарджик.

Бàеров *ф* — вж. Байеров.

Баждàнов *ф* — разновидност на Баждаров. Самоков.

Баждàров *ф* — от остар. *баждàр* 'събирач на общински налог бач'.

Баждèков *ф* — от баш Деко 'главатаря Деко'.

Бàждеров *ф* — от Баждаров с изместено ударение и промяна на *жда* в *жде*. Брацигово.

Бажелиев *ф* — от някое село Баже?

Бàжлеков *ф* — от диал. **бажлек* 'страхливец, бъзльо'. Ветрен (Пазарджишко), Пещера.

Базайтов *ф* — някакво видоизменение от *бабайт(ин)* 'храбър, мъжествен' (тур. babayiğit). Карлово.

Базàков *ф* — от *бъзàк* 'бъзе'. Търговище, Шумен.

Базаргиѝнов *ф* — вм. Базиргянов. Плевен.

Базàрски *ф* — вм. Пазарски. Пловдив, 1900, 1950.

Базèлков *ф* — от диал. **бъзèлко* 'страхливец'. Варна.

Базергèнски *ф* — разновидност на Базиргянов. Лакатник (Свогенско).

Базиргянов *ф* — от остар. *базиргѝн* 'търговец' (пер.-тур. bazırgân).

Базлѝнков *ф* — от диал. **бъзлѝнко* 'страхливец'.

Бàзов *ф* — от диал. *баз* 'бъз'. Перник.

Базовички *ф* — от с. Бъзовец (Ломско или Беленско).

Базòй *м* — рум. Bazoi. **Базòев** *ф* Видин.

Базòл *м* — разновидност на Базой. **Базòлев** *ф*. Търговище.

Базъков *ф* — от *бъзък* 'бъзе'; срв. Базаков. Пловдив.

Бàзънлиев *ф* — от с. Бъзън (Русенско) с отмет на ударението и изясняване на *ъ* в *а*. Русе.

Байлков *ф* — от бай Илко. Пловдив.

Байрков *ф* — умалит. от Баиров. Чирпан, 1878.

Байров *ф* — от *байр* (къщата им била на височина). Панагюрище, Ловешко.

Байбèлов *ф* — от бай Бело (?) Русе.

Байгѝнов *ф* — разновидност на Байгънов.

Байгънов *ф* — от диал. *байгън* 'слаб, безсилен, припаднал' (тур. baygın). Пещера, Пазарджик, Шумен.

Байдàков *ф* — от бай Дако. Янтра (Горнооряховско).

Байданов *ф* — от бай Дано. Габровско, Свищов, Павликени, Лом, Стара Загора.

Байдèсев *ф* — от бай Десьо. Пловдив.

Байджỳтев *ф* — от бай Джуте. Пловдив.

Байдỳков и **Байдъков** *ф* — видоизменено от Бадъков. Пловдив.

Бàйеров *ф* — чеш. Bajer, от нем. Bauer 'селянин'. Бащата бил чех.

Бàйка *ж* — женска форма от Байко. Леденик (Търновско), Русе.

Байкàлски *ф* — ново име: от с. Байкал. Ботево (Варненско), 1960.

Бàйко *м* — пожелателно име: да стане байко, да порасне, да има по-млади братя и сестри. Стара Загора, Чирпанско, Добруджа, Каблешково (Поморийско), Лопян (Ботевградско). **Бàйков** *ф*. Нарядко из ИзБ. **Бàйковски** *ф*.

Байкỳшев *ф* — от тур. baykuş 'кукумявка или бухал'. Трън (цинцари).

Байлèкин *ф* — от бай Лека; срв. Байлеков. Пловдив.

Байлèков *ф* — от бай Леко. Пловдив.

Байлѝев *ф* — от бай Илия. Асеновград, Кърджали.

Бàйло *м* — от Бальо с премет на йотацията. **Бàйлов** *ф*. Цалапица (Пловдивско), Грудово.

Бàйловеца *пр* — от с. Байлово (Пирдопско). Златица, 1893. **Бàйловски** *ф*. Пирдоп, София.

Байльòзов *ф* — от Бальозов с удвояване на йотацията. Пловдив.

Баймàков *ф* — може би от тур. bağmak 'мамя, очаровам'. Господинци, Корница (Гоцеделчевско).

Бàйно *м* — от *бàйно* 'бате', разновидност на Байко. Шумен, 1861. **Бàйнов** *ф*. Шумен, Преслав, Търново, Горна Оряховица, Ловешко.

Бàйо (най-често писано Баю) *м* — от *байо*, разновидност на Байко. Провадия, Толбухинско, Русе, Стара Загора, Ловешко. **Бàев** и **Бàйов** *ф*. Сливен, Смядово (Преславско), Русе, Браила, 1843. **Бàевски** *ф*. Търновско.

Байрàков *ф* — от *байрàк* 'знаме' (тур. bayrak). Гоце Делчев, Обидим (Разложко). Трявна.

Байрактàров и **Байрактàрски** *ф* — от *байрактàр* 'знаменосец' (тур.-пер. bayraktar). Панагюрище, Сопот, Благоевград.

Байрàмов и **Байрàмски** *ф* — от тур. bayram 'празник'; срв. Празников. Котел, Новоселяне (Станкедимитровско).

Бàйров *ф* — от Байров с отмет на ударението и скъсяване на *и* в *й*. Панагюрище.

Байтàнов *ф* — от бай Тано. Свищов, 1888.

Байтòров *ф* — от бай Тодоров (?) Писанец (Русенско), 1917.

Байто̀шев *ф* — от бай Тошо.

Ба̀йчински *ф* — от *ба̀йчовци* (били няколко братя) — за разлика от други Рангелови в селото. Годечко.

Ба̀йчо *м* — от *ба̀йчо*, разновидност на Байко. Беленско, Горнооряховско, Русе, Пловдив, Бургас. **Ба̀йчев** *ф*. Преславско, Шумен, Толбухин, Пловдивско, Боженица (Ботевградско).

Байшѝков *ф* — от бай Шико. Бряг (Търговишко).

Бакадо̀ров *ф*. Пловдив.

Бакайков *ф* — може би от *Бакал'ков с преход на *л'* в *й*. Гостиля (Ореховско).

Бака̀лбашиев *ф* — от диал. *бака̀лбашия* 'главен бакалин'. Пловдив, 1893.

Бакалджѝев *ф* — от диал. *бакалджѝя* 'бакалин'. Луковит.

Бака̀ливанов *ф* — от бакал Иван.

Бакалѝев *ф* — от *бакалѝя* 'бакалска стока'. Пазарджик (гроб).

Бака̀лкин *ф* — от прякор *Бакалката*. Розово (Пазарджишко).

Бака̀лов *ф* — от *бака̀лин* (ар.-тур. bakkal). Доста разпространено из ИзБ.

Бака̀лчев *ф* — от прякор *Бака̀лчето*.

Бака̀нов *ф* — от băcan, румънска форма на бакалин. Сомовит.

Бака̀ров и **Бака̀рски** *ф* — от ар.-тур. bakar 'едър рогат добитък'. Ловеч, Плевен, Велинград, Радомир.

Бака̀рчев *ф* — може би видоизменено от Бакалчев.

Бакладжѝев *ф* — разновидност на Бакларов.

Бакла̀ров и **Бакла̀рски** *ф* — от диал. **бъкла̀р* 'кацар, специалист да прави бъкли'. Дъбовик (Генералтошевско), Варна, Казанлък, Бела Слатина.

Бакличà̀ров *ф* — вм. Бъкличаров. Пещера.

Ба̀ко *м* — разновидност на Байко. **Ба̀ков** и **Ба̀ковски** *ф*. Ботевградско, Тетевенско.

Бако̀й *м* — от Бак(о) + *ой*. Мъглиж (Казанлъшко). **Бако̀ев** *ф*. Мъглиж, Габрово, Стара Загора, Русе, Бургас.

Бако̀йски *ф* — от махала Бакойци (Габровско). Габрово.

Бако̀тов *ф* — може би от бай Кото. Свищов, 1908.

Бакра̀чев *ф* — от диал. *бакра̀ч* 'котле' (тур. bakraç). Македония.

Бакса̀нов *ф* — вж. Бахсанов.

Ба̀кшев *ф* — от пер.-тур. bahş 'дар, подарък'. Русе.

Бакшѝшев *ф* — от *бакшѝш* (пер.-тур. bahşiş). Хасковско.

Бакъ̀мски *ф* — от тур. bakım 'гледам' (?)

Бакърджѝев *ф* — от *бакърджѝя*' котлар, медникар' (тур. bakırcı). Доста разпространено, главно из ИзБ.

Бакъ̀ров *ф* — съкрат. от Бакърджиев. Гоце Делчев.

Бакъ̀шов и **Бакъ̀шев** *ф* — от тур. bakış 'поглед'. Белица (Разложко).

Бакѐ *м* — югозападна форма на Бако. **Бакѐв** *ф*. Кюстендил, 1893.

Ба̀ла *ж* — успоредна форма на Баля.

Балабанджѝев *ф* — от диал. **балабанджѝя* 'продавач на балабани (някакъв южен плод, може би банани)'. Стара Загора.

Балаба̀нов *ф* — от тур. balaban 'едър, грамаден; прен. големец, първенец'. На разни места из ЮБ, главно Панагюрище.

Балаба̀нски *ф* — според семеен спомен: дядото бил на служба в Турско и го наричали Балабан 'големец'. Кюстендилско, Бов (Свогенско).

Балаба̀нчев *ф* — от прякор *Балабанче(то)*; вж. Балабански.

Балабин ? Карлово.

Балабу̀ров *ф* — видоизменено от Балауров. Пордим, Славяново (Плевенско).

Балавесов *ф*. Локорско (Софийско).

Балавонски *ф*. Мракетинци (Трънско).

Бала̀гов *ф* — може би вм. Благов. Пазарджик, 1893.

Бала̀за *ж* — вм. Баласа. Карнобат, р. 1878, 1918.

Бала̀зка *ж* — умалит. от Балаза. Карнобат.

Бала̀ков и **Бала̀кев** *ф* — от рум, л. и. Bălac. Поликраище (Горнооряховско).

Балалов *ф* — от циг. *балало̀* 'космат'. Варна.

Бала̀лчев *ф* — умалит. от Балалов.

Балама̀чев *ф* — от *буламач* 'брашнена каша' (тур. bulamaç). Пловдив.

Баламджѝев *ф* — от диал. **баламджѝя* 'детишар'; срв. Балъмов. Пловдив.

Баламѐзов *ф* — от диал. *баламѐз* 'артилерийско оръдие, топ' (от тур.) — били едри хора. Голям Дервент (Елховско), Хасково. Кишинев.

Бала̀н[1] *м* — от Бѣлан (Б'алан) със затвърдяване на мекото *б*, както Бальо, Балчо. **Бала̀нов** *ф*. Балчишко, Варна, Смядово (Преславско), Русе. Лясковец, Кюстендил, Виница (Варненско). **Бала̀нски** *ф*. Бесарабия.

Бала̀н[2] *ф* — вм. Баланов. Бесарабия.

Бала̀рев (и **Бала̀риев**) *ф* — от прякор *Бала̀ря* 'който се помята, не си стои на думата' (от тур. balar 'тънка чамова дъска'— понеже чамовите дъски лесно се измятат на влага и топлина). Калофер, 1900, Карлово, Русе, Севлиево.

Бала̀с *м* — от Балаш с „чисто гръцко" *с* вм. *ш* (?) Бургас. **Бала̀сов** *ф*. Пазарджик, 1893, 1960.

Бала̀са *ж* — женска форма срещу Балас. Сливен, Карнобат, Шумен, Грудовско. **Бала̀син** *ф*. Калофер, 1914.

Баласѝ *ж* — от Балаши. Виница (Варненско), р. 1901.

Бала̀ска[1] *ж* — умалит. от Баласа. Сливен.

Бала̀ска[2] *ф.* (Георги Панчев Баласка, Нефела, Врачанско).

Баласопу̀лов *ф* — от Баласов с допълнителна гръцка наставка.

Бала̀сче *м* — умалит. от Балас. **Бала̀счев** *ф.* Охрид.

Балау̀ров *ф* — от рум. balaur '1. змей, хала; 2. циганин'. Търговище.

Балаху̀ров *ф* — от Балауров с вмъкнато *х.*

Бала̀чев *ф* — от рум. л. и. Bălaci. Орехово Лом, Златия, Куле махала (Ломско).

Бала̀ш *м* — от Бѣлаш (Б'алаш със затвърдяване на *б*; срв. Балан, Бальо. Варна, Виница (Варненско). **Бала̀шев** *ф.* Варна, Харманли, Драгижево (Търновско).

***Балаша̀н** *м* — от Балаш + *ан.* **Балаша̀нов** *ф.* Свищов (гроб).

Балашѝ *ж* — женска форма от Балаш. Типично за гагаузки из Варненско.

Бала̀шко *м* — умалит. от Балаш. Никопол, Черквица (Никополско). **Бала̀шков** *ф.*

Балашъков *ф* — от тур. bulaşık 'мръсен'.

Балболов *ф* — навярно вм. Барболов.

Балбуза̀нов *ф* — от Балбузан, старо турско име на с. Леденик, Търновско (?) Търново, Русе.

Балва̀нов и **Балва̀нски** *ф* — от с. Балван (Търновско). Русе.

Балгу̀рков *ф* — вм. Булгурков. Самоков.

Балдара̀мов *ф* — вм. Балдаранов. Стара Загора, 1900.

Балдара̀нов *ф* — от диал. **балдъ̀ран*'човек с големи крака, балдъри' (?) Стара Загора, Пловдив.

Ба̀лдевски и **Ба̀лдовски** *ф* — от с. Балдево (Росен, Пазарджишко). Пазарджик, 1893, 1900.

Балджѝев и **Балджѝйски** *ф* — от диал. *балджѝя* 'медар' (тур. balcı). Пирдоп, Пловдив, Севлиево, Свиленградско, Русе, Ихтиман, Алфатар (Силистренско).

Балджила̀рски *ф* — от с. Балджиларе (Медово, Чирпанско). София, 1908.

Ба̀лдиков *ф* — от Балдев с вмъкнато *ик.* Пловдив.

Ба̀лдьо *м* — от Бальо с вмъкнато *д.* **Ба̀лдев** *ф.* Пазарджик, Пловдив.

***Балдю̀ш** *м* — от Балдь(о) + *уш.* **Балдю̀шев** *ф.* Ново село (Троянско).

Ба̀лев, Ба̀левски *ф* — вж. Бальо.

Балѐзата *пр.* Сливен.

***Балѐй** *м* — от Баль(о) + *ей,* както Малей, Рашей и др. **Балѐев** *ф.* Пловдив, Търново, Велинград.

Балемѐзов *ф* — разновидност на Баламезов.

***Бален** *м* — от Баль(о) + *ен,* както Сивен, Раден, Милен Лозен. **Баленов** *ф.* Русе, 1908, Варна.

Ба̀лиев *ф* — от Балев поради мекото *л'.* Калофер, 1893.

Балѝка[1] *ж* — умалит. от Баля. Вайганд, Синод. именник.

Балѝка[2] *м* — от Баль(о) + *ика.* Перник, 15—16 век. **Балѝков** *ф.* Пазарджик, Стара Загора.

Балимѐзов *ф* — разновидност на Баламезов. Ямбол, 1873, Карнобат, Стара Загора.

Балѝн *м* — от Бѣлин (Б'алин) със затвърдяване на мекото *б.* Габрово, 1843, Карлово, Плевен, Варна, Провадия. **Балѝнов** *ф.* Клисура (Карловско), Стралджа (Ямболско), Сливен, Батак, Ловешко, Луковит, Литаково (Ботевградско). **Балѝнски** *ф.* Осиковица (Ботевградско), Чупрене (Белоградчишко).

Балиска *ж* — видоизменено от Баласка (?) Река Девня (Варненско).

Балѝчев *ф* — разновидност на Баликов. Ник. Милев.

Балѝя *ж* — разширено от Баля. **Балѝин** *ф.* Бистрица (Софийско). **Балѝйски** *ф.* Чепинци (Софийско).

Балка̀на *ж* — от Балкан (Стара планина); срв. Пиринка, Рила. Ново, рядко.

Балканджѝев и **Балканджѝйски** *ф* — от *балканджѝя* 'планински жител' (тур. balkancı). Разград, Тутраканско, Ихтиман.

Балка̀нов *ф* — разновидност на Балкански. Рядко.

Балка̀нски *ф* — побългарено от Балканджиев. На разни места.

Ба̀лко *м* — умалит. от Бальо. Дъскот (Търновско), 17 век. **Балков** *ф.* Бургаско.

Балмо̀в *ф* — може би вм. Бармов. Пловдив, 1917.

Балников *ф* — от диал **балник* 'печален, навъсен човек' (?) Пловдив.

Ба̀ло *м* — от Бальо със затвърдяло окончание. **Ба̀лов** *ф.* Душанци, Средногорец (Пирдопско).

Бало̀зев *ф* — видоизменено от Бальозов. Бургас, 1927.

Балсамаджѝев и **Балсамджѝев** *ф* — от диал. *балсам(а)джѝя* 'който прави и продава балсам'. Пазарджик, Елена, 1897.

Ба̀лсамов *ф* — съкрат. от Балсамаджиев. Щип.

Ба̀лтаджѝев *ф* — от диал. *балтаджѝя* '1. брадвар; 2. дърврар с брадва; 3. войник от султанска охрана, въоръжен с алебарда; 4. член на кукерска дружина, който носи дървена брадва' (тур. baltacı). Калофер, Велинград, Свищов. Разград, Шумен, Каварна.

Балта̀ков и **Балта̀шки** *ф* — от диал. *балта̀к* 'брадва, балтия'. Плевен, 1900.

Балта̀нов *ф* — от диал. **балта̀н* 'който живее в балта, в мочур' (?) Крайдунавска България.

Балта̀ров *ф* — от диал. **балтар* 'брадвар.

Балта̀шев *ф* — от диал. **балта̀ш* 'блатисто място' (рум. băltiş). Видин.

Бàлтев *ф* — разновидност на Балтов.

Балтенков *ф*. Търново, 1940.

Балтѝйков и **Балтѝйски** *ф* — от диал. *балтѝйка* 'брадвичка'. Калофер, Смочан (Ловешко).

Балтински *ф*. Кюстендил.

Бàлтòв *ф* — от тур. balta 'брадва, секира'. Търново, Лясковец, Горна Оряховица, Търговище, Хасково, Айтос, Битоля, Владимирово (Михайловградско).

Бàлтъджѝев *ф* — вм. Балтаджиев.

Балỳков *ф* — от рум. bălut 'русокос'. Търговище, Търново.

Балулов *ф*. Сливен.

Балỳна *ж* — от Бал(а) + *уна*. Търново, 1865, Трявна.

Балỳров *ф* — от диал. *балур* 'вид белезникава трева'. Пловдив.

***Балỳч** *м* — разновидност на Балуш. **Балỳчев** *ф*. Ксанти, 1917.

Балỳш *м* — от Бал(ьо), Бал(о) + *уш*. Алфатар, Калипетрово (Силистренско), Лом. **Балỳшев** *ф*.

***Балхо** *м* — видоизменено от Балко. **Бàлхов** *ф*. Мийковци (Еленско).

Балчѝев *ф* — вм. Балджиев. Пловдив, 1900.

Балчиклѝев *ф* — от диал. *балчиклѝя* 'жител на град Балчик'. Бургас.

***Балчин** *м* — от Балч(о) + *ин*. Б а л ч ѝ н о в о т о, местност в Своде (Ботевградско).

Бàлчо *м* — умалит. от Бальо. Брезнишко, Ботевградско, Толбухинско. **Бàлчев, Бàлчов** и **Бàлчовски** *ф*.

Балъков *ф* — от тур. balık 'риба' или съкрат. от Балъкчиев. Търново, Карлово.

Балъкчѝев *ф* — от диал. *балъкчѝя* 'рибар' (тур. balıkçı). Нарядко из ИзБ.

Балъмов *ф* — вм. Баръмов или от тур. balam, balım 'дете мое' — може би обичал да се занимава с деца или често повтарял тая дума. Пловдив.

Бàльо *м* — от Бѣльо (Б'альо) със затвърдяване на мекото *б*. Главно из СИзБ. **Бàлев** и **Бàльов** *ф*. Троянско, Ловешко, Павликени, Сливен, Банско. **Бàлевски** *ф*. Типично за Троян.

Бальòзов *ф* — от ит.-тур. balyoz 'европейски консул или посланик'. Кукуш.

***Балюч** *м* — разновидност на Балуч. **Балю̀чев** *ф*. Гръцка Македония, Пловдив, Михайловград.

Бàля *ж* — женска форма от Бальо. Етрополски манастир — Скравена (Ботевградско), 1648, Стъргел (Пирдопско), София, р. 1879. **Бàлин** *ф*. Бистрица (Софийско).

Балѝков *ф* — разновидност на Балаков поради средномекото румънско *l*. Русе.

Бамбалдòков *ф* — вм. Бомбалдоков.

Бàмбалов и **Бàмбалски** *ф* — от диал. *бамбало* (?) или разновидност на Бамбаров. Ловеч, Любимец (Свиленградско), Гурково (Ботевградско), Елисейна (Врачанско).

Бамбàнов *ф*. Тополовградско.

Бàмбаров и **Бàмбарски** *ф* — от диал. *бàмбар* 'бръмбар' или разновидност из Бамбалов. Грудово, Новачене, Скравена (Ботевградско).

Бàмбеков *ф* — от Бамбов с вмъкнато *ек*. Пирдоп, 1893, Елин Пелин, 1905.

Бàмбов *ф*. Габровско, Катунец (Ловешко), Хасковско, Якоруда.

Бамбỳков *ф* — от диал. *бамбỳк* 'памук'; срв. Бабуков. Дряново, 1900, Разград, Тракия.

Бàна *ж* — женска форма от Бано. Тетевен, Луковит, Лопян (Ботевградско), Трънско. **Бàнин** *ф*. Враца. **Бàнински** *ф*. Боженица Гурково (Ботевградско).

Банабàков *ф* — от тур. bana bak 'мене гледай' — поради често повтаряне на тоя израз. Лясковец.

Банàки *м* — от Бано с гръцка умалит. наставка *-аки*. **Банàкиев** *ф*.

Баналиев *ф* — от някое близко село. Варна, Виница (Варненско).

Банàн *м* — от Бан(о) + *ан*. **Банàнов** *ф*. Лясковец, Видин, 1897.

Банàрев и **Банàров** *ф* — от диал. *банàр* 'баняр'. Росен (Пазарджишко), Русе.

Бангàчев *ф* — може би от ит.-тур. bankacı 'банкер'. Гоце Делчев.

Бангèев и **Бангèов** *ф* — от циг. *бангèа*, зват. падеж от *банго*. Казанлъшко, Карлово, Пазарджик, Станке Димитров.

Бангелски *ф* — може би подигравателно от чуждото за тоя край Вангелски. Дружево (Свогенско).

Бангѝев *ф* — разновидност на Бангеев от циг. *бангѝя* 'куца жена'. Варна.

Бàнгòв *ф* — от циг. *бангò* 'куц'. Владая и Ябланица (Софийско), Ковачевица (Гоцеделчевско), Търново.

Бангьòзов *ф* — навярно вм. Янгьозов. Бачково (Асеновградско), Пловдив, Пазарджик, Стара Загора.

Бандàк *м* — прякорно име от Банд(о) + *ак*. **Бандàков** *ф*. Велинград, Пазарджик.

Бàндаловски *ф* — вм. Банделовски.

Бандàрев *ф* — от ***бандàр** 'свирач на меден инструмент, бандаджия'.

Бандармалѝев *ф* — от областта Бандърма на Мраморно море. Чирпан, 1927, Стара Загора.

***Бàндел** *м* — от Банд(о) + *ел*. **Бàнделовски** *ф*. Борован (Белослатинско).

Бандèров *ф* — от Бендеров с промяна на неудареното *е* в *а*, както мармалад от мармелад. Пловдив, Стара Загора.

Банджàк *м* — прякорно име от Бандж(о) + *ак*. **Банджàков** *ф*. Търново.

Банджàрски *ф* — вм. *Банчарски, от **банчàр* 'баняр' (?)

Банджиев *ф* — от диал. **банджѝя* 'съдържател на баня'. Стара Загора.

Бàнджо *м* — от Банчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Бàнджев** и **Бàнджов** *ф*. Сеславци (Софийско).

Бàндо *м* — от Бано с вмъкнато *д*; срв. Гендо, Гиндо, Вандо. **Бàндов** *ф*. Долни Богров (Софийско), Самоков, Пазарджик, Гопеш (Битолско).

Бàндро *м* — от Бано с вмъкнато *др* под влияние на Андро. **Бàндров** *ф*. Карлово, Самоковско.

Бандỳл *м* — от Банд(о) + *ул*. **Бандỳлов** *ф*.

Бàндьо *м* — успоредна форма на Бандо с меко окончание. **Бàндев** *ф*. Сливен, Бургас Гоце Делчев, Русе, Кубрат, Славеево (Ивайловградско).

Бàнè *м* — югозападна форма на Бано, Баньо. Елин Пелин. **Бàнèв** *ф*.

***Банен** *м* — от Бан(о), Бан(е) + *ен*. **Баненов** *ф*. Челопечене (Софийско).

Бàненка *ж* — умалит. от Бана. **Бàненкин** *ф*. Пловдив.

Бàненски *ф* — от с. Баня (Разложко). Банско.

Банзàров *ф* — вм. Бънзаров. Плевен, Ямболско.

Банзỳрков и **Банзỳрски** *ф* — нарочно видоизменено от диал. **бъзỳрко* 'страхливко'. Садовец (Луковитско).

Банѝка *м* или *ж* — рум. Banica, производно от Бано. **Банѝков** *ф*. Видин, Орехово, Сомовит, Казанлък.

Бàницалѝев *ф* — от с. Баница (Сярско). Гоце Делчев.

Баничàн *пр* — от с Баница (Сярско). Благоевград.

Баничàрски *ф* — от с. Баница (Врачанско). Скравена (Ботевградско).

Бàнишки *ф* — от с. Баница (Врачанско). Враца, Кнежа, Вършец, Липница (Ботевградско).

Бàнка *ж* — женска форма от Банко или умалит. от Бана. Слатина (Ловешко), Плевенско. **Бàнкин** *ф*. Ловеч, Костенец, Главиница (Пазарджишко).

Банканлѝев *ф* — видоизменено от Балканлиев = Балкански. Шумен.

Банкèров и **Банкèрски** *ф* — от *банкèр*. Бургас, 1893, Русе, Видин.

Бàнко *м* — умалит. от Бано. На разни места. **Бàнков** *ф*.

Бàнковски *ф* — от колиби Банковци (Габровско). Габрово.

Бàнлеков *ф* — може би вм. Банеков, от Банов с вмъкнато *ек* (?) Пловдив.

Банлѝев *ф* — от някое село Баня. Стара Загора.

Бàно *м* — а) от старинно *бан* '1. областен владетел; 2. големец, богаташ'; срв. Кральо, Царьо; б) съкрат. от Върбан, Хубан или друго подобно име. Карнобат, 1870, Сливен, Чирпанско, Белослатинско. **Бàнов** *ф*. Сливен, Нова Загора, Чирпанско, Кула, Царичина (Свогенско). **Бàновски** *ф*. Новачене (Ботевградско).

Бàнскалиев *ф* — от диал. *бàнскалия* 'жител на град Банско'. Велинград.

Бàнски *ф* — от някое село Баня. Бургас.

Бàнто *м* — от Бано с вмъкнато *т*. **Бàнтов** *ф*. Пирдопско. **Бантòвски** *ф*. Ваксево (Кюстендилско).

Банỳка *м* — от Бан(о)+*ука*. Силистра, 1893. **Банỳков** *ф*. Силистра.

Банỳц *м* — рум. Bănuț, производно от Бано. **Банỳцов** *ф*. Орехово.

***Банчел** *м* — от Банч(о)+*ел*. **Банчелов** *ф*. Варна.

Бàнчо *м* — умалит. от Бано или Баньо. На разни места. **Бàнчев**, **Бàнчов**, **Бàнчевски** и **Бàнчовски** *ф*.

***Банчỳк** *м* — от Банч(о)+*ук*. **Банчỳков** *ф*.

***Бàншо** *м* — видоизменено от Банчо. **Бàншев** *ф*. Варна.

Бàньо *м* — по-рядка форма на Бано с меко окончание. Луковитско, Ловешко. **Бàнев** *ф*. Луковитско, Преславско.

Бàнялиев *ф* — от с. Баня (Карловско). Карлово, Пловдив.

Бàнянски *ф* — от с. Баня (Карловско). Калофер.

Банярòв и **Банярски** *ф* — от *банàр* 'съдържател на баня' или превод на тур. Хамамджиев.

Барабàнов *ф* — от прякор *Барабàна* или съкрат. от *барабанджѝя*. Розово (Казанлъшко), Ягодово (Пловдивско), Разград, Сливен.

Барабàнчето *пр* — от *барабàнче*. Асеновград (гроб).

Барабàрев и **Барабàров** *ф* — от прякор *Барабàря* — поради често повтаряне на тая дума (от пер.-тур. beraber 'заедно'). Пазарджик.

Барабѝнски *ф* — вм. *Брабински — от непознатата в говора дума *брабѝняк* 'мравка'. Алфатар, Бабук (Силистренско), Силистра.

Барабòнков *ф* — от диал. *барабòнка* '1. черница; 2. овчо изпражнение'. Габрово (гроб), Казанлък.

Барабỳнов *ф* — от Парапунов с озвучаване на двете *п* (?) Стралджа (Ямболско).

Барабỳтски *ф* — вм. Барбутски. Пловдив.

Барабỳшки *ф* — видоизменено от Барабутски. Ковачевци (Самоковско).

Бараджиев *ф* — може би вм. Баралиев. Варна.

Барàка *пр* — от диал. *барàк* 'рошав космат' (тур. barak). Плевен, 1900. **Барàков** *ф*. Плевен, Търново, Трявна, Елена, Стара Загора, Калофер, Карловско, Пещера, Самоков, Банско. **Барàшки** *ф*. Враца, Михайловград, Врачеш (Ботевградско).

Бараклѝев и **Бараклѝйски** *ф* — от с. Бараклии (Оризаре, Поморийско) или Ба-

раково (Станкедимитровско). Пещера, Багренци, Граница (Кюстендилско).

Бараклѝшев *ф.* Златарица (Еленско).

Бара̀ковски *ф* — от с. Бараково (Станкедимитровско).

Баракчѝев *ф* — от диал. **баракчѝя* 'байрактар, знаменосец' (?) Конуш (Асеновградско).

Ба̀ралиев *ф* — от с. Бара (Севлиевско). Севлиево.

Бара̀лов и **Бара̀мов** *ф* — може би видоизменено от непознатото име Баранов. Пазарджик.

Бара̀нов и **Бара̀нски** *ф* — съкрат. от Барановски. Хасково, Русе, Самоков.

Барано̀вски *ф* — пол. Baranowski — потомци на полски емигранти в България.

Бараров *ф.* Пазарджик, Севлиево.

Ба̀рбал *м* — видоизменено от Барбол. **Ба̀рбалов** *ф.* Лясковец, Калтинец (Горнооряховско).

Барбана̀ков *ф* — от диал. **барбана̀к.* 'брадат човек' (?) Калояново (Пловдивско).

Барба̀нков *ф* — може би съкрат. от Барбанаков. Пловдив.

Барба̀нов *ф* — видоизменено от „умалителното“ Барбанков (?)

Барба̀ров *ф* — от гр.-рум. barbar 'варварин'. Русе.

Барбаро̀с *м* — от ит. barbarossa 'червенобрад'. Бр. Миладинови.

Барбел *м* — от Барб(о)+*ел.* Вайганд.

Барбеш *м* — от Барб(о)+*еш.* Вайганд.

Барбѝн *м* — от Барб(о)+*ин.* **Барбѝнов** *ф.*

Ба̀рбо *м* — от лат. barba или рум. barbă 'брада (косми)' — пожелателно име: да порасне, да остарее и да пусне брада (само старите хора са носили брада). Силистра, 1893. **Ба̀рбов** *ф.* Виница (Варненско), Дрянковец (Айтоско), Сливен, Кричим, Русе, Кюстендил.

Ба̀рбол *м* — от Барб(о)+*ол.* **Ба̀рболов** *ф* Куле махала (Ломско), Лясковец, Хасково, Липница (Ботевградско) — изчезнал вече род).

Барболѝна *ж* — женска форма от Барбол. Ореш (Свищовско).

Ба̀рбооглу *ф* — вм. Барбов с турски завършек. Пловдив.

Барбо̀рков *ф* — вм. Бърборков.

Барбуза̀нов *ф* — вм. Балбузанов. Русе, 1900.

Барбу̀ков *ф* — навярно вм. *Барбунков, от рум. bărbunc 'вид народен танец'. Пиргово (Русенско), Русе.

Ба̀рбул *м* — от Барб(о)+*ул.* Видин. **Ба̀рбулов** *ф.* Видин, 1860, Лясковец, Кюстендил. **Ба̀рбулски** *ф.* Станке Димитров.

Барбу̀тов, **Барбу̀дов** и **Барбу̀тски** *ф* — от *барбу̀т* 'вид комарджийска игра със зарове' (тур. barbut). Долно Езерово (Бургаско), Пловдив, Радомирско, Кюстендил.

Барбуча̀нов *ф* — от диал. **барбуча̀н* 'играч на барбут' (?) Тутракан.

Барбу̀ш *м* — от Барб(о)+*уш.* **Барбу̀шев** *ф.* Боженица (Ботевградско).

Барга̀зов *ф* — от рум. barcaz 'голяма лодка' с озвучаване на *рк* в *рг.* Русе.

Барга̀нски *ф* — от с. Барган (Карнобатско). Шабла (Балчишко).

***Барго** *м* — от Барко с озвучаване на *рк* в *рг.* **Ба̀ргов** *ф.* Дрянковец (Айтоско).

Ба̀рда *ж* — от Барта с озвучаване на *рт* в *рд* или някаква разновидност на Варда. Вайганд. **Ба̀рдин** *ф.* Стара Загора

Барда̀ков *ф* — от тур. bardak 'голяма чаша' или от диал. *бърда̀к* 'овен с изкуствено изправени рога'. Пловдив.

Ба̀рденов *ф* — от Бардин с преход на неудареното *и* в *е* и с допълнително окончание *-ов.* Стара Загора.

***Ба̀рджо** *м* — от Барчо с озвучаване на *рч* в *рдж.* **Ба̀рджев** *ф.* Айтос.

***Ба̀рдо** *м* — от Баро с вмъкнато *д.* **Ба̀рдов** *ф.* Пловдив.

Барду̀чков *ф* — от прякор *Барду̀чко* — от диал. *барду̀че* 'стомничка'. Котел, Балчик, 1906.

Барѐзов *ф* — от диал. *барез* 'тънко платно за женски кърпи'. Белопопци (Елинпелинско).

Ба̀реков *ф* — от Баров с вмъкнато *ек.* Пловдив.

Барѐмов *ф* — вм. Беремов. Айтос.

Барѐнков *ф.* Раковица (Кулско).

Ба̀ренски *ф* — от с. Бара (Севлиевско). Севлиево, Долна Василица (Ихтиманско).

Ба̀рзеков *ф* — от Барзов с вмъкнато *ек.* Кюстендил.

Ба̀рзов и **Ба̀рзев** *ф* — от диал. *ба̀рзав* 'сивокос' или от рум. barză 'щърк', а то от албански. Калофер, 1893, Враца, Пловдив, Лещен (Гоцеделчевско).

Барѝлски *ф* — от диал. *барѝло* 'малка бъчва'. Търговище.

Баримѐзов *ф* — вм. Балимезов с промяна на *л* в *р.*

Ба̀рински *ф* — вм. Баренски. Плевен.

Баркало̀в *ф* — вм. Бракалов. Калофер (Възраждането), Поповица (Асеновградско), Долен Извор (Първомайско).

Ба̀рко *м* — умалит. от Баро. **Ба̀рков** *ф.* Пазарджик, Благоевградско.

Барла̀тов *ф* — от диал. *барла̀т* 'с барла, с рунтав калпак'. Медковец (Ломско).

Ба̀рлев и **Ба̀рльов** *ф* — от прякор *Ба̀рльо* 'човек с барла, с рунтав калпак'. Владимирово (Михайловградско), Шумен.

Бармо̀в *ф* — от Бурмо̀в (Бармо̀в). Драгошиново (Самоковско).

Барнелов *ф.* Ковачевица (Гоцеделчевско).

Ба̀ро̀ *м* — от циг. *баро̀* 'голям, знатен, богат'. Михайловград (циганин). **Ба̀ров** *ф.*

Панагюрище, 1900, 1957, Ихтиман (голям род), Стара Загора, Змеево (Старозагорско), Долна Оряховица (Горнооряховско), Елин Пелин. **Бàровски** *ф*. Варна. **Бàровите** — вм. официалното Бириннджикови. Алфатар (Силистренско).

Барòков *ф* — от диал. *барòк*, *бурòк* 'някакво детско страшилище'. Нова Загора (гроб).

Барòл *м* — от Бар(о)+*ол*. **Барòлов** *ф*. Горски Сеновец (Горнооряховско).

Барòн *м* — от Бар(о)+*он*. **Барòнов** *ф*. Троянско, Стара Загора, Свищов, Каварна.

Барòсов *ф* — от рум. baros 'ковашки чук'. Никопол.

Барсàнов *ф* — от рум. barosan 'огромен; богаташ'. Антимово (Видинско).

Бàрта *ж* — женска форма от Бартол. Вайганд.

Бàртол и **Бàртул** *м* — съкрат. от Вартоломей със западен (католически) изговор на *б*; срв. Вартул. Ник. Милев, Русе, Враца. **Бàртолов** *ф*. Габрово.

Бартош *м* — разновидност на Бартол. **Бартошевич** *ф*.

Барỳдов *ф* — от ар.-тур. barudi 'с барутен цвят'. Варна, Стара Загора.

Баруклѝев *ф* — вм. Барутлиев. Садово (Пловдивско).

Барукчѝев *ф* — вм. Барутчиев. Пловдив.

Барусов *ф*. Якоруда.

Барутлѝев *ф* — от диал. *барутлѝя* 'избухлив като барут'.

Барỳтнишки *ф* — от диал. *барỳтник* 'барутлия човек, избухлив като барут'. Бела Слатина.

Барỳтски *ф* — от *барỳт*; вж. Барутлиев. Долна Василица (Ихтиманско).

Барутчѝев и **Барутчѝ(й)ски** *ф* — от *барутчѝя* 'който прави и продава барут' (ар.-тур. barutçu). Кочани.

Барỳчев *ф* — може би вм. Барушев. София, 1893.

Барỳш *м* — от Бар(о)+*уш*. **Барỳшев** *ф*. Бургас.

Бархатлѝйски *ф* — от *Барханлийски (от пер.-тур. barhane 'голяма изоставена къща'), видоизменено покрай *бархат*. Ловеч (гроб).

Барцѝговиц и **Барцеклѝев** *ф* — от *брацѝговец*. Пазарджик (гроб).

Бàрцо *м* — разновидност на Барчо. **Бàрцов** *ф*. Русе.

Бàрчо *м* — умалит. от Баро. Н. Геров. **Бàрчов** и **Бàрчовски** *ф*.

Барѐмов и **Барѐмски** *ф* — от тур. barıma 'закрила, покровителство'. Ловеч, Дряново, Сливен, Нова Загора, Стара Загора, Брезово (Пловдивско), Толбухин (гроб).

Бàрьо *м* — успоредна форма на Баро с меко окончание. **Бàрев** *ф*. Елхово, Горска поляна (Грудовско).

Барѝмов *ф* — от Байрамов с премет на йотацията. Нова Загора, 1893.

Басамàков *ф* — от диал. *басамàк* 'стъпало на стълба' (тур. basamak). Асеновград (голям род), Пловдив.

Басаменов *ф*. Плевен, 1908.

Басàнов и **Басàнски** *ф* — съкрат. от Сейрекбасанов или Хазърбасанов. Стара Загора, Котел, 1867.

Басарàбов *ф* — от румънско родово име Басараб. Търново, Кюстендил.

Басарбòвски и **Басарболѝев** *ф* — от с. Басарбово (Русенско). Русе.

Басàрков *ф* — от диал. **басàрко*; вж. Басаров. Сухиндол (Севлиевско), Търново.

Басàров и **Басàрски** *ф* — от диал. **басàр* '1. който натиска (тур. basar); 2. който често се хваща на бас; срв. Бахсанов'. Самоков, 1893, Трън, 1900, Варна, 1897, Ловеч, Пловдив, Лозица (Никополско).

Басе *м* — разновидност на Басо. **Басев** *ф*. Владиславци (Годечко).

Басмаджѝев *ф* — от *басмаджѝя* 'производител или продавач на басма' (тур. basmacı). Габрово, Стара Загора.

Басмѐнков *ф* — от прякор *Басмѐнко*'?'

Баснàров *ф* — от диал. *баснàр* 'баяч, вражалец'; срв. Баячов. Бургас

Бàсо *м* — от Бачо, Бацо с друга наставка, както Въчо — Въцо — Въсо, Кочо — Коцо — Косо. **Бàсов** *ф*. Губислав (Своге нско), Керека (Дряновско), Русе. **Бàсовски** *ф*. Красно село.

Баспàлов *ф* — от *паспàл* с озвучаване на *п* в *б*; срв. Паспалев.

Бастиян *м* — съкрат. от Себастиян. **Бастиянов** *ф*. Търново.

Бàстрев *ф*. Казанлък.

Бастрѝчев *ф*. Русе.

Бастỳнов *ф* — от прякор *Бастỳна* (ходел изправен „като бастун" или винаги носел бастун). Болярино (Пловдивско).

Бàсърболѝев *ф* — вм. Басарболиев. Долапите (Русенско).

Батàйков *ф* — от *Баталков (вж. Баталов) с преход на *л'* в *й* (?) Стара Загора.

Батакѝев *ф* — от Батаклиев с изпадане на *л'*. Пловдив.

Батаклѝев *ф* — от с. Батак (Пазарджишко). Брацигово, Пазарджик, Пловдив.

Батàков *ф* — от прякор *Батàка* 'който не си урежда сметките'; вж. Батакчиев, или от с. Батак (Свищовско). Варна, Ивайловград.

Батакчѝев *ф* — от *батакчѝя* 'който не си плаща дълговете' (тур. batakçı). Богданово (Грудовско).

Батàл *пр* — от диал. *батàл* 'тромав; изоставен' (ар.-тур. battal). Кюстендил, 1879. **Батàлов** *ф*. Кюстендил, 1893, Гоце Делчев, Стара Загора. **Батàлски** ф. Вършец.

Бата̀н *м* — от Бат(о), Бат(ьо)+*ан*. Шумен. **Бата̀нов** *ф*. Шумен, Омуртаг, Русе.

Батанджѝев *ф* — от диал. **батанджѝя* 'пазач на планински проход' (от тур. диал. batan 'планински проход'). Солун.

Бата̀хов *ф* — вм. Батаков или Ватахов. Копривщица.

Бата̀чев *ф* — вм. Батаклиев. Брацигово.

Бата̀шки *ф* — от с. Батак (Пазарджишко). Ракитово (Велинградско).

Батембѐргски *ф* — от с. Батемберг (Благоево, Разградско), наскоро след Освобождението преименувано от Къзъл Мурат или Ново село по името на княз Батенберг. Разград, Русе, Варна.

Ба̀теновски *ф* — от с Батановци (Темелково, Радомирско), 1893.

Батѐшко *м* — от Бат(ьо) + *ешко*. **Батѐшков** *ф*. Варна.

Батѝл *м* — от Бат(ьо)+ил. **Батѝлов** *ф*. Варна.

Батѝн *м* — от Бат(ьо) + ин. **Батѝнов** *ф*. Пловдив.

Батѝнко *м* — умалит. от Батин. Пилашево (Първомайско). **Батѝнков** *ф*. Пловдив.

***Батиня̀н** *м* — от Батин+*ян*. **Батиня̀нов** *ф*. Рабово (Кулско).

Ба̀тко *м* — умалит. от Батьо. Разградско, 17 век. **Ба̀тков** *ф*. Никопол, Пещера, Батак.

Баткỳл *м* — от Батк(о)+*ул*. Дъскот (Търновско), 17 век.

Батла̀чки *ф* — от диал. *батла̀к* 'мътиляк'. Церово (Пазарджишко), Бистрица (Софийско).

Батмаев *ф*. Сливен.

Ба̀то *м* — успоредна форма на Батьо с твърдо окончание. Търговишко, 17 век. **Ба̀тов** *ф*. Брезник, 1893, Горно Уйно (Кюстендилско), Кюстендил, Самоков. **Ба̀товски** *ф*.

Батѝй *м* — от Бат(о)+*ой*, както Драгой, Станой, Братой. Нарядко из ЗБ. **Батѝев** *ф*.

Ба̀тол *м* — писмена разновидност на Батул. **Ба̀толов** *ф*. Сопот.

Ба̀толски *ф* — вм. Батулски.

Батѝн *м* — от Бат(о), Бат(ьо)+*он*. **Батѝнов** *ф*. Габрово, Пловдив.

Батѝшевски *ф* — от с. Батошево (Севлиевско). Габровско.

Ба̀тул *м* — от Бат(о), Бат(ьо)+*ул*. **Ба̀тулев** и **Ба̀тулюв** *ф*. Варна.

Батулѝйски *ф* — от с. Батулия (Своґенско). Казичене (Софийско).

Ба̀тулски *ф* — от с. Батулци (Врачанско). Търново.

Батỳн *м* — от Бат(о), Бат(ьо)+*ун*. **Батỳнов** *ф*. Пловдив.

Батỳнко *м* — умалит. от Батун. **Батỳнков** *ф*. София, 1917.

Батỳр *м* — от Бат(о), Бат(ьо)+*ур*. Кърджалийско. **Батỳров** *ф*. Хасково, Асеновград.

Батỳш *м* — от Бат(о), Бат(ьо)+*уш*. **Батỳшев** *ф*. Долна Студена (Беленско), Пловдив.

Батỳша *ж* — женска форма от Батуш. Ник. Милев.

Ба̀тьо *м* — от *ба̀тьо*; срв. Байко. Тетевен, Ботевградско. **Ба̀тев** и **Ба̀тьов** *ф*. Тетевен, Ихтиман.

Ба̀уренски *ф* — от с. Баурене (Врачанско). Лехчево (Михайловградско).

Бах *м* — може би от пер.-тур. baht 'щастие'. Старо, запазено в Лясковец. **Ба̀хов** *ф*. Лясковец.

Баха̀н *м* — от Бах+*ан*. **Баха̀нов** *ф*. Броде (Сярско), Банско, Пещера, Пазарджик, Пловдив.

Баха̀р *м* — от пер.-тур. bahar 'пролет' или кръстоска с ар.-тур. bahar 'бахар, ароматна подправка'. **Баха̀рев** и **Баха̀ров** *ф*. Златарица (Еленско), Русе, Пловдив, Ямболско.

Баха̀рий *м* — от Бахар, удължено с *-ий* за разлика от нарицателното бахар. Пловдив, р. 1918. **Баха̀риев** *ф*. Пловдив.

Ба̀хлев *ф* — видоизменено от Бахнев. Шумен, 1897.

Ба̀хни *м* — удължено от Бах. Поповско, 15—16 век, Лиляк (Търговишко), р. 1945, Лясковец. **Ба̀хнев** *ф*. Търговище, 1893, Веселиново (Преславско).

Ба̀хо *м* — разширено от Бах. Каблешково (Поморийско), Селиминово (Сливенско), Стара Загора. **Ба̀хов** *ф*. Сливен, Твърдица (Сливенско), Генералтошевско, Нова Загора. **Ба̀ховски** *ф*.

Ба̀хрински *ф* — от Баренски, Барински с вмъкнато *х*. Гложене (Ореховско).

Бахса̀нов *ф* — от диал. *бахса̀н* 'който често се хваща на бас' (от ар.-тур. bahis 'бас, облог'). Буново (Пирдопско).

Бахча̀рски *ф* — от диал. *бахча̀р* 'градинар'. Враца.

Бахчеванджѝев, **Бахчева̀нов** и **Бахчева̀нски** *ф* — от диал. *бахчева̀н*, *бахчеванджѝя* 'градинар' (пер.-тур. bahçıvan). Горнооряховско, Бургас, Ихтиман, Сопот.

Бахчиджѝев *ф* — от диал. *бахчиджѝя* 'градинар'; вж. Бахчеванджиев. Стара Загора.

Ба̀хчо *м* — умалит. от Бах, Бахо. **Ба̀хчев** *ф*. Пловдив.

Бахчова̀нски *ф* — разновидност на Бахчевански. Ръжево Конаре (Пловдивско), Гурково (Ботевградско).

Бахъров *ф* — разновидност на Бахаров или от ар.-тур. bahr 'море' (?) Мечка, Пиргово (Русенско), Асеновград.

Ба̀ца *ж* — женска форма от Бацо. Старо, рядко.

***Баца̀л** *м* — от Бац(о) + *ал*. **Баца̀лов** *ф*. Пещера, Пловдив.

Баца̀н *м* — от Бац(о) + *ан*. **Баца̀нов** *ф*. Гоцеделчевско, Пловдив.

Бацàр *м* — от Бац(о) + *ар*. **Бацàров** *ф*. Калофер, 1861, Шумен, 1860.

Баце *м* — югозападна форма на Бацо. **Бацев** *ф*. Падеш (Благоевградско).

***Бацел** *м* — от Бац(о) + *ел*.. **Бацелов** *ф*. Пловдив.

Бацѝн *м* — от Бац(о) + *ин* **Бацѝнов** *ф*. Силистра, 1894.

Бàцко *м* — умалит, от Бацо. **Бàцков** *ф*.

Бàцо *м* — от диал. *бàцо, бàце* 'батьо, байко'; вж. Байко. Варна, Шумен. **Бàцов** *ф*. Шумен, Враца, Етрополе, Калофер, Вишовград (Павликенско). **Бàцовски** *ф*. Правец (Ботевградско).

Бацỳр *м* — от Бац(о) + *ур*. Калофер. **Бацỳров** *ф*. Калофер, 1900.

Бацър *м* — разновидност на Бацур. **Бацъров** *ф*. Пиргос (Русенско), 1893.

Бàча *ж* — женска форма от Бачо. Старо, рядко.

Бачевàров *ф* — вм. Бъчваров. Русе.

Бачевски *ф* — от с. Бачево (Разложко). Банско.

Бачѝйски *ф* — от *бачѝя*. Кнежа, 1893, 1963.

Бачински *ф* — от Бача (?)

Бàчко *м* — умалит. от Бачо. **Бàчков** *ф*. Враца, Ботевградско, Благоевградско, Попина (Силестренско).

Бàчо *м* — от *бàчо*; вж. Байко. Плевен, Враца, Боженица (Ботевгратско). **Бàчев** и **Бàчов** *ф*. Враца, Сливенско, Еленско, Каварна. **Бàчовски** и **Бàчевски** *ф*. Варна.

Бачòр *м* — разновидност на Бачур. **Бачòрски** *ф*. Калково, Шишманово (Самоковско).

Бачỳр *м* — от Бач(о) + *ур*. **Бачỳров** *ф*. Търново. **Бачỳрски** *ф*. Видин, 1897.

Бàша *ж* — от Бана, Баца, Бача с друго окончание или женска форма от Башо. Старо, Рядко. Ловеч (гроб).

Башàков *ф* — от тур. baçak 'житен клас' (?) Елин Пелин.

Башалов *ф*.

Башбоев *ф* – от баш Бойо 'главатаря Бойо' Стара Загора, 1900.

Бàшев *ф* — от диал. *баш* 'глава, главатар' (тур. baş) или от Башо. Елена, Ресен (Търновско), Ловеч.

Башѝбозуков *ф* — от *башѝбозук* 'нередовна турска войска' (тур. başıbozuk). Пловдив, 1900.

Башикаров *ф* — от с. Башикърово (Главиница, Маненкьово, Пазарджишко). Пловдив.

***Башѝн** *м* — от Баш(о) + *ин*. **Башѝновски** *ф*. Видинско.

Баширов *ф*. Стара Загора.

Башиянов *ф* — от диал. **башиян* 'главатар, башия' (?) Пловдив.

Башкалѝев *ф* — от диал. *башкалѝя* 'отделен, несдружен' (от тур. başka). Велинград, 1917.

Башкàлолу *ф* — от тур. başkalamak 'променям' (?) Шумен, 1860.

Башкалфов *ф* — от *баш калфа* 'главен калфа'. Шумен, 1861.

Башкехайов *ф* — от *баш кехая* 'главен кехая'. Пловдивско.

Башлѝев и **Башлѝйски** *ф* — от диал. **башлѝя* 'важен, сериозен' (тур. başlı). Твърдица (Сливенско), Кула, Санданско.

Башмàков *ф* — от тур. basmak 'лека обувка, пантоф'. Шумен, 1905.

Башмàнов *ф* — от тур. başman 'главен човек, първенец'. Малко Търново, 1917.

Бàшо *м* — от Бачо, Бацо с друго окончание. Етрополе (от Благо). **Бàшов** и **Бàшев** *ф*. Самоковско. **Бàшòвци** род в Дружево (Свогенско) и в Мурсалево (Станкедимитровско).

***Башỳл** *м* — от Баш(о) + *ул*.

Башỳлко *м* — умалит. от Башул. **Башỳлков** *ф*. Копривщица, 1849, Пазарджик, 1893.

Бащавèлов *ф* — от диал. *бащавèла* 'дете, което много прилича на баща си'. Крушево (Македония), Станке Димитров.

Баялцалиев *ф* — от с. Баялци (Македония).

Баян *м* — разновидност на Боян. **Баянов** *ф*. Пловдив.

Баясимев *ф*. Казанлък, 1893.

Баяслиев *ф*. Стара Загора.

Баятечки *ф* — някаква разновидност на Баятов. Кюстендил (гроб).

Баятов *ф* — от *баят* 'стар, престоял' (тур. bayat). Шумен.

Баяча *пр* — бил известен като баяч. Ботевград. **Баячов** *ф*.

Бдѝнец *ф* — псевдоним: родом от Видин.

Бдѝнски *ф* — модернизирано от Видински. Толбухин.

Беатрѝца *ж* — от лат. Beatrix 'която носи блаженство'. Пловдив.

Беатрѝче *ж* — ит. Beatrice, у нас известно от Божествена комедия на Данте. София, р. 1934, 1936.

Бèба *ж* — женска форма срещу Бебо. **Бèбин** *ф*. Трън.

Бèбèков *ф* — от тур. bebek 'бебе; кукла' или от диал. *бèбек* 'валчесто камъче за момчешка игра'.

Бèбел *м* — от фамилното име на видния немски социалист Август Бебел. Самоков.

Бебелàков и **Бебелàшки** *ф* — диал. *бèблак* 'валчесто камъче, бебек.' Вършец.

***Бебен** *м* — от Беб(о) + *ен*. **Бебенов** *ф*. Ясен (Плевенско), Въбел (Никополско).

Бèберков *ф* — от диал. *бèберко*; вж. Беберов.

Бèберов *ф* — от диал. *бèбер* 'животно бобър'; срв. Бъбаров. Сопот, Велинград.

Бебечев *ф* — от диал. *бебече* 'бобърче' (?) Пещера, Батак.

Бебис *ф* — от Бебо с гръцко окончание. Нигропол (Битолско), 1852. Тутракан, 1905.

Бѐбо *м* — а) от диал. *бебѐ* 'бате'; срв. Байко, Байчо; б) от **диал.** *бѐбек* '1. валчесто камъче; 2. нисък, топчест човек'. **Бѐбов** *ф*. Кнежа, Михайловград, Лехчево (Михайловградско), Златия (Ломско). **Бѐбовски** *ф*. Кнежа.

Бѐбревски *ф* — от диал. *бѐбър* 'бобър'.

Бѐбьо или **Бѐбе** *м* — успоредна форма на Бебо с меко окончание. **Бѐбев** *ф*. Милковица (Никополско), Плевен.

***Бега̀н** *м* — от Бег(о) + *ан*. **Бега̀нов** *ф*. Петрич.

Беги̇̀н *м* — от Бег(о) + *ин*. **Беги̇̀нов** *ф*. Петрич.

Бегликчѝев *ф* — от остар. *бегликчѝя* 'закупчик и събирач на данъка беглик' (тур. beğlikçi). Ямбол, 1897, Габрово, 1900, Търново, Стара Загора.

Бѐго *м* — от диал. *бег* 'големец, бей' (тур. beğ); срв. Бейо, Бано. Пловдив. **Бѐгов** *ф*. На разни места из страната. **Бѐговски** *ф*. Враца. 1893.

Бего̀ния *ж* — от цветето *бего̀ния*, фр. bégonia. Берковица, р. 1958, София, 1959.

***Бегу̀н** *м* — от Бег(о) + *ун*. **Бегу̀нов** *ф*. Ихтиман, 1891.

Бегъмов *ф*.

Бѐгьо *м* — от Бедьо с преход на *д'* в *г'*. Котел, 1845. **Бѐгьов** *ф*.

Бѐда *ж* — женска форма срещу Бедьо. Н. Геров.

Бедаваджѝев *ф* — от диал. **бедаваджѝя* 'който получава даром' (тур. bedavacı). Пловдив.

Беда̀чев *ф* — от диал. **беда̀ч* 'който беди, клевети, обвинява'. Пловдив.

Бедѐл *ф* — от ар.-тур. bedel 'данък за откуп от военна служба' — бил събирач на тоя данък. Шумен, 1860. **Бедѐлев** *ф*. Шумен, Разград, Варна. Пловдив.

Бедѐрев *ф* — може би разновидност на Беделев. Карнобат.

Бѐджо *м* — от Бечо с озвучаване на *ч* в *дж*. Плевен, 1830. **Бѐджев** *ф*. Гулянци (Никополско), Ряхово, Сливница (Русенско), Русе, Горна Баня.

Бѐднев *ф* — от прякора *Бѐдния* 'клетия, злочестия'. Русе.

Беднѝков и **Беднѝчки** *ф* — от диал. **беднѝк* 'клет, злочест човек, страдалец'. Станке Димитров, Лагодаж (Благоевградско).

Беднѝшки *ф* — „литературна" форма на Беднички. София, 1958.

Бѐдрек и **Бѐдрик** *ф* — може би във връзка с ар.-тур. bedir, -dri 'пълнолуние' или с *бедро*. Бр. Миладинови, Дългопол (Провадийско).

Бедрѝйски *ф* (Белица, Ихтиманско) и **Бедрѝнов** *ф* (Пазарджик) — разновидност на Бедров (?)

Бѐдров *ф* — от Бедрик, побългарено с *-ов*, или превод на Баджаков, както с. Бажаклар, Кърджалийско, е преименувано на Бедрово. Варна, 1958.

Бѐдьо *м* — от *беда̀* — защитно име: да не го сполита беда; срв. Сипана, Сипко. Котел. **Бѐдев** *ф*. Котел, Карнобат.

Бежалѝйски *ф* — от диал. **бежалѝя* 'бежанец' (?)

Бежа̀н *м* — 'който бяга, не се оставя да го хванат'. Перник, 15—16 век, Дебърско. **Бежа̀нов** *ф*. Габрово, 1900, Търново.

Бежа̀на *ж* — женска форма срещу Бежан. Н. Геров.

Бежанѝнски *ф* — от *бежанѝн* 'жител на с. Бежаново (Луковитско)'. Мездра, 1917.

Бежа̀нски *ф* — от с. Бежаново (Луковитско).

Бѐждрамов и **Бѐждремов** *ф* — според местно обяснение: имал бакалница и често повтарял на турски beş dıram 'пет драма'. Асеновград, 1897, 1959.

Бѐжко *м* — умалит. от Беджо или правописна разновидност на Бешко. **Бѐжков** *ф*.

Бѐжо *м* — от Беджо с изговор *ж* вм. *дж*. **Бѐжев** *ф*. Ловеч, Тутракан.

Бѐза *ж* — съкрат. от Безистена или Безцена. Кюстендил, 1854, 1893. **Бѐзин** *ф*. Падеж (Благоевградско), Бела Слатина. **Бѐзински** *ф*. Благоевград.

Безас *ф*. (Ангел Добрев Безас, Тодор Жеков Безас, Йован Минчов Безас — Хасково, 1849).

Безде̇̀нишки *ф* — от с Безден (Софийско).

Бѐзе *м*. Бр. Миладинови. **Бѐзев** *ф*. Банско.

Безергя̀нов *ф* — видоизменено от Базиргянов. Кърджалийско.

Безерджиев *ф* — от диал. **безерджѝя* 'производител на семена; семенар' (ар.-тур. bezirci); срв. Семенаров. Пловдив.

Беззѐмски *ф* — може би видоизменено от *Безденски; вж. Безденишки.

Безистѐна *ж* — вж. Бизистена. Софийско.

Безлов *ф* — от ар.-тур bezl 'щедро раздаване; дар'. Казанлък, 1905, Пловдив.

Безмустака̀нов *ф* — от **безмустакан* 'мъж без мустаци, кьосе'; срв. Кьосев. Варна.

Бѐзо *м* — мъжка форма от Беза (?) **Бѐзов** *ф*.

Безпочѝевци род — 'които не знаят почивка, много работят'. Искра (Първомайско).

Безсолна̀ков *ф* — от диал. **безсолна̀к* 'безсолно ядене'. Габрово.

Безуглов *ф*. Банско.

Безуха̀нов *ф* — от диал. **безуха̀н* 'човек без уши'. Мийковци (Еленско), Ямбол.

Безцѐна *ж* — от *безцѐн* 'безценен, скъпоценен'. Дебърско, Кюстендил, 1887, Гюешево (Кюстендилско). **Безцѐнин** *ф*. Гюешево, 1905.

Безцѐнка *ж* — умалит. от Безцена. Сопица (Брезнишко), Брезник.

Бейгирджѝев и **Бейгерджѝев** *ф* — от диал. **бейгирджѝя* 'който дава под наем коне' (пер.-тур. beygirci). Търговище, Пловдив.

Бѐйдо *м* — от Бейо с вмъкнато *д*, както Илдо, Бойдьо. **Бѐйдов** *ф*. Русе.

Бѐйко *м* — умалит. от Бейо. Вършец, Узуните (Дряновско). **Бѐйков** *ф*. Габрово, 1873, Свищов, Свищовско, Павликенско, Вършец. **Бѐйковски** *ф*. Русе.

Бѐйн *ф*. Банско.

Бѐйно *м* — от Бей(о) + *но*, както Райно. **Бѐйнов** *ф*. Сопот, Самоков.

***Бейнỳн** *м* — от Бейн(о) + *ун*. **Бейнỳнов** *ф*. Крумовград, 1908.

Бѐйо *м* — източна форма на Бего, от тур. bey 'големец, бей'; срв. Бано, Кральо. Типично за Горно Черковище (Казанлъшко). **Бѐев** *ф*. Стара Загора, Горна Оряховица, Русе, Никопол, Бела Слатина. **Бѐевски** и **Бѐйовски** *ф*. Горна Оряховица, Лясковец, Враца.

Бѐйски *ф* — от *бей, бѐйски*. Ритя (Дряновско), Тетевен, Пловдив.

Бейтиев *ф* — от диал. **бейтѝя* 'който си има дом' (от ар.-тур. beyti 'дом'). Шумен.

Бѐйчо *м* — умалит, от Бейо. Варна. **Бѐйчев** *ф*.

Бѐка *ж* — женска форма от Беко. **Бѐкински** *ф*. Михайловградско.

Бекѐтов *ф*. Търново.

Бекимов *ф*. Русе.

Бекѝров и **Бекѝрски** *ф* — от турско л. и. Бекир. Стара Загора, Цалапица, Царимир (Пловдивско), Правец (Ботевградско), Герман (Софийско).

Беклеменджѝев *ф* — от диал. **беклеменджѝя* 'пазач в стражница' (тур. beklemeci). Казанлък.

Бѐко *м* — видоизменено от Бенко, Белко, Беро или друго подобно име. **Бѐков** *ф*. Враца, Варна.

Бекрѝев[1] *ф* — от диал. *бекрѝя* 'пияница' (тур. bekri). Русе. Пловдив.

Бекрѝев[2] *ф* — от колиби Бекриите (Габровско). Габрово (гроб).

Бектàшев[2] *ф* — от тур. bektaşı 'гуляйджия'. Обидим (Гоцеделчевско).

Бектерев *ф*. Никопол, 1917.

Бекỳн *м* — от Бек(о) + *ун*. **Бекỳнов** *ф*. Орехово.

Бекчѝев *ф* — от диал. *бекчѝя* 'нощен пазач' (тур. bekçı), Русе, Костандец (Русенско).

Бекя̀ров *ф* — от *бекя̀р(ин)* 'който живее без семейство' (ар.-тур. bekâr). Панагюрище, Етрополе, Трудовец (Ботевградско), Костенец, Стара Загора.

Бѐла *ж* — от *бѐла, бяла*. Нарядко из ЗБ. **Бѐлин** *ф*. Вълчедръма (Ломско), Баня (Разложко), Свогенско. **Бѐлински** *ф*.

Белавѐсов *ф*.

Балàй *м* — разновидност на Беляй, както Чернай и Черняй. **Белàев** *ф*. Севлиевско.

Белàков *ф* — от прякор *Белàка* 'белия'. Пловдив.

Белалѝев *ф* — вж. Белялиев. Свищов, 1888.

Белàлов *ф* — навярно разновидност на Белалиев. Златарица (Еленско).

Белàн *м* — Бел(о) + *ан*. Рядко.

Белàна *ж* — от Бел(а), Бял(а) + *ана*. Рядко.

Белàнка *ж* — умалит. от Белана. **Белàнкин** *ф*. Враца.

Белàш *м* — от Бел(о) + *аш*. **Белàшов** *ф*. Реброво (Свогенско).

Белащелѝята *пр* — от с. Белащица (Пловдивско). Пловдив, 1917.

Белбѐров *ф* — вм. Берберов. Сомовит, Варна.

Белдѐдов *ф* — от *бел дедо* 'с много бяла коса'.

Белджигѐров *ф* — от *бял джигер* (като храна на бедни хора). Варна.

Белджѝйски *ф* — навярно видоизменено от Белчински. Самоков.

Бѐлдимѝтров *ф* — от белия Димитър. Сливен.

Бѐлдимов *ф* — от белия Димо. Първомайско.

***Бѐлдо** *м* — от Бело с вмъкнато *д*. **Бѐлдов** *ф*. Черни връх (Ломско).

***Бѐлдьо** *м* — от Бельо с вмъкнато *д*. **Бѐлдев** *ф*. Сунгурларе (Карнобатско).

Бѐлѐ *м* — западна форма на Бело, Бельо. Софийско. **Бѐлѐв** *ф*.

Белегàнски *ф* — от бели Гано (?) Кнежа.

Белѐжка *ж*, **Белѐжко** *м*, **Белѐжски** *ф* — вм. Белешка, Белешко, Белешки — писани с *ж* покрай *бележа, бележка*.

Белѐй *м* — от Бел(о), Бель(о) + *ей*. **Белѐев** *ф*.

Белезѝров *ф* — може би видоизменено от Белизаров. Сопот.

Белелѝна *ж* — разширено от Белина. Просеник (Сярско) — нар. песен.

Белелѝята *пр* — от диал. *белелия*; вж. Белялиев Враца. **Белелѝев** и **Белелѝйски** *ф*. Враца, 1825, Сливен, Русе.

Беленàшев *ф* — от диал. **беленàш* 'нещо много бяло' (?) Свищов.

Беленко *м* — умалит. от Бельо. **Беленков** *ф*. Казанлък.

Беленòзов *ф* — уж от *бели нозе*. Чепеларе, Ямбол.

Бѐленски *ф* — ог град Бяла, от Белене (Свищовско) или от Беленци (Луковитско). Кнежа, Ореховско, Островче (Разградско).

Белѐцов *ф* — от диал. *белѐц* 'мирянин, недуховник'. Крушовене (Ореховско). **Белѐшки** *ф*. Сопот, Русе.

Белѐшка *ж* — женска форма срещу Белешко.

Белѐшко *м* — от Бел(о), Бель(о) + *ешко*, както Малешко, Ралешко, Добрешко. **Белѐшков** *ф*. Годево (Разложко).

Беливàнов *ф* — от бели Иван. Лясковец, Бяла, Търново, Хасково.

Белѝгерски *ф* — от диал. **белѝгер* 'нещо много бяло' (?) Бела Слатина.

Белидеров *ф*. Пловдив.

Белиев *ф* — от Белев поради мекия изговор на *л'* (Бельев). Свищов, 1900, Русе.

Белизàр *м* — от Велизар с промяна на *в* в *б* под влияние на *бял*. Свищов, р. към 1859. **Белизàров** и **Белизàрев** *ф*. Орехово, 1908, Варна.

Белѝко *м* — умалит. от Бельо, Бело. Н. Геров.

Белѝлов *ф* — от *белѝло* (може да е бил много бял). Русе.

Белименски *ф* — от *Белимелски с дисимилация на второто *л*; вж. Беломелски. Оряховица (Плевенско).

Белѝн *м* — от Бел(о), Бель(о) + *ин*. Русе. **Белѝнов** *ф*. Котел, Галац, Кубратско. **Белѝнски** *ф*. Орехово, Борован (Белослатинско), Одърне (Плевенско).

Белѝна *ж* — от Бел(а), Бял(а) + *ина*. Рядко.

Белѝнка *ж* — умалит. от Белина. Рядко.

Белѝнко *м* — умалит. от Белин. **Белѝнков** *ф*. Стара Загора.

Белиòтов *ф*. Карлово, 1904.

Белисàрий *м* — от Велисарий; вж. Белизар. Разград, 1868.

Белѝца *м* — от Бел(о) + *ица*. Перник, 15—16 век.

Белицàнов *ф* — от *белицанин* 'жител на село Белица'. Тетово (Кубратско).

Белѝчански *ф* — от с. Белица (Ихтиманско). Ихтиман.

Белѝченов и **Белѝчинов** *ф* — от *белѝченин* 'жител на с. Белица, Разложко'. Якоруда, Велинград.

Белѝчки *ф* — домашна форма на Белишки.

Белѝчко *м* — умалит. от Белико. Просеник (Сярско). **Белѝчков** *ф*. Калофер.

Белѝчо *м* — умалит. от Бельо, Бело. **Белѝчев** *ф*. Сливен, Твърдица (Сливенско), Русе. **Белѝчовски** *ф*. Борован (Белослатинско).

Белѝш *м* — от Бел(о), Бель(о) + *иш*, както Черниш, Станиш. **Белѝшев** *ф*. Стояново (Ловешко).

Белѝшки *ф* — от с. Белица (Ихтиманско). Ихтиман, Златица, Панагюрище, Казичене (Софийско).

Бѐлия *пр* — от *бял* (с бяло лице или коса). Кула и др.

Бѐлка *ж* — умалит. от Бела. Своге, Сливнишко, Софийско, Търново. **Бѐлкин** *ф*. Бистрица, Локорско, Чепинци (Софийско), Литаково (Ботевградско).

Бѐлко *м* — умалит. от Бело, Бельо. Софийско. **Бѐлков** *ф*. Свогенско, Малък чифлик (Търновско). **Бѐлковски** *ф*. Радомир, Ботевград, Борован (Белослатинско), Устово (Смолянско).

Белкòлев *ф* — от белия Кольо. Пловдив

Белмàрков *ф* — от белия Марко. Згориград (Врачанско).

Белмѐзов *ф* — от диал. *белмѐз(ин)* 'който не знае' (тур. bilmez). Варна.

Белмустàков и **Белмустàшки** *ф* — от диал. *белмустàк* 'с бели мустаци и непобеляла коса'. Враца, Кулско.

Белнѐев *м* — от бели Нейо. София, 1917.

Белнейски и **Белнийски** *ф* — може би разновидност на Белнеев. Пазарджик, Ихтиман, Мухово (Ихтиманско).

Белникòлов и **Белникòловски** *ф* — от белия Никола. Плевен, Борован (Белослатинско), Нова Загора.

Белнòзов *ф*. — съкрат. от Беленозов. Ямбол.

Бѐло *м* — от *бел, бял*; срв. Бела. Железница, Кътина (Софийско), Осиковица (Ботевградско), Черни Вит (Тетевенско). **Бѐлòв** *ф*. Осиковица, Кътина, Сливен, 1908. **Бѐлòвски** *ф*. Враждебна (Софийско).

Белобòскин *ф* — от прякор *Бѐлата бòска*. Самоков.

Белобрàдов *ф* — от прякор *Бялата брадà*. Разград, Лясковец, Пловдив, Кочериново (Станкедимитровско).

Беловàрски *ф* — от *бѐла вар* (може би къщата и оградата им правела впечатление, че е белосана). Громшин (Михайловградско).

Беловѐждов *ф* — от *беловежд* 'с бели вежди и непобеляла коса'. Пловдив, Врачеш (Ботевградско).

Беловòдски *ф* — от с. Бела вода (Радомирско). Кюстендил.

Белогàщев *ф* — от **белогàщ* 'с бели панталони или потури'. Пловдив.

Белоглàвов *ф* — от *белоглàв* 'с побеляла глава на сравнително млада възраст'. Варна.

Белогòрски *ф* — от някое село или местност Бяла гора. Русе.

Белогỳшев *ф* — от **белогỳш* 'с бяла гуша на по-тъмно лице'. Бургас, Варна.

Белозѐлков *ф* — от *бяла зѐлка* (?) Ксанти, 1917.

Белòй *м* — от Бел(о) + *ой*, както Благой, Радой. **Белòев** *ф*. Градница (Габровско).

Белокàменски *ф* — от колиби Бели камък (Луковитско) или от местност с подобно име. Копривщица.

Белокàнов *ф* — от диал. **белокàн* 'много бял човек' (?)

Белокàпов *ф* — от *белокàп* 'с бяла шапка'. Кюстендил (гроб), Самоков.

Белокòнски *ф* — от диал. **белокòнец* 'яздач с бял кон'.

Беломѐлски *ф* — от с. Бели мел (Михайловградско). Михайловград.

Беломòрски *ф* — от *беломòрец* 'преселник от Беломорска Тракия'. Русе.

Беломустàков *ф* — разновидност на Белмустаков. Варна, 1897.

Беломъжов *ф* — от колиби Беломъжите (Габровско). Плевен.

Белопа̀хов *ф* — от диал. *белопа̀х* 'с бели поли на дрехата'. Котел.

Белопѐркин *ф* — от *белопѐрка* 'птица с бели пера'. Кнежа.

Белоперчѝнов *ф* — разновидност на Белперчинов. Видин.

Белопѝт *пр* — от *бѐли пѝти* (като позаможни ядели бял хляб, което правело впечатление на бедните съседи). Панагюрище, 1853. **Белопѝтов** *ф.* Панагюрище, 1895, Пещера, 1900.

Белопо̀пски *ф* — от с. Белопопци (Елинпелинско). Шумен.

Белора̀дски *ф* — от с. Бела Рада (Видинско).

Белорѐчки, Белорѐчков и **Белорѐшки** *ф* — от с. Горна или Долна Бела Речка (Берковско). Враца, Българска Бела (Врачанско), Вършец, Видин, Варна.

Белосла̀в *м* — кръстоска от Бельо и Велислав. Свищов, р. 1865.

Белотѐлев и **Белотѐлов** *ф* — от *белотѐл* '(човек) с бяло тяло'. Крушево (Македония).

Белоу̀сов *ф* — от рус. *белоу̀сый* 'с бели мустаци' (дядото бил русин). Шумен.

Белоша̀пков *ф* — от диал. **белоша̀пки* 'с бяла шапка'; срв Белокапов. Лясковец.

Белошѝн *м* — от Бел(ьо), Бел(о) + *ошин*, както Драгошин, **Белошѝнов** *ф.* Севлиево.

Белперчѝнов *ф* — от *бял перчѝн* (тур. perçem 'кичур коса') — 'с бял кичур на непобеляла коса'. Видин.

Бѐлстойнев *ф* — от бели Стойне. Самоков.

Белта̀ка *пр* — от диал. *белта̀к* 'вид бял камък'. Трудовец (Ботевградско).

***Бѐлто** *м* — от Бело, Бельо с вмъкнато *т*. **Бѐлтов** *ф.* Мирково (Пирдопско).

***Белу̀г** *м* — от Бел(о) + *уг*. **Белу̀гов** *ф.* Ник. Милев.

Белу̀да *ж* — от Бел(а) + *уда*, както Калуда, Стамуда, Маруда. Каварна.

Белу̀дка *ж* — умалит. от Белуда. Варна.

***Белу̀к** *м* — от Белуг с обеззвучаване на *г* в *к*. **Белу̀ков** *ф.* Орехово, 1893.

Белу̀тов и **Белу̀тски** *ф* — навярно от Болутов с промяна на *о* в *е* под влияние на *бел*. Лозен (Софийско).

Белу̀хов *ф* — от диал. *белу̀х* (вм. белоу̀х) 'с бели или обелени уши'. Обидим (Гоцеделчевско), Велинград, Пловдив.

Белу̀ш *м* — от Бел(о) + *уш*. **Белу̀шев** *ф.*

Бѐлу̀ша *ж* — от Бел(а) + *уша*. Пловдив.

Белчѝн *м* — от Белч(о) + *ин*. Вълчедръма (Ломско). **Белчѝнов** *ф.* Ихтиман.

Белчѝнко *м* — умалит. от Белчин. **Белчѝнков** *ф.* Ново село (Видинско), Стара Загора.

Белчѝнски *ф* — от с. Белчин (Самоковско). Самоков.

Бѐлчо *м* — умалит. от Бельо, Бело. Вече рядко, главно из ИзБ. **Бѐлчев** и **Бѐлчов** *ф.*

Бѐльо *м* — от *бел, бял* в смисъл 'хубав, здрав'. Вече доста нарядко. **Бѐлев** и **Бѐльов** *ф.* Нарядко из цялата страна. **Бѐлевски** и **Бѐльовски** *ф.* Самоков, Ботевградско.

Бельо̀вци родов прякор — от Бельовски, преосмислен по *беля*; вж. Беляшки. Скравена (Ботевградско).

***Белюк** *м* — от Бель(о) + *ук*; срв. Белуг, Белук. Б е л ю к о в о т о местност в Ботевград.

Бѐля *ж* — разновидност на Бела с меко окончание. Айтос, р. 1936.

Беля̀вски *ф* — разновидност на Беляшки.

Беля̀жки *ф* — писмена разновидност на Беляшки.

Беля̀й *м* — от Бель(о) + *ай*; срв. Белай. **Беля̀ев** *ф.* Поликраище (Горнооряховско), 1917, Сливен.

Беля̀ков и **Беля̀ковски** *ф* – от прякор *Беля̀к* (няколко братя били по-бели, по-руси от другите селяни, та им казвали Беляците). Мало Пещене (Врачанско), Бела Слатина, 1908, Орехово, 1908.

Белялѝев и **Белелѝев** *ф* — от *белялѝя* 'който докарва неприятности' (ар.-тур. belâlı).

Беля̀н *м* — от Бель(о) + *ан*, както Белан. **Беля̀нов** *ф.* Пещера, Пловдив.

Беля̀на *ж* — от Бел'(я) + *ана*, както Белана.

Беля̀нка *ж* — умалит. от Беляна. Пчеларово (Толбухинско). **Беля̀нкин** *ф.* Варна.

Беля̀син *ф* — от *Беласа, син на Беласа, преосмислено по *беля син* 'лош, неразбран син'. Горни Лом (Белоградчишко).

Беля̀та *пр* — от *беля̀* (ар.-тур. belâ) в смисъл 'проклет, неразбран човек'. Ботевград. **Беля̀шки** *ф.* Скравена (Ботевградско), Михайловград, Габровница (Михайловградско).

Бембѐрски *ф* — вм. Бинберски.

Бѐна *ж* — женска форма от Бено или съкрат. от Яблена, Гълъбена или друго подобно име. Софийско, Правец (Ботевградско), Пловдивско, Гоце Делчев. **Бѐнин** *ф.* Генерал Николаево (Пловдивско), Банско. **Бѐнински** *ф.* Тлачене (Белослатинско).

Бенгаров *ф.* Граница (Кюстендилско).

Бендѐрев и **Бендѐров** *ф* — от град Бендер в Бесарабия или от местността Бендер в Свищовско. Русе, 1900, Горна Оряховица, Варна.

Бендерлѝев и **Бендерлѝйски** *ф* — от град Бендер в Персия, понеже дедите търгували с добитък из Мала Азия. Костур, Генерал Николаево (Пловдивско).

Бѐнджо *м* — от Бенчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Бѐнджев** *ф.* Търново.

Бѐндо *м* — от Бено с вмъкнато *д*. Берковица, 1893, **Бѐндов** *ф*. Берковица, Драгошиново (Самоковско).

***Бѐндро** *м* — от Бено с вмъкнато *др*. **Бѐндров** *ф*. Плевен.

***Бендỳр** *м* — от Бенд(о) + *ур*, както Батур, Бачур, Баджур. **Бендỳрски** *ф*. Кнежа, Етрополе.

Беневрѐков *ф* — от *беневрѐци*. Ловеч.

Бенедѝта *ж* — ит. Beneditta 'благословена'. Ореш (Свищовско).

Бѐнеков *ф* — от Бенков с вмъкнато *е*. Гиген (Никополско), Севлиево.

Бенефàций *м* — разновидност на Бонифаций. Вайганд, Синод. именник.

Бенжамѐн *м* — френска форма на Вениамин. Карнобат, 1920.

Бѐнжо — вм. Бенджо, Бенчо. **Бѐнжев** *ф*. Търново.

Бензàров *ф* — вм. Бънзаров. Карабунар (Пазарджишко).

Бениамѝн *м* — кръстоска от Вениамин и Беньо. София, 1893.

Бенѝн *м* — от Бен(о), Бень(о) + *ин*. **Бенѝнов** *ф*. Пловдив.

***Бенислàв** *м* — от Бень(о) + *слав*, както Денислав, Венислав. **Бенислàвски** *ф*. Търново.

Бенѝшев *ф* — от тур. biniş '1. езда; 2. широко наметало'. Айтос, Ловеч, Стара Загора.

Бѐнка *ж* — умалит. от Бена. **Бѐнкин** *ф*. Орехово, Остров (Ореховско), Ботевград.

Бѐнко *м* — умалит. от Бено. Ловеч, Разград, Никополско, Свогенско. **Бѐнков** *ф*. Павликени, Тутраканско. **Бѐнковски** *ф*.

Бенкол *м* — от Бенк(о) + *ол*. **Бенколов** *ф*. Вълчедръма (Ломско).

Бенлѝев и **Бенлѝйски** *ф* — от тур. benli 'с бенки по лицето' или от махала Бенликьой (Еленско). Шумен.

Бѐно *м* — успоредна форма на Беньо с твърдо окончание. СЗБ, Свищов, 1888. **Бѐнов** и **Бѐновски** *ф*. **Бѐнски** *ф*. Вършец (външно лице).

Бѐнто *м* — съкрат. от *Бенедето. Пловдив, р. 1891.

Бенỳц *м* — от Бен(о) + *уц*, както Радуц, Галуц. **Бенỳцов** *ф*. Злокучене (Плевенско).

Бѐнчо *м* — умалит. от Бено, Беньо. Враца. Врачанско, Ботевград, Ботевградско, Карнобат, **Бѐнчев** и **Бѐнчов** *ф*. Търговище, Карнобат, Калофер, Карлово, Враца, Ботевград.

Бѐньо *м* — а) съкрат. от Любен, Хубен; б) съкрат. от Бенефаций, а у пловдивските и свищовските католици — и от Бенедето. Главно ИзБ. **Бѐнев** и **Бѐневски** *ф*.

Бѐня *ж* — женска форма от Беньо. Шумен р. 1896.

Бенямѝн *м* — вм. Вениамин. **Бенямѝнов** *ф*.

Бѐра *ж* — женска форма от Беро. Вердикал (Софийско), р. 1889.

Берàтов *ф* — от остар. *берàт* 'султанска грамота' (ар.-тур. berat).

Бербàтов *ф* — от диал. *бербàт* 'съсипан, мръсен' (пер.-тур. berbat). Бесарабия, 1862, Търново, Стара Загора.

Бербѐнков *ф*. Дропла (Балчишко), Русе, Толбухин.

Бербенлѝев *ф*.

Бербѐров и **Бербѐрски** *ф* — от остар. *бербер(ин)* 'бръснар' (ит.-тур. berber). Панагюрище, Елена, Враца.

Бербòров *ф* — нарочно видоизменено от Бърборов. Враца, Белоградчик.

Бѐргер *ф* — нем. Berger (дядото бил немец). Карлово.

***Бѐрго** *м* — от Берко с озвучаване на *рк* в *рг*. **Бѐргов** *ф*. Банско, Велинград.

Бердàнов *ф* — *бердàна* 'вид стара бойна пушка'; срв. Шишиньов. Долна Митрополия (Плевенско).

Берелѝев *ф* — навярно видоизменено от Баралиев или от Белелиев. Сопот.

Берѐма и **Берѐмеца** *пр* — съкрат. от Беремлийски. Скравена (Ботевградско). **Берѐмов** *ф*. Живково (Ихтиманско). **Берѐмски** *ф*. Кнежа, Новачане, Гурково (Ботевградско).

Беремлѝйски *ф* — от диал. **беремлѝя* 'който има дял в нещо' (пер.-тур. behremli). Враца, Лом.

Беренделѝйски *ф* — от с. Беренде (Радомирско или Царибродско).

Берѐнски *ф* — навярно вм. Беремски.

Берешѝков *ф* — от диал. * *берешѝк*, вм. барашък (тур. barışık 'който живее в мир с околните; примирителен'). Вършец, 1898.

Бержàнски *ф* — от *Бержарски с дисимилация на второто *р*. Русе.

Бержàров *ф* — от диал. *бержàр* 'файтонджия' (рум. birjar)). Русе, Бяла.

Бержѝта *ж* — видоизменено от *Брижита. Пловдивско, Ореш (Свищовско).

Берзѝйски *ф* — вм. Бързийски (?) Еремия (Кюстендилско).

Берѝвой *м* — старинно име — „който събира войска".

Бериджàров *ф* — видоизменено от Бержаров. Горна Оряховица.

Берѝевски *ф* — от с. Бериево (Севлиевско).

Берѝмир *м* — старинно име — „който печели мир", запазено в името на с. Беримирци или Биримирци, Софийско.

***Берѝслав** *м* — старинно име — „който бере, печели слава".

Берислàва *ж* — женска форма срещу Берислав. Орехово, р. към 1882, Самоков.

Бѐрка *ж* — женска форма от Берко, Шумен, 1947.

Бѐрко *м* — умалит. от Беро. Радомирско. **Бѐрков** *ф*. Елена, 1858, Тетевен, 1893, Плевен, Пресяка, Сливек (Ловешко), Русе,

Варна, Радомирско. **Бѐркòвски**[1] *ф*. Варна, 1893.

Беркòвски[2] *ф* — от град Берковица. Лом, 1852, Михайловград, Враца.

Бѐрлѝнов *ф* — от град Берлин — може би живял там или продавал берлинска стока. Бургас, 1893, Силистра, 1895.

Бѐрмски *ф* — навярно съкрат. от Беремски.

Бернàрд *м* — нем. Bernhard — име на католически светец. Варна. **Бернàрдов** *ф*. Свищовско, Варна.

Бѐро *м* — съкрат. от Беривой, Беримир. Берислав или друго подобно име. Извор, 1755, Карнобат, 1870, Луковит, 1887, Кула, Белослатинско. **Бѐров** *ф*. Лясковец, Габрово, Драка (Грудовско), Бесарабия, Кула, Самоковско, Ботевградско. **Бѐровски** *ф*. Бургас, 1908, Новачене (Ботевградско). **Бѐрович** *ф*. Котел, 1824.

***Берòн**[1] *м* — от Бер(о) + *он*. **Берòнов** *ф*.

Берòн[2] *ф* — вм. Беров или Берович. Котел, Болград, 1866, Търново, р. 1879. Браила, 1844.

Берос *м* — от арм. Бедрос (Иван Беросов Саркизов, българин, Гаганица, Берковско, 1961).

Берсѝн *пр* — от с. Берсин (Кюстендилско). Кюстендил, 1879. **Берсѝнски** *ф*. Кюстендил.

Бѐрта *ж* — нем. Berta 'блестяща'. Враца, 1949, Расово (Ломско), 1956.

Берхатлѝев *ф* — вм. Бархатлиев.

Бѐрчо *м* — умалит. от Беро. **Бѐрчов** и **Бѐрчев** *ф*. Згориград (Врачанско), Букьовци (Ореховско).

Бѐрьо *м* — от Беро с меко окончание. **Бѐрев** *ф*. Толбухин.

Бесиев *ф* — вм. Бесев (Бесьев) поради мекия изговор на *с'*. Пловдив.

Беслѝмов *ф* — от диал. *беслемѐ* 'храненик' (тур. besleme). Пловдив.

Бѐснев *ф* — от прякор *Бѐсния*. Стара Загора.

Бесòв *ф* — от прякор *Бесъ̀*. Грудово.

Бестѐна *ж* — от Безцена с дисимилация на *сц* в *ст*. Радомирско, Луковит, р. 1923.

Бѐсьо *м* — от Бецо, Бешо, Бечо с друга наставка, както Босьо, Косьо, Песьо. Шумен, р. 1918.

Бѐта *ж* — женска форма от Бето или съкрат. от Елизабета. Софийско, Лагодаж (Благоевградско), Благоевград, р. 1924.

Бетѐров *ф* — от разг. *бетѐр* 'по-лош, позле' (пер.-тур. beter) — може би поради често повтаряне на тая дума. Стара Загора.

Бетѝна *ж* — от Бет(а) + *ина*. Пловдив, 1922.

Бѐтко *м* — умалит, от Бето. **Бѐтков** *ф*. Михайловград.

Бѐто *м* — от Беро, Бечо, Бешо с друга наставка. Плевен, Софийско. **Бѐтов** *ф*. Плевен, Плевенско, Сомовит, Никополско, Враца, Берковица, Самоков. **Бѐтовски** *ф*. Плевен.

***Бетул** *м* — от Бет(о) + ул. **Бѐтулците**, род в Етрополе.

Бетуховски *ф* — от диал. **бетӯх* 'нескопен кон'.

Бѐтьо *м* — успоредна форма на Бето с меко окончание. **Бѐтев** *ф*. Габровско, Казанлък.

Бехàров *ф* — вм. Бахаров.

Бѐхов *ф* — може би от глаг. *бех* — поради чуждия за говора екав изговор; срв. Бяхов. Кюлевча (Шуменско), Пещера.

Бехтѐрев и **Бехтѐров** *ф* — навярно вм. Мехтерев с преход на *м* в *б*.

Бѐца *ж* — женска форма срещу Бецо. Софийско, Мездра. **Бѐцин** *ф*. Михайловградско, Крушовене (Ореховско). **Бѐцински** *ф*. Бела Слатина, Чирен (Врачанско).

Бѐцо *м* — от Бечо с друга наставка, както Пачо и Пацо, Гочо и Гоцо. Ореховско. **Бѐцов** *ф*. Ореховско, Плевен, Русе, Мездра, Правешка Лакавица (Ботевградско). **Бѐцев** *ф*. Костинброд (Софийско).

Бечѝров *ф* — от Бекиров с промяна на *к'* в *ч*. Пловдив.

Бечкеджѝев *ф* — вм. Бичкиджиев. Ловеч, 1900.

Бѐчко *м* — умалит. от Бечо. **Бѐчков** *ф*. Банско, Кюстендил (гроб).

Бечлѝев *ф* — от прякор *Бечлѝята* 'който е ходил или живял в Беч (Виена)'. Лом, 1908, 1917.

Бѐчо *м* — успоредна форма на Беко или от Белчо, Берчо, Бенчо с изпадане на съгласната пред *ч*. Тетевен, Лом, Трънско. **Бѐчев** и **Бѐчов** *ф*. Софийско, Лом, Враца, Котел. **Бѐчевски** *ф*. Орехово.

Бешевѝшки *ф* — вм. Бешовишки. Плевен.

Бѐшевлиев *ф* — от с. Бешевлие (Кирилово, Преславско). Шумен, Трън, 1900.

Бешѝкташлѝев *ф* — от Beşiktaş (район в Цариград). Калофер, 1900.

Бешимѝрски *ф* — видоизменено от Бешировски (?) Бела Слатина.

***Бешѝр** *м* — може би кръстоска от Бешо и турско л. и. Бекир (?) **Бешѝров** *ф*. София, 1893, Варна. **Бешѝровски** *ф*. Рогозен (Ореховско).

Бешѝрко *м* — умалит. от Бешир. **Бешѝрков** *ф*. Ореховско.

Бешкàров *ф* — вм. Бишкаров. Самоков.

Бѐшко *м* — умалит. от Бешо. Кнежа, Свищов. **Бѐшков** *ф*. Ловеч, 1845, Плевенско, Кнежа, Свищов.

Бѐшо *м* — от Беко, Бечо с друга наставка, както Мичо, Мико, Мишо. Радомирци (Луковитско), Тетевен. **Бѐшев** и **Бѐшов** *ф*. Враца, 1908, Плевен, Плевенско, Русе, Търновско, Войнеговци (Софийско). **Бѐшовски** *ф*.

Бешовѝшки *ф* — от с. Горна или Долна Бешовица (Врачанско). Враца, Плевен.

Бешпа̀ров *ф* — от тур. beş para 'пет пари'. Лозен (Софийско).

Бѐштепелѝев *ф* — от с. Беш тепе (Пет могили, Новозагорско или Новопазарско). Варна.

Бея̀зов *ф* — от прякор *Бея̀за* 'белия' (ар.-тур. beyaz). Бяла, 1897, Ловеч, 1900, Севлиево, Свищов, Варна, Плевен.

Биа̀нка *ж* — ит. Bianca 'бяла'. Ново, рядко.

Бѝба *ж* — женска форма срещу Бибо. **Бѝбин** *ф*. Чепинци (Софийско), Самоков, Котел.

Биба̀нов *ф* — от рум. biban 'риба костур'. Ново село (Видинско).

Биба̀шки *ф* — от диал. *бибак* '1. паток; 2. голяма мрътвка'. Згориград (Врачанско).

Бѝбенов *ф* — навярно сродно с Бибанов. Русе.

Бибѐров *ф* — от диал. *бибѐр* 'пипер' (пер.-тур. biber). Асеновград, Пловдив, Шумен.

Бибѐшко *м* — от Биб(о)+*ешко*. **Бибѐшков** *ф*. Банско.

Бибиджийски *ф* — от диал. **бибиджѝя* 'който отглежда патици или пуйки' (?) Ихтиман.

Бибиков *ф* — от диал. **бибик* 'малка патица или пуйка' (?)

Бибѝшков и **Бибишкин** *ф* — от прякор *Бибѝшко*; вж. Бибиков. Марикостеново, Кулата (Петричко).

Бѝбо *м* — от диал. *бѝба* '1. патица или пуйка; 2. мрътвка' — защитно име по дребен, малоценен предмет или животно. Дебърско, Ботевград (циганин). **Бѝбов** *ф*. Одрин, 1917, Асеновград, Пловдив.

Бѝва̀зов *ф* — видоизменено от Беязов (Биязов).

Биволя̀ров и **Биволя̀рски** *ф* — от *биволя̀р*. Плевен, Грудово, Берковица, Ружинци (Белоградчишко), Пазарджик, Панагюрище, Ръжево Конаре (Пловдивско).

Биволев и **Бѝволов** *ф* — от прякор *Бѝвола* или *Биволѐто*. Пловдив, Котел.

Бѝволски *ф* — от род Биволците, Биволете. Бов, Дружево (Свогенско).

Бѝволчев *ф* — от прякор *Бѝволчето*; според местно обяснение — имал повече биволи. Вършец.

Бѝволът *пр* — от *бѝвол*. Котел.

Бѝгор *ф* — псевдоним, от *бѝгор*, 'шуплив варовик; нещо много солено'.

Бида̀ров *ф* — от диал. **бида̀р* 'голяма пита или баница' (от тур. bide). Пещера.

Бидев *ф* — от тур. bide 'пита, плосък хляб' (?) Шумен.

Бидѐлев *ф* — вм. Беделев. Айтос, Пловдив, Варна.

Биджера̀нов *ф* — видоизменено от Бизаранов. Казанлък, 1900.

Бѝджо *м* — от Бижо с *дж* вм. *ж*. **Бѝджов** *ф*. Проваленци (Радомирско), Лозен (Софийско), Карлово.

Биджу̀ров *ф* — от диал. *баджу̀р, биджу̀р* 'гъба печурка'. Асеновград.

Бѝжко *м* — умалит. от Бижо. **Бѝжков** *ф*. Пазарджик, 1908.

Бѝжо *м* — съкрат. от Дабижа. Габрово, Севлиево, Търновско, Русе, Котел. **Бѝжев** и **Бѝжов** *ф*. Котел, Севлиево, Пазарджик, Берковица, Долна Бела Речка (Берковско), Крушево (Македония).

Бизара̀нов *ф* — от диал. **бизара̀н* 'сърдльо, сърдитко' (от пер.-тур. bizar). Силистра, 1900.

Бизѐров *ф* — от диал. **бизѐр*; вж. Бизаранов. Карлово, Пловдив.

***Бизѝк** *м* — **умалит. от Бизо. Бизѝков** *ф*. Самоков.

Бизистѐна *ж* — **някакво видоизменение** от Бестена. Радомирско.

Бѝзко *м* — умалит. от Бизо. Сливница. **Бѝзков** *ф*. Сливница.

Бѝзо *м* — от Бижо с преход на *ж* в *з*. **Бѝзов** *ф*. Котел, 1843, Търговище, Пирдоп, Пловдив. **Бѝзовски** *ф*. Ботевград, Врачеш (Ботевградско). **Бизѐто** *ф*. Ботевград.

Бѝзьо *м* — успоредна форма на Бизо с меко окончание. **Бѝзев** *ф*. Сопот, Горна махала (Карловско), Червен бряг, Велинград, Банско.

Бика̀рски *ф* — от *бика̀р* 'гледач на бикове'. Дрен (Радомирско).

Бѝко *м* — от *бик*; вж. Биков. Райково (Смолянско), 1720 г.

Бѝков и **Бѝковски** *ф* — от *бик* в смисъл 'як, упорит или плодовит като бик'. На разни места из страната. **Бѝколов** *ф*. — от Бикоолу, с тур. = *олу*. Пещера.

Бѝла *ж* — от Билка, което е смятано за умалително. Синод. именник.

Била̀лов *ф* — вм. Белалов. Горна Оряховица.

Била̀нски *ф* — вм. Белански, от Белана. Славовица (Плевенско).

Билбѝлев *ф* — вм. Бюлбюлев. Равногор (Пазарджишко).

Бѝлбо *м* — кръстоска от Билко и Бюлбюл (?) Дебър. **Бѝлбов** *ф*. Плевен.

Билдѐров *ф* — видоизменено от Билдирев или Билядеров. Варна.

Билдѝрев *ф* — от тур. bildir 'вестител, осведомител'. Кюлевча (Шуменско), Нови пазар, Русе, Варна, Тулча.

Билдѝроглу *ф* — вм. Билдирев с турска наставка. Шумен, 1843.

Билѐтски *ф* — от *билет* (?) Търново.

Бѝлик *ф* — нем. billig 'справедлив; евтин'.

Билѝна *ж* — вм. Белина. Н. Геров.

Билѝнка *ж* — умалит. от Билина. Н. Геров.

Билѝчев *ф* — вм. Беличев. Чирпан.

Бѝлка *ж* — от *бѝлка* 'лековита трева'. Кнежа, Враца, Чурек (Елинпелинско), Карлово.

Бѝлко *м* — умалит. от Бильо. Свищов. **Бѝлков** *ф*. Сухозем (Карловско)

Бѝлкя *ж* — от Билка (Билька) с премет на йотацията. Видраре (Тетевенско), 1684, Ботевград, 1860.

Бѝло *м* — успоредна форма на Бильо с твърдо окончание. **Бѝлов** *ф*. Локорско (Софийско).

Бѝлчо *м* — умалит. от Бильо, Било. Русе, Варна. **Бѝлчев** и **Бѝлчов** *ф*. Русе, Иваново (Русенско), Бъркачево (Белослатинско), Банско.

Бѝльо *м* — от *бѝле, бѝлье* 'лековита трева'. Ценово (Беленско), Варненско. **Бѝлев** и **Бѝльов** *ф*. Варненско, Разложко, Пловдив.

Билюков *ф* — от диал. *билюк* 'голямо стадо (овце); голямо множество' (тур. bölük Бургас.

Билядѐров *ф* — от диал. **билядѐр* 'близък приятел' (ар.-тур. bilâzer). Пазарджик.

Билян *м* — вм. Белян или от Биль(о)+*ан*. **Билянов** *ф*. Пещера.

Биляна *ж* — вм. Беляна или женска форма срещу Билян. Етрополе, 1648, Търновско, Чирпан, Кичевско, Бр. Миладинови, Голяновци (Софийско), р. 1937.

Билярдѐров *ф* — видоизменено от Билядеров.

Билярòв и **Билярски** *ф* — от *биляр* 'лечител с билки'. Злокучане (Самоковско), Висока могила (Кюстендилско), Кремена (Врачанско), Белоградчик, Берковица, 1906.

Биляшки *ф* — вм. Беляшки. Баница (Врачанско).

Бѝмбалов *ф* — навярно вм. Бимбелов. Пловдив, Стара Загора, Кричим, Грудовско.

Бѝмбашѝев *ф* — от остар. *бѝмбашѝя* 'началник на 1000 души' (тур. binbası).

Бѝмбелов *ф* — от тур. bin 'хиляда' и ар.-тур. belâ 'беда'. Бургаско, Варна.

Бимбѝрката *пр* — вж. Бимбиров. Свищов, 1888. **Бимбѝрков** *ф*. Русе.

Бимбѝров *ф* — от тур. binbir 'хиляда и един; всевъзможен, най-различен'. Благоевград, Петрич.

Бимбов *ф*.

Бѝна *ж* — съкрат. от Гълъбина, Събина или друго подобно име.

Бинàков *ф* — може би нарочно видоизменено от *Бунаков.

Бѝнбашѝев *ф* — вж. Бимбашиев.

***Бѝнго** *м* — от Бинко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Бѝнгов** *ф*. Лясковец.

Биндѐров *ф* — вм. Бендеров.

Бинѐков *ф* — от диал. *бинѐк* 'яздитен кон' (тур. binek). Видбол (Видинско).

Бѝнка *ж* — умалит. от Бина.

Бѝнко *м* — умалит. от Биньо. **Бѝнков** *ф*. Пловдив, Грудово.

Бинтев *ф*. Габрово.

Бѝнто *м* — от лат. Benedictus 'благословен'. Белозем (Пловдивско).

Бинчàров *ф*. Пловдив.

Бѝнчо *м* — умалит. от Биньо. **Бѝнчев** *ф*. Никополско.

Бѝньо *м* — съкрат. от Събин, Гълъбин или друго подобно име. Айтос, Каблешково (Поморийско), Варна, Чирпанско, Старозагорско. **Бѝнев** и **Бѝньов** *ф*. Айтос, Целина (Чирпанско), Бургас, Желен (Свогенско).

Биолиев *ф* — от диал. *биолѝя* 'черда биволи' или грешка вм. Биолчев. Търново.

Биòлчев *ф* — от диал. *биòлче* 'биволче'. Прилеп.

Бѝраджийски *ф* — от диал. *бѝраджия* 'любител или продавач на бира'. Самоков, 1840.

Бирбàтов *ф* — вм. Бербатов. Лясковец.

Бирбочỳков *ф* — от тур. birbuçuk 'един и половина'. Росеново (Грудовско).

Биржàров *ф* — вж. Бержаров. Русе.

Бириджѝев и **Бириджѝков** *ф* — разновидност на Бириндживв. Русе, Алфатар (Силистренско).

Бирилчàнов *ф* — от диал. *бирилчàнин* 'жител на с. Бириево (Севлиевско)' Варна.

Бирѝмѝрски *ф* — от с. Биримирци (Беримирци), Софийско.

Биримлѝйски *ф* — вм. Беремлийски.

Бириндж̀иев *ф* — от диал. **бириндж̀ия* 'пръв, първенец' (тур. birinci). Русе.

Бѝрко *м* — умалит. от Биро. **Бѝрков** *ф*. Велинград.

Бирлѝков *ф* — от диал. **бирлѝк* 'единство, съюз' (тур. birlik). Шумен.

Бѝрников *ф* — от *бѝрник*. Црънча (Пазарджишко), Пловдив, Караново (Новозагорско).

Бѝро *м* — от диал. *бир* 'събиране' — пожелателно име: да се събират хора около него (?) **Бѝров** *ф*. Благоевград, Брезово (Благоевградско), Пещера.

Бѝрчо *м* — умалит. от Биро. **Бѝрчев** *ф*.

Бирязов *ф* — от диал. *берязa* 'бреза'(?)

Бѝса *ж* — съкрат. от Бисера. Дебър (Македония).

Бѝсер *м* — от *бѝсер*. Берковица. **Бѝсеров** *ф*. Станке Димитров, 1840, Русе, 1885, Никопол, Враца, Берковица.

Бѝсера *ж* — женска форма срещу Бисер. Дебър (Македония), Банско, Новачене (Ботевградско).

Бѝсерка *ж* — умалит. от Бисера. Габрово, Русе, Мездра, Войнеговци (Софийско).

***Бѝсерник** *м* — от диал. **бѝсерник* 'цвете момина сълза'. **Бѝсерников** *ф*. Гайтаниново (Гоцеделчевско).

Бѝско *м* — умалит. от Бисо **Бѝсков** *ф*. Николаево (Плевенско).

Бислимòвски *ф* — разновидност на Беслимов.

Бѝсмарк *пр* — по името на пруския канцлер Бисмарк (навярно много е говорел за него). Търново, 1873. **Бѝсмарков** *ф.*

Бѝсо *м* — съкрат. от Бисер. Варна. **Бѝсов** *ф.* Пловдив.

Бѝстра *ж* — от *бѝстра* в смисъл 'бърза'. Сравнително рядко. **Бѝстрин** *ф.* Банско.

Бистрилиев *ф* — от някое село Бистра или Бистрица. Пазарджик.

Бѝстрички *ф* — от с. Бистрица (Станкедимитровско). Станке Димитров.

Бѝстреков *ф* — от Бистрев с вмъкнато *ек.*

Бѝстрешки *ф* — от с. Бистрец (Врачанско). Враца.

Бѝстрица *ж* — по името на река Бистрица. Рядко.

Бистричàнски *ф* — от *бистричàнин* 'жител на село Бистрица (Софийско)'. Горна Баня.

Бѝстро *м* — успоредна форма на Бистрьо с твърдо окончание. **Бѝстров** *ф.* Калофер.

Бѝстрьо *м* — от *бѝстър*; вж. Бистра. **Бѝстрев** *ф.* Казанлък, Калофер.

Битàнски *ф* — от диал. *битàнка* '1. пришълец без близки и роднини; 2. безделник, скитник'. Скравена (Ботевградско).

Битѝмов *ф* — от диал. *битѝм* 'свършек, край' или 'последен представител на рода' (тур. bitim). Варна.

Битлѝев *ф* — от тур. bitli 'въшлив, въшльо'. Свиленград.

Бѝто *м* — от Бисо, Бицо с друга наставка. **Бѝтов** *ф.* Лехчево (Михайловградско), 1917, Варна. **Бѝтовски** *ф.* Плевен, 1900.

Бѝтолски *ф* — от град Битоля.

Битрàков *ф* — може би от диал. *бутрàк* 'дебел човек, дебелан'. Битоля.

Битỳнски и **Битю̀нски** *ф* — от диал. **битюн* 'цял, цялостен, здрав' (тур. bütün). Божурище (Софийско), Бреница (Белослатинско), Опан (Старозагорско).

Бѝца *ж* — женска форма от Бицо или съкрат. от Евламбица. Русе, р. 1880, 1912. Силистра, 1895. **Бѝцин** *ф.* Разлог. **Бѝцински** *ф.*

Бѝцка *ж* — умалит. от Бица. Свищов, 1888.

Бѝцо *м* — от Бисо с друга наставка. **Бѝцов** *ф.* Луковит, Варна.

Бичàков *ф* — от диал. *бичак* 'нож' (тур. bıçak). Сапарева баня (Станкедимитровско), Бели Искър (Самоковско), Самоков.

Бичиклѝйски *ф* — вм. *Бочуклийски; вж. Бочуков. Михайловград.

Бичѝнов *ф* — вм. *Бичимов, от диал. *бичѝм* 'кройка, фасон' (тур. biçim). Мокрин (Костурско).

Бичкàров *ф* — може би вм. Бишкаров. Куклен (Асеновградско).

Бичкиджѝев *ф* — от диал. *бичкиджѝя* 'дъскорезач' (тур. biçkici). Ловеч, Русе.

Бичкѝйски *ф* — от колиби Бичкиня (Габровско). Стара Загора.

Бѝчо *м* — от Бисо с друга наставка преосмислено по *бик*; срв. Биков. **Бѝчев** и **Бѝчов** *ф.* Преслав, 1893, Ихтиман, 1865, Варна, Сопот, Калофер, Пловдив, Ботунец (Софийско). **Бѝчевски** *ф.*

Бичòковски *ф* — от прякор *Бичòк* 'едър бик'. Устово (Смолянско).

Бѝшаров *ф.* Брезник (външно лице).

Бишкàров *ф* — от диал. *бишкàр* 'свинар'.

***Бишѝр** *м* — вм. Бешир. **Бишѝров** *ф.* Бела Рада (Видинско).

Бѝшко *м* — писмена разновидност на Бижко. **Бѝшков** *ф.*

Бѝшо *м* — от Бисо, Бицо, Бичо с друга наставка, както Пешо, Пецо, Печо, или от Бижо с обеззвучаване на *ж* в *ш* покрай умалителното Бишко; срв. Бошо. **Бѝшев** *ф.* Райковци (Търновско).

***Бишỳр** *м* — от Биш(о) + *ур.* **Бишỳров** *ф.*

Бияда *ж* (или **Биядо** *м*). Дебърско.

Биязов *ф* — вм. Беязов.

Бия̀нка *ж* — вм. Бианка. Шумен, 1947.

Бия̀чев *ф* — от *бия̀ч* 'побойник'. Дерекьой (Одринско), 1905, Бургас.

Блàга *ж* — от *блага* в смисъл 'добра' или женска форма от Благо. Сравнително ново.

***Благàна** *ж* — от прил. *блàг(а)+ана.*

Благàнка *ж* — умалит. от Благана. Бр. Миладинови.

Благàтка *ж* — от *благàт* 'честит'. Н. Геров.

Благдèнов *ф* — от *благ ден* 'ден, в който не се пости'. Кремиковци.

Благѝн *м* — от Благ(о)+*ин.* **Благѝнов** *ф.* Левски.

Благѝна *ж* — женска форма срещу Благин. Рибарица (Тетевенско), Бургас.

Благѝнка *ж* — умалит. от Благина. Алдомировци, Владиславовци (Сливнишко).

Благѝя[1] *ж* — женска форма срещу Благой. Търговище.

Блàгия[2] *пр* — от *благ,* добродушен. **Благѝев** *ф.* Бела Слатина.

Блàгна *ж* — от Благ(а)+*на.* Брезнишко.

Блàго *м* — съкрат. от Благой. Типично за Пазарджик. **Блàгов** *ф.*

Благовèна *ж* — от *благоговейна* (?) Айтос, р. 1923.

Благовèр *м* — от *блага вера.* Марудево (Благоевградско), р. 1933.

Благовèст *м* — превод на гр. Вангел. Рядко.

Благовèста *ж* — женска форма от Благовест. Сравнително ново, типично за Шумен. Шумен, р. 1917, 1919, 1920, 1922, 1928, 1959.

Благовестѝнка *ж* — умалит. от Благовеста. Айтос, р. 1943.

Благовèстка *ж* — умалит. от Благовеста.

Благода̀йка *ж* — разновидност на Благодатка с преход на *т'* в *й*. Понор (Свогенско), р. 1934.

Благода̀т *ж* — от *благода̀т*. Единичен случай.

Благода̀тка *ж* — от *благода̀т*. Пловдив, р. 1927, Ракитово (Велинградско), р. към 1930, Попово.

Благоду̀шев *ф* — от *блага душа*. Слатина (Станкедимитровско).

Благо̀й *м* — от *благ*; срв. Драгой, Радой, Милой, или свободен превод на гръцко Вангел. Главно ЗБ, Софийско и Южна Македония. **Благо̀ев** *ф*.

Благо̀йка *ж* — женска форма от Благой. Рядко из ЗБ.

Благо̀йчо *м* — умалит. от Благой. **Благо̀йчев** *ф*.

Благолю̀б *м* — новостъкмено име. Търново, р. 1940.

Благомѝр *м* — от *благ* и *мирен*. Ново, рядко. Стара Загора, Варна, Каварна, р. 1962, Михайловград, р. 1959, 1960.

Благомѝрка *ж* — женска форма от Благомир. Варна, 1959.

Благоро̀дка *ж* — умалит. от Благородна. Рядко, главно СЗБ.

Благоро̀дна *ж* — превод на гръцко Евгения.

Благосла̀в *м* — превод на лат. Benedictus. Бяла.

Благосло̀в *м* — превод на гръц. Евлогий. Рядко. Русе, 1937.

Благосло̀ва *ж* — женска форма от Благослов. Разград, 1868, Силистра, 1895.

Благословѝна *ж* — превод на лат. Benedicta. Ореш (Свищовско), Бяла, р. 1897, Ботров (Беленско), р. 1911, 1946.

Благосто̀йнов *ф* — навярно псевдоним, превод на гръц. Евстатий. Търново (Възраждането).

Благосъвѐта *ж* — от *благ съвѐт*. Плевен, р. 1939.

Благоцвѐта *ж* — новостъкмено име. Ботевград, р. 1933.

Благо̀я[1] *ж* — женска форма от Благой. Хасково, 1893, Кърджали. **Благо̀ин** *ф*. Бели Искър (Самоковско).

Благо̀я[2] *м* — западна форма на Благой. Софийско, Костенец. **Благо̀ев** *ф*.

Благу̀н *м* — от Благ(ой)+ *ун*. Синод. именник.

Благу̀на *ж* — от прилаг. *блага* и *-уна*. Бр. Миладинови, Дебърско, Банско, Брезнишко, Златица, Берковица, Видин.

Благур *м* — от Благ(о)+*ур*. Демирхисарско, 16 век.

Бла̀гьо *м* — успоредна форма на Благо с меко окончание. **Бла̀гьов** *ф*. Кнежа.

Бла̀же *м* — югозападна форма на Блажо. **Бла̀жев** *ф*.

Блажѐн *м* — навярно превод на гръц. Макарий. Рядко.

Блажѐна *ж* — женска форма срещу Блажен. Босилеград, 1870, Михайловград.

Бла̀жка *ж* — умалит. от Блага. Ново, рядко.

Бла̀жо *м* — видоизменено от Благо, Благой. Плевенско. **Бла̀жев** *ф*. Плевенско. **Бла̀жовски** *ф*. Русе.

Бла̀нчев *ф* — от прякор *Бла̀нчо* (от диал. *бла̀нов* 'кротък, мирен').

Бланш *ж* — фр. Blanche 'бяла' (майката французойка).

Бла̀ско *м* — от Блѐско, Бляско със затвърдяване на *л'*. **Бла̀сков** *ф*. Брезник.

Бла̀тев *ф* — може би от прякор *Блатьо* 'който работи из блатата'. Русе, 1936, Варна, 1936.

Блатѐчки *ф* — от с. Блатец (Кюстендилско). Кюстендил, 1917.

Блатѐшнички *ф* — от с. Блатешница (Радомирско). Радомир, 1897.

Бла̀тски *ф* — от с. Блатска (Гоцеделчевско) или Блато (Станкедимитровско). Пловдив.

***Блачѐн** *м* — от Блач(о)+*ен*. **Блачѐнов** *ф*. Варна.

***Бла̀чо** *м* — от *Бласкчо, умалит. от Бласко. **Бла̀чев** *ф*. Пловдив, Кюстендил.

Бла̀шка *ж* — писмена разновидност на Блажка. Силистра.

Блѐгов *ф* — от рум. bleg '1. глупав; 2. клепоухⅼ; 3. мекушав'.

Бленика[1] — псевдоним.

Бленика[2] *ж* — от псевдонима Бленика. София, р. към 1950.

Блѐско *м* — западна, екавска форма на Бляско. **Блѐсков** *ф*. Етрополе.

Блеста̀н *м* — новостъкмено име, може би „да блести“. Единичен случай, 1952.

Блеха̀рски *ф* — от диал. **блеха̀р* 'ковач на блехове'. Гаганица (Берковско).

Блѐхко *м* — умалит. от Блехо или видоизменено от Блеско. **Блѐхков** *ф*. Варна.

Блѐхо *м* — от *блех* 'желязна подложка на дървена ос' — защитно име по малоценен предмет; срв. Скобел. **Блѐхов** *ф*.

Блѐцо *м* — от Блехо с друга наставка. **Блѐцов** *ф*. Невестино (Карнобатско).

Блида̀нов *ф* — от диал. **блида̀н* 'блюдолизец' (рум. blidar '1. грънчар; 2. блюдолизец'). Видин.

Близна̀ков, **Близна̀ковски** и **Близна̀шки** *ф* — от *близна̀к* (бащата или дядото бил близнак). Нарядко из цялата страна.

Близнѐв *ф* — от *близнѐ*; вж. Близнаков. Самоков.

Блита̀нов *ф* — разновидност на Блиданов. Видин.

Блъденов *ф*. Варна.

Блъско *м* — от диал. *блъскав* 'бляскав, лъскав'. **Блъсков** *ф*. Калофер, Карлово, Панагюрско, Габрово, Елена, Севлиево, Шумен, Варна.

Блъснѝшки *ф* — от с. Блъсничево (Луковитско). Луковит.

Блюдàров *ф* — от диал. **блюдàр* 'грънчар'. Шумен, 1861.

Блюдев *ф* — от *блюдо* (?) Варна.

Бля̀ков *ф* — може би видоизменено от Блясков. Русе.

Бля̀нгов *ф* — нарочно видоизменено от *Бляхков (?) Пловдив.

Бля̀ско *м* — от *бля̀скав*; срв. Блеско. Б л я с к о в и л ъ к ѝ местност в Осиковица (Ботевградско).

Бля̀хо *м* — източна, якавска форма на Блехо. **Бля̀хов** *ф*. Кула.

Боалѝев *ф* — вм. Буалиев. Габрово (гроб).

Бòба[1] *ж* — женска форма от Бобо, Боби. Разград, р. 1882.

Бòба[2] *пр* — от *боб*. Сливен.

Бобадòв *ф* — съкрат. от Бабадаглъ. Шумен.

Бобàнов и **Бобàновски** *ф* — от прякор *Бобан*; вж. Бобаров. Белотинци (Белоградчишко), Габровница (Михайловградско), Михайловград, Видин.

Бобàрев, Бобàров и **Бобàрски** *ф* — от *бобàр* 'който обича да яде боб'. Поцърненци (Радомирско), Кюстендил, 1893, София, 1893, Бов (Своrенско), Мадан (Михайловградско).

Бобàт *м* — от Боб(о), Боб(и)+*ат*. Ник. Милев. **Бобàтов** *ф*. Ник. Милев.

Бобатѝнов *ф* — от прякор *Бобатѝн*; срв. Боботанов. Тракия.

Бòбе *м* — разновидност на Боби. Н. Геров. **Бòбев** *ф*.

Бòбеков *ф* — от Бобев с вмъкнато *ек*. Панагюрище.

Бòбенков *ф* — от диал. **бòбенко* 'бобар'. Вършец.

Бòби *м* — съкрат. от Богдан, Боян или Борис с повторение на първата съгласна. Нарядко из СИзБ. **Бòбев** *ф*. Еленско, Габрово, Севлиево, Браила, Битоля̀, Станке Димитров, 1900. **Бòбѐвски** *ф*. Тетевен.

Бòбиков *ф* — вм. Бобеков. Ник. Милев.

***Бòбил** *м* — от Боб(и)+*ил*. **Бобѝлов** *ф*. Русе.

***Бобѝн** *м* — от Боб(и)+*ин*. **Бобѝнов** *ф*. Шабла (Балчишко).

Бòбка *ж* — умалит. от Боба. Сушица (Горнооряховско), Голямо Враново (Русенско).

Бòбо *м* — успоредна форма на Боби с твърдо окончание. **Бòбов** *ф*. Сливен, 1883, Пловдив, Михайловград, Живовци, Лехчево (Михайловградско), Самоков, Банско.

Бòбовлѝев *ф* — видоизменено от Бабовлиев. Русе.

Бобòйко *м* — от Бойко с повторение на първата сричка. **Бобòйков** *ф*. Червен бреr.

Бобòйчо *м* — разновидност на Бобойко с друга наставка. **Бобойчев** *ф*. Свищовско, Гостиля (Плевенско).

Бобоков *ф*. Пирrово (Русенско).

Бòбол *м* — от Боб(и), Боб(о)+*ол*. **Бòболов** *ф*. Свищов. Б ò б о л о в к р ъ с т местност в Рашково (Ботевградско).

Бобòлин *ф*. Гаганица (Берковско), Михайловградско.

Боборàчки и **Боборàшки** *ф* — от с. Бобораци (Радомирско). Радомир.

Боботàнов *ф* — от диал. **боботàн* 'който боботи, шуми, вдига врява'. Райково (Смолянско), Ник. Милев.

Боботѝлов *ф* — от диал. **боботѝл*; срв. Боботанов. Драбишна (Ивайловградско).

Боботѝнов *ф* — от диал. **боботѝн*; срв. Боботанов. Самоков.

Бобòцов *ф*. Пазарджик, Пловдив.

Бобòчев *ф*. Ракитница (Видинско).

Бобошевлѝйски *ф* — от *бобошевлѝя*; вж. Бобошевски. Струмско (Благоевградско).

Бобошѐвски *ф* — от с. Бобошево (Станкедимитровско). Враца, Кюстендил.

Бобров *ф* — от книж. *бòбър* (?) Търново.

Бòбчо *м* — умалит. от Боби. **Бòбчев** *ф*. Елена, Грудово. **Бòбчѐвски** *ф*. Варна, Толбухинско.

Бòбьо *м* — разновидност на Боби. **Бòбьов** *ф*. Ник. Милев.

Бòвски *ф* — от с. Бов (Своrенско). Луково, Реброво (Своrенско).

Бовя̀нски *ф* — от *бовя̀нин* 'от с. Бов'. Враца.

Бòга *ж* — съкрат. от Богдана. **Бòгински** *ф*. Кнежа.

Богàзов *ф* — от диал. *богàз* '1. гърло; 2. планинска теснина' (тур. boğaz). Пловдив.

Богàл *пр* — може би във връзка с *богат*. Медвен (Котленско). **Богàлев** *ф*. Медвен.

Богалѝн *м* — от диал. *богалѝн(ец)* 'божи човек, божа кравица'. Пазарджик. **Богалѝнов** *ф*. Пазарджик, Ихтиман.

Богалѝна *ж* — женска форма от Богалин. Белица (Ихтиманско), Разлог.

Богàрчев *ф* — вм. Бугарчев.

Богàтев *ф* — вж. Богатов. Асеновградско.

***Богатѐй** *м* — от Богат(ин) +*ей*. **Богатѐев** *ф*. Димитровград, 1962.

Богатѝн *м* — пожелателно име: да бъде *богàт*. Елешница (Благоевградско), Долни Вадин (Ореховско). **Богатѝнов** *ф*. София, 1893, Враца, Варна. **Богатѝнски** *ф*. Шумен.

Богàтов и **Богàтев** *ф* — от *богàт*, *богàтия*. Стара Загора.

Богàчов *ф* — от диал. **богàч* 'богат човек'. Димитровград, 1957.

Богàшев *ф* — разновидност на Богачов. Благоевград.

Бòгда[1] *ж* — съкрат. от Богдана. Своrенско.

Бòгда[2] *м* — съкрат. от Богдан. Своrенско.

Бòгдан (и рядко **Богдàн**) *м* — „даден от бога“, отговаря на гръцко Теодосий. Из цялата страна. **Бòгданов**, **Богдàнски** и **Богдàновски** *ф*.

Богдàна *ж* — женска форма от Богдан. Из цялата страна. **Богдàнин** *ф*. Врачеш, Гурково (Ботевградско).

Бòгданлѝйски *ф* — от с. Богдан (Карловско) или от с. Богданлия (Елинпелинско). Пловдивско, Долни Пасарел (Самоковско).

Богдàнцалиев *ф* — от с. Богданци (Македония). Кюстендил, 1927, Владая.

***Богдат** *м* — разновидност на Богдан. **Богдатов** *ф*. Крушево (Македония).

Бòгдеолу *ф* — стара форма на Богдев с турско окончание. Ямбол.

Бòгдьо *м* — съкрат. от Богдан. **Бòгдев** *ф*. Бесарабия, 1862, Ямбол.

Бòге *м* — съкрат. от Богдан. Софийско. **Бòгѐв** *ф*. Самоковско, Софийско, Свищов, 1927.

Богилѐнски *ф* — може би вм. *Боголински, от с. Боголин (Гоцеделчевско).

Бòгин *м* — от Бог(е), Бог(о)+*ин* или мъжка форма от Богина. Русе, р. 1913.

Богѝна *ж* — от Бог(я)+*ина*. Ноевци, Ярославци (Брезнишко), Ихтиман, Пловдив, р. 1916, Долни Дъбник, р. 1955, Опицвет (Сливнишко).

Богѝнка *ж* — умалит. от Богина или Богиня. Реброво (Свогенско), Трънско, Кюстендил, Ихтиман, Лом, Бабица (Брезнишко).

Богѝня *ж* — разновидност на Богина. Ярловци (Годечко), р. 1921, София, р. 1905, Нефела (Врачанско), Сливница, Сливнишко, Трънско.

Богѝч *м* — от Бог(е)+*ич*. Софийско, нар. песен.

Бòго *м* — съкрат. от Богдан или от Богомил. **Бòгов** *ф*. Кула. **Бòговски** *ф*. Пловдив, Кърджалийско.

Богòй и **Богòя** *м* — разширено от Бого. Трънско, Панагюрище. **Богòев** *ф*. Трънско, Мърчаево (Софийско), Велинград, Свиленград. **Богòевски** *ф*. Каблешково (Поморийско).

Боголѐп *м* — „хубав, леп от бога“ или „божествено хубав“. Синод. именник.

Боголю̀б *м* — „който обича бога“ или „любим на бога“, отговаря на гръцко Теофил. Фотовище (Македония), р. 1871, Благоевград, р. 1925. **Боголюбов** *ф*. Варна.

Богомѝл *м* — „мил на бога“ — старинно име, напоследък отново разпространено. **Богомѝлов** *ф*.

Богомѝла *ж* — женска форма от Богомил. Рядко.

Богомѝлка *ж* — умалит. от Богомила. Силистра, р. 1893, Шумен, р. 1916, 1917, 1921, 1923, 1925.

Богомѝр *м* — „мир от бога“. Рядко. Кюстендил, р. 1905, Русе, Лясковец. **Богомѝров** *ф*. Червен бряг.

Богомòлски *ф* — от *богомòлец*. Враца, 1940.

Богòр *м* — видоизменено от Богой или съкрат. от Богориди. **Богòров** *ф*. Калофер, 1849, Станке Димитров, 1893, Русе. (Иван А. Богоров по-рано се е писал Иванчо Андреов Богоев).

Богорѝди *м* — полупревод на гр. Θεοδορίδας. Богориди (Θеодориди) Петрович от Котел, 1825. Същото и като фамилно име.

Богорис *м* — по-стара форма на Борис. Синод. именник.

Богосвѐт *м* — „силен като бога“. Синод. именник.

Богослàв *м* — „който слави бога“. Софийско, 1648, Брезник, р. 1864, Челопечене (Софийско), 1928. **Богослàвов** *ф*. Ловеч, Слатина (Берковско).

Богослòв *м* — превод на гръцко Теолог. Трудовец (Ботевградско), 1648, Русе, р. 1881, 1906, 1914, Трънско. **Богослòвов** *ф*. Търново, 1900, Русе, Попово, Карлово. **Богослòвски** *ф*. Кюстендил, 1879, Ломница (Трънско).

Богослòва *ж* — женска форма от Богослов. Троян.

Богослòвка *ж* — умалит. от Богослова. Разград, р. 1945.

Богòя *м* — вж. Богой. Панагюрище.

Богоявлѐнски *ф* — от празника Богоявление.

Богрòвски *ф* — от с. Богров (Софийско). Горна Баня.

Богу̀мчо *м* — умалит. и видоизменено от Богун. Нар. песен.

Богу̀н *м* — от Бог(о)+*ун*. **Богу̀нски** *ф*. Пловдив.

***Богурàй** *м* — „при бога в рай“ (?) **Богурàев** *ф*.

Богутѝнски *ф* — от с. Бохутин в Чехия. Шумен (дядото чех).

Богу̀ш *м* — от Бог(о)+*уш*. **Богу̀шев** *ф*. Благоевград.

Бòгя *ж* — женска форма от Боге. Брезнишко.

Бòда *ж* — от Богда или съкрат. от Свобода. Н. Геров.

Бодàков *ф* — навярно вм. Будаков. Лясковец.

Бодаров *ф* — навярно вм. Будеров. Ямбол, 1900.

Бодеров *ф* — вм. Будеров. Никопол, 1897.

Боджàков *ф* — вм. Баджаков или Буджаков. Троян, Кнежа.

Бòджо *м* — видоизменено от Боге или от Бочо с озвучаване на *ч* в *дж*. Богданлия, Караполци (Елинпелинско). **Бòджов** и **Бòджев** *ф*. Елинпелинско, Бела Слатина, Силистра.

Бодѝлков *ф* — от прякор *Бодѝлко* 'който боде, заяжда се' (?) Кнежа.

Бодилярски *ф* — разновидност на Бодилков. Кнежа.

Бодѝчев *ф* — вм. Будичев.

Бòдка *ж* — съкрат. от Свобода. София.

Бòдкаджийски *ф* — от диал. *бòдкаджия* 'скъперник'. Алфатар (Силистренско).

Бòдков *ф* — от прякор *Бòдко* 'бодкаджия, скъперник' (?) Русе.

Бòдле и **Бòдли** *пр* „бодлив човек". Охрид. **Бòдлев** и **Бòдльов** *ф*. Варна, Провадия, Самоков.

Бòдовски *ф* — разновидност на Бодков или на Бодлев (?) Търново, 1908, 1940.

Бòдрев *ф* — навярно псевдоним или видоизменено от Бодуров.

Бòдро *м* — от *бòдър* (?) Неврокопско, 16 век.

Бодỳрков *ф* — от прякор *Бодỳрко*; вж. Бодуров. Шумен.

Бодỳров и **Бодỳрски** *ф* — от диал. *бодỳр* 'нисък, късокрак' (тур. bodur). Дедеагачко, Пловдив, Стара Загора, Пазарджик, Преслав, Горна Оряховица, Троян, Михайловград, Полски Сеновец (Търновско), Сливен.

Бòдьо *м* — от Богдьо с изпадане на *г*. Н. Геров. **Бòдев** *ф*. Ловеч.

Бодянски *ф* — може би вм. *Бòденски, от с. Боденец (Врачанско). Русе.

Боèриков *ф* — от Боеров с вмъкнато *ик*. Лесичево (Пазарджишко).

Бòеров *ф* — от рум. boier 'болярин, богаташ'. Търговище.

Бòжа *ж* — от прилаг. *бòжа* 'обречена на бога'. Враца. **Бòжински** *ф*. Варна.

Бòжàков *ф* — вм. Буджаков или от диал. *бòжак* 'просяк'.

Божàн[1] *м* — от Бож(о)+*ан* или мъжка форма от Божана. Беленско, Бяла, Русе, Разград, Свищовско, Ресен (Търновско). **Божàнов** *ф*. Свищов, Бяла, Габрово, Ломско, Айтоско, Асеновград, Първомайско, Драгичево (Пернишко), Батак.

Божàн[2] и **Божàни** *ф* — от Божан[1]. Хр. К. Божан, Габрово, 1900, М. Я. Божани, Асеновград, 1900.

Божàна *ж* — от Бож(а)+*ана* или свободен превод на гръцко Теопия. Из цялата страна.

Божàнка *ж* — умалит. от Божана. **Божàнкин** *ф*. Челопечене (Софийско).

Божàнко *м* — умалит. от Божан. **Божàнков** *ф*. Кюстендилско, Кюстендил (гроб), Севлиево, Пловдив.

Бòжански *ф* — от с. Божаница, Боженица (Ботевградско). Ботевград.

Божàнчо *м* — умалит. от Божан. **Божàнчев** *ф*. Саранци (Елинпелинско), 1893.

Божаров *ф*. Пазарджик, 1927.

Божàшки *ф* — вм. Буджашки.

Бождарѝна *ж* — съкрат. от Божидарина Русе, р. 1881.

Бождèков *ф*. Враца, 1940.

Бòждерменов *ф* — от местност Баш дермените. Голямо Буково (Грудовско).

Бòжеков *ф* — от диал. *бòжек* 'просяк' или от Божев с вмъкнато *ек*. Калофер.

Божèлчо *м* — видоизменено от Божил. Шумен, нар. песен.

Бòженски *ф* — от с. Боженица (Ботевградско) или колиби Боженците (Габрово).

Божерянов *ф* — разновидност на Божуранов или Бужеранов.

Божеско *м* — от прилаг. *божески* 'божи, божествен'. **Божесков** *ф*. Станке Димитров, 1941.

Божидàр *м* — „дар от бога", превод на гръцко Теодор. Сравнително ново; Русе, р. 1875. **Божидàров** *ф*.

Божидàра *ж* — женска форма от Божидар. Рядко.

Божидарѝна *ж* — от Божидар(а)+*ина*. Рядко.

Божидарѝнка *ж* — умалит. от Божидарина. Екзарх Йосиф (Беленско), р. 1937.

Божидàрка *ж* — женска форма от Божидар. Рядко.

Божѝдор *м* — полупревод на Теодор. Н. Геров.

Божѝйка *ж* — умалит. от Божия. Сеславци, Пролеша (Софийско).

Божѝк *м* — „роден на Божик (Коледа)" или умалит. от Божо. Етрополе, 1648, Гоце Делчев. **Божѝков** *ф*.

Божѝка[1] *ж* — умалит. от Божа. Софийско, Свогенско, Пернишко, Трънско. **Божѝкин** *ф*. Негован (Софийско), Брацигово.

Божѝка[2] *м* — успоредна форма на Божик или на Божико. Свищов.

Божѝко *м* — разширено от Божик. Благоевград. **Божѝков** *ф*. Благоевград, Охрид, Лясковец.

Божиколев *ф* — от *божия Кольо* (?) Пловдив.

Божѝл *м* — от Бож(о)+*ил*. Главно ЮЗБ и Котел. **Божѝлов** *ф*. **Божѝловски** и **Божѝлски** *ф*. Ботевградско.

Божѝла *ж* — женска форма от Божил. Мадара (Шуменско).

Божѝлка *ж* — умалит. от Божила. Церецел (Свогенско).

Божѝлко *м* — умалит. от Божил. Софийско.

Божѝлчо *м* — умалит. от Божил. Радомирско.

Божимѝр *м* — разновидност на Богомир София, р. 1874, 1939, Шумен, р. 1922 **Божимѝров** *ф*. Варна, 1936.

Божѝн *м* — от Бож(о)+*ин*. Нарядко из ЗБ. **Божѝнов** *ф*.

Божѝна *ж* — женска форма от Божин. Врачанско, Войници (Михайловградско). Горнооряховско.

Бо̀жито *пр* — от *бо̀жи*. Стеф. Атанасов Божито, Търново, 1940.

Бо̀жич *ф* — вм. Божев, вж. Божо.

Божѝчки *ф* — от диал. *Божѝч* 'Коледа'; срв. Коледаров. Соволяно (Кюстендилско).

Божѝчко *м* — умалит. от Божичо. Доганово (Елинпелинско), Мърчаево (Софийско), Злокучане (Самоковско). **Божѝчков** *ф*. Доганово, Самоковско, Лещехан (Ихтиманско).

Божѝчо *м* — успоредна форма на Божико с друго окончание.

Божѝя *ж* — разширено от Божа или от прилаг. *божия*. Кукуш, Гоце Делчев, Пиринско, Пещера.

Божияков *ф* — от диал. *бджияк* 'просяк'; срв. Божеков. Кукушко.

Бо̀жка *ж* — умалит. от Божа или от Божура. Луковит, Зимевица (Свогенско), Благоевград, Генералтошевско. **Бо̀жкин** *ф*. Хасково.

Бо̀жко *м* — умалит. от Божо, Божил или Богдан. На разни места из страната. **Бо̀жков** *ф*.

Бо̀жо *м* — мъжка форма от Божа или съкрат. от Богдан. Толбухин, р. 1933, Михайловград. **Бо̀жев** и **Бо̀жов** *ф*. Сливен, Враца, Кюстендил, Михайловград. **Бо̀жевич** *ф*. Русе.

Божо̀ров *ф* — от прякор на руски старообрядец. Варненско.

Божу̀р *м* — от цветето *божу̀р*. Лесковдол, Церецел (Свогенско). **Божу̀ров** *ф*. Звъничево (Пазарджишко).

Божу̀ра *ж* — от цветето *божу̀р*. Типично за Софийско; Свогенско, Сливнишко, Елинпелинско. **Божу̀рин** *ф*. Кюстендил, 1859, 1960.

Божура̀н *м* — от Божур+*ан*. **Божура̀нов** *ф*. Росно (Еленско).

Божу̀рка *ж* — умалит. от Божура. Софийско, Свогенско, Пазарджишко. **Божу̀ркин** *ф*. Пещера, Кошарник (Михайловградско).

Божу̀ркинов *ф* — от Божуркин с второ родително окончание. Пазарджик.

Боз и **Бо̀за** *пр* — от диал. *боз* 'сив' (тур. boz). Нягул Х. П. Боз, Копривщица, 1849; Иванчо Стоянов Боза, Търново, 1844. **Бо̀зов** *ф*. Копривщица, 1893, Пещера, Карнобатско, Стара Загора, Гоцеделчевско, Стражица (Горнооряховско), Катунец (Ловешко), Асеновград. **Бо̀зовски** *ф*. Волово (Русенско).

Бозаджѝев и **Бозаджѝйски** *ф* — от *боза̀джия* (тур. bozacı). Калофер, Варна, Разград, Свищов, Враца, Трудовец (Ботевградско), Ракитово (Велинградско).

Боза̀ев *ф* — разновидност на Бозайников (?) Рабово (Кулско).

Боза̀йников *ф* — от *боза̀йник* (бозал от майка си като голямо дете). Бела Слатина.

Боза̀ков *ф* — от прякор *Боза̀ка* 'сивия'; вж. Боз. Ямбол, Карнобат, Пазарджик.

Бозакчиев *ф* — може би вм. Бозаджиев. Пещера.

Бозалъ̀ков *ф* — от диал. *бозалъ̀к* 'трева садина; място, обрасло със садина' (тур. bozalık). Пловдив.

Боза̀неца *пр* — вж. Бозайников. Трудовец (Ботевградско).

Боза̀ров *ф* — от диал. **боза̀р* 'бозаджия'. Правец (Ботевградско).

Боза̀та *пр* — от *боза̀*. Търново, 1940.

Бо̀збоюков *ф* — от тур. boz bıyık 'сиви мустаци'. Русе.

Бо̀звелѝ *пр* — от тур. bozgun и ар.-тур. veli 'смахнат светец, луд калугер'. Неофит Бозвели. **Бо̀звелиев** *ф*. Казанлък, 1890, Чирпан, Пазарджик, Бургас.

Бозгу̀нов *ф* — от диал. *бозгу̀н* 'размирен, разтурен' (тур. bozgun).

Бо̀здев *ф*.

Боздуга̀нов и **Боздуга̀нски** *ф* — от *боздуга̀н* (тур. bozdoğan). Шереметя (Търновско), Търново, Габрово, Русе, Стара Загора, Медковец (Ломско).

Боздѝуков *ф* — от тур. bozduk 'развален' (?) Айтос, Стара Загора.

Бо̀зев *ф* — от прякор *Бо̀зьо*; вж. Бозлев, или разновидност на Бозов; вж. Боз. Пазарджик.

Бо̀злев *ф* — от прякор *Бо̀зльо* 'Сивчо'; вж. Боз. Русе.

Бозма̀нов *ф* — от тур. bozman 'който разваля, разтуря'. Балчишко.

Бозмаров *ф* — от диал. **бозмар*; вж. Бозманов, Разград.

Бозмо̀в *ф* — от тур. bozma 'развален, разтурен, размирен'. Ботевград, Вълчи дол (Варненско).

Бо̀зов *ф* — вж. Боз.

Бозова̀йски *ф* — навярно вм. *Бозоварски, от диал. **бозова̀р* 'производител на боза'. Кочериново (Станкедимитровско).

Бозу̀ков и **Бозу̀шки** *ф* — от диал. *бозу̀к* 'развален, разтурен; с телесен недостатък или похабено здраве' (тур. bozuk). Калофер, Пловдивско, Сливен, Търговище, Типченица (Врачанско).

Бойл *м* — от Бой(о)+*ил*. Долно Романци (Брезнишко), Гостиля (Врачанско).

Бонишки *ф*. Скутаре (Пловдивско).

Бойда̀н *м* — от Бойд(ьо)+*ан*. София, р. към 1940.

Бойда̀шев *ф* — от тур. boy daş 'с еднакъв ръст'. Стара Загора.

Бойда̀шеков *ф* — от Бойдашев с вмъкнато *ек*.

Бо̀йдьо *м* — от Бойо с вмъкнато *д* или от Богдьо с преход на *г* в *й*. **Бо̀йдев** *ф*. Криво поле, Малево (Хасковско).

Бо̀йка *ж* — съкрат. от Бояна или мъжка форма срещу Бойко. Нарядко из цялата страна. **Бо̀йкин** и **Бо̀йкински** *ф*.

Бойкàн *м* — от Бойк(о) + *ан*. **Бойкàнов** *ф*. Шумен.

Бойкѝки *м* — разширено от Бойко. **Бойкѝкев** *ф*. Хасково, 1900, Пловдив, 1901.

Бойкѝн *м* — от Бойк(о) + *ин*. **Бойкѝнов** *ф*. Пещера, 1893, 1958, Пловдив, Асеновград, Пазарджик. **Бойкѝновски** *ф*.

Бòйко *м* — умалит. от Бойо. Из цялата страна. **Бòйков** и **Бòйковски** *ф*.

Бойкỳш *м* — от Бойк(о) + *уш*. Синод. именник.

Боймѝтрев *ф* — според местно обяснение в Чирпан: Митре бил побойник. Чирпан, Пловдив.

Боймичàнов *ф*.

Бòйна *ж* — женска форма от Бойно или съкрат. от Бояна. Н. Геров.

Бойнàл *м* — от Бойн(о) + *ал*. Лозенградско, нар. песен.

Бойнишки *ф* — от с. Бойница (Кулско). Видин, 1908.

Бòйно *м* — от Бой(о) + *но* или от Боньо с премет на йотацията. Тетевен, 1648, Габрово, 1843, Севлиево, 1845, Търново, 1909. **Бòйнов** *ф*. Троянско, Луковитско, Казанлъшко, Стара Загора. **Бòйновски** *ф*. Габрово, 1900, Луковитско.

Бòйо *м* — пожелателно име: да се боят от него, да всява страх, да е силен в бой. На разни места из страната. **Бòев, Бòйов, Бòевски, Бòйовски** *ф*.

Бойрѝс *м* — кръстоска от Бойо и Борис. Михайловград, р. 1934.

Бòйски *ф*.

Бойчàн *м* — от Бойч(о) + *ан*. **Бойчàнов** *ф*. Пловдив.

Бойчѝн[1] *м* — от Бойч(о) + *ин*. **Бойчѝнов** *ф*. Дряново, Габрово, Видин (гроб).

Бòйчин[2] *ф* — от Бойка или от *Бойча. Банско.

Бòйчо *м* — умалит. от Бойо. На разни места из страната. **Бòйчев** и **Бòйчов** *ф*.

Бойшѝн *м* — разновидност на Бойчин[1]. Бусинци (Трънско).

Бòка *м* — западна форма на Боко. Трънско.

***Бокàй** *м* — разширено от Бока, Боко. **Бокàев** *ф*. Пловдив.

Бокàлски *ф* — може би нарочно видоизменено от Бакалски. Горна Оряховица.

***Бокѝк** *м* — от Бок(о) + *ик*. **Бокѝков** *ф*. Пловдив.

Бòкиловски *ф* — от с. Бòкиловци (Берковско). Берковица, Михайловград.

Бòклев *ф* — от прякор *Бòкльо* 'говненко' (от тур. bok 'говно'). Кюстендил, 1960.

Боклучàрски *ф* — от прякор *Боклучаро* (вече сменили името). Враца.

Бòко *м* — от Божко с изпадане на *ж* (ш). Рядко. **Бòков** *ф*.

Боксàнов *ф* — вм. Баксанов или може би псевдоним от *бокс, боксьор*, понеже лицето е спортист. София, 1957.

Бокỳров *ф* — вм. Букуров. Котел, Пазарджик.

Бòкя *ж* — от Бойка с премет на йотацията или женска форма от Боко, Бока. Трънско.

Боланджѝев *ф* — от диал. **боланджѝя* 'който се опечалява' (от тур. bulanmak 'опечалявам се'). Пловдив.

Болашѝк *пр* — вж. Булашъков. Котел, 1867. **Болашѝков** *ф*. Котел, 1962.

Болашъ̀ков *ф* — вм. Булашъков. Плевен, 1927.

Болгàр *ф* — писателски псевдоним.

Болгрàдов *ф* — от град Болград в Бесарабия. Сливен, 1887, 1963, Айтос.

Болгурджѝйски *ф* — от диал. **болгурджѝя* 'продавач или любител на булгур'. Красно село.

Болгỳров *ф* — вм. Булгуров. Сопот, Карлово, Пещера, Пловдив, Стара Загора, Малка поляна (Айтоско).

Бòлдев *ф* — от рум. bold 'връх, остен' или от boldi 'пуля, кокоря'. Сарай (Румъния), умрял в Габрово.

Болдѝшков *ф* — от прякор *Болдишко* 'опуления' (от рум. boldit 'опулен'). Крушовене (Ореховско), Орехово.

***Бòлен** *м* — от Бол(ьо) + *ен* или от диал. **бòлен* 'по-добър'; вж. Больо. **Бòленов** *ф*. Варна.

Бòленгергов *ф* — от болния Герго. Враца.

Болèрски *ф* — от диал. *болерин* 'богат или знатен човек'. Русе, 1870.

Болеслàв *м* — „с по-добра, с голяма слава" — старинно име, въведено по книжовен път. Рядко.

Болислàв *м* — вм. Болеслав. Петричко, Пазарджишко.

Болкàрски *ф* — от диал. **болкàр* 'лечител на болки' (?) Лозен (Софийско).

Бòлна *пр* — от прил. *бòлна*, прякор наложил се като фамилно име. Пловдив, 1958.

Бòлнев *ф* — от прякор *Бòлньо* 'болнав човек'. Твърдица (Сливенско), Бургас.

***Бòло** *м* — успоредна форма на Больо с твърдо окончание. **Бòлов** *ф*. Варна, 1936.

Бòлпачев и **Бòлпачов** *ф* — от тур. bol 'широк' и пер.-тур paça 'крачол'. Пловдив.

Бòлсаранов *ф* (Грудово) и **Болсурàнов** *ф*. (Ямбол, Южна Тракия)).

Болсецианов *ф*.

Бòлтаджиев *ф* — диал. *бòлтаджия* 'тежък търговец'. Свищов, Златарица (Еленско).

Болтàшев *ф* — от диал. *болтàш* 'дребен търговец, дюкянджия' (рум. boltaş). Орехово.

Бòлтов *ф* — от диал. *бòлта* 'зидан от камъни и тухли дюкян' (ит.-рум. boltă). Русе, Пордим (Плевенско).

Болỳтов *ф* — от диал. *болỳтин* 'бухал' или от тур. bulut 'облак'. Трънско.

Бòлчо *м* — умалит. от Больо. **Бòлчев** *ф*. Пазарджик.

Бòльо и **Бòлè** *м* — а) от диал. *бòле* 'по-добре, по-добър, по-голям'; б) съкрат. от *Болярин. **Бòлев** *ф*. Сливен, 1878, Благоевград. **Бòлевски** *ф*. Болèв дол местност в Трънско. Болèва ливàда местност в Кюстендилско.

Болюбàшев *ф* — видоизменено от диал. *билюкбашия* 'главатар на чета, войвода' (тур. bölük başı). Буново (Пирдопско), Ръждавица (Кюстендилско).

Болюков *ф* — вж. Билюков.

***Болян** *м* — от Боль(о) + *ан*. **Болянски** *ф*. Перник.

Боляров *ф* — от *болярин* (жена му се гиздила като „болярка"). Лясковец, Горна Оряховица.

Болярски *ф* — по-нова, „литературна" форма на Болерски. Русе, 1873, Кюстендил, 1938, София, 1897.

Бомбалдàков *ф* — от Бомбалдоков с промяна на *о* в *а* под руско влияние (бил в Русия и го изговаряли Бамбалдакòв). Ямбол, София.

Бомбалдòков *ф* — а) от диал. **бомбалдòк* 'нисък и топчест човек'; б) според семеен спомен: от неправилен изговор на думата „бате". Ямбол.

Бòмбалов *ф* — навярно във връзка с Бомбев. Нова Загора (гроб), Сливен.

Бòмбев *ф* — от прякор *Бòмбьо* 'нисък и пълен човек' (?) Голямо село (Казанлъшко), Варна.

Бòмбелов *ф* — разновидност на Бомбалов. София, 1897.

Бòмбов *ф* — от Бомбев със затвърдяване на *б*. Стралджа (Ямболско), Варна, Варненско.

Бòмболов *ф* — от Бомбалов с преход на *а* в *о*. София, 1904.

Бòна[1] *ж* — съкрат. от Богдана или Бояна. Нарядко из цялата страна. **Бòнин** и **Бòнински** *ф*. Ботевградско.

Бòна[2] *м* — западна форма на Боно, Боне. Трънско.

***Бонàл** *м* — от Бон(ьо) + *ал*, както Пондал, Барбал. **Бонàлов** *ф*. Хасково, 1920.

Бонапàртов *ф* — по някакъв повод свързано с името на Наполеон Бонапарт; срв. Бисмарк. Свищов, 1893, Русе, 1936.

Бòнболов *ф* — разновидност на Бомбалов (?) Прилеп, 1935.

Бонгàлов *ф* — от диал. **бонгал* 'бръмбар' (от рум. bongàr). Свищовско.

Бонгуров *ф* — разновидност на Бонгаров (?)

Бондàк *м* — прякорно име от Бондо. **Бондàков** и **Бондàшки** *ф*. Луковит, Червен брег.

Бондарев и **Бòндаров** *ф* — от рум. bondar 'стършел'. Пловдив, 1900, Кремиковци.

Бòндè *м* — вж. Бондьо. **Бòндèв** *ф*. Драгошиново (Самоковско), Самоков.

Бòндеров *ф* — разновидност на Бондаров. Чепинци (Софийско).

Бòндиков *ф* — от Бондев с вмъкнато *ик*.

Бòнджалийски *ф*. Враца.

Бонджиев *ф* — вм. Бонджев поради мекия изговор на *дж*. Русе.

***Бонджѝк** *м* — от Бондж(о) + *ик*. **Бонджѝков** *ф*. Шумен, 1900, Русе, 1936, Варна, 1936.

Бонджѝл *м* — кръстоска от Бонджо и Божил. **Бонджѝлов** *ф*.

Бòнджо *м* — от Бончо с озвучаване на *ч* в *дж*. Типично за Свогенско. **Бòнджов** и **Бòнджев** *ф*. Свогенско, Софийско, Елинпелинско, Свищов, Вакарел.

Бонджор *пр* — от ит. buon giorno 'добър ден'. Пирот, 1845.

Бонджỳков *ф* — от диал. **бонджỳк* 'мъниста против уроки' (тур. boncuk). Варна.

Бòнджул *м* — от Бондж(о) + *ул*. **Бòнджулов** *ф*.

Бòндо *м* — от Боно с вмъкнато *д*. **Бòндов** *ф*. Челопечене, Негован (Софийско), Драгошиново (Самоковско), Голинци (Ломско), 1882.

Бондоков *ф*. Плевен.

Бòндьо *м* — от Боньо с вмъкнато *д*. Жеравна, 1845. **Бòндев** *ф*. Сливен.

Бòне[1] *м* — западна форма на Боньо. Типично за Елинпелинско и Софийско. **Бòнев** *ф*.

Бонè[2] *м* — югозападна форма на Боне. Радомирско. **Бонèв** *ф*.

Бòнжелов *ф* — вм. Бонджелов. Пазарджик.

Бòни *м* — умалит. от Боян. Ново.

Бонифàций *м* — лат. Bonifacius 'добродеец' или 'добролик' — име на римски папи, у нас съвсем рядко и черковно. Вайганд, Синод. именник.

Бòнка *ж* — умалит. от Бона. Из цялата страна. **Бòнкин** *ф*. Банско.

Бонкè *м* — умалит. от Боне. Станкедимитровско.

Бòнко *м* — умалит. от Боньо, Боно. Ботров (Беленско). **Бòнков** *ф*. Ботров, Плевен, Дръмша (Свогенско). **Бòнковски** *ф*.

Бòно *м* — успоредна форма на Боньо с твърдо окончание. СЗБ. **Бòнов** *ф*. Ботевградско, Ореховско. **Бòновски** *ф*. Връбчовец (Белоградчишко).

Бонобàков *ф* — от Банабаков с преход на неударените *а* в *о*. Добри дял (Горнооряховско).

Бонòл *м* — кръстоска от Боньо и Манол. **Бонòлов** *ф*. Хасково.

Бонофѝл *м* — може би нарочно видоизменено от Теофил 'боголюб' на Бонофил 'добролюб' (?)

Бòнсьо *м* — от Бончо с друг завършек, както Косьо и Кочо, Мосьо и Мочо, Кусьо и Кучо. **Бòнсев** *ф*. Драганово (Горнооряховско).

Бòнчо *м* — умалит. от Боньо, Боно̀. Из цялата страна. **Бòнчев, Бòнчов, Бòнчовски** *ф*.

Бòньо *м* — съкрат. от Боян, Богдан или друго някое име. Главно ИзБ. **Бòнев** *ф*.

Бòра[1] *ж* — съкрат. от Боряна или женска форма от Борис или Боро. Рядко.

Бòра[2] *м* — западна форма на Боро. Трънско.

Бòраджиев *ф* — от диал. **бòраджѝя* 'който обича да се бори'. Момин сбор (Търновско), Ловеч.

Борàков *ф* — от диал. *борàк* 'борец'. Самоков.

Боракчѝев *ф* — от диал. **боракчѝя*; вж. Бораджиев. София, 1908.

***Борàн** *м* — от Бор(о) + *ан*. **Борàнов** *ф*. Провадия, 1900, Варна, Балчик.

Борàчев *ф* — от диал. *борàч* 'борец', може би превод на Пехливанов. Хасково, Толбухин.

Борачички *ф* — вм. *Боравичички, от махала Боравичени (Петричко). Страдалово (Кюстендилско).

Борбур *м* — някакво видоизменение на Барбул (?) Шумен, нар. песен

Бòрго *м* — от Борко с озвучаване на *рк* в *рг*. **Бòргов** *ф*. Санданско, Пазарджик. **Бòрговски** *ф*.

Бордак *пр* или *ф*. Пловдив, 1917 (Щерьо Бордак).

Борданов *ф*.

Бордèлов *ф* — от диал. *бордѐл* 'бордей, къща в земята'. Бургас.

Бòрджев *ф* — от *борч* 'дълг' (тур. borç,-cu). Варна.

Бордиѝшев *ф* — от рум. bordeiaş 'колибка'. Извор (Видинско).

Бòре *м* — умалит. от Борис или от Боро.

Борèц *м* — от *борѐц*. Рядко.

Боривой *м* — „борец и воин". Синод. именник.

Борѝз *м* — от Борис с озвучаване на *с* в *з*. Софийско.

Борѝза *ж* — женска форма от Бориз.

Борѝк *м* — мъжка форма от Борика. Сливен (външно лице), р. 1901. **Борѝков** *ф*. Пазарджик, 1870, Санданско, Банско, Баня (Разложко), Велинград.

Борѝка *ж* — от *борѝка* 'строен бор'. Трънско, Реброво (Свогенско), Елин Пелин, София, р. 1899.

Борѝл *м* — историческо име, успоредна форма на Борис. Търново, р. 1900, София, р. към 1915, Своге, 1920, Белоградчишко, Ореховско.

Борѝлков *ф* — вм. Бурилков. Малко Търново, 1917, Пловдив.

Борѝмечков *ф* — от прякор *Борѝмечка* 'който се е борил или може да се бори с мечка'. Згориград (Врачанско), Сопот, Пловдив, Алфатар (Силистренско), Стояново, (Ловешко).

Боримѝр *м* — „който се бори за мир". Рядко. Кутово (Видинско).

Борѝна[1] *ж* — от Бор(а) + *ина*. Чепинци (Софийско), р. 1915, Михайловград, р. 1931.

Бòрина *ф* — писателски псевдоним.

Боринàров *ф* — от *боринàр* 'продавач на борина'. Самоков, Якоруда, Златица, 1993.

Борѝнка *ж* — умалит. от Борина[1]. София, р. 1932.

Борѝс *м* — първобългарско историческо име с неизяснено значение; възобновено през време на Възраждането, а още повече разпространено след 1894 г. по политически причини. **Борѝсов** *ф*.

Борѝса *ж* — женска форма от Борис. Рядко.

Борѝска *ж* — женска форма от Борис. Рашково (Ботевградско), р. 1933, Каблешково (Поморийско), р. 1937, Кобиляк (Михайловградско).

Борислàв *м* — „който се бори за слава" — преосмислено от старинно Берислав. Сравнително ново, разпространено главно чрез Вазовата драма Борислав. Пазарджик, 1893, Панагюрище; родени след 1903 — из цялата страна. **Борислàвов** *ф*.

Борислàва *ж* — женска форма от Борислав. Рядко, родени след 1903 г.

Борислàвка *ж* — женска форма от Борислав. Тетевенско.

Борѝца *м* — от Бор(о) + *ица*. Перник, 15—16 в.

***Борѝч** или ***Борѝчо** *м* — от Бор(о) + *ич*, *ичо*. **Борѝчев** *ф*. Чирпан, 1920, Калофер.

Борѝшев *ф* — видоизменено от Боричев.

Борияѝнов *ф* — от Борянов поради мекия изговор на *р*. Варна.

Бòрка *ж* — умалит. от Бора или женска форма от Борис. Градоман (Софийско), р. 1897, Кокаляне, р. 1925, Вършец, р. 1923.

Борлàков *ф* — Бурлаков. Варна, 1936.

Борманлиев *ф* — може би от с. Борима (Троянско). Пловдив.

Борнàзов *ф* — вм. Бурназов. Калофер.

Борнàрски *ф* — може би вм. *Боринарски; вж. Боринаров. Стара Загора.

Борнусу̀зов *ф* — вм. Бурунсузов. Пловдивско.

Бòро[1] *м* — от дървото *бор*; срв. Борика и Борът. Свищов, 1845. **Бòров** *ф*. Габрово, 1843, Ловеч, 1893, Свищов, 1888, Казанлък, Стара Загора, Смолян. **Бòровски** *ф*. Тръстеник (Плевенско), Вирове (Михайловградско), Стара Загора, Варна. **Бòровци** — род в Дружево (Свогенско)

Бòро[2] *м* — умалит. от Борис.

Боровàнски *ф* — от с. Борован (Белослатинско). [2] Враца, Баня (Михайловградско), Радотина (Ботевградско).

Боровѝн *м* — мъжка форма от Боровина. **Боровѝнов** *ф*.

Боровѝна *ж* — декомпозирано от „умалителното“ Боровинка. Рашково (Ботевградско), р. 1934.

Боровѝнка *ж* — от растение и плод *боровѝнка*. Софийско: Казичене, р. 1895, Негован, Чепинци.

Боровишки *ф* — от с. Боровица (Белоградчишко).

Борозàнов *ф* — от диал. *борозан* 'тръбач' (тур.-пер. borazan). Русе.

***Боро̀й** *м* — разширено от Боро. **Боро̀ев** *ф*. Ръжево (Пловдивско).

Боронсу̀зов *ф* — вм. Бурунсузов. Бели Осъм (Троянско).

Борсу̀ков и **Борсу̀чки** *ф* — от прякор *Борсу̀к* 'намръщен, необщителен човек' (тур. borsuk 'язовец'). Омуртаг, 1917, Лясковец, Бургас, Станкедимитровско.

Боруджѝев *ф* — вж. Буруджиев.

Бору̀ков *ф* — вм. Буруков. Айтоско, Сопот, Лозен (Софийско).

Боруш *м* — от Бор(о) + *уш*. Вайганд.

Борцов *ф* — от *борèц*.

Борчàков *ф* — от прякор *Борчàка* (бил борец). Дряново, Шумен, Русе.

Бо̀рчо *м* — умалит. от Боро. Н. Геров.

Боршов *ф* — може би нарочно видоизменено от Боршуков. Пловдив.

Боршу̀ков *ф* — от диал. *боршу̀к* 'сбръчкан' (тур. buruşuk). Казанлък, 1850, Ихтиман.

Бо̀рът *пр* — от дървото *бор* (бил строен като планински бор). Казанлък, 1878.

Бо̀рьо *м* — от Боро с меко окончание. **Бо̀рев** *ф*. Сливен, 1908.

Борян *м* — мъжка форма от Боряна. Рядко. **Борянов** *ф*. Нова Загора, 1893.

Боряна *ж* — може би от Буряна, преосмислено по дървото *бор* или по глагола *боря се*. Нарядко из цялата страна.

Борянка *ж* — умалит. от Боряна.

Бо̀са *ж* — съкрат. от Босилка. **Бо̀сински** *ф*. Варна, 1936.

Босàко *пр* — от диал. *босàк* 'който ходи бос'. Кюстендил, 1879. **Босàков** *ф*. Казичене (Софийско), Лясковец, Пловдив. **Босàшки** *ф*. Нефела (Врачанско), Орехово.

Бо̀се *м* — западна форма на Босьо, Босо. **Бо̀сев** *ф*. Самоков, 1893, Лом, 1900, Орехово, Руска Бела (Врачанско). **Бо̀севски** *ф*.

Босèлка *ж* — разновидност на Босилка. Самоков, р. 1924.

Босенчиев *ф* — от родово име или от някоя махала. Белоградчишко.

Босѝл *м* — от цветето *босѝлек*. **Босѝлски** *ф*. Берковица.

Босѝла *ж* — от цветето *босѝлек*. Самоковско, Своге́нско. **Босилѝн** *ф*. Пещера.

Босѝлка *ж* — от цветето *босѝлек*. Софийско, Свогенско, Берковица.

Босѝлко *м* — от цветето *босѝлек*. Кулина вода (Свищовско). **Босѝлков** *ф*. София, 1883, Копривщица.

Босинàков *ф* — от босия Нако. Търсеро 1900.

Бо̀сия *пр* — „който ходи бос“. Новачене (Никополско), 1917.

Бо̀ско *м* — умалит. от Босьо, Босо. **Бо̀сков** *ф*. Пещера, Пловдив.

Бо̀сно *м* — от Бос(о) + *но*. **Бо̀снов** *ф*. Сливен.

Бо̀сньо *м* — от Бос(ьо) + *ньо*. **Бо̀снев** *ф*. Пловдив, 1900, Паталеница (Велинградско).

Бо̀со *м* — съкрат. от Босилко или разновидност на Боцо. **Бо̀совски** *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Бо̀сол *м* — от Бос(о) + *ол*. Панагюрище (нар. песен). **Бо̀солов** *ф*. Ловеч, 1920, Луковит, Брестница (Тетевенско), Враца, Загоричане (Момчилградско).

Бо̀спачиев *ф* — „с боси пачи (крака)“. Искра (Първомайско).

Бостанджѝев *ф* — от *бостанджѝя* (пер.-тур. bostancı). Кубадин (Грудовско), Пловдив, Търново, Етрополе.

Бостàнов *ф* — от *бостàн* или съкрат. от Бостанджиев.

Бо̀сьо *м* — а) съкрат. от Босилко; б) успоредна форма на Боцо, Бочо, както Косьо — Коцо — Кочо. Севлиевско, Търговишко, Берковица. **Бо̀сев** *ф*. Берковица, Стръмци (Тревненско), Миндя (Еленско), Баховица (Ловешко), Габрово.

Бося̀цки *ф* — разновидност на Босаков, Босашки.

Бо̀та[1] *ж* — женска форма от Бото. Своде (Ботевградско), Луковит, Софийско.

Бо̀та[2] *м* — западна форма на Бото. Брезов дол (Свогенско).

Боталѝнски *ф* — видоизменено от Батулийски. Ребърково (Врачанско).

Бо̀те *м* — западна форма на Бото, Ботьо. Софийско, Елинпелинско. **Бо̀тев** *ф*. Горубляне, Лозен (Софийско), Самоковско.

Бо̀ти *м* — вм. Боте, Ботьо. Луковит.

Ботѝл *м* — от Бот(е) + *ил*. **Ботѝлов** *ф*. Петърч (Софийско).

Ботѝн *м* — Бот(ьо) + *ин*. **Ботѝнов** *ф*. Ловеч.

Ботѝна *ж* — Бот(а) + *ина*. Златица.

Бо̀тко *м* — умалит. от Бото. Михайловград. **Бо̀тков** *ф*. Велинград, Гоце Делчев 1917.

Бо̀то *м* — съкрат. от Богдан. Своде (Ботевградско), Панагюрско. **Бо̀тов** *ф*. Своде, Говедарци (Самоковско).

Ботров *ф* — може би от с. Ботров (Беленско). Чирпан, 1926.

Ботуйски *ф* — видоизменено от Батулски. Бреница (Белослатинско).

***Боту̀н** *м* — от Бот(о), Бот(ьо) + *ун*. **Боту̀нов** *ф*. Ловеч. **Боту̀нски** *ф*. Станкедимитровско. **Ботуньов** *ф*. Ник. Милев.

Ботушàнов *ф* — от диал. **ботушàн* 'човек с ботуши'. Велинград, 1917, Якоруда, Златарица (Еленско).

Ботуша̀ров *ф* — от *ботуша̀р*. Пловдив, Кюстендил (гроб).

Боту̀шев *ф* — от прякор *Боту̀ши* 'човек с ботуши'. Сливен, 1897, Брацигово, Бургас, Кричим.

Бо̀тьо *м* — съкрат. от Богдан, успоредна форма на Бото с меко окончание. **Бо̀тев** и **Бо̀тьов** *ф*. **Бо̀тевски** *ф*. Ръжево Конаре (Пловдивско).

Бохалѝйски *ф* — навярно разновидност на Буалиев. Сливен.

Бохачев *ф*.

Бохо̀ров и **Бохо̀рски** *ф* — от еврейско л.и. Бохор (потомци на отдавна покръстени евреи). Етрополе.

Бохотлѝев и **Бохотски** *ф* — от с. Бохот (Плевенско). Плевен.

Бохчѝйски *ф*.

Бо̀ца[1] *ж* — съкрат. от Богдана, Бояна или друго подобно име. Мърчаево (Софийско), Радомирско, Ловеч, Дойренци (Ловешко).

Бо̀ца[2] *м* — западна форма на Боцо. Софийско.

***Боца̀н** *м* — от Боц(о) + *ан*. **Боцано̀вски** *ф*. Варна.

Бо̀цѐ *м* — югозападна форма на Боцо. Кюстендил, 1893, Радомирско. **Бо̀цѐв** *ф*. Кюстендил, Мадан (Михайловградско), Габрово (гроб), Омортагско.

Боцел *м* — от Боц(о) + *ел*. **Боцелов** *ф*. Пловдив.

Бо̀цка *ж* — умалит. от Боца[1]. Брестово (Ловешко).

Бо̀цо *м* — съкрат. от Богдан, успоредна форма на Ботьо, а в по-ново време съкрат. и от Борис. Рядко. **Бо̀цов** *ф*. Луковит, 1893, Осиковска Лакавица (Ботевградско).

Бо̀ча *ж* — женска форма от Бочо. Пещера, р. 1906. **Бо̀чин** *ф*. Ихтиман.

Бочакчѝ *пр* — от тур. bıçakçi 'ножар'. Севлиево, 1900.

Боча̀ров *ф* — от диал. **боча̀р* 'бъчвар' (?) Воден (Македония), Габрово, Севлиево, София, р. 1884.

Бо̀чка *ж* — умалит. от Боча. **Бо̀чкин** *ф*. Калофер.

Бочка̀ров *ф* — навярно разновидност на Бочаров.

Бо̀чко *м* — умалит. от Бочо. Сопот, 1845. **Бо̀чков** *ф*. Ямбол, Пловдив.

Бо̀чо *м* — съкрат. от Богдан, Боян или друго име. Луковит, Ловеч, Ботевградско. **Бо̀чев** *ф*. Карлово. Нова Загора, Кула, Ихтиман. **Бо̀чевски** *ф*. Угърчин.

Бочу̀ков и **Бочу̀ковски** *ф* — вм. Бучуков. Трявна, Варна, Бургас, Гоце Делчев.

Бо̀ша *ж* — женска форма от Бошо. Ботевградско, Свогенско. **Бо̀шински** *ф*. Баница (Врачанско).

Бошара̀нов *ф* — от диал. **бошаран* 'уволнен, опразнен' (от тур. boşarmak). Тетевенско.

***Бошѝк** *м* — от Бош(о) + *ик*. **Бошѝков** *ф*. Бобошево (Станкедимитровско). **Бошѝкьов** *ф*.

Бошѝл *м* — от Бош(о) + *ил*. **Бошѝлов** *ф*.

Бо̀шка *ж* — умалит. от Боша.

Бошкѝл *м* — от Бошк(о) + *ил*. **Бошкѝлов** *ф*. Санданско.

Бо̀шко *м* — умалит. от Бошо или писмена разновидност на Божко.

Бошлу̀ков *ф* — от тур. boşluk 'празнина, междина'. Пловдив.

Бошна̀ков *ф* — от *бошна̀к* 'жител на Босна'. Дойран, 1860, Враца, Горна Оряховица, Сопот.

Бо̀шньо *м* — разновидност на Босньо. **Бо̀шньов** *ф*. Горубляне (Софийско).

Бошня̀ков *ф* — разновидност на Бошнаков. Шумен, 1844, Стара Загора.

Бо̀шо *м* — разновидност на Ботьо, Боцо или друго подобно име. Врачеш (Ботевградско). **Бо̀шев** и **Бо̀шов** *ф*. Загоричане (Костурско), Кюстендил, Врачеш, Равнополе (Елинпелинско), Желязково, Бистрица (Грудовско).

Бошу̀л *м* — от Бош(о) + *ул*. **Бошу̀лов** *ф*. Пловдив.

Бошу̀ля *ж* — женска форма срещу Бошул. Рашково (Ботевградско).

Бощ̀ан *м* — от Бощ(ьо) + *ан*. **Боща̀нов** *ф*. Русе, 1936.

Бо̀щьо *м* — видоизменено от Богдан. Вайганд.

Боюклѝев и **Боюклѝйски** *ф* — Буюклиев, Буюклийски.

Боюков *ф* — от тур. büyük 'едър, голям' или от bıyık 'мустак'. Димитровград, 1957.

Бо̀я[1] *ж* — женска форма срещу Бойо или съкрат. от Бояна. Брезнишко, Разложко, Сярско. **Бо̀ин** *ф*. Бистрица (Софийско).

Бо̀я[2] *м* — западна форма на Бойо. **Бо̀ин** *ф*. Брезнишко.

Бояджѝев и **Бояджѝйски** *ф* — от *бояджия*. Из цялата страва.

Бояджѝнов *ф* — видоизменено от Бояжиев. Казанлък.

Бояджо̀в *ф* — от тур. boyacı 'бояджия'. Пловдив, Варна.

Боя̀н *м* — старинно име от прабългарски произход, тюркско bajan 'богат'; от старобългарско време оцеляло като народно име и преосмислено по глаг. *боя се* "да се боят от него" в редицата Бойо, Бойко, Бойчо, Бойно, Боян, както Стойо, Стойко, Стойчо, Стойно, Стоян и др. Из цялата страна. **Боя̀нов**, **Боя̀новски**, **Боя̀нски** *ф*.

Боя̀на *ж* — женска форма срещу Боян. Из цялата страна. **Боя̀нин** *ф*.

Боя̀нка *ж* — умалит. от Бояна.

Боя̀ров *ф* — от Боляров с изпадане на мекото *л'*. Шумен, Разград, Провадия.

Брабо̀рков *ф* — вм. Бърборков. Стара Загора, 1900, 1947.

Бра̀вов *ф* — от *бра̀во, бра̀ва* (ит. bravo) — поради често повтаряне на тая дума (?) Русе, Пловдив.

Брагару̀шев *ф* — от диал. *брагару̀ш* 'бозаджия' (рум. brăgăruş). Орехово.

Брада̀та *пр* — от *брада̀*. Търново, 1900.

Брадачки *ф* — вм. *Брадатски, от *брада̀т*. Кюстендил (гроб).

Брадва̀рев и **Брадва̀ров** *ф* — от *брадва̀р* 'който прави и точи брадви'. Габрово, Шумен, Търново.

Бра̀дев *ф* — от прякор *Бра̀дьо* 'мъж с голяма брада'. Дюлево (Грудовско), Бургас.

Брадѐл *пр* и *ф* — от диал. *брадѐл* 'голяма брада'. Елена, 1847. **Брадѐлев** *ф*.

Брадѝна *пр* — от диал. *брадѝна* 'голяма брада; мъж с голяма брада'. Калофер, 1853. **Брадѝнов** *ф*. Калофер, 1853, Брацигово, 1893. **Брадѝнски** *ф*. Калофер, 1830, Бургас, 1893, Пазарджик, Пловдив, Тресънче (Македония).

Брадислав *м* — навярно вм. Братислав. Демирхисарско, 16 век.

Брадистѝлов *ф* — от диал. *брадестѝл* 'човек с голяма брада'. Панагюрище, Силистра.

Брадя̀нов *ф* — от диал. **брадя̀н* 'брадясал човек' (?) Самоков.

Бра̀е *м* — западна форма на Брайо. **Бра̀ев** *ф*.

Браздев *ф*. Варна, 1936.

Брайл *м* — от Бра(йо) + *ил*. Търновско, нар. песен. **Брайлов** и **Брайлев** *ф*. Лясковец, София, 1904.

Брайлски *ф* — от град Браила в Румъния.

Браиля̀нов *ф* — от диал. *браиля̀нин*; вж. Браилски. Попина (Силистренско).

Брай *м* — съкрат. от Брайо. Вайганд.

Бра̀йко *м* — от *бра̀йко* 'брате мой' — пожелателно име: да остане жив и да има братя и сестри. ЮИзБ. **Бра̀йков** *ф*. Калофер.

Бра̀йлев *ф* — вм. Браилев; вж. Браил. Лясковец.

Бра̀йно *м* — от *бра̀йно* ' брате мой'; срв. Брайко. Елена, 1844, Русе, 1936. **Бра̀йнов** *ф*. Русе, Нова Загора, Лозен (Софийско).

Бра̀йо *м* — от диал. *бра̀йо* 'брате мой'; срв. Брайко. Неврокопско, 16 век, Софийско. **Бра̀ев** *ф*.

Бра̀йчо *м* — успоредна форма на Брайко и Брайно. Етрополски манастир, 1648. **Бра̀йчев** *ф*.

Бракада̀нски *ф* — от диал. *бракада̀н* 'качамак'; срв. Качамаков. Габрово, Бистрица (Благоевградско).

Бракал *м*. Неврокопско, 15—16 в.

Бракало̀в *ф* — от по-старо Бръкалов или от тур. bırakılmak 'захвърлен, изоставен съм'. Калофер. Сопот, Шумен, 1893.

Бра̀ков *ф* — може би от Братков с изпадане на *т*. Варна, 1940.

Бра̀льо *м* — от диал. *бра̀ле* 'братко ле'; срв. Брайко. **Бра̀лев** *ф*.

Бран *м* — съкрат. от Бранимир. Сеновец, 15—16 в.

Бра̀на *м* — стара форма на Браньо. Ник. Милев.

Бра̀нджо *м* — от Бранчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Бра̀нджов** *ф*. Сеславци (Софийско), Самоков.

Брандийски *ф*. Мухово (Ихтиманско), Ихтиман, Пазарджик.

Бра̀ндо *м* — от Брано с вмъкнато *д*. **Бра̀ндов** *ф*. Ботевград.

Бранду̀ша *ж* — Бранд(о) + *уша*. Н. Геров

Бра̀неков *ф* — от Бранев с вмъкнато *ек*. Пловдив, Севлиево.

Бранѝмир *м* — от старинно Бранимер 'силен на война', преосмислено 'бранител на мира'. Софийско, 1910, Враца, 1930, Варна.

Бранѝмира *ж* — женска форма от Бранимир. Синод. именник.

Бранѝмирка *ж* — женска форма от Бранимир. Варна, р. 1955.

Бранѝсла̀в *м* — „бранител на славата". Велешко, 1824.

Бранисла̀ва *ж* — женска форма от Бранислав. Синод. именник.

Бранѝчев *ф* — от областта Браничево в Сърбия. Гнойница (Ломско), Александрово (Белоградчишко).

Бра̀нка *ж* — женска форма от Бранко. Михайловград.

Бра̀нко *м* — съкрат. от Бранимир или Бранислав. Типично за Софийско. Елинпелинско, Свогенско. **Бра̀нков** *ф*.

Бранкова̀н *м* — от Бранк(о) + *ован*, както Радован, Милован, Братован. **Бранкова̀нов** *ф*. Шумен, Разград.

Бра̀но *м* — западна форма на Браньо с твърдо окончание.

Бранча̀рски *ф* — вм. **Браничарски*, от *бранича̀р* 'закупвач на добитък'. Кубей (Бесарабия), 1862.

Бра̀нчо *м* — умалит. от Браньо. **Бра̀нчев** *ф*. Енина (Казанлъшко), Кошарник (Михайловградско). **Бра̀нчовски** *ф*. Момчиловград.

Бра̀ньо *м* — съкрат. от Бранимир или Бранислав. Михайловград. **Бра̀нев** *ф*. Карловско.

Браня̀ков *ф* — писмена разновидност на Бръняков. Никопол, 1893.

Брат *м* — съкрат, от Брато. Павликени, 17 век.

Брата̀й *м* — разширено от Брато.

Брата̀йчо *м* — умалит. от Братай. **Брата̀йчев** *ф*.

Брата̀н *м* — от Брат(о)+*ан*. Типично за Тетевенско. **Брата̀нов** *ф*. Тетевен, Тетевенско, Орехово, Търновско, Ямбол, Харманлии, Смолян. **Брата̀нски** *ф*. Стара Загора.

Братàнец *пр* **или** *ф* — от *братàнец* 'братов син'. Кюстендил, 1879.

Братàнка *ж* — женска форма от Братан. Шумен.

Братвàн *м* — съкрат. от Братован. Ловешко, Крушево (Севлиевско). **Братвàнов** *ф*. Сломер (Павликенско), Русе.

Брàте и **Брàти** *м* — разновидност на Брато. Вайганд.

Братèнко *м* — от Брат(о)+*енко*.

Бративòя *м* — „който воюва за братята си". Лопян (Ботевградско), 1648.

Братѝл *м* — от Брат(о)+*ил*. **Братѝлов** *ф*. Ник. Милев.

Братимир *м* — „който живее в мир с братята си". Софийско, Пернишко, 15—16 в.

Братѝн *м* — от Брат(о)+*ин*. **Братѝнов** *ф*. Паламарци (Поповско), Толбухин, Типченица (Врачанско). Б р а т ѝ н о в а у с ò й н а — местност в Правешка Лакавица (Ботевградско).

Братѝнка *ж* — женска форма от Братин. Паламарци (Поповско).

Братислàв *м* — който слави братята си". Ник. Милев.

Братѝца *м* — от Брат(о) +*ица*. **Братѝцов** *ф*. **Братѝчин** *ф*. Ник. Милев.

Братѝш *м* — от Брат(о)+*иш*. **Братѝшев** *ф*. Ник. Милев.

Брàтко *м* — от *брàтко*; вж. Брайко. Шумен, р. 1870, Кула, Бойница (Кулско). **Брàтков** *ф*. Кула, Цариброд, Панагюрище, Асеновград, Горна Оряховица, Долна Оряховица, Тутракан.

Братлèвци *пр* — родов прякор, от *братлè*. Кюстендилско.

Брàтло *м* — разновидност на Брато. Поповско, 15—16 в.

Брàто *м* — от *брат*; вж. Брайко. Демирхисарско, 16 век. **Брàтов** *ф*. Тутракан, Свищов, Цариброд, Стара Загора. **Брàтович** *ф*. Шумен, 1843.

Братовàн *м* — от Брат(о)+*ован*, както Милован, Бранкован. Крушево (Севлиевско), Севлиево. **Братовàнов** *ф*. Севлиево, Габрово, Русе, Исперих, Белица (Ихтиманско).

Братòй *м* — разширено от Брато. **Братòев** *ф*. Кула, Бойница (Кулско), Махалата (Плевенско).

Братòйчо *м* — умалит. от Братой. **Братòйчев** *ф*. Берковица, Кнежа.

Братòл *м* — от Брат(о)+*ол*. **Братòлов** *ф*. Овчарово (Толбухинско).

Братонòгов *ф*. Ник. Милев.

Братослàв *м* — разновидност на Братислав. Софийско, Пернишко, 15—16 в.

Братофѝнов *ф* — вм. Братовинов, от *Братовин (?) Сливен, 1860.

Братòш *м* — от Брат(о)+*ош*. Б р а т ò ш о в о у с ò е — местност в Боженица (Ботевградско).

Братошѝн *м* — от Братош+*ин*. Неврокопско, 16 век.

Братòя *м* — по-стара форма на Братой. Брусен (Тетевенско), 1648, Панагюрище, Брезнишко. **Братòев** *ф*.

Братоѝн *м* — разновидност на Братоя. Неврокопско, 15—16 в.

Братỳл *м* — от Брат(о)+*ул*. **Братỳлов** и **Братỳлев** *ф*. Луковит, Кремена (Врачанско), Русе.

Братỳн *м* — от Брат(о)+*ун*. Ловеч, 1878. **Братỳнов** *ф*. Скобелево (Ловешко).

Братỳна *м* — разновидност на Братун. Ник. Милев. **Братỳнов** *ф*.

Братỳхчо *м* — от Братушчо с преход на *шч* в *хч*, както Рухчо от Русчо. **Братỳхчев** *ф*. Варна.

Братỳш *м* — от Брат(о) + *уш*. **Братỳшев** *ф*.

Братỳшко *м* — умалит. от Братуш. Ник. Милев. **Братỳшков** *ф*. Панагюрско, Дерманци (Луковитско).

Братỳшчо *м* — умалит. от Братуш. **Братỳшчев** *ф*.

Братя̀н *м* — успоредна форма на Братан; срв. Горан и Горян, Добран и Добрян. **Братя̀нов** *ф*.

Брациклѝев и **Брациклѝйски** *ф* — от диал. *брациклѝя* 'жител на град Брацигово'. Пещера, Чапаево (Горнооряховско).

Брачовàнов *ф* — навярно вм. Братованов или Брашованов. Варна.

Брàша *ж* — женска форма от Брашо. Вайганд, Синод. именник.

Брàшко *м* — умалит. от Брашо. Търговишко, 17 век.

Брашля̀нов *ф* — вм. Бръшлянов. Плевен, 1870.

Брашнàров *ф* — от *брашнàр* 'търговец на брашно'. Перущица.

Брашненѝчки *ф* — от диал. *брашненѝк* 'ковчег за брашно'. Кюстендил (гроб).

Брашнèнков *ф* — от прякор *Брашнèнко* 'изцапан с брашно' или 'който все иска брашно' (?) Самоков.

Брашня̀нков *ф* — източна форма на Брашненков. Стара Загора.

Брàшо *м* — от Брато с друго окончание, както Радо — Рашо, Тото — Тошо. **Брàшов** *ф*. Русе.

Брашовàнов *ф* — от диал. *брашовàн(ин)* '1. жител на град Брашов; 2. продавач на дребна железария и галантерия' (рум. braşovean). Габрово, 1893, Русе, 1936.

Брашòвов *ф* — съкрат. от Брашованов. Габрово, 1900.

Брàшой *м* — разширено от Брашо. Ник. Милев.

Бращѝлов *ф* — вж. Брущилов. Пловдив.

Брая̀н *м* — от Брай(о)+*ан*. Голям Дервент (Дедеагачко), Слегица, 1648. **Брая̀нов** *ф*. Голям Дервент, Хасково.

Брегàлница *ж* — по името на река Брегалница; срв. Бистрица, Ерма, Искър и др. Вайганд.

Брèгов *ф* — от *брег, бряг* (?) Пазарджик, Пловдив.

Брèза *ж* — женска форма от Брезо. Вайганд, Синод. именник. **Брèзински** *ф.* Елена.

Брезàн *м* — от Брез(о)+*ан*. **Брезàнов** *ф.* Благоевград. Б р е з à н о в в и р — в Етрополе.

Брезѝн *м* — от Брез(о)+*ин*. **Брезѝнов** *ф.*

Брèзо *м* — от прилаг. *брез, бряз* 'с бяло на челото' или от дървото *брезà*. **Брèзов** *ф.* Пелишат (Плевенско), Русе.

Брèзòвски *ф* — от с. Брезово (такива има три) или от Брезов дол (Свогенско). Калофер Русе, Лакатник (Свогенско).

Брезòй *м* — разширено от Брезо. Видинско. **Брезòев** *ф.* Видинско, Загражден (Никополско), Силистра.

Брèйчо *м* — от *Брезчо с преход на *з* в *й* (?) **Брèйчев** *ф.* Самоков.

Брекòя *м* — съкрат. от *Обрекоя 'обречен'; срв. Продан (?) Брезнишко.

Брèмов *ф* — съкрат. от Беремов. Горна Оряховица, 1897.

Бренѝшки *ф* — от с. Бреница (Белославинско). Кнежа, Бела Слатина, Староселци (Плевенско).

Брèнко *м* — съкрат. от Обренко. **Брèнков** *ф.* Б р è н к о в е ц — местност в Правешка Лакавица (Ботевградско).

Брèно *м* — декомпозирано от Бренко (?) **Брèнов** *ф.*

Брèско *м* — вм. Брезко, умалит. от Брезо. **Брèсков** *ф.* Казанлък. **Брескòвски** *ф.* Казанлък, Пловдив, Карлово, 1893.

Бреслѝев *ф* — вм. *Брестлиев, от с. Брест (Никополско). Русе.

Бреснѝчки *ф* — от с. Бресница (Босилеградско). Кюстендил.

Бреснѝшки *ф* — от с. Брестница (Луковитско и Тетевенско). Тетевен, Плевенско.

Брестàков *ф* — от с. Брестак (Провадийско). Шумен.

Брестенски *ф* — от с. Брест (Никополско). Комарево (Плевенско).

Брестѝчки *ф* — от с. Брестица, Бресте или друго някое село с подобно име.

Брèстов *ф* — от с. Брест (такива има три). Пазарджик.

Брестовѝчки *ф* — от с. Брестовица (Пловдивско). Търговище, Станкедимитровско.

Брестовлѝев *ф* — от с. Брестово (такива има четири). Габрово.

Брèшко *м* — съкрат. от Обрешко или вм. Брежко, умалит. от Брезо. **Брèшков** *ф.* Елена, Мездра.

Брèшо *м* — декомпозирано от „умалителното" Брешко. **Брèшев** *ф.* Варна.

Брейн *м* — от Браян с преход на неударено *а* в *е*. Трънско. **Брейнов** *ф.* Трън.

Бригѝта *ж* — нем. Brigitte, от келтски. От немски кина. Рядко. Добралево (Ореховско), род. към 1938, Кътина (Софийско) р. 1958.

Брѝзов *ф.* Згориград (Врачанско).

Бриляндов *ф* — от Брилянтов с новогръцко озвучаване на *нт* в *нд*. Синапово (Елховско), 1917.

Брилянт *м* — от скъпоценния камък *брилянт* (фр. brillant). Русе. **Брилянтов** *ф.* Плевен, 1900, 1935.

Брилянта *ж* — женска форма от Брилянт. Криводол (Врачанско), р. 1955.

Брилянтѝна *ж* — от Брилянт(а)+*ина*. Самоков, р. 1927, Плевен, р. 1946.

Бричевски *ф* — от диал. *брич* 'бръснач' (?) Варна, 1936.

Брѝчков *ф* — от Причков с озвучаване на *п* в *б* под влияние на думата *бричка* (?) Пловдив, 1949.

Бряков *ф* — от рум. Л. И. Bria. Гиген (Никополско).

Бройл и **Бруѝл** *м* — от Браил с преход на неудареното *а* в *о* (*у*). Вайганд.

Брòйно *м* — от Пройно с озвучаване на *пр* в *бр* (?) **Брòйнов** *ф.* Калтинец (Горнооряховско).

Брòйчо *м* — от Пройчо; вж. Бройно. Шумен, нар. песен.

Брòмов *ф.* Пазарджик.

Брòнзов *ф* — може би нарочно видоизменено от Брънзов. Алдомировци (Сливнишко), Згориград (Врачанско).

Брòновицки *ф* — руско име от старообрядците из Силистренско. Русе.

Брòчо *м* — разновидност на Бройчо. Кюстендилско, Радомирско, нар. песен.

Броян *м* — от Браян с преход на неудареното *а* в *о*. **Броянов** *ф.*

Брỳлеков *ф.*

Брỳмбалов *ф* — от диал. *брỳмбал* 'бръмбар'. Стара Загора (напоследък някои се пишат Бръмбаров).

Брỳнко *м* — умалит. от Бруно. **Брỳнков** *ф.* Трънчовица (Никополско), Плевен.

Брỳно *м* — ит. Bruno, име на католически светец. Рядко у нашите католици.

Брусàрски *ф* — от *брусàр* 'който прави и продава брусове' или от с. Брусарци (Ломско). Рогозен (Ореховско), Боженица (Ботевградско), Балчик.

Брỳско *м* — умалит. от Брусьо. **Брỳсков** *ф.*

Бруснàшки *ф* — от с. Брусен (Тетевенско). Луковит.

Брỳсненски *ф* — от с. Брусен (Тетевенско и Врачанско). Тетевен, 1870, Враца.

Брỳсо *м* — западна форма на Брусьо. **Брỳсов** *ф.* Губислав, Зимевица, Лакатник (Свогенско), Дълги лак (Радомирско).

Брỳсьо *м* — защитно име от *брус* — като малоценен предмет, срв. Скобел, Блехо, или като вид камък, срв. Камен. **Брỳсев** *ф.* Тодорово (Павликенско), Елена, Ляско.

вец, Габрово, Търново, Русе, Пловдив, Стара Загора.

Брýтов *ф* — съкрат. от *Брутаров (от рум. brutar 'хлебар'. Ямбол (живял в Румъния, дето бил хлебар).

Брущѝлов и **Брущѝлски** *ф* — от диал. **броща̀ло* 'отвара от растение брощ за боядисване' (?) Търново, Пловдив.

Бръдя̀нов ф — вм. Брадянов. Самоковско.

Бръзѝцов *ф* — от диал. *бръзѝца* 'много бръз и припрян човек'. Дойран, Демир Хисар, Шумен, 1935.

Бръкалòв *ф* — може би от диал. **бръкало* 'който се бърка в чужди работи или бърка на другите'; пишат го Бракалов. Калофер.

Бръмбаров и **Бръмбарски** *ф* — от прякор *Бръмбара*. Плевен, 1893, Кула, Етрополе, Оризари (Пловдивско), Стара Загора, Враца.

Бръмба̀шки *ф* — разновидност на Бръмбаров (?) Търнава (Белослатинско).

Бръмбев *ф* — от прякор *Бръмбето* 'който бърбори или бръмчи'. Пирдоп, Буново (Пирдопско), Пловдив.

Бръмски *ф* — съкрат. от Бръмбарски. Ъглен (Луковитско).

Бръмчев *ф* — вм. Брънчев.

Бръмчѝлков *ф* — от прякор *Бръмчѝлко*; вж. Бръмбев. Русе, 1936.

Бръмчѝски *ф* — разновидност на Бръмчилков.

Брънго *м* — от Брънко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Брънгов** *ф*. Кърджали, Златоград.

Брънджо *м* — от Брънчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Брънджов** *ф*. Самоков.

Брънду̀ша *ж* — вм. Брандуша. Н. Геров.

Бръндьо *м* — от Брънььо с вмъкнато *д*. **Бръндев** *ф*. Шумен.

Брънеков *ф* — от Брънев с вмъкнато *ек*. Дряново, Трявна, Търново, Севлиево, Казанлък, Стара Загора, Котел, Ямбол.

***Брънжа** *ж* — женска форма от Брънджо. **Брънжин** *ф*. Самоков.

Брънзаков *ф* — съкрат. от Бръмбъзъков или кръстоска от Бързаков и Бърнев (?) Голямо село (Казанлъшко), Карлово, Стара Загора.

Брънзалов *ф* — от диал. **брънзал* 'сиренар' (рум. brînzăr). Самоков, Хвойна, Чепеларе (Асеновградско), Пловдив.

Брънзеков *ф* — от Брънзов с вмъкнато *ек*. Котел, Каварна.

Брънзелов *ф* — видоизменено от Брънзалов. Златарица (Еленско).

Брънзов — от диал. *брънза* (рум. brînză 'сирене'). Свищов (дядото продавал сирене), Русе, Сомовит, Згориград (Врачанско), Созопол, Алдомировци (Сливнишко), Земен (Радомирско).

Брънка *ф* — женска форма от Брънко. **Брънкин** *ф* — Вълчедръма (Ломско).

Брънко *м* — умалит. от Брънььо, Бръно. **Брънков** *ф*. Търново, 1897, Ягодово (Пловдивско). **Брънковски** *ф*. София. 1897.

Брънкован *м* — употребено като *ф* — от Брънк(о) + *ован*; срв. Бранкован. Котел. 1867.

Бръно *м* — успоредна форма на Брънььо с твърдо окончание. **Брънов** *ф*. Махалата (Плевенско), 1917.

Брънче *м* — разновидност на Брънчо.

Брънчо *м* — умалит. от Брънььо, Бръно. Ботевград (вече изчезнало). **Брънчов** и **Брънчев** *ф*. Ботевград, Литаково (Ботевградско), Кула, Арчар (Видинско), Пазарджик, Кърджали. **Брънчовски** *ф*. Кремена (Врачанско).

Брънььо *м* — съкрат. от Бранимир или Бранислав, успоредна форма на Браньо с изясняване на неударението *а* в *ъ*, както Дъно от Данаил, Дъмша от Дамяна и др. **Брънев** *ф*.

Брънякоа *ф* — от диал. *брънàк* 'северен вятър, горняк'. Брест (Никополско), Русе, Плевенско, Ловеч.

Бръско *м* — вм. Бръзко, умалит. от Бърза. **Бръсков** *ф*.

Бръсна̀ров *ф* — от *бръснàр*. Силистра, 1860, Пловдив, 1900, Русе, Видин, Бургас.

Бръстѝнков *ф* — от прякор *Бръстѝнко* 'момък, чиято изгора го е оставила и се оженила за друг, а нему „дали бръстина"'. Михайловград.

Бръцко *м* — умалит. от Бръцо или разновидност на Бръско. **Бръцков** *ф*. София, 1910.

Бръцо *м* — от диал. *бръце* 'част на дървено рало' — защитно име по малоценен и постоянен предмет; срв. Стрехчо, Скобел. **Бръцов** *ф*. Миланово (Свогенско).

Бръчков *ф* — от прякор *Бръчко* 'набръчкан човек'; срв. Боршуков. Свищов, 1873, 1900, Севлиево, 1883, Силистра, 1893, Хърсово (Петричко).

Бръчмалийски *ф* — от с. Бръчма (Силистренско). Алфатар (Силистренско).

Бръшков *ф* — разновидност на Бръчков. Пещера, Церово (Пазарджишко).

Бръшля̀н *м* — от растението *бръшля̀н* или от фамилното име Бръшлянов (Бръшлян К. Бръшлянов, р. 1926).

***Бльшля̀нко** *м* — умалит. от Бръшлян. **Бръшля̀нков** *ф*. Стара Загора.

Бръшлянлиев *ф* — от с. Бръшлян или Бръшляница. Русе, 1936.

Бръшля̀нов и **Бръшля̀нски** *ф* — от с. Бръшляница (Плевенско). Плевен, 1870, 1893.

Бря̀гов *ф* — якавска форма на Брегов. Стара Загора.

Бря̀зо *м* — якавска форма на Брезо. **Бря̀зов** *ф*. Пордим (Плевенско).

Бря̀ско *м* — вм. Брязко, умалит. от Брязо. **Бря̀сков** *ф*. Добри дял (Горнооряховско).

Буалѝев *ф* — от диал. *буалѝя* 'който има бикове' (тур. boğalı) или от някое село с подобно име. Габрово, Килифарево (Търновско), Пловдив, 1900.

Бу̀ба *м* — западна форма на Бубе (?) **Бу̀бин** *ф*. Трън, 1900, Самоков, 1949.

Бубайчев *ф*. Драгомирово (Свищовско).

Бу̀балов *ф* — от диал. *бу̀бал(че)* 'буболечка'. Бръшлян (Малкотърновско).

Бубара̀ков *ф* — от с. Бобараци (Радомирско). Русе, Самоков.

Буба̀ров *ф* — от *буба̀р* 'който отглежда буби' или вм. Бобаров. Брацигово, Кричим.

Бу̀ббов *ф* — старо традиционно писане на Бубов.

Бу̀бе *м* — може би разновидност на Боби или прякорно име от *буболечка*. ЮЗБ. **Бу̀бев** *ф*. Самоков, р. 1869, Плевен, Цървеняно (Кюстендилско), Варна, Казанлък.

Бу̀би *м* — галено име от различни имена. Ново.

Бу̀бов *ф* — от *бу̀ба* 'копринена буба' — дедите били бубари. Плевен, Русе.

Бу̀бреков *ф* — от *бу̀брек* 'бъбрек'. Стара Загора, Самоков.

Бубу̀нов *ф* — от диал. *бобу̀н* 'зърно, топчица'. Казанлък.

Бугаров, Бугарев и **Бугарски** *ф* — от прякор *Бугарина* 'българина'. Брегово (Видинско), Бов (Свогенско), Плевен.

Буга̀рчев *ф* — от прякор *Буга̀рчето* 'българчето'. Дойран, Радомир, 1927.

Бу̀гин *м* — от Будин с преход на *д'* в *г'*. Гниляне (Софийско). **Бу̀гинов** *ф*.

Бу̀глев *ф* — от диал. *бу̀гла* 'веселба на годеж или на сватба' (?) Асеновград, Пловдив.

Бугò̀в *ф* — от диал. *буга̀* 'бик' (тур. boğa). Сливен.

Бу̀да *ж* — женска форма от Будин. ЮЗБ. **Бу̀дин** *ф*.

Буда̀к *м* — от Буд(о)+*ак*. **Буда̀ков** *ф*. Тополовград, 1893, Хасково, Бабек (Пловдивско), Калофер, Търново.

***Бу̀дер** *м* — от Буд(ьо)+*ер*. **Бу̀деров** *ф*. Никопол, 1900.

Буджа̀шки *ф* — от тур. bucak 'ъгъл, кът'. Гурково, Литаково, Рашково (Ботевградско), Осенов лак (Свогенско).

Бу̀джо *м* — от Бучо с озвучаване на *ч* в *дж*. **Бу̀джев** *ф*. Плевен, Пловдив.

Буджу̀ков *ф* — от Бучуков с озвучаване на *ч* в *дж*. Варна.

Бу̀ди *м* — разновидност на Будьо. Лехчево (Михайловградско). **Бу̀дев** *ф*.

Бу̀диков *ф* — от Будев с вмъкнато *ик*. Русе.

Будикянов *ф*. Стара Загора.

Будил *м* — разновидност на Будин. Демирхисарско, 16 в.

Будѝлков *ф* — вм. Бодилков. Стара Загора.

Бу̀дим *м* — съкрат. от Будимир. Брезнишко. **Бу̀димов** *ф*.

Будимѝр *м* — „който буди мир" — старинно име, възстановено по книжовен път. Рядко.

Бу̀димка *ж* — женска форма от Будим. Трънско.

Бу̀дин *м* — съкрат. от старото Будимир. ЮЗБ, Кюстендил, 1859, Банкя и околните села. **Бу̀динов** *ф*.

Бу̀дина *ж* — женска форма от Будин. Силистра, р. 1928.

Бу̀динка *ж* — женска форма от Будин. Брезнишко, Радомирско, Самоковско, Свогенско, Вълчедръма и Якимово (Ломско).

Будиò̀н *м* — видоизменено от Будьони. Михайловград, р. 1920.

Будиò̀ни *м* — вж. Будьони. Световрачане (Софийско), р. 1943.

Будисла̀в *ф* — „който буди слава" — старинно или книжовно име. Вайганд, Синод. именник.

Бу̀дко *м* — умалит. от Будьо. **Бу̀дков** *ф*. Пловдив.

Будльò̀в *ф* — разновидност на Бодлев, Бодльов. Долна Баня (Ихтиманско).

Бу̀до *м* — успоредна форма на Будьо с твърдо окончание. **Бу̀довски** *ф*. Лясковец, 1900. **Бу̀довци** — род в Езерово (Първомайско).

Будоров *ф* — разновидност на Бодуров (?)

Будра̀ков *ф*. Русе, 1936.

Буду̀ров *ф* — вм. Бодуров.

Бу̀дьо *м* — съкрат. от Будин. **Бу̀дев** *ф*. Пловдив, Видин. **Бу̀девски** *ф*. Разград.

Будьò̀ни *м* — от фамилното име на съветския воин С. М. Будённый. Михайловград, Върбовчец (Белоградчишко) — р. към 1920, Враца, р. 1949.

Бу̀елов *ф* — от диал. **бу̀ел* 'бухал'. Самоков.

Бужа̀шки *ф* — вм. Буджашки.

Бужера̀н *м* — видоизменено от Божуран. **Бужера̀нов** *ф*.

Бу̀жиев *ф* — от Бужев поради мекия изговор на *ж*.

Бу̀жо *м* — съкрат. от Божан, Божил, Божидар или друго подобно име с неударено *о*, което под ударение става *у*. Дичин (Търновско), Петричко. **Бу̀жев** и **Бу̀жов** *ф*. Дебелец (Търновско), Голямо Пещене (Врачанско).

Бу̀за *ж* — женска форма от Бузо, Бузе. Брезнишко. **Бу̀зин** *ф*. Цариброд, 1893.

Буза̀нов *ф* — от диал. *буза̀н* 'бузест човек'. Чепинци (Софийско).

Буза̀тов *ф* — от диал. *буза̀т* 'бузест'. Видин, Варна.

Бу̀здрев и **Бу̀здров** *ф* — от прякор *Бу̀здрьо, Бу̀здро* 'човек с отпуснати меса' (от диал. *бу̀здра*). Карлово, Пловдив, Еникьой (Македония).

Бу̀зѐ *м* — западна форма на Бузьо. Брезнишко. **Бу̀зѐв** *ф.* Радомир, Долна махала (Самоковско), Мирово (Ихтиманско).

Бу̀зник *ф* — руско фамилно име. Пазарджик, 1959.

Бу̀зо *м* — успоредна форма на Бузьо с твърдо окончание. **Бу̀зов** *ф.* Враца, Кула, Витановци (Пернишко), Казанлък, Първомайци (Горнооряховско).

Бу̀зол *м* — от Буз(о)+*ол.* **Бу̀золов** *ф.* Свищов, 1888.

Бузу̀ков *ф* — вм. Бозуков. Кортен (Новозагорско), 1883, Хасково.

Бу̀зьо *м* — прякорно име от *бу̀за* 'човек с големи и пълни бузи'. **Бу̀зев** *ф.* Дряново, Гозница (Ловешко), Въбел (Никополско).

Бузя̀ков *ф* — от диал. **бузя̀к* 'бузест човек' (?) Шишманово (Самоковско).

Буина *ф.* Ник. Милев.

Буйлѝев *ф* — от диал. *бойлѝя* 'висок на ръст' (тур. boylu).

Бу̀йлов *ф* — от Бульов с премет на йотацията (?) Световрачене (Софийско).

Бу̀йно *м* — от Буньо с премет на йотацията. **Бу̀йнов** *ф.* Банско, Косенец (Македония), Варна, 1936.

Бу̀йнозов *ф* — може би от *бу̀йност* (?) Горско Ново село (Горнооряховско), Търново, Долно Ботево (Хасковско).

***Бу̀йо** *м* — от *бу̀ен* (?) **Бу̀ев** *ф.* Мездра.

Бука̀н *м* — от Бук(о)+*ан.* Бука̀нов дол — местност в Гурково (Ботевградско).

Бука̀на *ж* — женска форма от Букан. Кюстендил, 1879.

Бука̀рев и **Бука̀ров** *ф* — от диал. *букара* 'съд за вино, кана'. Пловдив.

***Букѝк** или ***Букѝко** *м* — разновидност на Бойкики. **Букѝков** *ф.* Пловдив.

Бу̀клев и **Бу̀клов** *ф* — от диал. *бу̀кла* 'бъклица'. Шумен.

Бу̀ко *м* — съкрат. от Букор и осмислено с първото *бук.* **Бу̀ков** *ф.* Пловдив, Брезово, Брестовица, Устина (Пловдивско), Перущица, Райково (Смолянско), Кула, Цариброд, Владимирово (Михайловградско). **Бу̀ковски**[1] ф. Плевен, Кула, Лакатник, Осенов лак (Свогенско). **Бу̀кович** *ф.* Бърдарски геран (Белослатинско).

Букова̀н *м* — от Бук(о)+*ован*, както Братован, Милован, Радован. **Букова̀нски** *ф.* Литаково (Ботевградско), Церецел (Свогенско).

Бу̀ковски2 *ф* — от с. Буково, Буковец (такива има няколко) или от Буко (вж. Буковски[1]).

Бу̀кор *м* — от рум. bucuròs 'радостен'. **Бу̀коров** *ф.* Русе, Тутракан, Разград, Блатница (Балчишко), Габрово (гроб).

Бу̀кур *м* — разновидност на Букор. **Бу̀куров** ф. Силистра, 1895.

Букурещлѝев *ф* — от диал. *букурещлѝя* 'който е живял в Букурещ'. Ловеч, Пловдив.

Бу̀кьо *м* — от Бутьо с преход на *т'* в *к'*. **Бу̀кев** *ф.* Русе, Тутракан, Пазарджик, Велинград, Долен (Гоцеделчевско).

Бу̀кьовски *ф* — от с. Букьовци. Добралево (Ореховско).

Бу̀ла *ж* — женска форма от Бульо, Було. Озърновци (Брезнишко).

Була̀кев *ф* — от диал. *була̀ки* 'дано' — поради често повтаряне на тая дума. Любовище (Мелнишко).

Була̀нов *ф* — разновидност на Боланджиев (?) Грудово, Росеново (Грудовско), Варна.

Була̀тов *ф* — от диал. *була̀т* 'стомана' (пер.-тур. pulat). Свищов, 1893, Никопол, 1900, Русе, 1936.

Була̀чев *ф* — може би вм. Булашев. Нова Загора (гроб).

Була̀шев *ф* — от тур. bulaşmak 'изцапвам се'. Казанлък, Варна.

Булашѝков *ф* — вж. Булашъков. Сливен, 1843.

Булашѝнков *ф* — от прякор *Булашѝнко*; вж. Булашъков. Варна.

Булашъ̀ков *ф* — от тур. bulaşık 'мръсен'. Самоков, 1893.

Булга̀ров *ф* — от *булга̀р(ин)* 'българин'. Русе, 1936.

Булгурджѝев *ф* — от диал. *булгурджѝя* 'продавач или любител на булгур' (тур. bulgurcu). Русе.

Булгу̀рев и **Булгу̀ров** *ф* — от *булгу̀р.* Сливен, 1873, Стара Загора, Симеоновград, Пловдив.

Булгу̀рков *ф* — от прякор *Булгу̀рко* 'който обича булгур'. Самоков, Елин Пелин.

Булѐнов *ф* — разновидност на Боленов; вж. Болен. Плевен.

Булибашински *ф* — вж. Булугбашиски. Кюстендил (гроб).

Бу̀лин *ф* — от *була* 'туркиня' (бабата на младини била грабена от турчин, а след Освобождението се оженила за българин). Косталево (Врачанско).

Булиев *ф* — вм. Булев поради мекия изговор на *л.* Сливен, 1900, Никопол, Плевен.

Бу̀лкин *ф* — от *бу̀лка* (навярно бил под силно влияние на булката си). Пловдив.

Бу̀лков *ф* — разновидност на Булкин (?) Копривщица, 1845.

Булма̀нов *ф* — от тур. bulman 'който изнамира, измисля нови неща'. Горнооряховско, Шумен.

Бу̀ло *м* — успоредна форма на Бульо с твърдо окончание. Ловеч.

Булугбашиски *ф* — разновидност на Болюкбашев. Кюстендил (гроб).

Бу̀льо *м* — съкрат. от *Болярин с преход на редуцираното *о* в *у*; за значението срв. Бано, Бейо, Кральо. **Бу̀лев** и **Бу̀льов** *ф.* Айтос, 1878, Стижарево (Свищовско).

Бов (Свогенско), Долно Вършило (Ихтиманско), Крушево (Македония).

Бу̀ляков и **Бу̀ляшки** *ф* — от диал. *бу̀ляк* 'бухал'. Баня, Лехчево (Михайловградско), Букьовци (Ореховско).

Булянски *ф* — вж. Болян. Велинград.

Бу̀мбалов *ф* — от диал. *бу̀мбало* 'кълбо от рехава материя'. Миндя (Еленско), Лясковец, Горна Оряховица, Търново.

Бу̀мбаров и **Бу̀мбарски** *ф* — от диал. *бу̀мбар* 'бръмбар'. Извор (Радомирско), Кюстендилско, Гърмен (Благоевградско).

Бумбашѝров *ф* — от диал. *бумбашѝр* 'главатар на отряд' или 'пратеник, преследвач' (от тур. бинбашия). Костур.

Бу̀мбо *м* — от Бумо с вмъкнато *б* (?) **Бу̀мбов** и **Бу̀мбовски** *ф*. Брезово (Пловдивско), Бреница (Белослатинско), Стара Загора.

Бу̀мо *м*. **Бу̀мов** *ф*. Лясковец, 1900, Габрово, 1910.

Бу̀на *ж* — женска форма срещу Буно, Буньо. Комарево (Берковско).

Буна̀лов *ф* — вм. Боналов. Стара Загора.

Буналуков *ф*. Болград, 1857.

Бунарджѝев *ф* — от диал. *бунарджѝя*, 'който копае кладенци' (тур. pınarcı). Търново, Сливен, Стара Загора.

Буна̀ров *ф* — от *буна̀р* 'дълбок кладенец' или съкрат. от Бунарджиев. Свищов, 1893.

Бунда̀шки *ф* — вм. Бондашки. Калугерово (Ботевградско).

Бунджаков *ф* — разновидност на Бунджуков. Мало Конаре (Пазарджишко).

Бу̀нджалов *ф* — вм. Бунджулов.

Бу̀нджо *м* — от Бунчо с извучаване на *нч* в *ндж*. **Бу̀нджев** *ф*. Кубрат.

Бунджу̀ков *ф* — вм. Бонджуков. Добруджа. 1862.

Бу̀нджул *м* — от Бундж(о)+*ул*. **Бу̀нджулов** *ф*. Брезник, 1893. **Бу̀нджула** *пр* — от забравеното л. и. Бунджул. Брезник, 1893.

Бу̀ндиков *ф* — от Бундев с вмъкнато *ик*.

Бу̀ндо *м* — от Буно с вмъкнато *д*. **Бу̀ндов** *ф*. Жедна (Радомирско).

Бундуков *ф* — разновидност на Бондоков или Бундиков. Русе.

Бу̀ндьо *м* — от Буньо с вмъкнато *д*. **Бу̀ндев** *ф*. Поликраище (Горнооряховско), Кула.

Бу̀не *м* — успоредна форма на Буньо. Бр. Миладинови.

Бунеба̀ров *ф* — видоизменено от Бимбиров (?) Пловдив.

Бунѐлски *ф* — от диал. *бунѐла* 'вилица' (хранел се с вилица, когато тя е била нещо ново). Вършец, Новачене (Ботевградско).

Бу̀нзов *ф* — от Бузов с вмъкнато *н* (?) Плевен.

Бунѝщев *ф* — от *бунище*. Велинград.

Бу̀нкера *ф* — прякор от Втората световна война. Оряхово (Свиленградско).

Бу̀но *м* — от рум. bun 'добър'; срв. Добри. **Бу̀нов** *ф*. Крушовене (Ореховско).

Бу̀новали *ф* — от с. Буново (Кюстендилско). Кюстендил, 1879.

Бу̀новски *ф* — от с. Буново (Пирдопско). Правец (Ботевградско).

Бу̀нцев *ф* — успоредна форма на Бунчев. Варна.

Бу̀нчо *м* — умалит. от Буно, Буньо. **Бу̀нчев** и **Бу̀нчов** *ф*. Пловдив, Лакатник (Свогенско).

Бу̀ньо *м* — успоредна форма на Буно с меко окончание. Медвен (Котленско). **Бу̀нев** *ф*. Търново, 1900, Русе, Карлово, Чибаовци (Свогенско). **Бу̀ньов** *ф*. Цариград, 1858. Б у̀ н ь о в е ц и Б у̀ н ь о в с к и д о л — местности в Правешка Лакавица (Ботевградско).

Бураджѐнов *ф* — видоизменено от Бораджиев (?) Пловдив.

Бураза̀ков *ф* — видоизменено от Бързаков (?) Балван (Търновско).

Бура̀н *м* — вм. Боран. **Бура̀нов** *ф*. Равна (Провадийско), 1860, Сливен. **Бурановски** *ф*. Банско.

Бура̀чев *ф* — вм. Борачев.

Бурбалов *ф* — видоизменено от Барбалов. Сопот, Пловдив.

Бургазлѝев *ф* — от *бургазлѝя* 'жител на град Бургас'. Толбухин, 1908.

Бурга̀зов *ф* — от град Бургас. Свищов, Стара Загора, Сливен.

Бургелов *ф* — вж. Бургилов. Долно Белево (Хасковско), Марица, 1898, Стара Загора.

Бу̀ргер *ф* — от нем. Bürger 'гражданин'. Видин, 1870.

Бургѝлов *ф* — от диал. **бургѝло* 'бургия'. Пловдив.

Бургѐв *ф* — от тур. burgu 'бургия, свърдел'. Търново.

Бургуджѝев (и **Бургоджѝев**) *ф* — от диал. *бургуджѝя* 'ковач, който прави свръдли, бургии' (тур. burgucu). Харманли, 1898, Ловеч, 1900, Търново, Русе.

Бургулев *ф* — вм. Бургилов.

Бургунджѝев *ф* — от Бургуджиев с вмъкнато *н*. Дряново, 1900.

Бу̀рда *ж* — женска форма от Бурдо, Бурдьо. **Бу̀рдин** *ф*. Банско, Дорково (Велинградско).

Бурда̀к *м* — прякорно име от Бурдо. **Бурда̀ков** *ф*. Бела Слатина.

Бурджиев *ф* — от Бурджев поради мекия изговор на *дж*. Русе.

Бу̀рджиков *ф* — от Бурджев с вмъкнато *ик*. Русе, 1900.

Бу̀рджо *м* — от Бурчо с озвучаване на *рч* в *рдж*. **Бу̀рджев** и **Бу̀рджов** *ф*. Плевен, Одърне (Плевенско), Борима (Троянско), Койнаре (Белослатинско), Търговище.

Бурдиняшки *ф* — от диал. *бурденяк* 'разбъркано със суроватка кисело мляко'. Кнежа.

Бурдо *м* — от Буро с вмъкнато *д*. **Бурдов** *ф*.

Бурдьо *м* — от Бурьо с вмъкнато *д*. **Бурдев** *ф*. Пловдив.

Бурелски *ф* — от областта Бурел в Западна България.

Бурен *м* — а) от прилаг. *бурен* — пожелателно име: да бъде буен, жизнен; б) от существ. *бурен* — защитно име по нещо малоценно, което винаги вирее. **Буренов** *ф*. Казанлък, 1878. **Буреновски** *ф*.

Буренко *м* — умалит. от Бурен. **Буренков** *ф*. Русе.

Бурето *пр* — „дебел като буре". Стара Загора.

Буржиков *ф* — вм. Бурджиков. Чолаковци (Търновско).

Буриев *ф* — вм. Бурев поради мекия изговор на *р'*. Варна.

Бурилков *ф* — от диал. *бурилка* 'бъчва'. Малко Търново, Лозно (Кюстендилско).

Бурин *ф* — писателски псевдоним.

Бурицов *ф* — вж. Борица. Ник. Милев.

Бурко *м* — умалит. от Буро, Бурьо. **Бурков** *ф*. Копиловци (Михайловградско), Търговище. **Бурковски** *ф*. Варна.

Бурлаков и **Бурлашки** *ф* — от диал. **бурлак* 'буен младеж, който бурлее' или от рум. burlac 'ергенин'. Тутракан, Плевен, Неофит Рилски (Провадийско), Варна, Блатец (Сливенско), Стара Загора.

***Бурлен** *м* — от диал. *бурлея* 'буйствувам, върлувам' — пожелателно име; срв. Бурен. **Бурленов** *ф*. Гулянци (Никополско).

Бурмалиски *ф* — от диал. *бурмалия* 'шивач на добре извити гайтани по мъжки дрехи'. Самоков.

Бурмев *ф* — успоредна форма на Бурмов. Стара Загора, Видин.

Бурмов (*ф* — от тур. burma '1. който много се върти; 2. скопен'. Габровско, Гостилица (Дряновско), Бяла Черкова (Търновско), Карлово.

Бурназов, **Бурназки**, **Бурнаски** и **Бурнашки** *ф* — от тур. burnaz '1. с голям нос; 2. надменен, горделив'. Пловдив, Русе, Бургас, Видин, Радомирско, Станкедимитровско, Кюстендил.

Бурнаков *ф* — от диал. *бурнак* 'буренак'. Елена, 1893.

Бурно *м* — успоредна форма на Бурньо с твърдо окончание. **Бурнов** *ф*. Русе, 1908.

Бурнусузов *ф* — вм. Бурунсузов. Айтос.

Бурньо *м* — от прилаг. *бурен*; срв. Бурен. **Бурнев** *ф*. Златарица, Росно (Еленско), Търново, Орехово.

Буро *м* — от *бура*, *буря* — „силен като буря"; срв. Бурен, Бурлен, Бурньо. Видин. **Буров** *ф*. Нарядко почти из цялата страна. **Буровски** *ф*. Плевен, 1900, Правец (Ботевградско), Враца.

Бурсняшки *ф*. Плевен.

Бурсуков *ф* — вм. Борсуков. Свищов, 1888.

Буртов и **Буртев** *ф* — от прякор *Бурто*, *Буртьо* (от рум. burtă 'корем'); срв. Мешков. Видин, Сомовит, Славовица (Плевенско).

Буруджиев *ф* — от диал. *буруджия* 'тръбач'; вж. Буруджов. Добри дял (Горнооряховско), Мъглен (Айтоско).

Буруджов *ф* — от тур. borucu 'тръбач'. Търговище, 1927.

Буруков *ф* — от тур. buruk 'възкисел'. Стрелец (Горнооряховско).

Бурунсузов *ф* — от тур. burunsuz 'който няма нос или обоняние'. Русе.

Бурханларски *ф* — от с. Бурханлар (Единаковци, Шуменско, или Радан войвода, Новопазарско). Варна.

Бурцов *ф* — от *борец* (?); срв. Борцов.

Бурча *ж* — женска форма от Бурчо. **Бурчин** *ф*. Вълчедръма (Ломско).

Бурчаков *ф* — от диал. *бурчак* 'вид кръмно растение' (тур. burçak). Пловдив.

Бурчо *м* — умалит. от Буро. **Бурчов** *ф*. Згориград (Врачанско).

Бурьо *м* — успоредна форма на Буро с меко окончание. **Бурев** *ф*. Пънчево (Грудовско), Търговище, Враца.

Буря *ж* — от нариц. *буря*; срв. Бурен. Ново, рядко.

Бурян *м* — от Бурь(о) + *ан*. Рядко.

Буряна *ж* — женска форма от Бурьо.

Бурянски *ф*. Станке Димитров.

Бусагов *ф* — от диал. **бусаги* 'дисаги' (?) Пловдив.

Бусалов *ф*. Ловеч, 1900.

Бусаров и **Бусарски** *ф* — вм. Бусеров, **Бусерски** (?) Гоцеделчевско

Бусев *ф*. София, 1906.

Бусеров и **Бусерски** *ф* — от диал. *бусер* 'изкопан къс земя с трева по нея; чим'. Бреница (Белослатинско), Плевен, Търново.

Бусински *ф* — от с. Бусинци (Трънско). Самоков.

Буско *м* — вм. *Бузко, умалит. от Бузо. **Бусков** *ф*. Кула.

Бутак *м* — прякорно име от Бутo. **Бутаков** *ф*. Берковица.

Бутанерски *ф*. Пловдив.

Бутански *ф* — от с. Бутан (Ореховско). Кнежа, Гнойница (Ломско).

Буташко *м* — умалит. от Бутак. **Буташков** *ф*. Лясковец (външно лице).

***Бутил** *м* — от Бут(о), Бут(ьо) + *ил* или вм. Ботил. **Бутилов** *ф*. Харманли, 1893, Самоков.

Бутлев *ф* — от прякор *Бутльо*; вж. Бутнев.

Бутнев *ф* — от прякор *Бутньо* 'възглупав или халосан човек'. Пловдив.

Бу̀тников *ф* — от Бутнев с вмъкнато *ик*. Пловдив.

Бу̀то *м* — от корена на диал. *бутѐя, ботѐя* 'вирея, развивам се буйно'. **Бу̀тов** *ф*. **Бу̀товски**[1] *ф*.

Бу̀товски[2] *ф* — от с. Бутово (Търновско).

Бутра̀ков *ф* — от прякор *Бутра̀к*; вж. Бутрев. Пазарджик.

Бутра̀чков *ф* — от прякор *Бутра̀чко*, умалит. от Бутрак. Котел.

Бу̀трев *ф* — от прякор *Бутрьо* 'дебелан' (от рум. burtă 'корем' с метатеза). Калофер, Пловдив.

Бу̀тьо *м* — успоредна форма на Буто с меко окончание. **Бу̀тев** *ф*. Павелско (Асеновградско), Пещера, Пловдивско.

Бу̀фев *ф* — от диал. *буф* 'бухал'. Варна.

Бу̀халов и **Бу̀халски** *ф* — от прякор *Бу̀хала* 'човек с изпулени очи, рошава глава или някаква друга прилика с птицата бухал'. Карлово, 1878, Кричим, Самоков, Червен бряг, Берковица.

Бухларски *ф*.

Бу̀хлев *ф* — от прякор *Бу̀хльо*; срв. Бухалов. Горно Броде (Сярско), Гоце Делчев, Пещера, Пловдив, Варна, Козаревец (Горнооряховско).

Бу̀хов *ф* — от диал. *бух* 'бухал'. Силистра 1894, Гоцеделчевско, Пловдив, Кръстевич (Пловдивско), Костенец. **Бу̀ховски**[1] *ф*. Кюстендил, 1879.

Бу̀ховски[2] *ф* — от с. Бухово (Софийско). Враждебна.

Бухонцев *ф*. Стара Загора.

Бухо̀ров *ф* — вм. Бохоров. Видин.

Бу̀хтев *ф* — от прякор *Бу̀хтьо* 'мешко, дебелан' (от рум. buft 'корем, шкембе'). Тутракан, Разград, Шумен, Русе.

Бухча̀ров *ф* — от диал. **бохча̀р* 'който тъче и продава бохчи' (?) Стара Загора.

Бу̀хчев *ф* — от прякор *Бу̀хчо*; вж. Бухтев. Стара Загора, 1900, Карнобат.

Буцара̀нски *ф* — от прякор *Буцара̀н* 'дебел, пълен човек' (?) Етрополе.

Буцелѐвски и **Буцалѐвски** *ф* — от някое село Буцелево. Босилеград, 1893.

Бу̀цо *м* — от Буто или Буко с друг завършек, както Йоцо — Йото, Вуцо — Вуто, Пецо — Петьо. **Бу̀цов** и **Бу̀цев** *ф*. Етрополе, Поморие, 1893, Бургас, 1927, Конуш (Асеновградско), Варна, Никопол, Станке Димитров, 1905. Б у̀ ц о в о т о — местност в Разлива (Ботевградско).

Буцукчѐнов *ф* — от диал. **боцокчѐн* 'човек с брадавици по лицето' (?); срв. рум. boţochină 'брадавица'. Горни Цибър (Ломско).

Бучави̇̀нов *ф* — вж. Бучевинов. Самоков.

Буча̀ков и **Буча̀шки** *ф* — от диал. *буча̀к* 'нож' (тур. bıçak); срв. Бичаков. Казанлък. Новачене (Ботевградско).

Бучакчи̇̀ев *ф* — от диал. *бучакчѝя* 'ножар' (тур. bıçakçı). Шумен.

Бучева̀нов *ф* — разновидност на Бучевинов. Кюстендил.

Бучеви̇̀нов *ф* — от местност Бучевин в Самоковско (?) Самоков, Шумен, Нова Загора.

***Бучѐл** *м* — от Буч(о)+ *ел*. **Бучѐлски** *ф*. Кнежа, Туден (Софийско).

Бу̀чин *м* — от Буч(о) + *ин*. Софийско. **Бу̀чински**[1] *ф*. Враца.

Бу̀чински[2] *ф* — от с. Бучино.

Бу̀чко *м* — умалит. от Бучо. **Бу̀чков** *ф*. Копривщица, Добърско (Разложко), Якоруда, Лозно (Кюстендилско), Скрино (Станкедимитровско), Кула, Русе, Гаврailово (Сливенско).

Бу̀чо *м* — от Буко, Бутьо, Бушо или друго подобно име; срв. Мико — Мицо — Мичо, Вълко — Вълчо. Медвен (Котленско) **Бу̀чев** *ф*. Соволяно (Кюстендилско), Пловдив, Белово (Пазарджишко), Търново. **Бучо̀в** *ф*. Станке Димитров.

Бучоков *ф* — вм. Бучуков. Стара Загора.

Бучу̀ков и **Бучу̀ковски** *ф* — от тур. buçuk 'половина' (може би в смисъл 'половин човек, много дребен човек' (?) Пловдив, Каблешково (Пловдивско), Нови пазар, Русе, Горна Оряховица, Видин.

Бу̀ша *ж* — съкрат. от Ламбуша. Сливен, Търново.

Буша̀ндров *ф*. Сливен.

Бушара̀нов *ф* — вм. Бошаранов. София, 1893.

Буша̀рски *ф* — може би от тур. boş 'празен, незает, разведен'. Кюстендил.

Бу̀ши *м* — разновидност на Бушо. Плевен, 1869.

Бу̀шка *ж* — умалит. от Буша. Търново, Лясковец, Шумен, Плевенско.

Бушкалов *ф*. Стара Загора.

Бу̀шко *м* — умалит. от Бушо, Буши. Козлодуй, 1870. **Бу̀шков** и **Бу̀шкев** *ф*. Козлодуй, Челопечене (Софийско).

Бу̀шо *м* — съкрат. от Ламбуш. **Бу̀шев** и **Бу̀шов** *ф*. Брегово (Видинско), Дъбован (Никополско), Сливен, 1893, Панагюрище.

Буюкли̇̀ев и **Буюкли̇̀йски** *ф* — от диал. *буюклѝя* 'мустакат, с големи мустаци' (тур. bıyıklı). Нарядко, главно в ИзБ.

Буюндру̀ков *ф* — от диал. *буюндру̀к* 'ярем' (тур. boyundruk). Пловдив.

Буюрджи̇̀ев *ф* — от диал. **буюрджия* '1. заповедник; 2. който обича да кани гости' (от тур. buyhrmak). Русе.

Бъ̀баров *ф* — от диал. *бъ̀бар* старобълг. **бъбръ** 'животно бобър'. Батак.

Бъ̀бреков *ф* — от *бъ̀брек*. Ямбол, 1897.

Бъбъ̀ровци *род* — вж. Бъбаров. Искра (Първомайско).

***Бъ̀го** *м* — от Пъко с озвучаване на съгласните (?) **Бъ̀гов** *ф*.

Бъ̀дев *ф* — навярно видоизменено от Бадев покрай глаг. *бъ̀да*. Видинско.

Бъдиков *ф* — от Бъдев с вмъкнато *ик* (?) Варна, 1936.

Бъду̀чев *ф* — вм. Бадучев. Бяла.

Бъждърва̀нов *ф* — може би видоизменено от *Башдервенов, от някое село Башдервен(т). Айтос.

Бъза̀йтов *ф* — видоизменено от Базаитов. Пловдив, възрожденски книжовник, 1893, 1917, София, 1908.

Бъздрига̀нов *ф* — може би видоизменено от Боздуганов (?) Благоевград.

Бъзев *ф* — от растението *бъзе* или от Бързев с изпадане на *р*. Копривщица, 1852, Шипка (Казанлъшко), Радомирско.

Бъзински *ф*.

Бъзлев *ф* — от прякор *Бъзльо* 'страхливец'. Пловдив.

Бъзлъ̀ков *ф* — видоизменено от Бозалъков. Сопот, 1900.

Бъзля̀нков *ф* — от прякор *Бъзля̀нко* 'страхливко'. Пловдив.

Бъ̀зов *ф*. разновидност на Бъзев. Габрово, Емборе (Македония).

Бъ̀зовски *ф* — от с. Бъзовец (Ломско). Цариброд, 1893, Враца.

Бъзо̀ев *ф* — вм. Бързоев. Видин.

Бъзъ̀ков *ф* — от диал. *бъзък* 'бъзе'. София, 1893.

Бъзънлиев *ф* — от диал. *бъзънлия* 'жител на с. Бъзън (Русенско)'. Русе.

Бъкла̀ров *ф* — вж. Бакларов. Шумен.

Бъ̀клев *ф* — вж. Бъклов. Карлово, Розово (Брациговско), Обзор (Поморийско).

Бъклича̀ров и **Бъклича̀рски** *ф* — от *бъкличàр*. Пещера, Трудовец (Ботевградско).

Бъкло̀в *ф* — от *бъкъл* 'дървен съд за носене на вода'. Търново, 1893, Варна.

Бъ̀ков *ф* — от рум. л. и. Bîca. Брегово (Видинско).

Бълвашев *ф*. Пловдив.

Бълга̀ра *ж* — съкрат. от женското л. и. България. Михайловград, р. 1884.

Българа̀нов *ф* — от *българàн* 'типичен българин'. Шумен, Русе.

Българѐна *ж* — от *България*. Свищов, р. 1943.

Българѐнски *ф* — от с. Българене (Ловешко или Севлиевско). Твърдинци (Търговишко).

Българѝна *ж* — от *България*. Русе, р. 1913.

Бълга̀рия *ж* — от името на държавата; срв. Македония. Русе, р. 1885.

Българѝята *пр* — от *България* — поради често повтаряне на тая дума. Плевен, 1908. **Българѝев** *ф*. Габрово, 1899.

Българо̀в *ф* — от прякор *Българина* или *Българията*. Тетевен, 1893, Шумен, 1917, Севлиево.

Българчето *пр* — от *българче*. Търново, 1894.

Българя̀нов *ф* — разновидност на Българанов. Ловеч.

Бългу̀рев *ф* — вм. Булгурев. Тюркмен (Пловдивско).

Бълдъ̀рков *ф* — от прякор *Бълдъ̀рко*; вж. Балдаранов. Козловец (Свищовско).

Бълхо̀в *ф* — от прякор *Бълхàта*. Котел, Елена, Пловдив.

Бъльо *м* — съкрат. от Балин или Балан с изясняване на редуцираното *а* в *ъ*, успоредна форма на Бальо. Харманли, 1893. **Бълев** *ф*. Смолянско.

Бъмбаров *ф* — от диал. *бъмбар*; срв. Бръмбаров. Грудово.

Бъна *ж* — женска форма от Бъно. Александрово (Ямболско), Зелениково (Пловдивско), Пловдив.

Бънджо *м* — от Бънчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Бънджев** *ф*. Милковица (Никополско).

Бъндо *м* — от Бъно с вмъкнато *д*. **Бъндов** *ф*. Варна.

Бъндьо *м* — от Бъньо с вмъкнато *д*. **Бъндев** *ф*. Брацигово.

Бънза̀ров *ф* — от рум. pînzar 'платнар, търговец на платна' с озвучаване на *п* в *б*. Плевен.

Бънзов *ф* — от рум. pînza 'платно' или съкрат. от Бънзаров. Охрид.

Бънка *ж* — умалит. от Бъна. Пловдив.

Бънко *м* — умалит. от Бъно, Бъньо. **Бънков** *ф*. Козлодуй.

Бъно *м* — съкрат. от Банѝка, Бану̀ка, Бану̀ц, Банàн или друго подобно име с изясняване на редуцираното *а* в *ъ*, успоредна форма на Бано. **Бънов** *ф*. Милковица (Никополско).

Бънчо *м* — умалит. от Бъно, Бъньо. Добротица (Дуловско). **Бънчев** *ф*.

Бъньо *м* — успоредна форма на Бъно с меко окончание. **Бънев** *ф*. Добротица (Дуловско), Котел, Пловдив.

Бърбана̀ков *ф* — вм. Барбанаков. Калояново (Пловдивско).

Бърбенов *ф* — може би от *бърборя*. Русе, 1936.

Бърбора̀ня *пр* — „който много бърбори". Разлива (Ботевградско).

Бърбо̀рков *ф* — от прякор *Бърбòрко*. Караисен (Павликенско), Габровско, Тополово (Пловдивско), Горубляне (Софийско).

Бърбо̀ров и **Бърбо̀рски** *ф* — от глаг. *бърбòря*. Враца, Орехово, Пловдив.

Бърбо̀рчев *ф* — разновидност на Бърборов и Бърборков. Пловдив.

Бърда̀ров и **Бърдарски**[1] *ф* — от *бърдàр* 'който прави и продава бърда за тъкане'. Плевен, Солун. Етрополе,Осиковица (Ботевградско), Михайловград.

Бърда̀рски[2] *ф* — от с. Бърдарски геран (Белослатинско). Луковит.

Бърдѐнко *м* — умалит. от Бърдо, Бърдьо. **Бърдѐнков** *ф*. Русе.

Бърдо *м* — от старинно *бърд* 'меч' или от рум. Bîrda, производно от bardă 'брадвичка'. **Бърдов** *ф.* Видинско.

Бърдỳков *ф* — от диал. *бърдỳк* '1. глинена кана; 2. стомна' (от тур. bardak). Равногор (Пещерско), Пловдив.

Бърдьо *м* — успоредна форма на Бърдо с меко окончание. **Бърдев** *ф.* Русе.

Бърза *ж* — женска форма срещу Бързе, Бързьо. **Бързин** *ф.* Търговище (преселник от запад).

Бързàков. Бързàшки и **Бързàчки** *ф* — от прякор *Бързàк(а)* 'който много бърза или работи бързо'. Нарядко почти из цялата страна.

Бързàнов *ф* — от прякор *Бързан* (вж. Бързаков).Самоков, Говедарци (Самоковско), Шумен, 1905.

Бързàчков *ф* — разновидност на Бързаков. Варна.

Бързѐ *м* — пожелателно име: да бъде бръз и стремителен в работата си. Пехчево (Македония). **Бързев** *ф.* Кюстендилско, Враждебна (Софийско), Пловдив, Горска поляна (Грудовско).

Бързѐйко *м* — от Бърз(е) + *ейко.* **Бързѐйков** *ф.* Пловдив.

Бързешки *ф* —разновидност на Бързашки.

Бързика *м* — някаква разновидност на Бързе. Неврокопско, 16 в.

Бързѝл *м* — от Бърз(а) + *ил.* **Бързѝлов** *ф.* Дюлево (Грудовско), Бургас. **Бързѝлски** *ф.* Врачеш (Ботевградско).

Бързѝнка *ж* — от Бърз(а) + *инка.* Бургас, 1957.

Бързо *м* — успоредна форма на Бързе. **Бързовски** *ф.* Врачеш (Ботевградско).

Бързòй *м* — разширено от Бързо. **Бързòев** *ф.* Видин.

Бързьо *м* — успоредна форма на Бързе. Въбел (Никополско). **Бързев** *ф.* Въбел, Свищов, Иванча (Търновско).

Бъркàчев и **Бъркàшки** *ф* — от с. Бъркач (Плевенско), Плевен, Търговище.

Бърко *м* — умалит. от Бъро. **Бърков** *ф.* Пазарджик. Плевен.

Бърлев *ф* — от прякор *Бърльо* 'човек с големи устни и широко лице'. Загоричане (Костурско).

Бърлиев *ф* — вм. Бърлев поради мекия изговор на *л'*. Пазарджик.

Бърмко *м* — от Бръмко, Брънко. **Бърмков** *ф.* Чепинци (Софийско).

Бърна *ж* — женска форма от Бърньо, Бърни. Търговище, Севлиево, Въбел (Никополско), Казанлъшко, Елхово, Светлина (Тополовградско).

Бърне *м* — западна форма на Бърни. **Бърнев** *ф.* Ботунец, Челопечене (Софийско).

Бърнеков *ф* — от Бърнев с вмъкнато *ек.*

Бърнѐл *м* — от Бърн(и), Бърн(ьо) + *ел.* **Бърнѐлов** *ф.* Хасково.

Бърни *м* — разновидност на Бърньо. Разград, 1875. Русе, Видин. **Бърнев** *ф.* Котел, 1868, Дряновско, 1870, Шумен, Разград, Търговище, Русе, Карнобат.

Бърньо *м* — от Бръньо с премет на *ръ* в *ър.* Варна. **Бърнев** *ф.*

Бърнѝков *ф* — вж. Бръняков. Староселци (Плевенско), Плевен.

Бъро *м* — а) може би видоизменено от Бърни, Баро или Беро; б) от рум. Bîra, Bîrul. **Бъров** *ф.* Търново, 1893, Свищов, Русе.

Бърсàнов *ф* — вм. Барсанов. Антимово (Видинско).

Бърсов *ф.*

Бърцов *ф* — вм. Бръцов. Миланово (Своге нско).

Бърчѝнков *ф* — от диал. *бърчѝнка* 'малко бърдо, малък баир'. Лъджа (Смолянско).

Бърчо *м* — умалит. от Бъро. **Бърчев** *ф.* Русе, Пловдив. **Бърчовски** *ф.*

Бътлеков *ф* — от Бътев с вмъкнато *лек.* Панагюрище.

Бъто *м* — съкрат. от Батой, Батон, Батуш или друго подобно име с изясняване на редуцираното *а* в *ъ*, успоредна форма на Бато. **Бътов** *ф.* Русе.

Бътьо *м* — успоредна форма на Бъто. **Бътев** *ф.* Русе.

Бъхлев *ф* — от Бълхов с премет на *лх* в *хл.* Пловдив.

Бъхчавàнов *ф* — вм. Бахчеванов. Сливен.

Бъцо *м* — съкрат. от Бацал, Бацан, Бацин или друго подобно име с изясняване на редуцираното *а* в *ъ*, успоредна форма на Бацо. **Бъцов** и **Бъцев** *ф.* Русе.

Бъчвàров *ф* — от *бъчвàр.* Почти из цялата страна.

Бъчевàров *ф* — от диал. *бъчевàр* 'бъчвар'. Ритя (Дряновско), Лясковец, Горна Оряховица.

Бъчкаров *ф.* Калофер.

Бъчо *м* — от Бачур, Бачор или друго подобно име с изясняване на редуцираното *а* в *ъ*, успоредна форма на Бачо. **Бъчев** *ф.* Славяново (Никополско), Ловеч.

Бюзюкев *ф* — от Бозуков с омекчение. Сливен.

Бюлбюл *м* — от пер.-тур. bülbül 'славей'. София, 1963. **Бюлбюлев** *ф.* Варна.

Бюлбюла *ж* — женска форма срещу Бюлбюл. Търново, р. 1898.

Бюлюкбашиев *ф* — от диал. *бюлю̀кбашия*; вж. Болюбашев. Габрово.

Бютюнев *ф* — от тур. bütün 'цял, цялостен'. Казанлък.

Бюхнер *м* — от немско фамилно име Büchner. Единичен случай.

Бя̀ко *м* — от Беко с югоизточно якане. **Бя̀ков** *ф.* Пещера.

Бя̀ла *ж* — източна форма на Бела. Търново, Змейово (Старозагорско), Пловдив, Бургас, Кубратско.

Бя̀ливанов *ф* — от бял Иван. Лясковец.

Бя̀лка *ж* — умалит. от Бяла. Шумен, Русе, Чирпан, Карнобат.

Бя̀лко *м* — източна форма на Белко. **Бя̀лков** *ф*. Бяла река (Първомайско), Долна Липница (Павликенско).

Бя̀лмарков *ф* — от бял Марко. Драганово (Горнооряховско).

Бя̀ло *м* — източна форма на Бело. **Бя̀лов** *ф*. Плевен.

Бя̀льо *м* — източна форма на Бельо. **Бя̀лев** *ф*. Илинден, Лъки (Гоцеделчевско).

Бя̀на *ж* — съкрат. от Бояна или женска форма срещу Бяно. Шумен, Ловешко, Острец (Троянско), Банско, **Бя̀нин** *ф*. Банско.

Бя̀ндо *м* — от Бяно с вмъкнато *д*. Карнобат, 1844, 1827, Варна, Толбухин. **Бя̀ндов** *ф*. Карнобат, Бургас, Сталджа (Ямболско), Варна.

Бя̀нка *ж* — умалит. от Бяна, Шумен, Севлиево, Луковит.

Бя̀нко *м* — умалит. от Бяно. Котел, 1867, Карнобатско, Чирпан. **Бя̀нков** *ф*.

Бя̀но *м* — съкрат. от Боян или успоредна форма на Бено с източнобългарско свръхякане. Котел, Лясковец, Русе, Щръклево (Русенско). **Бя̀нов** *ф*. Котел, 1867, Карнобат, Сливен, Ямбол, Павликени, Щръклево, Стражица (Горнооряховско), Свищов, Орехово.

Бя̀сов *ф*. Сливен (каракачанин).

Бя̀то *м* — от Бето с източнобългарско свръхякане. **Бя̀тов** *ф*. Варна.

Бя̀хов *ф* — може би от глаг. *бях* — поради чуждия за говора якав изговор; срв. Бехов.

Бя̀чко *м* — умалит. от Бяко. **Бя̀чков** *ф*. Банско.

В

Ваабов *ф*. Силистра, 1900.

Вавѐ *ж* — съкрат. от Вавилия. Кюстендил, 1842, 1879.

Вавѝл и **Вавѝли** *м* — гр. Βαβύλα — име на календарски светец. Рядко.

Вавѝлия *ж* — женска форма от Вавили. Рядко.

Вавилѝн *м* — кръстоска от Вавил и древния град Вавилон. Михайловград, р. 1958.

Ва̀во *м* — съкрат. от Вавил. **Ва̀вов** *ф*. Градец (Котленско), 1867.

Вагалѝнски *ф* — от Вагалинска махала в с. Дреново (Благоевградско).

Вагаров *ф* — видоизменено от *въгарѐц* (?)

Вага̀нов *ф* — диал. *вага̀н* 'паница, блюдо'. Пловдив.

Вагрѝла *ж* — може би видоизменено от Вакрил. Севлиевско.

Ва̀даджийски *ф* — от диал. **ва̀даджия* 'клеветник'. Самоков.

Ва̀дев *ф* — от прякор *Ва̀дьо* 'клеветник' (?)

Вадикя̀нов *ф*. Сливен.

Вадѝм *м* — рус. Вадѝм. Рядко.

Ва̀длер *ф* — навярно немско фамилно име. Русе, 1936.

Вазаров *ф* — съкрат. от Велизаров (?) Долен чифлик (Варненско).

Ва̀зо *м* — от фамилното име на Иван Вазов. Единичен случай.

Ва̀зов *ф* — съкрат. от Айвазов или от прякор Айваза. Сопот.

Ва̀зоглу *ф* — по-стара форма на Вазов с турско окончание. Сопот, 1853.

Вазонов *ф*.

Ваица *ж* — умалит. от Вая. Банско.

Вайдим *м* — кръстоска от Вайо и Вадим (?) Пещера, р. 1918.

Ва̀йзов *ф* — някакво видоизменение на Вазов (?) Чуковец (Радомирско).

Ва̀йка *ж* — женска форма срещу Вайко. Своде (Ботевградско).

Ва̀йко *м* — от Влайко с изпадане на *л*; срв. Веко, или умалит. от Вайо. **Ва̀йков** *ф*. Пещерна (Луковитско), Краново (Силистренско).

Ва̀йно *м* — от Ваньо с премет на йотацията или от Вайо с друга наставка. Кунино (Врачанско), 1648. **Ва̀йнов** *ф*. Крушевица (Плевенско), 1917.

Ва̀йо *м* — а) от Влайо с изпадане на *л*; срв. Вайко; б) от празника Неделя Вайя 'Връбница' (гр. βαΐον 'палмово клонче'), отговаря на Върбан. Пловдив, 1949. **Ва̀йо̀в** *ф*. Бистрица (Софийско).

Ва̀йсилов *ф* — от по-старо Войсѝлов — от с. Войсил (Панагюрско). Панагюрище.

Ва̀ка *ж* — женска форма срещу Вако. Белослатинско.

Ва̀каджиев *ф* — от прякор *Ва̀каджия(та)* 'който често повтаря думата *ва̀ка* „така, инак"'. Разград, 1908.

Вака̀зов *ф*. Бистрица (Софийско).

Вака̀лов *ф* — от рум. văcăr 'кравар' с промяна на *р* в *л*. Кула, 1893.

Вака̀н *м* — вм. *Въкан, от Вък(о) + *ан*. Банско. **Вака̀нов** *ф*. Банско.

Вака̀на *ж* — женска форма от Вакан. **Вака̀нин** *ф*. Етрополе, Благоевград.

Вака̀ничин и **Вака̀нчин** *ф* — от Ваканица (жената на Вакан). Банско.

Вакарѐев *ф* — някаква разновидност на Вакалов или на Вакарелски.

Вакарелѝйски *ф* — от диал. *вакарелѝя* 'жител на Вакарел'. Ихтиман. Пазарджик.

Вакарѐлов и **Вакарѐлски** *ф* — от с. Вакарел (Ихтиманско). Панагюрище, 1893, Костенец, Сестримо (Пазарджишко).

Вака̀ро *м* — от рум. văcăr 'пастир на крави'; срв. Пастирко.. Може би единичен случай, р. 1921.

Вакашѝнски *ф* — навярно вм. *Въ(л)кашински. Благоевград.

Вакѝн *м* — от Вак(о) + *ин* или от някой католически светец (?) Свищовско. **Вакѝнов** *ф*. Свищовско, Пловдивско.

Ва̀кла *ж* — от *ва̀кла* 'с черни очи и вежди; хубава'. Софийско, Пернишко, Трънско, Пазарджишко. **Ва̀клин** *ф*. Ихтиман, Сирищник (Радомирско).

Ваклѐ *м* — югозападна форма на Вакльо. **Ваклѐв** *ф*. ЮЗБ.

Ваклѝдов *ф* — от Ваклев с вмъкнато гръцко *ид*. Казанлък, 1870, 1958.

Ваклѝев *ф* — от Ваклев поради мекия изговор на *л'*. Горна Секирна (Радомирско).

Ваклѝн *м* — от Вакл(е) + *ин*. Софийско, Радомирско, Брезнишко, Панагюрско, Пазарджишко. **Ваклѝнов** *ф*. ЮЗБ.

Ваклѝна *ж* — от Вакл(а) + *ина*. Радомир.

Ва̀клов *ф* — от *ва̀къл*; вж. Вакла. Мирово (Чирпанско).

Вaклу̀ш *м* — от Вакл(ьо) + *уш*. **Вaклу̀шев** *ф*. Поповица (Пловдивско), Пловдив.

Вaклу̀ша *ж* — от Вакл(а) + *уша*. Асеновградско.

Ва̀кльо *м* — от *ва̀кълг*; вж. Вакла. Нарядко из ЮБ. **Ва̀клев** и **Ва̀кльов** *ф*.

Ва̀ко *м* — съкрат. от Иван (или от Васил). Враца, Берковско, Кулско, Лом, Своде (Ботевградско). **Ва̀ков** *ф*. Годеч, Белоградчик, Своде, Плевенско, Свищовско, Казанлък.

Ва̀ковлиев *ф* — от с. Вакъв (Елховско). Казанлък.

Вакрѝл *м* — вм. *Ваклил (от Вакльо + *ил*) с дисимилация на първото *л*. Първомайско. **Вакрѝлов** *ф*.Конуш (Асеновградско), Пловдив.

Ва̀кса *ж* — прякор вм. Ваксевката — от с. Ваксево (Кюстендилско). Кюстендил, 1879.

Ваку̀л *м* — от Вак(о) + *ул*. **Ваку̀лев** *ф*. Лопян (Ботевградско).

Вакъвчѝев *ф* — от диал. *вакъфчѝя* 'управител на недвижим имот, подарен на джамия или черква с благотворителни цели' (ар.-тур. vakıfçı). Нарядко из СБ.

Ва̀кьо *м* — от Ватьо с преход на *т'* в *к'*. Етрополе. **Ва̀кьов** *ф*.

Вала̀ков *ф* — може би разновидност на Валачев. Севлиево.

Вала̀ча *пр* — от диал. *вала̀ч* 'съдържател на дарак за дреб'. Павликени. **Вала̀чев** *ф* — от прякор Валача. Горна Оряховица, Габрово, Търново, Русе.

Валгатлиев *ф* — от някое село Валгат(ли). Пловдив.

Валевича̀рски *ф* — вм. Валявичарски. Карловско, Казичене (Софийско).

Валѐй *м* — може би каракачанско име, съкрат. от Валери. **Валѐов** *ф*. Крупник (Благоевградско). Благоевград.

Ва̀ленков *ф* — от прякор *Ва̀ленко* 'който ходи извалян, с измачкани дрехи' (?) Лясковец.

Валентѝн *м* — лат. Valentinus 'здрав, силен'. Сравнително ново, напоследък модно за деца.

Валентѝна *ж* — женска форма от Валентин. Видин, 1901, напоследък модно за деца.

Валентѝров *ф* — фонетична форма на Волентиров.

Ва̀ленщайн *ф* — от немско фамилно име Wallenstein. Орехово, р. 1925.

Валѐр *м* — съкрат. от Валери у каракачани. **Валѐров** *ф*. Етрополе.

Валѐра *ж* — женска форма от Валер или Валери. Пловдив, р. 1923.

Валѐри *м* — лат. Valerius, родово име от valeo 'силен съм'. Рядко, напоследък модно за деца.

Валериа̀н *м* — лат. Valerianus, рум. Valerian. Рядко.

Валѐрия *ж* — женска форма от Валери. Пловдив, р. 1905, напоследък модно за деца.

Валѐрчо *м* — умалит. от Валери. Уровене (Врачанско), р. 1937.

Валѐтов *ф* — от колиби Валето (Еленско).

Валѐцки *ф* — разновидност на Валетов.

Валѝн *м* — от Велѝн (Вилѝн) с изясняване на неудареното *и* в *а* (?) **Валѝновци** — род в Брягово (Първомайско).

Валѝнка *ж* — умалит. от Валя. Никопол.

Валия̀на *ж* — разширено от Валя. Бургас р. 1954.

Ва̀ло *м* — успоредна форма на Вальо с твърдо окончание. Шумен, нар. песен. **Ва̀лов** *ф*. Плевенско, Пирдопско, Банско.

Валога̀ров *ф* — от диал. **валога̀р* 'който живее във валог'.

Вало̀ди *м* — фонетична форма на Володи. Петърч (Софийско), р. 1914, 1956.

Валодина *ж* — женска форма от Валодя. Ставерци (Ореховско), р. 1950.

Вало̀дя *м* — фонетична форма на Володя. Мездра, р. 1956.

Валотия или **Валетия** *ж*. Трънско.

Ва̀лсамов *ф* — вм. Балсамов с новогръцки изговор на *б*. Провадия, 1900, Варна, 1936.

Ва̀лтер *м* — нем. Walther 'властен господар'. Ново, рядко.

Ва̀льо *м* — съкрат. от Валери или Валентин; според Бр. Миладинови — от Вълко; според Вайганд — от Васил. **Ва̀льов** и **Ва̀лев** *ф*. Самоков, Русе, Горнооряховско, Пловдив. **Ва̀левски** *ф*.

Валюк *м* — умалит. от Вальо. **Валюков** *ф*. Гоце Делчев.

Ва̀ля *ж* — съкрат. от Валентина, Валерия или друго някое име. Ново, рядко.

Валявича̀рски *ф* — от *валявича̀р* 'тепавичар'. Кюстендилско.

Валя̀вички *ф* — от *валя̀вица*. Горубляне (Софийско).

Валя̀й *м* — вж. Валей. **Валя̀йов** *ф*. Банско.

Валяков *ф* — от прякор *Валяка* 'тежък и дебел като валяк' (?) Русе.

Валя̀н *м* — от Въль(о) + *ан* с изясняване на неудареното *ъ* в *а*. Алфатар (Силистренско). **Валя̀нов** *ф*.

Вамешев *ф*. Пловдив, 1949.

Вампѝров и **Вампѝрски** *ф* — от прякор *Вампѝра* 'който ходи нощем'. Стара Загора, 1900, Пловдив, Кюстендил, Кюстендилско.

Вампорджѝев *ф* — вж. Вапорджиев. Варна.

Вампòров и **Вампòрски** *ф* — от диал. *вампòр* 'параход'. Свищов, Русе, Търговище, Скравена (Ботевградско).

Вàна *ж* — съкрат. от Ивана. Нарядко почти из цялата страна. **Вàнински** *ф*. Казичене (Софийско), Скравена (Ботевградско).

Вàнга *ж* — разновидност на Вангя. Петричко.

Вангè *м* — съкрат. от Вангел. Радомирско. **Вангѝев** *ф*.

Вàнгèл *м* — съкрат. от Евангел. Софийско, Пиринско, Бургаско. **Вàнгèлов** *ф*.

Вангèла *ж* — женска форма от Вангел. Софийско.

Вангелѝ *ж* — съкрат. от Евангелина. Типично за по-старото поколение в Търново; Русе.

Вангелиè *ж* — разновидност на Вангели. Свищов, р. 1911.

Вангелѝна *ж* — съкрат. от Евангелина. Старо.

Вангелѝнка *ж* — умалит. от Вангелина. Софийско.

Вангелѝца *ж* — от Вангел(а) + *ица*. Доганово (Елинпелинско).

Вангелѝя *ж* — съкрат. от Евангелия. Благоевградско, Софийско, Севлиевско.

Вангèлко *м* — умалит. от Вангел. **Вангèлков** *ф*. Гоце Делчев.

Вангелỳда *ж* — от Вангела с гръцки завършек. Свиленград.

Вàнгя *ж* — съкрат.от Вангела. Пиринско.

Вàнда *ж* — от Вана с вмъкнато *д* или женска форма от Вандо. Рядко.

Вандàков *ф* — навярно вм. Фъндаков. Котленско.

Вандалов *ф* — от *вандал(ин)* ?

Ванданов *ф*. Варна, 1936, София.

Вàндо *м* — от Вано с вмъкнато *д*. Враца. **Вàндов** *ф*. Враца, Ихтиман, Церово (Свогенско).

Вàндьо *м* — успоредна форма на Вандо с меко окончание. **Вàндев** *ф*. Ракитово (Велинградско), Алфатар (Силистренско), Ямбол.

Ванè *м* — съкрат. от Иван. Радомирско, **Ванèв** *ф*.

Ванжèл *м* — от Вангел с преход на *г*' в *ж*. **Ванжèлов** *ф*. Първомай (Петричко).

Вàни[1] *м* — североизточна форма на Ваньо. Русе.

Ванѝ[2] *ж* — съкрат. от Иванѝ. Търново.

***Ванѝк** *м* — умалит. от Вани[1]. **Ванѝков** *ф* Алфатар (Силистренско).

Ванилѝя *ж* — кръстоска от Иванка и подправката *ванилия* (?) Силистра, 1894, Пещера, р. 1911.

Ванѝна *ж* — от Ван(а) + *ина*. Сливен, р. 1961.

Ванѝш *м* — от Ван(ьо) + *иш*. **Ванѝшев** *ф*. Сливен.

Вàнка *ж* — съкрат. от Иванка или умалит. от Вана. Арчар (Видинско), Михайловград. **Вàнкин** *ф*.

Вàнко *м* — съкрат. и умалит. от Иван. На разни места из страната. **Вàнков** *ф*

Вàнкоолу *ф* — от Ванков с турско окончание. Сливен, 1962.

Ванкỳша *ж* — от Ванк(а) + *уша*. Брест (Никополско).

Вàно *м* — съкрат. от Иван. Враца. **Вàнов** *ф*. Враца, Лом, Габрово, 1908. **Вàновски** *ф*. **Вàнски** *ф*.

Вансен *м*. Дулово, р. 1959.

Вàнта *ж* — от Вана с вмъкнато *т*. Видин, р. 1886.

Вàнто *м* — от Вано с вмъкнато *т*. **Вàнтов** *ф*. Горна Оряховица, Търново, Първомай.

Ванỳш *м* — от Ван(о) + *уш*. **Ванỳшев** *ф*. Сомовит.

Ванỳша *ж* — женска форма срещу Вануш.

Ванỳшка *ж* — умалит. от Вануша. Силистра, 1934. **Ванỳшкин** *ф*. Гоце Делчев (гроб).

Вàнцо *м* — от Ван(ьо) или Ван(о) + *цо*. **Вàнцов** и **Вàнцев** *ф*. Червен брег, Стара Загора, Асеновград.

Вàнча *ж* — разновидност на Ваня. Шумен Русе.

Вàнчо *м* — съкрат. от Иванчо. **Вàнчев** и **Вàнчов** *ф*. Хасково, Батак, Македония, Рашково (Ботевградско). **Вàнчовски** *ф*. Ботевград.

Ванчòк *м* — прякорно име от Ванчо **Ванчòков** *ф*. Чучулигово (Петричко).

Ванчòр *м* — прякорно име от Ванчо. Хасково.

Ванчỳр *м* — от Ванч(о) + *ур*. **Ванчỳров** *ф*. Поморие.

Вàньо *м* — съкрат. и умалит. от Иван. **Вàнев** *ф*. Типично за Павликени. **Вàньов** *ф*. Плевенско.

Ванюш *м* — от Вань(о) + *уш*. Ново, рядко.

Ванюша[1] *ж* — от Вань(а) + *уша*. Ново, рядко.

Ванюша[2] *м* — от Вань(о) + *уша* по руски образец. Михайловград, р. 1958.

Вàня *ж* — съкрат. и умалит. от Иванка. Типично за Шумен (род. 1871 и насетне), Брацигово, р. 1956, Лехчево (Михайловградско), р. 1960.

***Ванѝк** *м* — прякорно име от Ваньо. **Ванѝковци** — род в Дебър (Първомайско).

Вапѝров и **Вапѝрев** *ф* — от диал. *вапѝр (ин)*; вж. Вампиров. Стара Загора, Калофер, Мокрище (Пазарджишко).

Вапорджѝев *ф* — от диал. *вапорджѝя* 'стопанин на параход' (ит.-тур. vaporcı). Русе.

Вапòров *ф* — съкрат. от Вапорджиев. Свищов.

Вàпски *ф* — от някоя местност или село Вапа(та).

Вапцàров и **Вапцàрев** *ф* — от диал. **вапцàр* 'вапсар, бояджия на прежди и тъкани' (от гр. βάπτω). Жеравна (Котлен-

ско), Любимец (Свиленградско), Чирпан, Банско, Варна, 1908.

Вапцов *ф* — навярно съкрат. от Вапцаров. Габрово.

Вара *ж* — съкрат. от Варвара. **Варин** *ф*. Банско.

***Варадè** *м* — съкрат. от Варадин. **Варадèв** *ф*.

Вараджàков *ф* — от тур. varacak 'ще има, ще стигне' — поради често повтаряне на тая дума.

Варадùл *м* — разновидност на Варадин. **Варадùлов** *ф*.

Варадùн *м* — от Върадин (В'арадин) със затвърдяване на *в*. ЮЗБ. **'Варадùнов** *ф*. Софийско. Елинпелинско, Бяга (Пещерско), Щип, 1917.

Варадùна *ж* — женска форма от Варадин. Софийско.

Варадùнка *ж* — умалит. от Варадина. Софийско, Елинпелинско.

Варàкаджиев *ф* — от диал. **варакаджùя* 'който работи с варак' (ар.-тур. varakacı).

Варамèзов *ф* — навярно видоизменено от Вермезов. Русе, Свищов, Алеково, Козловец (Свищовско).

Варàнов *ф*. — от тур. varan 'който пристига или спира'. Стара Загора, 1940.

Варвàр *м* — мъжка форма от Варвара. **Варвàров** *ф*. Троян, Пловдив.

Варвàра *ж* — име на календарска светица (от гр. βάρβαρη 'варварка, негъркиня'. Старо, на разни места из страната.

Варвàри *м* — мъжка форма от Варвара. Рядко.

Варварùца *ж* — от Варвар(а) + *ица*. Кюстендил, 1879.

Варгèл *м* — видоизменено от Вангел (?) **Варгèлов** *ф*. Пещерско.

Вàрда *ж* — защитно име — „да я вардят, да се варди от зло". Типично за Софийско и Свогенско. **Вàрдин** *ф*. Кюстендил.

Вàрдаджиев *ф* — от диал. **вàрдаджия* 'вардач, пазач'. Брезово (Пловдивско).

Вардал *м* — от Вардар с дисимилация на второто *р* (?) **Вардалов** *ф*.

Вардалùн *м* — от Вардал + *ин*. София, 1959.

Вàрдар *м* — от река Вардар; срв. Искър, Струма. **Вàрдаров** *ф*. Самоков, Пазарджишко.

Вàрдара *ж* — женска форма от Вардар. Челопечене (Софийско), нар. песен.

Вардарлùев *ф* — от областта на река Вардар. Пловдив, Каблешково (Поморийско).

Вàрдè и **Вàрдьо** *м* — мъжка форма срещу Варда. **Вàрдев** *ф*. София, 1878, 1935, Враца, 1893, Петрич, Велинград, Пловдив.

Вардèна *ж* — от Вард(а)+ *ена*. Софийско, Пловдив, р. 1903.

Варджùев и **Варджùйски** *ф* — от *варджùя* 'производител или продавач на вар'. Шумен, Тетевен, Липница (Ботевградско), Мали Върбовик (Станкедимитровско).

Вàрдол и **Вàрдул** *м* — от Вард(е) + *ол*, *ул*. **Вàрдолов** *ф*. Плевен. **Вàрдулов** *ф*. Черквица (Никополско).

Вардунлùев *ф* — вж. Вардунски. Търговище.

Вардỳнски *ф* — от с. Вардун (Търговишко).

Вàре или **Вàрьо** *м* — успоредна форма на Варо с меко окончание. **Вàрев** *ф*. Гоце Делчев.

Варелков *ф* — от прякор *Варелко*(?)

Варенов *ф*.

Варзàнов *ф* — от прякор *Варзàн* 'зелко' (от рум. varză 'зеле'); срв. Зелков. Ново село (Видинско), 1917, Свиленград, 1935.

Варизелев *ф* — от някакъв прякор, свързан с варене на зеле. Струмица, 1917.

Варùйски *ф* — от диал. *варùя* 'тежък каменарски чук'. Ихтиман, Костенец.

Варикефалов *ф* — от гр. βαρυκέφαλος 'недосетлив, дебелоглав'. Варна.

Варù-клèчка *пр* — от *варùклечка* 'скъперник'. Кюстендил, 1879. **Варùклечков** *ф*. Самоков.

Варимèзов *ф* — вм. Вермезов. Силистра, 1917, Русе, Търново, Пловдив, Бургас.

***Вариòн** *м* — от гр. βαριός 'тежък; сериозен', **Вариòнов** *ф*.

Вàрка *ж* — умалит. от Вара. **Вàркин** *ф*. Карлово, 1904.

Вàрко *м* — умалит. от Варо. Ген. Николаево (Пловдивско).

Варлàм и **Варлаàм** *м* — гр. Βαρλαάμ — име на календарски мъченик, евр. „син на народа". Старо, рядко. **Варлàмов** *ф*. Благоевград.

Вàрналиев *ф* — от диал. *вàрналия* 'варненец'. Айтос, 1893.

Варнев *ф*. Търново.

Вàро *м* — съкрат. от Варвари, Варлам или друго подобно име. **Вàров** *ф*. Летница (Ловешко), 1917.

Варòшанец *ф* — от с. Варош (Прилепско). Прилеп, 1917.

Варòшкин *ф* — от *варòшка* 'жителка на с. Варош'. Самоков.

Варсàмов *ф* — разновидност на Валсамов или на Варсанов.

Варсàнов *ф*. Пещера, София (по-често се среща у евреи).

Варсùн *ж* — навярно арменско име. Шумен, 1947 (Варсин Борисова Николова).

Вартèнов *ф* — вж. Въртенов. Пловдив.

Вартилàки *м* — от Варто + *ил* с гръцко умалит. *-аки*. Силистра, 1893.

Вàрто *м* — съкрат. от Вартоломей.

Вартоломèй *м* — гр. Βαρθολομαῖος — име на календарски светец, от евр. bar 'син' и гр. Πτολομαῖος = син на Птоломей. Варна. **Вартоломèев** *ф*.

Варỳл *м* — от Вар(о)+*ул*. **Варỳлев** *ф*. Карапелит (Толбухинско).

Варѝш *м* — от Вар(о)+*уш*. **Варѝшев** *ф*. Пловдив.

Вàрчо *м* — умалит. от Варо. Разград, Габровско, Ловешко, Софийско, Враца. **Вàрчев** и **Вàрчов** *ф*. Разград, Троянско, Ловеч, Варна, Варненско, Враца, Ботевград, Габрово, Търговишко. Вàрчов дол — местност в Осиковска Лакавица (Ботевградско).

Варшàвски *ф* — от град Варшава. Лом, 1927.

Вàса[1] *ж* — съкрат. от Васила. Ботевградско. **Вàсински** *ф*.

Вàса[2] *м* — западна форма на Васо. Брезник, 1893.

Васàнка *ж* — умалит. от Васа. Локорско (Софийско).

Васè *м* — югозападна форма на Васьо. Стоб (Станкедимитровско). **Вàсèв** *ф*.

Васѝл *м* — съкрат. от Василий. Доста разпространено из цялата страна; преди едно-две поколения името се умножи за сметка на Вълко, Вельо, Вуто и други народни имена с начално *в*. **Васѝлев** (и **Васѝлюв**), **Васѝльов**, **Васѝловски** и **Васѝлски** *ф*.

Васѝла *ж* — женска форма от Васил.

Василèвка *ж* — от Васил(а)+*евка*. Царичина (Свогенско), р. 1932.

Василàк *м* — съкрат. от Василаки. Стара Загора, 1893.

Василàки *м* — старо умалит. от Васил с гръцка наставка.

Василèн *м* — мъжка форма от Василена. Рядко.

Василèна *ж* — от Васил(а)+*ена*. Софийско, Свогенско, Шипочане (Самоковско), р. 1871.

Василèнка *ж* — умалит. от Василена. Витановци (Пернишко), Видрица (Брезнишко), р. 1886.

Васѝлий *м* — гр. Βασίλιος 'царски, царствен'. Старо и черковно. **Васѝлиев** *ф*. **Васѝлиевич** *ф*.

Василѝнка *ж* — умалит. от Васила. Брезнишко.

Василѝка *ж* — от гр. βασιλική 'царствена'. **Василѝкин** *ф*. Пловдив.

Василѝса *ж* — от гр. βασίλισσα 'царица'. Синод. именник.

Василѝя *ж* — женска форма от Василий. Рядко. **Василѝйски** *ф*. Пещера, 1940.

Васѝлка *ж* — женска форма от Васил. Из цялата страна.

Васѝлко *м* — умалит. от Васил. Старо. **Васѝлков** *ф*. Шумен, Русе, Славяново (Пловдивско), Калофер, Радотина (Ботевградско). **Васѝлковски** *ф*. Троянско.

Васѝлкьо *м* — от *Василько с премет на мекостта. **Васѝлкьов** и **Васѝлкьовски** *ф*. Правец (Ботевградско).

Василстоѝнов *ф* — от Василев и Стоянов. Брезово (Пловдивско).

***Васѝлчек** *м* — умалит. от Васил. **Васѝлчеков** *ф*.

Васѝлчо *м* — умалит. от Васил.

Васѝля *ж* — съкрат. от Василия. Калофер, Троянско, Етрополе, Радотина (Ботевградско).

Васкен *м* — видоизменено от Васко. Варна, р. 1956.

Вàска *ж* — умалит. от Василка.

***Васкѝч** *м* — умалит. от Васко. **Васкѝчев** *ф*. Белоградчишко.

Вàско *м* — умалит. от Васил. **Вàсков** *ф*.

Вàсо *м* — съкрат. от Васил. **Вàсов** *ф*.

Вàста *ж* — съкрат. от Севастия. Брезнишко.

Вастàшко *м* — съкрат. и умалит. от Севаст. **Вастàшков** *ф*. Гоце Делчев (гроб).

Вàсьо *м* — съкрат. от Васил. ИзБ. **Вàсев** *ф*.

Вàта *ж* — съкрат. от Иванка. Ботевградско, Ловешко, Севлиево, Габрово, Видин.

Ватàвски *ф* — вм. Ваташки. Ботевградско.

Ватàк *м* — прякорно име от Вато. **Ватàков** *ф*. Луковит, Пазарджик.

Ватàлков *ф* — от прякор *Ватàлко* 'който покрадва' (?) Стара Загора.

Ватàмов *ф* — може би вм. *Ватанов, от ар.-тур. vatan 'отечество'. Поморие, 1900.

Ватàф *ф* — от диал. *ватàф*; вж. Ватахов. Свищов, 1894.

Ватàхов и **Ватàхски** *ф* — от диал. *ватах* '1. главен майстор на рударска пещ; 2. главатар на русалска дружина'. Самоков, Пещера, Долно Камарци, Саранци (Пирдопско), Липница (Ботевградско).

Ватàшки *ф* — успоредна форма на Ватахов, Ватахски. Станкедимитровско, Друган (Радомирско), Бояна (Софийско), Ботевград.

***Ватѝн** *м* — от Ват(ьо), Ват(о)+*ин*. **Ватѝнов** *ф*. Пловдив.

Вàтицата *пр* — от Вато. Разлива (Ботевградско).

Вàтка *ж* — умалит. от Вата. Габрово.

Вàтко *м* — умалит. от Вато, Ватьо или от Васил. **Вàтков** *ф*.

Вàто *м* — съкрат. от Иван. Ботевград, Етрополе. **Вàтов** *ф*. Ботевград, Етрополе, Плевен. **Вàтовски** *ф*. Бела Слатина, Лом.

Ватрàлов, **Ватрàлев** и **Ватрàлски** *ф* — от диал. *ватрàл* 'прът за разравяне огън'. Шипка (Казанлъшко), Казанлък, Пловдив, Калофер, Сливен.

Ватрàчки *ф* — от диал. *ватрàк* 'недоскопено животно с един тестикул'. Радомирско.

Ватѝна *ж* — от Ват(а)+*уна*. Осиковица (Ботевградско).

Ватъ̀ков *ф* — разновидност на Ватаков. Лазар Станево (Луковитско).

Вàтьо *м* — успоредна форма на Вато с меко окончание. **Вàтев** и **Вàтьов** *ф*. Ловеч, Троянско, Севлиево.

Вахàн *м* — може би арменско име. Варна. **Вахàнов** *ф*. Плевен.

Вàхо *м* — съкрат. от Вахан. **Вàхов** *ф*. Ломско.

Вàхрин *ф* — от Варин (вж. Вара) с вмъкнато *х*. Банско.

Вàца *ж* — съкрат. и умалит. от Иванка или от Василка. Ботевградско.

Вàце *м* — от звателната форма на Вацо. Ботевград.

Вацелов *ф*. Асеновград.

Вацкѝч *м* — от Вацк(о) +*ич*. **Вацкѝчев** *ф*.

Вàцко *м* — умалит. от Вацо. **Вàцков** *ф*.

Вàцлав *м* — чеш. Václav 'по-голяма слава'. Рядко. **Вàцлавов** *ф*. У стари чешки емигранти в България.

Вàцо *м* — съкрат. от Иван. Гурково (Ботевградско). **Вàцов** *ф*. Ботевградско, Пирот.

Вàча *ж* — женска форма от Вачо. Врачанско.

Вачàров и **Вачàрски** *ф* — вм. Вълчаров, Вълчарски. Търговище.

Вàчко *м* — умалит. от Вачо. **Вàчков** *ф*. Русе.

Вàчо *м* — домашна форма на Иван. Враца, Врачанско. **Вàчев** и **Вàчов** *ф*. Врачанско, Ботевградско, Елинпелинско, Лясковец.

Вачỳр *м* — от Вач(о)+*ур*. **Вачỳров** *ф*. Пловдивско.

Вашарев *ф*.

Вàшко *м* — умалит. от Вашо. **Вàшков** *ф*. Орехово, Козлодуй, Подем (Плевенско).

Вàшо *м* — разновидност на Васо, Вато, Вацо, Вачо.

Ващин и **Ващински** *ф*. Севлиево, 1900, Русе, 1936.

Ваѝн *м* — от Вай(о)+*ан*. **Ваѝнов** *ф*. Пловдив.

Вдовѝшки *ф* — от *вдовѝца*, *вдовѝшки*. Свищов, Габрово.

Вèга *ж* — съкрат. от Вергиния. Самоков.

Вèгенов *ф* — от рум. veghea 'бодърствувам' (?) Трънчовица (Никополско).

Вèда *ж* — а) от диал. *вèда* 'самодива'; б) от Звезда с изпуснати съгласни *з*. София, р. 1922.

Ведàн *м* — видоизменено от Фидан. **Ведàнов** *ф*. Варна, 1936.

Вèдев *ф* — от диал. *вед* 'кривоглед'. Гоцеделчевско.

Ведèров *ф* — от рум. vedere 'зрение'. Тутракан.

Вèджов *ф* — вм. Веждов.

Веднѝнски *ф* — вм. *Виднянски, от *вѝдня*; вж. Виднярски.

Ведрѝнов *ф* — от *ведринà* (?) Пазарджик.

Вèдров *ф* — може би от Ведър.

Ведродèнски *ф* — от *вèдър ден*.

Вèдър *ф* — стар псевдоним, възприет като редовно фамилно име. (Иван Николов Ведър, Плевен, 1873).

Веждàров и **Веждàрски** *ф* — от диал. **веждàр* 'човек с големи вежди' или 'жител на местност Веждата'. Шумен, Църварица (Кюстендилско).

Вèждов *ф* — от *веждгст* (?) Столник (Елинпелинско).

Вèжен *м* — по името на планинския връх Вежен; срв. Пирин. Русе, р. 1958, 1959.

Вèженов *ф* — навярно псевдоним от името на връх Вежен. Клисура (Карловско), 1870.

Вèжин *м* — от Вежен с редукция на неударeното *е*. Хасково, р. 1921.

Вèжинов *ф* — вм. Веженов. София, 1893, 1945.

***Вèзал** *м* — от Вез(ьо)+*ал*. **Вèзалòв** *ф*. Банско.

Вèзгьов *ф* — от гръцкото изписване на Везьов — Βεζγιοβ. Банско.

Вèзенко *м* — умалит. от Везьо. **Вèзенков** *ф*. Дебърско, 1869, Крушево (Македония), 1876, Благоевградско, Гоце Делчев, Ярлово (Самоковско).

Вèзерка *ж* — навярно от корена на Везьо, Везенко. Чеканец (Царибродско), р. 1908.

Везиев *ф* — от Везев поради мекия изговор на *з*. Гостина (Ловешко).

Везѝр *м* — от *везѝр* 'пръв султански помощник' (ар.-тур. vezir); срв. Бано, Кральо, Султан. Михайловград, р. 1920.

Везѝра *ж* — женска форма от *везѝр*. Бургаско, Трънско.

Везѝров и **Везѝрев** *ф* — от прякор *Везѝра*, *Везѝря*. Дряново, 1900, Свищов, 1900, Трявна, Русе, Бургас, Харманли, Слокощица (Кюстендилско).

Везирѝнов и **Визирѝнов** *ф* — от диал. **везирѝн* (?) Пловдив.

Вèзно и **Везньо** *м* — разновидност на Везьо (?) **Вèзнов** и **Вèзнев** *ф*. Карлово, 1900, Свищов, 1893.

Вèзьо *м* — навярно защитно име от *веза* 'връзвам' — „да е привързан към дома и родителите си" (?) **Вèзев** и **Вèзьов** *ф*. Банско, Пещера.

Вèйка *ж* — от Велка (Велька) с преход на *л'* в *й*.

Вèйко *м* — от Велко; вж. Вейка. Търново.

Вèка *ж* — от Велка с изпадане на *л*. Етрополе.

Векиев *ф* — вм. Векев поради мекия изговор на *к*. Пловдив.

Векилàрчев *ф* — вм. Векилхарчев. Кюстендил, 1917.

Векѝлов и **Векѝлски** *ф* — от остар. *векѝл(ин)* 'заместник, пълномощник' (ар.-тур. vekil). Ямбол, Шуменско, Ловеч.

Векилхàрчев *ф* — от диал. *векилхàрч* 'домакин, закупвач' (ар.-тур. vekilharç). Кюстендил, 1893, Радомир, 1893.

Векѝна *ж* — разновидност на Векия. Петелово (Кърджалийско).

Векѝя *ж*. Гоцеделчевско, нар. песен.

Вѐко *м* — от Велко с изпадане на *л* и преосмислено по *век*. Подгумер (Софийско), Брусен (Врачанско). **Вѐков** *ф*. Брусен, Реселец (Белослатинско), Кнежа, Трудовец (Ботевградско). **Вѐковски** *ф*. Кнежа, Ботевград.

Векуша̀к *м* — от Век(о)+*уш*+*ан*. **Векуша̀нов** *ф*. Сухиндол.

Вѐкьо *м* — от Ветьо с преход на *т'* в *к'*. **Вѐкев** *ф*. Котел.

Вѐла[1] *ж* — женска форма срещу Вельо. Из цялата страна. **Вѐлин** *ф*. **Вѐлински** *ф*. Скравена (Ботевградско), Пловдивско.

Вѐла[2] *м* — съкрат. от Величко. Бусинци (Трънско).

Вѐлдо *м* — разновидност на Велто. **Вѐлдов** *ф*. Караполци (Елинпелинско).

Вѐлѐ *м* — югозападна форма на Вельо. **Вѐлѐв** *ф*.

Велега̀нов *ф* — от Велев и Ганов (?) Банско, Пловдив, 1917.

Вѐлезлѝев *ф* — от диал. *велезлѝя* 'жител на град Велес'. Русе.

Велелѝна *ж* — разширено от Вела или Велина. Сомовит.

Велемѝр *м* — вм. Велимир. Варна, 1918.

Велемѝра *ж* — женска форма срещу Велемир. Габрово, р. 1934.

Вѐленка *ж* — умалит. от Вела. Гълъбовци (Сливнишко), р. 1925.

Велерски *ф*. Лом, 1942.

Велесла̀в *м* — вм. Велислав.

Велесла̀ва *ж* — вм. Велислава. Синод. именник.

Велеша̀нин *ф* — от град Велес. Тетово, 1917.

Велѐшко *м* — от Вел(ьо)+*ешко*. **Велѐшков** *ф*. Пловдив.

Велиамѝнов *ф* — вм. Вениаминов. Каварна.

Велиа̀на *ж* — от Вела и Ана. Виноград (Горнооряховско), 1957.

Велига̀нов *ф* — вм. Велеганов. Пловдив, 1893, Чирпан, Банско.

Велѝгден *м* — вж. Великден. Бр. Миладинови.

Велидѝн *м* — от Веле + *дин*. **Велидѝнов** *ф*. Пловдив.

Велидо̀лски *ф* — от някое село или местност Вели дол. Търговище.

Велѝза̀р *м* — древнотракийско име, гр. Βελισάριος, генерал на император Юстиниан. София, р. 1868, Цариброд, 1893. **Велиза̀ров** *ф*. Плевенско, Варненско.

Велиза̀ра *ж* — женска форма от Велизар.

Велиза̀ря *ж* — разновидност на Велизара. Толбухин, р. 1957.

Велѝк *м* — от *велѝк*, пожелателно име: да бъде голям, велик. Горно Броде (Сярско), Гоце Делчев, Пещера, Слатина (Станкедимитровско), Кнежа, Пловдив. **Велѝков** *ф*.

Велѝка *ж* — от *велѝка*; срв. Велик. Из цялата страна, главно ИзБ. **Велѝкин** и **Велѝкински** *ф*. Правец, Скравена (Ботевградско).

Велика̀н *м* — защитно име: бащата бил едър, но му мрели децата. Лехчево (Михайловградско), р. 1920.

Велика̀на *ж* — от Велик(а)+*ана*. Разград, р. 1930.

Велика̀нски *ф* — от диал. **велика̀н* 'който се големее; големан'. Райково (Смолянско).

Велѝкден *м* — превод на гр. Паскал, Паско. Н. Геров.

Велѝко *м* — разширено от Велик. ИзБ. **Велѝков** и **Велѝковски** *ф*.

Великосла̀в *ф* — разновидност на Велислав. Самоковско, 15—16 в.

Велимѝр *м* — от Вельо и *мир*. Сравнително ново. (В Кула, 1958: на двете баби — Велика и Милица).

Велѝн *м* — от Вел(е), Вел(ьо)+*ин*. Типично за Софийско и ЮЗБ. **Велѝнов** *ф*.

Велѝна *ж* — от Вел(а)+*ина*. Никопол, 1881, Габрово, р. 1959.

Велисла̀в *м* — старинно име — „който има голяма слава", възобновено през времена Възраждането. Рядко. **Велисла̀вов** *ф*.

Велисла̀ва *ж* — женска форма от Велислав. Лом, 1893, Русе, р. 1881, 1905, Видин, р. 1908, Ловеч, р. 1910.

Велисла̀вка *ж* — умалит. от Велислава. Бистрец (Врачанско).

Велисо̀р *м* — видоизменено от *Велисар, Велизар. Търново, нар. песен.

Велѝчка *ж* — женска форма от Величко.

Велѝчко *м* — умалит. от Велико. Нарядко из цялата страна.

Велѝя *ж* — от Вел(а)+*ия*. Трънско.

Велия̀н *м* — разновидност на Велян. Брест (Никополско), р. 1958.

Велия̀на *ж* — от Вела и Яна. Свищов, 1894, Казанлък.

Вѐлка *ж* — умалит. от Вела.

Вѐлко *м* — успоредна форма на Вельо и Велчо. Из цялата страна. **Вѐлков** и **Вѐлковски** *ф*.

Велкуша̀н *м* — от Велк(о)+*уш*+*ан*. **Велкуша̀нов** *ф*.

Велмѝлия *ж* — навярно от Вела и Емилия. Единичен случай. Никопол, 1930.

Велошѝн *м* — от Вел(ьо)+*ошин*, както Драгошин, Митрошин. **Велошѝнов** *ф*. Пловдив.

Вѐлто *м* — от Вельо с вмъкнато *т* под влияние на имена като Вето, Гето, Мито. **Вѐлтов** *ф*. Казанлък.

Велу̀ш *м* — от Вел(ьо)+*уш*. **Велу̀шев** *ф*. Търново.

Вѐлчо *м* — умалит. от Вельо, успоредна форма на Велко. Из цялата страна. **Вѐлчев** и **Вѐлчов**, **Вѐлчевски** и **Вѐлчовски** *ф*.

Вѐльо *м* — от старинно *вѐлий* 'голям, велик'. Из цялата страна. **Вѐлев, Вѐльов** и **Вѐлевски** *ф*.

Вѐля *ж* — женска форма срещу Вельо. Бр. Миладинови.

Веля̀к *м* — от Вель(о)+*ак*. **Веля̀ков** *ф*. Сбор (Пазарджишко).

Веля̀н *м* — от Вель(о)+*ан*. Банско. **Веля̀нов** *ф*. Банско, Балчик, Долни Дъбник.

Веля̀нка *ж* — женска форма от Велян. Долни Дъбник.

Вѐна *ж* — съкрат. от Невена. **Вѐнински** *ф*. Ихтиман.

Вена̀ки *м* — от Вене с гръцка умалит. наставка *-аки*. Мърчаево (Софийско).

Вена̀нко *м* — умалит. от *Венани. Белозем (Пловдивско). **Вена̀нков** *ф*. Пловдив.

Вѐнда *ж* — от Вена с вмъкнато *д*. Жеравна (Котленско), 1870, Котел, Порой (Демирхисарско), 1896, Петрич, Благоевград, Брусник (Сливнишко), р. 1905.

Вендлевски *ф* — може би полско име.

Вѐндо *м* — от Вено с вмъкнато *д*. Луково (Свогенско), р. 1892, Толбухин, 1886, Шумен, 1892. **Вѐндов** *ф*. Реброво (Свогенско).

Венду̀ла *ж* — от Венд(а)+*ула*.

Венду̀лка *ж* — умалит. от Вендула.

Вѐнѐ *м* — югозападна форма на Вено. Софийско, Кюстендилско. **Вѐнев** *ф*.

Венеамѝн *м* — вм. Вениамин.

Венедѝк *м* — вм. Венедикт. **Венедѝков** *ф*. Баня (Разложко), Сливен.

Венедѝкт *м* — гр. **Βενέδικτος** от лат. Benedictus 'благословен' — име на календарски светия. Рядко.

Венѐкия *ж* — видоизменено от Венеция (?) Враца, р. 1957.

Венелѝн *м* — от фамилното име на почитания в България руски историк Юрий Иванович Венѐлин. Нарядко из цялата страна. **Венелѝнов** *ф*. **Венелѝнски** *ф*. Белоградчишко.

Венелѝна *ж* — женска форма от Венелин. Русе, р. 1870, Варна, Мездра, Плевен, Гулянци (Никополско).

Венѐра *ж* — лат. Venus, Vèneris, име на богиня от античната митология, Русе, р. 1875, Търново, р. 1911, Враца, Гоце Делчев.

Венерѝна *ж* — от Венер(а)+*ина*. Плевен, р. 1939.

Венерия *ж* — от Венер(а)+*ия*. Бела Слатина, р. 1962.

Венѐрка *ж* — умалит. от Венера. Чепърлинци (Сливнишко), р. 1936.

Венѐта *ж* — съкрат. от Венетия. Типично за СИзБ, другаде рядко.

Венѐти *м* — мъжка форма от Венета. Пловдив.

Венетѝк *м* — от лат. Veneticus; вж. Венетия. **Венетѝков** *ф*. Драгомирово (Свищовско).

Венѐтия *ж* — от името на областта Venetia в Източна Италия. Русе, 1936.

Венѐц *м* — от *венѐц* или превод на гръц. Стефан. Рядко.

Венѐци *м* — мъжка форма от Венеция или разширено от Венец. Рядко.

Венециа̀на *ж* — от Венеци(я)+*ана*. Берковица, р. 1930.

Венециа̀нка *ж* — умалит. от Венециана. Михайловград, 1958.

Венѐция *ж* — разновидност на Венетия. Дрен (Радомирско), р. 1934, Красава (Брезнишко), Враца, Михайловград, Плевен, р. 1935, Владиня (Ловешко), р. 1956, Габрово, Толбухин, р. 1957.

Венѐцка *ж* — женска форма от Венец. Силистра.

Венѐцко *м* — умалит. от Венец. Плевен, р. 1891, Видин, р. 1936.

Венѐчко *м* — успоредна форма на Венецко. Търново.

Вѐни *м* — съкрат. от Венелин или разновидност на Вене. Кнежа.

Вениамѝн *м* — библейско име, евр. „син на десницата ми". Рядко. **Вениамѝнов** *ф*.

Вениамѝна *ж* — женска форма от Вениамин. Синод. именник.

Венисла̀в *м* — модернизирана форма на Венко, Венелин или друго подобно име. Разград, р. 1924, Варна, Плевен, Луковит, р. 1963.

Венисла̀ва *ж* — женска форма от Венислав. Вършец, 1914, Михайловград, 1939.

Венѝца *ж* — от Вен(а) + *ица*. Избеглии (Асеновградско), Пчеларово (Кърджалийско).

Венѝци *м* — мъжка форма срещу Веница. София, 1914.

Вѐнка *ж* — съкрат. от Невенка (в Етрополе — умалит. и от Велика).

Вѐнко *м* — умалит. от Вено, Вене, Венелин или друго име. Типично за Цариброд и Софийско. **Вѐнков** *ф*.

Вѐно *м* — съкрат. от Невен или друго име. Софийско, Враца, Своде (Ботевградско). **Вѐнов** *ф*. Софийско, Габрово.

Вѐнто *м* — от Вено с вмъкнато *т*. **Вѐнтов** *ф*.

Венцемѝра *ж* — от „венец на мира". Варна, 1958.

Венцесла̀в *м* — свободен превод на гръц. Стефан. Крива Паланка, р. 1881, Кюстендил, 1893, нарядко из цялата страна. **Венцесла̀вов** *ф*.

Венцесла̀ва *ж* — женска форма срещу Венцеслав. Рядко.

Вѐнци *м* — съкрат. от Венцеслав или от Венец. Кричим, Мездра, р. 1956.

Венцисла̀в *м* — вм. Венцеслав. Типично за Свищов.

Венцисла̀ва *ж* — вм. Венцеслава.

Венча̀н *м* — от Венч(о)+*ан*. Варна. **Венча̀нов** *ф*. Пловдив.

Венча̀на *ж* — женска форма от Венчан. Пазарджик, р. 1960.

Венча̀рски *ф* — от диал. *венча̀р* 'жител на махала Венеца'. Калугерово, Своге (Ботевградско), Ботевград, Търговище.

Вѐнчѐ[1] *ж* — умалит. от Вена или женска форма от Венчо. Рядко.

Вѐнчѐ[2] *м* — югозападна форма на Венчо. Рядко.

Вѐнчо *м* — умалит. от Вено, Вене, успоредна форма на Венко. Софийско, Михайловградско, Исперихско. **Вѐнчев** и **Вѐнчов** *ф*. Плевен, 1908, Пазарджик, Пловдив, Шумен.

Вѐньо *м* — успоредна форма на Вено с меко окончание. **Вѐнев** *ф*.

Веню̀шка *ж* — умалит. от Вена по руски образец. Луковит, р. 1963.

Вѐра[1] *ж* — рус. Вера, а то черковен превод на гръц. Πίστη. От Освобождението насам доста разпространено.

Вѐра[2] *м* — съкрат. от Верадин. Годеч, нар. песен.

Верадѝн *м* — от *вера+дин*, както Вълкадин, Миладин, Стоядин. Брезнишко. **Верадѝнов** *ф*.

Верадѝна *ж* — женска форма от Верадин. Брезнишко.

Верадѝнка *ж* — умалит. от Верадина. Брезнишко.

Вера̀дов *ф* — вм. Ферадов. Варна, 1936.

Вера̀нов *ф* — от диал. *вера̀н* 'разтурен; болнав' (пер.-тур. veran). Пазарджик.

Вѐрбев *ф* — видоизменено от Върбев под румънско влияние. Шумен.

Вѐрбин *ф* — от *Верба, рум. Verbea, видоизменено от Върба.

Вергѝев *ф* — от тур. vergi 'данък; дарба'. Карнобат, Поморие, Бургас, Кермен (Сливенско), Бошуля (Пазарджишко), Босилеград, 1897.

Вергѝл *м* — съкрат. от Вергили. Нарядко из СИзБ под румънско влияние; през периода 1933—1939 г. разпространено в семейства на сдружени земеделци покрай името на един земеделски министър. Кюстендил, р. 1933, 1934, Михайловград, р. 1935, Войнеговци (Софийско), р. 1937, Клисура (Софийско), р. 1935, 1939. Сливнишко. **Вергѝлов** *ф*.

Вергѝли *м* — лат. Vergilius, име на древноримски поет. Тутракан.

Вергѝлия *ж* — женска форма от Вергил(и). Плевен, 1956, Михайловград, 1958.

Вергѝн *м* — съкрат. от Вергиний. **Вергѝнов** *ф*. Карлово.

Вергѝна *ж* — съкрат. от Вергиния. Мрамор (Софийско), р. 1920, Клисура (Софийско), р. 1930, Смоляновци (Михайловградско), р. 1937.

Вергѝний *м* — лат. Verginius, родово име, у нас проникнало по книжовен път. Рядко.

Вергѝния *ж* — женска форма срещу Вергиний, у нас проникнала покрай книгата Павел и Вергиния от Бернарден де Сен-Пиер. Пещера, р. 1924, Видин, р. 1934, Етрополе, Ботевград, Криводол (Врачанско), Костинброд (Софийско), р. 1939.

Вѐрго *м* — съкрат. от Вергил. Веселиново (Преславско), Шумен, Новопазарско. **Вѐргов[1]** *ф*.

Вѐргов[2] *ф* — от гр. βέργα 'пръчка' (?) Костур, 1890, Пещера, Пазарджик, Първенец (Пловдивско).

Вердѐков *ф* — може би от диал. **вердѐк* 'йордек, патица' (?) Търново, Русе, Карнобат.

Вердѝн *м* — съкрат. от Верадин. Бояна (Софийско).

Вѐрдо *м* — от Фердо с диалектен преход на *ф* във *в*. Мракетинци (Трънско), Вишан (Годечко), Долна Секирна (Брезнишко), Голяновци (Софийско), **Вѐрдов** *ф*.

Вѐрен *м* — от *вѐрен*; срв. Верко, Верчо. Самоков, р. 1911, София, р. 1911, Велинград, р. 1930.

Веренгѝя *ж*. Сливница, р. 1910.

Веренѝчкова *ф* — жена на Веренички. София, 1937.

Веренѝшки и **Веренѝчки** *ф* — от с. Вереница (Михайловградско).

Вержѝни *м* — мъжка форма от Вержиния. Горна Оряховица, р. 1964.

Вержѝния *ж* — разновидност на Вергиния. Рядко.

Вериа̀на *ж* — навярно от Вера и Ана. Айтос, р. 1934.

Вeрига̀ров *ф* — превод на Синджирджиев. **Веризов** *ф*.

Веримѐзов *ф* — вм. Вермезов. Пловдив.

***Верѝнкьо** *м* — видоизменено от Верадин или друго някое име. **Верѝнкев** *ф*. Дръмша (Софийско).

Верисла̀ва *ж* — вм. Велислава с дисимилация на първото *л*. Доброславци (Софийско), р. 1915.

Верихов *ф*. Стара Загора.

Верица *ж* — умалит. от Вера (?) Сирково (Македония), р. 1924.

Вериша̀нов *ф* — от диал. **веришан* 'укорител' (от тур. veriş 'укор'). Пловдив.

Верия̀на *ж* — разширено от Вера. Бракьовци (Годечко), р. 1948.

Вѐрка *ж* — умалит. от Вера. Из цялата страна.

Вѐрко *м* — мъжка форма от Вера, Верка. Рядко. **Вѐрков** *ф*.

Верлѝнов *ф* — от Берлинов с новогръцки изговор на *б*.

Вермѐзов *ф* — от тур. vermek 'давам' и отрицание mez „който не дава, скъперник'. Пловдив, Тутракан.

Вернѐз *м* — някакво чуждо име. Връшец, р. 1908. **Вернѐзов** *ф*. Вършец, Михайловград.

***Вѐрньо** или ***Вѐрни** *м* — от *вѐрен*. **Вѐрнев** *ф*. Луковит, 1893.

Веромѝра *ж* — новостъкмено име. Единичен случай.

Верòн *м* — от арменското женско име Верон. Русе, 1937, Сливница, р. 1925.

Верòна *ж* — женска форма от Верон или съкрат. от Вероника. Силистра, 1894, Пловдив, р. 1921.

Верòника *ж* — лат. Veronica, а то от гръц. Βερενίκη, име на египетски царици, у нас проникнало по книжовен път. Шумен, р. 1882, Пловдив, р. 1922, Михайловград, Костенец, Поцърненци (Радомирско).

Верòния *ж* — от Вероника, което е смятано за умалително. София, р. 1913.

Версам *м*. Манастир (Бургаско), 1906. Садовик (Брезнишко), р. 1921.

Верудѝнка *ж* — умалит. от Верадина.

Верỳн *м* — видоизменено от Верадин. Станке Димитров, нар. песен.

Верỳсия и **Верỳся** *ж* — от Вера по образеца на руско Маруся. Михайловград, Свищов.

Вѐрчо *м* — съкрат. от Верадин или успоредна форма на Верко. Насалевци (Трънско), р. 1914, Поцърненци (Радомирско), Брезнишко, Бърложница (Сливнишко).

Вѐса *ж* — съкрат. от Весела, Веселина или Василка. Из цялата страна.

Вѐсел *м* — от *вѐсел* (у цигани — от тур. л. и. Вейсел). Сравнително ново. **Вѐселов** *ф*. Пещера, 1893, Свогенско.

Вѐсела *ж* — съкрат. от Веселина. Рядко.

Веселàна *ж* — от Весел(а)+*ана*, Рядко.

Веселàнка *ж* — умалит. от Веселана. Ракитово (Велинградско), р. 1958.

Веселѝн *м* — от *весел+ин*, пожелателно име: да е весел или да весели близките си. Главно ЗБ. **Веселѝнов** *ф*. **Веселѝнски** *ф*. Благоевград.

Веселѝна *ж* — женска форма срещу Веселин. Главно ЗБ.

Веселѝнко *м* — умалит. от Веселин. **Веселѝнков** *ф*. Белотинци (Гоцеделчевско).

Веселѝчка *ф* — от някакъв стар прякор. Пазарджик.

Веселѝя *ж* — успоредна форма на Веселина. Баня (Михайловградско), р. 1850, Вършец, р. 1898, Етрополе, Рашково (Ботевградско), Елисейна (Врачанско).

Вѐселка *ж* — умалит. от Весела. Софийско.

Вѐселко *м* — умалит. от Весел. **Вѐселков** *ф*.

Веселỳшка *ж* — от Весел(а)+*ушка*. Русе, р. 1958.

Вѐска *ж* — умалит. от Веса.

Вѐско *м* — умалит. от Весо. Котел, 1893. **Вѐсков** *ф*. Никопол, Банско.

Вѐсо *м* — съкрат. от Веселин или от Васил. **Вѐсов** *ф*.

Вестàлка *ж* — от *вестàлка* 'жрица на богиня Веста в древния Рим; прен. девствена, целомъдрена' (лат. vestalis). Може би единичен случай, р. към 1938.

Вѐта *ж* — съкрат. от Елисавета. Рядко.

Ветвинов *ф* — писателски псевдоним.

Ветѝн *м* — от Вет(о)+*ин*. **Ветѝнов** *ф*. Силистренско.

Ветичков *ф*. София, 1906.

Вѐтка *ж* — умалит. от Вета. Трън, Брезник.

Ветлѝна *ж* — може би вм. Светлина. Горна Митрополия (Плевенско), р. 1949.

Вѐто *м* — от Вельо или Вено с друг завършек, както Вано и Вато, Гено и Гето, Йоло и Йото. Александрово (Ловешко), Луковит, Ботевград, Осиковица, Своде (Ботевградско). **Вѐтов** *ф*. Бусманци, Лозен (Софийско), Исперих. **Вѐтовски** *ф*. Новачене (Ботевградско).

Вѐтренка *ж* — от *вѐтрен* в смисъл 'който работи леко, като вятър'; срв. Хвърчилков. Свогенско: Реброво (стари), Луково (млади), Чепинци (Софийско).

Вѐтренски *ф* — от с. Ветрен (Пазарджишко). Пазарджик, 1893, Кюстендил, 1917.

Ветрѝлов *ф* — от прякор *Ветрѝлото* 'който работи или ходи бързо и леко' (?) Кърнаре (Карловско). **Ветрѝлците** — род в Царибродско.

Вѐтров *ф* — вж. Вятров.

Вѐтьо *м* — успоредна форма на Вето с меко окончание. Ловеч. **Вѐтьов** *ф*.

Вехалов *ф* — от диал. **вехал* 'ездач' (?) Пловдив.

Вѐхтовски *ф* — от Ветовски, преосмислено по *вехт*. Стара Загора.

Вѐца *ж* — умалит. от Вела, Велика, Веселина или друго подобно име. Ботевград, Ореховско. **Вѐцин** *ф*. Боровци (Берковско).

Вѐце *м* — западна форма на Вецо. **Вѐцев** *ф*. Самоков, Огняново (Елинпелинско).

Вѐцко *м* — умалит. от Вецо. **Вѐцков** *ф*.

Вѐцо *м* — умалит. от Величко, Веселин или друго подобно име. Рядко. **Вѐцов** *ф*. Велинград.

Вечерѝнков *ф* — от прякор *Вечерѝнко* 'който обича да работи по вечерина, вечерно време'. Орханово (Грудовско).

Вѐчеров *ф* — псевдоним, може би превод на тур. Акшамов.

Вѐчко *м* — умалит. от Вечо. **Вѐчков** *ф*. Равнец (Бургаско).

Вѐчо *м* — от Велчо с изпадане на *л*, както Веко от Велко. **Вѐчов** и **Вѐчев** *ф*. Луковит, Свищов.

Вѐша *ж* — женска форма от Вешо. Етрополе, Червен бряг.

Вѐшка *ж* — умалит. от Веша. Кула.

Вѐшко *м* — умалит. от Вешо. Осиковица (Ботевградско). **Вѐшков** *ф.* Осиковица, Подем (Плевенско), Севлиево, Русе.

Вѐшо *м* — успоредна форма на Вецо, Весо, Вето. Етрополе, Осиковица (Ботевградско), Караш (Врачанско). **Вѐшов** *ф.* Етрополе, Осиковица, Баница (Врачанско), Яна (Софийско). **Вѐшовски** *ф.* Ботевградско.

Вещински *ф* — навярно от *вѐщица.* Пловдив.

Веѝчки *ф* — вм. Виячки. Перник.

Веѝчкин *ф* — видоизменено от Веячки. Гулянци (Никополско).

Вѝбенов *ф* — от рум. л. и. Viba. Божурица (Плевенско).

Вѝва *ж* — от лат. viva 'жива'. Единичен случай, София, р. 1933.

Вивда *ж.* Добруджа.

Вѝглов *ф* — от диал. *вѝгла* 'зрителна тръба' или направо от грц. βίγλα 'наблюдателница'. Пловдив, 1917, Поморие.

Вѝда *ж* — женска форма срещу Виден. Нарядко из цялата страна. **Вѝдин** *ф.* Литаково, Рашково (Ботевградско), Миланово (Свогенско). **Вѝдински** *ф.* Литаково, Скравена (Ботевградско).

Видàн *м* — от Вид(о)+*ан.* Михайловград. **Видàнов** *ф.* Меляне (Берковско), Михайловград, Бургас.

Видàна *ж* — от Вид(а)+*ана.* Лопян (Ботевградско).

Видàнка *ж* — умалит. от Видана. Момино (Търговищко).

Вѝдел *м* — от Вид(ьо), Вид(о)+*ел.* **Вѝделов** *ф.* Стара Загора, Айтос, Варна, Русе, Стубел (Михайловградско), Костенец, Лозен (Софийско).

Виделѝн *м* — от Видел+*ин.* Търговище.

Вѝден *м* — пожелателно име: да бъде виден, известен, почитан. Нарядко из ЗБ. **Вѝденов** *ф.* Цариброд.

Вѝденка *ж* — женска форма от Виден. Софийско.

Вѝдимка *ж* — вм. Видинка. Синод. именник.

Видимски *ф.* Трекляно (Кюстендилско).

Вѝдин *м* — успоредна форма на Виден. **Вѝдинов** *ф.*

Вѝдинка *ж* — успоредна форма на Виденка. Софийско.

Видинлѝев *ф* — от *видинлѝя* 'жител на град Видин'. Габрово, 1893, Орехово, 1935.

Вѝдински *ф* — от град Видин. Варна, 1908.

Вѝдка *ж* — умалит. от Вида. Чирпанско, Лом.

Вѝдлички *ф* — от с. Видлица (Михайловградско).

Видлов *ф* — може би вм. Виглов. Войсил (Пловдивско), 1920.

Вѝдна *ж* — женска форма от Виден. Бухово (Софийско), 1870.

Виднѝров и **Виднѝрски** *ф* — от диал. *виднѝр* 'работник във видня'. Горубляне (Софийско), Скравена (Ботевградско).

Вѝдо *м* — съкрат. от Виден, Видин. Шумен, 1860, Варна, Реброво (Свогенско), 1902, Своге, Белимел (Михайловградско). **Вѝдов** *ф.* Белимел, Пловдив.

Вѝдол *м* — от Вид(о) + *ол.* Михайловградско, Ореховско, Белослатинско, Калофер. **Вѝдолов** *ф.* Михайловградско, Вършец, Свищов, Богданлия (Елинпелинско), Елин Пелин.

Вѝдор *м* — разновидност на Видол. **Вѝдоров** *ф.* Чирпан.

Видосàв *м* — вм. Видослав. Етрополски манастир, 1648.

Видосàва *ж* — женска форма от Видосав. Горна Баня, нар. песен.

Видослàв *м* — изчезнало старинно име от Видо и *слав.*

Видослàва *ж* — женска форма от Видослав. Шумен, р. 1924 (преселници от западните краища), Търговище.

Вѝдра *ж* — рум. Vidra, от животното *видра.* Русе, р. 1870, Копривщица, нар. песен.

Видрàрски *ф* — от с. Видраре (Тетевенско). Плевен.

Вѝдров *ф* — от прякор *Вѝдрата* 'подвижен или изврътлив като видра'. Айтос.

Вѝдул *м* — успоредна форма на Видол. Бухово (Софийско). **Вѝдулов** *ф.*

Вѝдьо *м* — съкрат. от Виден, успоредна форма на Видо. Типично за Чирпанско. **Вѝдев** *ф.* Чирпанско. **Вѝдевски** *ф.* Пловдив.

Виѐна *ж* — кръстоска от Вена и град Виена. Батулия (Свогенско), Карнобат.

Виждàров *ф* — вм. Веждаров, може би преосмислено по *виждам.* Самоков.

Вѝжин *ф* — от рум. фам. име Vija.

Вѝза *ж* — съкрат. от Византа. София (старо), Сомовит, 1911, Видин, 1927, Карнобат.

Визàнт *м* — съкрат. от Византи. **Визàнтович** *ф.* Русе, 1843.

Визàнта *ж* — женска форма от Визант(и). Рядко.

Визàнти *м* — от гр. Βυζάντιος 'византийски'. Толбухин, 1893. **Визàнтиев** *ф.*

Визнович *ф.*

Вѝка *ж* — от Видка с изпуснато *д* (*т*), както Йока от Йотка, Пеко от Петко. Баница (Врачанско). **Вѝкин** *ф.* Пловдив.

Викѐнти *м* — лат. Vicentius 'победител' с гръцки изговор — име на календарски светия. Рядко. **Викѐнтиев** *ф.*

Вѝко *м* — съкрат. от Велико. **Вѝков** *ф.* Шумен.

Вѝктор *м* — лат. Victor 'победител' — име на календарски светия. Рядко и сравнително ново. **Вѝкторов** *ф.*

Виктòрин *ф* — вм. Викториин, от Виктория. Рядко.

Викто̀рия *ж* — лат. Victoria 'победа'. Рядко.

Ви̇̀кторка *ж* — женска форма от Виктор. Дреново (Свогенско).

Викто̀ря *ж* — стегната форма на Виктория. Безден (Софийско) р. 1910.

Ви̇̀кьо *м* — от Витьо с преход на *т'* в *к'*. Кула, Етрополе. **Ви̇̀кьов** *ф*. Кула, Етрополе, Пловдив.

Вилани *ж* — някаква разновидност на Вилияна (?) Пловдив, 1900.

Вила̀ров *ф* — от Свиларов с изпадане на *с* или от *вила̀р* 'който продава вили'. Велес.

Ви̇̀лда *ж* — от Виля с вмъкнато *д*. Пищане (Брезнишко).

Вилда̀нка *ж* — от Филданка с *в* вм. *ф*. Сливница, р. 1919.

Вилдирас *м* — от В-И-Л-ди-ра-с (=Владимир Илич Ленин — диктатура на работници и селяни). Свищов, р. 1939.

Ви̇̀лѐ *м* — а) от Свиле с изпадане на *с*; в) от Филе с диалектен преход на *ф* във *в*. Брезнишко, Станкедимитровско, Мрамор (Софийско). **Ви̇̀лѐв** *ф*.

Виленски *ф* — може би полско име — от град Вилно. Варна, 1936.

Ви̇̀ли[1] *м* — нем. Willi, съкрат. от Вилхелм София, р. 1904, 1931.

Ви̇̀ли[2] *ж* — разновидност на Виля. Търново, р. 1895.

Вилиа̀на *ж* — вм. Велиана или Вилияна. Русе, р. 1952.

Вилидо̀лски *ф* — вм. Велидолски.

Вилиза̀р *м* — вм. Велизар. **Вилиза̀ров** *ф*. Трайково (Ломско).

Ви̇̀лин *м* — от Велин с отмет на ударението и изясняване на *е* в *и*. Н. Геров.

Вили̇̀на *ж* — женска форма от Вилин. Габрово, р. 1960.

Вилиям *м* — от англ. William (навярно от името на Уилиам Шекспир). Рядко.

Вилия̀н *м* — от Вилиям с наше окончание. (Кътина (Софийско), р. 1919, Горна Оряховица, р. 1965.

Вилия̀на *ж* — а) от Виль(а) + *ана*; б) женска форма от Вилиян. Церово (Свогенско), р. 1952, Михайловград, р. 1960, Нова Загора, р. 1960.

Ви̇̀лка *ж* — умалит. от Виля. Лакатник (Свогенско).

Ви̇̀лма *ж* — нем. Wilma, съкрат. от Вилхелм. София, р. 1926, Враца, р. 1957.

Ви̇̀лмош и **Ви̇̀лмуш** *м* — от *велмджа* с отмет на ударението и изясняване на *е* в *и* (?) Видин, 1922.

Ви̇̀лнер *ф* — навярно немско име — от град Вилно.

Ви̇̀лсон *м* — навярно от фамилното име на американския държавник Уилсон. Винарово (Видинско), р. 1927.

Вилу̀ш *м* — от Вил(ьо-) + *уш*. Шумен, 1940.

Вилфан *ф* — някакво чуждо име. (Георги И. Вилфан).

Ви̇̀лхелм *м* — нем. Wilhelm. Михайловград, р. 1928, Варна, Пловдив.

Вилхелма *ж* — женска форма от Вилхелм. Михайловград, р. 1924.

Ви̇̀лхем *м* — видоизменено от Вилхелм. Михайловград, Балша (Софийско), р. 1921.

Ви̇̀лчо *м* — умалит. от Виле, Вильо. Вискяр (Брезнишко). **Ви̇̀лчев** *ф*.

Ви̇̀льо *м* — успоредна форма на Виле.

Ви̇̀ля *ж* — женска форма от Виле, Вильо. Софийско.

Виля̀н *м* — вм. Велян. Русе. **Виля̀нов** *ф*. Ловеч.

Вимаза̀лов *ф* — от чеш. Vymazal. Бургас.

Ви̇̀на *ж* — съкрат. от Дарина. Радуловци (Сливнишко), Кладница (Пернишко).

Вина̀нци *м* — разновидност на Венанко. Ореш (Свищовско), 1917.

Вина̀ров *ф* — от *винар*. Видин, Русе, Плевен, Пловдив.

Вина̀ци *м* — разновидност на Винанци и Венанко. **Вина̀циев** *ф*. Ореш (Свищовско).

Ви̇̀ндьо *м* — от Виньо с вмъкнато *д*. **Ви̇̀ндев** *ф*. Сливен, 1893, Брястово (Новозагорско).

Ви̇̀не *м* — съкрат. от Дави̇̀н. Световрачане (Софийско). **Ви̇̀нев** *ф*.

Винѐта *ж* — вм. Венета. Горна Оряховица, 1894.

Ви̇̀нешки *ф* — вм. Винецки. Варна, 1936.

Вини̇̀ца *ж* — вм. Веница. Петелово (Кърджалийско).

Ви̇̀ницки *ф* — от с. Виница (Варненско), 1897.

Ви̇̀нка *ж* — женска форма от Виньо, Вине. Цаконица(Врачанско),Вълчедръма(Ломско), Кюстендил, Красно село, р. 1964.

Ви̇̀нко *м* — умалит. от Вине. Своге. **Ви̇̀нков** *ф*. Своге, Видин.

Ви̇̀но *м* — успоредна форма на Виньо с твърдо окончание. **Ви̇̀нов** *ф*. Комарево (Плевенско).

Вино̀тка *ж* — според местно обяснение: от *ви̇̀но*. Гъмзово (Видинско), р. 1927. Тя била първата в село, а след нея има още 2—3.

Винто̀нка *ж*. Чолаковци (Търновско), р. 1919.

Ви̇̀нчо *м* — умалит. от Виньо. Златарица (Еленско), Златар (Преславско), Брестово (Ловешко), Плевенско, Лясковец. **Ви̇̀нчев** *ф*.

Винщеров *ф* — от диал. **вин*(*и*)*щер* 'пианица' (?) Габрово.

Ви̇̀ньо *м* — а) в Севлиевско: съкрат. от Серафим; б) другаде: от *ви̇̀но*. **Ви̇̀нев** *ф*. Севлиево, Златарица (Еленско), Обнова (Плевенско), Търговище, Новопазарско, Пловдив.

Вио̀ла *ж* — от лат. viola 'теменужка'. Варна, р. 1948.

Виолѐт *м* — мъжка форма от Виолета. Своге, р. 1931.

Виолѐта *ж* — от фр. violette 'теменужка'. Ново, рядко.

Виолѐтка *ж* — умалит. от Виолета. р. 1916, Витановци (Пернишко), 1956. Русе,

Виолѝн *м* — мъжка форма от Виолина. Ново, рядко.

Виолѝна *ж* — от итал. violina 'цигулка'. Ново, рядко.

Виорѐл *м* — от рум. viorele 'теменужки. Покрайна (Видинско).

Виорѝка *ж* — от рум. viorică 'теменужка'. Тутракан, 1959.

Вира̀нов и **Вира̀нев** *ф* — вм. Веранов. Сливен.

Виргѝния *ж* — успоредна форма на Вергиния. Пещера, 1926, Кюстендил, 1958.

Вирджѝна *ж* — от итал. vergine 'мома, дева'. Пловдивско.

Виренѐя *ж* — от някакъв псевдоним. Вършец, р. 1950.

Виржѝнио *м* — видоизменено от Вирджина или мъжка форма от Виржиния.

Виржѝния *ж* — вм. Виргиния. София, р. 1952, 1957.

Вирѝшапков *ф* — от прякор *Вирѝшапка* 'който си вири шапката; вироглав човек'. Калековец (Пловдивско).

Вѝров *ф* — вм. Вихров. Пловдив, 1917. Брястовец (Бургаско).

Вѝровски *ф* — от с. Вировско (Врачанско). Орехово, Кнежа.

Вироглàвски *ф* — от *вироглàв*. Врачеш (Ботевградско).

Вирòн *м*. Царибродско, Годечко, р. 1900. **Вирòнов** *ф*.

Вѝрски *ф* — може би от с. Вирово (Карнобатско). Чирпан.

Вѝрчо *м* — умалит. от Вирон или от друго някое име. **Вѝрчев** *ф*. София, 1893, Станке Димитров.

Вирѝнов и **Вирѝнски** *ф* — вм. Веранов. Сливен, Кюстендил (гроб), Неделково (Пернишко).

Висариòн *м* — от гр. Βησαρίων според Синод. именник „горист" — име на календарски светия. **Висариòнов** *ф*. Търново.

Висàров *ф* — от рум. visare 'сънуване, бленуване'. Черквица (Никополско).

Висàрия *м* — разновидност на Висарион. Златица (от Разложко). **Висàриев** *ф*. Златица.

Вѝско *м* — навярно съкрат. от Висарион. **Вѝсков** *ф*. Здравец (Исперихско). **Вѝсковски** *ф*. Свищов, 1893.

Вискьовлѝев *ф* — вм. *Вискьойлиев, от с. Вискьой (Вис, Ивайловградско). Русе 1937.

Вѝсла *ж* — може би далечно видоизменение от Висария. Бр. Миладинови.

Вислѝн *м* — мъжка форма от Висла или образувано от река Висла. в Полша. Шумен, р. 1927.

Висòкалийски *ф* — навярно вм. Високомогилски. Станке Димитров, Русе.

Висòков *ф* — от прякор *Висòкия* или превод на тур. Узунов. Свищов, 1893, Никопол, Стара Загора, Хасково, 1893.

Високомогѝлски *ф* — от с. Висока могила (Станкедимитровско). Станке Димитров.

Висòчков *ф* — от прякор *Висòчкия*. Вълчи трън (Плевенско), 1917, Плевен.

Вису̀лчев *ф* — от прякор *Вису̀лчо* (?) Пловдив.

Вѝсша *ж* — от прилаг. *висш*. Единичен случай, Русе, 1936.

Вѝта *ж* — женска форма от Вито. Главно ЮЗБ.

Виталд *м* — някаква разновидност на Витали. Русе, 1936.

Витàли *м* — от лат. vitalis 'жизнен', рум. Vitali. **Витàлиев** *ф*. Русе.

Витàлий *м* — разновидност на Витали. Михайловград.

Витàн *м* — от Вит(о) + *ан*. Нарядко почти из цялата страна **Витàнов** *ф*. **Витàнски** *ф*.

Витàна *ж* — женска форма от Витан. Калугерово (Ботевградско), Царичина (Свогенско), Видин.

Витàния *ж* — разновидност на Витана. Видин.

Витàнка *ж* — умалит. от Витана. Шумен.

Вѝтеков *ф* — от **Витев** с вмъкнато *ек*.

Вѝтелов *ф* — от *вѝтел*, превод на едно от значенията на тур. *бурма*. Търново 1897, 1900.

Витѝна *ж* — от Вит(а) + *ина*. Н. Геров.

Вѝтка *ж* — умалит. от Вита. **Вѝткин** *ф*.

Виткѝн *м* — от Витк(о)+*ин*. **Виткѝнов** *ф*.

Вѝтко *м* — умалит. от Вито, Витьо. Рядко, на разни места из страната. **Вѝтков** *ф*. **Вѝткович** *ф*. Бухово (Софийско), 1860. **Вѝтковски** *ф*. Пловдив.

Витлàров *ф* — от **витлàр*'? 'Пловдив.

Витлеѐм *м* — вм. Витлием.

Витлеѐмка *ж* — вм. Витлиемка. Лозен (Софийско), р. 1933.

Витлѐна *ж* — видоизменено от Витлиема. Кладница (Пернишко).

Витлиѐм *м* — от евангелския град Витлием, давано като защитно име срещу детска смъртност. Шумен, р. 1874, 1903, Нови пазар, Русе, Каварна. **Витлиѐмов** *ф*. Брацигово.

Витлиѐма *ж* — женска форма от Витлием. Русе, р. 1870, 1879, 1880, Пещера, Пловдив, София, р. 1930.

Витлиѐмка *ж* — умалит. от Витлиема. Шумен.

Витлиѝн *м* — видоизменено от Витлием. Шумен.

Витлѝм *м* — от Витлием с източнобългарски преглас на *ие* в *я*. Могила (Новопазарско). **Витлѝмов** *ф*. Могила, Шумен, Разград.

Витля̀нка *ж* — видоизменено от Витлиемка. Шумен.

Вѝто *м* — съкрат. от Витомир. Шума (Годечко). **Вѝтов** *ф*. Добърчин (Свогенско), Доброславци, Маслово (Софийско).

Вѝтол *м* — от Вит(о) + *ол*. **Вѝтолов** *ф*. Казичене (Софийско).

Витомѝр, по-старо **Вито̀мер** *м* — старинно име, чиято първа част е сродна с *вѝтез* 'победител, юнак', а втората е значела 'голям, велик', после е преосмислена по *мир*. Рядко. Неделище (Годечко), р. 1933.

Вито̀рио *м* — итал. Vittorio = Виктор. Разград.

Витоша̀нски *ф* — от *витоша̀нин* 'човек откъм Витоша'. Станке Димитров, 1900, 1915

Вѝтошки *ф* — съкрат от Витошански. Станке Димитров, 1948.

Вѝтски *ф* — от река Вит или от с. Видбол (Видинско). Видин, 1897, 1943.

Вѝтьо *м* — съкрат. от Витомир, успоредна форма на Вито. Луковитско, Лопян, Осиковица (Ботевградско). **Вѝтьов и Вѝтев** *ф*.

Вѝтя *м* — рус. Витя, умалит. от Виктор. Брезово (Пловдивско), р. 1961.

Вѝхра *ж* — женска форма от Вихър. Ново, рядко.

Вѝхрен *м* — разновидност на Вихър по типа Румен, Пламен, Росен. Ново, рядко.

Вѝхрена *ж* — женска форма от Вихрен. Ново, рядко.

Вѝхренски *ф*.

Вихрѝйски *ф* — стар родов прякор от *вѝхър*. Липница (Ботевградско).

Вѝхър *м* — пожелателно име: да бъде силен, буен и бърз като *вѝхър*. Рядко. **Вѝхров** *ф*. Плевен. **Вихровски** *ф*. Севлиево, Кнежа.

Вѝца *ж* — от Вита с друг завършек,както Ваца и Вата, Мата и Маца, Мита и Мица. Врачанско, Мърчаево (Софийско), Етрополе, Беленско, Разградско.

Вѝцелов *ф* — от рум. viţel 'теле' или viţelar 'телчар'. Свищов.

Вѝцеров *ф* — разновидност на Вицелов. Свищов.

Вѝцо *м* — от Вито или Вичо с друг завършек. **Вѝцев** *ф*. Варна.

Вича *ж* — женска форма от Вичо. Шумен, Толбухинско, Чирпанско, Лерин.

Вича̀н *м* — от Вич(о) + *ан* или разновидност на Вишан. Дъскот (Търновско), 17 в. **Вича̀нов** *ф*. **Вича̀нски** *ф*. Михайловград.

Вѝчина *ж* — от Вич(а) + *ина*. Шумен, р. 1912.

Вѝчинка *ж* — умалит. от Вичина. Шумен.

Вѝчка *ж* — умалит. от Вича. Типично за Шумен.

Вѝчко *м* — умалит. от Вичо. **Вѝчков** *ф*. Шумен, 1844.

Вѝчо *м* — съкрат. от Велико (а в поново време и от Виктор). Типично за Шумен и Шуменско; Тулча, 1857, Чирпан. **Вѝчев** и **Вѝчов** *ф*. Преслав, 1860, Шумен, Зимница (Ямболско), Чирпан.

Вишь *м* — вм. Вишо. Видраре, 1648.

Вѝша *ж* — женска форма срещу Вишо. Трявна р. 1880, Габрово, Шереметя (Търновско), Търново, Плевен, Каблешково (Поморийско), Бусинци (Трънско — от Вишня).

Виша̀н *м* — от Виш(о) + *ан*. Банско. **Виша̀нов** *ф*. Банско, Русе, Ветово, Иваново (Русенско).

Виша̀на *ж* — от Виш(а) + *ана* или женска форма от Вишан. Силистра, 1894. **Виша̀нин** *ф*. Банско.

Виша̀нски *ф* — от с. Вишан (Годечко).

Вѝше *ж* — домашна форма на Виша. Силистра (гроб), Люблен (Поповско).

Вишесла̀в *м* — изчезнало старинно име „много славен човек". Вайганд, Синод. именник.

Вишида̀на *ж* — може би „дадена свише" или от Виша и Дана. Сливен, 1940.

Вѝшка *ж* — умалит. от Виша или разновидност на Вичка. Свищов, 1887, Разград.

Вѝшко *м* — умалит. от Вишо или от Величко. Софийско, Свогенско. **Вѝшков** *ф*.

Вѝшна *ж* — вж. Вишня. Трънско, Пловдив, Филиповци (Софийско).

Вишнѐвин *ф* — псевдоним — от *вѝшна*. Ловеч, 1950.

Вишнея *ж* — някаква разновидност на Вишна (?) Ореш (Свищовско), р. 1936.

Вѝшньо *м* — мъжка форма от Вишня. Н. Геров. **Вѝшнев** *ф*. Полетковци (Кулско). **Вѝшневски** *ф*.

Вѝшня *ж* — от дърво и плод *вѝшня*; срв. Череша, Ягода. Владая (Софийско), 1917, Вукан (Трънско).

Вишня̀ков *ф* — от *вишня̀к* '1. вид вишна; 2. място с вишни'. Шумен.

Вѝшо *м* — съкрат. от Вишеслав, Вишослав. Ъглен (Луковитско), 1917. **Вѝшев** *ф*. Сопот, Карлово, Пловдив, Пазарджик, Юнаците (Пазарджишко).

Вишо̀вградски *ф* — от с. Вишовград (Павликенско).

Вишослав *м* — разновидност на Вишеслав. Пернишко, 15—16 век.

Виńчев, Виńчки и **Виńшки** *ф* — от диал. **вия̀ч* 'който *вие* (кастрира) коне и друг добитък'. Дворище (Кюстендилско), Самоков, Беланица (Радомирско), Врачанско, Белоградчик.

Влад *м* — съкрат. от Владимир. Елена, 1833, Ракита (Луковитско), р. 1858, Луковит, 1894, Торос (Луковитско), 1910, Угърчин, Габрово, Плевен, Етрополе,Осиковица, Осиковска Лакавица (Ботевградско). **Вла̀дов** *ф*. **Вла̀довски** *ф*. Осиковица, Литаково (Ботевградско). **Владѐто** *ф*. Етрополе.

Влада[1] *ж* — женска форма от Влад или от Владо. Етрополе, Лопян (Ботевградско), Казанлъшко. **Вла̀дински** *ф.* Ловеч.

Вла̀да[2] *м* — за̀падна форма на Владо. Трън, Цариброд.

Владà̀й *м* — разширено от Влад(а)[2].

Владà̀йка *ж* — женска форма от Владай. Ботунец (Софийско).

Владà̀йчо *м* — умалит. от Владай. Долни Богров (Софийско).

Владà̀н *м* — от Влад, Влад(о) + *ан.* **Владà̀нов** *ф.* Елена, 1910.

Вла̀де и **Вла̀ди** *м* — домашна форма на Влад. ИзБ. **Вла̀дев** *ф.*

***Владѐй** *м* — разширено от Влад. **Владѐев** *ф.* Михайловград.

Владѐна *ж* — от Влад(а) + *ена.* Неврокопско, 15—16 в.

Владигѐров *ф* — от Владев и Геров. Тулча, 1857, Шумен, 1881, Бургас, 1893.

Владѝка *ф* — прякор, вм. Владиков. (Петър Л. Владика, Лом, 1870).

Владѝкин и **Владѝков** *ф* — от *владика* (бащата след овдовяването си станал владика, или го отгледал владика, или по друг повод наречен така). Търново (Възраждането), Свищов (Възраждането), Белово (Пазарджишко), 1893, Несебър, 1893.

Владѝкоец *ф* — от диал. *владикоец* 'владишки човек'. Велес, 1873.

Владилѐн *м* — от Влад-Ил-Лен (=Владимир Илич Ленин). Търговище, 1960.

Владѝмер *м* — старинно име „велик владетел". Чибаовци (Свогенско), р. 1894. **Владѝмеров** *ф.* Чибаовци.

Владимѝр *м* — видоизменено и преосмислено от Владимер; старинно име, отново разпространено по време на Възраждането. **Владимѝров** *ф.*

Владѝмир *м* — вм. Владимер. Трънско.

Владимѝра и **Владимѝрка** *ж* — женска форма от Владимир. Рядко.

Владѝн *м* — от Влад, Влад(о) + *ин.* Враца, 1900, Вършец. **Владѝнов** и **Владѝнски** *ф.*

Владѝнко *м* — умалит. от Владин. Рядко.

Владислà̀в *м* — старинно име „който владее със слава", възобновено по време на Възраждането. Плевен, р. 1862. **Владислà̀вов** *ф.*

Владислà̀ва *ж* — женска форма от Владислав. Рядко.

Владѝца *ж* — от Влад(а) + *ица.* Попина (Силистренско), 1874.

***Владѝч** *м* — от Влад, Влад(о) + *ич.* **Владѝчев** *ф.*

Владѝчки и **Владѝшки** *ф* — от *владишки* (имал някаква връзка с владика; срв. Владикин). Самоков, Бели Искър (Самоковско), Челопечене (Софийско), Габрово, Сливен.

Вла̀дка *ж* — умалит. от Влада. Етрополе, Осиковица, Осиковска Лакавица (Ботевградско).

Владлѐн *м* — от Влад-Лен (=Владимир Ленин), срв. Владилен. Асеновград, р. 1959.

Владлѝев *ф* — навярно от някоя местност с подобно име. Клисура (Карловско), 1893.

Вла̀до *м* — съкрат. от Владимир или разширено от Влад. **Вла̀дов** *ф.*

Владу̀н *м* — от Влад, Влад(о) + *ун.* **Владу̀нов** *ф.* Бяла река (Преславско), 1917.

Владу̀нка *ж* — женска форма от Владун. Костинброд (Софийско).

Вла̀дьо *м* — успоредна форма на Владо, Влади. Н. Геров.

Влайна *ж* — женска форма от Влайо. Брезнишко.

Влайнка *ж* — умалит. от Влайна. Ярджиловци (Радомирско), 1886, Красава (Брезнишко), Софийско.

Влай *м* — съкрат. от Влайо. Разград, 1868. **Вла̀ев** и **Вла̀йов** *ф.* **Вла̀йски** *ф.* Тетевен.

Вла̀йда *ж* — кръстоска от Влада и Найда. Богьовци (Сливнишко).

Вла̀йка *ж* — женска форма от Влайко. Панагюрско, р. 1912.

Вла̀йко *м* — от Владко (Владько) с преход на *д'* в *й.* Пирдопско, Тетевен, Годечко. **Вла̀йков** и **Вла̀йковски** *ф.*

Вла̀йкя *ж* — разновидност на Влайка. Скравена (Ботевградско).

***Вла̀йльо** *м* — от Влай, Влай(о) + *льо* по подобие на Бальо, Кальо, Мильо. **Вла̀йлев** *ф.* Русе, 1936.

Вла̀йо *м* — от Влайко, което е смятано за умалително. Ловешко. Новозагорско, Пазарджишко. **Вла̀ев** и **Вла̀йов** *ф.* Сливен, 1860, Трояново (Старозагорско), Севлиево, Толбухинско, Годеч. **Вла̀евски** *ф.* Тетевен, 1893, Радотина (Ботевградско).

Вла̀йчо *м* — умалит. от Влай, Влайко. Старозагорско, Ямбол. **Влайчев** *ф.*

Влакà̀нински *ф* — вм. Вълканински. Ореховско.

Влакнов *ф.* Велинград, 1957 (помак).

Влас *м* — съкрат. от Власий. Старо, рядко. **Вла̀сов** *ф.* В л а̀ с о в р ъ т, В л а̀ с о в д о л — местности в Ботевград.

Власà̀ки *м* — умалит. от Власий с гръцка наставка. Клисура (Карловско), 1893, Панагюрско, Казанлъшко, Царибродско, Криводол (Врачанско). **Власà̀кев, Власà̀киев** и **Власà̀ков** *ф.* Хухла (Ивайловградско), Копривщица.

Власарев *ф.*

Вла̀се *м* — успоредна форма на Власьо. Пловдив, 1908. **Вла̀сев** *ф.* Банско.

Вла̀сий (и **Вла̀си**) *м* — име на календарски светец, гр. **Βλάσιος** от лат. Blasius. Рядко. **Власев** *ф.*

Вла̀синскн *ф* — от с. Власи (Царибродско). Кюстендил, Блатешница (Радомирско).

Вла̀ска *ж* — женска форма от Власко. **Вла̀скин** *ф*. Самоков.

Вла̀ско *м* — умалит. от Влас, Власий. **Вла̀сков** и **Вла̀сковски** *ф*.

Вла̀со *м* — разширено от Влас. Н. Геров.

Властанов *ф*. Марица изток, 1961.

Властимир *м* — разновидност на Владимир (?) Вайганд, Синод. именник.

Вла̀сьо *м* — разновидност на Власе, Власий. Дряновско, Брестовица (Пловдивско). **Вла̀сев** *ф*. Троян, Карлово.

Вла̀ха *пр* — обикновено на човек, който е ходил и живял в Румъния (Влашко). Нарядко почти из цялата страна.

Влахѝйски *ф* — от *Влахѝя* (Влашко).

Влахѝна *ж* — от Влаина с вмъкнато *х* под влияние на нарицат. *влахѝня* (?) Грудово, р. 1922.

Влахѝнкя *ж* — умалит. от Влахина. Връбница (Софийско), р. 1905, Алдомировци (Сливнишко), р. 1927.

Влахѝня *ж* — от *влахѝня* 'румънка, цинцарка' или разновидност на Влахина. Айтос, р. 1913.

Влахкѝнов *ф* — от *влахкѝня* (?) Пловдив, 1900, 1949.

Влахлѝев и **Влахлѝйски** *ф* — от диал. **влахлѝя* '1. който знае влашки език; 2. който е живял във Влашко' (?) Карлово, Плевен, Луковит.

Вла̀хов *ф* — от прякор Влаха. Нарядко почти из цялата страна.

Вла̀ховски *ф* — разновидност на Влахов. Долни Дъбник.

Влаху̀шков *ф* — от диал. **влаху̀шко* 'влахче'. Ник. Милев.

Влачу̀гов *ф* — от диал. *влачу̀га* 'обичайно къпане на Ивановден или на Бабинден'. Грудово

Влаша̀н *м* — от Влаш(о) + *ан* **Влаша̀нов** *ф*. Пловдив.

Вла̀шка *ж* — женска форма от Влашко. **Вла̀шкин** *ф*. Пазарджик, 1917.

Вла̀шки *ф* — разновидност на Влахов. Нова Загора.

Вла̀шко *м* — умалит. от Влашо. **Вла̀шков** *ф*. Русе, Велинград.

Влашкосѐлски *ф* — от Влашко село (Врачанско). Крушовица (Врачанско).

Вла̀шо *м* — от Власе, Власи с друг завършек, както Тасе и Ташо, Косьо и Кошо. Видин, р. 1876, Михайловградско, Реброво (Своге́нско), Първомайски, Пловдив. **Вла̀шев** и **Вла̀шов** *ф*. Добростан (Асеновградско), Кремиковци.

Вла̀я[1] *ж* — женска форма от Влайо. Рядко. **Вла̀ин** *ф*. Разлог, 1917.

Вла̀я[2] *м* — западна форма на Влайо. Цариброд.

Влюка *ф*. (Антон Георгиев Влока, Русе).

Вло̀ра *ж* — от Флора с *в* вм. *ф*. Пищане (Брезнишко).

Влъ̀кна *ж* — женска форма от Вълко (Влъко). Етрополе, 1648, Ботевградско.

Влъ̀чко *м* — умалит. от Вълко. Ботевградско. **Влъ̀чков** *ф*.

Вода̀н *м* — видоизменено от Войдан. **Вода̀нов** *ф*.

Вода̀нчо *м* — умалит. от Водан. Елин Пелин, нар. песен.

Во̀ден *м* — от Вод(ьо)+*ен*. Карлово, нар. песен. **Во̀денов** *ф*. Илинден (Гоцеделчевско), Княжево.

Воденича̀ров и **Воденича̀рски** *ф* — от *воденича̀р* или превод на Дерменджиев. Рядко, на разни места.

Воденча̀рски *ф* — от диал. *воденча̀р* 'воденичар'. Ботевградско, Кнежа.

Во̀денчо *м* — умалит. от Воден. Карлово, нар. песен.

***Водѝл** *м* — от Вод(ьо)+*ил*. **Водѝлов** *ф*. Разград, 1908.

Водинѝченски *ф* — от някое село или местност Воденици. Варна.

***Водѝца** *ж* — женска форма срещу Водьо.

Водѝцалиев *ф* — от диал. *водѝцалия*; вж. Водиченски. Средна кула (Русенско).

Водѝченски *ф* — от с. Водица (Поповско). Ковачевец (Поповско).

Водѝчка *ж* — умалит. от Водица. Скребатово (Гоцеделчевско).

Во̀дкаджиев *ф* — от *во̀дкаджия* 'любител на водка'. Каварна, 1962.

Водкеев *ф*. (Никола Водкеев Савов, Добрич, 1886; Сминка Савова Водкеева, Враца, 1949).

***Во̀до** *м* — разновидност на Водьо с твърдо окончание. **Во̀дов** *ф*.

Водопянов *ф* — може би руско име.

Во̀дски *ф* — от Водьо или от някоя махала с подобно име. Дряново, 1893, Габрово, 1900.

Во̀дьо *м* — от празника *Водо̀кръщ* или *Водѝци* (6 януари) — роден на тоя ден или срещу него. **Во̀дев** *ф*. Карнобат, 1893. Велинград. **Водиев** *ф*. Пещера, Пазарджик.

Воемѝр *м* — „който воюва за мир". Рядко.

Военкин *ф* — от *Военка, умалит. от Воя (?) Миндя (Еленско).

Возгански *ф*. Кюстендил, 1961.

Воздолски *ф* — от някоя местност Воздол.

Во̀зев *ф*.

Войл *м* — от Воин с друго окончание (?) Белотинци (Михайловградско), р. 1939.

Воймен *м* — от черковното *во ѝмени* (?) Негован (Софийско), р. 1942.

Во̀ин и **Воѝн** *м* — от *воин* 'юнак, боец' или видоизменено от Войдан. Ъглен (Луковитско), 1648, Софийско, Своге́нско, Берковица, Михайловград. **Во̀йнов** *ф*.

Во̀йнка *ж* — женска форма от Воин. Софийско, Свогенско, Берковица, Вършец.

Во̀йнчо *м* — умалит. от Воин. Долно Камарци (Пирдопско). **Войнчьовски** *ф.* Брезово (Пловдивско).

Воисла̀в *м* — старинно име: „който воюва за слава". Ботевградско. **Воисла̀вов** *ф.* Радотина (Ботевградско). **Воисла̀вски** *ф.* Гурково (Ботевградско).

Войво̀дов и **Войво̀дски** *ф* — от *войвда.* Пазарджик, 1893, Пловдив, Ямбол, Железна (Берковско), Расово (Ломско).

Во̀йдан *м* — „даден от войната"; срв. Богдан. Дебърско, Михайловград (македонци). **Во̀йданов** *ф.*

Во̀йда̀на *ж* — женска форма от Войдан. Бр. Миладинови.

Во̀йден *м* — видоизменено от Войдан, понеже *-ан* обикновено привлича ударението, а името е било възприето с неударено *-ан.* Букьовци (Ореховско). **Во̀йденов** *ф.* Букьовци.

Во̀йдо *м* — съкрат. от Войдан. **Во̀йдов** *ф.*

Во̀йка *ж* — женска форма от Войко. Етрополски манастир, 1648, Сушица (Горнооряховско), Сомовит.

Во̀йко *м* — умалит. от Войо. Софийско, Свогенско, Сомовит. **Во̀йков** *ф.* Софийско, Свогенско, Куле махала (Ломско), Котел.

Во̀йкя *ж* — от Войка с удвояване на йотацията. Етрополе, Лопян (Ботевградско). **Во̀йкински** *ф.* Ботевград, Правец (Ботевградско).

Во̀йло *м* — от Вольо с премет на йотацията (?) Вайганд, Синод. именник.

Воймѝр *м* — успоредна форма на Воемир. Петрич, 1957.

Войн *м* — съкрат. от Воин. Чепинци (Софийско). **Во̀йнов** *ф.* **Во̀йнски** *ф.*

Во̀йна *ж* — женска форма от Войно. Етрополски манастир, 1648.

Войнѝк *пр* — от *войнѝк* (Іоаннъ Илиевъ Войникъ, Лясковец, 1844).

Во̀йнѝков *ф* — от *войнѝк* с някогашно значение 'българин на помощна работа в турската войска; войниган'. Търново, Бяла, Търговище, Шумен, Лясковец, Угърчин, Ловеч, Плевен, Стара Загора.

Войнѝшки *ф* — разновидност на Войников. Стъргел (Пирдопско), Рашково (Ботевградско), Боборации (Радомирско).

Во̀йнко *м* — умалит. от Войн или от Войно. **Во̀йнков** *ф.* Костинброд (Софийско).

Во̀йно *м* — от Воин+*о.* Нарядко из ЗБ. **Во̀йнов** и **Во̀йновски** *ф.*

***Войновед** *м* — „който води война" или „който разбира от война" (?) **Войновѐдов** *ф.* Студена (Софийско), 1917.

Войномѝр *м* — от *война* и *мир* (?) Пазарджик, р. 1922.

Войня̀говски *ф* — от с. Войнеговци (Софийско).

Во̀йо *м* — съкрат. от Радивой, Войдан или друго подобно име. Софийско, Каблешково (Поморийско), Стара Загора. **Во̀ев** *ф.* Сопот, Стара Загора, Гоце Делчев, Толбухин. В о̀ й о в о т ѐ м е — местност в Гурково (Ботевградско).

Войсилов *ф* — от с. Войсил (Пловдивско). Пазарджик.

Войсков *ф* — от *войска* (?)

Войтех *м* — изчезнало старинно име. Вайганд.

Во̀йчо *м* — умалит. от Войо. Плевен, Видин, Осиковица (Ботевградско). **Во̀йчов** *ф.* Ботевградско, Чепинци (Софийско). **Во̀йчовски** *ф.* Скравена (Ботевградско).

***Во̀ко** *м* — от Войко с изпадане на *й.* **Во̀ков** *ф.* Лозарово (Червенобрежко).

***Во̀кьо** или ***Во̀ке** *м* — от Войко с премет на йотацията. **Во̀кев** *ф.*

Во̀лга *ж* — кръстоска от Олга и името на река Волга. Стара Загора, 1880, 1885, Първомай, 1930, Костинброд, Опицвет (Софийско). **Во̀лгин** *ф.*

Во̀лѐ *м* — разновидност на Воло, Вольо, **Во̀лѐв** *ф.* Алино (Самоковско), Бобошево (Станкедимитровско), Кричим, Пазарджик.

Во̀лен[1] *м* — от *во̀лен* 'свободен'. Ямбол, 1930, София, р. 1951.

Во̀лен[2] *ф* — писателски псевдоним.

Во̀лка *ж* — може би вм. Вълка. Бр. Миладинови.

Во̀лний *ф* — псевдоним от *волний.* Варна, София.

Во̀ло *м* — от *вол*: при обредно подхвърляне го помирисал вол; срв. Кравко. Димитровград, 1957. **Во̀лов** *ф.* Шумен (Възраждането), Варна, Самоков, Елин Пелин.

Волова̀ров *ф* — от *волова̀р.* Разград, Стара Загора, Етрополе.

Воло̀ди *м* — вм. Володя. Мездра, р. 1959.

Воло̀дия *м* — разширено от Володи. Брезник, р. 1958.

Воло̀дя *м* — рус. Володя, умалит. от Владимир. Напоследък модно.

Волокин *ф* — може би руско име.

Волтер *м* — от фамилното име на френския писател и мислител Voltaire. Търново, р. 1905.

Волу̀йеков *ф* — от диал. *волу̍ек* 'копичка сено в ливада'. Черни Вит (Тетевенско).

Во̀льо *м* — разновидност на Воло, Воле.

Во̀ля *ж* — женска форма от Воло, Воле. Тетевен. **Во̀лин** *ф.* Пловдивско.

Воля̀н *м* — от Воль(о)+*ан.* **Воля̀нов** *ф.* Шумен, 1940.

Вонѝдов *ф* — от Вонов с вмъкнато гръцко *ид.* Русе, 1936.

Во̀нко *м* — умалит. от Воно. **Во̀нков** *ф.* Михайловград.

Во̀но *м* — от Войно с изпадане на *й,* както Воко от Войко. **Во̀нов** *ф.* Мадан

(Михайловградско), Паскалево (Толбухинско).

Во̀ньо *м* — от Войно с премет на йотацията. **Во̀нев** *ф*. Старозагорско.

Вору̀ков *ф* — видоизменено от Юруков. Пазарджик.

Во̀рчо *м* — от Форчо, Никифорчо с преход на *ф* във *в*.

Восковарджѝев *ф* — от диал. *восковарджѝя* 'който преварява восък от стари кошерища'. Трън.

Во̀ския *ж* — от *во̀сък*; срв. Вощан. Трънско.

Вотѝш *м* — от Вот(о)+*иш*. **Вотѝшев** *ф*. Орехово.

Во̀то *м* — от рум. Voit, а то от полс. wójt 'кмет'. **Во̀тов** *ф*. Русе.

Во̀чо *м* — от *Вотчо, умалит. от Вото. **Во̀чов** *ф*. Михайловград. **Во̀чевски** *ф*. Плевенско.

***Воща̀н** *м* — от диал. **воскя̀н* 'восъчен' — във връзка с употребата на восъка в черква за свещи (?) **Воща̀нов** *ф*. Ветрен (Пазарджишко), 1917. **Воща̀нски** *ф*. Пазарджик.

Вощина̀ров *ф* — от диал. **вощина̀р* 'който претопява вощини'; срв. Восковарджиев. Пещера, Пловдив, Карлово.

Во̀я *ж* — женска форма от Войо. **Во̀ин** *ф*. Банско. **Во̀ински** *ф*.

Вра̀бевски *ф* — от с. Врабево (Троянско). Тетевен, 1877, Орехово, 1900.

Вра̀бко *м* — успоредна форма на Врабчо. **Вра̀бков** *ф*. Пловдив.

Вра̀бчански и **Вра̀бченски** *ф* — от с. Врабча (Трънско). Радомирско.

Вра̀бчо *м* — защитно име: да е издръжлив и жизнен като врабче. **Вра̀бчев** *ф*. Габрово, Търново, Айтос.

Вра̀гов *ф* — от *враг*, може би превод на Шейтанов или Дяволов. Панагюрище, Пловдив.

Враголо̀мски *ф* — от диал. **враголо̀м* 'победител на врага, на дявола'. Ярлово (Самоковско).

Вра̀джалиев и **Вра̀джелиев** *ф* — от диал. **вра̀джалия* 'вражалец'. Свищов, 1888, Русе, Пловдив, 1900, Хасково.

Вра̀джев и **Вра̀джов** *ф* — от Врачев с озвучаване на *ч* в *дж*. Трудовец (Ботевградско), Русе, 1900, Карлово.

Вража̀лкин *ф* — от диал. *вража̀лка* 'врачка'. Михайловград.

Вража̀лски *ф* — от *вражалѐц*. Бов, Лакатник (Свогенско), Уровене (Врачанско).

Враждалѝйски *ф* — разновидност на Враджалиев.

Вра̀жев *ф* — разновидност на Врагов. Габрово (гроб).

Вражѝлов, **Вражѝлев** и **Вражѝлски** *ф* — от диал. *вражѝл 'врач, вражалец'. Велковци (Габровско), Габрово, Огоя (Свогенско).

Вражито̀ров *ф* — от диал. *вражито̀р* 'врач, вражалец' (рум. vrăjitor). Брегово (Видинско).

Вра̀йко *м* — умалит. от Врайо. Белене (Свищовско). **Вра̀йков** *ф*. Белене, Варна.

Вра̀йо *м* — може би кръстоска от Брайо и рум. frate 'брат' (?) **Вра̀ев** *ф*. Гешаново (Толбухинско).

Вракалѐжа *пр* — от диал. **вракилѐж* 'хвъркане, подхвърчане' (?); срв. Хвърчилков. Луковит. **Вракалѐжов** *ф*. Луковит.

Вра̀мба *ж* — някакво гръцко име. Просеник (Сярско), нар. песен.

Враменцалиев *ф* — от някое село (?) Пазарджик.

Вра̀нгалов *ф* — нова форма на Вранголовски. Котел, 1960, Сливен.

Вра̀нгов *ф* — от грц. φράγκος 'европеец' с озвучаване на *ф* във *в*. Пещера.

Вра̀нголовски *ф* — може би във връзка с грц. φραγγελῶ 'бия с камшик' (?) Котел, 1867.

Вра̀нка *ж* — женска форма срещу Вранко. Струга, нар. песен.

Вра̀нко *м* — успоредна форма на Враначо. Пещера, нар. песен. **Вра̀нков** *ф*. Варна.

Врановски *ф* — от някое село Враново. Пловдив.

Вра̀нски *ф* — от град Враня. Калофер.

Вра̀нчо *м* — от *вран* 'мургав, черен, чернокос'. **Вра̀нчев** и **Вра̀нчов** *ф*. Устово (Смолянско), Батак, Пещера, Калофер, Карлово, Елин Пелин, Ник. Милев.

Вранястенски *ф* — от с. Враня стена (Радомирско). Радомир, 1893.

Враншки *ф* — от с. Враняк (Белослатинско). Орехово, Остров (Ореховско), 1917.

Вратѝйски *ф* — от местно име Вратигата (?) Ихтиман.

Вратина̀рски *ф* — вм. Вретенарски (?) Карнобат, 1893.

Вратѝнков *ф*. Стубел (Михайловградско).

Вратога̀зов *ф* — от диал. **вратога̀з* 'който си върти задника'. Благоевградско.

Вра̀тцалиев *ф* — от диал. *вра̀(т)цалия* 'жител на град Враца'. Русе, 1900.

Вратня̀шки *ф* — от диал. *вратня̀к* 'едър врат' — били все пълни, вратести. Скравена, Липница (Ботевградско).

Врацов *ф* — може би грешка вм. Врагов. Пловдив.

Врач *пр* — от *врач*. Копривщица, 1849. **Вра̀чев** и **Вра̀чов** *ф*. Копривщица, Пловдив, Пловдивско, Бариево (Севлиевско), Гложене (Тетевенско), Етрополе, Литаково, Гурково (Ботевградско). **Вра̀човски** *ф*. Троян, Койнаре (Белослатинско), Литаково, Гурково.

Врача̀на и **Врача̀нка** *ж* — от празника Врачѐве (14 ноември) — родена на тоя ден или срещу него. Михайловград, 1877, 1956, 1958; Владимирово (Михайловградско), р. 1928.

Врачàнски *ф* — от град Враца. Берковица, 1917, 1960, Лехчево (Михайловградско).

Врачèжа *пр* — от с. Врачеш (Ботевградско). Бела Слатина (гроб). **Врачèжете** — род. Бела Слатина.

Врачèшки *ф* — от с. Врачеш (Ботевградско). Трудовец (Ботевградско).

Врàчков *ф* — от прякор *Врàчката*. Пловдив.

***Врèжко** или ***Врèшко** *м* — от *вреж* 'стъбло на тиква и други растения' (защитно име) или от гр. βρίσκω 'намирам', близко по смисъл на Найден (?) **Врèжков** *ф*. Струмица, 1917.

Врèнков *ф* — от Френков с озвучаване на *фр* във *вр* (?) Варна.

Врèсков *ф* — от прякор *Врèско* 'който много вряска' (а според местно обяснение — от рибата *вресàк*). Етрополе.

Врèта *ж* — от гр. βρέτας 'грубо дървено изваяние, идол, статуя'. Кичевско.

Вретенàров и **Вретенàрски** *ф* — от *вретенàр*. Етрополе, Златица, Пирдопско, Враца, Кочериново (Станкедимитровско).

Врèто *м* — мъжка форма срещу Врета. Стара Загора, 1880. **Врèтов** *ф*. Стара Загора, Пазарджик, Варна.

Вретула *ж* — от Врет(а)+*ула*. Вайганд.

Врèчко *м* — умалит. от Врето (*Вречо). **Врèчков** *ф*. Пиперица (Санданско).

Вригазов *ф*. Якоруда, 1917.

Вригов *ф*. Леринско.

Врѝнго *м* — от Фринго с озвучаване на *фр* във *вр*. **Врѝнгов** *ф*.

Връба *ж*, **Връбàн** *м* — вм. Върба, Върбан. Ботевградско.

Връбка *ж* — умалит. от Върба, Връба. Ботевградско, Пещерско (Айтоско).

Връбко *м* — умалит. от Върбо. **Връбков** *ф*. Перник.

Връблянски *ф* — от с. Върба (Радомирско).

Връбча *ж* — женска форма срещу Връбчо. Шумен.

Връбчо *м* — умалит. от Върби, Върбо. Айтос. **Връбчев** *ф*. Айтос, Бургас, Калугерово (Ботевградско).

Връгалòм *пр* — вж. Враголомски. Кюстендил, 1879.

Връдлевски *ф* — може би от с. Върдоловци (Царибродско).

Връснелев *ф*. Пловдив.

Вржтешкàрски *ф* — от диал. **вржтешкàр* 'който прави вжртележки и вжрти децата, Стоб (Станкедимитровско).

Връцелски *ф* — от местност Връцелското. Разлива (Ботевградско).

Врязов *ф* — навярно вм. Брязов с новогръцки изговор на *б*. Бургас, 1917.

Вряшко *м* — от Врежко, Врешко с вторично *я* вм. *е*. **Вряшков** *ф*. Карабунар (Пазарджишко).

Всевлàд *м* — „побългарено" от рус. Всѐволод. Търговище.

Всеволòд *м* — от рус. Всѐволод. Рядко.

Всеслàв *м* — „всеславен". Синод. именник.

Всеслàва *ж* — женска форма от Всеслав. Синод. именник.

Вузила и **Вузилов** *ф*. (Петъръ попъ Вузила — сливенецъ, 1843; Нойко х. Вузиловъ — Букурещъ, 1843).

***Вỳйно** *м* — от Вуй(о)+*но*. **Вỳйнов** *ф*. Берковица.

Вỳйо *м* — от остар. *вỳйо* в смисъл 'момче, родено след сестрини си деца' или пожелателно име: да порасне и да стане вуйчо. Самоков, 1648, Софийско. **Вỳев** *ф*. Ихтиман.

***Вỳйчо** *м* — от *вуйчо*; срв. Вуйо. **Вỳйчев** *ф*. Габрово, Варна.

Вукадѝн *м* — разновидност на Вълкадин. Софийско. **Вукадѝнов** *ф*. Софийско, Самоковско.

***Вукàл** *м* — от Вук(о)+*ал*. **Вукàлов** *ф*. Станке Димитров, 1893.

Вукàн *м* — разновидност на Вълкан. Лопян (Ботевградско). **Вукàнов** *ф*.

Вукàна *ж* — разновидност на Вълкана. **Вукàнин** *ф*. Костенец.

Вукашѝн *м* — разновидност на Вълкашин. Софийско. **Вукашѝнов** *ф*. Брезник.

Вукѝца *ж* — от Вук(о)+ *ица*. Шумен, 1940 (преселници от ЗБ).

Вỳко *м* — разновидност на Вълко в говори, дето вм. *вълк* изговарят *вук*. Софийско, Самоковско, Ихтиман. **Вỳков** и **Вỳковски** *ф*. **Вỳковци** — род в Лопян (Ботевградско).

***Вукол** *м* — гр. Βουκόλος — име на календарски светия. **Вуколов** *ф*. Смолян, 1957.

Вукосàва *ж*. Силистра, р. 1937.

Вуксàн *м* — от Вук(о)+*сан*. **Вуксàнович** *ф*. София, 1910. **Вуксàнов** *ф*. София, 1920.

Вỳла *ж* — женска форма от Вуло. Ботевградско.

Вулгàров *ф* — вм. Булгаров. Горна Василица (Ихтиманско).

Вỳле *м* — разновидност на Вульо, Вуло. **Вỳлев** *ф*. Панчарево.

Вỳлжо *м* — вм. *Вулджо, Вулчо, умалит. от Вуло (?) **Вỳлжев** *ф*.

Вỳло *м* — декомпозирано от „умалителното" *Вулко или от Вуко с друго окончание. Ботевградско, Етрополе, Батулци (Врачанско). **Вỳлов** *ф*. Ботевградско, Луковит, 1894.

Вулпàн *м* — рум. Vulpan. **Вулпàнов** *ф*. Видин.

Вỳлпев *ф* — от рум. vulpe 'лисица'. Свищов, 1894, Стара Загора.

Вỳлтев *ф* — навярно видоизменено от Вулпев. Стара Загора.

Вултияди *м*. Милославци (Трънско), р. 1900.

Вỳлчо *м* — умалит. от Вуло. Лютиброд (Врачанско), 1853.

Вỳльо *м* — от Вуло с меко окончание. Етрополе, Видраре (Тетевенско). **Вỳльов** *ф*. Етрополе, Калугерово, Лопян, Новачене (Ботевградско).

Вỳльпе *ф* — от рум. vulpe 'лисица'. Бесарабия.

Вỳна *ж* — съкрат. от Павуна или от Вута, Вуша с друго окончание. Типично за Ботевградско, Тетевенско, Луковитско, Белослатинско.

Вỳнка *ж* — умалит. от Вуна. Ботевградско.

Вỳнко *м* — умалит. от Вуно. **Вỳнков** *ф*. Литаково (Ботевградско).

Вỳно *м* — съкрат. от Павун или от Вуко с друго окончание. Врачеш, Новачене (Ботевградско). **Вỳнов** *ф*. Ябланица (Софийско), Врачеш, Гурково, Новачене. **Вỳновски** *ф*. Ботевград.

Вỳнчо *м* — умалит. от Вуно. Липница (Ботевградско), Лакатник. **Вỳнчев** и **Вỳнчов** *ф*. Гурково, Краево, Липница, Литаково (Ботевградско), Божурище (Софийско), Мортагоново (Разградско).

Вупов *ф* — може би печатна грешка. Пещера, 1947.

Вỳрджев *ф*. Пловдив, 1954.

Вỳрдов и **Вỳрдовски** *ф* — от диал. *вурда* 'извара; малоценна стока' (от пер-тур. hurda). Богданлия (Елинпелинско), Врачеш (Ботевградско).

Вỳта *ж* — женска форма от Вуто. Типично за Правец и Трудовец (Ботевградско). **Вỳтин** *ф*. Етрополе. **Вỳтински** *ф*. Липница (Ботевградско).

Вутàк *м* — прякорно име от Вуто. Луковит. **Вутàков** *ф*. Луковит.

Вỳте *м* — успоредна форма на Вуто, Вутьо. Софийско, Елинпелинско. **Вỳтев** *ф*. Елин Пелин, Мусачево (Елинпелинско), Ресен (Македония), 1917.

Вỳтешко *м* — умалит. от Вутьо. **Вỳтешков** *ф*. Осиковска Лакавица (Ботевградско).

Вỳтка *ж* — умалит. от Вута. Правец, Своде (Ботевградско), Враца. **Вỳткин** *ф*. Литаково (Ботевградско).

Вỳтко *м* — умалит. от Вуто, Вутьо. Боженица (Ботевградско), Враца, Кубрат, 1917. **Вỳтков** *ф*. Осиковица, Трудовец (Ботевградско), Ябланица (Тетевенско). **Вỳтковски** *ф*. Боженица (Ботевградско).

Вỳто *м* — от Вуко с друго окончание, както Вето и Веко, Гето и Геко, Хито и Хико, Бото и Боко, Въто и Въко. СЗБ. (В Ботевградско модернизират Вуто на Васил). **Вỳтов** *ф*.

Вутомѝр *м* — модернизирано от Вуто. Единичен случай.

Вỳтьо *м* — успоредна форма на Вуто с меко окончание. Тетевенско, Луковитско. **Вỳтев** и **Вỳтьов** *ф*.

Вỳцко *м* — умалит. от Вуцо. **Вỳцков** *ф*. Губислав (Свогенско).

Вỳцо *м* — от Вуко, Вуто с друго окончание, както Вацо, Вако и Вато, Мицо, Мико и Мито. **Вỳцов** *ф*. Ботевградско, Габрово, Севлиево, Толбухин (гроб). **Вỳцев** *ф*. Губислав (Свогенско).

Вỳча *ж* — женска форма от Вуче. Костинброд (Софийско), р. 1888.

Вучàрски *ф* — от диал. *вучàр* 'вълчар'. Згурово (Кюстендилско).

Вỳче *м* — разновидност на Вълчо. Софийско. **Вỳчев** *ф*. Софийско, Самоковско, Ихтиман, Крива Паланка.

Вучидòлски *ф* — от махала Вучи дол (Трънско).

***Вучѝн** *м* — от Вуч(е)+*ин*.

Вучѝнка *ж* — женска форма срещу Вучинко. Балша (Софийско), 1911.

Вучѝнко *м* — умалит. от Вучин. Свидня (Свогенско).

Вỳчко *м* — умалит. от Вуче. Софийско. **Вỳчков** *ф*. Софийско, Самоков, Самоковско, Пазарджишко.

Вỳчо *м* — разновидност на Вълчо. **Вỳчов** *ф*. Осиковица, Осиковска Лакавица (Ботевградско), Ихтиман.

Вучоглавски *ф* — от диал. **вучоглав*(*ец*) '?' Койно (Кюстендилско).

Вỳша *ж* — женска форма от Вушо. Ботевградско, Соколаре (Белослатинско).

Вỳшка *ж* — умалит. от Вуша. Скравена, Трудовец (Ботевградско).

Вỳшко *м* — умалит. от Вушо. **Вỳшков** *ф*. Ботевградско, Етрополе.

Вỳшо *м* — от Вуко, Вуто с друго окончание. Ботевградско, Етрополе, Луковитско. **Вỳшов** и **Вỳшев** *ф*.

Вѐглàров *ф* — от диал. *въглàр* 'въглищар'. Пазарджик.

Въ̀глев *ф* — от прякор *Въ̀гльо* 'черен като въглен'; срв. и Въгленов. Плевен, 1869.

Въ̀гленов и **Въ̀гленски** *ф* — от *въ̀глен*; според семеен спомен от Севлиево: бил хубавец и горял момите като въглен. Севлиево, Деков (Свищовско), Благоевград.

Въглищàрски *ф* — от *въглищàр*. Враца.

Въглярски *ф* — от диал. *въгляр* 'въглищар'. Михайловградско.

Въ̀древ *ф*. Айтос.

Въжàров и **Въжàрски** *ф* — от *въжàр* 'който прави и продава въжета'. Кюстендил, Дрен (Радомирско) и др.

Въжмòков *ф* — от рум. vîj 'старец'. Свищов.

***Въ̀жо** *м* — от Въшо с нарочно озвучаване на *ш* в *ж* (?) **Въ̀жев** *ф*. Пещера, Варна.

Възвъ̀зов *ф* — от тур. vız-vız 'междуметие за бръмчене или заекване'. Айтос.

Въздържа̀нов *ф* — измислен име на въздържател (?) Гергевец (Сливенско).

Възелов *ф* — от прякор *Възела* (прадядото си връзвал парите в кърпа, възел). Разград, 1897, 1900, Търговище.

Възкрѐса *ж* — съкрат. от Възкресия. Ново, рядко.

Възкресѝн *м* — превод на грц. Анастас. София, р. 1939.

Възкресѝя *ж* — превод на грц. Анастасия.

Възлев *ф* — от прякор *Възльо* 'нищичък човек, завързак' или разновидност на Възелов. Варна.

Възнесѐна и **Възнесѐнка** *ж* — от празника Възнесение — родена на тоя ден. Шумен, р. 1923.

Въко *м* — от диал. *вък* 'вълк', разновидност на Вълко. Кула, р. 1923. **Въков** *ф*. Кула, Видин, Гложене, Гол. Брестница (Тетевенско), Шумен, Кюлевча (Шуменско).

Вькьо *м* — успоредна форма на Въко или от Вътьо с преход на т'в к'. **Вькьов** *ф*. Видин.

Въла *ж* — женска форма срещу Въльо, Въло. Плевенско, Ловеч, Михайловградско, Брезово (Пловдивско), Сливенско, Карнобатско, Айтоско, Бургаско. **Вълин** *ф*. Вълчедръма (Ломско).

Вълешко *м* — от Вьл(о)+*ешко*. **Вълешков** *ф*. Садовец (Луковитско), Червен бряг, Бела Слатина, Кнежа.

Вълка *ж* — женска форма срещу Вълко. На разни места из страната.

Вълкадѝн *м* — от Вълко +*дин*, навярно под влияние на Костадин, Господин; срв. Миладин, Стоядин, Варадин. ЗБ. **Вълкадѝнов** *ф*. Стрезимировци (Царибродско), Церецел (Свогенско).

Вълка̀н *м* — от Вълк(о)+*ан*. Нарядко из цялата страна. **Вълка̀нов** *ф*. **Вълка̀нски** *ф*. Врачеш (Ботевградско), Кричим.

Вълка̀на *ж* — женска форма срещу Вълкан. Главно ЗБ. **Вълка̀нински** *ф*. Кнежа.

Вълканджѝк *м* — от Вълкан с турска умалит. наставка *-джик*. **Вълканджѝков** *ф*. Драка (Грудовско).

Вълка̀нка *ж* — умалит. от Вълкана. **Вълка̀нкин** *ф*.

Вълка̀нчо *м* — умалит. от Вълкан. Айтос, 1893. **Вълка̀нчев** *ф*.

Вълка̀рев *ф* — от диал. **вълка̀р* 'вълчар'. Делчево (Гоцеделчевско).

Вълкачо̀вски *ф* — от някое селище с подобно име. Боровци (Берковско).

Вълкаш *м* — от Вълк(о)+*аш*. Неврокопско, 16 в.

Вълкашѝн *м* — от Вълко+*шин*. Старо.

Вълко *м* — от *вълк* — заклинателно име: да не му пакостят вълци (понеже сам той е вълк). Доста разпространено из цялата страна. **Вълков, Вълковски** и **Вълкович** *ф*.

Вълковѝйски *ф* — от с. Вълковия (Царибродско). Берковица.

Вълна̀р *пр* — от *вълна̀р* 'търговц на вълна'. Старозагорско, 1900. **Вълна̀ров** *ф*. Сливен, Стара Загора.

Вълнев *ф* — от прякор *Вълньо* 'рунтав човек' (?) Пловдив, Момчиловци (Смолянско).

Вълнѐев *ф* — видоизменено от Белнеев. Варна.

Вълo *м* — декомпозирано от „умалителното" Вълко или Вълчо. Плевенско, Тетевенско, Кнежа, Врачанско, Михайловградско, Лопян (Ботевградско). **Вълов** и **Въловски** *ф*.

Вълхин *ф* — вм. Вълкин, от Вълка. Търново.

Вълча̀н *м* — от Вълч(о)+*ан*. Жеравна, 1860, Айтос, Сливен, Лозен (Софийско). **Вълча̀нов** *ф*. Чирпан, Стара Загора, Пирдоп, Ломско, Софийско.

Вълча̀рете — род в Ботевград и Липница (Ботевградско).

Вълча̀ров *ф* — от *вълча̀р* 'ловец на вълци'. Михайловградско.

Вълчедрѝмски *ф* — от с. Вълчедръма (Ломско).

Вълчеков *ф* — от Вълчев с вмъкнато *ек*. Луковит.

***Вълчѐц** *м* — умалит. от Вълчо (?) **Вълчѐцов** *ф*. Смолянско. **Вълчешки** *ф*.

Вълчѝн *м* — от Вълч(о)+*ин*. Враца, Липница, Радотина (Ботевградско). **Вълчѝнов** *ф*. Враца, Етрополе, Ботевградско, Цалапица (Пловдивско). **Вълчѝновски** *ф*.

Вълчѝнко *м* — умалит. от Вълчин. **Вълчѝнков** *ф*. Белослатинско, Кнежа, Ботевградско.

Вълчко *м* — умалит. от Вълко или Вълчо. **Вълчков** *ф*.

Вълчо *м* — успоредна форма на Вълко. Из цялата страна, повече в ЗБ. **Вълчев** и **Вълчевски** *ф*.

Въльо *м* — успоредна форма на Въло с меко окончание. Главно ЮИзБ. **Вълев** и **Вълевски** *ф*.

Въльовича̀рски *ф* — вм. Валявичарски. Продановци (Самоковско).

Вънд *м* — успоредна форма на Вндьо с твърдо окончание. Котел. **Вндов** *ф*.

Вндъков *ф* — вм. Фъндъков. Самоков, 1900.

Вндьо *м* — от Вньо с вмъкнато *д*. Силистра, Войново (Силистренско). **Вндев** и **Вндьов** *ф*. Котел, Сливен, 1867, Карнобат, Стралджа (Ямболско), Силистра, Алфатар (Силистренско).

Внеров *ф*. Чирпан.

Внко *м* — умалит. от Вньо, Вно. **Внков** *ф*. Бели Извор (Тетевенско), Габрово.

Вно *м* — успоредна форма на Вньо. **Внов** *ф*. Русе, 1917.

Внто *м* — от Вно с вмъкнато *т*. **Внтов** *ф*. Михайловградско.

Вънчо *м* — умалит. от Въньо. **Вънчев** *ф*. Мирово (Чирпанско).

Вънѝо *м* — от Въльо, Вътьо с друго окончание. Каблешково (Поморийско). **Вънев** и **Въньов** *ф*. Сливен, 1845, Алфатар (Силистренско), Бреница (Белослатинско).

Върба *ж* — от *вър̀ба* във връзка с празника Връбница; отговаря на грц. Вая. Търновско, Беленско, Ореховско, Ботевградско, Карнобат, Батак. **Върбин** и **Върбински** *ф*. Ботевградско.

Върбàков *ф* — от някоя местност Върбака. Пещера.

Върбàн *м* — мъжка форма от Върба. Главно СБ. **Върбàнов** *ф*.

Върбàна *ж* — от Върб(а)+*ана*. Рядко.

Върбàнка *ж* — женска форма от Върбан. Русе.

Върбàчев *ф*. Желязково (Грудовско).

Върбен *м* — от Върб(о), Върб(ьо)+*ен*. Плевен. **Върбенов** *ф*. Плевен.

Върбенѝшки *ф* — от някое село с подобно име. Плевен.

Върби *м* — североизточна форма на Върбьо. Златар (Преславско). **Върбев** *ф*. Шумен, Шуменско.

Върбѝна *ж* — от Върб(а)+*ина*. Лясковец, Карнобат, Толбухин.

Върбѝнка *ж* — умалит. от Върбина. Рядко.

Върбѝцалиев *ф* — от диал. *върбѝцалия* 'от село Върбица' (такива има 5). Шумен, София.

Върбѝцов *ф* — навярно вм. Върбицалиев.

Върблянски *ф* — вж. Върбянски. Злогош (Кюстендилско).

Върбо *м* — мъжка форма от Върба. **Върбов** *ф*. Габрово, Дряново, Русе.

Върбьо *м* — разновидност на Върбо. **Върбьов** и **Върбев** *ф*.

Върбянски *ф* — от с. Върба (Радомирско). Злогош (Кюстендилско).

Върг̀ин *м* — от Върг(о)+*ин*. **Варгѝнов** *ф*. Радомирско.

Върго *м* — от диал. *вър̀гам* 'хвърлям' — защитно име във връзка с народния обичай да се подхвърля новородено дете; срв. Найден. **Въргов** *ф*. Велинград, Казанлък.

Върголòмов *ф* — вж. Враголомов. Благоевград.

Върг̀ул *м* — от Върг(о)+*ул*. **Върг̀улев** *ф*. Асеновград, Павелско (Асеновградско), Пловдивско, Смолянско, Варна.

Върдол *м* — разновидност на Вардол. **Върдолов** *ф*. Милковица (Никополско).

Вързàнов *ф* — вж. Варзанов. Видин.

Вързѝлов *ф* — от диал. *варзѝло* 'тресчици от червено южно дърво за боядисване великденски яйца'. Пловдив.

Вързòев *ф* — от рум. Varzoi; вж. Варзанов. Видин.

Вързòпов *ф* — от *вързòп*.

Върколев и **Върколов** *ф* — може би видоизменено от Върг̀улев. Пещера.

Върко̀зунов *ф* — от диал. *върко̀зун* 'връв или ремък за гащи'. Кула.

Върлàков *ф* — от диал. *върлàк* 'неспокойно малко дете, което не дава мира на майка си'. Русе, Видин.

Върлѝнков *ф* — от прякор *Върлѝнката* 'тънък и висок като върлина'. Котел.

Върльо *м* — успоредна форма на Върго или от прилаг. *върл*. **Върлев** *ф*. Търново, Варна.

Върлякoв *ф* — разновидност на Върлаков. Карлово.

Върсàнов *ф* — вм. Варсанов. Пещера.

Вертàн *м* — от Върт(о)+*ан*. **Вертàнов** *ф*. Пирдопско.

Вертелов *ф* — от диал. *вертел* 'ръжен за печене, шиш'; срв. Ватралов.

Въртèляка *пр* — от диал. *въртèляк* 'въртележка за прежда'. Котел.

***Въртен** *м* — от Върт(о)+*ен*. **Въртенов** *ф*. Пловдив.

Въртѝгов *ф* — от *въртѝга* — растение, което носят момци, за да се въртят момите около тях. Велинград, Пазарджик.

Въртѝгòров *ф* — от диал. **въртѝгòр* 'буен вятър' (?) Ямбол, Веселиново (Ямболско).

Въртѝйски *ф* — разновидност на Вратийски. Ихтиман.

Въртѝкъщов *ф* — от диал. *въртѝкъща* 'въртокъщник, домакин'. Лясковец.

Върто *м* — пожелателно име: да се върти, да стои близо до родителите и дома си; срв. Намеран. **Въртов** *ф*. Трекляно (Кюстендилско), Радомир, Софийско. **Въртовски** *ф*. Ботевград, Врачеш (Ботевградско).

Върховски *ф* — от някоя местност Върха (?) Ямбол, 1893.

Върхошков *ф*.

Върчолàнов *ф* — от диал. **върчолàн* 'който подхвърча' (?); срв. Хвърчилков.

Вършѝлов *ф* — от с. Горно или Долно Вършило (Пазарджишко). Пловдив, Брестник (Пловдивско).

Въса *ж* — съкрат. от Василка с изясняване на неударeното *а* в *ъ*. Шумен, р. 1888. **Въсенски** (вм. **Въсински**) *ф*. Благоевград, Падеж (Благоевградско).

Въсеков *ф* — от Въсев с вмъкнато *ек*. Карнобат.

Въскресѝя *ж* — вж. Възкресия. Силистра, 1894 (няколко).

Въсо *м* — съкрат. от Васил или от Веселин; вж. Въса. Софийско.

Въстàнов *ф* — от *въстàник*. София, 1879.

Въсьо *м* — успоредна форма на Въсо с меко окончание. **Въсев** *ф*. Търново.

Въта *ж* — женска форма от Въто. Врачанско, Видин, Шипочане (Самоковско), Красново (Пловдивско).

Вътàков *ф* — от прякор **Вътàка** 'който се вре навсякъде като вътък' (?) Мездра.

Вътàн *м* — от Вът(о)+*ан*. **Вътàнов** *ф*.

Вътн *м* — разновидност на Вътo, Вътьо. Орехово.

Вътка *ж* — умалит. от Въта. Врачанско, Кула, Плевен, Чирпан.

Вътко *м* — умалит. от Въто, Вътьо. Кула, Белослатинско, Врачанско, Плевенско, Михайловградско, Чирпан.

Въто *м* — от Въко, Въло с друго окончание, както Вуто, Вуко, Вуло. Белослатинско, Врачанско, Плевенско. **Вътов** *ф*. Съединение (Чирпанско). **Вътовски** *ф*. Бреница (Белослатинско).

Вътьо *м* — успоредна форма на Въто с меко окончание. Чирпанско, Първомайско, Белозем (Пловдивско), Грудово, Поморийско, Тетевенско, Никополско, Белослатинско. **Вътев и Вътьов** *ф*. Карнобатско, Цар Петрово (Кулско).

Вътяков *ф*. Варна.

Въхлев *ф* — може би нарочно видоизменено от Бъхлев. Търново, Пловдив.

Въца *ж* — женска форма срещу Въцо. Ловеч, Ловешко, Бежаново (Луковитско), Севлиево, Севлиевско, Русе, Русенско, Шумен. **Въцин** *ф*. Кнежа.

Въцка *ж* — умалит. от Въца. Ракита (Луковитско).

Въцко *м* — умалит. от Въцо. **Въцков** *ф*. **Въцковски** *ф*. Враца.

Въцо *м* — от Въко, Въто, Въло с друго окончание, както Вуцо, Вуто, Вуло. Катунец (Ловешко). **Въцов** и **Въцев** *ф*. Ловешко, Враца, Михайловград, Плевен.

Въча *ж* — женска форма срещу Въчо. **Въчин** *ф*. Банско. **Въчински** *ф*. Койнар (Белослатинско), Плевен.

Въчка *ж* — умалит. от Въча. Златар (Преславско), Зетьово (Чирпанско).

Въчко *м* — умалит. от Въчо. Зетьово (Чирпанско). **Въчков** *ф*. Чирпан, Ъглен (Луковитско), Мелник.

Въчо *м* — от Вълчо с изпадане на *л* или успоредна форма на Въко. Карнобат, 1878, Добрич (Хасковско), Жълтеш (Габровско), Ласкар (Плевенско), Златар (Преславско), Шумен. **Въчев** *ф*. Хасково, Шумен, Преслав, Свищов, Ловеч. **Въчовски** *ф*.

Въша *ж* — женска форма срещу Въшо. **Въшин** *ф*. Галиче (Белослатинско).

Въшко *м* — умалит. от Въшо. **Въшков** *ф*. Брегово (Видинско), 1917.

Въшо *м* — от Въто, Въко, Въло с друго окончание, както Вушо, Вуто, Вуко, Вуло. **Въшев** *ф*. Катунец (Ловешко).

Вя̀гов *ф* — от виал. *вяг, вег* 'кривоглед'; срв. Ведев. Павелско (Асеновградско), Пловдив.

Вязгин *ф*.

Вя̀не *м* — разновидност на Вене, Вено със запазено якане. **Вя̀нев** *ф*. Гоце Делчев (гроб).

Вя̀тров *ф* — от *вя̀тър* — може би поради често повтаряне на тая дума. Стояново (Ловешко), 1917.

Вячеслàв *м* — рус. Вячеслав 'с поголяма слава'. Ново, рядко.

Г

Гаазиев *ф* — от прякор *Гаази* 'победител, непобедим' (ар.-тур. gazi). Русе, 1937.

Габàров и **Габàрев** *ф* — от с. Габарево (Казанлъшко). Габарево, 1905, Казанлък, Варна, Сливен.

Гàберов и **Гàберски** *ф* — от с. Габер (Царибродско или друго). Благоевградско.

Габрàков *ф* — от мах. Габрака (Еленско) или от друго някое село. Търново, 1927, Луковит, Кюстендил (гроб), Крива Паланка.

Габрашàнски и **Габрешàнски** *ф* — от с. Габаре (Белослатинско). Бела Слатина, Бреница (Белослатинско).

Габрàшков *ф* — от мах. Габрака (Еленско). Дулово.

Габриèл *м* — латински изговор на Гавриил. Ново, рядко.

Габриèла *ж* — женска форма от Габриел. Михайловград, р. 1933.

Габриелѝна *ж* — от Габриел(а) + *ина*. София, р. 1959.

Габрѝлов *ф* — вм. Гаврилов. Каблешково (Поморийско).

Габрѝна *ж* — произволна форма от бабите Гана и Гена. Кула.

Гàбровец *пр* — от град Габрово. Севлиево, 1900.

Габрòвски *ф* — от град Габрово или от друго някое селище с подобно име. На много места из страната.

Габỳлов *ф* — вм. Гадулов. Айтос.

Гàбъров и **Гàбърски** *ф* — от мах. Габърска (Троянско). Гиген (Никополско).

Гавадèлов *ф* — от Гадавелов с метатеза (може би нарочно).

Гавадѝнов *ф* — от диал. **гавадѝна* 'гавед, звяр, диво животно'. Пловдив.

Гавàзов и **Гавàзки** *ф* — от *гавàзин* 'въоръжен пазач на големец' (ар.-тур. kavaz). Битоля, Велес, Пазарджик, Стара Загора, Грудово, Русе, Ловеч, Бистрица (Софийско).

Гавалю̀гов *ф* — от диал. **гавалю̀га* 'шум, гълчава, врява' (?) Бургас, 1900, София, 1897, Станке Димитров, 1900.

Гаванàров *ф* — от диал. **гаванàр* 'който прави и продава гаванки' или побългарено от *Гаванкаджиев. Пловдив.

Гаванòзов (или **Гаванèзов**) *ф* — от диал. *гаванòз* 'голяма тенджера или гърне' (тур. kavanoz). Пловдив.

Гавардев *ф*.

Гавелски *ф*. Костенец, Ихтиман.

Гавѝзов *ф* — навярно вм. Гализов. Брезово (Пловдивско).

Гавлàшки *ф*. Гол. Конаре (Пловдивско).

Гавраѝл *м* — библейско име, евр. „крепост божия“. Рядко, **Гавраѝлов** *ф*.

Гавраѝла и **Гавраѝлка** *ж* — женска форма от Гавраил. Русе, 1936.

Гавраѝлко *м* — умалит. от Гавраил. **Гавраѝлков** *ф*. Разград.

Гаврѝдов *ф* — видоизменено от Гаврилов (?) Пловдив.

Гаврѝйски *ф* — от *гавра* или вм. *Гаврилски (?) Градище (Севлиевско).

Гаврѝко *м* — умалит. от Гаврил. **Гаврѝков** *ф*. Самоков.

Гаврѝл *м* — съкрат. от Гавраил. Нарядко из цялата страна. **Гаврѝлов** *ф*.

Гаврѝла и **Гаврѝлка** *ж* — женска форма от Гаврил. Етрополе, Тетевен.

***Гаврѝт** *м* — видоизменено от Гаврил (?) **Гаврѝтов** *ф*.

Гàврьо *м* — съкрат. от Гаврил. Н. Геров.

Гàга *ж* — женска форма от Гаго. Ник. Милев.

Гàгалелиев *ф* — от с. Гагаля (Русенско). Русе.

Гагалов *ф*. Нова махала (Чирпанско), Батак.

Гагàмов *ф* — от Гамов с удвояване на първата сричка. Стара Загора, Ямбол.

Гаганèлов *ф* — от диал. **гаганèла* 'гагаузин' (?) Варна.

Гаганѝшки *ф* — от с. Гаганица (Берковско). Радомир.

Гагаров и **Гагарски** *ф*. Пазарджик, Слокощица (Кюстендилско).

Гагаỳзов *ф* — от *гагаỳзин*. Варна, Плевен.

Гага̀ш *м* — от Гаг(о) + *аш*. **Гага̀шев** *ф*. Русе.

Га̀го *м* — видоизменено от Гаврил, Ганьо, Гало, Гаро или друго подобно име. Ракитово (Велинградско). **Га̀гов** *ф*. Перущица, 1893, Пазарджик, 1900, Айтос, 1893, Ракитово, Пчеларово (Кърджалийско), Кипра (Варненско). **Га̀говски** *ф*. Узунджово (Хасковско).

Гаголѐвичин *ф* — от Гаголевица, жената на Гагул. Банско.

Гагу̀л *м* — от Гаг(о) + *ул*. **Гагу̀лов** *ф*. Кюстендил. **Гагу̀лски** *ф*. Босилеград.

Гагу̀льо *м* — от звателната форма на Гагул. **Гагу̀льов** *ф*. Ник. Милев.

Гагу̀ля *ж* — женска форма от Гагульо. Ник. Милев.

Гагъчев и **Гагъшев** *ф*. Пловдив (македонци).

Гадавѐлов *ф* — от диал. **гадавѐла* 'гаден човек' или 'който много се гнуси' (?) Продимчец (Ловешко).

Гада̀нчев *ф* — от прякор *Гада̀нчо* (обичал да гадае). Суворово (Варненско), Шумен.

Га̀дата *пр* — от забравеното име Гадо. Трудовец (Ботевградско).

Га̀дел *м* — от Гад(ьо) + *ел*. **Га̀делев** *ф*. Хасково, Първомай, Пловдив.

Га̀дерски *ф* — вм. **Гаделски*; вж. Гадел. Пазарджик.

Гаджа̀лов и **Гаджа̀лски** *ф* — от диал. *гаджа̀л(ин)* '1. мършаво добиче; 2. презрително прозвище на турчин'. Стара Загора.

Гаджа̀н *м* — от Гадж(о) +*ан*. **Гаджа̀нов** *ф*. Гюмюрджина, 1880, Стара Загора, Русе, Долна Баня (Ихтиманско).

Гаджевръков *ф*. Пловдив.

Га̀джо *м* — съкрат. от Гаврил или от Гачо с озвучаване на *ч* в *дж*. Пловдивско.

Га̀джев и **Га̀джов** *ф*. Панагюрище, Пловдивско, Пещера, Асеновград, Мъглиж (Казанлъшко), Ихтиман, Ихтиманско. **Га̀джовски** *ф*.

Гаджо̀ков *ф* — от прякор *Гаджо̀к* (от Гаджо).

Гаджо̀н *м* — от Гадж(о)+ *он*. **Гаджо̀нов** *ф*. Типично за пловдивските католици; Стара Загора, Раздел (Ямболско), Габрово.

Гаджу̀л *м* — от Гадж(о) + *ул*. **Гаджу̀лов** *ф*. Ново село (Видинско).

Гаджу̀р *м* — разновидност на Гаджул. **Гаджу̀ров** *ф*. Асеновград, Асеновградско.

Га̀ди *м* — североизточна форма на Гадьо. Поповско. **Га̀дев** *ф*.

Га̀днев *ф* — от *га̀ден* (?) Троян, 1893.

Га̀до *м* — успоредна форма на Гадьо с твърдо окончание. **Га̀дов** *ф*. Елховско.

Гаду̀л *м* — от Гад(о) + *ул*. **Гаду̀лов** *ф*. Дрянковец (Айтоско).

Гадула̀ров и **Гадула̀рски** *ф* — писмена разновидност на Гъдуларов. Шумен, Ловеч.

Га̀дьо *м* — видоизменено от Гаврил, Ганьо, Гачо или друго някое име. Бр. Миладинови. **Га̀дев** *ф*. Троян, 1920. **Га̀девски** *ф*. Троян, 1917.

Гадю̀чков *ф* — от рус. *гадюка* 'усойница' (?)

Га̀дя *ж* — женска форма от Гадьо. Сливен, р. 1861.

Га̀еолу *ф* — от Гайо, Гаев с турска наставка. Котел, 1962.

Гажеров *ф*. Бесарабия, 1857.

Газара̀нов *ф* — от диал. **газара̀н* 'човек с големи гъзери' (?) Чирпан.

Газда̀ров *ф* — някаква разновидност на Газдов (?) Пазарджик.

Га̀здов *ф* — от диал. *га̀зда* '1. водач на градинарска дружина; 2. Сърбин' (унг.-рум. gazdă). Горна Оряховица, Ловеч, Враца.

Газенов и **Газенски** *ф* — от диал. **газен*, съкрат. от ар.-тур. gazenfer 'храбър, безстрашен' (?) Хвойна (Асеновградско).

Газѐпа *пр* — от диал. *газѐп* 'лют, яростен' (ар.-тур. gazep). Павликени, 1940. **Газѐпов** *ф*. Севлиево, 1927, Пловдив, Пловдивско, Пазарджик, Варна.

Га̀зеров и **Га̀зерски** *ф* — от диал. *га̀зер* 'гъзер'; срв. Газаранов. Крупник (Благоевградско), Разград, 1917.

Газиба̀ров и **Газиба̀рски** *ф* — от диал. *газиба̀ри* 'жители на отдалечена махала, които газят бари на път за по-голямото село или града'. Горни Лозен, Студена (Софийско), Калугерово (Ботевградско), Сливен, Берковица, Озирово (Берковско).

Газиев *ф* — вж. Гаазиев. Ивайловградско).

Газилайна *пр* — от *гази лайна*. Крушово (Македония).

Газинчев *ф* — навярно видоизменено от Газенов. Батак.

Газнев *ф* . Сталджа (Ямболско).

Газов *ф*. София, 1927.

Газу̀рков *ф*— от диал. *гъзу̀рко* 'който се гъзи, обръща си задника'. Дряново, 1833, Търново, Русе, Тутракан, 1893.

Газянов и **Газянски** *ф* — разновидност на Газенов. Пазарджик, Славяново (Плевенско), Брежани, Крупник (Благоевградско).

Гаин *м* — от Га(йо) + *ин*. Ник. Милев.

Гайшев *ф* — може би от Каишев с озвучаване на *к* в *г*. Брягово (Първомайско).

Гайбѐев *ф* — от ар.-тур. gaybi 'тайнствен, невидим'. Карнобат.

Гайганарски *ф*. Райково (Смолянско),1720.

Гайгу̀ров *ф* — от диал. *гайгур* 'слаб, немощен човек'. Мелник, 1920, Благоевград.

Га̀йдаджиев и **Га̀йдаджийски** *ф* — от диал. *га̀йдаджия* 'гайдар'. Свежен (Карловско), Хасково, Стряма (Пловдивско).

Гайда̀ра *пр* — от *гайда̀р*. Плевен, 1900. **Гайда̀ров** и **Гайда̀рски** *ф*. Етрополе. Ботевград, Горнооряховско, Стара Загора, Троян.

Гайдарджѝев *ф* — от диал. *гайдарджѝя* 'гайдар'. Дряново, Шумен.

Гайдàрчев *ф* — от *гайдàрче*. Ряхово (Русенско), 1906.

Гайдàшев *ф* — от диал. **гайдàш* „гайдар' (?) Гюмюрджинско.

Гайдеров *ф* — видоизменено от Гайдаров.

Гàйдов и **Гайдовски** *ф* — от прякор *Гàйдата* '1. който често „надува гайдата" (плаче); 2. който приказва бързо и неразбрано като ручило на гайда'. Търново, 1893, Лясковец, Нова Загора, 1893, Грудово.

Гайдỳрков *ф* — от прякор *Гайдỳрката*; вж. Гайдуров и Гайдов. Враца.

Гайдỳров и **Гайдỳрски** *ф* — разновидност на Гайдов. Търново, Ловеч.

Гайзàнов *ф* — от Газянов с отмет на йотацията. Пловдив, 1904.

Гàйка *ж* — женска форма от Гайко, Гайо. Трявна.

Гàйко *м* — умалит. от Гайо. **Гàйков** *ф*. Каварна. **Гàйкович** *ф*. Котел, 1867.

Гàйндров *ф*. Лясковец, Горна Оряховица.

Гàйно *м* — от Гай(о), Гай(ко) + *но*, както Райно, Райо, Райко. **Гайнов** *ф*. Златарица (Еленско), Лясковец.

Гайнỳр *м* — от Гайн(о) + *ур*. **Гайнỳров** *ф*. Лясковец, Търново.

Гàйо *м* — съкрат. от *Драгай, както Ганьо от Драган или Герган. Котел , 1867, Варна . **Гàев** и **Гàйов** *ф*. Котел, Малък чифлик (Търновско) Пловдив, Загражден (Никополско), Горни Вадин (Ореховско). **Гàевски** и **Гàйовски** *ф*. Русе, Дойренци (Ловешко).

Гайтàн *м* — от *гайтàн* (ит.-тур, gaytan), осмислено по израза *гайтан вежди* 'тънки, хубави вежди'. **Гайтàнов** *ф*. Свищов, 1888, Своге (добруджанец). **Гайтàновски** *ф*. Пловдив. **Гайтàнски** *ф*. Лом.

Гайтàна *ж* — женска форма срещу Гайтан. Пазарджишко, Асеновградско, Литаково (Ботевградско), Кичевско.

Гайтанджѝев *ф* — от *гайтанджѝя* 'производител или продавач на гайтан'. Сопот, Тетевен.

Гайтàнеков *ф* — от Гайтанов с вмъкнато *ек*. Пловдив.

Гайтàнка *ж* — умалит. от Гайтана. Асеновград.

Гàйто *м* — от Гайо с вмъкнато *т* или съкрат. от Гайтан. Ник. Милев.

Гàйчо *м* — умалит. от Гайо. Сопот, 1845. Г à й ч о в е ц — местност в Скравена (Ботевградско).

Гàки *м* — съкрат. от Георгаки. Станке Димитров, 1893. **Гàкев** *ф*. Пещера.

Гàкия *м* — разширено от Гаки. Радомир, 1894.

Галактиòн *м* — грц. Γαλάκτιον, от γάλα 'мляко' — име на календарски светия. Вайганд, Синод. именник.

Галàн *м* — от Гал(о) + *ан*. **Галàнов** *ф*. Типично за Пещера. **Галàнски** *ф*. Варна.

Галàнтов *ф* — от модната на времето дума *галàнтен*. София, 1897.

Галàнцев *ф* — разновидност на Галантов.

Галатѝн *м* — видоизменено от Галатион. Пловдив.

Галатиòн *м* — вм. Галактион. Церово (Пазарджишко), 1917, Варна. **Галатиòнов** *ф*. Панагюрище.

Галàтовски *ф* — от с. Галата (Тетевенско и Варненско).

Галбỳлев *ф*. Пещера (македонци).

Галвỳчки *ф*.

Гàлѐ *м* — югозападна форма на Гальо, Гало. Радомир, Софийско. **Гàлѐв** *ф*. Самоковско, Пазарджик.

Галелѝн *м* — от Гале + *лин* (?) София, 1958.

Галѐн *м* — мъжка форма срещу „модерното" Галина. Шумен, р. 1959, Горна Оряховица, р. 1965.

Галѐна *ж* — разновидност на Галина. Заножене (Берковско), р. 1877, Гаганица (Берковско), р. 1926, Велинград (старо), Якоруда, Варна.

Галендѝнов *ф* — от гален Дино.

Галѐнка *ж* — умалит. от Галена. Якоруда.

Галѐнски *ф*. Търговище.

Галибàнов *ф* — от диал. **галибàн*; вж. Галибов. Севлиево, Лясковец.

Галѝбов *ф* — от ар.-тур. galip,-bi 'победител'. Враца, 1930.

Галѝзов *ф* — от ар.-тур, galiz 'груб, неприличен'. Троян, 1871, Севлиево, Търново, Шумен.

Галѝйски *ф*. Пловдив.

Галилѐй *м* — от името на областта Галилея в евангелска Палестина; срв. Витлием, Йерусалим, Назарчо. Пловдив, р. 1891, Остров (Ореховско), р. 1931, Михайловград. **Галилѐев** *ф*. Пещера, Велинград, Якоруда.

Галимѝр *м* — от Гальо и *-мир* или от от *гàлен* и *мѝрен* (?) София, 1958, Русе, р. 1952, Разград, 1962.

Галѝн *м* — а) от Гал(о), Гал(ьо) + *ин*. Старо. б) мъжка форма срещу руското Галина. Ново. **Галѝнов** *ф*. Челопеч (Пирдопско). **Галѝнски** *ф*. Ставерци (Ореховско), 1917.

Галѝна *ж* — а) женска форма от Галин. Старо. Пловдив, р. 1891, 1893, 1918, Здравец (Исперихско), р. 1885, Михайловградско, Вършец, Плевен, р. 1926, Кула, р.1939. б) от руско Галина. Ново, модно. (В Шумен през 1959 г. са записани 21 Галина). **Галѝнин** *ф*. Вършец.

Галѝнеков *ф* — от Галинов с вмъкнато *ек*. Панагюрище.

Галѝнка *ж* — умалит. от Галина. Вършец, 1890, 1891, Айтос, 1922.

Галѝнчо *м* — умалит. от Галин. Горни Богров (Софийско), р. 1937, **Галѝнчев** *ф*. Пловдив.

Галиòн *м* — видоизменено от Галин. Казичене (Софийско), р. 1890.

Галитѝн *м* — вм. Галатин. **Галитѝнов** *ф*.

Галитиòн *м* — вм. Галатион. **Галитиòнов** *ф*.

Галитòн *м* — видоизменено от Галатион. Михайловград, Долна Василица, Голак (Ихтиманско), р. 1934. **Галитòнов** *ф*. Михайловград. **Галитòньов** *ф*. Пазарджик.

Галитòна *ж* — женска форма от Галитон. София, р. 1925, Вършец, р. 1934.

Галифòна *ж* — вм. Галитона. Михайловград, р. 1930.

Галѝца *ж* — от Галина с друго окончание. Горни Богров (Софийско), р. 1931.

Галицѐна *ж* — може би от рум. galițe 'домашни птици' — защитно име: да трае като домашните птици. Толбухин, 1950.

Галичàнов *ф* — от с. Галиче (Ореховско). Пловдив.

***Галѝш** *м* — от Гал(о), Гал(ьо) + *иш*. **Галѝшев** *ф*. Русе. **Галѝшки** *ф*. Айтос.

Гàлия *ж* — видоизменено от Галя. Сомовит, р. 1959.

Гàлка *ж* — умалит. от Галя или женска форма срещу Гале. София, р. 1927, Радомирско.

Гàлко *м* — умалит. от Гало, Гальо. **Гàлков** *ф*. Севлиево.

Гàло *м* — от старинно *гал* 'черен, мургав' — защитно име; срв. Черньо, Сиво, Сяро, Гарьо. **Гàлов** *ф*. Пазарджик, 1893, Софийско, Габрово, Еленско, Варненско. **Гàловски** *ф*. Кнежа, Еница (Белослатинско).

Галовàнов *ф* — може би от рус. Голован. София, 1893.

Галòлев *ф* — от по-старо Галòли, гръцко име. Асеновград.

Галỳн *м* — а) от Гал(о) + *ун*; б) от диал. *галỳн* 'гълъб'. Караисен (Свищовско). **Галỳнов** *ф*. Търново, Каблешково (Поморийско). **Галỳнски** *ф*. Жеравна, 1905, Сливен, 1900, Пловдив, 1900, Шумен.

Галỳна *ж* — женска форма от Галун. Ломско, Михайловград, Заноге, Губислав (Свогенско), Белица (Ихтиманско), Банско.

Галỳнка *ж* — умалит. от Галуна. Михайловград. **Галỳнкин** *ф*. Пазарджик.

Галỳтка *ж* — навярно вм. Калудка. Копривщица, нар. песен.

Галỳц *м* — от Гал(о) + *уц*. **Галỳцов** *ф*. Расово (Ломско), Русе.

Галỳш *м* — от Гал(о) + *уш*. **Галỳшев** *ф*. Шумен, 1900, Пловдив.

Галỳша *ж* — женска форма от Галуш.

Галỳшка *ж* — умалит. от Галуша.

Гàлчо *м* — умалит. от Гало, Гальо. Радомирско. **Гàлчев** и **Гàлчов** *ф*. Говедарци (Самоковско), Осиковска Лакавица (Ботевградско), Добринища (Разложко).

Галъ̀нски *ф* — може би вм. Галунски.

Галъ̀шев *ф* — навярно вм. Галушев. Шумен, 1935, София, 1917, 1952.

Гàльо *м* — успоредна форма на Гало с меко окончание. **Гàлев** и **Гàльов** *ф*. Врачеш, Новачене (Ботевградско), Чепинци (Софийско), Самоковско, Петрич.

***Гàльор** *м* — от Галь(о) + *ор*. **Гàльоров** *ф*. Дебър (Първомайско).

Гàля *ж* — а) женска форма срещу Гало, Гальо. Старо. б) рус. Галя, умалит. от Галина. Ново.

Галя̀н *м* — от Галь(о) + *ан*. **Галя̀нов** *ф*. Пловдив, 1927.

Галя̀на *ж* — кръстоска от Галя и Галина. Брацигово, р. 1956.

Гамазов *ф* — разновидност на Гамизов, Гамозов. Пловдив.

Гамàков *ф* — от диал. **гамàк* 'псувач'; вж. Гамизов. Варненско.

Гамàлов *ф* — може би видоизменено от Гамаров или Гаманов. Самоков.

Гамàнов и **Гамàнски** *ф* — от диал. *гамàн 'лакомец, гладник' (рум. găman). Орехово, Павликени.

Гамàров *ф* — от грц. γομάρι '1. магарешки товар; 2. магаре'. Перущица, 1893.

Гамàшев *ф* — от прякор *Гамаша* (ходел все с гамаши); срв. Ботушев. Орешец (Харманлийско).

Гамѐйски *ф* — от диал. **гамѐй* 'женкар, развратник' (от гр.); срв. Гамов. Острец (Троянско), Шумен, Кула.

Гамзàков *ф* — от диал. **гамзàк* '1. мръсен нечистоплътен човек; 2. който намига, хвърля закачлив поглед' (от ар.-тур. gamze). Варна.

Гамѝзов *ф* — от гр. γαμήσω 'псувам'. Лясковец.

Гамѝшев *ф* — видоизменено от Гамизов или от Гюмишев. Лещен (Гоцеделчевско), Бургас.

Гàмов *ф* — от гр. γάμος 'женитба; прен. полов акт'. Пловдив, Казанлък, Враца.

Гамòзов *ф* — видоизменено от Гамизов под влияние на диал. *гамосвам*. Средна кула (Русенско).

Гамсъ̀зов *ф* — от диал. *гамсъ̀з* безгрижен' (от ар.-тур. gam и отрицание sız). Ловеч.

Ган *м* — съкрат. от Драган. Старо. Ботевград, Лакатник, Церово (Свогенско). **Гàнов** *ф*.

Гàна[1] *ж* — съкрат. от Драгана или Гергана. Из цялата страна. **Гàнин** и **Гàнински** *ф*.

Гàна[2] *м* — западна форма на Гано. Берковица (старо).

Ганадо̀лски *ф* — може би вм. Анадолски. Стрелец (Горнооряховско).

Гана̀к *м* — прякорно име от Ган. **Гана̀ков** *ф*. Новачене (Ботевградско).

Гана̀ш *м* — от Ган(о) + *аш*. Калофер, 1845. **Гана̀шев** *ф*. Калофер, 1900. **Гана̀шчето** *ф*. Калофер, 1845.

Га̀нгарата *пр* — от диал. *га̀нгара* 'нещо едро, обемисто'. Голема Раковица (Елинпелинско), 1876. **Га̀нгаров** *ф*. Рогош (Пловдивско), 1908, Пловдив, Кърджали.

Га̀нго *м* — от Ганко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Га̀нгов** *ф*. Пазарджик.

Га̀нгуров *ф* — видоизменено от Гангаров. Мърчево (Михайловградско).

Га̀нда *ж* — от Гана с вмъкнато *д*. Сралджа (Ямболско), 1847.

Гандаров *ф* — може би грешка вм. Гайдаров.

Га̀нджол и **Га̀нджул** *м* — от Ганчол с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Га̀нджулов** *ф*. Алино (Самоковско), Самоков. **Га̀нджоловски** *ф*.

Гандѝлев *ф* — от диал. **гандѝл* 'който много мисли' (от рум. gîndi 'мисля'). Въбел (Никополско)l

Га̀ндо *м* — от Гано с вмъкнато *д*. Котел, 1845, Банкя, Варна. **Га̀ндов** *ф*. Типично за Банкя.

***Гандо̀з** *м* — разширено от Гандо. **Гандо̀зов** *ф*. Дюлево (Грудовско), Бургас.

Га̀ндьо *м* — от Ганьо с вмъкнато *д*. Котел, 1867, Варна. **Га̀ндев** *ф*. Жеравна, Балчик, Сливен, Толбухин.

Га̀не *м* — западна форма на Ганьо. Доганово (Елинпелинско). **Га̀нев** *ф*.

Ганѐлия *ж* — от Гана и Анелия. Габрово, р. 1959.

Ганѐта *ж* — умалит. от Гана по типа на Анета, Мариета и под. Дойренци (Ловешко), р. 1936, Криводол (Врачанско), р. 1955, Брезник, р. 1961.

***Ганѐц** *м* — прякорно име от Гано. **Ганѐцов** и **Ганѐцовски** *ф*. Борован (Белослатинско).

Ганѐшка *ж* — от Ган(а) + *ешка*. **Ганѐшкин** *ф*. Луковит.

Гансова̀н и **Ганзовя̀н** *ф* — стара форма на Гънзовянов. Видин, 1850, 1860.

Ганзу̀рев и **Ганзу̀ров** *ф*. Райково (Смолянско), 1917, Ксанти, 1917.

Га̀ни *м* — североизточна форма на Ганьо. Русе, Разград. **Га̀нев** *ф*.

Ганѝев и **Ганѝовски** *ф* — от прякор *Ганѝята* '?' Елин Пелин.

***Ганѝч** *м* — умалит. от Гано, Ганьо. **Ганѝчов** *ф*. Горни Лом (Белоградчишко).

Га̀нка *ж* — умалит. от Гана. Из цялата страна.

Га̀нко *м* — умалит. от Ганьо, Гано, Ловеч. **Га̀нков** *ф*. Вършец. **Га̀нковски** *ф*. Троян.

Га̀но *м* — разширено от Ган. СЗБ. **Га̀нов** и **Га̀новски** *ф*.

Гано̀йл *м* — от Гано + *ил* (от имена като Михаил, Емануил и под.). Ихтиман, р. 1959.

Га̀нузлиев *ф* — от диал. *ганозлѝя* 'грък от островите, който търгува по нашенско с маслини, зехтин, сапун и др.' Стара Загора, Толбухин.

Гану̀ков *ф*. Пловдив.

Га̀нул *м* — от Ган(о) + *ул*. **Га̀нулов** *ф*. Русе.

Гану̀ш *м* — от Ган(о) + *уш*. СИзБ. **Гону̀шев** *ф*.

Гану̀ша *ж* — от Ган(а) + *уша*. Шумен, Шуменско, Варна, Плевен, Ореховица (Плевенско).

Гану̀шка *ж* — умалит. от Гануша. Типично за Шумен; Разград, Русе.

Ганца̀ров *ф*. Търново (външно лице).

Га̀нча *ж* — умалит. от Гана. Велинград.

Га̀нчо *м* — **умалит. от** Ган, Гано, Ганьо. Доста разпространено, главно ИзБ; типично за Дряново. **Га̀нчев** и **Га̀нчов**, **Га̀нчовски** и **Га̀нчевски** *ф*. (

Га̀нчол *м* — от Ганч(о) + *ол*. Рядко.

Га̀ньо *м* — успоредна форма на Гано с меко окончание. Главно ИзБ. **Га̀нев** (и **Га̀ньов**) *ф*.

Ганю̀ш *м* — разновидност на Гануш. Лехчево (Михайловградско).

Га̀пе и **Га̀по** *м* — съкрат. от Агапий. Тръстеник (Плевенско). **Га̀пев** *ф*. Добриница (Разложко). **Га̀пов** *ф*. Габрово, Левски.

Га̀пчо *м* — умалит. от Гапе, Гапо. Н. Геров. **Га̀пчев** *ф*. Пловдив.

Гарабѐдов *ф* — вм. Гарабетов. Стара Загора.

Гарабѐтов *ф* — от ар.-тур garabet 'чудноватост, оригиналност'. Чирпан.

Гарабѝйски *ф* — вм. ***Гарибийски**; вж. Гарибов. Разлог, 1917.

Гарабѝнски *ф* — вж. Гарабийски. Алфатар (Силистренско).

Гарабѝтов *ф* — вм. Гарабетов. Пещера.

Гарага̀шков *ф* — от диал. *гарага̀шка* 'сврака'; срв. Свраков. Пазарджик, 1905.

Гараджо̀вци род — вм. Караджовци. Церецел (Своגенско).

Га̀ралиев *ф* — от диал. **га̀ралия* 'който живее на гарата'. Гара Кричим.

Гарало̀в *ф* — вм. Горалов. Ракитово (Велинградско).

Гарату̀нски *ф*. Друган (Радомирско).

Гарафа̀лов *ф* — вм. Гаруфалов. Варна.

Гарбатѝлов *ф* — писмена разновидност на Гърбатилов. Пловдив.

Гарба̀тов *ф* — писмена разновидност на Гърбатов. Пиргос (Русенско).

Гарбуза̀нов *ф* — писмена разновидност на Гърбузанов. Русе, 1900.

Гарбу̀с *пр* — от диал. **гърбу̀з* 'гърбав човек' (?) Търново. **Гарбу̀зов** *ф*. Свищов, 1888, Търново.

Гарвàлов *ф* — от Гарфалов с озвучаване на *ф* във *в*. Чирпан, 1893, Пловдив, Русе, 1905, Щръкелово (Русенско).

Гàрванов и **Гàрвански** *ф* — от прякор *Гàрвана* (креслив, граблив, чернокос, черен или нещо подобно). Стара Загора, Нова Загора, Сливен, 1883, Чирпан, Харманлии, Загорци (Грудовско), Мездра, Вършец, Брест (Никополско), Ботевградско.

Гаргарùчов *ф* — вм. Гъргаричев. Търново, 1893.

Гàргов *ф* — от прякор *Гàргата* (вж. Гарванов). Сливен, Стара Загора, Нова Загора, Елховско, Пловдивско, Пазарджишко, Голак (Ихтиманско), Казичене, Лозен (Софийско).

Гардàков *ф* — писмена разновидност на Гърдаков. Смолско (Пирдопско).

Гарджàров *ф* — от **гарджàр* 'лош ловец, който бие гарги'. Пловдив.

Гàрджо *м* — от Гарчо с озвучаване на *рч* в *рдж*. **Гàрджев** *ф*. Асеновград, Грудово, Димитровград.

Гарèл *м* — от Гар(о) + *ел*. **Гарèлов** *ф*. Смилец (Панагюрско), Пазарджишко, Пловдив.

Гарèлко *м* — умалит. от Гарел. **Гарèлков** *ф*. Пловдив.

Гарибàлди и **Гарибàлдов** *ф* — от името на известния и почитан в миналото у нас италиански революционер Джузепе Гарибалди. Казанлък, Нова Загора, Плевен.

Гарùбов и **Гарùбски** *ф* — от ар.-тур. garip, -bi 'чужденец; самотник'. Болград, 1862, Бургас, 1900, Плевен, 1920, Търново, Крушето (Горнооряховско), Стефаново (Ловешко).

Гарùнка *ж* — женска форма от Гаро. Редина (Свогенско).

Гарùпов *ф* — вм. Гарибов. Кнежа.

Гарлàнов *ф* — писмена разновидност на Гърланов.

Гарнùзов *ф* — може би във връзка с Гарньо. Левски, София.

Гарнòй *м* — разновидност на Гарньо. **Гарнòев** *ф*. Панагюрище.

Гàрньо *пр* — от диал. *гар*; вж. Гаро. Гàрньов дол — местност в Боженица (Ботевградско).

Гàро *м* — от диал. *гар* 'сив, мургав, черен' — защитно име като Черньо, Сиво, Гальо. Пловдив. **Гàров** *ф*. Плевен, Самоков. **Гàровски** *ф*. Славовица (Плевенско).

Гаровàлов *ф* — вж. Гарвалов. Чирпан, 1897.

Гарòй *м* — разширено от Гаро. **Гарòев** *ф*. Брегово (Видинско).

Гарòл *м* — от Гар(о) + *ол*. **Гарòлев** *ф*. Разград.

Гàрски *ф*.

Гаруфàлов *ф* — от гр. γαρούφαλο 'карамфил'. Малко Търново, 1905, Варна.

Гарỳш *м* — от Гар(о) + *уш*. **Гарỳшев** *ф*. Сливен, Нова Загора, Пловдив.

Гарфàлов *ф* — вм. Гаруфалов. Пловдив, 1900.

Гарфалù *ж* — от гр. Γαροφαλιά 'карамфил'. Русе.

Гàрчо *м* — умалит. от Гаро. Радомир, Враца, Врачанско. **Гàрчев** и **Гàрчов** *ф*. Златица, 1893, Пирдопско, Пазарджик, Пловдив, Паламарци (Поповско), Вършец. **Гàрчовски** *ф*. Баница (Врачанско).

Гаръбски *ф* — разновидност на Гарибски. Сопот (външно лице).

Гàрьо *м* — успоредна форма на Гаро с меко окончание. **Гàрев** *ф*. Славяново (Плевенско), Радомирско, Калково (Самоковско), (Пазарджишко, Пловдив.

Гасàшки *ф* — вм. Гъсашки. Боденец (Врачанско).

Гаспàр *м* — гр. Γάσπαρης, от ирански — име на един от тримата източни мъдреци или влъхви, които според евангелската легенда дошли да се поклонят на младенеца Исус. Търново, 1900. **Гаспàров** *ф*. Стара Загора.

Гàта *ж* — женска форма от Гато, Гатьо. Севлиево, р. 1908. **Гàтин** (и **Гàтел**) *ф*. Брацигово.

Гатàн *м* — от Гат(о) + *ан*. **Гатàнев** *ф*. Варна.

Гàте *м* — западна форма на Гатьо. Доганово (Елинпелинско). **Гàтев** *ф*. Доганово.

Гàти *м* — североизточна форма на Гатьо. Шумен. **Гàтев** *ф*.

Гатùн *м* — от Гат(и) + *ин*. **Гатùнов** *ф*. Русе.

Гàтка *ж* — умалит. от Гата. Сливен.

Гàто *м* — а) от Гано с друго окончание, както Вуто и Вуно, Гето и Гено; б) съкрат. от Гаврил или Игнат. Бела Слатина, Ботевградско, Железница (Софийско). **Гàтов** *ф*. Ботевградско, Елинпелинско, Железница, Перник, Свогенско, **Гàтовски** *ф*. Кнежа, Враца.

Гатỳш *м* — от Гат(о) + *уш*. Новачене (Никополско). **Гатỳшев** *ф*.

Гàтьо *м* — успоредна форма на Гато с меко окончание. Типично за Севлиево, дето го извеждат от Ганчо; Габровско, Чирпан. **Гàтев** *ф*. Севлиево, Плевен, Плевенско, Павликени, Кнежа, Сопот.

Гатùжев *ф* — от рум. găteje̦l 'дребосък, който иска да мине за мъж'. Сомовит.

Гафàров *ф* — навярно видоизменено от Гарфалов. Варна, 1900.

Гафон *м*. (Гафон Симеонов Германов, рибар — Варна, 1936).

Гафтанджùев *ф* — от Гайтанджиев с преход на *й* във *ф*. *в*. Войнягово (Карловско).

Гàца *ж* — от Гана с друго окончание. Ловеч, Ботевградско. **Гàцин** *ф*. Ботевград. **Гàцински** *ф*. Ботевградско.

Гацѐн *м* — от Гац(о) + *ен*. **Гацѐнов** *ф*. Пловдив, Сливница.

Гàци *м* — североизточна форма на Гацо. Разград. **Гàцев** *ф*.

Гàцка *ж* — умалит. от Гаца. Ловеч.

Гàцо *м* — от Гано, Гато с друго окончание. Цариброд, Свогенско. **Гàцов** и **Гàцев** *ф*. Ломско, Софийско. **Гàцовски** *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Гàцол *м* — от Гац(о) + *ол*. **Гàцолов** *ф*. Пловдив.

Гàча *ж* — женска форма от Гачо. **Гàчин** *ф*. Ковачица (Видинско).

Гачѝл *м* — от Гач(о) + *ул*. **Гачѝлов** *ф*.

Гàчко *м* — умалит. от Гачо или от Гацо. **Гàчков** *ф*. Реброво, Церово (Свогенско), Търново.

Гàчо *м* — от Ганьо, Гато, Гацо с друго окончание. Търново, 1845, Плевен, Големаново (Кулско). **Гàчев** и **Гàчов** *ф*. Търново, 1860, Брацигово, Големаново, Свищовско, Етрополе. **Гàчовски** и **Гàчевски** *ф*. Трудовец (Ботевградско).

Гàша *ж* — женска форма от Гашо. **Гàшин** *ф*. Бяла.

Гашàров *ф* — може би от диал. **гъшàр* 'гъскар' (?) Перущица, 1905, Пловдив, Бургас.

Гашѐн *м* — от Гаш(о)+*ен*. **Гашѐнов** *ф*. Гоце Делчев, 1917.

Гàшко *м* — умалит. от Гашо. **Гàшков** *ф*. Карабунар (Пазарджишко). **Гàшковци** — род в Брягово (Първомайско).

Гàшо *м* — успоредна форма на Гатьо, Гачо, Ганьо с друго окончание. Агатово (Севлиевско), Търново, Тетово, 1917. **Гàшев** и **Гàшов** *ф*. Калофер, 1861, Севлиево, Агатово, Габрово, Варна, Плевенско, Белотинци (Михайловградско), Кичево, 1917. **Гàшевски** *ф*. Плевен, 1876, Орехово, Койнаре (Белослатинско).

Гашпàр *м* — разновидност на Гаспар. **Гашпàров** *ф*. Враца.

Гащàров *ф* — от **гащàр* 'шивач на гащи' (?) Перущица, Панагюрище.

Гàщев *ф* — от *гàщи* (?) Пазарджик. **Гàщевци** — род в Прибой (Радомирско); срв. Гащейски.

Гащѐйски *ф* — от *гàщи* 'потури' (навярно някой е носил потури, а старата местна носия е тесни беневреци). Огоя (Свогенско).

Гàщеров *ф* — може би видоизменено от рядкото име Гашпаров под влияние на гащи. Орехово.

Гащѝлов *ф* — от диал. *гащѝлест* 'гащат'.

Гащỳров *ф* — от *гащỳри* 'гащи, потури с плитко дъно'. Бъта (Панагюрско).

Гàя *ж* — женска форма от Гайо. Брусен, Шумнене (Тетевенско), 1648.

Гвòздев *ф* — съкрат. от Гвоздеев. Трявна, 1917, Търново, Стара Загора.

Гвòздейков *ф* — от прякор *Гвòздейко*; вж. Гвоздея. Твърдица (Сливенско), Русе, Тутракан.

Гвòздея *пр* и *ф* — от *гвòздей* с прен. значение 'който се навира навред и досажда'; срв. Пиронков. Стара Загора, Павликени. **Гвòздеев** *ф*. Вонеща вода (Търновско), Търново, Севлиево.

Гѐбеджалиев *ф* — от с. Гебедже (Белослав, Варненско). Варна.

Гѐбеджиев *ф* — от Кебеджиев с озвучаване на *к* в *г* или разновидност на Гебеджалиев.

Гебѐшев *ф* — от ар.-тур. gebeş 'простак, глупак'. Харманлии.

Гебов *ф*. Пловдив.

Гѐбрев и **Гѐбров** *ф* — от диал. *гѐбре* 'козинява кесия за чистене коне' (тур. gebre). Перник, Кюстендил, Друган (Радомирско).

Гѐвгалов *ф*. Мъглиж (Казанлъшко), Сливен.

Геведжàнов *ф* — разновидност на Гевечанов.

Гевезѝев и **Гевезòв** *ф* — от диал. *гевезѐ* 'глезльо; бърборко' (тур. geveze). Разград, Пловдив, Луковит.

Гевечàнов *ф* — от диал. **гевечàн* 'който (обича да) яде гювеч'. Панагюрище.

Гаврѐков *ф* — от *геврѐк* (тур. gevrek '1. чуплив, трошлив; 2. геврек'). Луковит, Луковитско, Подем (Плевенско), Пловдив.

Гаврѐнов *ф* — от тур. gevren 'чакай, дълго чакай!' — навярно поради често повтаряне на тая дума. Котел, 1897, Ичера (Котленско), Карнобат, Русе.

Геврѐчков *ф* — от прякор *Геврѐчко* (обичал да яде гевреци). Пещера, Пловдив.

Гевшѐков *ф* — от диал. *гевшѐк* 'слаб, тромав, недодялан' (тур. gevşek). Варна.

Гѐго *м* — далечно видоизменение от Георги. Кичевско. **Гѐгов** *ф*. Хасково, Гледка (Кърджалийско), Доганово (Елинпелинско), Панагюрище.

Гегусков *ф*. Пещера.

Гедеòн *м* — име на един от библейските съдии, евр. 'сеч, клане'. Старо, главно между монаси. **Гедеòнов** *ф*. Русе, 1936.

Гѐджо *м* — от Гечо с озвучаване на *ч* в *дж*. **Гѐджев** *ф*. Пловдив.

Гедѝев *ф* — вм. *Гидиев, от *гидѝя* 'буен младеж'. Търново, 1940.

Гедиòн *м* — вм. Гедеон. Русе, 1936.

Гѐдо *м* — от Гендо с изпадане на *н* или съкрат. от Гедеон. **Гѐдов** *ф*. Градец (Котленско), Тополовград, 1904, Сливен.

Гѐза *ж* — съкрат. от Гювеза. Гоцеделчевско.

Гезеджѝйски *ф* — от диал. *гезеджѝя* 'надзирател на рудничарска пещ' (от тур. gezici). Враца.

Гезенчов *ф* — разновидност на Газинчев или на Гезеров.

Гезѐров *ф* — от тур. gezmek 'разхождам се'. Саранци (Елинпелинско), 1893, 1920, Пловдив, 1904.

Гѐзка *ж* — умалит. от Геза. Долен (Гоцеделчевско).

Гѐка *ж* — женска форма срещу Геко. Софийско.

Гѐко *м* — далечно видоизменение от Георги или от Генко с изпадане на *н*. Бистрица (Софийско). **Гѐков** *ф*. Бяла, 1893, Софийско, Свогенско.

Гѐла[1] *ж* — съкрат. от Ангела. Гоцеделчевско, Кърджали, Ардинско, Свиленградско. **Гѐлин** *ф*. Ракитово (Велинградско).

Гѐла[2] *м* — западна форма на Гело. Брезник. **Гѐлин** *ф*.

Гела̀н *м* — от Гел(о)+*ан*. Своге. **Гела̀нов** *ф*. Своге, Церецел (Свогенско).

Гѐле *м* — съкрат. от Ангел, Рангел. Софийско. **Гѐлев** *ф*.

Гелелович и **Гелолович** *ф*. Варна, София.

Гелемѐнов *ф* — от с. Гелеменово (Пазарджишко). Панагюрище.

Гелемѐров *ф* — от диал. **гелемѐр* 'който се смее или мами' (от тур. gülmek или от гр. γελῶ). Горно Броде (Сярско).

Гелемѝнов *ф* — от Геле Минов или видоизменено от Големинов. Панагюрско, Пловдивско.

Гелѐнов *ф* — от тур. gelen 'който идва' (?) Пещера.

Геленцов *ф* — от диал. **геленец* 'дошъл и си отминал'; срв. Геленов (?) Загоричане (Костурско).

Гелѐц *м* — умалит. от Геле, Гело. Редина (Свогенско).

Гелиза̀нов *ф*. Плевен.

Гелѝн *м* — от Гел(о)+*ин*. Реброво (Свогенско). **Гелѝнов**[1] *ф*.

Гелѝна *ж* — съкрат. от Ангелина. Пазарджишко.

Гелѝнов[2] *ф* — от прякор *Гелѝната* (тур. gelin 'булка, невеста') — преоблякъл се като булка, за да се скрие от турците. Севлиево, 1900, Харманлии, 1927.

Гелка̀н *м* — от Гелк(о)+*ан*. **Гелка̀нов** *ф*.

Гѐлко *м* — съкрат. от Ангелко или умалит. от Гело. **Гѐлков** *ф*. Батулия, Искрец, Чибаовци (Свогенско).

Гелмаруда *ж* — дъщеря на самодива от народна песен. Просеник (Сярско).

Гѐло *м* — съкрат. от Ангел, Рангел, успоредна форма на Геле. **Гѐлов** *ф*. Софийско, Лопян (Ботевградско). **Гѐловски** *ф*. Лехчево (Михайловградско).

Гелу̀ша *ж* — съкрат. от Ангелуша. Н. Геров.

Гѐлчо *м* — умалит. от Геле, Гело. **Гѐлчев** *ф*. Луковит.

Гембешев *ф* — вм. Гебешев, Бургас.

Гемеджѝев *ф* — от диал. *гемиджѝя* 'моряк' (тур. gemici). Шумен.

Гемѝев *ф* — от *гемѝя* 'кораб' (тур. gemi). Пещера.

Гемѝжев *ф* — от Гемишев с озвучаване на *ш* в *ж*. Беляковец (Търновско).

Гемѝшев *ф* — вж. Гюмюшев.

Гѐмко *м* — умалит. от Гемо. Банско. **Гѐмков** *ф*.

Гѐмо *м* — от гр. γέμος 'товар, пълнеж; прен. чедо от сърце'. **Гѐмов** *ф*. Пещера, Благоевград.

Гѐна *ж* — женска форма срещу Гено, Генчо; в Софийско — съкрат. от Германа; модернизират го на Евгения. Типично за Ботевградско и Пирдопско. **Гѐнин** *ф*.

Гена̀ди (и **Гена̀дий**) *м* — грц. Γεννάδιος 'благородник'. Софийско, Ломско, Михайловградско. **Гена̀диев** *ф*.

Гена̀дия[1] *ж* — женска форма от Генади. Видин, р. 1335.

Гена̀дия[2] *м* — разширено от Генади. Софийско.

Гена̀шко *м* — умалит. от Генади. **Гена̀шков** *ф*.

Гѐнго *м* — ако не е печатна грешка — от Генко с озвучаване на *нк* в *нг*. Дряново, 1853.

Гендеров *ф* — вм. Гьондеров. Пчелинци (Радомирско), 1893.

Гѐнджелиев *ф* — от с. Генджалии (Младово, Новозагорско). Сливен, 1893.

Гѐнджо *м* — от Генчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Гѐнджев** и **Гѐнджов** *ф*. Пороище (Разградско), Търново, Търновско.

Гѐндо *м* — от Гено с вмъкнато *д*. Котел, Сливен, 1844, Калофер, 1845. **Гѐндов** *ф*. Жеравна, Калофер, Сливен, Ихтиман. **Гѐндович** *ф*.

Гѐндоров и **Гѐндуров** *ф* — вм. Гюндуров. Пазарджик, Звъничево (Пазарджишко).

Генѐ *м* — югозападна форма на Гено. Радомир. **Генѐв** *ф*. **Генѐшки** *ф*.

Генѐвка *ж* — умалит. от Гена. Кътина (Софийско), р. 1921.

***Генѐк** *м* — умалит. от Гено. **Генѐковци** — род в Краево (Ботевградско).

Генѐта *ж* — умалит. от Гена по типа на Анета, Мариета. Рядко.

Гениев *ф* — от Генев (Геньев) поради мекото *н'*. Бургас.

Генѝка *ж* — умалит. от Гена. Сливен, 1893.

Гѐнипанев *ф* — от Гени Панев. Ихтиман.

Генисла̀вка *ж* — от Гена и Славка. Миланово (Свогенско).

Генѝшев *ф* — вм. Гемишев. Търново, 1905, Русе, 1936.

Гѐнка *ж* — умалит. от Гена.

Гѐнко *м* — умалит. от Гено. На разни места из страната. **Гѐнков** *ф*. **Гѐнковски** *ф*.

Гѐно *м* — далечно видоизменение от Георги; срв. Гето, Гецо, Гешо; подновяват го

на Евгени. Нарядко из цялата страна. **Гѐнов** и **Гѐновски** *ф*, **Гѐнович** *ф*.

Геновѐва *ж* — лат. Genoveva, име на католическа светица, у нас разпространено от втората половина на миналия век покрай популярната тогава драма Многострадалната Геновева. Типично за Шумен, другаде по-рядко.

Геновѐй *м* — мъжка форма от Геновева. Русе, р. 1958.

Генолàрски *ф* — от Генолар 'Геновци' с турско окончание за мн. число. Пловдивско.

Гѐнто *м* — от Гено с вмъкнато *т*; срв. Гендо. **Гѐнтов** *ф*. Плевен.

Генỳш *м* — от Ген(о)+*уш*. **Генỳшев** *ф*.

Гѐнча *ж* — умалит. от Гена. **Гѐнчин** *ф*.

Гѐнчо *м* — умалит. от Гено. Главно ИзБ, типично за Казанлък и Дряново. **Гѐнчев, Гѐнчов, Гѐнчевски** *ф*.

Гѐньо *м* — успоредна форма на Гено с меко окончание. Габровско, Дряновско, Харманлийско. **Гѐнев** *ф*.

Гѐо *м* — съкрат. от Георги. Рядко. **Гѐов** *ф*. Копривщица, Пловдив, р. 1887.

Геодѝм *м* — от Гео-Дим (=Георги Димитров). София, р. към 1949.

Геозалянов *ф*.

Геолàнски *ф*. Пловдив.

Геомàр *м* — от Гео-Мар (двамата дядовци: Георги и Марко). Търговище.

Геомѝл *м* — от Гео-Мил (=Гео Милев). Лиляче (Врачанско), р. 1957, Русе, р. 1952.

Георгàки *м* — вж. Гьоргаки.

Георгàчев *ф* — от Георгакев с преход на *к'* в *ч*.

Гѐорге *м* — вж. Гьорге.

Георгѐна *ж* — женска форма от Георги. Горна Василица (Ихтиманско), Челопечене (Софийско).

Геòрги (и **Гьòрги**) *м* — гр. Γεώργιος 'земеделец', име на календарски светец. Едно от най-разпространените имена в цялата страна. **Георгѝев** и **Георгѝевич** *ф*.

Георгѝн *м*, **Георгѝна** *ж*, **Георгѝца** *м*, *ж*, **Георгѝчка** *ж*, **Георгѝш** *м*, **Георгѝя** *ж* — вж. Гьоргин, Гьоргина, Гьоргица, Гьоргиш, Гьоргия.

Георгиỳди *ф* — вм. Георгиев с гръцка наставка. Старо, рядко.

Геòрго *м* — вж. Гьорго. **Геòргов** *ф*.

Георгьòвски *ф* — вж. Гьоргьовски.

Геòрджев *ф* — от Георчев с озвучаване на *ч* в *дж*. Райково (Смолянско).

Геòрунда *м* — вж. Гьорунда. **Георỳндов** *ф*.

Геòрче *м* — умалит. от Георги. Македония. **Геòрчев** *ф*.

Георчỳл *м* — от Георч(е)+*ул*. **Георчỳлев** *ф*.

Геошарко *м* — вж. Гьошарко.

Геòше *м* — вж. Гьоше.

Гѐпчев *ф* — близко с Гебов. Видин, 1900.

Гѐра[1] *ж* — женска форма от Геро. Софийско. **Гѐрин** *ф*. Свищов, 1894, Банско, Костенец. **Гѐрински** *ф*. Ихтиман, Скравена, Правешка Лакавица (Ботевградско).

Гѐра[2] *м* — западна форма на Геро. Софийско.

Герàз *м* — от Герас с озвучаване на *с* в *з*. **Герàзов** *ф*. Русе.

Герàков *ф* — от прякор *Герàка*. Байлово (Пирдопско). **Герàшки** *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Геракѝна *ж* — от птицата *геракѝня* (?) Копривщица, Етрополе, 1648.

Гераклѝйски *ф*. Враца.

Герàн *м* — от Гер(о)+*ан*. **Герàнов** *ф*. Пловдив.

Герàна *ж* — от Гер(а)+*ана*. Трънско.

Геранджѝйски *ф* — от диал. **геранджѝя* 'който копае герани'; срв. Бунарджиев. Калугерово (Ботевградско).

Геранлѝев *ф* — от изчезналото с. Геран (Търновско). Лясковец.

Герàс *м* — съкрат. от Герасим. Сливен. **Герàсов** *ф*.

Герàсим *м* — гр. Γεράσιμος 'почитан, почтен' — име на календарски преподобен. Берковица, Годечко, Драгоман, Кюстендилско. **Герàсимов** *ф*. Етрополе, Мездра.

Герàсимка *ж* — женска форма от Герасим. Долни Богров, р. 1905, Световрачене (Софийско).

Герàска *ж* — женска форма от Гераско. Враца.

Герàско *м* — умалит. от Герас. Берковица, Берковско, Михайловградско. **Герàсков** *ф*. Берковица.

Герàш *м* — от Гер(о)+*аш*. **Герàшев** *ф*. Пловдив.

Герàшки *ф* — вж. Гераков.

Гербеев *ф*. Казанлък.

Гервàз *м* — съкрат. от Гервази. **Гервàзов** *ф*.

Гервàзи и **Гервàзий** *м* — лат. Gervasius, име на календарски мъченик. Владая (Софийско), Друган (Радомирско). **Гервàзиев** *ф*.

Гервàсий *м* — разновидност на Гервази. Сливен, Котел, Громшин (Михайловградско). **Гервàсиев** *ф*.

Гѐрга *ж* — женска форма от Герго. Твърдица (Сливенско), Казанлък, Малък чифлик (Търновско), Нова Загора, Ракитово (Велинградско), Софийско.

Гергàн *м* — от Герг(о)+*ан*. Кула, Павликени, Узуните (Дряновско). **Гергàнов** *ф*. Кула, Павликени, Дряновско, Търновско, Търново, Нова Загора, Ловеч, Берковица.

Гергàна *ж* — от Герг(а)+*ана*. Етрополе, Осиковица, Осиковска Лакавица (Ботев-

градско), Елинпелинско, Войнеговци (Софийско).

Гергèва *ж* — женска форма от Герги. Свогенско, Еленово (Търговишко).

Гергèвка *ж* — умалит. от Гергева. Свогенско.

Гèргенцето *пр* — умалит. от Герги. (Петър Георгиев Гергенцето, Христо Георгиев Гергенцето — Чолаковци, Търновско).

Гèрги *м* — видоизменено от Георги. На разни места. **Гèргевски** *ф*. Габрово.

Гергѝл *м* — от Герг(и)+*ил*. **Гергѝлов** *ф*. Болград, 1861.

Гергимѝнов *ф* — от Герги Минов. Габрово, Велинградско.

Гергѝн *м* — от Герг(и)+*ин*. Калугерово, Своде (Ботевградско), Бистрица (Софийско). **Гергѝнов и Гергѝнски** *ф*.

Гергѝна *ж* — женска форма от Гергин. Ботевград, Ямболско.

Гергѝца *м* — от Герг(и)+ *ица*. **Гергѝцов** *ф*. Габрово.

Гергѝш *м* — от Герг(и)+*иш*. Тутракан, 1893.

Гергишàн *м* — от Гергиш+*ан*. **Гергишàнов** *ф*. Пазарджик, Пловдив.

Гергишѝн *м* — от Гергиш+*ин*. **Гергишѝнов** *ф*. Пазарджик. **Гергишѝнски** *ф*. Троян, 1878.

Гèрго *м* — от Герги с друго окончание, за да се избегне втората мека съгласна. Главно СЗБ. **Гèргов и Гèрговски** *ф*.

Гергỳш *м* — от Герг(о)+*уш*. **Гергỳшев** *ф*. Моравица (Врачанско), Кричим. **Гергỳшки** *ф*. Плевен.

Гèрда *ж* — съкрат. от Гердана. Мрамор, Доброславци (Софийско). **Гèрдин** *ф*. Локорско (Софийско).

Гердàн *м* — от *гердàн* (пер.-тур. gerdan) — да бъде украса на родителите си. Копривщица, нар. песен, Казанлък. **Гердàнов** *ф*. Казанлък, 1878. **Гердàнски** *ф*. Русе, 1893.

Гердàна *ж* — женска форма срещу Гердан. Софийско.

Гердàнеков *ф* — от Герданов с вмъкнато *ек*. Пловдив.

Гердемèна *пр* — от диал. **гердемен* '?' Стара Загора.

Гердемлѝев *ф* — от с. Гердеме (Харманлийско). Тополовградско.

Гèрджи *м* — от Герги с преход на *ги* в *джи*. **Гèрджев** *ф*. Сгралджа (Ямболско), Асеновград.

Герджѝков *ф* — от диал. *герджѝк* 'спретнат, гиздав, хубав' (от тур. gerçek). Лясковец, Свищов, Какрина (Ловешко), Ихтиманско, Пловдивско, Хасково.

***Герджѝл** *м* — от Гердж(и)+*ил*. **Герджѝлов** *ф*. Кърджали.

Гèрдо *м* — съкрат. от Гердан. Радомирско. **Гèрдов** *ф*.

***Гердỳш** *м* — от Герд(о)+*уш*.

Гердỳшко *м* — умалит. от Гердуш. **Гердỳшков** *ф*. Пазарджик, 1893.

Герèнов и **Герèнски** *ф* — а) от с. Герен (Въбел, Търговишко); б) от диал. *герèн* 'ниско пасище около село' (от тур. geren). Търговище, Пещера, Враца.

Герзилов *ф*.

Гèри *м* — видоизменено от Георги. Павликени. **Гèрев** *ф*. Караисен (Свищовско). **Гèрито, мн. Гèритата** *ф*. Павликени.

Герѝдуров *ф* — от гери Дуро 'стария Дуро' (от гр. γεραιός 'стар, почитан'); срв. Старирадев. Пловдив.

Герѝкочев *ф* — от гери Кочо; вж. **Геридуров**. Гопеш (Битолско).

Гериловски *ф* — от областта Герилово (=Герлово). Върбица (Шуменско), Варна, Луковит, Тополовград, 1893.

Герѝщов *ф*. Алфатар (Силистренско).

Гèрка *ж* — умалит. от Гера. Синод. именник.

Гèрко *м* — умалит. от Геро. Вайганд, Синод. именник.

Герлѝков *ф* — може би от тур. gürlük 'изобилие; преуспяване'.

Гèрлов *ф* — съкрат. от Герловски (?)

Герлòвски *ф* — от областта Герлово в Преславско.

Гèрман *м* — а) лат. Germanus 'близнак', име на календарски светец; б) старинно име от тракийско germ='горещ'. На разни места из ЮБ. **Гèрманов и Гèрмански** *ф*.

Гèрмана (и Гермàна) *ж* — женска форма от Герман. Софийско, Свогенско, Кюстендилско, Ихтиман.

Гèрманка (и **Гермàнка**) *ж* — умалит. от Германа. Трън, Брезник, Банкя, Доброславци (Софийско).

Гèрмо *м* — съкрат. от Герман. **Гèрмов** *ф*.

Гèро *м* — видоизменено от Георги. Рядко. **Гèров** *ф*. Копривщица, Панагюрище, Самоков, Ботевградско, Михайловградско.

Герòй *м* — от *герòй*. Единичен случай.

Герòйка *ж* — женска форма от *герòй*. Криводол (Врачанско), Берковица, Михайловград.

Герòйко *м* — от *герòй*. Берковица, р. 1921.

Герòнтий *м* — гр. Γερόντιος, а то от γέροντας 'старец'. Вече изчезнало. **Герòнтиев** *ф*. Шумен.

***Гèрсо** *м*. **Гèрсов** *ф*. Пловдив (католици).

Герỳн *м* — от Гер(о)+*ун*. Лозен (Софийско). **Герỳнов** *ф*.

Герỳша *ж* — от Гер(а)+*уша*. Етрополски манастир, 1648. **Герỳшин** и **Герỳшен** *ф*. Бистрица (Софийско).

Гèрча *ж* — женска форма от Герчо. Етрополски манастир, 1648.

Гèрчица *ж* — умалит. от Герча. Шумен, р. 1874.

Гѐрчо *м* — умалит. от Геро или видоизменено от Герго. Типично за Шумен; Варна, Софийско. **Гѐрчев и Гѐрчов** *ф*. Варна, Шумен, Плевенско, Етрополе. **Гѐрчовски** *ф*. Скравена (Ботевградско), Лехчево (Михайловградско).

Гершàн *м* — от Герш(о)+*ан*. **Гершàнов** *ф*. Варна.

Гѐршо *м* — от Герчо с друго окончание. **Гѐршов** *ф*. Пещера, 1900.

Гѐта[1] *ж* — женска форма от Гето. Липница, Своде (Ботевградско), Пловдив. **Гѐтински** *ф*. Новачене (Ботевградско).

Гѐта[2] *м* — западна форма на Гето. Софийско.

Гетàн *м* — от Гет(о)+*ан*. **Гетàновски** *ф*. Боженица (Ботевградско).

Гѐти *м* — разновидност на Гето. Луковит, р. 1890. **Гѐтев** *ф*.

Гѐтка *ж* — умалит. от Гета. Плевен. **Гѐткин** *ф*. Лопян (Ботевградско).

Гѐтко *м* — умалит. от Гето. **Гѐтковски** *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Гѐтман *ф* — от рус. Гетман (порусено от Гетов).

Гѐтманов *ф* — от рус. *гѐтман* (Коста Филипов Гетманов, Търново).

Гѐто *м* — видоизменено от Георги под влияние на имена с първично *т* като Мато, Мито, Косто, Христо. Врачанско, Ботевградско, Ловешко, Пазарджик, 1845, Сопот. **Гѐтов** и **Гѐтовски** *ф*.

Гѐца *ж* — женска форма от Гецо или умалит. от Гена. Ловеч, Луковит, Етрополе, Скравена (Ботевградско), Доброславци (Софийско — от Германка).

***Гецак** *м* — прякорно име от Гецо. **Гецàков** *ф*. Русенско.

Гѐцко *м* — умалит. от Гецо. Тутракан. **Гѐцков** *ф*. Тутракан. **Гѐцковски** *ф*. Бела Слатина.

Гѐцо *м* — видоизменено от Георги. Свищов, 1845, Русе, 1845, Силистра, Поповско. **Гѐцов** *ф*. Русе, Свищовско, Тутраканско, Поповско, Лясковец, Лехчево (Михайловградско).

Гѐча *ж* — женска форма от Гечо. Синод. именник.

Гѐчеков *ф* — от Гечев с вмъкнато *ек*. Търново.

Гѐчка *ж* — умалит. от Геча. Синод. именник.

Гѐчо *м* — а) от Генчо с изпадане на *н* (Ловеч); б) видоизменено от Драгия (Севлиево); в) успоредна форма на Гешо (Ботевградско); г) от Герчо с изпадане на *р*. **Гѐчев** и **Гѐчов** *ф*. Севлиево, Ловеч, Панагюрско, Етрополе, Лопян, Врачеш (Ботевградско). **Гѐчевски** *ф*. Толбухинско.

Гѐша *ж* — женска форма от Гешо. Типично за Етрополе; Мрамор (Софийско — от Германа).

Гешàк *м* — прякорно име от Гешо. **Гешàков** *ф*.

Гешàн *м* — от Геш(о)+*ан*. **Гешàнов** *ф*. Панагюрище, Пазарджик, 1893, Бургас.

Гешѝн *м* — от Геш(о)+*ин*. **Гешѝнов** *ф*. Панагюрище. 1861.

Гѐшка *ж* — умалит. от Геша. Царимир (Пловдивско), Враца.

Гѐшко *м* — умалит. от Гешо. Новачене (Ботевградско). **Гѐшков** *ф*. Новачене, Габрово.

Гѐшо *м* — видоизменено от Георги, Герги. Врачанско, Ботевградско, Елинпелинско, Михайловградско. **Гѐшев** и **Гѐшов** *ф*. **Гѐшевски** *ф*. Дряново. **Гѐшоолу** *ф* (с турска наставка). Стара Загора.

Гещàков *ф*. Ресенско.

Гѝба *ж* — далечно видоизменение от Гълъбина. Софийско. **Гѝбински** *ф*. Карлово.

Гивѐчев *ф* — от *гивѐч*; срв. Гевечанов, Пещера.

Гивешеков и **Гювешеков** *ф* — някаква разновидност на Гивечев или на Гевшеков (?) Малко Търново, 1917, Кавала (ученик във Варна).

Гѝга[1] *ж* — женска форма от Гиго. Н. Геров. **Гѝгин** *ф*.

Гѝга[2] *м* — западна форма на Гиго. Брезник, Трънско. **Гѝгов** *ф*.

Гигимов *ф* — може би вм. *Гюгюмов (от тур. güğüm 'гюм') или вм. *Гигилов (от диал. *гигѝля се* 'хиля се, смея се').

Гѝго *м* — видоизменено от Григор с изпадане на *р*. Софийско. **Гѝгов** *ф*.

Гѝда *ж* — женска форма от Гидо. Струга, нар. песен.

Гидарков *ф*. Гложене, Селановци (Ореховско).

Гидиклѝйски *ф* — от диал. **гидиклѝя* 'който има гидик'; вж. Гидиков. Казанлък.

Гидѝков *ф* — от диал. *гидѝк* 'телесен или друг недостатък' (тур. gedik). Ямбол, 1900, Стара Загора, 1908, Змейово (Старозагорско), Кортен (Новозагорско), Карлово, Пловдив.

Гидиòн и **Гидеòн** *м* — видоизменено от Гедеон. Гинци (Годечко), Добравица (Своѓенско). **Гидиòнов** и **Гидеòнов** *ф*.

Гѝдо *м* — съкрат. от Гидион (?) Вършец. **Гѝдов** *ф*. Ново село (Видинско).

Гѝдол *м* — от Гид(о)+*ол*. **Гѝдолов** *ф*. Тутракан, 1900.

Гидулски *ф* — вм. *Гюдюлски; вж. Гюдюлев, или от Гидул; вж. Гидол.

Гѝжов *ф* — от диал. *гѝжа* 'лозова главина', Михайловград.

Гѝзда *ж* — от *гѝзда* 'хубавица'. Перущица, 1893, Пловдив, р. 1931, Севлиево.

Гѝздин *ф*. Самоков, Вълчедръма (Ломско).

Гиздàва *ж* — от *гѝздàва* 'хубава'. Петричко.

Гѝздата *пр* — от *гѝзда*. Трудовец (Ботевградско) **Гиздàвски** *ф*. Скравена (Ботевградско).

Гиздàвко *м* — от *гѝздав* 'хубав'. **Гиздàвков** *ф*. Крушово (Демирхисарско).

Гиздàков *ф* — от прякор *Гиздàка* 'хубавеца'. Пловдив, Варна.

Гиздерски *ф* — от диал. **гиздер* 'хубавец?' Бела Слатина.

Гѝздо *м* — от *гиздав*. **Гѝздов** *ф*. Кюстендил, Ресилово (Станкедимитровско), Симитли. **Гѝздовски** *ф*.

Гѝздьо *м* — успоредна форма на Гиздо с меко окончание. **Гѝздев** *ф*. Берковица.

Гизѐла *ж* — от диал. *гизѐл* 'хубав, гюзел' (тур. güzel). Панчево (Кърджалийско), р. 1870, Бела Слатина.

Гизимов *ф*.

Гѝзо *м* — кръстоска от Гико, Гичо или друго подобно име и Лазо, Ризо, Стрезо. **Гѝзов** *ф*. Зелениче (Леринско).

Гѝка *ж* — женска форма от Гико. Етрополски манастир, 1648.

Гѝко *м* — видоизменено от Драгия или Георги. **Гѝков** *ф*. Хасково, 1900, Пещера, Карлово.

Гѝла[1] *ж* — женска форма от Гило, Гильо. **Гѝлин** *ф*. Михайловград, Пловдив.

Гѝла[2] *м* — западна форма на Гило. Софийско.

Гилàнов *ф* — вм. Геланов.

Гилѐрмо *м* — италианска форма на Вилхелм. Единичен случай.

Гилимѐров *ф* — вм. Гелемеров. Бургаско.

Гилѝн *м* — съкрат. от Ангелин (Ангилин). Узунджово (Хасковско). **Гилѝнов** *ф*. Узунджово.

Гилѝна *ж* — разновидност на Гелина. Бр. Миладинови.

Гѝло *м* — успоредна форма на Гильо с твърдо окончание. **Гѝлов** *ф*. Пловдив.

Гѝльо *м* — съкрат. от Гаврил — Г(авр)ил. Преславско, Пловдив, р. 1920. **Гѝлев** *ф*. Варна, Пловдив.

Гѝма *ж*. Долно Озирово (Берковско).

Гѝмбаров *ф* — руско фам. име. Пловдив.

Гимиджѝйски *ф* — разновидност на Гемиджиев. Троян, 1893.

Гимѝшев *ф* — вм. Гюмюшев.

***Гимон** *м* — от Кимон с озвучаване на *к* в *г* (?) **Гимонов** *ф*. Пловдив, 1917.

Гѝмчо *м*. Горско Ново село (Горнооряховско), 1957.

Гѝна *ж* — съкрат. от Ангелина, Евгина, Гергина или друго подобно име. Главно СИзБ. **Гѝнин** *ф*.

Гѝнда *ж* — от Гина с вмъкнато *д*. Банско.

Гѝндо *м* — от Гино с вмъкнато *д*. **Гѝндов** *ф*. Сливен, 1893.

Гѝндьо *м* — от Гиньо с вмъкнато *д*. **Гѝндев** *ф*. Сливен.

Гѝне *м* — съкрат. от Гергин. Бистрица (Софийско). **Гѝнев** *ф*.

Гинзаров *ф*. Лясковец.

Гѝни *м* — източна форма на Гиньо. Тополовград, 1906. **Гѝнев** *ф*.

Гиника *ж* — разширено от Гинка. Карнобат, Бяла (Сливенско).

Гѝников и Гѝнеков *ф* — от Гинев с вмъкнато *ик, ек*. Пловдив.

Гѝнка *ж* — умалит. от Гина.

Гѝнко *м* — умалит. от Гиньо, Гино. Рядко. **Гѝнков** *ф*.

Гинкул *м* — от Гинк(о)+*ул*. **Гинкулов** *ф*.

Гѝно *м* — успоредна форма на Гиньо с твърдо окончание. Хасково. **Гѝнов** *ф*. **Гѝновски** *ф*. Самоков.

Гѝнски *ф* — от с. Гинци (Годечко). Симитли.

Гинỳш *м* — от Гин(о)+*уш*. Шумен, 1870.

Гѝнча *ж* — умалит. от Гина или от Гинка. Шумен. **Гѝнчин** *ф*. Банско.

Гѝнчо *м* — умалит. от Гино, Гиньо. Брезник, Чавдар (Пирдопско). **Гѝнчев** *ф*. Лясковец, Търново, Чавдар, Тополовградско.

Гѝньо *м* — съкрат. от Гергин, Драгин или друго име. Лясковец, Шумен, Варненско, Бургас, Руен (Айтоско). **Гѝнев** *ф*.

Гѝра *ж* — съкрат. от Аргира. Елхово, Пъново (Ивайловградско), Враца, 1911.

Гиргѝн *м* — вм. Гергин. **Гиргѝнов** *ф*. Главно ИзБ.

Гиргѝна *ж* — вм. Гергина. Горна Оряховица.

Гиргѝца *м* — вм. Гьоргица. **Гиргѝцов** *ф*. Свищов, Айтос.

***Гѝрго** *м* — от Гирко с озвучаване на *рк* в *рг* (?) **Гѝргов** *ф*. Самоков.

Гирдàпски *ф* — от някоя местност по Дунав с гирдапи (водовъртежи) ? (пер.-тур. girdap). Русе.

Гѝрджо *м* — от Гирчо с озвучаване на *рч* в *рдж*. **Гѝрджев** *ф*. Асеновград, Пловдив.

Гириджѝев *ф* — видоизменено от Кираджиев. Варна.

Гиризѝлов *ф* — от диал. **гиризѝл* 'скитник?' (от гр. γυρίζω 'обикалям, скитам се'). Пловдивско.

Гиркàн *м* — от Гирк(о)+*ан*. **Гиркàнов** *ф*. Варна.

Гѝрко *м* — умалит. от Гиро. **Гѝрков** *ф*. Русе.

Гѝро *м* — съкрат. от Аргир. Варна. **Гѝров** *ф*. Пещера, Брезник. **Гировски** *ф*.

Гироклев *ф*. Чоба (Пловдивско).

Гѝрцо *м* — от Гирчо с друго окончание, както Мицо и Мичо. **Гѝрцов** *ф*. Пещера.

Гѝрчо *м* — умалит. от Гиро.

Гисмелко *м*. (Андрей Гисмелков Йондъров, Варна, 1936).

Гѝсьо *м* — от Гитьо или Гичо, Гицо с друго окончание; срв. Петьо и Песьо, Ботьо и Босьо. **Гѝсев** *ф*. Пловдив.

Гѝта *ж* — женска форма от Гито, Гитьо или съкрат. от Маргита. Пловдивско, Чир-

панско, Казанлък, Разлива (Ботевградско), Ябланица (Свогенско).

Гѝто *м* — съкрат. от Драгия. Копривщица.

Гѝтьо *м* — успоредна форма на Гито с меко окончание. Райково (Смолянско), 1720. **Гѝтев** *ф*. Търново, Сухиндол, 1917, Златоград.

Гѝца[1] *ж* — съкрат. от Гьоргица. Русе, Кръстевич (Пловдивско), Софийско, Етрополе, Новачене (Ботевградско).

Гѝца[2] *м* — западна форма на Гицо. Брегово (Видинско). **Гѝцов** *ф*.

Гѝце *м* — съкрат. от Георги. Бистрица Софийско). **Гѝцев** *ф*.

Гѝцка *ж* — умалит. от Гица[1]. Типично за Русе.

Гѝцо *м* — съкрат. от Гьоргица или направо от Георги. Русе, 1845, Грамада (Кулско), Плевенско, Враца, Реброво (Свогенско). **Гѝцов** *ф*.

Гицо̀й *м* — разширено от Гицо. **Гицо̀ев** *ф*. Попина (Силистренско), 1917. **Гицуайка** *ф*.

Гѝча *ж* — женска форма от Гичо. Рядко.

Гѝче *ж* — умалит. от Евгения. Кюстендилско.

Гѝчка *ж* — умалит. от Гича. Ботевград, Толбухин.

Гѝчко *м* — умалит. от Гичо. **Гѝчков** *ф*.

Гѝчо *м* — видоизменено от Драгия или от Георги. Севлиевско, Новозагорско, Харманлийско, Софийско. **Гѝчев** *ф*. Габрово, Перущица.

Гѝша *ж* — женска форма от Гишо. Горан (Ловешко), Българско Сливово (Свищовско). **Гѝшин** *ф*. Гол. Конаре (Пловдивско).

Гѝшка *ж* — умалит. от Гиша. Враца.

Гѝшо *м* — от Гиньо, Гицо, Гичо с друго окончание, както Миньо, Мицо, Мишо. Пчеларово (Кърджалийско). **Гѝшев** *ф*. Алфатар (Силистренско).

Гѝя *м* — съкрат. от Драгия. **Гѝев** *ф*. Пловдив.

Глабов *ф* — разновидност на Глобов или Глъбов (?) Пловдив, 1917.

***Глава** *ж* — женска форма от Главьо (?) **Гла̀вин** *ф*. Губислав (Свогенско).

Глава̀н *м* — от Глав(ьо), Глав(о)+*ан*. **Глава̀нов** *ф*. Габрово, 1843, 1917, Русе, Дряново, Горна Оряховица, Батошево (Севлиевско). **Глава̀новски** *ф*. Трън, 1893 (външно лице).

Главана̀ков *ф* — от диал. *главана̀к* 'главест или бикоглав човек'. Русе, Стара Загора.

Глава̀нчо *м* — умалит. от Главан. **Глава̀нчев** *ф*. Пирдопско.

Глава̀шки *ф* — от с. Главаци (Врачанско) или с. Глава (Белослатинско).

Гла̀ве *м* — западна форма на Главьо. **Гла̀вев** *ф*. Типично за Шипочане (Самоковско).

***Главѐй** или ***Главѐя** *м* — разширено от Главе. **Главѐев** *ф*. Велинград, Благоевградско.

Главеня̀ков *ф* — от диал. *главеня̀к* 'главест човек'. Етрополе.

Главѝна(та) *пр* — от диал. *главѝна* 'едра, голяма глава, главище'. Тетевенско (помаци). **Главѝнов** *ф*. Брацигово, 1893, Пещера, 1900, Македония. **Главѝнски** *ф*.

Главѝнчев *ф* — от прякор *Главинче* 'главесто дете'. Македония (Охрид и др.).

Гла̀вко *м* — умалит. от Главьо. **Гла̀вков** *ф*. Остров (Ореховско).

Главнѝков и **Главнѝшки** *ф* — от диал. *главнѝк* 'главатар'. Плевен, 1900, Пловдив, Враца.

Главнѝчев *ф* — видоизменено от Главников. Русе.

Гла̀вния *пр* — от *главен*. Варна, 1936. **Гла̀внов** *ф*. Горна Оряховица.

Гла̀во *м* — успоредна форма на Главьо с твърдо окончание. **Гла̀вов** *ф*. Ботевград (външно лице).

Главо̀ков и **Главо̀шки** *ф* — от диал. *главо̀к* 'едра глава, главище'. Габрово, 1900, Враца.

Главо̀нев *ф* — от диал. **главо̀н* 'главест човек?' Варна, 1936.

Гла̀вчо *м* — умалит. от Главьо или прякор на главест човек. Бр. Миладинови. **Гла̀вчев** и **Гла̀вчов** *ф*. Липница, Скравена (Ботевградско), Копривщица, Провадийско. **Гла̀вчовски** *ф*. Айтос.

Главшин *ф*. Михайловград.

Гла̀вьо *м* — пожелателно име: да е главен или умен; срв. Първо. **Гла̀вев** *ф*.

Глаголица *ф* — от рум. glagole 'ум, пипе'. Русе, 1870.

Гладѝев и **Гладѝйски** *ф* — от *гладѝя*, но не е ясна семантичната връзка. Бутан (Ореховско), Пещера, Пловдив.

Гладѝл *м* — от Глад(о)+*ил*. **Гладѝлов** *ф*. Варна.

Гладѝч *м* — умалит. от Гладо. **Гладѝчев** и **Гладѝчов** *ф*. Свежен (Карловско), 1905, Русе, 1881, Габрово, София.

Гладѝчко *м* — умалит. от Гладо. **Гладѝчков** *ф*. Търново.

Гладѝш *м* — от Глад(о)+*иш*. **Гладѝшев** *ф*.

Гла̀дко *м* — умалит. от Гладо. **Гла̀дков** *ф*. Лясковец, Троян.

Гла̀днев *ф* — от прякор *Гла̀дньо* или *Гла̀дния*. Габрово, 1893, Алтимир (Ореховско).

Гладнѝков и **Гладнѝшки** *ф* — от *гладнѝк*. Стара Загора, Враца.

Гла̀дния *пр* — от *гла̀ден*. Ботевград.

Гла̀до *м* — заканително име: да не познава, да не изпитва глад (?) **Гла̀дов** *ф*. Русе, 1936.

***Гла̀зго** *м* — от Глазко с озвучаване на *к* в *г*. **Гла̀згов** *ф*.

Гла̀зко и **Гла̀ско** *м* — умалит. от Глазо. **Гла̀зков** и **Гла̀сков** *ф*.

Гла̀зо *м* — от диал. **глаз* 'голям камък'; срв. Камен, Кремен. **Гла̀зов** *ф*.

Гла̀мчов *ф* — от прякор *Гла̀мчо* 'гламав човек'. Панагюрище.

Гласнов *ф*. Бърдарски геран (Белослатинско).

Глафѝна *ж* — кръстоска от Графиня и гр. γλαφυρή 'изящна' (?) Русе, 1936.

Глеб *м* — рус. л. и. Глеб. Единичен случай, роден в Русия.

Гледа̀чев *ф* — от *гледа̀ч* 'гадател, предсказвач'. Брезово (Пловдивско), Пловдив, Русе.

Гледжа̀рски *ф* — от диал. **гледжар* 'който гледжосва глинени съдове'. Земен (Радомирско).

Глѐджов *ф*. Панчарево, Кокаляне (Софийско).

Глѐдката *пр* — от *гледка* (?) Тетевен.

Глѐдков *ф*. Пчеларово (Кърджалийско).

Глѐзев *ф* — от прякор *Глѐзьо* 'глезльо'? Русе.

Глѝго *м* — съкрат. от Глигор. Софийско. **Глѝгов** *ф*. Софийско, Банско.

Глигоѝра *ж* — женска форма от Глигор. Н. Геров.

Глигѐр *м* — от Григор с дисимилация на първото *р*. ЗБ. **Глиго̀ров** *ф*. Трън.

Глигорѝнка *ж* — женска форма от Глигор.

Глѝджо *м* — видоизменено от Глиго, Глигор. **Глѝджов** *ф*. Лозен (Софийско), Радомир. **Глѝджовски** и **Глиджѐто** *ф*. Ботевград.

Гликерѝя и **Гликирѝя** *ж* — гр. Γλυκερία, а то от γλυκερός 'възсладък' — име на календарска светица. Айтос, р. 1900.

Глѝнджев *ф* — от рекичка или местност Глин(джа) при Якоруда. Якоруда.

Глѝшка *ж* — женска форма от Глишо. Ивански (Шуменско).

Глишо *м* — от Глиго с друго окончание. Трън. **Глѝшев** *ф*. Трън. Цариброд.

Глоба и **Глобов** *ф*. (Мица Петрова Глоба; Павел Евтимов Глобов, Враца, 1949).

Глог *ф* — псевдоним или съкрат. от Глогов.

Глогѝнко *м* — а) от *глогѝна* поради хубавия червен цвят или във връзка с вярването, че глогът има лечебни и магически свойства: б) от диал. *глогѝнковец* 'син на оживял плътник; той е по-силен от съботника'. Етрополе. **Глогѝнков** *ф*.

Глогѝнски *ф* — от някоя местност Глогината.

Гло̀гов *ф* — от прякор *Глога* (дядото лекувал или правел заклинания с глог). Етрополе, Миланово (Свогенско). **Гло̀говски** *ф*. Луковит.

Гло̀деров *ф* — от рум. диал. glod,-uri 'оронена какалашка'. Свищов, 1917.

Гло̀женски и **Гло̀жински** *ф* — от с. Гложене (Тетевенско или Ореховско). Пелово (Плевенско).

Гло̀ра *ж* — съкрат. от Глория. Босилеград, 1942.

Гло̀рия *ж* — лат. gloria 'слава'. Рядко. Мездра, р. 1955, 1958, 1959, Разград, р. 1965.

Гло̀шков *ф* — може би видоизменено от Грошков.

Глуа̀ков *ф* — от прякор *Глуа̀ка* 'глухия'. Дерманци (Луковитско).

Глупкеев *ф*. Пловдив.

Глутников *ф* — навярно вм. Глътников. Пловдив.

Глуха̀ров и **Глуха̀рски** *ф* — от прякор *Глуха̀ря, Глуха̀ра* 'глухия'. Пазарджишко, Казанлък, Стара Загора, Тетевенско, Ореховско.

Глу̀хия *пр* — за глух или възглух човек. Нарядко из цялата страна.

Глу̀хко̀йчев *ф* — от глухия Койчо. Стара Загора.

Глу̀хов и **Глу̀ховски** *ф* — от *глух*. София, 1887, Русе, Стойките (Девинско), Чумаковци (Белослатинско). **Глу̀ховци** — род в Брягово (Първомайско).

Глу̀хтѐнев *ф* — от глухия Теньо. Широка Лъка (Девинско).

Глу̀хчев, Глу̀хчов и **Глу̀хчовски** *ф* — от *глу̀хчо* 'глух или възглух човек'. На разни места из страната.

Глу̀шков *ф* — от *глу̀шко*; вж. Глухчев. Пещера, Сливенско, Смолянско, Банско, Габрово, Горна Оряховица, Самоводене (Търновско). Г л у̀ ш к о в а п а д ѝ н а — местност в Литаково (Ботевградско).

Глъбов *ф* — разновидност на Глабов или Глобов (?) Пловдив.

Глътников *ф* — от диал. **глътнѝк* 'лакомец; който гълта големи хапки или е глътнал чужд имот'. Стара Заго̀ра, 1900.

Глю̀чот *ф* — членувана форма от диал. *глюч* 'сък, чвор'; за формата срв. Джинот. Враца (преселник от Македония).

Гмѝтра *ж* — от Димитра с преход на *ди* в *ги* — *гь* — *г*. Берковица, Дълги дел, Дива Слатина (Берковско), Годеч, Трънско.

Гмѝтър (Гмитр) *м* — от Димитър; вж Гмитра. Трънско, Кулско.

Гму̀рчев *ф* — от диал. **гму̀рчо* 'който се гмурка'. Лиляче (Врачанско).

Гна̀та *ж* — съкрат. от Игната. Брезник.

Гну̀син *ф* — навярно от прякор *Гну̀сния, Гну̀сен*. Пещера.

Говеда̀рец *ф* — от някое село с подобно име. Сливен, 1893.

Говедàров, **Говедàрев** и **Говедàрски** *ф* — от *говедар*. На разни места из страната.

Говедѐви(те) — от *говѐдо*, род в Самоков. **Говедов** *ф*. Самоков.

Говеждàнски *ф* — от с. Говежда (Берковско). Михайловград.

Гòга[1] *ж* — женска форма от Гого. **Гòгински** *ф*. Ловешко.

Гòга[2] *м* — западна форма на Гого. Цариброд, Трън, Брезник. **Гòгов** и **Гòгин** *ф*.

Гоганете — род в Каражалево (Първомайско).

Гогачев *ф*.

Гòгѐ *м* — югозападна форма на Гого. Радомирско, Кюстендилско, Реброво (Свогенско). **Гòгѐв** *ф*.

Гòго *м* — видоизменено от Георги. Главно ЮЗБ. **Гòгов** *ф*.

Гòголов *ф* — от Гогоолу + ов. Пловдив.

Гогомàнов *ф* — от рум. gogoman 'глупак, простак'. Пловдив.

Гогомешки *ф*. Райково (Смолянско), 1720.

Гогòтов *ф* — навярно във връзка с рум. gogon 'зрънце'. Брегово (Видинско).

Гогошикин *ф* — във връзка с рум. gogoaşă 'шикалка'. Ново село (Видинско).

Гогỳн *м* — от Гог(о) + *ун*. Перник, 15—16 век.

Гогỳш *м* — от Гог(о) + *уш*. **Гогỳшев** *ф*. Коларово (Петричко).

Гòда *ж* — съкрат. от Годеслава. Радомирско, Доброславци (Софийско), Заселе (Свогенско), Шумен.

Годàн *м* — от Год(о) + *ан*.

Годàнчо *м* — умалит. от Годан. **Гòданчев** *ф*. Шумен.

Годàров *ф* — вм. Гударов. Първомайско.

Гòде *м* — разновидност на Годьо. Бистрица (Софийско), р. 1873. **Гòдев** *ф*. Герман (Софийско).

Годѐлев *ф*. Първомай.

Годеслàв *м* — старинно име: „годен, достоен за слава“.

Годеслàва *ж* — женска форма срещу Годеслав.

Годжамàнов *ф* — от Коджаманов с озвучаване на *к* в *г*. Асеновград.

Гòджо *м* — от Годьо с преход на *д'в дж* или от Гочо с озвучаване на *ч* в *дж*. Орехово. **Гòджев** и **Гòджов** *ф*. Станке Димитров, 1893, Варна, 1936.

Годжỳка *пр* — от диал. *гуджук* 'животно без опашка или с къса опашка' (тур. диал. gucuk). Поморие, 1900. **Годжỳков** *ф*. Пловдивско.

Годжỳн *м* — от Годж(о) + *ун*. **Годжỳнов** *ф*.

Годжỳров *ф* — навярно разновидност на Годжуков. Бургас.

Годино *м*. Демирхисарско, 16 в.

Годинякòв и **Годинячки** *ф* — от *годиняк* 'дете или животно на една година'. Самоков.

Гòдо *м* — съкрат. от Годеслав. **Гòдов** *ф*. Желява (Софийско).

Годỳн *м* — от Год(о) + *ун*. **Годỳнов** *ф*. **Годỳчев** *ф*. Пловдив.

Гòдьо *м* — успоредна форма на Годо с меко окончание. **Гòдев** *ф*. Смилян (Смолянско), Пловдив.

Гòешко *м* — умалит. от Гойо. **Гòешков** *ф*. Панагюрище.

Гозбàров и **Гозбàрски** *ф* — от диал. **гозбàр* 'който иска да яде все гозби'; срв. Манджаров (в Копривщица го смятат за видоизменено от Газибаров). Ловеч, 1893, Копривщица.

Гозден *м*. Етрополски манастир (с. Слегица), 1648.

Гòзеров *ф* — от рум. goz,-uri 'плява, слама, отсевки'. Варна.

Гозмàнов *ф*. Разград, Пловдив, Драгалевци (Софийско).

Гòйко *м* — умалит. от Гойо. Кукушко, 16 век. Котел, 1867. **Гòйков** *ф*. Котел, Пловдив, Красносел (Омуртагско). **Гòйкович** *ф*.

Гòйна *ж* — женска форма срещу Гойно. Брусен (Тетевенско), 1648.

Гойнàров *ф* — може би с нарочно подменено *й* вм. *в*. Самоков, 1900, 1949.

Гòйно *м* — съкрат. от Драгойно. Брусен (Тетевенско), 1648. **Гòйнов** *ф*. Кнежа, Плевен.

Гòйо *м* — съкрат. от Драгой. Софийско, Сопот, Петелово (Кърджалийско). **Гòев** Софийско, Казанлък, Върбаново (Дряновско), Петелово.

Гòйчо *м* — умалит. от Гойо. Софийско, Стара Загора, Русе. **Гòйчев** и **Гòйчов** *ф*. Добротица (Дуловско), Силистра, Русе, Сомовит.

Голагàргов *ф* — от прякор *Голата гàрга*.

Голàгов *ф* — нарочно видоизменено от Голаков. Пазарджик.

Голадѝн *м* — от Гол(о) + *адин*, както Вълкадин, Варадин. **Голадѝнов** *ф*. Пирот, 1849.

Голàка *пр* — от *голàк* 'гол, беден човек'. Стара Загора. **Голàков** *ф*. Казанлък, 1878.

Голàнов *ф* — от диал. *голàн*; вж. Голака.

Голàтов *ф*. Пловдив.

Голàчев *ф* — от диал. *голàче*; вж. Голака. Калофер.

Голгòчев *ф* — навярно разновидност на Голкочев. Русе.

Гòлднер *ф* — бащата унгарец с немско име, синовете и внуците, натурализирани във Владая (Софийско).

Голдỳнов *ф* — от диал. *голдỳн* 'гълъб'. Пазарджишко.

Гòлѐ *м* — югозападна форма на Голо, Гольо. **Гòлѐв** *ф*. Кюстендил, Банско.

Големàнов и **Големàнски** *ф* — от диал. *големàн* 'едър, снажен или горделив човек'. Русе, Щръклево (Русенско), Камен (Горнооряховско), Карлово Пловдивско.

Голѐмбатев *ф* — от *голя̀м ба̀те*, т. е. син на големия бате. Пловдив.

Големджѝйски *ф* — от диал. *големджѝя* 'който се големи, горделивец'. Карлово.

Големѐев *ф* — вм. Голомехов.

Големѐцов *ф* — от *големѐц*. Сливен, 1893, Ямбол, 1900.

Голѐмечков *ф* — от *голѐмичък*, преосмислено по мечка. Вълчедръма (Ломско).

Голѐмий и **Голѐмия** *пр* — от *голя̀м*: за различаване на двама едноимци, единият от които е значително по-едър или по-стар. Лясковец, 1884, Осиковица (Ботевградско). **Големиев** *ф*.

Големѝнов *ф* — от диал. *големѝн* 'едър или горделив човек'. Прилеп, Кюстендил, 1893, Самоков, 1893.

Големѝнче *ф* — от прякор *Големѝнчето* вж. Големинов. Самоков, 1873.

Големѝров *ф* — от Гелемеров, преосмислено по голям. Пловдив.

Голѐмов *ф* — западна форма на Голямов.

Големосѐлеца *ф* — от с. Голямо село (Казанлъшко). Калофер.

Големшѝнски *ф* — от диал. *големшък* 'големичък'. Белоградчишко.

Големя̀хов *ф* — вм. Голомяхов. Стара Загора.

Голива̀нов *ф* — от голия Иван. Плевен, 1900.

Голѝйски *ф* — вм. *Голински, от с. Голинци (Ломско). Свищов.

Го̀ликов *ф* — от Голов, Голев с вмъкнато *ик*. Охрид, Варна.

Голѝца *м* — от Гол(о) + *ица*. **Голѝцов** *ф*. София, 1906.

Голиша̀нски *ф* — от диал. **голиша̀н* 'съвсем беден човек'. Лозен (Софийско).

Голища̀ров *ф* — от диал. *голища̀р* '1. неоперено птиче; 2. гол, беден човек'.

Го̀лка *ж* — защитно име на още некръстено момиче. **Го̀лкин** *ф*. Калофер.

Голко̀чев *ф* — от голия Кочо. Лясковец, Русе.

Го̀ло *м* — съкрат. от Драгол, Нягол (срв. Гуло, Гульо) или успоредна форма на Гольо с твърдо окончание. **Го̀лов** *ф*. Котел, 1893, Стара Загора.

Головѝн *ф* — рус. Головин (син на останал в България след Освобождението русин). Калофер, р. 1899.

Голога̀нов *ф* — от *голога̀н* 'вид стара монета'. Родопско, Сярско.

Голога̀чев *ф* — от диал. **голога̀ч* 'гологащ, без гащи'. Варна.

Гологѝнков *ф* — може би разновидност на Глогинков. Българево (Айтоско).

Гологла̀вски *ф* — от *гологла̀в* 'с окапала коса' (рано им оголявала главата). Липница (Ботевградско).

Голомѐев и **Голомѐов** *ф* — вм. Голомехов. Велинград, Якоруда.

Голомѐнов *ф* — нарочно видоизменено от Голомеов. Якоруда.

Голомѐхов и **Голомя̀хов** *ф* — от *голомѐх*: *голомя̀х* 'с гол корем'. Велинград, Пещера, Стара Загора.

Голопендев *ф*. Дряново, 1917.

Голосманов *ф*. Габрово, 1893.

Голошѝев *ф* — от *го̀ла шѝя* (ходел разгърден, с гола шия). Пещера, Разград.

Го̀луб *м*, **Го̀луба** *ж*, **Голубѝн** *м*, **Голубѝна** *ж*, **Голубѝнка** *ж*, **Голубѝнко** *м* — вм. Гълъб, Гълъба, Гълъбин, Гълъбина, Гълъбинка, Гълъбинко. Брезник и др.

Голуба̀рев *ф* — вм. Гълъбаров.

Го̀лун *м* — съкрат. от Голубин (?) Брезник.

Голу̀ш *м* — от Гол(о), Гол(ьо) + *уш*. **Голу̀шов** *ф*. Татарево (Първомайско), 1917.

Го̀лчо *м* — умалит. от Гольо. **Го̀лчев** *ф*. Калофер (Възраждането), Карнобат, 1950.

Го̀льо *м* — а) от диал. *го̀льо* 'некръстено още момче' — защитно име; срв. Пижо. б) успоредна форма на Голо с меко окончание. **Го̀льов** *ф*. Липница (Ботевградско). **Го̀лев** *ф*. На разни места из страната.

Голю̀б *м* — съкрат. от Драголюб. **Голю̀бов** *ф*. София, 1920.

Голюров *ф* — ако не е печатна грешка, може би от тур. gülüş 'смях'. Кюлевче (Бесарабия), 1857.

Голя̀мов *ф* — от *голя̀м*. Силистра́, 1894, Русе.

Голя̀нов *ф*. Казичене (Софийско — външно лице).

Голя̀рски *ф*. Мурено (Радомирско).

Голяховски *ф*.

Гомон *ф*. Пловдив, 1949.

Го̀нгалов и **Го̀нгелов** *ф* — от диал. *го̀нгал*, *го̀нгел* 'кокал с месо'. Лясковец, Русе, Сопот.

Го̀ндо *м* — от Гоно с вмъкнато *д*. **Го̀ндов** *ф*.

Го̀нѐ *м* — югозападна форма на Гоно, Гоньо. Радомир, Бр. Миладинови. **Го̀нѐв** *ф*. Перник, Кюстендилско, Мачуково (Македония).

Го̀нзов *ф* — може би от гр. γόνος 'потомък'. Елховско.

Гонимѝр *м* — „който гони (търси) мир"? Вайганд, Синод. именник.

Гонимѝра *ж* — женска форма от Гонимир. Шумен, р. към 1950.

Гонимъглов *ф* — от прякор *Гони-мъгла̀* 'който се занимава с несериозни работи'. Пловдив, 1917.

Го̀но *м* — далечно видоизменение от Георги, както Гоцо, Гочо, Гошо. Гурково (Ботевградско). **Го̀нов** *ф*. Гурково, Севлиево, 1844, Калофер, Кнежа, Баня (Михайловградско).

Го̀нча *ж* — женска форма от Гончо. Трън.

Гончаров *ф* — от рус. *гончар* 'грънчар' (?). Шумен.

Го̀нчо *м* — умалит. от Гоно, Гоньо, Гоне. Трън, Бр. Миладинови. **Го̀нчев** *ф.* Чирпан, Шумен, Велинград.

Го̀ньо *м* — успоредна форма на Гоно с меко окончание. **Го̀нев** *ф.* Чирпан, 1900, Пловдив. **Го̀невски** *ф.* Крамолин (Севлиевско). 1917.

Го̀па[1] *ж* — съкрат. от Господинка. Хасковско, Софийско. **Го̀пин** *ф.*

Го̀па[2] *м* — съкрат. от Господин. Трънско. **Го̀пов** и **Го̀пин** *ф.* Трънско.

Гопорчев *ф.* Пловдив.

Го̀ра *ж* — женска форма срещу Горо. Рядко.

Гора̀зд *м* — от старинно *горазд* 'голям, едър' — име на кирилометодиевски ученик. Габрово, р. 1872.

Гора̀лов *ф* — от турско л. и. — след Освобождението купили имота на турчина Горал в землището на с. Градница (Севлиевско).

Гора̀н *м* — от Гор(о) + *ан.* Русенско, Свищовско, Плевенско, Белослатинско, Ломско. **Гора̀нов** *ф.*

Гора̀на *ж* — от Гор(а) + *ана.* Черна могила (Айтоско), р. 1890.

Гора̀нка *ж* — умалит. от Горана. Садовец (Луковитско).

Гора̀нчо *м* — умалит. от Горан. **Гора̀нчев** *ф.* Златарица (Еленско), 1845, Преслав, Велинград. **Гора̀нчевски** *ф.* Бела Слатина.

Горасти *ж* — съкрат. от Агораста. Хухла (Ивайловградско).

Горба̀нов *ф* — вм. Гурбанов. Елена, 1865, 1893, Търново, 1881, Сливен, Хасковско.

Горба̀чев *ф* — навярно вм. Гърбачев.

Го̀рбевски *ф* — разновидност на Гърбев. Русе.

Го̀рга *ж* — от Горка с озвучаване на *рк* в *рг.* Радомирско.

Горгатов *ф.* Ореховско.

Горголѝца *ж* — вм. Гургулица. Н. Геров.

Горго̀ров *ф* — от диал. **горгор* 'страх, страшилище' (от тур. korku 'страх'). Мирково (Пирдопско).

Горготина *ж* — от Горга + *тина.* Просеник (Сярско), нар. песен.

Го̀рда *ж* — съкрат. от Гордиана. **Го̀рдински** *ф.*

***Гордѐй** *м* — видоизменено от Гордий. **Гордѐев** *ф.* Долна Липница (Павликенско).

Гордиа̀н *м* — от *гордиа̀нка* 'вид стара монета (от времето на император Гордиан)' — бащата бил иманяр и веднъж изкопал гърне с такива монети. Айтос.

Гордиа̀на *ж* — а) женска форма от Гордиан. Айтос; б) от рум. gordiană, от лат. Gordius. Белене (Свищовско).

***Го̀рдий** *м* — грц. **Γόρδιος** — име на календарски светия.

Гордя̀на *ж* — разновидност на Гордиана или пожелателно име: да се гордеят с нея. Скопие, 1942.

Горѐлков *ф* — от Гарелков с преход на *а* в *о.* Пещера, Стара Загора.

Го̀ри *м* — съкрат. от Григори. **Го̀рев** *ф.* Шумен, Дивдядово (Шуменско).

Горѝдков и **Горѝдов** *ф* — от диал. *горѝда, горѝдка* 'ягорида'; срв. Ягоридков. Поликраище (Горнооряховско), Русе.

Горѝл *м* — от Гор(о) + *ил.* **Горѝлов** *ф.* Стара Загора, Варна.

Горѝн *м* — от Гор(о) + *ин.* **Горѝнов** *ф.* Панагюрище.

Горѝца *ж* — умалит. от Гора и преосмислено по *горѝца.* Брезе (Свогенско), с. Дебърско (Разложко), Бреница (Белослатинско), Липница (Ореховско), Киселево (Ломско), Шумен, Долни Богров (Софийско).

Го̀рка *ж* — умалит. от Гора или направо женска форма от Григор. Софийско, Свогенско, Етрополе, Белоградчишко, Никополско.

Горка̀н *м* — от Горк(о) + *ан.* Синод. именник.

Го̀рке *м* — уж от името на Максим Горки. Чепинци (Софийско), р. 1941.

Горкина *ж* — от Горк(а) + *ина.* Дебърско.

Го̀рко *м* — умалит. от Горо или съкрат. от Григор. Мрамор, Кътина (Софийско). **Го̀рковски** *ф.* Умаревци (Ловешко).

Горна̀ков *ф* — разновидност на Горняков. Зимница (Ямболско), Бургас.

***Горнѐй** *м* — разширено от Горньо. Г о р н ѐ е в р ъ т — местност в Осиковица (Ботевградско).

Горненскѝ *ф* — от диал. *горненѐц* 'планински жител'; срв. Планински.

***Горнѝч** *м* — умалит. от Горньо. **Горнѝчев** *ф.*

Го̀рнишки *ф* — от с. Горник (Белослатинско). Кнежа, Горни Дъбник.

Го̀рновски *ф* — от град Горна (=Горна Оряховица). Габрово.

Горнолу̀чки *ф* — от с. Горна Лука (Михайловградско). Михайловград.

Горномогѝлец *ф* — от някое село или местност Горна могила. Габрово, 1900.

Горносекѝрски *ф* — от с. Горна Секирна (Брезнишко).

Го̀рньо *м* — прякорно име: „планински или горски жител“. **Го̀рнев** *ф.* Бяла, 1893, Провадия, 1917, Нови пазар, 1893, Варна.

Горня̀ков и **Горня̀шки** *ф* — от диал. **горня̀к* 'планински жител'. Котел, 1893, Крушево (Севлиевско), Ставерци (Ореховско).

Го̀ро *м* — съкрат. от Григор и преосмислено по *гора.* Рядко, на разни места. **Го̀ров** *ф.*

Горол *м* — от Гор(о)+*ол.* **Горолов** *ф.* Долна Диканя (Радомирско).

Гороламов *ф* — ако не е печатна грешка, разновидност на Гороломов. Панагюрище, 1873.

Горолòмов *ф* — от диал. *горолòм(ник)* 'блъснат, несвестен човек'. Панагюрище, Дъбово (Казанлъшко), Осоица (Елинпелинско), Лом.

Горомезовски *ф*.

Горостàнов *ф* — според семеен спомен: били бежанци и се настанили на стан край гора. Шумен (преселници от ЗБ).

Гòрски *ф* — от *гòрски*. Свищов, 1853, Елена.

Гòрския *пр* — бил горски стражар. Врачеш (Ботевградско).

Горугàня *пр*. Разлива (Ботевградско).

Горỳн *м* — от дървото *горỳн*. Брезнишко, нар. песен.

Горỳня *пр* — от *горỳн*. **Горỳнски** *ф*.

Горфèна *ж* — видоизменено от Аграфена. Казичене, Чепинци (Софийско).

Горчàк *м* — от Горч(о)+*ак* (?) Котел, 1867. **Горчàков** *ф*.

Горчѝвкин *ф* — псевдоним — от *горчѝвка*.

Горчѝл *м* — от Горч(о)+*ил*. **Горчѝлов** *ф*. Кукуш, Тополовград, Брегово (Видинско), Белоградчик, 1893.

Гòрчо *м* — умалит. от Горо или съкрат. направо от Григорчо. Софийско, Свогенско, Трънско, Ботевградско, Лом, Дивдядово (Шуменско), Хвойна (Асеновградско). **Гòрчев** и **Гòрчов** *ф*. Плевенско, Врачанско, Михайловградско, Видинско, Пазарджишко, Велинград, Карнобат. **Гòрчовски** *ф*.

***Гòршко** *м* — от *Горчко, преумалително от Горчо (?) **Гòршков** *ф*. Никополско.

Горѝлов *ф* — от *горѝл* 'пострадал от пожар' (?) Устово (Смолянско).

Горѝн *м* — разновидност на Горан. Типично за Софийско. **Горѝнов** *ф*. Софийско, Брезнишко, Свогенско.

Горѝна *ж* — женска форма срещу Горян. Свогенско, Брезник, Бреница (Белослатинско), Етрополе, Красносел (Омуртагско).

Горѝнин — вж. Змей Горянин.

Горѝнка *ж* — умалит. от Горяна. Софийско, Свогенско, Пернишко.

Горѝнски *ф* — от *горѝнин* 'планински жител'.

Гòскьо *м* — от Гостьо с преход на *т'* в *к'*. Ник. Милев.

Гòспо *м* — съкрат. от Господин. Пчеларово (Кърджалийско). **Гòспов** *ф*. Пчеларово.

Господàра *пр* — от *господàр* (на слугата си). Трудовец (Ботевградско). **Господàрев** и **Господàрски** *ф*. София, Пловдивско, Трудовец.

Гòсподев *ф* — навярно поради често повтаряне на възклицанието *гòсподи*! Любимец (Свиленградско).

Господѝн *м* — превод на гр. κύριος и подведено по старото значение на *господѝн* 'господар, стопанин'. Сливен, 1843, Нова Загора, Стара Загора, Чирпан, Кърджалийско, Разград, Толбухин, Толбухинско, Тутракан, Преслав, Нови пазар, Софийско, Михайловградско, Берковица, Ломско. **Господѝнов** *ф*. Преслав, 1867, Сливен, Нова Загора, Плевенско, Михайловградско, Софийско.

Господѝна *ж* — женска форма от Господин. Новозагорско, Толбухинско, Ломско, Врачанско, Свогенско, Ботевградско.

Господѝнка *ж* — умалит. от Господина. Софийско, Свогенско, Трънско. **Господѝнкин** *ф*. Трън.

Гòсподов *ф* — видоизменено от Господинов или от Господев. Панагюрище, Пазарджик, Старозагорско, Преслав, Русе, Търновско.

Гòста *ж* — женска форма от Гостьо. Етрополски манастир (с. Трънак), 1648.

Гостàя *ж* — разширено от Госта. Ник. Милев.

Гостѝл *м* — от Гост(ьо)+*ил*. Ник. Милев. **Гостѝлов** *ф*. Крамолин, Столът (Севлиевско), 1917, Русе. **Гостѝловски** *ф*. Шумен.

Гостѝлко *м* — умалит. от Гостил. **Гостѝлков** *ф*. Ник. Милев.

Гостилничàров *ф* — от *гостилничàр*. Разград.

Гостѝн *м* — от Гост(ьо)+*ин*. **Гостѝнов** *ф*. Ник. Милев.

Гòстьо *м* — съкрат. от старинно Радигост 'който обича гости'. **Гòстьов** и **Гòстев** *ф*. Градец (Котленско), 1867, Топлеш (Габровско), София, 1910.

Гостѝн *м* — от Гость(о)+*ан*. Вайганд.

Гòта *ж* — женска форма от Гото. Софийско.

Гòтè *м* — югозападна форма на Готьо. **Гòтèв** *ф*. Радомирско.

Гòто *м* — видоизменено от Георги; срв. Гоцо, Гочо, Гошо. Пирдоп, 1893, Боденец (Врачанско). **Гòтов** *ф*. Боденец. **Гòтовски** *ф*. Плевен, 1900.

Готовàнски *ф* — от *готовàн(ец)*.

Готỳн *м* — от Гот(о)+*ун*. **Готỳнов** *ф*. Пловдив.

Готурàнов *ф* — писмена разновидност на Гутуранов.

Гòтьо *м* — успоредна форма на Гото с меко окончание. **Гòтев** *ф*. Стара Загора, Пловдив, Мухово (Ихтиманско).

Гофаджия *пр* — от диал. *гофаджия* 'обущар, който шие калеври'. Търново, 1843.

Гòца[1] *ж* — женска форма от Гоцо, Гоце. Брезе, р. 1874, Реброво (Свогенско), Софийско.

Гòца[2] *м* — западна форма на Гоцо, Гоце. Заселе (Свогенско).

Гòце *м* — видоизменено от Георги. ЮЗБ, Кукуш, Гевгели. **Гòцев** *ф*.

Гоцемàнов *ф*. Стара Загора.

Гоцèна *ж* — от Гоц(а)[1]+ *ена*. Златуша (Софийско).

Гòцка *ж* — умалит. от Гоца[1]. Кюстендилско.

Гòцо *м* — видоизменено от Георги. Ботевградско, Михайловградско. **Гòцов** *ф*.

Гòчка *ж* — женска форма от Гочо, Гочко. Софийско, Първомай. **Гòчкин** *ф*. Котел, 1867.

Гòчко *м* — умалит. от Гочо. **Гòчков** *ф*.

Гòчо *м* — видоизменено от Георги или от Григор. Първомайско, Севлиево, Ямболско, Тополовградско, Ботевградско, Трънско. **Гòчев и Гòчов** *ф*. Първомайско, Севлиевско, Видин. **Гòчовски** *ф*. Боженица (Ботевградско).

Гòша *ж* — женска форма от Гошо.

Гòшко *м* — умалит. от Гошо. **Гòшков** *ф*.

Гòшо *м* — видоизменено от Георги. **Гòшев** *ф*. Пловдив, Пазарджик, Калофер, Кюстендилско, Ботевградско.

Граблàшев *ф* — вм. *Гръблашев, от диал. **гръблàш* 'гърбушко'.

Грàблев *ф* — от прякор *Грàбльо* 'грабител' или нарочно видоизменено от Гръблев. Стара Загора.

Граблѝчев *ф* — навярно вм. *Гръбличев.

Граблянов *ф* — писмена разновидност на Гръблянов.

Грàбо *м* — от рум. grabă 'бързина'. Търговишко, 17 в. **Грàбов** *ф*.

Грàбулев *ф*. Прилеп, 1917.

Грàбчов *ф* — от прякор *Грàбчо* 'който граби'. Литаково (Ботевградско).

Гравира *ж* — гр. Γλάφιρα 'изящна, деликатна' с асимилация на *л* в *р*. Русе.

Град *м* — съкрат. от Градимир. Поповско, 15—16 век.

Градèл *м* — от Град(и)+*ел*.

Градèлко *м* — умалит. от Градел. **Градèлков** *ф*. Задунаевка, 1857.

Градèцки *ф* — от с. Градец (Котленско). Сливен, Стара Загора.

Градечлѝев *ф* — от диал. *градечлѝя* 'жител на с. Градец'.

Грàджо *м* — от Градьо с преход на *д*' в *дж*. **Грàджов** *ф*. Витановци (Пернишко).

Грàди *м* — съкрат. от Градимир или Градислав. Плевен, Русе. **Грàдев** *ф*. Беленско, Русе, Толбухин, Стара Загора, Голак (Ихтиманско). **Грàдевски** *ф*. Кочериново (Станкедимитровско), 1893.

Градимир *м* — старинно, вече изчезнало име: „който гради, създава мир" или „който урежда света".

Градинàин *ф* — може би от *Градина(я), женска форма от Гради ? Белица (Разложко).

Градинàров и Градинàрски *ф* — от *градинàр*. Стара Загора, 1873, Плевен, Велинград, Борован (Белослатинско), Михайлово (Ореховско).

Градиничàрски *ф* — от диал. **градиничàр* 'жител на с. Градини (Радомирско)' Самоков.

Градислав *м* — старинно име: „който гради, създава слава". Самоковско, 15—16 век.

Грàдо *м* — съкрат. от Градимир или Градислав. Дъскот (Търновско), 17 в. **Грàдовски** *ф*.

Градòй *м* — разширено от Градо. Вайганд, Синод. именник.

Градỳл *м* — от Град(о)+*ул*. Етрополски манастир, 1648. **Градỳлов** *ф*.

Грàдьо *м* — успоредна форма на Гради и Градо. **Грàдев** *ф*.

Грàжданина *пр* — от *грàжданин*, може би поради често повтаряне на тая дума.

Грàждански *ф* — от *грàжданин*, за разлика от пришълците селяни. Луковит.

Граждомèнка *ж* — от диал. *граждомèнка* 'гражданка'. Кукуш, нар. песен.

Гражев *ф* — разновидност на Граджов.

Грамàдников *ф* — от диал. **грамàдник* '1. змей, който живее по грамади; 2. грамаден човек'. Горно Броде (Сярско), Пловдив.

Грамàдов *ф* — от прякор *Грамàдата* 'много едър човек'. Търговище, Разград.

Грамàдски *ф* — от с. Грамада (Кулско).

Граматѝков *ф* — от *граматѝк* 'грамотен човек в миналото'. Санданско, Бисер (Харманлийско), Казанлък, Поморие.

Грàматнишки *ф* — от диал. *грàматник* 'грамотен човек, граматик'. Тръстеник (Плевенско), Липница (Ботевградско).

Грàмен *м* — от Грам(о)+*ен* под влияние на имена като Камен, Стамен. Козлодуй, 1917. **Грàменов** и **Грàминов** *ф*. Зелениче (Леринско), Благоевградско).

Грàмо *м* — от гр. γράμμα 'буква, писмо' — пожелателно име: да стане грамотен и учен. **Грàмов** *ф*. Плевен, 1900, Кнежа, Агатово (Севлиевско). **Грàмовски** *ф*. Вълчи трън (Плевенско), Кнежа.

Грàмотин *м* — от *грàмотèн*; вж. Грамо. Търново, нар. песен.

Грамофòн *м* — от *грамофòн* или от цвете *грамофòнче*. Севлиевско, р. към 1930.

Грамполов *ф*. София, 1893.

Грàмчо *м* — умалит. от Грамо, Скравена (Ботевградско). **Грàмчев** и **Грàмчов** *ф*. Враца, Панагюрско, Скравена.

Грàндев *ф* — от диал. *грàнта* 'едър човек' (?) Малко Търново.

Грàнджев и **Грàнджов** *ф* — разновидност на Грандев (?)

Гранзов *ф*. Благоевградско.

Гранѝтов *ф* — вж. Гранитски. Севлиево, 1963.

Гранѝтски *ф* — псевдоним от *грачѝт* (под руско влияние). Котел, 1825, Шумен, 1860, Търново, 1865.

Гранѝцки *ф* — от с. Граница (Кюстендилско). Кюстендил, 1893.

Граничàров *ф* — от *граничàр* 'пограничен жител'. Чирпан, 1917, Разград.
Границки *ф* — по-стара форма на Границки. Кюстендил, 1900.
Гранчỳлов *ф* — писмена разновидност на Грънчулов. Ивайловград.
Грàпльов *ф* — от диал. **грàпльо* 'човек с грапаво от шарка лице'. Царевец (Врачанско).
***Грасе** или ***Грàсьо** *м* — може би от Красе, Красьо с озвучаване на *к* в *г*. **Грàсев** *ф*. София, 1950, Шумен, 1950.
Грасѝна *ж* — женска форма срещу Грасе? (Грасина Паисова Трандова, външно лице в Свидня, Свогенско, 1956).
Грàскьо *м* — умалит. от Грасьо. **Грàскьов** *ф*. Ник. Милев.
Грàснев *ф* — от Краснев с озвучаване на *к* в *г* (?) Асеновград, 1960 (грък).
Гратàров *ф* — от рум. grătar 'решетка, скара'. Русе, 1906.
Грàтка *ж* — вм. *Градка, от Гради, Градо. Мърчаево (Софийско), р. 1916.
Грàуров *ф* — от рум. grăur 'скорец', за кон 'сив'. Сомовит.
Грàфа *ж* — съкрат. от Аграфена. Заноге (Свогенско), Самоков, Самоковско, Варненско.
Графигнàтиев *ф* — от с. Граф Игнатиев (Пловдивско).
Графѝня *ж* — кръстоска от Аграфена и *графѝня*.
Графѝца *ж* — от *Графѝца* Геновева (вж. Геновева) или умалит. от Графа. Разград, р. 1892, Бяла, р. 1907, Русе.
Графѝчка *ж* — умалит. от Графица. Джулюница (Горнооряховско), р. 1924.
Грàфка *ж* — умалит. от Графа. Типично за Михайловград; Зимевица, Губислав (Своrенско), Гинци (Царибродско).
Грàфов *ф* — навярно от прякор *Грàфа*. Варна, 1936.
Грàхльов *ф* — от прякор *Грàхльо* 'който яде грах'; срв. Бобанов, Бобарев. Сапарево (Станкедимитровско), 1917.
Грàхов *ф* — от *грах*; срв. Грахльов. Велинград (помак).
Грàховски *ф* — от областта Граово, Грахово. Радомир.
Грациѐла *ж* — ит. Graziella, литературно име. Рядко.
Грàченов *ф*. Банско.
Грàше *м* — от Грасе с друго окончание. **Грàшев** *ф*. Прилеп, 1920.
Грàшка *ж* — женска форма от Граше. **Грàшкин** *ф*. Якоруда, 1917.
Грàшко *м* — умалит. от Граше. **Грàшков** *ф*. Драганово (Горнооряховско).
Грашнòв *ф*. Дебнево (Троянско).
Гребелѝнов *ф*. Сопот (външно лице).
Гребенàров *ф* — от *гребенàр*. Кюстендил, 1905, Етрополе, Стара Загора.

Гребенѝков *ф* — от диал. **гребенѝк* 'гребен за влачене вълна?' Шумен.
Гребенчàрски *ф* — от диал. *гребенчàр* 'гребенар'. Самоков.
Грѐжов *ф* — от диал. *греж* 'сък, чвор' (бил як и корав като греж); срв. Съков. Глючот. Дъмбене (Костурско).
Грѐков *ф* — от Гърков с черковнославянски изговор на *ър*. Болград, 1876, Чирпан, 1886, Айтос, Стара Загора, Прилеп, Михайловград.
Грѐта *ж* — от нем. Grete, умалит. от Margarete. Ново, рядко.
Гретиѐн *м* — „подновил" името на баба си Груда. Кърджали, р. 1962.
Грѐченлиев *ф* — от диал. *грѐченлѝя* 'жител на с. Гречи в Добруджа'. Болград, 1905, Варна, 1889.
Грѐшев *ф* — разновидност на Грешков. Папратльово (Еленско).
Грѐшков *ф* — от прякор *Грѐшката*, понеже при оран оставял *грешки* (неизорани места) в нивата. Смядово (Преславско).
Греѝнка *ж*. Доброславци (Софийско), р. 1910.
Грибàчев *ф* — от диал. **грибàч* 'който *гриба*, зарива лозя'. Пещера.
Грѝбнев *ф*. Поповско, Шумен.
Грѝвà *ф* — вм. Гривов, преосмислено по *грива* 'косми'. Пещера, Асеновград.
Грѝвѐ *м* — успоредна форма на Гриво. Самоков, Русе.
Грѝвек *ф* — псевдоним от диал. *грѝвек* 'сив гълъб'. **Грѝвеков** *ф*. Церово (Пазарджишко), Дреново (Своrенско).
Грѝверски *ф* — от диал. **грѝвер* 'гълъб гривек' (?) Габрово, 1908.
Грѝвишки *ф* — от с. Гривица (Плевенско). Луковит, Никопол.
Грѝвньо *м* — прякорно име от Гриво или мъжка форма от Гривня. **Грѝвнев** *ф*. Пловдив.
Грѝвня *ж* — от *грѝвна*, *грѝвня*; срв. Сърма, Сирма, Атлаза. Павелско (Асеновградско). **Грѝвнин** *ф*. Широка лъка (Смолянско).
Грѝво *м* — от диал. *грив* 'сив, сивоок, шареноок' — защитно име, както Сиво Сярò. **Грѝвов** *ф*. Типично за Пещера; Асеновград.
Григоѝра *ж* — вм. Григорина. Н. Геров.
Григòр *м* — съкрат. от Григори. Доста разпространено, главно ЗБ. **Григòров** *ф*.
Григорѐна и **Григорѐнка** *ж* — женска форма от Григор. Подгумер, Световрачане (Софийско).
Григòри (и **Григòрия**) *м* — гр. Γρηγόριος от γρηγορέω 'бдя, стоя буден' — име на календарски светия. Враца, Михайловград, Лом и др. **Григòриев** *ф*.
Григорѝна и **Григорѝнка** *ж* — женска форма от Григор. Софийско, Етрополе.

Григо̀рица *ж* — женска форма от Григор. Етрополе.

Григо̀рка *ж* — женска форма от Григор. Софийско, Етрополе.

Григо̀рчо *м* — умалит. от Григор. **Григо̀рчев** *ф*.

Гри̇ев *ф* — от рум. gri 'сив', отговаря на Сивов. Русе.

Гри̇жа *ж* — от *гри̇жа* — заклинателно име против детска смъртност, защото преди нея умирали няколко деца на родителите ѝ. Горна Оряховица, 1957.

Гри̇лов *ф* — от диал. **грил*, *грила̀га* 'едър, грамаден човек'. Лозен (Софийско).

Гри̇мня *ж* — разновидност на Гривня. Асеновградско.

***Гри̇нго** *м* — от *Гринко, умалит. от Гриньо. **Гри̇нгов** *ф*. Пещера.

Гри̇ньо *м* — от рум. Grin, съкрат. от Угрин. Долна Студена (Беленско).

Гри̇тка *ж* — съкрат. от Негритка. Владая.

Гри̇ша *м* — рус. Гриша, умалит. от Григорий. Ново, Рядко.

Гробан *м*. Неврокопско, 16 в.

Гро̀бов *ф* — от *гроб*. (Бил висок; като спал опънат на полето, другарите му на шега взели мярка за гроб). Каракулово (Толбухинско), Шумен.

Гро̀бченски *ф* — от диал. *гро̀бченин* 'от махала Гробът (Троянско). Русе.

Гро̀дьо *м* — разновидност на Гроздьо или на Груди. Варна, 1957.

Гроз *м* — мъжка форма срещу Гроза. Лопян, 1648.

Гро̀за *ж* — защитно име: да ѝ е грозно името, за да не я сполети зло. Лопян, 1648, Софийско, Чирпанско, Брезово (Пловдивско), Пчеларово (Кърджалийско).

***Гроза̀й** *м* — разширено от Гроз. **Гроза̀йовски** и **Гроза̀евски** *ф*. Литаково (Ботевградско).

Гро̀згьо *м* — от Гроздьо с преход на *д'* в *г'*. **Гро̀згьов** *ф*. Скравена (Ботевградско), Ник. Милев. **Гро̀згьовски** *ф*. Ботевград.

Гро̀зда *ж* — кръстоска от Гроза и *гро̀зде*. Софийско, Елинпелинско, Ботевградско, Петрич, Лобаница (Македония). **Гро̀здински** *ф*..

Грозда̀н *м* — кръстоска от Грозьо и *гро̀зде*. Рядко, на разни места из страната. **Грозда̀нов** *ф*.

Грозда̀на *ж* — от Грозд(а) + *ана* или женска форма от Грозлан. Шуменско, Търговишко.

Грозда̀неков *ф* — от Грозданов с вмъкнато *ек*. Панагюрище.

Грозда̀нка *ж* — умалит. от Грроздана. Рядко.

Грозда̀рев и **Грозда̀рски** *ф* — от *грозда̀р*. Пловдив, Скравена (Ботевградско).

Гро̀здѐ *м* — югозападна форма на Гроздьо. Драгошиново, Пасарел (Самоковско). **Гро̀здѐв** *ф*.

Гроздѐна *ж* — женска форма от Грозде. Брезнишко, Софийско, Пазарджишко, Кръстевич (Пловдивско), Благоевградско.

Грозди̇н *м* — от Грозд(ьо) + *ин*. **Грозди̇нов** *ф*. Бойкинци (Кулско).

Гро̀здо *м* — успоредна форма на Гроздьо с твърдо окончание. **Гро̀здов** *ф*. Враца.

Гро̀здьо *м* — кръстоска от Грозьо и *гро̀зде*. Русе, Литаково (Ботевградско). **Гро̀здев** *ф*. Търново, Пловдивско.

Гро̀зе *м* — западна форма на Грозьо. **Гро̀зев** *ф*. Губислав (Свогенско).

Гро̀зен *м* — от *грозен* — защитно име; вж. Гроза. **Грознов** *ф*. Кула, 1917.

Грозѐна *ж* — от Гроз(а) + *ена*.

Гро̀зко *м* — умалит. от Грозьо. **Гро̀зков** *ф*. Ябълково (Хасковско).

Гро̀злеков *ф* — от *Грозлев с вмъкнато *ек*. Пловдив.

Гро̀зо *м* — успоредна форма на Грозьо с твърдо окончание. Тетевен, 1820, **Гро̀зов** *ф*.

Грозоман *м* — от Грозо + *ман*. Елешница (Разложко), 16 в.

Гро̀зьо *м* — мъжка форма срещу Гроза, схващано и като умалит. от Грроздан. Хасковско, Първомайско, Пловдивско, Карнобатско, Трявна, Осиковица (Ботевградско). **Гро̀зев** *ф*. Русенско, Свищовско, Трявна, Ловешко, Харманлии, Осиковица.

Гро̀йо *ф* — навярно от Грозьо с изпадане на *з*. Разлива (Ботевградско). **Гро̀ев**, **Гро̀евски** и **Гро̀йовски** *ф*. Разлива.

Гройс *ф* — от нем. диал. Grois 'старец'. Русе (дядото австриец).

Грома̀ков *ф* — от диал. *грума̀к* 'буца, грудка'. Пловдив.

Грома̀н *м* — от Гром(о) + *ан*. Неврокопско, 15—16 век.

Гро̀мко *м* — умалит. от **Громо**. Шумен, р. 1926. **Гро̀мков** *ф*. Шумен, Карлово.

Гро̀мо *м* — от диал. *гром* 'гръм, гръмотевица' — заклинателно име: да го не бие гръм. **Гро̀мов** *ф*. Провадия, 1900.

Громшин *ф* — от с. Громшин (Михайловградско). Лом, 1870.

Гро̀нко *м* — умалит. от Groньо. **Гро̀нков** *ф*. Бойница (Кулско).

Гро̀ньо *м* — може би нарочно видоизменено от Грозьо. **Гро̀нев** *ф*. Янтра (Горнооряховско), Горна Оряховица.

Гро̀хлев *ф* — от прякор *Гро̀хльо* 'грохнал, отпаднал човек'. Свежен (Карловско).

Гро̀хов *ф*. Станке Димитров, 1912.

Гро̀хчо *м* — от *Грозчо (Гросчо), умалит. от Грозьо, с преход на *с* в *х*, както Рухчо от Русчо. **Гро̀хчов** *ф*. Ник. Милев.

Гро̀чо *м* — от Грохчо с изпадане на *х*. **Гро̀чев** *ф*. Фотиново (Пещерско).

Гро̀шко *м* — умалит. от Грошо. **Гро̀шков** *ф*. Павликени, Бяла.

Гро̀шо *м* — от Грозьо с друго окончание (?) **Гро̀шев** *ф*. Съево (Ловешко), Войнягово (Карловско), Пловдив, Троян, Сливен.

Грубан *м* — от диал. *груб* 'грозен'; срв. Гърдьо. Дебърско.

Грубешàров *ф* — друга форма на Грубешлиев. Асеновград.

Грубешлѝев *ф* — от някое село Грубеш. Кочани (Македония), Асеновград, Пловдив.

Груд *м* — мъжка форма срещу Груда. Тетевен, Свежен (Карловско), Поморие, Рудник (Бургаско). **Грỳдов** *ф*. Габрово, Бургас, Грудово.

Грỳда *ж* — от диал. *грỳда* 'буца, грудка' — пожелателно име: да е здрава и набита като грудка. Етрополски манастир, 1648, Старозагорско, Ямболско, Айтоско, Грудовско, Хасково.

Грỳди *м* — разширено от Груд. Старозагорско, Чирпанско, Лясково (Айтоско). **Грỳдев** *ф*.

Грудѝн *м* — от Груд + *ин*. **Грудѝнов** *ф*. Райково (Смолянско), Кочериново (Станкедимитровско).

Грỳдко *м* — умалит. от Груд, Груди. **Грỳдков** *ф*.

Грỳдлев *ф* — от прякор *Грỳдльо* 'набит като грудка'. Карнобат.

Грудникòлов *ф* — навярно от Грудев Николов. Джебел (Момчилградско).

Грỳдчо *м* — умалит. от Груд. **Грỳдчев** *ф*. Тетевен, 1893.

Грỳдьо *м* — успоредна форма на Груди. Хасково. **Грỳдьов** и **Грỳдев** *ф*.

Грỳзо *м* — разновидност на Грозо или на Груди. Брегово (Видинско).

Груѝлчо *м* — видоизменено от Груйчо. Болград, нар. песен.

Груѝца[1] *ж* — женска форма от Груйо. Панагюрище, нар. песен.

Грỳица[2] *м* — от Гру(йо) + *ица*. Прилеп.

Грỳйка *ж* — от *грỳдка* (грудька) с преход на *д'* в *й*. **Грỳйкин** *ф*. Смолско (Пирдопско).

Грỳйо *м* — от Грудьо с преход на *д'* в *й*. Казанлък, Копривщица, Пирдоп, Брацигово, Софийско, Троянско, Дебърско. **Грỳев** и **Грỳйов** *ф*.

Грỳйчо *м* — умалит. от Груйо. **Грỳйчев** *ф*. Благоевградско.

Грỳло *м* — разновидност на Грульо. Н. Геров.

Грỳльо *м* — от Груйо с преход на *й* в *ль*. Бр. Миладинови.

Грумèлов *ф* — от диал. **грумèл* 'бучка, грудка'. Плевен, 1911.

Грỳмка *ж* — от диал. *грỳмка* 'грудка'; вж. Груда. Дебърско, нар. песен.

Грỳмчо *м* — мъжка форма срещу Грумка. Новопазарско, нар. песен.

Грỳна *ж* — от *Грудна, *Грумна с изпадане на съгласната пред *н*. Дебърско.

Грỳно *м* — мъжка форма срещу Груна. **Грỳнов** *ф*. Карнобат (каракачанин).

Грỳньо *м* — разновидност на Груно. **Грỳнев** *ф*. Михилци (Карловско).

Грỳпче (**Грỳбче**) *м* — умалит. от *Грубе; вж. Грубан. **Грỳпчев** *ф*. Охрид, 1862, 1917, Русе, 1936.

Грухлàнски *ф* — от *грỳхам, грухтя̀*. Врачеш (Ботевградско).

Грỳцо *м* — от Грудьо с друго окончание, както Нецо и Недьо, Гъцо и Гъдьо. **Грỳцов** *ф*. Въбел (Никополско), Никопол.

Грỳя *м* — западна форма на Груйо. Трън. **Грỳин** *ф*.

Гръблев и **Гръбльов** *ф* — от *грѐбльо* 'гърбав човек'. Разград, Габрово, Панагюрище, Ореховско, Врачеш (Ботевградско).

Гръблянов *ф* — от диал. **гръблян* 'гърбав човек'.

Гръбнàков *ф* — от прякор *Гръбнàка* (може би със значение 'гърбав човек'). Пловдив.

Гръбчев *ф* — от диал. **грѐбчо* 'гърбав човек'. Етрополе.

Гръвдилов *ф*. Катуница (Благоевградско).

Гръда *ж*, **Гръде** и **Гръдьо** *м* — вм. Гърда, Гърде, Гърдьо. Етрополски манастир, 1648. Казанлък, 1878. Карлово.

Гръден *м* — от диал. **грѐден* 'грозен'; срв. Гърдьо. Н. Геров.

Гръдньо *м* — от старата звателна форма на Гръден. Н. Геров.

Гръкѝна *ж* — вм. Гъркиня. Етрополски манастир, 1648.

Гръков *ф* — вж. Гърков. Копривщица, 1849.

Гръковци — род в Разлива (Ботевградско).

Гръмдòлов *ф* — разновидност на Гърмидолски. Луковит.

Гръмен *м* — от Гръм(о) + *ен*. **Гръменов** *ф*.

Гръмидòлски *ф* — вж. Гърмидолски.

Гръмников *ф* — от диал. **грѐмник* 'който говори гръмогласно'. Пазарджик, 1873.

Гръмо *м* — разновидност на Громо. **Гръмов** *ф*. Воден (в Цариград), 1873, Тръстиково (Бургаско), 1906.

Гръмодòлски *ф* — разновидност на Гърмидолски. Михайловград.

Грънд̀оля *пр* — според местно обяснение: нещо като грандоман. Тетевен. **Грънд̀олски** *ф*. Тетевен.

Грѐндьо *м* — от Гръньо с вмъкнато *д*. **Грѐндев** *ф*.

Грънчàр и **Грънчàра** *пр* — от *грънчàр*. Болград, 1857, Троян, 1900. **Грънчàров** и **Грънчàрски** *ф*. Нарядко почти из цялата страна.

Грънчо *м* — умалит. от Гръньо. **Грънчов** *ф*. Голема Раковица (Елинпелинско), 1876, Костенец. **Грънчовски** и **Грънчевски** *ф*. Бела Слатина. (За белослатинските Грънчовци казват, че били дребни като грънци).

Грънчỳл *м* — от Грънч(о) + *ул*. **Грънчỳлов** *ф*. Ивайловград.

Грънью *м* — вж. Гърньо. **Грътьов** и **Грънев** *ф*. Боженица, Новачене (Ботевградско).

Грълски *ф* — вм. *Гръбски, от *гръб* (?) Пловдив.

Гръцки *ф* — от *гръцки*. Голяма Желязна (Троянско), 1917.

Гръцмàнов *ф* — от диал. *гръцмàн* 'гърло, туша'. Пиргово (Русенско).

Губарѐнков *ф* — от прякор *Губарѐнко* 'който често си губи нещата'. Пловдив.

Гу̀бера *пр* — от *гу̀бер*. Хвойна (Асеновградско), 1893. **Гу̀беров** *ф*. Хвойна, 1917, Асеновград, Любимец (Свиленградско), Якоруда, Баня (Разложко).

Губѐрката и **Губѐрко** *пр* — от *губѐрка* (слаб и тънък като губерка). Ботевград, 1910. **Губѐрков** *ф*. Видинско, 1908, Стара Загора.

Губидѐлников *ф* — от *губиделник* 'който си губи дните, делниците'. Котел, 1893, Русе, 1900.

Губѝслав *м* — „който погубва, затъмнява славата (на враговете си)"—старинно име, запазено в име на село Губислав (Свогенско).

Гу̀га *ж* — от Гюрга с изпадане на *р* и затвърдяване на *г*. Кътина (Софийско), р. 1895, Трън, Бр. Миладинови.**Гу̀гински** *ф*. Родопско.

Гу̀галев *ф* — от диал. **гу̀гал* 'гълъб или гугутка'. Велинград, Разград.

Гугамàнов *ф* — писмена разновидност на Гогоманов. Толбухин.

Гугѝн *м* — от Гуг(о) + *ин* или вм. *Гогин, от Гог(о) + *ин*. **Гугѝнов** *ф*. Долна Баня (Ихтиманско).

Гу̀глев *ф* — от прякор *Гу̀гльо* 'човек с тугла'; вж. Гуглин. Луковит, Ресен (Търновско), Пловдив.

Гу̀глин *ф* — навярно от по-старо *Гуглински, от *гу̀гла* 'островръх калпак'. Вълчедръма (Ломско).

Гу̀глов *ф* — от прякор *Гу̀глата*; вж. Гуглин. Тетевен, 1893, Гложене (Тетевенско).

Гу̀го *м* — от Гюргьо с изпадане на *р* и затвърдяване на *г*. Панагюрище, 1893, Средногорец (Пирдопско). **Гу̀гов** *ф*. Панагюрище, Средногорец, Чепинци (Софийско). **Гу̀говски** *ф*. Правец (Ботевградско).

***Гугол** *м* — от Гуг(о) + *ол*. **Гуголов** *ф*. Русе. **Гуголев** *ф*. Пловдив.

Гуголàнов и **Гугуля̀нов** *ф* — от диал. **гугулàн*, **гугуля̀н* 'гугутка' (?) Кърджали, Тополовград.

Гугутàнете род — от диал. *гугутàн* 'мъжка гугутка'. Кюстендилско.

Гугу̀тков *ф* — от *гугу̀тка*. Пловдив.

Гугу̀чков *ф* — от диал. *гугу̀чка* 'гугутка'. Лясковец, Крушето (Горнооряховско), Габрово, Айтос, Бургас.

***Гугу̀ш** *м* — от Гуг(о) + *уш*. **Гугу̀шев** *ф*. Карлово, Устрем (Тополовградско).

Гугушàнов и **Гугушàнски** *ф* — от диал. *гугушàн* 'гугутка'. Еремия (Кюстендилско).

Гугу̀шков *ф* — от диал. *гугу̀шка* 'гугутка'. Стара Загора.

Гугушчу̀ков *ф* — от диал. *гугушчу̀к* 'гугутка'. Русе.

Гу̀гьо *м* — разновидност на Гуго със запазване мекостта на едното *г*. **Гу̀гьов** и **Гу̀гьовски** *ф*. Кнежа.

Гу̀да *ж* — от Груда с изпадане на *р*. Габровско.

Гудàк *м* — прякорно име от Гудо. **Гудàков** *ф*. Черквица (Никополско).

Гудàлов *ф* — от диал. *гудàло* 'лък на цигулка'. Югово (Асеновградско).

***Гудàн** *м* — от Гуд(о) + *ан*. **Гудàнов** *ф*. Варна.

Гудàров и **Гудàровски** *ф* — от диал. *гудàр* 'гуслар, цигулар'. Първомайско.

Гуджàлски *ф* — навярно сродно с Гуджев (?) Кнежа.

Гу̀джев и **Гу̀джов** *ф* — от прякор *Гу̀джо* 'нисък, късичък човек' (от тур. gucuk); срв. Годжука. Лясковец, 1865, Русе, Стара Загора, Сопот, Пещера, Асеновград, Тополовград, Карнобат, Самоковско, Разложко.

Гуджѐлски и **Гуджòлски** *ф* — разновидност на Гуджалски.

Гу̀джиков *ф* — от Гуджев с вмъкнато *ик*. Стара Загора.

Гуджу̀ков *ф* — правописна разновидност на Годжуков. Поморие, 1917, Медвен (Котленско).

Гуджу̀нов *ф* — вж. Годжун.

Гу̀ди *м* — от Груди с изпадане на *р*. **Гу̀дев** *ф*.

Гу̀до *м* — успоредна форма на Гудьо с твърдо окончание. Копривщица. **Гу̀дов** *ф*. Пещера.

Гуду̀л *м* — от Гуд(о), Гуд(ьо) + *ул*. **Гуду̀лов** *ф*. Айтос.

Гу̀дьо *м* — от Грудьо с изпадане на *р* или галена форма от Георги. Градец (Котленско), 908, Сливен,862. **Гу̀дев** *ф*. Панагюрище.

Гужгоров *ф* — разновидност на Гужгулов. Горна Оряховица.

Гу̀жгулов *ф*. Лясковец, Русе.

Гу̀залски и **Гу̀зелски** *ф*. Видин, 1893, 1900, Ломско.

Гузгунджѝев *ф* — от диал. **гузгунджѝя* 'ревнивец, завистник' (от тур. kıskancı). Пещера, Пловдив.

Гузгу̀нов *ф* — съкрат. от Гузгунджиев. Пловдив.

Гу̀зев *ф* — от рум. guz '1. къртица; 2. плъх'. Варна, Пещера.

Гу̀йго *м* — от Гуйко с озвучаване на *к* в *г*. **Гу̀йгов** *ф*. Родопско (помак).

Гу̀йко *м* — умалит. от Гуйо. **Гу̀йков** *ф*. Брегово (Видинско).

Гу̀йо *м* — от Груйо с изпадане на *р*. Н. Геров. **Гу̀ито** *ф*. Котел, 1867. Г у̀ й о в

дол — местност в Осиковица (Ботевградско).

Гу̀йчо *м* — умалит. от Гуйо. **Гу̀йчов** *ф.* Белоградчик.

Гуков *ф.* Пловдив, 1908.

Гула̀бчев *ф* — от диал. *гула̀бче* 'гълъбче'. Лерин (Македония), Русе, 1893.

Гу̀ле *м* — югозападна форма на Гульо. **Гу̀лев** *ф.* Кукуш, Гърмен (Гоцеделчевско), Гоце Делчев.

Гу̀лежов *ф* — от диал. *гу̀леж* '1. вид дребна рибка; 2. попово прасе'. Криводол (Врачанско).

Гу̀деков *ф* — от Гулев с вмъкнато *ек.* Златица, Русе, Пловдив.

Гу̀ленов *ф.* Гложене (Тетевенско).

Гулитаров *ф* — може би нарочно видоизменено от Голищаров. Пловдив.

Гу̀ло *м* — успоредна форма на Гульо. **Гу̀лов** *ф.* Ксанти, 1917.

Гу̀лоб *м* — вм. **Гълъб.** Н. Геров.

Гу̀льо *м* — съкрат. от Драгул, Нягул. **Гу̀лев и Гу̀льов** *ф.* Тетевен, 1870, Враца, 1893, Орехово, 1908.

Гуля̀шки *ф* — от Гюляшки със затвърдяване на *г.* Раковица (Кулско).

Гу̀мнеров *ф* — от диал. **гу̀мнер* 'жител на с. Малките Гумна (Пазарджишко). Церово (Пазарджишко), Пазарджик.

Гу̀мов *ф.* Стара Загора.

Гу̀на *ж* — женска форма от Гуно, Гуньо. Търновско, Мъглиж (Казанлъшко), Софийско, Свогенско, Радомирско, Кюстендилско. (В Търновско го извеждат от Никула в Свогенско — от Гъргоринка). **Гу̀нински** *ф.*

Гу̀нго *м* — от *Гунко с озвучаване на *к* в *г.* **Гу̀нгов** *ф.* Забърдо (Асеновградско).

Гу̀нда *ж* — от Гуна с вмъкнато *д.*

Гу̀нда̀ров и Гундѐров *ф* — от диал.* *гунда̀р, *гудѐр* 'гуслар'. Ихтиманско, Локорско (Софийско), Шумен.

Гу̀ндо *м* — от Гуно с вмъкнато *д.* **Гу̀ндов** *ф.* Градец, Катунище (Котленско).

Гу̀не *м* — югозападна форма на Гуньо. Подгумер (Софийско). **Гу̀нев** *ф.* **Гу̀нешки** *ф.*

Гу̀нка *ж* — умалит. от Гуна. Търново, Горнооряховско, Пловдив. **Гу̀нкин** *ф.* Стара Загора.

Гу̀но *м* — успоредна форма на Гуньо с твърдо окончание **Гу̀нов** *ф.* Нефела (Врачанско), Бутан (Ореховско), Асеновград.

Гу̀нто *м* — от Гуно с вмъкнато *т.* **Гу̀нтов** *ф* . Пловдив.

Гунчера *пр.* Златица.

Гу̀нчо *м* — умалит. от Гуньо, Гуно. Елена, Бяла. **Гу̀нчев** *ф.* Елена, Миндя (Еленско), Брезе (Свогенско).

Гу̀ньо *м* — съкрат. от Драгун, Бегун или друго име. Казанлък, Стара Загора. **Гу̀нев** и **Гу̀ньов** *ф.* Елена, Габрово, 1845, Лясковец, Никополско. **Гу̀ньовски** *ф.*

Гупа̀рски *ф* — може би нарочно видоизменено от *Глупарски. Бистрица (Софийско).

Гурбалов *ф* — разновидност на Гурбанов (?) Ветрен (Казанлъшко), Казанлък.

Гурба̀н *м* — от диал. **гурба̀н* 'жертва' (ар.-тур. kurban) — защитно име срещу детска смъртност: обречен жертва на манастир, светец, празник и под. Елена, 1843. **Гурба̀нов** *ф.* Елена, 1843, Варна.

Гурбѐдов и **Гурбѐтов** *ф* — от остар. *гурбет* 'работене, пѐчал в чужбина' (ар.-тур. gurbet). Несебър, 1917, Стара Загора.

Гурбешлѝев *ф* — разновидност на Грубешлиев. Никопол (от Кочани, Македония).

***Гу̀рбо** *м* — съкрат. от Гурбан. **Гу̀рбов и Гу̀рбовски** *ф.* Ботевград. **Гу̀рбата** *пр.* Ботевград. **Гу̀рбевски** *ф.* Михайловград.

Гурва̀ков *ф* — може би вм. Гурбанов. Благоевград.

Гурга̀нски *ф* — навярно сродно с Горуганя. Враца.

Гурга̀чов *ф* — разновидност на Горгатов. Лом.

***Гургѐн** *м* — от Гюрген със затвърдяване на първото *г.* **Гургѐнов** *ф.*

Гу̀рго *м* — съкрат. от Гургул **Гу̀ргов** *ф.* Стара Загора, Казанлък. Пловдив, Ябланица (Софийско), Пасарел (Самоковско). **Гу̀ргата** *пр.* Стара Загора.

Гу̀ргул *м* — разновидност на Гургур. **Гу̀ргулов** *ф.* Пловдив. **Гу̀ргульовци** — род в Драгойново (Първомайско).

Гу̀ргулеков *ф* — от Гургулов с вмъкнато ек. Котел, 1900.

Гургулѝца *ж* — от птицата *гургулѝца.*

Гу̀ргур *м* — кръстоска от Григор и птицата *гу̀ргур* 'гугутка'. **Гу̀ргуров** *ф.*

Гургурѝев *ф* — кръстоска от Гургуров и Григориев. Стара Загора.

Гургуру̀шката *пр* — от *гургуру̀шки* гургулица'. Ботевград.

Гургу̀тски *ф* — от диал. *гургу̀тка* 'гугутка'. Пловдив.

Гургу̀ш *м* — от Гург(о) + *уш.* Габрово, Търново, нар. песен.

Гургушѝн *м* — от Гургуш + *ин.* **Гургушѝнов** *ф.*

Гу̀рда и **Гурдо̀в** *ф.* Асеновград. **Гу̀рденски** *ф.*

Гу̀релов *ф* — от *гу̀рел*; срв. Гурлев. Устово (Смолянско).

Гу̀рзов *ф* — може би от рум. gură'уста'. Брест (Никополско), Расово (Ломско).

Гу̀ри и **Гу̀рий** *м* — име на календарски светия (от евр.) **Гу̀рев** *ф.* Въбел (Никополско), Велинградско, Банско, Пловдив. **Гу̀риев** *ф.* Шумен.

Гу̀рко *м* — от фамилното име на руския генерал И. В. Гурко. Рядко, на разни места из страната наскоро след Освободителната война. Карлово, р. 1880, Шипочане (Самоковско), р. 1881, Казанлък, р. 1887, Пловдив, Враца, Миланово (Свогенско).

Гу̀рков *ф.* Дебелец (Търновско), Мало Градище (Свиленградско), Миланово, Карнобат, Ямбол, Варна.

Гу̀рковски *ф* — от с. Гурково (такива има четири).

Гу̀рлев и **Гу̀рльов** *ф* — от прякор *Гу̀рльо* 'гурелив човек'. Панагюрище, Сопот, Пловдив. **Гу̀рлевски** *ф.* **Гу̀рльовци** — род в Новачене (Ботевградско).

Гурлѝца *ж* — от диал. *гурлица* 'гургулица'.

Гурма̀ня *пр.* Плевен (Възраждането). **Гурма̀нов** *ф.*

Гурмев *ф.* Самоков, Поповяне (Самоковско).

Гу̀ро *м* — от Гурий с друго окончание или от Горан с изясняване на неудареното *о* в *у*. **Гу̀ров** *ф.* Ветрен (Пазарджишко), Бобошево (Станкедимитровско), Пещера, Варна.

Гу̀рсов *ф.* Габрово, Янтра (Горнооряховско).

Гурте *м* — Крушуна (Ловешко), 17 в.

Гу̀рубов *ф.* Негован (Софийско).

Гуру̀леков *ф* — видоизменено от *Гурлеков (от Гурлев с вмъкнато *ек*). Варна, Котел.

Гурупов *ф.* Айтос.

Гу̀рцов *ф.* Грозден (Карнобатско — каракачанин).

Гуса̀ксвски *ф* — от диал. *гуса̀к* 'гъсок'. Пловдив, Варна.

Гуса̀рев *ф* — от диал. *гуса̀р* 'гъсар, пастир на гъски'. Дивля (Радомирско).

Гу̀сѐ *м* — от диал. *гусѐ* 'гъсенце' (?) 'Брезник. **Гу̀сев** *ф.* Трънско, Радомир, Ковачевци (Самоковско), Михайловградско.

Гусеров *ф.*

Гусийски *ф.*

Гу̀слов *ф* — от прякор Гуслата. Брацигово.

Гу̀став *м* — скандинавско име Gustav. Рядко.

Гу̀та *ж* — декомпозирано от „умалителното" Гутка. Севлиево, Осиковица (Ботевградско).

Гу̀те *м* — западна форма на Гутьо. Врачанско. **Гу̀тев** *ф.*

Гу̀теков *ф* — от Гутев с вмъкнато *ек*. Севлиево.

Гу̀тка *ж* — от *гугу̀тка* с изпадане на първата сричка. Н. Геров.

Гу̀тко *м* — умалит. от Гутьо или мъжка форма срещу Гутка. **Гу̀тков** *ф.* Айтос.

Гу̀тлеков *ф* — разновидност на Гутеков. Пловдив.

Гу̀то *м* — успоредна форма на Гутьо с твърдо окончание. **Гу̀тов** *ф.* Софийско, Враца, Голямо Буково (Грудовско).

Гутура̀нов и **Гутура̀нски** *ф* — от прякор *Гутура̀н* 'който има *гу̀тура* (буца) по главата си'. Враца, Бистрец (Врачанско).

Гу̀тьо *м* — мъжка форма от Гута. Гутка. Габрово, 1843, Севлиево, Шумен, р. 1900, Ковачовец (Поповско), Лозница (Търговишко). **Гу̀тев** *ф.* Габрово, Батак (Павликенско), Побит камък (Разградско), Стара Загора, Варна.

Гу̀ца *ж* — от Гута с друго окончание; срв. Мата и Маца, Мита и Мица. Трънско, Баница (Врачанско), Липница (Ботевградско), Петричко. **Гу̀цин** *ф.* Враца, Самоков.

Гу̀цалов, **Гу̀цалев** и **Гу̀цалски** *ф* — от с. Гуцал (Самоковско). Шипочане (Самоковско).

Гуца̀н *м* — от Гуц(о) + *ан*. **Гуца̀нов** *ф.* Красноселци (Омуртагско).

Гуца̀рски *ф* — от диал. **гуца̀р* 'свинар'. Лозен (Софийско).

Гуцла̀рски *ф* — от **Гусларски* с преход на *с* в *ц* (?) Панагюрище, 1873.

Гу̀цлеков *ф* — от прякор *Гу̀цлек* 'жител на с. Гуцал'; вж. Гуцалов. Панагюрище.

Гу̀цо *м* — а) от Гутьо, Гуто с друго окончание; вж. Гуца; б) от Гоцо, Гоце с преход на **о** в **у**, както при Джоро — Джуро, Гошо — Гушо. Враца. **Гу̀цов** и **Гу̀цев** *ф.* Елена, Крушовица (Ореховско), Враца, Губислав (Свогенско), Плевсн.

Гу̀цолов *ф* — от Гуцалов с преход на *а* в *о*. Самоков.

Гу̀чо *м* — от Гуто, Гуцо с друго окончание. **Гу̀чев** *ф.* Плевенско.

Гешавѝлов *ф* — от диал. **гушавѝл* 'гушав човек'.

Гушалиев *ф* — от диал. **гушалия* 'гушав човек'. Пловдив.

Гуша̀н *м* — от Гуш(о)+*ан*. **Гуша̀нов** *ф.*

Гуша̀нка *ж* — женска форма от Гушан.

Гуша̀нко *м* — умалит. от Гушан. Н. Геров.

Гу̀ши *м* — домашна форма на Гушо.

Гу̀шко *м* — умалит. от Гушо. **Гу̀шков** *ф.* Драмско, Пловдив.

Гу̀шлев и **Гу̀шльов** *ф* — от прякор *Гу̀шльо* 'гушав човек'. Сопот, Кричим, Варна, Скравена (Ботевградско).

Гушма̀ков и **Гушма̀шки** *ф* — от прякор *Гушма̀ка* 'човек с голяма адамова ябълка или изобщо с голяма гуша'. Панагюрище, Пловдив.

Гу̀шо *м* — от Гюшо със затвърдяване на *г* или от Гошо с преход на *о* в *у*, както при Гьоре — Гюро. Ботевград — преселник от Гопеш (Битолско). **Гу̀шев** *ф.* Ботевград, Карлово, Михалци (Търновско), Свищов, Старозагорско.

Гуща̀нов *ф.* Гоце Делчев (гроб), Тетевенско.

Гу̀щера *пр* — от *гу̀щер* (сова се бързо или се припича на слънце като гущер). Ботевград. **Гу̀щеров** *ф.* Котел, 1867, Панагюрско, Пловдив, Стара Загора, Русе, Воден (Македония), Яхиново (Станкедимитровско). **Гу̀щерски** *ф.* Лозен (Софийско), Хайредин (Ореховско).

Гу̀я *ж* — женска форма от Гуйо.

Гъбев и **Гъбьов** *ф* — може би от Гърбев с изпаднало *р*. Чирпанско.

Гъбенски *ф* — от с. Гъбене (Севлиевско). Габрово, Плевен.

Гъбов *ф* — разновидност на Гъбев или от прякор *Гъ̀бата*. Хасково, Славяново (Плевенско).

Гъвзов *ф* — може би видоизменено от Гъмзов. Панагюрище.

Гъгневски *ф* — от прякор *Гъгньо* 'който гъгне, говори през нос'. Севлиево.

Гъго *м* — от Гърго с изпаднало *р*. Ломско. **Гъгов** *ф*.

Гъгъчев *ф* — правописна разновидност на Гагъчев. Пловдив.

*Гъдел *м* — от Гъдь(о)+*ел*. **Гъделев** и Гъделов *ф*. Пловдив, Първомай, Айтос.

Гъдула̀ров *ф* — от *гъдула̀р*. Русе.

Гъдьо *м* — от Гърдьо с изпадане на *р*. **Гъдев** *ф*. Габрово, 1908.

Гъжва̀рски *ф* — от диал. **гъжва̀р* 'който носи гъжва (чалма) на главата си'. Враца.

Гъжов и **Гъжев** *ф* — вм. *Гъжвов — според местно обяснение в Ценино, Новозагорско: дядото носел гъжва на главата си. Кнежа, 1906, Ценино, Русе.

Гъзеров *ф* — от прякор *Гъ̀зера* (навярно имал широки гъзери). Панагюрище, Стара Загора.

Гъзѐца *пр* — от *гъзѐц* (може би поради често повтаряне на тая дума). Каснаково (Хасковско).

Гъзури̇̀чков *ф* — разновидност на Гъзурков. Бургас.

Гъзу̀рков *ф* — неподправена форма на Газурков. Калтинец (Горнооряховско), Варна.

Гъла[1] *ж* — съкрат. от Гълъбина. Софийско, Свогенско, Хасково.

Гъла[2] *м* — западна форма на Гъло.

Гълба̀чев *ф* — от диал. **гълба̀ч* '?' Кърджали.

Гъле *м* — съкрат. от Гълъб. Софийско. **Гълев** *ф*.

Гъли *м* — разновидност на Гъле. Славотин (Михайловградско).

Гъло *м* — съкрат. от Гълъб. **Гълов** *ф*. Куле махала (Ломско), Голяновци (Софийско).

Гълча̀вов *ф* — кръстоска от Гълчанов и *гълча̀ва*. Силистренско, Русе, Шумен, Благоевград.

Гълча̀нов *ф* — от прякор *Гълча̀н* (бил строг и много гълчал). Свищов, 1888, 1900, Русе, Пловдив.

Гълъб *м* — от птицата *гъ̀лъб*. На разни места из страната. **Гълъбов** *ф*.

Гълъба *ж* — женска форма от Гълъб. Рядко.

Гълъба̀н *м* — от Гълъб + *ан*. **Гълъба̀нов** *ф*.

Гълъба̀ров *ф* — от *гълъба̀р* 'който отглежда гълъби' или 'ловец на гълъби'. Видин, Габрово.

Гълъбѐна *ж* — женска форма от Гълъб. Софийско.

Гълъбик *м* — умалит. от Гълъб. Софийско.

Гълъби̇̀н *м* — от Гълъб+*ин*. Софийско. **Гълъби̇̀нов** *ф*.

Гълъби̇̀на и **Гълъби̇̀нка** *ж* — женска форма от Гълъбин. Софийско, Панагюрско, Пазарджишко.

Гълъби̇̀ца *ж* — от птицата *гълъби̇̀ца*. Софийско.

Гълъбка *ж* — женска форма от Гълъб. Брезник.

Гъмза̀ков *ф* — правописна разновидност на Гамзаков. Свищов.

Гъмзов *ф* — навярно съкрат. от Гъмзовянов. Бяла, 1950.

Гъмзовя̀нов *ф* — нова форма на Гънзовянов.

Гъми̇̀зов *ф* — писмена разновидност на Гамизов.

Гъна *ж* — женска форма от Гъньо. **Гънин** *ф*. Радилово (Пещерско), 1917, Пещера.

Гънавов *ф*. Кайнарджа (Силистренско), 1906.

Гънгалов и **Гънгълов** *ф* — от диал. **гъ̀нгал* 'който гъгне или заеква'. Русе.

Гънго *м* — от Гънко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Гънгов** *ф*. Пловдив, 1917.

Гънгъров *ф* — от Гънгълов с промяна на *л*. Данаилово (Крумовградско)

***Гъ̀нде** или ***Гъ̀нди** *м* — рум. Gănde (от gînd 'мисъл'); срв. Мисло, Мисльо. **Гъндев** *ф*. Никопол, Пловдив, Божица (Босилеградско).

Гъндерски *ф* — от диал. **гъ̀ндер* 'мислител'; вж. Гънде. Лом, Враца.

***Гънду̀л** *м* — рум. Găndul; вж. Гънде. **Гънду̀лов** *ф*. Русе.

Гънзовя̀нов *ф* — от *гънзовя̀нин* 'жител на с. Гънзово (Гъмзово, Видинско). Видин, 1905, 1920.

Гънко *м* — умалит. от Гъньо, Гъно. **Гънков** *ф*. Пловдив, Благоевград.

***Гъно** *м* — успоредна форма на Гъньо. **Гънов** *ф*. Черквица (Никополско).

Гънчо *м* — умалит. от Гъньо, Гъно. Карловско, Брезово (Пловдивско). **Гънчев** *ф*. Карловско. **Гънчевски** *ф*. Брезово.

Гъньо *м* — разновидност на Ганьо — може би от Гануш, Ганул, с изясняване на неудареното *а* в *ъ*. **Гънев** и **Гъньов** *ф*. Карловско, Пловдив, 1900, Ковачевица (Гоцеделчевско).

Гърба̀н *ф* — вм. Гурбанов. (Лазар Гърбан, Елена, 1833).

Гърбаса̀нов *ф* — от диал. **гърбаса̀н* 'гърбав човек'. Казанлък, Стара Загора.

Гърбата *пр* — от диал. *гърба* 'гърбав или попрегърбен човек'. **Гърбов** *ф.* Сухиндол, 1917, Ново село (Троянско), Русе.

Гърбатѝлов *ф* — от диал. **гърбатѝл* 'гърбав човек'. Пловдив.

Гърба̀тов *ф* — от прякор *Гърба̀тия*. Русе.

Гърба̀чев *ф* — от диал. *гърба̀ч* '1. кожен бич; 2. гърбав човек'. Пловдив, Стара Загора, Славяново (Плевенско).

Гърба̀шев *ф* — разновидност на Гърбачев. Кърджали.

Гърбашлѝев *ф* — от диал. **гърбашлѝя* 'който често носи или си служи с гърбач?' Прослав (Пловдивско).

Гърбев *ф* — от прякор *Гърбе, Гърбьо* 'гърбав човек'. Пловдив, Пазарджик, Мирково (Пирдопско), Казичене (Софийско).

Гърбелов *ф* — от прякор *Гъ̀рбела* 'гърбавия'. Смолянско.

Гърбѐшков *ф* — от прякор *Гърбѐшко* 'гърбушко'. Панагюрище.

Гърбѝчев *ф* — от прякор *Гърбѝцата*. Стара Загора, Разград.

Гърбоза̀нов и **Гърбуза̀нов** *ф* — разновидност на Гърбасанов. Русе.

Гърбола̀шки *ф* — от прякор *Гърбола̀ко* 'гърбавия'. Лакатник (Своге нско).

Гърбу̀зов *ф* — разновидност на Гърбузанов (?) Севлиево, Варненско.

Гърбу̀тов *ф* — от диал. **гърбу̀т* 'гърбица?'. Пловдив.

Гърбу̀чев *ф* — от диал. **гърбу̀ч* 'гърбав човек'. Пловдив.

Гъргалов *ф* — навярно сродно с Гърганов. Гостиля (Белослатинско).

Гъргара̀нете род — от диал. **гъргара̀н* 'който много гъргори, бърбори'. Липница (Ботевградско). **Гъргара̀нов** *ф.* Липница.

Гъргарѝчев *ф* — от диал. *гъргарѝца* 'гъгрица'. Варна, 1893, 1908, Търново.

Гъргар *м* — от Гъргор с преход на *о* в *а*, както при Тодар. **Гъргаров** *ф.* Брезник, 1900.

Гърго *м* — съкрат. от Гъргор. **Гъргов** *ф.*

Гъргор *м* — видоизменено от Григор. Софийско, Своге нско, Аспарухово (Ломско). **Гъргоров** *ф.* Своге нско, Бела Слатина (гроб).

Гъргорѐна *ж* — женска форма от Гъргор. Редина (Своге нско).

Гъргорѝн *м* — от Гъргор + *ин*. Софийско. **Гъргорѝнов** *ф.*

Гъргорѝна и **Гъргорѝнка** *ж* — женска форма от Гъргор или от Гъргорин. Софийско, Своге нско (типично за Брезе).

Гърда *ж* — женска форма срещу Гърдьо.

Гърда̀к *м* — прякорно име от Гърдьо. **Гърда̀ков** *ф.* Смолско (Пирдопско).

Гърда̀н *м* — от Гърд(ьо)+*ан*. **Гърда̀нов** и **Гърда̀новски** *ф.* Крушево (Македония).

Гърде *м* — разновидност на Гърдьо. **Гърдев** *ф.*

Гърден *м* — вж. Гръден.

Гърджалийски и **Гърджалиски** *ф* — от Кърджалийски с озвучаване на *к* в *г*. Мездра, Царевец (Врачанско), Русе.

Гърджелишки *ф* — разновидност на Гърджалийски. Русе.

Гърджѝлов *ф* — от Кърджилов с озвучаване на *к* в *г*. Пловдив.

Гърджов *ф* — от Кърджев с озвучаване на *к* в *г*.

Гърди *м* — разновидност на Гърдьо. Калофер. **Гърдев** *ф.*

Гърдѝца *ж* — от Гърд(а)+*ица*. Синод. именник.

Гърдѝчко *м* — умалит. от Гърди, Гърдьо. **Гърдѝчков** *ф.*

Гърдо *м* — успоредна форма на Гърдьо с твърдо окончание. Казанлък, 1860, Калофер. **Гърдов** *ф.* **Гърдовски** *ф.* Боженица (Ботевградско).

Гърдьо *м* — от диал. *гърд* 'грозен' — защитно име: да му е грозно името, за да е здрав и хубав човекът; срв. Грозьо. Габрово, 1843, Казанлък, 1853, Ямбол. **Гърдев** *ф.* Калофер (Възраждането), Карловско, Батак, Абланица (Гоцеделчевско — помак), Гагаля (Русенско). **Гърдевски** *ф.* Разград.

Гържалов *ф* — от Кърджалов с озвучаване на *к* в *г* и преход на *дж* в *ж*. Сърнево (Старозагорско).

Гъркѝнов *ф* — видоизменено от Гъркинин.

Гъркѝня *ж* — от *гъркѝня* с някогашно значение 'гражданка'; срв. Граждоменка. Бр. Миладинови. **Гъркѝнин** *ф.*

Гърков *ф* — от прякор *Гъ̀рка*; срв. Влахов. Кнежа, 1893, Берковица, Лом, 1896, Хасково, 1893, Стара Загора, Чепинци (Софийско), Драгошиново (Самоковско).

Гърла̀нов *ф* — от диал. **гърла̀н* 'лаком човек' или 'човек с гръмлив глас'. Свищов, 1888.

Гърлев и **Гърльов** *ф* — от прякор *Гъ̀рльо* 'гърлест или лаком човек'. Панагюрище, Казанлък, Пловдив, Рашково (Ботевградско).

Гърлински *ф* — от с. Гърло (Брезнишко). Кюстендил.

Гърлѝчков *ф* — от птицата *гърлѝца, гърлѝчка*. Щип, 1917.

Гърля̀нов *ф* — от диал. **гърля̀н* 'гърлест човек'. Самоков, Черквица (Никополско).

Гърлянски *ф* — от с. Гърло (Брезнишко). Пещера.

Гърма̀нов *ф* — от прякор *Гърма̀н*; вж. Гърмидолов.

Гърмидо̀лов и **Гърмидо̀лски** *ф* — от диал. **гърмидо̀л(ец)* 'човек с гръмлив глас'. Лясковец, Горна Оряховица, Пловдив.

Гърмѝлов *ф* — от диал. **гърмѝло* 'гръмогласен човек'. Сливен.

Гърмодо̀лов и **Гърмодо̀лски** *ф* — разновидност на Гърмидолов. Луковит, Тишаново (Кюстендилско).

Гърму̀чев *ф* — от диал. **гърму̀ч* (вж. Гърмидолов) или видоизменено от Гърбучев. Пловдив.

Гърнашки *ф* — от колиби Гърневци (Търновско). Катунец (Ловешко).

Гърненски *ф* — от колиби Гърня (Дряновско).

***Гърно** *м* — успоредна форма на Гърньо с твърдо окончание. **Гърновски** *ф*.

Гърньо *м* — а) от Гръдньо с изпадане на *д*; б) защитно име по малоценен предмет; срв. Блехо, Скобел, Брусьо. Н. Геров. **Гърнев** *ф*. Габрово, 1900, Панагюрище, Разград, Илинден (Гоцеделчевско), Драбишна (Ивайловградско), Враца. **Гърньов (Гръньов)** *ф*. Боженица, Новачене (Ботевградско). **Гърневски** *ф*. Бреница (Белослатинско), Марково (Пловдивско), Пловдив. **Гърньовски** *ф*.

***Гъ̀ро** *м* — съкрат. от Гъргор или видоизменено от Гаро (смятано за 'селско' с *а*). **Гъров** *ф*. Церецел (Свогенско), Пловдив.

Гърчѐто *пр* — от *гърчѐ*; срв. Гърков. Водица (Поповско), 1917.

Гърчѝлов *ф* — видоизменено от Горчилов (?) Силистра (гроб).

Гърчка *ж* — женска форма от Гърчо. Радомирско.

Гърчо *м* — умалит. от Гърдьо (Гърдчо) или от Гъро. **Гърчев** и **Гърчов** *ф*. Самоков, Сандански, Панагюрище.

***Гършко** *м* — умалит. от Гърчо. **Гършков** *ф*. Харманлии, 1893.

Гърьо *м* — успоредна форма на Гъро с меко окончание. **Гърев** *ф*. Калояново (Пловдивско), Пазарджишко.

Гъса̀ров и **Гъса̀рски** *ф* — от *гъса̀р* 'който отглежда или пасе гъски'. Долни Луковит (Ореховско), 1917, Литаково (Ботевградско).

Гъса̀шки *ф* — от прякор *Гъса̀кя* 'гъсока'. Гурково, Новачене (Ботевградско).

Гъсе *м* — от „селското" Гусе. Брезник.

Гъска *м* — от *гъска* — защитно име; срв. Кравко, Воло. Дря̀ново, р. 1929 (полуциганин). **Гъскин** *ф*. Зидарци (Радомирско).

Гъско̀ *м* — разновидност на Гъска. **Гъсков** *ф*. Орехово, Юнаците (Пазарджишко), Пловдив, Асеновград.

Гъскьо *м* — успоредна форма на Гъско с меко окончание. **Гъскев** *ф*.

Гътлев *ф* — от прякор *Гътльо* 'гърлест човек' (от рум. gît 'гърло'); срв. Гърлев. Свищов.

Гътря̀ков *ф*. Айтос.

Гътьо *м*. Търговишко, 17 в.

Гъцо *м* — съкрат. от Гаврил или Гануш с изясняване на неудареното *а* в *ъ*; успоредна форма на Гацо. **Гъцев** и **Гъцов** *ф*. Разград, Крапец (Балчишко).

Гъче *м* — по-стара форма на Гъчо. Калофер, 1853. **Гъчев** *ф*.

Гъчко *м* — умалит. от Гъчо или от Гъцо. **Гъчков** *ф*. Варна.

Гъчо *м* — съкрат. от Гаврил с изясняване на неудареното *а* в *ъ* или от Гънчо с изпадане на *н*. Калофер, 1845, 1860, 1965, Михилци (Калоферско). **Гъчев** *ф*.

Гьобеклѝев *ф* — от диал. *гьобеклѝя* 'коремест' (тур. göbekli).

Гьо̀вчо *м* — вм. Йовчо (писано в миналото с начално *г*, което не се изговаряло). **Гьо̀вчев** *ф*. Асеновград, 1950.

Гьо̀го *м* — видоизменено от Георги. **Гьо̀гов** *ф*. Гагово (Поповско).

Гьозу̀мов *ф* — от *гьозу̀м* 'джоджен'.

Гьо̀ка *м* — вм. Гьоко. Варна.

Гьо̀ко *м* — видоизменено от Георги. Бистрица (Софийско). **Гьо̀ков** *ф*. Разград, 1893, Гагово (Поповско), Болярино (Пловдивско), Голямо Асеново (Хасковско), Стара Загора.

Гьокчермѐнски и **Гьокчерѐнски** *ф* — от някое село Гьокчерен или Гьокчермен. Карнобат, 1893, 1917.

Гьо̀ла *ж* — съкрат. от Маргьола. Брезник.

Гьо̀мов *ф*.

Гьо̀на *ж* — женска форма от Гьоне, Гьоно. Брезник. **Гьо̀нински** *ф*. Михайловград.

Гьондѐров и **Гьондѐрски** *ф* — от тур. gönder 'прът, остен'. Варна, 1920.

Гьо̀ндо *м* — от Гьоно с вмъкнато *д*. **Гьо̀ндов** *ф*.

Гьонѐ *м* — югозападна форма на Гьоно (в Доброславци, Софийско: от Григор). Радомир. **Гьо̀нев** *ф*. Доброславци.

Гьо̀нко *м* — умалит. от **Гьоню**, Гьоне. **Гьо̀нков** *ф*. Костенец, Пазарджишко.

Гьо̀но *м* — видоизменено от Георги. Софийско. **Гьо̀нов** *ф*. Софийско, Добри дял (Горнооряховско), Миланово (Свогенско).

Гьо̀нчо *м* — умалит. от Гьоно. Ихтиман.

Гьо̀ньо *м* — успоредна форма на Гьоно с меко окончание. Свобода (Чирпанско). **Гьо̀нев** *ф*. Добри дял (Горнооряховско).

***Гьо̀па** *м* — разновидност на Гопа (?) **Гьо̀пин** *ф*.

Гьо̀ра *ж* — женска форма от Гьоре. Н. Геров. **Гьо̀рин** *ф*. Бучин проход (Софийско), 1893.

Гьо̀рга *ж* — женска форма от Георги. **Гьо̀ргин** *ф*. Бели Искър (Самоковско).

Гьорга̀ки *м* — умалит. от Георги с гръцка наставка *-аки*. Старо. **Гьорга̀кев** и **Гьорга̀киев** *ф*. Стара Загора, 1849, Горна Оряховица, 1908.

Гьо̀рге *м* — звателна форма от Георги. Ямболско. **Гьо̀ргев** *ф*.

Гьòрги *м* — говорима форма на Георги. **Гьòргьов** *ф.* Ботевград. **Гьоргьовски** *ф.* Пловдив.

Гьоргѝн *м* — вм. Гергин. Брезнишко.

Гьоргѝна *ж* — женска форма от Георги. Ботевградско.

Гьоргѝца[1] *м* — от Гьорг(и)+ *ица*. Плевен, 1843.

Гьоргѝца[2] и **Гьоргѝчка** *ж* — женска форма от Гьорги. Ботевградско, Софийско, Шумен.

Гьоргѝш *м* — от Гьорг(и)+*иш*. Тутракан, 1893. **Гьоргѝшев** *ф.*

Гьоргѝя *ж* — женска форма от Гьорги. Своґенско, Михайловград.

Гьòрго *м* — видоизменено от Георги. **Гьòргов** *ф.*

Гьорѐ *м* — югозападна форма на Георги. Софийско. **Гьòрев** *ф.*

Гьоричко *м* — умалит. от Гьоре. **Гьоричков** *ф.* Враца.

Гьòрмов *ф.* Свищов.

Гьорỳнда *м* — домашна форма на Гьоре. Велес. **Гьорỳндов** *ф.*

Гьòрче *м* — умалит. от Гьоре. Македония. **Гьòрчев** *ф.*

Гьотлѝйски *ф* — от диал. *гьотлѝя* 'гъзест' (от тур. götlü).

Гьòто *м* — от Гьоно с друго окончание, успоредна форма на Гето. **Гьòтов** *ф.* Рила (Станкедимитровско), 1917.

Гьòце *м* — домашна форма на Георги. Ботевград.

Гьòчо *м* — умалит. от Георги, успоредна форма на Гочо. Н. Геров. **Гьòчев** *ф.* Широка лъка (Девинско), Пловдив.

Гьòша *ж* — женска форма от Гьоше, Гьошо.

***Гьошàрко** *м* — разширено от Гьоше. **Гьошàрков** *ф.* Ковачевци (Самоковско).

Гьòше *м* — умалит. от Георги. Софийско. **Гьòшев** *ф.*

Гьошенлѝйски *ф* — от някое село с подобно име. Варна, 1900.

Гьòшо *м* — разновидност на Гьоше. Ботевград. **Гьòшев** *ф.*

Гюбѐлев *ф* — от тур. gübel 'шишкаво дете, топарлаче'. Карнобат, 1908.

Гюбрѐна *ж.* Радомирско, нар. песен.

Гювѐза *ж* — от тур. güvez 'тъмночервен, виолетов'; срв. Румена. Пловдив, р. 1893, Санданско, Криводол (Врачанско), Баня (Михайловградско).

Гюверджелѝев *ф* — от диал. *гюверджилѐ* 'селитра' (тур. güherçile). Етрополе.

Гювешѐков *ф* — вж. Гивешеков. Малко Търново, 1917.

Гювѝйски *ф.*

Гюдеров *ф* — от тур. güderi 'обработена еленова кожа; пергамент'. Дебърско, Никопол.

Гю̀джев *ф* — от тур. güç -cü '1. мъчен, труден; 2. сила, мощ'. Варна.

Гюджѐнов и **Гюджѐнев** *ф* — от тур. göcen 'зайче' или от gücenmek 'обиждам, се, сърдя се'. Стара Загора, Мирково (Пирдопско).

Гюджỳков *ф* — от тур. gücük 'слаб, безсилен'.

Гю̀доров и **Гю̀дуров** *ф* — вм. Гюдеров или Гюндуров. Шишманово (Самоковско).

Гюдю̀лев и **Гюдю̀лов** *ф* — от диал. *гюдюл* 'шуто, строшено гърне или стомна' (от тур. güdük 'без опашка, безобразен'). Свищов, 1869, Крън (Казанлъшко), 1920.

Гюзѐлев *ф* — от диал. *гюзѐл* 'хубав, красив' (тур. güzel). Габрово (Възраждането), Свищов, 1869, Лясковец, Нова Загора, Стара Загора.

Гюка *м* — вм. Гюко. Бърдарски геран (Белослатинско). **Гюков** *ф.*

Гюко *м* — от Гюрко с изпадане на *р.* **Гюков** *ф.* Бърдарски геран, Провадия.

Гюкчеренлѝ и **Гюкчерѐнов** *ф* — вж. Гьокчеренски. Шумен, 1861, 1870.

Гюла *ж* — от *гюл* 'роза' (пер.-тур. gül). Софийско, Своґенско.

Гюладжѝев *ф* — от пер.-тур. gülağacı 'розов храст'.

Гюлбàров и **Гюлбàрев** *ф* — а) от пер.-тур. gül bahar 'пролет с рози'; б) от разговорно *гюлбàра* 'вид игра на табла'. Пловдив.

Гюлгелѝев *ф* — от някое село с подобно име (от тур. gölgeli 'сенчест, усоен'). Габрово, 1893, София, 1893.

Гюлджѝев *ф* — може би от Кюлджиев с озвучаване на *к* в *г.* Габрово, 1900.

Гюлемѐров *ф* — вж. Гелемеров. Никопол.

Гюлемѐтов *ф* — видоизменено от прякор *Гюлмѐто* 'който много се смее' (от тур. gülme 'смях'). Типично за Брацигово; Пещера.

Гюлка *ж* — умалит. от Гюла. Слатина (Станкедимитровско), Пещера (Радомирско).

Гюлмѐзов *ф* — от тур. gülmez 'който не се смее, навъсен, сериозен'. Сливен, 1883, Варна, 1893.

Гю̀ло *м* — от *гюл*; вж. Гюла. **Гюлов** *ф.* Калчево (Ямболско).

Гю̀лски *ф* — навярно вм. *Гюлински, от Гюла. Друган (Радомирско).

Гюлỳшев *ф* — от тур. gülüş 'смях'. Гоце Делчев, 1917.

Гюлфидàнов *ф* — от пер.-тур. gülfidan 'розов храст'. Пловдив.

Гюлчо *м* — умалит. от Гюло, Гюльо. **Гюлчев** *ф.* Патриарх Евтимиево (Пазарджишко).

Гюлчерели *ф* — от някое село с подобно име (от пер.-тур. gülçehreli 'прекрасен като роза'. Тулча, 1857.

Гю̀льо *м* — от *гюл*; вж. Гюла. **Гю̀лев** *ф.* Карнобат, Панагюрище, Чаушли (Чаталджанско).

Гюля̀шки *ф* — от диал. *гюля̀ш* 'сладкиш с гюлова вода' (пер.-тур. güllâç). Раковица (Кулско).

Гюмба̀бов *ф* — разновидност на Гимбаров.

Гюмѐзов *ф* — от Гюлмезов с изпадане на *л*.

Гюмѝшев *ф* — вм. Гюмюшев. Могиляне (Беленско), Казичене (Софийско).

Гюмов *ф* — от *гюм* (тур. güğüm). Банско.

Гюмрѝя *ж*. Трънско.

Гюмрюкчѝев *ф* — от остар. *гюмрюкчѝя* 'митничар' (тур. gümrükçü). Стара Загора.

Гюму̀шев *ф* — вм. Гюмюшев. Търново, 1870.

Гюмю̀шев *ф* — от прякор *Гюмюш(а)* 'който има добър, благ характер' (от тур. gümüş 'сребро, сребърен'). Котел, Карлово, 1878, Лом, 1900, Хасково, Пловдив, Варна.

Гюна *ж* — разновидност на Гьона. Пещера.

Гюндичев *ф*. Пещера.

Гюнду̀зов *ф* — от тур. gündüz 'денем; надница'. Сопот.

Гюнду̀ров *ф* — вж. Гюндюрев. Ихтиман.

Гюндю̀рев *ф* — а) от тур. günder 'прът, остен'; б) от тур. güldürmek 'разсмивам'.

Гюнка *ж* — умалит. от Гюна. **Гю̀нкин** *ф*. Самоков.

Гюпча̀нов *ф* — от диал. *гюпча̀н(ин)* 'циганин'.

Гюра[1] *ж* — женска форма от Гюро. Софийско, Своге́нско, Радомирско, Етрополе.

Гюра[2] *м* — западна форма на Гюро. Трън, 1893.

Гюра̀шки *ф* — може би видоизменено от Герашки. Гол. Конаре (Пловдивско).

Гю̀рга *ж* — успоредна форма на Гюргя със затвърдяване на второто *г*. Трън, Брезнишко, Пазарджишко, Пловдивско, Сандданско.

Гюрга̀ки *м* — разновидност на Гьоргаки. Бургаско.

Гюрга̀на *ж* — от Гюрг(а)+*ана*. **Гюрга̀нин** *ф*. Брацигово.

Гюргелѐна *ж* — разширено от Гюргена. Върдоловци (Годечко), Луково (Свогенско).

Гюргелѝн *м* — разширено от Гюрген. Софийско, нар. песен.

Гюргѐн *м* — от Гюрг(и)+*ен*.

Гюргѐна *ж* — от Гюрг(а), Гюрг(я)+*ена*. ЮЗБ, типично за Свогенско.

Гюрги *м* — видоизменено от Гьорги, Георги. **Гюргев** *ф*.

Гюргѝна, Гюргѝца, Гюргѝя *ж* — писмена разновидност на Гьоргина, Гьоргица, Гьоргия.

Гю̀ргя *ж* — скъсено от Гюргия. Пиринско, Благоевградско.

Гюрда̀л *м*. Н. Геров.

Гюрджеклѝев *ф* — от някое село с подобно име (от тур. gürcek 'доста обилен'). Пещера, Братаница (Пазарджишко), Пловдив.

Гюрджѝев и **Гюрджѝйски** *ф* — от диал. **гюрджѝя* 'грузинец' (тур. Gürcü). Айтос, Стара Загора.

Гю̀рджо *м* — от Гюрчо с озвучаване на *рч* в *рдж*. Велинград, нар. песен. **Гю̀рджов** *ф*. Панчарево (Софийско).

Гю̀ре *м* — успоредна форма на Гюро. **Гю̀рев** *ф*.

Гюреджѝев *ф* — разновидност на Гюрджиев или от с. Гюреджия (Следници, Елинпелинско).

Гюрѐцов *ф* — от диал. **гюрѐц* 'борец' (от тур. güreş). Плевен.

Гюрѝла *м* — вм. *Гюрил, от Гюр(о)+*ил*. В нар. песен.

Гюрѝца[1] *ж* — умалит. от Гюра. Етрополе, Долни Богров (Софийско).

Гю̀рица[2] *м* — от Гюр(а)[2]+*ица*. Трънско, нар. песен.

Гюрко *м* — умалит. от Гюро. **Гюрков** и **Гюрковски** *ф*. Македония.

Гюрлѐто *пр* — от тур. gürleme 'шум, врява'. Ловеч, 1878.

Гюрлѝев *ф* — от някое село с подобно име (от тур. gür 'обилен'

Гюрмѐзов *ф* — навярно от Гюлмезов с преход на *л* в *р*. Пловдив.

Гюро *м* — видоизменено от Георги. На разни места из страната. **Гюров** и **Гюровски** *ф*.

***Гюру̀н** *м* — от Гюр(о)+*ун*. **Гюру̀нов** *ф*. Лозен (Софийско).

***Гюрчѝн** *м* — от Гюрч(о)+*ин*. **Гюрчѝнов** *ф*.

Гюрчо *м* — умалит. от Гюро. **Гюрчов** *ф*. Трудовец (Ботевградско).

Гютмѐнски *ф* — от диал. **гютмѐн* '?' (нещо във връзка с тур. göt 'задник'). Орехово.

Гюфикчѝев *ф* — от диал. **гюлфикчѝя* '?' Севлиево.

Гюхпалов *ф* — от с. Гьок пала (Михайлово, Старозагорско). Стара Загора.

Гюца *ж* — съкрат. от Гюрица[1]. Михайловград.

Гюша *ж* — женска форма срещу Гюшо. Кътина (Софийско).

Гюшеров *ф*. Пловдив.

Гюшко *м* — умалит. от Гюшо. **Гюшков** *ф*. Велинград (гроб).

Гюшлѝнов *ф*. Стара Загора.

Гюшо *м* — от Гюро с друго окончание.

Гя̀вола *пр* — от диал. *гя̀вол* 'дявол'; вж. Дяволов. Ботевград, Михайловград. **Гяволо̀вски** *ф*. Ботевград. **Гя̀волете** — род в Церецел (Свогенско).

Гяволчѐв *ф* — от прякор *Гяволчѐто*; вж. Гявола. Самоков.

Гяву̀ров *ф* — от *гяву̀р(ин)*; вж. Гяуров. Панагюрище.

Гя̀дин *ф* — от диал. *гя̀да* 'заядлив човек'. Самоков.

Гя̀мо *м* — от Гемо с югоизточно свръхякане, както Дюлгяров. **Гя̀мов** *ф*.

Гя̀на *ж* — от Гена с вторично якане или от новогръцкото изписване на Яна — Γιαννα. **Гя̀нин** *ф*. Ник. Милев.

Гя̀но *м* — от Гено с вторично якане. **Гя̀нов** *ф*. Стара Загора, 1917.

Гя̀нче *м* — от новогръцкото изписване на Яни — Γιαννι. Кюстендил, 1893. **Гянчев** *ф*.

Гя̀то *м* — от Гето с вторично якане. **Гя̀тов** *ф*. Пловдив.

Гяурджѝков *ф* — от диал. *гяурджѝк*, умалит. от гяур. Пороище (Разградско).

Гяу̀ров и **Гяу̀рски** *ф* — от *гяур* (ар.-тур. gâvur 'немохамеданин') — така наричали ония българи, които не искали да носят фес. Севлиево, Велинград, Беброво (Еленско).

Гя̀щев *ф*.

Д

Даалѝев *ф* — от диал. *даалѝя*; вж. Даалов. Павликени.

Даълòв *ф* — от тур. dağlı 'планинец'. Габрово, Стара Загора.

Даалъ̀боев *ф* — от даалъ Бойо 'планинеца Бойо'. Стара Загора, 1849.

Дàбе *м* — разновидност на Даби. Дебърско. **Дàбев** *ф*.

Дàби *м* — съкрат. от Дабижа. Търново, 1845, Габрово, 1935. **Дàбев** *ф*.

Дабѝжа *м* — старо пожелателно име „да бъде жив". **Дабѝжев** *ф*. Равногор (Пещерско).

Дабижив *м* — по-стара форма на Дабижа. Софийско, Пернишко, 15—16 век.

Дàбко *м* — умалит. от Даби, Дабо. Трявна, Габровско, Варна. **Дàбков** *ф*. Габрово, Бежанци (Ивайловградско), Джебел (Момчилградско), Варна. **Дàбковски** *ф*. Скравена (Ботевградско).

Дàбо *м* — съкрат. от Дабижа, Дабижив. **Дàбов** *ф*. Станке Димитров, 1879, Лясковец, Плевен. **Дàбовски** *ф*. София, 1889.

Дàбчо *м* — умалит. от Дабо, Даби. **Дàбчев** *ф*. Габрово, 1900, Скопие, 1911, 1935, Шумен.

Дàбьо *м* — разновидност на Даби. **Дàбьов** *ф*. Ник. Милев.

Даваджѝев *ф* — от диал. *даваджѝя* 'ищец пред съд' (ар.-тур. dâvacı). Търново.

Давàрски *ф* — от тур. davar 'овца'. Пловдив.

Дàвер *м* — далечно видоизменение от Давид (?) Еленско, Шумен. **Дàверов** *ф*. Бела Слатина, 1893, Русе, Габрово.

Давѝд *м* — библейско име — евр. „възлюблен". Старо, рядко. **Давѝдов** *ф*.

Давѝдко *м* — умалит. от Давид. ЮЗБ, Михайловградско. **Давѝдков** *ф*.

Дàвин *м* — от Дафин с диалектен изговор на *ф* като *в*. Брезник. **Дàвинов** *ф*.

Дàвина *ж* — от Дафина; вж. Давин. Брезник, Осеново (Благоевградско). **Дàвиници** — род в Праужда (Белоградчишко).

Дàвка *ж*, **Дàвко** *м* — писмена разновидност на Дафка, Дафко.

Дàвна *ж* — съкрат. от Давина или направо от гр. δάφνη. Станке Димитров, 1845.

Дàво *м* — съкрат. от Давид. **Дàвов** *ф*. Велес, 1844.

Давòй *м* — разширено от Даво. Търново, нар. песен.

Даврàнов *ф* — от тур. davran 'действувай; оказвай съпротива'. Ихтиман.

Даврỳев *ф* — от Довруев с преход на *о* в *а*. Разград.

Давỳлев *ф* — разновидност на Даулов. Етрополе.

Дàвчо *м* — умалит. от Давид или от Дафин. Поповица (Асеновградско), 1911, Шишманци (Пловдивско), Радомир. **Дàвчев** *ф*. Пловдив, 1900, Русе, Петрич.

Даганов *ф* — вм. Драганов или Доганов (?) Самоков.

Дагарàдинов *ф* — от Дъгарадин с второ окончание *-ов*. Банско, 1905.

Дагàрски *ф* — от тур. dağar 'кожена торба'. Попово (Софийско).

***Даге** *м* — успоредна форма на Даго. **Дàгев** *ф*. Пловдив.

***Дàгне** или ***Дàгньо** *м*. **Дàгнев** *ф*. Пловдив.

Дàго *м* — съкрат. от Дагор. **Дàгов** *ф*. Пловдив.

Дàгол *м* — от Дагор с преход на *р* в *л*. Котел. **Дàголов** *ф*.

Дагор *м* — вм. Диагор. **Дагòров** *ф*. Калофер (Възраждането), 1903, Стара Загора, 1897, Пловдив, 1900, Пазарджик, 1905.

Дàда *ж* — от Дана или Дака, Даца с детско повтаряне на първата сричка; срв. Дида, Додо. Ник. Милев, Н. Геров.

Дадàков *ф*. Карнобат, 1900.

Дадал *м* — от Дад(о)+*ал* (?) **Дадалев** *ф*. Брегово (Видинско), **Дадалов** *ф*. Разград.

Дадарев *ф* — разновидност на Дадалев (?) Бояна.

Дада̀чев и **Дада̀чов** *ф* — от диал. **да-да̀ч* 'давач'; вж. Дайо. Пловдив, 1897, 1900.

Да̀дел *м* — от Дад(о)+*ел*. **Да̀делов** *ф*. Ръжево Конаре (Пловдивско).

Да̀до *м* — от Дано или Дако, Дачо с детско повтаряне на първата съгласна; срв. Дада, Додо. **Да̀дов** *ф*. Радомир, 1893, Благоевград.

Даемов *ф* — от рум. Daină? Русе.

Даеров *ф* — може би вм. Дайров. Велинград.

Дайиски и **Дайски** *ф* — от диал. *дайя* 'разпасан, развилнял се еничарин'; вж. Даиов. Пловдив, Самоков.

Даио̀в *ф* — от тур. daği 'планински; дайя'. Шумен, 1944.

Дайжѝков *ф* — навярно вм. Даржиков. Стара Загора.

Да̀йко *м* — умалит. от Дайо. **Да̀йков** *ф*. Етрополе.

Да̀йкя *ж* — женска форма от Дайо, Дайко. Етрополски манастир, 1648.

Дайлѐр *м*. Новопазарско, нар. песен.

Дайлѝев *ф* — съкрат. от Даалиев. Стара Загора.

Да̀йло *м* — от Дальо с премет на йотацията. **Да̀йлов** *ф*. Варна.

Даймàнди *м* — видоизменено от Диаманди. **Даймàндиев** *ф*. Пловдив.

Даймя̀н *м* — от Дамян с удвояване на йотацията. **Даймя̀нов** *ф*. Калофер, 1914.

Даймя̀на *ж* — женска форма от Даймян. Болярци (Асеновградско).

Дайнел *м* — от Дайн(о)+*ел*. **Дайнелов** *ф*. Калофер, 1861, Цариград, 1860, Русе, 1870.

Да̀йно *м* — от Даньо с премет на йотацията или от Дай(о)+*но*. **Да̀йнов** *ф*. Разград. **Да̀йновски** *ф*.

Да̀йнол *м* — от Дайн(о)+*ол*. **Да̀йнолов** *ф*. Русе.

Да̀йо *м* — пожелателно име: дай му, боже, всичко. **Да̀ев** *ф*. Йоаким Груево (Пловдивско), Пловдив.

Дайрѐоглу *ф* — „син на Дайрето (от ар.-тур. daire 'дайре'). Стара Загора, 1873.

Дайро̀в *ф* — съкрат. от Дайреоглу. Стара Загора, 1910.

Да̀йски *ф* — вм. Данийски. Попово, 1927.

Да̀йчо *м* — умалит. от Дайо. Шумен, Литаково (Ботевградско — циганин). **Да̀йчев** *ф*. Девня (Варненско), 1860, Шумен, Бургас. **Да̀йчов** *ф*. Баница (Врачанско), Вършец — циганин.

Да̀ка *ж* — женска форма от Дако. Своде, Скравена, Трудовец (Ботевградско), Трънско.

Дака̀ш *м* — от Дак(о)+*аш*. Горна Оряховица, 1894. **Дака̀шев** *ф*. Горна Оряховица, 1900, Плевен, 1917.

Да̀ки *м* — съкрат. от Йордаки. Омуртаг. **Да̀кев** *ф*. Омуртаг, Варна.

Да̀ко *м* — съкрат. от Йордан. СЗБ. **Да̀ков** *ф*. Белослатинско, Луковит, Ботевградско, Свищовско, Енево (Новопазарско). **Да̀ковски** *ф*.

Да̀кьо *м* — успоредна форма на Дако с меко окончание. **Да̀кьов** *ф*. Враца, Трудовец (Ботевградско).

Далабѐров *ф* — може би нарочно видоизменено от *Далаверов. Кричим.

Далавѐрата *пр* — от *далавѐра*. Стара Загора, 1940.

Дала̀йков *ф*. Пловдив.

Далаклѝев *ф* — може би видоизменено от Далакчиев. Плевен.

Далакманов и **Далакмански** *ф* — вж. Далъкманов, Далъкмански. Пловдив, Русе.

Дала̀ков *ф* — съкрат. от Далакчиев. Младово (Сливенско), 1900, Сливен, Карнобат, Стара Загора.

Далакчѝев *ф* — от диал. *далакчѝя* 'народен лечител на болестта д а л а к (синя пъпка)'. Медвен (Котленско), 1883, Скравена (Ботевградско).

Даламо̀в *ф* — от тур. dalama 'ухапване, ужилване'. Пловдив.

Далата *пр* — съкрат. от Будалата (?) Плевен, 1900.

Далгачлѝев *ф* — от с. Далгач (Търговишко).

Далдаба̀нов *ф* — от тур. daltaban '1. голтак, скитник; 2. простак'. Айтос.

Да̀ле *м* — западна форма на Дальо. Врачанско. **Да̀лев** *ф*.

Далѐй *м* — разширено от Дальо, Дале. **Далѐев** *ф*. Пловдив.

Да̀леков *ф* — от Далев с вмъкнато *ек*. Ловеч.

Далѐмски *ф*. Розовец, Брезово (Пловдивско).

Далѝна *ж* — от Дал(ьо)+*ина*. Шумен, р. 1959.

Далио̀н *м* — от Дал(е)+*ион* по образеца на Иларион, Щерион. Михайловград, р. 1928.

Далитров *ф*.

Да̀лка *м* — умалит. от Даринка. Владая.

Далкаладж *пр* — вж. Далкалъчев. Търново, 1845.

Далкалъ̀чев *ф* — от тур. dalkılıç 'войнствен'.

Далкара̀нов *ф*.

Да̀ло *м* — разновидност на Дальо с твърдо окончание. **Да̀лов** *ф*. Котел, Пловдив, 1900, Търново, Русе, Варна.

Далу̀ков *ф* — от тур. daluyku 'дълбок сън' (?)

Да̀лча *ж* — женска форма от Далче. Радомир.

Да̀лче и **Да̀лчо** *м* — умалит. от Дальо, Дале. **Да̀лчев** *ф*. Солун.

Далъкманов и **Далъкмански** *ф* — от диал. **дълъкмàн* 'дълъг, висок човек'; срв. Длъгнеков. Карнобат, Русе.

Дàльо *м* — пожелателно име: а) да му е дал господ всичко; б) да обича да дава или да му дават; срв. Дайо. **Дàлев** *ф*. Дряново, 1900. **Дàльов** *ф*. Станке Димитров, 1879. **Дàлевски** *ф*. Брезово (Пловдивско), 1893, Русе. Д а л ь о в и ц а — местност в Разлива (Ботевградско)

Даляков *ф* — разновидност на Далеков. Ловеч.

Дамàдов *ф* — от пер.-тур. damat, -di 'зет'. Севлиево, Русе.

Дамàск *м* — съкрат. от Дамаскин. **Дамàсков** *ф*. Варна, Пловдив.

Дамаскѝн *м* — от *дамаскѝн* 'сборник с черковни поучения'; срв. Псалтир, Салтир. Девене (Врачанско), р. след поморче към 1937, Сопот. **Дамаскѝнов** *ф*. Горна Оряховица, 1844, София, 1865, Пловдив.

Дамашкѝн *м* — разновидност на Дамаскин. Вайганд.

Дамбỳлев *ф*. Пловдив.

Дамгалѝев *ф* — от диал. **дамгалѝя* 'бележит, известен' (тур. damgalı). Асеновград, Айтос, Стара Загора, Ивайловградско.

Дамгòв *ф* — от *дамгà* 'печат; петно' (тур. damga). Тетевен.

Дàме *м* — съкрат. от Дамян или от Адам. **Дàмев** *ф*.

Даменлиев *ф* — от някое село с подобно име. Пловдив.

Дамнян *м* — от Дамян с вмъкнато *н*. Ботевградско. **Дамнянов** и **Дамнянски** *ф*.

Дàмо *м* — съкрат. от Дамян или от Адам. **Дàмов** *ф*. Кърналово (Петричко), Пловдив.

Дамòк *м* — прякорно име от Дамо. **Дамòков** *ф*. Пловдив.

Дàмче или **Дàмчо** *м* — умалит. от Даме, Дамо. **Дàмчев** *ф*. Пловдив.

Дамя̀н *м* — име на календарски светец, евр. „победител". Из цялата страна. **Дамя̀нов, Дамя̀новски** и **Дамя̀нски** *ф*.

Дамя̀на и **Дамя̀нка** *ж* — женска форма от Дамян. Нарядко из цялата страна.

Дамя̀нко *м* — умалит. от Дамян. **Дамя̀нковски** *ф*. Горна Бешовица (Врачанско).

Дан *м* — съкрат. от Йордан или от Данаил. Етрополски манастир, 1648.

Дàна *ж* — съкрат. от Йордана или Богдана. Главно ЗБ. **Дàнин** *ф*. Ихтиман, Скравена (Ботевградско).

Дàнàджиев *ф* — от диал. *данаджѝя* 'телчар' (тур. danacı). Търговище, Петко Славейково (Севлиевско).

Данаджѝков *ф* — от тур. danacik 'теленце'. Трояново (Старозагорско), Стара Загора.

Данаѝл *м* — говорима форма на Даниил. Рядко, на разни места из страната. **Данаѝлов** *ф*.

Данаѝла и **Данаѝлка** *ж* — женска форма от Данаил. Етрополе, Мездра, Световрачане (Софийско).

Данаѝлчо *м* — умалит. от Данаил. **Данаѝлчев** *ф*. Ямбол.

Данакчѝев *ф* — вм. Данаджиев.

Данàчев *ф* — от диал. *данàче* 'теле'. София, 1906.

Дангалàков *ф* — от *дангалàк* 'висок и мършав човек; простак' (тур. dankalak). Пазарджик, Враца (външно лице).

Дангалòв *ф* — от диал. **дангалà* 'дангалак'. Славеино (Смолянско), Пловдив.

Дангалчев *ф* — от диал. **дангалче*, умалит. от дангала. Пловдив.

Дангарà *пр* — разновидност на Дангалов. Станке Димитров, 1879.

Дàнго *м* — от Данко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Дàнгов** *ф*. Ботевград, Самоков, Пазарджишко, Черешница (Македония). **Дàнговски** *ф*. Горна Митрополия (Плевенско), Плевен. **Дàнгата** *пр*. Ботевград.

Дàнгул *м* — от Данг(о)+*ул*. **Дàнгулов** *ф*. Панагюрище.

Дангỳлев и **Дангỳлов** *ф* — от диал. *дангỳл* 'заплес, простак' (тур. dangul). Пещера.

Дангỳров *ф* — от диал. *дангỳр*; вж. Дангулев. Брест (Никополско), Пазарджик.

Дангърски *ф* — от *дангър-дангър* 'междуметие за трясък, дрънкане'. Радомирско.

Дàндалов *ф* — от диал. *дàндала*; вж. Дандаров. Пловдив.

Данданòв *ф* — от диал. *дандані̀* 'гърмлив, безреден шум' (тур. dandana). Грудово, Годерци (Костурско).

Дандарѝнов *ф* — от диал. **дандарѝн* 'който вдига дандара' (?)

Дàндаров *ф* — от диал. *дàндара* 'шум, врява'. Панагюрище, Пловдив.

Дандик *м* — от Данд(о)+*ик*. Сливен, Шумен, нар. песен.

Дандѝл *м* — от Данд(о)+*ил*. **Дандѝлов** *ф*. Мрамор (Софийско), Русе.

Дàндо *м* — от Дано с вмъкнато *д*. **Дàндов** *ф*. Лозен (Софийско), Казанлък, Стара Загора.

Дàндол *м* — от Данд(о)+*ол*. **Дàндолов** *ф*. Габрово, 1843, 1900, Севлиево, 1893, 1917, Сеново (Разградско), Пловдив.

Дàндоровски *ф* — от диал. **дàндор* 'шум, дандания'. Кнежа.

Дàндулов *ф* — разновидност на Дандолов.

Дàндуров *ф* — разновидност на Дандоровски. Разград.

Дàндьо *м* — от Даньо с вмъкнато *д*. **Дандиев** *ф*. Дрянковец (Айтоско).

Дàнѐ *м* — западна форма на Даньо. **Дàнѐв** *ф*.

Дàнеков *ф* — от Данев с вмъкнато *ек*. Панагюрище.

Данѐл *м* — от Дан(о), Дан(е)+*ел*. **Данѐлов** *ф*. Гоце Делчев.

Данжурски *ф*. Крупник (Благоевградско).

Дàни *м* — североизточна форма на Даньо. Русе. **Дàнев** *ф*.

Даниѐл *м* — вм. Данаил с латински из говор на ηλ. Ново, рядко.

Даниѐла *ж* — женска форма срещу Даниел. Ново, рядко.

Даниѝл *м* — гр. Δανιήλ, име на библейски пророк, евр. „божи съдник". Рядко, черковно.

Данѝл *м* — съкрат. от Даниил, Данаил. Рядко.

Данѝлчо *м* — умалит. от Данил. **Данѝлчев** *ф*.

Данѝско *м* — някаква разновидност на Даньо или на Данаил. **Данѝсков** *ф*. Варна.

Дàнѝца *ж* — умалит. от Дана. Търговище, Михайловград.

Дàнка *ж* — умалит. от Дана. Из цялата страна. **Дàнкин** и **Дàнкински** *ф*.

Дàнко *м* — умалит. от Дано. Из цялата страна. **Дàнков** *ф*.

Дàнкол *м* — от Данк(о)+*ол*. **Дàнколов** *ф*. Миланово (Свогенско), Севлиево, 1917.

Дàнкул *м* — разновидност на Данкол. Ямбол, нар. песен.

Дàно *м* — съкрат. от Йордан (или Данаил). Главно СЗБ. **Дàнов** и **Дàновски** *ф*.

Дàнте *м* — по името на италианския поет Данте Алигиери. София, 1930.

Дантòн *м* — по фамилното име на френския революционен деец Жорж Жак Дантон. Единичен случай.

Дàнча *ж* — женска форма срещу Данчо. Овчарово (Шуменско).

Данчѝл *м* — от Данч(о)+*ил*. **Данчѝлов** *ф*. Станке Димитров, 1900.

Дàнчо *м* — умалит. от Дано, Даньо или направо от Йордан. Из цялата страна. **Дàнчев**, **Дàнчов** и **Дàнчовски** *ф*.

Дàнша *ж* — разновидност на Данча. **Дàншин** *ф*. Русе.

Дàньо *м* — съкрат. от Йордан (или от Данаил). Главно ИзБ. **Дàнев** *ф*. **Дàньов** *ф*. Етрополе. **Дàневски** *ф*.

Дàня *ж* — женска форма от Даньо. Кърджали, р. 1962.

Дàо *м* — от Дайо с изпадане на йотацията. **Дàов** *ф*. Самоков, 1893.

Дàпе *м* — възстановена неумалителна форма от Дапко, Дапчо. **Дàпев** *ф*. Елес (Драмско), Гоце Делчев.

Дàпко и **Дàпчо** *м* — фонетична форма на Дабко и Дабчо. **Дàпков** *ф*. Бежанци (Ивайловградско). **Дàпчев** *ф*. Кюстендил, 1900, Царичина (Свогенско).

Дàра *ж* — женска форма срещу Даро, Дарьо. Михайловград, р. 1898, Балша (Софийско), р. 1941, Чирпан.

Дарадàнов *ф* — от диал. *дарадàна* 'безредица'. Айтос, Бургас.

Дарадѝнов *ф* — разновидност на Дараданов (?) Ямбол, 1920.

Даракин *ф* — може би вм. *Даркин (от Дарка). Пловдив, 1893.

Дараклѐсов *ф*. Елин Пелин.

Даракли̇ев *ф* — от диал. **даракли̇я* '1. качулат; 2. ширококрак' (тур. daraklı). Долно Езерово (Грудовско).

Даракòв и **Даракев** *ф* — навярно съкрат. от Даракчиев. Пловдив, 1897, Русе.

Даракчѝев и **Даракчѝйски** *ф* — от *даракчѝя* 'съдържател на дарак' (тур. tarakçı, darakçı). Стара Загора, Елхово (Смолянско), Стубел (Михайловградско), Литаково (Ботевградско).

Дàрбоклѝев *ф* — от диал. **дарбоклѝя* '1. тънкосерко; 2. прен. скъперник' (от тур. dar 'тесен' и bok 'говно'). Пловдив.

Дàрвин *м* — по фамилното име на английския естественик Чарлз Роберт Дарвин. Рядко. Лом, р. 1910, Карлово, р. към 1940.

Дàрго *м* — от Дарко с озвучаване на *рк* в *рг*. **Дàргов** *ф*. Долна махала (Самоковско), Кюстендил, Хисара (Пловдивско), Шумен.

Даргъ̀нов *ф* — от тур. dargın 'сърдит, кисел'. Лясковец.

Дардалов *ф* — може би вм. Дарданов. Варна.

Дардàн *м* — от диал. *дардан* 'едър мъж' (гр. ντaρντάνα от ит. tartana). Бр. Миладинови, Н. Геров. **Дардàнов** *ф*. Крамолин (Севлиевско), 1917. **Дардàновци** — род в Драогойново (Първомайско).

Дардàна *ж* — женска форма от Дардан. Бр. Миладинови, Н. Геров.

Дарджѝков *ф* — от тур. dağarcık 'кожена ловна чанта'. Панагюрище.

Дарджонов *ф*. Ръжево Конаре (Пловдивско).

Дàрдо *м* — от Даро с вмъкнато *д* или съкрат. от Дардан. **Дàрдов** *ф*. Перущица. Устина (Пловдивско), Пловдив. **Дардолов** *ф*.

Дàре *м* — разновидност на Даро, Дарьо. **Дàрев** *ф*.

Дарѐл *м* — от Дар(о), Дар(ьо)+*ел*. **Дарѐлов** *ф*. Ракитово (Велинградско).

Дàрен *м* — от Дар(о), Дар(ьо)+*ен*. **Дàренов** *ф*. Плевен.

Дарѐна *ж* — от Дар(а), Дар(я)+*ена*. Пловдив, р. 1889.

Дàренко *м* — умалит. от Дарен. **Дàренков** *ф*. Лясковец.

Дàржалиев и **Дàржелиев** *ф* — от прякор *Дàржалѝята* (ходел по търговия в касаба Дарджа на Мраморно море при Цариград). Зеленикаво (Пловдивско).

Даржѝков *ф* — от Дарджиков с преход на *дж* в *ж*. Пазарджик.

Дарии *ж* — стара женска форма от Дарий. Малък чифлик (Търновско), р. 1900.

Дàрий *м* — гр. Δαρεῖος, име на староперсийски цар и на календарски светия. Рядко.

Дарѝн *м* — от Дар(о), Дар(ьо)+*ин*. Рядко.

Дарѝна[1] *ж* — от Дар(а), Дар(я)+*ина*. Пещера, 1893, Севлиево, Варна.

Дàрина[2] *м* — западна форма на Дарин. Трън.

Дарѝнка *ж* — умалит. от Дарина[1]. Софийско, Свогенско, Сливнишко, Годечко Трънско.

Дарѝтко *м* — може би кръстоска от Давидко и Дарко. **Дарѝтков** *ф*. Устово (Смолянско), 1917.

Дария *ж* — женска форма от Дарий или разновидност на Даря. Разград, Шумен, Варна. Плевен.

Дàрка *ж* — умалит. от Дара, Даря. Шумен, Етрополе, Видрица (Брезнишко), р. 1898.

Даркѐ *м* — югозападна форма на Дарко. **Даркѐв** *ф*. Самоков.

Дàрко *м* — умалит. от Даро, Дарьо. Босилеград, 1942. **Дàрков** *ф*. Царевец (Врачанско), Пасарел (Самоковско). Д à р к о в р ъ т — местност в Боженица (Ботевградско).

Дарлика *ж*. Петърч (Софийско), р. 1904.

Дарлян *пр* — от диал. *дърля̀н* 'който се дърли, заяжда'. Котел, 1867. **Дарлѐнски** *ф*. Котел, 1905, Провадия, 1893, Видин, 1897.

Дармандов *ф*.

Дармо̀нов и **Дармо̀нски** *ф* — от *дармо̀н* '1. едро решето; 2. прен. нещо дрипаво, разнебитено'. Първомай, 1893, Пловдив.

Дармо̀нчев *ф* — от *дармо̀нче*; вж. Дармонов. Болград, 1857.

Дàро *м* — съкрат. от Тодар (срв. Дуро, Дъро) или от Божидар и преосмислено по *дар* (детето е дар). **Дàров** *ф*. Драгижево (Търновско), Пловдив.

*Дарун *м* — от Дар(о) + *ун*. **Дару̀нски** *ф*.

Даръ̀нов *ф*. Варна, 1936.

Дàрьо *м* — успоредна форма на Даро с меко окончание. Ник. Милев. **Дàрев** *ф*. Гоце Делчев, Благоевград.

Дàря *ж* — женска форма от Дарьо.

Даскалев *ф* — вм. Даскалов. Септември (Пазарджишко).

Дàскалкин *ф* — от *дàскалка* '1. учителка; 2. жена на учител'. Шумен, 1873.

Даскало̀в (и **Дàскалов**) *ф* — от *дàскал* 'учител' (гр. δάσκαλος). На много места из цялата страна.

Дàскалски *ф* — по-стара форма на Даскалов. Кюстендилско.

Даскарев *ф* — навярно от *дъскàр* 'който произвежда или продава дъски'.

Дàско *м* — умалит. от Дасьо. **Дàсков** *ф*. Сопот (външно лице).

Дàсьо *м* — от Дачо, Дацо с друго окончание, както Косьо, Кочо, Коцо, Песьо, Печо, Печо, Босьо, Бочо, Боцо. **Дàсев** *ф*. Русе.

Дàта *ж* — от Дана, Даца с друго окончание. Пазарджик, р. 1937.

Дàтко *м* — рум. Datco (от бълг.) **Дàтков** *ф*. Крушовица (Ореховско), Лом, 1917, Габрово.

Дау̀ков *ф* — вм. Тауков с озвучаване на *т* в *д*. Пловдив.

Даулджѝев *ф* — от диал. *даулджия* 'тъпанар' (от тур. davulcu). Айтос (цигани), Кърджали.

Дау̀лов *ф* — от диал. *дау̀л* 'тъпан' (тур. davul). Шумен, Панагюрище, Петрич.

Дау̀тов *ф* — от турско л. и. Даут, Давут. Банско, 1920, Велинград.

Дау̀тчев и **Дау̀чев** *ф* — от прякор *дау̀(т)-чето* 'слуга, работник на Даут'. Карнобат.

Дафѝн *м* — мъжка форма от Дафина. Горнооряховско, Павликенско. **Дафѝнов** *ф*. Севлиево, Шумен, Миланово (Свогенско), Благоевград.

Дафѝна *ж* — от гр. δάφνη 'дафина, лаврово дърво'. На много места из страната.

Дафѝнин *ф*. Миланово (Свогенско).

Дафѝнка *ж* — умалит. от Дафина.

Дафѝнкѝчев *ф* — навярно от **дафѝнчи чѐк* 'дафинов цвят'. Чукреня (Белоградчишко).

Дàфка *ж* — съкрат. от Дафина или от Трендафила. Софийско, Ихтиман.

Дàфко *м* — съкрат. от Дафин или от Трендафил. Шумен. **Дàфков** *ф*. Пловдив.

***Дафна** *ж* — от гр. δάφνη; вж. Дафина.

***Дафни** *м* — мъжка форма срещу Дафна.

Дафнис *м* — гр. Δάφνις — име на герой от антична книга. Ново, рядко.

Дàфо *м* — съкрат. от Дафин или от Трендафил. **Дàфов** *ф*. Брацигово, Чепеларско, Пловдив.

Дàфурски *ф*. Радотина (Ботевградско).

Дàфча *ж* — съкрат. от Трендафила. Ихтиман.

Дàфчо *м* — умалит. от Дафо. **Дàфчев** *ф*. Благоевград.

Дàхна *ж* — от Дафна с преход на *ф* в *х*. Железино (Ивайловградско).

Дàхни *м* — от Дафни с преход на *ф* в *х*. **Дàхнев** *ф*. Смилец (Силистренско), 1881.

Дахтанов *ф*. Поморие, 1900.

Дàхтеров *ф*. Ихтиман. Пловдив, Дулово.

Дàца[1] ж — съкрат. от Йордана, успоредна форма на Дана, Дача, Даша. Ботевградско, Врачанско, Ореховско, Цариградско, Трънско, Осенец (Разградско). **Дàцин** *ф*. Враца. **Дàцински** *ф*. Скравена (Ботевградско Махалата (Плевенско).

Дàца[2] *м* — западна форма на Дацо, Даце. Радомир, 1893. **Дàцов** *ф*.

Дàцѐ *м* — съкрат. от Давидко. Трекляно (Кюстендилско). **Дàцев** *ф*. Каменар (Разградско).

Дàцко *м* — умалит. от Дацо, Даце. **Дàцков** *ф*. Разград, 1900, Русе, Радишево (Плевенско).

Дàцо *м* — съкрат. от Йордан (или Давид, Данаил), успоредна форма на Дачо, Дашо, Дасьо. **Дàцов** *ф*. Ботевград, Михайловградско, Видин, 1905, Зайчар, 1905, Севлиево.

Дàча *ж* — женска форма от Дачо. Станке Димитров, 1879. **Дàчин** *ф*. Станке Димитров, 1893.

Дàчка *ж* — умалит. от Дача. Ботевград.

Дàчко *м* — умалит. от Дачо. Плевен. **Дàчков** *ф*.

Дàчо *м* — съкрат. от Йордан (или Давид, Данаил). На разни места из страната. **Дàчев, Дàчов** и **Дàчевски** *ф*.

Дàша *ж* — съкрат. от Йордана (или от Трендафила), успоредна форма на Дана, Даца, Дача. Ботевградско, Етрополе, Кула, Самоков, Брезов дол, Редина (Свогенско). **Дàшин** *ф*. Самоков, 1893, Осенов лак (Свогенско).

Дàшинов *ф* — от Дашин с второ родително окончание. Пещера, 1893, 1911, Карлово.

Дàшка *ж* — умалит. от Даша. Етрополе. **Дàшкин** *ф*.

Дàшко *м* — умалит. от Дашо (или от Драган). Врачеш (Ботевградско). **Дàшков** *ф*. Врачеш, Русе.

Дàшо *м* — съкрат. от Йордан (или Данаил Драган, Трендафил и др.). Новачене (Ботевградско), Брестово (Ловешко), Пордим (Плевенско), Варна. **Дàшев** и **Дàшов** *ф*. Свищов, 1893, Варна, Ловешко, Луковитско, Червен бряг, Михайловградско, Поибрене (Панагюрско), Драгошиново (Самоковско), Лесков дол (Свогенско). **Дàшовски** *ф*. Врачеш, Литаково (Ботевградско).

Дàяков *ф* — от диал. *даяк* '1. подпорка; 2. бой с тояга' (тур. dayak). Русе, Етрополе.

***Двòрньо** *м* — от *двор*, *двòрен* — защитно име по нещо трайно; срв. Стрехчо, Праго. **Двòрньов** *ф*. Банско. **Двòрнев** *ф*. Карлово (външно лице).

Дворя̀нкин *ф* — от диал. **дворя̀нка* 'жена, която сватосва' (?)

Дворя̀нов *ф* — от рус. *дворянѝн*, възникнало като ново име покрай Болярски (?) Русе, 1859, 1881, 1911, Карлово, Клисура (Карловско).

Деàна *ж* — кръстоска от Диана и Деяна. Ново, рядко.

Дебекàров *ф* — от диал. *дибекàр* 'който прави чутури, дибеци' (тур. dibek). Ломско.

Дебелàнов *ф* — от *дебелàн* 'дебел човек'. Варна.

Дебѐлйòргов *ф* — от дебел Йорго. Лясковец.

Дебелу̀шин *ф* — от *дебелу̀ша* 'дебела жена' Банско, Велинград.

Дебеля̀нов *ф* — от *дебеля̀н*; вж. Дебеланов. Копривщица.

Деберюв *ф*. (Д е б е р ю в от Карлово. Варна, 1868).

Дебидѐлски *ф* — от мах. Дебел дел (Севлиевско). Ряховците (Севлиевско).

***Дѐбльо** *м* — от *дѐбя*, *дѐбна* (?); срв. рум. Debi, Debul. **Дѐблев** *ф*. Русе, 1843, 1876, 1960.

Дѐбралиев, Дѐбрелиев и **Дѐбърлиев** *ф* — вж. Дебърски, Пловдив, Карлово, Ласкарево (Санданско), Стара Загора.

Дѐбърски *ф* — от гр. Дебър в Македония или с. Дебър (Първомайско).

Дѐва *ж* — от черковното Света Дева Мария срв. Светия. Етрополски манастир (с. Трънак), 1648, Русе, 1882, Елин Пелин, 1892, Видин, 1898, София, 1900, Варна. **Дѐвин** *ф*. Враца.

Дѐведжѝев *ф* — от диал. *деведжѝя* 'камилар' (тур. deveci). Тополовград, Търново.

Деведишлѝев *ф* — от тур. **devedişli** **'който има камилски зъби'**. Котел, 1867.

Девенѝш *м* — видоизменено от Дивинис. Пловдив, 1905. **Девенѝшев** *ф*. Каблешково (Поморийско).

Дѐвенски *ф* — от с. Девене (Врачанско). Баница (Врачанско), Кнежа, Тетевен, Свищов, Русе.

Деветаклѝя *пр* — от с. Деветаки (Ловешко). Ловеч, 1893. **Деветаклѝев** *ф*. Плевен, 1900.

Деветàков *ф* — от диал. *деветàк* '1. човек с девет пръста на ръцете (с един откъснат пръст); 2. много висок човек — девет педи'. Дряново, Горна Оряховица, Русе, 1868, Свищов, Силистра, Търново, 1893, Копривщица, Стара Загора.

Девизиев и **Девизов** *ф* — вм. Дивизиев. Елешница (Разлошко).

Девѝния *ж* — кръстоска от Дева и лат. divina 'божествена' (?) Берковица, р. 1931, 1932, Берковско, Михайловград.

Девитàков *ф* — вм. Деветаков.

Девѝчев *ф*. Плевен.

Дѐвка *ж* — умалит. от Дева. Русе, 1906, Ихтиман, Гоз (Брезнишко).

Дѐвналийски, Дѐвнелиев и **Дѐвнелийски** *ф* — от диал. *дѐвналѝя* 'жител на с. Девня (Варненско)'. Варна, Разград, Разградско.

Дѐво *м* — мъжка форма от Дева. **Дѐвов** *ф*. Варна, 1936.

Деградинов *ф* — във връзка с рум. degrada 'понижавам, унизявам, позоря' (?) Русе, 1936.

Дедеков или **Дедяков** *ф*. Варна, 1900, 1936.

Деделѐцов *ф*. Казанлък.

Дедѝков *ф* — от ар.-тур. dedik 'дадена дума, обещание'. Бистрица (Софийско).

Дедин и **Дедински** *ф* — от диал. *дедин* 'дядов'. Враца, Кнежа.

Дедлов *ф*. Благоевград.

Дедо *м* — разновидност на Дедьо със затвърдяло окончание. **Дедов** *ф*. Сливен, 1900, Чирпан, Свобода (Чирпанско).

Дедой *м* — разширено от Дедо. **Дедоев** *ф*. Балей (Видинско).

Дедоянов *ф* — от дядо Яне. Енидже Вардар, Асеновград.

Дедьо *м* — от диал. *дедьо* 'дядо' — пожелателно име: да наследи дядо си, да бъде като него, да доживее внуци; срв. Татьо. Батошево (Севлиевско), р. 1939. **Дедьов** *ф*. Трявна, 1845, Габрово, 1843, Севлиево, 1843, Панагюрище. **Дедев** *ф*. Габрово, Панагюрище, 1861, Батошево, Янково (Шуменско), Шумен, Пазарджик (гроб).

Дееr и **Дек** *ф* — някакво немско име. (Илия Иванов Дееr, Русе).

Дееничин и **Деенички** *ф* — видоизменено от Деяничин.

Дежа *ж* — рум. Deja, преосмислено като съкрат. от Надежда. Силистра, р. 1937, Тутракан, Алфатар (Силистренско).

Дежа̀ртов *ф*. Орехово.

Дѐзи, Дѐзинка, Дѐйзи *ж* — умалит. от Десислава. Ново, рядко.

Дѐйка *ж* — женска форма от Дейко. София, р. 1892, Врачанско.

Дейкинов *ф* — може би от *Дейкин (вж. Дейка) с второ родително окончание. Пазарджик.

Дѐйко *м* — умалит. от Дейо. Тетевен, 1648. **Дѐйков** *ф*. Панагюрище, Сливен, Девинци (Луковитско).

Дѐйкя *ж* — разновидност на Дейка. Врачанско.

Дѐйна *ж* — женска форма срещу Дейно.

Дѐйно *м* — от Дей(о) + *но*. **Дѐйнов** *ф*. Ловеч, Търново.

Дѐйо *м* — от старинно дѣѭ 'работя, правя, действувам', запазен в *недей*. **Дѐев** *ф*. Габрово (гроб), Севлиево (гроб), София. **Дѐевски** *ф*. Търново.

Дейрѐв *ф* — от диал. *дейрѐ* 'дайре'; срв. Дайров. Разлог.

Дѐйчо *м* — умалит. от Дейо. **Дѐйчов** *ф*. Пелишат (Плевенско).

Дѐка *ж* — женска форма срещу Деко. **Дѐкин** *ф*. Вълчедръма (Ломско).

Дѐкалов и **Дѐкалски** *ф* — от диал. **дѐкало* 'който много *дека*, вика „де!"' Ново село (Видинско), Грамада (Кулско).

Декана̀ров *ф* — вж. Диканаров. Разград.

Декардов *ф*. Ямбол, 1900.

Декеджѝев *ф* — вм. Дикиджиев. Котел.

Дѐко *м* — от Делко с изпадане на *л*, както Дечо от Делчо, или от Дейко с изпадане на *й*, както Рачо от Райко. Видин, Врачанско, Плевен, Врачеш (Ботевградско), Стара Загора. **Дѐков** *ф*. Ореховско, Кнежа, Плевен, Кула, Белослатинско, Ловешко, Русенско, Разград, Провадийско, Габрово, Чирпан, Ботевградско.

Дѐла *ж* — от Деля със затвърдяло окончание. Средногорието, Ботевград, Врачеш (Ботевградско). **Дѐлин** *ф*. Ботевград.

Дела̀н *м* — от Дел(о) + *ан*. Н. Геров.

Делва̀нов *ф* — съкрат. от Делииванов. Етрополе.

Дѐлвов *ф* — навярно съкрат. от Делиделвов. Загорица (Новозагорско).

Делелѝйски *ф* — видоизменено от Делийски. Ихтиман.

Делѝ- (тур deli 'луд, буен') — първа съставна част на редица фамилни имена като: Делѝбратов, Делѝвлаев, Делѝгалабов (Самоков) Делѝганов, Делѝгегов (Смолянско), Делѝгеоргѝев (Търново), Делѝгерчев (Търново), Делѝдимов (Сопот), Делѝиванов (Берковица), Делѝмарински (Лисец, Ловешко), Делѝмиров (Пловдив), Делимитрев (Ивайловград), Делѝнешев (Русе), Делѝниколов (Панагюрище, Търново), Делѝпавлов (Пещера), Делѝпапазов (Пловдив), Делѝрадев (Панагюрище, Стара Загора), Делѝславов (Сливен), Делѝстоянов (Разград, Русе, Шумен), Делѝсъбев (Златарица, Еленско), Делѝхристов (Златарица).

Делѝбалта *пр* — от тур. deli balta 'луда секира, т. е. сече безразборно'. Станке Димитров, 1879. **Делѝба̀лтов** *ф*. Панагюрище.

Делѝба̀шев *ф* — от тур. deli baş 'луда глава'. Панагюрище, Етрополе, Врачеш (Ботевградско).

Делѝбозов и **Делѝбозев** *ф* — от тур. deli-bozuk 'смахнат, побъркан'. Свиленград, Бургас.

Делѝбосев *ф* — видоизменено от Делибозев. Пловдив.

Делибуранов *ф* — от тур. deli buran 'луд вихър'. Шуменско.

Делива̀нов *ф* — съкрат. от Делииванов. Гурково (Ботевградско).

Деливѐрски *ф* — може би нарочно видоизменено от *Далаверски.

Делѝгьозов *ф* — от тур. deli göz 'лудо око'.

Делидалвов *ф* — може би видоизменено от Делиделвов. София (гроб, 1834—1915).

Делѝделвов *ф* — от *дели* и *дѐлва* със знач. 'глава'; срв. Делибашев.

Делѝджанов *ф* — от тур. deli и пер.-тур. can 'душа'.

Делѝев и **Делѝйски** *ф* — от *делѝя* 'буен младеж'. Велинград, Панагюрище, Ботевградско.

Делѝйчев *ф* — от *делѝйче*, умалит. от делия. Златарица (Еленско).

Делѝн *м* — от Дел(ьо) + *ин*. **Делѝнов** *ф*. Никопол.

Деличвориев *ф*.

Делѝчев *ф* — от диал. **делѝч* 'буен човек, делия'. Калофер.

Дѐлка *ж* — съкрат. от Неделка. Средногорието, Пловдивско.

Дѐлко *м* — съкрат. от Неделко, **Дѐлков** *ф*. Войнеговци (Софийско), Тополовград.

Дѐло *м* — успоредна форма на Дельо с твърдо окончание. Пловдив, Чепинци (Софийско). **Дѐлов** *ф*. Котел, Плевенско, Мудакия (Мала Азия).

Делсѝзов *ф* — от тур. dilsiz 'ням; мълчалив'. Ихтиман.

Делфѝна *ж* — от гр. ἀδελφή 'сестра'. Пловдив, р. 1898, 1952, Габрово, р. 1959.

Делчѝн *м* — от Делч(о) + *ин*. Копривщица, нар. песен. **Делчѝнов** *ф*. Бургас.

Дѐлчо *м* — съкрат. от Неделчо. Средно горието, Пазарджишко, Първомайско, Пчеларово (Кърджалийско). **Дѐлчев** и **Дѐлчов** *ф*.

Делчу̀н *м* — от Делч(о) + *ун*. Пловдив.

Дѐльо *м* — а) от старинно дѣлати 'работя'; б) съкрат. от Недельо. Шуменско, Карлово. **Дѐлев**, **Дѐльов** и **Дѐлевски** *ф*.

Делю̀ш *м* — от Дель(о) + *уш*. **Делю̀шев** *ф*. Стара Загора.

Дѐля *ж* — женска форма срещу Дельо или съкрат. от Неделя. Нарядко из ЮИзБ.

Деля̀ков *ф*. Пловдив, Каблешково (Поморийско — македонец).

Деля̀н *м* — от Дель(о) + *ан*. Петърч (Софийско), р. 1926. **Деля̀нов** *ф*. Берковица.

Деля̀на *ж* — женска форма от Делян. Сухатче (Белослатинско), Брацигово, Велчевци (Габровско).

Дема̀н *м* — вм. Диман. **Дема̀нов** *ф*.

***Демата̀н** *м* — видоизменено от Димитан. **Демата̀нов** *ф*. Криворечна Паланка, 1917.

Демерджѝев *ф* — вм. Демирджиев.

Демидов *ф*.

Демѝев *ф* — вм. Димиев. Тревненско.

Демѝр *м* — от тур. demir 'желязо, железен'. Пазарджишко, Пловдивско, Първомайско, Варненско, Провадийско (другаде е типично циганско име). **Демѝров**, **Демѝрев** и **Демѝревски** *ф*.

Демѝра *ж* — женска форма от Демир. Карнобат.

Демира̀н *м* — от Демир + *ан*. Росен (Пазарджишко). **Демира̀нов** *ф*.

Демирджѝев *ф* — от диал. *демирджѝя* 'железар, ковач' (тур. demirci). Пещера.

Демѝрко *м* — умалит. от Демир. **Демѝрков** *ф*. Айтос.

Демирлѝйски *ф* — от някое село с подобно име (такива има няколко).

Демѝрчо *м* — умалит. от Демир. **Демѝрчев** *ф*. Стара Загора.

Демостѐн *м* — гр. Δημοσθένης — име на старогръцки оратор. Асеновград, 1908. **Демостѐнов** *ф*. Сомовиг.

***Дѐмо** *м* — съкрат. от Демостен или от Демир. **Дѐмски** *ф*. Шумен.

Демя̀ков *ф*.

Демя̀н *м*, **Демя̀на** *ж* — вм. Дамян, Дамяна Ботевградско.

Дѐна *ж* — съкрат. от Младена или Магдена, Радена, Севдена или женска форма от Деньо, Дено. **Дѐнин** *ф*. Самоков. **Дѐнински** *ф*. Етрополе.

Денгу̀бов *ф* — от *денгу̀ба*. Пазарджик, 1893, 1917.

Дендѝята *пр* — от често повтаряне на израза *„ден да иде, друг да доде“* или нещо подобно. Трудовец (Ботевградско). **Дендѝйски** *ф*. Трудовец.

Дендринов *ф* — навярно във връзка с гр. δένδρον 'дърво'. Варна.

Дѐнѐ *м* — западна форма на Деньо. **Дѐнев** *ф*.

Денебу̀ков *ф*. Гръцка Македония.

Дѐнелов *ф* — от по-старо Деньоолу 'син на Деньо'. Алфатар (Силистренско).

Дѐни *м* — североизточна форма на Деньо. Свищов, 1888. **Дѐнев** *ф*.

Денѝза *ж* — от фр. Denise. Ново, рядко.

Денѝзов (и **Денѝсов**) *ф* — от тур. deniz 'море' (като море пазел поверена му тайна или нещо подобно). Осиково (Гоцеделчевско), Асеновград, Чирпан, Русе, Варна.

Деника *ж* — успоредна форма на Деница. Дебърско.

Денѝков *ф*. Кюстендил.

Денѝл *м* — от Данил с асимилация на *а* в *е*. **Денѝлов** *ф*. Расово (Ломско).

Денисла̀в *м* — „модернизирано“ от Деньо. Никополско.

Денисла̀ва *ж* — женска форма срещу Денислав. Ново, рядко.

Денѝца *ж* — от звезда Денница; срв. Зорница, Звезда. Радомир, р. 1874, Берковица, р. 1875, Софийско, Трънско, Разложко, Айтос, 1911.

Денѝш *м* — видоизменено от Дионѝш или Дивинѝш. **Денѝшев** *ф*. Карналово (Струмишко), Македония.

Дѐнка *ж* — умалит. от Дена или съкрат. от Деница. Софийско. Радомирско, Ореховско, Ботевград. **Дѐнкин** *ф*. **Дѐнкински** *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Дѐнко *м* — умалит. от Деньо, Дено или направо от Младен. Софийско, Искрец (Свогенско). **Дѐнков** *ф*. ЮЗБ, Дряново.

Дѐно *м* — успоредна форма на Деньо с твърдо окончание. Радомирско. **Дѐнов** *ф*. Ломско. **Дѐновски** *ф*.

Дѐнча *ж* — женска форма от Денчо. Шумен.

Денчиски *ф*. (От Пазарджик — Ловеч, гроб).

Дѐнчо *м* — умалит. от Деньо. СИзБ. **Дѐнчев** *ф*. Габрово, Дряновско, Шуменско, Правец (Ботевградско).

Дѐньо *м* — съкрат. от Младен или Раден Евден, Найден. Дряново, Провадийско, Карнобатско, Стара Загора. **Дѐнев** *ф*. Търново, Новачене (Никополско). **Дѐневски** *ф*. Ресен (Търновско).

Дѐня *м* — разновидност на Деньо.

Деонѝс *м* — вм. **Дионис**. Каблешково (Поморийско). **Деонѝсов** *ф*.

Дѐпа *ж* — може би видоизменено от Деспа. Свищов, р. 1942.

Дербѐнов *ф* — от пер.-тур. derbent 'планински проход'.

Дербов *ф*. Щип.

Дервѐнеца *пр* — от с. Дервент (такива има няколко). Стара Загора, 1900. **Дервѐнов** *ф*. **Дервѐнски** *ф*. Червена вода (Русенско), Омуртаг. **Дервѐнтски** *ф*.

Дервѐнков *ф* — от прякор *Дервѐнко*; вж. Дервенеца.

Дервенлѝев *ф* — от диал. *дервенлѝя*; вж. Дервенеца. Свирачи (Кърджалийско).

Дервѝнгов *ф* — разновидност на Дървингов. Варна.

Дервишѝнски *ф* — от с. Дервишко (Изгрев, Никополско). Лом, 1900.

Дервѝшов и **Дервѝшев** *ф* — от прякор *Дервѝша* (пер.-тур derviş 'мохамедански монах').Асеновград, Долно (Гоцеделчевско), Самоков, Луковит, Лом, Долна Оряховица (Горнооряховско).

Дердѝнски *ф* — навярно вм. *Дардански; вж. Дардан. Караш (Врачанско).

Дерджѝков *ф* — вм. Дарджиков. Лесичево (Пазарджишко).

Дѐрдов *ф* — от пер.-тур. dert,-di 'мъка, болка'; срв. Дертлиев. Пловдив.

Деребанов *ф*.

Деребѐев *ф* — от *деребѐй* 'своеволен господар, потисник' (тур. derebey). Карлово (Възраждането), Горна Оряховица, Бургас.

Дереджѝев *ф* — от диал. *дериджѝя* 'кожар' (тур. derici). Михайловград.

Дерѐков *ф* — от *дѝрѐк* (тур. direk 'стълб, греда') — навярно прякор на висок и изправен човек. Плевен, 1908.

Дерѐкьовлиев *ф* — от диал. *дерекьовлия* 'жител на с. Дерекьой' (такива има десетина). Шумен.

Дерелѝев *ф* — от диал. *дерелѝя* 'жител на с. Дере или Дерелии' (такива има няколко). Асеновград, Казанлъшко, Русе.

Дерѐшки *ф* — от с. Дере. Брест (Никополско).

Держѝнски и **Держѝнски** *ф* — вм. Държански, Държински.

Держѝков *ф* — вм. Даржиков. Пловдив.

Дерибѐев *ф* — вм. Деребеев. Разград.

Дерѝбечов *ф* — от прякор *Дерѝбечо* 'който дере прасето'(?) Враца.

Дерѝжабов *ф* — от прякор *Дерѝжаба* 'който дере жаби, т. е. иска да извлече полза от всичко, дори от невъзможното'. Лясковец.

Дерижѝн *ф* — писателски псевдоним.

Дерижѝнов *ф* — навярно видоизменено от Делиджанов. Мичуринско.

Дерѝзимов *ф* — видоизменено от прякор *Дерѝзмия* 'който дере змии'. Панагюрище.

Дерѝзинов *ф* — по-нататъшно видоизменение на Деризимов. Панагюрище.

Дерилов *ф*. Самоков.

Деримѝнов *ф* — може би вм. *Дерманов; вж. Дерманчев. Пловдив.

Дерѝмечков *ф* — от прякор *Дерѝмечка* 'който убива и дере мечки'. Свищов.

Дерѝмишков *ф* — от прякор *Дерѝмишка* вж. Дерижабов. Лясковец, Горна Оряховица.

Дерлѝйски *ф* — вм. *Дерелийски; вж. Дерелиев. Каблешково (Поморийско).

Дерлѝков *ф* — вм. Дирликов. Пловдив.

Дерлипански *ф* — може би видоизменено от **дерѝлѝпа* 'който бели липови клони зарад кората и ликото' (?) Челопеч (Пирдопско), Радомирско.

Дермѝнски *ф* — от с. Дерманци (Луковитско). Плевен.

Дермѝнчев *ф* — от прякор *Дермѝнчо* 'силен човек' (от пер.-тур. derman '1. лекарство; 2. сила'). Болград, Лом, 1897.

Дерменджѝев и **Дерменджѝйски** *ф* — от диал. *дерменджѝя* 'воденичар' (тур. değirmenci). Сливен, Русе, Панагюрище, Горна Василица (Ихтиманско), Ихтиман.

Дермѐнов *ф* — от някое село с първа част Дермен (такива има няколко). Хаджидимово (Благоевградско).

Дермийски *ф*. Пловдив, 1917.

Дермѝшков *ф* — съкрат. от Деримишков. Варна.

Дермѝнски *ф* — вм. Дармонски.

Дернев *ф*. Ръжево Конаре (Пловдивско), Пловдив.

Деров и **Дерев** *ф*. Варна.

Дерпѝтов *ф* — вм. Дърпатов.

Дертлѝев *ф* — от диал. *дертлия* 'който страда от болка или мъка' (пер.-тур. dertli). Кюстендил, 1893, Севлиево, 1900, Търново, Пловдив.

Дѐса *ж* — съкрат. от Десислава или женска форма от Десьо. Етрополски манастир (Лопян), 1648, Пещера.

***Десѝн** *м* — от Дес(о) + *ан*. Д е с ѝ н о в р ъ т — местност в Осиковската Лакавица (Ботевградско).

Десѝна *ж* — от Дес(а) + *ана*. Пещера, Орландовци.

Десѝнка *ж* — умалит. от Десана. Берковица, р. 1926.

Десаринов *ф*. Габрово, 1905.

Десенка (Дисенка) *ж* — може би видоизменено от Десанка. Търговище.

Десимѝр *м* — разширено от Десьо, Десо, навярно през Възраждането. Шумен, 1940. София. **Десимѝров** *ф*. Копривщица, 1873, Пловдив, 1893, София, 1908, Пазарджик.

Десимѝра *ж* — женска форма от Десимир. Пловдив, 1959.

Десислѝв *м* — старинно име от дєснти 'намирам, постигам' и *-слав*. Батановци, 15—16 век, Варна, 1957.

Десислѝва *ж* — женска форма срещу Десислав. Старинно, напоследък възобновено.

Дѐска *ж* — съкрат, от Деспина (Дес-п-ка) или умалит, от Деса. Русе.

Дѐско *м* — умалит. от Десьо, Десо. Айтос, Стара Загора. **Дѐсков** *ф.* Пловдив, 1900, Панагюрско, Разград.

Дѐсо *м* — успоредна форма на Десьо с твърдо окончание. **Дѐсов** *ф.* Бегуновци (Брезнишко), София, 1870.

Дѐспа *ж* — съкрат. от Деспина. Русе, Провадийско, Поповско, Поморие,Петричко.

***Деспѝн** *м* — мъжка форма от Деспина. **Деспѝнов** *ф.* Пловдив.

Деспѝна *ж* — гр. Δέσποινα 'господарка, госпожа'. Тулча, Балчик, Виница (Варненско), Преслав, Айтос.

Деспини *ж* — разновидност на Деспина.

Деспѝса *ж* — разновидност на Деспина. Виница (Варненско), р. 1896.

Дѐспо *м* — съкрат. от Деспот. **Дѐспов** *ф.* Лесичево (Пазарджишко), Русе. **Дѐспев** *ф.* Полски Сеновец (Търновско).

Дѐспод *м* — вм. Деспот. Кюстендил. **Дѐсподов** *ф.* Кюстендил, Търговище.

***Дѐспол** *м* — разновидност на Деспот. **Дѐсполов** *ф.* Грудово.

Деспо̀т *м* — гр. Δεσπότης 'господар; владика'. Стоб (Станкедимитровско), Огняново (Елинпелинско), Бракьовци (Годечко), Дебър (Македония). **Деспо̀тов** *ф.* Станкедимитровско, Елинпелинско, Трънско, Благоевградско, Вакарел, Русе. **Деспо̀тски** *ф.* Благоевград.

Деспо̀тка *ж* — женска форма от Деспот. Арзан (Брезнишко).

Дѐсьо *м* — а) от Дечо с друго окончание, както Кочо и Косьо, Печо и Песьо; б) съкрат. от Десислав. Елена, 1844, Пловдив, р. 1914. **Дѐсев** *ф.* Копривщица, 1860, Батошево (Севлиевско), София, 1870, Лом, 1893, Буковец (Видинско).

Дѐся *ж* — женска форма срещу Десьо. **Дѐтев** *ф.*

Детелѝн *м* — от тревата *детелѝна* — стар псевдоним на хайдутин от Копривщица, в ново време давано като поетично име.Плевен, р. 1915, София, р. 1923, 1936, 1937, Ихтиман, р. 1926, Варна, Сливен.

Детелѝна *ж* — женска форма срещу Детелин. Старо, в ново време възобновено. Панагюрище, р. към 1860, Плевен, р. 1932, София, р. 1930, Ловеч,Толбухин, Голямо Конаре (Пловдивско).

Дефънски *ф.* Пелишат (Плевенско).

Дехнев *ф.* Градец (Котленско — циганин).

Дѐца *ж* — успоредна форма на Деса, Деча, Деша. Котел.

Деца̀на *ж* — от Дец(а) + *ана.*

Дѐча *ж* — женска форма срещу Дечо. **Дѐчин** *ф.* Михайловград.

Дечинда *ж.* Свищовско, католици.

Дѐчко *м* — умалит. от Дечо. Казанлък, Шипка (Казанлъшко). **Дѐчков** *ф.* Ловеч,1845.

Дѐчо *м* — от Делчо с изпадане на *л* (в Пирдоп — от Андрей). Асеновградско, Ботевградско, Пирдоп. **Дѐчев** *ф.* Габрово, Етрополе. **Дѐчевски** *ф.*

Дѐша *ж* — видоизменено от Неделя, Дена, а в по ново време и от Надежда. СИзБ.

***Деша̀н** *м* — от Деш(о) + *ан.* **Деша̀нов** *ф.*

Дѐшка *ж* — умалит. от Деша.

Дѐшко *м* — умалит. от Дешо. Чирпан, Огоя (Свогенско). **Дѐшков** *ф.* Огоя, Герман (Софийско), Чирпан, Свищов, Враца.

Дѐшковчев *ф* — от прякор *Дѐшковчето*, от рода Дешковци. Пловдив.

Дѐшо *м* — успоредна форма на Дечо, Десьо с друго окончание. Пордим (Плевенско), Севлиевско, Ракита (Луковитско), Бистрица (Софийско). **Дѐшев** *ф.* Мирково (Пирдопско), Казичене (Софийско), Плевен, Пордим.

Дешпѝна *ж* — от Деспина с преход на *с* в *ш.* Силистра, 1885, Виница (Варненско).

Дѐя *ж* — женска форма срещу Дейо. Етрополски манастир (Стъргел, Лопян, Яница), 1648, София, р. 1927.

Деѝн *м* — от Дей(о) + *ан.* Типично за Панагюрище и Лозен (Софийско). **Деѝнов** *ф.* Панагюрище, Лозен, Ихтиман, Пернишко, Кюстендилско.

Деѝна *ж* — разширено от Дея или женска форма от Деян. Чепинци (Софийско), Пещера, Панагюрище.

Деѝничин *ф* — от Деяница, жената на Деян. Панагюрище, 1917.

Джаба̀ров и **Джаба̀рски** *ф* — вм. Джебаров, Джебарски. Шумен, 1870, Ловеч, 1878, Нова Загора, Угърчин (Ловешко).

Джабѝлев и **Джабѝлов** *ф* — от Джабиров с преход на *р* в *л.* Малък чифлик (Търновско), Златарица (Еленско), Червен брег.

Джабѝров *ф* — от ар.-тур. cebir 'насилие, принуда'. Падеж (Благоевградско).

Джа̀бльов *ф* — може би от прякор **Джа̀бльо** вж. Джабов. Литаково (Ботевградско).

Джабов *ф* — от тур. caba 'даром, безплатно'. София, 1893.

Джабрайлов *ф* — видоизменено от ар.-тур. cebir, bri; вж. Джабиров. Севлиево, Сенник (Севлиевско).

Джава̀нов *ф* — вм. Дживанов. Сопот, 1905.

Джавгъ̀ров *ф* — от тур. cıvgar 'чифт впрегатни волове'. Пловдив.

Джавда̀р *м* —— по-стара форма на Чавдар. Софийско, нар. песен.

Джавѐзов *ф.* Живково (Ихтиманско).

Джавка̀ров *ф* — от диал. **джавка̀р* 'който много гълчи, кара се'. Мъглиж (Казанлъшко), Пловдив.

Джа̀вков *ф* — от прякор *Джа̀вко*; вж. Джавкаров. Свищов, 1888, Русе.

Джагàлòв *ф* — разновидност на Джагаров или на Чакалов. Шипка (Казанлъшко), Казанлък.

Джàгаров *ф* — от диал. *джàгар* 'глъчка, шум от креслив разговор'. Туркула (Дряновско), Дряново, Габрово, Локорско (Софийско), Бяла (Сливенско).

Джагов *ф* — от междум. *джага* 'говоря шумно, крещя' (?) Караиванца (Дряновско).

Джàгров *ф* — съкрат. от Джагаров. Пловдив.

Джàгуров *ф* — разновидност на Джагаров. Падеж (Благоевградско).

Джагълов *ф* — разновидност на Джагаров. Пловдив.

Джададжѝев *ф* — от диал. **джададжѝя* 'вампирджия?' (от тур. cadıcı). Лясково (Айтоско).

Джаджарски *ф*. Хайредин (Ореховско).

***Джаджо** *м* — от Чачо с озвучаване на съгласните (?) **Джàджев** и **Джàджов** *ф*. Карлово, 1878, Долен, Ковачевица (Гоцеделчевско), Разложко, Станке Димитров, 1908, Трън, 1900, Цариброд, 1900, Лехчево (Михайловградско), Згориград (Врачанско — цигани).

Джàджоров *ф*. Велинград.

Джадъ̀гьолиев *ф* — от с. Джадъгьол (Любеново, Старозагорско). Стара Загора.

Джайков *ф* — вм. Чайков или Джейков (?) Рила (Станкедимитровско), 1917.

Джайн *ф*. (Тинка Джайн — Русе).

Джàка *м* — западна форма на Джако. Трънско. **Джàков** *ф*.

Джàкера *пр* — от диал. **джàкер* 'бостанско плашило'. Бели брод, Лехчево (Михайловградско).

Джаклев *ф*. Варна.

Джàко *м* — от Дяко — Гяко с преход на *д'* в *г'* и *дж*. **Джàков** *ф*. Лясковец, Свищов, Карлово, Старосел (Карловско), Тополовград.

Джалалиев *ф* — вж. Джелалиев.

Джалàлов *ф* — от ар.-тур. celâl 'величие'. Калтинец (Горнооряховско).

Джàлдов *ф*. Айтос.

Джàлев и **Джàлов** *ф* — от Чалев с озвучаване на *ч* в *дж*. Велинград, Долен (Гоце-делчевско), Падеж (Благоевградско), Станке Димитров, Пчелинци (Радомирско), Пазарджик, Карабунар (Пазарджишко), Панагюрище.

Джалѐйски *ф*. Търново.

Джалѐя *ж*. Брусник (Брезнишко).

Джалъзов *ф* — от тур. cılız 'слаб, мършав'. Сухозем (Карловско), Карлово, Пловдив, Пазарджик.

Джамадàнов *ф* — от диал. *джамадàн* 'вид горна дреха' (пер.-тур. camadan). Севлиево, 1900, Пловдив.

Джамалѝев *ф* — от Джумалиев с преход на неудареното *у* в *а*. Панагюрище.

Джамбàзов и **Джамбàзки** *ф* — от *джамбàзин* 'препродавач на коне' (пер.-тур. cambaz). На разни места из страната.

Джàмбов *ф* — навярно съкрат. от Джамбазов (?) Разлива (Ботевградско), Тюркмен, Цалапица (Пловдивско), Скобелево (Чирпанско).

Джамболов *ф* — някаква разновидност на Джамбов (?) Дерманци (Луковитско).

Джàмбоски *ф* — вм. *Джамбовски; вж. Джамбов. Поповяне (Самоковско).

Джамджѝев и **Джамджѝйски** *ф* — от диал. *джамджѝя* 'стъклар' (пер.-тур. camcı). Търново, Самоков.

Джамѝйков *ф* — от *джамѝйка*, умалит. от джамия.

Джàмов *ф* — видоизменено от Джамбов или от Джамджиев (?) Цалапица (Пловдивско), Пловдив, 1908, Брацигово, Друган (Радомирско).

Джампарски ф.

Джамполски *ф*. Пловдив.

Джамя̀ров *ф* — от диал. **джамяр* 'стъклар, джамджия' (?) Златица.

Джàна *ж* — навярно вм. Жана. Мъглен (Айтоско), 1920, Шумен.

Джанабѐтски *ф* — от диал. *джанабет* 'проклетник' (ар.-тур. cenabet). Кнежа, Кремена (Врачанско).

Джанàнов *ф* — от пер.-тур. canan 'любим, мил'. Казанлъшко, Стара Загора.

Джанасонов *ф*. Пловдив.

Джангазòв *ф* — от диал. *джангазà* 'заядлив човек'. Копривщица, Стара Загора, Самоков, Варна.

Джангалòзов *ф* — може би кръстоска от *джангазà* и *пангалòз* (?)

Джанго *м* — от Чанко с озвучаване на съгласните. **Джàнгов** *ф*.

Джангòзов *ф* — навярно вм. **Джамгьозов* (от тур. camgöz 'лаком, алчен') или видоизменено от Джангазов. Перущица, Хасково, Чепеларско, Пловдив.

Джангòлски *ф* — вм. Джонголски. Кнежа.

Джандàрски *ф* — от остар. *джандàр* 'стражар'. Враца.

Джàнджо *м* — от Чанчо с озвучаване на съгласните. **Джàнджов** *ф*. Горни Пасарел (Самоковско).

Джанджонов *ф*. Севлиево, 1920.

Джандрев *ф*. Ихтиман.

Джанемски ф — разновидност на Джанъмски. Берковица, 1900.

Джанзов *ф*. Янтра (Горнооряховско).

Джàни *м* — североизточна форма на Джаньо. Варна **Джàнев** *ф*.

Джàнка *ж* — умалит от Джана. **Джàнкин** *ф*. Димово (Белоградчишко).

Джанкалски *ф*. Рила (Станкедимитровско) 1917.

Джа̀нкардашлѝйски *ф* — от с. Джанкардаш (Братово, Бургаско). Поморие, 1917, 1932.

Джа̀нко *м* — от Чанко с озвучаване на *ч* в *дж* или от Дянко с преход на *д'* в *дж*; срв. Джако. Чирпан. Трънско. **Джа̀нков** *ф.* Смядово (Преславско), Айтос, Чирпанско, Русенско, Плевен, Ловеч, Герман (Софийско). **Джа̀нковски** *ф.* Врачеш (Ботевградско).

Джа̀но *м* — успоредна форма на Джаньо с твърдо окончание. **Джа̀нов** *ф.* Пазарджик. **Джа̀новски** *ф.* Литаково, Разлива (Ботевградско).

Джанова̀ров *ф* — от пер.-тур. canavar 'див; звяр'. Първомай.

Джансъ̀зов *ф* — от диал. *джансъ̀зин*' слаб, болнав или мършав човек' (пер.-тур. cansız).

***Джа̀нто** *м* — от Джано с вмъкнато *т*. **Джа̀нтов** *ф.* Луковит, Орехово, Остров (Ореховско).

Джанфѐзов *ф* — от остар. *джанфѐз* 'тънък копринен плат' (пер.-тур. canfes). Търново.

Джанъмов *ф* — от *джа̀нъм* 'душо моя' (пер.-тур. canım) — поради често повтаряне на тая дума. Самоков.

Джа̀ньо *м* — от Чаньо с озвучаване на *ч* в *дж*. **Джа̀нев** *ф.* Меричлери (Чирпанско), 1917, Варна. **Джа̀ньовци** — род в Боженица (Ботевградско).

Джапасанов *ф.* Караманово (Свищовско).

Джапо̀на *пр* — от тур. Japon 'японец' — бил дребен на ръст като японец.

Джапу̀нов *ф* — може би видоизменено от прякор *Джапо̀ча*. Габрово (гроб), Плаково (Търновско), Търново, Карлово, Пловдив, Трудовец (Ботевградско).

Джаралѝйски *ф* — от диал. *джаралѝя* 'който има рана' (от тур. yaralı). Врабево (Троянско), Троян.

Джара̀хов *ф* — вм. Джерахов.

Джа̀ргов *ф* — от Джарков с озвучаване на *рч* в *рдж*. Благоевград.

Джарджев *ф.*

Джа̀рков *ф* — от диал. **джа̀рко* 'бърборко'. Карлово.

Джаркъ̀лов *ф.* Ихтиман.

Джа̀ров *ф* — от тур. car и carcar 'бър-бър, бърборко'. Горно Броде (Сярско), Гоцеделчевско, Пещера, Пловдив, Дряново.

Джартазалович *ф* — видоизменено от Джартазанов. Горна Оряховица, 1853.

Джартаза̀нов *ф* — от диал. **джартаза̀н* 'бърборко, самохвалко' (тур. cartazan). Копривщица, Пиринско.

Джа̀ртов *ф* — от тур. carta 'пръдня'. Стара Загора, 1900, Сливен, Станке Димитров.

Джасов *ф.* Благоевград.

Джа̀тов и **Джа̀тев** *ф* — може би от Джартов с нарочно изпуснато *р*. Пловдив.

Джафѐров и **Джафѐрски** *ф* — от тур. л. и. Джафер. Търново, 1870, Пловдив, Пещера.

Джа̀хов *ф* — от пер.-тур. cah 'висока длъжност, сан'. Ихтиман.

Джеба̀ров *ф* — от ар.-тур. cebbar 'потисник'. Разград, Шумен, Бяла, Варна.

Джебков *ф.* Малко Търново, 1917, Варна.

Джебурджѝев *ф* — от диал. **джебурджѝя*; вж. Джебаров. Дулово.

Джевайров *ф* — от диал. *джевайр* 'скъпоценности' (ар.-тур. cevahir). Прилеп.

Джевакеров *ф.* Никола Козлево (Новопазарско), Шумен.

Джевда̀ров *ф* — от пер.-тур. cahdar 'човек с висока длъжност, сановник'. Търново.

Джевелиев *ф.* Бургас.

Джевизлѝев *ф* — от диал. *джевизлѝя* 'жител на с. Джевизлии (Орешак, Варненско).

Джевѝзов *ф* — от прякор *Джевѝза* (тур. ceviz 'орех'). Пловдив, 1893, Шумен.

Джѐврев и **Джѐвриев** *ф* — от диал. *джѐврьо* 'глезльо, лиглльо'. Русе.

Джегалов и **Джегалски** *ф* — далечно видоизменение на Джагаров (?) Илинден (Гоцеделчевско), Егълница (Радомирско), Търново.

Джегаров *ф* — вм. Джагаров. Казанлъшко.

Джегау̀рзов *ф* — видоизменено от Жугаурзов. Русе.

Джѐглов *ф* — разновидност на **Джегров** (?) Търново.

***Джего** *м* — вж. Жего. **Джѐгов** *ф.* Връз (Видинско).

Джѐгров *ф* — от ар.-тур. cehre 'мотовилка'. Варна.

Джегълов *ф* — вм. Джагълов. Търново.

***Джѐджо** *м* — видоизменено от Гечо (?) **Джѐджев** *ф.* Ямбол, 1900, Айтос, Росеново (Грудовско).

Джѐджоров и **Джѐджеров** *ф* — от диал. *джѐджеро* 'въртежка за сукане цеви' (от ар.-тур. cehre). Якоруда.

***Джѐдьо** *м* — от Джендьо с изпадане на *н*. **Джѐдьов** *ф.* Медвен (Котленско), 1867.

***Джѐжо** *м* — от Джеджо с разподобяване на второто *дж*. **Джѐжев** *ф.* Ямбол, 1908, Лясковец.

Джеза̀ров *ф* — от диал. **джеза̀р* 'който налага или събира глоби'; вж. Джезов. Шумен, 1900, Варна.

Джѐзведжиев *ф* — от диал. *джѐзведжия* 'който прави джезвета'. Самоков.

Джезов *ф* — от диал. *джеза̀* 'глоба' (ар-тур. ceza). Плевен.

Джѐйко *м* — умалит. от Джейо. **Джѐйков** *ф.* Копривщица, 1873. Елена, 1844, Пирдоп, 1900.

Джѐйо *м* — от Дейо с преход на *д'* в *г'* и *дж* (?) **Джѐев** *ф.* Пловдив.

Джѐко *м* — от Жеко с преход на *ж* в *дж* или от Цеко с озвучаване на *ц*. Пещера, р. 1940. **Джеков** *ф.* Радовиш (Македония).

Джеко̀товски *ф* — може би от Джеко Котовски. Краево (Ботевградско).

Джелалѝев *ф* — от ар.-тур. cilâli 'излъскан, издокаран'. Панагюрище.

Джела̀лски *ф* — разновидност на Джалалов. Одеса, 1843.

Джела̀тов *ф* — от *джела̀тин* (ар.-тур. cellât). Тутракан, 1893, Силистра, 1894, Шумен, 1900, Кричим.

Джелѐбов *ф* — Джелепов с озвучено *п*. Дрянковец (Айтоско), Пловдив.

Джелѐпов и **Джелѐпски** *ф* — от диал. *джелѐпин* 'търговец на добитък за месо' (ар.-тур. celep,-bi). Бургаско, Чирпан, Айтос, Самоковско, Етрополе, Севлиево, Бистрица (Софийско).

Джелепчѝев *ф* — от диал. *джелепчѝя*= джелепин. Разград.

Джелѝзов и **Джилѝзов** *ф* — разновидност на Джалъзов.

Джелѝлов *ф* — от ар.-тур. celil 'именит, славен'. Силистра, 1900.

Джѐлю *м* — успоредна форма на Джельо с твърдо окончание. **Джѐлов** *ф*. Цариград, 1860, Панагюрище, Пловдив, 1917.

Джѐльо *м* — от Жельо с преход на *ж* в *дж*. Чирпан, р. 1935.

Джеля̀бов *ф* — от Джелебов с вторично якане; срв. Дюлгяров. Варна.

Джелянов *ф*. Сливен.

Джѐмбеков *ф* — от Джамбов с вмъкнато *ек* и преход на *а* в *е*. Котел, Варна.

Джемеров и **Джемеровски** *ф*. Берковица.

Джемѝла *ж* — от ар.-тур. cemile 'любезност, внимание'. Ракита (Луковитско — може би помакини)

Джемѝлев *ф* — от турско л. и. Джемил (?) Малко Търново.

Джѐмма *ж* — италианско име, дошло по литературен път. Ново, рядко.

Джемов *ф*. Варна.

Джѐна *ж* — от Гена с преход на *г'* в *дж*. Ямболско, Бяла (Сливенско), Тополовград.

Джена̀нов *ф* — вм. Джананов. Габарево (Казанлъшко)l

Дженго̀зов *ф* — вм. Джангозов.

Джѐнда *ж* — от Джена с вмъкнато *д*. Котленско.

Джѐндо *м* — от Гендо с преход на *г'* в *дж*. Котленско, Сливен, Бургас. **Джѐндов** *ф*. Сливен, Толбухин, Толбухинско.

Джѐне и **Джѐни** *м* — разновидност на Дженьо. Трънчовица (Никополско). **Джѐнев** *ф*.

Джѐнка *ж* — умалит. от Джена. Сливен, Чирпан. **Джѐнкин** *ф*.

Джѐнко *м* — умалит. от Джено, Дженьо. Ямбол, Алфатар (Силистренско). **Джѐнков** *ф*. Сливен, Ямболско, Алфатар, Грудово, Варна.

Джѐно *м* — от Гено с преход на *г'* в *дж*. Никополско. **Джѐнов** *ф*. Чирпан, 1893.

***Джѐнто** *м* — от Джено с вмъкнато *т*. **Джѐнтов** *ф*. Панагюрище.

Джѐньо *м* — от Геньо с преход на *г'* в *дж*. Жеравна (Котленско), 1860, Сливенско, 1860, Чирпан. **Джѐнев** *ф*. Чирпан.

Джепа̀рски *ф* — от диал. **джепа̀р* 'джебчия' (?) Казичене (Софийско).

Джепов *ф*. (Карл Джепов Раев, Търново, 1881).

Джепу̀на *пр* — вж. Джапона. Карлово, 1878.

Джепчѝев *ф* — от *джепчѝя* 'дребен крадец, джебчия' (ар.-тур. cepçi). Пловдив.

Джера̀хов *ф* — от диал. *джера̀х*, 'лекар на рани и счупени кости; народен хирург' (ар.-тур. cerrah). Провадия, Варна, Пловдив, Пазарджик.

Джѐрго *м* — от Герго с преход на *г'* в *дж*. **Джѐргов** *ф*. Михайлово (Софийско).

Джерека̀ров и **Джерека̀рски** *ф* — от диал. **джерека̀р* 'който джерека (говори шумно и кресливо)'. Трън, 1893, 1917.

Джеремо̀в и **Джермо̀в** *ф* — от диал. *джеремѐ, джермѐ* '1. глоба; 2. син или дъщеря, които много искат от родителите си' (ар.-тур. cereme). Грудово.

Джерка̀ров *ф* — съкрат. от Джерекаров. Казанлък.

Джѐрман *м* — от Герман с преход на *г'* в *дж*. Брезник. **Джѐрманов** *ф*.

Джерма̀на *ж* — от Германа; вж. Джерман. Брезник.

Джѐрмански *ф* — от с. Джерман (Станкедимитровско). Станке Димитров, 1908.

Джѐро *м* — от Геро с преход на *г'* в *дж*. Прилеп, 1876. **Джѐров** *ф*. Прилеп, Битоля, Охрид.

Джесу̀ров *ф* — от ар.-тур. cesur 'смел, храбър'. Пловдив.

Джѐта *ж* — от Гета с преход на *г'* в *дж*. Попина (Силистренско).

Джефалѝев *ф* — от диал. **джефалѝя* 'радостен, безгрижен' (от ар.-тур. sefa 'радост, безгрижие'). София, 1893, 1897.

Джефѐров *ф*=Джаферов. Търново, 1900, Русе, Павел баня (Казанлъшко).

Джѐшо *м* — от Гешо с преход на *г'* в *дж*. **Джѐшев** *ф*. Лясковец, 1920.

Джибанков *ф*.

Джибѝрски *ф* — разновидност на Джабиров. Върба (Радомирско).

Джѝбов *ф* — от ар.-тур. necip,-bi 'благороден; чист, непорочен'. Баничан (Гоцеделчевско).

Джибрѝлов *ф* — от ар.-тур. cebrî 'принуден, насилствен' (?) Благоевград.

Джѝбров и **Джѝбровски** *ф* — от *джѝбри* (тур. cibre), навярно със значение гроздова ракия. Видин, Поморие, Сливен.

Джива̀ков *ф* — от диал. *джива̀к* '1. живак; 2. много пъргав и неспокоен човек' (от пер.-тур. cıva).

Джива̀н *м* — от пер.-тур. civan 'юноша, младеж'; срв. Момчо. Айтос, 1893. **Джива̀нов** *ф*. Айтос, 1965, Плевен.

Дживарлийски *ф* — от с. Дживирлии (Драгово, Айтоско). Карнобат.

Дживаров *ф* — от ар.-тур. civar 'близост, съседство'. Алексинац (Югославия), 1917.

Дживгаров *ф* — от диал. *дживгар* 'врабче, врабец'; срв. Врабков, Врабчев. Берковица, 1917.

Дживдеров *ф* — може би вм. Живодеров. Златарица (Еленско).

Дживджоров *ф* — от диал. **дживджор* 'чуруликане'. Благоевград.

Дживелек *ф* — от пер.-тур. civelek 'млад, пъргав, подвижен'. Лом, 1893. **Дживелеков** *ф.* Лом, 1890, 1900.

Дживеленов *ф* — може би грешка вм. Дживелеков. Пловдив, 1949.

Дживелски *ф* — съкрат. и видоизменено от Дживелеков (?) Шумен.

Дживторов *ф* — някаква разновидност на Дживдеров. Горнооряховско.

Джигански *ф* — нарочно видоизменено от Цигански (?) Рогозен (Ореховско).

Джигаров *ф.* Горно Ябълково (Грудовско), Чепинци (Софийско).

Джигеров *ф* — от *джигер* (пер.-тур. ciğer 'дроб'). Стара Загора.

Джигов и **Джиговски** *ф* — от тур. ciğa 'голишарче, неоперено пиле'. Панагюрище.

Джиголов *ф.* Благоевград, Пловдив.

Джигошев *ф* — от гр. ζυγός 'ярем; кобилица' с промяна на съгласните. Чепеларе, 1900, Пловдив.

Джигрев *ф* — от диал. *джигра* 'слаб, мършав човек'.

Джигуров *ф* — от гр. ζυγούρι 'шиле' с преход на *з* в *дж.* Падеш (Благоевградско).

Джиджев и **Джиджов** *ф* — от прякор *Джиджо* 'хубаво дете, сладур'. Карлово, 1878, 1942. Пловдив, 1900, Цариброд, 1900, Трън, 1908, Копривщица, 1849.

Джиджелков *ф* — от Цицелков с озвучаване на *ц* в *дж.* Калугерово (Ботевградско).

Джиджинов *ф* — от диал. **джиджина* 'буца по главата, цицина'. Пазарджик.

Джиджишев *ф* — според семеен спомен: защото много обичал *джиджи папа* 'пържен хляб'. Силистра.

Джидров *ф* — навярно разновидност на Джигрев. Щип.

Джизаков *ф* — от диал. **джизак* 'дзвизак, шиле през втората година'. Попово, 1897, Пловдив.

Джизо *м* — от Зисо с озвучаване на съгласните. **Джизов** *ф.* Бургас.

Джикелов *ф* — а) разновидност на Джукелов; б) от диал. *джикел* 'лопатка на копраля' (от тур. çekel). Ямбол, 1927, Перник.

Джико *м* — а) от Гико с преход на *г'* в *дж*; б) от Чико с озвучаване на *ч* в *дж.* **Джиков** *ф* Русе (македонци), Бяла, Ясен (Плевенско), Самоков, Скравена (Ботевградско).

Джилда *ж.*

Джилизов *ф* — вж. Джелизов.

Джилков *ф* — разновидност на Жилков. Елин Пелин.

Джилитарски *ф* — от диал. *джилитар* 'конник, който хвърля тояга и я хваща във въздуха'; срв. Джиритов.

Джило *м* — а) от Гильо с преход на *г'* в *дж*; б) от Чило с озвучаване на *ч* в *дж.* **Джилов** *ф.* Пловдив, Стара Загора.

Джилязко *м* — вм. Желязко. **Джилязков** *ф.* Русе, 1908.

Джилянов *ф* — от диал. *джилян* 'много буен'. Гурково (Балчишко), Свищов, Бургас.

Джимбов *ф.* Злокучане (Самоковско), Самоков.

Джиметров *ф.* Варна, 1908.

Джимидов *ф* — може би видоизменено от Хаджимитов (?) Пловдив.

Джимнеров *ф.* Шумен.

Джимов *ф.* Пещера, Варна.

Джимперов *ф* — според местно обяснение: носел дреха „джемпър". Смядово (Преславско), Шумен.

Джимрев *ф* — от прякор *Джимрьо* 'скъперник' (тур. cimri). Куманово, 1917.

Джина *ж* — от Гина с преход на *г'* в *дж.* Казанлък. **Джинин** *ф.* Пещера.

Джингалов *ф* — разновидност на Джингаров. Пещерско (Айтоско), Айтос.

Джингаров и **Джингъров** *ф* — от тур. cingara '1. връх на дърво; 2. прен. много висок човек'. Панагюрище, Пазарджик, Пловдив, Гоце Делчев.

Джингов *ф* — от прякор *Джинго*; вж. Джингаров. Копривщица, Ломско, Русе, Гоце Делчев, Пчеларово (Кърджалийско).

Джингозов *ф* — от тур. cingöz 'хитрец, шмекер'. Бяла.

Джинджев *ф* — от Цинцев с озвучаване на *ц* в *дж.* Севлиево, Пещера, Златоград.

Джинджиски *ф.* Кюстендил.

Джинджифоров *ф* — от диал. **джинджифор* 'джинджифил, Radix zingiberis'. Брацигово.

Джиндо *м* — от Гиндо; вж. Джино. **Джиндов** *ф.* Русе.

Джинко *м* — от Гинко; вж. Джино. **Джинков** *ф.* Ямбол, 1900.

Джино *м* — от Гино с преход на *г'* в *дж.* Разград, 1845. **Джинов** *ф.* Шумен, Юпер (Кубратско), Горна Оряховица.

Джиновски *ф* — от с. Джиново (Сливенско). Твърдица (Сливенско).

Джинот *ф* — членувана форма от диал. *джин* 'дух, дявол, хитрец' (ар.-тур. cin). Велес.

Джински *ф* — може би от диал. *джин*; вж. Джинот. Поповци (Габровско).

Джѝньо *м* — от Гиньо; вж. Джино. **Джѝнев** *ф.* Пловдив, Пещера. Д ж ѝ н ь о в д о л — местност в Радотина (Ботевградско).

Джиова̀н *м* — кръстоска от Иван и итал. Джовани. Търново. **Джиова̀нов** *ф.* Търново, 1899, 1924.

Джипалски *ф* — може би грешка вм. Дзипалски. Пловдив.

Джипляков *ф.* Пазарджик.

Джѝпо *м* или *пр* — вж. Джибов; някой си Джипо, неизвестно откъде, се заселил преди години в Долна Оряховица. **Джѝпов** *ф.* Долна Оряховица, Горски Сеновец (Горнооряховско), Горна Оряховица, Търново.

Джипу̀нов *ф* — разновидност на Джапунов. Лясковец, Русе.

Джирѝтов *ф* — от диал. *джирѝт* 'копие или тояга, която се хвърля при езда и се улавя във въздуха' (тур. cirit). Пловдив.

Джѝрко *м* — умалит. от Джиро. **Джѝрков** *ф.* Карлово, 1878.

Джѝро *м* — от Гиро, Аргир с преход на *г'* в *дж.* **Джѝров** *ф.* Тетово, 1917, Сливен.

Джѝсо *м* — от Зисо с преход на *з* в *дж.* Елховско. **Джѝсов** *ф.* Сливен, 1883.

Джита̀н *м* — от Гетан с преход на *г'* в *дж.* **Джита̀нов** *ф.* Пловдив.

Джифа̀ров *ф* — вм. Джафаров, Джефаров.

Джифряков *ф.* Варна.

Джѝша *ж* — от Гиша с преход на *г'* в *дж.* **Джѝшин** *ф.* Варна.

Джо̀бов *ф* — от *джоб* или от диал. *джоп* 'сопа' (тур. сор). Стара Загора.

Джова̀на *ж* — итал. Giovanna. Рядко, родени към 1928—1930 г.

Джова̀ни *м* — итал. Giovanni. София, 1957.

Джо̀га *м* — разновидност на Джого. Белица (Разложко).

Джогалан *ф* — вж. Джоголанов. Бр. Миладинови.

Джогалов *ф.* Чирпан.

Джога̀нов *ф* — разновидност на Джугански. Комщица (Ломско).

Джо̀глев *ф* — от диал. *джо̀гльо* 'едър и кокалест човек'. Пловдив.

Джо̀го *м* — видоизменено от Георги. Якоруда. **Джо̀гов** *ф.* Сандански, Кърджали, Любимец (Свиленградско), Пловдив, Чирпан, Варна.

Джоголанов *ф* — от диал. **джоголан*; вж. Джоглев. Пловдив.

Джо̀де *м* — от Джоте с озвучено *т* в *д.* **Джо̀дев** *ф.* Лозен (Софийско).

Джоджанов, Джодженов и **Джоджонов** *ф* — от растението джоджан; срв. Гьозумов. Габрово, 1900, Севлиево, 1900, Търново (гроб).

Джо̀джо *м* — видоизменено от Георги. **Джо̀джев** и **Джо̀джов** *ф.* Ямбол, 1908, Свищовско, Разложко, Люкорско (Софийско).

Джо̀йке и **Джо̀йко** *м* — умалит. от Джойо. **Джо̀йкев** *ф.* Илинден (Гоцеделчевско). **Джо̀йков** *ф.* Калофер, 1893, Русе.

Джо̀йо *м* — от Чойо с озвучаване на *ч* в *дж.* **Джо̀ев** *ф.* Пловдив.

Джо̀ка *ж* — женска форма от Джоко. **Джо̀кин** *ф.* Белоградчишко, Михайловградско, Станкедимитровско.

Джо̀ко *м* — от Гьоко с преход на *г'* в *дж.* **Джо̀ков** *ф.* Видин, Михайловград, Ловеч, Карлово, Пазарджишко, Тополовград.

Джола̀рски *ф* — видоизменено от Джугларски. Бов (Свогенско).

Джо̀ле *м* — западна форма на Джоло. **Джо̀лев** *ф.* Разложко.

Джо̀лка *ж* — умалит. от Джоля.

Джо̀ло *м* — от диал. *джо̀ле* 'некръстено още момче' — защитно име; срв. Пижо. **Джо̀лов** *ф.* Панагюрище, Пловдив, 1917, Пазарджик, Мездра.

Джо̀ля *ж* — от диал. *джо̀ля* 'некръстено още момиче'; вж. Джоло.

Джомански *ф.* Кюстендил (гроб).

Джо̀на *ж* — женска форма от Джоне, Джоно.

Джонба̀шов *ф.* Панагюрище.

Джо̀нгов *ф* — от прякор *Джо̀нго* 'висок и кокалест човек'. Пирдоп, Поликраище (Горнооряховско). **Джо̀нговски** *ф.* Калояново (Пловдивско).

Джо̀нголски *ф* — от диал. *джо̀нголи* 'едри кокалести крака'. Лясковец, Търново.

Джонджоров и **Джонджеров** *ф* — разновидност на Джунджуров. Карлово, Пловдив, Русе.

Джо̀ндо *м* — от Джоно с вмъкнато *д.* **Джо̀ндов** *ф.* Пловдив.

Джо̀ндоров *ф* — разновидност на Джонджоров.

Джо̀нѐ *м* — от Гьоне; вж. Джоно. **Джо̀нѐв** *ф.* Елинпелинско, Ихтиманско, Кюстендилско, Благоевград, Пазарджик, Шумен.

Джо̀нка *ж* — умалит. от Джона. **Джо̀нкин** *ф.* Варна.

Джо̀нко *м* — умалит. от Джоне, Джоно. **Джо̀нков** *ф.*

Джо̀но *м* — от Гьоно с преход на *г'* в *дж.* **Джо̀нов** *ф.* Севлиево, 1881, Бяла, 1893, Кула, Видин, Ломско, Михайловград, Мездра.

Джо̀нсън *м* — от английско фамилно име Jonson. Единичен случай. Варна, 1956.

Джо̀нто *м* — от Джоно с вмъкнато *т.* **Джо̀нтов** *ф.* Пловдивско.

Джопков *ф.* Петрич.

Джо̀ра *ж* — женска форма от Джоро. **Джо̀рин** *ф.* Вълчедръма (Ломско). **Джо̀рински** *ф.* Видин, 1935.

Джѐрго *м* — от Гьорго; вж. Джоно. **Джѐргов** *ф*. Бистрица, Железница (Софийско), Бели Искър (Самоковско).

Джѐрджа *м* — западна форма на Джорджо. **Джѐрджин** *ф*. Трън.

Джорджа̀н *м* — от Джордж(о)+*ан*. Кюстендил, 1879. **Джорджа̀нов** *ф*. Кюстендилско, Кюстендил.

Джорджѝл *м* — от Джордж(о)+*ил*. **Джорджѝлов** *ф*. Самоковско.

Джѐрджо *м* — видоизменено от Георги. **Джѐрджев** *ф*.

Джѐрѐ *м* — западна форма на Джоро. **Джѐрѐв** *ф*. Станке Димитров, 1845.

Джѐрко *м* — умалит. от Джоро, Джоре. **Джѐрков** *ф*.

Джорнѝлов *ф*.

Джѐро *м* — видоизменено от Георги. Белозем (Пловдивско). **Джѐров** *ф*. Д ж ѐ р о в д о л — местност в Осиковица (Ботевградско).

Джѐте *м* — западна форма на Джото. Казичене (Софийско). **Джѐтев** *ф*. Казичене.

Джѐто *м* — от Джоно, Джоро, Джоджо с друго окончание.

***Джѐтол** *м* — от Джот(о)+*ол*. **Джѐтолов** *ф*. Ново село (Видинско).

Джѐчка *ж* — умалит. от Джока. **Джѐчкин** *ф*. Михайловград.

Джуа̀на *ж* — вм. Джована. Златарица (Еленско), р. 1930.

Джубелѝев *ф* — от диал. *джубелѝя* 'който носи джубе — вид дълга горна дреха' (от ар.-тур. cübbe). Панагюрище.

***Джубрѝл** *м* — от Джубр(о)+*ил*. **Джубрѝлов** *ф*. Бургас, Сливен.

***Джу̀бро** *м* — от Чубро с озвучаване на *ч* в *дж*. **Джу̀бров** *ф*. Смолян.

Джува̀леков *ф* — от прякор *Джува̀лек* 'въшльо' (циг. *джувалѐ*). Копривщица.

Джувѝнов *ф* — може би разновидност на Дживанов. Арденско.

Джу̀вков *ф* — от прякор *Джу̀фката* (носил връзка, завързана на джуфка?) Пловдив, Пазарджик.

Джу̀галов *ф* — разновидност на Джуглов. Елена (гроб), Велинград.

Джугана̀ров *ф* — от диал. *джугана̀р* 'който скопява добитък' (рум. jugănar). Ряхово (Русенско).

Джуга̀нски *ф* — от рум. jugan 'скопен кон'. Радуил (Самоковско).

Джугданов *ф* — разновидност на Джугански. Разложко.

Джугла̀рски *ф* — от диал. **джугла̀р* 'жител на местност Джуглата'. Бов (Свогенско).

Джу̀глов *ф* — а) от местност Джугла(та) 'чуклата'; б) от Чуклов с озвучаване на съгласните. Пловдив.

Джу̀гов *ф* — а) от рум. jug 'ярем'; б) от Чуков с озвучаване на съгласните. Русе (македонци), Малък чифлик (Търновско), Търговище, Варна.

Джугу̀шев *ф* — разновидност на Джугов. Русе.

Джу̀джев, **Джу̀джов** и **Джу̀джовски** *ф* — от *джуджѐ* (тур. cüce). Пловдив, Панагюрище, Правец (Ботевградско).

Джу̀ка *ж* — женска форма от Джуко. Дебърско.

Джука̀нов *ф* — а) от Чуканов с озвучаване на *ч* в *дж*; б) от диал. **джука̀н* 'джукест човек'. Дългопол (Провадийско).

Джу̀ката *пр* — от *джу̀ка* (бил с увиснала долна устна). Плевен.

Джу̀кев *ф* — от прякор *Джу̀ке*, *Джу̀кьо* 'бузест човек' (бил пълен, червендалест, с хубави бузи). Благоевград, Станке Димитров, Златарица (Еленско).

Джукѐлов и **Джукѐлски** *ф* — от циг. *джукѐл* 'куче'. Садово (Асеновградско), Елена, Враца.

Джу̀ко *м* — от Гюко с преход на *г'* в *дж*. **Джу̀ков** *ф*. Бистрица, Горубляне (Софийско).

Джу̀ле *м* — от Гюльо; вж. Джуко. **Джу̀лев** *ф*. Ковачево (Пазарджишко), Търново.

Джуленов *ф*. Велинград (помак).

Джу̀лка *ж* — от Гюлка или Юлка. Трънско.

Джу̀лко *м* — умалит. от Джуле. **Джу̀лков** *ф*. Пловдив.

Джумада̀нов *ф* — вм. Джамаданов. Севлиево, Габрово.

Джумайѐв и **Джума̀йски** *ф* — от с. Джумая (Сбор, Пазарджишко). Панагюрище, Панагюрско.

Джума̀ков *ф* — от Чомаков с озвучаване на *ч* в *дж*. Пловдив.

Джумалѝев и **Джумалѝйски** *ф* — от диал. *джумалѝя* 'жител на град Джумая (Ески Джумая, Горна Джумая). Шумен, Тутракан, Русе, Търновско, Айтос.

Джумбишлѝев *ф* — от диал. *джумбишлѝя* 'весел, шеговит, забавен' (от тур. cümbüşlü). Айтос.

Джумѐрков *ф* — от диал. *джумѐрка* 'скъперник'. Карлово.

Джумѐров и **Джумѐрски** *ф* — вм. Джумертов. Пловдив, Ръжево Конаре (Пловдивско).

Джумѐртов *ф* — от диал. *джумѐрт* 'щедър' (пер.-тур. cömert). Плевен.

Джу̀мпаров и **Джу̀мперов** *ф* — навярно видоизменено от Сумпаров. Котел, Шумен.

Джу̀на[1] *ж* — от Гюна; вж. Джуно. Кюстендил, р. 1822, 1833, 1893, Пчелинци (Радомирско), р. 1857, Софийско, Свогенско, Михайловград. **Джу̀нин** *ф*. **Джу̀нински** *ф*. Видин.

Джу̀на[2] *м* — западна форма на Джуно. Искрец (Свогенско). **Джу̀нов** *ф*. Искрец. **Джу̀нич** *ф*. Стара Загора.

Джуна̀к *м* — прякорно име от Джуно. **Джуна̀ков** *ф*.

Джунгаров *ф*. Левски, 1906.

Джунджев *ф.* Сливен.

Джу̀нджу̀ров *ф* — от диал. *джунджу̀ра* 'глъчка, леко скарване'. Дюлево (Грудовско), Бургас, Стара Загора, Плевен, Белица (Разложко).

Джу̀ндраков *ф* — вм. Джундреков.

Джу̀ндреков *ф* — от Джундров с вмъкнато *ек*. Панагюрище, Котел, Варна.

Джу̀ндров *ф* — от диал. *джу̀ндра* 'джукест човек'. Врачеш (Ботевградско).

Джунѐ *м* — югозападна форма на Джуно. Радомирско. **Джунѐв** *ф.*

Джунѐл *м* — от Джун(о)+*ел*. **Джунѐлов** *ф.* Котел, Сливен.

Джу̀нка *ж* — умалит. от Джуна (в Мрамор — от Ладунка). Уровене (Врачанско), Мрамор (Софийско), Търговище.

Джу̀нко *м* — умалит. от Джуно, Джуне. Трънско. **Джу̀нков** *ф.* Лом, Видин. Д ж у̀ н к о в е ц — местност в Калугерово (Ботевградско).

Джунлѝев *ф* — от някое село с подобно име. Разград.

Джу̀но *м* — а) от *Гюно с преход на *г'* в *дж*; б) от Джуро с друго окончание. Цацуровци (Царибродско), Трън, Михайловградско. **Джу̀нов** *ф.* Враца, Ломско, Борован (Белослатинско), Главановци (Михайловградско), Берковица, Годеч, Калофер, Панагюрище.

Джу̀ньо *м* — успоредна форма на Джуно с меко окончание. **Джу̀нев** и **Джу̀ньов** *ф.* Панагюрище, 1860, Пазарджик, Търново, Разложко.

Джупа̀нов *ф* — вм. *Жупанов; вж. Жупански. Просеник (Сярско), Самоков.

Джупаров *ф.* Банско.

Джупу̀нов *ф* — разновидност на Джапунов. Елена, 1908, Карлово, 1908.

Джу̀ра[1] *ж* — женска форма срещу Джуро. Брезник. **Джу̀рин** *ф.* Вълчедръма (Ломско).

Джу̀ра[2] *м* — разновидност на Джуро. Трявна. **Джу̀ров** *ф.*

Джура̀л *м* — от Джур(о)+*ал*. **Джура̀лов** *ф.* Пловдив.

Джура̀н *м* — от Джу(о)+ *ан*. **Джура̀нов** *ф.* Пирдоп, 1893, Трудовец (Ботевградско).

Джу̀рджа[1] *ж* — от Гюргя с преход на *г'* в *дж*. Брезе (Свогенско), Радомирско.

Джу̀рджа[2] *м* — западна форма на Джурджо. Трънско.

Джурджалия *ж* — от Джурджа[1] + *лия*. Етрополски манастир, 1648.

Джу̀рджо *м* — от Гюргьо; вж. Джурджа[1]. Етрополски манастир, 1648, Софийско, Вишан (Годечко), Репляна (Белоградчишко). **Джу̀рджов** и **Джу̀рджев** *ф.* Мадан (Михайловградско), Орехово, Калофер.

Джу̀ре *м* — от Гюре; вж. Джурджа[1]. **Джу̀рев** *ф.*

Джурѐл *м* — от Джур(о) + *ел*. **Джурѐлов** *ф.* Ямбол, Бургас.

Джурѐн *м* — от Джур(о) + *ен*. **Джурѐнов** *ф.* Ветрен, Пазарджишко), 1904.

Джу̀рка *ж* — умалит. от Джура[1]. Гоиндол (Царибродско), 1888.

Джу̀рко *м* — умалит. от Джуро (обясняват го и от диал.*джу̀ркав* 'който има мижави, гурeливи очи'). **Джу̀рков** *ф.* Козлодуй, 1893, Търново, Трудовец (Ботевградско). **Джу̀ркатa** *пр.* Пазарджик, 1908.

Джу̀ркол *м* — от Джурк(о) + *ол* **Джу̀рколов** *ф.* Чирпан.

Джурла̀нов *ф* — от диал. **джурла̀н* 'зурлест човек'; срв. Дзурлов. Долно Ябълково (Грудовско).

Джурма̀нски *ф* — навярно вм. Джермански. Пловдив.

Джу̀ро *м* — от Гюро с преход на *г'* в *дж*. Пирдоп, Беленско, Михайловградско, Брезник. **Джу̀ров** *ф.* Пирдоп, Русенско, Чепеларе. Д ж у̀ р о в д о л — местност в Етрополе.

Джуровѐнски *ф* — от с. Джурово (Тетевенско). Тетевен.

Джурошки *ф* — видоизменено от *Джуровски(?) Люти дол, Ребърково (Врачанско).

Джу̀рто *м* — от Джуро с вмъкнато *т*. **Джу̀ртов** *ф.* Елин Пелин, Пазарджик.

Джуру̀ков *ф* — от Чуруков с озвучаване на *ч* в *дж*. Пловдив.

Джуру̀л *м* — от Джур(о) + *ул*. **Джуру̀лев** *ф.* Пирдоп, 1917.

Джурулѐй *м* — разширено от Джурул. **Джурулѐев** *ф.* Пирдоп.

Джу̀стов *ф* — от рум. just 'справедлив'.

Джу̀стров *ф* — от диал. *джустря* '1. търкам, жуля; 2. натъкмявам, гиздя'.

Джу̀то *м* — навярно успоредна форма на Джото. Н. Геров. **Джу̀тов** *ф.* Пловдив, Върщец. **Джу̀товски** *ф.* Скравена (Ботевградско).

Джяра̀фов или **Джера̀фов** *ф* — вм. Джерахов с преход на *х* във *ф*. Котел, 1867 (Джарафов).

Дза̀ка *ж* — от Зака. **Дза̀кин** и **Дза̀кински** *ф.* Врачеш (Ботевградско).

Дзамферѝя *ж* — видоизменено от Замфира. Горно Церовене (Михайловградско).

Дза̀не *м* — от Зане или Цане. Куманово, 1917. **Дза̀нев** *ф.* Свобода (Чирпанско), Казанлък, Брезово (Пловдивско).

Дза̀нка *ж* — от Занка. Михайловград.

Дза̀нко *м* — умалит. от Дзане, Дзано. **Дза̀нков** *ф.* Пловдив.

Дза̀но *м* — от Зано или Цано. Брацигово. **Дза̀нов** *ф.*

Дзвѐзда *ж* = Звезда. Трънско.

Дзвезда̀ка *пр* — вж. Звездака. Врачеш (Ботевградско).

Дзвѐздо *м*=Звездо.

Дзвѐко *м* — умалит. от Дзвездо (Дзве[зд]ко). Трънско.

Дзвѐрков *ф* — от диал. *дзвѐрко* 'звяр, зверче'. Радомирско.

Дзèго *м* — от Цеко с озвучаване на съгласните. **Дзèгов** *ф.*

Дзèдзи и **Дзèдзо** *м* — детска форма от Стефан. Ботевград.

Дзèзо *м* = Дзедзо. **Дзèзов** *ф.* Враца.

Дзèко *м* — от Цеко с озвучаване на *ц* в *дз.* **Дзèков** *ф.*

Дзèпа *ж* — вж. Зепа. Лясковец.

Дзѝвгов *ф* — от диал. *дзѝвгав* 'който има слаби, мижави очи'. Прилеп.

Дзѝгалов *ф* — разновидност на Дзигаров. Казичене (Софийско).

Дзѝгаров *ф* — от гр. ζυγαριά 'везни, теглилка'. Ракитово (Велинградско).

Дзѝгов *ф* — видоизменено от Дзивгов. Щип, 1917, Пазарджик.

Дзѝко *м* — вм. Джико или Цико. **Дзѝков** *ф.* Красава (Брезнишко).

Дзилянов *ф.* вж. Джилянов. София, 1906.

Дзѝнгов *ф* — от Цинков с озвучаване на съгласните. Михайловградско.

Дзѝнгоров *ф.* Навярно вм. Джингаров.

Дзѝнка *ж* — вж. Зинка. Костенец.

Дзѝпалски *ф* — от диал. *дзѝпам* 'ритам, скачам лудо' (навярно от буйна игра на хоро). Борован (Белослатинско).

Дзѝпев и **Дзѝпов** *ф* — от *дзипам*; вж. Дзипалски. Берковица, Михайловград. Пловдив.

Дзиралѝйски *ф* — навярно сродно с Джаралийски. Враца.

Дзѝри *ж* — някакво гръцко име. Асеновград.

Дзѝрков *ф* — от прякор *Дзѝрко* 'зиркав, мижав човек'; срв. Дзивгов. Млечево (Севлиевско). Дзирков дол — местност в Правец (Ботевградско).

Дзòнев *ф* — от Цонев с озвучаване на *ц* в *дз.* Алфатар (Силистренско).

Дзувчов *ф.* Михайловград.

Дзỳков *ф* — от растението *дзỳка.* Розово (Брациговско).

Дзỳргата *пр* — може би разновидност на Джурко. Казичене (Софийско). **Дзỳргов** *ф.* Казичене.

Дзỳрлов, **Дзỳрльов** и **Дзỳрлев** *ф* — от прякор *Дзỳрльо* 'човек с големи и издадени напред устни'. Белоградчишко, Литаково (Ботевградско).

Дзỳрпалски *ф* — нещо във връзка със *зурла*, муцуна? Врачеш (Ботевградско).

Дзъ̀нгов *ф* — от диал. *дзъ̀нга* 'тамбура'. Пазарджик.

Дзъндзъ̀ков *ф* — от ар.-тур. zındık 'безбожник, еретик'. Свиленград.

Дзъ̀нов *ф* — от *дзън-дзън* 'междуметие за свирене с тамбура'. Енина (Казанлъшко), Казанлък.

Дзъ̀нчев *ф* — от прякор *Дзъ̀нчо* 'свирач на тамбура' (?) Пазарджишко.

Дзюмбѝлев *ф* — разновидност на Зимбилев. Луковит.

Диавàтов *ф* — от гр. διαβάτης 'минувач, пътник'.

Диагòр(а) *м* — гр. Διαγόρας — име на древен философ и поет. **Диагòров** *ф.* Поморие, 1893, Пловдив.

Диаманд *м* — вж. Диаманди, Щип, 1905. **Диамàндов** *ф.*

Диамàнди *м* — от гр. διαμάντι 'диамант'. Велес. **Диамàндиев** *ф.*

Диамàнка *ж* — женска форма от Диамант. Драгоил (Сливнишко).

Диамàнт *м* — разновидност на **Диаманд.** Каварна, 1962.

Диамèнди *м* — разновидност на **Диаманди. Диамендѝев** *ф.*

Диàн *м* — писмена разновидност на Деян покрай женското име Диана. Ново, рядко. **Диàнов** *ф.*

Диàна *ж* — лат. Diana, богиня на лова. Ново.

Дибèков *ф* — от диал. *дибèк* 'чутура' (тур. dibek). Самоков.

Дибѝев *ф* — от тур. dip,-bi 'дъно'. Пловдив.

Дивàков *ф* — от прякор *Дивàка.* Велинград (помак).

Дивàнов и **Дивàнски** *ф* — от израза диван чапраз (?) Петрич, Лакатник.

Диванòвски *ф* — от диал. *диванà* 'балкон, къща с балкон' (от пер.-тур. divan hane); срв. Чардаклийски. Ботевград.

Дивàров *ф* — от диал. *дивàр* 'зид, дувар (пер.-тур. dıvar). Брестовица (Пловдивско).

Дивдена *ж* — според Вайганд „дива, палава мома".

Дѝвеков *ф* — навярно съкрат. от Самодивеков. Пазарджик.

Дивери и **Диверов** *ф.* Варна, 1936 (Никола Георгиев Дивери), Стара Загора, 1940 (Ст. В. Диверов).

Дивечки *ф* — може би вм. Дивлянски. Големо село (Станкедимитровско).

Дивешки *ф* — от кол. Дивеците (Габровско). Лесичери (Търновско).

Дивизиев *ф* — от прякор *Дивизѝята,* а то от диал. *девесѝя* 'камилар, деведжия'. Елешница (Разложко).

Дивилèна *ж* — Ракитово (Велинградско), р. 1946.

Дивинѝс *м* — видоизменено от Дионис. Расово (Ломско), Вършец. **Дивинѝсов** *ф.* Расово.

Дивинѝсия *м* — видоизменено от Дионисий. Вършец, р. 1903.

Дивинѝш *м* — разновидност на Дивинис. **Дивинѝшев** *ф.* Пловдив.

Дивитàков *ф* — вм. Деветаков. Търново.

Дивѝтко *м* — от Давидко с асимилация на *а* в *и.* Берковица, 1893.

Дивитлѝйски *ф* — от диал. **дивитлѝя* 'който носи дивит (на пояса си), оттам — грамотен човек' (от тур. divit). Пазарджик

Дивлянски *ф* — от с. Дивля (Радомирско).

Дѝвна *ж* — от *дѝвна*, т. е. много хубава. Кюстендил, р. 1953, София, 1956.

Дѝвов *ф* — от *див* 'необщителен'. Липица (Ореховско), Варна, Велинград (помак).

Дивошѝнов *ф* — от диал. **дивошѝн* 'див, необщителен човек' (?) Лесичево (Пазарджишко). 1911.

Диврев *ф*. Лясковец.

Дѝвчев и **Дѝвчовски** *ф* — от *дѝвчо*; срв. Дивов. Етрополе, Долни Дъбник (Плевенско), Разлог, Крумовград, Правец (Ботевградско).

Дивя̀ков *ф* — от диал. *дивя̀к* '1. качамак; 2. див човек'. Котел, Свищов.

Дигалев и **Дигалов** *ф*. Варна, 1936.

Дигновѐждов *ф* — от диал. **дигновѐжд* 'с вдигнати вежди'.

Дигоноров *ф*.

Дѝда *ж* — от Димитра, Дина, Дика, Дила с детско повтаряне на първата съгласна; срв. Дада, Дода, Русе, р. 1864, Панагюрище р. 1888, Панагюрско, Плевен.

Дѝдеков *ф* — от Дидов, Дидев с вмъкнато *ек*. Котел.

Дидилѐцов *ф* = Деделецов. Свищов, 1888.

Дидѝна *ж* — от Дид(а) + *ина*. Попина (Силистренско).

Дѝдка *ж* — умалит. от Дида. Панагюрище.

Дѝдко *м* — умалит. от Дидо. Копривщица нар. песен.

Дѝдла̀ков *ф*. Панагюрище.

Дѝдо *м* — от Димитър, Дино, Дико, Дило с детско повтаряне на първата съгласна; срв. Дадо, Додо. **Дѝдов** *ф*. Калофер, Карловско, Панагюрище, Брезово (Пловдивско), Орешак (Троянско). **Дѝдовски** *ф*. Казанлък.

Дѝдьо *м* — успоредна форма на Дидо с меко окончание. Тетевенско. **Дѝдев** *ф*. Тетевен.

***Дѝзо** *м* — от Дисо с озвучаване на *с* в *з* (?) **Дѝзов** *ф*. Бойчиновци, Бели брод (Михайловградско), Михайловград.

Дѝка *ж* — женска форма от Дико. Ботевградско, Тетевенско, Ореховско, Шумен. **Дѝкин** *ф*.

Диканàров *ф* — от диал. *диканàр* 'който прави дикани за вършитба'. Марково (Провадийско), Разград, Разградско.

Диканоров *ф* — видоизменено от Диканаров. Варна, Стара Загора.

Дикàнски *ф* — от с. Горна или Долна Диканя (Радомирско). Самоков, 1893, Станке Димитров, 1893.

Дикàнчев *ф* — от прякор *Дикàнчето*; вж. Дикански.

Дѝкбоюшки *ф* — от диал. **дѝкбоюк* 'човек с увиснали мустаци' (от тур. dik bıyık). Пловдив.

Дикиджѝев *ф* — от диал. *дикиджѝя* 'обущар, който шие калеври' (тур. dikici).

Дикѝзов *ф* — от тур. dikiz 'шеговит поглед'. Пловдив.

Диклѝев *ф* — вм. *Диклев с *ие* поради мекото *л*; вж. Дикльовски.

Дѝкльовски *ф* — от прякор *Дѝкльо* 'който все стои прав или вири глава?' (от тур. dikelmek). . . .

Дикмàнов *ф* — от диал. **дикмàн* 'щръкнал, изправен?' (от тур. dikmek).

Дѝко *м* — съкрат. от Димитър или вм. Динко. Ботевградско, Луковитско. **Дѝков** *ф*. Ботевград, Ореховско, Ямболско. **Дѝковски** *ф*. Ботевградско.

Дѝколов *ф* — от Дикоолу = Диков с турско окончание. Градина (Първомайско).

Диксаков *ф*. Самоводене (Търновско).

Дѝла *ж* — женска форма от Дило. Ботевградско, Врачанско. **Дѝлин** *ф*. Своде (Ботевградско). **Дѝлински** *ф*. Правец, Своде (Ботевградско), Ботевград.

Дилàк *м* — прякорно име от Дило. **Дилàков** *ф*. Червен бряг.

Дилàн *м* — от Дил(о) + *ан*. Бреница (Белослатинско), Кнежа. **Дилàнов** и **Дилàновски** *ф*.

Дѝлба *ж* — съкрат. от Дилберка. Русе, р. 1891, Кичевско.

Дилбàзов *ф* — от пер.-тур. dilbaz 'любезен, приказлив'. Пловдив, 1900.

Дилбѐрка *ж* — от диал. *дилбѐр* 'хубав, пленителен' (пер.-тур. dilber). Кичевско.

Дилбѐров *ф* — от диал. *дилбѐр*; вж. Дилберка. Трън, 1893.

Дѝле *м* — югозападна форма на Дило, Дильо. **Дѝлев** *ф*. Санданско.

Дилимов *ф*. Стара Загора.

Дилинчев *ф*.

Дилия̀к *м* — кръстоска от Дило и някое име като Стилиян. Русе, р. 1959.

Дѝлка *ж* — умалит. от Дила. Кнежа, Плевен, Плевенско, Ботевградско. **Дѝлкински** *ф*.

Дѝлко *м* — умалит. от Дило. Плевен. **Дѝлков** *ф*. Плевенско, Добралево (Ореховско), Врачеш, Новачене (Ботевградско), Дряново. **Дѝлковски** *ф*. Врачеш, Скравена (Ботевградско).

Дѝло *м* — съкрат. от Димитър. Ботевградско, Луковитско. **Дѝлов** *ф*. Ботевградско. **Дѝловски** *ф*. Ботевград, Луковитско, Ореховско.

Дѝлча *ж* — женска форма от Дилчо. **Дѝлчин** *ф*. Габрово.

Дѝлчо *м* — умалит. от Дило. Ботевградско, Световрачане (Софийско). **Дѝлчов** и **Дѝлчев** *ф*. Ботевградско. **Дѝлчовски** *ф*. Скравена (Ботевградско).

Дѝльо *м* — успоредна форма на Дило с меко окончание. Лопян (Ботевградско). **Дѝльов** и **Дѝлев** *ф*.

Диля̀н *м* — вм. Делян. Пордим (Плевенско). **Диля̀нов** *ф*.

Диля̀на *ж* — вм. Деляна. Пордим (Плевенско), Литаково (Ботевградско), Бов (Свогенско).

Диля̀нка *ж* — умалит. от Диляна. Заноге (Свогенско), Мездра, Шумен.

Диля̀шки *ф* — от прякор *Диляка*, а то от Дило. Рашково (Ботевградско).

Дѝма *ж* — женска форма от Димо. Чирпанско, Трън.

Дима̀ки *м* — умалит. от Димо с гръцка наставка *-аки*. Силистра, 1894.

Дима̀н *м* — от Дим(о) + *ан*. Котел, 1893, Котленско, Стара Загора, Балчик, Трън. **Дима̀нов** *ф*. Панагюрище.

Дима̀на *ж* — от Дим(а) + *ана* или женска форма от Диман. Котленско, Еленско, Етрополе, Врачанско, Свогенско, Петричко. **Дима̀нин** *ф*. Миланово (Свогенско), Ракитово (Велинградско).

Диманички *ф* — от някое село или махала с подобно име. Сухострел (Благоевградско).

Дима̀нка *ж* — умалит. от Димана.

Дима̀нко *м* — умалит. от Диман. **Дима̀нков** *ф*.

Дима̀нчо *м* — умалит. от Диман. **Дима̀нчев** *ф*.

Димбаров и **Димбарев** *ф* — може би далечно видоизменение от Дилберов. Пловдив.

Дѝме *м* — югозападна форма на Димо. **Дѝмев** и **Дѝмевски** *ф*.

Димѐнов *ф* — от диал. *димѐн* 'кормило' (ит.-тур. dümen). Брацигово.

Димѐров *ф* — може би от по-старо *Димерлиев, а то от рум. dimerlie 'голяма крина'. Русе, 1900.

Димзов *ф*. Пловдив, 1893, 1897, 1949.

Дѝми *ж* — съкрат. от Димитра. Рядко.

Димѝев *ф* — от диал. *димѝи* 'вид бели потури' (от тур. dimi). Нарядко из ИзБ.

Димизов *ф*. Лехчево (Михайловградско).

Димѝрев *ф* — вм. Демирев.

Димискиов *ф*. Етрополски манастир, 1622.

Димитако̀нов *ф*. Панагюрище.

Димита̀н *м* — от Димитран с изпадане на *р*. **Димита̀нов** *ф*.

Димита̀на *ж* — женска форма срещу Димитан. Свогенско.

Димита̀нка *ж* — умалит. от Димитана. Негован (Софийско).

Димитила *ж*. Ореш (Свищовско), 1898, 1914.

Димѝтко *м* — умалит. от Димитър. Радомир. **Димѝтков** *ф*.

Димѝтра *ж* — женска форма от Димитър. Нарядко из цялата страна. **Димѝтрин** и **Димѝтрински** *ф*.

Димитра̀к *м* — съкрат. от Димитраки. **Димитра̀ков** *ф*. Крива Паланка, 1900, Устрем (Тополовградско).

Димитра̀ки *м* — гр. Δημητράκι, умалит. от Димитър. Старо.

Димитран *м* — от Димитър + *ан*. **Димитра̀нов** *ф*. Черноморец (Бургаско).

Димитра̀на *ж* — от Димитр(а) + *ана*. Рядко.

Димитра̀чко *м* — умалит. от Димитър. **Димитра̀чков** *ф*. Самоков.

Димитра̀ш *м* — от Димитр + *аш*. **Димитра̀шев** *ф*. Пирот, 1905. Гоце Делчев.

Димитра̀шко *м* — успоредна форма на Димитрачко. ЮЗБ. **Димитра̀шков** *ф*.

Димѝтри и **Димѝтрий** *м* — гр. Δημήτριος 'посветен на богинята на плодородието Δημήτηρ'. Старо, рядко. **Димѝтриев** *ф*.

Димитрѝн *м* — от Димитр + *ин*. Бресте (Белослатинско). **Димитрѝнов** *ф*. Бресте, Русе.

Димитрѝна *ж* — от Димитр(а) + *ина*. Рядко.

Димитрѝнка *ж* — умалит. от Димитрина. Ботевград.

Димитрѝца *ж* — от Димитр(а) + *ица*. Типично за Шумен; Кубрат, Кула.

Димитрѝчка *ж* — умалит. от Димитрица. Типично за Шумен; Провадия.

Димитрѝя[1] *ж* — женска форма от Димитри. Прослав (Пловдивско), Пещера, Пазарджишко, Костенец.

Димѝтрѝя[2] *м* — разширено от Димитри. Герман (Софийско), р. 1900, 1907. **Димѝтрѝев** *ф*. Герман, Градец (Котленско), Ямбол, Солун.

Димитрия̀дис *ф* — вм. Димитриев с гръцко окончание. Стара Загора.

Димитру̀нка *м* — умалит. от Димитър. Самоков. **Димитру̀нков** *ф*. Самоков.

Димитру̀ш *м* — от Димитр+*уш*. **Димитру̀шев** *ф*. Мусомища (Гоцеделчевско).

Димитру̀шко *м* — умалит. от Димитруш. **Димитру̀шков** *ф*. Търново.

Димѝтър *м* — говорима форма на Димитри. Много разпространено из цялата страна. **Димѝтро̀в** и **Димѝтро̀вски** *ф*.

Димѝцко *м* — умалит. от Димитър. **Димѝцков** *ф*.

Димѝш *м* — от Дим(о) + *иш*. **Димѝшев** *ф*. Варна, 1936. **Димѝшов** *ф*. Кюстендил, 1900.

Димишля̀ров *ф* — вм. Домишляров. Самоков.

Дѝмка *ж* — умалит. от Дима или от Димана. Главно ИзБ. **Дѝмкин** *ф*.

Дѝмко *м* — умалит. от Димо. **Дѝмков** *ф*. Пещера.

Дѝмна *ж* — женска форма срещу Димньо. Пловдив.

***Дѝмнол** *м* — от Димн (ьо)+*ол*. **Дѝмноловски** *ф*. Малорад (Ореховско).

***Дѝмньо** *м* — от Димо с вмъкнато *нь* или видоизменено от *Дивньо. **Дѝмнев** *ф*. Русе, 1936.

Дѝмо *м* — съкрат. от Димитър. Главно СИзБ. **Дѝмов** и **Дѝмовски** *ф*.

Димо̀ков *ф* — от Димотков с изпадане на *т*. Долна Оряховица.

Димолàров *ф* — от *Димолàр*, множ. число от Димо с турска наставка *-лар*. Буря (Севлиевско), Буховци (Търговишко).

Димолянов *ф*. Македония.

Димòтаклиев *ф* — вм. Димотикалиев. Пещера.

Димòтикалиев *ф* — от диал. *димòтикалия*, 'жител на град Димотика или ходил в тоя град'. Пещера, Пазарджик.

Димòтко *м* — видоизменено от Димитър или от Димо. Белозем (Пловдивско). **Димòтков** *ф*.

Димỳш *м* — от Дим(о) + *уш*. **Димỳшев** *ф*. Родопско.

Дѝмчалиев *ф* — от диал. *дѝмчалия* 'жител на с. Димча (Севлиевско)'. Севлиево.

Дѝмче *м* — югозападна форма на Димчо. **Дѝмчев** *ф*.

Дѝмчо *м* — умалит. от Димо или направо от Димитър. Главно ИзБ. **Дѝмчев** и **Дѝмчов**, **Дѝмчевски** и **Дѝмчовски** *ф*.

Дѝмша *ж* — женска форма от Димшо. Брезник.

Дѝмшо *м* — разновидност на Димчо. Брезник. **Дѝмшев** *ф*.

Дѝна *ж* — съкрат. от Костадина или от Господина. Нарядко из цялата страна. **Дѝнин** *ф*. **Дѝнински** *ф*. Ботевград, Своде (Ботевградско).

Диналов *ф*. — вм. Динолов.

Динамов *ф* — навярно от прякор *Динамото*. Шумен, 1940.

Динаров *ф* — от *динар*. Търново.

Динàш *м* — от Дин(о) + *аш*. **Динàшов** *ф*. Мирково (Пирдопско).

Дѝнга *ж* — от Динка с озвучаване на *нк* в *нг*. Кичевско.

Дингѝлев и **Дингѝлски** *ф* — от прякор *Дингѝл* 'много висок човек' (от тур. dingil 'ос на кола'). Карлово, Пловдив, Пловдивско, Кочериново (Станкедимитровско).

Дѝнго *м* — от Динко с озвучаване на *нк нг* в. **Дѝнгов** *ф*.

Дингòз *м* — от Динг(о) + *оз* по образеца на Христоз, Андроз. **Дингòзов** *ф*. Пещера.

Дѝндаров *ф* — разновидност на Титнеров. Котел.

Дѝндо *м* — от Дино с вмъкнато *д*. **Дѝндов** *ф*. Пловдив.

Дѝндьо *м* — от Диньо с вмъкнато *д*. Сливен. **Дѝндев** *ф*. Сливен.

Дѝнè *м* — югозападна форма на Дино, Диньо. Кюстендил, Радомир, Дойран. **Дѝнèв** *ф*.

Дѝнеков *ф* — от Динов, Динев с вмъкнато *ек*. Смолско (Пирдопско)

Дѝница *ж* — от Дин(а)+*ица*. Трън.

Дѝнка *ж* — умалит. от Дина или съкрат. от Костадинка, Господинка.

Динкàров *ф* — от диал. **динкàр* 'съдържател на динка (мелница за грухане ориз, за барут и др)' Луковит.

Дѝнко *м* — умалит. от Дино, Диньо. ЮИзБ. **Дѝнков** *ф*.

Дѝнкол *м* — от Динк(о)+ *ол*. **Дѝнколов** *ф*.

Дѝно *м* — съкрат. от Костадин или Господин, още от Варадин, Вълкадин, Стоядин и под. Лом, Козлодуй. **Дѝнов** *ф*. Враца, Ореховско, Горно Уйно (Кюстендилско).

Дѝновски *ф*. Литаково (Ботевградско).

Диновесов *ф* — може би от Динов и Весов.

Динòй *м* — разширено от Дино. Негованковци (Видинско). **Динòев** *ф*.

Дѝнол *м* — от Дин(о) + *ол*. **Дѝнолов** *ф*. Русе, 1868, Ореховско, Сливен.

Динсѝзов *ф* — от ар.-тур. dinsiz 'безверен, безверник'.

Динỳш *м* — от Дин(о) + *уш*. **Динỳшев** *ф*. Мъглен (Айтоско).

Дѝнча *ж* — женска форма от Динчо. **Дѝнчин** *ф*. Бусинци (Трънско).

Динчѝйски и **Динчѝски** *ф* — от с. Динката (Пазарджишко). Пазарджик, Ловеч.

Дѝнчо *м* — умалит. от Дино, Диньо. **Дѝнчев** и **Дѝнчов** *ф*. Сливен, Панагюрско, Благоевградско, Боженица (Ботевградско). **Дѝнчовски** *ф*.

Дѝньо *м* — съкрат. от Господин (или Костадин). ЮИзБ, главно Новозагорско. **Дѝнев** *ф*. Нова Загора, Стара Загора, Сливен.

Дѝо *м* — грц. Δῖος 'божествен' — име на календарски преподобен. **Дѝев** *ф*. Фотиново (Пещерско), Асеновград. **Дѝевски** и **Дѝовски** *ф*. Новачене (Ботевградско).

Диогèн *м* — гр. Διογένης, име на древен философ. Съвсем рядко. Крива Паланка, 1917.

Диòлев *ф* — а) от тур. döl 'потомство; рожба от добитък, приплод'; б) от диал. *диола* 'цигулка'. Русе.

Диомин *ф*.

Дионѝз *м* — вм. Дионис. Варна, Пловдив. **Дионѝзов** *ф*.

Дионѝс *м* — съкрат. от Дионисий. Видин, Кошава (Видинско), Поморие. **Дионѝсов** *ф*. Русе.

Дионѝси и **Дионѝсий** *м* — гр. Διονύσιος 'посветен на бог Дионис' — име на календарски светии. Охрид, 1863, Битоля, Пловдив, Берковица, р. 1923. **Дионѝсиев** *ф*. Тулча, 1861, Струга, 1905, Карлово.

Дионѝш *м* — видоизменено от Дионис. **Дионѝшев** *ф*. Благоевград.

Дѝпчев и **Дѝпчов** *ф* — от често повтаряне на израза „дип че". Панагюрище.

Дипчѝков *ф* — от тур. dipçik 'приклад, дръжка на пушка или пищов'. Севлиево, 1900.

Дира *ж* — женска форма срещу Дирьо. Панагюрище, р. към 1948.

Дирàн *м* — от Дир(ьо) + *ан*. **Дирàнов** *ф*.

Дирèков *ф* — вж. Дереков. Плевен.

Дирѝлков *ф* — разновидност на Дерилов.

Дириманов *ф* — вж. Дериманов.

Дири̇нко *м* — умалит. от Дирьо. **Дири̇нков** *ф*. Литаково (Ботевградско).

***Дири̇нчо** *м* — успоредна форма на Диринко. Д и р и̇ н ч о в к а̇ м и к — местност в Етрополе.

Дирканов *ф*. Варна.

Дирли̇ков *ф* — от тур. dirlik 'сговор, съгласие'. Пловдив, 1873. Враца, 1944.

Дирма̀нов *ф* — вж. Дерманов.

Ди̇рьо *м* — от глаг. *ди̇ря* — защитно име след поморчета: диря ново име, с по-добра съдба за детето; срв. Търса. **Ди̇рев** *ф*.

Дисенанов *ф*.

Ди̇ско *м* — умалит. от Дисо. **Ди̇сков** *ф*. Пазарджик.

Ди̇со *м* — от Димо, Дино, Дичо с друго окончание, както Косо и Кото, Босо и Ботьо. **Ди̇сов** *ф*. Михайловградско, 1923.

Дисо̀н *м* — от Дис(о) + *он*. **Дисо̀нев** *ф*.

Дисундрин *ф*. Пловдив (католик).

Дита̀н *м* — от Дит(о) + *ан*. Котел, 1917. **Дита̀нов** *ф*.

Ди̇то *м* — съкрат. от Димитър (кръстоска от Димо и Мито). **Ди̇тов** *ф*. Драгошиново (Самоковско).

Ди̇фов *ф* — от Дивов с обеззвучаване на първото *в* (?) Русе, 1900.

Диха̀н *м* — от Деян, Диян с вмъкнато *х*. Делиюнус (Чаталджанско), 1900, Бургас. **Диха̀нов** *ф*. Граматиково (Малкотърновско), Софийско.

Ди̇ца *ж* — женска форма от Дицо. Тетевен, Осиковица (Ботевградско).

Ди̇цо *м* — от Димо или Дико, Дичо с друго окончание. **Ди̇цов** и **Ди̇цев** *ф*. Тутракан, 1893, Горна Оряховица, Плевенско, Етрополе, Видин, Капитановци (Видинско).

Ди̇ча *ж* — женска форма срещу Дичо. Пирдоп.

Дичи̇н *м* — от Дич(о) + *ин*. Водолей (Търновско). **Дичи̇нов** *ф*.

Ди̇чка *ж* — умалит. от Дица. Тетевен, Русе, Нова Загора, Каварна.

Ди̇чко *м* — умалит. от Дичо. Катунец (Ловешко), Голямо Шивачево (Сливенско). **Ди̇чков** *ф*. Плевен, Шумен, Гол. Шивачево.

Ди̇чо *м* — а) съкрат. от Димитър; б) от Динчо с изпадане на *н*. Чирпан, 1893, Лопян (Ботевградско). **Ди̇чев** и **Ди̇чов** *ф*. ЮИзБ, Елена, Видин, Ботевградско. **Ди̇човски** *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Ди̇ша *ж* — женска форма от Дишо. Ботевградско. **Ди̇шин** *ф*. Ботевград, Скравена (Ботевградско).

Диша̀на *ж* — от Диш(а) + *ана*. Новачене (Ботевградско).

Ди̇шинев *ф*. Грудово.

Ди̇шка *ж* — умалит. от Диша. Ботевградско.

Дишкелов *ф*. Старо Железаре (Пловдивско).

Ди̇шко *м* — умалит. от Дишо. Калофер, Ботевград, Скравена (Ботевградско). **Ди̇шков** *ф*. Калофер. Пазарджишко.

Дишли̇ев и **Дишли̇йски** *ф* — от тур. dişli 'зъбат, зъбест'. Мандрица (Ивайловградско), Пловдив, Стара Загора, Варна.

Дишля̀нов *ф* — от диал. **дишля̀н* 'зъбат човек'; вж. Дишлиев. Панагюрище, Брацигово, Стара Загора.

Ди̇шо *м* — съкрат. от Димитър. Етрополе, Ботевград, Ботевградско. **Ди̇шев** и **Ди̇шов** *ф*. Ботевград, Ботевградско, **Ярлово** (Самоковско). **Ди̇шовски** *ф*. Скравена (Ботевградско).

Диямандѝуров *ф* — видоизменено от Диамандиев. Карабунар (Пазарджишко).

Дия̀н *м* — писмена разновидност на Диан или фонетична форма на Деян. Шумен, Толбухин — деца.

Дия̀на *ж* — женска форма срещу Диян. Шумен, Ракитово (Велинградско), Силистра, 1893.

Длугѐрски *ф* — от диал. *длугѐрин* 'дюлгерин'. Скравена (Ботевградско).

Длъгма̀нов *ф* — вм. Дългоманов. Пловдив, 1873.

Длъгнев *ф* — от прякор *Длъгньо* 'висок човек'. Пловдив.

Длъгнеков (и Длъгников) *ф* — от Длъгнев с вмъкнато *ек*. Панагюрище, Пазарджик, Котел.

Длюлюмджи̇ев *ф* — вм. Дюлюмджиев. Казанлък.

Длянòвски *ф*. Котел.

Доба̀зов *ф* — навярно видоизменено от Думбазов или Дилбазов. Микре (Ловешко).

До̀бе *м* — от Добре с изпадане на *р*. Бистрица (Софийско), Дебърско.

До̀бо *м* — разновидност на Добе. Елин Пелин. **До̀бов** *ф*.

До̀бра *ж* — от прилаг. *добра*. Нарядко из цялата страна, повече в ИзБ. **До̀брин** *ф*. Кула, Галиче (Ореховско), Новачене (Ботевградско), Осенов лак (Свогенско). **До̀брински** *ф*. Врачеш (Ботевградско). **До̀браин** *ф*. Ник. Милев.

Добралѐвски *ф* — от с. Добралево (Ореховско). Враца.

Добралиев *ф* — от някое село с подобно име. Шумен. **Добралията и Добралилията** *пр*. Силистренско.

Добра̀н *м* — от Добр(е), Добр(о) + *ан*. **Добра̀нов** *ф*. Тутракан, 1900, Шумен, Пловдив.

Добра̀на *ж* — от Добр(а) + *ана*. Лясковец.

До̀бре *м* — западна форма на Добри. Софийско, Елин Пелин, Самоковско, Ихтиман, Смилец (Панагюрско). **До̀брев** *ф*.

До̀брен *м* — от Добр(е) + *ен*. Богров, Владая, Вердикал, Михайлово, Суходол (Софийско), Брезе (Свогенско). **До̀бренов** *ф*. Д о̀ б р е н о в о т о — местност във Врачеш (Ботевградско).

Дòбрѐна *ж* — от Добр(а) + *ена*. Софийско, Елин Пелин, Своге́нско, Радомирско, Брезнишко, Бабово (Русенско).

Добрент *м* — разширено от Добрен. **Добрентов** *ф*.

Дòбреш *м* — от Добр(е) + *еш*. Етрополски манастир, 1648.

Добрешàн *м* — от Добреш + *ан*. Павликени, 17 в.

Дòбрешка *ж* — женска форма срещу Добреш. Етрополски манастир, 1648 (Лопян, Брусен).

Дòбрешко *м* — умалит. от Добреш. Видраре, 1648. **Дòбрешков** *ф*. Д о б р е ш к о в о и Д о б р е ш к о в и ц а — местности в Боженица (Ботевградско).

Дòбри *м* — от прилаг. *добър* **или съкрат.** от Добромир, Доброслав. Главно ИзБ. **Дòбрев, Дòбрѐвски, Дòбрич** *ф*.

Добривой *м* — „добър воин". Елешница (Разложко), 16 век, Алексинац (Моравско) 1917.

Добриджѝк *м* — прякорно име от Добри с турска умалит. наставка -cik . **Добриджѝков** *ф*. Алфатар (Силистренско).

Добридѝм *м* — от имената на двамата дядовци — Добри и Димо. Сливен, р. към 1930.

Добрѝк *м* — успоредна форма на Добрико . Райково (Смолянско), 1720.

Добрѝка[1] *ж* — женска форма от Добрико. **Добрѝкин** *ф*. Ковачица (Ломско).

Добрѝка[2] *м* — разновидност на Добрико. Плодовитово (Чирпанско). **Добрѝков** *ф*. Плодовитово.

Добрѝко *м* — умалит. от Добри. Н. Геров. **Добрѝков** *ф*. Брегово (Видинско), Русе, Пловдив, Пловдивско, Карлово, Чирпан, Чирпанско, Асеновградско, Хасковско, Петелово, Пчеларово (Кърджалийско), Устово (Смолянско), Плевня (Драмско). **Добрѝковци** род в Брягово (Първомайско).

Добрѝл *м* — от Добр(е) + *ил*. Типично за Михайловград; Тетевен, 1648, Враца, Лютаджик (Врачанско), Вършец, Пловдив. **Добрѝлов** *ф*.

Добрѝлия *ж* — кръстоска от Добра и Емилия, Лилия и под. Брацигово, р. 1956.

Добрѝлко *м* — умалит. от Добрил. Ник. Милев.

Добрѝн *м* — от Добр(и) + *ин*. **Добрѝнов** *ф*. Търново, Пирдопско, Пернишко. **Добрѝнович** *ф*.

Добрѝна *ж* — от Добр(а) + *ина*. Луковит, Етрополе, Ботевград, Ботевградско.

Добрѝнка *ж* — умалит. от Добрина.

Добрѝнко *м* — умалит. от Добрин. Търговище. **Добрѝнков** *ф*.

Добрѝца *ж* — от Добр(а) + *ица*. Тутраканско, Русе.

Добрѝчка *ж* — умалит. от Добрица. Търговище, Шумен.

Добрѝчко *м* — умалит. от Добричо. Пловдивско. **Добрѝчковци** род в Осиковица (Ботевградско).

Добрѝчо *м* — разновидност на Добрико. **Добрѝчов** *ф*. Горни Лом (Белоградчишко).

Добришѝн *м* — от Добри + *шин*, както Драгошин, Петрушин. Петелово (Кърджалийско). **Добришѝнов** *ф*. Петелово.

Добриян *м* — от Добре, Добри + *ян*. Етрополски манастир, 1648, Богров, Казичене, Лозен (Софийско), Елин Пелин, Троян. **Добриянов** *ф*. Лозен, Равно поле (Софийско), Русе.

Добриянка *ж* — женска форма от Добриян. Елин Пелин.

Дòбро *м* — успоредна форма на Добре, Добри. Огоя (Своге́нско), р. 1773, Брацигово, р. 1952. **Дòбрович** *ф*. Сливен (Възраждането). **Дòбровски** *ф*. Сливен (Възраждането). Д о б р о в р ъ т — местност в Новачене (Ботевградско).

Добровѐст *м* — превод на грц. Вангел, еднакво по значение с Благовест. Рядко.

Добровòй *м* — разновидност на Добривой. Петърч (Софийско), р. 1915.

Доброво̀лски *ф* — от *доброво̀лец*.

Добровòя *м* — разновидност на Добривой. Етрополски манастир, 1648.

Добродàн *м* — „даден за добро". Вайганд, Синод. именник.

Добродàна *ж* — женска форма срещу Добродан. Вайганд, Синод. именник.

Доброделиев *ф* — от с. Добри дял (Горнооряховско). Горна Оряховица.

Доброденко *м* — може би измислено име от Кр. Пишурка.

***Добродỳша** *ж* — „добра душа". **Добродỳшин** *ф*. Ник. Милев.

Добродушков *ф* — име на лице в разказ от Елин Пелин.

Добрòй *м* — разширено от Добро. Нар. песен.

Добрòйко *м* — умалит. от Доброй. Стара Загора. **Добрòйков** *ф*. Казанлък. Стара Загора.

Добрòл *м* — от Добр(е) + *ол*. **Добрòлов** *ф*. Враца, 1920.

Добролѝцки *ф* — от диал. **добролѝк* или от някое село с подобно име. Пловдив.

Добромѝлка *ж* — от Добра и Милка. Шумен, 1964.

Добромѝр *м* — старинно име — „добро на света", в по-ново време така модернизират Добри. Етрополски манастир (Лопян), 1648, Ник. Милев. **Добромѝров** *ф*.

Добромѝра *ж* — женска форма срещу Добромир. Етрополски манастир (Лопян), 1648.

Дòброолу *ф* — от Добрев с турско окончание *-олу*. Пловдив, 1917.

Доброплòдни *ф* — псевдоним — „който дава добър плод". Шумен (Възраждането).

Добро̀сав *м* — от Доброслав с изпадане на *л*. Алексинац (Моравско), 1917.

Добро̀сла̀в *м* — старинно име — „който се слави с добро" или „който има добра слава", отговаря на грц. Агатокъл. Батановци (Пернишко), 15—16 век, Неврокопско, 16 век, Силистра, 1893, Провадия, Ихтиман, р. 1965. **Добро̀сла̀вов** *ф*. Заселе (Своґенско), Видин.

Добро̀сла̀ва *ж* — женска форма срещу Доброслав. Неврокопско, 15—16 век, Етрополски манастир, 1648.

Добро̀сла̀вски *ф* — от с. Доброславци (Софийско).

До̀брота *м* — от Добр(и) + *ота*. Ник. Милев. **До̀бротов** и **До̀бротин** *ф*. Ник. Милев.

Добротин *м* — от Доброт(а) + *ин*. Вайганд, Синод. именник.

Доброцвѐт *м* — от *добро̀ цвѐте* — навярно така подновили дядо му Добри. Веселиново (Преславско), 1942, Русе, р. 1958.

Доброя̀н *м* — от Доброй + *ан*. Свищовско, Търновско, нар. песен.

До̀бруджалѝев *ф* — от диал. *до̀бруджалѝя* 'добруджанец'. Свищов, 1905. Карлово.

Добруджанлиев *ф* — кръстоска от Добруджалиев и Добруджанов.

Добруджа̀нов и **Добруджа̀нски** *ф* — от *добруджа̀нец*. Търговище, 1905, Варна, 1936.

Добрул *м* — разновидност на Доброл. Вайганд, Синод. именник.

Добру̀н *м* — от Добр(о) + *ун*. **Добру̀нов** *ф*. Ник. Милев.

***Добрус** *м* — разновидност на Добруш. **Добру̀сов** *ф*. Ник. Милев. **Добру̀ски** *ф*. СбНУ.

Добру̀ш *м* — от Добр(и) + *уш*.

Добру̀ша *м* — разновидност на Добруш. Ник. Милев. **Добру̀шов** *ф*.

Добруша̀н *м* — от Добруш + *ан*. **Добруша̀нов** *ф*. Ник. Милев.

Добру̀шки *ф* — от с. Добруша (Врачанско). Враца, 1920.

До̀брьо *м* — успоредна форма на Добри, Добре, Хасково, 1893, Брезово (Пловдивско). **До̀брев** *ф*.

Добря̀н *м* — съкрат. от Добриян. Софийско. **Добря̀нов** и **Добря̀нски** *ф*. Софийско.

Добря̀на *ж* — женска форма от Добрян. Синод. именник.

Добу̀тов *ф* — навярно от *добу̀то* — неправилен изговор на *добро утро*.

До̀бчо *м* — вм.* Добрчо, умалим. от Добри. Харманлии, Свирково (Харманлийско), Карлово, Пловдив. **До̀бчев** *ф*. Харманлии, Свиленград, Първомайско, Карлово, Ракитово (Велинградско). **До̀бчето** *ф*. Свиленград. **До̀бчовци** род в Дебър и Филево (Първомайско).

До̀бър *м* — разновидност на Добри. **До̀бъров** *ф*. Търново.

До̀бя *ж* — от Добра (Добря) с изпадане на *р*. Кюлевча (Шуменско).

Дованджѝев *ф* — вж. Дуванджиев. Стара Загора.

Довлѐтов *ф* — от ар.-тур. devlet 'щастие, благополучие' с преход на първото *е* в *о*. Варна.

Доволавила *ф*. (Гизела Стефан Доволавила от с. Панчево, Кърджалийско).

Доврамаджѝев *ф* — вм. Дограмаджиев с изговор на ğ като *в*. Котел, Шумен.

Довру̀ев *ф* — от тур. doğru 'верен, честен, откровен'. Разградско.

Догаза̀нов *ф* — от диал. **догаза̀н* 'комуто лесно се догазва, т. е. омръзва му, дотяга му нещо, отказва се от игра, работа и под.' Самоковско.

Доганджѝев и **Доганджѝйски** *ф* — от диал. *доганджѝя* 'соколар' (тур. doğancı). Търговище, Лозен, Кремиковци (Софийско), Бобов дол (Станкедимитровско).

Дога̀нов *ф* — от диал. *дога̀н* 'ястреб или сокол' (тур. doğan). Копривщица (Възраждането), Берковица, 1893, Лом, 1893, Русе, Шумен.

Догара̀дин *ф* — разновидност на Дъгарадин. Цариград, 1873.

Догоза̀нов *ф* — вм. Догазанов. Пазарджик.

Дограмаджѝев и **Дограмаджѝйски** *ф* — от диал. *дограмаджѝя* 'дърводелец' (тур. doğramacı). Враца.

До̀да[1] *ж* — женска форма срещу Додо, Додьо. Елховско, Калофер, Брезе (Своґенско). **До̀дин** *ф*. **До̀дински** *ф*. Боженица (Ботевградско).

До̀да[2] *м* — западна форма на Додо. Брезнишко, Софийско. **До̀дов** *ф*.

Додана *ж* — от Дод(а)[1]+*ана*. Бр. Миладинови.

До̀де *м* — югозападна форма на Додо, Додьо. Софийско, Своґенско. **До̀дев** *ф*.

До̀деков *ф* — от Додев с вмъкнато *ек*. Шумен.

Додѐна *ж* — от Дод(а)[1]+*ена*. Нар. песен.

Додѝн *м* — от Дод(о)+*ин*. **Додѝнов** *ф*. Пловдив.

Додѝна *ж* — от Дод(а)[1]+*ина*. Н. Геров.

До̀дников *ф* — може би от диал. **до̀дник*, *ду̀дник* 'който много дудне, т. е. мърмори, бърбори, кара се' (?) Баткун (Пазарджишко), Пещера, Велинград, Казанлък.

До̀до *м* — от Доно, Доко, Дочо с детско повтаряне на първата сричка (а в Михайловградско — произволно видоизменение на Георги). Софийско, Своґенско, Елин Пелин, Враца, Михайловградско. **До̀дов** *ф*. Софийско, Елин Пелин, Ихтиманско, Враца, Михайловградско, Пазарджишко, Карловско, Сопот, Хвойна (Асеновградско).

***До̀дон** *м* — от Дод(о)+*он*. Д о̀ д о н о в р ъ т — местност в Радотина (Ботевградско).

Додо̀ш *м* — от Дод(о)+*ош*. **Додо̀шев** *ф*. Русе.

Додул *м* — от Дод(о)+*ул*. **Додулов** *ф*. Сопот.

Додулѐнски *ф* — според местно обяснение: от *додулѝка* 'бърборко'. Миланово (Свогенско).

Додỳмов *ф* — вж. Дудумов. Стара Загора.

***Додỳн** *м* — от Дод(о)+*ун*. **Додỳнов** *ф*.

Додỳнеков *ф* — от Додунов с вмъкнато *ек*. Габрово, Дряново.

Додỳров *ф* — според местно обяснение: от прякор *Дудỳрата* 'гайдаря' (*дудỳ* 'ручило на гайда'). Лясковец.

Додỳш *м* — разновидност на Додош. **Додỳшев** *ф*. Гоцеделчевско. **Додỳшки** *ф*. Кнежа.

Дòдьо *м* — успоредна форма на Додо с меко окончание. Луковитско, Ловешко, Долни Дъбник. **Дòдев** *ф*. Ловеч, Лесидрен (Тетевенско), Благоевград. **Дòдевски** *ф*. Брезово (Пловдивско).

Дождѐвски *ф* — от с. Дождевица (Кюстендилско). Кюстендил.

Дозов *ф*.

Дойн *м* — от До(йо)+*ин*. Етрополски манастир, 1648.

Дòйка *ж* — а) женска форма от Дойко; б) от Дотька с преход на *т'* в *й*. Етрополски манастир, 1648, Литаково (Ботевградско), Осенов лак (Свогенско), Дрянковец, Пещерско (Айтоско), Сливенско, Ивайловградско. **Дòйкин** *ф*. Габрово, 1893, Калофер, Ракитово (Велинградско).

Дòйко *м* — умалит. от Дойо или съкрат. направо от Радой (в Крамолин, Севлиевско — от Теодоси). Панагюрско, Горнооряховско, Севлиевско, Силистренско. **Дòйков** *ф*. Котел, 1873, Панагюрище. Д ò й к о в п л а т — местност в Гурково (Ботевградско).

Дòйкя *ж* — разновидност на Дойка. Софийско.

Дòйлеков *ф*. — разновидност на Дойлеров. Русе.

Дойлѐров *ф* — от рум. doilea 'втори'. Алдомировци (Сливнишко).

Доймàзов *ф* — от тур. doymaz 'ненаситен, алчен, гладник'. Орехово.

Доймѐв *ф* — от тур. doyma 'насита, уталожаване глада'. Русе.

Дòйна *ж* — женска форма от Дойно. Рядко.

Дòйно *м* — съкрат. от Радойно. Габрово, Айтоско, Ботевградско. **Дòйнов** *ф*. Габрово, Елена, 1893, Ловешко, Айтоско. **Дòйновски** *ф*.

Дòйо *м* — съкрат. от Радой. Кула. **Дòев** и **Дòйов** *ф*. Пловдив, Банско. **Дòевски** *ф*. Пловдив.

Дòйча[1] *ж* — женска форма от Дойчо. Етрополски манастир, 1648, Софийско. **Дòйчин** *ф*. Софийско.

Дòйча[2] *м* — западна форма на Дойчо. Трънско.

Дойчѝн *м* — от Дойч(о)+*ин*. Софийско, Лехчево (Михайловградско), Благоевградско. **Дойчѝнов** *ф*. Софийско, Ботевградско, Кюстендилско. **Дойчѝнски** *ф*. Новачене (Ботевградско).

Дойчѝна *ж* — женска форма от Дойчин. Провадия, Шумен, Толбухин.

Дòйчо *м* — умалит. от Дойо или съкрат. и умалит. направо от Радой. Панагюрище, Пирдопско, Ботевградско, Новозагорско, Карнобатско, Шуменско. **Дòйчев** и **Дòйчов** *ф*.

Дòка[1] *ж* — женска форма от Доко. Ботевградско.

Дòка[2] *м* — западна форма на Доко. Брезник.

Докàна *ж* — от Док(а)+*ана*. Трънско.

Докатанов *ф*. Пазарджик.

***Дòке** или ***Дòкьо** *м* — успоредна форма на Доко с меко окончание. **Дòкев** *ф*. Берковско.

Докия *ж* — съкрат. от Евдокия. Севлиево, р. 1889, Бояна (Софийско).

Дòклев и **Доклѝев** *ф*. Брезник.

Дòко *м* — от Донко с изпадане на *н*. Ботевград, Ботевградско, Копривщица. **Дòков** *ф*.

Доколѐнков и **Доколя̀нков** *ф* — от *до колене* (хвалил се, че има penis до колене?) Лесичево (Пазарджишко), Дебели лак (Радомирско), Брезник.

Доколя̀нов *ф* — разновидност на Доколенков. Оборище (Варненско).

Доксанлѝев *ф* — от диал. **доксанлѝя* 'който е на 90 години или има 90 (декара имот, коне или нещо подобно)' (тур. doksanlı). Козловец (Търновско), Шипка (Казанлъшко), Кочериново (Станкедимитровско).

Доксàнов *ф* — от тур. doksan '90'; вж. Доксанлиев. Павликени, Варна.

Дòкси *м* — съкрат. от Евдокси. **Дòксев** *ф*. Каварна.

Дòксим *м* — кръстоска от Докси и Евдоким. Галичник, 1920.

Дòксин *м* — видоизменено от Доксим. Лазарополе (Македония). **Дòксинов** *ф*.

Доксия *ж* — съкрат. от Евдоксия. Трънско.

Дòкторов и **Дòкторски** *ф* — от прякор *Дòктора* (лекар или народен лечител). Лещехан, Гор. Василица (Ихтиманско), Пазарджик, 1869, Пещера, 1893, Банско, Ловеч, Поморие, Мичурин, Сухатче (Белослатинско).

Докузàнов *ф* — от диал. **докузàн* 'човек с девет пръста на двете ръце' или с 'девет деца' и под. (от тур. dokuz '9'). Панагюрище.

Докузмерджàнов *ф* — може би измислено от Вазов.

Докӱзов *ф* — от тур. dokuz; вж. Докузанов. Горна Василица (Ихтиманско), Стара Загора, Тутракан.

Докулѐнски *ф* — вж. Доколенков. Литаково (Ботевградско).

Докӱмов и **Докӱмски** *ф* — от тур. dokum 'тъкане; плетене рогозки'. Варненско, Велинград, Враца.

Докӱрчев *ф* — според семейно предание: дядото носел риза до кура си.

Дòкя *ж* — от Дойка с премет на йотацията. Скравена (Ботевградско).

Доладжàков *ф* — от диал. *доладжàк* 'сватбар с бъклица' (от тур. dolucak). Търново, 1890.

Доламòв *ф* — от диал. *доламà* 'дълга горна дреха' (тур. dolama). Пловдив.

Долапчѝев *ф* — от диал. *долапчѝя* '1. тепавичар; 2. прен. хитрец, измамник' (пер.-тур. dolapçı). Сливен, Айтос, Каблешково (Поморийско), Стара Загора, Смочан (Ловешко), Калугерово (Ботевградско).

Долàшков и **Долàшки** *ф* — а) от тур. dolak 'навуща до коленете'; б) от рум. dol 'лукавство, измама'. Видин, Долна Диканя (Радомирско).

Долбински *ф* — от някое село с подобно име (?) Самоков, Соволяно (Кюстендилско), Кюстендил.

Дòлгов *ф* — от диал. *долг* 'дълъг'; срв. Длъгнев. Трън, 1893, Орехово, 1897, Видин, 1897, Плевен.

***Дòлдже** или ***Дòлджо** *м* — от Долчо с озвучаване на *ч* в *дж*. **Дòлджев** *ф*. Пловдивско.

Долдурàнов *ф* — от диал. **долдурàн* 'пълен, натъпкан'; вж. Долдуров. Кюстендил.

Долдӱров *ф* — от тур. doldurmak 'пълня, гнета'. Стара Загора, Костенец.

Дòле *м* — югозападна форма на Дольо. Бр. Миладинови. **Дòлев** *ф*.

Доленòвски *ф*.

Доленчев *ф*. Пловдив.

Дòлжев *ф* — вм. Долджев. Боримечково (Пазарджишко).

Дòлзите род — от диал. *дòлзи* 'дълги, високи'. Прилеп, 1917.

Дòлина *ж* — от дол(я)+*ина*. Варна, 1958.

Долинàров *ф* — от *долинàр* 'жител на долина'; срв. Долчинков (може би измислено име). Пловдив.

Долѝнка *ж* — умалит. от Долина. Варна, 1958.

Долмàков *ф* — от тур. dolmak 'пълня се' (?) Русе.

Долмàнов *ф* — разновидност на Долмаков ? Шереметя (Търновско).

Долмѐнчев *ф*. Пловдив.

Дòлмòв *ф* — от диал. *долмà* '1. насип; 2. пълнени чушки' (тур. dolma). Лясковец, Шереметя (Търновско), Русе, Шумен.

Дòлнев *ф* — от Долня (Долна Оряховица). Габрово.

Долноорѐхов *ф* — от Долна Оряховица. Горна Оряховица.

Долносѐлски *ф* — от с. Долно село (Кюстендилско). Кюстендил.

Доломòвски *ф* — вж. Доламов. Търнава (Белослатинско).

Долорѐс *ж* — исп. Dolòres — във връзка със стихотворението от Вапцаров. Ново, рядко.

Долутàров *ф* — от тур.-пер. dolutar 'пълнач' или 'който пие пълни чаши'. Етрополе.

Долумджѝйски и **Долумчѝйски** *ф* — вм. Дюлюмджийски. Димово (Видинско).

Долчѝнков *ф* — от *долчѝнка* (може би име на някоя местност). Шумен, Разград, Търговище, Русе, Горна Оряховица, Горнооряховско.

Дòлчо *м* — умалит. от Дольо. **Дòлчев** *ф*. Плевен, 1900, Нова Загора, 1917.

Дòльо *м* — съкрат. от Радол, Видол или друго подобно име. Н. Геров. **Дòлев** *ф*. Батак, 1876, Перущица, 1893, Пловдив. Д ò л ь о в о т о местност в Осиковица (Ботевградско).

Дòля *ж* — женска форма от Дольо, Доле. Старо (Бр. Миладинови), в по-ново време разпространено по литературен път — от Славейковия Иво Доля. Кремена (Врачанско), р. 1940, 1946, 1947, Мездра, р. 1958, Варна, 1956. **Дòлински** *ф*. Варна, 1936.

Домазѐтов *ф* — от *домазѐт* 'мъж, който живее в къщата и семейството на тъста си'.

***Домакин** *м* — от Тома — Томаки — Томакин — Домакин. **Домакѝнов** *ф*. Горна Камила (Сярско), Пловдив.

Домàнов *ф* — вм. Думанов. Бургас.

Домàтов *ф* — навярно от прякор *Домàта*.

Домахчѝев *ф* — видоизменено от Домузчиев. Пловдив.

Домашки *ф*.

Домбев *ф*.

Домбулов *ф*. Асеновград, 1917.

Домелѝна *ж* — кръстоска от Домина, Домна и друго име на *-лина*. Варна, 1957.

Дòмен *м* — от лат. dominus 'господар, господин'. Сливен, 1844. **Дòменов** и **Дòминов** *ф*. Сопот, 1893.

Доменѝк *м* — вм. Доминик. Трънчовица (Никополско).

Доместѐн *м* — от Демостен с метатеза на неударените гласни. **Доместѐнов** *ф*. Каварна.

Дòмина *ж* лат. domina 'господарка'. Шумен, р. 1885, 1887.

Доминѝк *м* — женска форма срещу Доминика. София, 1897. **Доминѝков** *ф*. Плевен.

Доминѝка *ж* — лат. dominica 'неделя'. Рядко, старо.

Домишлѐров и **Домишлѐрски** *ф* — от диал. **домишлѐр* 'който домишлява, т. е. намисля друго и променя решенията си'.

Самоков, Драгошиново (Самоковско), Враца, Краево (Ботевградско).

До̀мко *м* — съкрат. от Домо или от Доминик. **До̀мков** *ф*.

Домли̇̀на *ж* — разновидност на Домелина. Кюстендил, р. 1948.

До̀мна *ж* — съкрат. от Домина или от Доминика. Типично за Самоков.

Домни̇̀ка *ж* — грц. Δομνίκη — име на календарска преподобна. Самоков.

Домни̇̀ца *ж* — от Домника с друго окончание. Варна, 1956.

До̀мо *м* — съкрат. от старинно Домослав или Доморад. Демирхисарско, 16 в.

Домозѐтски и **Домозѐцки** *ф* — от диал. *домозет*; вж. Домазетов. Благоевградско.

Домощѐн *м* — видоизменено от Демостен. **Домощѐнов** *ф*. Варна.

Дому̀зов *ф* — от тур. domuz 'свиня' или съкрат. от Домузчиев. Панагюрище, Костенец, Пловдив, Павликенско, Бургас.

Домузчи̇̀ев и **Домусчи̇̀ев** *ф* — от диал. *домусчи̇̀я* 'свинар' (тур. domuzçu). Панагюрище, Сливен, Карнобат, Плевен.

Дому̀хов *ф* — погрешно написано или нарочно видоизменено от Домузов. Пловдив.

До̀мчо *м* — умалит. от Домо. Неврокопско, 16 в.

До̀на *ж* — женска форма от Доно, Доньо. Из цялата страна. **До̀нин** и **До̀нински** *ф*.

Донамари̇̀я *ж* — от Дона и Мария или от Домина Мария 'Богородица'. Единичен случай, 1957.

До̀нго *м* — от Донко с озвучаване на *нк* в *нг*. Телиш (Луковитско). **До̀нгов** *ф*. Пазарджишко.

До̀нда *ж* — от Дона с вмъкнато *д*. Станкедимитровско.

До̀нде *м* — западна форма на Дондо. **До̀ндев** *ф*. Мировяне (Софийско).

Донджа̀нов *ф* — навярно видоизменено от *донжуа̀н*. Шумен, 1940.

До̀ндо *м* — от Доно с вмъкнато *д*. **До̀ндов** *ф*. Бесарабия, 1857, Пловдив, 1908.

Донду̀ков *ф* — навярно от името на руския генерал А. М. Дондуков. Търново, 1910, Чирпанско.

Дондури̇̀йски *ф*. (чиновник в Михайловград, 1893).

Донду̀ров *ф* — видоизменено от Долдуров (?) Варна.

До̀ндьо *м* — от Доньо с вмъкното *д*. **До̀ндев** *ф*. Сливен.

До̀нѐ *м* — югозападна форма на Доньо. Самоковско. **До̀нѐв** *ф*.

Донейкьо *м* — разширено от Доне. **Донейкьов** *ф*. Охрид, 1917.

Донѐлия *ж* — може би кръстоска от Дона и Анелия.

Донешки *ф* — навярно вм. Доневски. Русе.

До̀ни *м* — североизточна форма на Доньо: срв. Тони. **До̀нев** *ф*.

Дони̇̀на *ж* — от Дон(а)+*ина*. Нар. песен.

Дони̇̀нко *м* — умалит. от Доньо. **Дони̇̀нков** *ф*. Пловдив.

Донисков *ф*. Варна, 1936.

До̀нка *ж* — умалит. от Дона. Из цялата страна.

Донки̇̀я *ж* — разширено от Донка. Трънско.

До̀нко *м* — умалит. от Доно, Доньо. Повече из ЗБ. **До̀нков** *ф*. Софийско, Ботевградско, Гоцеделчевско. **До̀нковски** *ф*. Троян.

До̀но *м* — успоредна форма на Доньо с твърдо окончание. Берковско, Ботевградско. **До̀нов** *ф*. **До̀новски** *ф*. **До̀нски** *ф*.

Донсу̀з *пр* — тур. donsuz 'без гащи, без долни гащи'. Шумен, 1870. **Донсу̀зов** *ф*. Варна, Никопол.

До̀нчо *м* — умалит. от Доньо, Доно. Из цялата страна. **До̀нчев**, **До̀нчов** и **До̀нчевски** *ф*.

До̀ньо *м* — съкрат. от Андон. Казанлъшко, Търновско. **До̀нев** и **До̀невски** *ф*.

Допели̇̀нов *ф* — вж. Дупелинов. Дряново.

До̀ра *ж* — съкрат. от Тодора — напоследък доста разпространено.

Дорайков *ф*. Смядово (Преславско), 1867.

Доралийски *ф* — вж. Дуралиев. Пазарджик, Карлово.

Дорамаджи̇̀ев *ф* — разновидност на Дограмаджиев с изпуснато *г* (ğ). Шумен.

Дорба̀нов *ф* — от пер.-тур. durbin 'проницателен, предвидлив' (?) Тутракан, 1897.

Доргу̀нски *ф* — от тур. durgun 'неподвижен, бавен, спокоен'. Пелишат (Плевенско).

До̀ре *м* — съкрат. от Тодор. Битолско. **До̀рев**, **До̀рич** и **До̀ревски** *ф*.

***Дорен** *м* — видоизменено от Доре (?) **Доренов** *ф*. Никопол.

Дориа̀н *м* — англ. Dorian, име на персонаж от Оскар Уайлдовия роман Портретът на Дориан Грей. Ново, рядко.

Дориа̀на *ж* — женска форма от Дориан. Ново, рядко.

Дориѐта *ж* — от Дора с френско -ette. Горна Оряховица, р. 1965.

Дори̇̀ян *м* — писмена разновидност на Дориан. Толбухин, р. 1958.

До̀рка *ж* — умалит. от Дора. Благоевградско.

До̀рко *м* — умалит. от Доре, Доро. **До̀рков** *ф*. Пловдив, Мадан (Родопско).

Дорми̇̀шев и **Дорми̇̀шов** *ф* — от турско л. и. Етрополе, Говедарци (Самоковско).

Дорми̇̀шков *ф* — умалит. от Дормишев. Гара Белово.

Дорму̀ш *пр* — от турско л. и. Търново, 1860 (Панайот Пацов Дормуш). **Дорму̀шев** *ф*. Ловеч, Горно Павликени (Ловешко).

Дормушлийски *ф* — от диал. *дормушлѝя* 'жител на с. Дурмуш (Митрополит Симеон, Шуменско)'. Варна.

Дòро *м* — съкрат. от Тодор. **Дòров** *ф*. Долни Вадин (Ореховско). **Дòровски** *ф*. Тръстеник (Плевенско), Плевен, Севлиево.

Доробàнов *ф* — от рум. dorobanţ 'пехотинец'. Русе.

Доромàнов *ф* — разновидност на Доробанов. Крушовене (Ореховско).

Доросѐй *м* — видоизменено от Доротей. **Доросѐев** *ф*. Стара Загора.

Доросия *м* — по-нататъшно видоизменение на Доротей. Копривщица, 1849 (като фамилно име). **Дорòсиев** *ф*. Копривщица, Клисура (Карловско).

Доростòл *м* — по името на древната крепост Доростол близо до днешна Силистра. Шумен, р. 1914.

Доростòлски *ф* — от древната крепост Доростол. Шумен, 1940.

Доротѐй *м* — гр. Δωρόθεος 'дар божи' — име на календарски светия. Рядко. **Доротѐев** *ф*. Лом, Русе, Елин Пелин.

Доротѐя *ж* — гр. Δωροθέα, женска форма от Доротей. Пловдив, р. 1870, София, р.1937, Провадия, р. 1919, Станке Димитров, Враца.

Дорòшев *ф* — навярно вм. Доросиев. Самоков.

Дорсанлийски *ф* — от някое село с подобно име. Кукуш.

Дорсела *ф*. София, р. 1933.

Дòртулов *ф*. Брезник.

Дорудàнов и **Child Дородàнов** *ф* — разновидност на Дуриданов. Пловдив.

Дорунев *ф*. София, 1893.

Дòрче *м* — умалит. от Доре, Доро. **Дòрчев** *ф*.

Дòса *м* — западна форма на Досо. Трънско.

Дòсе *м* — разновидност на Доси.

Дòси *м* — съкрат. от Теодоси или от Доситей. Поповско, Търновско, Разложко. **Дòсев** *ф*. Габрово, Търново, Тутракан.

Доситѐй *м* — гр. Δωσίθεος 'даден от бога'. Габрово, 1843, 1825.

Досия *ж* — женска форма от Доси, Досе. Трънско.

Дòска *ж* — женска форма от Доско. **Доскачàров** *ф*. Ямбол, Стара Загора.

Дòско *м* — умалит. от Доси, Досьо. Севлиево, 1905. **Дòсков** *ф*. Габрово, 1900, Севлиево, 1905, Неврокопско, 15—16 век.

Дòсо *м* — успоредна форма на Доси, Досьо с твърдо окончание. **Дòсов** *ф*. Радотина (Ботевградско).

Доспѐвски *ф* — видоизменено от Доспейски. Самоков (Възраждането), Пазарджик, 1893, Пещера, 1893.

Доспѐйски *ф* — от с. Доспей (Самоковско). Самоков, 1949.

Дòста *ж* — от нареч. *дòста* — а) заклинателно име при нежелано многодетство на момичета: „доста са ни вече момичетата, да се роди и момче"; б) защитно име при детска смъртност: „доста вече са ни умирали, поне тая да оцелее"; срв. Запрян, Запряна. Софийско, Елин Пелин, Свогенско, Велинград, Разложко, Гоцеделчевско, Петрич, Струмица, Дебър (Македония), Здравец (Исперихско). **Дòстин** *ф*. Боснек (Пернишко), Струмица.

Достàна *ж* — от Дост(а)+*ана*. Етрополски манастир, 1648, Елин Пелин, Самоков, Шумен.

Достѐна *ж* — от Дост(а)+*ена*. Софийско, Пернишко, Радомирско, Станкедимитровско, Близнаци (Шуменско).

Дòстенка *ж* — умалит. от Достена. Негован (Софийско).

***Достѝн** *м* — мъжка форма срещу Доста. **Достѝнов** *ф*. Асеновград, 1900, Пещера, 1900, Пловдив, 1927.

Дòсьо *м* — съкрат. от Теодоси. Лясковец. **Дòсев** *ф*.

Дòся *ж* — съкрат. от Досия.

Дòта[1] *ж* — женска форма от Дото. Софийско, Радомирско.

Дòта[2] *м* — западна форма на Дото. Радомирско.

Дòтка *ж* — умалит. от Дота или от Дода. Етрополски манастир, 1648.

Дòтко *м* — умалит. от Дото или от Додо. Врачанско. Д ò т к о в о т о — местност в Осиковица (Ботевградско).

Дòто *м* — съкрат. от Теодоси, Евдоким, Доситей или друго име. Типично за Кула. **Дòтов** *ф*. Кула, Видин. **Дòтев** *ф*. Свищов, Севлиево.

Доурков *ф* — може би далечно видоизменение на Довруев. Речица (Сливенско).

Дòхньо *м* — от Дохчо с друго окончание. **Дòхнев** *ф*. Айтос.

Дохтѝнка *ж* — вм. Духтинка. Варна.

Дòхчо *м* — умалит. от Доси (*Досчо) или Дошо (*Дошчо) с преход на *сч*, *шч* в *хч*, както Рухчо от Русчо. Нова Загора. **Дòхчев** и **Дòхчов** *ф*. Нова Загора, 1908, Орехово, 1893.

Дòца[1] *ж* — видоизменено от Тодорка, Дона, Доста, Евдокия или друго име. Леденик (Търновско), Русе, Силистра, Глоджево (Кубратско), Трънско, Ботевградско. **Дòцински** *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Дòца[2] *м* — западна форма на Доцо, Доце. Брезник.

Дòце *м* — успоредна форма на Доцо. **Дòцев** *ф*. Панагюрище, Костенец, Драгоман, Искрец (Своге нско), Русе.

Дòци *м* — североизточна форма на Доце. Шумен, **Дòцев** *ф*.

Дòцка *ж* — умалит. от Доца, Русе, Разградско.

Дòцко *м* — умалит. от Доцо. **Дòцков** *ф*.

До̀цо *м* — видоизменено от Тодор, Теодоси, Доно, Дочо или друго име. Ботевградско. **До̀цов** *ф*. Берковско, Ботевградско. **До̀цовски** *ф*.

До̀ча *ж* — женска форма срещу Дочо. Карапелит (Силистренско), Попово, Казанлъшко.

Дочѝнка *ж* — умалит. от Дочо. Русе.

До̀чка *ж* — умалит. от Доча. Градина (Търновско).

До̀чката *пр* или *ф* — от Дочко. Котел, 1867 (Братя Гену и Беру Петрови Дочката).

До̀чко *м* — умалит. от Дочо. Тетевенско. **До̀чков** *ф*. Сливен, 1883, Новачене (Ботевградско), Обеля (Софийско).

До̀чо *м* — а) от Дончо с изпадане на *н* или от Дойчо с изпадане на *й*; б) от Доси, Досьо с друго окончание, а в Плевен — от Димитър. Типично за Севлиево и Севлиевско; Силистра, Ловеч, Бела Слатина, Троян, Ботевградско, Казанлък. **До̀чев**, **До̀чов** и **До̀човски** *ф*.

До̀ша[1] *ж* — женска форма от Дошо. Брусен (Тетевенско), 1648, Етрополе, Чирпан, Стара Загора, Петърч (Софийско).

До̀ша[2] *м* — западна форма на Дошо. Софийско.

До̀шеков *ф* — от Дошев с вмъкнато *ек*. Пловдив.

До̀шка *ж* — умалит. от Доша. Софийско, Стара Загора. **До̀шкин** и **До̀шкинов** *ф*. Пазарджик, 1905, Велинград.

До̀шко *м* — умалит. от Дошо. **До̀шков** *ф*. Панагюрище, Пловдив, Дряново, Джулюница (Горнооряховско), Павликенско, Горско Сливово (Ловешко), Лозен (Софийско).

Дошла̀ков *ф* — от *Дошлак, прякорно име от Дошо. Видин.

До̀шо *м* — а) от Дочо, Доньо, Доцо, Доко с друго окончание; б) съкрат. от Теодоси или Евдоким. Трудовец, Гурково (Ботевградско), Софийско. **До̀шев** и **До̀шов** *ф*. Трудовец, Гурково, Тетевен, Ловешко, Севлиево, Търново, Преславско, Пещера, Пловдив, Пазарджишко, Михайловградско.

До̀шол *м* — от Дош(о)+*ол*. Врачеш (Ботевградско). **До̀шолов** *ф*. Врачеш.

До̀я *ж* — женска форма от Дойо. Бр. Миладинови. **До̀ински** и **До̀йински** *ф*.

Драбунчев *ф*.

Дра̀бчев *ф* — може би вм. *Драпчев — от *драпам* (?) Пловдив.

Дра̀вков *ф* — от Здравков с изпуснато *з*. Варна.

Драга *ж* — от прил. *драга*. Софийско, Пернишко, Брезнишко; като ново име — нарядко из цялата страна.

Драга̀й *м* — от Драг(о)+*ай*.

Драга̀йка *ж* — женска форма от Драгай.

Драгалѝн *м* — вм. Драголин. Вайганд, Синод. именник.

Драгалѝна *ж* — женска форма от Драгалин. Синод. именник.

Драга̀н *м* — от Драг(о)+*ан*. Главно ЗБ. **Драга̀нов**, **Драга̀новски** и **Драга̀нски** *ф*.

Драга̀на *ж* — от Драг(а)+*ана* или женска форма от Драган. Главно ЗБ. **Драга̀нин** и **Драга̀нински** *ф*.

Драганджѝк *ф* — от Драган с турска умалит. наставка -cik. Котел, 1867 (Ганчо П. Драганджик, Янаки П. Драганджик). **Драганджѝков** *ф*. Котел, 1962.

Драга̀нички *ф* — от с. Драганица (Берковско). Вършец, Берковица, Черкаски (Берковско).

Драга̀нка *ж* — умалит. от Драгана.

Драга̀нчо *м* — умалит. от Драган. **Драга̀нчов** и **Драга̀нчовски** *ф*. Скравена (Ботевградско).

Драга̀ш *м* — от Драг(о)+*аш*. Неврокопско, 16 в. Д р а г а ш ѐ в и ц а — местност в Рашково (Ботевградско).

Драга̀я *ж* — разширено от Драга. Ник. Милев.

Драгѝжев *ф* — от с. Драгижево (Търновско). Дряново.

Драгѝй *м* — от прилаг. *драг*, успоредна форма на Драгия. Шумен, 1940 (5 души).

Драгѝйчо *м* — умалит. от Драгий или от Драгия. Разград. **Драгѝйчев** *ф*. Разград, Девненско.

Драгѝн *м* — от Драг(о)+*ин*. **Драгѝнов** *ф*. Стара Загора, Пловдив, Гоце Делчев.

Драгѝна *ж* — женска форма от Драгин. Ник. Милев.

Драгѝнка *ж* — умалит. от Драгина. Софийско, Елинпелинско.

Драгѝо *м* — стара форма на Драгия. Етрополски манастир, 1648.

Драгѝца *ж* — от Драг(а)+*ица*. Кърджали, р. 1962.

Драгѝчо *м* — умалит. от Драгий или от Драго.

Драгичо̀й *м* — разширено от Драгичо. **Драгичо̀ев** *ф*. Горни Цибър (Ломско).

Драгѝя[1] *м* — разширено от Драгий. Копривщица, Севлиево, Сухиндол (Севлиевско), Айтос, Вършец. **Драгѝев** *ф*. Копривщица, Севлиевско, Казанлъшко, Карнобатско, Сливен, Вършец. **Драгѝйски** *ф*. Бургас.

Драгѝя[2] *ж* — разширено от Драга. Н. Геров.

Дра̀гна *ж* — от Драга с вмъкнато *н*. Софийско, Разградско.

Дра̀гни *м* — североизточна форма на Драгньо. Толбухинско, Дулово. **Дра̀гнев** *ф*.

Дра̀гно *м* — успоредна форма на Драгньо с твърдо окончание. Ник. Милев.

Дра̀гньо *м* — от Драго с вмъкнато *нь*. Казанлъшко. **Дра̀гнев** *ф*. Леденик (Търновско), Бяла, Сливен, Пирдопско. **Дра̀гньов** *ф*. Кула, Ботевградско.

Дра̀го *м* — от прилаг. *драг* или съкрат. от Драгомир, Драгоман, Драголюб, Драгостин. Нарядко из цялата страна. **Дра̀гов** и **Дра̀говски** *ф.*

Драговчев *ф* — от мах. Драговци (Еленско).

Драгода̀н *м* — „даден на драго сърце". Вайганд, Синод. именник.

Драгода̀на *ж* — женска форма от Драгодан. Синод. именник.

Драгодѝн *м* — от Драго+*дин* по образеца на Костадин, Господин. **Драгодѝнев** *ф.* Орманли (Драмско), Велинград.

Драго̀з *м* — от рум. Dragos с озвучаване на *с*. Бяла. **Драго̀зов** *ф.* Бяла, Лясковец, Търново.

Драгойл *м* — от Драго или Драгой+*ил*. **Драгойлов** и **Драгойлски** *ф.*

Драго̀й *м* — разширено от Драго. Рядко. **Драго̀ев** и **Драго̀йски** *ф.* **Драго̀йов** *ф.* Ник. Милев.

Драго̀йка *ж* — женска форма от Драгой. Дръмша (Свогенско).

Драго̀йко *м* — умалит. от Драгой. **Драго̀йков** *ф.* Кула.

Драгойлѝев *ф* — от диал. *драгойлѝя* 'жител на с. Драгоево, Преславско'. Шумен.

Драго̀йчо *м* — умалит. от Драгой. **Драго̀йчев** и **Драго̀йчов** *ф.* Бела Слатина, Горно Пещене (Врачанско).

Драго̀л *м* — от Драг(о)+*ол*. Ловеч, Ловешко, Троянско. **Драго̀лов** *ф.* Троянско, Габрово, Шуменско, Никополско, Асеновград. **Драго̀левски** *ф.*

Драголѝн *м* — от Драг +*лин*. Демирхисарско, 16 в. **Драголѝнов** *ф.* Рибарица (Тетевенско).

Драголю̀б *м* — „драг и любим". Зелениград (Трънско), Русе, р. 1929. **Драголю̀бов** *ф.*

Драгома̀н *м* — от Драг +*ман*, пренесено от имена като Герман, Диман, Калиман, Куман, Томан, Шишман. Михайловград, 1893, Цариброд, 1911, Трънско, Губислав (Свогенско), Търново, 1919. **Драгома̀нов** *ф.* Д р а г о м а̀ н о в т р е б ѐ ж — местност в Радотина (Ботевградско).

Драгома̀нски *ф* — от с. Драгоман.

Драгомѝр *м* — старинно име: „драг на света", възобновено през Възраждането. Плевен, р. 1867, Търново, р. 1878, Елена и на разни места из страната. **Драгомѝров** *ф.* Пазарджик, р. 1882.

Драгомѝра *ж* — женска форма от Драгомир. Синод. именник.

Драгомѝрка *ж* — женска форма от Драгомир. Шумен, 1940, Понор (Свогенско).

Драгополов *ф* — вм. Драгопулов.

Драгопулов *ф* — от Драгов с по-стара гръцка наставка *пуло.* Пловдив.

Драгоса̀в *м* — от Драгослав с изпадане на *л*. Етрополски манастир 1648.

Драгосѝн *м* — от *драг* и *син* „драго чедо" или от Драгостин с изпадане на *т*. Банско. **Драгосѝнов** *ф.* Банско. **Драгусѝнски** *ф.* Лакатник. Д р а г о с ѝ н — местност в Етрополе.

Драгосла̀в *ф* — старинно име: „комуто е скъпа славата". Етрополски манастир, 1648. Ник. Милев, Неврокопско, Пернишко, 15—16 век, Търговишко, 17 век.

Драгосла̀ва *ж* — женска форма от Драгослав. Етрополски манастир, 1648 (Враца).

Драгостѝн *м* — от *дра̀гост*+*ин* — „който създава, носи драгост". Търново, 1899, Златарица (Еленско), Русе, Силистра, Тулча. **Драгостѝнов** *ф.* Арбанаси, 1786, Кесарево (Горнооряховско), 1893, Елена, Нови пазар.

Дра̀гота *м* — от Драг(о)+*ота*. **Дра̀готов** *ф.* Поибрене (Панагюрско).

Дра̀готе *м* — от звателната форма на Драгота. Н. Милев. **Дра̀готев** *ф.* Пловдив.

Драготѝн *м* — от Драгот(а)+*ин*. Неврокопско, 15—16 век, Видин. **Драготѝнов** *ф.* Лом.

Драготичин *ф* — от Драготица, жената на Драгота. Ник. Милев.

Драгош *м* — от Драг(о)+*ош*. Синод. именник.

Драгошѝн *м* — от Драгош+*ин* или от Драго+*шин*. Трявна, Севлиево, Русе, Ботевградско, Търново. **Драгошѝнов** *ф.* Търновско, Севлиево, Ловешко, Разградско, Ботевградско. **Драгошѝнски** *ф.* Враца.

Драгошѝна *ж* — женска форма от Драгошин. Етрополски манастир, 1648 (Тетевенско).

Драго̀я[1] *ж* — женска форма от Драгой. Вайганд, Синод. именник.

Драго̀я[2] *м* — разновидност на Драгой. Сливен. **Драгоев** *ф.*

Дра̀гу̀л *м* — от Драг(о)+*ул*. **Дра̀гу̀лев** и **Дра̀гу̀лов** *ф.* Разград, Варна, Марикостиново (Петричко), Панагюрище, Кула, Ореховско, Шуменско.

Дра̀гула *ж* — женска форма от Драгул. Етрополски манастир, 1648.

Драгулѝйски *ф* — може би от с. Драголевци (Кюстендилско).

Драгулѝн *м* — успоредна форма на Драголин. Каменица или Камено поле, 1578. **Драгулѝнов** *ф.* Ник. Милев.

Драгу̀н *м* — от Драг(о)+*ун*. Бургас. Д р а г у̀ н с к и д о л — местност в Калугерово (Ботевградско).

Драгу̀на *ж* — женска форма от Драгун. Трънско.

Драгу̀нчо *м* — умалит. от Драгун. **Драгу̀нчев** *ф.* Карнобат.

Драгу̀са *ж* — разновидност на Драгуша. Видин.

Драгута̀на *ж* — от Драгот(а)+*ана*. Вайганд, Синод. именник.

Драгутин *м* — вм. Драготин. Бела Паланка, 1917.

Драгу̀ц *м* — рум. Drăguț, от Драго. **Драгу̀цов** *ф.* Сомовит.

Драгу̀ш *м* — от Драг(о)+*уш.* Н. Геров.

Драгу̀ша *ж* — от Драг(а)+*уша.* Трънско, Шумен, Мъглен (Айтоско).

Драгу̀шка *ж* — умалит. от Драгуша. Мъглен (Айтоско), р. 1870.

Драгу̀шко *м* — умалит. от Драгуш. **Драгу̀шков** *ф.* Русе.

Дра̀гьо *м* — разновидност на Драгий. **Дра̀гьов** *ф.* Ник. Милев.

Дра̀жа *ж* — женска форма от Дражо. Брезово (Пловдивско), Пловдив, Карлово, Русе.

Дража̀на *ж* — от Драж(а)+*ана.* Етрополски манастир, 1648.

Дражѝйски *ф* — видоизменено от Драгийски. Чепеларе (Асеновградско).

Дражѝк *м* — от Драж(о)+*ик.* Неврокопско, 15—16 век.

Дражѝл *м* — от Драж(о)+ил. **Дражѝлов** *ф.* Ник. Милев.

Дра̀жка *ж* — умалит. от Дража или от Драга. Габрово, 1870.

Дра̀жко *м* — умалит. от Дражо или от Драго. Видин, 1879. **Дра̀жков** *ф.* Ловеч, Севлиево, Врадун (Търговишко), Чирпан.

Дражлѐна *ж* — кръстоска от Драга и Елена. София, 1956 — дете.

Дра̀жо *м* — от Драгьо с преход на *г'* в *ж.* Омуртаг, 1897, Айтос. **Дра̀жев** *ф.* Пещера (мнозина), Панагюрище, Айтос, Ямбол, Грудовско, Белица (Ихтиманско). **Дра̀жов** *ф.* Враца. **Дражо̀в** *ф.* Самоков.

Дра̀злев *ф* — може би от прякор *Дра̀зльо* 'който лесно се дразни'. Ковачевица (Гоцеделчевско).

Дра̀зов *ф.* Бургаско.

***Дра̀йка** *ж* — женска форма от Драйко. Д р а̀ й к и н а с т р а н — местност в Литаково (Ботевградско).

Дра̀йко *м* — разновидност на Драйчо. Вайганд.

Дра̀йно *м* — кръстоска от Драго и Райно. **Дра̀йнов** *ф.* Русе.

Дра̀йо *м* — кръстоска от Драго и Райо. Неврокопско, 16 в. **Дра̀ев** *ф.* Изгрев, Наум (Шуменско), Лясковец, Търново, Русе, Кюстендил, Велинград. **Дра̀йов** *ф.* Ник. Милев.

Дра̀йча *ж* — женска форма от Драйчо. Етрополски манастир, 1648.

Дра̀йчо *м* — съкрат. от Драганчо или кръстоска от Драго и Райчо. Осиковска Лакавица (Ботевградско). **Дра̀йчев** *ф.* Осиковска Лакавица, Губислав, Зимевица (Свогенско), Ботево (Ореховско).

Дра̀калийски *ф* — от с. Драката (Санданско). Бистрица (Благоевградско).

Дра̀ката *пр* — от *дра̀ка* 'заядлив човек'. Ловеч.

Дра̀ко *м* — от гр. δράκος 'змей'; срв. Змейко. Виница (Варненско), р. 1905, Поморие, Варна. **Дра̀ков** *ф.* Бяла (Варненско), Варна, Поморие, Бургас, Айтос, Казанлък. **Дра̀ковски** *ф.* Варна.

Дра̀кул *м* — рум. dracul 'дявол'. Етрополски манастир, 1648 (с. Шумняне).

Дра̀ла *ж* — женска форма от Драло **Дра̀лин** *ф.* Бистрец (Врачанско).

Дра̀ле *м* — разновидност на Драло. Етрополски манастир, 1648. **Дра̀лев** *ф.* Лозен (Софийско). **Дралиев** *ф.* Варна.

Дралѝца *ж* — женска форма от Драле. Етрополе, 1648.

Дра̀лю *м* — от Драго с друго окончание. Д р а̀ л о в п л а т — местност в Рашково (Ботевградско).

Дра̀лчо *м* — кръстоска от Драго и Ралчо. **Дра̀лчев** *ф.* Доганово (Елинпелинско), Толбухин (гроб), Стара Загора, Бургас. Д р а̀ л ч о в и ц а — местности в Ботевград и в Боженица (Ботевградско).

Драмаджѝков *ф.* Сопот.

Дра̀малиев *ф* — от диал. *дра̀малия* 'жител на град Драма'. Куманово, Кърджали.

Драма̀нски *ф* — от с. Драманци (Врачанско). Търнава (Белослатинско), Правец (Ботевградско).

Драмбалски *ф* — разновидност на Драмбов. Столник (Елинпелинско).

Драмбелов *ф* — разновидност на Драмбов. Кюстендил (гроб).

Драмбов *ф* — от диал. *драмбо̀й* 'вид бръмчило за уста' (рум. drîmboi). Търново.

Драмбо̀зов *ф* — разновидност на Драмбов. Свищов.

Драмджѝев и **Драмджѝйски** *ф* — от диал. *драмджѝя* 'скъперник'. София, 1905, Бела Слатина.

Драмеринов и **Драмеров** *ф.* Пловдив.

Драмички *ф* — навярно от град Драма. Кюстендил.

Дра̀мкин *ф* — от диал. **дра̀мка* 'жителка на град Драма'.

Драмлѝев и **Драмлѝйски** *ф* — от прякор *Драмлѝята* '1. който мери на драма нещо, което изобщо не се мери на тегло, напр. цървули; 2. който всичко обмисля изтънко'. Ботевград, Врачеш, Радотина (Ботевградско), Шумен.

Дра̀мо̀в *ф* — може би съкрато от Драмлиев или близко по значение с него. Шумен, Търговище, Варна, Балчик, Враца, София, 1893.

Дра̀мски *ф* — от град Драма. Сандански, 1927.

Драмсъзов *ф* — от диал. *драмсъз* 'който при мерене не си служи с драмове'. Трън, 1901.

Дра̀мчев и **Дра̀мчов** *ф* — може би преосмислено от Грамчев. Кюстендил (гроб), Панагюрище.

Дрангаджо̀в и **Дрангажо̀в** *ф* — от диал. *дрънга-дрънга* 'дърдорене, дрънканица'. Пазарджик, Хасково.

Дра̀нгов *ф* — от прякор *Дра̀нго*, а то от диал. *дранг* 'прът', т. е. много висок човек. Любанци (Скопско), Воден, Лом, Ихтиман.

Дранго̀зов *ф*. Михайловград, Русе.

Дранда̀лото *пр* — от диал. *дрънда̀ло* 'дръндарски кияк'. Ловеч, 1878.

Драндарѐвски *ф* — разновидност на Дръндарски. Пловдив, Ямбол, Русе.

Дранда̀ров и **Дранда̀рски** *ф* — вж. Дръндаров, Дръндарски.

Драндѝйски *ф* — вж. Дръндийски. Орехово, Плевен.

Дра̀нко *м* — умалит. от Драно. **Дра̀нков** *ф*. Пещера.

Дра̀но *м* — съкрат. от Драган. **Дра̀нов** *ф*. Пловдив. **Дра̀ноoглу** *ф* — с турско окончание за презиме. Варна, 1900.

Дра̀нчо *м* — съкрат. от Драганчо. **Дра̀нчов** и **Дра̀нчовски** *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Драпилов *ф*. Райково (Смолянско), 1720.

Дра̀сковци — бивш род в Липница (Ботевградско). Д р а̀ с к о в с к о т о — местност в Липница.

Дра̀сов *ф* — от диал. *драс* 'великан, исполин' (от тур. dıras). Типично за Ловеч; Русе, Стара Загора.

Дра̀чо *м* — кръстоска от Драган и Рачо. Търговишко, 17 в. **Дра̀чев** *ф*. Пещера, Пловдив, Стара Загора.

Драша̀нски *ф* — от с. Драшан (Белослатинско). Орехово, 1893, Кнежа, Ловеч, Плевенско.

Драшечки *ф* — от някое село с подобно име (?) Кюстендил, 1917.

Дра̀шка *ж* — фонетична форма на Дражка. Габрово (гроб).

Дра̀шко *м* — фонетична форма на Дражко. **Дра̀шков** *ф*. Ловеч.

Дра̀шо *м* — кръстоска от Дражо и Рашо. **Дра̀шев** *ф*. Старозагорско, Бургас, Пловдив.

Дребня̀шки и **Дребя̀шки** *ф* — от прякор *Дребня̀ка, Дребя̀ка* 'дребен, малък човек'. Горна Гнойница (Ломско).

Дрѐбов *ф* — от *дреб* в смисъл 'дребен човек'; срв. Дребняшки. Бяла, 1893, Русе, Драгомирка (Севлиевско).

Древенлиев и **Древенски** *ф* — от Дервенлиев, Дервенски с метатеза на *ер* в *ре*. Пловдив.

Дрезга̀чев *ф*. Пирдоп (външно лице), 1957.

Дрезгов *ф* — от Дресков с озвучаване на *ск* в *зг*. Ковачевци (Самоковско).

Дрѐко *м* — съкрат. от Андрека, Андрейко. Сливен. **Дрѐков** *ф*. Градец (Котленско). Сливен.

Дрѐльо *м*. Кюстендил, нар. песен. **Дрѐльов** *ф*. Ковачевица (Гоцеделчевско).

Дремджѝев *ф* — видоизменено от Драмджиев или от Дренджиев. Варна.

Дрѐмов *ф* — от глаг. *дрѐмя*. Горна Оряховица.

Дремсѝзов *ф* — навярно разновидност на Драмсъзов. Казанлък, Габрово, Дряново.

Дрѐмуша *ж* — подигравателно име на дремлива мома в нар. песен. Струга.

Дрѐна *ж* — женска форма срещу Дрено. Доганово (Елинпелинско), р. 1904.

Дренджѝев *ф* — видоизменено от Драмжиев под влияние на *дренки*. Петрич.

Дренѝк *пр* — от диал. *дренѝка* 'дрянова пръчка или тояга'. Кюстендил, 1879. **Дренѝков** *ф*. Кюстендил, 1920.

Дрѐнка *ж* — от *дрѐнка*, дрянка — във връзка с хубавия червен цвят. Лозен (Софийско), Ребро (Брезнишко).

Дренка̀ров *ф* — от **дренкар* 'любител или продавач на дренки'. Панагюрище.

Дрѐнко *м* — умалит. от Дрено или направо от *дренка*; вж. Дренка. Войници (Михайловградско). **Дрѐнков** *ф*. Ловеч, Асеновградско.

Дрѐно *м* — от дървото *дрен*, дрян — във връзка с хубавите на вид плодове и жилавите пръчки, от които правят сурвачки. Варна. **Дрѐнов** *ф*. Варна. **Дрѐновски**[1] *ф*. Кнежа.

Дрено̀вски[2] *ф* — от с. Дреново (такива има няколко) или от с. Дренов, Ловешко.

Дрѐнски *ф* — от махала Дренска (Троянско). Троян, Ловеч.

Дрѐнцалиев *ф* — от диал. *дрѐнцалия* 'жител на с. Дренци, Шуменско'. Разград, 1908.

Дрѐнчо *м* — умалит. от Дрено или направо от *дрен*, дрян. Берковица, Михайловград. **Дрѐнчев** и **Дрѐнчов** *ф*. Разград, Варна, Пловдивско, Пазарджик, Берковица, Михайловград, Герман (Софийско).

Дрѐньо *м* — разновидност на Дрено. **Дрѐньов** *ф*. Локорско (Софийско), **Дрѐнев** *ф*.

Дрѐсков *ф* — може би нарочно видоизменено от *Дрисков; срв. Дришльов. Звъничево (Пазарджишко).

Дреха̀ров и **Дреха̀рски** *ф* — от *дреха̀р*. Копривщица, 1905, Друган (Радомирско).

Дрѐхлек *пр* — от диал. *дрѐхъл* 'окъсан, западнал'. Копривщица.

Дрѐчев *ф* — от Дренчев с изпадане на *н* (?) Гулянци (Никополско), Гоце Делчев.

Дрешля̀ков *ф* — от прякор *Дрешля̀ка* 'който носи много или опърпани дрехи' (?) Пловдив.

Дрѐшников *ф* — от диал. *дрѐшник*; вж. Дрешляков.

Дрѝков *ф* — от Дринков с изпадане на *н* или от рум. dric — дума с няколко значения. Ракитово (Велинградско).

Дрѝмка *ж* — вм. Дринка. Добри дол (Кюстендилско), 1914, Извор (Радомирско), р. 1916.

Дрѝна *ж* — по името на река Дрин или Дрина; срв. Струма, Ерма. Трънско, Витановци (Пернишко), Михайловград, р. 1930.

Дрѝнго *м* — от Дринко с озвучаване на *нк* в *нг* или от Тринго с озвучаване на *т* в *д*. **Дрѝнгов** *ф*. Санданско, Кюстендил, Грудовско, Пловдив.

Дриндолов *ф* — от някоя местност с подобно име.

Дрѝнка *ж* — умалит. от Дрина.

Дрѝнко *м* — умалит. от Дрино. **Дрѝнков** *ф*. Кричим, 1917.

Дрѝно *м* — мъжка форма срещу Дрина. **Дрѝнов** *ф*. Панагюрище (Възраждането), Ихтиман, 1893, Лозен (Софийско).

Дрѝнчо *м* — умалит. от Дрино. **Дрѝнчев** *ф*. Пазарджишко, Търново, Русе, Варна.

Дрискàра *пр* — от съответния глагол. Врачеш (Ботевградско).

Дрѝската *пр* — от съответния глагол. Плевен.

Дришльòв *ф* — от *дрѝшльо* 'дрисльо'. Говедарци (Самоковско).

Дрòбенов *ф* — от диал. *дрòбен* 'залък хляб за попара'. Гоце Делчев (гроб).

Дробнякòв *ф* — от диал. **дробняк* 'дребен човек'; срв. Дребняшки. Русе.

Дрòбчев *ф* — от прякор *Дрòбчо* 'дребен човек' (?) Казанлък.

Дрòздà *ж* — кръстоска от Грозда и гр. δροσιά 'роса' (?) Дебърско.

Дрòздев *ф* — навярно от птицата *дрозд*. Сливен.

Дрòзев *ф* — вм. Дросев. Ракитово (Велинградско), помак.

Дрòзнев *ф* — от Дрозев с вмъкнато *н*. (?) Гоце Делчев.

Дроилев *ф*. Батак, Пещера.

Дроласѝнов *ф*. Благоевград.

Дрòлев *ф*. Панагюрище.

Дромбòлов *ф*. Варна.

Дрòнев *ф*.

Дрòнзин *ф*. Мокреш (Ломско).

Дрòнчев *ф* — умалит. срещу Дронев. Никопол.

Дрончѝлов *ф* — от диал. *дрончѝл* 'дрипльо'. Разложко, Самоков.

Дрòсьо *м* — от гр. δρόσος 'роса, прохлада' (?) Бургас, р. 1919. **Дрòсев** *ф*. Бургас, Айтос, Елховско, Варна.

Дроцàнов *ф*. Чупреня (Белоградчишко).

Дрòхлев *ф* — от Дролев с вмъкнато *х*. Варна.

Дрòчков *ф*. Варна.

Дрòшо *м* — видоизменено от Дросьо. Етрополски манастир, 1648 (с. Яница).

Дрòшев *ф*. Славяново (Плевенско), 1956.

Другàнски *ф* — от с. Друган (Радомирско). Радомир.

Дружелюб *м* — „който обича дружба". Съвсем рядко.

Дружимѝр *м* — „който дружи с хората". Вайганд, Синод. именник.

Дружимѝра *ж* — „която дружи с хората". Синод. именник.

Дружѝнин *ф* — от *дружѝна*.

Дружѝнски *ф* — от *дружина*. Сливен.

Дрỳжно *м* — от прилаг. *дрỳжен*. Етрополски манастир, 1648.

Дрỳма *ж* — женска форма от Друми. Русе, Бабово, Щръклево (Русенско), Лозица (Никополско).

Дрỳмеков *ф* — от Друмев с вмъкнато *ек*. Княжево.

Дрỳми *м* — съкрат. от Продрум и преосмислено: да бъде вечен като *друм*, СИзБ, Плевен, Айтоско, Стара Загора, Новозагорско, Ямболско. **Дрỳмев** *ф*. **Дрỳмешки** (вм. Друмевски ?) *ф*.

Дрỳмка *ж* — умалит. от Друма. Типично за Русе.

Дрỳмников *ф* — псевдоним, от *дрỳмник* 'пътник'.

Дрỳмчо *м* — умалит. от Друми. **Дрỳмчев** *ф*. Габрово, Дряново, Горнооряховско, Толбухин.

Дрỳнин *ф*. Карлово, Пловдив.

Дрỳнкин *ф* — умалит. срещу Друнин.

Дрỳнчо *м* — може би видоизменено от Друмчо. Демирхисарско, 16 в.

Дрỳсков *ф* — от диал. *дрỳско* 'свлечен, смачкан човек'. Лозен (Софийско).

Дрървнѝшки *ф* — от кол. Дрървница (Ботевградско). Ботевград.

Дръвосèров *ф* — срв. Кръвосеров. Друган (Радомирско).

Дръжков *ф* — видоизменено от Дръзков покрай *дръжка*. Върбица (Шуменско), Варна.

Дръзко *м* — умалит. от Дързо. **Дръзков** *ф*.

Дръмка *ж* — от диал. *дръмка* 'храст'; срв. Трънка.

Дрънгазов *ф* — разновидност на Дрангозов. Друган (Радомирско).

Дрънгов *ф* — от Дрънков с озвучаване на *нк* в *нг*. Елин Пелин, Герман (Софийско).

Дрърндàров и **Дрърндàрски** *ф* — от *дръндàр*. Рядко, на разни места.

Дрърндèв и **Дрърндов** *ф* — от прякор *Дрърндьо, Дрърндо, Дрърндèто'* реазмъкнат, развлечен човек, повлекан'. Свжен (Карловско), Карлово, Русе, Благоевград, Бистрица (Софийско), Батин (Беленско).

Дрърндѝйски *ф* — от прякор *Дрърндѝята*; вж. Дръндев. Орехово.

Дрърндѝков *ф* — от прякор *Дрърндѝка*; вж. Дръндев. Пъдарско (Пловдивско).

Дрърндин *ф* — от прякор *Дрърнда* 'развлечена жена, повлекана'. Враца.

Дрърндоровци род — според местно обяснение: хванали дрьмките. Лехчево (Михайловградско).

Дрърнкàрев и **Дрърнкàров** *ф* — от диал. **дрърнкàр* 'който много дрънка, бърбори'. Първомайско, Горнооряховско.

Дрънков *ф* — от прякор *Дрѐнко*; срв. Дрънкарев. Банско, Велинград, Пазарджик, Пловдив.

Дрънски *ф* — може би грешка вм. Дренски или от Трънски с озвучаване на *т* в *д*. Кюстендил, 1893 (архимандрит Рафаил Дрънски).

Дрънчàров *ф* — от диал. **дрънчàр* 'дрънкач, бърборко'. Пловдив.

Дрътьо *м* — пожелателно име за дълъг живот: да стане дърт. Н. Геров.

Дръцко *м* — умалит. от Дръцо. **Дръцков** *ф*. София, 1897, 1960.

Дръцо *м* — видоизменено от Дрътьо, чийто някогашен смисъл е забравен. **Дръцов** *ф* Малък чифлик (Търновско).

Дрѐчко *м* — умалит. от Дръцо, Дрътьо. **Дрѐчков** *ф*.

Дръшлянов *ф* — навярно грешка вм. Бръшлянов. Пловдив.

Дрѝмалиев *ф* — вм. Драмалиев. Динево (Хасковско).

Дрѝнка *м* — разновидност на Дрянко. Неврокопско, 16 в.

Дрѝнко *м*, **Дрѝнково** *ф*, **Дрѝно** *м*, Дрѝнов *ф* — Якавски форми на Дрено, Дренко.

Дрѝновски *ф* — от град Дряново. Русе, Търново.

Дрѝнцов *ф* — от с. Дренци (Шуменско) с възстановено якане; вж. Дренцалиев. Разград.

Дубавицки *ф* — чешко или хърватско име от някое селище Дубавице. Варна, 1936.

Дубàрата *пр* — от диал. *дубàра* 'измама, хитрост' (пер.-тур. dubara). Кюстендил, 1862, 1893. **Дубàров** и **Дубàрев** *ф*. Търново.

Дубелов *ф*. Кюстендил, 1879.

Дубенов *ф*.

Дубѝйски *ф*. Костинброд (Софийско).

Дубѝнов *ф*. — от диал. *дубѝна* 'дъб; прен. едър човек'.

Дубѝца *ж* — диалектна форма на Дъбица.

Дубѝчин *ф*. Бусинци (Трънско), Самоков.

Дỳблев *ф* — Дуплев с нарочно озвучаване на *п* в *б*. Ямбол, Лозенград.

Дỳблеков *ф* — от Дублев с вмъкнато *ек*. Пловдив.

Дỳбо *м* — диалектна форма на Дъбо. **Дỳбов** *ф*. Пазарджик, 1900. **Дỳбовски** *ф*. Брезник.

Дубров *ф*. Кавадарци, 1917, Русе, 1936.

Дувалѐвски *ф* — от диал. *дувалѐ* 'тънка копринена забрадка' (от тур. duvak 'було').

Дуванджѝев и **Дуванджѝйски** *ф* — от с. Дуванджии (Гълъб, Старозагорско). Пловдив, Стара Загора.

Дувлѝков *ф* — от рум. dovleac 'тиква'. Крушовене (Ореховско).

Дỳглев *ф*. Русе, Лозен (Софийско).

Дỳда *ж* — от диал. *дỳда* 'черничев плод'. Челопечене, Негован (Софийско), Ботевградско, Калофер, **Дỳдин** *ф*. Цариброд, 1893, Петърч (Софийско), Попица (Белослатинско), Ботевградско, **Дỳдински** *ф*.

Дудаклѝев *ф* — от диал. *дудаклѝя* 'с големи устни, бърнест, джукест' (тур. dudaklı). Петрич, Струмица.

Дудàков *ф* — от Дудак, прякорно име от Дудо. Луковит.

Дудàнски *ф*. Караш (Врачанско), Негован (Софийско).

Дудàрски *ф* — от диал. **дудàр* '1. който обича дуди, черничев плод; 2. който отглежда черници и буби'. Връбешница (Врачанско).

Дỳдеков *ф* — от Дудев с вмъкнато *ек*. Копривщица, Панагюрище.

Дудѐна *ж* — от Дуд(а) + *ена*. Софийско.

Дỳди *м* — успоредна форма на Дудо. Рядко, главно СИзБ. **Дỳдев** ф. Севлиевско, Габровско. Ловешко, Троян, Горубляне (Софийско), Силистра. **Дỳдевски** *ф*. Ловеч.

Дỳдко *м* — умалит. от **Дудо**. **Дỳдков** *ф*. Щип.

Дỳдо *м* — от дърво или плод *дуд* 'черница' (ар.-тур. dut). Софийско. **Дỳдов** *ф*. Мрамор, Петърч (Софийско), Панагюрско, Плевен, Лехчево (Михайловградско), Русе. **Дỳдовски** *ф*. Ботевградско.

Дудолѐнски *ф* — от диал. *дудул* 'царевичен кочан'.

Дỳдрев *ф* — от прякор *Дỳдрьо* 'дърдорко'. Вишовград (Търновско).

Дỳдреков *ф* — от Дудрев с вмъкнато *ек*. Златарица (Еленско).

Дỳдринов *ф* — според семеен спомен — от местност *Дỳдрин*. Върбаново (Дряновско).

Дудуклѝев *ф* — вм. Дудаклиев. Благоевград.

Дудỳков и **Дудỳшки** *ф* — от *дудỳк* 'вид свирка'. Кюстендил, Врачеш (Ботевградско), Бреница (Белослатинско).

Дудỳлев и **Дỳдулов** *ф* — от диал. *дудул* 'царевичен кочан'. Котел, Струга.

Дудумалов *ф* — може би разновидност на Дудумов.

Дудỳмов *ф* — от тур. dudum 'моя хубавице' — навярно поради честа употреба на тая дума. Косинец (Костурско), Шумен.

Дудỳн *м* — от Дуд(о) + *ун*. **Дудỳнов** *ф*. Варна. **Дудỳнски** *ф*. Габрово.

Дудỳнко *м* — умалит. от Дудун. **Дудỳнков** *ф*. Шумен, 1893, 1935, Каварна, 1893.

Дузбàрев или **Дузбѐров** *ф*. Карнобат.

Дузманичин *ф*. Банско.

Дуиловски *ф* — съкрат. от Радуиловски; вж. Радуилски.

Дỳйко *м* — умалит. от Дуйо. **Дỳйков** *ф*. Марица (Хасковско).

Дỳйно *м* — от Дуй(о) + *но*. **Дỳйнов** *ф*.

Дỳйо *м* — съкрат. от Радуй. **Дỳев** *ф*. Круша (Сливенско), Патaленица (Пазарджишко), Пловдив. **Дỳйов** *ф*. Радомирско.

Дуйчо *м* — умалит. от Дуйо. **Дуйчев** *ф.* Белоградчик.

Дука[1] *ж* — женска форма от Дуко. Кичево, 1911, Виница (Варненско), Орехово, 1648, Берковица, Михайловград. **Дукин** *ф.*

Дука[2] *м* — по-стара форма на Дуко. Варна, 1936. **Дуков** *ф.*

Дукадин *м* — от Дука[2] + *дин*; срв. Вълкадин, Стоядин. **Дукадинов** *ф.*

Дукадина *ж* — женска форма от Дукадин. Синод. именник.

Дукан *м* — от Дук(о) + *ан.* **Дуканов** *ф.* Никопол, Гиген (Никополско).

Дукатин *м* — разновидност на Дукадин. Синод. именник.

Дукатина и **Дукатинка** *ф* — женска форма от Дукатин. Царибродско, Михайловград.

Дукатски *ф* — от диал. *дукат* 'вид жълтица' или *дукато* 'дребна монета' (от итал. ducato). Горна Оряховица.

Дукина *ж* — от Дук(а)[1] + *ина.* Варна.

Дуко *м* — от гр. δοῦκας, а то от лат. dux 'вожд, войвода'. Копривщица, 1648, Зелениград (Трънско), Правешка Лакавица (Ботевградско). **Дуков** *ф.* Етрополе, Мирково (Пирдопско), Калофер, Костенец, Гоце Делчев, Охрид, Щип. **Дуковски** *ф.* Правец (Ботевградско), Русе.

Дуланов *ф* — може би вм. Доламов. Троян, 1897, Шумен,

Дулашки *ф* — вм. Долашки. Гор. Диканя (Радомирско).

Дулгерски *ф* — вм. Дюлгерски. Ботевградско.

Дулдурски *ф* — разновидност на Долдуров. Пловдив.

Дуле *м* — успоредна форма на Дуло, Дульо. Охрид. **Дулев** *ф.*

Дулейко *м* — от Дуле + *ейко* по подобие на Славейко, Дейко, Нейко. **Дулейков** *ф.* Русе.

Дули *м* — вм. Дуле. (Троянско).

Дуличо *м* — от Дул(е) + *ичо,* както Спасичо, Петричо. **Дуличев** *ф.* Кула.

Дулката *пр* — от *дулка,* умалит. от дуля. Варна.

Дуло *м* — съкрат. от Христодул. **Дулов** *ф.* Пловдив, Сбор (Пазарджишко), Бреница (Белослатинско), Ъглен (Луковитско). **Дулски** *ф.* Варна.

Дулча *ж* или *м* — умалит. от Дуля. Радомирско.

Дулчо *м* — умалит. от Дуло, Дульо. Бяла. **Дулчев** *ф.* Силистра, Пазарджик.

Дульбер *м* — вм. Дилбер; срв. Дилбера. Вайганд.

Дульо *м* — а) успоредна форма на Дуле, Дуло; б) мъжка форма от Дуля. Скобелево (Ловешко), Троянско, Несебър. **Дулев** *ф.* Ловешко, Троян, Белене (Свищовско), Русе, Разград, Харманлии, Харманлийско, Велинград, Благоевград.

Дуля *ж* — от дърво и плод *дуля.* Н. Геров. **Дулински** *ф.* Дол. Дъбник, 1897.

Дулянов *ф.* Свищов (македонец).

Дума *ж* — пожелателно име: да е сладкодумна, приказлива. Вайганд, Синод. именник.

Думанов *ф* — от диал. *думан* 'мъгла, дим, прен. мълчалив, навъсен човек' (тур. duman); срв. Мъглов. Троян, Ловеч, Плевен, Ъглен (Луковитско), Сливен, Банско.

Думбазов и **Думбазки** *ф* — от *думбазин* 'дебел богаташ' (от тур. tumbadız 'дебелак, дебелан'). Хасково, Русе, Плевен.

Думбалаков *ф* — от тур. tombalak 'дебелан'. Пловдив.

Думбалата *пр* — от *думба ла.* Тетевен. **Думбалов** *ф.* Прилеп, 1917.

Думбанов *ф* — разновидност на Думбалов (?) Гоцеделцевско.

Думбев *ф* — от Тумбев с озвучаване на *т* в *д.* Гоце Делчев, Разлог, Панчарево.

Думбелов *ф* — разновидност на Думбалов. Карлово.

Думбровски *ф* — от пол. Dąbrowski — потомци на стари полски емигранти в България.

Думи *м* — а) пожелателно име: да бъде приказлив, сладкодумен; срв. Дума; б) от Друми с изпадане на *р.* **Думев** *ф.* Берковица, Скопие.

Думица *ж* — умалит. от Дума. Вайганд. Синод. именник.

Думко *м* — умалит. от Думи. Думо. **Думков** *ф.*

Думников *ф* — а) от прякор *Думник* 'сладкодумен човек'; б) от телеграфния термин *думник* 'апарат за приемане морзово писмо по слух'. София, 1893 (телеграфист), Казанлък, 1900.

Думо *м* — успоредна форма на Думи. Синод. именник.

Думчо *м* — умалит. от Думи, Думо. Неврокопско, 15—16 век. **Думчев** *ф.* Пловдив.

Дуна *ж* — успоредна форма на Дуня с твърдо окончание или женска форма от Дуно. Брезнишко, Софийско, Свогенско, Елхово. **Дунинци** род в Липница (Ботевградско).

Дунав *м* — защитно име: да бъде вечен като река Дунав. Банско.

Дунава *ж* — женска форма от Дунав. Кичевско, Дебърско.

Дунавски *ф* — от Дунавския край. Пловдив.

Дунгаров *ф.* Габровница (Пазарджишко), Пловдив.

Дунгьов *ф* — от диал. **дунгьо* 'дундьо' с преход на *д'* в *г'*. Банско.

Дунда *ж* — прякорно име от *дунда* 'дебелана'. Нар. песни, Берковица (циганка). **Дундин** *ф.* Кърджали.

Дундàков *ф* — от диал. *дундàк* 'дундьо, дебелан'. Махалата (Плевенско), 1908, Плевен, Казанлък. **Дундàшки** *ф.* Бела Слатина.

Дỳндалов *ф* — от диал. **дỳндал* 'дундьо'. Котел (циганин).

Дỳндаров и **Дỳндарев** *ф* — от диал. **дỳндар* 'дундьо, дебелан'. Пловдив, Пазарджик, Панагюрище. Карнобат.

Дỳндев и **Дỳндов** *ф* — от *дỳндьо, дỳндо* 'дебел, тлъст човек, дебелан'. Енина (Казанлъшко), Стара Загора, Стефаново (Ловешко), Калофер, 1860, Кула, Росеново (Грудовско), Прилеп, Банско.

Дỳндеков *ф* — от Дундев с вмъкнато *ек*.

Дỳндуров *ф* — разновидност на Дундаров. Пловдив, 1900.

Дỳнè *м* — югозападна форма на Дуно, Дуни или произволно видоизменение от Андрей. Брезник, Радомирско, Софийско. **Дỳнèв** *ф.*

Дỳни *м* — съкрат. от Сладун (Царибродско) или разновидност на Дунчо (Толбухин). **Дỳнев** *ф.*

Дунѝца *м* — от Дун(ьо) +*ица*. **Дунѝцов** *ф.* Тутракан, 1900.

Дỳнка *ж* — умалит. от Дуня или от Дуна. Брезник, Софийско, Трявна. **Дỳнкин** *ф.* Пловдив.

Дỳнко *м* — умалит. от Дуно. **Дỳнков** *ф.* Ловеч, Русе, Пловдив.

Дỳно *м* — съкрат. от Годун, Радун, Сладун или произволно видоизменение на Йордан, Андрей и др. Тръстеник (Плевенско). **Дỳнов** *ф.* Луковит, Тлачене (Беноселатинско), Коньово (Новозагорско).

Дунсов *ф.* Видин, 1927.

Дунтаров *ф* — разновидност на Дундаров.

Дỳнчо *м* — умалит. от Дуни, Дуно. Луковит, 1894, Царибродско. **Дỳнчев** и **Дỳнчов** *ф.* Панагюрище, Луковит, Долни Дъбник. **Дỳнчовски** *ф.* Борован (Белослатинско).

Дỳньо *м* — успоредна форма на Дуно с меко окончание. Габровско. **Дỳнев** *ф.* Лясковец, Севлиево, Търговище, Котел, Батак, Враца. **Дỳньов** *ф.* Банат, 1815.

Дỳня *ж* — от диал. *дуня*' дюля'; срв. Дуля. Етрополски манастир, 1648.

Дупалов *ф* — разновидност на Дупаров. Самоводене (Търновско), Търново.

Дупарев и **Дупаров** *ф* — близко по значение с Дупаринов и Дупев. Плевен, Търново.

Дупарѝнов *ф* — от прякор *Дупарѝн* 'дупест човек, дупльо'. Веринско (Ихтиманско), Ихтиман, Радомирско.

Дỳпев и **Дупевски** *ф* — от прякор *Дỳпето*. Райково (Смолянско), Смолян, Пловдив.

Дупелѝнов *ф* — от диал. **дупелѝн* 'дупест човек'. Дряново.

Дупèлов *ф* — от диал. *дỳпел* 'корубест, кух' (?) Свищов, 1888, Варна, Пловдив.

Дỳпинов *ф* — близко по образуване и значение с Дупаринов. Баня, Смилец (Панагюрско), Черногорово (Пазарджишко), Самоков, Коняво (Кюстендилско).

Дупѝнски *ф* — разновидност на Дупинов. Вършец.

Дỳпка *ж* — женска форма от Дупко, чието значение може би е било забравено. **Дỳпкин** *ф.* Кула.

Дỳпко *м* — прякорно име на момче, родено след поморче, затова му пробили ухото и му сложили обеца; срв. Обецан. **Дỳпков** *ф.*

Дỳплев *ф* — от прякор *Дỳпльо* 'дупест човек'. Ямбол, Сливен, Бургас, Пловдив, Якоруда.

Дỳплек *ф* — от диал. *дỳплек* 'дупест човек' Бр. Миладинови.

Дуплянски *ф* — близко по значение с Дуплев. Рашково (Ботевградско).

Дупнàков *ф* — от прякор *Дупнàк*; вж. Дуплев. Русе.

Дупчàн *м* — от Дупч(о) + *ан*. **Дупчàнов** *ф.* Звъничево (Пазарджишко).

Дупчѝл *м* — от Дупч(о) + *ил*. **Дупчѝлов** *ф.* Пловдив.

Дỳпчо *м* — разновидност на Дупко. **Дỳпчев** *ф.* Хасково, 1917. **Дỳпчовски** *ф.* Боженица (Ботевградско).

Дỳра[1] *ж* — женска форма от Дуро, Дуре. **Дỳрин** *ф.*

Дỳра[2] *м* — западна форма на Дуро. Брезнишко. **Дỳров** *ф.*

Дурабàшев *ф* — от тур. *durabaş 'упорит, твърдоглав'. Русе.

Дурàков *ф* — от тур. durak 'спирка, място за спиране' (обичал често да се спира, да почива). Биримирци (Софийско), Пирдоп, Овчеполци (Пазарджишко), Пловдив, Янково (Шуменско).

Дуралèшев *ф* — от диал. **дуралèш* 'жител на с. Дуралъ (Дуровци, Еленско). Лясковец Горна Оряховица.

Дуралѝев *ф* — от с. Дуралии (Стойково, Хасковско) или с. Дуралъ (Дуровци, Еленско).

Дурàнов и **Дурàнски** *ф* — от тур. duran 'който се поспирва, застоява'. Пловдив.

Дурàнкьо *м* —прякорно име от тур. duran (вж. Дуранов) + *кьо*, както Маринкьо, Леонкьо, Санкьо. **Дурàнкев** *ф.* Враца.

Дурдàнов *ф* — съкрат. от Доруданов. Пловдив.

Дỳре *м* — съкрат. от Тодор (изгов. Тòдур) с изясняване на неудареното *о* в *у*; срв. Кула от Николѝна. **Дỳрев** *ф.* Разложко, Брезник, Пловдив. **Дỳрето** *ф.* Ботевград.

Дуренко *м* — от Дур(е), Дур(о) + *енко*. **Дуренков** *ф.* Плевен.

Дуридàнов *ф* — от диал. *дуридан, дурудан* 'едър човек' (?) ; срв. Дардан. Щипско, Комощица (Ломско).

Дỳрко *м* — умалит. от Дуре, Дуро. **Дỳрков** *ф.* Банско.

Дỳрлев *ф* — от прякор *Дỳрльо* 'сърдит навъсен човек'. Батак, Пещера. Пловдив.

Дурма̀нов *ф* — от тур. durman; вж. Дуранов. Майковци (Еленско), Бургас.

Дурму̀шев *ф* — вм. Дормушев.

Ду̀ро *м* — успоредна форма на Дуре. **Ду̀ров** *ф*. Брезник, 1893, Пещера, Пловдив, Бургас, 1900.

Дурули̇̀ев *ф* — вм. Дуралиев. Златица.

Дурунски *ф*. — еднакво по произход с Дорунев. Батошево (Севлиевско), 1917.

Ду̀рче и **Ду̀рчо** *м* — умалит. от Дуре, Дуро. Банско, Брезник. **Ду̀рчев** и **Ду̀рчов** *ф*. Русе, Каспичан, Дряново, Златарица (Еленско), Липница (Ореховско), Елин Пелин, Банско.

Ду̀рьо *м* — успоредна форма на Дуре. Ду̀рев *ф*. Пловдив, Поморие, Девин, **Ду̀рьов** *ф*. Ник. Милев.

Дусман *м*. Кукушко, 16 в.

Ду̀ся *ж* — рус. Дуся, умалит. от Авдотия.

Дутли̇̀йски *ф* — вм. *Даутлийски, от с. Даутлии или Даутларе. Чолаковци (Търновско).

Ду̀фьо *м* — от Духо с преход на *х* във *ф* и с меко окончание. **Ду̀фев** *ф*. Игнатовци (Дряновско), Дряново, Русе, Харманлии.

Ду̀халов *ф* — от диал. **ду̀хал* 'гражданин с надиплени потури'. Самоков.

Ду̀хлата *пр* — от диал. *ду̀хла* 'извеян, смахнат човек'. Стара Загора.

Ду̀хлев *ф* — от прякор *Ду̀хльо*; вж. Духлата. Трявна (стар род), Стара Загора, Шумен.

Ду̀хлеков *ф* — от Духлев с вмъкнато *ек*. Копривщица.

Духли̇̀йски *ф* — от диал. *духли̇̀я*; вж. Духльов. Враца.

Духли̇̀нски *ф* — от диал. *ду̀хла*; вж. Духлата. Кнежа, Долни Дъбник, Пловдив.

Ду̀хльов *ф* — от диал. *ду̀хльо* 'човек с надиплени потури, които напомнят духало'. Бистрица (Софийско).

Ду̀хнев *ф* — от прякор *Ду̀хньо* (=Духльо). Дъбовник (Генералтошевско).

Ду̀хо *м* — от *дух* — роден или кръстен на Духовден, на празника Свети Дух. Пещера, Пловдив, Костинброд (Софийско). **Ду̀хов** *ф*. Пещера, Ямбол, Костинброд.

Духови̇̀тков *ф* — от диал. *духови̇̀т* 'схватлив, разумен'. Казанлък, 1917.

Духо̀вников *ф* — от диал. *духо̀вник* 'стар свещеник, който има право да изповядва'. Трявна, Варна, Тързн (Смолянско).

Духти̇̀нка *ж* — женска форма от Духтьо. Лозенград, 1897.

Ду̀хтьо *м* — видоизменено от Духо под влияние на глаг. *духтя̀*. **Ду̀хтев** *ф*. Казанлък, Шипка (Казанлъшко), Варна, 1900, Плевен.

Ду̀ца *ж* — женска форма срещу Дуцо Сливен, 1900, Пиперково (Свищовско), Дреново (Свогенско). **Ду̀цин** *ф*. Банско.

Ду̀цка *ж* — умалит. от Дуца. Русе, 1936.

Ду̀цкинов *ф* — от Дуцкин с допълнителна наставка *-ов*. Русе, 1936.

Ду̀цо *м* — а) от Дуко, Дучо, Душо с друго окончание; б) от рум. Duţul, а то от Răduţ. **Ду̀цев** *ф*. Козлодуй, 1893, **Ду̀цов** *ф*. Рогозен (Ореховско), Враца. **Ду̀цовски** *ф*. Рогозен.

Ду̀цол *м* — от рум. Duţul. **Ду̀цолов** *ф*. Гулянци (Никополско), Плевен.

Ду̀чко *м* — умалит. от Дучо. Шумен.

Ду̀чо *м* — далечно видоизменение от Йордан, Данчо. Търново, Гурково (Балчишко), Сливен. **Ду̀чев** *ф*. Сливен, 1883, Свиленградско. **Ду̀чевски** *ф*. Червен брег. **Ду̀чевич** *ф*. Русе, 1936.

Ду̀ша *ж* — съкрат. от Радуша. Шумен.

Душа̀н *м* — старинно пожелателно име: да има винаги душа, да живее. Лозен (Софийско), Русе. **Душа̀нов** *ф*. Казанлък, 1837, Сопот, 1900, Лозен.

Душа̀на и **Душа̀нка** *ж* — женска форма от Душан. Кнежа (от Западните покрайнини), София, р. 1905, Горна Баня, Търговище.

Душепѐев и **Душопѐев** *ф* — навярно от Душев и Пеев. Пловдив.

Души̇̀л *м* — от Душ(о) + *ил*. **Души̇̀лов** *ф*. Пазарджик, Пловдив.

Ду̀шински *ф* — от с. Душинци (Брезнишко). Брезник.

Душица *ж* — умалит. от Душа. Шумен, р. 1889, Плевен, р. 1896.

Ду̀шка *ж* — умалит. от Душа или женска форма от Душко. Търновско, Провадийско, Толбухин, Ямбол. **Ду̀шкин** *ф*. Желява (Софийско).

Ду̀шко *м* — съкрат. от Радуш или умалит. от Душо, Душан. Търновско, Шумен, Врачанско, Михайловград. **Ду̀шков** *ф*. Копривщица, Пловдив, Гоцеделчевско.

Душля̀ците — род в Царибродско.

Ду̀шманов *ф* — от *душма̀н* (*ин*). Бреница (Белослатинско).

Душни̇̀ков *ф* — от диал. **душни̇̀к* 'който души, мъчи хората'. Нова Загора.

Ду̀шо *м* — съкрат. от Душан или видоизменено от Духо. Пловдив. **Ду̀шев** *ф*. Чирпан, 1900, Чирпанско, Карнобат, Каблешково (Поморийско), Крумово (Варненско).

Дъбенеца *пр* — от с. Дъбене (Карловско). Карлово, 1900, **Дъбенски** *ф*. Хасково, 1897, Пловдив.

Дъби̇̀на *ж* — от *дъби̇̀на* 'млад и строен дъб'. Софийско.

Дъби̇̀нка *ж* — умалит. от Дъбина. Софийско.

Дъбинов и **Дъби̇̀нски** *ф* — от някое село или местност с подобно име. Сливен.

Дъбка *ж* — женска форма срещу Дъбко, Дъбьо. Синод. именник.

Дъбко *м* — умалит. от Дъбьо. Н. Геров.

Дъбнешки *ф* — от с. Дъбен (Луковитско). Плевен, 1900.

Дъбо *м* — успоредна форма на Дъбьо с твърдо окончание. **Дъбов** *ф*. Дивдядово (Шуменско), Шумен, Мало Конаре (Пазарджишко), Пазарджик, Пловдив.

Дъбовски *ф* — от с. Дъбово.

Дъбовя̀нов *ф* — от *дъбовянин* 'жител на с. Дъбово, Казанлъшко'. Габрово.

Дъбра̀вов *ф* — от мах. Дъбрава (Еленско). Габрово.

Дъбчо *м* — умалит. от Дъбьо. Синод. именник.

Дъбьо *м* — а) от дървото *дъб*: „да бъде едър и як като дъб"; б) от Дабижа с изясняване на неудареното *а* в *ъ*, успоредна форма на Дабьо, Даби. **Дъбев** *ф*. Велинград.

Дъбков *ф* — вж. Дъфков. Шумен, Пазарджишко.

Дъгара̀дин *ф* — от диал. *дъга*, 'дълга' и Рада. Банско.

Дъги̇дов *ф*. Варна.

Дъгов *ф* — от диал. *дъг* 'дълг, дълъг'. Пловдив.

Дълбо̀ков *ф* — от с. Дълбоки (Старозагорско). Айтос, Грудово, Плевен, Варна.

Дълбо̀чков *ф* — от *Дълбоксков 'от с. Дълбоки'. Стара Загора.

Дълга̀рски *ф* — от диал. **дългар* 'нещо свързано с дълг'. Негован (Софийско) — външно лице.

Дългин *ф* — от прякор *Дългата* 'високата'. Враца.

Дългов *ф* — от прякор *Дългия*. Габрово.

Дългома̀нов *ф* — от диал. **дългома̀н* 'дълъг, висок човек'. Пловдив, 1893, София, 1897.

Дългоши̇ев *ф* — от прякор *Дългоши̇ята* 'с дълга шия'. Търново, Гоце Делчев.

Дългъ̀чев *ф* — от диал. *дългъ̀ч* 'дълъг, висок човек'. Лясковец, Русе, Ямбол.

Дълкачли̇ев *ф* — вм. Далгачлиев. Шумен.

Дълъг-Аврамов *ф* — от дългия Аврам. Лясковец.

Дълъгдѐнев *ф* — от дългия Дени. Златар (Преславско).

Дълъгди̇мов *ф* — от дългия Димо. Севлиево, 1900.

Дълъгто̀тев *ф* — от дългия Тотьо. Стара Загора.

Дъмбо *м* — диалектна форма на Дъбо. **Дъмбов** *ф*.

Дъмбовалиев *ф* — от диал. *дъмбовали̇я* 'жител на с. Дъмбово или Дъмбене, Костурско'.

Дъмня *ж*, **Дъмня̀н** *м*, **Дъмня̀на** *ж* — вж. Дъмя, Дъмян, Дъмяна. Софийско.

Дъмша *ж* — от Дъм(я) + *ша*. Софийско.

Дъмшо *м* — от Дъм(ян) + *шо*. Софийско.

Дъмя *ж* — съкрат. от Дъмяна с изясняване на неудареното *а-ъ* в *ъ*. Софийско.

Дъмя̀н *м* — от Дамян с редукция на неудареното *а*. Вердикал, Михайлово (Софийско). **Дъмя̀нов** *ф*.

Дъмя̀на *ж* — от Дамяна; вж. Дъмян. Софийско.

Дъна[1] *ж* — женска форма от Дъно. Софийско.

Дъна[2] *м* — западна форма на Дъно. Трънско.

Дънболи̇ев *ф* — видоизменено от Дъмбовалиев. Пловдив.

Дънгъ̀ров *ф* — от тур. tangır 'дрън, дрънкане'.

Дънеков и **Дъников** *ф* — от Дънков с вмъкнато *ек*, *ик*. Медвен (Котленско), Карнобат, Брацигово, Варна.

Дънко *м* — умалит. от Дъно. Трънско. **Дънков** *ф*. Русе, Търговище, Варна, Бела Слатина.

Дъно *м* — съкрат. от Данаил с изясняване на неудареното *а* в *ъ*. Царибродско. **Дънов** *ф*. Николаево (Варненско).

Дънчо *м* — умалит. от Дъно, Дъньо. Трънско.

Дъньо *м* — успоредна форма на Дъно с меко окончание. **Дънев** *ф*. Карлово, Бела Слатина, Михилци (Карловско).

Дърва̀р *пр* — от *дърва̀р*. Кюстендил, 1893 (Стойо Дървар). **Дърва̀ров** *ф*. Асеновград, 1927, Пловдив, Кричим.

Дървенков и **Дървенов** *ф* — от *дървенки*, *дървен* 'як или здрав като дърво?' Златарица (Еленско), Габрово, Търново, Русе.

Дървеня̀ков и **Дървеня̀шки** *ф* — от диал. **дървеня̀к* 'недодялан или много здрав'. Костенец.

Дърви̇нгов и **Дърви̇нков** *ф* — от диал. **дървинго*, *дървинко* 'як като дърво?' Кукуш, Дряново.

Дървов *ф* — от прякор *Дървото*. Габрово.

Дърводѐлски *ф* — от *дърводѐлец*, може би превод на Дограмаджиев. Враца.

Дървосѐров *ф* — видоизменено от Кръвосеров. Друган (Радомирско).

Дъргъ̀нов *ф* — вж. Даргънов. Лясковец, Варна.

Държа̀н *м* — от *държа̀* — защитно име: да бъде държелив, да издържа. **Държа̀нов** *ф*. Пловдивско.

Държа̀нски *ф* — от с. Държаново (Санданско).

Държи̇ков *ф* — вм. Даржиков. Пловдив.

Държо̀н *м* — може би разновидност на Държан. **Държо̀нов** *ф*. Ръжево Конаре (Пловдивско).

Дързо и **Дързьо** *м* — от глаг. *дързя̀* — пожелателно име: да бъде смел, да не се бои. **Дързев** *ф*. Казанлък, 1893, 1900. **Дързов** *ф*. Казанлък, 1908, Стара Загора.

Дърлев *ф* — от колиби Дърлевци (Еленско). Елена, Златарица, Горна Оряховица, Русе.

Дърлевски *ф* — от прякор *Дърльо* 'който се дърли, сърди'. Койно (Кюстендилско)

Дъ̀рленски *ф* — разновидност на Дърлев или на Дърлевски. Варна.

Дърля̀нът *пр* — от диал. *дърля̀н* 'заядлив, сърдит човек'. Котел. **Дърля̀нов** *ф*. Каблешково (Поморийско).

Дърмана̀ров *ф*— от диал. **дърмана̀р* 'производител или продавач на дарми, на бели забрадки'. Бургас.

Дърманджѝев *ф* — може би вм. Дерменджиев. Русе.

Дърма̀ня *пр* — от диал. **дърма̀н*; вж. Дерманчев. Тетевен. **Дърма̀нов** *ф*.

Дърмов *ф* — от прякор *Дъ̀рмата* 'ходел все из гората, из храстите' ; срв. Дрънка. Щип, 1917, София, 1908.

Дърмо̀нев и **Дърмо̀нски** *ф* — вж. Дармонов, Дармонски. Никопол, Пещера.

Дърму̀шев *ф* —вм. Дормушев, Дурмушев. Пловдив.

Дъ̀рнев *ф* — от прякор *Дъ̀рньо, Дъ̀рнето* 'извеян, смахнат или сприхав човек'. Скопие, 1917.

Дъ̀ро *м* — от Тодор (изгов. То̀дър) с изясняване на неудареното *о* в *ъ*;срв. Дуре. **Дъ̀ров** *ф*. Драгижево (Търновско), Търново, 1893, Бяла, Русе.

Дърпа̀тов *ф* — може би нарочно видоизменено от Дърпачев. Карлово, Пловдив, Гоце Делчев.

Дърпа̀чев *ф* — от *дърпа̀ч* 'пияница'.

Дъ̀рта *ж* — женска форма срещу Дрътьо. Н. Геров.

Дъртѝйски *ф* — от *дърт, дъ̀ртия*. Чепинци (Софийско).

Дърша̀нски *ф* — вм. Драшански с типипен за говора преход на неударено *ра* в *ър*. Бела Слатина (гроб).

Дъска̀рев и **Дъска̀ров** *ф* — от *дъска̀р* 'производител или продавач на дъски'. Банско, Айтос.

Дъсковци — род в Драгойново (Първомайско) — може би от прякор *Дъска̀та*; срв. Баларев.

Дъ̀фко *м* — от Дафин с изясняване на неудареното *а* в *ъ*, успоредна форма на Дафко. **Дъ̀фков** *ф*. Пловдив.

Дъ̀чо *м* — от Дънчо с изпадане на *н*; срв. Печо от Пенчо, Цочо от Цончо, **Дъ̀чев** и **Дъ̀чов** *ф*. Дряново, Дряновско, Трявна, Търново, Павликени, Русе, Видин.

Дьо̀ков *ф*. Стара Загора — външни лица.

Дьо̀лев *ф* — вж. Диолев. Карлово, Пловдив.

Дьомѐнов *ф* — вж. Дименов. Варна.

Дюгенджѝев *ф* — от диал. *дюгенджѝя*; вж. Дюкянджиев. Попово, Павликени.

Дюгмеджѝев и **Дюкмеджѝев** *ф* — от диал. *дюкмеджѝя* 'леяр' (ту̀р. dökmeci). Шумен.

Дюдю̀ков *ф* — от тур. düdük 'свирка дюдюк'. Стежерово (Свищовско).

Дюзев *ф* — от диал. *дюс, дюз* 'равен, плосък' (тур. düz). Горско Сливово, Сенник (Севлиевско).

Дюкенджѝев и **Дюкенджѝйски** *ф* — вж. Дюкянджиев. Слатина (Ловешко), Михалци (Търновско).

Дюкянджѝев *ф* — от *дюкянджия* 'съдържател на дюкян' (ар.-тур. dükkâncı).

Дю̀ла *ж* — „литературна" форма на Дуня или на Дуля. Софийско, Пернишко.

Дюлбѐра *ж* — вм. Дилбера. Михайловград (македонка).

Дюлгеров и **Дюлгѐрски** *ф* — от *дюлгѐр* 'дърводелец; строителен работник' (пер.-тур. dülger). На разни места из страната.

Дюлгя̀ров *ф* — от диал. *дюлгя̀р* 'дюлгер'. Стара Загора, Карлово, Сопот, Пазарджик, Търново, Севлиево, Златарица (Еленско).

Дю̀лев *ф* — разновидност на Дулев. Сомовит.

Дюлюмджѝев *ф* — от диал. *дюлюмджѝя* 'който се пазари да работи на дюлюм, на декар, а не с надница' (от тур.dönüm) Казанлък, Стара Загора.

Дюлюшменов *ф*. Търново.

Дюнгелиев *ф* — от някое село с подобно име. Русе.

Дю̀нков *ф* — от тур. dün 'вчера' (?) Брацигово.

Дюрабанов *ф*. Русе.

Дюрлюмски *ф* — някаква разновидност на Дюлюмджиев (?) Благоевград.

Дюстаба̀нов *ф* — от диал. *дюста̀ба̀н* 'човек с плоски стъпала' (тур. düztaban). Габрово.

Дюшю̀нев *ф* — може би от тур. düşünmek 'мисля, обмислям'. Михайлово (Старозагорско), 1917.

Дя̀волов и **Дя̀волски** *ф* — от прякор *Дя̀вола* 'хитрец, дяволит човек'. Павликенско, Букьовци (Ореховско), Плевен, Пловдив, Грудово, Варна.

Дя̀волчев *ф* — от прякор *Дя̀волчето*. Грудово (гроб).

Дя̀го *м* — от Дяко с озвучаване на *к* в *г*. **Дя̀гов** *ф*. Пловдив.

Дя̀дков *ф* — от *дя̀дко*. Пловдив.

***Дя̀до** *м* — якавска форма на Дедо. **Дя̀дов** *ф*. Сливен, Варна.

Дя̀довски *ф* — от с. Дядово (Пловдивско).

Дядо̀йльов *ф* — от дядо Ильо.

Дя̀ка *ж* — женска форма от Дяко. Силистра, 1894, Кърджалийско.

Дя̀ко *м* — а) от Дянко или Дялко с изпадане на *н, л*; б) от Деко с вторично якане. Чирпан, Сливен, Карнобат, Разградско, Шумен, Преслав, Тутраканско. **Дя̀ков** *ф*. Първомайско, Новозагорско, Карнобат,Севлиево, Михалци (Търновско), Шумен, Каварна. **Дя̀кович** *ф*. Пловдив.

Дя̀ковски *ф* — от с. Дяково (Станкедимитровско). Станке Димитров.

Дя̀конов *ф* — от *дя̀кон*. Каменово (Разградско).

Дя̀лка *ж* — съкрат. от Недялка. Мулдава (Асеновградско). **Дя̀лкинов** *ф* — от Дялкин с второ окончание *-ов*. Пещера.

Дя̀лко *м* — съкрат. от Недялко. Ивайловградско. **Дя̀лков** *ф*. Ивайловградско.

Дя̀лю *м* — разновидност на Дельо. **Дя̀лов** *ф*. Сомовит.

Дя̀лчо *м* — съкрат. от Недялчо. **Дя̀лчев** *ф*. Мулдава (Асеновградско).

Дя̀на *ж* — стегната форма от Деяна. Елхово, Княжево (Елховско), Карнобат, Варна, Тутраканско.

Дя̀нка *ж* — умалит. от Дяна. Мелница (Елховско).

Дя̀нко *м* — умалит. от Дяно. Габрово, Габровско, Севлиевско, Горнооряховско, Русе. **Дя̀нков** *ф*. Габровско, Казанлъшко, Пловдив, Омуртагско. Сливница, 1881.

Дя̀но *м* — стегната форма от Деян. **Дя̀нов** *ф*. Габрово (гроб).

Дя̀нчо *м* — умалит. от Дяно. Хасково, 1906. **Дя̀нчев** *ф*.

Дя̀ткин *ф* — от прякор *Дя̀дката* (?)

Дя̀тчин *ф* — разновидност на Дяткин София, 1882, Станке Димитров.

Дя̀чо *м* — от Дечо с типично за говора якане. Равногор (Пещерско).

Е

Ебренов *ф* — може би успоредна форма на Абронов. Ник. Милев.

Ѐва *ж* — библейско име, евр. „живот“. Берковица, Михайловградско, Врачанско и нарядко другаде из страната.

Ева-Марѝя *ж* — кръстоска от Ева и Дева Мария. Самоков, р. 1922.

Ева̀н *м* — видоизменено от Иван. Панагюрище. **Ева̀нов** *ф*. Перник.

Ева̀нгел *м* — гр. Εὐάγγελος 'благовестител'. Софийско. **Ева̀нгелов** *ф*.

Евангела̀т *м* — разширено от Евангел. **Евангела̀тов** *ф*.

Евангелѝна *ж* — женска форма от Евангел.

Евангелѝца *ж* — от Евангелина с друго окончание. Вършец.

Евангелѝя *ж* — женска форма срещу Евангел. Севлиевско, Пернишко.

Евантѝя *ж* — гр. Εὐανθία 'изобилие, богатство на цветя'. Варна, Шумен, Русе, Созопол.

Евастѝя *ж* — навярно вм. Севастия. Софийско.

Ѐвга *ж* — съкрат. от Евгения или от Евгалия. Трън, Трънско, Брезник, Пернишко, Кюстендилско, Свищов, 1894, Търговище.

Евга̀лия *ж* — от гр. εὐγάληνος 'тих, спокоен, ясен'. Трънско.

Евгѐна *ж* — съкрат. от Евгения. Бусинци (Трънско), Доганово (Елинпелинско).

Евгѐни и **Евгѐний** *м* — гр. Εὐγένιος 'благороден, благопристоен' — име на календарски светия. Сравнително ново; така подновяват народното Геньо, Гено, Генчо.

Евгенѝца *ж* — разновидност на Евгения. Софийско, Елинпелинско, Плевен.

Евгѐния *ж* — гр. Εὐγενία 'благородна, благопристойна' — име на календарска преподобна. Така подновяват народното Гена.

Евгѐнка *ж* — умалит. от Евгена. Чепинци (Софийско).

Евгѐнчо *м* — мъжка форма от Евгена. Мрамор (Софийско).

Евгѝна *ж* — от Евг(а)+*ина*. Разградско.

Евда *ж* — съкрат. от Евдокия. Главно ЮЗБ; Доганово (Елинпелинско), р. 1878.

Евдѐн *м* — от гр. εὐδαίμων 'щастлив, честит'. Криводол. Ракево (Врачанско), Михайловград. **Евдѐнов** *ф*. Ракево.

Евдѐна *ж* — женска форма от Евден. Самоков.

Евденѝца *ж* — от Евден(а)+*ица*. Владимирово (Михайловградско).

Евдѐнко *м* — умалит. от Евден. **Евдѐнков** *ф*. Вършец.

Ѐвдо *м* — съкрат. от Евдоким или от Евден. Долни Богров (Софийско). **Ѐвдов** *ф*. Враждебна (Софийско).

Евдо̀ки *м* — мъжка форма от Евдокия. **Евдо̀киев** *ф*.

Евдокѝл *м* — видоизменено от Евдоким. Видинско.

Евдокѝм *м* — от гр. Εὐδόκιμος 'похвален, успешен' — име на календарски светия. Видин, Видинско, Михайловградско. **Евдокѝмов** *ф*. Перник.

Евдо̀кия и **Евдокѝя** *ж* — гр. Εὐδοκία 'добра воля, благопожелание' — име на календарска светица. Главно из ЗБ.

***Евдо̀ксий** *м* — мъжка форма срещу Евдоксия. Синод. именник.

Евдоксѝя *ж* — гр. Εὐδοξία 'добро име, слава'. Вайганд, Синод. именник.

Евдо̀си *м* — видоизменено от Евдоксий. **Евдо̀сиев** *ф*. Рани лук (Трънско).

Ѐве *м* — мъжка форма от Ева (?) Н. Геров.

Евелѝн *м* — мъжка форма от Евелина. Ново, рядко. Михайловград, 1960.

Евелѝна *ж* — умалит. от Ева (по името на киноартистка). Откъм 1928 г. насам — на разни места из страната.

Евѝл *м* — навярно от Ев(а)+*ил*. Единичен случай, р. към 1920.

Евица *ж* — умалит. от Ева. Търново, р. 1918.

Евѝш *м* — от Ев(е)+*иш*. Толбухин. **Евѝшев** *ф*. Толбухин.

Ѐвка *ж* — умалит. от Ева. Михайловград, Кътина, Лозен (Софийско), Етрополе, Щипско.

Ѐвко *м* — умалит. от Еве. Н. Геров.

Евламбѝ *ж* — разновидност на Евламбия. Горна Оряховица, р. 1894.

Евламбѝя *ж* — народна форма на Евлампия. Свищов, Копривщица.

Евлàмпий *м* — гр. Εὐλάμπιος 'блестящ'. Синод. именник.

Евлàмпѝя *ж* — гр. Εὐλαμπία 'блестяща'. Синод. именник.

Евлѝнка *ж* — умалит. от Ева. Свогенско, Годечко.

Евлòги и **Евлòгий** *м* — гр. Εὐλόγιος 'благоразумен'. Рядко. **Евлòгиев** *ф.* Софийско.

Евлòгия *ж* — женска форма от Евлоги. Рядко.

Евмѐний *м* — гр. Εὐμένιος 'благосклонен'. Синод. именник.

Евпраксѝя *ж* — гр. Εὐπραξία 'щастие, добродеяние'. Синод. именник.

Евпрѐпѝя *ж* — гр. Εὐπρέπεια 'благоприличие'. Старо, рядко. Търново, 1877, Лясковец, 1893, Русе.

Ѐвра *ж* — съкрат. от Евросина. Грапа (Царибродско), 1880, Сирищник (Радомирско), Брезник, р. 1886.

Евредѝка *ж* — гр. Εὐρυδίκη — име от гръцката митология. Асеновград.

Еврѐите родов *пр* — от *еврѐин* в смисъл 'саможив и необщителен човек'. Церецел (Свогенско). Кътина (Софийско). **Еврѐйски** *ф.* Берковица, Скравена (Ботевградско).

Еврембѝя *ж* — видоизменено от Евламбия. Михайловград, 1938.

Еврѝка *ж* — от Евр(а)+*ика*. Горни Романци (Брезнишко).

Ѐвро *м* — съкрат. от Еврон или от Евротей. **Ѐвров** *ф.* Струга, Якоруда, Самоков, Пазарджик, Кричим, Казанлък, Сливен.

Евродѝка *ж* — вм. Евредика. Асеновград

Еврòки *м* — може би от Евротей с преход на *т'* в *к'*. **Еврòкиев** *ф.* Русе.

Еврон *м* — разновидност на Ефрон. Трънско.

Еврòпата *пр* — побългарено от Европиди. Пещера, Враца.

Европѐйца *пр* — от *европеец*. Плевен, 1900. **Европѐйски** *ф.* Плевен, 1954, Пазарджик.

Европѝди *м* — от гр. Εὐρώπη 'Европа'. Пещера, 1900, 1927. **Европѝди** *ф.* Пещера.

Еврòпов *ф* — от *Еврòпа* (имал много деца, та казвали, че ще превземе цяла Европа). Каблешково (Поморийско), Волак (Драмско).

Евросѝм *м* — мъжка форма от Евросима. Трънско. **Евросѝмов** *ф.*

Евросѝма и **Евросѝмка** *ж* — вм. Евросина. Свогенско, Брезнишко.

Евросѝна *ж* — западна форма на Ефросина. Брезнишко.

Евросѝя *ж* — разновидност на Евросина. Желен (Свогенско), Доганово (Елинпелинско).

Евротѐй *м* — видоизменено от Йеротей под влияние на имена с начално *ев*. **Евротѐев** *ф.* Рашково (Ботевградско).

Еврỳмия *ж* — видоизменена женска форма от Еврон. Радомирско.

Еврьо *м* — успоредна форма на Евро с меко окончание. Изворче (Ловешко). **Еврев** *ф.* Голяма Желязна (Ловешко), Кричим, 1917.

Евсѐвий *м* — гр. Εὐσέβιος 'благочестив' — име на календарски светия. Старо, рядко.

Евсѐвия *ж* — женска форма от Евсевий. Петърч (Софийско), р. 1940.

Евстàки *м* — от Евстати с преход на *т'* в *к'*. Пирдоп.

Евстàти и **Евстàтий** *м* — гр. Εὐστάθιος 'издръжлив, траен' — име на календарски светия. Ломско, Враца, Русе, Елинпелинско, Панагюрско. **Евстàтиев** *ф.*

Евстàтко *м* — умалит. от Евстати. Бабица (Брезнишко).

Евстрàти и **Евстрàтий** *м* — гр. Εὐστράτιος 'добър воин' — име на календарски светия. Рядко. **Евстрàтиев** *ф.*

Ѐвта *ж* — съкрат. от Евтима, Евтимия. Трънско, Враца.

Евталѝна *ж* — разновидност на Евталия. Ресен (Търновско).

Евталѝя *ж* — гр. Εὐθαλία 'цъфтеж, разцвет'. Каварна, Русе.

Евтѐнка *ж* — умалит. от Евта. Мрамор (Софийско).

Евтѐрка *ж* — съкрат. от Елевтерка. Шумен, р. 1892, 1926.

Евтѝм *м* — народна форма на Евтимий. ЮЗБ. **Евтѝмов** *ф.*

Евтѝма *ж* — женска форма от Евтим. Самоковско, Ихтиман, Берковица, Михайловградско.

Евтѝменка *ж* — умалит. от Евтима. Чибаовци (Свогенско), р 1887.

Евтѝмий *м* — гр. Εὐθύμιος 'с добро настроение, благодушен, весел' — име на календарски светия. Старо, рядко.

Евтимѝйка *ж* — умалит. от Евтимия. Шумен, 1925.

Евтимѝка *ж* — умалит. от Евтимия. Ямбол, 1958.

Евтимѝца *ж* — умалит. от Евтимия. Силистра, Русе, Тулча.

Евтимѝя *ж* — женска форма от Евтимий. Русе.

Евтѝмка *ж* — умалит. от Евтима. Софийско.

Евтихѝя *ж* — гр. Εὐτυχία 'щастие'. Пазарджик, 1905

Ѐвто *м* — съкрат. от **Ѐвтим**. **Ѐвтов** *ф*. Трънско.

Ѐвчо *м* — умалит. от Евто. Н. Геров.

Евшѝ *ж* — съкрат. и видоизменено от Евсевия (?) Каварна, 1962.

Егалѝн *м* — може би видоизменено от Галина. Михайловград, 1928.

Ѐгаров *ф* — фонетична форма на Егоров. Сливен, 1893, 1930.

Егѐй *м* — гр. Αἰγεύς — име от гръцката митология. София, 1952.

Еглейда *ж* — вм. Аглаида, Аглеида. Трънско.

Еглѝка *ж* — вм. Иглика, Аглика. Софийско.

Ѐго *м* — съкрат. от Егор. Сливен. **Ѐгов** *ф*. Сливен, Шумен.

Ѐгор *м* — рус. Егòр (отдавнашни руски заселници в България). **Ѐгоров** *ф*. Русе, 1900, Твърдица (Новозагорско), Стара Загора.

Едвàрд *м* — съкрат. от Едуард, англосаксонско име. Орехово, р. 1962.

Едвàрда *ж* — женска форма срещу Едвард. София, 1957.

Еделвайс *ж* и *м* — по цветето *ѐделвайс* (нем. Edelweiss 'благородно бял'). Момиче, р. 1941, София, момче, р. 1956, Варна.

Едѐров *ф* — от тур. eder 'цена' (?) София, 1888.

Едикулевски *ф* — от някое село или местност Еди куле.

Единàков и **Единя̀ков** *ф* — от диал. *единàк, единя̀к* 'единствен син'. Самоковско, Краинци (Станкедимитровско), 1917.

Ѐдисон *м* — по фамилното име на американския изобретател Томас Алба Едисон. Бяла черкова (Търновско), 1910, София, 1952, Попина (Силистренско), 1949.

Едѝта *ж* — нем. Edith, от английски произход. Единичен случай.

Едмонд *м* — англ. Edmond. Рядко.

Едов *ф* — от ар.-тур. eda 'маниер, осанка' (?) Мездра, 1960.

Ѐдра *ж* — женска форма от Едро, Едрьо или съкрат. от Едрена. Луковит, 1890, Видраре (Тетевенско).

Едрàна *ж* — от Едр(а)+*ана*. Петърч (Софийско), р. 1912.

Едрѐвка *ж* — разновидност на Едренка.

***Едрѐй** *м* — видоизменено от Андрей (понеже според народния календар от Андреевден дните почват да едреят).

***Едрен** *м* — разновидност на Едрей.

Ѐдрена *ж* — женска форма от **Едрен**. Буковец (Свогенско).

Ѐдрѐнка *ж* — умалит. от Едрена. Софийско, Свогенско, Елинпелинско.

Ѐдренчо *м* — умалит. от Едрен. Драгоман.

Едрѐцов *ф* — от диал. **едрѐц* 'едър човек'; срв. Големанов, Балабанов. Кортен (Новозагорско), Стара Загора, Казанлък, Русе, Варна.

Едреяна *ж* — женска форма от Едрей.

Ѐдри *м* — североизточна форма на Едрьо. Солник (Варненско). **Ѐдрев** *ф*. Варна, Силистра.

Ѐдринка *ж* — умалит. от Едра. Видраре (Тетевенско).

Едрия̀на *ж* — разновидност на Едреяна. Кремиковци, р. 1937.

Ѐдро *м* — съкрат. от Едрей. Казанлък, 1878, Силистра. **Ѐдров** *ф*.

Ѐдрьо *м* — успоредна форма на Едро с меко окончание. Ловешко, Ямболско. **Ѐдрев** *ф*. Ловешко, Новозагорско, Ямболско, Казанлък, Айтоско, Бургаско.

Едря̀на *ж* — съкрат. от Едреяна. Сеславци (Софийско).

Едуàрд *м* — англ. Edward. Пловдив, р. 1887, Пловдивско, 1908.

Ежбѐков *ф*. Пирдоп.

Ежбечето *пр*.

Ѐжин *ф* — от прякор *Ежа, Ежо* 'който се ежи или има щръкнала коса като таралеж' (?) Завала (Брезнишко).

Ѐжков и **Ѐжов** *ф* — навярно от същия произход, както Ежин. Юнаците (Пазарджишко), София.

Ездемѝрски и **Ездимѝрски** *ф* — от с. Ездимирци (Трънско). Трън, 1893, 1917.

Езекѝя *м* — от името на библейския пророк Йезекиил, евр. „бог укрепява". Враца, Берковица, Вършец, Лехчево (Михайловградско), Брест (Никополско), Врачеш (Ботевградско). **Езекѝев** *ф*.

Езенев *ф*. Трън, 1893.

Езерѝн *м* — от (Охридското) *ѐзеро*. Единичен случай, р. към 1920.

Ѐзерин *ф* — навярно псевдоним, станал редовно име. Пловдив, 1949 (свещеник Иван Юлиев Ѐзерин).

Ѐзеров *ф* — псевдоним — от *ѐзеро*.

Ѐка *ж* — съкрат. от Екатерина, Еленка или друго някое име. Неделище (Сливнишко), Трънско, Враца. **Ѐкин** *ф*. Берковица.

Екатерѝн *м* — мъжка форма от Екатерина. Михайловград.

Екатерѝна *ж* — гр. Αἰκατερίνη — име на календарска светица. Из цялата страна.

Екемджѝев *ф* — вм. Екимджиев. Карнобат.

Ѐкзаров *ф* — навярно вм. Екзархов.

Ѐкзархов *ф* — от остар. *ѐкзарх* 'избран почетен черковник' (от гр. ἔξαρχος). Русе.

Екзеров *ф* — кръстоска от Екзаров и Ексеров. Тутракан, Русе.

Ѐким *м* — от Яким, Йоаким с преход на *я* в *е*, както Еньо от Яньо. Ловеч, Севлиево, Габрово, Габровско, Свищов, Казанлъшко. **Ѐкимов** *ф*. Сопот, 1900, Гоце Делчев.

Екимджѝев *ф* — от диал. **екимджѝя* а) от тур. ekinci 'сеяч, земеделец'; б) видоизменено от *хекимин*; вж. Хекимов. Орехово, 1917, Тетевен.

Екѝменов *ф* — от диал. *екѝмен* 'хекимин, лекар'; вж. Хекимов. Тутракан.

Екѝмски *ф* — вм. Хекимски. Враца.

Ѐко *м* — съкрат. от Елко, Еленко, Еким или друго някое име. **Ѐков** *ф*. Ръжево Конаре (Пловдивско), 1893, Айтос, 1900, Мало Градище (Свиленградско), Угърчин (Ловешко), Доганово (Елинпелинско).

Ѐкса *ж* — съкрат. от Ексена. Гърло (Брезнишко).

Ексаров *ф* — разновидност на Екзаров. Силистра, Балчик, 1906.

Ексѐна *ж* — от гр. εὔξενος 'гостоприемна' или съкрат. от Поликсена. Брезнишко, Радомирско, Клисура (Софийско), Михайловград, Шумен.

Ексѐния *м* — мъжка форма от Ексена. Негован (Софийско), р. 1884. **Ексѐниев** *ф*.

Ексѐнти *м* — видоизменено от Аксенти. Клисура (Софийско), 1884.

Ексѐров *ф* — от диал. *ексѐр* 'гвоздей' (тур. ekser); срв. Пиронков.

Ексина *ж* — разновидност на Ексена. Берковица, р. 1926.

Ѐкьовски *ф* — от с. Екьово, Екьою (Николаево, Сливенско). Сливен.

Ѐла *ж* — съкрат. от Елена, Еглика или друго някое име. Софийско.

Ела̀мов *ф* — вж. Елямов. Разград, 1940.

Ела̀нски *ф*. Сливен.

Ела̀са *ж* — от гр. ἐλάσσων 'по-малък'; срв. Беба. Пловдив, р. 1918.

Ела̀та *пр* — от местност Елата, дето имал имот. Врачеш (Ботевградско).

Ѐлва *ж* — съкрат. от Елвира. Шумен, 1940.

Елвѝра *ж* — исп. Elvira, у нас заето от литературата или от някои немкини. Русе. 1936, Враца, р. 1958, Красно село, р. 1963, Ловеч, р. 1948.

Елеа̀на *ж* — разновидност на Елиана.

Елевор *м*. Прилеп, нар. песен.

Елевтѐр *м* — съкрат. от Елевтери. Търново, Горна Оряховица, Русе. **Елевтѐров** *ф*.

Елевтѐра *ж* — женска форма от Елевтер или съкрат. от Елевтерия. Плевен.

Елевтѐри *м* — от гр. ἐλευθέριος 'свободен' — име на календарски светия. Уровене (Врачанско).

Елевтерѝца *ж* — от Елевтери(я)+*ца*.Русе.

Елевтерѝя *ж* — гр. Ἐλευθερία 'свобода'. Старо, рядко.

Елѐзов *ф* — от турско л. и. Елез. Благоевград.

Елѐн *м* — мъжка форма от Елена, както Катерин от Катерина. Шумен, р. 1918, Попина (Силистренско), 1884, 1936, Пещера, р. 1956, Павелско (Асеновградско), 1959, Добравица (Свогенско), 1956. **Елѐнов** *ф*. Расово (Ломско).

Елѐна *ж* — гр. Ἑλένη, сродно с ἕλη 'слънчева светлина' — име на календарска светица. Доста разпространено из цялата страна. **Елѐнин** *ф*. Кюстендилско, 1906.

Еленѝ *ж* — разновидност на Елена с новогръцки изговор. Силистра, 1895.

Еленѝца *ж* — от Елен(а)+ *ица*. Софийско.

Еленѝчка *ж* — умалит. от Еленица. Софийско.

Елѐнка *ж* — умалит. от Елена. **Елѐнкин** *ф*.

Елѐнко *м* — мъжка форма от Елена. ЗБ. **Елѐнков** и **Елѐнковски** *ф*.

Елѐнски *ф* — от град Елена. Разград, Русе, Ихтиман.

Елѐнчо *м* — успоредна форма на Еленко. Рядко. **Елѐнчев** *ф*. Враца.

Елеонòра *ж* — име от английски произход, у нас проникнало главно след женитбата на Фердинанд Кобург за Елеонора (1908 г.). Крушево (Македония), р. 1902, Бела Слатина, р. 1907.

Елесин *ф* — от рум. Elesia, разновидност на Елисей.

Елѐшка *ж* — далечно видоизменение на Еленка (?) Трудовец (Ботевградско).

Елѐшнички *ф* — от с. Елешница (Разложко). Мелник, 1917.

Ѐлза *ж* — нем. Else, съкрат. от Елизабет. Русе, 1936, Берковица, р. 1960, Орехово, р. 1962.

Ѐлзи *ж* — разновидност на Елза. Горна Оряховица, р. 1964.

Ѐли *ж* — съкрат. от Елена. Ново. Брацигово, р. 1953, Мездра, р. 1959, Михайловград, 1959.

Елиа̀на *ж* — вм. Илиана, Илияна или кръстоска от Елена и Ана, Яна. Вукан (Трънско), 1957, Враца, р. 1958, Русе, р. 1959.

Елида *ж*. — видоизменено от **Аглида** (?) София, р. 1936, Дол. Романци (Брезнишко), р. 1942.

Елиѐта *ж* — от Ел(ена)+*иета* от имена като Мариета, Жулиета и под. Кюстендил, р. 1959.

Елѝза *ж* — съкрат. от Елизабета. Видин, р. 1922.

Елизабѐт и **Елизабѐта** *ж* — западноевропейска форма на Елисавета. Ново, рядко.

Елиза̀р *м*. — навярно от Велизар с изпуснато *в*. Безден (Софийско), р. 1920.

Елиива̀нски *ф* — от тур. elli '50' и Иван — от род или махала с петдесет Ивановци (?) Пловдив.

Елѝка *ж* — разновидност на Елица. Брезнишко.

Еликарѝя или **Еликерѝя** *ж* — може би видоизменено от Гликерия. Раково (Кюстендилско), р. 1884.

Елѝмов *ф* — от ар.-тур. elîm 'тъжен, печален'. Битоля.

Елѝн *м* — от Илин с преход на неудареното *и* в *е*. Голак (Ихтиманско), р. 1926,

Велинград. **Елѝнов** *ф*. **Елѝнски** *ф*. Русе, 1936.

Елѝна *ж* — вм. Илина; вж. Елин. Радомирско, Михайловградско, Ловешко.

Елѝнка *ж* — умалит. от Елина. Софийско, Елинпелинско, Свогенско, Радомирско, Ихтиманско, Пазарджишко.

Елѝн Пелѝн *ф* — писателски псевдоним.

Елионòра *ж* — фонетична форма на Елеонора.

Елисàв *м* — мъжка форма от Елисава. Власатица (Врачанско), 1955.

Елисàва *ж* — съкрат. от Елисавета. Станке Димитров, р. 1858, 1860, 1872.

Елисавèта *ж* — евангелско име, евр. „бог се е заклел“. Из цялата страна.

Елисèй *м* — име на библейски пророк, евр. „бог спасява“. Пирот, 1880, София, 1893, Банско, Плевенско, Русе, Свогенско, р. 1933. **Елисèев** *ф*. Тръните (Габровско).

Елисèйна *ж* — кръстоска от Елисей и името на с. Елисейна. Брезе (Свогенско), р. 1931.

Елисèйски *ф* — от с. Елисейна (Врачанско). Враца, Бистрец, Медковец (Врачанско).

Елѝт *м* — според семеен разказ: кумът се отбивал в софийската бирария „Елит“ и оттам харесал това име; друг вариант: съдържателят на софийската бирария бил брезнишки зет, известен с прякор Елит. Извор (Брезнишко), р. към 1925.

Елѝта *ж* — разновидност на Елица (?) Кратово, р. 1875.

Елѝца *ж* — от Елена или Елисавета, сближено по народна етимология с дървото *ела*. Врачеш (Ботевградско), 1648, Скравена, Разлива (Ботевградско), Етрополе, Гниляне, Негован (Софийско), Свогенско, Трънско, Брезнишко, Вършец, Крива бара, Орсоя (Ломско), Шумен, р. 1879.

Елѝчка *ж* — умалит. от Елица. Брезник, р. 1963.

Ѐлия *ж* — по името на римлянката Елия, за която се говори в античния надпис на една чешма в Никопол. Никопол, р. 1937 и по-млади, Сомовит.

Елиѝна *ж* — вм. Илияна; вж. Елиана.

Ѐлка *ж* — съкрат. от Елена; срв. Елица. Етрополе, 1622, Тетевен, 1648, Софийско, Ботевградско, Ихтиманско, напоследък доста разпространено из цялата страна. **Ѐлкин** *ф*.

Елкàна *ж* — от Елка+*на*. Просеник (Сярско), нар. песен.

Елкèков *ф* — от тур. yelken 'корабно платно' (?) Бургас.

Ѐлко *м* — мъжка форма от Елка. Дебър (Македония), Мездра. **Ѐлков** *ф*. Турска Тракия, Доброселци (Тополовградско), Сливен, 1883, Ямбол, 1900, Пловдив.

Елмàзов *ф* — от Ялмазов, видоизменено покрай скъпоценния камък *елмàз*. Сливен, Айтос, Стара Загора, Варна.

Елмѝр *м* — мъжка форма от западноевропейското име Елмира. Варна, 1958.

***Елмо** или ***Елма** *м* — от тур. elma 'ябълка'. **Елмов** *ф*. Пловдив.

Ѐло *м* — декомпозирано от Елко, схващано като умалително име. Н. Геров. **Ѐлов** *ф*. Сливен, 1900. **Ѐлич** *ф*. Русе, 1936.

Елòвички и **Елòвишки** *ф* — от с. Еловица (Михайловградско). Михайловград.

Елоùза *ж* — фр. Héloïse, героиня на роман от Жан Жак Русо. София, 1957.

Елпенѝка и **Елпенѝки** *ж* — гр. 'Ἐλπινίκη 'надежда за победа'. Свищов, р. 1894, Пловдив.

Елтимия *ж* — може би видоизменено от Евтимия. Провадия.

Ѐлфи *ж* — съкрат. от Елфрида.

Елфимов *ф*.

Елфрѝда *ж* — нем. Elfriede.

Елхà *ж* — навярно от новогодишна *елхà*. София, р. към 1948, Търговище, р. 1957 (поправено на Елка).

Ѐлхов *ф* — от Елов с вмъкнато *х* (?) Варна, 1936, Шумен, 1940.

Ѐлховеца *пр* — от с. Елхово (Старозагорско). Стара Загора, 1900.

Елхрѝда *ж* — от Елфрида с преход на *ф* в *х*. Севлиево, р. 1963.

Ѐлчин *ф* — от Елкин с преход на *к'* в *ч'*. Разлог, 1940.

Ѐлчинов *ф* — от Елчин с допълнително окончание *-ов*. Разлог, Велинград.

Ѐлчо *м* — разновидност на Елко. Угърчин (Ловешко), Хасково, нар. песен.

Елшански *ф* — от някое село с подобно име. Сяр, Благоевград.

Елшиски и **Елшишки** *ф* — от същия произход, както Елшански. Пещера, 1940.

Елѝмов *ф* — от тур. elâ 'светлосин' (имал ясносини очи?). Ямбол.

Ѐма *ж* — съкрат. от Емилия или от Емоя. Радомир, Дебньово (Троянско), София. р. 1904.

Еманди *м* — видоизменено от Диаманди. **Емандиев** *ф*. Върбово, Орешец (Харманлийско).

Емануѝл *м* — библейско име, евр. „бог е с нас“. Рядко. **Емануѝлов** *ф*.

Емениджѝев *ф* — от диал. *емениджѝя* 'обущар, който шие емении' (ар.-тур. yemenici). Шипка (Казанлъшко), 1917.

Емèшка *ж* — видоизменено от Ема, Емилия (?) Търново, р. 1911.

Емѝк *м* — изопачено от Емил. Лехчево (Михайловградско), р. 1960.

Емѝл *м* — от лат. Aemilius — име на стар римски род (от aemulus 'съперник'. Разпространено у нас главно след 1907 г., когато излиза в български превод книгата

„Емил или за възпитанието“ от Жан Жак Русо. **Емѝлов** *ф.*

Емилиа̀н *м* — лат. Aemilianus, прилагат. от Aemilius — име на календарски светия. Рядко.

Емилиа̀на *ж* — женска форма от Емилиан. Мездра, р. 1958.

Емѝлия *ж* — женска форма от Aemilius. вж. Емил. Сравнително ново.

Емилия̀н *м* — писмена разновидност на Емилиан. **Емилия̀нов** *ф.*

Емилия̀на *ж* — женска форма от Емилиян. Рядко.

Емиля̀н *м* — съкрат. от Емилиан. Пловдив, р. 1896.

Ѐмка *ж* — умалит. от Ема. Кюстендил, р. 1959.

Еморфѝя *ж* — гр. 'Εμμορφία 'хубост'. Каварна, р. 1962.

Емо̀я *ж* — навярно вм. Еноя. Радомирско.

Ѐмперов *ф.* Айтос.

Емфѐев *ф.* Търново.

Емфиджѝев и **Ѐмфиеджѝев** *ф* — от диал. *емфиджѝя*, *емфиеджѝя*; вж. Енфеджиев. Плевен, 1893, Кюстендил (гроб).

Ѐна *ж* — женска форма от Еньо, Ене или съкрат. от Елена. Станке Димитров, 1818, Кюстендилско, Пернишко, Софийско, Свогенско. **Ѐнин** *ф.* Калофер, 1893.

Енгела *ж* — видоизменено от Ангела, Ангелина. Поповско.

Енгелѝй *м* — видоизменено от Ангелий. **Енгелѝев** *ф.* Курт. Конаре (Пловдивско).

Енгелѝца *ж* — видоизменено от Ангелица.

Ѐнгелс *м* — от фамилното име на Фридрих Енгелс. Михайловград, р. 1922, 1923.

Енгиба̀р *м* — арменско име у нас от смесен брак. Варна, 1936. **Енгиба̀ров** *ф.* Варна, Тетевен.

Енгьо̀зов *ф* — от Янгьозов с преход на *я* в *е*.

Енда̀ров *ф* — от гр. γεντάρον 'кехлибар' (?) Пловдив, Бъта (Панагюрско).

Енджѝков *ф* — от диал. *енджѝк* 'кожена торба' (тур. yancık). Лехчево (Михайловградско).

Ѐнджо *м* — от Енчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Ѐнджов** и **Ѐнджев** *ф.* Пазарджик, Пловдив.

Ендовидски *ф.*

Ендонѝка *ж* — гр. 'Ενδοννίκη 'вътрешна победа'. Русе, 1936.

Ѐндрьо *м* — разновидност на Едрьо. **Ѐндрев** *ф.* Пещера, Пловдив.

Ѐне *м* — западна форма на Еньо. Софийско. **Ѐнев** *ф.*

Енѐвка *ж* — от цветето *енѐвка*. Вършец, р. 1939.

Енѐргиев *ф* — от прякор *Енѐргията*, възникнал по някакъв повод. Сливен.

Енжиба̀зов *ф* — от тур. yancı 'страничен' и пер.-тур. baz 'играч' (?) Пловдив

Ени *ф* — от тур. yeni 'новият'. Пловдив (Станка Йозова Ени, Йозо Иванов Ени).

Енииа̀нов *ф* — от прякор ени 'новият' Иван. Пловдив.

Енѝка *ж* — женска форма от Еники. Гол. Конаре (Пловдивско), Владимирово (Михайловградско), Карапелит (Силистренско).

Енѝки *м* — от гр. 'Ιωαννίκιος, а то от Йоан. Русе. **Енѝкиев** и **Енѝкев** *ф.* Силистра.

Енѝкия *м* — разновидност на Еники. Пирдоп. **Енѝкиев** *ф.*

Ѐнико *м* — видоизменено от Еники. Силистра, Алфатар (Силистренско), **Енѝков** *ф.*

Енѝманев *ф* — от прякор ени 'новият' Маньо. Драганово (Горнооряховско).

Ѐнински *ф* — от с. Енина (Казанлъшко).

Енихаса̀нов *ф* — от прякор ени 'новият' Хасан. Бяла.

Енѝца *ж* — успоредна форма на Еника.

Енѝчеров и **Еничаров** *ф* — от тур. yeniçeri 'еничерска войска'. Панагюрище, Пловдив, Прилеп.

Енѝчерски *ф* — от с. Еничери (Дряновско) или разновидност на Еничеров.

Енѝчко *м* — умалит. от Еники. Лютаджик (Врачанско), Заножене (Берковско). **Енѝчков** *ф.*

Енѝшейнов *ф.* Самоков.

Ѐнишки *ф* — от с. Еница (Белослатинско).

Ѐнка *ж* — умалит. от Ена. Софийско, Самоковско, Своде (Ботевградско). **Ѐнкин** *ф.* Карлово.

Ѐнко *м* — умалит. от Еньо, успоредна форма на Енчо. Карлово. **Ѐнков** *ф.* Карлово, Тетевен, Доброславци (Софийско).

Енку̀ла *ж* — успоредна форма на Янкула. Вайганд.

Ѐно *м* — от Еньо със затвърдяло окончание. Волуяк (Софийско).

Ѐнто *м* — от Ено с вмъкнато *т*. **Ѐнтов** *ф.* Костинброд (Софийско).

Енòя *ж* — женска форма от Ене (?) Радомирско.

Енфеджѝев *ф* — от диал. *енфеджѝя* 'продавач или смъркач на енфие' (ар.-тур. enfiyeci). Русе, 1900.

Ѐнча *ж* — женска форма срещу Енчо. Станке Димитров.

Ѐнчо *м* — умалит. от Еньо. Главно СИзБ типично за Лясковец. **Ѐнчев** и **Ѐнчевски** *ф.* **Ѐнчевич** *ф.* Русе, 1935.

Ѐньо *м* — от Яньо с преглас на *я* в *е*. Главно ИзБ. **Ѐнев**, **Ѐньов** и **Ѐневски** *ф.*

Епаминòнд и **Епаминòнди** *м* — гр. 'Επαμινώνδας, име на старогръцки вожд. София, р. 1903, Асеновград.

Епитàфов *ф* — от гр. ἐπιτάφιος 'надгробен'. Варна.

Епѝтропов *ф* — от *епѝтроп* 'черковен настоятел' (гр. ἐπίτροπος). Панагюрище, Пловдив, Стара Загора, Русе.

Епифàн *м* — съкрат. от Епифаний. **Епифàнов** *ф*. Варна.

Епифàний *м* — гр. 'Επιφάνιος 'виден, бележит'. Синод. именник.

Епракѝя *ж* — вм. Епраксия. Станке Димитров, р. 1877.

Епраксѝя *ж* — вм. Евпраксия. Станке Димитров, р. 1875.

Епрошенка *ж*. Шумен, 1940.

Епчѝйски *ф* — от диал. **епчия* 'който работи, купува и под. на цяло' (от тур. hep 'цял'). Кула.

Ѐра *ж* — съкрат. от Ерина. Брезнишко, Своге, Пазарджик.

Ерàм *м* — видоизменено от Аврам. **Ерàмов** *ф*.

Ерàмко *м* — умалит. от Ерам. Чорлево (Ломско), 1893. **Ерàмков** *ф*.

Ераслàнка *ж*. Калотина (Царибродско), р. 1889.

Ервант *м* — навярно арменско име. **Ервантов** *ф*.

Ервенлѝев *ф* — може би от с. Ердуванлии (Сокол, Новозагорско).

Ервин *ф*.

***Ерган** *м* — от гр. ἔργον 'дело, труд' (?) **Ерганов** *ф*.

Ергенѝца *ж* — пожелателно име: да си намери ерген или да бъде мъжествена като ерген (?) Церецел (Свогенско), Кътина, Подгумер (Софийско), р. 1899.

***Ергун** *м* — разновидност на Ерган. **Ергунов** *ф*. Кюстендил, 1879.

Ердàн *м* — видоизменено от Йордан. **Ердàнски** *ф*. Владимирово (Михайловградско).

Ердàна *ж* — видоизменено от Йордана. Мърчево, Славотин (Михайловградско).

Ѐрделиски *ф* — от някое село с подобно име. Самоков, Благоевград.

Еребакàнов *ф* — от тур. yerebakar 'коварен, лицемерен'.

Еревинов *ф* — навярно сродно с Ервин.

Ередѝна *ж* — кръстоска от Ердана и Оредия. Михайловград, Баня (Михайловградско), Брезе, Заноге (Свогенско).

Ередѝнка *ж* — умалит. от Eредина. Годеч, Алдомировци (Сливнишко).

Ередѝя *ж* — разновидност на Харадия. Михайловград, 1894.

Ерѐев *ф* — от *йерѐй* 'свещеник' (гр. ἱερέας), еднакво по значение с Попов. Средна кула (Русенско).

Ѐреков *ф* — от тур. erik 'слива' (?) Русе.

Ерелѝев и **Ерелѝйски** *ф* — от с. Ерелии (Смилец, Панагюрско) или от тур. yerli 'местен човек'. Панагюрище, Габрово, Самоковско.

Еремѝйка *ж* — женска форма от Еремия. Разград.

***Еремин** *м* — видоизменено от Еремия (?) **Еремѝнов** *ф*. Гулянци (Никополско).

***Еремичо** *м* — вм. *Еремийчо, умалит. от Еремия. **Еремѝчев** *ф*. Орехово.

Еремѝя *м* — име на библейски пророк, евр. „бог отхвърля". Старо, рядко. **Еремѝев** *ф*.

Еремов *ф* — от диал. *ерѐм* 'ярем' (?) Павел баня (Старозагорско).

Еренджѝков *ф* — от тур. eren 'добродетелен човек' и умалителна наставка *-cik*. Хасково, Пловдив.

Еренка *ж*. Стралджа (Ямболско).

Еретѝна *ж* — видоизменено от Харетина. Лютаджик (Врачанско).

Ерибакàнов *ф* — вм. Еребаканов. Русе.

Ѐрик *м* — скандинавско име „самовластник, самодържец". Единичен случай.

Ѐрика *ж* — женска форма от Ерик. Пазарджик, р. 1928, Карлово, р. 1959.

Ерѝлка *ж* — кръстоска от Ерина и Рилка. Софийско.

Еримов *ф*. Брацигово.

Ерѝна *ж* — от Ирина с преход на неударението *и* в *е*. ЮЗБ. **Ерѝнин** *ф*. Разложко, Банско. **Ерѝнски** *ф*.

Ерѝке *ж* — стара форма на Ерина. Копривщица.

Еринѐй *м* — вм. Ириней; вж. Ерина. **Еринѐев** *ф*. Толовица (Ломско).

Ерѝний *м* — разновидност на Ериней. **Ерѝниев** *ф*. Пловдив.

Ерѝнка *ж* — умалит. от Ерина. Софийско. **Ерѝнкин** *ф*. Върщец.

Ѐринци род в ~~Праужда~~ (Белоградчишко).

Ерѝсъбев *ф* — може би вм. *Енисъбев; вж. Ениванов. Лясковец.

Ерифѝна *ж* — навярно от турско л. и. Ариф; вж. Арифов. Пловдив, р. 1893.

Ѐрка *ж* — умалит. от Ера, Ерина. ЗБ, Плевен, Пловдив.

Еркѐков *ф* — от тур. erkek 'мъж; мъжествен'. Ямбол.

Еркѐчков *ф* — от прякор *Еркѐчко*; вж. Еркеков. Свищов, 1888.

Ѐрко *м* — умалит. от Еро. ЮЗБ. **Ѐрков** *ф*. Кюстендил.

Ѐрма *ж* — съкрат. от Ермена и свързано с името на река Ерма. ЗБ.

Ермàков *ф*.

Ермаин *м* — може би разновидност на Ермен. Перник, 15—16 век.

Ермановски *ф*. Варна (македонец).

Ермѐй *м* — разновидност на Ермен. Шумен, нар. песен.

Ермѐн *м* — от гр. εἱμαρμένη 'съдба'. Вишан (Годечко). **Ермѐнов** *ф*.

Ермѐна *ж* — женска форма срещу Ермен. Превала (Михайловградско), Върщец.

Ермѐнка *ж* — умалит. от Ермена. Софийско.

Ермѐнко *м* — умалит. от Ермен. Ботевградско, Михайловградско. **Ермѐнков** *ф*.

Ермѐнчо *м* — успоредна форма на Ерменко. **Ермѐнчев** *ф*.

***Ермѝл** *м* — гр. Ἑρμύλος — име на календарски светия.

Ермѝла *ж* — женска форма от Ермил.

***Ермин** *м* — разновидност на Ермен. **Ерминов** *ф*. Плевен.

Ѐрмо *м* — съкрат. от Ермен. **Ѐрмов** *ф*. Свиленград.

Ѐрна *ж* — нем. Erna, съкрат. от Ernestine. Рядко.

Ернѐст *м* — вм. Ернст. Самоков, р. 1893.

Ернст *м* — нем. Ernst 'борба'. Тетевен, р. 1930, Орехово, р. 1962.

Ѐро *м* — съкрат. от Ерофим, Еротей, Еремия или друго някое име. Никопол. **Ѐров** *ф*. Плевен, Кула, Пазарджик, Пазарджишко, Панагюрище, Зиляховско. **Ѐрски** *ф*. Михайловград, Михайловградско.

Ероксàна *ж* — кръстоска от Роксана и Ерсена. Алдомировци (Сливнишко).

Ерони *м* — писмена разновидност на Йерони. Шумен, 1940.

Еротѐй *м* — вм. Йеротей. Царево село (Щипско). **Еротѐев** *ф*. Фурен (Ореховско).

Ерофѝм и **Еруфѝм** *м* — видоизменено от Серафим или Херувим. Вършец, Мала Кутловица (Михайловградско).

Ѐрса *ж* — съкрат. от Ерсена. Софийско.

Ерселѝя *ж* — видоизменено от Русалия. Пловдив, р. 1922.

Ерсѐна *ж* — видоизменено от Арсена. Михайловград, Църклевци (Софийско).

Ерсѐнка *ж* — умалит. от Ерсена. Софийско.

***Ерỳл** *м* — от Ер(о)+*ул*. **Ерỳлски** *ф*. Трън.

***Ерусалѝ** *м* — съкрат. от Йерусалим. **Ерусалѝев** *ф*. Варна, 1936.

Ерусалѝм *м* — писмена разновидност на Йерусалим. Търново, 1924. **Ерусалѝмов** *ф*. Свищов.

Ерусалѝма *ж* — женска форма от Ерусалим. Враца.

Еруфѝм *м* — вж. Ерофим. Вършец, р. 1896.

Ѐрфан *м* — може би от гр. ὀρφανός 'сирак'. Миланово (Своге нско).

Ерфàндов *ф* — от същия произход с Ерфан. Сливен, Хасково.

Ѐрчо *м* — умалит. от Еро. Копривщица. **Ѐрчов** *ф*. Бр. Миладинови.

***Ѐршо** *м* — разновидност на Ерчо. **Ѐршов** *ф*.

Ѐрьо *м* — успоредна форма на Еро с меко окончание или от Яро с преход на *я* в *е*. **Ѐрев** *ф*. Свищов, Пловдив.

Есапчѝев *ф* — вж. Хесапчиев. Велинград.

Ѐсен *м* — видоизменено от Асен или от Ясен. **Есенов** *ф*. Русе.

***Есѐна** и ***Есѐния** *ж* — видоизменено от Ексена. **Есѐнин** и **Есѐнийн** *ф*. Самоков.

Есенко *м* — умалит. от Есен. **Есенков** *ф*. Търново.

Есенчо *м* — умалит. от Есен. **Есенчев** *ф*. Габрово (гроб).

Есенякoв *ф* — от диал. *есеняк* 'роден през есента'. Лом, 1908.

Ескидàров *ф* — от диал. *ескидàр* 'вехтошар' (тур.-пер. eskidar); срв. Ескиджиев Просеник (Айтоско).

Ескиджѝев *ф* — от диал. *ескиджѝя* 'вехтошар' (тур. eskici). Русе, Шумен.

Ѐско *м* — умалит. от Есо. **Ѐсков** *ф*.

Ѐскьо *м* — разновидност на Еско. **Ѐскев** *ф*. Казанлък.

Есмѐров *ф* — от ар.-тур. esmer 'мургав, чернокос'. Шумен.

Ѐсо *м* — видоизменено от Евстати, Евсевий или друго някое име. **Ѐсов** *ф*. Самоков, Ръжево Конаре (Пловдивско).

Естѐра *ж* — разновидност на Естир с „католически" изговор на *η* като *е*. Пловдив, р. 1878, 1888.

Естѐрка *ж* — умалит. от Естера. Пловдив, р. 1895.

Естѝр *ж* — гр. Ἐσθήρ, библейско име, евр. „звезда". Рядко.

Естѝрка *ж* — умалит. от Естир. Казанлък.

Ѐсто *м* — видоизменено от Евстати. Цариб родско.

Естрàт *м* — видоизменено от Евстрати. Кюстендил, 1879.

Ѐсьо *м* — успоредна форма на Есо с меко окончание. **Ѐсев** *ф*. Калояново (Пловдивско), Пловдив.

Ѐта *ж* — от Евта или от Вета с изпадане на *в*. Станке Димитров, 1818, Долно Романци, Билинци (Брезнишко).

Етѐмов *ф* — от тур. л. и. или разновидност на Етимов. Варна.

Етѝмов *ф* — от ар.-тур. yetim 'сирак'. Русе, Варна.

Ѐтка *ж* — умалит. от Ета. Радомирско

Ѐто *м* — от Евто с изпадане на *в*. Кукуш, Пловдив. **Ѐтов** *ф*. Пловдив, Ветрен (Пазарджишко), Велинград, Костандово (Велинградско).

Етропòлски *ф* — от град Етрополе.

Етугов *ф*. Кремена (Врачанско).

Ѐтърски *ф* — от с. Етърът (Габровско). Габрово, Плевен, 1900.

Еужения *ж* — румънска форма на Евгения. Силистра.

Ефàрия *ж* — от гр. εὐχάρεια 'прелест; съгласие'. Трайково (Ломско).

Ефеев *ф*.

Ефѐндиев и **Ефендийски** *ф* — от *ефѐнди* 'господин' (гр.-тур. efendi). Родопите, Кюстендил.

Ефѐндра *ж.* Твърдица (Сливенско).

Ефѐндулов *ф* — разширено от Ефендиев с румънски член *ul* (?) Игнатиево (Варненско).

Ефимѝи *ж* — разновидност на Ефимия. Смолянско.

Ефимѝя *ж* — гр. Εὐφημία 'добро име, добра известност'. Търново, Русе, Тетевен, Радомирско, Благоевград.

Ефрѐйдов *ф.* Пловдив.

Ефрѐм *м* — библейско име, евр. „плодородие".Рядко, на разни места из страната. **Ефрѐмов** *ф.*

***Ефремен** *м* — от Ефрем+*ен.* **Ефременов** *ф.* София, 1897.

Ефрѝя *ж.* Михайловград, 1913, 1929, Ломско.

Ефродѝ *ж* — може би видоизменено от Афродита. Ямбол, р. 1883.

Ефродѝнка *ж* — умалит. от Ефроди. Криводол (Врачанско), р. 1958.

Ефрон *м* — от гр. εὔφρων 'весел'. Сливен.

Ефрòнка *ж* — женска форма от Ефрон. Гоз (Брезнишко), р. 1928.

Ефросенѝя *ж* — разширено от Ефросина. Русе, 1936.

Ефросѝна *ж* — гр. Εὐφροσύνη 'веселие, удоволствие, радост'. Нарядко из цялата страна.

Ефросѝя *ж* — видоизменено от Ефросина. Виница (Варненско).

Ефтѐнка *ж* — писмена разновидност на Евтенка. Мрамор (Софийско).

Ефтимѝца *ж* — писмена разновидност на Евтимица. Кюстендил.

Ѐфто *м,* **Ѐфтов** *ф* — вж. Евто, Евтов. Орехово.

Ехларов *ф.* Пловдив.

Ехрем *м* — от Ефрем с преход на *ф* в *х.* Търговишко, 17 в.

Ѐцо *м* — от Ето с друго окончание, както Вуцо и Вуто, Гецо и Гето, Йоцо и Йото. **Ѐцов** *ф.* Велес, Айтос, Бургас.

Ѐчо *м* — от Ето с друго окончание, както Гечо и Гето, Кочо и Кото. Царибродско, гара Левски. **Ѐчев** *ф.* Левски, Варна.

Ѐша[1] *ж* — женска форма от Ешо. Софийско.

Ѐша[2] *м* — западна форма на Ешо.

***Ешàн** *м* — от Еш(о)+*ан.* **Ешàновски** *ф.* Горник (Белослатинско).

Ешекчѝев *ф* — от диал. *ешекчия* 'магаретар' (тур. eşekçi). Русе.

Ѐшка *ж* — умалит. от Еша[1]. Софийско.

Ѐшко *м* — умалит. от Ешо. Софийско.

Ѐшо *м* — от Ето, Есо, Ечо с друго окончание.

Ешомѝков *ф* — от диал. *ишомѝк* 'извара'. Побит камък (Разградско), 1917.

Ешпѐков *ф* — вж. Ишпеков. Ямбол.

Ж

Жабàра *пр* — от *жабàр* '1. който лови или яде жаби; 2. птица чапла или щърк'. Кюстендилско, Литаково (Ботевградско). **Жабàрев** *ф*. Станке Димитров. **Жабàров**[1] *ф*. Самоков. **Жабàрски**[1] *ф*. Лобош (Радомирско).

Жабàров[2] и **Жабàрски**[2] *ф* — вм. Джабаров, Джабарски. Ловеч, Габрово.

Жàбата *пр* — от *жàба* или от тур. caba; вж. Джабов. Стара Загора.

Жабев *ф* — от прякор *Жабèто* или вм. Джабов. Кюстендил, 1879, Варна.

Жабѝлов *ф* — вм. Джабилов. Ново село (Троянско), Лясковец, Търново.

Жàбински *ф* — навярно вм. Жаблянски или Жабокрътли. Кюстендил, 1893.

Жàбков *ф* — от прякор *Жàбката*. Пловдив.

Жàбленов и **Жàбленски** *ф* — вм. Жаблянов, Жаблянски.

Жàблянов и **Жàблянски** *ф* — от с. Жабляно (Радомирско). Друган (Радомирско).

Жàбов *ф* — от прякор *Жàбата* или вм. Джабов. Грудово, Сливен, 1893, Сливенско, Стара Загора, Пещера, Градец (Видинско).

Жабокрътли *ф* — от с. Жабокрът (Кюстендилско). Кюстендил, 1879.

Жагазов *ф*. София, 1867.

Жàгров *ф* — вм. Джагров, Джагаров. Пловдив.

Жадала и **Жадалов** *ф*.

Жайгеров *ф* — може би от пер.-тур. cayigir almak 'съществувам, заемам място'. Пловдив.

Жàка *ж* — вм. *Джака, женска форма от Джако. Пелишат (Плевенско).

Жаклѝн *м* — мъжка форма от Жаклина. Габрово, р. 1959.

Жаклѝна *ж* — фр. Jacqueline. Варна, р. 1956.

Жàла *ж*. Трявна, умр. 1957.

Жàлковски *ф* — може би от често повтаряне на чуждата за говора дума „жалко". Разлива (Ботевградско).

Жàлнов *ф* — от прякор *Жàлния*. Русокастро (Бургаско).

Жàлов *ф* — според семеен спомен: дядото прекарвал стока на френеца Jaloux, често повтарял името му, докато сам приел прякор Васил Жало. Хвойна (Асеновградско), Пловдив.

Жàловци — род в Дружево (Свогенско).

Жан *м* — фр. Jean, отговаря на Иван. Рядко.

Жàна *ж* — съкрат. от Божана или френска форма на Иванка (Jeanne). Рядко.

Жангъзòв *ф* — вм. Джангазов. Асеновградско.

Жàнда *ж* — от Жана с вмъкнато *д*. Велинград, р. 1949.

Жàндо *м* — от Жано с вмъкнато *д*. **Жàндов** *ф*.

Жанèт[1] *ж* — фр. Jeannette, умалит. от Jeanne. Ново, рядко.

Жанèт[2] *м* — мъжка форма от Жанет[1]. Кюстендил, р. 1958.

Жанèта *ж* — разновидност на Жанет[1]. Ново, рядко.

Жанѝна *ж* — от Жан(а) + *ина*. Толбухин, р. 1958.

Жанѝна-Мàя *ж*. Варна, р. към 1948.

Жàнка *ж* — умалит. от Жана. Ракитово (Велинградско), р. 1956.

Жàно *м* — съкрат. от Божан (?) Радомирско. **Жàнов** *ф*.

Жантѝл *м* — фр. Gentil 'благороден'. Единичен случай.

Жàнчо *м* — умалит. от Жано. Радомирско.

***Жàньо** *м* — успоредна форма на Жано с меко окончание. **Жàнев ф.**

Жàра *ж* — женска форма от Жаро. **Жàрин** *ф*.

Жаравков *ф*. Може би измислено от Вазов.

Жарданов *ф*. Варна.

Жàрко *м* — умалит. от Жаро. Бела Паланка, 1917. **Жàрков** *ф*. Гор. Пасарел, Самоков.

Жàро *м* — от *жар*; срв. Жего и Огньо. **Жàров** *ф*. Кърджали.

Жа̀ртов *ф* — вм. Джартов. Златарица (Еленско).

Жасмѝн *м* — мъжка форма от Жасмина. Ново, Рядко.

Жасмѝна *ж* — от фр. jasmin 'ясмин'. Михайловград, р. към 1928, Берковица, р. 1958, 1960, Бела Слатина, р. 1961, Плевен, Варна.

Жасмѝнка *ж* — умалит. от Жасмина.

Жа̀тев и **Жа̀тов** *ф* — вм. Джатев, Джатов. Михайловград.

Жба̀нтов *ф*. Калапотино (Гоцеделчевско).

Жва̀кин *ф*. Красно село.

Жгу̀мов *ф*. Пещера (навярно каракачанин).

***Ждан** *м* — от старинно *ждан* 'очакван'. **Жда̀нов** *ф*. Търново (Анастасия Панайотова Жданова, р. 1860).

Ждѐров *ф*. Враца, 1947 (външно лице).

Ждра̀ков *ф* — може би съкрат. от Маждраков. Белица (Разложко), Велинград.

Ждрѐбов *ф* — от *ждрѐбе* 'жребе'; срв. Жребев.

Ждреталов *ф*. Велинград, 1917.

Жебѐлов *ф* — от ар.-тур. cebel 'планина'.

Жевагин *ф*. Горско Сливово (Севлиевско).

Жегау̀рзов *ф* — видоизменено от Жугаурсов. Русе.

Жѐгите — род в Царибродско.

Жегла̀рски *ф* — от прякор *Жегла̀ра*, възникнал по някакъв случай от *жегла̀*. Врачеш (Ботевградско).

Жегличàнов *ф* — може би близко по значение с Жегларски. Брегово (Видинско).

Жегло̀в *ф* — от прякор *Жегла̀та* или *Жегъ̀ла* (държал се „на жегъл“ или по друг някакъв случай). Габрово (гроб).

Жѐго *м* — според семейно предание: далечен прадядо се родил на нивата в голяма жега, затова го кръстили Жего. Солунско. **Жѐгов** *ф*. Разлог, 1917, Пловдив.

Жедна̀ски и **Жѐдненски** *ф* — от с. Жедна (Радомирско).

Жедома̀нов *ф*. Сливен.

Жѐжко *м* — умалит. или разновидност на Жего. **Жѐжков** *ф*. Прилеп.

Жѐжо *м* — успоредна форма на Жего, Жежко. **Жѐжов** *ф*. Драчево (Скопско). **Жежев** *ф*. Благоевград.

Жезло̀в *ф* — разновидност на Жеглов. Габрово.

Жѐйка *ж* — женска форма от Жейко. Карнобат. **Жѐйкин** *ф*. Ловеч, 1878.

Жѐйко *м* — вм. Джейко. **Жѐйков** *ф*. Лом. 1927.

Жѐйна *ж* — женска форма от Жейно. Котленско, Карнобат.

Жѐйно *м* — от Дженьо с преход на *дж* в *ж* и с премет на йотацията. Жеравна, Медвен (Котленско), Житница (Провадийско). **Жѐйнов** *ф*. Жеравна, Житница, Айтос, Каварна, Алфатар (Силистренско), Русе.

Жѐка *ж* — женска форма от Жеко или съкрат. направо от Желязка. СИзБ. **Жѐкин** *ф*.

Жекѐлов *ф* — видоизменено от Жукелов. Елена (Харманлийско).

Жѐко *м* — съкрат. от Желязко, ИзБ. **Жѐков** и **Жѐковски** *ф*.

Жѐла *ж* — женска форма от Жельо или съкрат. направо от Желязка. ИзБ.

Жела̀лов *ф* — може би видоизменено от Джелалиев. Русе.

Жела̀н *м* — от *жела̀н* 'дълго очакван, дълго жадуван'. **Жела̀нов** *ф*. Етрополе (стар местен род).

Жела̀нко *м* — умалит. от Желан. **Жела̀нков** *ф*. Карнобат.

Желва̀ров *ф* — от диал. **желва̀р* 'който лови и яде желви, костенурки'. Пловдив.

Желѐбов *ф* — вм. Джелебов.

Жѐлез *м* — защитно име: да бъде здрав като желязо (навярно и под влияние на гръцко Сидер); срв. Желяз. СИзБ. **Жѐлезов.**

Железа *ж* — женска форма от Желез. Добруджа, Русенско.

Железа̀н *м* — от Желяз + *ан*. **Железа̀нов** *ф*. Елена (Харманлийско).

Железа̀ров и **Железа̀рски** *ф* — от *железа̀р*. Рядко.

***Железен** *м* — от *железен*; срв. Желез. **Железнов** *ф*. Толбухин.

Желѐзко *м* — екавска форма на Желязко. Кула, Раковица, Старопатица (Кулско). **Желѐзков** *ф*.

Желѐзнички и **Желѐзнишки** *ф* — от с. Железна (Михайловградско). Михайловград.

Желѐзчо *м* — умалит. от Желез, Желяз. Сливенско, Ямболско. **Желѐзчев** *ф*.

Жѐлена *ж* — от диал. *жѐлен* 'очакван, жадуван'. Михайловград, р. 1932.

Желѐнски *ф* — от с. Желен (Свогенско). Бов, Лакатник (Свогенско).

Желибор *м* — „който желае борба“. Вайганд.

Желимир *м* — „който желае мир“. Вайганд.

Желѝмка *ж* — от старинно *желѝм* 'желан'. Н. Геров.

Желѝхов *ф* — може би видоизменено от Джелилов.

Желѝянка *ж* — кръстоска от Желя и Янка. Айтос, р. 1930.

Жѐлка *ж* — умалит. от Жела, Желя. Карнобат, Чирпанско.

Жѐлко *м* — умалит. от Жельо. Карнобатско. **Жѐлков** *ф*.

Жѐлтов *ф* — от диал. *желт* 'жълт'; вж. Жълтов. Търново, 1908.

Желтру̀да *ж* — видоизменено от Гертруда. Ореш (Свищовско), 1891.

Жѐлчо *м* — умалит. от Жельо. Толбухин, **Жѐлчов** и **Жѐлчев** *ф*.

Жѐльо *м* — съкрат. от Желез, Желяз. ИзБ. **Жѐлев** и **Жѐлевски** *ф*.

Жѐля *ж* — женска форма от Жельо или съкр. от Желяза. Карнобат, Русе.

Желя̀бов *ф* — от Желебов, Джелебов с вторично якане. Варна.

Желя̀вски *ф* — от с. Желява (Софийско).

Желя̀з *м* — успоредна форма на Желез. ЮИзБ. **Желя̀зов** *ф.*

Желя̀за *ж* — женска форма от Желяз. Елховско, Ямболско, Чирпанско, Варна, Толбухинско.

Желя̀зка *ж* — умалит. от Желяза или женска форма от Желязко. Ямболско, Толбухин, Силистра.

Желя̀зко *м* — умалит. от Желяз. ИзБ. **Желя̀зков** *ф.*

Желя̀на *ж* — от Жел(я) + *ана.* Търново, р. 1882, 1883.

Жѐнда *ж* — женска форма от Жендо. Котел, Медвен (Котленско).

Жѐндо *м* — видоизменено от Джендо, Гендо. Медвен (Котленско). **Жѐндов** *ф.*

Жѐни *ж* — умалит. от Евгения. Ново, рядко.

Жѐничка *ж* — умалит. от Жени или направо от Евгения. Ново.

Женка̀рски *ф* — от диал. *женка̀р,* 'който обича и търси женско общество'.

Жѐнко *м* — вм. Дженко. **Жѐнков** *ф.* Ямболско, Севлиево. **Жѐнковски** *ф.* Карлово (външно лице).

Жѐно *м* — вм. Джено. **Жѐновски** *ф.* Чирпан, 1897.

Жѐнчо *м* — пожелателно име: да разбира от женска работа, да помага на майка си (за родители, които си нямат момиче). Софийско.

Жѐня *ж* — успоредна форма на Жени. Ново, рядко.

Жѐрабски и **Жѐравски** *ф* — от *жѐрав* или по-стара форма на Жеравински. Богослов (Кюстендилско), Кюстендил, 1879.

Жера̀вински *ф* — от с. Жеравино (Кюстендилско). Кюстендил.

Жѐрко *м* — умалит. от *Жеро, Джеро. Новозагорско. **Жѐрков** *ф.*

Жѐрман *м* — вм. Джерман, Герман. Брезнишко.

Жерма̀на *ж* — вм. Джермана, Германа. Брезнишко.

Жермина̀л *м* — от фр. germinal — пролетен месец от френския революционен календар. Русе, р. 1945.

Жернаваев *ф.* Пловдив.

Жѐрнов *ф.* Ямбол, 1960. **Жѐрновски** *ф.* Дебър (Македония), 1920.

Жеровник *ф* — може би от диал. *жерава* 'жарава' (?).

*__Жерьо__ или *__Жере__ *м.* навярно видоизменено Геро, Джеро. **Жерев** *ф.* Благоевград, Кюстендил, Велинград.

Жефа̀рович *ф* — видоизменено от друго някое име, писано още Зефар, Зефаров. Дойран, края на 17 век.

Жѐча *ж* — женска форма от Жечо. Чирпанско.

Жѐчка *ж* — умалит. от Жеча. Типично за Шумен; Преславско, Айтос.

Жѐчко *м* — умалит. от Жечо. **Жѐчков** *ф.*

Жѐчо *м* — съкрат. от Железчо. ИзБ, типично за Шумен. **Жѐчев** *ф.*

Жиански *ф* — от някое село с подобно име. Гиген (Никополско).

Жѝва *ж* — от *жѝва,* женска форма срещу Живо. Търново. **Жѝвин** *ф.*

Жива̀н *м* — от Жив (о) + *ан.* **Жива̀нов** *ф.* Моравско, 1917.

Жива̀на *ж* — женска форма срещу Живан. Извор махала (Кулско), Михайловград. **Жива̀нин** *ф.* Копиловци (Михайловградско).

Жива̀нка *ж* — умалит. от Живана. Владая (Софийско), р. 1914, Русенско. **Жива̀нкин** *ф.*

Живга̀ров *ф* — вм. Дживгаров.

Жѝвка *ж* — женска форма срещу Живко. На разни места из страната; в ИзБ така подменят Жечка и Жеко, другаде превеждат грц. Зоя.

Жѝвко *м* — от *жив* — защитно име. Главно ЗБ. **Жѝвков** и **Жѝвковски** *ф.*

Жѝво *м* — по-стара и по-рядка форма на Живко. Шумен, р. 1895, 1903, Самоков, р. 1914, Видин, Превала (Михайловградско), р. 1933. **Жѝвов** *ф.*

Живода̀н *м* — „даден за живот". **Живода̀нов** *ф.* Ямбол, 1960.

Живода̀р *м* — старинно име: дарен за живот, дар на живота. Байкал (Ореховско), Търново. **Живода̀ров** *ф.* Трън, 1893, Орехово, Пловдив.

Живодѐров и **Живодѐрски** *ф* — от диал. **живодѐр* 'жесток човек'. Габрово, 1908, Огоя (Свогенско).

Жѝвол *м* — от Жив(о) + *ол.* **Жѝволов** *ф.* Видин.

Живо̀т *ж* — може би превод на Ева или на Зоя. Трявна, р. 1956.

Жѝвул *м* — разновидност на Живол. **Жѝвулов** *ф.* Кула.

Жѝвчо *м* — умалит. от Живо. Пловдив, 1958.

Жигоров *ф* — видоизменено от Джиголов или от Григоров (?) Гоце Делчев.

Жиджуров *ф* — от диал. **жиджур* 'скръб, мъка' (?) Костенец.

Жѝдо *м* — от диал. *жид* 'приказен великан, исполин'. Ник. Милев. **Жѝдов** *ф.* Елин Пелин.

Жѝдров *ф* — вм. Джидров.

Жижанов *ф.*

Жѝжков *ф* — от диал. *жѝжка* 'искра'. Самоков.

Жѝка *ж* — от Живка с изпадане на *в.* Горни Лом (Белоградчишко).

Жика̀н *м* — от Жик(о) + *ан.* **Жика̀нов** *ф.*

Жиклов *ф.* Русе, 1936.

Жѝко *м* — от Живко с изпадане на *в*. Кула, Кулско, Видин, Видинско, Славяново (Плевенско). **Жѝков** *ф*. **Жѝковски** *ф*. Кюстендил.

Жилански *ф*. Баня (Михайловградско).

Жилѐсков *ф* — вм. Железков (като непознато в говора име, записано фонетично). Баница (Врачанско).

Жилѝев *ф* — от Жилев поради мекото *л'*. Лясковец, Русе.

***Жѝлко** *м* — умалит от Жильо, Жило. **Жѝлков** *ф*. Казанлък, Казанлъшко, Стара Загора, Пловдив, Копривщица, Щръклево (Русенско), Бяла черква (Търновско), Търново, Кнежа.

***Жѝло** *м* — успоредна форма на Жильо с твърдо окончание. **Жѝлов** *ф*. Плевен, Пловдив. **Жѝловци** род в Плевен.

Жѝльо *м* — съкрат. от Желяз, Желязко с изясняване на неудареното *е* в *и*, успоредна форма на Жельо. **Жѝлев** *ф*. Горно Броде (Сярско), Карлъково (Драмско), Пазарджик. **Жѝлевски** *ф*. Угърчин (Ловешко).

Жѝльов и **Жѝльовски** *ф* — от прякор *Жѝльо* 'жилав човек или с изпъкнали жили на врата'. Литаково (Ботевградско), Лехчево (Михайловградско), Миланово (Свогенско).

Жинѐт *ж* — вм. Жанет. Михайловград, р. 1960.

Жѝна *ж* — от Зина с преход на *з* в *ж*. Нова Загора (гроб).

Жѝнзифов *ф*. Велес.

Жѝнка *ж* — от Гинка с преход на *г'* в *ж*. Видбол (Видинско).

Жѝно м — вм. Джино, Гино. Каварна. **Жѝнов** *ф*.

Жипонов *ф* — вм. Джипунов.

Жѝрко *м* — умалит. от Жиро. **Жѝрков** *ф*.

Жѝро *м* — от Джиро, Гиро. **Жѝров** *ф*. Костенец, Пловдив. (Според костенечките Жировци: прадядото събирал *жир* 'жълъди', защото реколтата била слаба).

Жису̀да *ж* — вм. *Джисуда, от Джисо. Ивайловград.

Жита̀ров и **Жита̀рски** *ф* — от *жита̀р*. Айтос, Бургас, Варна, Михайловград.

Жѝтев *ф* — от прякор *Жѝтьо*, навярно съкрат. от Житаря. Айтос, 1893.

Жѝтенски *ф* — от с. Житен (Софийско).

Жѝтко *м* — вм. *Жидко, умалит. от Жидо. **Жѝтков** *ф*. Самоков, 1917.

Жѝчо *м* — съкрат. от Божичо. **Жѝчов** *ф*.

Жѝшо *м* — от Живо, Живко с друго окончание. Айтос. Пловдив. **Жѝшев** *ф*. Айтос, Бургас, Варна, Медово (Чирпанско), Пловдив, Кърджали, Ивайловград.

Жиянски *ф* — писмена разновидност на Жиански.

Жлебинков *ф* — разновидност на Жлябинков. Благоевград.

Жлегов *ф*. Пазарджик.

Жлъ̀тковци род — от прякор *Жлъ̀тко*; срв. Жълтов. Липница (Ботевградско), Дружево (Свогенско).

Жлъчев *ф*.

Жлъ̀чков и **Жлъ̀чковски** *ф* — от прякор *Жлъ̀чко;* срв. Жълтов. Търнава (Белослатинско).

Жлябинков *ф*. Бобовдол, Рила (Станкедимитровско).

Жо̀да *м* — западна форма на Джоде. Брезнишко.

Жо̀жа *м* — западна форма на Жожо. Брезнишко.

Жо̀жго *м* — от *Жожко с озвучаване на *к* в *г*. **Жо̀жгов** *ф*. Калояново (Пловдивско).

Жо̀жо *м* — от Жоро с детско удвояване на първата сричка или видоизменено от Джоджо. Софийско. **Жо̀жев** *ф*. Пловдив, Варна.

Жозев и **Жозеф** *м* и *ф* — от фр. Joseph, отговаря на Йосиф, Ново, рядко.

Жойца *ж* — от Зоица с преход на *з* в *ж*. Силистра, 1893.

Жо̀йко *м* — вм. Джойко. **Жо̀йков** *ф*. Русе.

Жо̀ка *ж* — женска форма от Жоко. Баница (Врачанско).

Жо̀ко *м* — от Гьоко с преход на *г'* в *ж*. **Жо̀ков** *ф*. Баница (Врачанско), Стара Загора.

Жо̀ла *м* — разновидност на Джоле. Софийско.

Жо̀на *м* — западна форма на Жоне. Брезнишко.

Жо̀нголов *ф* — вм. Джонголов.

Жо̀не *м* — от Гьоне с преход на *г'* в *ж*. Софийско. **Жо̀нев** *ф*.

Жо̀нко *м* — умалит. от Жоне. Софийско. **Жо̀нков** *ф*.

Жо̀ра *ж* — вм. Джора. Граматиково (Малкотърновско).

Жорѐза *ж* — женска форма от Жорес. Плевен, р. 1926.

Жорѐс *м* — по фамилното име на френския социалистически депутат Жан Жорес (Jean Jaurès). Рядко, родени след 1914.

Жорж *м* — фр. George, отговаря на Георги. Рядко.

Оржѐта *ж* —фр. Georgette, женска форма от Жорж. Ново, рядко.

Жо̀ро *м* — вм. Джоро. Ихтиман, Гол. Раковица (Елинпелинско). **Жо̀ров**.

Жорио̀н *м* — някакво видоизменение на Жоро. Михайловград, р. 1958.

Жоря̀н *м* — кръстоска от Жорж и Дориан. Червен бряг, р. 1958.

Жо̀стов *ф* — може би от рум. jos 'нисък' с добавено *т* (?). Гайтаниново (Гоцеделчевско), Чернозем (Пловдивско).

Жо̀та *м* — успоредна форма на Жоте, Жото. Софийско, Брезник, **Жо̀тов** *ф*.

Жо̀те *м* — разновидност на Жото. Свогенско. **Жо̀тев** *ф*. Софийско, Свогенско, Сливница.

Жо̀тко *м* — умалит. от Жоте, Жото. **Жо̀тков** *ф*. Пловдив.

Жо̀то *м* — от Жоро, Жоне с друго окончание; срв. Джоте. Софийско. **Жо̀тев** *ф*.

Жо̀чко *м* — у Н. Геров и др. — може би грешка вм. Жечко.

Жрѐбѐв *ф* — от пряко *Жрѐбѐто*. Кюстендил, 1893, 1917.

Жрепцо̀в *ф* — от прякор *Жребците*. Пещера, 1940.

Жугау̀ров *ф* — видоизменено от Жугаурсов. Русе, 1936.

Жугау̀рсов *ф* — от рум. jug 'ярем' и urs 'мечка' = впрегнимечка. Тутракан, Тутраканско.

Жу̀глев и **Жу̀глов** *ф* — вм. Джуглов. Русе, Пловдив.

***Жу̀дѐ** и ***Жу̀до** *м* — от Жуто, Джуто с озвучаване на *т* в *д* (?) **Жу̀дѐв** *ф*. Станке-димитровско. **Жу̀дов** *ф*. Ж у̀ д о в т р е б ѐ ж местност в Радотина (Ботевградско).

Жукѐлов *ф* — вм. Джукелов. Садово (Асеновградско).

Жу̀ко *м* — вм. Джуко, Гюко. **Жу̀ков** *ф*. **Жу̀ковски** *ф*. Лясковец.

Жули *ж* — фр. Julie (а то от лат. Юлия). Пловдив, р. 1923.

Жулиѐн *м* — фр. Julien. Шумен, р. 1959.

Жулиѐт *м* — мъжка форма от Жулиета. Шумен, р. 1958.

Жулиѐта *ж* — фр. Juliette (по името на Шекспировата героиня Juliet). Рядко.

Жулиян *м* — румънска форма на Юлиан. Тутракан, р. 1959, Казанлък.

Жу̀льо *пр* — от диал. *жу̀льо* 'слаб, мършав човек'. **Жу̀лев** *ф*. Калофер, Пловдив, Пловдивско, Пазарджишко, Самоков, Стара Загора, Горнооряховско. **Жу̀льов** *ф*. Кула. **Жу̀лиев** *ф*.

Жуни̇ца *ж* — видоизменено от Зонка, Зунка. Свищов, 1894.

Жу̀нко *м* — вм. Джунко. **Жу̀нков** *ф*. Тутракан, Русе.

Жупа̀нски *ф* — от истор. *жупа̀н* 'областен началник, племенен вожд'. Варна, 1940.

Жупу̀нов *ф* — вм. Джупунов. Елена, 1897, 1927.

Журалѝев *ф*. Росно (Еленско).

Жу̀ржо *м* — вм. Джурджо. **Жу̀ржев** *ф*. Асеновград.

Журло̀в *ф* — вм. Зурлов. Пазарджик.

Журна̀лов *ф* — от прякор *Журна̀ла* (навярно бил „модерен“ шивач и си служел с журнали). Родопите, Пловдив, 1949, Варна, 1958.

Жу̀ро *м* — вм. Джуро. **Жу̀ров** *ф*. Бургас.

Жу̀ровски *ф* — вм.*Джуровски, от с. Джурово (Тетевенско).

Журотов *ф*. Троянско.

Журсалѝна *ж*. Караполци (Елинпелинско), р. 1937.

Жу̀то *м* — вм. Джуто. Софийско. **Жу̀тов** *ф*. Костинец (Македония), Пловдив.

Жухов *ф*. Асеновград, Пловдив.

Жълтов *ф* — от прякор *Жъ̀лтия* 'с бледожълта кожа на лицето'. Тутракан, 1897, Русе, 1937.

Жътов *ф* — от диал. *жът* 'жълт'; вж. Жълтов. Врачанско.

З

Заамѐтски *ф* — от прякор *Заамѐта* (от ар.-тур. zahmet 'труд, грижа'). Гурково (Ботевградско).

Заа̀ралиев *ф* — от диал. *заа̀ралия* 'жител на Стара (или Нова) Загора'. Чирпан.

За̀берски *ф* — от с. Заберново (Малкотърновско). Малко Търново, Грудово, Бургас.

Забу̀нов *ф* — от диал. *забун* 'слаб, мършав' (пер.-тур. zebun). Преслав, Шумен. Пловдив, Грудово, Стралджа (Ямболско), Брезник.

Забурски *ф* — може би вм. Заберски. Пловдив.

Зава̀дски *ф* — полско фамилно име. Шумен, 1946.

Завалѝев и **Завалѝйски** *ф* — от прякор *Завалѝята* 'горкия, клетия' (ар.-тур. zavallı). Кюстендил, Благоевград.

Заварѝн *м* — защитно име: да го завари жив ново дете. Велинград, Велинградско. **Заварѝнов** *ф*.

Заварѝна и **Заварѝнка** *ж* — женска форма срещу Заварин. Велинград, Банско.

Заведѝев и **Заведѝйски** *ф* — от рум. zăvadă 'зимна кошара за овце'. Кула, Видин.

Заверджѝев *ф* — от диал. *заверджѝя* 'участник в завера, заговорник'. Силистра, 1917.

Заверня̀ев *ф*.

Завѝдски *ф* — от с. Завидовци (Софийско). Самоков.

Завѝр *м*, **Завѝра** и **Завѝрка** *ж* — от Зафир, Зафира с озвучаване на *ф* във *в*. Трънско.

За̀вка *ж* — вм. *Зафка, съкрат. от Зафира. Карлово, 1932.

Завкаро̀в *ф*. Пазарджик.

За̀вко *м* — вм. *Зафко, съкрат. от Зафирко. **За̀вков** *ф*.

Заво̀ев *ф* — от *завдѝ* или вм. Заволов с изпадане на *л*. Щип.

Заволов *ф* — от диал. **завол* 'клет, завалия' (?)

Заврѝлов *ф* — може би нарочно видоизменено от Гаврилов — за разлика от други Гаврилови. Русе.

Завръкчѝйски *ф* — от диал. **завръкчѝя* 'натрапник, лепка' (?) Шишманово (Самоковско).

За̀вчо *м* — успоредна форма на Завко. Шабла (Балчишко).

Зага̀йцов *ф*. Русе.

За̀гаров *ф* — от диал. *загар* 'вид ловно куче' или от рум. zagara 'обработена кожа за дрехи'. Енина (Казанлъшко), Карлово.

Загарьо̀в *ф* — разновидност на Загаров или от жито *загарѝя*. Панагюрище.

Заглухински *ф* — от някое село с подобно име.

Загор *м*. (Лазар Загор Бойн, Банско).

Заго̀рка *ж* — от диал. *заго̀рка* 'жителка на област отвъд планина'. Габровско, Кюстендилско, Чемиш (Михайловградско), р. 1933, 1935, Търновци (Тутраканско), р. 1940, Мъглен (Айтоско), р. 1943.

Загорлѝйски *ф* — от диал. **загорлия* 'загорец'.

Заго̀ров и **Заго̀рски** *ф* — от *заго̀ре* 'област отвъд планина'. На разни места из страната.

Заго̀рчев *ф* — от *заго̀рец* 'жител на област отвъд планина'. Сопот, Милево (Казанлъшко), Бургас.

Заго̀рчин *ф* — вм. Загоркин, от Загорка. Банско.

Загорчѝнов *ф* — видоизменено от Загориченски (от с. Загоричене, Костурско). Копривщица, 1893.

Загоря̀нски *ф* — от диал. **загоря̀нин* 'загорец'. Шумен.

Загралов *ф*. Хасково, 1917, Стара Загора.

Загрелов *ф* — разновидност на Загралов. Харманлии, 1893.

Загуба̀нов и **Загуба̀нски** *ф* — от прякор *Загуба̀н* 'който се губи или губи нещата си'. Варна, 1904, Сопот.

Загу̀ров *ф* — може би кръстоска от Загоров и Згуров. Пловдив.

Задго̀рски *ф* — успоредна форма на Загорски с новобългарско *зад-* вм. *за-*. Айтос, Сливен, 1897.

За̀древ *ф*. Панагюрище (от Кавак дере).
За̀ев *ф* — от прякор Зайо; вж. Зайов. Пазарджик.
За̀ека *пр* — от *за̀ек* (който по нещо напомня заек: плах, с едри горни зъби и др.). На разни места из страната. **За̀еков** *ф*. Панагюрище, Видин, Михайловград. **За̀ешки** и **За̀ечки** *ф*. Михайловградско, Софийско, Кюстендил.
***Заер** или ***Заери** *м* — видоизменено от Захари. **Заеров** *ф*.
Заери̇н *м* — видоизменено от Захарин. **Заери̇нов** *ф*. Елин Пелин, Доганово (Елинпелинско).
Заери̇нка *ж* — видоизменено от Захаринка. Елин Пелин, 1887, Софийско: Чепинци, 1885, Войнеговци, 1896, Панчарево.
За̀за *ж* — от Захария, Зака или Зана с детско повторение на първата сричка. Вайганд, Синод. именник.
Заза̀ри *м* — вм. Захари (?) Радово (Трънско), р. 1890. **Заза̀ров** *ф*. Своде (Ботевградско).
Зазу̀ля *ж* — от Заз(а)+*уля*. Н. Геров.
Займко *м* — от *займ* в смисъл 'големец, властник', както Бано, Кральо, Султана, Везира; вж. Заимов. Н. Геров.
Займов *ф* — от ар.-тур. zaîm 'който държи голям царски имот; спахия'. Габрово, Рупките (Чирпанско).
Займче и **Займчо** *м* — успоредна форма на Заимко. Охридско, Велешко, нар. песен, Н. Геров. **Займчев** *ф*.
За̀йко[1] *м* — превод на рум. Epur, Iepure 'заек'. Лом, 1893, 1917. **За̀йков**[1] *ф*. Видин, Козлодуй, Берковица.
За̀йко[2] *пр* — от *заек*; срв. Заека. **За̀йков**[2] *ф*. Копривщица, Асеновград, Жеравна (Котленско), Ракитово (Велинградско), Банско, Манастир (Тополовградско), Смоковица (Гевгелийско).
Зайнелов *ф* — от диал. *зайнѐл* 'вид грозде'. Вълчедръма (Ломско).
Зайнил *м*. Своге, нар. песен.
За̀йо *пр* — вж. Заека. **Зайов** *ф*. Пирдоп.
Зайо̀нчковски *ф* — полско фамилно име (от zajączek 'зайче'). Русе, 1936.
Зайтеров *ф* — може би нарочно видоизменено от Сойтаров. Пловдив.
Зайтинджи̇ев *ф* — по-стара форма на Зехтинджиев. Банско.
Зайца̀ров *ф* — разновидност на Зайчаров.
За̀йцев *ф* — от прякор *За̀йците*. Пловдив.
Зайча̀ров *ф* — от *зайча̀р*, 'който бие или отглежда зайци'. Панагюрище.
За̀йчев *ф* — от прякор *За̀йчето*; вж. Заека. Пещера, Радилово (Пещерско), Кърджали.
Зайчо̀ров *ф* — от диал. *зайчо̀р* 'много зайци; много деца'. Варна.

За̀ка *ж* — женска форма срещу Зако. Ботевград, Ботевградско. **За̀кин** и **За̀кински** *ф*.
Закача̀лски *ф* — от *закача̀лка* 'закачлив човек'. Рогозен, Соколаре (Ореховско).
Зака̀чев *ф* — близко по произход и значение със Закачалски. Севлиево.
За̀ке *м* — разновидност на Зако. **За̀кев** *ф*. Доброславци (Софийско), Ихтиманско.
За̀ко *м* — видоизменено от Златко. Ботевград, Осиковица (Ботевградско), Байлово (Пирдопско), **За̀ков** *ф*. Берковско, Софийско.
Зако̀нов и **Зако̀нски** *ф* — от прякор *Зако̀на* — поради често повтаряне на тая дума Асеновград, Пловдив, Кюстендилско.
За̀леков *ф* — от Залев с вмъкнато *ек*. Котел.
Зали̇зников *ф* — от диал. **зали̇зник* 'зализан, загладен човек' (?)
Залогов *ф*. Варна, 1940.
Залъ̀мов *ф* — от ар.-тур. zalim 'жесток, несправедлив, насилнически'. Стара Загора, Варна.
***За̀льо** *м*. **За̀лев** *ф*.
Зама̀на *ж* — от *зама̀н* или от *замя̀н*; вж. Заманов и Замянов. Витановци (Пернишко).
Зама̀нов *ф* — от диал. *зама̀н* 'време' (ар.-тур. zaman) или вм. Замянов. Вазов, Под игото.
Зама̀нчев *ф*. Айтос.
Замарѐцов *ф*. Карнобат.
За̀мба *ж* — далечно видоизменение от Зюмбюля. Стара Загора.
Замба̀ков *ф* — от диал. *замбак* 'цвете крем, лилия' (ар.-тур. zambak). Казанлък.
За̀мбев, **За̀мбов** и **За̀мбовски** *ф* — може би съкрат. от Замбаков или от *замба̀* 'дупчило, длето' (тур. zımba). Търговище, Борован (Белослатинско), Враца.
Замбу̀лев *ф* — от тур. zumbul 'висок, снажен'.
Замджи̇ев *ф* — от диал. **замджи̇я* 'змияр'; вж. Змияров. Дъбене (Карловско).
За̀мко *м* — умалит. от Замо. **За̀мков** *ф*.
***За̀мо** *м* — от диал. *за̀ме* 'змии' — заклинателно име: да не го хапят змии (?); срв. Змейко. **За̀мов** *ф*. Пловдив.
Замо̀рски *ф* — полско фамилно име. Шумен.
Замти̇ков *ф*. Казанлък, Нова Загора.
За̀мтов *ф*. Пловдив.
Замфи̇р *м* — от гр. σάμφειρος 'минерал сапфир' (от източни езици) с преход на *с* в *з*, както е и в рум. Zamfir. Берковско, Михайловградско. **Замфи̇ров** *ф*. Бела Слатина.
Замфи̇ра *ж* — женска форма от Замфир.
Замфири̇ца *ж* — от Замфир(а)+*ица*. Свищов, 1894.
Замфи̇рка *ж* — умалит. от Замфира. Сливен.

За̀мче(то) *пр* — от диал. *за̀мче* 'змийче'. Севлиево, 1900.

Замя̀нов *ф* — от ар.-тур. zamân 'поръчителство, гаранция'. Клисура (Карловско).

Замя̀рков *ф* — от диал. **замя̀рко* 'змияр'; вж. Змияров. Драгор (Пазарджишко).

За̀на *ж* — съкрат. от Захарина. Станке Димитров, р. 1818, Радомирско, Софийско, Скравена (Ботевградско). **За̀нин** *ф.*

За̀нба *м* или *ж* — вм. Замба. Казанлък, 1868.

Зангаров и **Зангеров** *ф* — от тур. zangır-zangır 'друс-друс'. Пловдив, Панагюрище.

За̀нго *м* — от Занко с озвучаване на *нк* в *нг*. **За̀нгов** *ф.* Лясковец, Горна Оряховица, Русе, Пловдив.

Зангӧч *ф* — от армен. *жамгӧч* 'клисар'. Кюстендил, 1879. **Зангӧчев** *ф.* Русе.

За̀нда *ж* — от Зана с вмъкнато *д.* Софийско: Световрачане, р. 1881, Кубратово, р. 1897.

За̀ндо *м* — от Зане, Зано с вмъкнато *д.* **За̀ндов** *ф.* Свищов, 1888, Михайловград, Гоце Делчев.

За̀нѐ *м* — съкрат. от Харизан или от Захари. Самоковско, Радомирско, Железница, Опицвет (Софийско). **За̀нѐв** *ф.* Самоковско, Кюстендилско, Железница, Свищов.

Занетов *ф* — от Зането, старо фам. име от Зане с второ окончание *-ов.* Варна, Враца, 1893 (навярно външно лице), София, 1897, Ямбол.

*Занѐш или ***Занѐшо** *м* — от Зан(е)+*еш, ешо.* **Занѐшев** *ф.*

За̀ни *м* — североизточна форма на Зане. Бяла черкова (Търновско), 1917, Варна. **За̀нев** *ф.*

За̀нка *ж* — умалит. от Зана (или съкрат. от Александра). Берковско, Враца, Софийско, Свогенско, Ихтиманско, Ловеч. **За̀нкин** *ф.* Враца.

Занкѐ *м* — умалит. от Зане. Радомирско. **Занкѐв** *ф.*

За̀нко *м* — умалит. от Зано. Софийско. **За̀нков** *ф.* Кнежа, 1893, Плевен, Търново, Севлиево, Разград, Самоков, Видин. **За̀нкоолу** *ф.*

За̀но *м* — успоредна форма на Зане. Свогенско. **За̀нов** *ф.* Расово (Ломско), Плевен, Доброславци (Софийско), Ботевградско.

Занӧгенов *ф* — от с. Заноге (Свогенско). Заселе, Лакатник (Свогенско).

Занони *м.* Видин, р. 1930.

За̀нто *м* — от Зано с вмъкнато *т.* **За̀нтов** *ф.* Пловдив.

Занфѝр *м*, **Занфѝров** *ф* — вм. Замфир, Замфиров. Берковица, Вършец.

Занфѝра *ж* — вм. Замфира. Сушица (Горнооряховско).

Занфира̀ки *м* — умалит. от Занфир с гръцко *-аки.* **Занфира̀кев** *ф.* Силистра, 1894.

Занхиринка *ж* — от *Замфиринка с преход на *ф* в *х.* Русе, 1937.

За̀нчо *м* — умалит. от Зано. **За̀нчев** *ф.* Шеременя (Търновско), Плевен, Перник.

За̀ньо *м* — успоредна форма на Зане. Дряново, Стара Загора. **За̀нев** *ф.*

За̀о *м* — от Захо с изпадане на *х.* **За̀ов** *ф.* Банско.

Запа̀нов *ф.* Русе, 1936.

Запа̀ренков *ф* — от прякор *Запа̀ренко* (обичал *запа̀рник* 'вид попара'). Русе, Варна.

Запа̀ртов *ф* — от диал. *запа̀рта* 'хокане, мърене, укор'. Харманлийско.

Запа̀сов *ф* — от *запа̀с* — поради често повтаряне на тая руска дума, когато още не е била разпространена у нас.

За̀по *м* — съкрат. от Запрян, Запрен. Самоковско, р. 1870. **За̀пов** *ф.* Ново село (Самоковско).

Запӧлски *ф* — полско фамилно име. Сливен, 1899, Пловдив.

Запрѐн *м* — екавска форма на Запрян. Пазарджик. **Запрѐнов** *ф.*

Запрѐна *ж* — женска форма срещу Запрен. Пазарджишко.

Запрѝн *м* — разновидност на Запрен, Запрян. Мало Конаре, Щърково (Пазарджишко). **Запрѝнов** *ф.*

Запрѝна *ж* — женска форма срещу Заприн. Ракитово (Велинградско), Живково (Ихтиманско), Костенец.

За̀прьо *м* — съкрат. от Запрян. Гоце Делчев. **За̀прев** *ф.* Гоце Делчев, Кърналово (Благоевградско), Пещера, Пловдив.

Запря̀н *м* — а) заклинателно име при нежелано многодетство: да запрат ражданията; срв. Доста; б) защитно име при детска смъртност: да спрат умиранията, да се задържи детето. Пазарджишко, Пловдивско, Първомайско. **Запря̀нов** *ф.* Пазарджишко, Пловдивско, Първомайско, Чирпан, Асеновградско, Харманлийско, Узунджово, Шумен, Коритен (Солунско), 1904.

Запря̀на и **Запря̀нка** *ж* — женска форма срещу Запрян. Хасково, Пловдивско, Пазарджишко.

Заптѝев *ф* — от *заптиѐ* (ар.-тур. zaptiye). Разград.

Запу̀ков *ф* — от рум. zăpuc 'жега, зной'. Видин.

За̀ра *ж* — съкрат. от Захария, Захарина, Зарафа, Зарафина, Зафирка или друго някое име. Софийско, Свогенско, Ломско, Кюстендил.

Заравски *ф* — навярно вм. Зараевски. Алфатар (Силистренско).

Зараевски *ф* — от с. Зараево (Поповско). Попово, Разградско.

За̀ралиев *ф* — съкрат. от Зааралиев. Пловдив, Русе.

Зара̀нков *ф* — от прякор *Зара̀нко* (оставял си работата за зара̀н, за утре). Царе-

вец (Свищовско), Свищов, Русе, Гоце Делчев.

Зара̀ф *м* — кръстоска от Сараф и Зарафа. **Зара̀фов** *ф.* Търново.

Зара̀фа *ж* — от ар.-тур. zarafet 'прелест, изисканост'. Бяла (Сливенско).

Зарафѝна *ж* — от Зараф(а)+*ина*. Сливен, Сливенско, Карнобатско, Македония.

Зарафѝнка *ж* — умалит. от Зарафина.

Зара̀фка *ж* — умалит. от Зарафа. Зимница (Ямболско), Сливен.

Зарбев и **Зарбов** *ф* — може би вм. Зорбев. Търново, Бургаско.

***За̀рго** *м* — от Зарко с озвучаване на *рк* в *рг*. **За̀ргов** *ф.*

За̀рѐ *м* — съкрат. от Захари. Софийско, Радомирско, Кюстендилско. **За̀рѐв** *ф.*

Зарехов *ф.*

Зарзаватчѝев *ф* — от *зарзаватчѝя* (тур. zerzavatçı). Пловдив, 1900.

Зарзалѝев *ф* — от диал. *зарзалѝя* 'зарзала'. Лясковец, Долна Оряховица (Горнооряховско).

Зарзалѝна *ж* — от *зарзал(а)* +*ина*. Варна, р. 1957, Толбухин, р. 1957, Берковица, 1958.

***Зарза̀н** *м* — от Зарз(о)+*ан*. **Зарза̀нов** *ф.* Шумен, 1893, София, 1897.

***За̀рзо** *м* — от дърво и плод *за̀рзала* (?) **За̀рзов** *ф.* София, 1893, Пловдив.

Зарзопов *ф.* Пазарджик, умр. 1928.

Зариза̀на *ж* — кръстоска от Зара и Харизана. Русе, 1936.

Зарѝна *ж* — съкрат. от Захарина. Синод. именник.

Зарѝнка *ж* — съкрат. от Захаринка. Софийско, Свогенско.

Зарѝнчо *м* — съкрат. от Захаринчо. **Зарѝнчев** *ф.* Варна.

Зарислав *м* — от Заре и *-слав*. Единичен случай.

Заричинов *ф.*

За̀рка *ж* — умалит. от Зара. Станке Димитров, 1860, Кюстендилско, Брезнишко, Софийско, Самоковско. **За̀ркин** *ф.* Бели Искър (Самоковско).

За̀рко *м* — съкрат. и умалит. от Захари. ЗБ. **За̀рков** *ф.*

***Заркол** *м* — от Зарк(о)+*ол*. **Зарколов** *ф.* Плевен.

Зарлѝев *ф* — съкрат. от Зааралиев. Лютаджик (Врачанско).

За̀ро *м* — съкрат. от Захари. Софийско, Пирдопско, Костенец. **За̀ров** *ф.* Софийско, Кюстендилско, Две могили (Беленско), 1927.

***За̀рто** *м* — от Заро с вмъкнато *т*. **За̀ртов** *ф.* Русе.

Зархỳлев *ф.* Пловдив.

За̀рчо *м* — успоредна форма на Зарко. Лехчево (Михайловградско). **За̀рчов** и **За̀рчев** *ф.* Вършец, Дол. Романци (Брезнишко).

Заръбов *ф.* Севлиево.

Зарънов *ф.* Гурково (Балчишко).

Зарѐфов и **Заръ̀фски** (писано Заръвски) *ф.* — от ар.-тур. zarif 'мил, прелестен'. Котел, Толбухин.

За̀рьо *м* — успоредна форма на Заре. Ник. Милев. **За̀рев** *ф.*

За̀ря *ж* —от Зара с меко окончание. Ново, рядко.

Заря̀н *м* — от Зар'(е)+*ан*. Берковица, р. 1960.

Заря̀на *ж* — от Зар'(я)+*ана*. Дружево (Свогенско), р. 1945.

Засѐлски *ф* — от с. Заселе (Свогенско). Бов (Свогенско).

Заспа̀лов *ф* — от прякор *Заспал(ия)*. Калофер.

Затỳров *ф* — от диал. **затур* 'свит, срамежлив човек'. Русе.

Зафѝр *м* — от Замфир с изпадане на *м*. Нарядко из страната. **Зафѝров** *ф.*

Зафѝра *ж* — женска форма от Зафир. ЮИзБ.

Зафирѝца *ж* — от Зафир(а)+*ица*. Горна Оряховица, р. 1899.

Зафѝрка *ж* — умалит. от Зафира. Севлиево, Каварна.

Зафѝрко *м* — умалит. от Зафир. Софийско. **Зафѝрков** *ф.*

За̀фка *ж* — съкрат. от Зафирка. Владая.

За̀ха *ж* — съкрат. от Захария.[1] Струга, нар. песен.

Заха̀ра *ж* — съкрат. от Захария.[1] Русе.

Захарѐн *м* — от Захар(и)+*ен*. **Захарѐнов** *ф.* Пловдив, 1905, Самоков.

Захарѝдов *ф* — от гръцко фамилно име Захаридис с допълнително окончание *-ов*. Силистра, 1900.

Заха̀ри и **Заха̀рий** *м* — име на библейски пророк и други светии, евр. „бог си спомня". Главно ЗБ и Котленско. **Заха̀риев** *ф.*

Захарѝйнка *ж* — кръстоска от Захария и Захаринка. Дол. Богров (Софийско).

Захарѝн *м* — от Захар(и)+*ин*. Рядко. **Захарѝнов** *ф.*

Захарѝна *ж* — женска форма от Захарин. ЮЗБ.

Захарѝнка *ж* — умалит. от Захарина. Станке Димитров, 1818, Брезник, Свогенско. **Захарѝнкин** *ф.* Станке Димитров.

Захарѝя[1] *ж* — женска форма от Захари. Рядко, на разни места.

Заха̀рѝя[2] *м* — черковна и диалектна форма на Захари.

За̀харлиев *ф* — от Зааралиев с вмъкнато *х*. Казанлък, 1917.

Захей *ф* — от евангелското име Закхей. (Славчо Иванов Захей). **Захиев** *ф.* Тутракан.

Захира̀ки *м* — вм. *Зафираки, умалит. от Зафир с гръцко *-аки*. Шумен.

Захма̀нов *ф* — от Заманов с вмъкнато *х*. Асеновград, Пловдив.

За̀хо *м* — съкрат. от Захари. Софийско, Банско, Велинград, Самоков, Кюстендил. **За̀хов** *ф.* Лясковец, 1868.

За̀хралиев *ф* — вм. Заралиев; срв. Захарлиев. Русе, 1935.

Захра̀лчев *ф* — от прякор *Захра̀лчето* 'загорчето'. Русе.

Захъ̀нов *ф* — навярно от тур. диалектна форма на ар.-тур. zihin 'разум, памет'. Буново, Мирково (Пирдопско), Михайловград.

За̀ца *ж* — разновидност на Зака. Враца. **За̀цин** *ф.* Враца.

За̀чко *м* — умалит. от Зачо. Плевен.

За̀чо *м* — разновидност на Зако или на Зашо. Брестовец (Плевенско). **За̀чов** и **За̀чев** *ф.* Брестовец, Плевен, Новозагорско.

За̀ша *ж* — женска форма от Зашо. Синод. именник.

За̀шко *м* — умалит. от Зашо. **За̀шков** *ф.* Самоков.

За̀шо *м* — съкрат. и видоизменено от Захари. Елинпелинско, Ихтиманско, Кюстендилско. **За̀шев** *ф.* Самоковско.

За̀якът *пр* — от *за̀як*; вж. Зайо. Ловеч, 1917. **За̀яков** *ф.* Провадия, 1893, Казанлък, 1908, Пещера, Лясковец, Градище (Търновско), Берковица, 1900, Михайловград, Брегово (Видинско), Ръждавица (Кюстендилско), Цариброд, Конска (Брезнишко). **За̀яците** род в Церецел (Свогенско).

Зба̀нов *ф* — може би от рум. zbanţ 'желязна шина, долна част на левка'.

Збѝрков *ф* — фонетична форма на Сбирков. Кричим.

Зва̀нчев *ф* — от диал. **зва̀нец* 'поканен на сватба, на гощавка' или вм. Звънчев. Каварна, 1917.

Звѐзда *ж* — от *звезда.* Софийско, Свогенско, Сливнишко, Михайловградско, Видин, Кюстендилско. **Звѐздин** *ф.* Врачеш (Ботевградско).

Звездалѝна *ж* — разновидност на Звезделина. Варна, 1958, Шумен, 1959.

Звезда̀н *м* — от Звезд(о)+*ан.* Кулско. **Звезда̀нов** *ф.* Софийско.

Звезда̀на *ж* — от Звезд(а)+*ана.* Свогенско, Берковско.

Звезда̀нка *ж* — умалит. от Звездана. Сливница, Алдомировци (Сливнишко).

Звезда̀ров *ф* — от диал. **звезда̀р* 'двегодишно козле'; срв. Звисков, Чепишев. Варвара, Ветрен дол (Пазарджишко), Пазарджик.

Звезда̀та — родов прякор: къщата им била извън село и нощем светела в далечината като звезда. Лехчево (Михайловградско).

Звезделѝн *м* — мъжка форма срещу Звезделина. Рядко.

Звезделѝна *ж* — от Звезда и *-лина* от имена като Веселина, Магдалина, Севдалина. Брезе (Свогенско), р. 1925, Видин, р. 1929, Разград, р. 1932, 1946, Русе, Ихтиман, Алфатар (Силистренско).

Звездѐна *ж* — от Звезд(а)+*ена.* Искрец, Чибаовци (Свогенско), Негован (Софийско).

Звездѐнка *ж* — умалит. от Звездена. Бояна.

Звездѝца *ж* — умалит. от Звезда. Рядко.

Звѐздо *м* — мъжка форма от Звезда. Македония. **Звѐздов** *ф.*

Звездодѐница *ж* — от *звезда деница.* Струга, нар. песен.

Звездолѝна *ж* — вм. Звезделина. Калофер, р. 1962.

Звездомѝр *м* — новообразувано от *звезда* и *мир.* Рядко.

Звездомѝра *ж* — женска форма срещу Звездомир. Ново, рядко.

Звѐздьо *м* — успоредна форма на Звездо с меко окончание. **Звѐздев** *ф.* Дряново.

Звѐно *м* — от Зве(здо)+*но* (?)

Зверѝнски *ф* — от с. Зверино̀ (Врачанско). Враца.

Зверо̀в *ф* — от прякор *Зверо.* Брезник.

Звиница *м* — име от старобългарската история, възстановено по книжовен път. Синод. именник.

Звѝсков *ф* — от *звѝска* 'двегодишна овца'. Пловдив.

Звонимир *м* — хърватско име от *звон* и *мир.* Единичен случай, р. 1909.

Зво̀нски *ф* — от с. Звонци (Трънско в Югославия). Кюстендил.

Звънча̀ров *ф* — от *звънча̀р* '1. майстор на звънци; 2. овен със звънец'. Банско, Панагюрище, Пловдив.

Зга̀левски *ф* — от с. Згальово (Плевенско). Ловеч, Пловдив.

Згарлийски *ф* — от с. Згарлии (Величково, Пазарджишко). Пазарджик, 1917.

Зго̀нев *ф* — от диал. *сгон* 'ловна хайка' (?) Шумен.

Згорѝградски *ф* — от с. Згориград (Врачанско). Враца.

Згрипа̀ров *ф* — според семеен спомен: дядото бил слуга на гръка Згрипаридис в Тракия и оттам му излязло името. Асеновградско.

Згу̀ра[1] *ж* — женска форма срещу Згуро. Сливен, Ивайловградско, Пловдив, р. 1878, Свищов (от Благоевградско).

Згу̀ра[2] *м* — разновидност на Згуро. Смолян, Бургас. **Згу̀ров** *ф.*

Згура̀н *м* — от Згур(о)+*ан.* Райково (Смолянско), 1720.

Згу̀ре или ***Згу̀рьо** *м* — успоредна форма на Згуро с меко окончание. **Згу̀рев** *ф.* Ардинско, Асеновградско, Болград, 1877, София, 1887, Златарица (Еленско), Търново.

Згурѝев и **Згурѝов** *ф* — от *згурѝя, сгурѝя.* Самоков, Долна махала (Самоковско).

Згурѝш *м* — от Згур(о)+*иш.* Разложко, нар. песен.

Згỳро *м* — от гр. σγουρός 'къдрав, къдрокос'. Михалково (Девинско). **Згỳров** *ф.* Смолян, Чепеларе. **Згуровски** *ф.* Хвойна (Асеновградско).

Згю̀ра *ж* — видоизменено от Згура[1]. Нова Загора, р. 1886.

Здѐнка *ж* — чешко име Zdenka. Единичен случай.

Здрàва *ж* — „модерна" форма на Здравка. Рядко.

Здрàве *м* — от *здрàве*. Рядко. **Здрàвев** *ф.* Щип.

Здравелѝн *ф* — псевдоним.

Здравѐна *ж* — от *здрав(е)+ена.* Луково (Свогенско), Подгумер (Софийско).

Здрàвец *м* — от растението *здрàвец*. Рядко.

***Здравѐя** *м* — разширено от Здраве. **Здравѐев** *ф.* Цариброд, 1900.

Здравѝна *ж* — от Здрав(а)+*ина*. Рядко.

Здрàвка *ж* — от прилаг. *здрàва* — пожелателно име за здраве.

Здрàвко *м* — успоредна форма на Здравка. Главно ЗБ, типично за Кюстендилско. **Здрàвков** *ф.*

Здрàвчо *м* — разновидност на Здравко или от растението *здрàвец*. Чирпан, Кюстендил. **Здрàвчев** и **Здрàвчов** *ф.* Чирпан, Пещера, Витановци (Пернишко).

Здрàвчин *ф* — вм. Здравкин, от Здравка. Падеш (Благоевградско).

Здрàвьо *м* — успоредна форма на Здраве. Синод. именник.

Здребечков *ф* — от диал. **здребче* 'жребче'. Варна.

Здрѐйко *м* — от диал. *здрѐя* 'зрея'; вж. Зрейко. **Здрѐйков** *ф.* Булгаркьой (Гърция).

Здролов *ф.* Самоков (македонци).

Здронов *ф.*

Здругалов *ф.* Варна, 1940.

Зебѝлев *ф* — от диал. *зибил, зебѝл* 'място, дето дават на пътници вода за благодеяние' (ар.-тур. zebil). Устово (Смолянско), 1917.

Зебрев *ф.* Пловдив.

Зѐвка *ж.* Казанлък, 1958.

Зѐгов *ф* — вм. Дзегов.

Зеерѝйски *ф* — от диал. **зеерѝя* 'който има (много) зеере, зърнени храни' (от ар.-тур. zahire). Михайловград.

Зѐйков *ф* — от прякор *Зѐйко* 'зяпльо' (?) Костурско.

Зѐков *ф* — разновидност на Зейков. Костурско, Пещера.

Зеленгòров *ф* — от прякор *Зелѐн-Гòро.* Свищов.

Зеленѝшки *ф* — от някое заселище Зеленик, Зеленика, Зеленище. Дългоделци (Ломско).

Зелѐнков *ф* — от прякор *Зелѐнко, Зелѐния* 'недозрял, „зелен" човек' (?) Багренци (Кюстендилско), Елин Пелин, Берковица, Миланово (Свогенско), Скравена (Ботевградско), Етрополе, Плевен, Пловдив, Горна Оряховица (гроб), Бургас, Светлина (Грудовско), Самоков.

Зелѐнов *ф* — от *зелѐн* в смисъл с 'детински ум и темперамент'; срв. Зеленков. Смолян (помак), Стара Загора, Пловдив.

Зеленогòров и **Зеленогòрски** *ф* — от *зелѐна горà* (навярно псевдоним). Плевен, 1880, Садовец (Луковитско), Смолско (Пирдопско), Сопот.

Зеленогрàдски *ф* — от с. Зелени град (Трънско).

Зеленодрѫвски *ф* — от колиби Зелено дърво (Габровско). Габрово, 1900, Балчик.

Зелѐнски *ф* — разновидност на Зеленов. Лесидрен (Тетевенско).

Зелѐнчев *ф* — от прякор *Зелѐнчо*; вж. Зеленков. Пещера.

Зѐлков *ф* — от прякор *Зѐлко*, 'който се храни с градински или див зеленчук; който лесно си намира храна' (?) Айтос, Пловдив, Сопот, Търново, Силистра, Орехово, 1893, Кнежа, 1908.

Зѐлма *ж* — навярно от името на шведската писателка Selma Lagerlöf; срв. Селма. Пловдив, р. 1929.

Зѐлнико *пр* — от *зѐлник.* Кюстендил.

Зѐлчев *ф* — разновидност на Зелков. Ямбол.

Зелѝмов и **Зелѝнов** *ф* — видоизменено от Зулямов под влияние на *зеле* (?) Пазарджик, Пловдив.

Зембàрски *ф* — от диал. **зембàр* 'резбар' (тур. zımbacı). Троян, 1893.

Земедѐлски *ф* — от *земедѐлец* (навярно превод на Чифчиев). Шумен.

Земляков *ф* — руско фамилно име. Пловдив, 1949.

Земриев *ф.* Плевен, 1900.

Зѐна *ж* — съкрат. от Зеновия. Правда (Горнооряховско), 1908, Русе, 1936.

Зѐнгелеков и **Зѐнгилеков** *ф* — може би някаква разновидност на Зенгинов. Кукуш.

Зенгѝнов *ф* — от диал. *зенгѝн* 'богаташ' (тур. zengin). Карнобат, Карнобатско, Ямболско, Лом.

Зенгѝров *ф* — от Зенгинов с дисимилация на второто *н*.

Зенелов *ф.* Благоевградско.

Зеница *ж* — от рус. *зенѝца* 'гледец на окото, зеница' или умалит. от Зена. Пловдив, р. 1904.

Зѐнко *м* — умалит. от Зено. **Зѐнков** *ф.* Русе, 1936.

Зѐно *м* — съкрат. от Зенови. **Зѐнович** *ф.* Бургас, 1927.

Зенòви *м* — вм. Зинови.

Зенòвия *ж* — вм. Зиновия. Сланотрън (Видинско).

Зеновлиев *ф.* Севлиево.

Зѐпа *ж* — навярно от стари албански преселници в Търновско. Лясковец, Сушица (Горнооряховско).

Зѐрдев *ф* — от диал. *зерде* 'сладкиш от варен ориз' (пер.-тур. zerde). Прилеп.

Зерѝн *м* — съкрат. от Заерин. **Зерѝнов** *ф*. Пирдопско.

Зерѝнка *ж* — съкрат. от Заеринка. Негован (Софийско).

Зѐрко *м* — умалит. от Зеро. **Зѐрков** *ф*. Лом.

Зерлѝев *ф* — от пер.-тур. zerli 'златен' (?) Санданско.

Зѐро и ***Зѐрьо** *м* — от пер.-тур. zer 'злато'; срв. Алтъна, Алтънко. **Зѐров** и **Зѐрев** *ф*. Горно Броде (Сярско).

Зет *ф* — от *зет* (бащата бил приведен зет). Гурково (Ботевградско). **Зѐтов** и **Зѐтев** *ф*. Драгошиново (Самоковско), Самоков.

Зефѝр *м* — вм. Зафир. **Зефѝров** *ф*. Провадийско.

Зефѝра *ж* — вм. Зафира.

Зѐфов *ф* — албанско фамилно име. Пловдив, 1949.

Зехѝрев, **Зехѝров** и **Зехѝрски** *ф* — от диал. *зехѝр* 'отрова; ядове' (пер.-тур. zehir). Айтос, 1900, Калофер, Търново.

Зехтинджѝев *ф* — от *зехтинджѝя* 'търговец на зехтин'. Банско, Благоевград.

Зехтѝнков *ф* — от прякор *Зехтѝнко* 'любител на зехтин или нещо подобно'.

Зехтѝнов и **Зехтѝнски** *ф* — от *зехтин*. Варна, Пловдив.

Зѐчович *ф* — може би вм. *Зетчович, син на зетчето (?) Плевен.

Зѝберов *ф* — от нем. Silber 'сребро' с изпадане на *л* (?) Павликени — голям род.

Зибилянов *ф* — от диал. **зибилян* 'съсипник'. Варна.

Зивинѝя *ж*. — може би видоизменено от Девиния. Върщец, р. 1885.

Зиврапа̀нов *ф* — от диал. *зиврапа̀н* 'мижав, зивър човек' (?) Якоруда.

Зѝвриков *ф* — от *Зиврев с вмъкнато *ик*, а то от диал. *зѝвър* 'който има слаби очи, мижав'. Панагюрско, Пловдив.

Зѝгаров *ф* — вм. Дзигаров. Пазарджик (от Ракитово).

Зигленов *ф*. Плевен.

Зигфрид *м* — нем. Siegfried, навярно от името на героя на Песен за нибелунгите. Единичен случай, р. 1915.

Зида̀ров и **Зида̀рски** *ф* — от *зида̀р* (или превод на Дюлгеров). Чирпан, 1893, Павликени и др.

Зѝзо *м* — от Зисо с озвучаване на *с* в *з*. **Зѝзов** *ф*. Ресен (Македония), Пазарджишко.

Зѝко *м* — от *Зиско (а то от Зисо) с изпадане на *с* (?) **Зѝков** *ф*. Петрич, 1917.

Зѝкол и **Зѝкул** *м* — от Зик(о)+*ол*, *ул*. **Зѝколов** и **Зѝкулов** *ф*. Карнобат (каракачанин), Асеновград, Сливен.

Зиллѝев *ф* — от пер.-тур. zilli 'със звънец' (според местно обяснение — имал куче със звънец). Шумен.

Зѝмба *ж* — съкрат. от Зимбюла. Бр. Миладинови.

Зимбѝл *м* — вм. Зюмбюл. Вайганд, Синод. именник.

Зимбѝлев *ф* — вм. Зюмбюлев или от диал. *зимбѝл* 'плетена от папур торба' (ар.-тур. zembil). Либяхово (Гоцеделчевско), Разложко, Враждебна (Софийско).

Зимбю̀ла *ж* — вм. Зюмбюла.

Зимнов *ф*.

Зѝмов *ф* — може би съкрат. от Заимов. Подвис (Карнобатско), Силистра, 1893.

Зимпаро̀в и **Зимпарѐв** *ф* — от диал. *зимпарѐ* 'женкар, земпаре' (пер.-тур. zampara). Дряново, 1917, Търново.

Зѝмски *ф* — може би вм. *Заимски; вж. Зимов.

Зѝна *ж* — съкрат. от Зинаида или Зиновия. Г. Шивачево (Сливенско), Бургас.

Зинави *м* — грешка вм. Зинови (?) Пловдив, р. 1921.

Зинаѝда *ж* — гр. Ζηναΐς, ΐδος 'божествена като Зевс'. Свищов, Русе, Берковица, Нова Загора.

Зѝнгерски *ф* — от нем. Singer 'певец' (?) Бабяк (Разложко), Брезово (Пловдивско).

Зѝнка *ж* — умалит. от Зина. Мъглен (Айтоско), Калугерово (Ботевградско), Пиперково (Свищовско).

Зѝнко *м* — умалит. от Зино. **Зѝнков** *ф*. Твърдица (Сливенско), Обидим (Благоевградско).

Зѝно *м* — съкрат. от Зинови. **Зѝнов** *ф*. Босилеград, 1917, Пловдив.

Зино̀ви и **Зино̀вий** *м* — гр. Ζηνόβιος 'божествен, зевсовски живот' — име на календарски светия. Кюстендилско, Брезнишко, Радомирско. **Зино̀виев** *ф*.

Зино̀вия *ж* — гр. Ζηνόβια, женска форма от Зинови — име на календарска светица. Рядко.

Зѝньо *м* — съкрат. от Зинови. Старозагорско. **Зѝнев** *ф*. Вардим (Свищовско), Търново.

Зипа̀лов *ф* — „градска“ форма на Дзипалски.

Зѝпов и **Зѝпев** *ф* — вм. Дзипов, Дзипев. Пловдив.

Зиралѝйски *ф* — вм. Дзиралийски. Враца.

Зѝри и ***Зѝро** *м* — вм. Дзири. **Зѝрев** и **Зѝров** *ф*. Пловдив, Грудово.

Зѝси *м* — от Зисо с меко окончание (вм. *Зисьо). Търново, 1897, Варна, 1940. **Зѝсев** *ф*.

Зѝсо *м* — гр. Ζῆσος' да живее'. Варна, София, 1897. **Зѝсов** *ф*. Русе, 1900, Варна, Пловдив, Карнобат, Велинград, Галище (Македония), Крушево (Македония).

Зихѝрев *ф* — вм. Зехирев.

Зѝца *ж* — съкрат. от Зоица. Русе.

Злàка *ж* — от Златка с изпадане на *т*. Пловдив.

Злакỳчки *ф* — от с. Злакучене (Пазарджишко) или от Злокучане (Самоковско). Самоков.

Злàкьо *м* — от Златьо с преход на *т'* в *к'*. Ботевград, Ботевградско. **Злàкьов**, **Злàкев** и **Злàкьовски** *ф*.

Злан *м* — съкрат. от Златан. Неврокопско, 16 в.

***Злàнко** *м* — съкрат. от Златанко или видоизменено от Златко. **Злàнков** *ф*. Ботевград, Казанлък. **Злàнковски** *ф*. Ботевград. **Злàнката** *пр*. Ботевград.

Злат *м* — от старинно *злат* 'златен'. Ботевград, Ботевградско. **Злàтов** *ф*.

Злàта *ж* — женска форма срещу Злат. Главно ЗБ. **Злàтин** *ф*. Михайловград.

Златàн *м*—от Злат+*ан*. Типично за Пирдоп. **Златàнов** *ф*. Пирдоп, Панагюрище. **Златàнски** *ф*. Елин Пелин.

Златàна *ж* — женска форма от Златан. Сливен, Ямбол.

Златàнка *ж* — умалит. от Златана. Понор (Свогенско).

Златàнко *м*—умалит. от Златан. Н. Геров.

Златàра *пр* — от професията *златàр*. Ботевград. **Златàров** и **Златàрев** *ф*. Нарядко из цялата страна. **Златàрски**[1] *ф*.

Златàрски[2] *ф* — вм. *Златаришки, от с. Златарица (Еленско). Търново.

Златèна *ж* — от Злат(а)+*ена*. Етрополски манастир, 1648.

Злàти *м* — североизточна форма на Златьо. **Злàтев** *ф*.

Златибòрка *ж* — от Златибор в Югославия; през Втората световна война бащата бил там. Долни Богров (Софийско), р. 1945.

Златѝйски *ф* — от областта Златия (Ломско). Кнежа.

Златѝл *м* — от Злат, Злат(ьо)+*ил*. **Златѝлов** *ф*. Дъбовец (Свиленградско), Попско (Ивайловградско), Кърджали, Здравец (Търговишко).

Златимѝр *м* — новоизмислено име. Варна, р. 1956.

Златѝн *м* — от Злат, Злат(ьо)+*ин*. Пещера, Варна. **Златѝнов** *ф*. Дряново. **Златѝнски** *ф*. Гега (Петричко).

Златѝна *ж* — от Злат(а)+*ина* или женска форма срещу Златин. Чирпан, Търново.

Златѝнка *ж* — умалит. от Златина.

Златѝнчо *м* — умалит. от Златин. **Златѝнчев** *ф*.

Златислàва *ж* — новостъкмено име. Ямбол, р. 1958.

Златѝца *ж* — от Злат(а) +*ица*. Баня (Разложко), р. 1878, Горно Озирово (Берковско), р. 1905, 1924.

***Златѝч(о)** *м* — умалит. от Злати, Златьо. **Златѝчев** *ф*. Твърдица (Сливенско), Пловдив.

Златѝшки *ф* — от град Златица или от областта Златия (Ломско). Враца.

Златѝя *ж* — от Злат(а)+*ия*. Равно поле (Елинпелинско).

Злàтка *ж* — умалит. от Злата. На разни места из страната.

Злàтко *м* — умалит. от Злат, Златьо. **Злàтков** *ф*.

Злàтна *ж* — от прилаг. *злàтна* — нова форма срещу Злата. Шумен, р. 1923.

Златнатèнджеров *ф* — от прякор *Злàтната тèнджера* (имал тенджера със злато или нещо подобно). София.

Златобрèзов *ф*. Варна, 1940.

Златовèст *м* — навярно кръстоска от Златьо и Благовест (?) Варна, р. към 1905.

Златозàр *м* — новостъкмено име. Русе, р. към 1945, Варна, р. 1956, Нова Загора, р. 1960.

Златозàрка *ж* — женска форма срещу Златозар. Бургас, 1905, Русе, р. 1917.

Златòй *м* — от Злат+*ой*. Вайганд, Синод. именник.

Златолѝна *ж* — новостъкмено име от Злата и Ангелина, Магдалина или друго някое име. Луковит, р. 1965.

Златослàв *м* — новостъкмено име. Пещера, р. 1962.

Златоỳстов *ф* — от *златоỳст*, превод на гр. Хрисостомов. Бургас, 1900, Варна.

Златоцвèт *м* — превод на гръцко Хрисант. Варна, р. към 1945.

Златоцвèта *ж* — женска форма срещу Златоцвет. Варна, р. 1957, София, 1948.

Златỳй *м* — успоредна форма на Златой. Вайганд.

Злàтьо *м* — разширено от Злат. На разни места из страната. **Злàтев** и **Злàтевски** *ф*.

***Злàчо** *м* — от *Златчо с изпадане на *т*. **Злàчов** *ф*. Перущица, 1893.

Злюгевски *ф* — може би от с. Злогош (Кюстендилско). Стара Загора.

Злокỳченски *ф* — от с. Злакучене (Пазарджишко). Ветрен (Пазарджишко).

Злочестѝев и **Злочестѝйски** *ф* — от прякор *Злочестѝята*. Михайловград.

Злъ̀чкин *ф* — от псевдоним *Злъ̀чкин*, а то от *злъч*. София.

Змарàйца *ж* — видоизменено от Смарайда (?) Враца.

Змарядѝ *ж* — от Смарайди с премет на йотацията. Виница (Варненско).

Змèйко *м* — умалит. от Змейо. Дебърско. **Змèйков** *ф*. Ребърково (Врачанско), Търново, Шумен, Варна (македонец), Скопско.

Змèйо *м* — заклинателно име: да не му вредят змейове и змии; срв. Вълко. Софийско. **Змèев** *ф*. Малък чифлик и Шереме-

тя (Търновско), Тутракан (голям род), Русе. **Змѐйски** *ф.* Малък чифлик, Русе, 1900, Бистренци (Беленско).

Змѐя и **Змѐят** *ф* — от прякор *Змѐя.* Котел.

Змия̀ро *пр* — а) лекувал с мехлем ухапани от змии; б) ловил и драл змии. Блатешница (Радомирско). **Змия̀ров** *ф.* Блатешница, Ярославци (Брезнишко), Кюстендил, Станке Димитров, Самоков, Плевен. **Змия̀ровци** — род в Брягово (Първомайско).

Змия̀та *пр.* Каблешково (Поморийско).

Зна̀ев *ф.* Тутракан.

***Знайен** *м* — пожелателно име: да бъде знаен, известен, прочут. **Знайѐнов** *ф.* Русе.

Знайников *ф.* Може би измислено от Вазов.

Знамен *м* — от диал. *зна̀мен* 'знаме' или еднакво по значение със Знайен. **Знаменов** *ф.* Асеновград (гроб), Варна, Ксанти. **Знаменски** *ф.* Сливен.

Знамена *ж* — женска форма срещу Знамен. Синод. именник.

Знеполски *ф* — от областта Знеполе (Трънско).

Зо̀бев *ф* — може би нарочно видоизменено от Зорбев. Пловдив.

Зогов *ф* — албанско име. Брацигово, 1960.

Згра̀ф[1] *м* — от гр. ζωγράφος 'живописец'. Вайганд, Синод. именник. Богьовци (Софийско), р. 1929. **Зогра̀фов**[1] *ф.*

Зогра̀ф[2] *ф* — стара форма на Зографов[2]. Кочериново (Станкедимитровско), 1893.

Зогра̀фа *ж* — женска форма от Зограф[1]. Търговище, р. 1915.

Зографѝна *ж* — от Зограф(а)+*ина.*

Зогра̀фка *ж* — умалит. от Зографа. Михайловград, р. 1926.

Зогра̀фов[2] *ф* — от професия *згра̀ф.* Битоля, Кюстендил, Панагюрище.

Зо̀зиков *ф* — от Зозев с вмъкнато *ик.* Долна махала (Карловско), Пловдив.

Зо̀зьо *м* — от Зойо с детско повтаряне на първата сричка. **Зо̀зев** *ф.*

Зой *ж* — гр. Ζωή 'живот'. Айтос.

Зойца *ж* — от Зо(и)+*ица.* Пещера, Банско, Сливен, Казанлък, Виница (Варненско). **Зойцов** *ф* — по бабино име. Виница.

Зойчка *ж* — умалит. от Зоица. **Зойчкин** *ф.* Пещера.

Зо̀йка *ж* — умалит. от Зоя.

Зо̀йна *ж* — от Зой(я)+*на.* Пазарджишко.

Зо̀йно *м* — от Зой(о)+*но,* както Стойо и Стойно, Койо и Койно. **Зо̀йнов** *ф.* Пещера, Белоградчик.

Зо̀йо *м* — мъжка форма от Зоя. **Зо̀ев** *ф.* Карлово, Асеновград, Харманлии, Ямбол, Горубляне (Софийско). **Зо̀евски** *ф.* Габрово, 1908.

Зо̀йче *м* — умалит. от Зойо. **Зо̀йчев** *ф.* Прилеп, 1917.

Зо̀ке *м* — успоредна форма на Зоко с меко окончание. **Зо̀кев** *ф.* Пловдив.

Зо̀ко *м* — от Зойо с друго окончание, както Нако и Найо, Цоко и Цойо, Пеко и Пейо. Стара Загора. **Зо̀ков** *ф.* Попско (Ивайловградско).

Зола̀мски *ф* — вм. Зуламски.

Золѐйкин *ф* — може би псевдоним.

Зо̀лко *м* — умалит. от Зольо, Золо. **Зо̀лков** *ф.* Разградско, Русе.

***Зо̀ло** *м* — от Зольо с твърдо окончание (?) **Зо̀лов** *ф.* Враца, 1960.

Золотинка *ж* — от рус. *золото* 'злато'. Видин, р. 1936.

Золотницки *ф* — руско фамилно име. Шумен, 1940.

Золо̀тов *ф* — порусена форма от Златев; вж. Золотович. Стара Загора, 1884.

Золо̀тович *ф* — според семеен спомен: Иван Златин от Калофер търгувал с добитък с Измаил; руският паспортен чиновник го преименувал „за по-хубаво" на Золотович. Калофер, 1870, Цариград.

***Зо̀льо** *м* — от Зойо с преход на *й* в *л'* (?) **Зо̀лев** *ф.* Тетевен. **Зо̀льовец** — чешма в Етрополе.

Зо̀на *ж* — от Зоя с друго окончание, както Дона и Доя, Бона и Боя. Михайловград, Русе.

Зо̀нго *м* — от Зонко с озвучаване на *нк* в *нг.* **Зо̀нгов** *ф.* Звъничево (Пазарджишко).

Зо̀не *м* — югозападна форма на Зоно. **Зо̀нев** *ф.* Брезник.

Зо̀нка *ж* — умалит. от Зона. Пещера, Пазарджик, Костенец, Главановци, Копиловци (Михайловградско), Русе.

Зо̀нко *м* — умалит. от Зоно. **Зо̀нков** *ф.* Варна.

Зо̀но *м* — мъжка форма от Зона. **Зо̀нов** *ф.*

Зо̀нчо *м* — умалит. от Зоно. Заселе (Своrенско). **Зо̀нчов** *ф.*

Зопотя̀лов *ф* — от рум. zopotésc 'сновà, шетам, скитам'. Сомовит.

Зо̀ра[1] *ж* — от *зора̀* или съкрат. от Зорница; срв. Звезда, Деница. Кюстендил, р. 1876, 1894, Свогенско; нарядко из цялата страна.

Зо̀ра[2] *м* — западна форма на Зоро. Радомир, 1908.

Зора̀н *м* — от Зор(о)+*ан.* Рядко.

Зо̀рбалиев *ф* — от пер.-тур. zorbalı 'насилнически'. Пловдив.

Зо̀рбев *ф* — от пер-тур. zorba 'насилник; непокорен'. Русе.

Зо̀рвоз и **Зорвозов** *ф* — гръцко фамилно име на заселник във Враца.

Зо̀рѐ *м* — югозападна форма на Зоро. **Зо̀рѐв** *ф.* Перник.

Зорѐпски *ф* — от диал. *зурѐп* 'упорит, бикоглав'. Луковит (гроб).

Зорзòпов *ф* — разновидност на Зарзопов. Пазарджик.

Зòри *м* — разновидност на Зорьо.

Зорѝн *м* — от Зор(о), Зор(ьо)+*ин*. Вършец, Луковит (цигани).

Зорѝна *ж* — от Зор(а)+*ина*. Михайловград.

Зорѝца *ж* — от Зор(а)+*ица*. Своге, р. 1920, 1933, Церово (Свогенско), Трънско.

Зòрка *ж* — умалит. от Зора. На разни места из страната.

Зòрко *м* — умалит. от Зоро, Зорьо. **Зòрков** *ф*. Ставерци (Ореховско).

Зорнѝца *ж* — от звезда *Зорнѝца*. Русе, р. 1867, Свищов, 1893, Шумен, Плевен, Преславско, Елин Пелин.

Зорнѝчка *ж* — умалит. от Зорница. Кътина (Софийско), р. 1960.

Зòро *м* — мъжка форма от Зора. **Зòров** *ф*. Русе, 1900, Две могили (Беленско), 1917, Пещера, Миланово (Свогенско). **Зòровски** *ф*. Кнежа.

Зортев *ф*. Гоце Делчев.

Зорỳн *м* — от Зор(о)+*ун*. **Зурỳновци** (**Зорỳновци**) — род в Пилашево (Първомайско).

Зòрчо *м* — умалит. от Зоро, Зорьо. **Зòрчов** *ф*. Горна Гнойница (Ломско), Литаково (Ботевградско).

Зòрьо *м* — успоредна форма на Зоро с меко окончание. Шумен. **Зòрев** *ф*. Цар Крум (Преславско), Шумен.

Зòря *ж* — от Зора с меко окончание. Русе, 1936.

Зòсим *м* — гр. **Ζώσιμος** 'препасан'. Бургас. **Зòсимов** *ф*. Етрополе.

Зòсима *ж* — женска форма срещу Зосим. Синод. именник.

Зòсимка *ж* — умалит. от Зосима. Синод. именник.

Зòтико *м* или *ж* — от гр. **ζωτικός** 'жизнен'. Дебърско.

Зòтко *м* — съкрат. от Зотико. **Зòтков** *ф*. Пловдив.

Зòто *м* — декомпозирано от „умалителното" Зотко. **Зòтов** *ф*. Варна, Калчево (Ямболско), Пловдив, Кучево (Моравско), Дол. Богров (Софийско).

Зòтьо *м* — успоредна форма на Зото с меко окончание. **Зòтев** *ф*. Стралджа (Ямболско).

Зòчка *ж* — умалит. от Зоя или женска форма от Зочо. Типично за Сливен.

Зòчо *м* — от *Зотчо, умалит. от Зото. Нова Загора.

Зòя *ж* — побългарена форма на Зой. Главно ЮИзБ и Македония. **Зòин** *ф*. Казанлък. **Зòйнски** *ф*. Чепеларе.

Зрèйко *м* — от зрея — пожелателно име: да порасне и узрее (?) **Зрèйков** *ф*. Пловдив.

Зрѝно *м* — съкрат. от Заерин (?) **Зрѝнов** *ф*. Беброво (Еленско), Горна Оряховица, Търново.

Зрънцето *пр* — от *зрънце* 'упорит, опак човек'. Бела Слатина.

Зрънчев *ф* — от прякор *Зрънчо* (бил дребен на ръст и много упорит). Благоевград, Кюстендил.

Зỳбев *ф* — разновидност на Зъбов. Поибрене (Панагюрско), Пазарджик.

Зуберов *ф*. Ловеч.

Зуганов *ф*. София, 1906.

Зỳза *ж* — от Суса, Сусана с озвучаване на с в з. София, р. 1930.

Зỳзев *ф* — от рум. Zuze, далечно видоизменение от Георги. Русе.

Зуйбаров *ф* — може би някакво видоизменение на Зъбаров. Самоков, 1900, Шумен. 1893.

Зỳйо *м* — успоредна форма на Зойо с *у* вм. *о*. **Зỳев** *ф*. Пловдив, Шумен.

Зулàмски *ф* — вж. Зулямски.

Зуликàрски *ф* — от пер.-тур. zulümkâr 'потисник, насилник'. Бели Искър (Самоковско).

Зулямът *пр* — от ар.-тур. zulâm 'угнетен човек, бедняк'. Плевен. **Зулямов** и **Зулямски** *ф*. Плевен.

Зумбỳль *м* — вм. Зюмбюл. Пещера, нар. пес.

Зумбỳлка *ж* — от Зюмбулка със затвърдяване. Дол. Богров (Софийско).

Зумпал *пр* и *ф* — от тур. диал. zumbul 'строен, висок'. Панагюрище, 1894. **Зумпалов** Панагюрище, Пловдив, Русе.

Зунгурлиев *ф*. Просечен (Драмско), Пазарджик.

Зунѝка *ж* — от Зон(а) + *ика*. Петърч (Софийско), р. 1939.

Зỳнка *ж* — успоредна форма на Зонка с *у* вм. *о*. Казанлък.

Зỳнко *м* — мъжка форма от Зунка. **Зỳнков** *ф*. Гоцеделчевско.

Зỳра *ж* — успоредна форма на Зора с *у* вм. *о*. Н. Геров.

Зуринèнски *ф* — вм. *Звериненски (от с. Зверино, Врачанско). Враца.

Зỳрко *м* — умалит. от Зурьо. **Зỳрков** *ф*. Бургас, Пловдив, Елена.

Зỳрлев *ф* — от прякор *Зỳрльо* 'човек с издадени напред устни и челюсти'. Варна, Шумен.

Зурлов *ф* — разновидност на Зурлев.

Зурмалов *ф*. Поморие.

Зỳрьо *м* — успоредна форма на Зорьо с *у* вм. *о*. **Зỳрев** *ф*. Севлиево (гроб).

Зỳря *ж* — видоизменено от Зора (?) Бр. Миладинови.

Зỳхтев *ф*. Стара Загора.

Зъбàрев и **Зъбàров** *ф* — от *зъбàр* 'лечител на зъби'. Габрово.

Зъбльов *ф* — от прякор *Зъбльо* 'зъбест човек'. Благоевград.

Зъбов *ф* — от *зъб* в някакво преносно значение. Пирот, Стара Загора, 1900, Чирпан, 1927, Пловдив, Враца.

Зъбчев *ф* — от *зъбче*; срв. Зъбов. Благоевград.

Зъбчето *пр* — имал златен зъб.

Зъванджѝ *пр* — от тур. zıvancı 'майстор на чибуци и цигарета'. Сливен, 1878.

Зъзрев *ф*. Ново село (Троянско).

Зъмбаров *ф* — разновидност на Зембарски. Ивайловградско.

Зъмбев *ф* — от *замбà* 'дупчило, длето' (тур. zımba); срв. Замбев. Плевен.

Зъмката *пр* — от диал. *зъмка* 'змия, змийче'; срв. Змея, Змията. Котел. **Зъмков** *ф*.

Зъмчев *ф* — от прякор *Зъмчето*; вж. Зъмката. Пловдив, Плевен, Перник.

Зънгаров, Зънгъров и **Зънгарски** *ф* — разновидност на Зангаров. Пещера, Зетьово (Чирпанско), Врачанско.

Зънзов *ф*. Стара Загора.

Зърнев и **Зърньов** *ф* — от прякор *Зърньо*; вж. Зрънчев. Пловдив, Говедарци (Самоковско).

Зърноолу *ф* — от прякор *Зърното* вж. Зрънчев — с турско окончание. Шумен, 1900.

Зърънов *ф* — успоредна форма на Зарънов. Каварна.

Зюля̀мът *пр* — вм. Зулямът. Ловеч, 1878.

Зюмбѝла *ж* — вм. Зюмбюла. Елхово.

Зюмбѝлски *ф* — вм. Зюмбюлски. Летница (Ловешко).

Зюмбу̀лка *ж* — умалит. от Зюмбюла.

Зюмбю̀л *м* — от цветето *зюмбюл* (ар.-тур. sümbül). Кърджали, 1927. **Зюмбю̀лев** *ф*. Бургас, 1900. **Зюмбю̀лски** *ф*.

Зюмбю̀ла *ж* — женска форма срещу Зюмбюл. Грудовско, Ямбол.

Зюмбюля̀ *ж* — разновидност на Зюмбюла. Стара Загора.

Зя̀пката *пр* — от *зя̀пка* 'зяпльо, зяпач'. Котел. **Зя̀пков** *ф*. Котел, Горнянци (Зиляховско), Блатница (Балчишко), Варна, Карлово, Панагюрище.

И

Ибàгов *ф* — от *ибà го* — поради често повтаряне на тоя израз. Пазарджик.

Ибѝев *ф* — от *ибѝ я*; вж. Ибагов. Шумен.

Ибѝшев *ф* — от турско л. и. Ибиш. Пазарджик, 1900, Пещера, Пловдив, София, 1893.

Ибкювлиев *ф* — от някое село с подобно име. Разград.

Ѝбов *ф* — от Ибо, съкратено турско име от Ибро или Ибиш. Пловдив, 1900.

Ибошев *ф* — разновидност на Ибушев. Пазарджик.

Ибрèнов *ф* — вм. Ебренов. Крумово (Ямболско).

Ибришемджѝев *ф* — от диал. *ибришимджѝя* 'продавач или производител на ибришим'. Пловдив.

Ибришѝмов и **Ибришѝмски** *ф* — от *ибришѝм* 'копринени конци, коприна' (пер.-тур. ibrişim) — носел дрехи обшити с ибришим и сърма. Тетевен, 1860, 1960, Ямбол, Пещера, Стара Загора, Горнооряховско.

Ѝбров *ф* — от турско или циганско л. и. Ибро, съкрат. от Ибрахим. Горно Вършило (Ихтиманско), Пазарджик.

Ибушев *ф* — от видоизменено турско л. и. Гол. Белово, Церово (Пазарджишко), Пловдив, Стара Загора.

Ѝва[1] *ж* — женска форма от Иво. Трънско, Брезник; напоследък се среща у деца на разни места из страната.

Ѝва[2] *м* — западна форма на Иво. Трънско.

Иваело *м* — видоизменено от Ивайло. Бели извор (Врачанско), р. 1958.

Ивàйла *ж* — женска форма от Ивайло. Петревене (Луковитско), 1940, Локорско (Софийско), 1949, Червен бряг, 1952, Красно село, 1963.

Ивàйло *м* — име от среднобългарската история, възобновено сравнително неотдавна. **Ивàйлов** *ф*.

Ивалѝн *м* — от Иван и *-лин* от имена като Веселин, Велин, Калин и под. Шумен, р. 1959 (4), Враца, 1957.

Ивалѝнка *ж* — женска форма от Ивалин. Шумен, р. 1959 (2).

Ивàн *м* — от евангелско Ἰωάννης, старобългарско Іоанъ, от евр. „бог е милостив“ или „божия благодат“ — до неотдавна най-разпространено мъжко име из цялата страна. **Ивàнов** и **Иванòв**, **Ивàновски**, **Ивàнович** *ф*.

Ивàна *ж* — женска форма от Иван. Главно СИзБ.

Иванàки *м* — умалит. от Иван с гръцко *-аки*. Рядко, старо. **Иванàкиев** и **Иванàков** *ф*. Севлиево, Търново.

Ивàн-Асèн *м* — по името на среднобългарския цар Іоан-Асен Рядко.

Ивангелѝна *ж* — вм. Евангелина. Айтос.

Иванджѝйски *ф* — от с. Иванча (Търновско).

Иванджѝк *м* — умалит. от Иван с тур. -cik. **Иванджѝков** *ф*. Деветаки (Ловешко).

Иванджòв *ф* — от с. Иванча (Поповско). Алфатар (Силистренско).

Ивандỳшков *ф* — от Иванов Душков.

Иванèл *м* — видоизменено от Иван. **Иванèлов** *ф*. Брегово (Видинско), 1917.

Иванèта *ж* — от Иван(а) + *-ета* от имена, като Мариета, Анета. Търговище, р. 1957.

Иванѝ *ж* — от Ивана с гръцко окончание. Търново (гроб), Горна Оряховица, р. 1894.

Иванѝка *м* — успоредна форма на Иваница[1], Тутракан, 1893.

Иванѝл *м* — от Иван + *ил*. Вайганд, Синод. именник.

Иванѝца[1] *м* — от Иван + *ица*; срв. Стоица, Кирица, Йоница. Свищов, Русе, 1897, Никополско, Орехово. **Иванѝцов** *ф*.

Иванѝца[2] *ж* — от Иван(а) + *ица*. Шумен, р. 1885, Плевен, Севлиево, София, р. 1921.

Иванѝчка *ж* — умалит. от Иваница[2]. Разград, Шумен, Севлиево, Габрово, Карлово, Ямбол.

Ивàнка *ж* — женска форма от Иван (без да се схваща като умалително от Ивана). Из цялата страна. **Ивàнкин** *ф*.

Ивàнко *м* — умалит. от Иван. Рядко. **Ивàнков** *ф*.

Иваноѝл и **Ивануѝл** *м* — кръстоска от Иван и Емануил. Шумен, р. 1959, 1960.

Ивантѝя *ж* — разширено от Иванка. Свищов (гроб).

Иванȳш или **Иванȳша**[1] *м* — от Иван + *уш* (*уша*). **Иванȳшев** *ф.* Заграждден (Никополско).

Иванȳша[2] *ж* — от Иван (а) + *уша*. Горнооряховско, Уровене (Врачанско).

Иванȳшка *ж* — умалит. от Ивануша. **Иванȳшкин** *ф.*

Ивàнчелиев *ф* — от диал. *ивàнчелия* 'жител на с. Иванча (Търновско)'. Горна Оряховица.

Ивàнчо *м* — умалит. от Иван; в миналото било характерно за по-заможните хора. **Ивàнчев** *ф.* Главно ЮЗБ. **Ивàнчов** *ф.* Ботевград, Софийско, Никополско. **Ивàнчовски** *ф.* Дряново, Ботевград. **Ивàнчовлу** *ф* — (с турско окончание) Павликени.

Ивàц *м* — име от среднобългарската история. Ново, рядко.

Ивàшко *м* — от Ива(н) + *шко*. Вайганд, Синодал. именник.

Ѝвга *ж* — кръстоска от Иван и Гана или нещо подобно. Враца, р. 1958.

Ивелѝн *м* — кръстоска от Иван и Евелин или друго име на *-лин*. Шумен, р. 1959 (5), Толбухин, р. 1955, 1957 (2), 1958, 1958 (3), Варна, р. 1956, Нова Загора, р. 1960, Дряново, р. 1962.

Ивелѝна *ж* — вм. Евелина или мъжка форма срещу Ивелин. Плевен, р. 1934, Шумен, р. 1959 (8).

Иверèнски *ф* — от тур. iyi veren 'който дава добре'. Пловдив.

Ивèт *ж* — вм. Ивета.

Ивèта *ж* — фр. Yvette. Ново, рядко. Луковит, р. 1963, 1964, Разград, р. 1965.

Ивидер *м.* Тополовград, 1906.

Ивѝл *м* — от Ив(о) + *ил*. **Ивѝлов** *ф.* Лъджанкьой (Дедеагачко), Пловдив.

Ивиѝна *ж* — навярно кръстоска от Ивана и Яна. Шумен, р. 1959.

Ѝвка *ж* — умалит. от Ива или женска форма от Ивко. Брезнишко.

Ѝвко *м* — умалит. от Иво. Алдомировци (Сливнишко), 1864, Ботевградско, Софийско. **Ивков** *ф.* Ботевградско, Софийско, Трънско, Цариброд, Соволяно (Кюстендилско).

Ѝво *м* — съкрат. от Иван. Главно ЗБ (може би под влияние на сръбското Иво), а напоследък на разни места из страната. **Ѝвов** *ф.*

Иволека *ж.* Единичен случай, р. 1923.

Ивòн *ж* — вм. Ивона. Михайловград, р. 1959.

Ивòна *ж* — фр. Yvonne. Ново, рядко.

Ивония *ж* — разширено от Ивона. Кюстендил, р. 1958.

Ивослàв *м* — от Иво, Иван и Слави. Красно село, р. 1963.

Ивтѝм, Ивтѝмко *м* — вм. Евтим. Н. Геров.

Ѝвчо *м* — умалит. от Иво. Рядко. **Ѝвчев** *ф.* Дрен (Радомирско), Русе.

Ѝга *м* — западна форма на Иго. Трънско, Брезнишко. **Ѝгов** *ф.*

Игѝмов *ф.* Самоков.

Иглèна *ж* — видоизменено от Иглика. Друган (Радомирско).

Иглѝда *ж* — кръстоска от Иглика и Аглида. Михайловград, 1882. Вършец, Лехчево (Михайловградско), Трън.

Иглѝка *ж* — от цветето *иглѝка*. Главно Софийско. **Иглѝкин** *ф.* Бистрица (Софийско).

Иглѝко *м* — мъжка форма срещу Иглика. **Иглѝков** *ф.* Церова кория (Търновско), Пловдив, Кърджали.

Иглѝчина *ж* — от диал. *иглѝчина* 'иглика'. Н. Геров.

***Ѝгло** и ***Ѝгльо** *м* — видоизменено от Иглико или от Игно, Игньо. **Ѝглов** и **Ѝглев** *ф.* Ардинско (помаци).

Ѝгна *ж* — съкрат. от Игната. Брезнишко, Никопол, 1876, Луковит, 1891, Сърнево (Грудовско).

Игнàт (и **Ѝгнат**) *м* — съкрат. от Игнати. Главно ЗБ. **Игнàтов** и **Игнàтовски** *ф.*

Игнàта *ж* — женска форма от Игнат. Белоградчишко, Михайловградско, Ломско, Беленско.

Игнàтешки *ф* — от с. Игнатица (Врачанско). Рашково (Ботевградско).

Игнàти и **Игнàтий** *м* — гр. Ἰγνάτιος, лат. Ignatius (от ignis 'огън'?) — име на календарски светия. Рядко. **Игнàтев, Игнàтиев** и **Игнàтиевски** *ф.*

Игнàтка *ж* — женска форма от Игнат. Луковит.

Ѝгньо *м* — съкрат. от Игнат. Стояново (Ловешко). **Ѝгнев** *ф.* Ловешко, Ямболско, Гоцеделчевско.

Ѝго *м* — съкрат. от Игнат. Кюстендил, 1879, Кюстендилско, Софийско. **Игов** *ф.*

Ѝгор *м* — рус. Игорь. Рядко.

Игрàфов *ф* — съкрат. от *Изографов (= Зографов). Самоков.

Игрàчев *ф* — от прякор *Играча* (виден играч на хоро); срв. Хороигров. Карлово, Пловдив.

Игрибòзов *ф* — вм. *Игригьозов с дисимилация на второто *г* (от тур. **iğri** 'крив' и göz 'око'). Враца.

Игрѝл *м* — кръстоска от Угрил и *играя*. Елена, нар. пес.

Игрѝла *ж* — женска форма от Игрил.

Игърджѝйски *ф* — от диал. *игърджѝя* 'гледач на селските айгъри' (тур. aygırcı). Девене, Криводол (Врачанско).

Ѝгя *ж* — женска форма от Иго, Ига. Брезнишко.

Ѝда *ж* — нем. Ida. Рядко.

Идàки *м* — видоизменено от Йордаки. Гурбановци (Кюстендилско), Житуша (Радомирско). **Идàкиев** *ф.* Радомир, Житуша.

Идеал *м* — от *идеал* — пожелателно име: да бъде такъв, какъвто го желаят. Единични случаи, р. 1900, 1925.
Идилия *ж* — от *идилия*. Рядко. София, р. 1923, Михайловград, р. 1959.
Идо *м* — от рум. Ido. **Идов** *ф*. Гулянци (Никополско), Русе.
Идраз *м*. Малкотърновско, нар. песен.
Идрецов *ф* — вм. Едрецов. Стара Загора.
Иени *ж* — може би от йенските стъклени съдове (?) Струпец (Врачанско), р. 1958.
Иерусалим *м* — вм. Йерусалим. **Иерусалимов** *ф*.
Ижаков *ф*. Русе, 1936.
Йжо *м* — румънско видоизменение на Иго, Игнат. Лозица (Никополско).
Изабела *ж* — фр. Isabelle, от испански. Михайловград, р. 1958, Шумен, р. 1959.
Изамски *ф* — от ар.-тур. izam 'почит, възхвала'. Секирово (Пловдивско), Пловдив.
Изатовски *ф* — може би видоизменено от Изетов. Берковица.
Избеглиев *ф* — от с. Избегли (Асеновградско). Асеновград.
Изварин *ф*.
Изваров *ф* — от *извара*. Чернозем (Карловско), Пловдив.
Извор *м* — от *извор*. Русе, р. 1958.
Йзворлиев *ф* — от някое село Извор. Енидже Вардар, Пловдив.
Йзворов и **Йзворски** *ф* — от с. Извор (такива има над 10). На разни места из страната.
Изгоренков *ф* — от прякор *Изгоренко* 'личен ерген, който е „изгорил" много моми'; срв. Въгленов. Плевен.
Изгорялов *ф* — от прякор *Изгорелия* 'комуто е изгоряла къщата, имотът или сам той'. Грудово.
Издул *м*. Елена, Търново, нар. пес.
Издънков *ф* — от *издънка*. Черногорово (Пазарджишко).
Изетов *ф* — от ар.-тур. izzet 'чест, почит' или eziyet 'мъка, притеснение'. Силистра, 1900, Провадия, 1900.
Изидор *м* — от Исидор с озвучаване на *с* в *з*. Бела Слатина, Плевен, **Изидоров** *ф*.
Изидора *ж* — женска форма срещу Изидор. Плевен.
Изикил *м* — от Езекиил, име на библейски пророк. **Изикилов** *ф*. Плевен.
Измайлов *ф* — от турско л. и. Пазарджик.
Измини *ж* — от гр. Ἰσμήνη, име от старогръцката митология. Пловдив, р. 1911.
Измирлиев *ф* — от диал. *измирлия* 'който е ходил или живял в град Измир (Смирна)' Кукуш, Благоевград.
Измиров и **Измирев** *ф* — от град Измир. Кюстендил, Сливен, Толбухинско.
Йзо *м* — съкрат. от Изидор. **Йзов** *ф*. Силистра, 1895.
Изполджийски *ф* — от диал. *изполджи* 'изполичар'. Кюстендил.
Изъчев *ф*. Видин.
Йзьо *м* — успоредна форма на Изо с меко окончание. **Йзев** *ф*. Драма, Струмица, Пловдив.
Йка *ж* — женска форма от Ико. Родопско. **Йкин** *ф*. Русе, Берковица.
Йкалов и **Йкаловски** *ф* — от прякор *Йкалото* 'който много ика, хълца' (?) Лехчево (Михайловградско), Русе.
Икиликев, **Икиликиев** и **Икиликов** *ф* — от диал. *икилик* '1. монета от 2 гроша; 2. тегло 2 оки; 3. двоен, от две части' (тур. ikilik). Раднево (Старозагорско), Стара Загора, Новозагорско.
Икилюлев *ф* — от тур. iki 'две' и пер.-тур. lüle 'лула' (навярно пушел с две лули или по две лули на ден).
Икимджиев *ф* — вм. **Екимджиев**. Тетевен, 1897.
Икимов и **Икимски** *ф* — вм. Хекимов. Трудовец (Ботевградско).
Иклянов *ф*. Вардим (Свищовско).
Йко *м* — видоизменено от Христо, Илия или друго подобно име; разновидност на Ицо, Йчо. Враца, Врачанско, Ботевградско. **Йков** *ф*. Враца, Ботевград, Лозен (Софийско). **Йковски** *ф*. Врачеш, Литаково, Скравена (Ботевградско).
Иконаров *ф* — от рум iconar 'иконописец'. Русе.
Икония *ж* — от *икона* в смисъл 'хубава като изписана'. Брезник, Перник, Трън, Неделище (Сливнишко), Долна Мелна (Благоевградско-).
Иконографов *ф* — от гр. εἰκονογράφος 'иконописец'.
Иконом *м* — от гр. οἰκονόμος 'пестелив човек, домакин'. Банско. **Икономов**[1] *ф*.
Икономия *ж* — женска форма срещу Иконом. Лелинци (Кюстендилско), р. 1905.
Икономов[2] *ф* — от *иконом* 'почетно звание на свещеник, който пази светите дарове'. На разни места из страната.
Иконопис *пр* — от *иконопис(ец)*. Станке Димитров, 1823. **Иконописов** *ф*.
Йкьо *м* — съкрат. от Илийкьо. **Йкьов** *ф*. Етрополе.
Йла[1] *ж* — съкрат. от Стоила. Софийско.
Йла[2] *м* — западна форма на Ило. Неделище (Годечко).
Иланджиев *ф* — от диал. *иланджия* 'змияр' (тур. yılancı); срв. Змияров. Драгоево (Преславско), Шумен.
Иларион *м* — гр. Ἱλαρίων от лат. Hilarius 'весел, усмихнат' — име на календарски светии. Търново, Търновско, Еленско, Дряново, Свищовско, Ловешко, Търговище. **Иларионов** *ф*.
Йлва *ж* — разновидност на Ила (?) Негован (Софийско).

Илва̀н *м* — кръстоска от Илия и Иван. Станке Димитров, нар. песен.

Ѝлда *ж* — от Ила с вмъкнато *д*. Сливница, Алдомировци (Сливнишко).

Ѝлдо *м* — от Ильо, Ило с вмъкнато *д*. Ореховско.

Ѝле *м* — разновидност на Ильо. **Ѝлески** *ф* — вм. *Илевски. Охрид.

Илер *м* — видоизменено от Иларион (?) Айтос.

Илето *ж*. Сомовит, 1957.

Ѝлза *ж* — нем. Ilse, име от немската митология. Кула, р 1958 (уж на баба си Йова), Бела Слатина, р. 1962.

Илиа̀н *м*, **Илиа̀на** *ж* — вж. Илиян, Илияна.

Илива̀нов *ф* — от Илиев Иванов или видоизменено от Еливански. Русе.

Илиѐна *ж* — разновидност на Илияна. Айтос, р. 1964.

Илѝенски *ф* — от с. Илиянци (Софийско). Скравена (Ботевградско).

Илѝйка *ж* — женска форма от Илия. Рядко.

Илѝйко *м* — умалит. от Илия. Перущица, 1893. **Илѝйков** *ф*. Калофер, Алфатар (Силистренско).

Илѝйкьо *м* — успоредна форма на Илийко с меко окончание.

Илѝйнски *ф* — вм. Илиенски.

Илѝйчо *м* — умалит. от Илия. Ъглен (Луковитско). **Илѝйчев** *ф*.

Илѝкьо *м* — съкрат. от Илийкьо. Берковица, 1893, Гаганица (Берковско), Враца. **Илѝкьов** *ф*. Берковица.

Илимо̀на *ж* — от Лимона с протетично *и*. Избегли (Асеновградско).

Илимонджѝев *ф* — от диал. **илимонджѝя* 'лимонджия' (?) Пловдив, 1900.

Илѝн *м* — от Ил(ьо) + *ин*. Карлово, 1878, Пазарджик, 1937. **Илѝнов** *ф*. Велинград, Пазарджик

Илѝна *ж* — женска форма срещу Илин. Ботевградско.

Илѝнка *ж* — умалит. от Илина. Ботевградско, Крушево (Македония), Благоевградско.

***Илинцо** *м* — от Илинчо с друго окончание. **Илѝнцов** *ф*. Хърсово (Санданско).

Илѝнчо *м* — умалит. от Илин. **Илѝнчев** и **Илѝнчов** *ф*. Преслав, 1900, Пазарджик, 1917.

Илѝо *м* — от Илия с „мъжко" окончание· Вършец, р. 1898. **Илѝов** *ф*.

Илио̀н *м* — от Или(я) + *он*, както Митон, Мишон, Радон. Пазарджик, 1893, Горна Митрополия (Плевенско). **Илио̀нов** *ф*. Горна Митрополия, Свищов.

Илио̀нка *ж* — женска форма от Илион. Мездра, р. 1959.

Ѝлип *м* — от Филип с изпадане на *ф*. Лопян (Ботевградско). **Ѝлипов** *ф*.

Илиу̀ц *м* — от рум. Iliuț, видоизменено от Илия. **Илиу̀цов** *ф*. Михайловград.

Илѝца *ж* — женска форма от Илия. Кюстендилско, Злокучане (Самоковско), Ботевградско, Михайловград.

Ѝлич *м* — от рус. *Ильйч,* бащино име на Ленин. Нова Загора, р. 1960.

Илѝчка *ж* — умалит. от Илица. **Илѝчкин** *ф*. Литаково (Ботевградско).

Илѝчо *м* — съкрат. от Илийчо. **Илѝчовски** *ф*.

Илѝя *м* — гр. Ἠλίας — библейско име, евр. „мой бог е Яхве"(едно от имената на библейския бог). Доста разпространено из цялата страна. **Илѝев, Илѝевски** (и **Илѝйски**) *ф*.

Илия̀н *м* — от Или(я) + *ан*. Ново, рядко.

Илия̀на *ж* — женска форма от Илия или от Илиян. Рядко.

Илия̀нка *ж* — умалит. от Илияна. **Илия̀нчин** *ф* (вм. Илиянкин). Банско.

Илия̀ш *м* — от рум. Iliaș, видоизменено от Илия. **Илия̀шов** *ф*. Згалево (Плевенско).

Ѝлка *ж* — женска форма срещу Илко. Рядко.

Ѝлко *м* — умалит. от Илия. Рядко. **Ѝлков** *ф*.

Илмена *ж*. Свищовски католици.

Ѝлю *м* — успоредна форма на Ильо с твърдо окончание. Софийско, Пирдопско. **Ѝлов** *ф*. Ихтиман, Пазарджишко, Елин Пелин. Софийско, Самоковско.

Ило̀на *ж* — унг. Ilona, видоизменено от Елена. Кюстендил, р. 1958, Лехчево (Михайловградско), р. 1960.

Ило̀нка *ж* — умалит. от Илона. Криводол (Врачанско), р. 1955, Враца, р. 1957, Кюстендил, р. 1958, Михайловград, р. 1958, 1959, 1960.

***Илучо** *м* — видоизменено от Илийчо (?) **Илучев** *ф*. Долно Луково (Тополовградско), Пловдив.

Ѝлчо *м* — съкрат. от Илия. На разни места из страната, главно ЮБ. **Ѝлчев** и **Ѝлчов, Ѝлчевски** и **Ѝлчовски** *ф*.

Ѝльо *м* — съкрат. от Илия. Рядко. **Ѝлев, Ѝльов** и **Ѝльовски** *ф*.

Илюа̀н *м* — съчетание от Илия (дядо по майка), Иван (дядо по баща) и кръстница Юлия. Единичен случай, р. 1920.

Илю̀ша *м* — рус. Ильюша, умалит. от Илья. Враца, р. 1955.

Иля̀дников *ф* — разновидност на Хиледников. Щип, 1917.

Ималка *ж* — разновидност на Имелка

Има̀нов *ф* — от ар.-тур. iman 'вяра, религия'. Свищов, Пловдив.

Иманя̀рски *ф* — от *иманяр*. Кремиковци.

Имарѐтски *ф* — от диал. *имарѐт* 'турско благотворително заведение' (ар.-тур. imaret) — къщата им в София била до имарета.

Ѝмел *м* — от растението *имел* (поради вярването, че спомага за зачатие на дете). **Ѝмелов** *ф*. Стара Загора.

Имелка *ж* — женска форма срещу Имел. Ихтиманско, Самоковско, Станкедимитровско.

Имѐна *ж* — от *ѝме*: при детска смъртност оставят детето един вид „без име"; срв. Търса. Трън.

Имениджѝев *ф* — вм. Емениджиев. Нова Загора.

Именка *ж* — умалит. от Имена. Трън, Александрово (Ловешко).

Именника *ж* — разновидност на Именка. Сливен, р. 1908.

Имилка *ж* — вм. Имелка.

Имилчо *м* — умалит. от Имел.

Имирлѝйски *ф* — от с. Емирлии (Болярско, Ямболско). Ямбол.

Имишеров *ф* — може би от диал. *емшерѝя* 'земляк' (пер.-тур. hemşeri). Богариево (Гърция), Пловдив.

Имка *ж* — съкрат. от Имелка или Именка. **Имкин** *ф*. Самоков.

Имо *м* — от *ѝме*, мъжка форма срещу Имена. **Имов** *ф*. Кукуш, Пловдив.

Имрѐнка *ж* — кръстоска от Имелка и диал. *имрѐн* 'силно желание, пощяване' (тур. imren). Самоковско.

Имуков *ф*. Търговище, 1897, 1960.

Имчо *м* — умалит. от Имо. Сев. Добруджа, нар. пес.

Ина *ж* — съкрат. от някое име на *-ина* като Ангелина, Ирина и мн. др. На разни места из страната. **Инински** *ф*. Ботевград.

Инàки *м* — вм. Янаки. **Инàкиев** ф. Шумен.

Инга *ж* — от нем. Inge, съкрат. от Ингеборг. Михайловград, р. 1939, София, р. 1957.

Ингеадриàна *ж* — от Инге и Адриана. Красно село, р. 1963.

Ингеборг *ж* — нем. Ingeborg, скандинавско име, у нас проникнало от преводен роман. Враца, р. към 1920, Михайловград, р. 1939, Шумен, р. 1943, Варна, р. 1957.

Ингелѝя *м* — вм. Ангелия. **Ингелѝев** *ф*. Пещера.

Ингелѝзов, Ингилѝзов и **Ингилѝски** *ф* — от прякор *Ингилѝза* (тур. ingiliz 'англичанин'). Карнобат, Айтоско, Бургаско, Асеновградско, Берковица, Ботевград, Орехово.

Ингелѝна *ж* — вм. Ангелина. Широка лъка (Смолянско).

Ингѐлски *ф* — от тур. engel 'пречка, спънка'. Угърчин (Ловешко).

Ингѐрски. *ф* — може би вм. Ингелски. Враждебна (Софийско).

Ингилѝн *м* — вм. Ангелин. **Ингилѝнов** *ф*. Русе.

Инград *ж*. Красно село, р. 1963.

***Инджан** *м* — от Индж(е)+*ан*. **Инджàнов** *ф*. Айтос, 1893.

Индже *м* — от тур. ince 'малък, нѐжен, тънък, лукав' — първоначално псевдоним на кърджалийски главатар. **Инджев** *ф*. Дряново, 1893, Попина (Силистренско), Станке Димитров. **Инджѝев** *ф*. Летница (Ловешко).

Инджебаджàков *ф* — от тур. ince 'малък, нежен' и bacak 'крак'. Варна.

Инджебалѝев *ф* — вм. *Инджебалев, от индже Бальо. Мъглиж (Казанлъшко).

Инджето *пр* — вж. Индже. Калофер.

Инджо *м* — успоредна форма на Индже. **Инджòв** *ф*. Грудовско, Стара Загора, Пловдивско, Дряново, Етрополе.

Индо *м* — от Ино с вмъкнато *д*. **Индов** *ф*. Пловдив.

Индра *ж* — женска форма от Индри. Пловдив, р. 1887.

Индри или ***Индрѝя** *м* — видоизменено от Андрей. **Индрѝев** *ф*. Пловдив.

Инѐ *м* — далечно видоизменение от Игнат. Самоков. **Инѐв** *ф*. Самоков, Казичене (Софийско).

Инѐс *ж* — испанско име, проникнало по литературен път. Берковица, р. 1959.

Инзов *ф* — руско фамилно име (от река Инза). София, 1887.

Ини *м* — североизточна форма на Иньо. **Инев** *ф*.

Инѝлов *ф*. Кърджали, 1964.

***Инѝн** *м* — вм. *Янин. **Инѝнов** *ф*. Плевня (Драмско), Пловдив.

Инка *ж* — умалит. от Ина или женска форма от Инко. Софийско.

Инко *м* — видоизменено от Христо или умалит. от Ино, Ине. Ботевград, Дъбене (Карловско). **Инков** *ф*. Търново.

Инколов *ф* — може би вм. Янколов. Пловдив.

Инкьо *м* — успоредна форма на Инко с меко окончание. **Инкьов** *ф*. Враца, Кюстендил, Бобошево (Станкедимитровско).

Инна *ж* — разновидност на Ина. Красно село, р. 1963 (3).

Ино *м* — съкрат. от Инокенти или от някое име на *-ин*. **Инов** *ф*.

Инокѐнти и **Инокѐнтий** *м* — гр. Ἰννοκέντιος, от лат. Innocentius 'невинен'. Варна. **Инокѐнтиев** *ф*. Търново.

Инта *ж* — от Ина с вмъкнато *т*. Брезник.

Интѐреков *ф* — от Интеров с вмъкнато *ек*. Пловдив.

Интѐрна *ж* — съкрат. от *интернационал*. Боровци (Берковско), р. към 1927.

Интернàтиев *ф* — може би руско име или псевдоним. (Любомир Интернатиев, мина „Болшевик", 1956).

Интеров *ф*. Казанлък, 1959.

Интифòв *ф* — от прякор *Интифàта* (идвал или си отивал в точно определено време и по това познавали колко е часът) — (ар.-тур. intifa 'използване; сверяване на часовник'). Габрово, 1917, 1942.

Йнто *м* — от Ино с вмъкнато *т*. Брезник. **Йнтов** *ф*.

Йнча *ж* — успоредна форма на Инка с друго окончание. Костенец.

Йнчо *м* — умалит. от Ино, Иньо. **Йнчев** *ф*. Ловеч.

Йньо *м* — успоредна форма на Ино с меко окончание. **Йнев** *ф*.

Иорукàин *ф* — според местно обяснение: ходели „на иорук", не с другите хора (от тур. yörük). Железница (Софийско).

Йпа *ж* — съкрат. от Ипатия. Радомир.

Ипатѝя *ж* — гр. Ὑπατία 'върховна'. Старо, рядко.

Ипиталов *ф*. Пловдив.

Ипифàн *м* — вм. Епифан. **Ипифàнов** *ф*. Варна.

Йпо *м* — съкрат. от Ипократ. Пловдив, р. 1918.

Ипокрàт *м* — гр. Ἱπποκράτης, прочут лекар в древността. **Ипокрàтов** *ф*. Пловдив.

Иполѝт *м* — гр. Ἱππόλυτος 'конеразврързвач' — име от старогръцката митология. Варна, р. към 1918. **Иполѝтов** *ф*.

Йра *ж* — съкрат. от Ирина. Пещера, р. 1953, 1965, Михайловград, р. 1958.

Ирàкли и **Ираклѝя**[1] *м* — гр. Ἡράκλειος 'Херкулесов'. Варна, Македония. **Ирàклиев** *ф*.

Ираклѝя[2] *ж* — женска форма от Иракли. Македония.

Иргя̀нов *ф* — от диалектен изговор *иргя̀н* вм. ерген; срв. Кугийски, Каваримов.

Иремѝя *м* — вм. Еремия. Пещера. **Иремѝев** *ф*.

Ирèн[1] *ж* — вм. Ирена. Долни Дъбник (Плевенско), р. 1957.

Ирèн[2] *м* — вм. Ирин. Мездра, р. 1955.

Ирèна *ж* — фр. Irène, западен изговор на Ирина. Рядко, ново.

Йржик *м* — чеш. Jiřík. гр. Марица, 1956.

Ирѝбаджàков *ф* — от тур. iğri 'крив' и bacak 'крак'. Долна Оряховица (Горнооряховско).

Ирибòзов *ф* — вм. Игрибозов с изпадане на турско ğ. Благоевград.

Ирибòйнов *ф* — вм. *Ирибоюнов — от тур. iğri 'крив' и boyun 'шия'. Пловдив.

Ирибурỳков *ф* — може би вм. *Ирибурунов — от тур. iğri 'крив' и burun 'нос'. Стара Загора.

Ирѝкалпаклѝев *ф* — от тур. iğri 'крив' и kalpaklı 'с калпак'. Нова Загора.

Ирѝков и **Ирѝкев** *ф* — от тур. iğrik 'ревльо'. Стара Загора, Карловско, Средногорци (Маданско).

Ирѝн *м* — мъжка форма от Ирина. Рядко. **Ирѝнов** *ф*.

Ирѝна *ж* — гр. Εἰρήνη 'мир' — име на календарска светица. Из цялата страна.

Ирѝней *м* — гр. Εἰρηναῖος 'мирен' — име на някакъв светец. Сливница.

Иринèта *ж* — от Ирина и *-ета* от имена като Анета, Мариета и др. Кърджали, р. 1962.

Ирѝнка *ж* — умалит. от Ирина. Из цялата страна. **Ирѝнкин** *ф*. Брестовица (Пловдивско).

Ирѝнко *м* — умалит. от Ирин. Сливен. **Ирѝнков** *ф*. Бургас, Търново.

Ирѝнчо *м* — умалит. от Ирин. Габрово, Павликени, Русе. **Ирѝнчев** *ф*. Мездра, Русе, Търново.

Ирия̀на *ж* — кръстоска от Ирина и Яна. Чепинци (Софийско), р. 1962.

Ирия̀нов *ф* — от тур. iğri 'крив' и yan 'страна, хълбок'. Свищов.

Йрка *ж* — умалит. от Ира. Варна, 1942.

Ирлѝнка *ж* — кръстоска от Ирина и Линка, Малинка или друго някое подобно име.

Йрма *ж* — нем. Irma. Ново, рядко.

Йрман *м*. Агатово (Севлиевско), Свищовско. **Йрманов** *ф*. Агатово, Сухиндол, Русе, Шумен.

Ирмена *ж*.

Ирмѝев *ф* — от тур. yirmi 'двайсет; двайсети'. Пещера, 1897.

Ирмина *ж*.

Йрмичка *ж* — умалит. от Ирма. Видин, 1942.

Йро *м* — съкрат. от Ирин. **Йров** *ф*. Дяково (Станкедимитровско).

Иробалиев *ф* — може би вм. *Иробаслиев, от с. Иробас (Криво поле, Хасковско).

Ирòн *м* — от гр. ἱερόν 'светилище' (?) Пловдивско, Свищовско (католици). **Ирòнов** *ф*. Ореш (Свищовско), Плевен.

Ирòнко *м* — умалит. от Ирон. **Ирòнков** *ф*. Пловдив.

Ирослàв *м* — вм. Ярослав или кръстоска от Ирон и *-слав*. Свищов, р. 1962.

Иротèй *м* — вм. Йеротей. **Иротèев** *ф*.

Иря̀злов *ф*. Стара Загора.

Йса *м* — съкрат. от Исая. Трън. **Йсов** *ф*.

Исàй *м* — съкрат. от Исая. Врачанско, Белоградчишко. **Исàев** *ф*.

Исàйко *м* — умалит. от Исай, Исая. Берковица, Варна. **Исàйков** *ф*. Михайловград.

Исàйл *м* — видоизменено от Исай. **Исàйлов** и **Исайлов** *ф*. Русе, Шумен, Вруток (Югославия).

Исàйя *м* — разновидност на Исая. Трън. **Исàйев** *ф*.

Исàк *м* — съкрат. от Исаки. Разложко. **Исàков** *ф*. Кюстендил, 1867, Рила (Станкедимитровско), Разложко.

Исàки и **Исàкия** *м* — гр. Ἰσαάκιος, библейско име, евр. „(бог) се смее". Бусинци (Трънско), Самоков. **Исàкиев** *ф*. Ломско,

Мещица (Пернишко), Коняво, Лелинци (Кюстендилско).

Исакти̇ *м* — видоизменено от Исаки. Станьовци (Брезнишко), СбНУ 49.

Иса̀пов *ф* — от диал. *иса̀п* 'сметка, хесап'; вж. Хесапчиев. Търново.

Иса̀ра *ж* — от Сара с протетично *и*. Звъничево (Пазарджишко).

Исау̇л *м* — от Саул с протетично *и*. **Исау̇лов** *ф*.

Иса̀чки *ф* — вм. Исаковски (от Исак). Бояна.

Иса̀я *м* — гр. 'Ησαΐας, име на библейски пророк, евр. „бог помага". Враца, Врачанско, Белоградчишко, Брезнишко, Трън. **Иса̀ев** *ф*.

И̇сиан *м* — от Исилян с изпадане на *л*'. Кичевско.

Исидо̀р *м* — гр. 'Ισιδώρος 'дар на богиня Изида'. Вършец, Михайловград, Видин, Никополско, Русе, Огняново (Елинпелинско). **Исидо̀ров** *ф*.

Исидо̀ра и **Исидо̀рка** *ж* — женска форма от Исидор. Михайловград, Кътина, Мрамор, Петърч (Софийско).

Исики̇йски *ф* — вм. Хесекийски. Стара Загора.

И̇силя̀н *м* — от Силян с протетично *и*. Благоевград.

Исир *м*. Враца, 1893.

И̇сиян *м* — писмена разновидност на Исиан. **И̇сия̀нов** *ф*. Видин (македонци).

Иски̇йски *ф* — от някое село или град, чието име съдържа тур. *ески̇* 'стар' (Ески Заара, Ески Джумая, Ески кьой, Ескилер и др.). Троян, Ловеч.

Искили̇ев *ф* — от диал. **искили̇я* 'жител на село или град с *ески̇* в името'; срв. Искийски. Пловдив.

И̇скович *ф* — от Искрович с изпадане на *р* (?) Русе, 1900, 1935.

И̇скра *ж* — женска форма от Искро, Искрьо, в по-ново време преосмислено по същ. *и̇скра*. На разни места из страната.

И̇скрен *м* — от прилаг. *и̇скрен*. Трънско, Берковско, Мездра. **И̇скренов** *ф*. Дивотино (Пернишко), 1862, Лом, 1893. **И̇скренски** *ф*.

И̇скрена *ж* — женска форма от Искрен. Мрамор (Софийско).

И̇скро *м* — съкрат. от Искрен. Панагюрище, 1900. **И̇скров** *ф*. Панагюрище, Копривщица, Карлово, Пещера, Каблешково (Поморийско).

И̇скрьо *м* — успоредна форма на Искро с меко окончание. Казанлък, Толбухин. **И̇скрев** *ф*. Казанлък, Пловдив, 1900, Калофер, Горни Пасарел (Самоковско).

И̇скър *м* — по името на река Искър: да е вечен като реката; срв. Дунав, Струма, Ерма. Етрополски манастир, 1648, Панагюрище, 1870, Тетевен, 1893, Севлиево, 1922, Русе, 1922, Свищов, 1911, Плевен, 1934, Нов град (Свищовско), Мировяне (Софийско). **И̇скъров** *ф*. **И̇скров** *ф*. Тетевен. И̇ с к ъ р о в а л и в а д а местност в Осиковска Лакавица (Ботевградско).

И̇скърски *ф* — от реката Искър или от л. и. Искър. Враца, Варна.

Исменли̇ев *ф* — от някое село с подобно име. Лясковец.

И̇со *м* — съкрат. от Исая или от Исус. Кичевско, Дунавци (Видинско). **И̇сов** *ф*. Пазарджик, Търговище.

Исоди̇я *ж*. Каварна.

Испаши̇ *ж* — видоизменено от Аспасия. Асеновград, р. 1861.

Испери̇хски *ф* — ново вм. Кеманларски (след преименуването на Кеманлар в Исперих).

Испири̇да *ж* — от гр. 'Εσπερίς,-ίδος, име от античната митология. Крушево (Първомайско).

Испиридо̀н *м* — от Спиридон с протетично *и*. Караполци (Елинпелинско). **Испиридо̀нов** *ф*. Перник, Пещера (Радомирско).

Испо̀рски *ф* — от диал. *испдрец* 'изваден от майчина утроба чрез разпаряне'. Кюстендил.

Истасов *ф*.

Иста̀тия *м* — вм. Евстатия. Вършец. **Иста̀тиев** *ф*. Вършец.

Иста̀тко *м* — от Статко с протетично *и*. Берковица, Михайловградско. **Иста̀тков** *ф*. Годечко, Берковско, Михайловградско.

***Истери** *м* — от Стерьо с протетично *и*. **Истериев** *ф*.

Истикоолу *ф* — може би от ар.-тур. istiklâlî 'независим'.

Истилия̀н *м* — от Стилиян с протетично *и* Елинпелинско, Самоковско. **Истилия̀нов** *ф*.

Истилия̀нка *ж* — женска форма от Истилиян. Самоковско.

И̇стина *ж* — от *истина*. Ореш (Свищовско), р. 1917.

Исти̇рка *ж* — вм. Естирка. Радовиш (Македония).

Истия̀н *м* — от Истилиян с изпадане на *л*'. **Истия̀нов** *ф*. Самоковско.

Истрѐфов и **Истрѐвски** *ф* — от диал. **истрѐф* 'извъртане, изопачаване' (от гр. στρέφω). Мътница (Пловдивско), Пловдив.

Истьо *м*. Горски Извор (Хасковско), 1906.

Ису̇л *м* — от Ис(о) + ул. **Ису̇лев** *ф*.

Ису̇с *м* — от името на Исус Христос. Михайловград, Михайловградско. **Ису̇сов** и **Ису̇ски** *ф*.

Ися̀нко *м* — видоизменено от Асен, Асенко. **Ися̀нков** *ф*. Долна Оряховица (Горнооряховско).

И̇та *ж* — женска форма от Ито. Трън, Разлива (Ботевградско). **И̇тински** *ф*. Райково, 1720.

Италия̀нски *ф* — от *италия̀нски*. Арчар (Видинско).

Ита̀ло *м* — от Италия (?) Лом, 1917 (д-р Итало Л. Миланези).

Итѝн *м* — от Ит(о) + *ин.* **Итѝнов** *ф.* Райково (Смолянско), Пловдив.

Ѝтко *м* — умалит, от Ито. Бездеп (Софийско), Самоковско. **Ѝтков** *ф.* Карлово.

Ѝто *м* — съкрат. от Христо, разновидност на Хито. Софийско. **Ѝтов** *ф.* Софийско, Трънско, Пещера.

Ѝтьо *м* — съкрат. от Христьо. Климент (Карловско). **Ѝтев** *ф.* Казанлък.

Ихтѐров *ф* — от ар.-тур ihtar 'предупреждение, напомняне'. Чепеларе, Пловдив.

Ихтиманлѝята *пр* — от град Ихтиман. Гол. Конаре (Пловдивско), 1900.

Ихтимàнски *ф* — от Ихтаманлията. Гол. Конаре, 1893.

Ихтина *ж* — видоизменено от Евтима (?) Радомирско, Пещера, 1928.

Ихчѝев *ф* — от диал. *ихчѝя* 'работник' (тур. işçi). Велес.

Ѝца *ж* — женска форма от Ицо. Ботевград. **Ѝцин** *ф.* Стакевци (Белоградчишко).

Ѝце *м*—успоредна форма на Ицо. Н.Геров.

Ѝцко *м* — умалит. от Ицо. **Ѝцков** *ф.* Кюстендил, 1897, Разград.

Ицмàров и **Ицмàрев** *ф* — може би от ар.-тур. itmam 'изпълнение'. Шумен.

Ѝцо *м* — съкрат. от Христо (или от Илия). Ботевградско, Враца. **Ѝцов** и **Ѝцовски** *ф.* Ботевградско. Етрополе.

Ичàн *м* — от Ич(о)+*ан.* **Ичàнов** *ф.*

Ичерѐнски *ф* — от с. Ичера (Котленско). Котел, Бургас, Варна.

Ичкàров *ф* — може би от прякор с нарочно изпуснато начално *п.* Варна, 1940.

Ѝчко *м* — умалит. от Ичо. Ботевград. **Ѝчков** *ф.* Кесарево (Горнооряховско).

Ѝчо *м* — съкрат. от Христо (в Севлиевско) или от Илия (в Ботевград). **Ѝчев** и **Ѝчов** *ф.* Ловеч, Угърчин (Ловешко), Плевен, Пловдив, Пазарджишко, Грудовско. **Ѝчевски** *ф.* Угърчин, Плевен.

Ѝша *ж* — женска форма от Ишо. Гурково (Ботевградско).

Ишѐвренеца *пр* — от с. Ешеврен (Изворово, Чирпанско). Чирпан.

Ишѝвов *ф.* Ракитово (Велинградско).

Ишиклѝев *ф* — от диал. *ишиклѝя* 'жител на с. Ашиклии (Горно Градище, Казанлъшко)'. Свищов, Шумен, Бургас, Пловдив, 1904.

Ишѝков *ф* — от Ашиков с преход на неудареното *а* в *и* покрай следната сричка. Разград, 1900.

Ишѝрков *ф* — от прякор *Ишѝрко* 'лъв, храбрец' (от пер.-тур şir). Ловеч.

Ишкетѝев и **Ишкитѝев** *ф* — от диал. *ишкитѝя* 'аскет, постник' (от гр. ἀσκητής). Пазарджик, Ямбол.

Ѝшко *м* — умалит. от Ишо. **Ѝшков** *ф.* Варна.

Ишлимòв *ф* — от диал. *ишлимѐ* 'ръчен труд, възнаграждение за ръчен труд' (тур. işleme). Враца.

Ишмѐна *ж* — разновидност на Ишмина. Ивайловградско.

Ишмѐров *ф* — от диал. *ишмѐр* 'намигване' (от тур. işmar). Твърдица (Сливенско).

Ишмѝна *ж* — от гр. Ἰσμήνη; вж. Измини. Ивайловградско.

Ишмирѝев *ф* — видоизменено от Ишмеров (*рие* поради мекото *р*, *ми* вм. *ме* поради изместеното ударение). Ямбол.

Ѝшо *м* — съкрат. от Илия, разновидност от Ицо. Ботевградско. **Ѝшев** *ф.* Ксантийско, Пловдив.

Ишòк *м* — прякорно име от Ишо. **Ишòков** *ф.* Ъглен (Луковитско), Ловеч.

Ишпеков *ф.* Варна, Русе, Търговище.

Ишпѐл *м.* **Ишпѐнов** *ф.* Котел.

Ишпѐна *ж* — женска форма от Ишпен. Котел

Ѝщьо *м* — от диал. *ищя* 'искам, желая'. **Ѝщев** *ф.* Велинград, 1936.

Й

Йеремѝя *м* — вм. Еремия. **Йеремѝев** *ф.*

Йеронѝм *м* — гр. Ἱερώνυμος 'който носи свето име'. Карлово, 1878. **Йеронѝмов** *ф.* Пловдив, 1917, Шумен.

Йеротѐй *м* — гр. Ἱερόθεος 'богосвет, свети божев' — име на календарски светия. Габрово, 1905.

Йерусалѝм *м* — от името на град Йерусалим. **Йерусалѝмов** *ф.* Замфирово (Берковско).

Йерусалѝма *ж* — женска форма от Йерусалим. Кюстендил, р. 1883.

Йехов или **Йехова** *ф.* (Мария Тотева Йехова, Пловдив, от с. Михалево).

Йоакѝм *м* — евангелско име, евр. бог въздига" Ловеч, 1860. **Йоакѝмов** *ф.*

Йоа̀н *м* — старобългарска и черковна форма на Иван.

Йоа̀на *ж* — женска форма от Йоан. Рядко, след 1931.

Йоанѐли *ж.* Брезник, р. 1953.

Йоаса̀ф *м* — име от средновековна книга Варлаам и Йоасаф. Рядко.

Йов *м* — гр. Ἰὼβ — библейско име, евр. „голямо желание". Старо, рядко. **Йо̀вов** *ф.*

Йо̀ва *ж* — съкрат. от Йована или женска форма от Йово. Старо. **Йо̀вин** *ф.* **Йо̀вински** *ф.* Търнак (Белослатинско).

Йова̀н *м* — от старобългарско Йоан с вмъкнато *в*. Старо.

Йова̀на и **Йова̀нка** *ж* — женска форма от Йован. Старо.

Йоварла̀ков *ф* — от диал. *йоварлàк* 'валчест, топчест' (тур. yuvarlak); срв. Топков. Пловдив.

Йо̀вда *ж* — от Йова с вмъкнато *д*. Бяла, 1883.

Йо̀вѐ *м* — разновидност на Йово. Свогенско. **Йовѐв** *ф.* Станкедимитровско. **Йо̀венски** *ф.* Плевен.

Йо̀ви *м* — източна форма на Йове. Павел баня (Казанлъшко), Зелениково (Пловдивско), Толбухинско. **Йо̀вев** *ф.*

Йовѝца *ж* — от Йов(а) + *ища*. Етрополски манастир, 1648.

Йо̀вка *ж* — умалит. от Йова или женска форма от Йовко. Главно ИзБ.

Йо̀вко *м* — умалит. от Йово. Рядко, главно ИзБ. **Йо̀вков** *ф.*

Йо̀во *м* — съкрат. от Йован. На разни места из страната. **Йо̀вов** *ф.* **Йо̀вовски** *ф.* Правец (Ботевградско). **Йо̀вович** *ф.* Самоков, 1905. **Йовѐто** *ф.* Правец.

Йо̀вчо *м* — умалит. от Йово. Търговище, 1893, Карнобатско, Ямбол, Харманлийско, Дряновско. **Йо̀вчев** и **Йо̀вчевски** *ф.*

Йо̀вша *м* — кръстоска от Йово и Йошо. Трънско. **Йо̀вшин** *ф.* Цариброд.

Йо̀го *м* — от Йоко с озвучаване на *к* в *г*. Врачанско.

Йо̀деров *ф* — от диал. *йòдър* 'едър'. Никопол, 1893.

Йо̀дов *ф.* Септември (Пазарджишко).

Йо̀дро или **Йо̀дра** *м* или *ж* — от диал. *йòдър* 'едър'. Дебърско.

Йоелѝн *м* — може би вм. *Йовелин, от Йово и *-лин*. Михайловград, р. 1959.

Йо̀за *ж* — женска форма от Йозо. Пловдив.

Йо̀зе и **Йо̀зьо** *м* — успоредна форма на Йозо с меко окончание. Пловдивско — католици. **Йо̀зев** *ф.*

Йо̀зо *м* — съкрат. от Йозеф (=Йосиф). Типично за католиците в Пловдив, Пловдивско и Ореш (Свищовско). **Йо̀зов** *ф.*

Йо̀йко *м* — умалит. от Йойо. Н. Геров.

Йо̀йо *м* — а) от Йово или Йоньо с изпадане на съгласната; б) от Йозо с детско повтаряне на първата сричка. **Йо̀ев** *ф.* Русе.

Йо̀йчо *м* — умалит. от Йойо. Н. Геров.

Йо̀ка *ж* — от Йотка с изпадане на *т*. Ботевград, Ботевградско.

Йокѝм *м*— съкрат. от Йоаким. **Йокѝмов** *ф.*

Йо̀ко *м* — от Йотко с изпадане на *т*. **Йо̀ков** *ф.* Вършец, Вълчедръма (Ломско). **Йо̀кович** *ф.* Горник (Белослатинско), 1906. Й о̀ к о в к л а̀ д е н е ц — местност в Зимница (Ямболско).

Йо̀ла *ж* — женска форма от Йоло или съкрат. от Юлита. Трънско, Търново, р. 1921. **Йо̀линци** род в Дружево (Свогенско).

Йола̀к *м* — прякорно име от Йоло. **Йола̀шки** *ф.* Мездра.

Йола̀ки *м* — умалит. от Йоло с гръцко *-аки*. Своге, нар. песен.

Йола̀нда *ж* — от Йоланта с озвучаване на *нт* в *нд*. Ново, рядко.

Йола̀нта *ж* — западноевропейско име, проникнало по книжовен път. Ново, рядко.

Йолда̀шев *ф* — от диал. *йолда̀ш* 'другар при пътуване, съпътник' (тур. yoldaş). Видин.

Йолджѝев *ф* — от диал. *йолджѝя* 'пътник' (тур. yolcu). Шабла (Балчишко), Варна.

Йолдюрмѐв *ф* — от тур. yoldurma 'вземане насила, изтръгване'. Казанлъшко, 1917.

Йо̀ле *м* — разновидност на Йоло. **Йо̀лев** *ф*. Козлодуй, 1893.

Йолѝта *ж* — вм. Юлита. София, р. 1933, Луковит, р. 1965.

Йо̀лка *ж* — умалит. от Йола. Трънско, Берковица.

Йолкичев *ф*.

Йолмо̀в *ф* — от тур. yolma 'изтръгване, обир'. Варна.

Йо̀ло *м* — от Йово, Йото с друго окончание, както Вуто и Вуло, Кото и Коло, Пето и Пело. Главно СЗБ. **Йо̀лов** и **Йо̀ловски** *ф*.

Йолтенков *ф*. Пловдив, 1906.

Йолтикѐнов *ф* — от тур. yol 'път' и tiken 'трън'. Пловдив.

Йо̀лтов и **Йо̀лтев** *ф*. Пловдив.

Йо̀лчо *м* — умалит. от Йоло. **Йо̀лчовски** *ф*. Луковит. Й о̀ л ч о в с к о т о, местност в Липница (Ботевградско).

Йон *м* — рум. Ion, съкрат. от Йоан. Видинско, Ломско, Ореховско. **Йо̀нов** *ф*.

Йо̀на *ж* — съкрат. от Йована, Ивана. Ботевградско, Врачанско. **Йо̀нин** *ф*. Ботевград, Новачене (Ботевградско).

Йона̀т *м* — от библейско Йона̀ 'гълъб' с добавено *т* (?) **Йона̀тов** *ф*. Асеновград.

Йона̀шко *м* — рум. Ionaşco, умалит. от Йон. **Йона̀шков** *ф*. Горни Цибър (Ломско).

Йо̀нго *м* — от Йонко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Йо̀нгов** *ф*. Старозагорско, 1908.

Йо̀нда *ж* — от Йона с вмъкнато *д*. Чепинци (Софийско). **Йо̀ндин** *ф*. Чепинци.

Йо̀нде *м* — разновидност на Йондо. **Йо̀ндев** *ф*. Лакатник (Свогенско), Челопечене (Софийско), Кюстендил, Гоце Делчев.

Йо̀ндо *м* — от Йоно с вмъкнато *д*. **Йо̀ндов** *ф*. Гор. Богров (Софийско), Търново, **Йо̀ндовци** род в Пилашево (Първомайско).

Йо̀ндъров *ф* — от диал. **йо̀ндър* 'едър'; срв. Йодеров. Варна.

Йо̀не *м* — разновидност на Йоно, Йоньо. **Йо̀нев** *ф*. Сливница.

Йо̀нѐл *м* — рум. Ionel — от Йон. Тутракан.

Йонѝки *м* — от гр. 'Ιωαννίκιος, умалит. от Йоан. Кнежа, р. 1907. **Йонѝкиев** *ф*. **Йонѝков** *ф*. Кула.

Йонѝц *м* — рум. Ioniţ, умалит. от Йоан. Градец (Видинско). **Йонѝцов** *ф*.

Йонѝца[1] *м* — по-стара форма на Иваница. Силистра, 1893, Видин. **Йонѝцов** *ф*.

Йонѝца[2] *ж* — разновидност на Иваница. Видин.

Йонѝци *м* — рум. Ioniţiu, умалит. от Йоан. **Йонѝциев** *ф*. Антимово (Видинско)

Йо̀нка *ж* — умалит. от Йона. **Йо̀нкински** *ф*. Ореховско.

Йо̀нко *м* — умалит. от Йоно или направо от Иван. Типично за Банско. **Йо̀нков** *ф*.

Йо̀но *м* — а) разширено от Йон — във Видинско, Ломско, Ореховско; б) съкрат. от Йован — в други области на страната. **Йо̀нов** *ф*. Горна Василица (Ихтиманско). **Йо̀новски** *ф*. Трудовец (Ботевградско).

Йо̀нто *м* — от Йоно с вмъкнато *т*. Долни Богров (Елинпелинско). **Йо̀нтов** *ф*. Долни Богров.

Йо̀нцев *ф* — може би грешка вм. Йончев. Челопеч (Пирдопско).

Йо̀нча *м* — западна форма на Йончо. Трънско.

Йо̀нчо *м* — умалит. от Йоно или направо от Иван (а в Еленско и от Иларион). **Йо̀нчев**, **Йо̀нчов** и **Йо̀нчовски** *ф*.

Йо̀ньо *м* — успоредна форма на Йоно с меко окончание. Крушево (Севлиевско), 1917. **Йо̀нев** *ф*.

Йо̀пе *м* — далечно видоизменение от Йосиф. **Йо̀пев** *ф*. Банско.

Йо̀ра *ж* — съкрат. от Йордана. Ботевград.

Йоргата *м* — вм. Йоргота. Неврокопско, 15—16 век.

Йоргѝца *ж* — женска форма от Йорго. Шумен, Русе.

Йоргѝчка *ж* — умалит. от Йоргица. Шумен.

Йо̀рго *м* — видоизменено от Георги (поточно от Георго с новогръцки преход на мекото *г'* в *й*). Лясковец, 1868, Търново, Златарица (Еленско), Разградско, Шумен, Айтоско, Карнобатско, Ямболско, Новозагорско. **Йо̀ргов** *ф*. Шумен, Горнооряховско, Плевен, Ямбол, Новозагорско, Радомирско.

Йо̀ргота *м* — от Йорг(о) + *ота*. Неврокопско, 16 век.

Йо̀ргя *ж* — женска форма от Йорго. Айтос, 1897.

Йо̀рда *ж* — съкрат. от Йордана. Ботевград, Бистрица (Софийско),

Йорда̀н *м* — по името на палестинската река Йордан. Из цялата страна. **Йорда̀нов**, **Йорда̀новски** и **Йорда̀нович** *ф*.

Йорда̀на и **Йорда̀нка** *ж* — женска форма от Йордан. Из цялата страна. **Йорда̀нин** *ф*. Рила (Станкедимитровско).

Йо̀рджо *м* — от Йорчо с озвучаване на *рч* в *рдж*. **Йо̀рджев** *ф*. Странджа (Ямболско), Ямбол.

Йо̀рдо *м* — съкрат. от Йордан. Михайловград. **Йо̀рдов** *ф*.

Йоркишев *ф.* Долна Оряховица (Горнооряховско).

Йо̀ро *м* — съкрат. от Йордан. **Йо̀ров** *ф.*

Йо̀рчо *м* — умалит. от Йордан или от Йорго. **Йо̀рчев** *ф.* Варна.

Йо̀рьо *м* — успоредна форма на Йорго с меко окончание. **Йо̀рев** *ф.*

Йо̀са *м* — съкрат. от Йосиф. Брезник.

Йоса̀в *м* — съкрат. от Йоасаф. Пловдив.

Йо̀се *м* — съкрат. от Йосиф. Кюстендил, 1879, Иваняне (Софийско).

Йо̀си *м* — разновидност на Йосе. Ловеч, 1878.

Йо̀сиф *м* — гр. Ἰωσήφ, библейско и евангелско име, евр. „бог добавя". Нарядко из цялата страна. **Йо̀сифов** *ф.*

Йо̀сифчо *м* — умалит. от Йосиф. **Йо̀сифчев** *ф.*

Йо̀ска *ж* — женска форма от Йоско. Павликени.

Йо̀ско *м* — умалит. от Йосе или направо от Йосиф. Михайловград. **Йо̀сков** *ф.* Берковица, Шумен.

Йосмер *м* — може би от ар.-тур. esmer 'тъмен, мургав'. Русе, 1868.

Йо̀сьо *м* — съкрат. от Йосиф. Лом, 1908.

Йо̀та[1] *ж* — женска форма срещу Йото. Ботевградско, Самоковско. **Йо̀тин** *ф.* Ботевград. **Йо̀тински** *ф.*

Йо̀та[2] *м* — западна форма на Йото. Софийско. **Йо̀тов** *ф.*

***Йота̀н** *м* — от Йот(о)+*ан.* Й о т а̀ н с к о т о — местност в Правешка Лакавица (Ботевградско).

Йотѝн *м* — от Йот(о) + *ин.* **Йотѝнов** *ф.* Сопот.

Йо̀тка *ж* — умалит. от Йота. Ботевградско. **Йо̀ткин** *ф.* Ботевград.

Йо̀тко *м* — умалит. от Йото. **Йо̀тков** *ф.* Кула, 1893, Сеславци (Софийско).

Йо̀то *м* — видоизменено от Йован, Иван. Типично за Тетевен; Ботевградско, Врачанско, Белослатинско, Тетевенско. **Йо̀тов** и **Йо̀товски** *ф.*

Йохан *м* — нем. Iohann=Иван. Ново, рядко.

***Йо̀хни** *м* — видоизменено от Йохан. **Йо̀хнев** *ф.* Коларово (Провадийско).

Йо̀хо *м* — от Йозо с друго окончание **Йо̀хов** *ф.* Пловдив.

Йо̀ца[1] *ж* — женска форма от Йоцо. Пернишко. **Йо̀цин** *ф.* Кремиковци.

Йо̀ца[2] *м* — успоредна форма на Йоцо. Берковица, Софийско, Русе, 1900. **Йо̀цов** *ф.*

Йо̀цка *ж* — умалит. от Йоца. Разград.

Йо̀цо *м* — съкрат. от Йован, разновидност на Йово, Йоло, Йоно, Йото, Йочо. Враца, Лом. **Йо̀цов** и **Йо̀цев** *ф.* Враца, Белоградчишко, Лом, Трънско, Пирот. **Йо̀цовски** *ф.*

Йо̀чко *м* — умалит. от Йочо. **Йо̀чков** *ф.* Търновско, 1893, Куртово Конаре (Пловдивско). **Йо̀чковци** род в Липница (Ботевградско).

***Йо̀чкол** *м* — от Йочк(о) + *ол.* **Йо̀чколовски** *ф.* Брестница (Луковитско). **Йо̀чколочки** *ф.*

Йо̀чо *м* — от Йовчо с изпадане на *в* или разновидност на Йоцо, Йото. Ловеч, 1878, Слатина (Ловешко), Плевен, Червен бряг. **Йо̀чев** *ф.* Плевен, Плевенско, Станкедимитровско, Тополовградско.

Йо̀ша *ж* — женска форма от Йошо или съкрат. направо от Йованка. Кула, Врачанско, Етрополе. **Йо̀шин** *ф.* Криводол (Врачанско), Миланово (Свогенско). Й о̀ ш е н с к о т о — местност в Осиковска Лакавица (Ботевградско).

***Йошен** или ***Йошин** *м* — от Йош(о) + *ен, ин.* **Йо̀шенов** *ф.* Русе. **Йошинов** *ф.* **Йо̀шеновци** род в Осиковица (Ботевградско).

Йо̀шка *ж* — от Йоша или направо от Иванка. Етрополе. Лопян (Ботевградско), Садовец (Луковитско), Кула.

Йошко *м* — умалит. от Йошо. **Йошков** *ф.* Търнава (Белослатинско), Благоевград. **Йо̀шковски** *ф.* Скравена (Ботевградско).

Йо̀шо *м* — съкрат. от Йован, Иван или успоредна форма на Йото, Йоцо. Ботевград, Лопян (Ботевградско). **Йо̀шев** и **Йо̀шов** *ф.* Згалево (Плевенско), Ботевград, Сеславци (Софийско). **Йо̀шовски** *ф.* Ботевград, Кнежа.

К

Каба- (тур. kaba 'дебел, отпуснат, недодялан') — първа съставна част на фамилни имена като Кабаделов, Кабаиванов, Кабакоев.

Кабàдаев *ф* — вм. Кабадаиев. Горна Оряховица.

Кабàдаиев *ф* — от диал. *кабàдаия* 'който обича да носи хубави дрехи, да се гизди' (тур. kabadayı 'самохвалко'). Карнобатско.

Кабадейски *ф* — разновидност на Кабадаиев. Лисец (Ловешко).

Кабадеков *ф*. Сливен.

Кабадèлов *ф* — от каба Дело (вж. Каба-). Кукуш.

Кабаджòв *ф* — от тур. kabaca 'въздебел, подпухнал'. Смядово (Преславско), Сливен, Карнобат, Казанлък.

Кабадѝйски *ф* — разновидност на Кабадаиев. Драгошиново (Самоковско).

Кабадински *ф* — разновидност на Кабадаиев и Кабадийски. Лисец (Ловешко).

Кабадов *ф* — съкрат. от Кабадаиев. Златарица (Еленско).

Кабàиванов и **Кабàивàнски** *ф* — от каба Иван (вж. Каба-). Самоводене (Търновско), Стара Загора, Исперих, Варна, Плевен.

Кабаклѝев и **Кабаклѝйски** *ф* — от някое село с подобно име. Казанлък, Исперих.

Кабàков *ф* — от тур. kabak '1. тиква; 2. гол'. На разни места из ЮИзБ.

Кабàкòев *ф* — от каба Койо (вж. Каба-). Стара Загора, 1893, Казанлък, Елхово.

Кабакчѝев и **Кабакчѝйски** *ф* — от диал. *кабакчѝя* 'бирник в турско време, който събирал парите в прорязана кратуна (тур. su kabağı)'. Бяла, Етрополе, Кнежа.

Кабалàков *ф* — от тур. kabalak 'вид военна шапка'. Карнобат.

Кабасàнов *ф* — от каба Хасан (вж. Каба-). Момчиловци (Смолянско).

Кабàта *пр* — вж. Каба-. Попово, Стара Загора.

Кабатлѝев и **Кабатлѝйски** *ф* — от диал. *кабаатлѝя* 'виновен, провинен' (ар.-тур. kabahatlı). Враца.

Кабашев *ф* — може би грешка вм. Карабашев. Горна Оряховица (гроб).

Кабàшки *ф* — разновидност на Кабаков. Гол. Конаре (Пловдивско).

Кабашмàнов *ф* —може би нарочно видоизменено от каба Осман (вж. Каба-). Русе.

Кабèльов *ф* — съкрат. от Карабельов (?)

Кабзамàлов *ф* — от диал. *кабзамàл(ин)* 'някогашен бирник' (ар.-тур. kabzımal).

Кабзамàнов *ф* — видоизменено от Кабзамалов. Карлово, 1900.

Кàбзев и **Кàбзов** *ф* — *кабза* 'капса, капсула'. Харманлии, Сливен.

Кабзимàлов *ф* — разновидност на Кабзамалов. Пещера, Карлово, Делчево (Санданско).

***Каблàк** *м* — прякорно име от Кабло. **Каблàков** *ф*.

Каблèшко *м* — от Кабл(о) + *ешко*; срв. Вьло и Вълешко, Мальо и Малешко, Рали и Ралешко. **Кàблешков** (по-старо **Каблèшков**) *ф*. Копривщица, Панагюрище, Пловдив.

Кàбло *м* — може би от ар.-тур. kabul, -lü 'приемане, съгласие'. **Кàблов** *ф*. Пловдив.

Каблỳков *ф* —от диал. **каблỳк*; вж. Кабло. Пазарджик, 1917.

Кабов *ф* — от прякор *Кабàта*; вж. Каба. Брацигово, Карнобат, Севлиево, Караполци (Елинпелинско).

Кабрàн *пр* — от тур. kabran 'ленив, бавен'. Станке Димитров. **Кабрàнов** *ф*. Казанлък, 1878, Раднево (Старозагорско), Стара Загора, Сливен. **Кабрàнски** *ф*. Ихтиман, Самоков, Пасарел (Самоковско).

Кабранджѝев *ф* — от диал. **кабранджѝя* 'майстор на кабрани (шиници)' (от тур. kabran 'шиник'). Писарево (Горнооряховско).

Кабỳров *ф* — от *кабỳр* 'чанта за оръжие или предпазител на сечиво' (тур. kubur).

Кабърмъшев *ф*. Стара Загора.

Кавадàрков *ф* — може би от град Кавадарци.

Каваджѝйски *ф* — от диал. *каваджѝя* 'кафеджия'. Друган (Радомирско).

Кавàев *ф*. Търговище, 1893, Русе, Шумен.

Каваклѝев и **Каваклòв** *ф* — от някоя местност с подобно име. Лясковец, Търново.

Кава̀ков *ф* — от диал. *кава̀к* 'топола' (тур. kavak). Княжева поляна (Кубратско), Русе.

Кавалджѝев *ф* — от *кавалджѝя* 'свирач на кавал' (тур. kavalcı). Казанлък, Стара Загора, Новозагорско, Сливен, Шумен, Петрич.

Кавалѐров и **Кавалѐрски** *ф* — от *кавалѐр*. Грудово, Езеро (Новозагорско), Павликени, Раковица (Кулско).

Кавалѐто *ф* — италианско фамилно име от cavalletto 'конче'.

Кава̀лов *ф* — навярно съкрат. от Кавалджиев. Габрово, Ловеч, Чирпанско, Стара Загора, Пещера, Варна, Грудовско.

Кава̀лски *ф* — от *кава̀л*. Тетевен.

Кавардა̀ков *ф* — от диал. **кавардა̀к* 'къдрав човек' (от тур. kıvır 'къдрица').

Каварджиклѝев *ф* — от диал. **каварджиклѝя*; вж. Каварджиков. Стара Загора.

Каварджѝков *ф*—от тур. kıvırcık 'къдрав'. ливен, 1883, Ямбол, Дервент (Дедеагачко), Варна.

Каварѝмов *ф* — от диал. *ка върѝм* 'ще вървим' — преселници от Южна Тракия в Стара Загора.

Кава̀рналиев *ф* — от диал. *кава̀рналия* 'жител на град Каварна'. Шумен.

Кавгаджѝев и **Кавгаджѝйски** *ф* — от *кавгаджѝя* (тур. kavgacı 'размирник'). Пловдив.

Кавгазов *ф* — може би кръстоска от *кавга* и *маргаза*. Миладиново (Свиленградско), Смолянско.

Кавда̀нски *ф* — може би от Кафтански с озвучаване на *фт* във *вд*. Цървени бряг (Станкедимитровско), 1911.

Кавдѝвка *ж* — от Кадифка с вмъкнато *в*. Радомирско.

Кавѝзов *ф* — може би от ар.-тур. kavis 'лък за стрелба'. Шумен.

Кавѝков *ф* — от диал. **кавѝк* 'здравеняк' (от ар.-тур. kavi 'як, силен, здрав'). Чепинци (Софийско).

Кавка̀зки и **Кавка̀зов** *ф* — навярно от Кавгазов, видоизменено покрай името на планината Кавказ. Червена вода (Русенско), Сопот.

Кавла̀ков и **Кавла̀чки** *ф* — от тур. kavlak 'обелен, с олющена кора или кожа'. Батак, 1893, Казанлък, Варна, Бела Слатина, Берковица.

Кавра̀йл *м* — вм. Гавраил. Кюстендил, 1879.

Кавракѝров *ф* — от каврак Киро (?); вж. Кавраков. Солун.

Кавра̀ков *ф* — от тур. kıvrak 'пъргав, игрив' или видоизменено от Кавръков.

Кавраши̇̀лов и **Каврошѝлов** *ф* — от диал. **каврашѝл* 'пъргав, игрив' (?): срв. Кавраков. Пещера, Широка лъка (Девинско).

Каврѐков *ф* — от диал. *каврѐк* 'къдрав' (тур. kıvrık). Айтос, Сливен, Виница (Варненско), Търговище, Дряново, Русе, Плевен.

Ка̀вулски *ф* — от диал. *каву̀л* 'договор, сговор' (от ар.-тур.kabul 'съгласие').Кнежа.

Каву̀н *м* — от незасвидетелствувано Кав(о) + *ун*. Пещера, нар. песен.

Ка̀вчо *м* — умалит. от незасвидетелствувано Каво. Пещера, 1959.

Кавърджѝев *ф* — от диал. *кавар(а)джѝя* 'който вдига шум, размирник' (от тур. kavara 'прядня'). Дедеагачко, Пловдив.

Кавърджѝков *ф* — писмена разновидност на Каварджиков. Ямбол, Сливен.

Кага̀евски *ф* — от диал. *кага̀* вм. *кога*; срв. Кугийски.

Ка̀да *ж* — съкрат. от Кадифа, Кадифка.

Ка̀дин *ф*. **Русе**. **Ка̀дински** *ф*. Пазарджик.

Кадайфка *ж* — кръстоска от Кадифка и *кадайф*. Трънско, София, р. към 1933.

Кадалев *ф*. Тутракан.

Када̀нов *ф* — от ит.-тур. kadana 'едър кон, катана'. Шумен, 1896.

Кадарджиев *ф*. Казанлък.

Ка̀дев *ф* — вж. Кадьов. Банско.

Кадѐлков *ф* — писмена разновидност на Къделков. Лясковец, Попово.

Кадѐмов *ф* — от диал. *кадѐм* 'щастливо начало, въздействие за успех' (ар.-тур. kadem). Пловдив, 1900, Гагаля (Русенско).

Кадефѝя *ж* — видоизменено от Кадифа. Пловдивско.

Кадѝев и **Кадѝйски** *ф* — от остар. *кадѝя* 'съдия' (ар.-тур. kadı). Стара Загора, Куклен (Асеновградско), Белозем (Пловдивско), Пазарджик, Ихтиман, Згориград (Врачанско).

Кадиков *ф*.

Кадика̀нов *ф* — от ар.-тур. kadıkân '?' Тутракан.

Кадинов *ф*. Прилеп, Велинград, Брестовица (Пловдивско), 1904.

Кадиски *ф* — вм. Кадийски. Згориград (Врачанско).

Кадѝфа *ж* — от *кадифѐ*; срв. Атлаза, Сърма. Банско, Мрамор (Софийско), р. 1897.

Кадифѐйка *ж* — от *кадифѐ*. Михайловградско.

Кадифѐто *пр* — от *кадифе*. Луковит.

Кадѝфка *ж* — умалит. от Кадифа. Благоевград, Благоевградско, Радомирско.

Кадѝфкин *ф*. Страдалево (Кюстендилско).

Кадишев *ф*. Вятово (Разградско).

Кадманов *ф*. София, 1893.

Кадмонов *ф*. Плевен.

Ка̀довски *ф* — може би от диал. *кад* 'пушек, кадеж',

Кадрѐев и **Кадрѝев** *ф* — от диал. **кадрѐй* 'къдрав човек' (?) Велинград, Пазарджик.

Кадрѝйски *ф* — близко по произход с Кадреев (?) Подола (Станкедимитровско), Луковит.

Кадрѝнски *ф* — писмена разновидност на Къдрински. Орешак (Троянско), Пловдив.

***Кàдрьо** *м* — от Къдрьо с *а* вм. *ъ*. **Кàдрев** *ф*. Враца, Рилски манастир.

Кадỳрин *ф*. Якоруда, Етрополе (стари преселници от Македония).

Кадỳшов *ф*. Вършец.

Кадъкьовлиев *ф* — от с. Кадъкьой (такива има 8). Русе, Шумен.

Кадъ̀нката *пр* — от *кадъ̀нка* '1. туркиня; 2. птичка щиглец'. Церово (Пазарджишко), 1917. **Кадъ̀нков** *ф*. Пловдив, Грудово.

Кадъ̀нов *ф* — от прякор *Кадъ̀ната* или направо от *кадъ̀на* 'туркиня' (тур. kadın); срв. Булин. Провадия, 1900, Търговище, Пловдив.

Кàдьов *ф* — от диал. *кàдьо* — зват. форма от кадия (?) Велинград.

Кàжльов *ф* — от прякор *Кàжльо* 'който изказва, не пази тайна' (?)

Кàжов *ф*— от прякор *Кàжо*; вж. Кажльов. Враца.

Казàк и **Казàка** *пр* — от рус. *казàк* в смисъл 'едър, смел човек'. Станке Димитров, 1838, Луковит, Стара Загора. **Казàков** *ф*. На разни места из страната. **Казàшки** *ф*.

Казàкин *ф* — от майка или баба *казак*; вж. Казак. Батак, Ракитово (Велинградско).

Казанакли *ф* — може би видоизменено от Казанлъклиев или от Казанкалиев. Разград, 1905.

Казàнбулашѝков *ф* — от диал. **казàнбулашѝк* 'мърси-казан' или 'неизмит котел' (от тур. kazan и bulaşık). Казанлък.

Казанджѝев и **Казанджѝйски** *ф* — от *казанджѝя* '1. съдържател на казан за ракия; 2. медникар' (тур. kazancı). На разни места из страната.

Казàнкалиев *ф* — от диал. *казàнкалия* 'жител на с. Казанка (Старозагорско). Стара Загора.

Казàнкин *ф* — от с. Казанка (Старозагорско). Ямбол, Желязково (Грудовско).

Казàнков *ф* — разновидност на Казанкин. Казанлък.

Казанлѝев и **Казанлѝйски** *ф* — от диал. **казанлѝя* 'който има казан за ракия' или 'който готви храна в цял казан' (?) Чепинци (Софийско).

Казанлъклѝев *ф* — от диал. *казанлъклѝя* 'жител на град Казанлък'.

Казанлъ̀шев *ф* — видоизменено от Казанъшев покрай името на град Казанлък. София, 1893. Калофер, 1900.

Казàнски *ф* — от с. Казанка (Старозагорско). Стара Загора.

Казанъ̀шев *ф* — от тур. kazanış 'печалба, придобивка'. Стара Загора.

Казàренски *ф* — може би от с. Козаревец (Старозагорско). Казанлък.

Казàсов и **Казàски** *ф* — от ар.-тур. kazzaz 'търговец на коприна'. Трявна, Търново, Свищов.

Казàхски *ф* — от Казазски с преход на второто *з* в *х*.

Казàшки *ф* — вж. Казак.

Казѐпов *ф* — вм. Газепов. Айтос, Чирпан, Варна, Мелник, 1917.

Казинов *ф*. Черни връх (Грудовско).

Казлàрски *ф* — от с. Казлар кьой (Девино, Омуртагско). Кнежа.

Казлàчев *ф* — може би от тур. kızlık 'девственост'. Казанлък, Брезово (Пловдивско).

Казмỳков *ф* — от диал. **казмỳк* 'сърдитко' (от тур. kızmak 'сърдя се, дразня се'). Стара Загора, 1900, 1940.

Казмỳшков *ф* — от прякор *Казмỳшко*; вж. Казмуков.

Казначѐв и **Казначѐев** *ф* — от рус. *казначѐй* 'касиер, ковчежник'. Самоков, Ракитово (Велинградско), Костинброд (Сливнишко).

Кàзов *ф* — може би разновидност на Кажов. Пещера.

Казълмурàдов и **Казълмуратлѝев** *ф* — от с. Казъл Мурад (Благоево, Разградско). Русе.

Казълмъ̀шев *ф* — от тур. kızılmiş 'изчервен от яд, разсърден'. Карлово, Калофер.

Казъ̀лов *ф* — от тур. kızıl 'червен'; срв. Червенков. Търговище, Варна.

Казъ̀мски *ф* — от *казъ̀м* 'момичето ми' (тур. kızım) — поради често повтаряне на тая дума. Гол. Раковица (Елинпелинско), 1876, 1962,

Казя̀нов *ф* — може би видоизменено от Касиянов.

Каиков *ф* — навярно вм. Кайков или *Каикчиев. Троян.

Каинов *ф* — от тур. kayın 'шурей'. Шумен.

Каинчев *ф* — от диал. *каинче* 'шурей, шурейче'; вж. Каинов. Стара Загора, 1908.

Каиров *ф*. Казанлък.

Каитин *ф*.

Кайшев и **Кайшов** *ф* — от *кайш* (тур. kayış), прен. 'здрав, изпечен, издръжлив човек'. Смолянско, Панагюрище.

Кайджѝев и **Кайджѝйски** *ф* — от диал. *кайджѝя* 'който реже тютюн' (тур. kıyıcı). Пирдопско, Шумен.

Кайджѝков *ф* — от с. Каяджик (такива има няколко).

Кайдъ̀мов *ф* — от тур. kaydım 'съгласих се' — поради често повтаряне на тая дума. Карлово, 1908.

Кàйзер *м* — модернизирано от Кесари покрай нем. Kaiser. **Кайзеров** *ф*. Шумен, 1940, София.

Кàйзера *пр* — имал вирнати мустаци като кайзер Вилхелм II.

Кайкаджòв *ф*. Карлово.

Кайкамджòзов *ф*. Котел, Каварна, Балчик, Толбухин, Шумен.

Кайканджòзов *ф.*

Кайкѝев *ф.* Казанлък, Стара Загора, Варна.

Кàйко *м* — умалит. от Кайо. **Кàйков** *ф.* Стоките (Рупчоско), 1893, Смолян, 1917, Смядово (Преславско), Варна.

Кайлъ̀мов *ф* — от тур. kıyılmak 'отпаднал съм' (?) Пловдив.

Каймàзов *ф* — от тур. kıymaz 'който не се скъпи; щедър'. Брестово (Ловешко).

Каймакàмов и **Каймакàмски** *ф* — от остар. *каймакàм(ин)* 'управител на околия или заместник на управителя' (ар.-тур. kaymakam). Благоевград.

Каймакàнов *ф* — видоизменено от Каймакамов. Пещера.

Каймàков и **Каймàшки** *ф* — от прякор *Каймàк(а)* — съкрат. от Каймакчия. Панагюрище, Пловдив, Букьовци (Ореховско), Орехово.

Каймакчѝев и **Каймакчѝйски** *ф* — от диал. *каймакчѝя* 'продавач на каймак — сметана или специална боза' (тур. kaymakçı). София, Черньово (Ихтиманско).

Кайменджѝев *ф* — от диал. **кайменджѝя* 'който има много каймета, много пари' (?) Карнобат.

Кайменов *ф.* Стара Загора, 1917.

Кàйн *м* — гр. Κάϊν, от евр.-библейско име. Кукуш. **Кàйнов** *ф.*

Кайнàков *ф* — от някое село или местност, чието име съдържа диал. *кайнàк* 'извор' (тур. kaynak).

Кайнàров и **Кайнàрски** *ф.* Дебръщица (Пазарджишко).

Кàйно *м* — разширено от Кайн. Пещера, р. 1927. **Кàйнов** *ф.*

Кàйо *м* — видоизменено от Николай. Ник. Милев. **Кàев** *ф.* Солун, Стара Загора. **Кàйовски** *ф.* Долна Бешовица (Врачанско).

Кайпàка *пр* — тур. kaypak 'който не си стои на думата'. Котел. **Кайпàков** *ф.* Котел.

Кайрàков *ф* — от тур. kıyrak 'близък, съседен'. Стара Загора, Нова Загора, Сливен, Русе.

Кайров *ф.*

Кайря̀ков *ф* — от Кайраков с меко *р*. Бероново (Котленско), Трънково (Старозагорско), Смядово (Преславско) — в Смядово го извеждат от диал. *кайряк* 'хълм': къщата му била на кайряк.

Кайсъ̀зов *ф* — от тур. kıysız 'без граница, без край' — навярно имотите му били обширни.

Кайтàзов и **Кайтàзки** *ф* — от тур. kaytaz, '1. женска прическа; 2. украшение за глава'. Гевгели, Пловдив, Никопол, 1893, Михайловград, Долна баня (Ихтиманско).

Кайтòв *ф.* Самоков, град Марица, 1893. **Кайтовски** *ф.* Лютиброд (Врачанско).

Кайчàров *ф* — от диал. **кайчар* 'лодкар' (?)

Кàйчо *м* — умалит. от Кайо или направо от Николай. Стара Загора, р. 1888, Сливен, Ямбол. **Кàйчев** *ф.*

Какалàшев *ф* — от Кокалашев с промяна на неудареното *о*. Пазарджик.

Какалиев *ф.* Шумен.

Какалов *ф.* Стара Загора, Казачево (Ловешко).

Каканаков *ф.* Граница (Кюстендилско).

Какарàдов *ф* — от кака Рада — поради често повтаряне на това име (?) Варна.

Какàрасков *ф* — от диал. *какàраска* 'сврака'; срв. Свраков. Прилеп.

Какарàшев *ф* — от диал. **какарàш*, **кокарàш* 'смрадльо' (от тур. kokmak 'смърдя'). Казанлък.

Какàрчев *ф* — от диал. *кокàрче* 'твърдо, запечено изпражнение'.

Какàчев и **Какàчки** *ф* — от диал. *какàч* 'вид пастърма'. Казанлък, 1868, 1900, Стара Загора, Берсин (Кюстендилско), Кюстендил.

Какламàнов *ф* — от тур. koklaman 'който мирише, дỳши'. Любимец, 1917, Пловдив, Пещера.

Кàкьо *пр* — от *кàка* : който все вика кака си или говори за нея. **Кàкев** *ф.* Михайловград. **Кàкьов** *ф.* Новачене (Ботевградско).

Кàла[1] *ж* — съкрат. от Калина или женска форма от Кало. **Кàлин** *ф.* Габрово, Калофер.

Кàла[1] *м* — западна форма на Кало. Трън.

Калабалъ̀ков *ф* — от *калабалъ̀к* 'навалица, множество' (тур. kalabalık). Елховско.

Калавранов *ф.* Пловдив.

Каладжѝев *ф* — от диал. *каладжѝя* 'калайджия'. Банско.

Каладжòв *ф* — от тур. kılıç,-cı 'крив', разновидност на Калъчев. Самоков.

Калаеджѝев *ф* — от диал. *калаеджѝя* 'калайджия'. Пчеларово (Кърджалийско).

Калайджѝев и **Калайджѝйски** *ф* — от *калайджѝя* (тур. kalaycı). На разни места из страната.

Калайдитов *ф.* Варна.

Калàйков *ф* — от прякор *Калàйко* 'който „яде калай" или „тегли калай" на другите'. Пловдив, Горно Александрово (Сливенско).

Калаксъзов *ф* — от Кулаксъзов с преход на неудареното *у* в *а*. Ръжево Конаре (Пловдивско).

Каламàров и **Каламàрев** *ф* — от гр. καλαμάρι 'мастилница'. Стара Загора, Ямбол.

Каламов и **Каламски** *ф* — от гр. κάλαμος 'тръстика; перо за писане'. Свежен (Карловско), 1917, 1960, Видин, Баскалци (Петричко).

Калампỳров и **Каланпỳров** *ф* — от гр. καλαμπούρι 'игрословица, каламбур'. Горно Ботево (Старозагорско), 1911.

Калапатиров *ф.* Горно Броде (Сярско), Пловдив.

Калапиш *ф.* Русе, 1936. **Калапишев** *ф.* Ореш (Свищовско).

Калапотлѝев и **Калапòтски** *ф* — от някое село с подобно име. Зиляхово, Пловдив, София.

Каларàшов *ф* — от рум. călăraş 'конник; куриер'. Тутракан, 1900.

Каластѝрски *ф.* Враца.

Калатинов *ф.* Сливен, 1897, Пловдив.

Калафàтев *ф* — от диал. *калафат* 'който запълва, замазва зирките на лодка' (от гр. καλαφάτης). Бургас.

Калафѝр *м* — от диал. *калафѝр* 'карамфил'. Калафѝров *ф.* Пловдив.

Калафѝра *ж* — женска форма от Калафир. Мулдава (Асеновградско).

Калафỳнски *ф.* Старо село (Врачанско).

Калаша *ж* — някаква разновидност на Калуша. Ник. Милев.

Калаяджѝев *ф* — от диал. *калаяджѝя* 'калайджия'. Пловдив.

Калбаков *ф.*

Калбанов *ф.* Ресен (Търновско).

Кàлбов и Кàлбев *ф* — от ар.-тур. kalp, -bi 'сърце'. Варна.

Калбурджѝев *ф* — от диал. *калбурджѝя* 'ситар, решетар' (тур. kalburcu). Сопот, Русе.

Калбỳров *ф* — от диал. *калбỳр* 'сито, решето' (тур. kalbur). Гиген (Никополско).

Калдàрев *ф* — от рум. căldare 'котел, кофа'. Тутракан.

Калдармаджѝев *ф* — от диал. *калдърмаджѝя* 'майстор на калдъръми'. Етрополе.

Калдарѝмов *ф* — вж. Калдърмов. Шумен.

Кàлдиев *ф* — от тур. kıldı 'принудих'. Гюмендже (Македония).

Калдовски *ф.*

Калдъркъчев *ф* — от тур. kaldır 'вдигни' и kıç 'задник' — навярно така подканял ратаите си да се залавят за работа. Бяла.

Калдърмòв *ф* — от *калдъръ̀м, калдърмà* (гр.-тур. kaldırım). Враца, Шумен.

Калдъ̀ров *ф* — от тур. kaldır 'вдигни'; срв. Калдъркъчев. Ямболско.

Калдъ̀шев *ф*—от тур.kaldırış 'вдигане' (?).

Кàле *м* — разновидност на Кальо. Софийско. **Кàлев** *ф.*

Калèев *ф* — от прякор *Калея(та)* 'черният' (циг. *калò, калèя*). Калофер, Карлово, Черногорово (Пазарджишко), Пазарджик.

Калèйков *ф* — от прякор *Калèйко*; вж. Калеев.

Калèйнски *ф* — разновидност на Калейски. Круша (Сливнишко).

Калèйски *ф* — от прякор *Калèята*; вж. Калеев. Красноселци (Омуртагско), Плевен.

Калèйчански *ф* — от с. Калейца (Троянско). Ловеч.

Калèйчев, **Калèйчов** и **Калèйчовски** *ф* — от прякор *Калèйчо* ; вж. Калеев. Ямбол, Прилеп, Кнежа.

Калèйченов *ф* — от *калèйченин* 'жител на с. Калейца' Борима (Троянско).

Калèков *ф* — от диал. *калèко* 'вуйчо, свако' (от гръц.) Пловдив.

Калемджѝев *ф* — от диал. **калемджѝя* 'писар' или вм. Календжиев. Брестовица (Пловдивско).

Кàлен[1] *м* — видоизменено от Калин или направо от гр. καλός 'добър, хубав'. Девин, нар. песен. **Кàленов** *ф.* Пещера.

Кàлен[2] *пр.* Алфатар (Силистренско). **Кàленов** *ф.* Алфатар.

Календàрски *ф* — от *календàр* или вм. Календерски. Шумен.

Календèров и **Календèрски** *ф* — от пер.-тур. kalender '1. отшелник; 2. философ; 3. странстващ дервиш'. Трън, Янтра (Горнооряховско), Пловдивско, Лозен (Софийско).

Календжѝев и **Калянджѝев** *ф* — от исп.-тур. kalyoncu 'моряк, гемиджия'. Варна, Русе, Лясковец, Казанлък.

Каленѝк *м* — от Калиник с преход на неудареното *и* в *е*. **Каленѝков** *ф.* Сопот, Пазарджик, Пловдив.

Каленѝчо *м* — умалит. от Каленик. **Каленѝчев** *ф.* Пловдив.

Каленко *м* — умалит. от Кален[1]. **Каленков** *ф.*

Кàленски *ф* — от с. Кален (Врачанско). Враца, Борован (Белослатинско), Търговище. **Кàленци** род в Койнаре (Белослатинско).

Калèов *ф* — разновидност на Калеев. Радовиш (Македония).

Калерò *ж* — от гр. καλή; срв. Кален[1]. Каварна.

Калеш *м* — от диал. *калеш* 'вакъл'; срв. Вакльо. Вайганд.

Калеша *ж* — женска форма срещу калеш. Вайганд.

Калеята *пр* — вж. Калеев. Котел.

Кàли *м* — североизточна форма на Кальо. Попово. **Кàлев** *ф.*

Кали- (от гр. καλός 'хубав, добър') — първа съставна част на фамилни имена като Калибацов, Калигоров.

Калиàкри *м* — по името на нос Калиакра? (Пантилей Калиакри Панайотов, Русе, 1936).

Калибàцев *ф* — от кали и Баце (вж. Кали-) Кукуш.

Калигòров *ф* — от кали Горо (вж. Кали-).

Калѝйски *ф* — може би вм. Калейски. Търговище.

*__Калѝка__ *ж* — разновидност на Калица. **Калѝкин** *ф.* Ник. Милев.

Калиман *м* — име от среднобългарската история. **Калиманов** *ф*. Грозден (Карнобатско), Дунавци (Видинско), Габрово.

Калиманишки *ф* — от с. Калиманица (Берковско). Михайловград.

Калименов *ф* — навярно вм. Каломенов. Карлово, Варна.

Калимеров *ф* — от прякор *Калимерата* (гр. χαλημέρα 'добър ден') — поради често повтаряне на тая дума. Константин (Еленско).

Калин *м* — а) мъжка форма от Калина; б) съкрат. от Калиник. Рядко, на разни места из страната. **Калинов** и **Калиновски** *ф*.

Калина[1] *ж* — от дръвчето *калина* зарад хубавите му червени плодове. Нарядко из цялата страна. **Калинин** *ф*. Калофер.

Калина[2] *ф* — навярно полско или чешко фамилно име. Пловдив 1905.

Калиник *м* — гр. Καλλίνικος 'добра победа' — име на календарски светия. Рядко. **Калиников** *ф*.

Калиница *м* — от Калин+*ица*, както Иваница. **Калиницов** *ф*. Асеновград.

Калинка *ж* — умалит. от Калина[1]. Главно СБ. **Калинкин** и **Калинкински** ф.

Калинко *м* — а) умалит. от Калин; б) мъжка форма от *калина* 'по-млада зълва' (в Гурково, Балчишко, една булка нямала зълва и казвала за девера си Петър „моята калинка", после почнали да му казват Калинко у дома и в цялото село). Гурково (Балчишко), Каварна, Варна. **Калинков** *ф*. Гурково, Балчик, Варна, Толбухин, Бургас, Говедарци (Самоковско).

Калински *ф* — вм. Каленски. Скравена (Ботевградско).

Калинчеков *ф* — от Калинчев с вмъкнато *ек*. Панагюрище.

Калинчо *м* — умалит. от Калин. Горна баня. **Калинчев** *ф*. Русе.

Калионка *ж* — кръстоска от Калина и Йонка. Горни Богров, Чепинци (Софийско).

Калиопа *ж* — гр. Καλλιόπη 'хубаволика'. Старо. Търново, р. 1876, 1878, 1884, 1904, Балчик, р. 1892.

Калиопия *ж* — разширено от Калиопа. Самоков, 1904.

Калиопка *ж* — умалит. от Калиопа. Ихтиман, 1899.

Калипетровски *ф* — от с. Калипетрово (Силистренско). Провадия.

Калирой *ж*. Враца.

Калиско *м* — умалит. от Калистър. **Калисков** *ф*.

Калист *м*.

Калистер *м* — разновидност на Калистър. Милославци (Трънско).

Калистра *ж* — женска форма от Калистър. **Калистрин** *ф*. Банско.

Калистрат *м* — гр. Καλλίστρατος 'добра войска' — име на календарски светия. Шумен, Лехчево (Михайловградско). **Калистратов** *ф*. Лехчево.

Калистър *м* — навярно съкрат. от Калистрат. Ловеч, 1893, Варна. **Калистров** *ф*.

Калитин *м* — от фамилното име на руския подполковник Калитин, командир на българска опълченска дружина, загинал в боя при Стара Загора; срв. Гурко, Скобел, Венелин. Стара Загора. **Калитинов** *ф*. Варна.

Калифер *м* — видоизменено от Калофер. Котел. **Калиферов** *ф*. Котел.

Калица[1] *ж* — от Калина[1] с друго окончание, както Гана и Гаца, Кина и Кица, Лина и Лица. Враца, Рашково (Ботевградско), Шумен. **Калицин** *ф*. Берковица, Златарица (Еленско), Шумен.

Калица[2] *м* — от Кал(ьо) + *ица*; срв. Стоица, Иваница. **Калицов** *ф*. Куле махала (Ломско), Драганово (Горнооряховско).

Калици и **Калиций** *м* — разновидност на Калица[2]. **Калицев** и **Калициев** *ф*. Шумен.

Каличин *ф* — вм. Калицин. Ник. Милев.

Каличка *ж* — умалит. от Калица[1]. Шумен, Силистра.

Каличко *м* — умалит. от Каличо. **Каличков** *ф*. Казанлък, Стара Загора, Пловдив.

Каличо *м* — от Кал(ьо)+*ичо*. **Каличов** и **Каличев** *ф*. Стара Загора, 1900.

Калишко *м* — разновидност на Каличко. **Калишков** ф. Дрянковец (Айтоско).

Калия *ж* — навярно съкрат. от Калиопа. Белеврен, Сливово (Грудовско), Шумен.

Калия *ж* — от цветето *калия*. Враца, р. 1957.

Калка *ж* — умалит. от Кала. Трънско.

Калкадаков *ф* — от диал. **калкадак* 'човек с големи кълки' (?).

Калкана *пр* — от тур. kalkan 'който стои прав, изправен'. Бела Слатина, 1908. **Калканов** *ф*. Бела Слатина (от Копривщица), Пловдив.

Калканджиев *ф* — от диал. **калканджия* 'а) от *калкан* (вж. Калкана) с допълнителна наставка *-джия*, както бакалджия, мутафчия от бакал, мутаф; б) рибар, специалист по лов на калкани'. Русе, 1911, Варна, 1940, Пловдив, 1930.

Калковски *ф* — от с. Калково (Самоковско).

Калман *м* — съкрат. от Калиман. Преславско, 15—16 век.

Калмука *пр* — а) от диал. *калмук* 'късдебел, отпуснат или нечист човек'; б) от народностно име *калмук*. Котел. **Калмуков** *ф*. Калофер, 1893, Русе, 1900, Търново, Бела Слатина, Грудовско. **Калмушки** *ф*.

Калнидолски *ф* — от някоя местност Калнии дол. Кюстендил.

Кало *м* — съкрат. от Калоян или от Калин. Кула, 1893. **Калов** *ф*. Сливен, 1883, Черни връх (Ломско).

Каловезов *ф*. Пловдив.

Калойров *ф*. Стара Загора.

Каломатев *ф* — от *кало* 'добрия' Матьо.

Каломенов и **Каломенски** *ф* — от с. Каломенци (Дряновско). Севлиево, Павликени, Търново, Кюстенджа, Тулча, Варна, Пловдив.

Калония *ж*. Станке Димитров, р. 1876.

Калонка *ж*. — умалит. от Калония. **Калонкин** *ф*. Казанлък, Трънчовица (Никополско).

Калончо *м* — мъжка форма от Калонка. **Калончев** *ф*. Карлово, Михайловград.

Калопетър *м* — от *кало* 'добрия' и Петър. Перник, 15—16 век.

Калопия *ж* — видоизменено от Калиопа. Станке Димитров, р. 1833.

Калота *м* — от Кал(о)+*ота*, както Радота, Драгота. Търговишко, 17 в. **Калотов** *ф*. Кулско.

Калофер *м* — от цветето *калофер*. Асеновградско, Първомайско, Пловдивско, Пловдив. **Калоферов** *ф*.

Калоцвет *м* — от дядо му Калчо и баба му Цвета. Единичен случай.

Калоян *м* — име от среднобългарската история (гр. 'добрият Иван'). Чурек (Елинпелинско), 1648, Шумен, р. 1905, 1914, 1920, Варна, Провадия, Габрово, Айтоско, Видин. **Калоянов** *ф*. Драглище (Разложко), р. 1869, Велинград, Пещера, Панагюрище, Преславско, Малкотърновско, Елховско, Грудовско.

Калояна *ж* — женска форма от Калоян. Търнак (Белослатинско), 1648.

Калоянчо *м* — умалит. от Калоян. **Калоянчев** *ф*. Грудово, Бургас.

Калпазанов *ф* — от *калпазан(ин)* — навярно с турското значение kalpazan 'измамник, фалшификатор'. Габрово (стар род), Плевен, 1900, Исперихско, Велинград.

Калпаклиев *ф* — от диал. *калпаклия* 'човек с калпак' (тур. kalpaklı). Белеврен (Грудовско), Пазарджик.

Калпаклов *ф* — разновидност на Калпаклиев, направо от тур. kalpaklı. Търново, 1905.

Калпаков *ф* — от *калпак*. Панагюрище, Пловдив, Стара Загора.

Калпакчиев *ф* — от *калпакчия* 'който шие калпаци' (тур. kalpakçı. Търново, Стара Загора.

Калпачев *ф* — от *калпаче* (може би носел контешко калпаче). Габрово (гроб), Асеновград, Пловдив.

Калпачки *ф* — от диал. *калпачки*, прилаг. от калпак. Долна махала (Самоковско), Благоевградско.

Калпошанов и **Калпушанов** *ф* — от диал. **калпошан* 'калпав човек' (?) Брезово (Пловдивско), Пловдив.

Калпушкин *ф* — от диал. **калпушка*; срв. Калпошанов. Загорци (Новозагорско).

Калтев *ф*. Стара Загора.

Калтински *ф* — от с. Калтинец (Горнооряховско). Кесарево (Горнооряховско), 1893, Горна Оряховица, Севлиево.

Калтъкчиев *ф* — от диал. *калтакчия* 'седлар' (тур. kaltakçı). Драчево (Грудовско).

Калугеров *ф* — от *калугер* (бащата след овдовяването си станал монах). Трявна 1893, Балчик, 1904, Русе, 1900, Панагюрище (панагюрските са от с. Калугерово).

Калугеровски *ф* — от с. Калугерово (Пазарджишко). Пазарджик.

Калугерски *ф* — от с. Калугерово (Ботевградско). Ботевград.

Калуд *м* — съкрат. от Калуди. Трояново (Бургаско), Сливен, Варна. **Калудов** *ф*. Айтос, Котел, Сливен, Сливенско, Поморийско, Бургас, Варненско, Толбухинско.

Калуда *ж* — женска форма от Калуд, Калуди. Сливен, Лясковец.

Калуди *м* — от гр. καλοῦδι 'дар, дарове, подаръци'. Варна, Стара Загора. **Калудиев** *ф*.

Калудка *ж* — умалит. от Калуда.

Калужинов *ф* — може би руско име. Варна, 1936, 1958.

Калун *м* — от Кал(о), Кал(ьо)+*ун*. **Калунов** *ф*. Шумен.

Калуна *ж* — женска форма от Калун. Шумен.

Калунка *ж* — умалит. от Калуна. Ник. Милев.

Калунчо *м* — умалит. от Калун. **Калунчев** *ф*. Карлово.

*Калус *м* — от гр. καλός 'добър' с преход на *о* в *у* (?) **Калусов** *ф*. **Ямбол**.

Калуца *ж* — от Кал(а)+*уца*. **Калуцин** *ф*.

Калуш *м* — от Кал(о), Кал(ьо)+*уш*. Провадийско. **Калушев** *ф*. Силистра, Бургас.

Калуша *ж* — женска форма срещу Калуш. Шумен, Шуменско, Плевен.

Калушка *ж* — умалит. от Калуша. Типично за Шумен.

Калушко *м* — умалит. от Калуш. Полски Сеновец (Търновско), Габрово, Свищов. **Калушков** *ф*. Търновско.

Калферина *ж* — навярно женска форма от Калофер. Гоце Делчев.

Калфин *ф* — от *калфа*; вж. Калфов. Бистрица (Софийско).

Калфов *ф* — от *калфа* '1. напреднал в занаята помощник на майстор; 2. предприемач-строител' (ар.-тур. kalfa). Калофер, 1893, Одринско, Таваличево (Кюстендилско), Кърджали.

Калфоров *ф*. Несебър, 1917.
Калфъков *ф*. Русе.
*__Кàлцо__ и *__Кàлце__ *м* — от Калчо с гръкомански изговор на *ч* като *ц*. **Кàлцов** *ф*. **Калцèта** *ф* Варна.
Калцỳнев, Калцỳнов и **Калцỳнски** *ф* — от прякор *Калцỳна* — а) шиел калцуни; б) носел калцуни; вж. Калцункьов. Войнеговци (Софийско), София, 1893, Габрово, 1900, 1927, Луковит.
Калцỳнков *ф* — „градска" форма на Калцункьов. Михайловград, Кнежа.
Калцỳнкьов *ф* — от прякор *Калцỳнкьо* 'човек с калцуни'. Михайловград.
Кàлча *м* — стара форма на Калчо. Етрополски манастир, 1648.
Калчигеров *ф*. Русе, 1917.
Калчùн *м* — от Калч(о)+*ин*. **Калчùнов** *ф*.
Калчùшков *ф* — от диал. *калчùшка* 'кълчища'. Брацигово, Карлово, Калофер, Русе.
Калчищàров *ф* — от *кълчищàр* 'производител на кълчища'. Пловдив.
Калчùщов *ф* — от *кълчища*. Ямбол.
Кàлчо *м* — умалит. от Кальо. Главно ИзБ. **Кàлчев** и **Кàлчов** *ф*.
Калъ̀джев *ф* — разновидност на Калъчев със запазена звучност на тур. *с*. Стара Загора, 1940.
Калъджòв *ф* — вж. Каладжов. Стара Загора, 1900, Толбухин (гроб).
Калъиванов *ф* — от тур. kıllı 'рунтав, космат' и Иван. Алфатар (Силистренско).
Калъмов *ф* — може би нарочно видоизменено от Калънов. Варна.
Калънов *ф* — от тур. kalın 'тъп, глупав'. Горна Оряховица, 1894, Павликени.
Калъпов *ф* — от *калъп*, навярно с някакво преносно значение. Враца.
Калъпчùев и **Калъпчùйски** *ф* — от *калъпчùя* 'който прави обущарски калъпи'. Сливен, Търново, 1905, Казанлък.
Калъчев *ф* — от тур. kılıç 'крив, извит'. Копривщица, Клисура (Карловско).
Кàльо *м* — съкрат. от Калин, Калофер, Калоян, Калистър. Ловеч, Преслав, Чирпанско, Ямболско, Панагюрище. **Кàлев** и **Кàльов** *ф*.
Кальòпа *ж* — съкрат. от Калиопа. Айтос, Благоевград.
Кàля *ж* — съкрат. от Калина или женска форма от Кальо. Лопян (Ботевградско), 1648, Карнобат, 1887, Горнооряховско, Дряновско, Каварна, Варненско, Бургас, Ямболско, Хасковско, Нова Загора, Чирпан.
Калянджùев *ф* — разновидност на Календжиев. Лясковец.
Калѝшки *ф* — вм. *Калишки, от с. Калища (Радомирско). Жилинци (Кюстендилско).

Кàма *ж* — женска форма срещу Камо, Ковачевица (Гоцеделчевско).
Камаджùев *ф* — от *камаджùя* 'побойник, който си служи с кама'.
Камàла Камèлия *ж*. Лиляче (Врачанско), р. 1955.
Камамджùев *ф* — може би вм. Хамамджиев. Лиси връх (Новопазарско).
Каманов *ф*.
Каманàров *ф* — от диал. *камънàр* 'каменар'. Габрово.
*__Камарàн__ *м* — от Камар(и)+*ан*. **Камарàнов** *ф*.
Камарàшев и **Камарàшки** *ф* — от рум. cămăraş 'ключар, домакин'. Тутракан, 1893, Лясковец, Русе, Видин, 1893, Градец (Видинско), Букьовци (Ореховско), Михайловград, Кнежа.
Камарèвски *ф* — вм. Комаревски, от с. Комарево (Белослатинско). Малорад (Ореховско).
Камàри *м* — от гр. καμάρι 'гордост, украса'. **Камàрев** *ф*. Пловдив. **Камаров** *ф*.
Камàрски *ф* — от с. Камарци (Пирдопско). Мирково (Пирдопско), Етрополе.
Камàрчо *м* — умалит. от Камари. **Камàрчев** *ф*. Казанлък.
Кàмбалов *ф* — от прякор *Кàмбалото* (изговарял *кàмбало* вм. камбана). Пловдив.
Камбàнов *ф* — навярно „поправено" от Камбалов. Пловдив, Хасково.
Камбарев *ф* — може би видоизменено от Камберов. Куклен (Асеновградско), 1917, Пловдивско, Смолянско.
Камбасков *ф*. Струмица, 1917.
Камбèров и **Камбèрски** *ф* — от тур. kamber 'който се навира навред'. Шумен, Разградско, Горна Оряховица, Пазарджик, Поибрене (Панагюрско), Калофер, Етрополе, Арчар (Видинско), Самоков, Жилинци (Кюстендилско).
Камбùтов *ф*. Падеж (Благоевградско).
Кàмбо *м* — от Камо с вмъкнато *б* (?). **Кàмбов** *ф*. Котел, Стара Загора, Пловдив, Варна, Райково (Смолянско), Гоцеделчевско. **Кàмбич** *ф*. Балчик, 1893.
Камбòзов *ф* — разновидност на Камбосев. Карнобат.
Камбòсев *ф* — от гр. κάμποσος 'достаголям'. Сливен, 1883, Разград, 1900, Варна, 1900.
Камбул *м* — от Камб(о)+*ул*. Елена, нар. песен.
Камбỳров и **Камбỳрски** *ф* — от диал. *камбỳр* 'гърбав' (тур. kambur). Нарядко из ИзБ.
Камбỳрянàкиев *ф* — от *камбỳр* Янаки; вж. Камбуров. Лясковец.
Камбỳш *м* — от Камб(о)+*уш*. **Камбỳшев** *ф*. Дряново, Първомайци (Горнооряховско).

Камджàлов *ф*. Търговище.

Камджѝев *ф* — от диал. *камджѝя* 'камшик, бич' (тур. kamçı). Варна.

Камджиянски *ф* — от диал. **камджиян (ин)* 'който носи или бие с камшик'; вж. Камджиев. Враца.

Камедулски *ф*. Орехово, 1917, 1927.

Кàмеков *ф* — от Камов с вмъкнато *ек* или от диал. *кàмек* 'камък'. Карлово.

Камелджѝев *ф* — от диал. **камелджѝя* 'камилар'. Кричим.

Камèлия[1] *ж* — от цветето *камèлия* (фр. camélia). Сравнително ново — откъм 1929 г. насам, на разни места из страната.

Камèлия[2] *ф* — от фирмата на магазина в Търново, към 1920 (Димитър Давидов Камелия, Никола Димитров Камелия).

Кàмен *м* — от *кàмен* 'камък' — защитно име по малоценен предмет. Ломско, Белослатинско, Врачанско, Ботевградско, Радомирско, Плевен, Свищов, р. 1833; напоследък така кръщават деца на разни места из страната. **Кàменов** *ф*.

Кàмена *ж* — женска форма от Камен. Ботевградско, Врачанско.

Каменàров и **Каменàрски** *ф* — от *каменàр*. Каварна, Спатово (Благоевградско).

Каменик *ф* — навярно чешко име — от kameník 'каменар, каменоделец'.

Каменицали *ф* — от областта Каменица. Кюстендил, 1879.

Каменички и **Каменичков** *ф* — от с. Каменик (Станкедимитровско) или от Каменица.

Кàмèнка *ж* — умалит. от Камена. Лом, Ломско, Берковица, Софийско.

Каменопòлски *ф* — от с. Камено поле (Белослатинско). Плевен, 1917, Червен бряг, Кнежа.

Кàменски *ф* — от с. Каменица (такива има три) или друго село с подобно име. Пазарджик, 1900, Панагюрище, 1900, Ракитово (Велинградско), Годеч, Лом, Варна.

Каменỳди *м* — кръстоска от Камо, Камен и *-уди*. Сливенско.

Каменцалиев *ф* — разновидност на Каменицали.

Кàменчо *м* — умалит. от Камен. **Кàменчев** *ф*. Плевен. **Кàменчовски** *ф*. Рогозен (Белослатинско).

Камèтев *ф* — от ар.-тур. kamet 'снага'. Пловдив.

Камечàрски *ф* — от диал. **камечàр* 'който събира дребни камъни' (?) Троян, 1878.

Камилàров *ф* — от *камилàр*. Чирпан.

Камѝлов и **Камѝлев** *ф* — от прякор *Камѝлата* (?) Ямбол, 1900, Шумен, Кърджали. **Камѝловски** *ф*. Галичник (Македония).

Камѝлчев *ф* — от прякор *Камѝлчето*. Варна.

***Камѝш** *м* — от Кам(о)+*иш*. **Камѝшев** *ф*. Айтос, Пчеларово (Кърджалийско).

Камишлàрски *ф* — навярно разновидност на Камечарски. Врачеш (Ботевградско).

Кàмо *м* — съкрат. от Камари, от Камен или от диал. *кàматен* 'хубав, работлив'. Пловдив, 1928. **Кàмов** *ф*. Хасково, 1927, Русе.

***Камоджѝк** *м* — умалит. от Камо с турско -cik. **Камоджѝков** *ф*. Пловдив.

Камỳков *ф* — от Калмуков с изпадане на *л*. Шумен.

Кàмче и **Кàмчо** *м* — от диал. *кàмче* 'камъче, камък'. Тиквешко. **Кàмчев** *ф*. Радовиш (Македония), Пловдив, Бургас.

Кàмчелиев *ф* — от диал. *кàмчелия* 'жител от областта на река Камчия'. Каблешково (Поморийско) — преселници от Лонгоза.

Кàмъков *ф* — от прякор *Кàмъка* или съкрат. от Синкамъков. Търговище, Карлово.

Камъшки *ф* — от някоя местност с подобно име. Стара Загора.

Кàна *ж* — съкрат. от Вълкана, Петкана или друго подобно име. Главно ЗБ. **Кàнин** *ф*. Миланово (Свогенско). **Кàнински** *ф*.

Канавров *ф*.

Канадзѝрски *ф* — вм. Каназирски. Правец (Ботевградско).

Каназѝрев и **Каназѝрски** *ф*. Разлог, Банско, Пчелище (Търновско), Айтос, Бургас, Пловдив, Чирпанско, Стара Загора.

Канайков — от диал. **канàйко* 'който кани'. Благоевград.

Канàлов, Канàлев и **Канàлиев** *ф*. Варна, Пловдив, Карлово.

Канарòв *ф* — от прякор *Канарàта* 'едър и здравеняк'. Калофер, Пловдив.

Канàрски *ф*. Варна.

Канàрчев *ф* — от прякор *Канàрчето* (от гледал канарчета или обичал да свирука с уста). Казанлък.

Канàтов *ф* — от диал. *канàта* 'голяма чаша за вино'. Пещера, Русе.

Кангàлов *ф* — от *кангàл* 'намотана прежда, тел и под.' (тур. kangal) или от диал. *кангàл* 'кола само с двете предни колелета'. Горна Василица (Ихтиманско), Ихтиман, Стара Загора.

***Кàнго** *м* — от *Канко, умалит. от Кано, с озвучаване на *нк* в *нг*. **Кàнгов** *ф*. Пловдив.

Кàнда *ж* — от Кана с вмъкнато *д*. **Кàндин** *ф*. Банско.

Кандамỳшев *ф* — от диал. **кандамỳш* 'който умее да кандисва, да се примирява и задоволява' (?) Пловдив.

Кандарàшев *ф* — от Кантарашев с озвучаване на *нт* в *нд*. Казанлък.

Канджàков *ф* — може би във връзка с *канджа*; вж. Канджев. Етрополе.

Кàнджев, Кàнджов и **Канджѝев** *ф* — от прякор *Кàнджо. Кàнджата* 'куката, заядливия' (от тур. kanca 'кука'). Долна Митро-

полия (Плевенско), Стражица (Горнооряховско), Пчеларово (Кърджалийско).

Канджѝци род — от тур. kancık 'кукичка'; вж. Канджев. Ломец (Троянско).

Канджòрски *ф* — може би във връзка с *канджа*; вж. Канджев. Плевен.

Канджу̀ров *ф* — разновидност на Канджорски. Панагюрище.

Кандиларов *ф* — от диал. *кандилàр* 'клисар'. Котел, Стара Загора, Шумен, Търново, Горна Оряховица.

Кандилàфта *пр* — от диал. *кандилàфт* 'клисар' (от гр. κανδηλανάφτης). Ямбол, 1878. **Кандилàфтов** и **Кандилàфов** *ф.* Стара Загора.

Кандѝлков *ф* — от прякор *Кандѝлко* 'който при ходене се кандилка' (?) Сопот, 1893, Карлово.

Кандѝлов *ф* — от диал. *кандѝл* 'фенер' (ар.-тур. kandil). Дюлево (Грудовско), Пловдив.

Кандиложиг *пр* — полупревод на гр. *кандилонафт*. Лом — Русе, 1860.

***Кандимѝр** *м* — от Кантемир с озвучаване на *нт* в *нд*. **Кандимѝров** *ф.*

Кàндо *м* — от Кано с вмъкнато *д*. Казанлък, Катунец (Ловешко), Фурен (Ореховско), Ореш (Свищовско), Варна, Лехчево (Михайловградско). **Кàндов** *ф.*

Кандрàшев *ф* — съкрат. от Кандарашев. Русе.

Канду̀лков *ф* — разновидност на Кандилков.

Кандуров *ф.* Клисура (Карловско), 1893.

Кандъмòв *ф* — може би вм. *Кандърмов, от *кандърмà* 'убеждаване, увещаване' (тур. kandırma). Карлово, 1900.

Кàндьо *м* — от Каньо с вмъкнато *д*. Сливен, Ловеч, Катунец (Ловешко). **Кàндев** *ф.*

Канèвчев *ф.* Охрид.

Канèли *ф* — навярно псевдоним. Одрин, София.

Канèлов *ф.* Зарево (Македония), Павелско (Асеновградско).

Канèти *ф* — навярно италианско име.

Канзафѝров *ф.* Варна.

Канзòв *ф* — от циг. *кандзò* 'таралеж'. Скравена (Ботевградско).

Кàников *ф* — от Канев с вмъкнато *ик*. Павелско (Асеновградско).

***Канѝн** *м* — от Кан(о)+*ин*. **Канѝнов** *ф.* Враца.

Канѝя *ж* — разширено от Кана. Шумен.

Кàнка *ж* — умалит. от Кана. Стара Загора.

Канлѝев и **Канлѝйски** *ф* — от с. Канлии (Казанлъшко). Мичурин, Пловдив.

Кàно *м* — съкрат. от Вълкан или Лукан, Люцкан, Петкан. Ломско, Лом, Михайловград, Игнатица (Врачанско), Плевен, Карнобат, Хасково. **Кàнов** *ф.*

Канозѝр *м.* Радомирско.

Каноров *ф.* Паскалевец (Горнооряховско).

Кàнта *ж* — от Кана с вмъкнато *т*. Благоевградско.

Кантарàшев *ф* — от рум. cântăraş 'кантарджия'. Медвен (Котленско), 1917.

Кантарджѝ *пр* — от *кантарджѝя* 'който мери с общинския кантар или прави кантари'. Севлиево, 1900. **Кантарджѝев** *ф.* Нарядко из ИзБ. **Кантарджѝйски** *ф.* Литаково (Ботевградско).

Кантàрев, **Кантàров** и **Кантàрски** *ф* — от прякор *Кантàра, Кантàря* — навярно съкрат. от Кантарджията. Ракитово (Велинградско), Пазарджишко, Белене (Свищовско), Сливен, 1860, Тутракан, 1900, Казанлък, Белоградчик, Стрелец (Горнооряховско), Пловдив.

***Кантемѝр** и ***Кантимѝр** *м* — име на молдовански владетел от 16 и 17 в. **Кантемѝрев** *ф.* Сопот, 1883. **Кантемѝров** *ф.* Белоградчик, Видин, Клисура (Карловско), 1893. **Кантимѝров** *ф.* Карлово.

Кàнто *м* — от Кано с вмъкнато *т*. **Кàнтов** *ф.* Видин.

Кàнтор *пр* — от рум. cantor 'черковен певец, псалт'. Станке Димитров, 1897. **Кàнторов** и **Кàнторев** *ф.* Станке Димитров, 1897, Пловдив, Варна. **Кàнтурски** *ф.*

Кàнтьо *м* — от Каньо с вмъкнато *т*. **Кàнтев** *ф.* Орехово.

***Кану̀д** *м* — кръстоска от Кано и Калуд. **Кану̀дов** *ф.* Пловдив.

Кану̀рков *ф* — от диал. *кану̀ркам* 'люлея на ръце' (?) Пловдив.

Кану̀ш *м* — от Кан(о)+*уш*. **Кану̀шев** *ф.*

Кану̀ша *ж* — от Кан(а)+*уша*. Никопол, р. 1892, Въбел (Никополско), Плевен.

Кану̀шка *ж* — умалит. от Кануша. Ямбол.

Кàнча *ж* — умалит. от Кана. **Кàнчин** *ф.* Брацигово.

***Канчел** *м* — от Канч(о)+*ел*. **Канчелов** *ф.* Мокреш (Ломско), 1917.

Кàнчо *м* — умалит. от Кано, Каньо. **Кàнчев** *ф.* Алтимир (Ореховско).

Канчу̀гов *ф.* Благоевград.

Канъков *ф* — от тур. kanık 'доволен от малко, скромен'. Златарица (Еленско), Казанлък.

Кàньо *м* — успоредна форма на Кано с меко окончание. Главно ЮИзБ. **Кàнев** и **Кàневски**, **Кàньов** и **Кàньовски** *ф.*

Каньòков *ф.* Дъбово (Казанлъшко).

Кàня *ж* — женска форма от Каньо. Карнобат, Зимница (Ямболско), Пловдив.

Каолѝна *ж.* Търговище, 1960.

Капаклѝев *ф* — от с. Капаклии (такива има три) или Капаклъ ени кьой (Ружица, Елховско). Габрово, 1893, Лъджа (Ивайловградско).

Капаков *ф* — може би грешка вм. Капанов. Варна.

Капала̀ков *ф*. Евренозово (Малкотърновско).

Капамаджѝйски *ф* —разновидност на Капламаджиев. Кюстендил, 1879.

Капанджѝев *ф* — от диал. **капанджѝя* 'грабител' — от *капан* (вж. Капанов) с допълнителна наставка *-джия*; срв. Калканджиев. Русе.

Капа̀нов *ф* — от тур. kapan 'грабител'. Силистра, 1893, Варна, Плевен, 1900, Търновско, Радомир, Кюстендил, 1893.

Капанъ̀ков *ф* — от тур. kapanık 'затворен; неприветен'.

Капара̀шев *ф* — от Камарашев с промяна на *м* в *п* покрай тур. *капѝя* 'врата'. Русе.

Капа̀ров *ф* — от диал. *капа̀р* 'шапкар'. Самоков, Кюстендил, Пловдив, Асеновград, Енидже Вардар.

Капасъ̀зов *ф* — от остар. *капасъз(ин)* 'безделник, безработен човек' (тур. kapısız).

Капацѝнов *ф* — от рум. căpăţînă 'глава'. Крушовене (Ореховско).

Капашѝков *ф* — от тур. kapaşık 'грабнат, задигнат'. Карловско, Пловдив, Русе.

Капѐв *ф* — от диал. *капѐ* 'шапка, калпак'. Самоков.

Капѐлков *ф* — от *капѐлка* (завърнал се от Бесарабия с руска фуражка, която селяните му нарекли *капѐла*, а него самия — *Капѐлката*). Свежен (Карловско).

Капѐлов и **Капѐловски** *ф* — от *капѐла* 'градска шапка'; срв. Капелков. Ореш (Свищовско), Търново.

Капѐрски *ф* — от лат. caper 'козел'. Падеж (Благоевградско).

Капета̀н *пр* — вж. Капитан. Станке Димитров, 1879.

Капзама̀лов и **Капзима̀лов** *ф* — вм. Кабзамалов, Кабзималов. Карлово, 1893, Пловдив.

Капизѝйн *ф*. Банско.

Капѝнков *ф* — от прякор *Капѝнка*; срв. Капинярски. Бургас, 1900.

Капѝнов, Капѝновски и **Капѝнски** *ф* — от с. Капиново (Търновско). Русе, Плевен, Търново.

Капѝнчев *ф* — от прякор *Капинчо*; срв. Капинков. Враца, Пещера, Асеновград, Златарица (Еленско), Тутракан.

Капиня̀рски *ф* — от диал. **капиня̀р* 'който бере и продава къпини' (?) Бистрец (Врачанско).

Каписъ̀ски *ф* — разновидност на Капасъзов. Враца.

Капита̀н *пр* — диал. *капита̀н* 'главатар на дружина' (лат. capitanus). **Капита̀нов** *ф*. Широка лъка (Девинско), 1862, Никопол, 1893, Пловдив, 1900. **Капита̀нски** *ф*. Видинско, 1868.

Капита̀на *ж* — от дядовия си прякор *Капита̀на*. Климент (Шуменско) — Капитана Среброва Капитанова.

Капита̀нчев *ф* — от прякор *Капита̀нчето*; вж. Капитан. Пловдив.

Капитон *м* — рус. Капитон, Търговище, р. 1933.

Ка̀пка *ж* — от *ка̀пка* — „хубава като капка". Рядко. Айтос, р. 1896, 1909 и др., Провадия, р. 1920, Костинброд (Софийско), р. 1942.

Капка̀на *ж* — от Капк(а) + *ана*. Хасково.

Капламаджѝев *ф* — от диал. *капламаджѝя* 'кожухар, който подплаща дрехи' (тур. kaplamacı). Кюстендил, Плевен, София, 1905.

Капла̀нов *ф* — от тур. kaplan 'тигър'. Чепеларе, 1917, Тополница (Станкедимитровско).

Капнѝлов *ф* — от гр. καπνίλας 'страстен пушач'. Лясковец, 1917, Русе, Варна.

***Ка̀по** *м* — може би декомпозирано от Капчо (?) **Ка̀пов** *ф*. Казанлък, Русе. **Ка̀повски** *ф*. Варна.

Капозов *ф*. Кърджалийско.

***Капон** *м* — от Кап(о) + *он*. **Капонов** и **Капонски** *ф*. Казанлък.

Капра̀лов и **Капра̀лски** *ф* — от диал. *капра̀л* 'козар' (от рум. căprar). Върбица (Преславско), Изворово (Омуртагско), Айтос, Ботево (Ореховско).

Капрѐл *м* — видоизменено от Каприел. Варна. **Капрѐлов** *ф*. Варна, Толбухин, 1900, Шумен.

Капрѝ *м* — съкрат. от Каприел. **Капрѝев** *ф*. Бургас, 1929.

Каприѐл *м* — арменска форма на евр. Габриел=Гаврил, възприето у нас при смесени бракове. **Каприѐлов** *ф*. Провадия, 1905, София, 1912.

Капрѝл *м* — видоизменено от Каприел. **Капрѝлов** *ф*. Шумен.

Капричев *ф*. Варна.

Ка̀пров *ф*. Сливен.

Капряков *ф*. Пловдив.

Капсаму̀нов *ф* — от тур. kap somun 'грабвай хляба!' Старозагорско, Стара Загора.

Капсаров *ф*. Пловдив.

Капсъ̀зов *ф* — съкрат. от Капасъзов.

Капсъров *ф*. Стара Загора.

Каптебѝлиев, Каптибилев и **Каптибилов** *ф*. Пловдив, Пазарджик, Асеновград.

Капудалиев *ф*. Варна.

Капуджѝев *ф* — от диал. *капуджѝя* 'вратар' (тур. kapıcı).

Капу̀кара̀нов *ф* — от тур. kapı karan 'който въвежда във вратата' (?) Лясковец, Сухиндол.

Капурдов *ф* — от ит.-тур. kapurta 'корабно прозорче'. Пловдив, Шумен.

Капу̀стоя̀нов *ф* — може би от капуджи Стоян. Плевен.

Капу̀цов *ф*. Пещера.

Ка̀пча *ж* — от Капка с друго окончание, както Райка и Райча, Ганка и Ганча. Сотовча (Гоцеделчевско). **Ка̀пчин** *ф*.

Капчàров *ф* — от диал. **капчàр* 'който изпива чашата или стъклото до капка' (?) Панагюрище.

***Кàпчо** *м* — мъжка форма срещу Капка Капча. **Кàпчев** *ф*. Кюстендил, 1900, Русе, Македония.

Капчугàров *ф* — от диал. **капчугàр* '1. който събира вода от капчук; 2. който прави водосточни тръби' (?) Пазарджик, 1900.

Кàра *ж* — женска форма срещу Каро, Карьо. **Кàрин** *ф*. Пловдив.

Карà=(тур. kara 'черен, черният') — от прякор към лично име става първа съставна част на множество фамилни имена — главно в ИзБ, като: Караангелов, Караангов Караатанасов, Карабайрамов, Карабалиев, Карабанев, Карабекиров, Карабелев, Карабелов, Карабожиков, Карабожилов, Карабожков, Карабойков, Карабойчев, Карабоков, Карабонев, Карабулев, Карабунов, Карабялов, Караваневски, Каравасилев, Каравачев, Каравелев, Каравичев, Каравълев, Каравълчев, Карагаев, Караганев, Караганов. Караганчев, Карагендов, Карагенов, Карагенски, Карагенчев, Карагеоргиев, Карагеров, Карагечев, Карагинев, Карагогов, Карагорчев, Карагутев, Карадаков, Караделев, Караделков, Карадемирев, Караджонов, Караджунков, Караджунов, Карадимов, Карадимчев, Карадочев, Караенев, Каражелев, Каразлатев, Караиванов, Караилиев Карайончев, Карайорданов, Карайотов, Каракалев, Каракалчев, Караканов, Каракановски, Караканчев, Каракерезов, Каракоев, Караколев, Караколов, Караконев, Караконов, Караконовски, Каракосев, Каракостов, Каракоцев, Каракулев, Каракунев, Каракънев, Караламбев, Караламбов, Караленчев, Караманчев, Карамаринов, Карамарков, Караматев, Караминков, Караминчев, Карамитев, Карамитрев, Карамихайлов, Карамихов, Карамишев, Карамомчев, Карамочев, Карамунчев, Каранедялков, Каранейчев, Каранешев, Караниколов, Каранинов, Карапалев, Карапандов, Карапанов, Карапантев, Карапанчев, Карапарушев, Карапаунов, Карапачов, Карапеев, Карапенев, Карапетков, Карапетров, Карапиров, Карарачев, Карарусев, Карасимеонов, Караславов, Карасоколов, Карастанев, Карастойков, Карастоянов, Каратакев, Каратанасов, Каратанев, Каратанчев, Караташев, Каратеодоров, Каратодоров, Каратотев, Карахадъров, Караца нов, Карацонев, Караченов, Караянев, Караянков и др.

Карàадалйев *ф* — от тур. kara adalı 'черен островитянин' или от някой остров Караада. Варна.

Карàаланов *ф* — от с. Караалан (Брягово, Първомайско). Асеновград.

Карàасански *ф* — от с. Кара Хасан (Зараево, Поповско). Русе.

Карàбаджàков *ф* — от тур. kara bacak 'черен крак, чернокрак'. Каменец (Ямболско), Пищигово (Пазарджишко), Стара Загора, Каварна, Владимирово (Толбухинско).

Карàбакàлов *ф* — от тур. kara bakkal 'черният бакалин'. Търговище.

Карàбакъров *ф* — от тур. kara bakır 'черен котел'.

Карàбàров *ф* — вм. Корабаров. Велес, 1906.

Карабатàков и **Карабатàшки** *ф* — от диал. *карабатàк* 'вид пеликан' (тур. kara batak). Варна.

Карабахчѝев и **Карабачѝйски** *ф*—от някоя местност с подобно име. Грудово, Житарово (Бургаско).

Карабàшев и **Карабàшки** *ф* — от диал. *карабàш* 'калугер' (тур. karabaş). Стара Загора, Белослатинско.

Карабашѝмов *ф* — от тур. karabaşım 'моят ерген'. Долнослав (Асеновградско).

Карабелѝ *пр* — от тур. kara и ар.-тур. belâ 'черна беда'. Станке Димитров, 1840. **Карабельòв** *ф*. Станке Димитров, 1960, Гоце Делчев.

Карабибèр *пр* — от пер.-тур. karabiber 'мургав'. Букурещ, 1840. **Карабибèров** *ф*. Пазарджик, 1893, Нова Загора.

Карабѝнов и **Карабѝнски** *ф* — от тур. kara и ар.-тур. bina 'сграда' (бил строителен майстор и правил „карà бини" — неизмазани къщи). Хвойна (Асеновградско), Бяла (Варненско), Севлиево.

Карабобалиев *ф*. Загорско (Новозагорско), Стара Загора.

Карàбов и **Карàбски** *ф* — може би от *карà абà* (носел черна аба). Панагюрище, Троян, 1878. **Карàбския крушàк**, местност в Литаково (Ботевградско).

Карàбоджѝков *ф* — вм. Карабожиков. Гоцеделчевско.

Карабозов *ф*. Кърджали.

Карàбоюков и **Карàбуюков** *ф* — от тур. kara bıyık 'черен мустак, черномустакат'. Кърджали, Кръстина (Бургаско).

Карабулков *ф*. Стара Загора.

Карàбунарлѝев *ф* — с. Кара бунар (такива има няколко). Грудово.

Карабюзов *ф*. Стара Загора.

Каравèла *пр* — от фр.-тур. karavela 'военен кораб' (?) Копривщица, 1849. **Каравèлов** *ф*. Копривщица.

Каравелèрски *ф* — от **каравелèр* 'каравелчета'; вж. Каравелски. Айтос, 1965.

Каравèлски *ф* — от остар. *каравèлче* 'медна монета от 2 стотинки, пусната в обращение, когато е бил министър Петко Каравелов'. Галиче (Врачанско), Кула.

Каравѝля *ж* — видоизменено от Карамфила. Бусинци (Трънско), Радомир.

Карàвчев *ф* — навярно от Кравчев с вмъкнато *а*. Габрово.

Караgански *ф*. Калофер.
Карàгашки *ф* — от с. Кара агач (Левски, Плевенско). Плевен.
Карàгеўров *ф* — вм. Карагяуров. Устово (Смолянско).
Карагитлѝев *ф* — от с. Карагитли (Виден, Казанлъшко). Казанлък.
Караглàрски *ф*— от с. Кара алар, Айтоско. Карнобат.
Карагòнчев *ф* — може би видоизменено от Каракончов. Пловдив.
Карагўйски *ф* — от с. Карагуй (Горталово, Плевенско). Плевен, Пловдив.
Карагутев *ф* — от кара Гутьо.
Карагьòзов *ф* — от тур. karagöz '1.черноок; 2. комедиант, палячо'. Габрово, Ямбол, Стара Загора.
Карагьотлѝев *ф* — от тур. karagötlü 'с черен задник'. Разград.
Карагю̀зов *ф* — навярно вм. Карагьозов. Пчеларово (Кърджалийско)
Карагю̀лев *ф* — от тур. karagül 'астраганова кожа'.
Карагю̀ров *ф* — съкрат. от Карагяуров. Хасково.
Карàгяўров *ф* — „черен гяурин". Хасково, Първомайско, Старозагорско.
Карадаàта *пр* — от тур. Karadağ 'Черна гора'. Стара Загора, 1900.
Карàдалѝев *ф* — съкрат. от Караадалиев. Пловдив.
Карадàчки и **Карадàшки** *ф* — от тур. Karadağ 'Черна гора'. Жилинци,Цървярица (Кюстендилско), Темелково (Пернишко), Казичене (Софийско).
Карàденѝзов *ф* — от тур. Karadeniz 'Черно море'. Поморие, Ямбол.
Караджà *м* — от тур. karaca 1. 'възчерен, мургав; 2. сърна'. Стара Загора, 1940. **Караджòв'.**[1] *ф*.
Караджà(та) *пр* — вж. Караджа. На разни места из страната. **Караджòв**[2] *ф*.
Караджàнов *ф* — от тур. кага и пер.-тур. can 'душа'. Пловдивско.
Караджѝев и **Караджѝйски** *ф* — от диал. ******карсджѝя* 'клеветнѝк' (тур. karacı). Поморие. Пловдив, Радомирско.
Караджѝков *ф* — от тур. karacık 'възчерничък, възмургав'. Айтос.
Караджѝлски *ф* — от Караджийски с преход на *й* в *л*. Мездра.
Караджѝнов и **Караджѝнски** *ф* — може би от тур. kara и ар.-тур cins 'род, порода'. Провадия.
Караджѝчков *ф* — от диал. **караджѝчка* 'възчерничък'; вж. Караджиков. Самоков.
Карадòв *ф* — от прякор Карадаата (?) Нова Загора, Стара Загора.
Карадомов *ф*. Търговище.
Карадоусов *ф*.
Карàеврèнски *ф* — от местност Караеврен към турската граница. Богданово (Грудовско), Бургас.

Карайбкювлѝев *ф* — от с. Караиб(кьой), Разградско. Разград.
Карàилански *ф* — от тур. kara yılan 'черна змия'. Трудовец, Разлива (Ботевградско).
Караилъков *ф*.
Карàйлев *ф* — вм. *Караилев, от кара Ильо. Панагюрище.
Карàйков *ф* — може би от Крайков с вмъкнато *а* (?) Пловдив.
Карайскаков *ф*. Варна.
Карàйчев *ф* — от Крайчев с вмъкнато *а* (?) Пловдив.
Карàкалèмов *ф* — от тур.-ар. karakalem 'рисунка с молив'.
Каракàлцев *ф* — от тур. kara и *кàлци*. Пазарджик, Свищов.
Карàкамўшев *ф* — от тур. kara kamış 'черна писалка' (?) Бяла.
Карàкапитанов *ф* — от прякор *Карàкапитан*. Варна.
Карàкатранов *ф* —от прякор *Карàкатран*. Пловдив.
Каракачàнов *ф* — от *каракачàнин*. Ямбол, 1900. Сливенско, Хасковско, Варна.
Каракàш *пр* — от тур. karakaş 'черновежд'. Станке Димитров, 1879. **Каракàшев** *ф*. Свищов, 1867, Русе, Толбухин, Панагюрище, Стара Загора, **Каракàшки** *ф*. Граница (Кюстендилско).
Каракеев *ф*. Поморие.
Карàкехайов *ф* — от *карà кехаѝ*.
Каракѝков *ф* — от тур. kara и kik 'черна малка лодка' (?) Русе.
Каракин *ф*. Айтос.
Каракитўков *ф* — видоизменено от Каракютуков. Сопот.
Карàковàчев *ф* — от *карà ковàч*. Горско ново село (Горнооряховско).
Карàкондàков *ф* — от тур. kara kundak 'черни пелени, парцали'. Пловдив.
Каракòнджов *ф* — от прякор *Каракòнджо* 'който ходи в късни нощи и плаши хората'. Миланово (Свогенско).
Каракòнчов *ф* — разновидност на Караконджов. Панагюрище.
Каракòпила *пр* — от тур. kara и *кòпиле*. Елена, 1893. **Каракòпилев** *ф*. Свищов, Плевен.
Каракоптѝлев *ф*. Стара Загора.
Каракўдов *ф* — от рибата *каракўда* (?) Присово, Дебелец (Търновско), Дряново.
Каракулàков *ф* — от тур. karakulak 'подслушвач, шпионин'. Разград.
Каракўша *пр* — от тур. karakuş 'вид орел'. Стара Загора. **Каракўшев** *ф*. Стара Загора, Казанлък, Свежен (Карловско), Ковачево (Пазарджишко).
Каракютўков *ф* — от с. Каракютюк (Пънчево, Бургаско). Пловдив.
Каралàшев *ф* — от Каларашев с премет на *лара* в *рала*. Свищов, Сливен, Храбърско (Сливнишко).

Каралѐев и **Каралѐов** *ф* — разновидност на Каролеев. Годечко, Еремия (Кюстендилско).

Каралѝев *ф* — от тур. karalı 'подозрителен'. Провадия, 1917, Лясковец.

Каралѝйчев *ф* — от прякор *Каралѝйчо* 'подозрителния'; вж. Каралиев. Панагюрище, Стражица (Горнооряховско).

Каралѝовски *ф* — от колиби Каралите (Габровско). Севлиево.

Каралоговлов *ф*. Варна.

Каралозов *ф*. Казанлък.

Каралски *ф* — вж. Караловски. Плевен, 1900.

Каральо *м* — от Кральо с вмъкнато *а* (?) **Каралев** *ф*. Трън, 1893. **Каральов** *ф*. Търговище, 1942.

Каралѝев *ф* — от Каралеев с вторично якане.

Карамаждàров *ф* — от диал **карамаждàр* 'тухлар (от рум. cărămidar 'тухлар' и cărămijoară 'тухличка'). Русе, 1906.

Карамаждрàков *ф* — видоизменено от Карамаждаров покрай *маждрàк*. Русе.

Карамàзов *ф*—от рус. *карамàзый* 'мургав'.

Карамакчѝев *ф* — видоизменено от Керемекчиев.

Карàмалàков *ф* — от прякор *Карàмалàк* 'черното биволче' (тур. kara malak).

Карамàнджин *ф* — от връх Караманджа в Родопите. Станкедимитровско.

Караманджỳков *ф* — имал кошара под връх Караманджа в Родопите.

Караманлѝев *ф* — от *караманлѝя* 'малоазийски грък' (от тур.).Свищов, Русе, Варна.

Карамàнов и **Карамàнски** *ф* — от диал. *карамàн* '1. едър, снажен човек; 2. мургав' (тур. karaman). Кюстендил, Локорско (Софийско), Пловдивско, Алфатар (Силистренско).

Карамашѝков *ф* — от Кармашиков с вмъкнато *а*. Бургас.

Карамбòлов *ф* — от фр.-тур. karambol 'сблъскване, бърканица'. Сливен, 1908, 1935, Бургас, Казанлък.

Карамѐлски *ф*. Бела Слатина, Кнежа, Фурен (Ореховско), Свищов. К а р а м ѐ л с к о т о местност в Гурково (Ботевградско).

Карàмешѝнов *ф* — от тур. kara и *мешѝна* 'корем' Пловдив.

Карамиджàнски *ф* — от диал. **карамиджàн* 'керемидчия' (?) Елин Пелин.

Карамлъ̀ков *ф* — от с. Карамлък (Тъмна река, Малкотърновско). Смолян.

Карàмолòв *ф* — от тур. kara и *молà*; вж. Молов. Троянско.

Карамỳзов *ф*. Каварна, Лозен (Софийско).

Карамỳков *ф*. Първомайско, Бургас.

Карамỳчев *ф*. Кърджали.

Карамфѝл *м* — от цветето *карамфѝл*. Рядко. **Карамфѝлов** и **Карамфѝлович** *ф*.

Карамфѝла *ж* — женска форма срещу Карамфил. Главно ЗБ.

Карамфѝлко *м* — умалит. от Карамфил. Кюстендилско. **Карамфѝлков** *ф*.

Карàн *м* — а) от Кар(о) + *ан*; б) съкрат. от Каранфил. Свищов, 1869. **Карàнов** *ф*. Свищов, 1893, Кюстендил, 1893, Михайловград, Македония.

Каранджѝлов *ф* — разновидност на Каранджулов.

Каранджòв *ф* — от тур. karınca 'мравка'. Варна.

Каранджỳлов *ф*. Битоля, Станкедимитровско, Панагюрище.

Каранѝотов *ф* — вм. Караньотов.

Карàнко *м* — умалит. от Каран. **Карàнков** *ф*. Левски (Плевенско).

Каранлъ̀ков *ф* — вм. Карамлъков. Смолянско, Пловдив.

Карàновски *ф* — от с. Караново (Айтоско). Карнобат.

Каранфѝл *м* — разновидност на Карамфил. Рядко. **Каранфѝлов** и **Каранфѝлович** *ф*.

Караньòтов *ф* — от *кара* и Ньотов.

Караоглàнов *ф* — от тур. karaoğlan 'циганин'. Шумен.

Караолàнов *ф* — разновидност на Караогланов. Стара Загора.

Карапàнджев и **Карапàнджов** *ф*— от Карапанчев с озвучаване на *нч* в *ндж*. Белоградчик, 1893.

Карàпапàзов *ф* — от тур. kara papaz 'черен поп'. Лясковец.

Карапачàнски *ф*. — от Карапчански с вмъкнато *а*.

Карàпищòв *ф* — съкрат. от Карапищовов. Казанлък.

Карàпищòвов *ф* — от диал. *карà пищòв*. 'лют, зъл, пищов'. Казанлък.

Карапòлски *ф* — от с. Караполци (Елинпелинско). Враца.

Карапулов *ф*.

Карапчàнски *ф* — от с. Карапча (Маломир, Ямболско). Ямбол.

Карàрски *ф* — от диал. *карàр* 'ред, мярка' (ар.-тур. karar). Елин Пелин.

Карасàвци род в Церецел (Свогенско).

Караскакиев *ф* — може би разновидност на Карайскаков. Кюстендил, 1879.

Карàсулиев и **Карасỳлски** *ф* — от с. Карасулар (Ловчанци, Толбухинско). Русе, Бабово (Русенско).

Каратабàнов *ф* — от тур. karataban 'вид стомана от Дамаск'. Пловдив.

Карàтепелѝев *ф* — от с. Кара тепе (Бургаско). Свиленград.

Карàтопраклѝев *ф* — от диал. *каратопраклѝя* 'жител на с. Каратопрак (Черноземен, Пловдивско)'. Пловдив, 1900.

Караỳзов *ф* — от тур. kara oğuz 'черен селяк'. Варна.

Карауков *ф*. Стара Загора.

Караулàнов *ф* — писмена разновидност на Караоланов. Казанлък, Грудово, Русе.

Караулджѝев *ф* — от **караулджия* 'пазач'.

Караулянов *ф* — от рум. caraulean 'пазач на караул'. Арчар (Видинско).

Караустов *ф* — от прякор *Кардуста* 'черният майстор' (тур. kara usta). Пловдив.

Карафатев *ф* — от Калафатев с промяна на *л* в *р* покрай многобройните имена с *кара-*. Пловдив.

Карафезиев и **Карафѐзов** *ф* — от тур.-ар. karafeyz 'едър, снажен пазач при пренос на пари и ценности'. Ловеч, Какрина (Ловешко). Габрово, Стара Загора.

Караферманов *ф* — от тур. kara и fermene 'вид горна дреха', преосмислено по *ферма̀н*. Балчик.

Карафизиев *ф* — разновидност на Карафезиев. Стара Загора.

Карафил *м* — от диал. *карафил* 'карамфил'. **Карафилов** *ф*. Велес.

Карафиля *ж* — женска форма срещу Карафил. Станке Димитров, 1843.

Карахордиев *ф* — от диал. *карасрдия* 'черна войска, орда' (от тур.) с вмъкнато *х*. Велес, 1905.

Карачев и **Карачов** *ф* — от диал. *кардч* 'който отива да граби мома'. Оряховица (Старозагорско), Ник. Милев.

Карачевиев, **Карачевийски** и **Карачивиев** *ф* — от прякор *Карачевията* 'черен и сух като *чивия* (клечка)' (от тур.)Гурково(Балчишко).

Карачевуди *ф* — от диал. *кара чивуд* 'черен евреин'. Тополовград, 1906.

Карачиев *ф* —от Карачев поради мекото *ч*. Елхово (Казанлъшко).

Карачоджуков *ф* — от прякор *Кара̀ чоджу̀к* 'черно момче' (от тур.) Свиленград, Стара Загора.

Карачолев и **Карачолов** *ф* — от Карачоров с дисимилация на второто *р*. Асеновградско, Карнобат.

Карачомаков *ф* — от прякор *Кара̀чома̀к* 'черна сопа' (от тур.) Сопот.

Карачор *пр* — от тур. kara çör 'черен дявол, черен трън'. Горна Оряховица, 1894. **Карачоров** *ф*. Горна Оряховица, Павликени, Беброво, Кипилово (Еленско), Русе, Просена (Русенско), Варна, Ямбол, Айтос, Демир Хисар. (Според семейно предание от Беброво: закачал една циганка, тя се оплакала, посочила го в наралицата и казала: „те бу кара чоре" — циг. 'крадец').

Карашевски, **Карашенски** и **Карашки** *ф* — от с. Караш (Врачанско). Тетевен, Бела Слатина, Луковит.

Карашелъков *ф* — от диал. *карашелък* 'смесица, безредие, смут' (от тур. karışıklık).

Карашлиев *ф*. Кърджали.

Караязов *ф* — от тур. karayazı 'зла съдба'. Плевен.

Карбанов *ф* — може би съкрат. от Карабанов. Плевен.

Карбо *м* — от Карпо с озвучаване на *рп* в *рб*. **Карбов** *ф*. Варна, Видин.

Карболов *ф* — може би от прякор *Карбола* (бил фелдшер и миришел на карбол). Хасково, 1900, Русе, 1936.

Каргев *ф* — от тур. karga 'врана, гарга' (?) Расник (Брезнишко).

Кардалев и **Кардалов** *ф* — от Карталев с озвучаване на *рт* в *рд*. Айтос.

Кардам *м* — име на владетел от старобългарската история. Шумен, 1911.

Кардама *ж* — женска форма от Кардам. **Кардамин** *ф*.

Кардамка *ж* — умалит. от Кардама. Шумен, 1913.

Кардашев *ф* — от тур. kardaş 'брат'.Рядко на разни места из страната.

Кардашимов *ф* — от тур. kardaşım 'брате мой' — поради често повтаряне на тая дума. Пловдив.

Кардашинов *ф* — видоизменено от Кардашимов. Долнослав (Асеновградско).

Кардашлиев *ф* — съкрат. от Джанкардашлийски. Кръстец (Ямболско), Казанлък.

***Карде** *м* — от Каре с вмъкнато *д* (?) **Кардев** *ф*. Благоевградско.

Карджалски *ф* — от с. Караджалово, Караджалии или Караджалар с изпадане на второто *а*.

Карджилов *ф* — писмена разновидност на Кърджилов. Земен (Радомирско).

Каре *м* — западна форма на Карьо. **Карев** *ф*. Македония.

Карей *м* — разширено от Карьо. Търговище. **Карѐев** *ф*.

Кареков *ф* — от Каров с вмъкнато *ек*.

Карефила *ж* — разновидност на Карафила. Ихтиман, 1899.

Каридков *ф* — от прякор *Карйдко* 'дребен и сух като орехче или като скарида'.

Каридов *ф* — от гр. καρύδι 'орех'. Родопите, Пловдив, Ямбол, Кюстендил, 1905.

Каримов *ф* — вм. Керимов. Маджарово (Свиленградско).

***Карин** *м* — от Кар(о) + *ин*. **Карински** *ф*.

Карина *ж* — от Кар(а) + *ина*.

Каринко *м* — умалит. от Карин. **Каринков** *ф*. Крайненци (Станкедимитровско).

Каринтов *ф*.

Каркадаков *ф* — от прякор *Каркада̀к* 'с 40 имена' (от тур. kırk '40' и ad 'име'.

Каркалашев *ф*.

Каркалѐнджев *ф*. Виница (Варненско).

Каркаликов *ф* — може би от тур. kırklık '40-годишна възраст'.

Каркальов *ф*. — от тур. kırkıl 'белобрад'.

Каркъмов *ф* — от с. Кркъм (Стрижба, Крумовградско) или от тур. kırkım 'стрижба на овцете'.

Карл *м* — старофранкско Carl. Рядко. Търново, р. 1881. **Карлов** *ф*.

Карлѝев *ф* — от диал. *карлѝя* 'жител на с. Карлъ (Снеготин, Крумовградско). Пловдив.

Карлѝков *ф* — от диал. *кърлѝк* 'овчарска тояга, гега'. Габрово, 1908, Варна.

Kàрлo *м* — разширено от Карл. Рядко. **Kàрлов** *ф*. Пловдив, 1873, Русе, Варна, Кюстендил. Елин Пелин.

Kàрловец *пр* — от град Карлово. Пловдив, 1900. **Kàрловски** *ф*. Габрово, Ловеч.

Kàрлсон *ф* — от Карл с англ. son. Русе, 1935 (Йордан Карлсон).

Карлỳков и **Карлỳковски** *ф* — от с. Карлуково. Кнежа.

* **Kàрльо** *м* — навярно от Кральо с премет на *ра* в *ар*. **Kàрлев** *ф*.

Карлю̀ков *ф* — от диал. *карлю̀к* 'овчарска гега'. Пещера, Батак.

Кармашѝков *ф* — от тур. karmaşık 'разбъркан, размесен'. Бистрец (Грудовско).

Кармѐла *ж* — съкрат. от Кармелита. Пловдив, р. 1890, Шумен, р. 1958.

Кармелѝта *ж* — от *кармелѝта* 'монахиня от католическия орден на кармелитите' (от евр. геогр.) Сомовит.

Kàрмен[1] *ж* — по името на оперната героиня Кармен. Ново, рядко.

Kàрмен[2] *м* — мъжка форма от Кармен[1] или от лат. carmen 'песен'. Ново, рядко.

Kàрмен[3] *пр* — по фирмата на бившата му сладкарница в Червен бряг (Иван Георгиев Кармен). **Kàрменова** — жената на сладкаря Кармен (Рада Маринова Карменова).

Кармỳзов *ф* — от *кърмỳз* 'вид червена боя' (от санскр.) Пловдив, Балчик.

Кармъ̀ков *ф* — от тур. karmık 'преграда на река за риболов'. Дол. Войводино (Кърджалийско).

Карнабатлò *ф* — вж. Карнобатли.

Карнабатолов *ф* — видоизменено от Карнабатлов. Ямбол, 1912, 1960.

Карнабѝтов *ф* — от тур. karnabit 'цветно зеле'. Пловдив.

Карналò *ф* — от диал. **карнàл* 'столетник'; срв. Карнелиев. Брацигово, 1900.

Карнàчов *ф* — от *карначе* (рум. cărnaţ). Лом, 1900.

Карнелѝев *ф* — от диал. **карнелѝя* 'стогодишен' (от ар.-тур. karn 'век, столетие'). Санданско.

***Карни** или ***Карньо** *м* — от ар.-тур. karn 'век, столетие'. **Kàрнев** *ф*. Шумен.

Карнобатлѝ *пр* — от тур. karnobatlı 'жител на град Карнобат'. Грудово. **Карнобатлò** *ф*.

Kàрo *м* — от тур. kara 'черен' — защитно име, както Черньо, Мавро, Гарьо, Гальо, Негро. Драгоево (Преславско), 1861, Каварна. **Kàров** и **Каròв** *ф*. Кюстендил, 1841, Драгоево, 1842, Шумен, 1961, Сливен (от Каменица), 1883, Широка лъка (Девинско), 1917, Устово (Смолянско), Кавадарци, 1917, Варна, Провадия, Велинград, Пазарджик, Кула, Негован (Софийско).

Карòл *м* — от Кар(о)+*ол*. Рядко. **Карòлев** *ф*. Габрово (Възраждането), Пловдив, 1885, София, 1888, Крива Паланка.

Каролѐев *ф* — от циг. *калорѐя* 'възчерен' с премет на *лор* в *рол*. Панагюрище, 1893.

Каролѝн *м* — а) от Карол + *ин* — старо; б) мъжка форма от Каролина — ново. Шумен, р. към 1948. **Каролѝнов** *ф*. Пазарджик.

Каролѝна *ж* — нем. Karoline, женска форма от Карл. Селановци (Ореховско), р. 1938, Шумен, р. 1940 (3), Койнаре (Белослатинско), Пазарджик.

Каросѐров *ф* — нарочно видоизменено от *кръвосѐр* 'голям скъперник'. Ямбол, 1893.

Карп *м* — гр. **Κάρπος** 'плод' — име на календарски светия. Шумен, 1940. **Kàрпов** *ф*.

Карпàров и **Карпàрски** *ф* — вм. Кърпаров, Кърпарски. Панагюрище, Тополовград, Русе, 1900, Свищов (гроб).

Карпàчев *ф* — вм. Кърпачев. Кюстендил, 1893.

***Kàрпи** *м* — от Карп, Карпо с меко окончание. **Kàрпев** *ф*. Русе.

Kàрпо *м* — разширено от Карп. Пловдив. **Kàрпов** *ф*. Варна, Драма, Банско, Полетинци (Кюстендилско).

Карпузàнов *ф* — от прякор *Карпузàн* 'топчест като карпуз, като любеница'. Котел, Търговище.

Карпузлѝев *ф* — от някое село с подобно име. Варна.

Карпỳзов и **Карпỳзки** *ф* — от диал. *карпỳз* 'любеница' (тур. karpuz). Пловдивско, 1918, Стара Загора, Хасково, Врачеш (Ботевградско).

Карпусчѝев *ф* — от диал. *карпусчѝя* 'любеничар' (тур. karpuzcu) или от с. Карпусча (Диня, Старозагорско). Варна.

Kàрски *ф* — от някое село с *кара* в името или съкрат. от друго име. Чарково (Габровско).

Kàртаджиев *ф* — от *кàртаджия* 'играч на карти'. Казанлък, Стара Загора.

Карталàков *ф* — може би вм. Карталъков. Ямбол.

Картàлев, **Картàлов** и **Картàлски** *ф* — от диал. *картàл* 'орел' (тур. kartal) или от махала Карталар (Харманлийско). Стара Загора, Берковица, Плевен, Ракитово (Велинградско).

Карталъ̀ков *ф* — от тур. kartlık 'коравина; състаряване'.

Kàртиков *ф* — от Картов с вмъкнато *ик*. Сваленик (Русенско).

Картѝнката *пр* — от *картинка*. Княжево.

***Ка̀рто** *м* — от тур. kart 'твърд, корав; стар'. **Ка̀ртов** *ф*. Чепинци (Софийско).

Картогра̀фа *пр* — от професията *картогра̀ф*. Стара Загора, 1910. **Картогра̀фов** *ф*. Стара Загора, 1911.

***Карто̀л** и ***Карту̀л** *м* — от Карт(о)+*ол*, *ул*. **Карто̀лов** и **Карто̀лев**, **Карту̀лов** и **Карту̀лев** *ф*. Преслав, 1897, Шумен, Шипка (Казанлъшко), 1917, Гайтаниново (Гоцеделчевско), Кърджали.

Карту̀нков и **Карту̀нов** *ф* — от Кратунков, Кратунов с премет на *ра* в *ар*. Казанлък, Габрово, Суходол (Грудовско).

Карунтантов *ф* — от рум. cărunt 'посивял, с прошарена коса'. Русе, 1936.

Кару̀цин и **Кару̀цов** *ф* — може би от прякор *Кару̀цата*. София, Казанлък.

Кару̀чко *м* — разновидност на Карушко. **Кару̀чков** *ф*.

Кару̀ш *м* — от Кар(о)+*уш*. **Кару̀шев** *ф*. Пазарджик.

Кару̀шко *м* — умалит. от Каруш. Типично за Козаревец (Старозагорско). **Кару̀шков** *ф*.

Карцу̀л *м* — от Кърц(о)+*ул*. **Карцу̀лев** *ф*. Пловдив.

Ка̀рча *ж* — умалит. от Кара или женска форма срещу Карчо. Станке Димитров, 1879. **Ка̀рчин** *ф*. Бистрица (Софийско). **Ка̀рчински** *ф*. Русе.

Карчѝн *м* — от Карч(о)+*ин*. **Карчѝнов** *ф*.

Ка̀рчо *м* — умалит. от Каро. Липница (Ботевградско), Радомир. **Ка̀рчев** и **Ка̀рчов** *ф*. Кюстендил, Друган (Радомирско), Михилци (Карловско), Калофер, Правец (Ботевградско), Лозен (Софийско), Бабяк (Разложко). **Ка̀рчовски** *ф*. Правец.

Каршалъ̀ков и **Каршълъ̀ков** *ф* — от тур. karşılık 'отпор, възражение'. Панагюрище.

Каръ̀бски и **Каръ̀пски** *ф*. Казичене, Лозен (Софийско).

Карък̀ов *ф* — от тур. karık 'ослепен'. Велинград, Варна.

Каръ̀мов *ф* — от тур. kırım 'счупено, сгънато'. Лясковец, Пловдив.

Каръ̀шев *ф* — от тур. karış 'педя'.

Ка̀рьо *м* — успоредна форма на Каро с меко окончание. Калофер, Криво поле (Свиленградско). **Ка̀рев** *ф*. Карлово, 1893, Чирпан, 1878, Болярци (Асеновградско).

Касабалѝйски *ф* — от диал. *касабалѝя* 'жител на Касабата (Ботевград)'. Скравена (Ботевградско).

Каса̀бов *ф* — разновидност на Касапов със запазено звучно *б*. На разни места из ИзБ. **Каса̀бович** *ф*. Русе, 1938.

Касавѐтов *ф* — от диал. *касавѐт* 'грижа, печал' (ар.-тур. kasavet). Габрово, Дряново, Килифарево (Търновско).

Ка̀саджиев *ф* — от диал. *ка̀саджия* 'касиер' (ит.-тур. kasacı). Варна.

Касаджѝков *ф* — от тур. kısaca 'късичък' (?) Калофер, Брезово (Пловдивско) Пловдив, Стара Загора.

Каса̀ков *ф* — от *къса̀к* 'къса горна дреха' (?) Пловдив, Стара Загора.

Касалѝнски *ф* — от махала Касалийска (Троянско). Врабево (Троянско), Кюстендил.

Касама̀ков *ф* — от тур. kısalmak 'снишавам се, ставам къс' (?) Разград, 1900, Дряново, Севлиево.

Каса̀марков *ф* — от *каса̀* Марко (тур. kısa 'нисък'). Карнобат.

Касамѐнов *ф*. Плевен, 1900.

Каса̀ндра *ж* — гр. Κασσάνδρα, име от античната митология. Пещера, р. 1869, Пловдив.

Каса̀ндър *м* — гр. Κάσσανδρος, име от античната митология. **Каса̀ндров** *ф*. Асеновград, Пловдив.

Каса̀нчо *м* — умалит. от Касандър. **Каса̀нчев** *ф*. Варна.

Каса̀пов. **Каса̀пинов** и **Каса̀пски** *ф* — от *каса̀п(ин)* 'месар' (ар.-тур. kasap, -bı). Шумен, Смолян, Банско, Литаково (Ботевградско).

Касапу̀ров *ф* — кръстоска от *каса̀п* и *касату̀ра* 'войнишки нож' (тур. kasatura). Асеновград.

Каса̀рков *ф* — от прякор *Каса̀рко* 'късичък човек' (?) Душилница (Ломско), 1870.

Каса̀ров *ф* — от диал. **каса̀р* 'касиер' (?)

Каса̀тка *ж* — вм. *Косатка; срв. Косена (?) Сливен.

Касаянов *ф* — може би вм. Касиянов. Пещера.

Ка̀сев *ф* — от прякор *Ка̀сия* 'късия, ниския', диал. *кас*. Самоков.

Касибуров *ф*.

Касѝдов *ф* — от гр. κασίδα 'краста, кел'. Варна.

Касѝков *ф* — от тур. kısık 'смачкан'. Варна.

Касѝмов *ф* — разновидност на Касъмов. Крумовград.

Касѝров *ф* — от остар. **касѝр* 'касиер' или разновидност на Касъров. Галац, 1843, 1845.

Касия̀н *м* — лат. Cassianus, име на календарски светия. Вакарелско. **Касия̀нов** *ф*. Варна.

Каскатѝйски *ф* — от диал. *каскатѝя* 'скъперник' (от тур. kaskatı).

Каслѝйски *ф* — от диал. **каслѝя* 'шеговит, който обича да се шегува' (?).

Касметлѝев *ф* — разновидност на Късметлийски. Търново.

Касна̀ков *ф* — от диал. *касна̀к* 'луб; барабан' (тур. kasnak). Казанлък, Грудово.

Ка̀со *м* — а) съкрат. от Касиян; б) успоредна форма на Кацо, Качо, Кашо с друго окончание. **Ка̀сов** *ф*. Долна Василица

(Ихтиманско), Михайлово (Ореховско), Гоце Делчев.

Каспàр *м* — разновидност на Гаспар. **Каспàров** *ф*. Разград.

.**Каспàртов** *ф* — разновидност на Коспартов. Ямбол, 1867.

Каспъров *ф* — навярно вм. Каспаров. Стара Загора.

Касрица *м*. Върбица (Преславско), 15—16 в.

Кастарлàков *ф* — разновидност на Костарлаков. Плевен, 1917.

Кастелѝев и **Кастеллѝев** *ф* — от диал. *кастеллѝя* 'жител на с. Кастел (Севлиевско). Батошево (Севлиевско).

Кастèлов *ф* — от някоя местност Кастел. Цървени бряг (Станкедимитровско).

Кастора *ж* — женска форма от *Кастор, име от античната митология. Ник. Милев.

Кастрев *ф*. Бобошево (Станкедимитровско).

Кàстьо *пр* — „чистофайник" (?) — от рум. cast, лат. castus 'чист'. **Кàстьовци** род в Брягово (Първомайско).

Касỳльов *ф* — от прякор Касульо 'късичкия, нисичкия'. Врачанско.

Касчѝев *ф* — от диал. *касчѝя* 'гъскар' (от тур. kaz 'гъска'). Шуменско, Шумен.

Касъджѝков *ф* — вм. Касаджиков. Стара Загора.

Касъмов *ф* — от ар.-тур. kısım 'част, дял, късмет'. Гложене (Ореховско), Слокощица (Кюстендилско), Варна.

Касъ̀ров *ф* — от тур. kısır 'безплоден, бездетен' — дълго време след женитбата нямал деца. Копривщица, Елена, Златарица (Еленско), Търговище, Шумен, Пчеларово (Толбухинско), Елховско.

Кàсьо *м* — разновидност на Касо с меко окончание. **Кàсев** *ф*. Ганчовец (Дряновско), Златарица (Еленско), Крън (Казанлъшко), Стара Загора, Русе.

Касѝн *м* — съкрат. от Касиян. **Касѝнов** *ф*. Пещера.

Кàта *ж* — съкрат. от Катерина. Главно ЗБ. **Кàтински** *ф*. Луковит, 1894.

Каталенов *ф*. Търново, 1908.

Каталѝна *ж* — някакво видоизменение на Катерина. Дулово, р. 1959, Сливен, р. 1961, Петърч (Софийско), р. 1947.

Катàлов *ф* — от ар.-тур. kıtal 'клане, кръвопролитие'. Горна Василица (Ихтиманско).

Каталòйски *ф* — от диал. **каталòй* 'обвинител, клеветник' (от гр. καταλογίζω). Варна.

Катанàров *ф* — от диал. **катанàр* 'който прави катинари'. Пловдив.

Кàтаната *пр* — от *кàтана* 'едър кон; едър човек'. Павликени. **Кàтанов** *ф*. Брезник.

Катàнов *ф* — от диал. *катàн* 'катанец, катинар'. Елхово (Казанлъшко), Казанлък, Пловдив, Калофер, Михайловград, Лесковец (Моравско), 1917. **Катàнски** *ф*. Свищов, 1894, Бела Слатина.

Катàнцов *ф* — от прякор *Катàнеца* (Иван Катанеца бил куриер на революционната организация и нищо не издавал при разпит и мъчене). Якоруда.

Катарòшев *ф* — от гр. καθαρός 'чист'. Казанлък.

Кателèй *м* — видоизменено от Кателия. Равна (Провадийско), 1860.

Кателѝ *м* — съкрат. от Кателия. Толбухин, 1882, Виница (Варненско). **Кателѝев** *ф*. Толбухин, 1960, Виница, 1962.

Кателѝна *ж* — разновидност на Каталина. Шумен, р. 1958.

Катèлия *м* — от гр. κατέλαιος 'обилен с елей; много милостив'. Варненско, Провадийско. **Катèлиев** *ф*. Варненско, Провадийско, Толбухин.

Катерѝн *м* — мъжка форма от Катерина. Попово, Разград, Нова Загора, Сухиндол, Михайловград. **Катерѝнов** *ф*.

Катерѝна *ж* — съкрат. от Екатерина. Из цялата страна. **Катерѝнин** *ф*. Враца. **Катерѝнски** *ф*. Враца, Стара Загора, Санданско.

Катерѝнка *ж* — умалит. от Катерина. Из цялата страна. **Катерѝнкин** *ф*. Врачеш (Ботевградско), Вълчедръма (Ломско), Богданово (Грудовско).

Катèрков *ф* — от прякор *Катèрко* 'катерлив човек'. Варна.

Кàтеров *ф* — може би от диал. **кàтер* 'катерлив човек'; вж. Катерков (?) Нова Загора, 1873, Стара Загора, Казанлък, Мадара (Шуменско), Шумен, Плевен.

Катизма *ж* — кръстоска от Ката и гр. κάθισμα 'част от псалтира'. Владимирово (Михайловградско).

Катѝл *пр* — от диал. *катѝл* 'убиец, престъпник' (ар.-тур. katil) — у Бр. Миладинови и Н. Геров дадено като лично име. **Катѝлев** *ф*. Пловдив.

Катѝн *м* — мъжка форма от Катина. Михайловградско. **Катѝнов** *ф*. Панагюрище, Бургас, Долина (Толбухинско).

Катѝна *ж* — съкрат. от Катерина или от Кат(а)+*ина*. Главно ЮЗБ; Станке Димитров, 1879, Казичене (Софийско), Благоевградско, Зимница (Ямболско), Прослав (Пловдивско), Шумен. **Катѝнин** *ф*. Гоце Делчев.

Катѝнка *ж* — умалит. от Катина. Самоковско.

Катѝнко *м* — умалит. от Катин или мъжка форма от Катинка. **Катѝнков** *ф*. Варна.

Катинчàров и **Катинчàрски** *ф* — от диал. *катинчàр* 'майстор на катинари'. Якоруда, Етрополе.

Катѝнчо *м* — умалит. от Катин. **Катѝнчев** *ф*. Никополско, Бальовица (Михайловградско).

Кàтица *ж* — умалит. от Ката. Н. Геров.

Катѝчев *ф* — може би видоизменено от Катинчев. Русе.

Катѝя *ж* — разширено от Ката (?) Силистра, 1882.

Кàтка *ж* — умалит. от Ката. Ботевград, Враца.

Катлàкев *ф* — може би от тур. kıtlık 'недоимък, глад'.

Катмѐров *ф* — от тур. katmer 'вид баница'. Севлиево.

Кàто *м* — съкрат. от Катерин или от Катин. **Кàтов** *ф*. Пазарджик. **Кàтовски** *ф*. Болград, 1857.

Катòшев *ф*. Велинград (гроб).

Катразàнски *ф* — от диал. **катразàн(ин)* 'катерко'. Алфатар (Силистренско).

Катрàнгюзов *ф* — вм. *Катрангьозов 'с очи черни като катран' (от тур.) Пловдив.

Катранджѝев и **Катранджѝйски** *ф* — а) от *китранджѝя* 'производител и продавач на катран' (тур. katrancı); б) от с. Катранджии (Дряновско). Габрово, Дряново, Котел, Ихтиман, Врачеш (Ботевградско), Вършец, Кнежа.

Катрàнкев, Катрàнкьов и **Катрàнков** *ф* — от прякор *Катрàнкьо, Катрàнко* 'черен като катран' или 'долен човек'. Враца Варненско, Сестримо (Пазарджишко).

Катрàнов *ф* — от *катрàн* (ар.-тур. katran) — навярно в някакво преносно значение, напр. 'отрова, мъка, ядове'. Свищов, 1867, Турну Мъгурели, 1870, Орехово, 1893, Бела Слатина, 1897, Браила, 1898, Русе, Търново.

Катранỳшков *ф* — от прякор *Катранушко* '?'

Катрàнчев *ф* — близко по значение с Катранкев и Катранов.

Катрафѝлов *ф*. Разград, 1868, Елена, Казанлък.

Катрàфов *ф* — разновидност на Катрафилов. Казанлък.

Катрàча *пр* — от диал. *катрàч* 'соха над огнище'. Гурково, Калугерово (Ботевградско). **Катрàчев** *ф*. Синьо камене (Грудовско), Бургас. **Катрàчете** род в Гурково и Калугерово.

Кàтрев *ф* — от прякор *Кàтрьо* 'черен като катран или нещо подобно' (?) Долна Оряховица (Горнооряховско), Русе, Варна.

Кàтрек и **Кàтряк** *пр* — от Катрьо. Котел, 1867. **Кàтреков** и **Кàтриков** *ф*. Котел, Варна, Сливен.

Кàтришки *ф* — от с. Катрище (Кюстендилско). Кюстендил.

Кàтров *ф* — разновидност на Катрев. Габрово, Севлиево, Драгоево (Преславско), Черни Осъм (Тетевенско), Русе.

Катуков *ф* — може би разновидност на Катъков. Сливен.

Катỳл *м* — от Кат(о)+*ул*. **Катỳлов** *ф*. Петрич.

Катỳна *ж* — от Кат(а)+*уна*. Станке Димитров.

Катуров *ф*. Делчево (Гоцеделчевско).

Катỳш *м* — от Кат(о)+*уш*. **Катỳшев** *ф*. Пловдив.

Катъков *ф* — от диал. *катък* 'нещо за ядене към хляба' (тур. katık). Върбак (Шуменско).

Катърджѝев *ф* — от диал. *катърджѝя* '1. мулетар; 2. пуканичар'.

Катъров, Катъровски и **Катърски** *ф* — от *катър* '1. муле; 2. дете от смесен брак, най-често с един родител циганин' (тур. katır). Мирково (Пирдопско), Сваленик (Русенско), Русе, Пловдив, Чирпан, Враца.

Кàтьо *м* — съкрат. от Кателия, от Катерин или Катин. **Кàтев** *ф*. Берковица, Батулци (Врачанско), Видраре (Тетевенско), Луковит. **Кàтевски** *ф*. Габрово (гроб).

Катюша *ж* — рус. Катюша, умалит. от Катя. Ново, рядко.

Кàтя *ж* — успоредна форма на Ката с меко окончание.

Каỳк *пр* — от диал. *каỳк* 'островърха шапка' (тур. kavuk). Асеново (Никополско). **Каỳков** *ф*. Пловдив, Стара Загора, Мухово (Ихтиманско).

Кауклѝйски *ф* — от с. Кауклии (Белокопитово, Шуменско). Шумен.

Каунджѝев *ф* — от диал. *каунджѝя* 'производител и продавач на пъпеши' (тур. kavuncu). Пазарджик, Пловдив.

Кàуфман *ф* — нем. Kaufmann 'търговец'.

Кауцки *ф* — по името на немския социалист Карл Кауцки. Кюстендил.

Каỳчев *ф* — може би вм. *Каукчев; вж. Каук. Стара Загора.

Кафадàров *ф* — от ар.-пер.-тур. kafadar 'другар, съмишленик'. Дойранско, Пловдив.

Кафалѝев *ф* — от диал. *кафалѝя* 'умен' (ар.-тур. kafalı. Ксантийско, Грудово, Казанлък, Пловдив.

Кафалов и **Кафалски** *ф* — от диал. *кафàл* 'кавал'; вж. Кавалов. Пещера, Ямбол.

Кафачонов *ф* — може би от *кафà* Чоно 'умния Чоно'. Пловдив, 1900.

Кафеджѝев, Кафеджѝйски и **Кафеджѝски** *ф* — от *кафеджѝя* '1. съдържател на кафене; 2. любител на кафе'. Елхово, Брезник.

Кафезчѝев *ф* — от диал. *кафезчѝя* 'майстор или продавач на кафези' (ар.-тур. kafesçi). Паламарци (Търговишко).

***Кафел** *м* — от Каф(о)+*ел*. **Кàфѐлов** *ф*. Левочево (Смолянско), Асеновград.

Кафелѝев *ф* — вм. Кафалиев.

Кафенджѝйски *ф* — от диал. *кафенджѝя* 'съдържател на кафене'. Брезник.

***Кафко** *м* — умалит. от Кафо. **Кàфков** *ф*. Котленско, Велинград.

*Ка̀фо *м* — от ар.-тур. kafa '1. глава; 2. ум' (?) **Ка̀фов** *ф.* Габрово (гроб), Варна, Сливен.

Кафтанджѝев *ф* — от диал. *кафтанджѝя* 'търговец на платове' (тур. kaftancı). Ракитово (Велинградско).

Кафта̀нски *ф* — от *кафта̀н* 'вид широка горна дреха' (тур. kaftan). Скравена (Ботевградско).

Кафяна *ж.* Бракьовци (Софийско), р. 1935.

Кахърков *ф* — от прякор *Кахърко* 'който много се кахъри, грижи'. Дъскот (Павликенско), Горна Оряховица, Стара Загора.

Кацаму̀нов и **Кацаму̀нски** *ф* — от с. Кацамуница (Божурица, Плевенско). Плевен, Ловеч, Тетевен, Божурица.

Каца̀нски *ф* — от диал. **каца̀н* 'клюкар, заядлив човек' (от рум. caţă). Брест (Никополско).

Каца̀ра *пр* — от занаята *кацар*. На разни места из страната. **Каца̀ров** и **Каца̀рски** *ф.*

Каца̀рбонев *ф* — от *каца̀р* Боне. Ихтиман.

Каца̀ринов *ф* — от прякор *Каца̀рина* 'кацаря'. Севлиево.

Кацарков *ф* — разновидност на Кацърков.

Каца̀рчев *ф* — от прякор *Каца̀рчето*. Пазарджик.

***Кацѝк** *м* — от Кац(о)+*ик*. **Кацѝков** *ф.* Тагарево (Грудовско).

Кацѝл *м* — от Кац(о)+*ил*. **Кацѝлов** *ф.* Скрижево (Гоцеделчевско).

Ка̀цка *ж* — женска форма от Кацко или видоизменено от Катка. Кула.

Ка̀цко *м* — умалит. от Кацо. **Ка̀цков** *ф.* Македония, Чирпан, Ген. Николаево (Плевенско).

Ка̀цо *м* — от Като или Качо с друго окончание, както Вато, Вачо и Вацо, Гато, Гачо и Гацо, Гето, Гечо и Гецо. **Ка̀цов** *ф.* Варна, 1893, Лясковец. **Ка̀цев** *ф.* Карловско. **Ка̀цевски** *ф.*

Кацу̀л *м* — от Кац(о)+*ул*. **Кацу̀лов** *ф.* Санданско.

Кацу̀н *м* — от Кац(о)+*ун*. **Кацу̀нов** *ф.* Баня (Разложко).

Кацъков *ф* — от диал. **кацъ̀к* 'коцак, плитка коса, плетеница' (?) Мадан (Михайловградско).

Ка̀църков *ф* — от диал. *кацърко 'катерко' (от рум. ma caţăr 'катеря_се'. Русе, Горна Оряховица.

Ка̀ча *ж* — женска форма от Качо или от Ката с друго окончание. **Ка̀чин** *ф.*

Кача̀ка *пр* — от диал. *кача̀к* 'беглец, дезертьор' (тур. kaçak). Стара Загора. **Кача̀ков** *ф.* Севлиево, 1900, Първомай, Ямбол, Пловдивско.

Качаклѝев *ф* — може би от някое село с подобно име.

Качактанов *ф* — може би от *кача̀к* Тано 'беглеца Тано' (?) Лясковец.

Качама̀ка *пр* — от *качама̀к*. Търново, 1900. **Качама̀ков** *ф.* Лясковец, Сенник (Севлиевско), Търговище, Долно Камарци (Пирдопско). **Качама̀чки** *ф.* Лом, 1870.

Качама̀нов *ф.* Брезово (Пловдивско).

Качама̀чков *ф* — от прякор *Качама̀чко* 'любител на качамак'. Берковица, Горна Гнойница (Ломско), Кнежа, Луковит.

Качамѝлски *ф* — от *качамѝлка* 'бъркалка за качамак'. Луковит.

Качармàзов *ф* — от тур. kaçırmaz 'стреля безпогрешно'. Карлово, Плевен, 1917.

Кача̀ров и **Кача̀ровски** *ф* — от диал. *кача̀р* 'кацар'. Кермен (Сливенско), Сливен, Карнобат, Нова Загора, Русе.

Кача̀унов *ф.* Килифарево (Търновско), Търново, Русе, Казанлък.

Каченов *ф.*

Качѐров *ф* — разновидност на Кашеров (?) Пордим (Плевенско).

Качивелов *ф* — от гр. **κατσίβελος** 'циганин'. Каменци (Силистренско).

Качѝков *ф* — от диал. **качѝк* 'детска люлка' (?) Русе.

Качкаджиев *ф.* Стара Загора.

Ка̀чко *м* — умалит. от Качо. **Ка̀чков** *ф.* Хлебарово (Разградско).

Ка̀чо *м* — видоизменено от Камен или Калчо, Катьо и под. **Ка̀чов** и **Ка̀чев** *ф.* Радомирско, Софийско.

Ка̀чо̀р *пр* — от диал. *ка̀чор* 'пъстър на бели и черни петна' (рум. cacior). Станке Димитров, 1879. **Кача̀рев** *ф.* Якоруда.

Качорин *ф.* Търново, 1960.

Качу̀ла *пр* — от *качу̀л*. Ямбол, 1878. **Качу̀лев** *ф.* Ямбол, 1905, Проход (Грудовско). **Качу̀лов** *ф.* Шумен, Свищов. **Качу̀лски** *ф.* Казанлък, Дружево (Свогенско).

Качу̀лков *ф* — от прякор *Качу̀лко*; срв. Качул. Бургаско.

Качу̀нчица *ж* — от диал. *качу̀нчица* 'минзухар или кокиче'. Дебърско, нар. песен.

Качу̀ров *ф* — от Качор с изместване на ударението и преход на неудареното *о* в *у*. Габрово, Асеновград.

Качъшки *ф* — от тур. kaçık 'смахнат, налудничав'. Бела Слатина.

Ка̀ша *ж* — женска форма от Кашо. **Ка̀шин** *ф.* Плевен. **Ка̀шински** *ф.* Пазарджик.

Кашава̀рски *ф* — от прякор *Кашава̀ра* — бил военен готвач. Катунец (Ловешко), 1917.

Кашавѐлов *ф* — от диал. **кашавѐла* 'веждест човек' (тур. kaş 'вежда') или разковидност на Качивелов. Велковци (Габровско). Габрово, 1935.

Каша̀н *м* — от Каш(о)+*ан*. **Каша̀нов** *ф.* Берковица, 1893, Сумер (Михайловградско).

Каша̀ров *ф* — от тур. kaşar 'кашкавал'; вж. Кашеров.

Кашекчѝев *ф* — от диал. *кашикчѝя* 'лъжичар' (тур. kaşıkçı). Пловдив.

Кашѐра *пр* — от тур. kaşer 'кашкавал'. Свиленград, 1917. **Кашѐров** *ф*. Стара Загора, 1900, Плевен, Девинско. **Кашѐрски** *ф*. Благоевград.

Кашѝдов *ф* — от Касидов с преход на новогръцко *с* в *ш*. Пловдив, Асеновград.

Кашилски *ф*.

Кашѝн *м* — от Каш(о)+*ин*. **Кашѝнов** *ф*. Самоков.

Кàшка *ж* — умалит. от Каша. **Кàшкин** *ф*. Слокощица (Кюстендилско).

Кашкавалджѝев *ф* — от *кашкавалджѝя*. Брезово (Пловдивско), 1893, Самоков.

Кашкавàлов *ф* — от прякор *Кашкавàла*. Асеновград, Пловдив.

Кашканов *ф*.

Кашлàкев и **Кашлàкевски**, **Кашлàков** и **Кашлàковски** *ф* — от с. Къшла кьой (Зимница, Ямболско). Сливен, Стара Загора.

Кашлàтев *ф* — може би от диал. **кашлàт* 'веждест' (от тур. kaş 'вежда').

Кашлѐнски *ф* — от с. Къшла кьой (Зимница, Ямболско). Ямбол.

Кашлѝйски *ф* — от с. Кашле (Трънско). Лехчево (Михайловградско).

Кашлюковски *ф* — видоизменено от Кашлакевски. Сливен, 1908.

Кашмѐров *ф* — от *кашмѐр* (ар.-тур. kışmer 'досаден, дотеглив'. Ихтиман, Пещера, Габрово.

Кàшо *м* — успоредна форма на Качо с друго окончание, както Гечо и Гешо, Гошо и Гочо, Рачо и Рашо. Разлива (Ботевградско). **Кàшев** ф. Плевен, 1893, Габрово, 1900, Севлиево, Търново, Пазарджик, Лещен (Гоцеделчевско). К à ш о в а м о г ѝ л а местност в Разлива.

Кашпàр *м* — разновидност на Каспар. **Кашпàрски** *ф*.

Кашукѐев *ф* — от циг. *кашукѐя* 'глух'. Станке Димитров.

Кашчѝев *ф* — успоредна форма на Касчиев. Шумен, Сливен.

Кашъмòв *ф* — от тур. kaşıma 'чесане, стъргене'. Самоков, 1927.

Кашъров *ф* — вм. Кашеров. Плевен.

Каябашев *ф* — от с. Кая баш или Кая баши (такива има няколко). Толбухин.

Каявов *ф* — видоизменено от Каялов.

Каяджѝев *ф* — от диал. **каяджѝя* 'жител на скалиста местност' или от някое село с *кая* 'скала' (тур. kaya) в името — такива има около 15. Пловдив.

Каялѝев *ф* — от диал. *каялѝя* 'жител на с. Каялии (Камено, Бургаско, или Върбица, Първомайско)'.

Каялòв *ф* — от с. Каялъ дере (Каменна река, Елховско, или Каменяк, Шуменско).

Каѝров *ф* — от диал. *каѝр* 'потягане клинците на подкова' (тур. kayar). Казанлък.

Каяфов *ф*.

Квартѝрников *ф* — от рус. *квартирник* 'занаятчия, който работи у дома си; надомник'. Сливен, 1893, 1935 (от Русия).

Кваснѝков *ф* — от прякор *Кваснѝка*. София, 1956.

Квàчков *ф* — от прякор *Квàчката*. Шумен, 1893, Преслав, 1893, Варна, Стара Загора.

Квѐта *ж* — кръстоска от Цвета и пол. kwiat или чеш. květ 'цвят'. Шумен, р.1899.

Квитнòвски *ф* — от пол. kwitnąć 'цъфтя'.

Квичѝнски и **Квицѝнски** *ф* — от пол. kwiecień 'април' (?) Пловдив, Никопол (католик), Сливен.

Кебапчѝев *ф* — от *кебапчѝя* (ар.-тур. kebapçı). Типично за Казанлък; Стара Загора, Русе, Михайловград.

Кебàрев, **Кебàров** и **Кебàрски** *ф* — вж. Кибаров. Литаково (Ботевградско), Борец (Пловдивско).

Кѐбата *пр* — може би от *кебàпче* (бил кебапчия). София, 1940. **Кѐбов** *ф*.

Кѐбеджиев *ф* — от диал. *кѐбеджия* 'шивач-абаджия' или 'производител на кебета' (тур. kebeci).

Кебетлиев *ф*. Синьо камене (Ямболско).

Кебòнин *ф*. Сапарева баня.

Кѐва *ж* — съкрат. от Параскева. Ботевград, Кюстендилско.

Кѐврев *ф* — от прякор *Кѐврьо* 'глезльо, лигльо'.

Кѐдев *ф* — от тур. kedi 'котка'; срв. Котаков, Котанов. Габрово, 1908.

Кедѐров *ф* — от диал. *кедѐр* 'скръб, грижа' (ар.-тур. keder). Струмица, 1917.

Кѐдиков *ф* — от Кедев с вмъкнато *ик*. Дединци, Златарица (Еленско), Кърджали.

Кѐдо *м*. Братушково (Сливнишко). **Кѐдов** *ф*.

Кѐжа[1] *ж* — женска форма срещу Кежо. Брезнишко.

Кѐжа[2] *м* — западна форма на Кежо. Брезнишко.

Кѐжо *м* — от диал. *кѐжо* 'мършав, слаб човек' — навярно защитно име на некръстено още дете; срв. Пижо. Софийско, Скопие, 1945. **Кѐжов** *ф*. Ловеч, 1878, Ставерци (Ореховско), Бухово, Локорско, Челопечене (Софийско), Брезнишко.

Кезапчѝев *ф* — от диал. *кезапчѝя* 'който борави с кезап' (от пер.-тур. kezzap 'азотна киселина'). Русе.

Кезбичев *ф*. Разград.

Кейкиев *ф* — може би от Кекев (Кекиев) с удвояване на йотацията. Смолянско.

Кейренлийски *ф* — от някое село или местност с подобно име. Нова Загора.

Кейшанов и **Кейршанов** *ф* — от унг. kés 'нож'. Стара Загора, 1910, 1932 — българин от Унгария.

Кѐка *м* и *ж* — прякорно име от диал. *кѐка* 'кекав, слаб човек'.Софийско. **Кѐков** *ф.* Панагюрище, Казанлък. **Кѐкевски** *ф.*

Кекевѐто *пр* — от тур. keke 'заекване'. Ловеч.

Кекема̀нов *ф* — видоизменено от Кекеменов. Пловдив.

Кекемѐнов *ф* — от тур. kekeme 'който заеква, тепка'. Айтос, Сливен, Янково (Шуменско).

Кекерѝца *ж* — от Керица с удвояване на първата сричка. Русе, р. 1849.

Кѐлбаев *ф* — от *кел* 'плешивия, келявия' (пер.-тур. kel) и Байо. Пловдив.

Кѐлбечев *ф* — от *кел* Бечо; вж. Келбаев. Пловдив.

Кѐлвелев *ф* — от *кел* Вельо; вж. Келбаев. Сопот.

Кѐлеведжиев *ф* — от диал. *кѐлеведжия* (от *кѐлево* 'дървен валяк на кладенец и др.' и *-джия*). Сунгурларе (Карнобатско), Котел, Сливен.

Келѐжа *пр* — вм. Келеша. Трудовец (Ботевградско).

Келемѐв *ф* — от прякор *Келемѐ* 'отпуснат, мързелив човек'. Ямбол, 1959.

Келепѝров *ф* — от *келепѝр* 'безплатно или леко получена облага' (тур. kelepir). Айтос.

Келѐпов *ф* — от диал. *келѐп* 'калем с намотана прежда' (тур. kelep). Сливен.

Кѐлерджиев *ф* — от диал. *кѐлерджия* 'ключар, домакин' (от рум. chelar). Бяла.

Келестỳрков *ф* — от диал. *келестỳрко* 'келеш'. Босилеград, 1945.

Келѐша *пр* — от *келѐш* '1. дребен на ръст; 2. непослушник, пакостник; 3. келяв, плешив' (тур. keleş). Котел. **Келѐшев** и **Келѐшов** *ф.* Панагюрище, Пазарджик, Пловдив, Чирпан, Разград, Павликенско.

Келѐшкьовлиев *ф* — от диал. *келешкьовлия* 'жител на с. Келешкьой (Трояново, Бургаско)'. Айтос.

Келѐш-Стòйков *ф* — от *келеш* Стойко. Търново, 1960.

Кѐливанов *ф* — от *кел* Иван; вж. Келбаев. Русе, Чирпан.

Келиша̀нов *ф* — от диал. **келиша̀н* (от келеш+*ан*). Габрово.

Кѐлкин *ф* — от прякор *Кѐлката* 'келявия, плешивия'. Котел.

Келлев *ф* — от пер,-тур. kelle 'глава, кратуна'. Горна Оряховица.

Кѐлов *ф* — от пер.-тур. kel 'келяв, плешив'. Сливен, 1900, Сливенско, Алфатар (Силистренско).

Келпѐков *ф* — от тур. kelpek 'прът за подпора'. Търлис (Македония), Ракитово (Велинградско).

Кѐлчев *ф* — от прякор *Кѐлчо* 'плешив човек'. Сливен, Стара Загора, Казанлък, Брегаре (Ореховско).

Кѐльо *м* — прякорно име от *кѐльо* 'келяв човек'. Н. Геров, **Келев** *ф.* Сливен.

Кѐляведжи *ф* — вж. Келеведжиев. Котел, 1867.

Келя̀мов *ф* — от ар.-тур. kelâm 'реч, слово'. Шумен.

Кема̀ла *пр* — от ар.-тур. kemal 'достоен, съвършен'. **Кема̀лов** *ф.* Казанлък, Стара Загора.

Кеманджѝев и **Кеменджѝев** *ф* — от диал. *кеманджѝя* 'цигулар' (от пер.-тур. kemancı). Трън, 1893, Казанлък, Варна.

Кеманларски *ф* — от град Кеманлар (Исперих).

Кеменчеджѝев *ф* — от диал. *кеменчеджѝя* 'свирач на тамбура' (от пер.-тур. kemençeci).

Кемѐров *ф* — от диал. *кемѐр* 'вид пояс за пари' (пер.-тур. kemer). Пазарджик.

Кѐмжов *ф* — може би нарочно видоизменено от Кежов. Катунец (Ловешко).

Кемѝлев *ф* — от ар.-тур. kâmil 'достоен, съвършен'. Толбухин, 1905.

Кемѝлчев *ф* — от прякор *Кемѝлче*; вж. Кемилев.

***Кѐмо** *м* — съкрат. от *кемил* или *кемал*; вж. Кемала и Кемилев. **Кѐмовски** *ф.*

Кѐмчо *м* — умалит. от Кемо. **Кѐмчев** *ф.* Семчиново (Пазарджишко), Стара Загора.

Кѐна *ж* — женска форма срещу Кено. Банско, Рашково (Ботевградско), Софийско. **Кѐнин** *ф.* Рашково (Ботевградско), Сливница.

***Кена̀й** *м* — разширено от Кено. **Кена̀ев** *ф.* Градина (Първомайско).

Кена̀н *м* — от Кен(о)+*ан*. **Кена̀нов** *ф.* Мирково (Пирдопско), Пирдоп, Русе. **Кена̀нски** *ф.* Казанлък.

Кѐнар *м* — кръстоска от Кено и *кенар*; вж. Кенаров. Брезник.

Кена̀ров и **Кена̀рев** *ф* — от пер.-тур. kenar 'край, разположен на края'. Лясковец, Сушица (Горнооряховско), Севлиево, Русе, Харманлийско, Шумен.

Кенацов *ф.* Лесичево (Пазарджишко).

Кѐнда *ж* — от Кена с вмъкнато *д* или женска форма от Кендо. Рашково (Ботевградско).

Кенда̀шки *ф.* Койнаре (Белослатинско).

Кендемѐнов и **Кендимѐнов** *ф* — от диал. **кендимѐн* 'самоличен, самостоятелен' (от тур. kendine). Пещера.

Кендѐров *ф* — видоизменено от Скендеров. Карабунар (Пазарджишко).

Кендигеленя *пр* — от тур. kendine gelen 'който идва на себе си, съвзема се'. Стара Загора (Паскал Нанев Кендигеленя, 1956).

Кѐндо *м* — от Кено с вмъкнато *д*. **Кѐндов** *ф.* Пловдив.

Кѐндьо *м* — от Кеньо с вмъкнато *д*. **Кѐндев** *ф.*

Кенѐфка *ж* — някакво видоизменение от Кена (?) Карлуково (Врачанско), р. към 1960.

Кѐнко *м* — умалит. от Кено. **Кѐнков** *ф.* Варна, Сливница.

Кѐно *м* — от гр. καινός 'нов'; срв. Новко, Новак. Типично за Карнобат; Царибродско. **Кѐнов** *ф.* Карнобат, Пловдив, Драговищица (Кюстендилско).

Кѐнто *м* — от Кено с вмъкнато *т*. **Кѐнтов** *ф.* Славовица (Пазарджишко), 1920.

***Кѐнтро** *м* — от Кено с вмъкнато *тр*. **Кѐнтров** *ф.* Чепинци (Софийско).

Кѐнчо *м* — умалит. от Кено. **Кѐнчев** *ф.* Стара Загора.

Кѐньо *м* — успоредна форма Кено с меко окончание. **Кѐнев** *ф.*

Кепедалков *ф.* Разград, 1908.

Кѐпев *ф* — може би разновидност на Кепов. Прилеп, 1917.

Кѐпеджиев *ф* — от тур. kepeci 'тричар, продавач на трици'. Самоковско.

Кепѐков *ф* — от тур. kepek 'трици'. Гол. Конаре (Пловдивско), 1900.

Кепелийски *ф* — от с. Кепелии (Панагюрско). Панагюрище.

Кепенеров *ф.* Малко Търново.

Кепипов *ф.*

Кепов *ф* — може би сродно със србхърв. *кепец* 'джудже' и пол. kiep 'глупак'. Доспей махала (Самоковско). **Кепòвски** *ф.* Църварица (Кюстендилско). **Кепòвци** род в Мурсалево (Станкедимитровско).

Кептибилев *ф* — от тур. kepti 'рухнал, сгромолясал се' (?) Пловдив.

Кепуиски или **Кепуйски** *ф.* Згориград (Врачанско).

Кепчев *ф* — от *кепчѐ* 'голяма медна гребалка с дълга дръжка' (пер.-тур. kepçe). Пазарджик, Пловдив, Ник. Милев.

Кѐра[1] *ж* — съкрат. от Керана. Главно ИзБ. **Кѐрин** *ф.* Бургаско, Пазарджишко, Велинград. **Кѐрински** *ф.* Пловдив, Дерманци (Луковитско).

Кѐра[2] *м* — западна форма на Керо. Брезнишко.

Кераджѝйски *ф* — вм. Кираджийски.

Керàк *м* — от Кер(о)+*ак* или видоизменено от Киряк. Ракитово (Велинградско). **Керàков** *ф.* Ракитово, Мухово (Ихтиманско), Шумен. **Керàшки** *ф.* Пловдив.

Керакѝя *ж* — женска форма от Керак. Михайловград.

Керамидàров *ф* — вж. Керемидаров. Долна Баня (Ихтиманско).

Керамѝдски *ф* — разновидност на Керемидов.

Керàн *м* — от Киран с преход на неударенотo *и* в *е*. Габрово, Новозагорско. **Керàнов** *ф.*

Керàна *ж* — от Кирана с преход на неударенотo *и* в *е*. Главно ИзБ, типично за Шумен.

Керанджѝев *ф* — от диал. ***керанджѝя** 'съдържател на занаятчийска работилница или на фабрика' (от пер.-тур.) Банско.

Керàнка *ж* — умалит. от Керана. Типично за Шумен.

Керàнко *м* — умалит. от Керан. **Керàнков** *ф.* Варна, Бургас.

***Керасим** *м* — видоизменено от Герасим. **Керасимов** *ф.* Пазарджик.

Керафинка *ж.* Търново, р. 1879.

Керафѐйски *ф* — вм. Керефейски. Мездра.

Керàца *ж* — успоредна форма на Керана с друго окончание, както Гаца и Гана, Даца и Дана, Веца и Вена, Пеца и Пена. Шумен, Нова Загора, Инзово (Ямболско).

Керацу̀да *ж* — от Керац(а)+*уда*. Пловдив, р. 1890, Белица (Свиленградско).

***Керач** *м* — видоизменено от Керак (?) **Керàчев** *ф.* Самоков.

Керачка *ж* — умалит. от Кераца. Сливен.

Керàчко *м* — умалит. от Керак или от Керач. **Керàчков** *ф.* Враца.

Керва̀нбашиев *ф* — от диал. *керва̀нбашия* 'водач на керван' (пер.-тур. kervanbaşı).

Керванджѝев *ф* — от *керванджѝя* (пер.-тур. kervancı).

Керва̀нов *ф* — съкрат. от Керванджиев. Пловдив.

Кервѝзов *ф* — от *кервѝз* 'целина' (тур. kereviz). Пловдив.

Кѐрда *ж* — от Кера с вмъкнато *д*. Радомир.

Керева̀неков *ф* — от Кереванов с вмъкнато *ек*. Панагюрище.

Керева̀нов *ф* — от Керванов с вмъкнато *е* или от циг. *керевò* 'кум, кръстник'. Панагюрище.

Керѐз *м* — от гр. κεράσι 'череша'. Варна, Санданско. **Керѐзов** *ф.* Луковит, Ихтиман, Мракотинци (Трънско), Бяло поле (Старозагорско), Търговище. **Керѐза** *пр.* Кубрат.

Керѐза *ж* — женска форма срещу Керез.

Керезàнски и **Керезѐнски** *ф* — вм. *Керезовски*, от Керез. Ихтиман.

Керѐзи *м* — разновидност на Керез. **Керѐзиев** *ф.* Балчик, 1893, Гоцеделчевско.

Керѐзтанев *ф* — може би от Керезов и Танев. Ихтиман.

Кѐрек *м* — от Кер(о)+*ек*. Бр. Миладинови. **Кѐреков**[1] *ф.*

Керекѝ *ж* — вж. Киреки. Шумен, Айтос.

Керекѝца *ж* — от Кереки + *ца*. Свищов, 1894, Русе, Шумен.

Кѐреков[2] и **Керекòвски** *ф* — от с. Керека (Дряновско). Павликени, Дъскот (Павликенско), Горна Оряховица, Търново, Русе.

Керел *м* — от Ке(ро)+*ел*. **Керелюв** *ф.* Батак. **Керелски** *ф.* Еремия (Кюстендилско), Кюстендил. **Керелѐвски** ф. Русе.

Керелезов *ф.*

Керелѐйски *ф.* Згориград (Врачанско).

Керемед *ф* — може би съкрат. от Керемедчиев. Габрово.

Керемеджѝев, Керемедчѝев и **Керемекчѝев** *ф* — разновидност на Керемидчиев.

Кереметлѝев *ф* — от диал. *кереметлѝя* 'жител на с. Керемет (Божаново, Балчишко). Каварна.

Керемидàров *ф* — от *керемидàр* 'производител или продавач на керемиди'. Благоевградско.

Керемѝдата *пр* — от *керемѝда* (лицето му червено като керемида). Ботевград. **Керемѝдов** *ф*. Севлиевско, Скравена (Ботевградско). **Керемѝдски** *ф*. Ботевград, Етрополе, Новачене, Правец, Скравена (Ботевградско).

Керемидчѝев *ф* — от *керемидчѝя* 'керемидар' (тур. keremitçi). ИзБ.

Керѐмски *ф* — от ар.-тур. kerem 'щедрост, великодушие'. Жилинци (Кюстендилско).

Кѐренски *ф* — вм. Кѐрински, от Кера. Кнежа.

***Керенчо** *м* — разновидност на Керанко (?) **Керенчев** *ф*. Пещера.

Кѐрепов *ф* — от диал. *кѐреп* 'край на воденична вада пред улея' Брезник, 1893.

Кересѐин *ф* — разновидност на Керефеин. Продановци (Самоковско).

Керестеджѝев *ф* — от диал. *керестеджѝя* 'търговец на дървен строителен материал' (пер.-тур. kerestecі).

Керестелѝев *ф* — от диал. *керестелѝя* 'с голям penis' (?) Шипка (Казанлъшко), 1917, Казанлък.

Керефѐин и **Керефѐйн** *ф*. Самоков.

Керефѐйски и **Керифѐйски** *ф*. Берковица, Враца, Лом, Малорад (Ореховско), Русе.

Керефина *ж*. Петрин (Гоцеделчевско).

Керѐчев *ф* — от диал. *керѐч* 'вар' (тур. kireç). Ямбол.

Керечѝев *ф* — от диал. *керечѝя* 'варджия, търговец на вар' (тур. kireççi). Смолянско.

Кѐрешки *ф* — от с. Керека (Дряновско). Троян, 1906.

Керзов *ф* — навярно вм. Керезов. Балчик.

Кериджимов *ф*. Варна.

Керимбов *ф* — от Керимов с вмъкнато *б*.

Керѝмов *ф* — от ар.-тур. kerim 'почетен, великодушен'. Хасково.

Керинтодоров *ф* — от Керин (по майка или баба) и Тодоров (по баща или дядо). Лясковец.

Керица *ж* — от Кер(а)+*ица*. Русе.

Керѝцов *ф* — вм. Кирицов. Самоков, Русе.

Керичка *ж* — умалит. от Керица. Русе.

Кѐрка *ж* — умалит. от Кера. Шумен, Дълбоки (Старозагорско), Грудово.

Керкѐзина *пр* — от диал. *керкѐзин* 'черкезин'. Ботевград, Трудовец (Ботевградско). **Керкѐзов** *ф*. Правец (Ботевградско).

Керкелàнов *ф* — вм. Къркеланов. Никопол, 1893. **Керкелѐнски** *ф*. Враца.

Керкелов *ф* — вм. Къркелов. Пловдив, Стара Загора.

Керкенѐзов *ф* — от прякор *Керкенѐза* (тур. kerkenez 'вид сокол'). Троян, Плевен.

Керкеньѐков и **Керкенякòв** *ф* — от диал. *керкенѐк, керкенàк*; вж. Керкенезов. Пазарджик. Панагюрище.

Кѐрко *м* — умалит. от Керто (*Кертко) или от Керо. Лозен (Софийско). **Кѐрков**[1] *ф*. Русенско, 1917.

Керков[2] *ф* — съкрат. от Кереков.

Керлѝев *ф* — вм. Кирлиев. Морозово (Казанлъшко).

Кермекчѝев *ф* — съкрат. от Керемекчиев. Стара Загора.

Керменлѝев и **Керменлѝйски** *ф* — от с. Керменлии (Кермен, Сливенско). Сливен, Межда (Ямболско), Варна.

Кѐрмов *ф* — може би от гр. κέρμα 'монета'. Борислав (Плевенско), Плевен, Варна.

Кернов *ф* — навярно разновидност на Кермов. Търново.

Кѐро *м* — съкрат. от Керан (?) Бр. Миладинови. **Кѐров** *ф*. Враца, Шумен. **Кѐровски** *ф*. Троян, 1878.

Керпедѐнов *ф* — от диал. *керпедѐн* 'клещи' (ар.-тур. kerpeten). Казанлък.

Керпедьòв *ф* — съкрат. от Керпеденов. Казанлък.

Керпекчѝев *ф* — от диал. **керпекчѝя* 'тухлар' (от тур. kerpiççi). Търново.

Керпесѝзов *ф* — от тур. körpesiz 'с повехнало, състарено лице'. Пловдив.

Кѐрпичев *ф* — разновидност на Кирпичев. Прилеп, 1917.

Керсиков *ф*. Търговище, Шумен.

Керсопулов *ф* — разновидност на Керсиков с гръцко окончание. Солун.

Кѐрта *ж* — женска форма срещу Керто. **Кѐртин** *ф*. Мокреш (Ломско), 1870, Праужда (Белоградчишко).

Кертелѝев *ф* — от диал. **кертелѝя* 'който има нарези, белези'; вж. Керто, Кертьо, Стара Загора.

Кѐртиков *ф* — от Кертев, Кертов с вмъкнато *ик*. Карнобат, Толбухин, Сваленик (Русенско), Пловдив.

Кѐрто *м* — успоредна форма на Кертьо с твърдо окончание. Лозен (Софийско), р. 1890, 1891, 1908, 1914, 1915, Елин Пелин, р. 1882, 1909, Мусачево (Елинпелинско). **Кѐртов** *ф*.

Кѐртьо *м* — от тур. kerte 'нарез, рязка, белег' — защитно име срещу болест и смърт; срв. Обецан, Сипко, Сипана. **Кѐртев** *ф*. Калофер, 1876, Казанлък, Стара Загора, Стралджа (Ямболско).

Керцàдов *ф*. Типично за Пещера.

Керчански *ф*. Попово.

Кѐрчо *м* — умалит. от Кертьо (*Кертчо) или от Керо. Сваленик (Русенско), Русе, Стожер (Толбухинско), Каблешково (Поморийско), Вълнари (Новозагорско), Ник. Милев. **Кѐрчев** *ф.* Търговище, Русе, 1845, Русенско, Алфатар (Силистренско), Новопазарско, Чуково (Дряновско).

Керя̀з *м* — разновидност на Керез. **Керя̀зов** *ф.* Гулянци (Никополско).

Керя̀к *м* — вм. Киряк. **Керя̀ков** *ф.* Щръклево (Русенско).

Керяфѝна *ж* — разновидност на Керефина. Банско.

Керяшки *ф* — вм. Керешки. Троян, 1917.

Кесанлѝев *ф* — вм. *Кешанлиев, от град Кешан в Турска Тракия. Пловдив.

Кеса̀р *м* — съкрат. от Кесарий. Разград, 1882. **Кеса̀ров** *ф.* Разград, Габрово (Възраждането), Казанлък, Шумен. **Кѐса̀рски** *ф.* Шумен, Ботевград. **Кеса̀ровски** *ф.* Търново, Бургас.

Кеса̀рий *м* — гр. **Καισάριος**, а то от лат. Caesarius (от Caesar) — име на календарски светия. Казанлък, р. 1805, Плевен, 1844. **Кеса̀риев** *ф.* Габрово, 1845. Кеса̀рев *ф.* Казанлък, 1960. **Кеса̀рия** *пр.* Плевен, 1845.

Кесегьонев *ф* — може би вм. кюсе Гьонев. Лясковец.

***Кесѐй** *м* — разширено от Кесьо. **Кесѐев** *ф.* Русе.

Кѐсерджиев *ф* — от диал. **кѐсерджия* 'който носи брадвичка или прави брадви'; вж. Кесеров. Лясково (Айтоско).

Кѐсеров *ф* — от тур. keser 'секирка'. Нова Загора.

Кесѝдов *ф* — от Кесов с гръцко *-ид-*. Варна.

***Кесѝл** *м* — от Кес(ьо), Кес(о)+*ил*. **Кесѝлев** *ф.* Асеновградско.

Кесѝмов *ф* — от тур. kesim 'откупване на обща цена (напр. право да събира данъци)'. Търново, 1852, Шумен.

Кескѝнов *ф* — от диал. *кескѝн* 'резлив, строг' (тур. keskin). Карлово, 1905, Горно Езерово (Бургаско).

Кеслев *ф.*

Кеснеджиев *ф* — от диал. **кеснеджѝя* 'който продава при условие да се разреже (любеница, пъпеш и под.)' (от тур. kesmece). Русе.

Кѐсо *м* — съкрат. от Кесар, Кесарий. **Кѐсов** *ф.* Мирково (Пирдопско), Панагюрище, Пазарджик, Пловдив, Ардино. **Кѐсова трап** местност в Боженица (Ботевградско).

Кестебѐков *ф* — вм. Кьостебеков.

Кестелев *ф* — вм. Кюстелев. Пещера.

Кестенов *ф* — от *кѐстен*. Карлово (външно лице).

Кѐсьо *м* — успоредна форма на Кесо с меко окончание. **Кѐсев** *ф.* Пловдив, Благоевград. **Кѐсьов** *ф.* Черни връх (Бургаско).

Кеся̀к *м* — прякорно име от Кесь(о)+*ак*. Копривщица, 1849. **Кеся̀ков** *ф.* Копривщица, Панагюрище, Пловдив, София, 1886.

Кѐта *ж* — съкрат. от Параскева. Враца, Ботевград, Етрополе.

Кетеджиев *ф* — навярно вм. Кетенджиев. Ямбол.

Кетенджиев *ф* — от тур. ketenci 'платнар, производител на ленено платно'. Стара Загора. **Кетенджѝоглу** *ф* — с турско окончание. Търново, 1833.

Кѐти *ж* — „модернизирано" от Кета. На разни места из страната.

Кетѝбов и **Кетѝпов** *ф* — от ар.-тур. kâtip, -bi 'писар'. Русе.

***Кѐтьо** *м* — съкрат. от Параскев. **Кѐтев** *ф.* Пчеларово (Кърджалийско), Пловдив.

Кѐтя *ж* — от Кета с меко окончание. Русе.

Кефа̀лов *ф* — от гр. **κεφάλας** 'главест или твърдоглав човек'. Тетевен (Възраждането), София, 1897.

Кефѝлев *ф* — от диал. *кефѝл* 'поръчител' (ар.-тур. kefil). Чепеларе.

Кефѝнчев и **Кефѝнчов** *ф.* Тетевен, 1893, Блъсничево (Луковитско).

Кефѝра и **Кефѝрка** *ж.* Ковачевци (Радомирско), 1960.

Кефѝров и **Кефѝрски** *ф* — от ар.-тур. kâfir '1. неверник; 2. мошеник'. Търново, Ямбол, Дулово, Калековец (Пловдивско).

Кефсѝзов *ф* — от диал. *кефсѝз* '1. невесел; 2. болнав' (ар.-тур. keyfsiz). Силистра, 1894.

Кехаилов *ф.* Търново, 1940.

Кехайо̀в *ф* — от *кеха̀я* 'началник на група, глашатай и др.' (от пер.-тур. kâhya). На разни места из ИзБ.

Кехайкостов *ф* — от кехаята Коста. Карнобат.

Кехайминчев *ф* — от кехаята Минчо. Казанлък.

Кехлиба̀ров и **Кехлиба̀рев** *ф* — от *кехлиба̀р* (пер.-тур. kehlibar). Габрово, Ловеч, Айтос.

Кехмилович *ф* — навярно вм. Кемилев. Търново, 1843.

Кѐца *ж* — от Кена, Кета с друго окончание. Брястово (Новозагорско).

Кѐцкаров *ф* — от диал. *кѐцкар* 'прозвище, на селянин от северната част на Дебърско'. Охрид.

Кѐцлев *ф* — от прякор *Кѐцльо* '?'

Кѐцо *м* — от Кено с друго окончание, както Гено и Гецо, Мино и Мицо. Ник. Милев. **Кѐцов** *ф.* Кюстендил, 1879, Вършец, Долна Бела Речка (Берковско).

Кѐчеджиев *ф* — от диал. *кѐчеджия* 'козар' (тур. keçici). Шумен, Шуменско, Асеновград.

Кечелѝев *ф* — от някое село с *кечи* (коза) в името.

Кѐчера *пр* — разновидност на Кечито. Стара Загора. **Кѐчеров** *ф*. Стара Загора, Ямбол.

Кечѝбелѝев *ф* — от тур. keçi beli '(пастърма от) козя рибица'. Свищов, 1888.

Кѐчиков *ф* — от Кечев с вмъкнато *ик*. Венец (Карнобатско).

Кѐчито *пр* — от тур. kęci 'коза' или от keçe 'плъст'. Стара Загора.

Кѐчо *м* — от Кено, Кецо с друго окончание или от Керчо с изпадане на *р*. **Кѐчев** *ф*. Ветрен (Пазарджишко), Русе. **Кѐчов** *ф*. Ботевград, Враца. **Кѐчовски** *ф*. Ботевград.

Кешѝшев и **Кешѝшов** *ф* — от диал. *кешиш(ин)* '1. калугер, монах; 2. долен човек, нехранимайко' (пер.-тур. keşiş). Разград, 1845, Батак, Самоков, Панчево (Грудовско).

Кешкенѐзов *ф* — видоизменено от Керкенезов.

Кешкѝлов *ф* — вм. Кишкилов. Асеновград, 1908.

***Кѐя** *ж* — може би видоизменено от Кева. **Кейн** *ф*. Поцърненци (Радомирско).

Кибàров, **Кибàрев** и **Кибàрски** *ф* — от ар.-тур. kibar 'приличен, изискан, благороде́н'. Стара Загора, Самоков, Ихтиман.

Кибрѝтя *пр* — от *кибрит* прен. 'сръдлив човек'. Карнобат, 1900. **Кибрѝтев**, **Кибрѝтов** и **Кибрѝтски** *ф*. Мачин, 1873, Карнобат, 1878, Айтос, Шумен, Пазарджик.

Кѝва *ж* — рум. Chiva, съкрат. от Параскева. Сомовит.

Киверски *ф* — от диал. **кивер*, съкрат. от гр. κυβερνήτης 'кормчия'. Балчик, 1893.

Кѝви *ж* — разновидност на Кива. Черквица (Никополско), р. 1903.

Кивѝца *м* — от Кив(о)+*ица*. **Кивѝцев** *ф*. Русе.

Кѝво *м* — рум. Chivu, съкрат. от Параскев, Парашкев. Сомовит. **Кѝвов** *ф*. Сомовит, Гулянци (Никополско).

Кѝвол и **Кѝвул** *м* — от Кив(о)+*ол*, *ул*. Вадин (Ореховско). **Кѝволов** и **Кѝвулов** *ф*. Видин, Плевен, Ореховско. **Кѝволски** *ф*. Плевен.

Кивѝц *м* — рум. Chivuţ. **Кивѝцов** *ф*. Орехово.

Кившàнов *ф*. Русе.

Кидѐров *ф* — вм. Кедеров. Бургас.

Кидиков *ф* — вм. Кедиков. Ямбол.

Кѝдов *ф*. Казанлък, 1893, 1908, 1917.

Кѝжев *ф*. Казанлък, Ямбол, Сливен.

Кизов *ф*. Варна.

Кикарин *ф*. Ярлово (Самоковско).

Кикѐмов *ф* — от диал. **кикѐм* 'заекване' (тур. keke). Шумен.

Кикерѐлски *ф* — от диал. *кикѐря* 'бъбря кресливо'. Челюсница (Михайловградско), Михайловград.

Кикѐрков *ф* — от диал. *кикѐрко* 'бъбрив, креслив човек'. Ловеч, 1878.

Кѝки *м* — съкрат. от Кирил с детско повтаряне на първата сричка. **Кѝкев** *ф*. Банско.

Кикидòнов *ф* — вм. Кикиндонов.

Кикимàнов и **Кикимѐнов** *ф* — вм. Кеманов, Кекеменов. Айтос, Разградско, Шумен, Русе.

Кикиндòнов *ф*. Ксанти, Пещера, Карабунар (Пазарджишко).

Кикирезов *ф*.

Кикирѐлков и **Кикирѐлски** *ф*—вж. Кикерелски. Михайловград, 1900, Бойчиновци (Михайловградско).

Кикирѐшков *ф* — от диал. **кикирѐшко* 'бъбрив, креслив човек'. Търново.

Кикирѝтков *ф* — от диал. **кикирѝтко* 'дребен или спечен като фъстък (кикирики)'.

Кѝко *м* — от Киро с детско повтаряне на първата съгласна. **Кѝков** *ф*. **Букьовци** (Ореховско).

Кѝкьо *м* — успоредна форма на Кико. **Кѝкьов** *ф*. Сливен.

Киликчѝев и **Киликчѝйски** *ф* — вж. Килитчиев. Казанлък, Стара Загора, Враца.

Килимàров *ф* — от *килимар*.

Килѝмов *ф* — съкрат. от Килимаров. Хвойна (Асеновградско), 1917, Пловдив.

Килимпѝров *ф* — може би видоизменено от Келепиров.

Килѝндров *ф* — от диал. *кѝлѝндро* 'валяк' (гр. κύλινδρος). Каспичан (Новопазарско).

Килитàнов *ф* — от прякор *Килитàн* 'който всичко заключва' (от тур. kilit 'ключалка' Пазарджик.

Килѝтчев *ф* — от прякор *Килѝтчето* (вж. Килитанов) или видоизменено от Килитчиев. Стара Загора.

Килитчѝев *ф* — от диал. **килитчѝя* 'майстор на ключалки и катинари' (тур. kilitçi). Казанлък, Стара Загора.

Килифàр *пр* — от диал. *килифàр* 'вид дива гъска'. Габрово, 1833.

Килифàрски *ф* — от с. Килифарево (Търновско).

Килифàрчев *ф* — от прякор *Килифàрчето*; вж. Килифарски. Габрово, 1900.

Килов *ф*. Пещера.

Килогрàмски *ф* — от прякор *Килогрàма* (мерел на килограм, когато още мерели на ока). Кнежа.

Килолъжовчанин *ф* — от мах. *Килльжовци* (Еленско). Елена, 1865.

Килòто *пр* — вж. Килограмски. Цариград, 1860.

Кѝльо *м* — гр. Κίλιος. **Кѝлев** и **Кѝльов** *ф*. Казанлък. **Кѝльовски** *ф*. Търново. **Килиевич** (от Кильевич) *ф*. Търново.

Килюров *ф*. Средногорци (Смолянско).

Ким *м* — съкрат. от Йоаким или Кимон.

Кѝма *ж* — женска форма срещу Кимо. Пловдив, р. 1925.

Кима̀нов *ф* — може би от диал. *киманѐ* 'цигулка' (пер.-тур. keman). Пловдивско.

Кимѐ *м* — югозападна форма на Кимо. **Кимѐв** *ф*. Кюстендил, 1879.

Кѝмен *м* — видоизменено от Кимон (?) **Кѝменов** *ф*. Смолян.

Кимѝлски *ф* — разновидност на Кямилев. Елин Пелин.

Кимиря̀нов *ф* — вм. Кимрянов. Стара Загора, 1893.

Кѝмо *м* — съкрат. от Йоаким, Яким или Кимон. Дъбен (Луковитско), Ботров (Беленско). **Кѝмов** *ф*.

Кѝмон *м* — гр. Κίμων. Пазарджик, Балей (Видинско), Дългоделци (Ломско).

Кимря̀нов *ф* — от прякор *Кюмрѐна* (носел на ревера си цвете „кюмрен") — с преход на *ю* в *и* и вторично якане. Стара Загора.

Кимсов *ф*. Вършец.

Кѝмчо *м* — умалит. от Кимо. Ботров (Беленско).

Кѝна *ж* — видоизменено от Калина или Катерина, Кирина, Саракина и др. Главно ИзБ, типично за Търново. **Кѝнин** *ф*. Боженица, Калугерово (Ботевградско).

Кина̀н *м* — вм. Кенан. **Кина̀нов** *ф*.

Кина̀ров и **Кина̀рев** *ф* — вм. Кенаров, Кенарев.

Кина̀тов *ф*. Сопот.

Киндалов *ф* — от диал. *киндал* 'дрипа, парцал'; срв. Парцалев.

Кѝндеков *ф* — от Киндов с вмъкнато *ек*. Пловдив, Габрово.

Киндефуров *ф*. Сливен.

Киндия̀н *м* — видоизменено от Акиндин— име на календарски мъченик. **Киндия̀нов** *ф*. Брегово (Видинско).

Кѝндо *м* — от Кино с вмъкнато *д*. **Кѝндов** *ф*. Бяло поле (Старозагорско), Кремиковци.

Кинзлиев *ф*. Търново.

Киничаков *ф*. Видин.

Кѝнка *ж* — умалит. от Кина. **Кѝнкин** *ф*.

Кинка̀ля *пр* — от диал. *кинка̀л* '?' Луковит. **Кинка̀лев** *ф*. Луковит.

Кѝнко *м* — умалит. от Кино. **Кѝнков** *ф*. Карнобат, Свищов.

Кѝно *м* — навярно от Кимо с много по-разпространеното окончание *-но*. Боженица, Калугерово (Ботевградско), Ловешко, Горнооряховско. **Кѝнов** *ф*. Берковско, Врачанско, Ботевградско. **Кѝновски** *ф*. Ботевградско.

Кинтелов *ф* — може би разновидност на Киндалов.

Кинтѝшев *ф* — от диал. *кинтѝш* 'вид горна дреха'. Търново, 1867.

Кинцелов *ф* — разновидност на Кинтелов. Варна.

Кѝнчи *ж* — вм. *Кинче, умалит. от Кина. Шумен.

Кѝнчо *м* — умалит. от Кино. **Кѝнчев** *ф*. Лясковец, Русе.

Кѝньо *м* — успоредна форма на Кино с меко окончание. **Кѝнев** *ф*. Пирдоп, Сливен.

Кѝня *ж* — успоредна форма на Кина с меко окончание. Стара Загора, 1889 и по-стари.

Кинярски *ф*.

***Кио** *м* — от диал. *кий* '1. късо дебело дърво с топка на края; 2. тежка метална топка'. **Кио̀в** *ф*. Новачене (Ботевградско). **Кѝев** *ф*. Пещера. **Кия̀та** *пр*. Новачене. К ь о̀ в р ъ т местност в Правешка Лакавица (Ботевградско).

Кипа̀р *м* — съкрат. от Кипарис. **Кипа̀ров** *ф*. Никопол, 1900.

Кипарѝс *м* — от дървото *кипарѝс* (гр. κυπάρισσος). Мъглен (Гоцеделчевско). **Кипарѝсов** *ф*. Гоце Делчев.

Кипарѝса *ж* — женска форма от Кипарис. Виница (Варненско).

Кипарѝш *м* — от Кипарис с преход на гръцко *с* в *ш*. Гоцеделчевско. **Кипарѝшев** *ф*. Пещера.

Кипѐров *ф* — от рум. chiper 'чер пипер'. Русе, 1900.

Кипиловски *ф* — от с. Кипилово (Еленско). Възраждането.

Кипишинов *ф*. Пловдив.

Кѝпра *ж* — женска форма от Кипро, преосмислено по прилаг. *кипра* 'хубава, стройна'. Пчеларово (Кърджалийско), Ивайловградско, Гоце Делчев, Благоевградско, Пещера, Пловдив. **Кѝприн** *ф*. Айтос, 1885, Славовица (Пазарджишко).

Кѝпре *м* — югозападна форма на Кипро. Банско. **Кѝпрев** *ф*.

Киприа̀н и **Киприя̀н** *м* — гр. Κυπριανός 'от остров Кипър' — име на календарски светия. **Киприа̀нов** *ф*. Куманово, 1917. **Киприа̀нский** *ф*. Сливен, 1853. **Киприанѝд** *ф* (с гръцко *-ид*). Сливен, 1825.

Кѝпро *м* — съкрат. от Киприан. Благоевградско. **Кѝпров** *ф*. Разлог, Червен бряг.

Кипря̀н *м* — стегната форма от Киприан. **Кипря̀нов** *ф*. Самоков.

Кипчѐв *ф* — вм. Кепчев.

Кѝра *ж* — женска форма от Киро, Кире. Бр. Миладинови, Опицвет (Софийско), Главаци (Врачанско), Литаково (Ботевградско). **Кѝрин** *ф*. Брезово (Пловдивско).

Кираджѝев и **Кираджѝйски** *ф* — от остар *кираджѝя* 'превозвач' (ар.-тур. kiracı) Сливен, Пловдив, Орехово, Лозен (Софийско).

Кира̀ков *ф* — вж. Кераков. Пловдив.

Киракѝ *ж* — видоизменено от Кирияки.

Киралѝна *ж* — от Кира и *-лина*; вж. Магдалина, Севдалина, Ангелина. Вайганд, Синод. именник.

Кира̀н *м* — от Кир(о)+*ан*. **Кира̀нов** *ф*. Каварна, Горна Оряховица. **Кира̀нски** *ф*. Исперихско.

Кира̀на *ж* — от Кир(а)+*ана*. Горна Оряховица.

Кира̀цов *ф*.

Кира̀ца *ж* — от Кира+*ца*. Пещера.

Кирацулев *ф*. Четирог (Македония).

Кира̀ш* *м* — от Кир(о)+*аш*. **Кира̀шев *ф*. Враца (външно лице).

Кирвих и **Кирвиков** *ф*. Търново.

Кѝрѐ *м* — югозападна форма на Киро. **Кѝрѐв** *ф*.

Кирѐз *м* — вж. Керез. Малко Градище (Харманлийско). **Кирѐзов** *ф*. Калофер.

Кирѐза *м* — разновидност на Кирез. Странджанско.

Кирѐзи *м* — разновидност на Кирез. **Кирѐзиев** *ф*. Пловдив, Шабла (Балчишко).

Кирек *м* — прякорно име от Кир(о)+*ек*. **Киреков** *ф*. Пазарджишко. **Киресковски** *ф*. Русе, 1900.

Кирекѝ *ж* — вж. Кирияки. Толбухин, Балчишко, Виница (Варненско), Сушица (Горнооряховско).

Кирекѝца *ж* — от Киреки+*ца*. Каварна.

Кирекчѝев *ф* — от с. Кирекчии (Отец Кирилово, Пловдивско). Стара Загора.

Кирѐнов *ф*. Провадия, 1917.

Киретчѝев *ф* — от *Киреччиев с дисимилация на първото *ч*; вж. Керечиев. Пещера.

Кирѐчев *ф* — разновидност на Керечев. Асеновград, Пловдив.

Киржалов *ф* — може би видоизменено от *Кържалов. Ямбол.

Кириакѝчка *ж* — умалит. от Кириякица. Горна Оряховица, р. 1940.

Кириекѝца *ж* — вм. Кириякица. Нови пазар, 1893.

Киризлѝ *ф* — от с. Кирезли (Черешница, Кърджалийско). Болград, 1857. **Киризлѝски** *ф*. Софийско.

Киризмѐев *ф* — може би от гр.-тур. kirizme 'дълбока оран'. Балчик.

Кѝрик *м* — гр. Κήρυκος 'проповедник' — име на календарски светия. Софийско.

Кирика *ж* — женска форма от Кирик. Сомовит.

Кирикѝ *ж* — вм. Кирияки. Стара Загора.

Кѝрил *м* — гр. Κύριλλος 'господарски'. Из цялата страна. **Кѝрилов** *ф*.

Кѝрила *ж* — женска форма от Кирил. Рядко.

Кирилѝца *ж* — от Кирил(а)+*ица*. Самоковско.

Кѝрилка *ж* — женска форма от Кирил. Рядко.

Кирилѝвски *ф* — от с. Кирилово (Старозагорско). Стара Загора.

Кѝрилчо *м* — умалит. от Кирил. **Кѝрилчев** *ф*. Казанлък.

Киримидчѝев *ф* — вм. Керемидчиев.

Кирѝмов *ф* — вм. Керимов. Кула.

Кирѝна *ж* — рум. Chirina. Въбел (Никополско), Враца.

Кирѝнко *м* — умалит. от *Кирин, рум. Chirin, **Кирѝнков** *ф*. Свищов, 1905, Варна.

Кирифѐйски *ф* — вм. Керефейски. Берковица.

Кирѝца[1] *м* — от Кир(о)+*ица*. Плевен, 1873, Русе. **Кирѝцов** *ф*. Видин, Плевен, Плевенско, Русе, Тутракан, 1900.

Кирѝца[2] *ж* — женска форма от Киро. Плевен. **Кирѝчин** *ф*. Железница (Софийско).

Киричетов *ф*.

Кирѝчка *ж* — умалит. от Кирица[2]. Русе.

Кирѝчко *м* — умалит. от Киричо. **Кирѝчков** *ф*. Скравена (Ботевградско).

Кирѝчо *м* — умалит. от Кирик. **Кирѝчев** и **Кирѝчов** *ф*. Белоградчишко.

Кирѝшев *ф* — от диал. *кирѝш* 'греда' (тур. kiriş). Айтос, Малево (Хасковско), Севлиево, Пловдив.

Киришлѝ *ф* — от диал. *киришлѝ* 'с греди'; вж. Киришев. Болград, 1857.

Кирия̀к *м* — гр. Κυριακός 'неделен' — име на календарски отшелник. Рядко. **Кирия̀ков** *ф*.

Кирия̀ка *ж* — женска форма от Кирияк. Рядко.

Кириякѝ *ж* — гр. Κυριακή 'неделя'. Стара Загора, 1881.

Кириякѝца *ж* — от Кирияк(и) + *ица*. Рядко.

Кѝрка *ж* — умалит. от Кира или женска форма от Кирко. Караполци, Доганово (Елинпелинско), Софийско, Осиковица (Ботевградско), Дружево (Свогенско).

Киркитов *ф*. Пловдив

Кѝрко *м* — умалит. от Киро, Кирил. На разни места из страната. **Кѝрков** *ф*. **Кѝркович** *ф*. София, 1875.

Киркѝров *ф* — навярно от прякор *Киркѝр*, арменска форма на Григор. Казанлък.

Кирлѝев *ф* — от тур. kirli 'кирлив, изцапан'. Мирково, Челопеч (Пирдопско), Казанлък.

Кѝрльо а) *м* — пренебрежителна форма от Киро, Кирил; б) *пр* — от *кирлѝв*. **Кѝрлев** *ф*. Търново.

Кѝрмагов и **Кѝрмаков** *ф*. Лясковец.

Кѝрманов *ф* — от тур. kirman '1. крепост; 2. вретено'. Русе.

Кирмидчѝев и **Кирмикчѝев** *ф* — вм. Керемидчиев. Лом.

Кирникѝлов *ф* — от кир Никола 'господин Никола'. Плевен.

Кѝро *м* — съкрат. от Кирил. На разни места из страната. **Кѝров** *ф*. **Кѝровски** *ф*. Белослатинско.

Киропѝпов *ф* — от Киров Попов (син на Киро Попов). Провадия, 1900.

Кирпѐв *ф* — от тур. körpe 'млад, свеж'. Търговище, 1924.

Кирпидьо̀в *ф* —вм. Керпидьов. Казанлък.

Кирпиков *ф.* Шумен.

Кирпѝчев и **Кирпѝчов** *ф* — от *кирпѝч* 'непечена тухла' (тур. kerpiç). Брацигово, Брезово (Пловдивско).

Кирса̀нов *ф.* Шумен.

Кѝрски *ф* — може би съкрат. от Кировски. Дряново, Търново, Карлово.

Кирта̀шки *ф.* Враца.

Киртик *ф.* Сяхтанлък, 1873.

Киртисѝзов *ф* — от диал. **кертисѝз* 'който не керти, не зачита' (от тур, kertmek; срв. Селямсъз. Тутракан, 1900.

Киру̀ш *м* — от Кир(о) + *уш.* Търново, 1845.

Киру̀ша *ж* — от Кир(а) + *уша.* Елена, Шумен, Саламаново (Шуменско).

Киру̀шка *ж* — умалит. от Киpуша. Лясковец, Шумен.

Кирча̀н *м* — от Кирч(о)+*ан.* **Кирча̀нов** *ф.*

Кѝрчо *м* — умалит. от Киро, Кирил. **Кѝрчев** *ф.*

Киршо̀вски *ф* — вм. Кършовски. Елена, 1900.

Кѝрьо *м* — успоредна форма на Киро с меко окончание. Севлиево, 1908, Стара Загора, Крепост (Хасковско). **Кѝрев** *ф.* Севлиево, Старозагорско.

Кѝрюкюйлиев *ф* — вм. Корукювлиев. Карнобат.

Киря̀з *м* — разновидност на Кеpяз, Керез. Варна. **Киря̀зов** *ф.* Варна, Бургас, Бургаско.

Киря̀зи *м* — разновидност на Керези. Бургас, Варна.

Киря̀к *м* — стегната форма от Кирияк. Нарядко из цялата страна. **Киря̀ков** *ф.* **Киря̀шки** *ф.* Цертелево (Пловдивско).

.**Киря̀ка** *ж* — женска форма от Киряк. Русе.

Киря̀ки[1] *м* — мъжка форма от Киряки[2]. Пещера. **Киря̀кев** *ф.* Пещера.

Кирякѝ[2] *ж* — стегната форма от Кирияки.

Кирякѝца *ж* — стегната форма от Кириякица. Разград, 1868, Варна.

Киря̀н *м* — от Кирь(о) + *ан.* Банско, нар. песен. **Киря̀нов** *ф.* Златица, Казанлък.

Киря̀на и **Киря̀нка** *ж* — женска форма от Кирян. Гурково, Литаково, Новачене (Ботевградско), Вършец.

Кѝсев *ф* — успоредна форма на Кисьов. Етрополе, Елин Пелин.

Кисела̀ров *ф* — от диал. **кисела̀р* 'продавач на кисело вино' (?) Пловдив.

Киселѐрски *ф* — от някоя местност с подобно име. Пещера.

Киселѝнов *ф* — от прякор *Киселѝн* 'кисел, навъсен човек' (?)

Киселѝнчев *ф* — от прякор *Киселѝнче*; вж. Киселинов.

Кѝселички *ф* — от с. Киселица (Кюстендилско). Кюстендил, Горна Козница (Станкедимитровско), Благоевград.

Киселѝчков *ф* — от някоя местност с подобно име. Варовник (Грудовско).

Киселко̀в (*ф* — от колиби Киселковци (Дряновско). Ганчовец (Дряновско, Толбухин, 1893, Котел.

Кисело̀в *ф* — от прякор *Кѝселия*; вж Киселинов. Търново, Свищов, Толбухин.

Кѝселски *ф* — разновидност на Киселов. Котел, Възраждането.

Киселя̀ров *ф* — разновидност на Киселаров. Карлово.

Кисѐров *ф* — разновидност на Кесеров. Сопот.

Кисѝмов *ф* — вм. Кесимов. Търново.

Кискѝмов *ф* — навярно вм. Кескинов. Борован (Белослатинско).

Кискѝнев и **Кискѝнов** *ф* — от прякор *Кискѝня*; вж. Кескинов. Тутракан, 1908, Калояново (Пловдивско), Стара Загора, Мухово (Ихтиманско).

Кисляков *ф* — от прякор *Кисляк*; вж. Киселинов. Котел, Карнобат.

Кисо̀в *ф* — разновидност на Кисьов. Панагюрище, Бачково (Асеновградско), Гоцеделчевско.

Кисьо̀в *ф* — от прякор *Кѝсьо* 'кисел, навъсен човек'. Елена, Лясковец, Горна Оряховица, Зимница (Ямболско).

Кѝта *ж* — от диал. *кѝта* 'китна' или женска форма от Кито. Ботевградско, Врачанско, Луковит, Огняново (Елинпелинско), Трънско, Годечко, Санданско. **Кѝтин** *ф.* Ботевградско, Самоковско. **Кѝтински** *ф.* Врачеш (Ботевградско).

Кита̀йков *ф* — от рус. *кита̀йка* 'вид гладко памучно платно'. Чирпан, 1867, Сливен.

Кита̀йски *ф* — от прякор *Кита̀еца* или нещо подобно. София, 1950.

Кита̀н *м* — от Кит(о) + *ан.* Разложко, Благоевградско. **Кита̀нов** *ф.* Кюстендил, 1845, Пиринско, Горни Окол (Самоковско), Брезник, Луковит. **Кита̀новски** *ф.*

Кита̀на *ж* — женска форма от Китан.

Кита̀нче *м* — умалит. от Китан. **Кита̀нчев** *ф.* Ресенско, Подмочие (Македония).

Кѝте *м* — западна форма на Кито, Китьо. **Кѝтев** *ф.* Доганово (Елинпелинско).

Кѝтеков *ф* — от Китев или Китов с вмъкнато *ек.* Колибито (Троянско).

Кѝтен *м* — от прилаг. *китен.* **Кѝтенов** *ф.* Казанлък.

Китѝпов *ф* — вм. Кетипов, Кятипов. Казанлък.

Кититев *ф* — може би грешка вм. Китипов. Шумен.

Кѝтка *ж* — умалит. от Кита. Костинброд (Софийско), Пловдив, р. 1895 и 1931, Плевен, 1948. **Кѝткин** *ф.* Врачеш (Ботевградско).

Китка̀рски *ф* — от диал. *китка̀р* 'който е отишъл „на китка“, на голям годеж'. Ставерци (Ореховско).

Кѝтко *м* — умалит. от Кито. Н. Геров. **Кѝтков** *ф*. Варна.

Кѝто *м* — от диал. *кит* 'китен'. Брезник, Липница (Ботевградско), Червен брег, Софийско. **Кѝтов** *ф*. Ботевградско, Враца, Земен (Радомирско), Станке Димитров, Очуша (Ихтиманско), Лясковец, Пловдив, Брацигово.

Кѝтьо *м* — успоредна форма на Кито с меко окончание. **Кѝтев** *ф*. Русе.

Кифàлов *ф* — вм. Кефалов. Ловеч.

Кифѝрка *ж* — вм. Кефирка. Прибой (Радомирско).

Кѝфо *м* — съкрат. от Никифор. Берковица. **Кѝфов** *ф*. Берковица.

Кифòр *м* — съкрат. от Никифор. **Кифòров** *ф*. Кнежа, 1893, Орехово, 1917, Пловдив.

Кихàлов *ф* — от Кифалов с преход на *ф* в *х*. Пещера, 1917.

Кѝхо *м* — от Кифо с преход на *ф* в *х*. **Кѝхов** *ф*. Шумен.

Кѝца *ж* — а) съкрат. от Кирякица, Калица или друго подобно име; б) от Кита с друго окончание. Шумен, Преславско, Етрополе, Ботевград, Асеновград, Ивайловград. **Кѝцин** *ф*. Ботевград.

Кѝцо *м* —мъжка форма от Кица. **Кѝцов** *ф*. Шумен, Разград, Леринско. **Кѝцевски** *ф*.

Кѝча *ж* — от Кита или Кица с друго окончание. Шумен, Севлиево, Павликени, Гоцеделчевско.

Кичàн *м* — от Кич(о) + *ан*. **Кичàнов** *ф*. Казанлък.

Кичàшки *ф*. Градец (Видинско).

Кичѝев *ф* — може би от тур. keçı 'коза' Дрянковец (Айтоско).

Кичиков *ф* — може би вм. Кючуков. Габрово.

Кичилов ф.

Кѝчка *ж* — умалит. от Кича. Типично за Шумен; Кубрат, Толбухин.

Кѝчко *м* — умалит. от Кичо. **Кѝчков** *ф*. Лисец (Ловешко).

Кичколев *ф*.

Кичурков ф. Търново.

Кѝчо м — умалит. от **Кито** (*Китчо), Кюстендил. **Кѝчев** и **Кѝчов** *ф*. Самоков, Самоковско, Пазарджик, Грудовско, Бургас.

Кичỳков ф. — вм. Кючуков. Дряновско, Пещерско.

Кичурков *ф*. *Търново*.

Кичуров *ф*. Стара Загора.

Кѝша *ж* — женска форма от Кишо. **Кѝшин** *ф*. Кула.

Кишèлски *ф* — вм. Киселски. Котел, Възраждането.

Кишик *ф*. Казанлък, 1860.

Кишѝшев *ф* — вм. Кешишев.

Кѝшка *ж* — умалит. от Киша. **Кѝшкин** *ф*. Големо село (Станкедимитровско).

Кишкѝлов и **Кишкѝлев** *ф* — от диал. *кишкѝл* 'чаша' (от пер.-тур. keşkül). Асеновград (целият род били пиячи), Пловдив.

Кѝшко *м* —умалит. от Кишо. **Кѝшков** *ф*. Чепинци (Софийско), Дунавци (Видинско), Пловдив.

Кишмèров *ф* — от ар.-тур. kışmer 'досаден, дотеглив'. Габрово.

Кишмиров *ф* — може би нарочно видоизменено от Кишмеров. Казанлък.

Кишнѝшев *ф* — от рум. chişmiş 'сухо грозде' (от пер.-тур. kismiş). Свищов.

Кѝшо *м* — от Кито, Кицо, Кичо с друго окончание. **Кѝшев** и **Кѝшов** *ф*. Ловеч, Враца. Голак (Ихтиманско), Пазарджик, Казанлък, Стара Загора, Златарица (Еленско).

Кишпадски *ф*. Търговище.

Кишпанов *ф*. Стара Загора.

Кишпаров *ф*. Чеканчево (Елинпелинско).

Кишпатов *ф*. Златна ливада (Чирпанско).

Кишчилиев *ф* — може би сродно с Кишкилов. Болград, 1857.

Кѝяков *ф* — от диал. *кѝяк* 'дървено шибало за тъпан или за дръндарски лък'. Лозен (Софийско).

Кѝята *пр*. Враца.

Клàва *ж* — съкрат. от Клавдия. Пловдив, 1889.

Клàвдия *ж* — лат. Claudia, женска форма от Claudius — име на католически светия. Пловдив, 1886, Шумен, 1915, Враца, Търново, Малък чифлик (Търновско).

Клайда *ж* — видоизменено от Клавдия. Кошарево, Селищен дол (Радомирско), р. 1903.

Клàйнер *ф* — нем. Kleiner 'малък'. Русе.

Клàйо *м* — видоизменено от Клавдий; вж. Клавдия. **Клàев** *ф*. Русе.

Клàйчо *м* — умалит. от Клайо. **Клàйчев** *ф*. Варна.

Клàклов *ф*. Сопот.

Кланков и **Клански** *ф*. Плевен, Пазарджик.

Клàра *ж* — лат. Clara 'ясна' — име на католическа светица. Рядко, Свищов, р. 1859.

Кларнèтаджия *ф* — от *кларнèтаджия* 'свирач на кларинет'. Лом, 1870. **Кларнèтаджийски** *ф*. Самоков.

Кларòза *ж* — съчетание от *Клара* Цеткин и *Роза* Люксембург. Рогозен (Ореховско), р. към 1930.

Класàн *м* — от Клас(о) + *ан*. **Класàнов** *ф*. Химитлии (Казанлъшко), 1904, Трън, Гайтанци (Видинско).

Класнàков *ф* — може би видоизменено от Каснаков. Варна.

Клàсо *м* — от *клас* (родил се на нивата по време на жътва). Прокопана (Костурско). **Клàсов** *ф*.

Класобèров *ф* — от диал. *класобèр* 'който обира изоставените по нивата класове'. Панагюрище.

Кла̀тев *ф* — от прякор *Кла̀тьо* 'който при ходене се клати'. Лясковец, Айтос.

Клати̇̀крушев *ф* — от прякор *Клати̇̀круша*; вж. Клатев. Поликраище (Горнооряховско), Лясковец.

Клатнов *ф* — разновидност на Клатурков и Клатев. Асеновград, 1893.

Клату̀рков *ф* — от прякор *Клату̀рко*; вж. Клатев. Славяново (Плевенско), Плевен, Габрово.

Клату̀ров *ф* — разновидност на Клатурков. Славяново (Плевенско).

Кла̀чо *м* — стегната форма от Клайчо.

Кла̀чев *ф*. Варна.

Клашни̇̀ков *ф* — разновидност на Клашнов. Баня (Благоевградско), Севлиево.

Кла̀шнов *ф* — от прякор *Влачи̇̀-кла̀шно* 'повлекан, мързеливец'.

Клая *ф*. Бяла.

Клеа̀нта *ж* — гр. **Κλεανθίς**. Търново, старо.

Клеа̀нто *м* — гр. **Κλεάνθης**. Варна, 1940.

Клеа̀нтов *ф*.

Клѐвцов *ф*. Бистрец (Врачанско).

Клегаров *ф*. Гоцеделчевско.

Клейнка *ж* — видоизменено от Клайда. Гълъбник (Радомирско).

Клѐков *ф* — от прякор *Клѐката* 'клекав, слаб човек'. Въбел (Никополско).

Клели̇̀я *ж*. София, 1960.

Клемена̀ров *ф* — от Кременаров с дисимилация на първото *р*. Шумен.

Клементи̇̀н *м* — мъжка форма от Клементина (Ботевградско), р. 1922. **Клементи̇̀нов** *ф*. Велинград.

Клементи̇̀на *ж* — фр. Clémentine, у нас проникнало покрай майката на Фердинанд Кобург. Рядко.

Кленгов *ф*. Гращица (Кюстендилско).

Клѐндзов *ф* — от диал. *клѐндза* 'дръвце за момчешка игра' или от прякор *Клѐндзата* 'който куца на шега'. Цар Асен (Поповско).

Клено̀в *ф* — от дървото *клен*. Долна махала (Самоковско). **Клено̀вски** *ф*. Самоков, Чуковец (Радомирско).

Клео *ж* — гр. **Κλεώ** 'прославям'. Пловдив, р. 1891, 1898.

Клео̀мен *м*.—от гр. **κλέος** 'слава'. **Клео̀менов** *ф*. Черковище (Пирдопско).

Клеони̇̀ *ж*. Русе, 1936.

Клеони̇̀ки *ж*. —от гр. **κλέος**'слава̀ и **νίκη** 'победа'. Силистра, 1895.

Клео̀нко *м* — умалит. от гръц. **Κλέων**; вж. Клео. **Клео̀нков** *ф*. Пловдив.

Клеопа̀тра *ж* — гр. **Κλεοπάτρα**, име от старата история. Рядко.

Клепа̀лски *ф* — от *клепа̀ло*; срв. Чукалов. Шипочан (Самоковско).

Клепари̇̀нски *ф*. Враца.

Клепинов *ф*. Габрово, 1843.

Клѐпков *ф*. Пловдив.

Клѐпчев *ф* — от прякор *Клѐпчо* 'човек клепнали уши' (?) Габрово, 1900. К л ѐ п ч о в о т о местност в Боженица (Ботевградско).

Клето *ф*. Кюстендил, 1879.

Клечаров *ф* — вж. Клечеров. Пазарджик.

Клѐчев и **Клѐчов** *ф* — от прякор *Клѐчо* 'мършав като клечка'. Сливен, Елешница (Разложко).

Клѐчеров *ф* — навярно близко по значение с Клечев. Банско.

Клечков *ф*. — а) съкрат. от Вариклечков; б) от прякор *Клѐчката*; вж. Клечев. Габрово, 1900, Чирпан, 1900, Ботевград, Байлово (Пирдопско), Лозен (Софийско).

Клѐчковски *ф*. Ботевград.

Клѐшков *ф* — видоизменено от Клечков. Якоруда.

Клеща̀нов *ф* — от диал. *клеща̀н* '?' или превод на Керпеденов. Пловдивско.

Клика̀чов *ф* — от диал. *клика̀ч* '1. глашатай; 2. клисар'. Търново, 1845.

Клима̀ро *пр* — „който клима"; вж. Клатев. Кюстендилско.

Кли̇̀мата *пр*.— от Климов. Враца.

Климатия̀н *м* — вм. Климентиян. **Климатия̀нов** *ф*. Свищов, 1920.

Клима̀шов *ф*. Копривщица.

Кли̇̀ме *м* — съкрат. от Климент. Южна Македония. **Кли̇̀мев** *ф*.

Кли̇̀мен *м* — съкрат. от Климент. Кунино (Врачанско). **Кли̇̀менов** *ф*. Кунино.

Кли̇̀менко *м* — умалит. от Климен или от Климент. **Кли̇̀менков** *ф*. Карлово, Русе.

Кли̇̀мент *м* — гр. **Κλήμεντος**, от лат. Clemens,-ntis 'милостив' — име на календарски светии. Типично за Охрид, а нарядко из цялата страна. **Кли̇̀ментов** *ф*.

Клименти̇̀н *м* — от Климент + *ин*. **Клименти̇̀нов** *ф*. Варна.

Клименти̇̀на *ж* — женска форма от Климент или разновидност на Клементина. Рядко. Стара Загора, р. 1888.

Климентия̀н *м* — разширено от Климент. **Климентия̀нов** *ф*. Варна.

Кли̇̀мо *м* — съкрат. от Климент. **Кли̇̀мов** *ф*. Враца, Кюстендил (гроб).

Климу̀ков *ф* — разновидност на Климучков. Чирпан.

Климу̀чков *ф* — от прякор *Климу̀чко* 'който климуца, клати се при ходене'; срв. Клатев. Пещера.

Кли̇̀нката *пр* — от диал. *кли̇̀нка* '1. скъперник; 2. много настоятелен в искането си'. Карнобат, 1848, 1930. **Кли̇̀нков** *ф*. Карнобат, Бургас, Стара Загора, Раднево (Старозагорско), Гол. Конаре (Пловдивско), Лозен (Софийско), Кюстендил, Мламолево (Станкедимитровско).

Кли̇̀нов *ф* — от *клин*, може би близко по значение с клинка; вж. Клинката. Пловдив.

Кли̇̀нтов *ф* — навярно разновидност на Клинов, Клинката (?) Етрополе.

Клинчàра *пр* — от професията *клинчар* 'ковач на клинци'. Пазарджик, 1917. **Клинчàров** *ф*. Сливен, Карнобат, Горна Оряховица. **Клинчàрски** *ф*. Кюстендил.

Клѝнчев и **Клѝнчов** *ф* — от диал. *клинчо* 'скъперник'. Видин, Бобошево (Станкедимитровско), Станке Димитров, Трън, Панагюрище, Батак, Велинград, Пловдив.

Клисàров *ф* — *клисар* 'черковен прислужник'. Разград, Сливен, Панагюрище, Мало Конаре (Пловдивско). **Клисàревски** *ф*. Златица. **Клисàровски** *ф*. Кюстендил. **Клисàрски** *ф*. Ихтиман.

Клисурàнов *ф* — от диал. **клисурàн* 'който живее в клисура'. Пещера.

Клисỳркин *ф* — от *клисỳрка*.

Клисỳров и **Клисỳрски** *ф* — от град, село или местност Клисура, Клисурата. Казанлък, Вършец, Врачеш, Литаково (Ботевградско).

Клитимѝстра *ж* — гр. Κλυταιμνήστρα, име от античната митология. Рядко.

Клѝтов *ф*. Брезник, 1893.

Клѝфов *ф*. Петрич, 1917, Горни Порой (Сярско).

Кличàнов *ф*. Карлово.

Клѝчев *ф*. Дъбене (Карловско).

Клѝя *ж* — съкрат. от Клелия (?) София, 1897.

Клиянт *м* — видоизменено от Клеанто. **Клиянтев** *ф*. Айтос.

Клонѝ *ж* — стегната форма от Клеони. Виница (Варненско).

Клòнка *ж* — умалит. от Клони.

Клòнов *ф* — навярно стегната форма от *Клеонов. Пловдив.

Клопанàра *пр* — от диал. *клопàнар* '?'; срв. Клопанов. Станке Димитров.

Клопàнов *ф* — от прякор *Клопàн* 'който много клопа'; срв. Тропанов. Русе.

Клòта *ж* — съкрат. от *Клотилда. Пловдив, р. 1895.

Клòчков *ф* — от прякор *Клòчката* 'квачката'; срв. Квачков, Градец (Котленско), Ямбол, Варна.

Клумбарски *ф*. Логодаж (Благоевградско).

Клушàнцев *ф* — може би от **клушàнец* 'от град Клуж в Румъния'.

Клъчищàров *ф* — от диал. *клъчищàр* 'търговец на кълчища'. Пирдоп, 1917.

Кльокàнов *ф* — от прякор *Кльокàн* 'свит, смачкан, разкривен човек,' (?) Варна.

Кльòмата *пр*. Враца. **Кльòмов** *ф*. Радилово (Пещерско).

Клюкàнов *ф* — писмена разновидност на Кльоканов. Варна.

Клю̀мов *ф*. Гайтаниново (Гоцеделчевско).

Клю̀нков *ф* — от прякор *Клю̀нката*, навярно близко по значение с Клинката. Розовец (Пловдивско), Пловдив, Карлово. Казанлък, Ботевград, Враца, Кърджали,

Клю̀нчев *ф* — навярно разновидност на Клинчев. Казанлък, Мирково (Пирдопско).

Клюсàнски *ф* — от диал. *клю̀са* 'вид клопка или от *клюсе* 'дръглив кон'. Скравена (Ботевградско).

Клюсѐв *ф* — от диал. *клюсе* 'дръглив кон'. Самоков.

Клю̀секов *ф* — от Клюсев с вмъкнато *ек*. Карнобат.

Клю̀цев *ф* — от диал. *клюцам* '1. кълва; 2. кълцам, дялкам' (?)

Клю̀цин *ф* — от Клюцина махала в Стрезимировци. Царибродско, Вълчедръма (Ломско).

Ключàров *ф* — от *ключàр*. Търново.

Клю̀чков *ф* — от прякор *Клю̀чко* 'който всичко заключва'; срв. Килитанов. Гоце Делчев (гроб), Пловдив, Чепинци (Софийско).

Клю̀чников *ф* — от **ключник* 'ключар'. Търново.

Клявков *ф* — от прякор *Клявко* 'който клявка като ловно куче' (?) Пирдоп, Пловдив, Стара Загора, Хасково.

Клявчев *ф* — от прякор *Клявчо*; вж. Клявков.

Клямбарски *ф* — разновидност на Клумбарски. Кюстендилско.

Клямов *ф*. Соволяно (Кюстендилско).

Кляндев *ф* — видоизменено от Клеантов. Пловдив.

Клянев и **Клянов** *ф* — видоизменено от Клянтев, Клянтов.

Клянтев и **Клянтов** *ф* — стегната форма от Клеантов. Айтос.

Клянчев *ф* — стегната форма от *Клеанчев; вж. Клеанто. Брацигово, Пещера, Пловдив.

Кляпов *ф*.

Клясов *ф*. Пещера, Стара Загора.

Кляшев *ф*. Пловдив.

Кмѐтов и **Кмѐтски** *ф* — от *кмет*. Горна Оряховица, Бургас, Ловеч, Троян, Говедарци (Самоковско).

Кнежàна *ж* — нарочно видоизменено от Снежана. Уровене (Врачанско), р. 1955.

Кнежинчев *ф*. Кичево, 1917.

Кнѐзовски *ф* — от диал. *кнез* 'кмет на няколко села'. Царевец (Врачанско), Боженица (Ботевградско) — от Врачанско.

Книгопродàвец *ф* — от професията *книгопродàвец*. Самоков, 1843.

Книжàров *ф* — от *книжàр*.

Кнѝшев *ф*. Търново.

Княгѝня *ж* — от *княгѝня*; срв. Краля, Царева, Султана.

Княжев и **Княжевич** *ф* — от *княз*. Русе, Варна.

Княжески *ф* — псевдоним на българин, живял в Русия през миналия век.

Князевич, **Князов** и **Князский** *ф* — от *княз*. Бяла, 1893, Казанлък, 1940, Пловдив, 1949, Стара Загора, 1849.

Князовски *ф* — нова форма на Кнезовски. Враца.

Кобадо̀в *ф* — от Кабадов с промяна на неудареното *а* в *о*. Янтра (Горнооряховско).

Коба̀ков *ф* — от Кабаков с промяна на неудареното *а* в *о* или от диал. *коба̀к* 'пашкул'.

Кобарѐлов *ф* — от исп. caballero 'кавалер, конник' с метатеза на *лер* в *рел* и промяна на а в о. Бургас, 1927.

Коба̀чев *ф* — от диал. **коба̀ч* 'който коби, прокобява нещо зло'; срв. Кобов.

Кобза̀рина *пр* — от рум. cobzar 'свирач на кобза' (от укр. кобзар). Свищов, 1894. **Кобза̀ров** *ф*. Варна, 1936.

Кобила̀ров *ф* — от *кобила̀р* 'който се занимава с кобили (впряга, пасе, лекува)'. Ихтиман, Пловдив.

Ко̀бов *ф* — от диал. *ко̀ба* 'зла съдба, прокоба', Стара Загора.

Кобринов *ф*. София, 1893.

Кобров *ф*. Габрово, 1893.

Кобу̀ров *ф* — от *кубу̀р* 'чанта за оръжие или за сечиво' (тур. kubur). Попово, 1917, Силистра, Първомай, 1917.

Коваджѝев *ф* — вм. Кофеджиев. Русе.

Коваклѝв *ф* — от Каваклов с промяна на първото *о* в *а*. Русе.

Ковалджѝев *ф* — вм. Кавалджиев.

Ковалѐтов *ф* — нова форма на Кавалето.

Ковальов *ф*.

Кованджѝев *ф* — от , диал. *кованджѝя* 'пчелар' (тур. kovancı). Силистра, 1900.

Кованлъ̀шки *ф* — от с. Кованлък (такива има няколко). Търново.

Кова̀нов *ф* — от тур. kovan 'кошер' или съкрат. от Кованджиев. Казанлък, Пловдив, Самоков.

Кова̀ров *ф* — от диал. **кова̀р* 'ковач', както шивар вм. шивач (?) Шумен.

Кова̀ч *пр* — от професията *кова̀ч*. Радомир, 1893. **Кова̀чев** *ф*. На разни места из страната. **Кова̀чки** *ф*. Самоковско, Бистрица, Железница (Софийско), Доганово (Елинпелинско). **Кова̀шки** *ф*. Лехчево (Михайловградско).

Кова̀чганев *ф* — от ковач Ганьо. Бяла.

Ковачѐвски *ф* — от с. Ковачево, Ковачевци или Ковачевица. Кюстендил, 1862.

Ковачѝшки *ф*— от с. Ковачица (Михайловградско и Ломско). Михайловград.

Кова̀чков *ф* — видоизменено от Ковачев. Свищов.

Ковашинов *ф*. Гоце Делчев (гроб).

Коващя̀нов *ф*. Варна, 1936.

Ковия *ж*. Смолянско.

Ко̀вров *ф*—от рум. covru 'леговище, дупка'. Ново село (Видинско).

Ковча̀зов *ф* — нова форма на Ковчезлиев. Русе, Варна, Шумен.

Ковчега̀р *пр* — от професията *ковчега̀р* 'който прави ковчези'. Кюстендил, 1893. **Ковчега̀рски** *ф*. Жилинци (Кюстендилско).

Ковчезлѝев *ф* — от диал. *ковчезлѝя* 'жител на махала Ковчаз (Еленско). Бургас, Голямо Буково (Грудовско).

***Ко̀вьо** *м* — от Кольо или Койо с преход на *л'* или *й* във *в'* (?) **Ко̀вев** *ф*. Търново.

Когелов *ф*. Свежен (Карловско), 1873.

Ко̀да *м* — западна форма на Кодо. Врачанско. **Ко̀дин** и **Ко̀дов** *ф*.

Кода̀нов *ф* — вм. Куданов. Видинско.

Ко̀де *м* — разновидност на Кодо, Кода. **Ко̀дев** *ф*. Елин Пелин.

Кодеров *ф*. Казанлък.

Коджа- (тур. *koca* '1. едър; 2. стар') — първа съставна част на фамилни имена като Коджаандреев, Коджавасилев, Коджагатев, Коджаиванов, Коджаниколов, Коджахинков, Коджахристов — все от ИзБ.

Коджаба̀шев *ф* — от тур. *koca* baş 'голяма глава' (срв. Главчев) или вм. Коджабашиев. Силистра, 1908, Русе, Панагюрище, Казанлъшко, Гоцеделчевско.

Коджабашѝев и **Коджабашѝйски** *ф* — от диал. *коджабашѝя* 'селски кмет' (тур. kocabaşı); срв. Кметов. Белица (Разложко), Гор. Диканя (Радомирско), Берковица.

Коджа̀гяуров *ф* — от *коджа* и *гяур*. Котел.

Коджа̀ев *ф* — видоизменено от Коджов. Велес.

Коджа̀кефалов *ф* — от тур. *koca* и гр. κεφαλή 'глава'. Варна.

Коджа̀кехайо̀в *ф* — от диал. *коджакехая̀* 'старши кехая'.

Коджаков *ф*. Русе.

Коджалаев *ф*. Стара Загора.

Коджама̀нов *ф* — от тур. kocaman 'грамаден'. Шумен, Търговище, Хасково, Стара Загора.

Коджа̀нски *ф* — от някое село с *коджа* в името (такива има няколко).

Коджа̀ров *ф* — може би вм. Кожаров. Варненско.

Коджѐйков *ф* — от прякор *Коджѐйко* 'едър или стар, знаменит и под.' Калофер, Карлово Казанлък.

Ко̀джо *м* — от Кочо с озвучаване на *ч* в *дж*. Дебърско.

Коджо̀в *ф* — от тур. *koca*; вж. Коджа. Търново (Възраждането), Панагюрище, 1905.

Кодѝна *ж* — вм. Кудина.

Кодѝнов *ф*—вм. Кудинов. Пловдив, Варна.

Ко̀до *м* — далечно видоизменение от Костадин. **Ко̀дов** *ф*. Елин Пелин, Самоков, Говедарци (Самоковско), Калофер — от Софийско, Свищов, 1893.

Кодо̀шев *ф* — от диал. *кодо̀ш(ин)* '1. клеветник; 2. сводник'. (тур. kodoş). Пловдив.

Кодра̀т *м* — гр Κοδρᾶτος от лат. Quadratus — име на двама календарски светии. Плевен, 1844.

Ко̀дре и **Ко̀дро** *м* — съкрат. от Кодрат. **Ко̀древ** и **Ко̀дров** *ф*. Плевен.

Коду̀зов *ф* — разновидност на Кудузки. Мурсалево (Станкедимитровско).

Кодỳков *ф* — от тур. kuduk 'магаренце, пуле'. Пазарджик, 1893.

Кодурин *ф* — разновидност на Кадурин. Якоруда, 1917.

Кòевченина *пр* — от село, колиби или махала Коевци. Павликени.

Коеджѝков *ф* — от диал. **коеджѝк* 'овчарче' (?); срв. Коенджиев. Котел, Лясковец, Паламарци (Поповско).

Коѐна *ж* — разновидност на Кояна (?) Райлово (Пернишко), р. 1911, Владая, р. 1937.

Коенджѝев *ф* — от тур. koyuncu 'овчар'. Брацигово.

Коешѝнов *ф* — може би от Колешинов с изпадане на *л*'. Пловдив.

Кожаòглу *ф* — вм. *Коджаоглу; вж. Коджов. Търново, 1852.

Кожарѐв и **Кожàров** *ф* — от *кожàр*. Банско, Панагюрище.

Кòжев *ф* — от *кòжа*. Пловдив.

Кожѝнков *ф*.

Кòжински *ф*. Трудовец (Ботевградско).

Кожлàшки *ф*. Церица (Ботевградско).

Кожуклѝев *ф* — от тур. gocuklu 'облечен с кожух'. Шумен.

Кожулов *ф*. Карнобат.

Кожухàров *ф* — от *кожухàр*. Из цялата страна.

Кожỳшков *ф* — а) от прякор *Кожỳшко* 'който ходи все с кожух'; б) от диал. *кожỳшка* 'вид детска болест шарка'.

Козалѝев *ф* — от диал. *козалѝя* 'жител на с. Куза, Чирпанско'. Изворово (Харманлийско).

Козалъ̀ков *ф* — от някоя местност с подобно име. Дединци (Еленско).

Козàреков *ф* — от Козаров, Козарев с вмъкнато *ек*. Панагюрище.

Козàров и **Козàрев** *ф* — от *козàр*. На разни места из страната. **Козàрски** *ф*. Враца, Лозен (Софийско).

Козàчев *ф* — може би вм. Козаров (?) Панагюрище.

Кòзбунàров *ф* — от с. Козбунар (Първомайско). Асеновград, Пловдив.

Кòзев *ф* —вм. Козов.

Козѐлев *ф* — от прякор *Козела*. Одърне (Плевенско).

Козѐта *ж* — фр. Cozette, име от романа Клетниците от В. Юго. Михайловград, р. 1931.

Кòзин *ф* — от прякор *Козата*. Челопечене (Софийско).

Козинàров и **Козинàрски** *ф* — от *козинàр*, може би превод на тур. Мутафов, Мутафчиев. Копривщица, Пловдив, Карлово, Клисура.

Козѝчев *ф* — от прякор *Козицата*.

Кòзлев *ф* — от прякор *Кòзльо*. Лясковец, Долна Оряховица (Горнооряховско), Враца — от Лясковец.

Козлѐйски *ф* — от махала Козле към с. Брезе (Свогенско).

Кòзлеков *ф* — от Козлев с вмъкнато *ек*. Блъсничево (Луковитско).

Козлòв и **Козлòвски** *ф* — от прякор *Козѐл(а)*. Толбухин, 1893, Разград, Ямбол, 1897.

Козлодѐров *ф* — от диал. *козлодѐр* 'който дере кози' — в пряк или преносен смисъл. Разложко.

Козлоджòв и **Козлуджòв** *ф* — от с. Козлуджа (такива има няколко). Сопот. Пловдив, Яворово (Асеновградско).

Козмà *м* — гр. от Κοσμᾶ κόσμος 'подредба, украса'— име на календарски светия. Рядко. **Кòзмòв** *ф*. **Кòзмоглу** *ф* — с турско окончание.

Козмиров *ф* — може би видоизменено от *Казимиров. Босилеград.

Козмички *ф* — навярно вм. Козници. Шумен, 1940.

Kознев *ф*. Пловдив.

Кòзницали *ф* — по-стара форма на Козничкн. Станке Димитров, 1879, Кюстендил, 1879.

Кòзнички *ф* — от с. Горна или Долна Козница, Станкедимитровско. Станке Димитров.

Кòзов *ф* — от прякор *Козàта* в смисъл 'хитрец или пъргав, подвижен'. Кнежа, 1893, Брестник (Пловдивско), Старозагорско, Малко Търново, Ракитово (Велинградско). **Кòзовски** и (по-ново) **Козòвски** *ф*. Кнежа, Койнаре (Белослатинско).

Козỳмов *ф* — от диал. *козỳм* 'агънце мое' (тур. kuzum) — поради честа употреба на това галено обращение. Габровско.

Козунàка *пр* — от *козунàк*. Видин.

Козỳрека *пр* — от диал. *козỳрек* '?' Котел. **Козỳреков** *ф*. Котел.

Кòйл *м* — от Ко(йо) + *ил*. **Койлов** *ф*. Пловдив.

Койдана *ж* — може би далечно видоизменение от Костадина. Струга, нар. песен.

Койдѐна *ж* — разновидност на Койдана. Кюлевча (Шуменско), Шумен.

Койджѝков *ф* — стегната форма от Коеджиков.

Кòйка *ж* — женска форма от Койо, Койко. Типично за Елена; Толбухинско.

Койлѐн *м* — от *койлò* 'вид ливадна трева, от която правят лазарски китки'. Долни Богров (Софийско), р. 1897.

Кòйко *м* — умалит. от Койо. Перник, 15—16 век, Бяла, 1960. **Кòйков** *ф*. Големаново (Кулско), Търново, Гоце Делчев.

Кòйна *ж* — разновидност на Коика или женска форма срещу Койно. Каварна, Ямбол, Нова Загора, Новозагорско, Стара Загора, Ботевград, Ботевградско, Кътина (Софийско). **Кòйнин** *ф*. Калугерово (Ботевградско).

***Койнàк** *м* — прякорно име от Койн(о) + *ак*. **Койнàков** *ф*. Лясковец, Панагюрище, Михайловград.

Койнарлѝйски *ф* — от диал. *койнарлѝя* 'жител на с. Койнаре'. Пелово (Плевенско).

Койнàрски *ф* — от с. Койнаре (Белослатинско). Кнежа.

Койник *м.* Ловеч, нар. песен.

Кòйно *м* — от Кой(о) + *но.* Ловеч, 1860, Ловешко, Русе, Каварна, Каменец (Хасковско), Голема Раковица (Елинпелинско). **Кòйнов** *ф.* Ловешко, Хасковско, Пловдивско, **Кòйновски** *ф.* Троян.

Кòйньо *м* — успоредна форма на Койно с меко окончание. **Кòйнев** *ф.* Бяла (Сливенско).

Кòйо *м* — а) далечно видоизменение от Костадин; б) от Кольо с изпадане на мекото *л'*. Казанлък, 1845, Стара Загора, Кортен (Новозагорско), Сливенско, Чирпанско, Ямболско, Калофер, 1860, Дебър (Македония), Каварна, Елена, Севлиево, Русенско. **Кòев** (и **Кòйов**) *ф.* **Коевски** *ф.* Правец (Ботевградско).

Койруков *ф* — от диал. *койрўк* 'опашка' (тур. kuyruk) в някакво преносно значение. Айтос.

Койтўков *ф* — от тур. kuytu 'закътано място'. Обединение (Търновско).

Кòйча *ж* — от Койка с друго окончание, както Ганка и Ганча, Мика и Мича. **Кòйчин** *ф.*

Кòйчо *м* — умалит. от Койо. Ботевград, Панагюрище, Две могили (Беленско). **Кòйчев** *ф.* Дряново, Трявна, Варненско. **Кòйчовски** *ф.* Ботевград, Дряново.

Койшоров *ф.* Сопот.

Кòка *ж* — от Койна или друго подобно име с детско повтаряне на първата съгласна. Ботевград. **Кòкин** *ф.* Трън, 1893, Ямбол, Кунино (Врачанско)

Кокайчев *ф* — може би вм. Кокалчев.

Кокалàнов *ф* — от *кокалàн* 'който търси незаслужени облаги'. Дряново, Сухиндол, Търговище, Търговишко, Белово, 1917, Върбово (Белоградчишко), Факия (Грудовско).

Кокалàров *ф* — от диал. **кокалàр* 'кокалан' (?) Мадан.

Кокалàшев *ф* — от диал. **кокалàш* 'кости с малко месо'. Ямбол, Гол. Конаре (Пловдивско).

Кòкалджиев *ф* — от диал. *кòкалджия* 'месар, който пробутва много кокали'. Айтос.

Кокаленов *ф.* Варна.

Кокаликов *ф.* Търново.

Кокалѝчев *ф.* Рудозем.

Кòкалов (и **Кòкалев**) *ф* — от прякор *Кòкала* 'костелив или мършав човек'. Плевен, Славяново (Плевенско), Ловеч, Първомайци (Горнооряховско), Твърдица (Сливенско), Мухово (Ихтиманско), Дворище (Кюстендилско), Варна.

Кòкалчев *ф* — от прякор *Кокалчето.* Бачево (Разложко), Асеновград.

Кòкаля *пр* — от *кòкал*; вж. Кокалов. Ботевград. **Кòкалете** род в Скравена (Ботевградско). **Кòкальов** *ф.* Панагюрище.

Кокàн *м* — от Кок(о)+*ан.* **Кокàнов** и **Кòканов** *ф.*

Кокандàков *ф.* Котел.

Кокàнчо *м* — умалит. от Кокан. **Кокàнчев** *ф.* Стара Загора.

Кокàрев *ф* — от тур. kokar 'твърд, здрав' ?

Кокарèшков *ф* — разновидност на Кукурешков. Белица (Разложко), Благоевград, Пловдив.

Кокàрчев *ф* — разновидност на Кокарев. Казанлък.

Кòке *м* — от Костадин с удвояване на първата съгласна; вж. Коко. Трънско. **Кòкев** *ф.* Сопот. **Кòкето** *ф.* Кюстендил, 1917.

Кокенѝдис *ф* — от Кокенов с гръцко окончание. Поморие, 1900.

Кокèнов *ф* — вж. Кокинов. Стара Загора.

Кокерèшков *ф* — разновидност на Кукурешков. Берковица, 1917.

Кокѝлев *ф* — от *кокѝли* (прадядото ходел през калта с кокили). Ловеч, 1893, Пловдив.

Кòкинов (и **Кокѝнов**) *ф* — от гр. κόκκινος 'червен'; срв. Червенков, Казълов. Бургас 1893, Поморие, 1900, Враца, 1900, Кюстендил, Трън, 1893.

Кокирнев *ф* — може би видоизменено от Кокинов (?) Пещера, 1917.

Кокламàнов *ф* — вж. Какламанов. Пловдив.

Кòко *м* — от Костадин или Кольо с детско повтаряне на първата сричка. Варна. **Кòков** *ф.* Варна, Пловдив, Самоков, Керека (Дряновско).

Кокодан *ф.* Пещера, 1897.

Кокòза *пр* — от тур. kokoz 'беден, разорен'. Пазарджик (гроб).

***Кокой** *м* — разширено от Коко. **Кокòйов** *ф.* Ник. Милев.

Кòколев *ф* — вм. Кокалев. Сулица (Старозагорско).

Коколѝчов *ф* — вм. Кокаличев. Козлодуй, 1917.

Кòколов и **Кòкольов** *ф* — вм. Кокалов. Самоков. **Кòколовци** род в Лехчево (Михайловградско).

Кокòна *ж* — от гр. κοκκῶνα 'гражданка, кокона'. Грудово.

Кокòната *пр* — от *кокòна* в смисъл 'издокаран и малко превзет'. Котел. **Кокòнов** *ф.* Котел, Габрово (гроб), Варна, Петричко. **Кокòнски** *ф.* Севлиево, Трудовец (Ботевградско).

Коконѝ *ж* — разновидност на Кокона. Каварна, Виница (Варненско).

Кокòнка *ж* — умалит. от Кокона. Берковица, р. 1939.

Кокорàнов *ф* — от прякор *Кокорàн* 'който се кокори'. Ново село (Видинско).

Кокорѝгин *ф* — вж. Кукуригин. Ново село (Видинско).

Кокòрков *ф* — от прякор *Кокорко*; вж. Кокоранов. Търново, Русе.

Кокорма̀нов *ф* — от прякор *Кокорма̀н*; вж. Кокоранов. Куманово, 1917.

Коко̀ров и **Коко̀рски** *ф* — от рум. cocòr '1. жерав; 2. плашило'. Крушовене (Ореховско), Пловдив, Кюстендил; Брест (Никополско).

Коко̀рчев *ф* — разновидност на Кокорков. Тетевен.

Кокота̀неков *ф* — от Кокотанов с вмъкнато *ек*. Панагюрище.

Кокота̀нов *ф* — от диал. **кокота̀н* 'скокотлив човек' или 'кикотлив човек' (?)

Кокоша̀н *пр* — от диал. *кокоша̀н* 'който се кокошини'. Брацигово, 1893.

Кокоша̀ра *пр* — от *кокоша̀р* '1. крадец на кокошки; 2. който се занимава с кокошки (отглежда, купува и продава)'. Новачене (Ботевградско). **Кокоша̀ров** *ф*. Панагюрище, Пазарджик, Обнова (Плевенско), Русе. **Кокоша̀рски** *ф*. Берковица, Враца.

Кокоша̀тов *ф* — от диал. **кокоша̀т* 'който по нещо прилича на кокошка' (?)

Коко̀шев *ф* — от рум. cocoş 'петел' (от бълг.) Козлодуй, Стара Загора, Казанлък.

Кокоши̇̀нков *ф* — от прякор *кокоши̇̀нко*; вж. Кокошан. Брацигово, Пещера, Стара Загора.

Кокошка̀ров *ф* — от *кокошка̀р*; вж. Кокошара.

Коко̀шки *ф* — от прякор *Коко̀шката* (приличал в главата на кокошка). Самоков, 1843. **Коко̀шков** *ф*. Самоков, 1893, 1960, Пловдив, Сливен.

Кокудинов *ф* — видоизменено от Кокуде́в (?) Гоце Делчев.

Коку̀дов и **Коку̀дев** *ф* — от диал. *куку̀да* '1. кълбо, топка; 2. топуз на кантар'. Устово (Смолянско). Гоцеделчевско, Благоевградско.

Кокула̀ров *ф* — от диал. **кукула̀р* 'производител или търговец на кукули (пашкули)'.

Кокуров *ф*.

Коку̀шев, **Коку̀шков** и **Коку̀шов** *ф* — вм. Кукушев. Пещера, 1917, Шумен.

Кокърлев *ф* — от рум. cocîrlă 'криво, извито стъбло'. Свищов.

Ко̀ла *м* — съкрат. от Никола. Балша (Софийско), 1864, Елин Пелин, Свогенско, Берковица, Вършец. **Ко̀лин** *ф*. Берковица, 1896, Вършец, 1898, Лютаджик (Врачанско). **Ко̀лов** *ф*.

Кола̀иванов и **Кола̀йванов** *ф* — от тур. kula 'рижд, червенокос' или kolay 'лесен' и Иван. Милево (Казанлъшко), Казанлък.

Колакма̀нски *ф*. Стояново (Ловешко).

Кола̀ков *ф* — вм. Кулаков. Русе.

Колаксъзов *ф* — вм. Кулаксъзов.

Коланджи̇̀ев *ф* — от диал. *коланджи̇̀я* 'който прави и продава колани' (тур. kolancı). Габрово, Плевен, Разград.

Кола̀нчето *пр* — от *кола̀нче* — по някакъв повод. Стара Загора. **Кола̀нчев** *ф*. Стара Загора.

Кола̀ров и **Кола̀рски** *ф* — от *кола̀р* 'който прави кола'. На разни места из страната.

Коласенов *ф*.

Коластина *ж* — небългарско видоизменение от Николай. Ореш (Свищовско), 1892, Драгомирово (Пловдивско).

Кола̀чев, **Кола̀чов** и **Колачѐвски** *ф* — от диал. *кола̀ч* 'обреден кравай'. Чепинци (Софийско), Средна Кула (Русенско), Михайловград.

Кола̀шев *ф* — вм. Кулашев. Габрово.

Ко̀лвермезов *ф* — от тур. kol vermez 'не подава ръка'. Свиленград.

Колда̀ка *пр* — от Колд(о) + *ак*. Рашково (Ботевградско). **Колда̀шки** *ф*. Кнежа.

Колда̀мов *ф*.

Колда̀нов *ф*. Сумер (Михайловградско).

Колди̇̀овци род в Боженица (Ботевградско).

Ко̀лдо *м* — от Коло с вмъкнато *д*. **Ко̀лдов** *ф*. Столник (Елинпелинско), Казичене (Софийско).

Ко̀ле и **Колѐ** *м* — западна форма на Кольо. **Ко̀лев** и **Колѐв** *ф*.

Колеби̇̀нов *ф*.

Ко̀левичин *ф* — от Колевица, жената на Коле. Банско, Пазарджик.

Колевчев *ф*. Пещера.

Коледа̀ров *ф* — от *коледа̀р* (водел коледарска дружина). Търново, Мулетарово (Гоцеделчевско).

***Ко̀леджик** *м* — умалит. от Кольо с турско -cik. **Ко̀леджиков** *ф*. Карнобат.

Колѐйков *ф*. Кърджали.

Ко̀лелов *ф* — навярно вм. Колеолов. Пловдив.

Колело̀то *пр* — от *колело̀* 'велосипед' (яздел велосипед, когато това било още рядкост). Плевен, 1942.

Колема̀нов *ф* — може би вм. Големанов. Варна.

Ко̀лемов *ф* — от гр. κόλλημα 'лепеж, спойка'. Каварна.

Колѐнцов *ф*. Мирково (Пирдопско), Чирпан.

Ко̀леолов *ф* — от Колеолу (Кольо + тур. *олу*) с допълнително българско окончание. Грудово.

Колеса̀рски *ф* — от *колеса̀р* 'кола само с предните две колела'. Берковица.

Колѐскеровски *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Колѐсников *ф* — от *колесник*; вж. Колесарски. Благоевград.

Колесов *ф*. Ямбол, 1860, Пловдив.

Колѐтов *ф* — може би от Колѐте, необичайна за говора косвена форма от Коле. Доброславци (Софийско), Русе.

Ко̀лецов *ф* — от прякор *Ко̀леца*. Кнѐжа, Радотина (Ботевградско).

Колечков *ф*.

Колѐш *м* — от Кол(ьо) + *еш*. **Колѐшев** *ф*. Хасково, Варна, Рудозем.

Колешàн *м* — от Колеш + *ан*. **Колешàнов** *ф*. Бегуновци (Пернишко), Расник (Брезнишко).

Колешѝн *м* — от Колеш + *ин*. **Колешѝнов** *ф*. Пловдив. **Колешѝнски** *ф*. Разлива (Ботевградско). **Колешѝня** *пр*. Разлива.

Колешѝнко *м* — умалит. от Колешин. **Колешѝнковци** род в Ботевград.

Колèшко *м* — умалит. от Колеш. **Колешков** *ф*.

Колибàр *пр* — от *колибàр*. Кюстендил, 1879. **Колибàров** *ф*. Котел, Гор. Василица (Ихтиманско), Ихтиман, Габрово (гроб), Гоце Делчев, Смолян, Пловдив. **Колибàрски** *ф*. Котел. 1867, Летница (Ловешко), Враца.

Кòливов *ф* — от диал. *кòливо* 'варено жито за помен' от гр. (κόλλυβα). София, 1893.

Кòликов *ф* — от Колев с вмъкнато *ик*. Казанлък, Варна. **Кòликовски** *ф*.

Колилèшев *ф*. Сливен.

Колѝмагарето *пр* — (навярно заклал чуждо магаре). Котел. **Колѝмагаров** *ф*. Котел.

Колимàнов *ф* — от Калиманов с промяна на *а* в *о*. Пещера.

Колимèчков *ф* — от *колимечка* 'който (се хвали, че) е заклал мечка'. Бяла, Русе.

Колимов *ф*. Варна.

Колѝн *м* — от Кол(ьо) + *ин*. **Колѝнов** *ф*. Варна.

Колѝна *ж* — съкрат. от Николина. Петелово (Кърджалийско), Патриарх Евтимово (Асеновградско).

Колѝнка *ж* — умалит. от Колина. Търговище.

Колѝнкоев *ф* — вм. Кулинкоев. Казанлък. Свищов.

Колипанов *ф*. Свищов (външно лице).

Колипàтков *ф* — (навярно заклал чужда гъска). Белене (Свищовско).

Колипѝлев *ф* — (навярно заклал чуждо пиле).

Колѝца *м* — от Кол(ьо) + *ица*. **Колѝцов** *ф*. Видин, Русе, Варна.

Колѝчка *ж* — умалит. от Коля. Русе, 1936.

Колѝчко *м* — умалит. от Кольо. **Колѝчков** *ф*. Алфатар (Силистренско).

Колѝчо *м* — видоизменено от Кольо. **Колѝчев** и **Колѝчов** *ф*. Варна.

Колѝш *м* — от Кол(ьо) + *иш*. **Колѝшев** *ф*. Габрово, Пловдив. **Колѝшовски** *ф*. Дряново. **Колѝшки** *ф*.

Колѝшка *ж* — женска форма от Колиш и Колишко. **Колѝшкин** *ф*.

Колѝшко *м* — умалит. от Колиш. **Колѝшков** *ф*. Пещера.

Колѝщърков *ф* — от *колищърк* 'който коли щъркове'. Тетевен, Търново, Прилеп, София, 1893.

Колиѝн *м* — удължено от Колян или видоизменено от Калоян (?) **Колиянов** *ф*. Русе.

Кòлка *ж* — женска форма от Кольо. Харманлийско, 1873.

Колмар *м*. Варна.

Колмичев *ф*. Варна.

Кòло *м* — западна форма на Кольо. Ботевградско, Врачанско. **Кòлов** *ф*. Ботевградско, Михайловградско, Софийско. **Кòловски** *ф*. Ботевградско.

Коловичѝнски *ф* — от Коловица, жената на Коло. Литаково (Ботевградско).

Колòмб *м* — от ит. colombo 'гълъб'. Варна.

Колопин *ф*. Русе, р. 1909.

Колпанов *ф* — разновидност на Кулпански. Лясковец.

Колтàков *ф* — може би от тур. kaltak 'седло' с промяна на неудареното *а* в *о*. Габрово, 1900.

Колтàнов *ф*. Ямбол.

Колỳн *м* — от Кол(а), Кол(о) + *ун*. Софийско, нар. песен.

Колỳнчо *м* — умалит. от Колун. **Колỳнчев** *ф*.

Колỳш *м* — от Кол(о) + *уш*. **Колỳшев** *ф*. Бистрец (Грудовско). **Колỳшки** *ф*. Кюстендил.

Колфàлчев *ф* — от с. Кулфалчево (Гледачово, Старозагорско). Стара Загора.

Кòлца *м* — умалит. от Никола. **Кòлцов** *ф*.

Колчàгов *ф* — разновидност на Колчаков. Банско, Перущица.

Колчаджиев *ф* — от диал. **колчаджѝя* 'шивач, майстор да прави колчаци'. Казанлък.

Колчàк *пр* — от диал. *колчàк* 'обточена с гайтан пришивка на абена дреха' (тур. kolçak). Станке Димитров, 1879. **Колчàка** *пр*. Разлива (Ботевградско). **Колчàков** *ф*. Панагюрище. **Колчàшки** *ф*. Разлива.

Колчаров *ф*.

Кòлчо *м* — умалит. от Кольо. Главно ИзБ. **Кòлчев** и **Кòлчов**, **Кòлчевски** и **Кòлчовски** *ф*.

Кòльке *ж* — женска форма от Кольо. Пчеларово (Кърджалийско).

Кòльо *м* — съкрат. от Никола. Главно ИзБ, типично за Дряново. **Кòлев** и **Кòлевски** *ф*. **Кòльовски** *ф*. Кнежа.

Колютов *ф* — от Колюто, членувана форма на Кольо (Колю). Пловдив.

Колюш *м* — от Коль(о) + *уш*; срв. Колуш. **Колюшев** *ф*. Пловдив.

Кòля *ж* — женска форма от Кольо. Казанлък, Петелово (Кърджалийско).

Колàк *м* — прякорно име от Коль(о) + *ак*. **Колàков** *ф*. Пловдив.

Колàн *м* — от Коль(о) + *ан*. **Колàнов** *ф*. Шумен, 1844, Варна.

Колàндов *ф* — от Колянов с вмъкнато *д*. Варна.

Колàнцов *ф* — от Коленцов с якане. Стара Загора.

Колàчев *ф* — от диал. **колàч* 'колач, кръвник' (?-) Ръждавица (Кюстендилско), Кърджали.

Колàшев *ф* — може би видоизменено от Колячев. Илинденци (Санданско).

Комàн *м* — от Ком(о) + *ан.* Н. Геров.

Командàрев *ф* — от диал. **командàр* 'който командари, разпоредник'. Дряново, Павликени.

Комàндов *ф* — от *комàнда.* Карлово, 1893.

Команци род в Кюстендилско.

Кòмàра *пр* — от *кòмàр* в смисъл 'тънък и слаб човек'. **Комàрев** *ф.* Доброволци (Кърджалийско). **Кòмаров** *ф.* Орехово, Костенец. **Кòмàрски** *ф.* Трудовец (Ботевградско), Варна.

Комарджѝев *ф* — от *комарджѝя* (ар.-тур. kumarcı). Варна, Свищов (гроб — външно лице).

Комарèвски *ф* — от с. Комарево (Берковско). Вършец.

Комарицки *ф* — навярно полско име. Варна.

Комàрков *ф* — от прякор *Комàрко*; вж. Комара. Долна Липница (Павликенско).

Комарницки *ф.*

Коматàнов *ф* — от *коматàн* 'готован'. Михайловград.

Коматàров *ф* — от диал. **коматàр* 'готован, коматан'. Самоков.

Коматѝчев *ф.* Ново село (Видинско), Габрово.

Коматлѝйски *ф* — от диал. *коматлѝя* 'жител на с. Коматево (Пловдивско)'. Пловдив.

Комàтов и **Комàтев** *ф* — от *комàт* 'голям къшей хляб' (гр. κομμάτι). Крушево (Македония), 1900, Пещера, Гол. Конаре (Пловдивско).

Комашѝнов *ф* — вм. Кумашинов. Пловдив. **Комашѝновци** род в Попово (Софийско).

Комбàков *ф* — разновидност на Кобаков. Ямбол. Стара Загора.

Кòмбалов *ф* — от диал. *кòмбал* 'буца, топка'. Караново (Новозагорско).

Кòмбов *ф* — от гр. κόμπος '1. възел; 2. самохвалко'. Брацигово, Пещера, Пловдив, Карловско, Казанлък, Стара Загора.

Комбоя̀нов и **Комбуя̀нов** *ф* — от диал. **комбоя̀н* (от гр. κομπογιαννίτης 'шарлатанин'). Пещера.

Комѝлев *ф* — вм. Кумилев. Казанлък, 1883.

Комѝнков *ф* — от прякор *Комѝнко* 'който непрекъснато пуши'. Червен бряг, Тръстеник (Плевенско).

Комѝнов *ф* — може би от един произход с Коминков. Ресен (Македония), 1917.

Комѝня *пр* — от *комѝн* (минавал през комина). Пирдоп.

Комисàрев *ф* — от остар. *комисàр* 'общински служител по реда и чистотата'. Варна, Асеновградско.

Комисиòнович *ф* — от *комисиòна.* Цариград (от Калофер), 1844.

Комѝтата *пр* — от *комѝта.* На разни места: Плевен, 1888, Пещера, 1900, Враца. **Комѝтов** *ф.* **Комѝтски** *ф.*

Комичàрски *ф* — вм. *Кумичарски, от **кумичàрка* 'момиче от обреда кумичене'.

Кòмльов *ф* — от Комьов с вмъкнато *л'.* Ник. Милев.

Кòмньо *м* — мъжка форма срещу Комня. Пловдив. **Кòмнев** *ф.* Пловдив, Варна. **Кòмньов** *ф.* Казанлък, 1845.

Кòмня *ж* — от лат. communio 'комка, причастие'. ЮИзБ: Малко Търново, Грудовско, Бургаско, Крумовградско, Кърджалийско, Пловдив.

Кòмо *м* — успоредна форма на Комьо с твърдо окончание. Казанлък. **Кòмов** *ф.* Казанлък, Стара Загора.

Комондов *ф.* Карлово, 1900.

Компàнаджиев *ф* — от разгов. *компàнаджия.*

Компàниев *ф* — от *компàния.* **Компàнски** *ф.* Богданово (Грудовско).

Компàнчето *пр* — от *компàнче* 'компаньон, компаньонка'. Търново.

Компръчков *ф.* Враца.

Комсàлов *ф.* Мало Конаре (Пазарджишко), Пазарджик.

Комсамунов *ф.* — може би вм. Капсамунов.

Комсѝй *пр* — може би от *комшѝя* 'съсед' с дефективен или превзет гръцки изговор на *ш.* Калофер, 1849. **Комсѝев** *ф.* Калофер, Пазарджик. **Комсѝйски** *ф.* Калофер (Възраждането), Пазарджик, Чирпан, Стара Загора.

Комсѝлски *ф* — от Комсийски с преход на *й* в *л.*

Комсòла *пр.* Павликени.

Комтòхов *ф* — вм. Контохов.

Комулджѝев *ф* — от диал. **кумулджѝя* 'събирач на пясък' (от тур. *kumulcu). Брацигово.

Комулджòв *ф* — направо от тур. *kumulcu; вж. Комулджиев. Пещерско.

Кòмчо *м* — умалит. от Комьо, Комо. Плевен, 1822. **Кòмчев** *ф.* Казанлък.

Комшѝйски *ф* — от *комшѝя, комшѝйски.* Търнава (Белослатинско).

Комшòв *ф* — от тур. komşu 'съсед'. Габрово.

Комшу̀иванов *ф* — от *комшу* Иван 'съседа Иван'. Сопот.

Кòмьо *м* — мъжка форма срещу Комя. **Кòмев** *ф.* Харманлийско. **Кòмьов** *ф.*

Кòмя *ж.* — от Комня с изпадане на *н.*

Кòна *ж* — женска форма срещу Коно. Вършец, Враца, Радомир, Плевенско, Ловешко.

Конавали *ф.* Кюстендил, 1879.

Конаклѝев *ф* — от диал. *конаклѝя* 'който има голяма къща' (тур. konaklı). Попово.

Конàков *ф* — може би съкрат. от Конаклиев или Конакчиев. Русе.

Конакчѝев и **Конакчѝйски** *ф* — от диал. *конакчѝя* '1. в чийто дом отсядат пътници; 2. пратеник да намери квартири за пътници' (тур. konakçı). Ловеч, Гложене (Ловешко), Крамолин (Севлиевско), Добруджа, Миндя (Еленско), Стара Загора.

Коналиев *ф* — може би вм. **Конарлиев*, от с. Конаре. Казанлък, Карлово.

Конанов *ф.* Свищов.

Конàров, Конàрев и **Конàрски** *ф* — от *конàр* 'коняр'. Русе, Бяла, Ямболско, Литаково (Ботевградско).

Конбишков *ф.* Гоце Делчев (гроб).

Конгелиев *ф* — видоизменено от Конкилиев. Толбухин.

Кòнгьо *м* — от Кондьо с преход на *д'* в *г'*. **Кòнгьов** *ф.* Кула.

Кòнда[1] *ж* — от Кона с вмъкнато *д.* Шумен, Карнобатско.

Кòнда[2] *м* — стара форма на Кондо. Айтос, Варна.

Кондаклѝев *ф* — навярно във връзка с *кондак*; вж. Кондаков. Кърджали.

Кондàков *ф* — от *кондàк* 'приклад на пушка' (лат.-тур. kundak). Според семеен спомен: в село Раково, Котленско, имало много занаятчии, които правели кондаци за пушки; селото било изгорено, хората се пръснали по Сливен и другаде и мнозина от тях възприели фамилно име Кондаков.

Кондакчѝев *ф* — от диал. *кондакчѝя* 'майстор на кондаци'. Змейово (Старозагорско), Кърджали.

Кондàрев *ф* — от гр. κοντάρι 'прът, кол, копие'. Верен (Чирпанско).

Конджагюлов *ф* — от пер.-тур konca gül 'напъпила роза, розова пъпка'. Каварна, Варна.

Конджòв *ф* — съкрат. от Караконджов. Самоков, Кюстендил.

Кòнде и **Кòнди** *м* — разновидност на Кондьо. **Кòндев** *ф.*

Кондимèнов *ф* — от фр. condiment 'поправка за ядене'. Пловдив.

Кòндо *м* — от Коно с вмъкнато *д.* Сливен, Троян, Първомайско. **Кòндов** *ф.* Сливен, Троян, Прилеп, **Кòндович** *ф.* Сливен, 1849.

Кòндолов и **Кòндулов** *ф* — от по-старо Кондоолу; вж. Кондо. Бургас, 1917, Пловдив.

Кондопѝшев *ф* — от диал. **кондопѝш* 'стърчиопашка'.

Кондофèрски *ф* — от с. Кондофрей (Радомирско). Самоков.

Кондофила *ж* — кръстоска от Конда и Карамфила. Струга, нар. песен.

Кондрàтов *ф* — от пол. Kondrat. Русе.

Кондрàшев *ф* — видоизменено от Кондратов или от Кандарашев (?) Шумен.

Кондỳрангелов *ф* — от прякор Ангел Кондура; вж. Кондуров. Пазарджик.

Кондỳров и **Кондỳрски** *ф* — от прякор *Кондỳра* (носел кондури, а не цървули). Петричко, Борика (Ихтиманско).

Кòндьо *м* — успоредна форма на Кондо с меко окончание. Сливен, Ямбол, Ямболско. **Кòндев** *ф.* Сливен, Новозагорско. **Кòндьов** *ф.* Велинград.

Кòндя *ж* — успоредна форма на Конда с меко окончание. Ник. Милев.

Кòнев *ф* — от прякор *Коньо.* Кюстендил.

Конèцовски *ф* — от *конèц* — може би често повтарял черковното „конец" — край. Борован (Белослатинско).

Конецхаров *ф.* Шумен.

Конжилов *ф.* Златарица (Еленско) — външно лице.

Конзòв *ф* — вм. Канзов. Павелско (Асеновградско).

Конѝш *м* — от Кон(о) + *иш.* **Конѝшев** *ф.* Троян.

Кòнка *ж* — умалит. от Кона. Казанлък, Ловеч, Плевен.

Конкѝлев и **Конкѝлиев** *ф* — от диал. *конкѝли* 'кокили'. Габрово, Севлиево, Русе.

Кòнко *м* — умалит. от Коно. Н. Геров. **Кòнхов** *ф.* Варна, 1906.

Конкòрди *м* — от лат. concordia 'съгласие'.

Кòнкьо *м* — успоредна форма на Конко с меко окончание. **Кòнкьов** *ф.* Пловдив.

Кòно *м* — съкрат. от Константин (а някъде и от Никола). Севлиевско, Плевенско, Баня, Белотинци (Михайловградско). **Кòнов** *ф.* Севлиевско, Ловеч, Вършец, Берковско, Белослатинско, Трудовец (Ботевградско). **Кòновски** *ф.*

Кономаев *ф* — може би от гр. κούνημα 'люлеене, клатене'. Созопол.

Конòн *м* — гр. Κόνων, име на календарски мъченик. **Конòнов** *ф.*

Конòпов *ф* — от *конòп.* Свиленградско.

Констàн *м* — съкрат. от Константин. Лом, 1917.

Константѝн *м* — лат. Constantinus 'постоянен' — име на календарски светия, книжовна форма срещу Костадин. Из цялата страна. **Константѝнов** *ф.*

Константѝна *ж* — женска форма от Константин. Рядко.

Констàнц *м* — лат. Constans, еднакво по значение с Константин. **Констанцов** *ф.* Плевен.

Констàнца *ж* — от лат. constantia 'постоянство'. Рядко.

Консуèла *ж* — от лат. Consualia 'празненства в чест на божеството Консус' — у нас покрай героинята на една драма от Леонид Андреев, представяна към 1924 г. Шумен, р. 1924, София, р. 1930.

Консулòв, Кòнсулов и **Кòнсулски** *ф* — от прякор *Кòнсỳла* (лат. consul). Пазарджик, Сливен, 1900, Панагюрище, Новачене (Ботевградско), Русе.

Кòнтаров *ф* — може би разновидност на Кондарев. Котел.

Кòнтето *пр* — от *кòнте* 'който обича да се гизди' (ит. conte). Ловеч. **Кòнтев** *ф.* Севлиево, Габрово. **Кòнтьов** *ф.* Панагюрище.

Кòнто *м* — от Коно с вмъкнато *т* или стара писмена форма на Кондо. **Кòнтов** *ф.* Сливен, 1843, Пирдоп.

Контòхов *ф* — от диал. *контòх* 'контош' или от гр. *κοντόχονδρος* 'нисък и дебел, набит'. Габрово, Търново.

***Контьо** *м* — от Коньо с вмъкнато *т*. **Кòнтьов** *ф*. Панагюрище.

Конуков *ф*. Варна.

Конỳш *м* — от Кон(о) + *уш*. **Конỳшев** *ф*. Плевен.

Конушлѝев *ф* — от диал. *конушлѝя* 'жител на с. Конуш, Асеновградско'. Пловдив, Бургаско.

Концàка *пр*. Нова Загора.

Кòнцев и **Кòнцов** *ф*. Тутракан.

Кончàшки *ф*.

Кончѝнът *пр* — може би от играта на карти *кончѝна*. Карлово.

Кòнчо *м* — умалит. от Коно. Михайловградско.

Кòньо[1] *м* — успоредна форма на Коно с меко окончание. Казанлък, 1845. **Кòнев** *ф*. Генералтошевско.

Кòньо[2] *пр* — от *кон*. Кюстендил, 1893. **Кòнев** и **Кòньовски** *ф*.

Конявски *ф* — от с. Коняво (Кюстендилско). Кюстендил.

Конѝр *пр* — от *конѝр* 'пастир или гледач на коне'. Кюстендил. **Конѝров** *ф*. Ямбол, 1860, Стара Загора, Търговище, Видин. **Конѝрски** *ф*. Врачанско, Кнежа, Ломско, Самоковско.

Копаков *ф*. Драгижево (Търновско), Търново.

Копанàров *ф* — от диал. *копанàр* 'майстор на копани, коритар'. Разлог, Горна Оряховица.

Копандàнов *ф*. Пловдив.

Копàнков *ф* — от *копанка*. Лясковец, Русе, Сваленик (Русенско), Варна.

Копанов *ф* — а) от диал. *копан* 'бухалка, пън, кокоша кълка и др.; б) от Капанов с промяна на *а* в *о*. Силистра, Тутракан, Свищов, Ловешко, Варна, Пазарджишко, Ивайловградско.

Копарàнов и **Копарàнски** *ф* — от диал. *копарàн* 'контош'. Радомир, Самоковско, Ихтиманско, Костенец, Карлово, Пловдив, Казанлък, Търново, Ресен, (Търновско).

Копàров *ф* — от Капаров с промяна на *а* в *о*. Пловдив.

Копелàнов *ф* — от *копелàна* 'майка на копиле, на извънбрачно дете'. Казанлък.

Копелѐв и **Кòпелов** *ф* — от *кòпеле*. Самоков, Кюстендил, 1879.

Копелтàков *ф* — от *копелтàк* 'копиле'. Павликени.

Коперàнов *ф* — може би нарочно видоизменено от Копеланов. Търново.

Копѐрник *м* — по името на полския астроном Миколай Коперник. Варна, р. към 1865.

Кòпи *м* — съкрат. от Прокопи. **Кòпев** *ф*. Гор. Абланово (Беленско), Павликени, Плевен, Габрово, Старозагорско.

Кòпиловски *ф* — от с. Копиловци (Михайловградско). Михайловград.

Копѝтов *ф* — от *копѝто*. Казанлък.

Кòпкалиев *ф* — от диал. *кòпкалия* 'който има на лицето си *кòпка* (подутина от удар)'. Сливен.

Копòев *ф* — от *копòй*. Ореш (Свищовско), Видин, Летница (Ловешко), Дряново.

Кòпра *ж* — съкрат. от Коприна.

Копрàлев *ф* — от *копрàля* (навярно висок и дълъг като копраля). Ковачевица (Гоцеделчевско), Благоевград.

Кòпре *м* — съкрат. от Копринко. Перник, 15—16 век. **Кòпрев** *ф*. Банско.

Копривàнов *ф* — от *копривàн* 'който се храни с коприва'. Панагюрище, 1904.

Копривàров и **Копривàрски** *ф* — от *копривàр* 'който бере или обича да яде коприва'. Павликени, Ихтиман, Видин. — За ихтиманския род има предание, че дядото откраднал мома, когато беряла коприва.

Копрѝвишки *ф* — разновидност на Копрившки. Пазарджик, 1917.

Копрѝвкин *ф* — от *копрѝвка*.

Копрѝвленски *ф* — от с. Копривлен (Благоевградско). Гоце Делчев.

Копрѝвов и **Копрѝвски** *ф* — от с. Коприва (Никополско). Ореховско, Севлиевско, Севлиево, Бяла, Русе, Михайловград, Вършец.

Копрѝвчин *ф* — от с. Копривец (Русенско). Вълчедръма (Ломско).

Копрѝвшки *ф* — от град Копривщица. Панагюрище, Пазарджик, 1893.

Копрѝвщелиев *ф* — от диал. *копрѝвщелия* 'копривщенец'. Владислав (Горнооряховско).

Копрѝвщинов *ф* — от *копрѝвщенин*. Пазарджик.

Копрѝна *ж* — *копрѝна* — пожелателно име: да има мека и хубава коса; срв. Свила. Дебърско, Велешко (нар. песен), Пловдив, р. 1872, Шумен, р. 1883, Лехчево (Михайловградско).

Копринàров *ф* — от *копринàр*; срв. Свиларов. Айтос, Карлово, 1900, Луковит, 1908.

Копринджѝйски *ф* — от диал. *копринджѝя* 'копринар, свилар'. Алфатар (Силистренско).

Копрѝнка *ж* — умалит. от Коприна. Шумен, р. 1877, Поповско, Търновско, Габрово, Берковица, Елин Пелин, Бистрица, Вердикал, Градоман, Железница, Подгумер (Софийско). В ЗБ името е ново.

Копрѝнко *м* — мъжка форма срещу Коприна, Копринка или превод на гръцко Метакса. **Копрѝнков** *ф*. Стара Загора, 1893, Казанлък, Нова Загора, Сливен, Карлово, Грудово, Русе.

Копрѝнски *ф* — от махала Копринска (Троянско). Плевен.

Копришки *ф* — от град Копри(в)щица.

Коприщенков *ф* — от *копри(в)щенец*. Драганово (Горнооряховско).

Коприщов *ф* — съкрат. от Копривщинов. Пазарджик.

Коприяна *ж* — кръстоска от Коприна и Яна. Кремиковци, р. 1959.

Копро *м* — съкрат. от Копринко. Дебърско.

Копте и **Копто** *м* — може би от диал. *коптя* 'тъмнея, трая', сродно по значение с Тръпко, Трайко. Дебърско, **Коптев** *ф*.

Копуков *ф* — от диал. *копук* 'бедняк, несретник, скитник' (тур. kopuk).

Копцев *ф* — може би видоизменено от Копчев.

Копчалийски и **Копчелиев** *ф* — от диал. *копчалия* '1. който носи по дрехите си метални копчета за украса; 2. стражар с някогашна униформа' (тур. kopçalı). Железница (Софийско), Кюстендил, Търново, Варна.

Копчински *ф* — може би сродно с Копчалийски. Враца, 1897.

Копчо *м* — съкрат. от Прокопи. Сопот, 1845, Свищов, 1833, Стара Загора, Пчеларово (Кърджалийско). **Копчев** *ф*. Сопот, Свищов, Русе, Плевен, Кнежа, Лом, Бутан (Ореховско), Клисура (Карловско), Асеновград, Пчеларово.

Кора *ж* — женска форма срещу Корьо, Коро или от гр. κόρη 'девойка, дъщеря'; срв. Мома. Македония.

Корабаров *ф* — от *корабар*, може би превод на тур. Каляnджиев. Велес, 1880, Стара Загора.

Корабиев *ф*. Нова Загора.

Корабов *ф* — може би съкрат. от Корабаров. Русе, 1900, Варна, Провадия, Карнобат, 1897.

Коравов *ф* — от *корав*. Казанлък.

Коравчев *ф* — от диал. *коравец* 'вид пъпеш' (?) Гоце Делчев.

Кораджиев *ф* — от диал. *кораджия* 'който кори, укорява'. Брезово (Пловдивско).

Кораков *ф* — от гр. κόρακας 'гарван'. Чирпан, Стара Загора.

Корал *м* — съкрат. от Корали. Русе, р. 1902. **Коралов** *ф*. Шумен, 1893, Варна, 1900, Бяла река (Преславско), Търговище, Чирпан. **Коралски** *ф*. Карнобат.

Корали *м* — от гр. κοράλλι(ον) 'корал'; срв. Мерджан. **Коралиев** *ф*. Пещера. **Коралев** *ф*. Чирпан.

Корамаджийски *ф* — от диал. **корамаджия* 'клеветник' (от тур. karamak); срв. Караджиев. Котел, 1867.

Корандов *ф* — писмена разновидност на Курандов.

Коранов *ф* — от Каранов с промяна на *а* в *о*. Силистра, 1893, Видин, 1900.

Корбаков *ф* — писмена разновидност на Курбаков. Варна.

Корбанов *ф* — писмена разновидност на Курбанов.

Корбеларов *ф*.

Корда *ж* — от гр. χόρδα 'струна; прен. млада лозова пръчка'; срв. Лоза.

Корде *м* — мъжка форма срещу Корда; срв. Лозан. **Кордев** *ф*. Велинград, Симитли (Благоевградско), Сливен.

Корделски *ф* — от прякор *Корделя* '?' Врачеш (Ботевградско).

Кордина *ж* — от Корд(а)+*ина*. Конуш (Асеновградско).

Кордо *м* — мъжка форма срещу Корда, разновидност на Корде. Бр. Миладинови. **Кордов** *ф*. Кюстендил, Кула, Раковица (Кулско), Михайловград, Враца. **Кордовски** *ф*. Пловдив, Първенец (Пловдивско), Тутракан.

Кордул *м* — от Корд(о)+*ул*. Вайганд.

Коренчев *ф* — от *коренче*. Варна.

Корея *пр* — от страната Корея. Белоградчик, 1960.

Корийков *ф* — от *корийка*. Елена, Казанлък.

Кориозов *ф* — от *куриоз* — навярно поради често повтаряне на тая дума. Севлиево, 1893.

Користилов *ф*. Симеоново (Ямболско).

Коритаров и **Коритарски** *ф* — от *коритар*. Босилеград, 1893, Кюстендил, Панагюрище, Пазарджик, Калофер, Казанлък, Враца.

Коритов *ф* — навярно съкрат. от Коритаров. Пловдив.

Коришов *ф*. Соволяно (Кюстендилско).

Коркарски *ф* — писмена разновидност на Куркарски. Враца.

Коркинов *ф* — може би от тур. korku 'страх'. Севлиево.

Корладинов *ф*. Житница (Пловдивско), Пловдив.

Корманов *ф* — може би от унг. kormany 'кормило'. Кула, 1893, Панагюрище.

Кормевски *ф* — от *кормест*. Пловдив.

Корменски *ф* — от с. Кормянско (Севлиевско). Русе.

Корметов *ф* — от прякор *Кормето* 'коремът, шкембето'. Пловдив.

Корна *ж* — съкрат. от Корнелия. Кюстендил, Радомирско, Голямо ново (Търговишко), Красноселци (Омуртагско), София, р. 1898, 1920.

Корнаджиев *ф* — вм. Курнажев. Габрово.

Корнажев *ф* — писмена разновидност на Курнажев. Габрово, 1900.

Корназов *ф* — от тур. kurnaz 'хитър, лукав'. Габрово, Севлиевско.

Корне[1] *м* — съкрат. от Корней. **Корнев** *ф*. Болград, 1862.

Корне[2] *ж* — от звателната форма на Корна. Кюстендил, 1879.

Корнѐй *м* — руска форма на Корнели. **Корнѐев** *ф.* Варна.

Корнѐли и **Корнѐлий** *м* — лат. Cornelius, име на стар римски род. Сливен, р. 1912, Варна.

Корнѐлия *ж* — лат. Cornelia, женска форма от Cornelius. Кюстендил, р. 1879, 1887, 1889, Шумен, р. 1895, 1918, 1921, Силистра, 1936, Русе, Орехово, Остров (Ореховско), Горна Гнойница (Ломско), Михайловград, Благоевград, Костинброд (Софийско).

Корнизов *ф* — може би грешка вм. Корназов. Варна.

Корнилия *ж* — видоизменено от Корнелия. Кюстендил, 1874, 1893.

Корнозов *ф* — навярно вм. Корфонозов или Корназов. Жировци (Новопазарско).

Корнязов *ф* — вм. Корназов. Ямбол.

Кòро *м* — разновидност на Корьо с твърдо окончание. **Кòров** *ф.* Кюстендил, 1839, 1879, 1893.

Коробов *ф* — вм. Корабов (?)

Корокòнев *ф* — от Караконев (вж. Кара-) с промяна на неударените *а* в *о*. Панагюрище.

Кòрол *м* — от Кор(о)+*ол*. **Кòролев** *ф.* Кюстендил, 1856, 1893. **Кòролов** *ф.* Черешница (Костурско).

Королѐев *ф* — от Каролеев с промяна на *а* в *о*. Панагюрище (Възраждането), Пловдив, 1870.

Королòмски *ф* — навярно вм. Горноломски. Търговище.

Коронинов *ф.* Кубрат.

Корòнка *ж* — навярно кръстоска от Корна и *корòнка*. Разградско.

Коропàткин *ф* — писмена разновидност на Куропаткин. Севлиево.

Коротков *ф.*

Корòш *м* — от Кор(о)+*ош*. **Корòшев** *ф.* Трън, 1917.

Корсàков и **Корсàчки** *ф* — от тур. kursak 'гушав'. Ямбол.

Корсѐн *м.* Брезник, нар. песен.

Кòрсимов и **Кòрсемов** *ф* — може би нарочно видоизменено от Кьорсимов. Пазарджик.

Кортѐ *м* — съкрат. от Кортез (?) **Кортѐв** *ф.* Долна Диканя (Радомирско). **Кортѐвски** *ф.*

Кортѐжов *ф* — от ит.-тур. kortеci 'женкар' или вм. Кортезов. Русе.

Кортѐз *м* — съкрат. от Кортези. **Кортѐзов** *ф.* Сливен, Котленско.

Кортѐза *ж* — съкрат. от Кортезия. Сливен, Самоков.

Кортѐзи *м* — от ит. cortese 'вежлив, любезен, благороден'. Сливен (гроб).

Кортѐзия *ж* — от ит. cortesia 'вежливост, любезност, благородство'. Самоков.

Кортѐзка *ж* — умалит. от Кортеза. Карнобат, 1897.

Кортѐлов *ф* — от рум. cortel 'колиба, палатка'. Разград, 1900.

Кортѐнко *м* — умалит. от Корте (?) **Кортѐнков** *ф.* Бургас, 1927.

Кòртенски *ф* — от с. Кортен (Сливенско).

Кòрти *м* — разновидност на Корте. Манкаля, 1873.

Кортѝна *ж* — от Курт(а)+*ина*. Искра (Силистренско).

Кòртò *м* — разновидност на Корте. **Кòртòв** *ф.* Долна Диканя (Радомирско).

Корỳбов *ф* — от *корỳба* (може би 'многоядял). Кюстендил (гроб).

Коруджѝев и **Коруджѝйски** *ф* — от диал. *коруджѝя* 'пъдар, горски пазач' (тур. korucu). Ихтиманско.

Корỳев *ф* — от тур. kuru 'сух, слаб, мършав'. Габрово (Ксантийско), Пловдив.

Корỳиванов *ф* — писмена разновидност на Куруиванов.

Корỳкафов *ф* — писмена разновидност на Курукафов. Шумен.

Корỳкювлиев *ф* — писмена разновидност на Курукювлиев. Карнобат.

Корỳлчев *ф.* Казанлък.

Корỳмчев *ф* — видоизменено от Корунчев. Бургас.

Корун *м* — от Кор(о)+*ун*. Дебърско, Струга (нар. песен). **Корỳнов** *ф.* Разлог, Исперихско.

Корỳна *ж* — женска форма от Корун.

Корỳнчо *м* — умалит. от Корун. **Корỳнчев** *ф.* Ресен (Македония).

Корỳски *ф* — от прякор *Куру*; вж. там. Богослов (Кюстендилско).

Корỳч и **Корỳчев** *ф* — от прякор *Куру* (?) Асеновград, 1960 (бащата Коруч, синът Коручев).

Кòрфов *ф* — от гр. κόρφος 'пазва'; срв. Скутонов. Калофер, Пловдив.

Корфонòзов и **Корфунòзов** *ф* — видоизменено от *Корфоносов 'носен в пазва'; срв. Корфов и Скутонов. Търново, Дряново, Павликени.

Корцàн *м* — от Корц(е)+*ан*. **Корцàнов** *ф.* Хасково.

Кòрце *м* — разновидност на Корчо (?) **Кòрцев** *ф.* Райково (Смолянско).

Корчàк *м* — прякорно име от Корч(о) +*ак*. **Корчàков** *ф.* Огняново (Елинпелинско).

Корчàн *м* — от Корч(о)+*ан*. **Корчàнов** *ф.* Железница (Софийско).

Кòрчо *м* — умалит. от Коро или от Корте. Радомирско. **Кòрчев** *ф.* Панчарево (Софийско), Пещера, Плевен.

Коршѝн *м* — от Курш(о)+*ин*. Копривщица, нар. песен.

Коршỳмов *ф* — писмена разновидност на Куршумов. Гоцеделчевско.

Коршỳтов *ф* — може би сродно с Кършутски. Пловдив.

Кòрьо *м* — защитно име от *коря*; срв. Кудьо, Пъдьо, Нехтян. Търговикшо, 17 в. **Кòрев** *ф*. Раднево (Старозагорско), Бургас.

Косавалѝев *ф* — от диал. *косавалѝя* 'жител на с. Косово (Беленско)'. Орехово.

Косàков *ф* — от диал. *косак* 'птица кос'. Стара Загора, Пазарджишко.

Косàн *м* — пожелателно име: да има хубава коса (косата се е смятала за признак на здраве и младост). Сливница, Доброславци (Софийско). **Косàнов** *ф*. Чепинци (Софийско), Разложко.

Косàна *ж* — женска форма срещу Косан.

Косàр *м* — може би разновидност на Косан. Новопазарско, нар. песен. **Косàров** *ф*. Тополчане (Сливенско). **Косàрски** *ф*. Новачене (Ботевградско).

Косàра *ж* — женска форма срещу Косар.

Косàтев *ф* — от прякор *Косàтия* 'с хубавата буйна коса'. Трявна, Русе, Първомайци (Горнооряховско), Търново.

Косàтка *ж* — от *косàта* 'с хубава буйна коса'. Сливен, р. 1902.

Косàчев, Косàчов, Косàчки и **Косàшки** *ф* — от *косàч*; някъде може да е и превод на тур. Оракчиев. Пещера, Чирпан, Михайлово (Старозагорско), Ихтиман, Радомир, Луковит.

Кòсе *м* — разновидност на Косьо. Габрово. **Кòсев** *ф*.

Косекаров *ф*. Казанлък.

Кòсеков *ф* — от Косев с вмъкнато *ек*. Дебелец (Търновско), Казанлък.

Косèн *м* — разновидност на Косан. Своге, нар. песен.

Косèна *ж* — разновидност на Косана. Балша, Банкя, Вердикал, Клисура, Негован, Опицвет (Софийско).

Кòсер *м* — може би разновидност на Косен; срв. Косар. Карлово, Копривщица, нар. песен.

Косèрков *ф* — от диал. *кòсерка* 'твърд, упорит човек'. Златарица (Еленско), Габрово.

Косèто *пр* — от птицата *кос*. Кюстендил, 1879.

Косѝлков *ф* — от прякор *Косѝлко* 'мъж с плитки коса' (?) Банат (Възраждането), Пловдив.

Косѝн *м* — разновидност на Косен или на Кусин. **Косѝнов** *ф*. **Пловдив.**

Косѝнка *ж* — може би женска форма от Косьо. Ловеч, р. 1940

Косѝнко *м* — умалит. от Косин. **Косѝнков** *ф*. Карлово.

Кòска *ж* — вм. *Костка, женска форма от Коста. София, р. 1933. **Кòскин** *ф*. Казанлък.

Коскỳзов *ф* — вм. Кускузов. Лясковец.

Космарàнски *ф* — от диал. **космарàн* 'космат човек'. Липница (Ботевградско).

Космовски *ф* — може би псевдоним от *кòсмос*.

Коснѝшев *ф* — писмена разновидност на Куснишев. Въбел (Никополско).

Кòсо *м* — успоредна форма на Косьо с твърдо окончание. **Кòсов** *ф*. Русе, Габрово, Варна, Етрополе. **Кòсовски**[1] *ф*. Русе, Видин.

Косовала *пр* — от диал. *косовалъ̀* 'жител на с. Косово (Търновско)'. Горна Оряховица, 1865.

Кòсовски[2] — от с. Косово (такива има няколко).

Косовя̀нов *ф* — от *косовя̀нин* 'жител на с. Косово'. Русе.

Косòров *ф* — от рум. cosor 'лозарски нож косер'. Шумен.

Косорỳков *ф* — от рус. косорукий ''криворък'.

Коспàртов *ф* — може би от рум. cos-part 'заший плесница' — според семеен спомен бил избухлив и нервен. Еленско, Поповско.

Кòста *м* — гр. Κώστα(ς) или съкрат. на българска почва направо от Костадин, Константин. Главно ИзБ. **Кòстов** *ф*.

Костадалиев *ф* — от някое село с подобно име. Тутракан.

Костадѝн *м* — от Константин с новогръцки преход на *нт* в *нд* и изпадане на двете вътрешни *н*. Из цялата страна, но вече остаряло. **Костадѝнов** *ф*.

Костадѝна и **Костадѝнка** *ж* — женска форма от Костадин.

Костадѝнко *м* — умалит. от Костадин. Рядко.

Костадѝнчо и **Костадѝнче** *м* — умалит. от Костадин. Рядко. **Костадѝнчев** *ф*.

Костàк *м* — съкрат. от Костаки. Виница (Варненско). **Костàков** *ф*. Чирпан. **Костàшки** *ф*. Дряново, Плевен, **Пелово** (Плевенско), Бреница (Белослатинско).

Костàки *м* — гр. Κωστάκι(ος), умалит. от Коста. Старо. **Костàкев** и **Костàкиев** *ф*. Попово, Казанлък, Стара Загора.

Косталèвски *ф* — от с. Косталево (Врачанско). Враца.

Костàн *м* — от Кост(а), Кост(о)+*ан*. Врачанско, Ивайловград. **Костàнев** *ф*. Брезово (Пловдивско).

Костàнда[1] *ж* — женска форма срещу Костанди. Шумен.

Костандà[2] *м* — разновидност на Костанди. Сливен, нар. песен.

Костандàки *м* — гр. Κωσταντάκι(ος). Одринско.

Костàндѝ *м* — съкрат. от Костандин. Старо. **Костàндѝев** *ф*. Кюстендил.

Костандѝн *м* — разновидност на Костадин със запазено вътрешно *н*. Новопазарско, нар. песен.

Костàндовски *ф* — от с. Костандово (Велинградско). Велинград.

Ко̀станечки *ф* — вм. Костенски. София, 1927.

Коста̀нц *м* — от Констанц с изпадане на вътрешното *н*. **Коста̀нцов** *ф*. Русе, 1905.

Коста̀нца *ж* — от Констанца с изпадане на вътрешното *н*. Никопол.

Коста̀нцалиев *ф* — от диал. *коста̀нцалия* 'кюстенджанец'. Русе, 1882.

Костарла̀ков *ф*. Плевен, 1900.

Коста̀сев *ф* — навярно съкрат. от Кусетасев.

Костѐ *м* — югозападна форма на Коста. **Костѐв** и **Костѐвски** *ф*.

Ко̀стен *м* — от Кост(а), Кост(о)+*ен*. **Ко̀стенов** *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Костѐна *ж* — женска форма от Костен. Боженица (Ботевградско), Станкедимитровско, Ярославци (Брезнишко).

Костена̀ров *ф* — от диал. **костена̀р* '?' Петрич.

Костѐнко *м* — умалит. от Костен. **Костѐнков** *ф*. Измаил, 1857.

Ко̀стенски *ф* — от град или село Костенец.

Костерков и **Костерски** *ф*. Хайредин (Ореховско).

Костиев *ф* — може би от Костев. Пловдив.

Костик *м* — умалит. от Коста (?) **Костиков** *ф*. Брацигово.

Кости̇лков *ф* — от прякор *Кости̇лката* 'сърдит, кисел човек'. Казанлък.

Кости̇нко *м* — умалит. от Коста. **Кости̇нков** *ф*. Тополовград.

Кости̇чков *ф* — от прякор *Кости̇чката*; вж. Костилков. Сливен, Велинград.

Ко̀сто *м* — северозападна форма на Коста. Ботевград, Кнежа, Луковит. **Ко̀стов** и **Ко̀стовски** *ф*.

Костоди̇н *м* — разновидност на Костадин. Своге̇нско, Вършец, Михайловград, Айтос, **Костоди̇нов** *ф*.

Кострико *ф*. (Петър Георгиев Кострико, София, 1959).

Костура̀н *пр* — от диал. *костура̀н* 'човек с едри кости'. Софийско.

Костури̇нски *ф* — от прякор *Костури̇н*; вж. Костуран. Радомир.

Косту̀рко *пр* — от диал. *косту̀рко*; вж. Костуран. **Косту̀рков** *ф*. Враца, Панагюрище, Пещера.

Косту̀ров *ф* — може би от прякор *Косту̀рата*. Лясковец, Свищов.

Ко̀стурски *ф* — от град Костур. Кюстендил, Станке Димитров.

Костя̀нев *ф* — може би от Коста и Яне (от поговорката „пуне Коста, пуне Яне“). Ковачевица (Гоцеделчевско).

Косули̇ев *ф* — от диал. *косули̇я* 'жител на с. Косуй'. Тутракан.

Ко̀сьо *м* — от *Ќостьо, разновидност на Коста. Търново. **Ко̀сев** *ф*. Търново, Стара Загора, Ямбол, Карнобат.

Ко̀та[1] *ж* — женска форма от Кото. Враца, Добри дял (Горнооряховско). **Ко̀тин** *ф*. Варна. **Ко̀тински** *ф*. Трудовец (Ботевградско).

Ко̀та[2] *м* — западна форма на Кото. Брезник, 1893.

Котабанов *ф*. Асеновград, 1893.

Кота̀ка *пр* — от *котак* (имал изпулени очи). Ботевград. **Кота̀ков** *ф*. Малко Търново. **Кота̀шки** *ф*. Луковит.

Котала̀нов *ф* — от диал. **котала̀н* 'котарак' (?) Пловдив.

Кота̀нов *ф* — от *кота̀н* 'котарак'. Карлово, Бургас.

Котара̀нски *ф* — от *котара̀н* 'котарак'. Новачене (Ботевградско).

Ко̀таров и **Ко̀тарев** *ф* — от диал. *котар* 'колиба за куче; схлупена къщурка'. Балчик, Толбухинско, Варна, Шумен, Свищов, Етрополе, Чирпан, Пловдивско, Стара Загора, Ямболско. **Ко̀тарски** *ф*. Радуил (Самоковско).

Кота̀ш *м* — от Кот(о) + *аш*. **Кота̀шев** *ф*. Чепинци (Софийско).

Котѐ *м* — югозападна форма на Кото. **Котѐв** *ф*.

Котелишкий *ф* — навярно от град Котел. Габрово, 1853.

Котѐновски *ф* — от с. Котеновци (Михайловградско). Михайловград.

Котепа̀нов *ф* — от диал. **котепа̀н* 'свит на кълбо човек' (?); срв. Котупов.

Ко̀терков *ф* — от диал. *ко̀терка*; вж. Котаров. Кула.

Котетѐрев *ф*. Брацигово (външно лице).

Коти̇н *м* — писмена разновидност на Кутин. **Коти̇нов** *ф*. Казанлък.

Ко̀тиркьов *ф* — разновидност на Котерков. Банско.

***Ко̀тко** *м* — умалит. от Кото. **Ко̀тков** *ф*. Казанлък. **Ко̀тковски** *ф*. Райково (Смолянско), 1720.

Котла̀нов *ф* — от диал. **котла̀н* 'котарак' (?) Ник. Милев.

Котла̀ров и **Котла̀рски** *ф* — от *котла̀р*. Видин, Костенец, Враца, Берковица, Михайловград, Разлог, Боженица, Литаково (Ботевградско).

Котловец *ф* — от град Котел. Търново, 1900.

Котля̀ров *ф* — от *котля̀р* 'котлар'. Стара Загора.

Ко̀то *м* — видоизменено от Костадин или от Никола. Ботевградско, Враца. **Ко̀тов** *ф*.

***Кото̀й** *м* — разширено от Кото. **Кото̀ев** *ф*. Милковица (Никополско).

Котоков *ф*. Хаджи Димитър (Казанлъшко), Русе.

Котома̀нов *ф*. Русе, Варна.

Котора̀нски *ф* — от диал. *котора̀н* 'котарак'. Ваксево (Кюстендилско).

Которенов *ф.* Варна.

Котро̀в *ф* — от диал. *кото̀р* 'кочина; лошо жилище'. Буново (Пирдопско), Габровница, Лехчево (Михайловградско), Мъглен (Айтоско), Айтос.

Коточев *ф.* Бургас.

Котраба̀ков *ф* — от диал. **котраба̀к* 'контрабандист' (?) Пазарджик.

Ко̀трев *ф* — от необичайната за говора дума *ко̀три* 'кой, който'; срв. Кугийски. Карлово.

Котру̀лев *ф.*

***Котул** *м* — от Кот(о)+*ул.* **Котулев** *ф.* Плевенско.

Коту̀пов *ф* — от диал. *коту̀п*, 'кълбо, топка'. Добромирка (Габровско), Розовец (Пловдивско).

Кофа̀лски *ф* — от Кафалски с промяна на *а* в *о*. Вършец.

Ко̀фарджиев *ф* — от диал. *ко̀фарджия* 'майстор на **кофари**'; срв. Катинчаров. Копривщица.

Кофеджѝев *ф* — от Кафеджиев с промяна на *а* в *о*. Беленско.

Кофилов *ф.*

Кофинци род в Кюстендилско.

***Ко̀фко** *м* — умалит. от Ковьо (?) **Ко̀фков** *ф.* Пазарджик.

Кофтев *ф*

Кохчѝев *ф* — писмена разновидност на Кухчиев. Брезово (Пловдивско), Стара Загора.

Ко̀ца[1] *ж* — женска форма от Коце, Коцо. Враца, Липница (Ботевградско), Мърчаево (Пернишко), Сливнишко, Лом, Ловеч.

Ко̀ца[2] *м* — западна форма на Коцо. Трънско, Софийско, Свогенско, Вършец, Гурково, Литаково, Рашково (Ботевградско). **Ко̀цов** *ф.* **Ко̀цин** *ф.* Негован (Софийско).

Коца̀ков *ф* — от диал. *коца̀к* 'плитка коса'. Разлог, Благоевград.

Ко̀цалиев *ф* — от диал. *коцалия* 'който има плитка коса'. Благоевград.

Коца̀на *ж* — кръстоска от Косана и Коца. Радибош (Македония), Русе.

Ко̀це *м* — от Коста, Костадин с преход на *ст* в *ц*. Главно ЮЗБ. **Ко̀цев** и **Ко̀цевски** *ф.*

Коцѐвичин *ф* — от Коцевица, жената на Коце. Елешница (Велинградско).

Ко̀цел *м* — от Коц(е)+*ел.* **Ко̀целов** *ф.* Демирхисарско, Пловдив.

Коцеля̀н *м* — разширено от Коце или от Коцел. **Коцеля̀нов** *ф.* Брезник.

Ко̀ци *м* — североизточна форма на Коце. Русе, Разград, Шумен, Плевен, Плевенско, Чомаковци (Белослатинско). **Ко̀цев** *ф.*

Коцѝл *м* — от Коц(е)+*ил.* **Коцѝлов** *ф.* Златарица (Еленско).

Коцѝлко *м* — умалит. от Коцил. **Ко̀цилковски** *ф.* Борован (Белослатинско).

Коцѝн *м* — от Коц(е)+*ин* или писмена разновидност на Куцин. **Коцѝнов** *ф.* Подем (Плевенско).

Коцѝра *ж.* Бусинци (Трънско).

Ко̀цо *м* — от Косто с преход на *ст* в *ц*, успоредна форма на Коце. Ботевград, Ботевградско, Свогенско. **Ко̀цов** *ф.* **Ко̀цовски** *ф.* Борован (Белослатинско).

Ко̀цол *м* — от Коц(е)+*ол.* **Ко̀цолов** *ф.* Синитово (Пазарджишко).

Кочалийски *ф* — от диал. **кочалия* 'който има (много) кочове'. Лом, 1900.

Коча̀нков *ф* — от прякор *Коча̀нко* 'твърд и здрав като кочан'. Дългоделци (Ломско), Лом, Михайловград, Карлово, Сливен.

Коча̀нов и **Коча̀лски** *ф* — от *коча̀н*; **вж.** Кочанков. Връв (Видинско), Попица (Белослатинско), Русе, Търново, Етрополе, Казанлък.

Коча̀рков *ф* — разновидност на Кочаров. Самоковско.

Коча̀ров *ф* — от диал. **коча̀р* 'пастир на кочове'. Русе, Варна, Бургас.

Кочемѝдов *ф.* Лясковец, Търново, Заветно (Поповско), Русе.

Кочемѝтов *ф* — разновидност на Кочемидов. Лясковец, 1922.

Коченджѝев *ф.* Кърджали.

Кочериворов *ф.*

Кочеря̀нов *ф.* Стара Загора.

Кочешев *ф.* Казанлък.

Кочѝлов *ф* — от диал. **кочѝло* 'покрита кола, кочия' (?) Трънско, Радомирско.

Кочѝн *м* — от Коч(о)+*ин.* **Кочѝнов** *ф.* Сливен, Варна.

Ко̀чко *м* — умалит. от Кочо. **Ко̀чков** *ф.* Търново, Горна Оряховица, Лясковец, Въбел (Никополско), Нова Загора, Долни Богров (Софийско).

Кочла̀нов *ф* — от диал. **кочла̀н* 'млад, израсъл коч; прен. буен, непокорен младеж'. Чирпан.

Кочмала̀рски *ф* — от с. Кочмаларе (Отец Паисиево, Карловско). Карлово, Пазарджик.

Кочма̀ров *ф* — от диал. **кочма̀р* 'пастир на кочове'. Долно Камарци (Пирдопско), Габрово, Студена (Свиленградско).

Кочминев *ф.* Мъглиж (Казанлъшко).

Ко̀чо *м* — видоизменено от Коста, Костадин. Главно ЮжБ. **Ко̀чев** и **Ко̀чов** *ф.*

Кочора̀пов *ф* — може би от Кочо Арапина.

Кочу̀бов *ф* — от диал. **кочу̀ба* 'къщурка, съборетина' (от рум. cocioabă).

Кочу̀ков *ф* — видоизменено от Кючуков. Банско, Връбница (Софийско).

Кочу̀мов *ф* — разновидност на Кочубов. Трънчовица (Никополско).

Ко̀шаджиев *ф* — от диал. *ко̀шаджия* 'участник в надбягване, в кошия' (тур. koşucu). Айтос.

Кошàковски *ф* — от диал. **кушàк* 'вражалец, гадател' или от тур. kuşak 'пояс'. Габрово.

Кòшалиев *ф* — от диал. *кòшалия* 'жител на с. Кошов, Русенско'. Шумен.

Кошарèвски *ф* — от с. Кошарево (Брезнишко).

Кошàров *ф* — от *кошàра* (имал кошара с овце); срв. Стоков. Панагюрище, Търново, Русе, Иваново (Русенско), Ямбол.

Кошàрски *ф* — разновидност на Кошаров или на Кошаревски. Радомир, 1893, Перник.

Кòшбацев *ф*. Петрич, 1917.

Кошгèнов *ф* — може би от Кошев Генов. Брезово (Пловдивско).

Кошеджѝйски *ф* — разновидност на Кошаджиев. Ракитово (Велинградско).

Кошелов *ф*.

Кошèнски *ф* — от кол. Кашенци (Дряновско). Пловдив.

Кошерàнски *ф* — от диал. **кошерàн*. 'който има (много) кошери'. Берковица.

Кòшеров и **Кòшерски** *ф* — от *кòшер*, може би с преносно значение 'дом с много деца, с много работни ръце'. Пловдив, Кнежа.

Кошечев *ф*. Русе.

Кошѝн *м* — от Кош(о)+*ин*. **Кошѝнов** *ф*. Разлива (Ботевградско). **Кошѝнски** *ф*. Разлива, Правец.

Кòшко *м* — умалит. от Кошо. **Кòшков** *ф*. Годеч.

Кошлỳков *ф* — от тур. kuşluk 'късно утро' (ставал много късно). Пазарджик, Пловдив.

Кошлякoв *ф* — навярно видоизменено от Кошлуков. Пловдив.

Кòшницки *ф* — от прякор *Кòшницата*. Ловеч.

Кошничàров *ф* — от *кошничàр*. Малкотърновско, Грудово, Стара Загора.

Кòшо *м* — от Кочо, Косьо, Коце с друго окончание, както Гоце, Гочо и Гошо, Рачо и Рашо, Мичо, Мицо и Мишо. **Кòшев** *ф*. Казанлък, Стара Загора, Брезово (Пловдивско), Генералтошевско, Ихтиман. **Кòшов** *ф*. Ихтиман, Голак (Ихтиманско), Якоруда, Белица (Разложко).

Кошòв *ф* — от с. Кошов (Русенско). Русе.

Кòшовски *ф* — от с. Кошов (Русенско). Русе, Шумен, Нови пазар.

Кошовя̀нов *ф* — от диал. *кошовя̀нин* 'жител на с. Кошов'. Негованци (Видинско).

***Кошòй** *м* — разширено от Кошо. **Кошòев** *ф*. Банско.

***Кошỳл** *м* — от Кош(о)+*ул*. **Кошỳлев** и **Кошỳлов** *ф*. Пазарджик, Пловдив.

Кошутàнски *ф* — от някоя местност Кошута(та). Кнежа.

Кошутàр *пр* — от *кошутàр* 'ловец на кошути'. Станке Димитров, 1843. **Кошутàрски** *ф*. Пловдив.

Кошỳтов *ф* — от *кошỳта*.

Кòшя *пр* — вм. Коша, от *кош*. Карловско, 1853.

Кощàна *ж* — име на героиня от филм. Дебово (Никополско), р. 1957.

Кощаров *ф*.

Кòщев *ф* — може би от необичайно заговора *кòща* 'къща'; срв. Котрев. Враца, 1900.

Кòщенов *ф* — от диал. *кòщен* 'костен, костелив'. Михайловград.

Кощѝев *ф* — писмена разновидност на Кущиев. Виница (Варненско).

Кощѝков *ф* — от Костиков с характерен за гърците в България преход на *с* в *щ*. Пещера.

Кощѝлковски *ф* — от диал. *кощѝлка* 'костилка'; вж. Костилков. Борован (Белослатинско).

Кощѝров *ф* — разновидност на Кущирев. Цалапица (Пловдивско).

Кòщров и **Кòщрев** *ф* — може би съкрат. от *кощря̀ва, кощрèва* 'вид едра грапава трева'. Шумен, Самоков.

Коюмджѝев *ф* — писмена разновидност на Куюмджиев.

Коюндерлиев *ф* — от някое село Коюндере.

Кòя *ж* — женска форма срещу Койо. Рядко.

Кояджѝков *ф* — вм. Коеджиков. Беброво (Еленско), Стара Загора.

Коя̀на *ж* — от Коя, Кой(а)+*ана*. Трявна, Сливенско, Ямболско.

Кра̀ва *ж* — от *кра̀ва*; при обредно подхвърляне на детето най-напред дошла при него и го помирисала крава; срв. Кравьо, Кравко. Плевенско.

Краврев, **Краврòв** и **Краварски** *ф* — от *кравàр*. Пловдив, Банско.

Краваѝ *пр* — от *кравàй* (изял цял кравай, правели много краваи за Коледа или нещо подобно). Котел. **Кравàев** *ф*. Бела Слатина.

Кра̀вко *м* — умалит. от Кравьо, Краво. **Кра̀вков** *ф*. Сливен, 1883, Казанлък, 1893, Никопол, 1893.

Кра̀во *м* — успоредна форма на Кравьо с твърдо окончание. **Кра̀вов** *ф*. Враца.

Краводерски *ф* — от с. Краводер (Белослатинско). Бела Слатина.

Кра̀вчо *м* — умалит. от Кравьо, Краво. **Кра̀вчев** *ф*.

Кра̀вьо *м* — мъжка форма срещу Крава. **Кра̀вев** *ф*.

Крагỳй *м* — от птицата *крагỳй*; срв. Сокол. **Крагỳев** *ф*.

Крадирѝбов *ф* — от прякор *Крадирѝба* (крадял рибата от чужди мрежи). Свищов, 1888.

Кра̀длеков *ф* — от диал. *кра̀длек* 'който покрадва'. Панагюрище, Троян.

Крàешки *ф* — от *край*; срв. Крайнишки.

Крàешников *ф* — вж. Крайшников. Благоево (Разградско).

Краислав *м* — старинно име 'слава на края си, на земята си'. Бистрица (Софийско), 15—16 век, Етрополски манастир, 1648.

Крайдàнов *ф* — може би видоизменено от *крайовски бан* 'владетел на град Крайова'. Видин.

Крàйка *ж* — женска форма от Крайко. Осиковица (Ботевградско).

Крàйко *м* — умалит. от Крайо. **Крàйков** *ф*. Благоевград.

Краймèна *ж* — кръстоска от Крайо и Кремена. Михайловград, 1880.

Крàйна *ж* — женска форма срещу Крàйно. Чурек, 1648, Бр. Миладинови, Троянско, Голяма Желязна (Ловешко). **Крàйнин** *ф*. Лехчево (Михайловградско), Пловдив.

Крайнàров *ф* — от диал. **крайнàр*; вж. Крайшников.

Крайнè *м* — югозападна форма на Крайно. **Крайнèв** *ф*. Дрен (Радомирско).

Крàйников и **Крàйниковски** *ф* — вж. Крайшников.

Крайничàнец *ф* — от с. Крайници (Станкедимитровско).

Крайнѝшки *ф* — живеят на края на селото. Елин Пелин.

Крàйно *м* — от Край(о)+*но*. Горна Диканя (Радомирско). **Крàйнов** *ф*. Горна Диканя, Благоевградско. **Крàйновски** *ф*.

Крàйньо *м* — успоредна форма на Крайно с меко окончание. Н. Геров.

Крàйо *м* — съкрат. от Краислав и преосмислено по *край*: да бъде последно дете на многодетно семейство (или: с него да настане край на детската смъртност); срв. Запрян, Доста. Карлово, Тетевен, Гложене (Тетевенско), Пирдоп, Търговище, Айтоско. **Крàев** *ф*. Гложене, Ловеч, Карловско, Балчишко, Карнобатско, Крумовградско. **Крàйовски** *ф*. София, 1885.

Крайсèлски *ф* — къщата им била край селото. Котел.

Крайслàв *м* — съкрат. от Краислав. София, р. 1898.

Крàйча *ж* — женска форма от Крайчо. Литаково (Ботевградско). **Крàйчин** *ф*. Берковица.

Крàйчо *м* — умалит. от Крайо. Ботевград, Ловеч, Панагюрище, Шумен. **Крàйчев** *ф*. Сливен, 1860, Ботевградско, Панагюрище, Асеновград, Търговище, Шумен. **Крàйчовски** *ф*. Ботевград.

Крàйшников *ф* — живели на единия край на селото (после се преместили на другия). Кнежа, Благоево (Разградско).

Кракаков *ф*. Ловеч, 1878.

Кракацѝла *пр*. Боженица (Ботевградско).

Кракѝджа *пр* — от диал. *кракѝдж*; вж. Кръкижов. Луковит. **Кракѝджов** *ф*. Луковит.

Крàко *м*. Етрополски манастир, 1648.

Крàла *ж* — от Краля с твърдо окончание. Ботунец (Софийско).

Крàле и **Кралè** *м* — разновидност на Кральо. Грудово, Голямо Буково, Факия, Ябълково (Грудовско). **Крàлев** *ф*.

Кралèвски *ф* — от с. Кралев дол (Пернишко). Радомир.

Крàли *м* — от Крале с редуцирано *е*. Желязково (Бургаско).

Кралѝмарков *ф* — от Крали Марко — прякор или патриотичен псевдоним. Кубей (Бесарабия), 1862, Болград, Шумен, 1893, Свищов, 1897, Пловдив, Отец Паисиево (Карловско).

Кралѝца *ж* — от Крал(я)+*ица*. Трънско, р. към 1880, Кюстендил, р. 1898.

Кралѝчев *ф* — може би от Иван Кралича в Под игото. Карлово, Казанлък.

Крàлка *ж* — умалит. от Краля. Кремиковци, р. 1923.

Крàлов *ф* — от Кралев с твърдо окончание. Казанлък.

Крàлчо *м* — умалит. от Кральо. Клисура (Софийско), р. 1914. **Крàлчев** *ф*. Бела Слатина. **Крàлчов** *ф*. Заножене (Берковско), Пловдив, Ямбол. **Крàлчовски** *ф*. Бела Слатина.

Крàльо *м* — от *крал*; срв. Царьо, Бано (може би отдавнашен превод на Васил). Типично за Грудовско; Карнобатско, Поповo, Луковитско, Михайловград. **Крàлев** *ф*. Грудово, Факия (Грудовско), Нова Загора, Крън (Казанлъшко), Чепеларе, Сърнец (Толбухинско), Павликени — преселници от Тракия, Свищовско, Радомирско. **Крàльов** *ф*. Стояново (Ловешко), 1917.

Крàля[1] *ж* — женска форма от Кральо. Типично за западната и южната част на Софийско (Банкя, Вердикал, Мало Бучино, Клисура, Балша, Мрамор, Световрачане, Бистрица, Железница), Брезник, р. 1871, Берковско, Плевен.

Крàля[2] *м* — западна форма на Кральо. Брезнишко.

Краманàров или **Краменàров** *ф* — вм. Кременаров. Пловдив.

Крамàрски *ф* — от диал. **крамàр* 'дребен търговец' (от нем. Kramer). Самоков.

Крамбатлѝйски *ф*. Герман (Софийско).

Краменски *ф* — от някое село с подобно име. Котел, 1867.

Крамолѝнски *ф* — от с. Крамолин (Севлиевско). Плевен.

Крàнов *ф* — може би от *кран* във връзка с професията му шофьор; срв. Манивелов.

Крàнталиев *ф* — от диал. *крàнталия* 'от мах. Крантовци, Троянско'. Пловдив.

Крàнтев, Крàнтов и **Крàнтовски** *ф* — от диал. *крàнта* 'едър, но възслаб човек'. Станке Димитров, 1845, Самоков, 1852, Гоце Делчев, Пловдив, Липница (Ботевградско), Черквица (Никополско).

Крапàчев *ф* — вм. Кърпачев. Велинград.

Крапчàнски *ф* — от с. Крапец (Софийско). Сапарева баня (Станкедимитровско).

Крàпчо и **Крàпче** *м* — а) умалит. от Карп с премет на *ар* в *ра*; б) от диал. *крап* 'къс, нисък'. Прилеп, Варна. **Крàпчов** и **Крàпчев** *ф*. Прилеп, Банско, Русе, Варна.

Крас *м* — съкрат. от Красимир. Може би единичен случай.

Крàса *ж* — женска форма от Краси, Красьо. Русе, р. 1889, Плевен, р. 1937, Вишан (Годечко), р. 1894. **Крàсински** *ф*. София, 1906.

Крàсен *м* — от *крàсен* 'хубав'. Ново. Шумен, р. 1958 (9), 1959 (6), Толбухин, р. 1958 (2), Варна, р. 1956, Разград, р. 1965.

Крàси и **Крàсьо** *м* — от *крàсен, крàсив*. Михайловград, р. 1958. **Крàсев** *ф*. Карлово, 1878, София, 1893.

Красѝвка *ж* — от *красѝв*. Казанлък, р. 1929.

Крàсим *м* — съкрат. от Красимир. Михайловград. **Крàсимов** *ф*. Михайловград.

Красима *ж* — женска форма срещу Красим. Михайловград, р. 1933.

Красимѝла *ж* — от *крàсна* и *мѝла*. Пловдив, р. 1924.

Красимѝр *м* — „украса на света" — в недалечното минало съвсем рядко, а напоследък много разпространено. **Красимѝров** *ф*. Давидково (Смолянско).

Красимѝра *ж* — женска форма срещу Красимир. Пловдив, р. 1911, 1917, напоследък много разпространено из цялата страна.

Крàсин *м* — може би от името на съветския политически мъж Л. Б. Красин. Пловдив, р. 1922, Брацигово, р. 1950.

Красѝна *ж* — видоизменено от Красна. Берковица, Вършец, Враца, Мездра.

Красѝнски[1] *ф*. София, 1906.

Красѝни *ф* — от ит. Crassini.

Красѝнка *ж* — умалит. от Красина. Мездра, р. 1955.

Красински[2] *ф* — писателски псевдоним.

Красиян *м* — кръстоска от Краси и някое име на *-ан, -ян*. Варна, р. 1957.

Крàсна *ж* — от прилаг. *крàсна*. Провадийско, 1952.

Крàсналиев *ф* — от диал. *крàсналия* 'жител на с. Красен, Русенско'. Русе.

Краснàрев *ф* — навярно вм. Кроснаров.

Крàсни *м* — от *крàсен*. Пловдив, р. 1921.

Красно̀в *ф* —от *кросно̀* с руско акане. Бесарабия, 1857. **Красно̀вски** *ф*. Пловдив, 1900, Пазарджик, 1905.

Краснодàр *м* — може би от името на град Краснодар в СССР. София, р. към 1950.

Красномѝр *м*—разновидност на Красимир. Хасково, р. 1922.

Крàсньо *м* — от *крàсен*. **Крàснев** *ф*. София, 1927.

Крàста *ж* — съкрат. от Крастана. Н. Геров.

Крàставицата *пр* — от *крàставица*. Сливен, 1893.

Краставичàров *ф* — от *краставичàр*. Поморие.

Краставски *ф* — навярно от *крàставица*. Пазарджик, 1917.

Крастàна *ж* — писмена разновидност на Кръстана. Н. Геров.

Крàсьо *м* — разновидност на Краси. Кърджали, р. 1962.

Крàся *ж* — съкрат. от Красимира. Ново, рядко.

Кратков *ф*. Пирдоп.

Крàтоволиев *ф* — от диал. *кратоволия* 'жител на град Кратово'. Видин.

Кратỳнете — род в Осиковица (Ботевградско).

Кратỳнков *ф* — от прякор *Кратỳнко* 'прост, възглупав човек'. Ямбол, Бургас, Пазарджик, Луковит.

Кратỳнкьов *ф* — разновидност на Кратунков. Елин Пелин.

Кратỳнов и **Кратỳнски** *ф* — от *кратỳна* в някакво преносно значение. Крушовене (Ореховско), Болярино (Пловдивско), Бреница (Белослатинско).

Кратỳнчев *ф* — разновидност на Кратунов или на Кратунков. Самоковско, Варна.

Крàтьов *ф* — може би вм. Крахтев. Килифарево (Търновско), 1844.

Крàтя *ж*.

Крàхта *пр* — от диал. *крахт* 'глашатай, телялин' (гр. κράχτης). Асеновград, 1960. **Крàхтов** *ф*. Пловдив, 1900, Варна, Толбухин.

Крацно̀в *ф* — навярно вм. Краснов. Алфатар (Силистренско).

Крачàнов и **Крачàнски** *ф* — от диал. **крачàн* 'дългокрак човек'. Калофер, Казанлък, Стара Загора, Пловдив.

Крàчко *м* — умалит. от Крачо. **Крàчков** *ф*. Лясковец, Свищов (от Лясковец), Хасково.

Крàчо *м* — от Крайчо с изпадане на *й*. **Крàчев** *ф*. Ямбол. Пловдив, Свищов.

Крачо̀ла — прякор, схващан като лично име — от диал. *крачо̀л* 'който носи панталони с дълги крачоли'. Могилово (Чирпанско) — старо. **Крачо̀лов** *ф*. Чирпан, Чирпанско, Грудово. **Крàчолов** *ф*. Алфатар (Силистренско).

Крачо̀ноглу *ф* — от **крачо̀н* 'дългокрак човек' с турско окончание. Търново, 1852.

Крачỳлов *ф* — вм. Крачунов или Крачолов. Плевен, 1893.

Крачу̀н *м* — рум. Crăciun 'Коледа, Рождество'. Видинско, Сомовит, Плевенско, Плевен, Ловешко, Луковитско, Лопян (Ботевградско). **Крачу̀нов** *ф.* Златарица (Еленско), Търговище, Враца. **Крачу̀новски** *ф.* Лехчево (Михайловградско).

Крачу̀на *ж* — женска форма от Крачун. Сомовит, Видинско.

Крачу̀нковски *ф* — от махала Крачунка (Тревненско). Дряново, Варна.

Крачюна *ж* — стара форма на Крачуна. Етрополски манастир, 1648.

Крашѐвски *ф* — от изселената махала Крашево (Станкедимитровско). Кочериново (Станкедимитровско).

Кра̀шников *ф* — съкрат. от Краешников. Благоево (Разградско).

Кра̀йн *м* — от Край(о) + *ан.* Дъскот (Търновско), 17 в.

Крѐжов *ф* — може би вм. Грежов.

Крѐзов *ф* — разновидност на Крежов или на Кресовски (?) Пловдив.

Крезти̇̀нчов *ф.* Пазарджик, 1908.

Крекеня̀ков *ф* — от Керкеняков с метатеза на *ер* в *ре.* Пловдив.

Крѐкляк *пр* — от диал. **крѐкляк*, от косто е и махала Крекляшка (Троянско). Орешак (Троянско), 1917. **Крѐклешки** *ф.* Русе.

Крѐкманов и **Крѐкмански** *ф* — от забравено *крѐкман*, дума от езика на саксонските рудари. Кюстендил, 1879, Станке Димитров, Благоевград, Враца.

Крѐков *ф* — разновидност на Кряков или на Греков. Бесарабия, 1857, Плевен, 1860.

Крѐкчов *ф* — от прякор *Крѐкчо*; вж. Кряков. Пловдив.

Крѐлия *ж* — може би съкрат. от Корнелия. Кътина (Софийско), 1954.

Крѐма *ж* — съкрат. от Кремена. Брезнишко, Железница, Негован, Погледец (Софийско), Доганово (Елинпелинско).

Крѐмаков *ф* — писмена разновидност на Кремъков. Стралджа (Ямболско), Котел, Бургас.

Крѐмен[1] *м* — от *крѐмен* 'кремък' — защитно име, еднакво по значение с Камен. Шумен, р. 1921, Търговище, р. 1941, Уши (Кюстендилско), р. 1952. **Крѐменов** *ф.* Ксанти, 1917, Стара Загора.

Крѐмен[2] *ф* — писателски псевдоним.

Кремѐна *ж* — женска форма срещу Кремен[1]. Брезнишко, Герман, Кокаляне (Софийско), Сливнишко, Върщец, Лютаджик (Врачанско), Разград, р. 1965 (6), Кърджали р. 1962 (2).

Кременàров *ф* —от диал. **кременàр* 'който работи кремъци за дикани, пушки и др.' Дълбок Извор (Първомайско), Чирпан.

Кременѐнка *ж* — умалит. от Кремена. Брезнишко, Сливнишко.

Кременичанин *ф* — от с. Кремен (Гоцеделчевско). Станке Димитров, 1879.

Крѐменлиев *ф* — от диал. *крѐменлия* 'жител на с. Кремен, Гоцеделчевско'. Ласкарево (Благоевградско), Санданско.

Кремѐнски *ф* — от с. Кремена (Врачанско). Враца, Бела Слатина, Остров (Ореховско), Гор. Митрополия (Плевенско).

Креми̇̀ков *ф* — разновидност на Кремъков. Котел, Пловдив, Русе.

Крѐмински *ф*— вм. *Кременски, от с. Кремен (Гоцеделчевско). Пловдив.

Крѐмка *ж* — умалит. от Крема. Трън, Брезник, Голак (Ихтиманско), Карабунар (Пазарджишко), Плевен.

Крѐмо *м* .— съкрат. от Кремен. **Крѐмов** *ф.* Жеравна (Котленско).

Крѐмъков *ф* — от прякор *Крѐмъка.* Каблешково (Поморийско).

Кремя̀на *ж* — от Кремена с вторично якане, както Румяна от Румена. Варна, р. 1956.

Крена *ф.* (Георги Крена, решпер — Кюстедил, 1879).

Кренàчов *ф.* Елин Пелин, 1897, Самоков, 1923.

Крѐндо *м* — от Крено с вмъкнато *д.* **Крѐндов** *ф.*

Крѐндьо *м* — от Креньо с вмъкнато *д.* **Крѐндев** *ф.* Казанлък, Варна.

***Крѐно** *м* — успоредна форма на Креньо с твърдо окончание.

Крѐнчо *м* — умалит. от Крено, Креньо. **Крѐнчов** *ф.* Видин.

Крѐньо *м* — може би видоизменено от Кремен (?) **Крѐнев** *ф.* Мирково (Пирдопско).

Крепи̇̀ев *ф* — може би вм. *Крепев, от *Крепьо „да се крепи, да издържа болести и изпитания" (?) Бойчиновци (Михайловградско), Видин, Русе, Кюстендил, София, 1893.

Крѐпсов *ф* — може би от често повтаряно „крепи са!"; срв. Сумров. Ловеч.

Крѐпчев *ф* — навярно сродно с Крепиев. Ямбол.

Крѐса *ж* — съкрат. от Възкресия. Рядко.

Крѐснички *ф* — от с. Кресна (Санданско). Благоевград.

Кресовски *ф* — от диал. *крес* 'гребен на птица'.

Крестàна *ж* — вм. Кръстана. Гоце Делчев.

Крѐто *м* — може би от Крецо с друго окончание, както Вацо и Вато, Гецо и Гето, Йоцо и Йото, Мицо и Мито. Мездра, Дебърско. **Крѐтов** *ф.* Враца.

Крѐцо *м* — от рум. creţ 'къдрав'; срв. Къдрьо, Къдрин. **Крѐцов** *ф.* Капитановци (Видинско), Черквица (Никополско).

Кречмàреков *ф* — от *Кречмаров (Кръчмаров) с вмъкнато *ек.* Пловдив.

Крѐчо *м* — от Крето, Крецо с друго окончание. Златарица (Еленско), Рашково (Ботевградско). **Крѐчев** *ф.* Златарица, Пловдив.

Кривàков и **Кривàчки** *ф* — от *кривàк* (ходел с голям кривак и бил побойник). Ихтиман, Благоевград.

Крива̀нов *ф* — от диал. *крива̀н* 'птица някаква'. Айтос.
Крива̀чков *ф* — от прякор *Крива̀чката*. Ореховско.
Крѝвенски *ф* — от с. Кривина (такива има три).
Крѝвенчев *ф* — от крив Енчо; вж. Криви-. Пловдив.
Крѝверски *ф* — от диал. **крѝвер* 'крив човек, криво дърво или нещо подобно'. Габрово, 1900.
Криви- '1. наведен, разкривен; 2. куц; 3. виновен, неправ' — първа съставна част на фамилни имена като: Кривигеоргиев, Кривигергов, Кривимилев, Кривинедев, Кривирадов, Кривиралчев.
Крѝвигеоргѝев *ф* — вж. Криви-. Брезово (Пловдивско).
Крѝвигергов *ф* — вж. Криви-. Брезово (Пловдивско).
Крѝвимилев *ф* — вж. Криви-. Вече остаряло,сега предпочитат само Милев. Ихтиман.
Крѝвинедев *ф* — вж. Криви-. Брезово (Пловдивско).
Крѝвински *ф* — от с. Кривина (Софийско). Бистрица (Софийско).
Крѝвио *пр* — от диал. *крив* 'куц'. Кюстендил, 1893. **Крѝвов** *ф*. Самоков, Велинград, Батак,
Кривѝра̀дов и **Кривѝра̀дев** *ф* — вж. Криви-. Панагюрище.
Кривѝралчев *ф* — вж. Криви-. Копривщица, 1876.
Крѝвлев *ф* — от прякор *Крѝвльо* 'крив или куц'. Търговище.
Крѝвналиев *ф* — вм. *Кривиналиев, от с. Кривина; вж. Кривински.
Кривоба̀рски *ф* — от с. Крива бара (Ломско). Видин.
Криводо̀лски *ф* — от с. Криводол (Врачанско). Враца.
Кривока̀пич *ф* — еднакво по значение с Кривошапков.
Кривокру̀шенски *ф* — от с. Крива круша (Новозагорско). Нова Загора.
Кривоно̀сов *ф* — от *кривоно̀с*. Хисар (Карловско), 1917.
Кривону̀сов *ф* — от диал. *кривону̀с* 'кривонос'. Панагюрище.
Криворѐки *ф* — от диал. **криворѐк* 'който не говори истината'. Габрово, 1893.
Криворѐлчов *ф* — видоизменено от Кривиралчев. Копривщица, 1952.
Крѝворов *ф* — от диал. *крѝво хоро̀* 'вид хоро' (в студено време си свирел и играел „криво хоро"). Смилец (Панагюрско), Пловдив.
Кривоша̀пков *ф* — от прякор *Кривишапка* — ходел с накривен калпак. Чирпан, Пловдив.
Кривошѝев и **Кривошѝйски** *ф* — от *кривошѝя* 'човек с крива шия'. Севлиево, Поповско, Шумен, Ямбол, Стралджа (Ямболско), Пазарджик, Врачеш, Липница (Ботевградско), Ихтиман, Лозен (Софийско).
Кривошѝйков *ф* — от прякор *Кривошѝйко*; вж. Кривошиев. Враца, Шумен.
Крѝвски *ф* — от някое село с *крив, крива* в името. Варна.
Криву̀лев *ф* — от диал. *криву̀ли* 'лисици на кола; прен. криви крака'. Велинград.
Крѝвчев *ф* — от прякор *Крѝвчо*; вж. Криви-. Панагюрище, Карлово, Пловдив, Търново.
Кризманич *ф*. Карлово.
Крѝков *ф* — може би от шофьорския уред *крик*; срв. Кранов, Манивелов. Пловдив.
Крил и **Крилов** *ф*. (Георги Антонов Крил, Габрово, 1961; Андрея Филипов Крилов, Търново, 1960).
Крила̀тски *ф* — от прякор *Крила̀тия* (много бързо се движел и работел). Белоградчик, 1893, Врачеш (Ботевградско).
Крѝлен *м* — пожелателно име: да има криле, да бъде бръз и пъргав. Мрамор (Софийско), р. 1932.
Крѝлчо *м* — от *крило*, може би в смисъл 'закрила'. **Крѝлчев** *ф*. Благоевград, Станке Димитров.
Кримеджов *ф*. Ихтиман (външно лице).
Крѝмски *ф* — може би руско име, от полуостров Крим.
Крѝна *ж* — женска форма срещу Крино. Вайганд.
Крина̀ров *ф* — от диал. **крина̀р* 'майстор на крини' (?) Видин.
Крѝндо *м* — от Крино с вмъкнато *д*. **Крѝндов** *ф*. Търговище.
Крѝнко *м* — умалит. от Крино. **Крѝнков** *ф*. Харманлийско, Пловдив, 1897, Варна.
***Крѝно** *м* — от гр. κρίνος 'цвете крин, лилия'.
Кринча̀ров *ф* — от диал. **кринча̀р*; вж. Кринаров.
Крѝнчо *м* — умалит. от Крино. **Крѝнчев** *ф*. Сливен, Ямбол, Средно село (Еленско). Ловеч, Етрополе, 1893.
Крислов *ф*. Варна.
Крѝсна *ж* — може би съкрат. от Кристина. Брестовица (Пловдивско), р. 1912.
Крѝста *ж* — съкрат. от Кристина. София, р. 1933.
Кристабѐла *ж* — кръстоска наприм. от Кристина и Изабела. Берковица, р. 1958.
Криста̀лев *ф* — видоизменено от някое друго име по *криста̀л*. Варна.
Кристалѐна *ж* — разновидност на Кристалина. Ново.
Кристалѝн *м* — мъжка форма срещу Кристалина. Варна, р. 1956.
Кристалѝна *ж* — кръстоска от Христина, Кръстина и *криста̀л*. Варна, р. 1916, Пещера, р. 1947.
Криста̀лка *ж* — от *криста̀л*. Бургас, 1959.

Кристанов *ф* — порусена форма на Кръстанов.

·**Кристина** *ж* — френска форма на Христина. Рядко.

Кристиян *м* — нем. Christian. Шумен, р. към 1925, дядото немец. **Кристиянов** *ф.*

Кристо *м* — вм. Христо с небългарски изговор. **Кристов** *ф.*

Кристоловянов *ф.* Сливен.

Крита *ж* — може би от името на остров Крит; срв. Критка. Пловдив, р. 1872.

Критикозов *ф* — от гр. κριτικός 'критик'. Русе.

Критка *ж* — от името на остров Крит (бащата бил пленник в тоя остров). Криводол (Врачанско).

Кришовски *ф.* Пловдив, 1893.

Кройнов *ф.* Павел баня (Старозагорско).

Крокодилов *ф* — от прякор *Крокодила.* Стара Загора.

Крольо *м* — разновидност на Кральо (?)

Кромидар *пр* — от *кромидар* 'производител на кромид'. Станке Димитров, 1879. **Кромидарски** *ф.*

Кромидов *ф* — съкрат. от *Кромидаров. Пловдив.

Кромичев *ф.*

Крондирков *ф* — от прякор *Крондирко* 'който си попийва ракия' (от диал. *крондир* 'съд за ракия'). Лозен (Софийско).

Крондьо *м* — от Кроньо с вмъкнато *д*. **Кронде**в *ф.* Ведраре (Карловско), Казанлък, Цариград, Загоричене (Костурско).

Кроников *ф* — от Кронев с вмъкнато *ик.* Пловдив.

Крончо *м* — умалит. от Кроньо. **Крончев** *ф.* Пазарджик.

Кроньо *м* — от гр. Κρόνος — име на божество от старогръцката митология. **Кронев** *ф.* Пловдив.

Кроснаков *ф* — от диал. **кроснак* 'нещо във връзка с кросно' (?) Михалци (Павликенско), Търново, Луковит.

Кроснаров *ф* — от **кроснар* 'който прави кросна'. Панагюрище, Пазарджик.

Кроснев и **Кроснѐв** *ф* — от прякор *Кросньо* 'прав и валчест като кросно или нещо подобно'. Търново, Варна, Толбухин, Стара Загора, Самоков.

Кросновци род — от *кросно* или от рум. crosnă 'товар дърва, носени на гръб'. Церецел (Свогенско).

Кросноков *ф* — може би грешка вм. Кроснаков. Градище (Плевенско).

Кросталов *ф* — навярно каракачанско име. Казанлък.

Кроте *м* — от *кротък* — пожелателно име. Софийско. **Кротев** *ф.* Дряново, Тенча (Търновско).

Кротко *м* — умалит. от Кроте. **Кротков** *ф.* Плевен, 1900.

Кротньо или **Кротне** *м* — разновидност на Кроте. **Кротнев** *ф.* Хасково, 1890.

Кроτо *м* — успоредна форма на Кроте с твърдо окончание. **Кротов** *ф.* Пловдив.

Кротош *м* — от Крот(о) + *ош.* **Кротошев** *ф.* Казанлък, Марица, 1893.

Кротчо *м* — умалит. от Крото. **Кротчев** *ф.* Казанлък, 1908.

Кроупов *ф* — чеш. Kroupa (от kroupa 'лющено жито'). Пловдив.

Крошарански *ф* — от рум. *cruşar 'щавяч' (?) Берковица, 1906.

Круговски *ф* — разновидност на Круков (?) Липница (Ботевградско).

Круков *ф* — от *крук* 'междум. за кркане' или сродно с полско kruk 'гарван'. Русе, Стара Загора.

Круле *м* — далечна разновидност на Кральо (?) Лозен (Софийско).

Крулев *ф.* Лозен, Ябланица (Тетевенско), 1917

Крум *м* — име на старобългарски владетел, възобновено от Възраждането насам. Нарядко из цялата страна. **Крумов** и **Крумовски** *ф.*

Крума *ж* — кръстоска от Круна и Крум. Трънско.

Крумча *ж* — умалит. от Крума. Трънско.

Круна *ж* — от диал. **круна* 'корона, венец'. Етрополски манастир, 1648, Трънско, Босилеград, Софийско, Кнежа (от Западните покрайнини), Шумен.

Круне или ***Круньо** *м* — мъжка форма от Круна. **Крунев** *ф.* Берковица, 1893, Горна Оряховица, Русе.

Крунислав *м* — от Круне и *-слав.* Скопие, 1942.

Крупев *ф* — бившо Крупа (вж. Кроупов), побългарено през 1939 г. при немското нашествие у нас.

Крупчев *ф.* София, 1900 (от Букурещ).

Крусев и **Крусов** *ф* — от диал. *крус* 'буца сол'. Дряново, Горна Оряховица, Търново, Панагюрище, Пловдив, Русенско.

Крустев *ф* — от диал. *крустец* 'бучка сол'. Търново.

Кручевски *ф.*

Круша[1] *ж* — от дърво и плод *круша*; срв. Череша, ~~Ябълка~~. Шумен, р. 1896. **Крушин** *ф.* Чипровци (Берковско).

Круша[2] *пр* — от *круша.* (Захари Попхристов Икономович Круша, Самоков, Възраждането).

Крушаков *ф* — от някоя местност Крушака. Свищов, Русе.

Крушалийски *ф* — от диал. *крушалия* 'жител на град Крушево' (?) Благоевград.

Крушаров и **Крушарски** *ф* — от *крушар*. Рашково, Скравена (Ботевградско), Говедарци (Самоковско).

Крушевски *ф* — от с. Крушовица (Ореховско). Берковица.

Крушемиков *ф.* Граница (Кюстендилско).

Крỳшка *ж* — умалит. от Круша. **Крỳшкин** *ф*. Бистрица, Железница, Панчарево (Софийско).

Крỳшко *м* — умалит. от Крушо. **Крỳшков** *ф*. Бяла, Балчик, Айтос, Пчеларово (Кърджалийско).

Крỳшо *м* — от дърво и плод *крỳша*, мъжка форма срещу Круша. Смядово (Преславско), 15—16 век, Лом, 1935. **Крỳщев** и **Крỳшов** *ф*. Силистра, Поповско, Търново, Севлиево, Белеврен (Грудовско), Пловдив, Панагюрище, Самоков.

Крушовенски *ф* — от с. Крушовене (Ореховско). Букьовци (Ореховско).

Крỳшовски *ф* — от с. Круша или Крушово (такива има девет). Габрово, Русе, Лехчево (Михайловградско).

Кръджелов *ф* — разновидност на Кърджалиев. Смолско (Пирдопско).

Кръджов *ф* — вж. Кърджов. Ихтиман, 1903.

Кръжѝловци род. Смолско (Пирдопско), преселени от Врачеш (Ботевградско).

Кръкàчки *ф* — от диал. *кръкàч* 'пияница'. Калково (Самоковско).

Кръкѝжа *пр* — от диал. *кръкѝж* 'попара от сух кукурузник с вода'. Боженица (Ботевградско). **Кръкѝжов** *ф*. Новачене (Ботевградско).

Кръкѝшков и **Кръкѝшковски** *ф* — от прякор *Кръкѝшко* 'който се храни с кръкиж'; вж. Кръкижа. Згориград (Врачанско), Боженица (Ботевградско).

Кръклисийски *ф* — вм. Кърклисийски.

Крѐкльо *пр* — от диал. *крѐкльо* 'който постоянно се кара и заяжда'. Разлива (Ботевградско). **Крѐклев** *ф*. Кюстендил (гроб).

Кръкòв *ф* — от *крък* 'междум. за къркане'. Мурсалево (Станкедимитровско).

Кръкòнов *ф* — разширено от Кръков. Станке Димитров, 1879.

Крѐло *м* — успоредна форма на Кръльо с твърдо окончание. Своде (Ботевградско).

Крѐльо *м* — видоизменено от Кръстьо. Софийско. **Крѐлев** *ф*. Твърдица (Сливенско), Радотина (Ботевградско).

Крѐнделов *ф* — от диал. **крѐндел* 'късо чепато дърво'. Мъглиж (Казанлъшко), Казанлък.

Крънджàлов *ф* — може би от рум. crîng 'горичка' или crîncen 'жесток'. Тулча, Варна.

Крѐндьо *м* — от Кръньо с вмъкнато *д*. **Крѐндев** *ф*. Велес, 1935.

Крѐнзов *ф* — от диал. *крѐнза* 'скръндза, скъперник'. Лясковец.

Крѐнкьовски *ф* — от прякор *Крѐнкьо* 'който все крънкя, хленчи'. Скравена (Ботевградско).

Крѐнтьо *м* — от Кръньо с вмъкнато *т*. **Крѐнтев** *ф*. София, 1893.

Крѐнчо *м* — умалит. от Кръньо. Софийско. **Крѐнчев** и **Крѐнчов** *ф*. Локорско (Софийско), Литаково (Ботевградско), Банско, Казанлък, Варна.

Крѐньо *м* — видоизменено от Кръстьо. Софийско. **Крѐньов** *ф*. Пирдоп.

Крѐпàров *ф* — вм. Кърпаров. Златица.

Крѐплев *ф* — от диал. *кръплѐ* 'късо вздебело дърво'.

Крѐпчев *ф* — от диал. **крѐпчо* 'нисък човек'; срв. Крапчев. Пловдив.

Кръскѝев *ф* — от Кръскьов, подведено по имена на *-ѝев*. Враца, 1897.

Крѐскьо *м*. — от Кръстьо с преход на *т'* в *к'*. Ботевград, Врачанско. **Крѐскьов** *ф*.

Кръскѝна *ж* — от Кръстяна с преход на *т'* в *к'*. Михайловград, Вършец.

Крѐсна *ж* — съкрат. от Кръстана, Кръстина. **Крѐснин** *ф*.

Крѐснаров *ф* — може би видоизменено от Кроснаров. Русе.

Крѐста *ж* — женска форма срещу Кръстьо. **Крѐстин** *ф*. Скребатино (Гоцеделчевско).

Кръстàн *м* — от Кръст(ьо)+*ан*. Нарядко из цялата страна. **Кръстàнов** *ф*. **Кръстàновски** *ф*. Силистра.

Кръстàна *ж* — женска форма от Кръстан.

Кръстàнчо *м* — умалит. от Кръстан. **Кръстàнчев** *ф*. Елин Пелин, Герман (Софийско).

Кръстàрски *ф* — от диал. *кръстàр* 'каменоделец, който прави надгробни кръстове'. Кремена (Врачанско).

Кръстѐ *м* — югозападна форма на Кръстьо. Радомирско. **Кръстѐв** *ф*.

Кръстѐна *ж* — разновидност на Кръстана. Софийско, Лехчево (Михайловградско).

Кръстенѝков *ф* — от диал. *кръстенѝк* 'покръстен циганин'. Враца.

Крѐсти *м* — североизточна форма на Кръстьо. Шумен. **Крѐстев** *ф*.

Кръстѝл *м* — от Кръст(ьо) + *ил*. Попина (Силистренско). **Кръстѝлов** *ф*. Гоце Делчев (гроб), Пловдив, 1917, Никопол.

Кръстѝн *м* — от Кръст(ьо)+*ин*. Ихтиман. **Кръстѝнов** *ф*. Казанлък. **Кръстѝнски** *ф*. Дълги дел (Михайловградско), Айтос.

Кръстѝна *ж* — женска форма от Кръстьо. На разни места из страната. **Кръстѝнин** *ф*. Трявна, 1900.

Кръстѝнко *м* — умалит. от Кръстин. **Кръстѝнков** *ф*. Казанлък.

Кръстирàев *ф* — от Кръстев и Раев. Казанлък.

Крѐстников *ф* — от прякор *Крѐстника* (навярно бил кръстник на мнозина). Габрово, 1900, Пазарджик, 1900.

Крѐсто *м* — западна форма на Кръстьо с твърдо окончание. Лом, Софийско, Самоковско, Костурско. **Крѐстов** и **Крѐстовски** *ф*.

Крѐстьо *м* — от *кръст*, а в същност превод на гръцко Ставри (от σταυρός 'кръст'). Из цялата страна. **Крѐстев** (и **Крѐстьов**) *ф*. **Кръстевич** *ф*. Остаряло.

Кръстя̀н *м* — от Кръсть(о) + *ач*. **Кръстя̀нов** *ф*. Пелово (Плевенско).
Кръстя̀на *ж* — женска форма от Кръстьо. Берковица.
Кръ̀то *м* — от Кръсто с изпадане на *с*. Софийско. **Кръ̀тов** *ф*. Стара Загора.
Кръ̀тьо *м* — от Кръстьо с изпадане на *с*.
Кръцелин *м* — разширено от Кръцо. Радомирско.
Кръ̀цо *м* — от Кръсто с преход на *ст* в *ц*. **Кръ̀цов** *ф*. Враца.
Кръчѝл *м* — от Кръч(о) + *ил*. **Кръчѝлов** *ф*. Плевен, 1900.
Кръ̀чко *м* — умалиг. от Кръчо. **Кръ̀чков** *ф*. Салаш (Видинско).
Кръчма̀ров и **Кръчма̀рски** *ф* — от *кръчма̀р*. Разград, Търново, Белотинци (Белоградчишко).
Кръ̀чо *м* — видоизменено от Кръстьо. **Кръ̀чов** *ф*. Кремиковци.
Кръ̀шко *м* — видоизменено от Кръстьо. **Кръ̀шков** *ф*. Карлово, Пловдив.
Крю̀гер *м* — по фамилното име на бурския вожд Ом Крюгер от англо-бурската война. Двама-трима, р. към 1904, 1905 г.
Крю̀хов *ф*. Шумен.
Кря̀ков и **Кря̀ковски** *ф* — от прякор *Кря̀ко* 'който много кряка, крещи'; срв. Крясков, Стара Загора, Чирпан.
Кря̀сков *ф* — от прякор *Крясгко*; вж. Кряков. Калофер.
Ксант *м* — от гр. ξανθός 'рус, русокос'. **Кса̀нтов** *ф*. Русе, 1897, Варна, 1900, Търново.
Кса̀нта *ж* — женска форма срещу Ксант. Търново, р. 1892, 1911.
Кса̀нтѝ *ж* — по-стара форма на Ксанта. Шумен, р. 1871.
Ксантѝя *ж* — разширено от Ксанти. Шумен, р. 1891,
Ксанту̀ли *м* — от Ксант + *ули*. София, 1897.
Кса̀тѝ *ж* — от Ксанти с изпаднало *н*. Айтос, р. 1895.
Ксатѝна *ж* — разширено от Ксати. Айтос,
Ксена̀ки *м* — умалит. от Ксено с гръцко *-аки*. Виница (Варненско). **Ксена̀киев** *ф*. Виница.
Ксенѝя *ж* — гр. Ξενία 'гостоприемство' — име на календарска преподобна. Шумен, р. 1896, 1902, 1922, Русе, Търговище, Казанлък, Чирпан, Пазарджик, Вършец.
Ксѐнка *ж* — умалит. от Ксения. Русе.
Ксѐно *м* — съкрат. от Ксенофон.
Ксенофо̀н *м* — гр. Ξενοφῶν 'чуждоезичен, който говори чужд език' — име на календарски преподобен. Лом, 1893, Берковица, 1893, Кошава (Видинско), р. 1931, Русе, р. 1898, Насалевци (Трънско), р. 1918.

Куа̀рти *м* — рус. Куарт от лат. quartus 'четвърти' (навярно от стари руски преселници). Болярово (Елховско); имало и поп Куарти от Ямбол.
Ку̀ба *ж* — може би вм. Хуба. **Ку̀бин** *ф*.
Кубадѝнов и **Кубадѝнски** *ф* — от град Кубадин в Северна Добруджа или от с. Кобадън (Лозница, Търговишко). Разград, Шумен.
Куба̀н *м* — може би вм. Хубан. **Куба̀нов** *ф*. Ловеч.
Кубарѐлов *ф* — писмена разновидност на Кобарелов. Мичурин, 1917, Сливен.
Куба̀тов *ф* — от тур. kubat 'груб, непохватен'.
Кубѐтски *ф* — може би разновидност на Кубатов. Етрополе.
Кублитски *ф*. Плевен.
Кубов *ф*. Златолист (Санданско).
Кубраков *ф*. Казанлък.
Кубра̀т *м* — име на първобългарски владетел, разпространено у нас от Възраждането насам. Рядко. Русе, р. 1881, 1882, 1885.
Кубу̀ров *ф* — писмена разновидност на Кобуров.
Ку̀бчев *ф*. Русе, Мадан (Хасковско).
Куванджѝев *ф* — писмена разновидност на Кованджиев.
Кувѐрков *ф* — от диал. *кувѐрка* 'извит прът под чергилото на кола'. Миланово (Свогенско).
Кувиков *ф*. Бургас.
Ку̀гелов *ф* — от нем. Kugel 'кълбо, топка' (?) Първомай.
Кугѝев *ф* — по-нова и по-рядка форма на Кугийски. Самоков.
Кугѝйски *ф* — според семеен спомен: работил дълго време като каменар в Търновско и усвоил от тамошния говор „куги" вм. „кога", а като се прибрал в Самоков, от тая дума му извадили прякор *Кугѝята*. Самоков, 1893.
Ку̀да *ж* — от диал. *ку̀дя* 'коря, пъдя' — защитно име: уж я кудим за пред злите очи. Крушовене (Ореховско). **Ку̀дин** *ф*. Широка лъка (Девинско).
Куда̀н *м* — от Куд(ьо) + *ан*. **Куда̀нов** *ф*. Видинско.
Куда̀ров *ф* — от диал. **куда̀р* '1. който куди, кори, пъди; 2. водач или член на куда, на дружина работници'.
Кудѐмов *ф* — от Кадемов с преход на неудареното *а* в *у*. Мадан.
Ку̀ди *м* — разновидност на Кудьо. Карнобат. **Ку̀дев** *ф*.
Кудѝн *м* — от Куд(ьо) + *ин*. Пловдив, р. 1927. **Кудѝнов** *ф*. Русе, Челник (Сливенско), Пловдив. **Кудѝнев** *ф*. Свиленград.
Кудѝна *ж* — от Куд(а) + *ина*.
Кудлов *ф*. Калофер, 1893.

Кудлов *ф*. Калофер, 1893.

Кỳдо *м* — разновидност на Кудьо с твърдо окончание. **Кỳдовски** *ф*. Студена (Пернишко). **Кỳдоглу** *ф* — с тур. = *оглу*.

Кудỳзки *ф* — от тур. kuduz 'ярост, бяс'. Кюстендил.

Кудусчѝев *ф* — навярно от същия произход с Кудузки. Русе.

Кỳдьо *м* — мъжка форма срещу Куда; срв. Корьо. **Кỳдев** *ф*. Габрово, Толбухин, Каварна, Каблешково (Поморийско), Ксанти, 1917, Пловдив.

Кỳза *м* — западна форма на Кузо. Брезнишко. **Кỳзов** *ф*.

Кỳзда *ж* — женска форма от Куздо. **Кỳздин** *ф*.

Кỳздо *м* — от Кузо с вмъкнато *д*. Типично за Берковица и Михайловградско. **Кỳздов** *ф*.

Кỳзѐ *м* — югозападна форма на Кузо. **Кỳзѐв** *ф*.

Кузѝнчо *м* — умалит. от Кузо, Кузьо. **Кузѝнчев** *ф*.

Кузкỳзов *ф* — писмена разновидност на Кускузов. Лясковец.

Кузлàнов *ф*. Севлиево.

Кузлòв *ф* — писмена разновидност на Козлов.

Кỳзма *м* — от Козма с отмет на ударението и изясняване на неудареното *о* в *у*. Софийско. **Кỳзмов** *ф*.

Кỳзман *м* — от Кузм(а) + *ан*. Рядко. **Кỳзманов** *ф*.

Кỳзмана и **Кỳзманка** *ж* — женска форма от Кузман. Брезник, Каварна.

Кузмѝчев *ф* — може би от рус. Кузмич с допълнително *-ев*.

Кузнѐцов *ф* — от диал. *кузнѐц* 'ковач'. Смолян.

Кỳзо *м* — видоизменено от Кузма. Панагюрище, Бодрово (Ихтиманско), Варна, **Кỳзов** *ф*.

Кузуджѝев и **Кузуджѝйски** *ф* — от диал. *кузуджѝя* 'шилегар, пастир на шилета' (тур. kuzucu). Лозно (Кюстендилско).

Кузỳмов *ф* — писмена разновидност на Козумов.

Кузунплик *ф*. (Мара Антон Кузунплик, Русе, 1936).

Кузỳнов *ф*.

Кузчѝев *ф* —видоизменено от Кузунджиев или от Касчиев. Кърджали.

Кỳзьо *м* — разновидност на Кузо с меко окончание. **Кỳзев** *ф*. Габрово, Ихтиман, Пловдивско.

Кỳйка *ж* — женска форма срещу Куйо, Жуйко. Челопеч, 1648. **Кỳйкин** *ф*. Панагюрище, Бъта (Панагюрско).

Кỳйко *м* — умалит. от Куйо. **Кỳйков** *ф*. Сопот, Карлово, Казанлък, Пловдив.

Кỳйно *м* — от Куй(о) + *но*. **Кỳйнов** *ф*. Ловеч, Русе.

Кỳйо *м* — а) далечно видоизменение от Костадин; б) от Куньо или Кульо с изпадане на мекото *н'*, *л'*. Троянско. **Кỳев** и **Кỳйов** *ф*. Троянско, Павликени, Пресяка (Ловешко), Видин. **Кỳйовски** *ф*. Разлива (Ботевградско).

Куйрỳков *ф* — писмена разновидност на Койруков.

Куйюкаров *ф* — от тур.-пер. *köyükâr 'селянин' (?)

Кỳката *пр* — от *кỳка* 'заядлив човек'. Гложене (Тетевенско).

Кỳкев *ф* — разновидност на Куков. Зая (Дряновско), Стрелча (Панагюрско), Кърджали, Кошарево (Брезнишко).

Кỳкенски и **Кỳкински** *ф* — от диал. *кỳкя* 'къща' — необичайна за говора дума; срв. Кугийски. Силистра, Каварна, Варна, Плевен.

Кỳкеров и **Кỳкерски** *ф* — от *кỳкер* 'маскиран и преоблечен човек'. Црънча (Пазарджишко), Пловдив.

Кỳкладжиев *ф* — от диал. *кỳкладжия* 'който разиграва кукли на панаири'. Пловдив.

Кỳклата *пр* — говори „на кукли", т. е. несериозно, шеговито. Своде (Ботевградско).

Кỳклев и **Кỳклюв** *ф* — от прякор *Кỳкльо* 'много издокаран, конте'. Разград, Разградско, Исперихско, Лясковец, Търново, Райково (Смолянско), София, 1897.

Кỳкленски *ф* — от с. Куклен (Асеновградско). Пааарджик.

Кỳков и **Кỳковски** *ф* — от диал. *кук* '1. кукувица; 2. преоблечен човек, кукер'. Котел, Калофер, Панагюрище, Пазарджик, Звъничево (Пазарджишко), Пловдив, Долна Оряховица, Поликраище (Горнооряховско), Бърдарски геран (Белослатинско), Орехово, Сандански, Враня (Санданско), Кюстендил, Хасково, Боженица, Липница (Ботевградско), Момина баня (Ихтиманско).

Кукодѝнов *ф* — разновидност на Кокодан. Козарско (Пещерско).

Куконосов *ф*.—от диал. **куконòс* 'с извит като кука нос'(?) Хераково (Софийско).

Кукòров *ф* — писмена разновидност на Кокоров. Ореховско, Кнежа, Волуяк (Софийско), Хотница (Търновско).

Куконѝца *ж* — от Кокон(а) + *ица*. Созопол, р. 1911.

Кукувàнов *ф*. Пловдив.

Кукувѐйков *ф* — от диал. *кукувѐйка* 'кукувица или кукумявка'.

Кукувѝчин *ф* — от прякор *Кукувѝца(та)* 'самотна жена или изобщо човек'. Бистрец (Врачанско). **Кукувѝчини** род в Дивля (Радомирско).

Кукỳда *пр* — вж. Кокудов. Кюстендил, 1879. **Кукỳдов** *ф*. Кюстендил.

Кукуев *ф* — от Кукулев с изпадане на мекото *л'*.

Кукузов *ф* — може би от Кузкузов с изпадане на едното *з*. Варна.

Кукуларов *ф* — писмена разновидност на Кокуларов. Пловдив.

Кукулев *ф* — от диал. *кукул* 'пашкул' (гр. κουκοῦλι). Варна.

Кукулинов и **Кукуличев** *ф* — навярно сродно с Кукулев. Пловдив.

Кукумевка *пр* — от диал. *кукумевка* 'кукумявка'. Берковица, 1890.

Кукумеев *ф* — от диал. **кукумей* 'кукумявка'. Търново.

Кукумявков *ф* — от *кукумявка*. Сливен, 1900, Варна, 1940.

Кукурейков *ф*. — разновидност на Кукурешков. Кукуш.

Кукурешков и **Кукурявшков** *ф* — от прякор *Кукурешко, Кукуряшко* 'който се кокори, перчи'. София, 1927, Панагюрище.

Кукуригин и **Кукуригов** *ф* — от *кукуригу*. Малък чифлик (Търновско), Търново, Пловдив.

Кукурин и **Кукуринов** *ф* — разновидност на Кукуров Дрен (Радомирско).

Кукурлиев *ф* — от диал. *кукурлия* 'жител на с. Кукорево, Ямболско'.

Кукуров *ф* — от диал. *кукура* 'глупак'.

Кукурузов *ф* — от *кукуруз*, може би необичайна за говора дума. Пловдив.

Кукухчев *ф* — от Кукушчев с преход на *шч* в *хч*. Ловеч, 1893.

Кукучев *ф* — от Кукухчев с изпадане на *х*. Айтос, Стара Загора.

Кукуш *пр* — може би от родния му град Кукуш (?) Плевен.

Кукушев *ф* — от диал. **кукуш* 'смрадлив, вмирисан' (от тур. kuşmak, kokuşuk. Нова Загора (гроб). Стара Загора, Белозем (Пловдивско), Тополница (Станкедимитровско), Ново село (Видинско).

Кукушинков и **Кукушински** *ф* — вж. Кокошинков. Брацигово, 1900, Букьовци (Ореховско).

Кукушлиев *ф* — от диал. *кукушлия* 'жител на град Кукуш'. Кюстендил, 1908.

Кукушчев *ф* — от прякор *Кукушчо*; вж. Кукушев. Ловеч.

Кукуянов *ф*.

Кула *ж* — съкрат. от Никула, Никулина. На разни места из страната. **Кулин** *ф*. **Кулински** и **Куленски**[1] *ф*.

Кулаков и **Кулашки**[1] *ф* — може би нарочно съкрат. от Каракулаков. Русе, 1897, Бургас, 1917, Летница (Ловешко).

Кулаксъзов *ф* — от тур. kulaksız 'безух, без уши'. Шумен, Чирпан, 1893.

Кулалиев *ф* — от диал. *кулалия* 'жител на с. Кулата, Петричко'.

Кулашки[2] *ф* — от с. Каба кулак (Ушинци, Разградско). Разград.

Кулашов (в село) и **Кулашев** (в града) *ф*. Шипочан (Самоковско), Самоков.

Кулдански *ф* — разновидност на Колданов. Литаково (Ботевградско).

Кулейков *ф*. Поповица (Асеновградско), 1917.

Кулеков *ф* — от Кулев с вмъкнато *ек*. Панагюрище, Котел, Хирево (Севлиевско).

Кулелиев *ф* — от диал. *кулелия* 'жител на Средна кула, Русенско'. Поликраище (Горнооряховско).

Куленски[2] *ф* — вм. Кулински или от с. Средна кула (Русенско). Русе.

Кулешов *ф* — писмена разновидност на Колешов. Дълбок извор (Първомайско).

Кули *м* — източна форма на Кульо. Шумен, Преслав, Кирково (Преславско), Карнобат. **Кулев** *ф*.

Куливанов *ф* — видоизменено от Колаиванов.

Куликов *ф* — вм. Кулеков.

Кулилеша *пр*. Сливен.

Кулилиев *ф* — вм. Кулелиев.

Кулинкоев *ф* — от Кулин Койо, Койо, син на Кула. Казанлък.

Кулинов *ф* — вм. Колинов.

Кулицки *ф*. Банско.

Кулицов *ф* — вм. Колицов. Русе.

Куличев *ф* — вм. Количев.

Кулишев и **Кулишов** *ф* — вм. Колишев. Русе, Варна, Паталеница (Пазарджишко), Бяга (Пещерско).

Кулка *ж* — умалит. от Кула. **Кулкин** *ф*. Трън, 1905.

Кулкьо *м* — умалит. от Кульо. **Кулкев** *ф*. Ямбол.

Кульо *м* — успоредна форма на Кульо с твърдо окончание. **Кулов** *ф*. Павликени, Кесарево (Горнооряховско), Горна Оряховица, Паскалево (Толбухинско), Кубрат, Ямбол.

Кулпански *ф* — от диал. **кулпан* 'виновник' (от рум. culpă). Русе.

Кулстоев *ф* — може би от тур. kula 'рижд' и Стойо. Севлиево, 1900.

Кулча *ж* — умалит. от Кула. **Кулчин** *ф*. Шияковци (Софийско).

Кулчо *м* — умалит. от Кульо, Кули. Острово (Разградско). **Кулчев** и **Кулчов** *ф*. Търговище, 1893, Вършец.

Кульо *м* — видоизменено от Никула, както Кольо от Никола. СИзБ. **Кулев** *ф*. Силистра, Тутракан, Русе, Шумен, Преславско, Търговище, Гиген (Никополско), Габрово. **Кульов** *ф*. Ник. Милев.

Куман *м* — от народностното име *кумани*. Гложене (Тетевенско), 1755, Тетевен (гроб), Бела Слатина, Берковско, Карабунар (Пазарджишко), Меричлери (Чирпанско), Шумен. **Куманов** *ф*. Силистра, Пловдив, Търновско.

Кумана *ж* — женска форма от Куман. Берковица.

Куманичлйята *пр* — от град Куманово.
Кумàновски *ф* — от град Куманово.
Кумарджйев *ф* — писмена разновидност на Комарджиев. Ямбол.
Кумàшинов *ф* — от диал. *кумàшин* 'кръщелник, кумец'. Пловдив.
Кумбàров *ф* — от гр. κουμπάρος 'кум, кръстник'. Казанлък, Варна, Търговище.
Кумбелйев и **Кумбилйев** *ф* — разновидност на Кумпилов (според местно обяснение: „засипан с пясък" — от тур. kum 'пясък'). Попово, Шумен.
Кумбйя *м*. Долна Оряховица (Горнооряховско), Търговище. **Кумбйев** *ф*. Долна Оряховица.
Кỳмев *ф* — от звателната форма *кỳме*; вж. Кумов. Баховица (Ловешко).
Кỳмеков *ф* — от Кумев с вмъкнато *ек*. Цар Асен (Поповско).
Кỳмен *м* — разновидност на Куман. Берковица, Вършец, Лехчево (Михайловградско). **Кỳменов** *ф*.
Кумилев *ф* — може би от кум Мильо. Стара Загора.
Кумйнев и **Кумйнски** *ф* — разновидност на Коминов.
Кумйнков *ф* — писмена разновидност на Коминков. Айтос (гроб).
Кумйтски *ф* — вм. Комитски.
Кумйчин *ф* — от *кумйца*, на кумицата. Горна Лисина (Кюстендилско), Кюстендил.
Кумлигоров *ф*. Възраждането.
Кỳмов *ф* — от *кум* (кумувал на мнозина); срв. Кръстников. Пловдив. Горски Извор (Хасковско), 1906.
Кỳмпелов и **Кỳмпилов** *ф* — сродно по произход с Кумбия. Драгижево (Търновско), Дряново, Казанлък.
Кỳмпиков *ф* — разновидност на Кумпилов. Горна Оряховица.
Кумрия *ж*. Пловдив, р. 1875.
Кумтасев *ф* — може би от кум Тасе. София, 1920.
Кумуров *ф*. Сопот.
Кỳмчо *м* — кръстоска от Куман и Кунчо. **Кỳмчев** и **Кỳмчов** *ф*. Асеновградско, Пловдив, Брестовица (Пловдивско).
Кỳна[1] *ж* — женска форма срещу Куно, Куньо. Рядко, на разни места из страната. **Кỳнин** и **Кỳнински** *ф*.
Кỳна[2] *пр* (Ангел Г. Куна, Кюстендил, 1879).
Кунгулов *ф*.
Кỳнда *ж* — от Куна с вмъкното *д* или съкрат. от Верекунда. **Кỳндин** *ф*.
Кỳндаров и **Кỳндоров** *ф* — вм. Кундуров. Асеновград, Луковит.
Кỳндел *м* — от Кунд(ьо) + *ел*. **Кỳнделов** *ф*.
Кунджййски *ф*. Кула.
Кунджòв *ф* — писмена разновидност на Конджов. Бела Слатина.
Кỳндо *м* — от Куно с вмъкнато *д*. **Кỳндов** *ф*. Пищигово (Пазарджишко).
Кỳндраджййски *ф* — съкрат. от Кундураджийски. Пазарджик.
Кỳндрев *ф* — от диал. *кундри* 'обуща, кундури' (носел кундри, а не опинци). Елин Пелин.
Кундураджйев и **Кундураджййски** *ф* — от диал. *кундураджйя* 'обущар' (тур. kunduracı). Прилеп, 1905, Ихтиман.
Кỳндурджййски *ф* — съкрат. от Кундураджийски. Алфатар (Силистренско).
Кỳндуржйев *ф* — видоизменено от Кундураджиев. Казанлък.
Кундỳров *ф* — от диал. *кундỳри* 'обуща' (гр.-тур. kundura). Ямбол.
Кундỳски *ф* — от тур. kunduz 'видра, кожа от видра'. Кюстендил.
Кỳндърджиев *ф* — вм. Кундураджиев. Шумен.
Кỳндьо *м* — от Куньо с вмъкнато *д*. **Кỳндев** *ф*. Пловдив, 1900, Лопян (Ботевградско), Варна, Лиляч (Кюстендилско).
Кунèвка *ж* — от Кун(а)+*евка*. Банкя, Клисура (Софийско), Мошино (Пернишко).
Кỳнзов *ф*. — може би видоизменено от Крънзов. Лясковец, Търново, Нова Загора.
Кỳни *м* — източна форма на Куньо. Варна, Шумен, Стралджа (Ямболско). **Кỳнев** *ф*.
Кунинчàнски *ф* — от *кунинчàнин* 'жител на с. Кунино, Врачанско'. Тетевен.
Кỳнка *ж* — умалит. от Куна.
Кỳнко *м* — умалит. от Куньо. **Кỳнков** *ф*. Сливен, Казанлък.
Кỳно *м* — северозападна форма на Куньо или съкрат. от Пекун, Цекун. Михайловградско, Врачанско, Червен бряг, Ботевградско, Плевенско. **Кỳнов** *ф*.
Кунпàня *пр* — видоизменено от *компàния*; вж. Компаниев. Кюстендил, 1879.
Кунтериков *ф*. Казанлък.
Кỳнто и **Кỳнтьо** *м* — видоизменено от Константин. **Кỳнтов** и **Кỳнтев** *ф*. Пловдив, Никопол, Своге.
Кỳнторов *ф* — може би от гр. Κούντουρος 'къса опашка'. Враца.
Кỳнчо *м* — умалит. от Куньо, Куно. Карлово, Червен бряг. **Кỳнчев** и **Кỳнчов** *ф*. Карлово, Копривщица, Ботевградско. **Кỳнчовски** *ф*. Ботевградско.
Кỳньо *м* — далечно видоизменение от Константин. Карнобат, 1870, Разградско, Севлиевско. **Кỳнев** *ф*. Габрово, Севлиево, Ъглен (Луковитско), Ихтиман, Видин. **Кỳньовски** *ф*. Кнежа. **Кỳньович** *ф*.
Купаджийски *ф*. Самоков (външно лице).
Кỳпанов *ф* — може би от Кỳпенов (*Кỳпйнов, *Купънов). Пловдив, Шумен.
Кỳпен *м* — защитно име срещу детска смъртност: не е наш, купен е от по-честити хора; срв. Продан, Агораста. Варна, Толбухин, Провадийско, Разградско, Бургас,

Айтос, Каблешково (Поморийско), Близнак (Малкотърновско). **Ку̀пенов** *ф*. Разград, Айтос, Карнобат, Бургас, Грудовско, Гоце Делчев.

Ку̀пения *пр* — като ерген го „купила" богата вдовица, та се оженил за нея. Ботевград, 1880, Разград, 1900.

Ку̀пенко *м* — умалит. от Купен. **Ку̀пенков** *ф*.

Ку̀пенкьовски *ф*. Ботевград.

Купенчето *пр*. Троянско.

Ку̀по *м* — съкрат. от Купен. **Ку̀пов** *ф*. Варна, 1882, Драганово (Горнооряховско).

Купринджѝйски *ф* — писмена разновидност на Копринджийски. Алфатар (Силистренско).

Купрѝнко *м* — писмена разновидност на Копринко. **Купрѝнков** *ф*. Русе.

Купчински *ф*. Шумен.

Ку̀пчо *м* — умалит. от Купо. **Ку̀пчев** *ф*. Стрелча (Панагюрско).

Ку̀пьо *м* — съкрат. от Купен. **Ку̀пев** *ф*. Пловдив.

Кура̀лиев *ф* — вм. Коралиев. Кричим.

Кураса̀нов *ф* — от куру Асанов; вж. Куру-. Сопот (външно лице).

Кура̀ндов *ф* — от куру Андо; вж. Куру-. Благоевград.

Курба̀ков *ф* — може би от тур. kurbağı 'жаба'. Варна.

Курба̀нколев и **Курба̀нкольов** *ф* — от курбан Кольо '1. станал жертва за нещо; 2. обикалял да яде по курбаните'. Ветрен (Пазарджишко), Пазарджик, Шумен.

Курба̀нов и **Курба̀нски** *ф* — от *курба̀н* '1. жертва; 2. обредна гощавка на селски или семеен празник' (ар.-тур. kurban); брезовският Курбанов обикалял да яде по курбаните. Бургас, Сливен, Раднево (Старозагорско), Брезово (Пловдивско), Жилинци (Кюстендилско).

Курбѐтов *ф* — от диал. *курбѐт* 'гурбет, чужбина'. Асеновград.

Курдала̀нов *ф* — от с. Курталан (Вълча поляна, Елховско, или Иванча, Поповско).

Курдалѝйски *ф* — от някоя местност Курт-даг. Вресово (Айтоско).

Курда̀лов *ф* — може би съкрат. от Курдалийски. Пазарджик.

Курда̀н *м* — от Курд(о)+*ан*, както Вълкан, Вълчан. **Курда̀нов** *ф*. Ямбол, Тетевен.

Курдела̀нов *ф* — разновидност на Курдаланов.

Курдѐлски *ф* — писмена разновидност на Корделски. Изворче (Ловешко).

Курдѐн *м* — от Курд(о)+*ен*. **Курдѐнов** *ф*. Пловдив.

Курджѝев *ф* — съкрат. от Куруджиев. Казанлък.

Ку̀рдо *м* — от тур. kurt, kurdu 'вълк', разновидност на Курти. **Ку̀рдов** *ф*. Енина (Казанлъшко), Ресен (Търновско), Разград, Омуртаг, Бежаново, Торос (Луковитско), Пловдив.

Курдома̀нов и **Курдума̀нов** *ф* — може би от Курдо Манов. Калипетрово (Силистренско), Силистра, 1893.

Ку̀рев *ф* — вж. Курито.

Ку̀реков *ф* — от Курев с вмъкнато *ек*. Пазарджик, Пазарджишко.

Куреша̀нски и **Курешѝнски** *ф* — от диал. **курѐш* 'пушек (при добиване на дървени въглища)'. Враца, Грамада (Кулско).

Кури *пр*. (Стоян Кури, р. 1928, Станке Димитров).

Куриев *ф* — разновидност на Курев или на Курийков. Оризаре (Поморийско).

Куриѐрски *ф* — от *куриѐр* (дядото бил куриер на комитета през 1876 г.). Новачене (Ботевградско).

Курѝйков *ф* — писмена разновидност на Корийков. Кула.

Ку̀рито *пр* — вж. Куру-, Куруто. Стара Загора. **Ку̀рев** *ф*. Мало Конаре (Пазарджишко).

Курка̀рски и **Курка̀ров** *ф* — от диал. **курка̀р* 'който отглежда курки (пуйки)'. Враца.

Ку̀ркев *ф* — разновидност на Курков. Босилковци (Беленско), Русе, Кошарна (Поповско), Павликени, Трявна.

Ку̀рков *ф* — от диал. *ку̀рка* или рум. curcă 'пуйка'. Крушовене (Ореховско), Плевен, Толбухин.

Курколѝйски *ф* — от някое село с подобно име. Калояново (Пловдивско).

Куркудов *ф*. Плевен.

Курладѝнов *ф* — писмена разновидност на Корладинов. Пловдив.

Курмѐтев *ф* — разновидност на Корметов. Пловдив.

Курмѐшев *ф*. Батак.

Курмѝлев *ф* — съкрат. от Курумилев. Казанлък.

Курна̀жев *ф* — от тур. kurnaz 'хитър, лукав'; срв. Корназов. Габрово, Търново.

Ку̀рников *ф* — от *ку̀рник*. Згориград, Нефела (Врачанско), Враца.

Курнин *ф*.

Курнов *ф*. Ловеч, 1878.

Курно̀вски *ф* — от с. Курново (Врачанско). Бъркачево (Белослатинско).

Ку̀ров *ф* — вж. Куруто.

Куроджа̀ков *ф* — от диал. *курджа̀к* 'възсух'; вж. Куру-. Пловдив.

Куроджѝйски *ф* — вм. Куруджийски. Ихтиман.

Куролѝев *ф* — вм. Курулиев. Дряново.

Куропа̀ткин *ф* — прякор от името на руския генерал А. Н. Куропаткин, станал известен у нас през Руско-японската война; другаде го пишат Коропаткин. Айтос, Търново.

Куроса̀нов *ф* — от куру Асан. Габрово (гроб).

Куроянов *ф*. Берковица (външно лице).

Курт *м* — от тур. kurt 'вълк'. Н. Геров. **Куртович** *ф*. Пловдив.

Курта *ж* — женска форма срещу Курти. Ямбол, Каблешково (Поморийско), Котленско. **Куртин** *ф*. Вършец.

Куртак *м* — прякорно име от Курто, Курти. **Куртаков** *ф*. Пазарджик.

Куртан *м* — от Курт(о), Курт(и)+*ан*. **Куртанов** *ф*. Мало Конаре (Пазарджишко), Смолян, Етрополе.

Куртаров *ф* — от диал. **куртар* 'вълчар' или съкрат. от Коритаров. Толбухинско.

Курташа *пр* — от някоя местност Курташ (тур. kurttaşı 'вълчи камък'). Осиковица (Ботевградско). **Курташев** *ф*. Панагюрище, Пещера. **Курташки** *ф*. Бистрица (Софийско), Угърчин (Ловешко). **Курташин** *ф*. Стара Загора. **Курташете** род и махала в Осиковица.

Куртеза *ж* — кръстоска от Курта и Кортеза. Сливен, Каварна.

Куртезка *ж* — умалит. от Куртеза. Сливен, Ямбол.

Куртел *м* — от Курт(и)+*ел*. **Куртелов** и **Куртелев** *ф*. Охрид, 1893, Калофер, Стара Загора, Варна, Гулянци (Никополско).

Куртенко и **Куртинко** *м* — умалит. от Курти. Пловдив. **Куртенков** и **Куртинков** *ф*. Пловдив.

Куртеса *ж* — разновидност на Куртеза. Виница (Варненско).

Куртешев *ф* — може би видоизменено от Курташев. Виница (Варненско).

Курти *м* — от тур. kurt 'вълк'; срв. Вълко. Сливенско, Ямболско, Карнобатско, Каварна, Силистра. **Куртев** *ф*. Пазарджик, Стара Загора, Ямболско, Силистра.

Курто *м* — разновидност на Курти. Среща се повече у цигани. **Куртов** *ф*. Пирдоп, Панагюрище. **Куртовци** род в Церецел (Своґенско).

Куртоклиев *ф* — от някое село с подобно име. Сопот.

Куртьо *м* — разновидност на Курти. Асеновград. **Куртев** *ф*.

Куру- (тур. kuru 'сух, слаб, мършав') — първа съставна част на фамилни имена като: Курувълков, Курувълчев, Курудимов, Куруиванов, Курукънев, Курумилев, Курухубев.

Курубинов *ф* — може би вм. Карабинов. Прилеп, 1917.

Курувълков *ф* — от куру Вълко; вж. Куру-. Варна.

Курувълчев *ф* — от куру Вълчо; вж. Куру-. Варна.

Курудерелиев *ф* — от диал. *курудерелия* 'жител на с. Куру дере' (такива има три). Айтос.

Куруджиев и **Куруджийски** *ф* — писмена разновидност на Коруджиев, Коруджийски. Панагюрище, Ямбол, Добри дял (Горнооряховско).

Курудимов *ф* — от куру Димо; вж. Куру-. Варна.

Куруиванов *ф* — от куру Иван; вж. Куру-. Айтос, Стара Загора.

Курукафов *ф* — от тур. kurukafa 'суха глава'. Градец (Котленско), Сливен, Бургас.

Куруков *ф*. Стара Загора.

Курукънев *ф* — от куру Кньо; вж. Куру-. Казанлък.

Курукювлиев *ф* — от диал. *курукювлия* 'жител на с. Куру кьой (Мало Конаре, Пазарджишко)'.

Курулиев *ф* — а) от Каралиев с промяна на неударените *а* в *у*; б) от куру Илия; вж. Куру-. Дряново, 1900.

Курулчев *ф* — от прякор *Курулчо*, от Куруто (?) Старозагорско, Стара Загора.

Курумбашев *ф* — от тур. kurum 'гордост, надменност' и baş 'глава'.

Курумилев *ф* — от куру Мильо; вж. Куру-. Казанлък.

Курусански *ф* — от куру Асан; вж. Куру-. Троянско.

Куруто *пр* — вж. Куру-. Павликени. **Куров** *ф* — от нечленуваната форма. Габрово, Поповци (Габровско), Търново. **Курутов** *ф* — от членуваната форма. Айтос.

Курухубев *ф* — от куру Хубьо; вж. Куру-. Драганово (Горнооряховско).

Курчатов *ф*.

Курчо *м* — от *Куртчо, умалит. от Курти. **Курчов** *ф*. Голямо село (Казанлъшко). **Курчиев** *ф*. Казанлък.

Куршо *м* — може би нарочно видоизменено от Курчо. **Куршов** *ф*. Панагюрище, 1917.

Куршумджиев *ф* — от диал. **куршумджия* 'който лее куршуми или нещо подобно'. Варна.

Куршумов и **Куршумски** *ф* — от *куршум* (тур. kurşun), навярно в някакво преносно значение. Никопол, 1897, Ямбол, Стара Загора, Голямо Конаре (Пловдивско).

Кусе *м* — разновидност на Кусьо, Кусо. **Кусев** *ф*. Прилеп.

Кусеров *ф* — от диал. **кусер* 'къс човек. Пазарджик.

Кусигеоргев *ф* — от диал. *куси* 'къс, нисък' и Георге. Куманово, 1917.

Кусимитров *ф* — от куси Митър; вж. Кусигеоргиев. Пловдив.

Кусин *м* — от Кус(ьо), Кус(о)+*ин*. **Кусинов** *ф*. Ник. Милев.

Кусітасев *ф* — от куси Тасе; вж. Кусигеоргев. Прилеп.

Кускев *ф* — от прякор *Куськьо* 'нисичък' (?)

Кускеджиев *ф*. Русе.

Кускỳзов *ф* — от диал. *кускỳс* 'тестени зърна за ястие' (тур. kuskus). Тутракан, 1897, Пловдив.

Кỳслев *ф* — от прякор *Кỳсльо* 'нисък човек'. Шумен.

Кусню̀шев *ф* — от диал. **кусню̀ш* 'нисък човек'. Никопол.

Кỳсо *м* — успоредна форма на Кусьо с твърдо окончание. **Кỳсовски** *ф*. Търново, 1893.

Кỳсоров *ф* — разновидност на Кусеров. Костенец.

Кустев *ф*.

Кỳсьо *м* — от диал. *кус* 'къс, нисък, малък', близко по значение с Мальо, Малчо. Лопян (Ботевградско). **Кỳсев** *ф*. Лопян, Чепинци (Софийско).

Кусти̇ев *ф* — вм. Костиев.

Кỳта *ж* — а) от Курта с изпадане на *р*, както Кутьо от Куртьо; б) разновидност на Къта. Сливен, Зимница (Ямболско), Ботевград, Лопян (Ботевградско). **Кỳтин** *ф*. Белица (Разложко). **Кỳтински** *ф*. Кнежа.

Кутаров *ф* — разновидност на Куцаров (?) Толбухин.

Кỳтеков *ф* — от Кутев с вмъкнато *ек*. Плевен, Копривщица.

Кỳтелов и **Кỳтелски** *ф* — от *кỳтел* '1. чутура за кълцане сол; 2. крина, шиник; 3. малкият пръст на ръката'. Сливен, Каблешково (Поморийско), Севлиево, Данаилово (Крумовградско), Враца, Кърджали.

Кутелѝшов *ф* — от диал. **кутелѝш* 'който се навира навсякъде' (от рум. cotelici). Варна.

Кỳтен *м* — от Кут(ьо)+*ен*. **Кỳтенов** *ф*. Алфатар (Силистренско), Русе.

Кỳти *м* — от Курти с изпадане на *р*. Ямбол. **Кỳтев** *ф*. **Кутѝев** *ф*. Карнобат, Сливен.

Кỳтиков *ф* — вм. Кутеков. Казанлък.

Кутѝн *м* — от Кут(ьо)+*ин*. **Кутѝнов** *ф*. Казанлък, Пловдив, Мусомища (Гоцеделчевско).

Кутѝнко *м* — умалит. от Кутин. **Кутѝнков** *ф*. Пловдив.

Кутѝнчо *м* — умалит. от Кутин. **Кутѝнчев** *ф*. Русе, Търново, Долен (Пазарджишко).

Кутѝрчев *ф* — разновидност на Котирчьов. Банско.

Кỳтлев и **Кỳтлов** *ф* — от диал. *кỳтле*, *кỳтел* '1. малкият пръст на ръката; прен. най-малкият син в семейството'. Малкотърновско, Грудово, Бериево (Севлиевско), Белица (Разложко), Пловдив.

Кутмàнов *ф* — съкрат. от Кутоманов. Пловдив, Варна.

Кỳто *м* — а) успоредна форма на Кутьо с твърдо окончание; б) от Курто с изпаднало *р* или разновидност на Къто. Копривщица. **Кỳтов** *ф*. Кула, Червен брег. **Кỳтовски** *ф*. Разлива (Ботевградско).

Кутомàнов *ф*. Пловдив.

Кỳтра *пр*. (Гицка Илиева Кутра, Русе, 1896).

Кутрàнски *ф* — от Кутрянски със затвърдяло *р*. Оряхово (Асеновградско).

Кỳтрев *ф* — а) от диал. *кỳтри* 'клет, злочест'; срв. Злочестиев; б) от диал. *кỳтре*; вж. Кутров.

Кỳтренски *ф* — навярно от същия произход с Кутрев или Кутрански. Велинград.

Кутриянски и **Кутрянски** *ф* — от прякор *Кутр(и)ян* 'който употребява диалектната дума *кỳтри*'; вж. Кутрев. Пловдив.

Кỳтров и **Кỳтровски** *ф* — от диал. *кỳтро* 'малкият пръст на ръката; прен. най-малкият син в семейството'; срв. Кутлов. Пловдив, Беглеж (Плевенско).

Кутỳл *м* — от Кут(ьо)+*ул* или вм. Котул. **Кутỳлов** и **Кутỳлев** *ф*. Казанлък, Твърдица (Сливенско), Сливен, Плевен.

Кутỳш *м* — от Кут(ьо)+*уш*. **Кутỳшев** *ф*. Пловдив.

Кỳтьо *м* — от Куртьо, Курти с изпадане на *р*. Айтос, Сливен. **Кỳтев** *ф*. Айтос, Котленско, Сливен, Стара Загора. **Кỳтевски** *ф*. Гложене (Тетевенско), Бояна (Софийско).

Кутя̀н *м* — от Куть(о)+*ан*. **Кутя̀нов** *ф*. Ивайловград, Кърджали.

Кỳфарджиев и **Кỳфарджийски** *ф* — от диал. *кỳфарджия* 'който пътува с купешки куфар, а не с торба' (различно от Кофарджиев). Самоков.

Кỳфаров *ф* — от *кỳфар*, близко по значение с Куфарджиев. Варна, Пловдив.

Кỳфев и **Кỳфов** *ф* — от гр. κοῦφος 'празен, несериозен' или от κουφός 'глух'. Пловдив.

Кỳфраджийски *ф* — от Куфарджийски с премет на *ар* в *ра*. Черни Вит (Тетевенско).

Кухелов *ф* — от диал. **кухел* 'несериозен човек' (от гр. κοῦφος). Търново.

Кỳхтев *ф* — от прякор *Кỳхтьо*; вж. Кухелов. Пловдив.

Кухчѝев *ф* — от Кушчиев с преход на *шч* в *хч*. Брезово (Пловдивско).

Кỳца *ж* — от Кута с друго окончание или женска форма срещу Куцьо, Куцо. Тръстеник (Плевенско), Плевен, 1905.

Куцàки *м* — от Костаки с редукция на *о* и преход на *ст* в *ц*. **Куцàкиев** *ф*. Варна.

Куцàков *ф* — от диал. **куцàк* 'куц човек'; срв. Топалов. Станкедимитровско.

Кỳцалов *ф* — може би вм. Куцаров. Пловдив.

Куцàнски *ф* — от диал. **куцàн*; вж. Куцаков. Миланово (Свогенско).

Кỳцар[1] *м* — от диал. **кỳцар* 'куц човек' — а) предпазно име: нека наимеда е куц, та човекът да е здрав; срв. Сипана, Сипко, Дупчан; б) защитно име: да

бъде макар и куц, но да ни е жив; срв. пословицата „Страдна майка рада и на сляпо дете"; в) разширено от Куцьо, Куцо. Карнобат, Карнобатско, Айтоско, Бургас, Омуртаг, Шумен. **Ку̀царов** *ф.* Карнобат, Карнобатско, Айтоско, Омуртаг, Шумен, Търговище, Силистренско, Горнооряховско.

Ку̀царски *ф.* Абланица (Ловешко).

Ку̀цар² *пр* — от диал. *ку̀цар; вж. Куцар¹. Елена, 1852.

Ку̀цел *м* — от Куц(ьо)+*ел*. **Ку̀целов** *ф.* Варна.

Ку̀цен *м* — от Куц(ьо)+*ен*. **Ку̀ценов** *ф.* Русе.

Ку̀цер *м* — разновидност на Куцар¹. **Ку̀церов** *ф.* Берковица.

Куцидѝмов *ф* — от куция Димо. Сопот, 1917, Пловдив.

Куцѝл *м* — от Куц(ьо)+*ил*. **Куцѝлов** *ф.* Каварна, Дряново, Кюстенджа.

Куцѝн *м* — от Куц(ьо)+*ин*. **Куцѝнов** *ф.* Русе.

Ку̀цият *пр* — от *куц*. Сопот, 1900.

Ку̀цко *м* — умалит. от Куцьо. **Ку̀цков** *ф.* Устово (Смолянско), Кърджали, Пловдив.

Куцмѝнчев *ф* — от куц Минчо. Лясковец.

Ку̀цо *м* — успоредна форма на Куцьо с твърдо окончание. **Ку̀цов** *ф.* Юделник (Русенско). **Ку̀цовски** *ф.* Пазарджик. **Ку̀цоглу** *ф* — с турско -*оглу*. Пловдив.

Куцу̀ков *ф* — от *куцу̀к-куцу̀к* 'междум. за куцане'. Пловдив.

Ку̀цьо *м* — разновидност на Кусьо или от старинно *куц* 'късичък, дребен'. **Ку̀цев** *ф.* Твърдица (Сливенско), Куклен (Асеновградско), Шумен, Черквица (Никополско). **Ку̀цеолу** *ф* — с турско -*оглу*. Търговище.

Кучѝев *ф* — от диал. *кочѝя* 'покрита кола' или от Кухчиев с изпаднало *х*. Самоков (от Кукуш).

Кучѝлов *ф* — вм. Кочилов. Варна.

Кучѝнов *ф* — вм. Кочинов. Маломир (Ямболско).

Кучишлѝев *ф* — от с. Кочашлии (Старозагорско или Поповско). Търново.

Кучка̀н *м* — защитно име: при обредно подхвърляне на новороденото най-напред минала и го помирисала кучка; срв. Песан, Крава. Търновско.

Кучка̀ров *ф* — от *кучка̀р* 'любител на кучета'. Лесичево (Пазарджишко), Самоков.

Ку̀чкини род — от *ку̀чка*. Зидарци (Радомирско).

Ку̀чко *м* — умалит. от Кучо. **Ку̀чков** *ф.* Крета (Врачанско), Мездра, Мъглиж, Ягода (Казанлъшко), Казанлък, Айтос, Севлиево.

Кучкодѐров *ф* — от диал. *кучкодѐр* 'който дере кучета'. Прибой (Радомирско).

Кучмо̀в *ф* — от тур. koşma 'оплождане на животни'. Елин Пелин, Смолян.

Ку̀чо *м* — а) от Кунчо с изпадане на *н*, както Дичо и Динчо, Мичо и Минчо, Печо и Пенчо; б) защитно име; вж. Кучкан. Дренов (Ловешко), Згальово, Тръстеник (Плевенско), Плевен. **Ку̀чев** *ф.* Ловешко, Плевенско. **Ку̀чевски** *ф.* Плевен.

Ку̀ша *ж* — женска форма срещу Кушо. Свищов, 1888, Етрополе (там го смятат за видоизменено от Кръстана).

Кушаджѝев *ф* — от Ко̀шаджиев с изместено ударение. Пловдив.

Куша̀н *м* — от Куш(о)+*ан*. **Куша̀нов** *ф.* Плевен.

Кушвалиев и **Кушевалиев** *ф* — видоизменено от Кукушлиев. Кукуш, 1905.

Кушелиев *ф* — съкрат. от Кушевалиев.

Кушелов *ф* — разновидност на Кошелов. Пловдив.

Кушѝн *м* — от Куш(о)+*ин*. **Кушѝнов** *ф.* Плевен.

Кушкѝев *ф* — от диал. *кушкѝя* '1. плах, страхлив; 2. който лесно се буди от сън; 3. схватлив' (от тур. kuşku). Бяла (Сливенско), Сливен, Стара Загора.

Ку̀шко *м* — умалит. от Кушо. **Ку̀шков** *ф.* Плевен, Разград.

Ку̀шлев (и **Ку̀шлов**) *ф* — от диал. *Ку̀шльо*, прякор на още некръстено дете. Русе, Севлиево, Казанлък, Розово (Брациговско), Ракитово (Велинградско), Банско, Кърджали.

Ку̀шо *м* — от Кусьо или Кучо, Куцьо, Куньо, Кутьо с друго окончание, както Гешо, Гечо, Гецо, Гето, Гено, Мишо, Мичо, Мицо, Мино. **Ку̀шев** *ф.* Никопол, Пордим (Плевенско), Поликраище (Горнооряховско), Клисура (Карловско), Чирпан, Ямбол, Радомир, Грашица (Кюстендилско), Велес. **Ку̀шовски** *ф.*

Кушовалиев *ф* — вм. Кушевалиев.

Кушчѝев *ф* — от диал. **кушчѝя* '1. някогашен соколар; 2. който отглежда и продава пойни птички' (тур. kuşçu).

Ку̀шчо *м* — умалит. от Кушо. **Ку̀шчев** *ф.* Русе.

Кущ *ф.* (Спаска С. Кущ, Флора А. Кущ). **Ку̀щов** *ф.*

Ку̀щеров *ф* — разновидност на Кущирев. Варна.

Кущѝев *ф* — разновидност на Кушчиев.

Кущина̀ров *ф.* Пловдив.

Ку̀щирев *ф* — от местност Куш чаир.

Куюджиклѝев *ф* — от диал. *куюджиклѝя* 'жител на с. Куюджук (Варненско)'. Варна.

Куюмджѝев и **Куюмджѝйски** *ф* — от диал. *куюмджия* 'златар' (тур. kuyumcu).

Кшена̀ки *м* — разновидност на Ксенаки. Виница (Варненско).

Къвръ̀ков *ф* — писмена разновидност на Кавръков. Айтос, 1893.

Къвӱр *м*. Троянско.

Къдѐлков *ф* — от *къдѐлка* (може би имал голяма брада); срв. Къжелков. Лясковец, Русе.

Къдра *ж* — пожелателно име: да има къдрава коса; срв. Згура. Болярци (Асеновградско). **Къдрински** *ф*.

Къдрѝн *м* — от Къдр(ьо)+*ин*. **Къдрѝнов** и **Къдрѝнски** *ф*.

Къдрьо *м* — пожелателно име: да има къдрава коса; срв. Згуро. **Къдрев** *ф*. Стара Загора, Търново, Русе, Провадийско, Белослатинско.

Къжелков *ф* — от прякор *Къ̀желко* (може би имал брадичка като *къжел* 'заострена къделя от конопен дреб'); срв. Къделков. Лясковец.

Къжелов *ф* — разновидност на Къжелков. Стара Загора.

Къжито *пр* — от диал. **къ̀жо* 'недорасъл, запечен човек'. Чирпан.

Къйджѝев *ф* — писмена разновидност на Кайджиев. Шумен.

Къйджѝков *ф* — писмена разновидност на Кайджиков. Русе.

Къкев и **Къков** *ф* — от Кърков с изпаднало *р*. Пловдив, 1900, 1949.

Къкрѝнски *ф* — от с. Къкрина (Ловешко).

Кълбов *ф* — от прякор *Къ̀лбото* (?) Пловдив, Варна.

Кълва̀чев и **Кълва̀чов** *ф* — от птицата *кълва̀ч*. Котел, 1893, Казанлък, Пещера, Асеновград, Патaленица, Црънча (Пазарджишко), Пазарджик, Дорково (Велинградско).

Кълда̀рев *ф* — писмена разновидност на Калдарев. Тутракан.

Кълдаръмов *ф* — вм. Калдърмов.

Кълнӧв *ф* — от *кълна̀* (навярно кълнял като жена, а не псувал като мъж). Стара Загора.

Кълнъ̀ков *ф* — може би от Кънлъков с пpемет на *нл* в *лн*. Шумен, Русе.

Къ̀ло *м* — успоредна форма на Кълъо с твърдо окончание. **Кълов** *ф*. Згориград (Врачанско), Враца, Варна.

Кълцев *ф*.

Кълчеклѝев *ф* — от с. Кълъч кьой (Варненско). Виница (Варненско).

Кълчѝшков *ф* — писмена разновидност на Калчишков. Лясковец, Паскалевец (Търновско), Сливен.

Кълчо *м* — умалит. от Кальо. **Кълчев** *ф*. Писанец (Русенско).

Кълъо *м* — от Калин с отмет на ударението върху редуцираното *а*. Тетевен, Петърница (Плевенско). **Кълъов** *ф*. Пирдоп, 1867. **Кълев** *ф*. Карлово, Пловдив.

Къна *ж* — съкрат. от Кръстина или женска форма от Кънъо. На разни места, главно СИзБ. **Кънин** *ф*. Враца. **Кънински** *ф*.

Кънѐлиев *ф* — навярно вм. Каналев.

Кънда *ж* — от Къна с вмъкнато *д*. **Кѝндински** *ф*. Кнежа.

Къндалов *ф* — може би вм. Кънделов. Расово (Ломско).

Кънделъ *м* — от Кънд(ьо)+*ел*. **Кънделов** *ф*. Бургас.

Кънды̀о *м* — от Кънъо с вмъкнато *д*. **Кънлев** *ф*. Сухиндол, Лисец (Ловешко), Самоводене (Търновско), Русе, Варна, Пловдив, Брягово (Първомайско), Граница (Кюстендилско), Видинско.

Къне *м* — югозападна форма на Кънъо. Софийско. **Кънев** *ф*.

Кънка *ж* — умалит. от Къна. Нова Загора, Толбухин.

Кънко *м* — умалит. от Кънъо. **Кънков** *ф*.

Кънлъков *ф* — от диал. *канлъ̀к* 'данък за заклан добитък' (тур. kanlık). Шумен.

Къно *м* — успоредна форма на Кънъо с твърдо окончание. Червен бряг, Сваленик (Русенско). **Кънов** *ф*. Златица.

Кънто *м* — от Къно с вмъкнато *т*. **Кънтов** *ф*. Патриарх Евтимово (Асеновградско).

Кънтьо *м* — от Кънъо с вмъкнато *т*. **Кънтев** *ф*. Пловдив.

Кънча̀шки *ф*.

Кънчел *м* — от Кънч(о)+*ел*. **Кънчелов** *ф*. Алфатар (Силистренско).

Кънчо *м* — умалит. от Кънъо или направо от Кръстьо. На разни места из страната. **Кънчев**, **Кънчов** и **Кънчовски** *ф*.

Кънъо *м* — видоизменено от Кръстьо. На разни места из страната. **Кънев** *ф*.

Къпѝнов *ф* — вж. Капинов.

Къпънъ̀ков *ф* — от диал. *къпънъ̀к* 'нещо във връзка с *къпъна̀* (теглилка)'. Долно Камарци (Пирдопско).

Кърба̀шев *ф* — съкрат. от Карабашев. Хърсово (Новопазарско), Разград.

Кърджалиев и **Кърджалийски** *ф* — от прякор *Къ̀рджалията* или от град Кърджали. Пловдив, Голямо Конаре (Пловдивско), Казанлък, Русе.

Къpджа̀нов *ф* — съкрат. от Караджанов.

Кърджѝев и **Кърджѝйски** *ф* — от диал. *къ̀рджия* 'търговец по панаири' (от тур. kır). Арбанаси (Търновско), Шумен, Варна.

Кърджѝлов *ф* — от тур. kırçıl 'с прошарена коса или с бели петна'. Кесарево (Горнооряховско), Малък чифлик (Търновско), Русе, Казанлък, Дрянковец (Айтоско), Каблешково (Поморийско).

Кърджо *м* — от Кържо с преход на *ж* в *дж*. **Кърджев** *ф*. Грудовско.

Кържа *ж* — женска форма от Кържо. **Кържин** *ф*. Белоградчик.

Кържа̀лов *ф* — може би разновидност на Кърджанов. Дебърско.

Кържа̀н *м* — от Кърж(о)+*ан*. **Кържа̀нов** *ф*. Конска (Брезнишко), Панагюрище.

Кържѝлов *ф* — вм. Кърджилов. Павликени, Каварна, Ямбол.

Кѝржо *м* — видоизменено от Кръстьо. **Кѝржов** и **Кѝржев** *ф.* Виноградец (Пазарджишко), Ихтиман, Дерманци (Луковитско), Бояна (Софийско).

Къркадàков *ф* — писмена разновидност на Каркадаков. Поморие.

Къркалàнов *ф* — разновидност на Кържеланов. Свиленград.

Къркалѝков *ф* — писмена разновидност на Каркаликов.

Къркалѝчев *ф* — от тур. kırk alıcı 'който получава от 40 места, много'. Свиленград.

Кѝркàлски *ф* — от диал. *кърка̀ло* 'пияница'. Враца.

Къркàчев *ф* — от *кърка̀ч* 'пияница'; срв. Кръкачки. Самоков.

Кѝркев *ф* — от тур. kırk keyf '40 (дена) кеф' — според семеен спомен: бил даскал и като получел годишна заплата, по 40 дена пиел и си гледал кефа. Карлово, Пловдив.

Кѝркел *м* — прякорно име от Кръстьо. Челопеч (Пирдопско). **Кѝркелов** *ф.* Стара Загора.

Къркелàнов *ф* — от тур. kırk yalan '40 лъжи' — много лъжел. Асеновградско, Пловдив, Пазарджик, Чирпан, Търново, Лясковец, Русе, Долно Камарци, Мирково (Пирдопско).

Къркеселѝев *ф* — от тур. kırk keseli 'който има 40 кесии, много богат'; срв. Юскеселиев. Пловдив.

Къркилàнов и **Къркилянов** *ф* — разновидност на Къркеланов. Казанлък.

Къркли̇йски *ф.*

Къркли̇сѝйски *ф* — от град Кърк клисе (Лозенград).

Кѝрков *ф* — може би нарочно видоизменено от Къркеланов. Русе, Басарбово (Русенско), Алфатар (Силистренско), Шумен, Казанлък.

Къркѝмов *ф* — писмена разновидност на Каркъмов.

Къркялàнов *ф* — вм. Къркеланов.

Кърлебàнов *ф* — от диал, **кърлеба̀н* 'който се кърлеба, люлее, клати'. Петърч (Софийско), 1917.

Кѝрлежов *ф* — от прякор *Кѝрлежа.* Стара Загора, Тутракан.

Кѝрлешев *ф* — разновидност на Кърлежов. Казанлък.

Кѝрлешков *ф* — разновидност на Кърлежов и Кърлешев. Енина (Казанлъшко), Стара Загора, Тутракан.

Кърлѝков *ф* — правописна разновидност на Карликов. Севлиево.

Кѝрлю *м* — успоредна форма на Кърльо с твърдо окончание. **Кѝрлюв** *ф.* Враца.

Кѝрльо *м* — видоизменено от Кръстьо. Вършец. **Кѝрлев** *ф.* Вършец, Ихтиман, Балша (Софийско), Банско.

Кърмàзов *ф* — разновидност на Кармузов или Кърмъзов. Дряново, Новопазарско, Благоевградско.

Кърмàков *ф* — от тур. kırma 'сънипан'. Малък чифлик (Търновско). Варна.

Кърмàчов *ф* — от диал. *кърма̀ч* 'кормчия на лодка'. Лом, 1893.

Кърмов *ф* — от тур. kırma; вж. Кърмаков. Пещера, Пазарджик, Ягодово (Пловдивско).

Кърмузлѝйски *ф* — от диал. **кърмузлѝя* 'червен като кърмъз'. Кула.

Кърмъзов *ф* — от тур. kırmızı 'червен'. Пловдив, Варна.

Кърнàков *ф* — от диал. *карна̀к* 'карначе'. Варна.

Кърнàчев и **Кърнàчов** *ф* — вм. Карначов Лом, 1897.

Кърнèшков *ф* — от диал. **карнѐшко* 'любител на месо' (от рум. carne 'месо'). Тутракан.

Кърнѝчев *ф* — може би от кара Ничо.

Кърнолски *ф* — от с. Кърнол (Кюстендилско).

Кѝрньо *м* — видоизменено от Кръстьо. **Кѝрнев** *ф.* Павликени, Русе. **Кѝрниев** *ф.* Русе.

Кѝров *ф* — от прякор *Кара̀та* „черния" с отмет на ударението и изясняване на редуцираното *а* в *ъ*. Казанлък.

Кърпàров *ф* — от диал. **кърпа̀р* 'кърпач'. Златица, Панагюрище.

Кърпàчев *ф* — от *кърпа̀ч.* Калофер, Ловеч, Плевен, Кюстендил, Банско, Гоце Делчев.

Кѝрпелов *ф* — от диал. *кѝрпел* 'късо въздебело дърво (обикн. за бой)'. Каравелово (Карловско).

Кърпѝшов *ф.* Етрополе (албанец).

Кѝрпов *ф* — от *кѝрпа* или съкрат. от Кърпаров. Пловдив.

Къртàков *ф* — може би от кара Тако. Плаково (Търновско).

Кѝртиков *ф* — от Къртов, Къртев с вмъкнато *ик.* Елхово, 1906.

Къртѝпънов *ф* — от диал. **кърти̇пън* 'който кърти пънове'. Русе.

Къртѝчев *ф* — от диал. *кърти̇ца* 'настоятелен, упорит човек'. Новаково (Асеновградско).

Кѝрто *м* — видоизменено от Кръстьо. **Кѝртов** *ф.* Варна, Шумен. **Кѝртовски** *ф.*

Къртỳнов *ф* — разновидност на Кратунов. Казанлък, Търново.

Кѝртьо *м* — видоизменено от Кръстьо. **Кѝртев** *ф.* Карнобат, Чирпан, Кричим, Бальново (Станкедимитровско). **Кѝртевски** *ф.*

Кърцàнов *ф* — може би от кара Цано.

Кърцелянски *ф* — може би видоизменено от Къркеланов. Орехово.

Кѝрцо *м*, **Кѝрцов** *ф* — вм. Кръцо, Кръцов. Враца.

Кърчан *м* — видоизменено от Корчан или от Кръстан. **Кърчанов** *ф.* Иваняне (Софийско).

Кърчин *м* — от Кърч(о)+*ин.* **Кърчинов** *ф.* Пазарджик, 1917. **Кърчински** *ф.* Гагаля (Русенско).

Кърчо *м* — видоизменено от Кръстьо. **Кърчев** *ф.* Горна Оряховица, Поликраище (Горнооряховско), Белене (Свищовско), Никополско, Ореховско, Плевен, Мирово (Чирпанско), Пловдив, Избегли (Асеновградско). **Кърчовски** *ф.* Велинград, Кичевско.

Кърчоков *ф.* Бяла (Варненско).

Кършаков *ф.* Косенец (Македония), Казанлък, Стара Загора, Търговище, Варна.

Кършалъков *ф* — писмена разновидност на Каршалъков.

Кършан *м* — от Кърш(о)+*ан.* **Кършанов** *ф.* Чирпан, Стара Загора.

Кършел *м* — от Кърш(о)+*ел.* **Кършелов** *ф.* Варна.

Кърши *ж.* Виница (Варненско) — гагаузка.

Кършибрадов *ф* — имал голяма брада и като говорел, я „разкършвал". Стара Загора.

Кършигоров *ф* — от прякор *Кършигора* 'много буен човек'. Плевен, 1900, 1940.

Кършийски *ф* — от тур. karşı 'насрещен, противоположен'. Берковица.

Кършиков *ф* — от Кършев с вмъкнато *ик.*

Кършо *м* — видоизменено от Кръстьо, разновидност на Кърчо, Кърцо. **Кършов** *ф.* Елена, 1893. **Кършев** *ф.* Елена, Сливен, Панагюрско. **Кършовски** *ф.* Елена, 1860, Провадия, 1879.

Кършул *м* — от Кърш(о)+*ул.* **Кършулев** *ф.*

Кършутски *ф.* Куманово.

Кknown *ф* — от диал. *каръкчия* 'който намества счупени кости и изкълчени стави, костоправ' (тур. kırıkçı).

Късаиванов *ф* — от тур. kısa 'нисък' и Иван. Варна.

Късанов *ф* — от диал. **късан* 'нисък човек' (от тур. kısa). Лехчево (Михайловградско).

Късапетров *ф* — от къса Петър; вж. Късаиванов. Варна.

Късев *ф* — от прякор *Късьо* 'нисък човек'; срв. Кърслев. Търново, Горнооряховско, Калофер, Сопот, Сливен, Пловдив, Ковачевица (Гоцеделчевско).

Късигьорев *ф* — от късия Гьоре. Чирпан.

Късканджиев *ф* — от диал. *късканджия* '1. ревнивец; 2. завистник' (тур. kıskancı).

退скатийски *ф* — писмена разновидност на Каскатийски. Долно Камарци (Пирдопско).

Къскин *ф.* Багренци (Кюстендилско).

Късколев *ф* — от късия Кольо. Пловдив.

Къслев и **Късльов** *ф* — от прякор *Късльо* 'нисък човек'; срв. Късев. Белотинци, Стубел (Михайловградско), Пловдив. **Късльовски** *ф*

Късмарийкин *ф,* мн. ч. **Късимарийкини** — от късата Марийка. Брезово (Пловдивско).

Късметлийски *ф* — от диал. *късметлия* 'щастлив, честит' (ар.-тур. kismetli). Чомаковци (Белослатинско).

Късметов и **Късметски** *ф* — от *късмет* 'щастие' (ар.-тур. kısmet). Казанлък, Кюстендил (гроб), Скравена (Ботевградско).

Къснеделчев *ф* — от къс(ия) Неделчо. Русе.

Късовски *ф* — от прякор *Късо;* срв. Късев, или от с. Късовци (Дряновско). Кнежа.

Късоглед *ф* — от *късоглед.* Русе, 1893. **Късогледов** *ф.* Русе, 1897.

Късцанев *ф* — от късия Цаньо. Лясковец, Шумен (според семеен спомен бил много висок и иронично му казвали „късия").

Късчийски *ф* — разновидност на Касчиев. Алфатар (Силистренско).

Късъров *ф* — писмена разновидност на Касъров.

Къта *ж* — женска форма от Къто. Кален (Врачанско), Враца, Тученица (Плевенско), Брезнишко.

Кътан *м* — видоизменено от Кръстан **Кътанов** *ф.*

Къте *м* — западна форма на Къто. Софийско. **Кътев** *ф.*

Кътена *ж* — разновидност на Катина. Панчарево, 1892, Горубляне, 1902 (Софийско).

Кътилов *ф* — вж. Катил. Русе.

Кътка *ж* — умалит. от Къта. Търнава (Белослатинско).

Кътников и **Кътнишки** *ф* — от диал. **кътник* 'който си стои в къта, не общува с хората'. Габрово, Благоевград.

Къто *м* — видоизменено от Кръсто. Белослатинско, Софийско. **Кътов** *ф.* Белослатинско, Врачанско, Етрополе, Бяга (Пещерско). **Кътовски** *ф.* Койнаре (Белослатинско).

Кътьо *м* — видоизменено от Кръстьо. Трявна. **Кътев** *ф.* Трявна, Разградско.

Къца *ж* — женска форма от Къцо. Баница (Врачанско).

Къцан *м* — от Къц(о)+*ан.* **Къцанов** *ф.* Сливница.

Къцарков *ф* — разновидност на Кацърков. Лясковец.

Къце *м* — югозападна форма на Къцо. **Къцев** *ф.* Кюстендил.

Къцел *м* — от Къц(о)+*ел.* **Къцелски** *ф.* Лозен (Софийско).

Къцо *м* — галена форма от Кръстьо. **Къцов** *ф*.

Къча *ж* — женска форма от Кънчо. Белоградчишко, Търговище. **Кьчин** *ф*.

Кьчо *м* — видоизменено от Кръстьо, успоредна форма на Кънчо, Късто, Къцо, Къшо. Мездра, Червен брег, Видин. **Кьчев** и **Кьчов** *ф*. Видин, Михайловградско, Белослатинско, Плевенско, Лясковец, Пещера.

Къшаков *ф*. Казанлък.

Къшканов *ф*.

Къшлов *ф* — от диал. *кьшла* 'зимна кошара за овце' (тур. kışla). Бургас.

Къшо *м* — успоредна форма на Късто, Кьчо, Къцо. Лозен (Софийско). **Къшев** и **Кьшов** *ф*. Лозен, Драговищица (Софийско)

Къшъмов *ф* — писмена разновидност на Кашъмов. Самоков.

Кьойбашиев *ф* — от диал. *кьойбашия* 'селски първенец' (тур. köybaşı). Калофер, Пловдив.

Кьойбашин и **Кьойбашинов** *ф* — разновидност на Кьойбашиев. Локорско (Софийско).

Кьокаров *ф* — от диал. **кьокар* 'лозар' (от тур. kök 'корен'). Граница (Кюстендилско).

Кьокбашиев *ф* — от диал. **кьокбашия* 'родоначалник' (тур. kökbasi). Елхово (Казанлъшко).

Кьолиев *ф* — вм. *Кьойлиев; вж. Кювлиев. Драганово (Горнооряховско).

Кьолов *ф*.

Кьолофарски *ф* — писмена разновидност на Кюлуфарски. Берковица.

Кьомеров *ф* — навярно вм. Кемеров.

Кьонков *ф*. Пловдив.

Кьонтов *ф*. Скравена (Ботевградско).

Кьопекчиев *ф* — от тур. köpekçi 'кучкар'. Разград, 1917.

Кьопчов *ф* — от прякор *Кьопчо* 'куц човек'. Скравена (Ботевградско).

Кьор- (тур. kör 'сляп') — първа съставна част на фамилни имена като: Кьорангелов, Кьоратанасов, Кьордобрев, Кьоркостов, Кьормишев, Кьорпеев, Кьорхристов.

Кьоравски *ф* — от прякор *Кьоравия*; вж. Кьор-. Пчеларово (Кърджалийско).

Кьорангелов *ф* — от кьор Ангел; вж. Кьор-. Русе.

Кьоратанасов *ф* — от кьор Атанас; вж. Кьор-. Атолово (Ямболско).

Кьоргосов *ф* — от диал. **кьоргос* 'неблагодарен' (тур. körgözlü). Казанлък.

Кьордобрев *ф* — от кьор Добри; вж. Кьор-. Брезово (Пловдивско).

Кьордев и **Кьордов** *ф*. Севлиевско.

Кьорев, Кьоревски и **Кьоровски** *ф* — от *кьорав, кьор*. Самоводене (Търновско), Пловдив.

Кьорколовци род — от кьор Коло; вж. Кьор-. Липница (Ботевградско).

Кьоркостов *ф* — от кьор Коста; вж. Кьор-. Пасарел (Самоковско).

Кьормишев *ф* — от кьор Мишо; вж. Кьор-. (Бащата, р. 1909, се пише Кьормишев, синът, р. 1938 — само Мишев).

Кьорпанов *ф* — разновидност на Кюрпанов.

Кьорпеев *ф* — от кьор Пейо; вж. Кьор-. Русе

Кьорхристов *ф* — от кьор Христо; вж. Кьор-. Русе, Казанлък.

Кьорчев *ф* — от прякор Кьорчо; вж. Кьор-. Лясковец, Търново, Шумен, Варна.

Кьоса[1] и **Кьосе** *м*. Н. Геров.

Кьоса[2] *пр* — от диал. *кьос* 'птица кос' — обичал да си свирука с уста. Ботевград, Трудовец (Ботевградско). **Кьосов** и **Кьосовски** *ф*. Ботевградско, Враца, Кнежа, Ореховско.

Кьосашки *ф* — от диал. *кьосак* 'кьосав мъж'. Кула, Орехово.

Кьосев *ф* — от *кьосе* 'мъж, на когото не растат мустаци и брада' (пер.-тур. köse). Панагюрище, Пловдивско, Каварна, Северна Добруджа.

Кьосеиванов *ф* — от кьосе Иван; вж. Кьосев. Пещера, Варна.

Кьосеилиев *ф* — от кьосе Илия; вж. Кьосев.

Кьосекиров *ф* — от кьосе Киро; вж. Кьосев. Казанлък, Стара Загора.

Кьосенски *ф* — от някое село с *кьосе* в името (такива има десетина). Пирот.

Кьослев *ф* — от диал. *кьосле* 'малко кьосе' или от тур. kösele 'дебела кожа, гьон'. Брацигово.

Кьостебеков *ф* — от тур. köstebek 'къртица'. Шумен, Русе, Плевен.

Кьофкаров *ф* — по-далечна разновидност на Кьофторов. София, 1908, Прилеп, 1917.

Кьофтаров *ф* — разновидност на Кьофторов. Пазарджик.

Кьофторов и **Кьофторски** *ф* — видоизменено от пер.-тур. köftehor 'измамник, самохвалко'. Костенец.

Кьошев *ф* — от *кьоше* '1. ъгъл; 2. уединено място' (пер.-тур. köşe). Габрово, 1900, Плевен (от Македония).

Кювлиев *ф* — от диал. *кювлия* 'селянин' (тур. köylü). Хасково, Сливен, Пловдив, Габрово.

Кюзов *ф* — от тур. küz 'гореща пепел, спуза'. Церова кория (Търновско).

Кюков и **Кюковски** *ф* — от диал. *кюк, кюковец* 'птица по мочурищата'. Кремена, Руска Бела (Врачанско), Бела Слатина, Борован (Белослатинско), Рогозен (Ореховско).

Кюкюров *ф* — от диал. **кюкюр* 'птица кюк'. Бърдарски геран (Белослатинско).

Кю̀ла *ж* — може би видоизменено от Кула. **Кю̀лин** *ф.* Трънско, Чипровци (Берковско).

Кюла̀вски *ф* — от *кюла̀ф*; вж. Кюлявков. Русе.

Кюлафлѝев и **Кюлафлѝйски** *ф* — от диал. *кюлафлѝя* 'който носи кюлаф' (пер.-тур. külâhli). Мирково (Пирдопско).

Кюлбаса̀нов *ф* — от тур. kül basan 'който гази из пепелта' (?) Русе.

Кюлджѝев *ф* — от диал. *кюлджѝя* 'който събира и продава дървена пепел за сапун' (тур. külcü); вж. Пепелджийски. Беброво, (Еленско), Поповско.

Кюлев и **Кюльо̀вски** *ф* — може би от рум. chiul 'изиграване, измама'. Търговище, Благоевградско.

Кюлѐвчалиев *ф* — от диал. *кюлѐвчалия* 'жител на с. Кюлевча (Шуменско). Шумен.

Кю̀леров *ф* — навярно във връзка с тур. kül 'пепел' или с Кюлев. Търговище.

Кю̀лтин *ф.* Згориград (Врачанско), Миланово (Свогенско).

Кю̀лтов *ф.* Медковец (Врачанско), Враца.

Кюлу̀мов *ф.* Ярлово (Самоковско), Ресен (Македония.)

Кюлуфа̀рски *ф* — от диал. *кюлуфа̀р* 'качулата чучулига'. Вършец.

Кюлханов *ф* — от диал. *кюлханѐ* 'шмекер, негодник' (пер.-тур. külhani). Маданско.

Кю̀люмов *ф* — разновидност на Кюлумов. Ксанти, 1917.

Кю̀люрев и **Кю̀люров** *ф* — разновидност на Кюлеров. Шумен.

Кюля̀вков *ф* — от прякор *Кюля̀фко* 'който носи кюляф' (пер.-тур. külâh 'островърха шапка'. Кюстендил.

Кюляков *ф.* Шумен.

Кюмурджѝев *ф* — разновидност на Кюмюрджиев. Чепинци (Софийско), Бургас.

Кюмюрджѝев и **Кюмюрджѝйски** *ф* — от диал. *кюмюрджѝя* 'въглищар' (тур. kömürcü). Стара Загора, Бургас, Алфатар (Силистренско).

Кю̀мюрев и **Кю̀мюров** *ф* — навярно съкрат. от Кюмюрджиев. Стара Загора, Исперихско, Враца.

Кюнелийски *ф.* Пловдив.

Кю̀но *пр* — от диал. *кюн* 'кюнец, кюнк'(?) Кюстендил, 1879. **Кю̀нѐто** *пр.* Ботевград, Трудовец (Ботевградско.

Кюпев *ф* — от тур. küpe 'обеца'; срв. Обецанов. Кюстендил.

Кюпелѝев и **Кюпелѝйски** *ф* — от диал. **кюпелѝя* '(мъж), който носи обеца' (тур. küpeli). Варна, Живково (Ихтиманско).

Кю̀пов *ф* — от прякор *Кю̀па* (нисък и дебел като делва, като кюп); срв. Стъпов. Станке Димитров, Пловдив.

Кюприбашиев *ф* — разновидност на Кюпрюбашиев.

Кюпрю̀башиев *ф* — от тур. köprübaşında 'при големия мост' — къщата или дюкянът му бил срещу големия мост. Беброво (Еленско).

Кю̀ра *ж*—съкрат. от Кюрана. Ник. Милев.

Кюра̀н *м* — видоизменено от Киран. Разград, Русе, Никопол. **Кюра̀нов** *ф.* Разград, Русе

Кюра̀на *ж* — женска форма от Кюран. Никопол.

Кю̀рдеков *ф* — от Кюрдов с вмъкнато *ек.* Пловдив.

Кю̀рдов *ф* — от народностно име *кюрд.* Луковит.

Кюрекчѝев *ф* — от тур. kürekçi 'който прави лопати'. Пазарджик.

Кюркѝев *ф* — видоизменено от Кюркчиев. Луковит.

Кюркчѝев и **Кюркчѝйски** *ф* — от диал. *кюркчия* 'кожухар' (тур. kürkçü). На разни места из страната.

Кюрофѝкалски *ф.* Дружево (Свогенско).

Кюрпа̀нов *ф* — от диал. **кюрпа̀н* 'нежен, младичък' (от тур. körpe). Етрополе, 1893.

Кюрпѐто *пр* — вж. Кюрпанов. Севлиево.

Кюртанов *ф.*

Кю̀ртев и **Кю̀ртов** *ф* — разновидност на Кюрдов (от тур. Kürt,-dü). Пловдив, Шумен, Самоков.

Кюрцов *ф.* Силистра, 1894.

Кюрчѝев и **Кюрчѝйски** *ф* — вм. Кюркчиев, Кюркчийски. Лозен (Софийско).

Кю̀рчо *м* — съкрат. от Кюран. Ник. Милев. **Кюрчев** *ф.* Бърдарски геран (Белослатинско), Говедарци (Самоковско).

Кюсѐбонев *ф* —от кюсе Боньо; вж.Кюсето. Елхово (Казанлъшко).

Кюсѐкостадинов *ф* — от кюсе Костадин; вж. Кюсето. Пещера.

Кюсенски *ф*—разновидност на Кьосенски. Попово, 1917

Кюсѐто *пр* — от *кюсѐ*; вж. Кьосев. Търново, 1900. **Кюсѐв** *ф.* Бистрица, Железница (Софийско).

Кюскѝев *ф* — от диал. *кюскѝя* 'сопа, тояга' (тур. küskü). Брацигово, Пещера, Самоков.

Кюскѝнев *ф* — видоизменено от Кескинов, Кискинев. Русе.

Кюсов *ф* — вм. Кюсев (?) Лехчево (Михайловградско).

***Кю̀ста** *ж.* **Кю̀стин** *ф.* Лозен (Софийско).

Кюстебѐков *ф* — писмена разновидност на Кьостебеков. Елена, 1900 Шумен.

Кюстеклѝев *ф* — от тур. köstekli 'спънат, завързан с въже'.

Кюстѐлев *ф* — от диал. *кюстѐл* 'сопа'. Стара Загора, Пловдив.

***Кю̀та** *ж* — видоизменено от Кита. **Кю̀тински** *ф.* Чипровци (Берковско).

Кютлѝйски *ф.* Рашково (Ботевградско).

Кю̀то (и **Кю̀тьо**) *м* — видоизменено от Кито. **Кю̀тов** *ф.* Ковачевица (Гоцеделчевско). **Кю̀тев** *ф.* Калофер.

Кютукчѝев *ф* — от диал. *кютукчѝя* 'счетоводител, регистратор' (тур. kütükçü). Панагюрище, Кюстендил.

Кютухчѝев *ф* — видоизменено от Кютукчиев.

Кютю̀рев *ф* — от тур. kütür-kütür 'трясък, пращене'. Шереметя (Търновско).

Кюфлѝев *ф* — вм. Кювлиев. Русе.

Кю̀фо *м* — видоизменено от Кифо. Плевен, р. 1917. **Кю̀фов** *ф.* Михайловград.

Кюфта̀шки *ф* — от диал. *кюфта̀к* 'голямо кюфте'. Белотинци (Михайловградско).

Кю̀халски *ф* — от диал. *кю̀хал* 'птица чухал'. Враца.

Кю̀хов *ф* — от диал. *кюх, кю̀хавец* 'птица чухал'. Миланово (Свогенско).

Кючѐка *пр* — от *кючѐк* 'който се кълчи, като че ли танцува' (от тур. köçek). Свищов, 1894. **Кючѐков** *ф.* Свищов, 1894.

Кючу̀ков (и **Кючю̀ков**) *ф* — от тур. küçuk 'малък, дребен'. На разни места из страната.

Кюшелѝев *ф* — от пер.-тур. köşeli 'ъгловат' или от някоя местност с подобно име. Попина (Силистренско), Русе.

Кю̀шовски *ф* — навярно вм. *Кишовски; вж. Кишо. Боженица (Ботевградско).

Кя̀йчев *ф* — видоизменено от Кайчев. Пловдив.

Кямѝлев *ф* — разновидност на Кемилев.

Кя̀на *ж* — видоизменено от Кана. Миланово (Свогенско).

Кя̀нко *м* — от Кенко с вторично якане (?) **Кя̀нков** *ф.* Пловдив.

Кя̀та *ж* — видоизменено от Ката (?) **Кя̀тин** *ф.* Видин.

Кятѝпов *ф* — от ар.-тур. kâtip 'писар'; вж. Кетипов.

Кя̀тов и **Кя̀товски** *ф.* — може би от диал. *киа̀т* 'хартия' (пер.-тур. kâğıt). Боженица (Ботевградско).

Кяфѝрка *ж* — кръстоска от Зафирка и ар.-тур. kâfir 'немохамеданин'.

Л

Ла̀бавия *пр* — от *ла̀бав* 'отпуснат, нехаен'. Враца.

Лаба̀ков *ф* — може би вм. Слабаков. Варна.

Лабешки *ф* — от с. Лабец (Ломско). Лом, 1893.

Ла̀бо *м* — от Ламбо с изпадане на *м*. **Ла̀бов** *ф*. Козарско (Пещерско), Кюстендил.

Лабоков *ф* — разновидност на Лабаков. Тополчане (Сливенско).

Лабу̀тов *ф* — разновидност на Лобутов. Станке Димитров, 1900.

Ла̀ва *ж* — от Слава с изпущане на *с* (?) Факия (Грудовско).

***Ла̀вдо** *м* — от рум. Lauda 'похвала'. **Ла̀вдов** *ф*. Русе.

Лавѐндов *ф* — видоизменено от Левендов.

Лавичев *ф*. Пловдив.

Лаврѐн *м* — съкрат. от Лаврентi. Пловдив. **Лаврѐнов** *ф*. Пловдив.

Лаврѐнти *м* — гр. **Λαυρέντιος**, от лат. Laurentius — име на календарски светия. Варна. **Лаврентиев** *ф*. Варна, Русе.

Лавря̀н *м* — от Лаврен с вторично якане. Пловдив. **Лавря̀нов** *ф*.

Ла̀вур *м* — грц. **Λαύρος** от лат. laurus 'дърво лавър, дафина' — име на календарски светия. **Ла̀вуров** *ф*. Злокучан (Самоковско), Самоков.

Лавчѝйски *ф* — писмена разновидност на Лафчийски.

Ла̀вчо *м* — навярно от Славчо с изпадане на *с*. Стара Загора, 1908. **Ла̀вчев** *ф*. Малево (Хасковско).

Лагадѝнов *ф* — от Лагадин (Солунско). Разлог.

Лага̀риев *ф*. Пазарджик, 1900.

Лага̀тров *ф* — от рум. legător 'сноповръзвач'. Алдомировци (Сливнишко).

Лагенов *ф*. Мъглиж (Казанлъшко).

Ла̀гма *ж*. Благоевград, р. 1926, Черноглавци (Шуменско).

Ла̀го *м* — може би от Лако с озвучаване на *к* в *г*. **Ла̀гов** *ф*. Шумен.

Лаго̀ев *ф*. — вм. *Лого̀ев, от *лого̀й* 'трети кон, впрегнат отстрани'. Свищов.

Лагош *м* — от Лаг(о)+*ош*. Нар. песен.

Лагя̀рски *ф* — от диал. *лагя̀р* 'превозвач с лагя̀, лодкар'.

Ла̀да[1] *ж* — от Влада с изпущане на *в*. Брезнишко, Кремиковци, Чепинци (Софийско), Търновско. **Ла̀дински** *ф*. Варна.

Ла̀да[2] *м* — западна форма на Ладо. Цариброд.

Лада̀н *м* — от Владан с изпущане на *в*. Белица (Ихтиманско). **Лада̀нов** *ф*.

Лада̀на *ж* — женска форма срещу Ладан. Долни Богров, Кремиковци, Локорско, Челопечене (Софийско), Ихтиманско.

Ла̀дѐ *м* — югозападна форма на Ладо. Благоевград. **Ла̀дѐв** *ф*.

Ладѐна *ж* — разновидност на Ладана. Негован, Чепинци (Софийско), Пловдив.

Ла̀джо *м* — от Лачо с озвучаване на *ч* в *дж* или от Лажо с преход на *ж* в *дж*. **Ла̀джев** *ф*. Сопот, Пловдив. **Ла̀джов** *ф*. Етрополе, Кюстендил.

Ла̀дко *м* — умалит. от Ладо. **Ла̀дковски** *ф*. Берковица, Садовец (Луковитско).

Ла̀до *м* — от Владо с изпущане на *в*. Моравица (Врачанско). **Ла̀дов** *ф*.

Ладовѝнски *ф* — от (*х*)*ладовѝна* — търсел да стои или да работи все на хладовина.

Ладо̀зов *ф* — от Лодозов с преход на неударено *о* в *а*. Белоградчик, Севлиево, Търново.

Ладу̀на *ж* — от Лад(а)+*уна* или от Сладуна с изпущане на *с*. Софийско.

Ладу̀нка *ж* — умалит. от Ладуна. Негован (Софийско), Гълъбовци (Сливнишко).

Ла̀жански *ф* — от с. Лажане (Трудовец, Ботевградско). Ботевград, Врачеш (Ботевградско).

Ла̀жо *м* — от Лазо, Лашо, Лачо с друго окончание. **Ла̀жев** *ф*. Бела Слатина, 1901, Севлиево, 1900, Павликени. Л а̀ ж о в а п а д ѝ н а, местности в Правец и в Рашково (Ботевградско).

Ла̀зар *м* — евангелско име, евр. Елеазар „бог помага“. Из цялата страна, най-вече в Банско и Тетевен. **Ла̀заров** и **Ла̀заровски** *ф*.

Лàзара *ж* — женска форма от Лазар. Трънско, Плевен.

Лазарèшко *м* — от Лазар+*ешко*. **Лазарèшков** *ф*. Клисура (Карловско).

Лазарѝк *м* — от Лазар+*ик*. **Лазарѝков** *ф*. Локорско (Софийско).

Лазарѝн *м* — от Лазар+*ин*. Варна. **Лазарѝнов** *ф*. Вълчитрън (Плевенско).

Лазарѝна и **Лазарѝнка** *ф* — женска форма срещу Лазарин. Негушево (Елинпелинско), Самоковско.

Лазарѝнчо *м* — умалит. от Лазарин. Горни Богров (Софийско).

Лàзарка *ж* — умалит. от Лазара. Рядко.

Лàзарко *м* — умалит. от Лазар. **Лàзарков** *ф*. Благоевград, Лясковец.

Лазè *м* — югозападна форма на Лазо. Радомирско, Станкедимитровско. **Лазèв** *ф*. Самоковско, Ракитово (Велинградско).

Лàзо *м* — съкрат. от Лазар. На разни места из страната. **Лàзов** *ф*.

Лазỳра *ж* — от *лазур*. София, р. към 1960.

***Лàйдо** *м* — може би видоизменено от Лавдо. **Лàйдов** *ф*. Пловдив.

Лàйко *м* — от Влайко с изпадане на *в* или съкрат. от Николай. **Лàйков** *ф*. Кричим, Пловдив, Шумен.

Лайнèнков *ф* — от прякор *Лайненко*. Самоков.

Лайнòв *ф* — разновидност на Лайненков. Самоков.

Лàйчо *м* — от Влайчо с изпадане на *в* или съкрат. от Николайчо. Долни Богров (Софийско).

Лàка *ж* — женска форма от Лако. Ботевградско, типично за Скравена.

Лакàвски *ф* — от с. Лакавица (Ботевградско). Ботевград.

Лакàта *пр* — от местност Лаката. Радотина (Ботевградско).

Лакèрдов *ф* — от рибата *лакèрда*. Каблешково (Поморийско).

Лакеров *ф*. Силистра.

Лàко *м* — видоизменено от Лазар. Ботевградско, Пирдоп. **Лàков** и **Лàковски** *ф*.

Лàкьо *м* — от Латьо с преход на *т'* в *к'* или разновидност на Лако. Станке Димитров. **Лàкьòв** и **Лàкев** *ф*. Станке Димитров, Враца.

Лакюрски *ф*.

Лàла[1] *ж* — женска форма от Лало, Лальо. Рядко. **Лàлин** и **Лàлински** *ф*. Ботевградско.

Лàла[2] *м* — произволно видоизменение от Стоян. Бусинци (Трънско).

Лалбанов *ф* — може би видоизменено от Налбантов. Пловдив.

Лàлеш *м* — от Лал(о), Лал(ьо)+*еш*. **Лàлешов** *ф*. Гъмзово (Видинско).

Лалешко *м* — умалит. от Лалеш. **Лалешков** *ф*. Рогозина (Толбухинско).

Лàли *м* — североизточна форма на Лальо. **Лàлев** и **Лàлиев** *ф*.

Лàличка *ж* — преумалително от Лала. Шумен.

Лàлка *ж* — умалит. от Лала[1] или направо женска форма от Лальо, Лало. **Лàлкин** *ф*.

Лàлко *м* — умалит. от Лальо, Лало. Троянско. **Лàлков** *ф*. Ломско, Ботевградско. **Лàлковски** *ф*. Борован (Белослатинско), Литаково (Ботевградско).

Лàло *м* — видоизменено от Лазар с детско повтаряне на първата съгласна. Ботевград, Сопот, Клисура (Карловско), Стояново (Ловешко), Кула. **Лàлов** *ф*. Ботевградско, Ловешко, Кула. **Лàловски** *ф*. Ботевград.

Лàлош *м* — от Лал(о)+*ош*. **Лàлошев** *ф*.

Лàлуш *м* — от Лал(о)+*уш*. Кула, Видин, Михайловград. **Лàлушев** *ф*. Луковит, Бела Слатина.

Лàлчо *м* — умалит. от Лальо, Лало. Рядко. **Лàлчев**, **Лàлчов** и **Лàлчовски** *ф*.

Лàльо *м* — успоредна форма на Лало с меко окончание. Габровско, Казанлъшко, Троянско, Луковитско, Лопян (Ботевградско). **Лàлев** *ф*.

Ламардозов *ф*. Бургас.

Лàмба *ж* — женска форма срещу Ламбо или съкрат. от Евламбия. Търновско, Русенско, Плевен.

Лàмбаджиев *ф* — от диал. *лàмбаджия* 'който се занимава с уличните ламби'. Шумен, Русе, Казанлък.

Ламбандов *ф*. Силистра.

Ламбански *ф* — видоизменено от Налбантски. Пловдив.

Ламбàров *ф* — вж. Лампаров. Ботевград.

Ламбàшки *ф*. Скравена, Темуша (Ботевградско).

Ламбенѝ *ж* — видоизменено от Евламбия. Търново, 1885.

Лàмби *м* — съкрат. от Хараламби. Рядко. **Лàмбев** *ф*. **Лàмбиев** *ф*. Русе, 1900, Ореховица (Плевенско).

Ламбѝйка *ж* — умалит. от Ламбия. Ценово (Беленско).

Ламбѝна *ж* — разновидност на Ламбия. Русе.

Ламбѝца *ж* — разновидност на Ламбия. Русе.

Ламбѝя *ж* — съкрат. от Евламбия. Русе.

Лàмбо *м* — съкрат. от Хараламби. Сливен, 1860. **Лàмбов** и **Лàмбовски** *ф*.

Ламбра *ж* — женска форма срещу Ламбри, Ламбро. Казанлък, 1900, Сливен (гроб).

Лàмбри *м* — гр. Λαμπρή 'Великден'. Шумен, 1860, Хасково, Пловдивско. **Лàмбрев** *ф*. Първомай, Гоце Делчев, Пазарджик (от Македония). **Лàмбриев** *ф*.

Ламбрѝн *м* — гр. Λαμπρινός 'великденски'. **Ламбрѝнов** *ф*. Арбанаси, 1868, Плевен, 1860, Попово.

Ламбрѝна *ж* — женска форма срещу Ламбрин. Горна Оряховица, Русе, Каварна.

Ламбрини *ж* — гр. Λαμπρινή, женска форма срещу Ламбрин. Горна Оряховица, 1894, Стара Загора, 1880, Пещера.

Ла̀мбро *м* — гр. Λαμπρός 'светъл, блестящ, прекрасен'. Кюстендил, 1839. **Ла̀мбров** *ф*.

Ла̀мбрьо *м* — разновидност на Ламбро или на Ламбри. Пловдив. **Ла̀мбрев** *ф*.

Ламбу̀ров *ф* — може би от *ламбу̀р* 'междуметие за падане или нахълтане'. Свищов, Русе, Горна Оряховица, Търговище, Казанлък, Пловдив.

Ламбу̀ша *ж* — от Ламб(а)+*уша*. Търново, 1863, Горна Оряховица, 1894, Русе.

Ла̀мго *м* — далечно видоизменение от Варлаам или от Ламбо. Дебърско.

Ламджѝев *ф* — от диал. **ламджѝя* 'чистач на водопроводни тръби' (тур. lâğımcı). Пловдив.

Ла̀мо *м* — съкрат. от Варлаам. Попина (Силистренско).

Лампа̀ров *ф* — от *лампа̀р* 'който се занимава с уличните лампи'. Севлиево, Габрово, Търговище.

Лампия̀на *ж* — видоизменено от Евламбия. Вършец, р. 1926.

Ламурдев *ф*. Пловдив.

Ла̀мчо *м* — умалит. от Ламьо. **Ла̀мчев** *ф*. Казанлък.

Ла̀мчо или **Ла̀мѐ** *м* — съкрат. от Варлаам. **Ла̀мѐв** *ф*. Кюстендил, 1893.

Ла̀на *ж* — съкрат. от Белана, Милана или друго подобно име.

Ланга̀зов *ф*. Казанлък.

Лангара̀ков *ф* — навярно видоизменено от Лангеров. Благоевград.

Лангерата *пр* — от диал. *лангера̀* 'асеновградски грък'. Пловдив, 1900. **Лангѐров** *ф*. Панагюрище.

Ланги̇̀дов *ф* — от диал. *ланги̇̀да* 'вид мекица или палачинка'. Бургаско.

Ла̀нго *м* — от Ланко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Ла̀нгов** *ф*. Мурсалево (Станкедимитровско), Благоевград, Шумен, 1893, Сливен.

Лангу̀ров и **Лангу̀рев** *ф* — от *лангу̀р* 'междум. за гръмлив говор'. Енина (Казанлъшко), Казанлък, Стара Загора, Търново, Михайловград, Разград, Гайтаниново (Гоцеделчевско).

Ла̀нда *ж* — от Лана с вмъкнато *д*. **Ла̀ндин** *ф*. Казанлък.

Ланджа̀ра *пр* — от забравеното л. и. Ланджо. Врачеш (Ботевградско). **Ланджа̀рски** *ф*. Врачеш.

Ла̀нджо *м* — от Ланчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Ла̀нджев** и **Ла̀нджов** *ф*. Панагюрище, Пазарджик, Габрово, Търново, Стояново (Ловешко), Згориград (Врачанско), Бургас, Обидим (Гоцеделчевско), Клепушня (Зиляховско). Л а̀ н д ж о в и ц а, местност в Ботевград.

Ла̀ндо *м* — от Лано с вмъкнато *д*. **Ла̀ндов** *ф*. Пловдив.

Ла̀нзо *м* — разновидност на Ланко, Ланджо или на Лазо. **Ла̀нзов** *ф*. Радомирско.

Ла̀нка *ж* — умалит. от Лана. **Ла̀нкин** *ф*. Пловдив.

Ла̀нко *м* — умалит. от Лано. **Ла̀нков** *ф*. Козловец (Свищовско), Казанлъшко, Брезник, Кобиляк (Михайловградско).

Ла̀но *м* — съкрат. от Милан, Харалан или друго подобно име. **Ла̀нов** и **Ла̀новски** *ф*. Варна.

Ла̀нски *ф* — от *ла̀нски* — по някакъв повод. Радомир.

Ла̀нтьо *м* — от Ланьо с вмъкнато *т*. **Ла̀нтев** *ф*. Якоруда.

Лануте *м* — видоизменено от Лано или Лазар. Михайловград, нар. песен.

Ла̀ньо *м* — успоредна форма на Лано с меко окончание. **Ла̀нев** *ф*. Козловец (Свищовско), Варна.

Ла̀па *м* — видоизменено от Аралампия. Трънско. **Ла̀пин** *ф*.

Лапада̀т *м* — рум. Lăpădat 'подхвърлен', по смисъл отговаря на Найден или Обретен. Видинско. **Лапада̀тов** *ф*.

Лападу̀ц *м* — рум. Lăpăduţ, разновидност на Лападат. Видинско. **Лападу̀цов** *ф*.

Лападу̀ца *ж* — женска форма срещу Лападуц. Видин.

Лапа̀ков *ф* — от прякор (*Х*)*лапа̀ка*. Габрово.

Лапа̀нов *ф* — от диал. **лапа̀н* 'лапач или зяпльо'. Карлово, 1878.

Лапа̀нчев *ф* — от прякор *Лапа̀нчо*; вж. Лапанов. Стара Загора.

Лапардов *ф*. Ветрен (Пазарджишко).

Лапа̀рев *ф* — от *лапа̀ри* 'широки обуща'; вж. Лапатарев, или от диал. **лапар*; вж. Лапанов. Пловдив.

Лапата *пр* — навярно от *ла̀пам* или от *хла̀пам*. Карлово, 1878, Чирпан, 1893. **Лапатов** *ф*. Чирпан.

Лапата̀нов *ф* — от диал. **лапата̀н* '?'

Лапата̀рев *ф* — от (*х*)*лапата̀ри* 'много широки обуща' или разновидност на Лопатаров. Пловдив.

Лапа̀чки *ф* — от *лапа̀ч* или от (*х*)*лапа̀к*.

Лаперда *ф*. Бр. Миладинови.

Лапѐрдеков *ф* — видоизменено от Лаперда.

Ла̀пето *пр* — от (*х*)*ла̀пе*. Търново, 1875. **Лапѐв** *ф*. Стоб (Станкедимитровско), Цървеняно (Кюстендилско), Сини вир (Новопазарско). **Лапевски** *ф*. Търговище (външно лице).

Ла̀пиков *ф* — от Лапев с вмъкнато *ик*. Търговище.

Ла̀пков *ф* — от прякор *Ла̀пко*; вж. Лапанов. Челопечене (Софийско), Пловдив.

Лапнѝшаранков *ф* — от *лапнѝшаранко.* Лясковец.

Лàпов *ф* — може би разновидност на Лапев. Грудовско.

Лаповичов *ф.* Ихтиман (външно лице).

Лàптев *ф* — навярно руско име (от *лапти* 'цървули от лико'). Нова Загора.

Лапурдев *ф.* Пловдив.

Лàпча *м* — умалит. от Лапа. Трънско. **Лàпчев** *ф.* Каварна.

Лàргов *ф* — може би от итал. largo 'широк; щедър'.

Лариков *ф.* Черноморието.

Лариса *ж* — гр. Λαρίσσα. Търговище, р. 1924, Шумен, Русе.

Лàса *ж* — съкрат. от Атласка. Гоце Делчев. **Лàсин** *ф.*

Ласата *пр.* Карлово, 1878.

Лàска *ж* — женска форма срещу Ласко или умалит. от Ласа. Етрополски манастир, 1648, Казанлък, Карнобат. **Лàскин** *ф.* Банкя.

Ласкàев *ф* — от Ласкарев с изпуснато *р* (?) Разград, Русе.

Ласкàр *м* — гр. Λασκάρις. Айтос. **Ласкàрев** *ф.* **Ласкàрски** *ф.* Станке Димитров, 1879.

Ласкарѝна *ж* — женска форма от Ласкар. Копривщица, 1648, Айтос, 1883.

Лàско *м* — вм. *Лазко, умалит. от Лазо, Лазар. **Лàсков** *ф.* Локорско (Софийско), Ихтиман, Панагюрище, Банско, Кубратско, Варненско. **Лàсковски** *ф.* Боженица (Ботевградско).

Ласòнов *ф.* Белица (Разложко), Велинград, Батак.

Ластарджѝев *ф* — от диал. **ластарджѝя* 'шивач, който везе „ластари", т. е. шарки по дрехите'. Орешак (Троянско), Троян.

Лàстев *ф.* Стара Загора.

Лàсьо *м* — от Власьо с изпадане на *в.* **Лàсев** *ф.* Черногòрово (Пазарджишко).

Лàта *ж* — от Злата с изпущане на *з.* Хасково, Харманлии, Асеновград, Конуш (Асеновградско), Кърджали, Пчеларово, Петелево (Кърджалийско), Софийско, Боженица (Ботевградско). **Лàтин** *ф.* **Радомир. Лàтински** *ф.* Бела Слатина, Кнежа.

Латàки *м* — умалит. от Лате, Латьо с гръцко *-аки.* **Латàкев** *ф.*

Лàте *м* — западна форма на Лато, Латьо. Казичене (Софийско). **Лàтев** *ф.* Казичене.

Латидàр *м* — от *Златидар с изпущане на *з.* **Латидàров** *ф.* Септември (Пазарджишко).

Латѝн *м* — а) от народностното име *латѝн(ец)*; б) от Лат(о), Лат(ьо)+*ин.* Войнеговци, Герман, Чепинци (Софийско), Пазарджишко, Разград. **Латѝнов** *ф.* Софийско, Пазарджишко, Пазарджик, Нова Загора, Ямбол, Лещен (Гоцеделчевско).

Латѝна *ж* — женска форма срещу Латин. Банкя, Кокаляне, Градоман (Софийско), Пазарджишко, Миланово (Свогенско), Ботевградско, Михайловград, Ракитово (Пазарджишко).

Латѝнка *ж* — а) умалит. от Латина; б) от цветето *латѝнка.* Елинпелинско, Софийско, Осиковска Лакавица (Ботевградско), Вършец.

Латѝнко *м* — умалит. от Латин. **Латѝнков** *ф.*

Лàтѝнски *ф* — от Лата или от Латина. Плевен, Брезник.

Латѝнчо *м* — умалит. от Латин. Герман, Кокаляне (Софийско). **Латѝнчов** *ф.* Герман, Кокаляне.

Латифка *ж.* Кюстендил, 1879.

Лàтка *ж* — умалит. от Лата. Болярци (Асеновградско), Зетьово (Чирпанско).

Лàтко *м* — умалит. от Лато, Латьо или писмена разновидност на Ладко. **Лàтков** и **Лàтковски** *ф.*

Лàто *м* — успоредна форма на Латьо с твърдо окончание. Световрачане (Софийско). **Лàтов** *ф.* Чепинци (Софийско), Новачене (Ботевградско). **Лàтовски** *ф.* Русе.

Латỳн *м* — от Лат(о), Лат(ьо)+*ун.* Хасково. **Латỳнов** *ф.*

Латỳша *ж* — от Лат(а)+*уша.* Софийско.

Лàтьо *м* — а) от Златьо с изпущане на *з*; б) съкрат. от Латин. Пчеларово (Кърджалийско), Хасково, Сопот. **Лàтев** *ф.* Хасково, Перущица, Батак, Дерманци (Луковитско), Самоков.

Лаура *ж* — итал. Laura, еднакво по значение с Дафина. Берковица, р. 1960.

Лаутàров и **Лаутàрски** *ф* — от диал. *лаутàр* 'свирач, музикант'. Видин.

Лаутлиев *ф* — от диал. **лаутлия* '(човек) с лаута китара'.

Лафазàна *пр* — от пер.-тур. lâfazan 'бърборко'. Карнобат, 1878. **Лафазàнов** *ф.* Карнобат, 1893, Варна.

Лафчѝев и **Лафчѝйски** *ф* — от диал. *лафчѝя* 'приказлив човек, бърборко' (пер.-тур. lâçi). Дряново, 1900, Стара Загора, 1900, Ихтиман, Костенец, Горна Василица (Ихтиманско).

Лахлѝйски *ф* — може би от *Лафлийски с преход на *ф* в *х*; срв. Лафчиев. Плевен, 1900.

Лàхнев *ф* — може би от гр. λάχανον 'зеле'. Панагюрище.

Лàхов *ф* — от Влахов с изпадане на началното *в.* Панагюрище.

Лахтариев *ф.* Пловдив.

Лахчев *ф* — от диал. **лàхчо* 'лъжльо'. Блажуево (Кюстендилско).

Лàца *ж* — женска форма от Лацо. **Лàцин** *ф.* Михайловград.

Лàцо *м* — видоизменено от Лазар, успоредна форма на Лако, Лачо, Лашо. Михайловград. **Лàцов** *ф.* Михайловград, Лом, Плевен.

Лачàнски *ф* — разновидност на Лучански. Кюстендил.

Лачардов *ф.*

Лачѐ *м* — югозападна форма на Лачо. Радомир. **Лачѐв** *ф.*

Лàчко *м* — умалит. от Лачо. Врачанско, Тръстеник (Плевенско). **Лàчков** *ф.* Перущица, 1870, Никопол, Плевенско, Благоевград.

Лàчо *м* — съкрат. от Лазарчо или направо от Лазар. Тутракан. **Лàчев** и **Лàчов** *ф.* Плевен, Плевенско, Пловдив, Пловдивско, Пазарджишко, Пирдоп, Ботевградско. **Лàчовски** *ф.* Кнежа. **Лачето** *ф.* Стара Загора.

Лàша *ж* — женска форма от Лашо. Кнежа, р. 1905, Сопот. **Лàшѝнов** *ф* — от Лашин с допълнително окончание *-ов.*

Лàшка *ж* — умалит. от Лаша или женска форма от Лашко. Луковит, Нефела (Врачанско).

Лàшко *м* — умалит. от Лашо. Врачанско, Луковитско, Липница (Ботевградско), Ленково (Плевенско). **Лàшков** *ф.* Луковитско, Бяла, Гецово (Разградско).

Лàшо *м* — съкрат. от Лазар, разновидност на Лако, Лачо. Осиковица (Ботевградско), 1876. **Лàшев** и **Лàшов** *ф.* Типченица (Врачанско), Търнава (Белослатинско), Бела Слатина, Орехово, Севлиево, Осиковица (Ботевградско), Богров, Кривина (Софийско). **Лàшовски** *ф.* Осиковица.

Лащилин *ф.* Стара Загора.

Лѐа *ж* — от лат. lea 'лъвица'. Ново, съвсем рядко.

Лебàнов *ф* — от диал. **лебàн* 'който се хили, с улебнато лице' или 'който налита на хляба, коматан'. Ловеч, Плевен, Гоцеделчевско.

Лев *м* — от старинно или руско *лев* 'лъв' — име на календарски светия. Рядко; някои толстоисти кръщаваха така синовете си по името на Лев Толстой. **Лѐвов** *ф.* Варна, 1900, Толбухин, 1908.

Левàков, Левàшки и **Левàчки** *ф* — от *левàк*; срв. Солаков. Самоков, Русе, Свищовско, Стара Загора, Пещера, Видин, Литаково (Ботевградско).

Леванѐвски *м* — от фамилното име на съветския авиатор Леваневски. Дражинци (Белоградчишко), р. към 1938.

Леванов *ф.*

Левàнта *м* — разновидност на Левент. Краище, нар. песен.

Левантѝя *ж* — женска форма от Левент· Леванта. Силистра, 1890.

Леведѝн *м* — кръстоска от Левен и някое име на *-дин.* Световрачане (Софийско), р. 1910.

Левѐн *м* — от диал. *левѐн* 'левент' или мъжка форма от Левена. **Левѐнов** *ф.* Разлог, Пазарджик. **Левѐнски** *ф.* Сопот, Русе.

Левѐна *ж* — от диал. *лѐвен* 'цвете невен' или женска форма от Левен. Лесново (Елинпелинско), Елин Пелин, Гинци (Годечко), Харманлийско, Силен (Кърджалийско), Долни Богров (Софийско).

Левѐндов *ф* — от Левентов с озвучаване на *нт* в *нд.* Казанлък, Варна.

Левѐнка *ж* — умалит. от Левена. Горни Богров, Лозен, Челопечене, Чепинци (Софийско), Елин Пелин.

Левѐнт *м* — от *левѐнт* 'снажен и силен мъж'. Софийско. **Левѐнтов** *ф.* Герман (Софийско).

Левиджо *м* — видоизменено от Лев или от рум. Leu. Типично за католиците в Свищовско.

Левикàров *ф* — може би вм. Левичаров. Шумен, 1900.

Левѝт *м* — от евр. *левѝт* 'храмов служител' — евангелска дума. Радомирско, Брезнишко, р. 1914.

Левѝтко *м* — умалит. от Левит. Радомирско.

Левичàров и **Левичàрски** *ф* — от *левичàр* 'левак'. Пазарджик.

Левѝчко *м* — видоизменено от Левит или от Лев. **Левѝчков** *ф.* Влашко село (Врачанско), Враца, Мездра.

Лѐвка *ж* — съкрат. от Левтерка или от Левенка. Негован, Чепинци (Софийско), Брезнишко, Пернишко, Трънско, Карлово, Казанлък.

Левкански *ф.* Лехчево (Михайловградско).

Лѐвко *м* — умалит. от Лево, Левен или от Левтер. **Лѐвков** *ф.* Кюстендил, Благоевград, Лясковец, Стара Загора. **Лѐвковски** *ф.* Ловеч.

Лѐво *м* — разширено от Лев или съкрат. от Левен. **Лѐвов** *ф.* Лозен (Софийско).

Левòн *м* — от Леон с вмъкнато *в.* **Левòнов** *ф.* Шумен.

Левòнт *м* — от Леонт с вмъкнато *в.* **Левòнтов** *ф.* Михайловград.

Левордàшки (и **Левурдàшки**) *ф* — от диал. *левордàк* 'място, дето расте леворда'. Враца.

Лѐвски[1] *м* — от псевдонима на Васил Левски. Круша (Сливнишко).

Лѐвски[2] *ф* — навярно псевдоним покрай Васил Левски. Търново.

Лѐвта *ж* — съкрат. от Левтера, Левтена. Брезник, р. 1886.

Левтѐна *ж* — от Левтера с друго окончание.

Левтѐр *м* — съкрат. от Елевтер. Търново, Горнооряховско, Русенско, Варна, Крумовградско. **Левтѐров** *ф.*

Левтѐра *ж* — съкрат. от Елевтера. Русенско.

Левтерѝна и **Левтерѝца** *ж* — видоизменено от Левтерия.

Левтерѝя *ж* — съкрат. от Елевтерия.

Левтѐрка *ж* — женска форма от Левтер. Чепинци (Софийско).

Левтѝна *ж* — съкрат. от Левтерина. Варна, р. 1887.

Левунлѝев *ф* — от диал. *левунлѝя* 'жител на с. Левуново (Делчево, Санданско)'.

Лѐвчето *пр* — от монетата *лев*. Стара Загора.

Лѐвчо *м* — умалит. от Левтер, Лев или от Левит. Радомирско, Брезник, Трън, Айтос, 1893, Бургас, Красен (Генералтошевско). **Лѐвчев** *ф*. Чепинци, Горна Баня (Софийско).

Левъшки *ф* — навярно вм. Левашки. Брест (Никополско).

Левя̀нски *ф* — от Левенски с якане навярно под румънско влияние. Куле махала (Ломско).

Лѐго *м* — от Леко или от Ленко с озвучаване на *к* в *г*. Врачанско. **Лѐгов** *ф*. Белотинци (Михайловградско).

Легома̀нов *ф* — може би от диал. *легома̀* 'нима' — поради често повтаряне на тая дума. Дебели лак (Радомирско).

Легу̀рски *ф* — видоизменено от Лингурски (?)

Лѐда *ж* — гр. Λήδα, име от античната митология. Рядко и сравнително ново. София, р. 1893, Лехчево (Михайловградско), р. 1896 (от Летка), Вършец, р. 1929, Берковица, р. 1932, Кула, р. 1935, Плевен, р. 1935.

Ледеров *ф* — може би от рум. leader 'лидер'; срв. Лидера. Орехово, 1963.

Лѐджо *м* — от Лечо с озвучаване на *ч* в *дж*. **Лѐджев** *ф*. Брацигово, 1893, Пещера, 1897, Пловдив, Хасково.

Лѐди[1] *ж* — от Леда покрай англ. lady. Пордим (Плевенско), р. 1932.

Лѐди[2] *м* — мъжка форма от Леда. София, 1962.

Ледиа̀н *м*. Бела Слатина, р. 1955.

Лѐзов *ф* — може би от циг. л. и. Лезо. Вършец (външно лице).

Лѐйко *м* — разновидност на Лейчо. **Лѐйков** *ф*. Казанлък.

Лѐйчо *м* — съкрат. от Малейчо, или друго подобно име. Стара Загора, 1926. **Лѐйчев** *ф*.

Лѐка[1] *ж* — женска форма от Леко. Етрополски манастир, 1648, Брезник.

Лѐка[2] *м* — западна форма на Леко. Брезнишко. **Лѐков** *ф*.

Лѐкаров и **Лѐкарски** *ф* — от *лѐкар* 'народен лечител'. Карлово, Пловдив, Кюстендил, 1857, Староселци (Плевенско).

Лѐкия *пр* — от *лек* 'пъргав, подвижен'. Трудовец (Ботевградско).

Лѐко *м* — съкрат. от Алеко или от Алекси. Софийско, Годеч, Перник, Панагюрище, Пирдопско, Ботевградско, Драгоман. **Лѐков** *ф*. **Лѐковски** *ф*. Михайловград.

Леку̀ш *м* — от Лек(о)+*уш*. **Леку̀шев** *ф*. Стара Загора.

Лѐлев *ф* — от прякор *Лѐльо* 'който често вика *лѐле*!' Пловдив. **Лелеолу** *ф* — с турско окончание. Русе.

Лѐлеков *ф* — от диал. *лѐлек* 'щърк' (тур. leylek).

Лѐлка *ж* — видоизменено от Еленка. Трън.

Лѐловски *ф*. Шумен.

Лѐляков *ф* — от диал. *лѐляк*; вж. Лелеков. Кюстендил, 1807, 1893 (в по-ново време става Лѝляков).

Лембезѝйски *ф* — от диал. *лембезѝя* 'слаб, тънък'. Долна Василица (Ихтиманско).

Леменича̀ров *ф* — от диал. **леменича̀р* 'който прави *лемници* (шиници)'. Панагюрище.

Лемония *ж* — видоизменено от Лимона. Божурец (Балчишко), 1893, Шумен.

Лемпиѐв *ф*. Бълг. Извор (Тетевенско).

Лѐна *ж* — съкрат. от Елена. Из цялата страна. **Лѐнин** *ф*. Сливница.

Ленгерджѝев *ф* — от диал. *ленгерджѝя* 'медникар, който прави ленгери'; вж. Ленгеров. Пловдив.

Ленгѐров *ф* — от пер.-тур. lenger 'широк меден съд' или съкрат. от Ленгерджиев. Пещера, Пловдив, Пазарджик.

Ленгорски *ф* — видоизменено от Лингурски.

Лѐнджо *м* — от Ленчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Лѐнджов** *ф*. Костенец.

Лендров *ф*. Пловдив.

Лѐндьо *м* — от Леньо с вмъкнато *д*. Сливен, нар. песен.

Лѐни *ж* — превзета форма на Лена. Ново.

Лениа̀но *м* — от някаква марка на велосипед. Пирдопско, р. 1956.

Лѐнин[1] *м* — от псевдонима на В. И. Ленин. Рядко, родени след Октомврийската революция.

Лѐнин[2] *пр* — от Лена (кака му Лена го пазела от немирниците в училище). Бистрица (Софийско).

Лѐнка *ж* — умалит. от Лена или от Милена. Трънско, Брезнишко.

Лѐнко *м* — съкрат. от Миленко, Еленко или друго подобно име. **Лѐнков** *ф*. Софийско, Елин Пелин, Лесново (Елинпелинско).

Лѐно *м* — съкрат. от Милен, Свилен или мъжка форма срещу Лена. Стара Загора. **Лѐнов** *ф*. Панагюрище, Свобода (Чирпанско), Брест (Никополско).

Ленòра *ж* — съкрат. от Елеонора. Мърчево (Ломско), р. 1918.

Лѐночка *ж* — рус. Леночка, галена форма от Елена. Кюстендил, р. 1958.

Лѐнто *м* — от Лено с вмъкнато *т*. **Лѐнтов** *ф*. Кавадарци, 1917.

Лѐнчо *м* — умалит. от Лено. **Лѐнчев** *ф*. Стара Загора.

Лѐньо *м* — успоредна форма на Лено с меко окончание. **Лѐнев** *ф.* Каснаково (Хасковско).

Лѐо *м* — от рум. Leu, лат. Leo 'лъв'. **Лѐов** *ф.* Крушовене (Ореховско).

Леокардия *ж* — гр. λεοκαρδία 'лъвско сърце'. Пловдив, р. 1915.

Леòн *м* — гр. Λέων 'лъв'. Търново, 1880, Бяла, Казанлък, 1908, Събрано (Новозагорско). **Леòнов** *ф.* Бяла, Горна Оряховица, Търновско, Враца, Чирпанско, Сливенско, Варна.

Леòна *ж* — женска форма от Леон. Ямбол, 1910.

Леонàрдич *ф.*

Леонàрдо *м* — навярно по името на Леонардо да Винчи. Михайловград, р. 1958.

Леòнди *м* — от Леонти с новогръцко озвучаване на *нт* в *нд*. Варна. **Леòндов** *ф.* Варна.

Леонѐл *м* — от Леон + *ел.* Никопол. **Леонѐлов** *ф.* Никопол.

Леòни *ж* — видоизменено от Клеони.

Леонѝд *м* — гр. Λεωνίδας, име от древногръцката история. Битоля, Крушево (Македония), Каблешково (Поморийско), Пловдив. **Леонѝдов** *ф.*

Леонѝда *ж* — женска форма от Леонид. Тутракан, р. 1926, Криводол (Врачанско), 1955, Мездра, 1957.

Леонѝла *ж* — женска форма от Леонел. Бояна.

Леонѝт *м* — вм. Леонид. Брезник, р. 1942.

Леонѝца *м* — от Леон+*ица.* **Леонѝцов** *ф.*

Леония *ж* — женска форма от Леон. Вереница (Михайловградско), р. 1959.

Леòнко *м* — умалит. от Леон. **Леòнков** *ф.*

Леòнкьо *м* — видоизменено от Леонти. **Леòнкьов** и **Леòнкев** *ф.* Враца.

Леонòра *ж* — съкрат. от Елеонора.

Леòнти *м* — от гр. Λεόντιος 'лъвски' — име на календарски светия. Плевен, Габрово, Калугерово (Ботевградско). **Леòнтиев** *ф.* Плевен, Калугерово, Враца, Търговище.

Леонтѝна *ж* — разновидност на Леонтия. Шумен.

Леòнтия *ж* — женска форма от Леонти. Доганово (Елинпелинско), р. 1897.

Леопàрда *ж* — от звяра *леопàрд* или от името на италианския поет Джакомо Леопарди. Пловдив, р. 1926.

Леопòлд *м* — полатинчена форма на старогерманско име. Шумен. **Леопòлдов** *ф.*

Леополдѝна *ж* — женска форма от Леополд. Пловдив, р. 1923.

Леоров *ф* — може би видоизменено от Лехарски. Пловдив.

Лѐпа *ж* — от диал. *лѐпа* 'хубава'. Трънско, Скопие.

Лепàвцов *ф* — от диал. *лѐпавец* 'хубавец' или 'човек лепка' (?) Прилеп, 1917.

Лепàн *м* — от Леп(о)+*ан.* **Лепàнов** *ф.* Пловдивско.

Лепàров *ф* — разновидност на Лапарев. Пещера.

Лепедàров *ф* — от диал. **лепедàр* 'каменоделец' (от ит. lapide 'камък'). Пловдив.

Лепѝдов *ф* — от диал. *лепѝда* 'нож без чирен'. Варна.

Лепѝн *м* — от Леп(о)+*ин.* Враца, р. 1946.

Лепиндѝца *ж* — видоизменено от Лепа или от Лападуца. Куле махала (Ломско).

Лепѝшки *ф* — от с. Лепица (Белослатинско). Бела Слатина).

Лѐпко *м* — умалит. от Лепо. **Лѐпков** *ф.* Карнобат, 1917, 1927.

Лѐпо *м* — от диал. *леп* 'хубав', еднакво по значение с Хубан, Хубен. **Лѐпов** *ф.* Кула, Ямбол.

Лепòй и **Лепòя** *м* — разширено от Лепо. Алдомировци (Сливнишко), Житен (Софийско), Брезник, Трънско. **Лепòев** *ф.* Годечко, Трънско, Дърваница (Софийско).

Лепòйка *ж* — женска форма от Лепой. Балша (Софийско).

Лепòйчо *м* — умалит. от Лепой. Балша (Софийско).

Лепопелски *ф* — може би от някое село с подобно име. Кюстендил.

Лѐпоска *ж* — сродно с Лепо. Кула (от Западните покрайнини).

Лепỳша *ж* — от Леп(а)+*уша.*

Лѐрински *ф* — от град Лерин.

Лѐрца *ф* — може би нарочно видоизменено от итал. lercio 'мръсен'. Пловдив.

Лѐса *ж* — женска форма от Лесо. Брезнишко.

Лесѐ *м* — разновидност на Лесо. Радомирско. **Лесѐв** *ф.*

Лесѝгеров, **Лесѝгеровски** и **Лесѝгерски** *ф* — от диал. *лесѝгер* 'мъжка лисица'. Лехчево (Михайловградско), Малорад (Ореховско), Кула.

Лесигя̀рски *ф* — от Лесигерски с вторично якане. Търнава (Белослатинско), 1917).

Лесидрѐнски *ф* — от с. Лесидрен (Тетевенско). Тетевен, Плевен.

Лесѝнгеров *ф* — от Лесигеров с вмъкнато *н.* Търново (външно лице).

Лесинов и **Лесински** *ф.* Сливен, 1893, Пловдив.

Лесѝнкин *ф* — от махала Лесинкина (Трънско). Кюстендил.

Лесѝйски и **Лесѝски** *ф* — вм. Лисийски. Елин Пелин, 1905.

Лесѝчев и **Лесѝчов** *ф* — вм. Лисичев. Самоков, Панагюрище.

Лесичѐрски *ф* — от с. Лесичарка (Габровско). Габрово, 1908.

Лесѝчки *ф* — от някое село с подобно име (такива има няколко).

Лесѝчков *ф* — вм. Лисичков. Згориград, Карлуково (Врачанско), Малорад (Ореховско).

Лѐска *ж* — умалит. от Леса.

Лѐско *м* — умалит от Лесо. **Лѐсков** *ф*. Лясковец, 1872, Каварна, 1905, Карнобат.

Лесковски *ф* — от някое заселище с подобно име (такива има няколко). Бойчиновци (Михайловградско).

Лѐсновски *ф* — от с. Лесново (Елинпелинско). Сравнително ново, защото и Лесново е ново име.

Лѐсо̀ *м* — видоизменено от Алекси. Радомирско. **Лѐсов** *ф*. Русе, 1900, Лясковец, 1900, Стражица (Горнооряховско), Змейово (Старозагорско), Чирпан, Карлово, Ръжево Конаре (Пловдивско), Бургас. **Лѐсев** *ф* — „модернизирано" от Лесов. Недялково (Ямболско, Робово (Елховско), Пирдоп, Ихтиман.

Лесяйков *ф* — от *Алексейков с вторично якане. Попово (Първомайско), 1917.

Лѐта *ж* — съкрат. от Милета (старо) или от Виолета, Първолета (ново). Врачанско, Пордим (Плевенско).

Летейски *ф* — разновидност на Литийски.

Лѐти *ж* — разновидност на Лета. София, р. 1903.

Летѝция *ж* — от лат. Laetitia 'радост'. Рядко.

Лѐтка *ж* — умалит. от Лета. Пелишат (Плевенско), Лехчево (Михайловградско).

Леткàрски *ф* — от диал. **леткàр* 'който прави летки (вретена) за чекръци'. Лозен (Софийско).

Лѐтко *м* — умалит. от Лето. Русе, 1936. **Лѐтков** *ф*.

Лѐтник *м* — роден на *Лѐтник* 'народен празник в чест на лятото (на 14 март или 7 май)'. **Лѐтников** *ф*. Соколица (Карловско), Карлово.

Лѐто *м* — съкрат. от Милети. Врачанско. **Лѐтов** *ф*. Балша (Софийско), Кнежа.

Лефеджѝев, Лефеджѝйски и **Лефетджѝев** *ф* — от диал. **лефеджѝя* 'който получава *лефе* (заплата или пенсия)' от ар. - тур. ulûfe). Варна, Стара Загора.

Лефтѐна, Лефтѐр, Лефтѐра, Лефтерѝя — писмена разновидност на Левтена, Левтер, Левтера, Левтерия.

Лехàрски *ф* — вм. Лихарски. Перник.

Лехов *ф* — от тур. Leh 'поляк' (?) Ник. Милев, Кюстендил (гроб), Бобошево (Станкедимитровско).

Лехчàнски *ф* — от мах. Лехчанска (Кюстендилско). Кюстендил, Раненци (Кюстендилско).

Лѐцо *м* — разновидност на Лесо с друго окончание. **Лѐцов** *ф*. Свищов.

Лечàрски *ф* — от диал. **лечàр*; вж. Лещаров. Расник (Брезнишко).

Лѐчко *м* — умалит. от Лечо или видоизменено от Личо. Лом. **Лѐчков** *ф*. Тополчане (Сливнишко).

Лѐчо *м* — успоредна форма на Леко с друго окончание. Лясковец, Стара Загора, Алфатар (Силистренско). **Лѐчев** и **Лѐчов** *ф*. Търново, Лесичарка (Габровско), Ихтиман.

Лечо̀й *м* — разширено от Лечо. **Лечо̀йов** *ф*. Тетевен, 1893.

Лѐшко *м* — умалит. от Лешо. Ботунец, Петърч (Софийско), Кремена (Врачанско). **Лѐшков** *ф*. Ботунец, Драгоево (Преславско) 1830, Тетово, Пловдив.

Лѐшнико *пр* — от *лѐшник* (навярно бил много дребен). Панчарево. **Лѐшников** *ф*. Сливен, 1893, Пловдив, Гол. Конаре (Пловдивско).

Лѐшо *м* — от Лесо, Леко, Лечо с друго окончание. Кътина (Софийско). **Лѐшов** *ф*. Доброславци (Софийско), Равно поле (Елинпелинско). **Лѐшев** *ф*. Черквица (Никополско), Стара Загора, Хасковско, Враца.

Лещàнски *ф* — от с. Лешко (Благоевградско). Бобов дол, Фролош (Станкедиминровско), Търговище.

Лещàров и **Лещàрски** *ф* — от **лещàр* 'производител или любител на леща'. Лясковец, Панагюрище, Пирдопско, Мелница (Елховско), Караш, Ракево (Врачанско), Белоградчишко, Врачеш (Ботевградско).

Лѐщата *пр* — от *лѐща* (бил много пестелив и ядял главно леща); срв. Тъпчилещов. Стара Загора. **Лѐщов** *ф*. Стара Загора, Раднево (Старозагорско), Севлиево.

Лѐя *м* — съкрат. от Малея, Ахилея, Пантелея или друго подобно име. Софийско, нар. песен.

Леяро̀вски *ф* — от с. Леярово (Елховско).

Лиàна *ж* — видоизменено от Лиляна или от екзотичното растение *лиàна* (?) Може би единичен случай.

Лиàнов *ф* — от диал **лиàн* 'лих човек'. Новачене (Ботевградско).

Лѝба *ж*—вм. Люба. Вайганд, Синод. именник.

Либàков *ф* — разновидност на Лабаков. Пловдив.

Лѝбен *м* — вм. Любен. Старо, рядко. **Лѝбенов** *ф*.

Либица *ж* — вм. Любица. Вайганд.

Лѝбкнехт *м* — от фамилното име на немския социалдемократ Карл Либкнехт. Сливен, 1962.

Либу̀ша *ж* — от Либ(а) + *уша* или от чеш. Libuše. Пещера, р. 1907.

Ливадѝйски и **Ливадѝнски** *ф* — от някоя местност или заселище Ливади. Кюстендил.

Ливадитов *ф*. Самоков.

Ливàдкин и **Ливàткин** *ф* — от *ливàдка*. Пловдив.

Ливандѝ *ж* — разновидност на Левантия. Шабла (Балчишко), р. 1888.

Ливантѝя *ж* — вм. Левантия. Силистра, 1893.

Ливѐн *м* — вм. Левен. Богданлия (Елинпелинско), 1921.

Лѝвков *ф* — от Сливков с изпущане на *с*. **Ливнов** *ф*.

Ливоров *ф*. Кормянско (Севлиевско).

Лѝгаровци род — от *лѝгав* (?) Литаково (Ботевградско).

Лѝгдо *м* — от Лиго с вмъкнато *д*. Бр. Миладинови.

Лѝгия *ж* — навярно от героинята на романа Камо грядеши от Сенкевич. Единичен случай.

Лѝглев, Лѝглов и **Лѝгльовски** *ф* — от *лѝгльо* 'комуто текат от устата лиги'. Плевен, Михайловград, Ботевград.

Лѝго *м* — от Лико с озвучаване на *к* в *г*. **Лѝгов** *ф*. Разград, 1893, Габрово (гроб).

Лидàнски *ф* — навярно вм. *Лиджански; вж. Лиженски. Враца.

Лидарев *ф*. Пловдив.

Лѝджо *м* — от Личо с озвучаване на *ч* в *дж* или от Глиджо с изпадане на *г*. **Лѝджев** *ф*. Русе.

Лѝда *ж* — съкрат. от Лидия. Ихтиман, р. 1909.

Лѝдера *пр* — от *лѝдер* 'партиен вожд' (анг. leader). Ботевград.

Лѝди *м* — мъжка форма от Лида, Лидия.

Лѝдия *ж* — от областта Лидия в Мала Азия. Рядко.

Лѝдко *м* — умалит. от Лидо. **Лѝдков** *ф*.

Лѝдо *м* —далечно видоизменение от Илия. **Лѝдов** *ф*. Лом, Пловдив. **Лѝдев** *ф*. Ямбол.

Лижàнски и **Лѝженски** *ф* — от диал. *лѝжàнин* 'жител на с. Лик, Врачанско'. Разград, Враца.

Лѝжо *м* — разновидност на Лиджо, Личо. **Лѝжев** *ф*. Стражица (Горнооряховско), Беброво, Долни Марян (Еленско).

Лизавѐта *ж* — вм. Лисавета. Н. Геров.

Лѝзо *м* — може би от Ризо с преход на *р* в *л* (?) **Лѝзов** и **Лѝзев** *ф*. Пловдив.

Лѝка *ж* — женска форма от Лико. Брезник, Благоевград. **Лѝкин** *ф*. Орехово.

Ликàн *м* — от Лик(о)+*ан*. **Ликàнов** *ф*. Ник. Милев.

Лѝката *м* — разговорна членувана форма от Лико. Видин.

Ликѝн *м* — от Лик(о) + *ин*. **Ликѝнов** *ф*. Орехово.

Лѝко *м* — а) съкрат. от Илийко, Илия; б) от гр. λύκος 'вълк'. Врачанско, Видин, Своде (Ботевградско). **Лѝков** *ф*. Бела Слатина, Ловеч, Видраре (Тетевенско), Казичене (Софийско), Гол. Конаре (Пловдивско). **Лѝковци**, род в Доганово (Елинпелинско).

Ликомàнов *ф* — според местно предание: две сирачета — Величка и Търпо — били отгледани от Ман бей; срв. Търпоманов. Брацигово, Пловдив.

Ликотòдов *ф* — от Лико(в) и Тодов. Пещера.

Лѝкьо *м* — съкрат. от Илийкьо. **Лѝкьов** *ф*. Стубел (Михайловградско).

Лѝла[1] *ж* — съкрат. от Лиляна или женска форма от Лило. На разни места из страната.

Лѝла[2] *м* — западна форма на Лило. Софийско. **Лѝлин** *ф*.

Лилаков и **Лилаковски** *ф* — от диал. **лилак* 'люляк' (?) Кнежа.

Лилѐтка *ж* — галена форма от Лила. Криводол (Врачанско), р. 1946.

Лѝли *ж* — разговорна форма от Лилия или от Лиляна.

Лѝлиев *ф* — писателски псевдоним — от *лѝлия*.

Лилѝна *ж* — от Лил(а) + *ина*. Рядко.

Лилѝца *ж* — умалит. от Лила. Павликенско.

Лѝлия *ж* — от цветето *лѝлия*. Рядко.

Лѝлка *ж* — умалит. от Лила. Вършец, Врачанско, Ботевград, Ракитово (Велинградско), **Лѝлкин** *ф*. Белоградчик, Ботевград.

Лѝлко *м* — умалит. от Лило. **Лѝлков** *ф*. Своде (Ботевградско).

Лѝло *м* — видоизменено от Илия с детско повтаряне на първата съгласна. Типично за Сопот; Софийско, Ботевградско. **Лѝлов** *ф*. Кнежа, Видин, Ботевградско, Търново, Карлово, Нова Загора. **Лѝловски** *ф*. Бела Слатина, Враца, Габрово.

Лѝлчо *м* — умалит. от Лило. **Лѝлчев** *ф*. Вършец, Русе.

Лѝльо *м* — успоредна форма на Лило с меко окончание. **Лѝлев** *ф*. Луковит, 1908.

Лѝля *ж* — съкрат. от Лилия.

Лилѝн *м* — от цветето *лѝляк* или мъжка форма от Лиляна. Плевен, р. 1930, Ловеч, р. 1935, Криводол (Врачанско), Сомовит, Търговище, Свиленград. **Лилѝнов** *ф*. Казанлък, Врачанско.

Лилѝна *ж* — от цветето *лѝляк* (в Брацигово го извеждат от Елена). Из цялата страна.

Лѝлячки *ф* — от с. Лиляч (Кюстендилско). Кюстендил, 1879.

Лѝляшки *ф* — от с. Лиляче (Врачанско). Враца.

Лиманов *ф* — може би грешка вм. Лимонов. Пловдив, 1893.

Лѝмба *ж* — съкрат. от Лимбия. Каблешково (Поморийско) — македонка.

Лимберов *ф*. Варна.

Лимбия *ж* — съкрат. от Олимпия с новогръцки изговор на *мп*. Пловдив.

Лѝме *м* — съкрат. от Олимпи.

Лѝмо *м* — съкрат. от Лимон. **Лѝмов** *ф*. Бургас, 1893.

Лимòн *м* — от *лимòн* — главно в области, дето виреe и цъфти самото растение. Доганово, Огняново (Елинпелинско). **Лимòнов** *ф*.

Дойран, Гайтаниново (Гоцеделчевско), Сливен, Стара Загора.

Лимòна *ж* — женска форма срещу Лимон. Сярско, Петричко, Гоцеделчевско, Асеновградско, Бургаско.

Лимонàдов *ф* — от прякор *Лимонàдата* (може би изговарял *лимонада* вм. по-разпространетото в миналото *лимоната*). Стара Загора.

Лимонджѝев *ф* — от **лимонджѝя* 'производител или продавач на лимони'. Пловдив.

Лимонѝя *ж* — разширено от Лимона. Каварна.

Лимòнка *ж* — умалит. от Лимона. Каварна, Виница (Варненско), Шумен, Сомовит, Пещера, Ракитово (Велинградско), Баня (Разложко).

Лимòнчо *м* — умалит. от Лимон. **Лимòнчев** *ф*.

Лимòня *ж* — разновидност на Лимона и на Лимония. Дрянковец (Айтоско), р. 1905.

Лимпияда *ж* — съкрат. от Олимпияда. Бяла.

Лѝна *ж* — съкрат. от Ангелина, Илина или друго подобно име. На разни места из страната.

Лѝнгеров *ф* — от диал. *лѝнгер* 'меден съд сахан'; срв. Ленгеров. Карлово.

Лѝнго *м* — от Линко с озвучаване на *нк* в *нг*. Ракитово (Велинградско). **Лѝнгов** *ф*. Ракитово, Пазарджик, Панагюрище, Пловдив, Самоков.

Лѝнгоров и **Лѝнгурски** *ф* — от диал. *лѝнгур* '1. циганин коритар; 2. прен. скитник' (от рум. lingurar). Нови пазар, Свищов, Плевен, Троян, Слокощица (Кюстендилско), Кюстендил.

Лѝнда[1] *ж* — от Лина с вмъкнато *д*. Самоков, Горни Богров, Челопечене (Софийско).

Лѝнда[2] *м* — произволно видоизменение от Иван. Самоков.

Линдарев *ф* — може би от диал. **линдар* 'гнидав човек' (от рум. lindină 'гнида').

Лѝндо *м* — видоизменено от Илия. Бела Слатина, Добралево (Ореховско). **Лѝндов** *ф*.

Лѝнка *ж* — умалит. от Лина. На разни места. **Лѝнкин** *ф*. Бургас.

Лѝнко *м* — умалит. от Линьо. Черквица (Никополско), Свищовско, Свищов, Драганица (Берковско). **Лѝнков** *ф*. Свищов, Свищовско. Сомовит, Въбел (Никополско), Горна Оряховица, Горнооряховско, Драганица. **Лѝнковски** *ф*. Търнава (Белослатинско).

Лѝнколн *м* — от фамилното име на американския държавник А. Линколн, Русе, 1936.

Лѝнчо *м* — умалит. от Линьо. **Лѝнчев** *ф*. Крушовене (Ореховско).

Лѝньо *м* — видоизменено от Илия. **Лѝнев** *ф*. Свищов, Плевен, Пловдив.

Лиòн *м* — фонетична форма на Леон. Свищовско, Ценово (Беленско). **Лиòнов** *ф*. Ямбол.

Лиòна *ж* — разновидност на Леона. Станке Димитров, Ихтиман, Михайловград.

Лиòнка *ж* — умалит. от Лиона. Михайловград, р. 1915.

Лѝпа *ж* — женска форма от Липо. Враца, Пирдоп.

Липàвцов *ф* — вм. Лепавцов.

Липàн *м* — от Лип(о) + *ан*. **Липàнов** *ф*. Лом, Пловдив.

Липàна *ж* — от Лип(а) + *ана* или женска форма от Липан. Гурково (Ботевградско), р. 1918.

Липенина *ж* — някаква разновидност на Липа (?) Айтос, р. 1931.

Липиàна *ж*. — от Липа по образеца на Мариана. Вършец, р. 1961.

Липидàров (и Липедàров) *ф* — писмена разновидност на Лепедаров. Пловдив.

Липѝров *ф* — от диал. *лепѝр* 'вампир'; вж. Вампиров. Севлиево.

Лѝписков *ф* —от град Липиска (Лайпциг); срв. Берлинов. Котел.

Лѝпка *ж* — умалит. от Липа. Желява (Софийско), Враца.

Липнèнски *ф* — от с. Липен (Врачанско). Криводол (Врачанско), Враца.

Лѝпниклиев *ф* — от диал. *лѝпниклия* 'жител на с. Липник (Русенско)'. Русе.

Лѝпнишки *ф* — от с. Липник (Русенско). Ореховско.

Лѝпо *м* — съкрат. от Алипи. Враца. **Лѝпов** *ф*. Враца, Паволче (Врачанско), Сопот, 1904.

Липовàнски *ф* — от *липовàни* 'руски староверци, отдавнашни преселници в Североизточна България'. Враца, Орехово.

Липовец *ф* — от някое село с подобно име (такива има десетина). Пловдив, 1900.

Липовянов *ф* — от рум. lipovean; вж. Липовански.

Липошлиев *ф* — от някое село с подобно име. Гоце Делчев, Горни Порой (Демирхисарско), Петрич.

Лѝпчо *м* — а) умалит. от Липо; б) съкрат. от Филипчо. Свищов, Оходен (Врачанско), Черна могила (Айтоско), Козичино, Медово (Поморийско). **Лѝпчев** *ф*. Врачанско, Черна могила, Айтос, Алфатар, Калипетрово (Силистренско), Радево (Варненско).

***Липьо или *Липе** *м* — успоредна форма на Липо с меко окончание. **Липев** *ф*. Разложко.

Лѝрко *м* — умалит. от Лиро. **Лѝрков** *ф*. Варна.

Лѝро *м* — от Лило с дисимилация на второто *л*. Търговище, 1893. **Лѝров** *ф*.

Лѝса *ж* — съкрат. от Елисавета. Брезнишко.

Лисàва *ж* — съкрат. от Елисавета. Крупник (Благоевградско).

Лисавѐта *ж* — съкрат. от Елисавета. На разни места из страната.

Лисаѐв *ф* — разновидност на Лисев. Пловдив.

Лисàн *ф* — от прякор *Лисàн* '1. лис, плешив човек; 2. хитрец, лисица' Лясковец.

Лѝсев *ф* — от прякор *Лѝсия*. Пирдоп, 1897, Панагюрище, 1897, Мирково (Пирдопско), Казанлък.

Лисевчев *ф* — разновидност на Лисев. Мирково (Пирдопско), 1917.

Лисѐнка *ж* — съкрат. от Алисенка. Трекляно (Кюстендилско).

Лисѝйски *ф* — от прякор *Лѝсия*. Благоевград.

Лисѝцата *пр* — от *лисѝца* в смисъл 'хитър, лукав човек' Трудовец (Ботевградско). **Лисѝците** род в Чирпан и в Кътина (Софийско). **Лисѝцов** *ф*. Казанлък, Средна кула (Русенско). **Лисѝчки** *ф*. Кюстендил.

Лисичàров и **Лисичàрски** *ф* — от *лисичàр* 'ловец на лисици' Правец (Ботевградско).

Лисичѐв (и **Лисечѐв**) *ф* — от *лисичѐ*; вж. Лисицата. Самоков, Благоевград, Шишковци (Кюстендилско), Въбел (Никополско).

Лисѝчков *ф* — от *лисичка*; вж. Лисицата. Лясковец, Ресен (Търновско), Угърчин (Ловешко), Правешка Лакавица, Скравена (Ботевградско).

Лискàр *м* — навярно грешка вм. Ласкар.

Лѝсков *ф* — от прякор *лѝско* 'с лиса, плешива глава'. Панагюрище, Бодрово (Ихтиманско), Вруток (Югославия), Толбухинско.

Лисо *м*. Божурица (Плевенско), 1906.

Лѝсов *ф* — разновидност на Лисев. Свищов. **Лѝсовци**, род в Липница (Ботевградско).

Лѝта *ж* — съкрат. от Юлита или женска форма от Лито. Вършец, Годечко, Неделище (Сливнишко), Ботевград.

Литàрски *ф* — от диал. **литàр* '?' Врачеш (Ботевградско).

Литàшки *ф* — вм. Люташки. Литаково (Ботевградско).

***Литвѐнко** *м* — умалит. от Литвин. **Литвѐнков** *ф*. Горна Оряховица.

Литвѝн *м* — от народностното име *литвѝн* (навярно е имало някои литовци в сливенския полски легион). Изгрев (Никополско). **Литвѝнов** *ф*. Казанлък, Нова Загора.

Литвѝнцев *ф* — от *литвѝнец*; вж. Литвин. Русе.

Литѝйски *ф* — навярно от *литѝя* 'молебствие на открито,обикн.за дъжд' (от гр. λιτή). Благоевград.

Литѝция *ж* — фонетична форма на Летиция. Шумен, Лехчево (Михайловградско).

Лѝтко *м* — умалит. от Лито. Плевен.

Лѝто *м* — видоизменено от Илия, Алипи или друго подобно име. **Лѝтов** *ф*. Плевен, Галиче (Ореховско), Боженица (Ботевградско), Тъжа (Казанлъшко), Варна. **Лѝтовски** *ф*. Вировско (Врачанско).

Литовойски *ф*. Пловдив.

Литоров *ф*. Сенник (Севлиевско), 1917.

Лифакев *ф*. Пловдив.

Лифчѝнов *ф*. — видоизменено от Ловчинов. Пловдив.

Лихàров и **Лихàрски** *ф* — от диал. *лихàр* '1. лих, лош човек; 2. мързеливец' Бутан (Ореховско), Кнежа, Пещера, Николчовци (Кюстендилско).

Лихвàров *ф* — от *лихвàр*. Стара Загора.

Лѝхов *ф* — от *лих*. Смолянско.

Лихчàнски *ф* — може би вм. *Лишчански, от колиби Лишкови (Свогенско). Кюстендил, 1917.

Лѝца *ж* — съкрат. от Елица, Калица, Милица или друго подобно име. Вършец, Трън, Брезник, Ловешко, Търново, р. 1891.

***Лицàн** *м* — от Лиц(о) + *ан*. **Лицàнов** *ф*. Кнежа.

Лицинов *ф*. Пещера.

Лѝция *ж* — разширено от Лица. Берковица, р. 1952.

Лѝцо *м* — видоизменено от Илия или мъжка форма от Лица. **Лѝцов** *ф*. Вършец, Лясковец, Горнооряховско, Разград, Казанлък, Варна. **Лѝцев** *ф*. Русе, Казанлък.

Лѝча[1] *ж* — женска форма от Личо. Пещера.

Лѝча[2] *м* — западна форма на Личо. Трънско.

Лѝчка *ж* — умалит. от Лича[1]. Трънско.

Лѝчко *м* — умалит. от Личо. Орехово, Ямбол. **Лѝчков** *ф*. Караисен (Павликенско).

Лѝчо *м* — видоизменено от Илия, Илийчо. Видин. **Лѝчев** и **Лѝчов** *ф*. Пловдив, Ореховско. **Лѝчевски** и **Лѝчовски** *ф*. Гозница (Ловешко), Селановци (Ореховско).

Лѝша *ж* — женска форма от Лишо. Врачанско.

Лишàтов и **Лишатòвски** *ф* — от диал. **лишàт* 'лис, плешив' Равна (Етрополско), Правец (Ботевградско).

Лѝшки *ф* — от с. Лик (Врачанско). Липница (Ботевградско).

Лѝшко *м* — умалит. от Лишо. Врачанско. **Лѝшков** *ф* Бистрец, Реселец (Врачанско), Видин, Берковица, Вършец, Червен бряг, Плевен, Пелово (Плевенско), Пиперково (Свищовско), Горубляне (Софийско).

Лѝшо *м* — видоизменено от Илия, успоредна форма на Личо,Лицо. Липница (Ботевградско), Гор. Павликени (Ловешко). **Лѝшев** и **Лѝшов** *ф*. Видин, Русе, Варна.

Лищàров *ф* — вм. Лещаров.

Лиянa *ж* — от Лиляна с изпадане на *л*'. Червен бряг, р. 1952.

Лиянов *ф* — вм. Лианов или Лилянов.

Лоарѝта *ж* — навярно измислено име. Кюстендил, р. 1958.

Лоба̀нов *ф* — видоизменено от Лебанов. Ветово (Русенско), Хитрино (Шуменско), Елин Пелин.

Лобошки *ф* — от с. Лобош (Радомирско).

Лобу̀т *пр* — от *лобу̀т* 'бой, тояга за бой' (тур. lobut). Станке Димитров, 1879. **Лобу̀тов** *ф*. Станке Димитров, Самоковско, Трън.

Ловджѝев *ф* — от *ловджѝя*. Козлодуй (Ореховско), Русе, Търговище.

Ловѐчев *ф* — от *ловѐц*. Казанлък.

Ловнидо̀лец *ф* — от с. Ловни дол (Севлиевско). Добромирка (Севлиевско), 1917.

Ловрѝн *м* — разновидност на Лаврен. Свищовско — католици.

Ловрич *ф* — сродно с Ловрин.

Ловров *ф* — сродно с Ловрин. Замфирово (Берковско).

Ло̀вчалиев *ф* — от диал. *ло̀вчалия* 'жител на град Ловеч'. Плевен.

Ловчѝн *м* — от Ловч(о)+*ин*. **Ловчѝнов** *ф*. Асеновград, Пещера.

Ло̀вчо *м* — пожелателно име: всичко да му се лови, да му спори. Добруджа. **Ло̀вчев** *ф*. Казанлък.

Лога̀чев *ф* — от диал. **ло̀га̀ч* 'схванат, сакат човек' (?) Търговище.

Ло̀ге *м* — съкрат. от Логин. Доганово (Елинпелинско). **Ло̀гев** *ф*.

Логѝн *м* — от Лонгин с изпадане на първото *н*. Елинпелинско, Пазарджик, Котел. **Логѝнов** *ф*. Елинпелинско, Пазарджик, Казанлък.

Ло̀го *м* — съкрат. от Логин или от Евлоги. **Ло̀гов** *ф*. Стара Загора.

Логофѐтов и **Логофѐтски** *ф* — от диал. *логофѐт* '1. началник на гемия; 2. кмет; 3. свинар' (от рум. logofăt от гр.) Видин, Лом, Козлодуй (Ореховско), Силистра.

Ло̀дов *ф*. Бр. Миладинови.

Лодо̀зов *ф* — от диал. *лодо̀с* 'пролетен южен вятър' (от гр.-тур. lodos). Търново.

Ло̀за *ж* — от *лоза̀* '1. лоза: 2. род, влака, потомство'. Банкя, Вердикал, Градоман, Железница, Михалево (Софийско), Елов дол (Пернишко), Самоковско, Трънско, Добрич (Хасковско), Елена (Харманлийско).

Лоза̀н *м* — мъжка форма срещу Лоза. Софийско, Свогенско, Самоков. **Лоза̀нов** *ф*. Софийско, Михайловградско, Годечко, Видин. **Лоза̀нски** *ф*. Костенци (Берковско).

Лоза̀на *ж* — от Лоз(а) + *ана*. Михайловград, Шумен, Пловдив.

Лоза̀нка *ж* — умалит. от Лозана. Софийско.

Лоза̀нчо *м* — умалит. от Лозан. **Лоза̀нчев** *ф*.

Лоза̀ров и **Лоза̀рски** *ф* — от *лоза̀р*. Новопазарско, Рашково (Ботевградско).

Ло̀зе *м* — западна форма на Лозьо. **Ло̀зев** *ф*. Мрамор, Обеля, Световрачане (Софийско). **Лозѐто** *ф*. Ботевград.

Лозен *м* — разновидност на Лозан. **Лозенов** *ф*. Карлово, Сопот. Перущица.

Лозѐна *ж* — от Лоз(а) + *ена*. Банкя, Вердикал, Градоман, Железница, Клисура, Михалево, Негован, Чепинци (Софийско), Кюстендилско, Дрянковец (Айтоско).

Лозѐнка *ж* — умалит. от Лозена. Златарица (Еленско).

Ло̀зенски *ф* — от с. Лозен (Софийско).

Лозѐтка *ж* — „модернизирано" от Лозена. Сливнишко, ново.

Лозѝна *ж* — от Лоз(а) + *ина*. Кула.

Лозѝнка *ж* — умалит. от Лозина. Ихтиман, Черньово (Ихтиманско), Михайловград, Брацигово, Толбухин.

Ло̀зка *ж* — умалит. от Лоза. Кула.

Ло̀зко *м* — умалит. от Лозьо, Лозо.

Ло̀зо *м* — съкрат. от Лозан или мъжка форма от Лоза. Локорско (Софийско). **Ло̀зов** *ф*. Локорско, Станке Димитров, 1908.

Ло̀зьо *м* — мъжка форма от Лоза. Хасковско, Харманли. **Ло̀зев** *ф*.

Лойс *м* — от фр. Louis. Бургас, р. 1932.

Ло̀йза *ж* — навярно видоизменено от Луиза. Охрид.

Ло̀йков *ф*. Пловдив.

Ло̀ка *ж* — съкрат. от Локсандра. Н. Геров.

Ло̀квински *ф* — от махала Локвата (Еленско).

Ло̀кмаджиев *ф* — от диал. **ло̀кмаджия* 'мекичар' (ар.-тур. lokmacı). Разград, Дунавец (Разградско), Русе.

Ло̀ков *ф*. Стара Загора.

Локо̀рски *ф* — от с. Локорско (Софийско).

Ло̀кса *ж* — съкрат. от Локсандра. Каварна.

Локса̀ндра *ж* — видоизменено от Александра или от Роксандра. Софийско.

Лолѝта *ж* — видоизменено от Юлита или женска форма от Лоло. Ловеч, р. 1959.

Ло̀лка *ж* — женска форма от Лоло. Казанлък, р. 1902.

Ло̀ло *м* — от рум. Lolu, а то от лат. Lollianus. Орехово, 1893. **Ло̀лов**[1] *ф*.

Ло̀лов[2] и **Ло̀ловски** *ф* — от циг. *лоло̀* 'риж, червенокос'. Медвен (Котленско), Ямбол, Дряново (гроб), Карлово, Брезово (Пловдивско), Търново.

Лолош *м* — от рум. Loluş; вж. Лоло.

Лолошко *м* — умалит. от Лолош. **Лолошков** *ф*. Видин, 1917.

Ло̀льов *ф* — разновидност на Лолов. Крупник (Благоевградско).

Лом *м* — от диал. *лом* 'буен растеж'. Дебърско. **Ло̀мев** *ф*. Копривщица, 1917, Пловдив. **Ло̀мов** *ф*. Русе.

Ломачѐв *ф* — от диал. *ломачѐ* 'къс, отломък'. Озърновци (Брезнишко).

Ломлѝев *ф* — от диал. *ломлѝя* 'ломчанин'. Никопол, Свищов, Севлиево.

Ломнишки *ф* — от с. Ломница (Кюстендилско или Трънско).

Ло̀мски *ф* — от град Лом.

Лòна *м* — западна форма на Лоно, Лоньо. Севлиево, 1906, Милославци (Трънско).

Лонгѝн *м* — лат. Longinus, от longus 'дълъг' — име на календарски светец. **Лонгѝнов** *ф*. Павликени, Горнооряховско.

Лòнго *м* — съкрат. от Лонгин. **Лòнгов** *ф*. Широка лъка (Девинско).

Лонгòзов *ф* — от местността Лонгоза по долното течение на река Камчия. Шумен, Стара Загора.

Лонгочев *ф*.

Лòндрев, Лòндрин и **Лòндров** *ф* — може би от Лондра, турско име на град Лондон; срв. Берлинов, Липисков. Стара Загора, Станке Димитров, 1879.

Лòни *м* — успоредна форма на Лоньо. Новачене (Никополско).

Лòно *м* — успоредна форма на Лоньо с твърдо окончание. **Лòнов** *ф*. Севлиево, 1900.

Лòнчо *м* — умалит. от Лоньо, Лоно. Севлиевско, Горнооряховско. **Лòнчев** *ф*.

Лòньо *м* — съкрат. от Иларион. **Лòнев** *ф*.

Лопàров *ф* — разновидност на Лапарев, Лепаров или от диал. *лупàр* 'дъска от края на труп'. Ковачевци (Самоковско), Самоков.

Лопатàров *ф* — от диал. *лопатàр* 'голяма похабена лопата' или разновидност на Лапатарев. Въбел (Никополско), Сунгурларе (Карнобатско).

Лопèнски *ф* — от с. Лопян (Ботевградско). Етрополе, Правец (Ботевградско), Бела Слатина.

Лопѝров *ф* — от диал. **лопѝр* 'вампир'; вж. Вампиров. Велиново (Трънско).

Лòпков *ф*. Никопол, Стражица (Горнооряховско),

Лопошников *ф* — от някоя местност Лопошник 'място обрасло с лопуш, с репей'. Стара Загора.

Лопỳжин *ф* — от диал. *лопỳж* 'гол охлюв'. Трънско.

Лопушàнски *ф* — от с. Лопушна (Михайловградско). Главановци (Михайловградско).

Лòпушнов *ф* — от с. Лопушна (Провадийско). Шумен, Русе, Търново.

Лòра *ж* — от Флора с изпадане на *ф* или разновидност на Лаура. Рядко.

Лорèна *ж* — видоизменено от Лора. Русе, р. 1959, Брезник, р. 1960.

Лорèта *ж* — от Лора и *-ета* от имена като Мариета, Анета. Ново, рядко.

Лорис *м* — може би видоизменено от Флоро. Русе. **Лорисов** *ф*.

Лорѝта *ж* — от Лора и *-ита* от имена като Маргита, Мита и др. Ново, рядко.

Лòрка *ж* — умалит. от Лора. Видин, р. 1935.

Лоспачиев (или **Лосначиев**) *ф*. Севлиево, 1908.

Лòта *ж* — съкрат. от Шарлота (у нас проникнало по литературен път — от Страданията на младия Вертер от Гете). Михайловград, р. 1926 и 1932, Видин, р. 1927.

Лотàров и **Лотàрев** *ф* — видоизменено от Лаутаров. Пловдив.

Лòтев *ф* — руско име (бащата руски емигрант). Стара Загора.

Лòти *ж* — разновидност на Лота. Рядко.

Лòцов *ф*. Самоков, 1917.

Лочов *ф*. Горна Гнойница (Ломско).

Лубид *пр*. (Таке Начов Лубид, Станке Димитров, 1879).

Лувгенов *ф* — навярно нарочно видоизменено от Лудгенов (лудия Гено). Търново.

Лỳго *м* — от Логин с изясняване на редуцираното *о* в *у*, успоредна форма на Лого. **Лỳгов** *ф*. Кюстендил, 1879, Самоков, Долна баня (Ихтиманско).

Лудàчки *ф* — от диал. **лудàч* или **лудàк* 'буен, налудничав човек'. Цървище (Станкедимитровско).

Лудбѝволов *ф* — от прякор *Луд бивол*. Манастирище (Ореховско).

Лỳдвиг *м* — нем. Ludwig. Рядко.

Лỳдев *ф* — от прякор *Лỳдьо*. Габрово, 1900, Кюстендил.

***Лỳджо** *м* — от Лулджо с изпадане на *л*. **Лỳджев** *ф*. Пазарджик, Голак (Ихтиманско). **Лỳджовци** род в Церецел (Своге нско), казват им още Лудите.

Лỳдков *ф*. — от прякор *Лỳдко* 'буен'; налудничав'. Карлуково (Врачанско), Смолян, 1917, Славеино (Смолянско).

Лỳднев *ф* — от прякор *Лỳдньо*. Пловдив.

Лỳдов *ф* — от прякор *Лỳдия*. Айтос, Пловдив.

Лудогòров и **Лудогòрски** *ф* — превод на тур. Делиормански. Разград, 1905, 1935.

Лỳзеков и **Лỳзиков** *ф*. Шумен.

Лузѝна *ж* — писмена разновидност на Лозина. Нова Загора.

Луѝ *м* — фр. Louis. Варна, р. към 1904.

Луѝджо *м* — ит. Luigi, разновидност на Левиджо. Пловдивско — католици.

Луѝз *м* — фр. Louis. Дрянковец (Айтоско), 1893, Айтос. **Луѝзов** *ф*. Русе. Пловдив, Айтос, Карлово, Сопот.

Луѝза *ж* — нем. Luise, женска форма от Луиз, у нас навярно покрай името на княгиня Мария Луиза. Берковица, р. 1894, Дорково, Ракитово (Велинградско), Пловдив.

Лукà[1] *м* — гр. Λουκᾶς, от лат. Lucas — евангелско име. Из цялата страна, типично за Копривщица. **Лỳков** *ф*.

Лỳка[2] *ж*—женска форма от Лука[1]. Копривщица, Панагюрско, Тетевен, Русе, Михайловград. **Лỳкин** *ф*. Михайловград.

Лукàй *м* — разширено от Лука. **Лукàев** *ф*. Габрово, Батошево (Севлиевско), Горска поляна (Грудовско), Ихтиман.

Лукàйчо *м* — умалит. от Лукай. **Лукàйчев** *ф*. Пещера, Вакарел (Ихтиманско).

Лукалѝ *ф* — от с. Горна Лука (Михайловградско). Кюстендил, 1879.

Лука̀н *м* — лат. Lucanus 'от областта Лукания'. Враца, Михайловград, Софийско, Ботевградско. **Лука̀нов** *ф.* Ловеч, 1893, Враца, Ботевградско.

Лука̀на *ж* — женска форма от Лукан. Берковско, Михайловградско, Ботевградско, Софийско.

Лука̀ни *ф.* Варна.

Лука̀ров и **Лука̀рски** *ф* — от *лука̀р* 'производител на лук'. Гулянци (Никополско), Бутан (Ореховско), Крайнинци (Кюстендилско), Радомирско, Батак, Варна, Момчилград.

Лука̀шев *ф* — навярно от чеш. Lukaš с допълнително окончание *-ев.* Пловдив.

Лукѐрия *ж* — видоизменено от Гликерия. Разград, р. 1899.

***Лукич** *м* — умалит. от Лука. **Лукичев** *ф.* Пловдив.

Лукия̀н *м* — гр. Λουκιάνος, от лат. Lucianus — име на календарски мъченик. Варна.

Лу̀ко *м* — видоизменено от Лука[1]. Копривщица, Ботевградско. **Лу̀ков** *ф.*

Луконин *ф.*

Лукрѐция *ж* — лат. Lucretia, минало у нас главно през румънски. Видин, Русе. Добралево (Ореховско), Тлачене (Белослатинско), Казанлък. Алдомировци (Сливнишко).

Лу̀кса *ж* — рум. Luxa, видоизменено от Роксана (според някои: от Луца или от лат. lux 'блясък'). Свищов, р. 1868 и посетне, Русе, Търново, р. 1890, Видин, Севлиево, р. към 1900, Кнежа.

Лукса̀на *ж* — от Лукс(а) + *ана.* Разград.

Лукса̀ндра *ж* — писмена разновидност на Локсандра. Свищов, р. 1894.

Луку̀мов *ф* — от *локум.* Пловдив.

Лукя̀н *м* — разновидност на Лукиян или на Лукан. Своде (Ботевградско). **Лукя̀нов** *ф.*

Лу̀ла *ж* — женска форма от Луло, Луљо. Тетевен, 1648, Казанлък, 1884, Златица, Пазарджик, Врачеш (Ботевградско).

Лула̀нков *ф* — от прякор *Лула̀нко* 'комуто лулата е все в устата'. Вълчедръма (Ломско), Лом.

Лула̀нски *ф* — от прякор *Лула̀н*; вж. Луланков.

Лула̀ров *ф* — от диал. **лула̀р* 'грънчар, който прави глинени лули'. Етрополе.

Лу̀лджо *м* — от Лулчо с озвучаване на *ч* в *дж.* **Лу̀лджев** *ф.* Пещера.

Лулѐйски *ф.* Крупник (Благоевградско).

Лу̀личка *ж* — преумалително от Лула. Пловдив, р. 1903.

Лу̀лко *м* — умалит. от Луло, Луљо, Н. Геров.

Лу̀ло *м* — видоизменено от Лука с детско повтаряне на първата съгласна. **Лу̀лов** *ф.* Пловдив, Луковит, Мухово (Ихтиманско), Делчево (Санданско). **Лу̀ловски** *ф.* Угърчин (Ловешко).

Лу̀лчо *м* — умалит. от Луло, Луљо. Типично за Копривщица и Панагюрище. **Лу̀лчев** *ф.*

Лу̀љо *м* — успоредна форма на Луло с меко окончание. **Лу̀лев** *ф.* Габрово, Дряново, Ловни дол (Севлиевско), Пазарджик, Кюстендил, Якоруда, Калофер.

Лу̀мбаров и **Лу̀мбарски** *ф* — от *лу̀мбар, лу̀мбур* 'междум. за шумно падане или гръмлив говор'. Кюстендил, Видин, Брезник, Сливен.

Лу̀мпаров *ф* — разновидност на Лумбаров. Търново, Благоевград.

Лу̀на *ж* — рум. Luna от lună 'луна'. Главно у католици. Бяла, 1873, Беленско, Свищов, Свищовско.

Лунга̀нов *ф* — от рум. lungan 'много висок човек'; срв. Длъгнеков. Козлодуй (Ореховско).

Лу̀нгаров *ф* — от рум. Lungar, видоизменено от Лунго. Плевен.

Лу̀нгев *ф* — разновидност на Лунгов. Варна, Враца, 1897.

Лу̀нго *и* — а) от рум. Lungu 'дълъг, висок'; б) съкрат. от Лонгин с изясняване на редуцираното *о* в *у.* **Лу̀нгов** *ф.* Сомовит, Черквица (Никополско), Бъзовец (Ломско), Русе, Габрово, Дряново, Горна Оряховица. **Лу̀нговски** *ф.* Кнежа.

Лу̀нгол и **Лу̀нгул** *м* — рум. Lungul. **Лу̀нголов** и **Лу̀нгулов** *ф.* Ново село (Видинско), Борил, Крушовене (Ореховско).

Лу̀нджо *м* — от Лунчо с озвучаване на *нч* в *ндж.* Секирово (Пловдивско), 1905. **Лу̀нджов** и **Лу̀нджев** *ф.* Благоевградско, Бобошевско (Станкедимитровско), Пловдив.

Лундоров *ф.* Бобошево (Станкедимитровско), 1917.

Лу̀нка *ж* — умалит. от Луна. Свищов, Русе, Плевен, Пловдив.

Лу̀нчо *м* — умалит. от Лунго. Бяла. **Лу̀нчев** *ф.* Свищов, Сомовит, Ново село (Видинско).

***Луп** *м* — име на календарски светия; срв. Лупо.

Лупа̀н *м* — от Луп(о) + *ан.* **Лупа̀нов** *ф.* Типично за Пещера; Пазарджик, Пловдив, Панагюрище, Дряново, Кметовци (Габровско).

Лу̀пата *пр* — навярно от рядкото име Лупан. Пазарджик, 1917.

***Лупаш** *м* — от Луп(о) + *аш.*

Лупа̀шко *м* — умалит. от Лупаш. **Лупа̀шков** *ф.* Попина (Силистренско).

Лупѐв *ф* — разновидност на Лупов. Самоков.

Лу̀по *м* — от рум. Lupu от lup 'вълк', еднакво по значение с Вълко. **Лу̀пов** *ф.* Лясковец, Търново, Пазарджик, Пловдивско.

Лу̀тков *ф* — фонетична форма на Лудков.

Лу̀фчев *ф* — може би видоизменено от *Лупчев (от Лупо). Пловдив.

Лухушки *ф* — от *лухуса* 'родилка, лехуса' (навярно майката често е бивала лехуса). Русе.

Луца *ж* — съкрат. от Палуца или женска форма от Луцо. Видин, Кнежа, Пловдивско.

Луция *ж* — разновидност на **Лучия**. Варна, 1956.

Луцка *ж* — умалит. от Луца. Дрен (Радомирско).

Луцо *м* — от Лупо, Лучо с друго окончание. **Луцов** и **Луцев** *ф*. Видин, Пловдив.

Лучански *ф* — от с. Горна Лука (Михайловградско). Кюстендил, Лозно (Кюстендилско).

Лучешков *ф* — от рум. Luceşcu с допълнително окончание *-ов*.

Лучиан *м* — разновидност на Лукиян с румънски или италиански изговор на *с*. **Лучианов** *ф*.

Лучия *ж* — итал. или рум. Lucia 'светла' — име на католическа светица. Тутракан, Враца, Михайловград, Благоевград.

Лучка *ж* — умалит от Лука[2], Луца или женска форма от Лучко. Пловдив.

Лучко *м* — умалит. от Лука или от Лучо. Пловдив, Русе. **Лучков** *ф*. Вършец, 1848, Враца, Провадия, Карайсен (Павликенско), Асеновград.

Лучников *ф* — от диал. *лучник* 'зелник с лук'. Сопот, Русе, 1897.

Лучо *м* — а) от Лука или Лупо с друго окончание; б) от Лулчо с изпадане на второто *л*. Орехово, Лехчево (Михайловградско), Сопот, Зелениково (Пловдивско). **Лучев** и **Лучов** *ф*. Орехово, Свищов, Малък чифлик (Търновско), Лехчево, Клисура (Карловско), Сопот, Пазарджик.

Луша *ж* — от Лука[2], Луца, Лукса с друго окончание. Свищов, 1886, Свищовско.

Лушка *ж* — умалит. от Луша. Плевен, Русе, Враца, Севлиево, Панагюрище, Пазарджик, Пловдив, Стара Загора.

Лушо *м* — от Лука[1] или Лучо, Лулчо с друго окончание. **Лушев** *ф*. Пловдив.

***Лушул** *м* — от Луш(о) + *ул*. **Лушулов** *ф*. Видин, 1917.

Лъв *м* — от *лъв* или превод на Леон — име на календарски светия. **Лъвов** *ф*. Кюстендил, 1893, Мичурин.

Лъвче *м* — умалит. от Лъв. **Лъвчев** *ф*. Мещица (Пернишко).

Лъговски *ф* — от с. Лъга (Етрополско). Етрополе.

Лъджев *ф* — от *лъджа, лъджи* 'топла минерална баня' (тур. ılıca). Пловдив.

Лъжански *ф* — по-нова форма на Лажански. Ботевград.

Лъжев, Лъжов и **Лъжовски** *ф* — от прякор *Лъжо* или *Лъжата*. Враца, Елин Пелин, Бреница (Белослатинско).

Лъжичников *ф* — от *лъжичник*. Асеновград, 1900.

Лъкатник *ф* — писателски псевдоним.

Лъква *ф* — може би видоизменено от Лъков. Казанлък (Митю Стоянов Лъква, р. 1927, Минка Митова Лъква, р. 1930).

Лъко *м* — от Влъко с изпадане на началното *в*. **Лъков** *ф*. Пловдив.

Лъмджиев *ф* — писмена разновидност на Ламджиев. Пловдив.

Лъпков *ф* — може би нарочно видоизменено от Лапков. Враца.

Лъскаров *ф* — разновидност на Ласкарев. Бургаско.

Лъската *пр* — от л. и. Лъско. Котел, 1860.

Лъско *м* — а) от *лъскав* 'хубав', близко по значение с Хубан; б) от Блъско с изпадане на *б*. Силистра (много старо), Котел. **Лъсков** *ф*. Котел (голям род), Силистра, Айтоско, Сливен, Ямбол, Разград, Севлиево, Видин, Враца.

Лъх *м* — навярно измислено име — от Лъв (Лъф). Пазарджик, р. 1932.

Лъхчиев *ф* — от Лафчиев с преход на *ф* в *х*. Лясковец, Търново.

Лъчезар *м* — от *лъчезарен*. Сравнително ново и рядко.

Лъчезара и **Лъчезарка** *ж* — женска форма срещу Лъчезар. Рядко.

Лъчко *м* — от Влъчко с изпадане на *в*. **Лъчков** *ф*. Тополовград.

Лъчо *м* — от Влъчо с изпадане на *в*. **Лъчев** и **Лъчов** *ф*. Стара Загора.

Лъшков *ф* — от прякор *Лъжко* 'лъжец'. Долапите (Русенско).

Лього *м* — разновидност на Лого с меко *л'*. **Льогов** *ф*. Галище (Костурско).

Льоков и **Льоковски** *ф* — разновидност на Локов. Ваксево (Кюстендилско).

Льоли *ж* — рус. Лёли, галена форма от Елена. Ново, рядко.

Льольов и **Льолев** *ф* — разновидност на Лольов с регресивна палаталност. Крупник (Благоевградско), Станке Димитров, 1879, Пловдив, Карнобат — каракачани.

Льонго *м* — разновидност на Лонго с меко *л'*. **Льонгов** *ф*. Стара Загора.

Льондьо и **Льонде** *м* — от Льоньо с вмъкнато *д*. **Льондев** *ф*. Плевен, Храсна (Санданско).

Льонка *ж* — женска форма от Льоньо, Льончо. Славянци (Карнобатско).

Льончо *м* — умалит. от Льоньо. **Льончев** *ф*. Горно Броде (Сярско), Ресен (Македония).

***Льоньо** или ***Льоне** *м* — видоизменено от Леон, Лион или от Иларион.

Льопо *м* — от диал. **льоп* 'леп, хубав', разновидност на Лепо. **Льопов** *ф*.

Льопчо *м* — умалит. от Льопо. **Льопчов** *ф*. Михайловград.

Льохманов *ф* — от диал. *льохман* 'висок, отпуснат и възглупав човек'. Панагюрище.

Льо̀чко *м* — умалит. от Льочо. **Льо̀чков** *ф*. Пловдив.

Льо̀чо *м* — може би родопска разновидност на Лъчо, Влъчо. **Льо̀чев** *ф*. Бургас.

Люба *ж* — съкрат. от Любика, Любица или направо пожелателно име: да израсне хубава и да я любят. Старо: Софийско, Етрополе, Станке Димитров, Кюстендилско; ново: на разни места из страната.

***Любабо̀га** *м* — превод на гръц. Филотей. **Любабо̀гов** *ф*. Пловдив, 1876.

Люба̀нски *ф* — от някое село с подобно име. Варна.

Лю̀бачки *ф* — от с. Любча (Девинско).

Любаши̇нски *ф* — от планинския връх Любаша.

Лю̀бен *м* — от *лю̀бен* 'обичан'. Из цялата страна. **Лю̀бенов** *ф*.

Лю̀бѐна *ж* — от Люб(а)+*ена*. Богданлия, Доганово, Огняново (Елинпелинско).

Лю̀бѐнка *ж* — умалит. от Любена. Софийско.

Лю̀би̇ка *ж* — от цветето *любика* 'теменужка'. Бр. Миладинови, Софийско, Кюстендил, 1879.

***Любико** или ***Любик** *м* — мъжка форма от Любика. **Любиков** *ф*. Злогош, Соволяно (Кюстендилско).

Люби̇ма *ж* — от *люби̇ма*. София, р. 1928.

Люби̇мка *ж* — от *люби̇мка*. Стара Загора, р. към 1910, Ямбол, р. 1935, Букьовци (Ореховско), р. 1936, Михайловград, р. 1960.

Люби̇на *ж* — от Люб(а)+*ина*. Пловдив, р. 1904, Асеновградско, Орехово.

Люби̇нка *ж* — умалит. от Любина. Княжево, р. към 1900.

Любисла̀в *м* — вм. Любослав. Варна, р. 1956.

Люби̇ца *ж* — от *любо̀в, люби̇м*. Старо, главно СЗБ.

***Любич** *м* — разновидност на Любик. **Любичев** *ф*.

Лю̀бка *ж* — умалит. от Люба. Из цялата страна.

Любля̀на *ж* — кръстоска от Люба и град Любляна в Югославия. Плевен, р. 1931, Мездра, р. 1957, Варна, р. 1957.

Любми̇л *м* — навярно видоизменено от Людмил. София, р. към 1923.

Любми̇ла *ж* — от Люба и Мила. Пловдив, р. 1907, Сливен, р. 1920.

Лю̀бо *м* — разговорно съкращение на Любен, Любомир, Любослав.

Любо̀в *ж* — рус. Любо̀вь. Рядко.

Любовѐрка *ж* — от Люба и Верка (на двете баби). Пловдив, 1958.

Любо̀вка *ж* — побългарено от Любов. Каварна, р. 1953.

Любоза̀р *м* — „да обича светлината". София, р. 1893, Варна, р. 1901.

Любоми̇р *м* — „да обича мира" или „да бъде любим на света". Из цялата страна. **Любоми̇ров** *ф*. **Любоми̇рски** *ф*. Троян, 1897, Варна.

Любоми̇ра и **Любоми̇рка** *ж* — женска форма от Любомир. Рядко.

Любомски *ф* — съкрат. от Любомирски, Видин, 1883.

Любосла̀в *м* — „да обича славата" или „да бъде любимец на славата". София, р. 1901, Самоков, р. 1930, Мездра, р. 1959. **Любосла̀вов** *ф*.

Лю̀бчо *м* — умалит. от Любен, Любомир, Любослав. Като официално име рядко, разговорно — из цялата страна.

Любьо *м* — разновидност на Любо с меко окончание. Горна Оряховица, р. 1899.

Лю̀двик *м* — разновидност на Лудвиг. Варна, р. към 1908.

Люди̇ев *ф*. Надър (Айтоско), Чирпан.

Лю̀дия *ж* — навярно кръстоска от Люба и Лидия.

Людми̇л *м* — мъжка форма от Людмила. Сравнително ново и рядко. Пирдоп, р. 1891.

Людми̇ла *ж* — рус. Людмила, героиня на Пушкиновата поема Руслан и Людмила. Рядко. Шумен, р. 1881.

Лю̀до *м* — съкрат. от Людскан. **Лю̀дов** *ф*. Пловдив.

Людска̀н *м* — писмена форма на Люцкан. Нова Загора, Лясковец, Варненско. **Людска̀нов** *ф*.

Лю̀кров *ф* — от рум. lucru 'работа, труд'. Варна.

Люла̀нов *ф* — разновидност на Луланков, Лулански (?) Пловдив.

Лю̀лин *м* — от планината Люлин. София, 1952.

Лю̀линка *ж* — женска форма срещу Люлин. София, р. към 1943.

Лю̀лински *ф* — от планината Люлин. Голямо Бучино (Софийско).

Лю̀лия *ж* — кръстоска от Юлия и Лилия. Плевен, р. 1922.

Лю̀лчо *м* — разновидност на Лулчо с меко *л'*. Н. Геров.

Лю̀льо *м* — от Лульо с регресивна палатализация. **Лю̀лев** *ф*. Пловдив.

Люлюков *ф* — може би разновидност на Люляков. Смолянско.

***Люлюш** *м* — от Люль(о)+*уш*. **Люлюшев** *ф*. Попина (Силистренско), Варна.

Лю̀ляков *ф* — от местността Люляка. Ракитово (Велинградско).

Люля̀на *ж* — от цветето *люляк*, успоредна форма на Лиляна. Шумен, Пловдив. **Люля̀нин** *ф*. Пловдив. **Люлѐнин** *ф*. Брестовица (Пловдивско).

Люмов *ф*.

Лю̀нго *м* — от Лунго с меко *л'*. **Лю̀нгов** *ф*. Благоевград.

Люси *ж* — съкрат. от Люсиен.[2] Кюстендил, р. 1959.

Люсиѐн[1] *м* — фр. Lucien. Рядко.

Люсиѐн[2] *ж* — фр. Lucienne. Русе, р. 1907 и др.

Лютàков *ф* — от прякор *Лютàка* 'лют, сприхав човек'. Габрово, Русе, Етрополе, Ветрен (Пазарджишко), Пещера. **Лютàшки** *ф.* Литаково (Ботевградско). **Лютàчки** *ф.* Мала църква (Самоковско), Самоков.

Лютибрòдски и **Лютобрòдски** *ф* — от с. Люти брод (Врачанско). Враца, Орехово.

Лютѝков *ф* — от *лютѝка*. Тутракан, Варна, Пловдив.

Лю̀тков *ф* — от прякор *Лю̀тко*; вж. Лютов.

Лю̀тов, Лютѐв и **Лю̀товски** *ф* — от прякор *Лютия* 'лют, зъл, сприхав'. Копривщица, Калофер, Михилци (Карловско), Рила (Станкедимитровско), Станке Димитров, Враца.

Лютодòлски *ф* — от с. Люти дол (Врачанско). Враца.

Лютфѝев *ф* — от турско л. и. Лютфи. Прилеп, 1917.

Лютфѝнов *ф* — навярно видоизменено от Литвинов. Русе.

Лю̀ца *ж* — женска форма срещу Люцо. Айтос, Карнобат, 1896, Медвен (Котленско), Драгоданово (Сливенско), Стралджа (Ямболско), Ямбол, Толбухин.

Люцѝна *ж* — от Люц(а)+*ина*. Търново, р. 1923.

Люция *ж* — разновидност на Лучия. Самоков.

Лю̀цка *ж* — женска форма срещу Люцкан. Карнобат, Шумен.

Люцкàн *м* — от диал. *лѝдцки* 'чужд' — защитно име при детска смъртност: люцко чедо е, дано бъде по-честито от нашия род. Нарядко из ИзБ. **Люцкàнов** *ф.*

Лю̀цо *м* — съкрат. от Люцкан. Козаревец (Горнооряховско), Лясковец. **Лю̀цов** и **Лю̀цев** *ф.*

Лю̀чка *ж* — умалит. от Люца. Карнобат.

Люшнаров *ф.* Кърджали.

Лю̀шников *ф* — от диал. *лю̀шник* 'плесница, шамар'; срв. Шамарджиев. Кула.

Лющàрски *ф* — може би видоизменено от Лещарски или от диал. ***люща̀р** 'орех, чиято зелена кора се лющи' (?) Громшин (Михайловградско).

Лющев *ф.* Русе.

Лябак *ф.* Ресен (Македония).

Ля̀вчо *м* — от Левчо с вторично якане. **Ля̀вчев** *ф.* Пловдив.

Ля̀ев *ф* — от рум. leal 'почтен, честен'. Ново село (Видинско).

Ля̀ка *ж* — женска форма срещу Ляко. Лясковец.

Ля̀ко *м* — а от *Ляпко с изпадане на *п*; срв. Ляпо; б) от Леко с вторично якане. **Ля̀ков** *ф.* Крушево, Ресен (Македония), Пловдив, Варна.

***Ля̀льо** или ***Ля̀ле** *м* — от Лальо с регресивна палатализация. **Ля̀лев** *ф.* Петрич.

Лямбаров *ф.* Сливен.

Лямбе *м* — навярно вм. Ламбо. Ресен (Македония).

Ля̀мов *ф.* Долна Диканя (Радомирско).

Лямпазов *ф.* Станке Димитров, 1905.

Лямпарата *пр* — от диал. *лямпара*, може би кръстоска от *фампара* и *плямпало*= бърборко (?) Станке Димитров. **Лямпаров** *ф.* Станке Димитров.

Ля̀на *ж* — а) от Лена, Елена с вторично якане; б) съкрат. от Лиляна. Сомовит, Русе.

Ля̀нго *м* — от *Лянко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Ля̀нгов** *ф.* Първомай, Асеновград, Новаково (Асеновградско), Горни Пасарел (Самоковско).

Ля̀ндро *м* — от цветето *ля̀ндро* 'олеандър'. Варна. **Ля̀ндров** *ф.*

Ля̀нка *ж* — умалит. от Ляна. Сомовит, Опан (Старозагорско).

Ля̀но *м* — видоизменено от Лилян. **Ля̀нов** *ф.*

Ля̀па *ж* — успоредна форма на Лепа със старинно якане. Лясковец.

Ляпѐ *м* — югозападна форма на Ляпо. **Ляпѐв** *ф.* Самоков, Друган (Радомирско).

Ля̀по *м* — разновидност на Лепо със старинно якане (от лѣп). **Ля̀пов** *ф.* Варна, Цариград.

Ля̀пче и **Ля̀пчо** *м* — умалит. от Ляпо. **Ля̀пчев** *ф.* Мъгленско, Ресенско (Македония), Айтос, Бургас.

Ля̀ско *м* — съкрат. от Желязко. Блатница (Балчишко). **Ля̀сков** *ф.* Караисен (Павликенско), Лясковец.

Ля̀со *м* — съкрат. от Желяз или якавска форма на Лесо. **Ля̀сов** *ф.* Русе, Лясковец, Ново Градище (Търновско).

Ляталски *ф.*

Ля̀тев и **Ля̀тов** *ф* — може би якавска форма на Летов (?) Крумово (Асеновградско), Пловдив, Егълница (Радомирско).

Ля̀фтов *ф.* Лозен (Софийско) — външно лице.

Ля̀хов *ф* — от пол. Lach 'поляк' (?) Кричим, 1917.

Ля̀хчев *ф* — от *ля̀хче* 'поляче'; вж. Ляхов (?) Пазарджик.

Ля̀цин *ф.* Брацигово.

Ля̀чко *м* — умалит. от Лячо. **Ля̀чков** *ф.* Пазарджик.

Ля̀чо *м* — от Лечо с вторично якане. **Ля̀чев** *ф.* Попово (Първомайско), Гор. Митрополия (Плевенско).

Ля̀щенков *ф* — може би руско име. Русе.

Ля̀шков *ф.* Егълница (Радомирско).

М

Мàвел *м* — кръстоска от Павел и Мавер. **Мàвлов** *ф.* Вързиловци (Еленско).

Мàвер *м* — разновидност на Мавро. Странджанско, Грудово, Пловдив. **Мàвров** *ф.*

Мàвра *ж* — женска форма от Мавро. Русе.

Мàври *м* — разновидност на Мавро. Бургас. **Мàврев** *ф.*

Маврѝд *м* — съкрат. от Мавриди. Сливен, 1852. **Маврѝдов** *ф.* Шумен, 1843, Сливен, 1883, Браила (Възраждането).

Маврѝди *м* — гр. **Μαυρίδης** 'син на Мавро, на черния'. Русе, 1860.

Маврѝк *м* — от гр. **Μαυρίκιος**. **Маврѝков** *ф.* Габрово, 1900, Търново, Велинград.

Мàвро *м* — гр. **Μαῦρος** 'черен'; срв. Черньо. Главно ЮИзБ. **Мàвров** *ф.*

Маврогàн *м* — вм. *Маврогеn 'чернобрад' (гр. **Μαυρογένης**). Варна. **Маврогàнов** *ф.*

Мавродѝ *м* — писмена разновидност на Мавруди. Сливен, 1860. **Мавродѝев** *ф.*

Мавродѝн *м* — гр. **Μαυροδίνος**. Шумен, 1868, Разград, Жеравна (Котленско). **Мавродѝнов** *ф.* Тутракан, 1908, Панагюрище.

Мавродѝя[1] *м* — разширено от Мавроди. Сливен. **Мавродѝев** *ф.* Сливен, Копривщица. **Мавродѝйски** *ф.* Враца.

Мавродѝя[2] *ж* — женска форма от Мавроди. Хасково.

Маврỳда *ж* — женска форма от Мавруди. Чепеларе, Пловдив.

Маврудѝ *м* — гр. **Μαυρουδῆς**. Сливен, 1843, Свиленградско. **Маврудѝев** и **Маврудѝйски** *ф.* Враца.

Маврудѝн *м* — писмена разновидност на Мавродин. Шумен, 1844.

Маврудчѝев *ф* — от диал. **маврудчѝя* 'производител на грозде и вино мавруд'.

***Маврỳл** *м* — от Мавр(о)+*ул*.

Маврỳлко *м* — умалит. от Маврул. **Маврỳлков** *ф.* Росеново (Грудовско).

Мàвър *м* — черковна форма на Мавро — име на календарски светия.

Мàга[1] *ж* — видоизменено от Магда или от Марга. Брезнишко, Радомирско.

Мàга[2] *м* — западна форма на Маго. Софийско. **Мàгов** *ф.*

Магàев *ф* — от *магàе* — така изговарял думата магаре. Самоков.

Магàлчев *ф* — може би от *магàлче* вм. магарче; срв. Магаев. Стара Загора.

Магàнски *ф* — от диал. *магàн* 'уред за чистене памук от семената' (от гр. **μάγγανο**). Пловдив.

Магарàнов *ф* — от *магарàн* 'укорно прозвище във връзка с магаре'. Войнеговци (Софийско), Сестримо (Пазарджишко).

Магаретàрски *ф* — от *магаретàр*. Враца.

Магарèшко *пр* — от *магàре*. Враца. **Магарèшков** *ф.* Враца.

Магарищàрски *ф* — от *магарищàр*; срв. Магаретарски. Червен бряг.

Мàгда *ж* — съкрат. от Магдалина. На разни места из страната. **Мàгдин** *ф.*

Магдалèн *м* — мъжка форма от Магдалена. Стара Загора, р. 1959.

Магдалèна *ж* — западна форма на Магдалина. Благоевградско, Ботевградско, Ихтиман, Трън.

Магдалèнчо *м* — умалит. от Магдален. **Магдалèнчев** *ф.* Велинград.

Магдалѝн *м* — мъжка форма от Магдалина. Бяла река (Павликенско), Литаково (Ботевградско), р. 1933. **Магдалѝнов** *ф.*

Магдалѝна *ж* — гр. **Μαγδαληνή** 'от градеца Магдала в Палестина' — евангелско име. Нарядко из цялата страна. **Магдалѝнин** *ф.*

Магдèна *ж* — съкрат. от Магдалена. Станкедимитровско, Пернишко, Трънско.

Магдѝчов *ф* — навярно от Магдович с разместване на окончанията. Праужда (Белоградчишко).

Мàгдо *м* — мъжка форма от Магда. **Мàгдович** *ф.* Пирот, 1849.

Магерàнов *ф* — разновидност на Магаранов (?) Плевен, 1893, Ловеч, Орехово, Свищов.

Мàгеро *пр* — от *мàгер* 'манастирски готвач или изобщо готвач' (гр. **μάγειρας**). Кюстендил, 1879. **Мàгеров** *ф.* Трън, 1893, Кътина (Софийско), Русе, Горнооряховско). **Мàгерски** *ф,* род **Мàгерци**. Дружево (Свогенско).

Маглѐна *ж* — съкрат. от Магдалена. Дурач (Исперихско).

Маглѐто *пр* — от *мъглà* (?) Бела Слатина (гроб).

Маглòв *ф* — писмена разновидност на Мъглов. Дединци (Еленско).

Мàгнев *ф* — може би нарочно видоизменено от Мазнев. Провадия, 1900.

Мàго *м* — видоизменено от Манго, Магдо, Маргарит или друго подобно име. **Мàгов** *ф*. Сопот, 1893.

Магрет *м* — видоизменено от Маргарит (?) Варна. **Магретов** *ф*.

***Магỳл** *м* — от Маг(о)+*ул*. **Магỳлев** *ф*. **Магỳлеков** *ф* — от Магулев с вмъкнато *ек*. Челопеч (Пирдопско).

Магỳн *м* — от Маг(о)+*ун*. **Магỳнев** *ф*. Сливен. **Магỳнски** *ф*. Варна.

Мàда *м* — далечно видоизменение от Младен. Брезник, Цариброд. **Мàдов** *ф*. Цариброд. **Мàдиħ** *ф*. Берковица, 1896, Радилово (Пещерско), Ракитово (Велинградско).

Мадалев *ф*. Стара Загора.

Мадамлиев *ф* — може би вм. *Маданлиев 'живял и работил в град Мадан' (?) Браданица (Пазарджишко), 1956.

Мадàнов и **Мадàнски**[1] *ф* — от диал. *мадàн* 'железодобивна пещ' (от ар.-тур. maden). Варна, Мала църква (Самоковско).

Мадàнски[2] *ф* — от с. Мадан (Михайловградско). Михайловград, Малорад (Ореховско).

Мадàнчев *ф* — от диал. *мадàнче*; вж. Маданов. Станке Димитров.

Мàдарджиев *ф* — от диал. **мàдарджия* 'който гълчи, сконфузва, излага хората' (от тур. madara etmek 'сконфузя, изложа'). Казанлък.

Мàдаров и **Мàдарски** *ф* — съкрат. от Мадарджиев. Плевен, Пещера, Лозен (Софийско).

Мàдгеров *ф*. Видин, 1893.

Мàде *м* — от звателната форма на Мада. Сливница. **Мàдев** *ф*. Невля (Царибродско), Сливница.

Мадемджѝев *ф* — от диал. **мадемджѝя* 'рудокоп' (ар.-тур. madenci). Пловдив.

Мадѐмов *ф* — от тур. madem 'понеже, тъй като' — поради често повтаряне на тая дума (?)

Мàдерджиев *ф* — разновидност на Мадарджиев. Казанлък, Ракитово (Велинградско).

Маджàр и **Маджàра** *пр* — от диал. *маджàр(ин)* 'преселник, бежанец'; вж. Маджиров, или от народностното име *маджàрин*. Долни Богров (Софийско), Трудовец (Ботевградско). **Маджàров** *ф*. Копривщица, Панагюрище, Карлово, Стара Загора, 1878, Грудово, Устово (Смолянско), Самоков, Плевенско. **Маджàрски** *ф*. Враца, Михайловград, Вършец. **Маджарете** род в Кътина (Софийско).

Маджереулу *ф* — старинна форма на Маджаров с турско окончание. Шумен, 1843.

Маджѝров и **Маджѝрски** *ф* — от диал. *маджѝрин* 'преселник, бежанец' (от ар.-тур. muhacir). Панагюрище, Панагюрско, Пловдив, Асеновград, Склаве (Санданско), Русе.

Мàджо *м* — от Мачо с озвучаване на *ч* в *дж* или от Младжо с изпадане на *л*; срв. Мада. Кичевско. **Мàджев** и **Мàджов** *ф*. Кюстендил, 1879, Панагюрище, Пещера, Пловдив, Габрово, Шумен.

Маджòров *ф* — видоизменено от Маджуров или Маджаров. Станке Димитров.

Маджỳков *ф* — видоизменено от Манджуков или от Маджунков.

Маджỳнков *ф* — от прякор *Маджỳнко* 'който обича маджун'; срв. Маджунов. Калофер (Възраждането), Плевен, 1900, Лясковец, Исперихско.

Маджỳнов *ф* — от диал. *маджỳн* 'петмез' (тур. macun). Сливен, 1883, Стара Загора, 1905, Клисура (Карловско), 1893.

Маджỳров *ф* — от диал. *маджỳрин*; вж. Маджиров. Сопот, Първенец (Пловдивско), Пловдив, Болярци (Асеновградско), Варна, Виница (Варненско).

Маджя̀рче *пр* — умалит. от Маджар. Пещера, 1852.

Мадѝн *м* — от Мад(а), Мад(о)+*ин*. **Мадѝнов** *ф*. Дол. Богров (Софийско).

Мадлѐн[1] *ж* — вм. Мадлена. София, 1958.

Мадлѐн[2] *м* — кръстен на баба си Магдалена. Ихтиман, р. 1965.

Мадлѐна *ж* — видоизменено от Младена по името на една киноартистка. Криводол (Врачанско), р. 1955, Варна, р. 1957, Берковица, р. 1959.

Мàдо *м* — разновидност на Мада. Брезнишко. **Мàдов** *ф*. Берковица, Годеч.

***Мадòл** *м* — от Мад(о)+*ол*. **Мадòлев** *ф*. Белица (Разложко), Банско.

Мàдрев *ф* — навярно от Мъдров с диалектно *а* вм. *ъ*. Пазарджик.

Мадрѝт *м* — от името на град Мадрид в Испания (навярно бащата е бил интербригадист). Чипровци (Берковско), 1958.

Мадỳрски *ф* — вм. Маджурски.

Мàдърджиев *ф* — писмена разновидност на Мадарджиев. Стара Загора.

Мадьоновци — род в Бодрово (Първомайско).

Мàерков *ф* — от диал. *мàйерко*, умалит. от *магер* с изговор на *г* като *й*; вж. Магеро. Благоевград.

Маешки *ф*—навярно вм. Маевски; вж. Май.

Маждрагàнов *ф* — от диал. **маждрагàн* 'който носи маждрак'; срв. Тояганов.

Маждрàков *ф* — от *маждрàк*; вж. Маздрака. Рядко, на разни места из страната.

Мàжев *ф* — от Маджев с преход на *дж* в *ж*. Шумен.

Мажкàров *ф* — писмена разновидност на Мъжкаров.

Мажòр *пр* — от Маджор с преход на *дж* в *ж*. Станке Димитров, 1879. **Мажòров** *ф*. Станке Димитров.

Мàзаджѝев *ф* — от диал. *мазаджѝя* '1. търговец с магазин; 2. магазинер' (ар.-тур. mağazacı). Гложене (Тетевенско), Бела Слатина, Калофер, Шумен.

Мазаев *ф*. Русе, Пловдив.

Мазàков *ф* — може би нарочно видоизменено от *Мързаков; срв. Мързанов. Търново, 1897, Карлово, 1908, Казанлък, 1935.

Мазалчев *ф*. Стара Загора.

Мазарачовски *ф* — от с. Мазарачево (Кюстендилско). Кюстендил.

Мазàров *ф* — от ар.-тур. mahzar 'писмена молба' или от mezar 'гроб'. Пурия (Казанлъшко).

Мазàча *пр* — от *мазàч* 'зидар, който измазва'. Павликени.

Мазгàлов *ф* — от диал. *мазгàл* '1. бойница; 2. тесен дълъг прозорец на изба' (тур. mazgal). Симеоновград, 1917, Санданско.

Мазгàнов *ф* — от прякор *Мàзна Гàна* или видоизменено от Мазгалов. Говедарци (Самоковско).

Мазгàров *ф* — от диал. **мазгàр*, **мъзгàр* 'човек с буйна кръв и младост'. Кюстендил.

Мазгòв *ф* — от *мъзгà*, прен. 'буйна кръв и младост'. Луковит.

Маздрàка *пр* — от диал. *мъздрàк* 'копие, маждрак' (ар.-тур. mızrak). Кула. **Маздрàков** *ф*. Пловдив, 1870. **Маздрàшки** *ф*. Враца.

Мазев *ф* — от диал. *мазѐ*; вж. Мазов. Пловдив, Пещера.

Мàзенов *ф* — от *мàзен* (?); вж. Мазнев. Хасково, 1873, 1893.

Мазѝнков *ф* — вм. *Мизинков; вж. Мизинов. Ресен (Търновско).

Мазитаров *ф*. Пловдив.

Мазмънов *ф*. Горно Ябълково (Грудовско).

Мàзнев[1] *ф* — от прякор *Мàзния* 'тлъст, пълен, загладен; 2. любезен, угодлив'. Радковци (Дряновско), Габрово, Елена, 1900, Тетевен, Казанлък, Стара Загора, Кричим, Пазарджик, Бела Слатина.

Мазнѐв[2] *ф* — според семеен спомен: бабата била *мазна*, т. е. винаги загладена, спретната и чиста. Самоков, Кюстендил.

Мàзнеков *ф* — от Мазнев с вмъкнато *ек*. Панагюрище.

Мазнѝков *ф* — от прякор *Мазнѝка*; вж. Мазнев. Станке Димитров, Етрополе, Стара Загора, Ямбол.

Мазнѝлков *ф* — от прякор *Мазнѝлко* 'който се подмазва'. Самоковско.

Мазнѝчев *ф* — разновидност на Мазников. Берковица, 1893, Русе.

Мàзнов *ф* — от прякор *Мàзната*; вж. Мазнев. Враца.

Мазов *ф* — от *мазà* '1. изба; 2. магазин' (ар.-тур. mağaza). Котел, 1867, Бургас, Враца, Кавадарци, 1917.

Мазълов *ф*. Пещера.

Май *м* — от месец *май*; срв. Април. София, р. 1926. **Мàев** *ф*. Тетевен, Стара Загора, Пловдив. **Мàевски** *ф*. **Майовски** *ф*. Варна.

Мàйда *ж* — съкрат. от Смарайда. Стара Загора (вече изчезнало).

Майдавски *ф* — може би от някое село с подобно име. Варна.

Майдàнов *ф* — от диал. *мейдàн* 'площад, мегдан' (ар.-тур. meydan). Севлиево.

Майдачев и **Майдачевски** *ф*.

Мàйков *ф* — от *мàйка* — поради често повтаряне на „майко" или „майката". Плевен, Сопот, Лозен (Софийско).

Майлан *ж* — някакво чуждо име (майката виетнамка). София, р. 1963.

Маймàров, **Маймàрев** и **Маймàрски** *ф* — от диал. *маймàр(ин)* '1. архитект, строител; 2. масажист' (от ар.-тур. mimar). Русе, Варна, Горна Оряховица.

Маймỳнков *ф* — от прякор *Маймỳнко* 'грозен или много шеговит човек'. Хасково, 1878, Поморие.

Маймỳнски *ф* — от *маймỳна* в някакво преносно значение (от тур. maymun). Ореховско, Куртово Конаре (Пловдивско).

Мàйналов, **Майналòвски** и **Майнолòвски** *ф* — от *мàйно ле* — поради често повтаряне на това възклицание. Охридско, Велес, Стара Загора, Толбухин.

Майнаслѝев и **Майнаслѝйски** *ф* — от с. Майнаслии (Събрано, Новозагорско). Нова Загора, Стара Загора.

Мàйно *м* — от Маньо с отмет на йотацията или видоизменено от Мойно. Мъглен, нар. песен. **Мàйнов** *ф*. Болград, 1862, Ловеч, 1878

Майнълòвски *ф* — вм. Майналовски. Варна.

Мàйо *м* — от месец *май* (?) Шуменско, 15—16 век.

Майòров *ф* — от прякор *Майòра*. Драгоево (Преславско), Русе.

Мàйски *ф* — от прякор или псевдоним. Попово.

Мàйстора *пр* — от *мàйстор*. **Мàйсторов** *ф*. Калофер, Пловдив. **Мàйсторски** *ф*. Севлиево, Пловдив, Кривина (Софийско).

Майсторикòлеви род — от майсторите Колеви. Панчарево.

Майтàрски *ф* — от диал. **майтàр* 'шегобиец' (?) Враца.

Мàйя *ж* — разновидност на Мая. Ново, рядко.

Мàка *ж* — женска форма от Мако. Вайганд, Синод. именник.

Макавѐй *м* — библейско име, евр. „чук". Главно СЗБ и Котел. **Макавѐев** *ф*.

Маказчѝев и **Макасчѝев** *ф* — от ар.-тур. makasçı 'майстор и продавач на ножици'. Сливен.

Макàков *ф* — от тур. makak 'тояжка за подпиране, патерица'. Стара Загора, 1880, Малево (Хасковско), Пловдив, с. Лъгобеново.

Макàр *м* — съкрат. от Макари. **Макàров** *ф*. Стралджа (Ямболско). **Макàровски** *ф*. **Макàрски** *ф*. Търново.

Макараджѝйски *ф* — от диал. *макараджѝя* 'продавач на макари' (тур. makaracı). Горни Пасарел (Самоковско).

Макарѐнков *ф* — видоизменено от Макаринов по името на съветския педагог и писател А. С. Макаренко. Пещера, 1965.

Макàри *м* — гр. **Μακάριος** 'блажѐн' — име на календарски преподобен. Босилеград Кюстендилско, Копривщица. **Макàриев** *ф*.

Макарѝн *м* — гр. **Μακαρῖνος**, от Макари. **Макарѝнов** *ф*. Пещера, Блатско (Гоцеделчевско).

Макарѝна *ж* — женска форма от Макарин или от Макари. Говежда (Михайловградско).

Макарнаджиев *ф*. Балчик.

Макàрчо *м* — умалит. от Макар. **Макàрчев** *ф*. Миланово (Свогенско).

Макàтев *ф* — от диал. *макàт* 'постилка за миндер' (ар.-тур. makat). Самоков.

Макашев *ф*. Стара Загора.

Макдолен *м* — някакво шотландско име или изопачено от Макдоналд. Червен бряг, р. 1952.

Мàке и **Мàки** *м* — разновидност на Мако. **Мàкев** и **Мàкиев** *ф*. Русе, Пловдив, Дерманци (Луковитско).

Макѐдо *м* — от страната Македония. Ивайловградско.

Македòна *ж* — от страната Македония. Каблешково (Поморийско), р. 1930.

Македòнеца *пр* — от *македòнец*. На разни места из страната. **Македòнски** *ф*.

Македòния *ж* — от страната Македония. София, р. към 1900, Пловдив, р. 1922.

Македòнка *ж* — от *македòнка*. Скопие, 1942, Благоевград.

Македòнов *ф* — разновидност на Македонски. Силистра, 1900.

Македòнчев *ф* — от прякор *Македòнчето*. Русе.

Макѐй *м* — съкрат. от Макавей. **Макѐев** *ф*. Горна Оряховица, Русе.

Макелов *ф*. Казанлък.

Макенаджѝйски, **Макинаджѝев** и **Макенджѝев** *ф* — от диал. *макинаджѝя* 'машинист, който борави с машина' (гр.-тур. makinacı). Самоков, Кюстендил, Петрич, Петричко, Благоевград, Пловдив.

Мàкензен *м* — по фамилното име на немския фелдмаршал А. Макензен, станал известен у нас по време на Първата световна война. Владимирово (Михайловградско), р. 1917.

Мàкльо *м* — прякорно име от Мако. **Мàклев** *ф*. Долни Дъбник (Плевенско).

Мàкньо *м* — прякорно име от Мако. Дерманци, Торос (Луковитско). **Мàкньов** *ф*. Плевенско, 1908. **Мàкнев** *ф*. Ловеч, Пловдив.

Мàко *м* — съкрат. от Макавей. Ковачица (Ломско), 1870. **Мàков** *ф*. Плевен, Крушовене (Ореховско), Враца.

Мàкра *ж* — съкрат. от Макрина. Велинград.

Мàкре *м* — от гр. **Μακρός** 'дълъг' или съкрат. от календарското име Макриан. **Мàкрев** *ф*. Дебърско, Якоруда, Разлог.

Макрѐл *м* — от Макр(е)+*ел*. **Макрѐлов** *ф*. Чирпан, Пловдив.

Макрен *м* — от Макр(е)+*ен*. **Макренов** *ф*.

Макрѐна *ж* — женска форма срещу Макрен. Михайловградско.

Макрѝ[1] *ж* — от гр. **μακρή** 'дълга' или разновидност на Макра. Кюстендил.

Мàкри[2] *м* — разновидност на Макре. **Макриов** *ф*. Добринище (Разложко).

Макрѝдов *ф* — от Макрев с гръцко *ид*. Бургас.

Макрѝл *м* — от Макр(е)+*ил*. **Макрѝлов** *ф*. Казанлък.

Макрѝн *м* — от Макр(е)+*ин*. **Макрѝнов** *ф*. Самоков, 1853.

Макрѝна *ж* — гр. **Μακρίνη**, лат. Macrina от macra 'мършава, суха, слаба' — име на календарска преподобна. Михайловградско, Берковица, Красава (Брезнишко), Клисура (Софийско), Казанлък — калугерка, Сопотски манастир — калугерка.

Мàкро *м* — разновидност на Макре. **Мàкров** *ф*.

Максаков *ф*.

Максе *м* — съкрат. от Максим. **Максев** *ф*. Разлог.

Мàксѝм *м* — гр. **Μαξίμος**, лат. Maximus 'най-голям, най-велик' — име на календарски преподобен. Рядко. Габрово, р. 1872, 1833, Разложко, Ново село (Видинско). **Мàксѝмов** *ф*. Горна Оряховица, 1865, Габрово, Стара Загора, Кюстендил, 1832, Трънско, Кратово.

Мàксѝма *ж* — женска форма от Максим. Своде (Ботевградско), р. 1902, Дръмша (Свогенско), р. 1912.

Максимилиàн и **Максимилиян** *м* — лат. Maximilianus. Разград, 1893.

Макỳл *м* — от Мак(о)+*ул*. **Макỳлов** и **Макỳлев** *ф*. Пловдив, София, 1897.

Макшỳтов *ф*. Галиче (Ореховско).

Мàла *ж* — съкрат. от Малама или женска форма срещу Мальо. **Мàлин** *ф*. Вълчедръма (Ломско).

Малагански *ф*.

Маладжѝков *ф* — от тур. malacık 'биволско теленце'. Вълчи трън (Плевенско).

Мала̀ев *ф*. — от диал. *малай* 'царевичен хляб' (от рум. mălai). Самоков, 1917, Етрополе.

Мала̀йна и Мала̀йно *м*. Гоце Делчев, нар. песен.

Мала̀ка *пр* — от диал. *мала̀к* 'биволче' (тур. malak); срв. Биолчев. Пещера, 1900. **Мала̀ков** *ф*. Виница (Варненско), Поморие, Любенец (Новозагорско), Ловеч, Мадан (Михайловградско). **Мала̀кев** *ф*. Русе. **Мала̀ковски** *ф*. Кричим.

Малакта̀шев *ф* — от малък Ташо или от малака Ташо (?) Пловдив.

Малакчѝев *ф* — от диал. *малакчѝя* 'пастир на биволски телета' (тур. malakçı). Русе.

Ма̀лам *м* — мъжка форма срещу Малама. **Ма̀ламов** *ф*. Сенокос (Благоевградско), Петрич, Санданско, Казанлък. **Ма̀ламски** *ф*. Пазарджик.

Ма̀лама *ж* — от гр. μάλαμα'злато'. Скравена (Ботевградско), 1648, Трявна, Нова Загора, Сливен.

Малама̀н *м* — от Малам + *ан*. **Малама̀нов** *ф*. Силистра, 1897.

Малама̀та *пр* — от *малама*; вж. Малама. Русе.

Маламатѐн *м* — от диал. *маламатѐн* 'позлатен'. **Маламатѐнов** *ф*.

Маламѐн *м* — от диал. *маламѐн* 'златен, позлатен'. **Маламѐнов** *ф*. Силистра, 1893.

Маламѝн *м* — от Малам+*ин*. Леденик (Търновско). **Маламѝнов** *ф*. Търново, Казанлък.

Ма̀ламчо *м* — умалит. от Малам. **Ма̀ламчев** *ф*. Патр. Евтимово (Асеновградско).

Мала̀на *ж* — видоизменено от Малама с по-употребимото окончание *-на*. Софийско.

Малахѝя *м* — име на библейски пророк, евр. „божи пратеник". Синод. именник.

Малахов *ф* — може би вм. Малаков или *Малахиев.

Малахрѝ *ж* — може би кръстоска от Малама и Хриса. Пещера, р. 1925.

Мала̀чев *ф* — от прякор *Мала̀чето* 'биволчето'; срв. Биолчев. Пловдив.

Малачѝната *пр* — от рус. *молодчѝна* 'сръчен и угледен човек'. Боженица (Ботевградско). **Малачѝнски** *ф*. Боженица.

Малашѐвски *ф* — от с. Малашевци (Софийско).

Малашѝнов *ф* — може би сродно с Малачински. Зорница (Асеновградско).

Малаѝнов *ф* — от диал. **малаѝн* 'който яде царевичен хляб' (от рум. mălai). Алдомировци (Сливнишко).

Малвѝна *ж* — фр. Malvina. Шумен, Лехчево (Михайловградско), р. 1960— на баба си Милица.

Малджа̀нски *ф* — от ар.-пер.-тур. malcanlı 'лаком, користолюбив'. Луковит, Борован (Белослатинско), Лехчево (Михайловградско).

Малджѝев и **Малджѝйски** *ф* — от диал. *малджѝя* 'иманяр' (ар.-тур. malcı). Русе, Шумен, Варна, Багренци (Кюстендилско).

Малеза̀нов *ф* — разновидност на Мелезанов. Скопие.

Малѐзов *ф* — разновидност на Мелезов. Брацигово, 1904.

Малѐй и **Малѐя** *м* — разширено от Мальо. Копривщица. **Малѐев** *ф*.

Ма̀леков *ф* — от Малев с вмъкнато *ек*. Русе.

Малѐн *м* — от Мал(ьо)+*ен*. София, р. 1885, Стара Загора. **Малѐнов** *ф*. Казанлък.

Малѐна *ж* — женска форма срещу Мален. Софийско, Враца. **Малѐнин** *ф*. Ловеч, Плевен.

Малѐнка *ж* — умалит. от Малена. Бодрово (Ихтиманско).

Малѐнко *м* — умалит. от Мален. Зетьово (Чирпанско). **Малѐнков** *ф*. Панагюрище.

Маленчо *м* — умалит. от Мален.

Малехунов *ф*. Пещера, Гайтаниново (Гоцеделчевско).

Малѐцки *ф* — може би полско или руско име.

Малѐчко *м* — разновидност на Малешко. Поповско, 15—16 век. **Малѐчков** *ф*. Пещера, Пазарджик, Етрополе.

Малѐш *м* — от Мал(ьо)+*еш*. Шуменско, 15—16 век. **Малѐшев** *ф*. Казанлък.

Малѐшко *м* — умалит. от Малеш или направо от Мал(ьо)+*ешко*. Нова Загора (гроб), Варна. **Малѐшков** *ф*. Габрово, 1905, Дряново, Казанлък, Брезово (Пловдивско), Калофер, Скалица (Ямболско), Елхово.

Малзадѐев *ф* — от ар.-тур. mal ziyade '(който има) доста или предостатъчно имот'. Шумен, 1881.

Малига̀ров *ф* — съкрат. от *Мамалигаров.

Малигенов *ф* — може би от мали Гено. Пловдив.

Ма̀лий *пр* — от *ма̀ли* 'малкия'. Лясковец, 1844.

Ма̀лий Гариба̀лди *пр*. Котел, 1867.

Малийка *ж* — съкрат. от Амалия. Синод. именник.

Маликатов *ф*. Долна баня (Ихтиманско), Радуил (Самоковско).

Маликов *ф* — от диал. *малик* 'бут, чук на тепавица'. Пловдив, 1900.

Малѝн *м* — а) от Мал(о)+*ин*; б) женска форма от Малина. Бистрица, Бусманци, Лозен (Софийско), Самоковско, Ихтиман, Ракитово (Велинградско), Луковитско. **Малѝнов** *ф*. Брезник, Панагюрище, Перущица, Велинград, Симитли, Болград. **Малѝно̀вски** *ф*.

Малѝна *ж* — а) от плод и растение *ма̀лѝна*; срв. Череша, Ябълка и др.; б) женска

форма от Малин. На разни места из страната.

Ма̀лѝнка *ж* — умалит. от Малина. Софийско, Долно Камарци (Пирдопско), Ихтиман, Мездра. **Малѝнкин** *ф.*

Малѝнко *м* — умалит. от Малин. Софийско. **Малѝнков** *ф.* Калофер (Възраждането), Пазарджишко.

Малинхѐр *м* — видоизменено от Манлихер. Баня (Михайловградско), р. 1910, 1925.

Малѝнчо *м* — умалит. от Малин. Софийско. **Малѝнчев** *ф.* Софийско, Врачеш (Ботевградско).

Малѝч *м* — умалит. от Мальо, Мало. София, нар. песен. **Малѝчев** *ф.* Долни Дъбник (Плевенско).

Малѝш *м* — от Мал(ьо)+*иш*. **Малѝшев** *ф.* Русе.

Малишевски *ф* — от Малиш или видоизменено от Малашевски.

Ма̀лка *ж* — женска форма от Малко. Стара Загора — старо.

Малка̀нов *ф* — от диал. *малка̀н* 'малък, дребен човек'. Станке Димитров.

Малкиев *ф* — от прякор *Ма̀лкия*. Летница (Ловешко).

Ма̀лко *м* — успоредна форма на Малчо с друго окончание. **Ма̀лков** *ф.* Садово (Асеновградско), Силистра, 1904, Ботевград (от Крушево, Македония). **Малковски** *ф.* Костенец.

Малкода̀нски *ф* — от диал. **малкода̀н* 'малък, дребен човек'. Кнежа.

Малко̀ч *м* — лично име, образувано от фамилно, чието значение е забравено. Опан (Старозагорско). **Малко̀чев**[1] *ф.*

Малко̀чев[2] (и **Малко̀чов**) *ф* — от тур. malkoçoğlu 'хитрец, измамник, шмекер'. Самоков, 1843, Бобошево (Станкедимитровско), Лозен (Софийско), Пещера, Опан (Старозагорско), Асеновград, 1900, Търговище.

Маллѝев *ф* — от диал. *маллѝя* 'богат, имотен' (ар.-тур. mallı). Търново, 1908.

Малнихѐр *м* — изопачено от Манлихер. Баня (Михайловградско).

Ма̀ло *м* — успоредна форма на Мальо с твърдо окончание. **Ма̀лов** *ф.* Търново, 1893, Омуртаг, 1893, Казанлък.

Маломѝр *м* — от Маламир — име на старобългарски владетел. Синод. именник.

Маломѝра *ж* — женска форма от Маломир. Синод. именник.

Ма̀лта *ж* — гр. **Μάλθα** 'мека, нежна'. Шумен, 1884, Плевен, р. 1884.

Ма̀лтица *ж* — умалит. от Малта. Русе.

Ма̀лтичка *ж* — преумалит. от Малта. Н. Геров.

Малту̀да *ж* — гр. **Μαλθούδα**, от Малта. Казанлък, р. 1923.

Малу̀н *м* — от Мал(о) + *ун*. Копривщица, нар. песен.

Малу̀на *ж* — от Мал(а) + *уна*. Свищов, р. 1915.

Малуска *ж* — навярно вм. Малушка. Капитан Андреево (Свиленградско).

Малу̀ш *м* — от Мал(о) + *уш*. Шумен, 1960. **Малу̀шев** *ф.* Котел, Шумен. М а л у̀ ш о в д о л, местност в Етрополе

Малу̀шка *ж* — женска форма от Малуш. Шумен.

Малхозов *ф.* Стара Загора.

Ма̀лчик *м* — от псевдонима на антифашисткия борец Малчика. Михайловград, р. 1959.

Ма̀лчо *м* — умалит. от Мальо. Шумен, 1861, 1876, Провадия, 1893, Зараево (Поповско), Видин, Софийско. **Ма̀лчев** *ф.* Шумен, Добруджа. **Ма̀лчов** *ф.* Банско, Ботевградско. **Малчевски** *ф.* Казанлък. **Малчиев** *ф.* Варна.

Ма̀лъмка *ж* — писмена разновидност на Маламка. Шумен.

Ма̀лъмов *ф* — писмена разновидност на Маламов.

Ма̀льо *м* — от *ма̀ли* 'малък, мил'. Софийско, Варна, Шумен. **Ма̀лев** и **Ма̀льов** *ф.* Негован, Чепинци (Софийско), Шумен, Нови пазар. **Малиев** *ф.* Търново. **Ма̀левски** *ф.* Никопол. **Ма̀люоглу** *ф* — с турско окончание. Шумен, 1860.

Мальошев *ф* — разновидност на Малюшев

Малючки *ф* — вм. Малюшки, от Малюш. Благоевград, Сандански.

Малю̀ш *м* — от Маль(о) + *уш*. **Малю̀шев** *ф.*

Маля̀гов *ф* — от Маляков с озвучаване на *к* в *г*. Орехово.

Маля̀ков *ф* — от диал. *маля̀к* '1. малкият пръст на ръката; 2. малък, дребен човек'. Сопот, Станке Димитров, Бобошево (Станкедимитровско).

Маманезов *ф.*

Мама̀ров *ф* — от ар.-тур. mimar 'строител'; вж. Маймаров. Плевен, Бургас.

Мама̀рчев *ф* — а) от диал. *мамарѐц* 'животинка, която играе над извори и кладенчета'; б) от диал. *мама̀рчо*, умалит от *мамар*; вж. Мамаров. Котел, 1867, Кюстендил, 1893, Хасково, 1917, Ботево (Варненско)

Мамата̀рков *ф* — от гъба *мамата̀рка*; според семеен спомен — от двама търговци на име Иван Стоянов в Търговище единият имал калпак като маматарка и обичал гъби маматарки, затова си бил сложил ново име. Търговище, Бургас, 1893, Казанлък.

Ма̀миното *пр* — от *ма̀миното* (момченце). Търново. **Ма̀минов** и **Ма̀менов** *ф.*

Ма̀мка *ж* — от *ма̀мка*, *ма̀мичка* или видоизменено от Манка. Шумен.

Ма̀мков *ф* — видоизменено от Манков. Враца, 1910.

Маму̀лев и **Маму̀лски** *ф* — от *маму̀ли* 'царевица' (ар.-тур. mamul) — навярно

употребявал необичайна за говора дума. Сливен, 1893, Дряново, Габрово.

Мамӯлков *ф* — разновидност на Мамулев. Разград, Русе.

Мамӯшев *ф* — навярно вм. Манушев. Благоевград.

Мамчѐров *ф* . разновидност на Момчеров. Враца.

Мàна *ж* — женска форма от Мано, Маньо или съкрат. от Малина, Мария и под. Трявна, Панагюрище, **Мàнин** *ф*.

Манàвски *ф* — писмена разновидност на Манафски. Ихтиман, Лехчево (Михайловградско).

Мàнаджѝев *ф*—от диал. *маханаджѝя* 'който на всичко намира махна, нищо не одобрява'. Варна.

Манаѝл *м* — видоизменено от Мануил. Банско. **Манаѝлов** *ф*.

Маналов *ф* — може би видоизменено от Манахилов. Енина (Казанлъшко), Спасово (Чирпанско), Стара Загора.

Манàс *м* — съкрат. от Манаси. **Манàсов** *ф*. Бела Слатина.

Манàси и **Манàсия** *м* — библейско име, евр. „който забравя бедите". Кюстендил, Кюстендилско, Трънско, Кнежа.**Манàсиев** *ф*.

Манàско *м* — умалит. от Манаси. **Манàсков** *ф*.

Манаслѝев *ф* — видоизменено от Майнаслиев. Варна.

Манàф *пр* — от диал. *манàф*(*ин*) '1. малоазийски турчин; 2. прен. развратник' (от тур. manav). Габрово, 1833. **Манàфов** *ф*. Мъглиж (Казанлъшко), Пирдоп (пирдопските Манафови обясняват името си с това, че били търгували с Манафлъка; вж. Манафъков). **Манàфски** *ф*. Бела Слатина, Ботевград, Ихтиман. **Манàфете** род в Церецел (Свогенско).

Манафъ̀ков *ф* — а) от Манафък, Манафлък 'област в Мала Азия'; б) от ар.-тур. munafık 'раздорник, интригант'. Хасково.

Манахѝл *м* — от Манаил с вмъкнато *х*. Хасково, 1893, Криьо поле (Хасковско), Дълбок извор (Първомайско), Староселци (Плевенско). **Манахѝлов** *ф*.

Манàхов *ф* — видоизменено (може би нарочно) от Манафов. Златарица (Еленско).

Мангалаков *ф*. Стара Загора.

Мангалджѝйски *ф* — от диал. *мангалджѝя* 'който прави мангали'. Самоков.

Мангàлов и **Мангàлски** *ф* — от *мангàл* (ар.-тур. mangal). Гоце Делчев, Гоцеделчевско, Пловдив, Дуплян (Ямболско).

Мангараков *ф*.

Мàнгаров *ф* — видоизменено от Мангалов или Мангъров (?) Калофер.

Мангафлѝев *ф* — от с. Мангуфли (Малко Кирилово, Елховско) или от Магъф (Сеноклас, Свиленградско).

Мангачев *ф*. Пловдив.

Мангѐ *м* — югозападна форма на Манго. Радомирско. **Мангѐв** *ф*.

Мангѐйн и **Мангѐин** *ф* — навярно от Манге или *Мангеа. Студена (Пернишко). Челопечене (Софийско).

Мангел *м* — кръстоска от Манго и Вангел. **Мангелов** *ф*. Млечево (Севлиевско), Севлиево, Айтос, Варна, Пловдив.

Мàнгеш *м* — от Манг(о) + *еш*. **Мàнгешев** *ф*. Пазарджик.

Мàнго *м* — от Манко с озвучаване на *нк* в *нг*, както Менко и Менго, Минко и Минго, Мънко и Мънго. Бр. Миладинови. **Мàнгов** *ф*. Якоруда, Сандански, Железница, Лозен (Софийско), Пасарел (Самоковско), Панагюрище, Плевен, Пловдив, Сливен. **Мàнговски** *ф*. Троян, Плевен, Враца, Осиковица (Ботевградско).

Мàнгоров *ф*. Калофер.

Мàнгуров *ф*. Катунци (Санданско).

Мангъзов *ф*.

Мангъ̀ров *ф* — от остар. *мангъ̀р* 'дребна монета' (тур. mangır). Сопот, 1900, Нова Загора.

Мангъ̀рчев *ф* — от остар. *мангъ̀рче*; вж. Мангъров.

Мангъ̀фов *ф* — от с. Мангъф (Сеноклас, Свиленградско). Свиленград.

Мангъшев *ф* — навярно разновидност на Мангешев. Стара Загора.

Мàнда *ж* — от Мана с вмъкнато *д* или женска форма от Мандо. Бургас, 1930.

Мандагьòзов *ф* — от диал. **мандагьòз* 'безочлив' (от тур. manda и göz 'биволско око'. Станке Димитров, 1879.

Мàндаджѝев *ф* — от диал. **мандаджѝя* 'биволар' (тур. mandacı). Казанлък, 1893, Пловдивско, Карлово, Дряново, Горна Оряховица, Търново.

Мандаков *ф*. Никопол. 1900.

Мандалѝев *ф* — от диал. **мандалѝя* 'който има биволи' (от тур. *mandalı); срв. Буалиев. Габрово, Ямбол.

Мандалѝна и **Мандалѐна** *ж* — видоизменено от Магдалина, Магдалена. Вайганд, Синод. именник.

Мàндалов и **Мàндалски** *ф* — от прякор *Мàндалото* 'който постоянно се движи насам-натам' (от ар.-тур. mandal). Ковачлък (Търновско), Свищов, Чирпан, Стара Загора, Кюстендил, Асеновград.

Мандалчев *ф* — от прякор *Мандалчето*; вж. Мандалов. Асеновградско.

Мандариев, Мандàров и **Мандàрски** *ф* — от гр. μαντάρι 'въже" или от μαντάρω 'закърпвам (дреха)'.Орловец (Горнооряховско), Ракитово (Велинградско), Горни Лом (Белоградчишко).

Мàнде *м* — западна форма на Мандо, Мандьо. **Мàндев** *ф*. Желява (Софийско).

Мандешлиев *ф* — от някое село с подобно име. Тагарово (Грудовско).

Манджаков *ф*.

Манджàров *ф* — от диал. **манджар* 'който иска да яде все манджи'; срв. Гозбаров. Карананево (Свищовско), Свищов, 1893, Бяла, 1893, Стамово (Старозагорско).

Манджиев *ф* — съкрат. от Манаджиев. Варна, Търново.

Манджѝков *ф* — от диал. **манджѝк* 'гозбица' (тур. mancık). Казанлък, 1917.

***Манджѝн** *м* — от Мандж(о) + *ин*. **Манжѝнов** *ф*. Пловдив.

Мàнджо *м* — от Манчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Мàнджев** *ф*. Българово (Айтоско), Каблешково (Поморийско).

Манджолски *ф*. Оряхово (Русенско).

Манджорàнов *ф* — от диал. **манджорàн*, еднакво или близко по значение с манджар; вж. Манджаров. Хасково, 1897.

Манджỳк *пр* — от пер.-тур. mencuk 'малък полумесец на върха на копие' (?) Калофер, 1844. **Манджỳков** *ф*. Калофер, 1849, Сопот Стара Загора, Бяла вода (Малкотърновско), Бургаско, Пещера, Церово (Пазарджишко), Костенец, Видин, Михайловград, Мирковци (Македония).

Манджỳнов *ф* — видоизменено от Манджуков.

Манджỳров *ф* — може би от прякор *Манджỳреца*; срв. Китайски, Японски. Казанлък.

Мандзувчев и **Мандзуфчев** *ф*. Варна.

Мàнди *м* — съкрат. от Диаманди. **Мандиев** *ф*. Гоце Делчев, 1917.

Мандѝк *м* — от Манд(и) или Манд(о) + *ик* (?) **Мандѝков** *ф*. Никопол, 1893, Плевен — голям род, Берковица, 1900, Търново, Чирпан, Рупки (Чирпанско), Стара Загора.

Мандѝка *ж* — женска форма срещу Мандик. Свищов, 1888.

Мандѝка-Маргарѝта *ж*. София, 1952.

***Мандѝл** *м* — от Манд(о), Манд(и) + *ил*. **Мандѝлов** *ф*. Велинград.

***Мандѝн** *м* — от Манд(о),Манд (и) + *ин* **Мандѝнев** *ф*. Пловдив. **Мандѝнски** *ф*. Добралево (Ореховско).

Мандѝч *м* — умалит. от Мандо или от Манди. **Мандѝчев** *ф*. Габрово.

Мàндо *м* — от Мано с вмъкнато *д*. Трънско. **Мàндòв**[1] *ф*. Казанлък, Сливен, Стара Загора, Калофер, Свищовско.

Мандòв[2] и **Мандòвски** *ф* — от прякор *Мандàта* 'бивол' или 'бавен като бивол' (тур. manda). Ботевград.

Мандòй *м* — разширено от Мандо. Ново село (Видинско). **Мандòев** *ф*.

Мандол и **Мандул** *м* — от Манд(о) + *ул*. **Мандолски** *ф*.Тръстеник (Плевенско). **Мандулов** *ф*. Пещера, Пловдив.

Мàндраджиев и **Мàндражиев** *ф* — от *мàндраджия* 'съдържател на мандра' (гр.-тур. mandıracı). Котел, Карлово, Стара Загора.

Мандрѝка *ж* — румънско име; вж. Мандруц. **Мандрѝкин** *ф*.

Мàндров *ф* — от прякор *Мàндрата* или съкрат. от Мандраджиев. Сливен, Бургас, Стара Загора, Пазарджик, Еленско, Ловеч.

Мандрòй *м* — разширено от рум. Mîndru 'хубав'. Ново село (Видинско).

Мандрỳц *м* — рум. Mîndruţ, умалит. от Mîndru. Видин. **Мандрỳцов** *ф*.

Мандуров *ф* — може би разновидност на Мандулов. Пловдив.

Мандухов *ф*. Гоце Делчев — покръстен циганин.

Мандỳш *м* — от Манд(о) + *уш*. **Мандỳшев** *ф*.

Мандрънчев *ф*. Мандрица (Ивайловградско).

Мàндьо *м* — от Маньо с вмъкнато *д*, успоредна форма на Мандо. **Мàндев** *ф*. Търново, 1910, Севлиево, Павликени, Ловеч, Желява (Софийско). **Мàндевски** *ф*. Казанлък.

Манеджиев *ф* — видоизменено от Манаджиев.

Манèрски *ф* — от прякор *Манèрката* (може би откраднал или намерил някоя манерка през войната). Пловдив.

Манèчковци — от диал. *манèчък* 'мъничък'. Изселен род от Боженица (Ботевградско).

Манèшко *м* — от Ман(ьо) + *ешко*. **Манèшков** *ф*. Елена, 1917.

Манзуров *ф*. Велинград.

Манзуфчев *ф* — от един произход с Мандзувчев. Варна.

Манзъров *ф*. Нова Загора, 1893.

Манивèлов *ф* — от автомобилната част *манивèла*.

Манѝка *ж* — от Ман(а) + *ика*. Брезник.

Маникатов *ф* — разновидност на Маликатов. Ихтиман.

Манѝков и **Манѝковски** *ф* — от прякор *Мънѝка* 'малкия, дребния'. Станке Димитров, Казанлък, Темуша (Ботевградско).

Маникотов *ф* — може би грешка вм. Маникатов.

Манѝкя *ж* — разновидност на Маника. Брезник.

Манѝл *м* — съкрат. от Мануил.**Манѝлов** *ф*. Гол. Белово (Пазарджишко).

Маница *ф*.(Д. Маница, Пловдивско, 1900).

Манѝчев *ф* — от прякор *Мънѝчето*; вж. Маников. Пещера.

Мàнка *ж* — умалит. от Мана, Маня. Панагюрище, Радомирско, Станке Димитров, 1879, Добринище (Разложко), Кула, Кулско. **Мàнкин** *ф*. Кюстендил.

Манкè *м* — югозападна форма на Манко. Радомир. **Манкèв** *ф*.

Мàнко *м* — умалит. от Маньо, Мано. Софийско. **Мàнков** *ф*. Житен, Чепинци (Софийско), Враца, Кремена (Врачанско), Вършец.

Манлѝев *ф* — може би от Маллиев с дисимилация на едното *л*. Горска поляна (Грудовско).

Манлихѐр *м* — от бойната пушка *манлихѐрка*. Баня (Михайловградско).

Мàно *м* — съкрат. от Емануил. На много места из страната **Мàнов** и **Мàновски** *ф*.

Манойл *м* — разновидност на Мануил. Радомирско. **Манойлов** *ф*. Станке Димитров, Драгоман.

Манòй *м* — разширено от Мано. **Манòев** и **Манòевски** *ф*.

Манòйло *м* .— разновидност на Маноил. Видин, 1860, Лом, 1870, Голинци (Ломско), 1882, Берковица, 1894, Вършец, Чупреня (Белоградчишко). **Манòйлов** *ф*.

Манокев *ф*. Враца (външно лице).

Манòл *м* — съкрат. от Емануил. На разни места из страната. **Манòлов** *ф*.

Манòла *м* — вм. Манол. Чирпан, 1960.

Манолѝн *м* — от Манол + *ин*. Варна, р. 1956.

Манòлка *ж* — женска форма от Манол. Русе, Дулово, Опицвет (Софийско).

Манòлко *м* — умалит. от Манол. **Манòлков** *ф*. Перник.

Манòлчо *м* — умалит. от Манол. **Манòлчев** *ф*.

Манòн *ж* — фр. Manon, умалит. от Мария; у нас проникнало по литературен път — от романа Манон Леско или от операта Манон. Рядко.

Мансарлѝйски *ф* — от с. Мансарлии (Победа, Ямболско). Ямбол.

Мàнски *ф* — съкрат. от Сърбомански. Видин.

Мансъ̀ров *ф* — от ар.-тур. manasur 'победоносен'. Айтос.

Мантàров *ф* — от диал. **мантàр* 'шивач на манти' или от тур mantar 'гъба'. Лесичево, Паталеница (Пазарджишко), Стара Загора.

Мàнто *м* — от Мано с вмъкнато *т*. Своге. **Мàнтов** *ф*. Хасково, 1870, Разград, 1900, Калофер, Дряново, Тръстеник (Плевенско). **Мàнтовски** *ф*. Разлива (Ботевградско).

Мантуров *ф*. Казанлък.

Мануѐл *м* — вм. Мануил с чужд за нас изговор на η. Севлиево, р. 1926.

Мануѝл *м* — гр. Μανουήλ, съкрат. от Емануил — име на календарски светия. Рядко. **Мануѝлов** и **Мануѝлски** *ф*.

Мануѝла *ж* — женска форма от Мануил. Етрополски манастир, 1648.

Манỳков *ф* — а) от арменско л. и. Манук; б) от *манỳк* 'господар, стопанин' — в таен дюлгерски говор (от циг.) Карлово, 1878, Русе, 1900, Никопол.

Манỳл *м* — от Ман(о) + *ул*. **Манỳлов** *ф*. Сливнишко.

Манỳца *ж* — от Ман(а), Ман(я) + *уца*. Бабово, Сливополе (Русенско).

Манỳш *м* — от Ман(о), Ман(ьо) + *уш*. **Манỳшев** *ф*.

Манỳша *ж* — женска форма от Мануш. Севлиево (гроб).

Манỳшка *ж* — женска форма от Мануш. Варненско, Асеновград, Ботевград. **Манỳшкин** *ф*. Бачево (Разложко).

Мàнча *ж* — умалит. от Германа. Мрамор (Софийско).

Манчелов *ф*. Търново.

Манченко *ф*.

Мàнчо *м* — умалит. от Маньо, Мано. Рядко, главно ЗБ. **Мàнчев** и **Мàнчов** *ф*.

Манчòй *м* — разширено от Манчо. **Манчòев** *ф*. Сомовит.

Манчòр *м* — прякорно име от Манчо. **Манчòров** *ф*. Попинци (Панагюрско), Панагюрище, Пазарджик, Пловдив.

Манчуков *ф*. Варна.

Мàньо *м* — съкрат. от Емануил, успоредна форма на Мано, Рядко, на разни места из страната. **Мàнев** *ф*. **Мàньовски** *ф*. Скравена (Ботевградско).

Маньòнка *ж* — женска форма от Маньо. Самоков.

Мàня *ж* — а) съкрат. от Маламка или женска форма от Маньо; б) рус. Маня, умалит. от Мария. Рядко. Шумен, р. 1883, 1911, 1913.

***Маня̀к** *м* — прякорно име от Мань(о) + *ак*. **Маня̀ков** *ф*. София, 1893. М а н я̀ к о в д о л, М а н я̀ к о в к а̀ м и к, местности между Етрополе и Правец (Ботевградско).

Мàра *ж* — съкрат. от Мария. Из цялата страна. **Мàрин** *ф*. **Мàрински** *ф*.Кнежа, Ботевградско, Благоевградско.

Мàраджиев и **Мàраджѝйски** *ф* — от диал. *мѐраджѝя* 'търговец или пастир на марии, на стари овце'. Толбухин, Калофер, Казанлък,Стара Загора, Лесичево (Пазарджишко).

Марàзов *ф* — от диал. *марàз* 'досаден, отегчителен' (ар.-тур. maraz). Търговище, Айтос, Брягово (Първомайско), Шишманово (Самоковско).

Маракинджѝев *ф* — вм. Марокинджиев. Габрово, 1908.

Маралѝев и **Маралѝйски** *ф* — вм. Моралиев, Моралийски. Пловдив, 1900, Варна.

Марàмски *ф* — от диал. *марамà* 'голяма кърпа с ресни' (ар.-тур. mahrama). Скриняно (Кюстендилско), Узунджово (Хасковско).

Марангòзов *ф* — от диал. *марангòз* 'дърворезбар' (ит.-тур. marangoz), Трявна, Тревненско, Айтос, Ямбол.

Марàнда *ж* — видоизменено от Смаранда. **Марàндин** *ф*. Банско.

***Марàнт** *м* — видоизменено от Смарандьо. **Марàнтов** *ф*. Русе.

Маратѝлов *ф* — може би от рум. диал. mărat, 'сиромах'. Лесичево (Пазарджишко), Ихтиман.

Марачѐнски *ф* — може би вм. *Марченски, разновидност на Марчевски. Угърчин (Ловешко).

Марашлѝев *ф* — от диал. *марашлѝя* 'от с. М[illegible], Шуменско'. Шумен, Добруджа.

Марвàк *пр*, **Марвàков** *ф* — писмена разновидност на Мървак, Мърваков. Гоце Делчев, Чучулигово (Петричко).

Марвàнов *ф* — навярно видоизменено от Марваков.

Мàрга *ж* — съкрат. от Маргарита. Етрополски манастир, 1648, Трънско, Свищовско, Горнооряховско, Ямболско, Зимница (Ямболско). **Мàргин** *ф*. Толбухин. **Мàргински** и **Мàргенски** *ф*. Ботевград, Разлива, Трудовец (Ботевградско), Луковит.

Мàргал *м* — от Маргар с дисимилация на второто *р*. **Мàргалов** *ф*.

Мàргала *ж* — от Маргара с дисимилация на второто *р*. **Маргалѝнски** *ф*. Благоевград.

Мàргар *м* — съкрат. от Маргарит. **Мàргаров** *ф*. Батак, Равногор (Пещерско), Пловдив.

Мàргара *ж* — съкрат. от Маргарита. Брезник.

Маргарѝт *м* — от *маргарѝт* 'бисер' (гр. μαργαρίτης). Елена, 1844, Пещера, 1853. Търново, 1830, Севлиево, 1882, Харманли, 1893, Поморие, 1893, Криводол, Реселец, Чирен (Врачанско). **Маргарѝтов** *ф*.

Маргарѝта *ж* — а) старо — женска форма от Маргарит; б) ново — от цветето *маргарѝтка*. На разни места из страната.

Маргè *м* — съкрат. от Маргарит. Софийско. **Маргèв** *ф*.

Маргèва *ж* — от Марг(а) + *ева*. Трънско.

Маргèн *м* — от Марг(о)[1] + *ен*. **Маргèнов** *ф*. Сливен, Ямбол, Яново, Петрово (Благоевградско).

Маргèта *ж* — от Марг(а)+*ета*. Н. Геров.

Мàрги *ж* — „модерна" форма от Марга. София, 1960.

Маргѝда *ж* — разновидност на Маргита. Синод. именник.

Маргѝт *м* — съкрат. от Маргарит **Маргаритов** *ф*.

Маргѝта *ж* — съкрат. ст Маргарита. Софийско, Благоевградско. **Маргѝтин** *ф*. Гоцеделчевско.

Мàрго[1] *м* —съкрат. от Маргарит. **Мàргов** *ф*. Свищов, Пазарджик, 1897, Ямбол.

Маргò[2] *ж* — фр. Margot, у нас вм. Марга или вм. Мария. Ново, рядко.

Маргозов *ф* — видоизменено или грешка вм. *Маргазòв, от диал. *маргазà* 'заядлив човек' (от ар.-тур. maraza). Търново.

Маргòй *м* — разширено от Марго[1]. **Маргòевски** *ф*.

Маргòна *ж* — от Марго[2]+*на*. Първомай, 1952.

Маргрèта *ж* — от нем. Margarete. Луковит, р. 1964.

Маргьòла *ж* — от писмената форма на Мариола. Русе, Сомовит.

Мардèнков *ф*. Етрополе.

Мàрджо *м* — от Марчо с озвучаване на *рч* в *рдж* или видоизменено от Марго[1]. **Мàрджев** и **Мàрджов** *ф*. Батак, Ботевград. **Мàрджовски** *ф*. Ботевград.

Мардѝков *ф* — от арменско л. и. Мардик. Казанлък, Карнобат, Никопол.

Мардирисов, **Мардирозов** и **Мардиросов** *ф*. от гр. μάρτυρας '1. свидетел; 2. мъченик'. Провадия, Пловдив, Сливен.

*__Мàрдо__ и *__Мàрдьо__ *м* — може би от Марто с озвучаване на *рт* в *рд*. **Мàрдов** и **Мàрдев** *ф*. Корница (Гоцеделчевско), Асеновград, Пловдив.

Мàрек *пр* — емигрантски псевдоним. Станке Димитров.

Мàреков *ф* — от Маров с вмъкнато *ек*. Троянско, Севлиево, Ловеч, Пазарджик.

Марелов *ф*. Емборе, 1920.

Марèлла *ж* — разновидност на Мариела. Шумен, р. 1958.

Мàрен *м* — от Мар(ьо) + ен. **Мàренов** *ф*. Еленово (Новозагорско), Казанлък.

Марèна *ж* — разновидност на Марина. Типично за Пещера; Тутракан.

Мареников *ф* — разновидност на Маренков. Градец (Видинско).

Марèнка *ж* — умалит. от Марена. Пещера, Ракитово (Велинградско).

Мàренко *м* — умалит. от Марен. **Мàренков** *ф*.

Мàренски *ф* — а) от Марински с преход на неудареното *и* в *е*; б) от диал. *мàренски* 'проклет'. Соволяно (Кюстендилско), Пловдив, Попово, Толбухин.

Маренчешев *ф*. Казанлък.

Маретов *ф*. Варна.

Маречков *ф* — разновидност на Маричков. Силистра.

Марèшки *ф* — може би диал. *марèшки* 'проклет'; срв. Маренски. Орешак (Троянско).

Марзовàнов, **Марзохàнов** и **Марзухàнов** *ф* — вм. Мързованов. Стара Загора.

Мари *ж* — фр. Marie или съкрат. у нас от Мария. Шумен, р. 1959.

Мариàм *ж* — еврейска форма на Мария. Пловдив, р. 1912.

Мариампити *ж* — може би от Мариам и гр. πιστή 'вярна'. Ягода (Казанлъшко), р. 1930.

Мариàн *м* — лат. Marianus, име на католически светец, у нас схващано и като мъжка форма от Мария. Търново, 1843, Трънско, Шумен, Берковица. **Мариàнов** *ф*.

Мариàна *ж* — ит. Mariana. В миналото главно у католиците, напоследък така подновяват „старото" Мария. Старо: Пловдивско, Свищовско; ново: из цялата страна.

Марианти *ж* — разновидност на Мария или на Мариана.

Мариго *ж* — някакво видоизменение на Марга. Сярско, нар. песен.

Маридòна *ж* — от Мара и Дона (на двете баби). Ловеч, р. 1939.

Мариèл *м* — мъжка форма от Мариела. Габрово, р. 1959.

Мариѐла *ж* — фр. Marielle, видоизменено от Мария. Ново.

Мариѐта *ж* — фр. Mariette, умалит. от Мария. Ново.

Мàрий *м* — модернизирано от Марин. Рядко.

Марѝйка *ж* — умалит. от Мария. Из цялата страна. **Марѝйкин** *ф.*

Марѝйца *ж* — преумалително от Мария. Станке Димитров, 1879, Софийско.

Марѝйче *ж* — преумалително от Мария. **Марѝйчин** *ф.* Пещера.

Марѝйчо *м* — мъжка форма от Марийка. **Марѝйчев** *ф.*

Мàрик *ф.* Толбухин.

Марѝка *ж* — стегната форма от Марийка. Станке Димитров, Враца, Михайловград. **Марѝкин** *ф.*

Марѝко *м* — мъжка форма от Марика. Пловдив, р. 1918. **Марѝков** *ф.*

Марикостенски *ф* — от с. Марикостеново (Петричко). Благоевград.

Морѝкьо *м* — разновидност на Марико. **Марѝкьов** *ф.* Тетевенско.

Марѝкя *ж* — разновидност на Марика. Софийско, Берковица.

Марѝн *м* — мъжка форма от Мария (в редки случаи и от Марина). Из цялата страна, главно СИзБ. **Марѝнов, Марѝновски** *ф.* **Марѝнович** *ф.* Рядко.

Марѝна *ж* — а) гр. Μαρίνα, лат. Marina 'морска' — име на календарска светица; б) женска форма от Марин. Търново, Бабово (Русенско), Сливен, Зимница (Ямболско), Кръстевич (Пловдивско), Осиково (Гоцеделчевско). **Марѝнин** *ф.*

Маринàш *м* — рум. Mărinaş, умалит. от Марин. **Маринàшев** *ф.* Градец (Видинско), Орехово, Милковица (Никополско).

Маринджòв *ф.* Алфатар (Силистренско).

Маринезов *ф.* Варна.

Маринѐла *ж* — разновидност на Мариела. Ново, рядко.

Маринѝк(о) *м* — рум. Marinicu. **Маринѝков** *ф.* Брегово (Видинско).

Маринѝка *ж* — рум. Marinica. Силистра, 1860.

Марѝнка *ж* — умалит. от Марина или женска форма от Марин. Типично за Шумен; Разградско, Севлиевско, Михайловградско. **Марѝнкин** *ф.* Цинга (Дряновско), Самоков, 1900.

Марѝнко *м* — умалит. от Марин. Негован (Софийско), 1886, 1901. **Марѝнков** *ф.* Мировяне (Софийско), Трънско, Брезнишко, Годеч.

Марѝнкьо *м* — успоредна форма на Маринко с меко окончание. **Марѝнкьов и Марѝнкев** *ф.* Лом, Бургас. **Марѝнкьовски** *ф.* Скравена (Ботевградско).

Мариноков *ф.* Пазарджик.

Маринопòлски *ф* — от Марино поле край Търново. Търново.

Маринопуло *ф* — от Маринов с гръцко окончание. Русе, 1900.

Марѝнчешки *ф* — видоизменено от Маринчевски. Голямо Конаре (Пловдивско), 1897.

Марѝнчо *м* — умалит. от Марин. Като официално име рядко. **Марѝнчев** *ф.* Търновско, Пазарджишко, Лопян (Ботевградско). **Марѝнчевски** *ф.*

Маринàков *ф* — видоизменено от Мариников.

Маринàшев *ф* — видоизменено от Маринашев. Козаревец (Горнооряховско)

Мàрио *м* — ит. Mario от лат. Marius, име на древноримски военачалник, а у нас напоследък схванато като мъжка форма от Мария или модернизирано от Марин. Рядко. **Мàриов** *ф.* Пирдоп, 1900.

Мариòка *ж* — разновидност на Марионка. Асеновград.

Мариòла *ж* — от Мариора с дисимилация на второто *р.* Станке Димитров, 1864, Свищов, 1894, Русе, Софийско, Каблешково (Поморийско).

Мариòлка *ж* — умалит. от Мариола. Софийско, Хасково.

Мариòнка *ж* — умалит. от Мария. Цариград, 1858, често у стари жени в Брезнишко и Трънско.

Мариòра *ж* — гр. Μαριώρα, умалит. от Мария. Виница (Варненско).

Мариòтов *ф.* Долно Миланово (Югославия), 1917.

Мàриус *м* — лат. Marius; вж. Марио; у нас проникнало по литературен път — покрай един от героите на романа Клетниците от В. Юго. Враца, р. 1926, 1955, 1958, Берковица, р. 1959, Брезник, р. 1961.

Мариỳца *ж* — разновидност на Маруца. Старо, рядко.

Марѝца *ж* — от Мар(ия) + *ица.* Рядко, главно в ЮЗБ. **Марѝцин** *ф.* Грудово. **Марѝчин** *ф.* Банско.

Марицѝка *ж* — рум. Mariţica. Силистра, 1894.

Марѝче *ж* — умалит. от Мария. Милославци (Трънско).

Маричѐла *ж* — разновидност на Мариела. Севлиево, р. 1964.

Марѝчка *ж* — умалит. от Мария или от Марица. **Марѝчкин** *ф.* Шереметя (Търновско).

Марѝчко *м* — умалит. от Марико. **Марѝчков** *ф.*

Марѝшка *ж* — умалит. от Мария. Кнежа, Шумен.

Марѝя *ж* — гр. Μαρία от евр. *Мариам,* чието значение едни смятат за неизяснено, други го превеждат 'твърда, постоянна' — евангелско име, до неотдавна най-разпространеното име у нас. **Марѝин** *ф.*

Марѝя-Ксѐния *ж.* Единичен случай.

Марѝя-Луѝза *ж* — по името на княгиня Мария-Луиза. Силистра, 1893.

Мария̀н *м* — писмена разновидност на Мариан. **Мария̀нов** *ф.*

Мария̀на *ж* — писмена разновидност на Мариана.

Мàрка *ж* — женска форма от Марко. Софийско.

Маркаров *ф* — от молдованско л. и. Marcar.

Мàркел *м* — от Марк(о) + *ел.* **Мàркелов** *ф.* Пловдив.

Мàркил *м* — разновидност на Маркел. **Мàркилев** *ф.* Градина (Търновско).

Маркѝшки *ф* — от рум. л. и. Marchiş. Преслав, 1893.

Мàрко *м* — лат. Marcus, име на един от четиримата евангелисти. Из цялата страна. **Мàрков** *ф.* **Мàркòвски** *ф.* **Мàркович** *ф.* Старо.

Марковичев *ф* — от Маркович с допълнително окончание *-ев.*

Маркозàнов *ф* — някакво видоизменение от Марков. Русе.

Маркòл *м* — от Марк(о) + *ол.* **Маркòлов** и **Маркòлев** *ф.* Грудово, Каражалово (Първомайско).

Маркỳзов *ф.* Пирдоп (външно лице).

Мàркулиев *ф* — вм.*Марковлиев, от диал. *мàрковлия* 'жител на с. Марково' (такива има няколко).

Маркỳш *м* .— от Марк(о) + *уш.* **Маркỳшев** *ф.* Лясковец.

Марлена *ж* — фр. Marlin, у нас проникнало покрай името на една немска киноартистка. Рядко, родени след 1923.

Мàрлешки *ф* — навярно разновидност на Мърлев. Троянско.

Марлòков *ф* — от диал. *мърлòк* 'мръсен човек'; срв. Мърлов. Плетена, Скребатно, Тешово (Гоцеделчевско).

Мармарàдов *ф.* Русе.

Мармарàнов *ф* — видоизменено от *мърморàн* 'мърморко'. Брацигово.

Мàрмаров *ф* — от гр. μάρμαρον 'мрамор'. Варна.

Марнàшев *ф* — стегната форма от Маринашев. Поповци (Габровско).

Мàро *м* — видоизменено от Мавро. Диарбекир, 1873. **Мàров** *ф.* Пещера, Елхово, 1900, Велинград, Сопот, Désинци (Еленско), Горнооряховско. **Мàровски** *ф.*Ловеч, Шумен, Пловдив, Кърджали, Костурско.

Марòзов *ф* — фонетична форма на Морозов.

Марокинджѝев *ф* — от диал. *марокинджѝя* 'кожар, производител на *марокѐн* (кожа за подвързия)'. Габрово.

Марòков *ф* — може би съкрат. от Марокинджиев. Габрово, 1900, 1960, Русе.

Марòла *ж* — видоизменено от Мариола. Пловдив, р. 1921.

Марòн *м* — от Мар(о) + *он.* **Марòнов** *ф.* Енидже Вардар, Асеновград, Асеновградско, Пловдив.

Марòчки *ф* — от прякор *Марòко* 'котарак'. Соволяно (Кюстендилско).

Марс *м* — лат. Mars, римски бог на войната. **Мàрсов** *ф.* Шумен.

Марсѐла *ж* — фр. Marcelle.

Март *м* — от месец *март*; срв. Април, Май, Юли. Козлудуй, 1893. **Мàртов** *ф.* Русе.

Мàрта *ж* — гр. Μάρθα от евр. „господарка“ — евангелско име. Нарядко из страната. **Мàртин** *ф.* Станке Димитров, 1879. **Мàртински** и **Мàртенски** *ф.*

Марталòзов *ф.* Севлиево.

Мàртенлиев *ф* — от диал. *мàртенлия* 'жител на с. Мартен, Русенско'. Русе.

Мàрти *м* — разновидност на Мартьо. Нова Загора (гроб).

Мартѝлов *ф* — разновидност на Мартинов.

Мартѝн *м* — лат. Martinus, по името на бог Mars, Martis — име на календарски светия. Търново, 1843, Елена, 1845, Сливенско, Ямболско, Лозен (Софийско), Елин Пелин, Лехчево (Михайловградско). **Мартѝнов** *ф.* Елена. 1843, Силистра, 1860, Балчик, Станке Димитров, Радомирско. **Мартѝнски** *ф*

Мартѝна и **Мартѝнка** *ж* — женска форма от Мартин. Сомовит.

Мартѝнко *м* — умалит. от Мартин. **Мартѝнков** *ф.*

Мартѝрий *м* — гр. Μαρτύριος 'мъченик' — име на календарски светия. Синод. именник.

Мартишки или **Мартишкин** *ф.*

Мартия̀на *ж* — от Март(а) + *ияна.* Трайково (Ломско).

Мàрто *м* — съкрат. от Мартин. Елин Пелин. **Мàртов** *ф.* Елин Пелин, Лясковец.

Мартолòзов *ф* — разновидност на Марталозов.

Мартòна *ж* — кръстоска от Марта и Матрона. **Мартòнин** *ф.*

Мартỳл *м* — от Март(ьо), Март(о) + *ул.* **Мартỳлов** *ф.*

Мартỳлко *м* — умалит. от Мартул. **Мартỳлков** *ф.*

Мàртьо *м* — съкрат. от Мартин, успоредна форма на Марто. Златар (Преславско). **Мàртев** *ф.* Шумен, Шуменско, Преслав, Толбухин, Варна, Долапите (Русенско), Пловдив.

***Марỳд** или ***Марỳдѝ** *м* — видоизменено от Мавруди. **Марỳдов** *ф.* Павелско (Асеновградско), Пловдив, Търговище.

Марỳда *ж* — видоизменено от Мавруда (свързват го и с Мария). Смолян, Гоцеделчевско, Асеновградско, Пловдив. **Марудински** *ф.* Фотиново (Пазарджишко), Пещера.

Марỳков *ф* — от арм. *морỳк* 'брада (косми)', тур. moruk 'старец'. Търново.

Марỳл *м* — видоизменено от Маврул. **Марỳлев** *ф.* Стара Загора.

Марỳла *ж* — женска форма срещу Марул. Каблешково (Поморийско), р. 1874.

Марулѐсков *ф* — от Марул с двойно окончание — българско и румънско. Брегово (Видинско).

Мару̀лка *ж* — умалит. от Марула. Каблешково (Поморийско), Варна, Турция.

Маруляков *ф*. Русе.

Мару̀нка *ж* — от Мар(а)+*унка*. Михайловград.

Марунцѐла *ф*. Свищов, 1888.

Мару̀сия *ж* — видоизменено от Маруся. Негован (Софийско), р. 1963.

Мару̀ся *ж* — рус. Маруся, умалит. от Мария. Ново, рядко.

Мару̀ц *м* — рум. Maruţ, мъжка форма срещу Маруца. **Мару̀цов** *ф*. Русе, Търново.

Мару̀ца *ж* — рум. Maruţa, умалит. от Мария, Вършец, р. 1879, Лом, р. 1870, Кнежа, Баница (Врачанско), Борован (Белослатинско), Ясен (Плевенско), Етрополе, Чирпан, Варна.

Мару̀ш *м* — рум. Măruş. **Мару̀шев** *ф*. Дивдядово (Шуменско). **Мару̀шки** *ф*.

Мару̀ша *ж* — от Мар(ия) + *уша*. Софийско, Русе, Шумен, Пещера, Ракитово (Велинградско), Целина (Чирпанско), Пчеларово (Кърджалийско).

Мару̀шка *ж* — умалит. от Маруша. Софийско, Чирпан, Карнобат, **Мару̀шкин** *ф*. Перивол, Шишковци (Кюстендилско).

Мару̀шко *м* — умалит. от Маруш или женска форма от Марушка. **Мару̀шков** *ф*. Чепеларе.

Марфелина *ж* — разширено от Морфа. Разложко, нар. песен.

Мархо̀лев *ф* — може би нарочно видоизменено от *Мърсолев, както Каросеров от *Кръвосеров; срв. Марцолов и Мърхов. Карлово, Пловдивско, Червен брег.

Марцѐнков *ф* — писмена разновидност на Мърценков. Белица (Разложко), Стара Загора.

Марцо̀лов *ф* — вж. Мархолев.

Ма̀рча *ж* — умалит. от Мара. Етрополски манастир, 1648, Шумен. **Ма̀рчин** *ф*. Самоков, 1905, Радилово (Пещерско).

Марчаков *ф*. Пловдив.

Ма̀рче *ж* — звателна форма от Марча. Широко разпространено.

Ма̀рчѐвски и **Ма̀рчовски**[1] *ф* — от колиби Марча (Дряновско). Дряново.

Марчѐла *ж* — ит. Marcella. Разград, р. 1965.

Марчѐло *м* — ит. Marcello. Луковит, р. 1965 — на дядо си Марин.

Марченка *ф*. (Иван Д. Марченка, Сливен, 1900).

Марчѝнко *м* — разновидност на Мартинко. **Марчѝнков** *ф*. Кюстенджа.

Ма̀рчо *м* — умалит. от Марко. Преслав, Поповско, Русе, Толбухин, Алфатар (Силистренско), Бела Слатина, Зимница (Ямболско). **Ма̀рчев** *ф*. Преслав, Поповско, Тутраканско, Толбухин, Плевен, Ломско, Пазарджишко, Пловдив, Чирпан, Карнобат. **Ма̀рчовски**[2] *ф*. Кнежа, Врачеш (Ботевградско).

Марчо̀к *м* — прякорно име от Марчо. **Марчо̀ков** *ф*.

Маршавѐлски *ф* — разновидност на Мършавелов. Пловдив.

Ма̀рьо *м* — съкрат. от Марин, Мартин, Марко или друго подобно име. **Ма̀рев** *ф*. Казанлък, Пловдив, Ямбол, Стожер (Толбухинско), Пелишат (Плевенско).

Маря̀н *м* — стегната форма от Мариан. **Маря̀нов** *ф*. Кралево село (Югославия), 1917.

Маря̀нка *ж* — стегната форма от Марианка. Бусинци (Трънско).

Ма̀са *ж* — съкрат. от Маслина. Бр. Миладинови, Струга, нар. песен, Трънско.

Масаджѝев *ф* — видоизменено от Масалджиев. Пловдив.

Масалджѝев и **Масалджѝйски** *ф* — от диал. *масалджѝя* 'забавен разказвач' (ар.-тур. masalcı). Пазарджик, Пловдив, Кърджали, Благоевград.

Масанов *ф*. Шумен.

Масарлѝев *ф* — от диал. *масърлѝя* 'който е ходил или живял в Египет'; вж. Масарлов. Михалково (Девинско).

Масарло̀в *ф* — от ар.-тур. Mısırlı; вж. Масъров. Панагюрище.

Масѝя *ж* — разширено от Маса. Трънско.

Маскальо̀в *ф* — може би нарочно видоизменено от *Маскарьов. Самоков.

Масланков *ф* — от прякор *Масланко* '?' Търново.

Масла̀ров, **Масла̀рев** и **Масла̀рски** *ф* — от *масла̀р* 'търговец на обикновено или на розово масло'. Велинград, Каблешково (Поморийско), Белица (Ихтиманско).

Маслѐн *м* — мъжка форма срещу Маслина. **Маслѐнов** *ф*. Варна.

Маслѐнко *м* — умалит. от Маслен. **Маслѐнков** *ф*. Симитли, Твърдица (Сливенско), Бойница (Кулско).

Маслѝна *ж* — от дърво и плод *маслѝна*. Бр. Миладинови.

Маслѝнка *ж* — умалит. от Маслина. Казанлък, р. 1921, Безден (Софийско), р. 1938.

Маслѝнката *пр* — от *маслѝнка*. Котел.

Маслѝнко *м* — мъжка форма срещу Маслинка. **Маслѝнков** *ф*. Граматиково (Малкотърновско), Елхово, Карнобат, Хасково, Ямбол, Сливен, Котел, Шумен, Тулча.

Ма̀сльо *м* — съкрат. от Маслен, Масленко, Маслинко. **Ма̀слев** и **Ма̀сльов** *ф*. Панагюрище, Ихтиман, Мирково (Пирдопско). **Маслиев** *ф*. Пещера.

Ма̀со *м* — съкрат. от Максим. Ореш (Свищовско), Лехчево (Михайловградско). **Ма̀сов** *ф*. Ореш, Пловдив.

Маспанджийски *ф*. Варна.

Масрафчѝев *ф* — от диал. **масрафчѝя* 'който прави много разходи' (ар.-тур. *masrafçı).

Масрунков *ф*. Лясковец, 1917.

Мастагàрков *ф* — от диал. *мастагàрка* 'възтегарка, тояга за подпиране товара на кон или магаре'. Пловдив.

Мàстев *ф* — може би нарочно видоизменено от Мастиев. Казанлък.

Мàстеров *ф* — от *мàстер* 'майстор'.

Мастѝев *ф* — от диал. *мастѝя* '1. куче, което митка по чужди врати и облизва паниците; 2. мазник, подлизурка' (тур. mastı). Плевен, 1869.

Мастѝков *ф* — от *мастѝка*. Ряховците (Севлиевско), Севлиево, Свищов, Бургас.

Мастѝнов *ф* — може би нарочно видоизменено от Мастиков или от Мастиев.

Мастрàков *ф* — видоизменено от Маздраков. Пловдивско.

Мастрогàрков *ф* — видоизменено от Мастагарков. Пловдив.

Мастỳнка *ж*. Казанлък, 1878.

Мастръков *ф* — може би грешка вм. Мастраков. Пловдив.

Масурàнски *ф* — от прякор *Масурàн* 'комуто висят сополи на носа' (?)

Масỳрев и **Масỳров** *ф* — от диал. *масỳр* с няколко значения. Казанлък, Грозден (Карнобатско), Търново.

Масъков *ф*. Шумен.

Масъров и **Масърски** *ф* — от остар. Масър 'Египет' (ар.-тур. Mısır). Кюстендил, 1893, Каблешково (Поморийско), Търговище.

Мàсьо *м* — видоизменено от Максим или от Масльо. **Мàсев** *ф*. Борец (Пловдивско).

Мàта *ж* — видоизменено от Мария (Ботевградско), от Матей (Софийско) или от друго подобно име. **Мàтин** *ф*. Ботевград, Павликени.

Матàки (и **Матàке**) *м* — умалит. от Мато, Матей с гръцко *-аки*. Силистра, 1894. **Матàкиев** и **Матàков** *ф*. Пазарджик, 1893, Пловдив.

Матаксан *м* — вм. *Метаксан; вж. Метакса.

Матàн *м* — от Мат(о), Мат(ьо)+*ан*. **Матàнов** *ф*. Габрово, Казанлък, Панагюрище, **Матàнски** *ф*. Секирово (Пловдивско).

Матарджѝйски *ф* — от диал. **матор-джѝя* 'пастир или търговец на матори, на овни'; срв. Овнаров. Орехово.

Матàчко *м* — умалит. от Матаки. **Матàчков** *ф*. Пловдив.

Матàш *м* — от Мат(о), Мат(ьо)+*аш*. **Матàшев** *ф*.

Матвèй *м* — руска форма на Матей. Единичен случай.

Мàте *м* — съкрат. от Матей, Стамат или от друго подобно име. Софийско. **Мàтев** *ф*.

Матèй *м* — гр. Ματθαῖος, от евр. „божи дар" — име на един от четиримата евангелисти. Нарядко из цялата страна. **Матèев** *ф*. **Матèйски** *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Матèйка *ж* — женска форма от Матей. **Матèйкин** *ф*. Михайловград, Пловдив.

Матèйко *м* — умалит. от Матей. **Матèйков** *ф*.

Матèна *ж* — от Мат(а)+*ена*. Виница (Варненско), Шумен, Пазарджик.

Матèнка *ж* — умалит. от Матена. Ямбол.

Мàтеров *ф* — от *мàтер* 'майка' — може би поради често повтаряне на тая остаряла в говора дума. Благоевград.

Матèя *м* — разширено от Матей. **Матèин** *ф*. Бистрица, Лозен (Софийско).

Матикàнов *ф* — може би видоизменено от Мотикаров. Клисура (Самоковско).

Мàтиков *ф* — от Матев с вмъкнато *ик*. Пловдив.

Матѝлда *ж* — нем. Mathilde. Берковица, 1952.

Мàтинчев *ф*. Самоков (Възраждането), Пловдив.

Матѝп *ф*. (Димитър П. Матип, калоферец в Цариград, 1844).

Мàтка *ж* — умалит. от Мата, Мария. Ботевград.

Маткеров *ф* — разновидност на Мадгеров.

Мàтко *м* — умалит. от Мато, Матьо. **Мàтков** *ф*. Калофер, Рибен (Плевенско).

Матли *м* — може би от ар.-тур. matlı 'изгрев'. Бр. Миладинови. **Матлѝев** *ф*.

Матлòв *ф* — видоизменено от Матлиев (?) Сливен, 1893.

Матмазен и **Матмазян** *ф*. (Иванка Николова Матмазен, Иван Георгиев Матмазян, Казанлък, 1960).

Мàто *м* — съкрат. от Матей (в Боженица — от Иван). Враца, Боженица (Ботевградско). **Мàтов** *ф*. Велес, Солун, Литаково, Новачене (Ботевградско). **Мàтовски** *ф*. Боженица.

Матòн *м* — от Мат(о)+*он*. **Матòнов** *ф*. Враца. **Матòнски** *ф*.

Маторов *ф* — от диал. *мàтор* 'овен за разплод'. Мъглиж (Казанлъшко), Стара Загора. **Матòрски** *ф*. Трудовец (Ботевградско).

Матрàков *ф* — може би с метатеза от *Мартаков (от диал. *мартàк* 'напречна греда на покрив', тур. mertek). Шумен, Варна.

Матракчѝйски и **Матрачѝйски** *ф* — постара форма на Матраков (?) Костенец.

Матриков *ф* — разновидност на Матраков или от Матров с вмъкнато *ик* (?) Варна.

Мàтро *м* — съкрат. от Матрон. **Мàтров** *ф*. Лясковец, 1893, Русе. **Мàтровски** *ф*. Бела Слатина.

Матрòзов *ф* — от *матрòз* 'моряк'. Стояново (Ловешко), Шумен.

Матрòн *м* — мъжка форма от Матрона, както Катерин, Ирин, Еленко и др. **Матрòнов** *ф.* Чирпан, Пловдив.

Матрòна *ж* — лат. Matrona 'почетна жена' — име на календарска светица. Търново, Русе, Шумен, Михайловград, Казанлък (калугерка), Скравена, Ботевградско (калугерка).

Матрỳна *ж* — видоизменено от Матрона. Трън.

Маттèй *м* — стара писмена форма на Матей. Котел. **Маттèев** *ф.*

Матỳна *ж* — от Мат(а)+*уна.*

Матỳски и **Матỳхски** *ф* — от ар.-тур. matuh 'вдетинен, изветрял човек'. Лозно (Кюстендилско), Кюстендил.

Матỳш *м* — от Мат(о), Мат(ьо)+*уш.* **Матỳшев** *ф.* Пловдив, Ямбол, Кърджали.

Матуща *ж.* Хасково.

Матъков *ф.* Търново.

Мàтьо *м* — съкрат. от Матей, успоредна форма на Мато. На разни места из страната. **Мàтев** и **Мàтьов** *ф.*

Махакчѝев *ф* — от диал. **махакчѝя* 'който прави или носи патерици' (от тур. *makakçı). Пловдив.

Махàлков *ф* — може би видоизменено „за разлика" от Михалков. Стара Загора.

Махàлнишки *ф* — от диал. *махàлник* 'махленски бирник'. Варна.

Махинов *ф* — от диал. *махина, макина* 'машина'. Пловдив.

Махлебашѝев и **Махлебашѝйски** *ф* — от остар. *махлебашѝя* 'главатар на махала' (ар.-тур. mahallebaşı). Търговище, Враца.

Махлèв и **Махльòв** *ф* — от *махала* (ар.-тур. mahalle). Бургас, Сопот.

Махлèнков *ф* — от прякор *Махлèнко* 'който се върти все из махалата.

Махлянов, **Махлянски** и **Махлèнски** *ф* — разновидност на Махленков. Джулюница (Горнооряховско), Търново, Свищов, Стара Загора.

Махмудѝев *ф* — от прякор *Махмудѝята* 'стара турска жълтица'. Габрово, Горна Оряховица, Търново, Казанлък.

***Мàхо** или ***Мах** *м* — според местно обяснение — име от немско потекло (нем. Mach). **Мàхов** *ф.* Батак, Ракитово (Велинградско), Шумен.

Махони *ф.* Кирилово (Плевенско), 1891.

Махрỳда *ж* — от Мавруда с преход на *в* в *х.* Н. Геров.

Махтàнов *ф* — от Матанов с вмъкнато *х.* Габрово, 1908.

Махула *ж.* Мелник, 1942.

Махỳш *м* — от Мах, Мах(о)+*уш.* Шумен. **Махỳшев** *ф.*

Мàца[1] *ж* — видоизменено от Мария. Ботевград, Банско, Санданско, Станкедимитровско, Софийско, Трънско. **Мàцин** *ф.* Скравена (Ботевградско).

Мàца[2] *м* — западна форма на Мацо.

Мацàков *ф* — от диал. *мацàк* 'котарак' (?) Стояново (Ловешко).

Мàцалов *ф* — от диал. **мацал* 'червар' (от рум. mățar). Русе.

Мацàн *м* — от Мац(о)+*ан.* **Мацàнов** *ф.* Ветрен дол (Велинградско), Панагюрище.

Мацàнкев и **Мацàнкиев** *ф* — от прякор *Мацàнкьо* 'измацан, нечист човек' или 'който всичко маца, мърси'. Враца, Силистра.

Мацàрката *пр* — от местност Мацарка. Боженица (Ботевградско).

Мацàров *ф* — от рум. mățar 'червар'; вж. Мацалов. Пловдив.

Мацелàна *ж* — подигравателно име от Маца[1]. Трънско.

Мацелов *ф* — вм. Мацалов.

Мацèнков *ф* — от Марценков с изпаднало *р.* Белица (Разложко), Варна.

Мàцка *ж* — умалит. от Маца. Трънско.

Мацкàнов *ф.* Русе.

Мàцо *м* — съкрат. от Матей, успоредна форма на Матьо, Мачо, Машо. Ботевград, Трънско, Станкедимитровско. **Мàцов** и **Мàцев** *ф.* Ботевград, Калофер, Горановци (Кюстендилско), Милковица (Никополско). **Мàцовски** *ф.* Врачеш (Ботевградско).

Мацòй *м* — разширено от Мацо. **Мацòев** *ф.*

Мацỳл *м* — от Мац(о)+*ул.* **Мацỳлов** *ф.*

Мацỳлко *м* — умалит. от Мацул. **Мацỳлков** *ф.*

Мацỳр *м* — видоизменено от Мацул. **Мацỳрев** *ф.* Банско.

Мàча *ж* — женска форма от Мачо. **Мàчин** *ф.* Кула.

Мачàн *м* — от Мач(о)+*ан.* **Мачàнов** *ф.* Лясковец.

Мачасеков *ф.* Шумен, 1959.

Мачачев *ф.* Плевен.

Мàчиков *ф* — от Мачев с вмъкнато *ик.* Русе.

Мачѝрски *ф* — разновидност на Маджирски.

Мачкàнов и **Мачкàнски** *ф* — от диал. *мачкàн* 'вид мачкана попара'. Ръждавица (Кюстендилско), Долно Камарци (Пирдопско), Ихтиман.

Мàчко *м* — умалит. от Мачо. **Мàчков** *ф.* Беглеж (Плевенско), Габрово, Калофер, Шуменско, Белово (Пазарджишко), Михайловградско. **Мàчковски** *ф.* Михайловградско, Стара Загора.

Мàчо *м* — съкрат. от Матей; вж. Мацо. Карлово, Липница (Ботевградско). **Мàчев** и **Мàчов** *ф.* Пещера, 1886, Шумен, 1860, Панагюрище, 1900, Ракитово (Велинградско) — помак.

Мачòков *ф* — от диал. *мачòк* 'котарак'. Карнобат.

Мачòрски *ф* — от диал. *мачòр* 'котарак'. Мокреш (Ломско).

Мачуга̀нов и **Мачуга̀нски** *ф* — от диал. **мачуга̀н* 'който носи мачуга (тояга с извит надебелен край)'; срв. Тояганов, Маждраганов. Драгошиново (Самоковско), Пелишат (Плевенско).

Мачуклѝйски *ф* — от диал. **мачуклѝя* — еднакво или близко по значение с мачуган. Ботевград.

Мачуковски *ф* — от с. Мачуково (Гевгелийско). Възраждането.

***Мачу̀л** *м* — от Мач(о)+*ул*. **Мачу̀лов** *ф*. **Мачу̀лски** *ф*. Бобораци (Радомирско).

Мачу̀леков *ф* — от Мачулов с вмъкнато *ек*.

Мачу̀нски *ф*.

Мачу̀рски *ф* — разновидност на Мачирски, Маджуров или Мачорски. Пловдив, 1893.

Мачу̀шков *ф* — от диал. *мачу̀шка* 'тояга с топка на края'; срв. Мачуганов. Герман, Лозен (Софийско).

Ма̀ша *ж* — рус. Маша, умалит. от Мария. Ново, рядко.

Машало̀в *ф* — от ар.-тур. maşallah 'брава!' Според семейно предание: яздел много хубав кон, срещнал го турският бей и извикал „машала!" Похвалил се човекът и му излязъл прякор Машалата. Севлиево.

Маша̀ров *ф* — от ар.-тур. mâşer 'общество' (?) Скопие, Самоков.

Машиньо̀вски *ф* — от *машѝна* — занимавал се с някакви машини. Рашково (Ботевградско).

Ма̀шка *ж* — умалит. от Маша. Шумен. **Ма̀шкин** *ф*.

Машка̀ров *ф* — писмена разновидност на Мъжкаров. София, 1893.

Ма̀шко *м* — умалит. от Машо. **Ма̀шков** *ф*. Русе.

Машко̀й *м* — разширено от Машко. **Машко̀ев** *ф*. Попина (Силистренско).

Машку̀н *м* — от Машк(о)+*ун*. **Машку̀нски** *ф*. Костиево (Пловдивско).

Ма̀шо *м* — съкрат. от Матей, разновидност на Матьо, Мацо, Мачо. **Ма̀шев** и **Ма̀шов** *ф*. Пазарджик, Самоков, Ловеч. **Ма̀шовски** и **Ма̀шевски** *ф*. Правец (Ботевградско), Пловдив. **Ма̀шович** *ф*. Казанлък, 1853. М а̀ ш о в а п е щ местност в Боженица (Ботевградско).

Мащѝков *ф* — от Мастиков с преход на *с* в *щ*.

Ма̀я *ж* — от месец *май*. В недалечното минало — рядко, напоследък доста разпространено.

Мая̀ков и **Мая̀чки** *ф* — от Маляков с изпадане на мекото *л'*. Костурско, Чепинци (Софийско).

Мевродѝ *м* — вм. Мавроди. **Мевродѝев** *ф*.

Мегда̀нски *ф* — от *мегда̀н*; вж. Майданов. Карлово, 1878, 1965.

Мегерски *ф* — навярно вм. Магерски Злогош (Кюстендилско).

Меглѐна *ж* — съкрат. от Магдалена. На разни места из страната.

Меглѐнчо *м* — мъжка форма от Меглена. **Меглѐнчев** *ф*. Пловдив.

Меда̀ров и **Меда̀рски** *ф* — от *меда̀р*. Етрополе, Ихтиман, Севлиево, Белица (Ихтиманско), Боженица, Липница (Ботевградско), Мурсалево (Станкедимитровско), Горни Дъбник (Плевенско).

Медеров *ф* — може би грешка вм. Медаров. Стара Загора.

Меджделѝев и **Меджеделѝев** *ф* — от град Меджидия в Северна Добруджа. Варна, Разград, 1900.

Меджидѝев *ф* — от остар. *меджидѝя* '1. турска сребърна монета; 2. турски орден за заслуга'. Станке Димитров, 1893.

Меджѝтов *ф* — от турско л. и. Меджит или от ар.-тур. mecit 'славен, знаменит'. Ореш (Свищовско).

Медѝчка *ж* — може би във връзка с *мед* (?) Пещера, р. 1946.

Медѝчко *м* — мъжка форма срещу Медичка. **Медѝчков** *ф*. Битоля, Ловеч.

Медков *ф* — съкрат. от името на селото. Медковец (Ломско).

Медника̀ров *ф* — от *медника̀р*, може би превод на Бакърджиев. Шумен, 1905.

***Мѐдньо** *м* — от *мѐден*; срв. Благуна, Сладун. **Мѐдньов** *ф*. Моравица (Врачанско). **Мѐднев** *ф*. Горна Оряховица, Лясковец, Русе. (Според горнооряховските Медневи — отглеждали кошери).

Мѐдо *м* — съкрат. от Методи. Брезник. **Мѐдов** *ф*. Казанлък.

Медобѐров *ф* — от диал. *медобѐр* '1. време, когато се вади медът от кошерите; 2. който обира меда, облагите'. Михайловград.

Меду̀н *м* — от диал. *меду̀н* 'мъжка мечка'. Сливен, нар. песен.

Межденов *ф* — съкрат. и видоизменено от Премежданов. Габрово.

Междурѐчки *ф* — от някоя местност Междуречие. Благоевградско.

Мѐзаджиев *ф* — от диал. **мѐзадж̀ия* 'любител или продавач на закуски, приядки, мезета' (пер.-тур. mezeci). Търново, 1900.

Меза̀ров *ф* — от ар.-тур. mezar 'гроб'. Етрополе. Златица.

Мездра̀шки *ф* — от град Мездра. Лиляче (Врачанско), Враца.

Мезѐн *м* — разновидност на Мезин. **Мезѐнов** *ф*. Габрово, 1900.

Мезѐнцев *ф* — от диал. *мезѐнец*; вж. Мезин. Пловдив.

Мезѝн *м* — от диал. *мезѝнец* 'последен син на многодетно семейство, изтърсак' — близко по значение с Доста, Запрян. **Мезѝнов** *ф*. Севлиево, Сопот (външно лице).

Мезлиджѝйски *ф* — от диал. **мезлиджѝя* 'член на съвет, заседател' (от ар.-тур. meclis). Самоков, 1849.
Мезлѝшев *ф* — от диал. *мезлѝш* 'съвет, събрание' (от ар.-тур. meclis).
Мѐзо *м* — разновидност на Мезьо. **Мѐзов** *ф*. Ихтиман.
Мѐзьо *м* — съкрат. от Мезин. Сушица (Горнооряховско). **Мѐзьов** *ф*. Котел, 1844, 1867, Градец (Котленско), 1870. **Мѐзев** *ф*. Сушица, Стралджа (Ямболско), Алфатар (Силистренско).
Мейца *ф* — рум. Meiţa. Свищов, 1894.
Мейлов *ф* — видоизменено от Михайлов. Болград, 1882.
Мейманов *ф*. Свищов, 1888.
Мѐйю *м* — рум. Meiu, от mei 'просо'. Сомовит. **Мѐев** *ф*. Сомовит.
Мѐйцо *м* — умалит. от Мейо. **Мѐйцов** *ф*. Русе.
Мейшу̀рев *ф* — от диал. **мейшу̀р* 'винопиец' (от пер.-тур. mey 'вино' и ар.-тур. şürp 'питие'). Севлиево.
Мекекчѝев и **Мекикчѝев** *ф* — от диал. *мекикчѝя* '1. мекичар; 2. който прави и продава совалки' (от тур. mekik). Търново, 1900.
Мекереджѝев *ф* — от диал. **мекереджѝя* 'който дава под наем товарни коне или магарета' (ар.-тур. mekkâreci). Търново, 1897.
Мекерѐшки и **Мекерѐв** *ф* — от диал. *мекерѐ* '1. товарно добиче; 2. прен. подлизурка' (ар.-тур. mekkâre). Ген. Николаево (Пловдивско), Пловдив.
Мекѝков *ф* — от остар. *мекѝк* 'мекица'.
Мекича̀рски *ф* — от *мекича̀р*. Кюстендил.
Мекѝчкин *ф* — от прякор *Мекѝчката*. Самоков.
Мекиша̀ров *ф* — от диал. **мекиша̀р* 'мекошав човек' (?) Гол. Канаре (Пловдивско).
Мекѝшев *ф* — от диал. **мекѝш* 'дребен човек' (от рум. mic 'мъничък, дребен'). Орехово.
Меклу̀шев *ф* — от рум. Micluş, унгарско видоизменение на Николай.
Мѐко *м* — от Менко с изпадане на *н*, както Мичо и Минчо, Пеко и Пенко. **Мѐков** *ф*. Лясковец, Меричлери (Чирпанско).
Мекушѝнов и **Мекушѝнски** *ф* — от диал. **мекушѝн*; вж. Мекишаров и Мекишев. Русе, Здравец (Исперихско).
Меку̀шни *ф* — разновидност на Мекушинов. Здравец (Исперихско).
Мѐкя *ж* — от Менка, *Менкя с изпадане на *н*; вж. Меко. Шипочан (Самоковско), р. 1904.
Мѐла *ж* — съкрат. от Мелания. Брезово (Пловдивско), Търново. **Мѐлин** *ф*. Стрелча (Панагюрско).
Меланов *ф* — може би грешка вм. Меланов. Тулча, 1857.
Меламѐн *м* — видоизменено от Маламен. **Меламѐнов** *ф*. Силистра, 1900.
Мела̀н *м* — от Милан с преход на неудареното *и* в *е*. Елена, 1833. **Мела̀нов** *ф*. Елена, 1833, 1844.
Мела̀на *ж* — съкрат. от Мелания. Ямболско.
Меланезов *ф*.
Меланѝя *ж* — гр. Μελάνη 'черна' — име на календарска преподобна. Търново, р. 1896, Тарутино (Толбухинско).
Мелатия *ж* — разновидност на Милатина. Провадия, 1906.
Мелахрѝ *ж* — от гр. Μελαχρινή 'мургава'. Елин Пелин, р. 1898, Мулдава (Асеновградско).
Мелѐва *ж* — от Милева; вж. Мелан. Вишини (Костурско).
Мелеза̀нов *ф* — от диал. **мележа̀н*; вж. Мелезов.
Мѐлезов *ф* — от диал. *мѐлез* 'син на родители от различна народност' (тур. melez); срв. Катъров. Плевен.
Мелѐма *ж* — видоизменено от Милева. Кремиковци, р. 1933.
Мелѐнко *м* — от Миленко; вж. Мелан. Пловдив. **Мелѐнков** *ф*.
Мелѐтий *м* — гр. Μελετιός 'ученолюбив' — име на календарски светия. Рядко.
Мѐликов *ф* — от Мелев с вмъкнато *ик*. Пловдив, 1900.
Мѐлке *м* — разновидност на Мелко. Галичник, 1860.
Мѐлко *м* — съкрат. от Мелетий. Н. Геров. **Мѐлков** *ф*. Пловдив.
Мелконски *ф*. Варна.
Мелнетев *ф*. Поповица (Асеновградско), 1900.
Мѐлников *ф* — може би от град Мелник. Карнобат, Ловеч.
Мелнича̀ров *ф* — от *мелнича̀р*. Ямбол, 1960.
Мелпоменѝ *ж* — гр. Μελπομένη — една от музите в античната митология. Асеновград.
Мелу̀ш *м* — вм. Милуш; вж. Мелан. **Мелу̀шев** *ф*. Котел, 1867.
Мѐлчев *ф* — от рум. melc 'охлюв' (?) Връв (Видинско).
Мѐльо *м* — съкрат. от Мелетий. **Мѐльов** *ф*. Ксанти, 1917, Варна. **Мѐлев** *ф*. Пловдив, Старозагорско, 1906. **Мелиев** *ф*. Брацигово.
Мемеледжѝев и **Мемеледжѝйски** *ф* — от тур. *memeleci 'бозайник'. Свищов (гроб), Кюстендил (външно лице).
Мемиков *ф*.
Мемѝшев и **Мемѝшки** *ф* — от турско л. и. Мемиш. Габрово, Казанлък, Четирци (Кюстендилско).
Мѐна *ж* — от диал. *мена̀* 'годежен дар, годежен пръстен' — пожелателно име: да порасне, да получи годежен дар. Софийско, Кнежа, Русе.
Менажов *ф*. Казанлък.

Менгѝшев *ф* — от диал. *менгѝш* 'обеца' (от пер.-тур. mengüş); срв. Обецан. Търговище.

Мѐнго *м* — от Менко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Мѐнгов** *ф*. Смолско (Пирдопско).

Мѐнда *ж* — от Мена с вмъкнато *д*. Тетевско, Крушево (Македония), Софийско, Русе.

Мѐндаров *ф*. Котел.

Менделѝков *ф*. Черквица (Никополско), Плевен — казват им още Менделѝзите.

Менджулов *ф*. Търново.

Мендѝзов *ф* — вж. Миндизов. Нова Загора, 1897, Пещера, 1905, Етрополе.

Мѐндо *м* — от Мено с вмъкнато *д*. **Мѐндов** *ф*. Бухово (Софийско).

Мендѝша *ж* — от Менд(а)+*уша*. Софийско.

Мѐндьо *м* — от Меньо с вмъкнато *д*, успоредна форма на Мендо. **Мѐндев** *ф*. Чирпан.

Мѐнеков *ф* — от Менов, Менев с вмъкнато *ек*. Асеновград.

Менекша *ж* — от диал. *менекшѐ* 'теменужка' (пер.-тур. menekşe). Виница (Варненско), Подем (Плевенско), Ямбол.

Менекшѐв, **Менекшѝев** и **Менекшòв** *ф* — от диал. *менекшѐ*; вж. Менекша. Стара Загора, Пловдив.

Менето *ф* — навярно италианско име (от meno 'по-малък' ?). Русе.

Мензѝлски *ф* — вж. Миндзилски. Темуша (Ботевградско).

Мѐнка *ж* — умалит. от Мена. Бистрица, Драгалевци, Кокаляне (Софийско), Станке Димитров, р. 1843, Самоков, Видинско.

Мѐнкаджѝев *ф* — от диал. **мѐнкаджѝя* 'който прави менка, размяна, трампа'. Велес, София, 1897, Брезник, Летница (Ловешко).

Мѐнке *м* — югозападна форма на Менко. Дебърско.

Мѐнко *м* — умалит. от Мено, Меньо. Кътина (Софийско), Ботевград, Плевен. **Мѐнков** *ф*.

Мѐно *м* — мъжка форма срещу Мена. Горни Богров, Долни Богров (Софийско). **Мѐнов** *ф*.

Ментѐш *пр* — от диал. **ментѐш* 'човек с менте' (?) Енина (Казанлъшко), 1845. **Ментѐшов** *ф*. Провадия. 1917.

Мѐнто *м* — от Мено с вмъкнато *т*. **Мѐнтов** *ф*. Бучино (Софийско), Ставерци (Ореховско).

Ментѝн *м* — от Мент(о)+*ун*. Гюмюрджина, нар. песен.

Менѝш *м* — от Мен(о)+*уш*. **Менѝшев** *ф*. Русе.

Мѐнцо *м* — умалит. от Мено. **Мѐнцов** *ф*. Видин.

Мѐнча и **Мѐнчѐ** *ж* — умалит. от Мена. Русе, р. 1886, 1908.

Мѐнчо *м* — умалит. от Мено, Меньо. Несебър. **Мѐнчев** *ф*. Гевгели.

Мѐньо *м* — успоредна форма на Мено с меко окончание. Дряново, 1845, Поповско. **Мѐнев** *ф*. Габрово.

Мераджѝев *ф* — навярно вм. Мараджиев. Варна.

Меразчѝев *ф* — вм. Миразчиев. Свищов, 1888, Балчик, 1897.

Мераклѝев *ф* — от диал. *мераклѝя* 'любопитен, неспокоен' (тур. meraklı). Пещера.

Мерàков *ф* — от *мерàк*, може би съкрат. от Мераклиев. Шумен, 1900, Бериево (Севлиевско).

Меракчѝйски *ф* — разновидност на Мераклиев. Русе.

Мерамджѝев *ф* — от диал. **мерамджѝя* 'човек с желания, с намерения'; вж. Мерамов. Гор. Сливово (Севлиевско), 1882.

Мерàмов *ф* — от ар.-тур. meram 'желание, намерение'. Родопско.

Мерàнза *ж* — от диал. *мерàнза* 'дърво и плод нар'; срв. Неранза. Хасково, Нова Загора, Пловдив.

Мерàнзо *м* — мъжка форма от Меранза. Хасково. Харманли. **Мерàнзов** *ф*. Хасково, Хасковско, Харманли.

Мервански *ф*. Стояново (Ловешко).

Мергьòмски *ф*. Скравена (Ботевградско).

Мердàнчев *ф* — от *мердàнче* 'момче от с. Мерданя, Търновско'. Търново.

Мерджàн *м* — от диал. *мерджàн* 'корал' (ар.-тур. mercan). Езерово (Първомайско). **Мерджàнов** *ф*. Котел, Бургас, Хасково, Хвойна (Асеновградско), Широка лъка (Девинско), Габрово, Върбица (Плевенско).

Мерджàна *ж* — женска форма срещу Мерджан. Никопол, р. 1879, Карнобат.

Мерджелиев *ф* — може би от някое село с подобно име.

Мѐрджо *м* — съкрат. от Мерджан. **Мѐрджев** и **Мѐрджов** *ф*. Пазарджик, Пазарджишко, Кюстендил, Боженица Липница (Ботевградско), Орехово.

Мерѐкьов *ф* — от *Мерѐтев, *Мерѐтьов с преход на *т'* в *к'*, а то от същия произход с Мерешки.

Мерѐшки *ф* — от диал. *мерѐшки*, *мерѐтски* 'проклет, нежелан, неприятен'; срв. Маренски. Болярци (Асеновградско).

Мерешлѝев *ф* — видоизменено от Марашлиев. Русе.

Мѐриков *ф* — от Меров, Мерев с вмъкнато *ик*. Русе, 1881.

Мерѝма *ж* — от гр. μέριμνα 'грижа, безпокойство'. Клисура (Софийско), Красава (Брезнишко), Брезник, Сливница, Сливнишко.

Мерѝмка *ж* — умалит. от Мерима. Банкя, Неделище (Сливнишко).

Мерѝна *ж* — от Мерима с по-употребимото окончание *-на*. Голямо Бучино (Софийско).

Меричлѐрски *ф* — от с. Меричлери (Чирпанско). Пловдив.

Мѐрка *ж* — съкрат. от Меримка. Драгоман.

Мѐрко *м* — съкрат. от Меркур. Шумен. **Мѐрков** *ф.* Шумен, Лом, Ковачица (Ломско), Благоевград.

Мерковлѝйски *ф* — вм. Мирковлийски. Скравена (Ботевградско).

Меркỳл *м* — от Меркур с дисимилация на второто *р*. **Меркỳлов** *ф.* Търговище.

Меркỳр *м* — съкрат. от Меркурий. Ковачица (Ломско), 1882. **Меркỳров** *ф.*

Меркỳрий *м* — от рум. Mercurie, лат. Mercurius, име на римско божество. Свищов, 1833, Одеса, 1857.

Мерланов *ф.* Пловдив.

***Мѐрльо** *м* — в местно име М è р л ь о в о т о, местност в Осиковица (Ботевградско).

Мермеклиев *ф.* Казанлък, Самоков.

Мермѐров и **Мермѐрски** *ф* — от гр.-тур. mermer 'мрамор'. Нова Загора, Пловдив, Ботево (Ореховско).

Мѐрников *ф* — от диал. *мѐрник* 'съд, с който отмерват уем на воденица'.

Мѐро *м* — от гр. μέρος 'част, дял' (?) **Мѐров** *ф.* Ямбол.

Мeродѝйски *ф* — от *мeродѝя*; според семейно предание — дядото обичал да се занимава с обществени работи — „във всяко гърне мeродия". Кремена (Врачанско), Враца, Ботево (Ореховско).

Мeродѝнка *ж* — от *мeродѝя* или видоизменено от Мавродинка. Вършец (циганка).

Мерòна *ж* — вм. Мирона, от Мирон; вж. Мелан. Русе.

Мерòпа *ж* — гр. Μερόπη — име от античната митология. Рядко.

Мерочев *ф.* Септември (Пазарджишко).

Мерсѝнков *ф* — име от италиански произход; дядото бил италианец, работил по строежа на линията Каспичан — Русе и се оженил за българка. Шумен, Русе, Провадия, Варна, Нови пазар, Върбица (Преславско), Айтос, Бургас.

Мерсòбович *ф* — вж. Месроб. Пловдив.

Мертѐков *ф* — от *мертѐк* 'напречна греда на покрив' (тур. mertek). Варна.

Мертѐпов *ф* — може би от ар.-тур. mertebe 'ранг, чин'. Дряново (гроб).

Мерỳда *ж* — видоизменено от Маврудa. Бр. Миладинови.

Мерудѝн *м* — видоизменено от Мавродин. Манастирище (Софийско). **Мерудѝнов** *ф.*

Мерфелов *ф.* Букурещ, 1843.

Мерчашки *ф.* Перник.

Мѐрчо *м* — умалит. от Меро. **Мѐрчев** *ф.* Казанлък.

Мершѝнски *ф.* Калофер.

Мѐрьо *м* — успоредна форма на Меро меко окончание. **Мѐрев** *ф.* Ямбол.

Месаджѝев *ф* — от диал. **месаджѝя* 'хлебар, който само меси'. Пловдив.

Месàков *ф.* Еловица (Трънско), Шумен.

Месàлев и **Месàлски** *ф* — от *месàл* 'грубо платно за увиване непечен хляб'. Тополница (Станкедимитровско), Бистрица (Софийско), Ботевград.

Месàров и **Месàрски** *ф* — от *месàр* или превод на Касабов. Пазарджик, Казанлък, Самоков, Габрово, Шумен.

Месафѝров *ф* — от ар.-тур. misafir 'гост'. Пловдив.

Месерджѝйски *ф* — вм. *Мисирджийски; вж. Мисирджиев. Пловдив.

Мѐсечков *ф* — от прякор *Месечко*: бил висок, та „ще стигне месеца" или „свети като месец". Котел, Ямбол, Никопол (преселник от Южна България).

Месечов *ф* — разновидност на Месечков. Бърдарски геран (Белослатинско).

Меслѐков *ф* — от ар.-тур. meslek 'принцип, човек с принципи'. Чирпан.

Месрòб *м* — арменско име. Русе. **Месрòбов** *ф.* Русе.

Месчѝев *ф* — от диал. **месчѝя*, разновидност на месаджия. Шумен.

***Мѐсьо** *м.* **Мѐсьов** *ф.* Пловдив. **Мѐсев** *ф.* Ямбол.

Мѐтакса[1] *ж* — от гр. μέταξα 'коприна'; срв. Коприна, Свила. Просечен (Драмско), Пловдив.

Мѐтакса[2] *м* — мъжка форма срещу Метакса[1]. Родопско.

Метàкси *м* — от гр. μετάξι 'коприна'. **Метàксев** *ф.* Толбухин.

Металков *ф.* Пловдив.

Метàна *ж* — от Митана с преход на неударенoто *и* в *е*. Карлово.

Метàнов *ф* — вм. Митанов; вж. Метана. Поибрене (Панагюрско).

Метѐй *м* — видоизменено от Матей. **Метѐев** *ф.* Попово, 1893.

Мѐтеков *ф* — от Метев с вмъкнато *ек*. Чепеларе.

Метекса *м* — вм. Метакса[2]. **Метексов** *ф.* Чепеларе.

Метеòров *ф* — от прякор *Метеòра*. Пловдив.

Мететѐлов *ф* — от Митителов с преход на неударените *и* в *е*. Бургуджи (Бесарабия), 1905.

Мѐтко *м* — умалит. от Мето. Радомир, Брезник, Мадан. **Мѐтков** *ф.*

Метлàров и **Метлàрски** *ф* — от *метлàр*. Слокощица (Кюстендилско), Кюстендил, Стара Загора.

Метрѐнцев *ф* — вм. Митренцев. Пловдив.

Мѐто *м* — съкрат. от Методи. На разни места из страната.

Метòди (и **Метòдий**) *м* — гр. Μεθόδιος 'който изследва, води се по метод'. Доста разпространено из цялата страна. **Метòдиев** *ф.*

Методѝнка *ж* — женска форма от Методи. Синод. именник.

Методѝца *ж* — женска форма от Методи. Рядко.

Метòдия *м* — разширено от Методи. Н. Геров.

Метòдка *ж* — женска форма от Методи. Ботевград (единичен случай).

Мѐторски *ф.* Скравена (Ботевградско).

Мѐтьо *м* — успоредна форма на Мето с меко окончание. Габрово, р. 1845, Габровско, Горан, Пресяка (Ловешко). **Мѐтев** *ф.* Габрово, Габровско, Ловешко.

Мехалабàшев *ф* — разновидност на Махлебашиев. Михайловград.

Мехàлнишки *ф* — вм. Махалнишки. Варна.

Механджѝев и **Механджѝйски** *ф* — от диал. *механджѝя* 'кръчмар' (пер.-тур. meyhaneci). Благоевградско, Ботевградско, Елинпелинско, Пазарджишко, Брезник.

Мехàндов *ф.* Стара Загора.

Мехлѐмов *ф* — от *мехлѐм* (ар.-тур. melhem). Враца, местен род, Сливен.

Мехмѐлов *ф* — от **мехмѐл*, метатезирана форма на мехлем. Крумовград.

Мѐховски *ф* — от *мех, мях* 'голям корем'. Маслово, Шияковци (Софийско), Гурково (Ботевградско).

Махомѝйски *ф* — от град Мехомия (Разлог). Велинград, Якоруда.

Мехòчев *ф.* Габрово, 1900, Търново.

Мехрѐмов *ф* — от *мехрѐм*, видоизменено от мехлем, Котел, Сливен.

Мехтѐров *ф* — от диал. *мехтѐр* 'гайдар или изобщо свирец' (тур. mehter). Панагюрище.

Мехỳров *ф* — от прякор *Мехỳра* (надут като мехур). Пловдив.

Мѐца *ж* — женска форма срещу Мецо. Н. Геров.

Мецàнкев и **Мецàнков** *ф* — видоизменено от Мацанкев. Пловдив.

Мѐцко *м* — умалит. от Мецо. Софийско. **Мѐцков** *ф.*

Мѐцо *м* — от Мечо с друго окончание; вж. Мешо. **Мѐцов** *ф.* Плевен, 1873, Ловеч, Летница (Ловешко), Търново, 1908, Котел, Киряево (Кулско).

Мецул *м* — от Мец(о)+*ул.* **Мецулов** *ф.*

Мечашỳмски *ф* — от местността Меча шума. Липница (Ботевградско).

Меченгàров *ф.*

Мѐченов и **Мѐчинов** *ф* — от *мѐченин* 'жител на с. Мечка (Оборище, Панагюрско)'. Панагюрище, Пазарджик, Пловдив.

Мечеринков *ф.* Хасково.

Мѐчето *пр* — може би от забравеното л. и. Мечо. Стара Загора, 1908.

Мѐчкалиев *ф* — от диал. *мѐчкалия* 'жител на с. Мечка, Русенско'. Русе.

Мечкàнски *ф* — от с. Мечка (Оборище, Панагюрско). Пазарджик.

Мечкàрдов *ф* — кръстоска от Мечкаров и *мечкадàр* 'мечкар'.

Мечкàров, **Мечкàрев** и **Мечкàрски** *ф* — от *мечкàр* '1. който разиграва мечка; 2. ловец на мечки'. Лом, Калофер, Петрово (Санданско), Елин Пелин, Литаково (Ботевградско), Батулия (Свогенско), Смолян.

Мѐчката *пр* — от *мѐчка* 'едър и силен човек'. **Мѐчков**[1] *ф.* Лом, Пордим, Славяново (Плевенско), Драгоево (Преславско), Черновче (Казанлъшко), Пловдив.

Мѐчко *м* — умалит. от Мечо. **Мѐчков**[2] *ф.*

Мечкобѝец *пр* — „който е убил мечка". Елена, 1844.

Мечкòня *пр* — от диал. **мечкòн* 'едър и силен като мечка'. Пирот, 1849. **Мечкòнев** и **Мечкòнски** *ф.* Грамада (Кулско).

Мечкỳевски и **Мечкỳев** *ф* — от с. Мечкуевци (Щипско).

Мечкỳлев *ф* — от с. Мечкул (Санданско). Кюстендил, 1900.

Мечкỳнов *ф* — от прякор *Мечкỳн*; вж. Мечконя. Берковица, Михайловград, Русе.

Мѐчо *м* — от *мѐчка* — заклинателно име: да не му пакостят мечки; срв. Вълко, Змейо, Огньо. Врачанско. **Мѐчов** *ф.* Луковит. **Мѐчев** *ф.* Врачанско, Габрово, Златарица (Еленско), Стара Загора, Голямо Буково (Грудовско), Ракитово (Велинградско). **Мѐчовски** *ф.* Литаково (Ботевградско). — Личното име Мечо е остаряло и забравено, затова обясняват фамилното име от прякор, напр. че бил силен като мечка, че ядял по два хляба и др.

Мечòров *ф* — от диал. **мечòр* 'едра мечка'. Стубел (Михайловградско).

Мечубѐрски *ф* — от някоя местност с подобно име. Враца.

Мѐша *ж* — женска форма от Мешо. Трънско.

Мѐшалов *ф.* Лозен (Софийско).

Мешѐков *ф* — от диал. **мешѐк* 'дъбова гора' (от тур. meşe 'дъб'). Златарица (Еленско), Тутракан, 1900.

Мешѐкопарàнов *ф* — от диал. *копарàн* 'вид дреха'. Брацигово.

Мѐшелов *ф* — разновидност на Мешалов. Горубляне (Софийско).

Мешенлѝев *ф* — от диал. *мешенлѝя* 'жител на с. Мешелии (Дъбово, Елховско).

Мешиков *ф* — от Мешов с вмъкнато — *ик.* ~~Дивдядово~~ (~~Шуменско~~).

Мешѝнков *ф* — от диал. *мешѝнка* 'коремче' (?) Ихтиман, Шишманово (Самоковско).

Мешѝнов *ф* — от диал. *мешѝна* 'корем'. Айтос.

Мешкѐтов и **Мешкѐтев** *ф* — вж. Мишкетов. Михайлово. (Старозагорско), Стара Загора.

Мѐшко *м* — а) умалит. от Мешо; б) прякор на мешест човек. Бр. Миладинови. **Мѐшков** *ф*. Охрид, Раково (Поморийско), Свищов, Етрополе.

Мешлàков *ф* — от диал. **мешлàк* 'голям търбух'. Пазарджик.

Мешмѐров *ф*.

Мешнѝгеров *ф* — от диал. **мешнѝгер*, навярно близко по значение с мешлак; вж. Мешлаков.

Мешничàров *ф* — от диал. *мешничàр* 'гайдар'. Русе.

Мѐшо *м* — от Мечо с друго окончание, може би нарочно видоизменено, за да се различава от типичното за куче име Мечо. **Мѐшов** *ф*. Чирпан.

Мѐщенков *ф*. Русе.

Мещерски *ф* — от диал. *мещер* 'майстор, зидар' (лат.-алб. mjeshtër).

Мещѝчки *ф* — от с. Мещица (Брезнишко). Радомир, Самоков.

Меяклѝев *ф* — вж. Мияклиев. Поморие, Грудово.

Миàл *м* — от Михал с изпадане на *х*. **Миàлов** *ф*.

Мѝгдал *м* — от диал. *мѝгдал* 'дърво и плод бадем' (гр. μύγδαλο). **Мѝгдалов** *ф*. Санданско.

Мѝге *м* — съкрат. от Мигдал. **Мѝгев** *ф*. Кратово.

Мѝглев *ф* — от прякор *Мѝгльо* 'който много мига'. Русе, Бургас.

Миглѐн *м* — мъжка форма от Миглена. Орехово, р. 1962.

Миглѐна *ж* — видоизменено от Меглена. Напоследък модно.

***Мѝго** *м* — от Мико с озвучаване на *к* в *г* (?) **Мѝгов** *ф*. Доброславци (Софийско).

Мигоров *ф*. Варна.

Мигрѐли *м* — вж. Мингрели. Трън.

Миджалѝзов *ф*. — може би от ар.-тур. meclis 'съвет, събрание'; срв. Мезлишев. Разлог, 1917.

Мѝджа *м* — произволно видоизменение от Димитракия. Бусинци (Трънско). **Мѝджов** *ф*. Елин Пелин, Благоевград.

Миджòров *ф* — вж. Мижоров.

Мидѝлев *ф* — от диал. *мидѝл* 'кон от дребна порода' (тур. midilli — от остров Митилин). Сливен, Горно Езерово (Бургасско), Нова Загора, Бяла.

***Мѝдо** *м* — от Миндо с изпадане на *н*, както Минчо и Мичо, Пенчо и Печо (?) **Мѝдов** *ф*. Харманли, Стара Загора, Казанлък, Православен (Чирпанско), Градина (Търновско).

Мидỳров и **Мидю̀рев** *ф* — вж. Мюдюрев. Санданско, Стара Загора.

Мѝжев и **Мѝжов** *ф* — от прякор *Мѝжо* 'мижав човек'. Река Девня (Варненско), Варна, Грудово (гроб), Калчево (Ямболско), Лютаджик (Врачанско).

Мижòрков *ф* — от прякор *Мижòрко* 'мижав човек'. Брацигово, Пловдив, Силистра.

Мижòров и **Мижòрски** *ф* — разновидност на Мижорков. Брацигово, Мездра, Лехчево (Михайловградско).

Мизгѐва *ж*. Шумен.

Мѝзго *м* — навярно някакво видоизменение от Мизо, Мизин. **Мѝзгов** *ф*. Карлово, Ботево (Ямболско).

Мизѝйски *ф* — псевдоним — от **Мизия**. Плевен.

Мизѝн *м* — от Мезин с редукция на *е* в *и*. **Мизѝнов** *ф*. Карлово. **Мизѝнски** *ф*. Широка лъка (Девинско).

Мизлѝчев *ф* — разновидност на Мезлишев. Габрово.

Мѝзо *м* — съкрат. от Мизин, успоредна форма на Мезо. **Мѝзов** *ф*. Белово (Пазарджишко), Пазарджик, Табан (Сливнишко), Световрачане (Софийско), Охрид.

Миѝлски *ф* — вм. Михаилски. Врачеш (Ботевградско).

Мѝйко *м* — умалит. от Мийо. Момин сбор (Търновско), Павликени, Българене (Ловешко). **Мѝйков** *ф*. Дряново (гроб), Мъглиж (Казанлъшко), Казанлък, Стара Загора.

Мѝйковски *ф* — от с. Мийковци (Еленско). Русе.

Мѝйо *м* — от Михо с изпадане на *х*. **Мѝов** *ф*. Ботевград. **Мѝевски** *ф*.

Мѝка *ж* — съкрат. от Марийка. Главно ЗБ. **Мѝкин** *ф*. Етрополе.

Микѐ *м* — югозападна форма на Мико. **Микѐв** *ф*. Самоков.

Микишàров *ф* — вж. Мекишаров. Гол. Конаре (Пловдивско).

Микло *м*. **Миклов** *ф*.

Мѝко *м* — съкрат. от Михал, Михаил. Белослатинско, Ботевградско, Тетевенско. **Мѝков** и **Мѝковски** *ф*.

Мѝкренски *ф* — от с. Микре (Ловешко). Ловеч, Катунец (Ловешко), Троян, Русе.

Микул *м* — от Мик(о) + *ул*. Перник, 15—16 век.

Мекуя̀н *м* — от фамилното име на съветския държавник А. Микоян. Сомовит, р. 1958.

Мѝла *ж* — от *мѝла*. Кичевско, Трудовец (Ботевградско), р. 1870, на разни места из страната. **Мѝлин** *ф*. Вършец, Литаково (Ботевградско).

Мѝла² *м* — западна форма на Мило. Брезнишко. **Мѝлич** *ф*.

Милàда *ж* — съкрат. от Миладина. Берковица.

Миладѐн *м* — кръстоска от Миладин и Младен. **Миладѐнов** *ф*.

Миладѝн *м* — от Мил(о), Мил(а)² + *адин* по образеца на Костадин, Вълкадин, Стоядин и др. Софийско, Самоковско, Ихтимански, Струмско (Благоевградско), Свилен-

градско). **Миладѝнски** *ф.* Станкедимитровско.

Миладѝна и **Миладѝнка** *ж* — женска форма от Миладин. Голак (Ихтиманско), Карбинци (Белоградчишко), Челопечене (Софийско), Чибаовци (Свогенско).

Милàй *м* — разширено от Мила², Мило. **Милàев** *ф.* Бойчиновци (Михайловградско).

Милàки *м* — умалит. от Мило с гръцко *-аки*. Ковачица (Ломско). **Милàкиев** и **Милàков** *ф.* Чернозем (Пловдивско).

Милàн *м* — от Мил(о), Мил(а)+*ан*. Главно ЮЗБ; Севлиево, 1875, Елена. **Милàнов** *ф.* Главно ЮЗБ, Котел, 1873, Елена, Лясковец, Давидово (Търговишко), Сливен, Стара Загора.

Милàна и **Милàнка** *ж* — женска форма от Милан. Рядко.

Милàнко *м* — умалит. от Милан. Рядко. **Милàнков** *ф.*

***Милàр** *м* — от Милан с друго окончание (?) **Милàров¹** *ф.* Златарица (Еленско), Габрово, Нова Загора, Търговище.

Милàра *ж* — видоизменено от Мелахри, Милахри. Болярци (Аденовградско).

Милàров² *ф* — превод на Сапунов (от **милàр* 'сапунджия'). Цариград (Възраждането).

Милàт *м* — от Милан с друго окончание покрай имена като Игнат, Стамат. Орловец (Горнооряховско). **Милàтов** *ф.* Орловец. **Милàтович** *ф.*

Милатѝн *м* — разновидност на Миладин, както Милетин, Милутин. **Милатѝнов** *ф.*

Милатѝна *ж* — женска форма от Милатин. Рядко.

Милахрѝ *ж* — вж. Мелахри. Пловдив, р. 1888.

Милàчко *м* — умалит. от Мило, Мильо, Милан. Банско, Пещера, Русе. **Милàчков** *ф.* Търговище, Търново.

Мѝлда *ж* — от Мила с вмъкнато *д*. Гърло (Брезнишко), р. 1922.

Мѝлдо *м* — от Мило с вмъкнато *д* или съкрат. от Миладин. **Мѝлдов** *ф.* Обединение (Софийско).

Мѝле *м* — съкрат. от Михаил или от Милети. ЮЗБ. **Мѝлев** *ф.*

Милèва *ж* — от Мил(а) + *ева*. Трънско, Берковско, Михайловградско.

Милèвка *ж* — умалит. от Милева. Трън, Брезнишко, Пернишко.

Милèвòй *м* — кръстоска от Милан и Радивой. Търново, 1885. **Милевòев** *ф.*

Милèзов *ф* — видоизменено от Мелезов. Айтос.

Мѝлèн *м* — от Мил(е), Мил(о) + *ен*. Софийско, Ихтиманско. **Мѝлèнов** *ф.* Софийско, Дивотино (Пернишко), Калугерово (Ботевградско). **Мѝленски** *ф.* Правец, Разлива (Ботевградско).

Милèна *ж* — от Мил(а) + *ена* или женска форма срещу Милен. Белослатинско, Лешница (Белоградчишко), Етрополе, Трън.

Миленѝя *ж* — разширено от Милена. Трън.

Милèнка *ж* — умалит. от Милена. Пловдив, р. 1876, Трън.

Милèнко *м* — умалит. от Милен. Софийско, Кюстендилско. **Милèнков** *ф.* СИзБ, Белоградчишко, Панагюрище, Самоков. **Милèнкович** *ф.* Пловдив, 1900.

Милèнчо *м* — умалит. от Милен. Рядко. **Милèнчев** *ф.*

Мѝленя *пр* — от изчезнало в говора л. и. Милен. Разлива (Ботевградско).

Милерàд *м* — от *мил* и *рад* 'радостен'. Русе, 1936.

Милèт *м* — съкрат. от Милети. Павликени. **Милèтов** *ф.*

Милèта *ж* — женска форма срещу Милети. Вирове, Войници (Михайловградско).

Милете *м* — вм. Милети. Етрополски манастир, 1648.

Милèти и **Милèтий** *м* — кръстоска от Мелетий и *мил*. Казанлък, 1860, Горна Оряховица, 1865, Лом, Пожарево, Клисура (Софийско), Граовско, Кюстендил, Лехчево (Михайловградско), Медковец (Ломско). **Милèтиев** *ф.* **Мѝлетич** *ф.* Скопие, 1871.

Милетѝн *м* — от Милет(и) + *ин*. Войници (Михайловградско). **Милетѝнов** *ф.*

Милетѝна *ж* — женска форма от Милетин. Войници (Михайловградско).

Милèтия¹ *ж* — женска форма от Милети. Долна Бела Речка (Берковско).

Милèтия² *м* — разширено от Милети. Трънско. **Милèтиев** *ф.*

Милèтка *ж* — умалит. от Милета. Криводол (Врачанско), Долна Бела Речка (Берковско), Михайловград.

Милèтко *м* — умалит. от Милети. Огняново (Елинпелинско), Опицвет (Софийско).

Милèчо *м* — вм. *Милетчо, умалит. от Милети. **Милèчов** *ф.* Дондуково (Ломско).

Мѝлеш *м* — от Мил(е) + *еш*. Житуша (Радомирско). **Мѝлешки** *ф.* Калейца (Троянско), Пловдив.

Милèшко *м* — от Мил(ьо) + *ешко*. **Милèшков** *ф.* Айтос.

Миливòй *м* — разновидност на Милевой. Кюстендилско. **Миливòев** *ф.* Бобов дол (Станкедимитровско).

Милиджѝйски *ф* — от колиби Милиджии (Тревненско). Троян, Русе.

Милидон *ф.* (Тод.Дим. Милидон, Стара Загора, 1853).

Милизàнов *ф* — от Мелезанов с редукция на неударените *е*.

Миликиев *ф.* Чирпан, 1905.

Милѝн *м* — от Мил(ьо) + *ин*. **Милѝнов** *ф.* Росица (Никополско).

Милѝнка *ж* — женска форма срещу Милин, Милинко. Рядко.

Милѝнко *м* — умалит. от Милин. **Милѝнков** *ф.* Сливен.

Милинтев *ф*. Русе.

Милѝнчо *м* — умалит. от Милин. **Милѝнчев** *ф*. Станке Димитров, 1879.

Милион *м* — навярно видоизменено от Мильо или Милон. Райково (Смолянско), 1720. **Мильо̀нов** *ф*. Пловдив.

Милитарев *ф*. Шумен.

Милифо̀н *м* — кръстоска от Миле и Трифон. Берковица, р.1958, Лехчево (Михайловградско), р. към 1958.

Милѝца *ж* — от Мил(а) + *ица*. Рядко, на разни места из страната; типично за Шумен. **Милѝчин** *ф*. Ихтиман, Пловдив.

Милѝцов *ф*. Разград.

Милѝчев *ф*. Габровско, Русе.

Милѝш *м* — от Мил(ьо) + *иш*. **Милѝшев** *ф*. Варна. **Милѝшки** *ф*. Койнаре (Белослатинско).

Милѝя *ж* — разширено от Миля. Етрополски манастир, 1648, Софийско.

Милиянка *ж* — разширено от Милия. Мусачево (Елинпелинско), р. 1906.

Милия̀ти *м* — видоизменено от Милети. Лехчево (Михайловградско), р. към 1958.

Мѝлка *ж* — умалит. от Мила или направо от *мѝла*. На разни места из страната. **Мѝлкин** *ф*. Ботевградско, Кюстендилско.

Милка̀н *м* — от Милк(о) + *ан*. **Милка̀нов** *ф*. Пловдив.

Милка̀на *ж* — от Милк(а) + *ана*. Дълъжка поляна (Омуртагско), Нова Загора. **Милка̀нин** *ф*. Луковит.

Милка̀нчо *м* — умалит. от Милкан. **Милканчев** *ф*. Луковит.

Мѝлко *м* — умалит. от Мильо, Миле или направо от Михаил. На разни места из страната. **Мѝлков** и **Мѝлковски** *ф*. **Мѝлкович** *ф*. Старо.

Милко̀й *м* — разширено от Милко. **Милко̀ев** *ф*.

Милко̀н *м* — от Милк(о) +*он*. **Милко̀нов** *ф*. Скалица (Ямболско).

Милко̀те *м* — югозападна форма за косвен падеж от Милко. **Милко̀тев** *ф*. Устово (Смолянско).

Милку̀н *м* — от Милк(о) + *ун*. **Милку̀нов** *ф*. Пазарджик.

Мѝллер *ф* — от нем. Müller 'воденичар'. Габрово.

Мѝлман *м*. Врачанско.

Мѝло *м* — съкрат. от Милети или от Михаил. Враждебна (Софийско), Врачанско, Лехчево (Михайловградско), Кичевско. **Мѝлов** *ф*. Белослатинско, Луковит, Русе, Пазарджишко. **Мѝловски** *ф*. Литаково (Ботевградско).

Милова̀н *м* — от *мил*+*ован*, както Братован, Негован, Радован. Берковица. **Милова̀нов** *ф*. Еница (Белослатинско), Банско, Пирдоп. **Милова̀нски** *ф*. Благоевград, Пловдив.

Милова̀нка *ж* — женска форма от Милован,. Рядко.

Милово̀й *м* — разновидност на Милевой. Клисура (Босилеградско), Трън. **Милово̀ев** *ф*.

Милодѝн *м* — разновидност на Миладин. Белоградчишко.

Милодо̀рка *ж* — от Милка и Тодора (кръстена на двете баби). Шумен, р. 1917.

Милодра̀г *м* — от *мил* и *драг*. Михайловград, р. 1914, Берковица.

Милоздра̀вка *ж* — от Милка и Здравка. Пазарджик, р. към 1958.

Міло̀й *м* — разширено от Мило. **Мило̀ев** *ф*. Софийско.

Мило̀йка *ж* — женска форма от Милой. Брезнишко, Мърчаево (Пернишко).

Мило̀йко *м* — умалит. от Милой. Долна Мелна (Трънско). **Мило̀йков** *ф*.

Мило̀кя *ж* — от Милойка с премет на йотацията. Трънско.

Мило̀н *м* — от Мил(о), Мил(ьо) + *он*. Бяла, Кратово. **Мило̀нов** *ф*. Бяла.

Мило̀нка *ж* — женска форма от Милон. Сливата (Ломско), Елинпелинско.

Милора̀д *м* — разновидност на Милерад. Лом, 1870, Казанлък, р. 1929. **Милора̀дев** *ф*. Пиротско.

Милора̀на *ж*—разновидност на Милохрана.

Миоро̀ска *ж* — може би от Мила и Роска. Милковица (Никополско), р. 1959.

Милосла̀в *м* — старинно име „да му е мила славата". Плевен, Русе, Горна Оряховица. **Милосла̀вов** *ф*. Трънско.

Милосла̀ва *ж* — женска форма срещу Милослав. Рядко.

Мило̀слюв *ф* — съкрат. от Милославов. Стакевци (Белоградчишко).

Милостѝв *м* — от *милостѝв*. Стара Загора, р. към 1914.

Милосо̀в *м* — видоизменено от Милослав. Трънско.

Мило̀тов *ф* — от Милоте, Милота — косвен падеж от Мило. Станке Димитров.

Милотѝн *м* — писмена разновидност на Милутин. Тетевен, 1648. Чепинци (Софийско), Елин Пелин, Периловец (Кулско), Берковско. **Милотѝнов** *ф*.

Милотѝнка *ж* — женска форма от Милотин. Елин Пелин.

Мило̀тия *ж* — женска форма от Милотин. Трънско.

Милохра̀на *ж* — навярно югославско име. Единичен случай.

Мѝлош *м* — от Мил(о) + *ош*. Рядко. **Мѝлошев** и **Мѝлошов** *ф*. Главно ЮЗБ. **Милошевски** *ф*. **Мѝлошович** *ф*. Враца.

Милта̀на *ж* — разновидност на Милтена. Бански.

Мѝлтен *м* — кръстоска от Милен и Милотин. Трънско. **Мѝлтенов** *ф*.

Мѝлтена *ж* — женска форма от Милтен. Трънско.

Милтия̀д *м* — съкрат. от Милтияди. Варна, р. 1872. **Милтия̀дов** *ф*. Силистра, Каварна, Варна, Поморие.

Милтияди *м* — гр. Μιλτιάδης име на старогръцки пълководец. Каварна. **Милтиядев** *ф*.

Милто *м* — съкрат. от Милтияд или от Милтен. **Милтов** *ф*. Алфатар (Силистренско).

Милтòн *м* — разновидност на Милто или Милтен. Коевци (Севлиевско). **Милтòнов** *ф*.

Милудин *м* — разновидност на Миладин. Градоман, Доброславци (Софийско). **Милудинов** *ф*.

Милудинка *ж* — женска форма от Милудин. Клисура (Софийско).

Милутин *м* — разновидност на Милатин, Милудин. Софийско, София, р. 1871, Врачеш (Ботевградско). **Милутинов** *ф*. Мещица (Пернишко).

Милутинка *ж* — женска форма от Милутин. Михайловград.

Милуш *м* — от Мил(о) + *уш*. Рядко. **Милушев** *ф*.

Милуша *ж* — от Мил(а) + *уша*. Бяла, р. 1885, Ахматово (Асеновградско).

Милча *ж* — успоредна форма на Милка. **Милчински** *ф*. Ихтиман.

Милчалиев, Милчелиев и **Милчилиев** *ф* — от някое село или местност с подобно име. Гоце Делчев, Пазарджик, Пазарджишко, Главница (Грудовско).

Милчàн *м* — от Милч(о) + *ан*. **Милчàнов** *ф*. Розино (Казанлъшко).

Милчин *м* — от Милч(о) + *ин*. **Милчинов** *ф*.

Милчо *м* — умалит. от Мильо, Миле. На разни места из страната. **Милчев** *ф*. **Милчовски** *ф*. Пловдив, 1927.

Мильо *м* — съкрат. от Михаил или от Емил, но преосмислено по *мил*. На разни места из страната. **Милев** *ф*. **Мильов** *ф*. Панагюрище. **Милевски** *ф*.

Мильòнов *ф* — вж. Милион. Пловдив.

Милютин *м* — разновидност на Милутин. Михайловград, р. 1922.

Милюшко *м* — от Миль(о)+*ушко*. **Милюшков** *ф*. Луковит.

Миля *ж* — успоредна форма на Мила с меко окончание. Брезник, Кюстендил, р. 1883, Габрово.

Милян *м* — разновидност на Милан. **Милянов** *ф*. Карлово.

Милянка *ж* —женска форма срещу Милян.

Миляшки *ф* — от прякорно име *Миляк. Борован (Белослатинско).

Мима *ж* — „побългарено“ от Мими. Толбухин, р. 1958, Стара Загора, 1959 (4) Нова Загора, р. 1960, Казанлък, 1960.

Мими *ж* — фр. mimi 'галено обращение към котенце', у нас минава за умалит. от Мария. Сравнително ново.

Мимидичков *ф*. (Пише от Перущица по Възраждането, учител в Асеновград, 1893).

Мимилигов *ф* — може би нарочно видоизменено от *мамалига*. Силистра, 1893.

Мимински *ф*. Етрополе.

Мимòза *ж* — от цветето *мимòза*. Каварна, р. 1940, Челопечене (Софийско), р. 1959.

Мина[1] *ж* — съкрат. от Мария, Марина или друго подобно име. Главно ИзБ. **Минин** *ф*. **Минински** *ф*. Кула, Селановци (Ореховско).

Минà[2] *м* — гр. Μηνᾶ, сродно с μῆνας 'месец' — име на календарския светия. Рядко. Севлиево, 1843, Сливен, 1845. **Минов**[1] *ф*.

Минаджиев *ф* — може би разновидност на Менкаджиев. Пловдив.

Минàк *м* — съкрат. от Минаки. Сливен. **Минàков** *ф*.

Минàки *м* — умалит. от Мина[2] с гръцко -*аки*. Стара Загора, 1843, Алфатар (Силистренско). **Минàкиев** *ф*. Пирдоп.

Минàкия *м* — разширено от Минаки. Н. Геров.

Минамин *ф*. (Хр. Ив. Минамин, Казанлък, 1900).

Минàн *м* — от Мин(а)[2] + *ан*. **Минàнов** *ф*. Струмица, 1917. **Минàнски** *ф*. Живково (Ихтиманско).

Минàш *м* — от Мин(а)[2]+ *аш*. **Минàшев** *ф*. Берковица.

Мингов *ф* — от диал. *Минго* 'прякор на тънък човек'. Драмско, Пловдив.

Минголов *ф* — разширено от Мингов. Брегово (Видинско).

Мингрèли *м* — от фамилното име на кавказкия княз Никола Дидиян Мингрели, който бил кандидат за български княз. Трън, р. 1887.

Минда *ж* — от Мина с вмъкнато *д*. Н. Геров.

Миндàка *пр* — от изчезнало в говора л. и. Миндо. Трудовец (Ботевградско). **Миндàшки** *ф*. Трудовец.

Миндàлински *ф*. Криводол (Врачанско).

Миндалов *ф* — от диал. *миндал* 'бадем' (от гр. μύγδαλο). Левски, 1917.

Миндàчкин *ф*. Костенец.

Минджиков *ф* — от Минджев с вмъкнато *ик*. Златица, 1893 (македонец), Асеновград, 1900.

Минджо *м* — от Минчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Минджов** *ф*. Охрид, Благоевград.

Миндзилски *ф* — от диал. *мензил* '1. поща 2. куриер' (ар.-тур menzil) — бил куриер на комитетите; срв. Куриерски. Темуша (Ботевградско).

Миндизов *ф* — от остар. *миндизин* 'инженер' (от ар.-тур. mühendis). Плевен, Пещера, Руен (Айтоско).

Миндийски *ф*. Чепинци (Софийско).

Миндиликов *ф* — разновидност на Менделиков. Плевен, 1893.

Миндишков *ф* — видоизменено от Миндизов.

Миндо *м* — от Мино с вмъкнато *д*. Айтос, Карнобат, Сливен, Стара Загора, Казанлък, Дибич (Шуменско). **Миндов** *ф*. Айтос,

Карнобатско, Новозагорско, Пазарджик, Елин Пелин.

Миндоровски *ф* — може би видоизменено от Миндюрев.

Миндров *ф.* Лакатник (Свогенско), 1917.

Миндьо *м* — от Миньо с вмъкнато *д.* Сливен. **Миндев** *ф.*

Миндюрев *ф* — от Мидюрев с вмъкнато *н*; вж. Мидуров. Пловдив.

Мине *м* — югозападна форма на Мина² или на Миньо. Радомир, Самоковско. **Минѐв** *ф.*

Миневденев *ф* — от Минев и Денев (за разлика от Миневколев). Брезово (Пловдивско).

Миневколев *ф* — от Минев и Колев; вж. Миневденев. Брезово.

Минеков *ф* — от Минев с вмъкнато *ек.* Панагюрище.

Минелос *м* — някакво гръцко име. Солун, р. 1897.

Минзилев *ф* — вж. Миндзилски. Свищов.

Минзов *ф* — може би видоизменено от Мънзов. Варна.

Минзухарка *ж* — от цветето *минзухар.* Казичене (Софийско), р. 1940.

Минзухарски *ф* — от махала Минзухара в Краево, Ботевградско. Радотина (Ботевградско).

Миника *м* — умалит. от Мина². Тутракан, 1897. **Миников** *ф.*

Министерски *ф* — от *министър* или от *министерство.*

Минка *ж* — умалит. от Мина¹ или от Димитра. Главно ИзБ. **Минкин** *ф.*

Минко *м* — умалит. от Миньо, Мино. Типично за Троян. **Минков** и **Минковски** *ф.*

Минкол *м* — от Минк(о) + *ол.* **Минколов** *ф.* Карлово.

Мино *м* — успоредна форма на Миньо с твърдо окончание. Ботевградско, Кюстендилско, Радомирско. **Минов²** и **Миновски** *ф.*

Миноков *ф* — може би грешка вм. Минеков. Казанлък.

Минта *ж* — от Мина с вмъкнато *т.* Н. Геров.

Минтан *м* — от Минт(о)+*ан.* Юж. Тракия.

Минтарски *ф.* — от диал. **мънтар* 'шивач на ментета'; срв. Палтарски. Пловдив, Радомир.

Минто *м* — от Мино с вмъкнато *т.* **Минтов** *ф.* Калофер (Възраждането), Казанлък, Ямбол, Елин Пелин.

Минтьо *м* — от Миньо с вмъкнато *т.* **Минтев** *ф.*

Минцаров *ф.* Бургас.

Минци *ф.* (Тома Атанасов Минци, Асеновград, 1960).

Минцов *ф* — може би от остар. *минц* 'стара австрийска монета' (нем. Münze). Шумен.

Минча *ж* — разновидност на Минка. Тръвско. **Минчин** *ф.* Михайловград.

Минчиков *ф* — от Минчев с вмъкнато *ик.* Шумен.

Минчо *м* — умалит. от Миньо, Мино или направо от Михаил. Из цялата страна, главно СИзБ. **Минчев** *ф.*

Миншо *м* — разновидност на Минчо. Брезнишко. **Миншев** *ф.*

Миньо *м* — съкрат. от Михаил (или от Мина²). На разни места из страната. **Минев, Миневски** и **Миньовски** *ф.* **Миньолу** *ф* — с турско окончание. Стара Загора, 1900.

Миньона *ж* — от фр. Mignon 'хубава, нежна'. Пловдив, р. 1904.

Мийо *м* — от Михо с изпадане на *х.* Софийско, Ботевградско. **Мийов** и **Миев** *ф.* Шишманово (Кулско).

Миодов *ф.* Ямбол.

Миодраг *м* — разновидност на Милодраг. Смоляновци (Михайловградско), р. 1939.

Мипулов *ф* — от Миов с допълнителна гръцка наставка *-пул-.* Ямбол.

Мира *ж* — женска форма срещу Миро. Типично за Вършец; старо — главно ЗБ, ново — из цялата страна. **Мирински** *ф.*

Мирабела *ж* — от фр. mirabelle 'вид жълта слива'. Ново, рядко.

Мира Бела *ж* — от Мира и итал. Bella 'хубава'. София, р. 1916.

Мирадин *м* — вм. Миладин или Мироднн. Единичен случай.

Миразов *ф* — видоизменено от Маразов или съкрат. от Миразчиев.

Миразчиев и **Миразчийски** *ф* — от диал. *миразчия* 'наследник (обикн. на чужд имот или на зестра)' (ар.-тур. mirasçı). Граница (Кюстендилско.)

Миралаев и **Миралайски** *ф* — от диал. *миралай* 'полковник' (ар.-тур. miralay). Плевен, Севлиево, Стара Загора, Пловдив.

Миран *м* — от Мир(о) + *ан.* Перник, 15—16 век.

Миранджев и **Миранджиев** *ф* — от Миранчев с озвучаване на *нч* в *ндж* (?) Сунгурларе (Карнобатско), Ямбол.

Миранчо *м* — умалит. от Миран. **Миранчев** *ф.* Гулянци (Никополско).

Мирахчиев *ф* — от Миразчиев с преход на *зч* в *хч.* Пещера.

Мирга *ж* — от Мирка с озвучаване на *рк* в *рг.* Пещера.

Мирго *м* — от Мирко с озвучаване на *рк* в *рг.* **Миргов** *ф.* Казанлък, Пловдив.

Мирдан *м* — може би „даден за мир". Демирхисарско, 16 в.

Мирдански *ф* — от с. Мерданя (Търновско).

Мирдже и **Мирджо** *м* — от Мирче, Мирчо с озвучаване на *рч* в *рдж.* Кукуш. **Мирджев** *ф.*

Мирѐ *м* — югозападна форма на Мирьо, Миро. Кюстендил. **Мирѐв** *ф.*

Мирела *ж* — от Мир(а) + *ела.* Костенец, р. 1956.

Мирѐна *ж* — от Мир(а) + *ена*. Дълбоки (Старозагорско), Стара Загора.

Мѝрзов и **Мѝрзовски** *ф* — от пер.-тур. mirza 'почетно обращение към високопоставена личност'. Костенец, Нови пазар.

Мирдижѝев *ф* — от диал. **мириджѝя* 'помирител'. Търговище, 1878.

Миришàнев, Миришлѝев, Миришиев и **Мирѝшев** *ф* — от *мирѝша* (?) Лясковец, Русе.

Мѝрия *ж* — кръстоска от Мира и Мария. Силистра, 1958.

Мириѝна *ж* — вм. Миряна или Марияна. Вършец, 1961.

Мѝрка *ж* — умалит. от Мира. На разни места, главно Софийско.

Мѝрко *м* — умалит. от Миро, Мирьо (в Трънско: от Димитър). На разни места из страната. **Мѝрков** и **Мѝрковски**[1] *ф*.

Мирковлѝев *ф* — от диал. *мирковлѝя* 'жител на с. Мирково, Пирдопско'. Смолско (Пирдопско).

Мѝрковски[2] *ф* — от с. Мирково (Пирдопско).

Мѝро *м* — съкрат. от Мирон или от Владимир, Любомир или друго подобно име. Лозен (Софийско), Ракитово (Велинградско). **Мѝров** и **Мѝровски** *ф*.

Мировка *ж*. София, р. 1926.

Миродàнски *ф* — може би вм. *Миродонски, от рум. Mirodon. Орехово.

Миродѝйски *ф* — вм. Мередийски.

Миродѝн *м* — кръстоска от Миро и Мавродин.

Мирòй *м* — разширено от Миро. **Мирòев** *ф*. Винарово (Видинско).

Миролѐсков *ф* — от рум. Mirulescu с допълнително окончание *-ов*. Брегово (Видинско).

Миролю̀б *м* — еднакво по състав с Любомир. Рядко. **Миролю̀бов** *ф*.

Миролю̀ба и **Миролю̀бка** *ж* — женска форма от Миролюб. Ново, рядко.

Мирòн *м* — гр. Μύρων, сродно с *мѝро* 'благовонно масло' — име на календарски светия. На разни места из страната. **Мирòнов** и **Мирòнски** *ф*.

Мирòна *ж* — женска форма от Мирон. Рядко.

Миронзов *ф* — може би грешка вм. Меранзов. Чирпан, 1900.

Мирòнка *ж* — женска форма от Мирон. Локорско (Софийско), Петричко.

Мирòпа *ж* — гр. Μυρώπη, име на календарска светица. Благоевград, Благоевградско, Самоков, Кубрат.

Мирòско *м* — умалит. от *Мирос, а то от Миро или от Мирон (?) Елин Пелин, Горни Богров (Елинпелинско).

Мирослàв *м* — старинно име: „слава на света" или „който слави мира" (смятат го за превод на нем. Friedrich). Рядко. **Мирослàвов** *ф*. Варна, 1900, Кула, 1900.

Мирослàва *ж* — женска форма срещу Мирослав. Вършец, р. 1950.

Мирòчка *ж* — умалит. от Мирка. **Мирòчкин** *ф*. Бела Слатина.

Мѝрски *ф* — от *мир* — навярно псевдоним. Котел (Възраждането), Варна, 1873, Чирпан.

Мирталов *ф* — може би във връзка с рум. Mirto. Плевен.

Мѝрча *ж* — женска форма срещу Мирчо. **Мѝрчин** *ф*.

Мирчàн *м* — от Мирч(о)+*ан*. **Мирчàнов** *ф*. Силистра (външно лице).

Мирчѐ *м* — югозападна форма на Мирчо. **Мирчѐв** *ф*.

Мѝрчо *м* — умалит. от Миро, Мирьо или съкрат. направо от Владимир, Любомир. Калофер, 1845, Казанлък, 1845. **Мѝрчов** *ф*. Шумен, 1860. **Мѝрчев** *ф*. На разни места из страната. **Мѝрчовски** *ф*. Врачеш, Правец, Скравена (Ботевградско).

Мѝрьо *м* — успоредна форма на Миро с меко окончание. Сливен, Стара Загора, Казанлък. **Мѝрев** *ф*. Горна Оряховица, Въбел (Никополско), Казанлък, **Мѝрьов** *ф*. Панагюрище. **Мириев** *ф*. **Мѝревски** *ф*. Свищов.

Мирѝн *м* — от Мирь(о)+*ан*. **Мирѝнов** *ф*. Елена, 1897, Плевенско, Тетевенско, Нова Загора, Стара Загора.

Мирѝна *ж* — женска форма от Мирян. Поповско, Шумен.

Мисàлев *ф* — вж. Месалев. Ковачевци (Радомирско).

Мисàлков *ф* — от прякор *Мисàлко* 'с дреха от месал'. Котел.

Мисирджѝев *ф* — от диал. **мисирджѝя* 'който отглежда мисирки, пуйки'. Паламарци (Поповско), Шумен.

Мисѝрков *ф*. Пловдивско, Желява (Елинпелинско).

Мисирлѝев *ф* — вм. Масърлиев. Варна.

Мисѝров *ф* — разновидност на Масъров. Калояново (Пловдивско).

Мискàнов *ф* — нарочно видоизменено от Мискинов. София, 1893, Враца, 1909. (Във Враца единият брат Мискинов, другият Мисканов).

Мискеп *м*. Лозенградско.

Мискѐтов *ф* — от грозде и вино *мискѐт*. Ямбол, 1936.

Мискѝнов *ф* — от ар.-тур. miskin '1. бедняк; 2. ленивец'. Велес, Враца, 1909. **Мискѝнович** *ф*. Башино село (Велешко), 1844.

Мѝслимка *ж* — женска форма срещу Мисло, Мисльо. Кичевско.

Мѝсло *м* — успоредна форма на Мисльо с твърдо окончание. **Мѝслов** *ф*. Лом, Комощица (Ломско), Михайловград.

Мисловщички *ф* — от с. Мисловщица (Трънско). Трън, 1897.

Мѝсльо *м* — превод на рум. Gânde, Gândul; срв. Гънде, Гъндулов, навярно схванато като пожелателно име: да мислят за него или той да мисли за близките си. **Мислиев** *ф.* Горна Гнойница (Ломско), Банкя.

Мисляшки и **Мисляшков** *ф.* Казанлък.

Мѝсо *м* — може би вм. Мицо. **Мѝсов** *ф.* Пловдив, Пазарджик, Русе.

Мѝта *ж* — съкрат. от Димитра. Рядко. **Мѝтин** и **Мѝтински** *ф.*

Митàк *м* — прякорно име от Мито. Луковит. **Митàков** *ф.* Луковит, 1894, Гюргево.

Митàловци род — навярно от прякор *Митàло* 'миткало'. Драгойново (Първомайско).

Митàн *м* — от Мит(о), Мит(ьо)+*ан.* Варна. **Митàнов** *ф.* Варна, Плевен, Бесарабия.

Митàна *ж* — от Мит(а)+*ана.* Главно СБ.

Митàнка *ж* — умалит. от Митана. Свищов, Софийско.

Митàнкиев *ф* — може би от прякор *Митàнкьо* 'миткало' (?)

Митàчко *м* — умалит. от Митачо. **Митàчков** *ф.* Стара Загора.

Митàчо *м* — умалит. от Мито, Митак. **Митàчев** *ф.* Враждебна (Софийско).

Митàш *м* — от Мит(о)+*аш.* **Митàшев** *ф.* Злокучане (Самоковско).

Митàшко *м* — умалит. от Миташ. Долни Богров (Софийско).

Митѐ *м* — югозападна форма на Митьо, Мито. Радомир, Самоковско. **Митѐв** *ф.* **Мителиев** *ф.*

Митефѝшев *ф* — видоизменено от Мифетишев. Бела Слатина (външно лице).

Мѝтиков *ф* — от Митев с вмъкнато *ик.* Силистра, 1894.

Митѝн *м* — от Мит(ьо), Мит(о)+*ин.* **Митѝнов** *ф.* Пловдив.

Митиризлѝев *ф* — от диал. *митиризлѝя* 'жител на с. Митиризово (Левски, Пловдивско)'. Карлово, 1878.

Мититѐлов *ф* — от рум. mititel 'дребничък, мъничък'. Тутракан.

Митѝч *м* — умалит. от Митьо, Мито. **Митѝчев** *ф.*

Митѝш *м* — от Мит(ьо), Мит(о)+*иш.* **Митѝшев** *ф.* Провадия, Шумен, Русе, Варна, Виница (Варненско), Бисер (Харманлийско).

Митишлѝев *ф* — от някое село с подобно име. Русе, 1917.

Мѝтка *ж* — умалит. от Мита, Димитра. Рядко.

Миткàлото *пр* — от *миткàло* 'скитник'. Троян, 1871.

Мѝтко *м* — умалит. от Митьо, Мито. На разни места из страната. **Мѝтков** *ф.*

Мѝто *м* — съкрат. от Димитър. Главно ЗБ. **Мѝтов** и **Мѝтовски** *ф.* **Мѝтович** *ф.*

Мѝтол *м* — от Мит(о)+*ол.* **Мѝтолов** *ф.* Видин, Казанлък.

Митòн *м* — от Мит(о)+*он* (или видоизменено от Методи). Врачанско, Врачеш (Ботевградско). **Митòнов** *ф.*

Митòнка *ж* — женска форма от Митон. Враца, Уровене (Врачанско), Михайловград.

Митòш *м* — от Мит(ьо), Мит(о)+*ош.* Чирпан. **Митòшев** *ф.* Чирпан, Скобелево (Първомайско).

Митр *м* — вм. Митър. Н. Геров.

Мѝтра *ж* — съкрат. от Димитра. Главно ЗБ. **Мѝтрин** и **Мѝтрински** *ф.*

Митраджиев *ф.* Ямбол.

Митрàки *м* — съкрат. от Димитраки. Видин, 1833, 1860.

Митрàков *ф* — съкрат. от Димитраков. Русе.

Митрàлев и **Митрàлов** *ф.* Славеево (Ивайловградско), Казанлък.

Митрàн *м* — от Митър+*ан.* **Митрàнов** *ф.* Обеля (Софийско), Благоевград, Казанлък.

Митрàна *ж* — от Митр(а)+*ана.* Софийско.

Митрàнко *м* — умалит. от Митран. **Митрàнков** *ф.* Сливен.

Митрàшко *м* — съкрат. от Димитрашко. **Митрàшков** *ф.* Желява (Елинпелинско), Пловдив.

Мѝтрѐ *м* — югозападна форма на Митър. Радомирско, Санданско, Карнобатско. **Мѝтрѐв** *ф.*

Митрѐнце *м* — умалит. от Митър. **Митрѐнцев** *ф.* Каблешково (Поморийско) — македонец, Стара Загора, 1930, Варна.

Митрѐшко *м* — от Митр(е)+*ешко.* **Митрѐшков** *ф.* Кюстендил.

Мѝтриков *ф* — от Митрев, Митров с вмъкнато *ик.* Свищов, Орехово.

Митринджàков *ф.* Дълбок извор (Асеновградско).

Митрифòн *м* — кръстоска от Митрофан и Трифон. Лехчево (Михайловградско).

Митрѝца *ж* — умалит. от Митра. Видин (гроб).

Митрѝчка *ж* — преумалително от Митра. София, р. 1953.

Митришòр *м* — от Митър с румънска умалит. наставка *-шор.* **Митришòров** *ф.* Орехово.

Мѝтро *м* — от Митър. Рядко. **Мѝтров** *ф.*

Митродòра *ж* — гр. **Μητροδώρα** 'от майка дарена' — име на календарска светица. Калугерово (Ботевградско), р. 1895.

Митрòй *м* — разширено от Митро. Негован (Софийско), Видинско. **Митрòев** *ф.* Кула, Дъбован (Никополско).

Митрокòлев *ф* — от Митров и Колев. Пловдив.

Митрòн *м* — от Митър+*он.* **Митрòнов** *ф.* Тияновци (Видинско).

Митрополѝтски *ф* — от *митрополѝт*; според семеен спомен: прадядото участвувал в свалянето на гръцкия владика, а по едно време работил в митрополията в Самоков.

Митропòлски *ф* — навярно съкрат. от Митрополитски.

Митрофàн *м* — гр. Μητροφάνος 'от майка явен' — име на календарски светия. Търново, 1905, Търновско, Безден (Сливнишко). **Митрофàнов** *ф*. Елена, 1833, Панагюрище, 1849, Своде (Ботевградско).

Митрофàна *ж* — женска форма от Митрофан.

Митрошѝн и **Митрушѝн** *м* — от Митър, Митр(е)+*ошин*, както Вълкашин, Драгошин, Петрошин. Свогенско. **Митрошѝнов** *ф*.

Митрỳжев *м* — от Митрушев с озвучаване на *ш* в *ж*. Казанлък.

Митрỳц *м* — от Митър +*уц*. **Митрỳцов** *ф*. Видин, Сомовит.

Митрỳш *м* — от Митър+*уш*. **Митрỳшев** *ф*. Полско Косово (Беленско), Бяла.

Митỳш *м* — от Мит(о)+*уш*. **Митỳшев** *ф*. Охрид, 1905, Виноградии (Санданско). **Митỳшов** *ф*. Кула.

Мѝтър *м* — съкрат. от Димитър. Софийско. **Мѝтров** *ф*. ЮЗБ, Ботевград, Трудовец (Ботевградско), Търново. **Мѝтровски** *ф*. Ботевград. **Мѝтрович** *ф*.

Мѝтърко *м* — умалит. от Митър. **Мѝтърков** *ф*. Дрянковец (Айтоско).

Мѝтърчо *м* — съкрат. от Димитърчо. **Мѝтърчев** *ф*. Пловдив.

Мѝтьо *м* — съкрат. от Димитър, източно съответствие на Мито. **Мѝтев** и **Мѝтевски** *ф*.

Мифетѝшев и **Мифитѝшев** *ф* — от ар.-тур. müfettiş 'ревизор, инспектор'. Търново.

Мифтѝшев *ф* — съкрат. от Мифетишев. Горна Оряховица.

Михаèла *ж* — вм. Михаила с небългарски изговор на η. Ново, рядко.

Михаѝл *м* — гр Μιχαήλ, от евр. „богоподобен" или нещо близко с бог. Доста разпространено из цялата страна. **Михаѝлюв** *ф*. Рядко. **Михàйлов** *ф*. Из цялата страна. **Михайлòвски** *ф*. **Михàйлович** *ф*. Старо.

Михаѝла и **Михаѝлка** *ж* — женска форма от Михаил. Рядко.

Михайлèна *ж* — от Михаил(а)+*ена*. Рядко.

Михайлѝна *ж* — женска форма от Михаил. Рядко.

Михàл *м* — съкрат. от Михаил. Главно ИзБ. **Михàлов** и **Михàлев** *ф*. **Михàлски**[1] *ф*. Карнобат. **Михàлоглу** *ф* — с турско окончание. Асеновград, 1900.

Михалàки *м* — умалит. от Михал с гръцко *-аки*. Видин. **Михалàкиев** *ф*. Варненско.

Михалджѝк *пр* — умалит. от Михал с турско *-джик*. **Михалджѝков** *ф*. Пловдив, Ямбол.

Михàлевски *ф* — от с. Михалево (Софийско).

Михалèна *ж* — от Михал+*ена*. Нова Загора.

Михалѝна *ж* — от Михал+*ина*. Враца.

Михàлка *ж* — женска форма от Михал. Уровене (Врачанско).

Михàлко *м* — умалит. от Михал. Главно ЮЗБ. **Михàлков** *ф*.

Михàлски[2] *ф* — от с. Михалци (Търновско). Търново.

Михàлчо *м* — умалит. от Михал. **Михàлчев** *ф*. Лозенградско, Луковит, Плевен.

Михàльо *м* — разширено от Михал. Н. Геров.

Михейлèна *ж* — разновидност на Михайлена.

Михѝн *м* — от Мих(о)+*ин*. Хасково, 1906.

Мѝхко *м* — умалит. от Михо. **Мѝхков** *ф*. Ъглен (Луковитско).

Мѝхла *ж* — съкрат. от Михайлена, Михайлина. Шумен.

Михлèмов *ф* — вм. Мехлемов. Сливен.

Михлю̀зов *ф* — от диал. *михлюзин* 'изпаднал в несъстоятелност, обеднял, фалирал' (от ар.-тур. müflüs). Панагюрище.

Мѝхна *ж* — женска форма срещу Михньо. Котленско, Айтос, Каблешково (Поморийско), Варненско, Гурково (Казанлъшко). **Мѝхнин** *ф*. Долна Липница (Павликенско).

Мѝхне и **Мѝхни** *м* — разновидност на Михньо. Сребърна (Силистренско), 1867, Силистра, Сливен. **Мѝхнев** *ф*. Силистра, Разград, Русе.

Мѝхнеков *ф* — от Михнев с вмъкнато *ек*. Котел.

Мѝхно *м* — западна форма на Михньо. Етрополски манастир, 1648.

Мѝхньо *м* — от Мих(о)+*ньо* по образеца на имена като Драгньо, Радньо, Черньо. Ловеч. **Мѝхньов** *ф*. Силистренско, 1873. Ловеч, Търново. **Мѝхневски** *ф*. Търново, Русе.

Мѝхня *ж* — успоредна форма на Михна с меко окончание. Сушица (Горнооряховско).

Мѝхо *м* — съкрат. от Михал, Михаил. На разни места, главно СИзБ. **Мѝхов** и **Мѝховски** *ф*.

Михру *м*. Етрополски манастир (с. Трънак), 1648.

Мѝца[1] *ж* — съкрат. от Мария. Ботевград, Враца. **Мѝцин** *ф*. Ботевград, Врачеш, Литаково (Ботевградско), Криводол (Врачанско).

Мѝца[2] *м* — западна форма на Мицо.

Мицàйко *м* — от Миц(о)+*айко*, както Мишайко, Рашайко. **Мицàйков** *ф*. Лом, 1893.

Мицàк *м* — прякорно име от Мицо. **Мицàков** *ф*. Кюстендилско, Кюстендил.

Мицàн *м* — от Миц(о)+*ан*. **Мицàнов** *ф*. Гълъбовци (Сливнишко).

Мица̀нгов *ф* — от *Мицанков с озвучаване на *нк* в *нг*. Пловдив.

Мица̀рев и Мица̀ров *ф*. Плевен, Пловдив, Варна.

Мица̀ркински *ф*. Кнежа.

Мѝцата *пр* — от Мицо, Мица. Павликени.

Мицѐй *м* — разширено от Мицо. **Мицѐев** *ф*.

Мицел *м* — от Миц(о)+*ел*. **Мицелов** *ф*.

***Мицер** *м* — от Миц(о)+*ер* покрай имена като Бисер, Левтер, Калофер. **Мицеров** *ф*.

***Мицил** *м* — от Миц(о)+*ил* или направо от Михаил.

Мицѝлко *м* — умалит. от Мицил. **Мицѝлков** *ф*. Перник.

Мицка̀н *м* — от Мицк(о)+*ан*. **Мицка̀нов** *ф*. Самоводене (Търновско).

Мѝцко *м* — умалит. от Мицо. **Мѝцков** *ф*. Станке Димитров, 1893, Петричко, Разград. **Мѝцковски** *ф*. Борован(Белослатинско). **Мѝцкович** *ф*. Габрово, 1908.

Мицкул *м* — от Мицк(о)+*ул*. **Мицкулев** *ф*. Велинград.

Мѝцо *м* — съкрат. от Михаил (в Ботевград) или от Димитър (в Кукуш и Пиринско). **Мѝцов, Мѝцев (и Мицѝев)** *ф*. На разни места из страната. **Мѝцовски** *ф*. Бела Слатина.

Мицопа̀ков *ф* — от Мицов и Паков. Лом, 1942.

Мѝцул *м* — от Миц(о)+*ул*. **Мѝцулов** *ф*. Панагюрище, Варна, Ямбол.

Мѝча *ж* — съкрат. от Мария, успоредна форма на Мика, Мица. Трън, Казанлък. **Мѝчинов** *ф* — от Мичин с допълнително окончание *-ов*. Летница (Ловешко), Търново, Шумен.

Мѝче *ж* — галена форма от Мария. Из цялата страна.

Мѝчеков *ф* — от Мичев с вмъкнато *ек*. Орешак (Троянско).

Мичинга̀ров *ф*.

Мѝчка *ж* — умалит. от Мича или съкрат. от Димитра. Ботевград. **Мѝчкин** *ф*.

Мѝчко *м* — умалит. от Мичо. **Мѝчков** *ф*. Лом, 1893, Сопот, 1900, Пловдив.

Мѝчковец и **Мѝчковиц** *ф* — от колиби Мичковци (Габровско). Габрово, 1900.

Мичкюров *ф*. Панагюрище.

Мѝчо *м* — съкрат. от Михаил или от Димитър. Ловеч, Сопот. **Мѝчев** и **Мѝчов** *ф*. Ловеч, Севлиево, Разградско, Пирдоп, Радомирско.

Мичо̀н *пр м* и *ж* — от Димитър или от Мария.

Мичоров *ф*. Кесарево (Горнооряховско), Горна Оряховица, Търново, Исперих.

Мѝша *ж* — женска форма от Мишо. Ботевград. **Мѝшин** *ф*.

Миша̀йко *м* — от Миш(о)+*айко*. **Миша̀йков** *ф*. Сничани (Костурско), Битоля, 1893, Пазарджик. 1893.

Миша̀к *м* — прякорно име от Мишо или видоизменено от Мишайко. **Миша̀ков** *ф*. Костурско, Ловеч, 1893, Плевен.

Мишалѝйски *ф* — от с. Мешелии (Дъбово, Елховско). Кюстендилско.

Миша̀н *м* — от Миш(о)+*ан*. **Миша̀нов** *ф*. Горубляне (Софийско).

Миша̀на *ж* — от Миш(а)+*ана*. Плевен.

Мишар *ф*. (Христо Янев Мишар, Варна, 1940).

Мѝшеков *ф* — от Мишев с вмъкнато *ек*. Русе.

Мишѐл *м* — фр. Michel=Михаил. Варна, р. 1956.

Мишемо̀ров (и Мишимо̀ров) *ф* — от прякор *Мишемо̀р*. Пещера.

Мишѝнев *ф* — разновидност на Мешинов. Сливово (Грудовско).

Мишѝнков *ф* — вж. Мешинков. Старо Железаре (Пловдивско).

Мишка̀лов *ф* — може би нарочно видоизменено от Мишкаров.

Мишка̀ров *ф* — а) от диал. ***мишкар** 'който лови или яде мишки'; б) от рум. mişcare 'движение, вълнение'. Пловдив.

Мишкѐтов *ф* — от диал. *мишкѐт* 'грозде мискет'. Стара Загора.

Мѝшкинов и **Мѝшкинев** *ф* — нарочно променено от Мискинов; срв. Мисканов. Русе.

Мѝшко *м* — умалит. от Мишо. Лом. **Мѝшков** *ф*. Хасково (Възраждането), Панагюрище, Русе, Бистрица (Софийско).

Мишкодер *пр* — „който дере мишки". Демирхисарско, 16 в.

Мишла̀ков *ф* — вж. Мешлаков. Пазарджик.

Мишлѝнков *ф* — от диал. *мешлѝнка*; вж. Мешинков. Сопот.

Мишля̀ков и **Мишля̀шки** *ф* — от диал. *мишля̀к* 'едра мишка' (?) Враца, Пловдив.

Мѝшо *м* — съкрат. от Михаил или от Димитър. На разни места из страната. **Мѝшев, Мѝшов** и **Мѝшовски** *ф*.

Мишо̀н *м* — от Миш(о)+*он*. Враца, 1846, Мездра, Влашко село (Врачанско). **Мишо̀нов** *ф*. Враца, Кремена (Врачанско), Тодорово (Плевенско), Чирпан, 1908, Казанлък.

Мишо̀ров *ф* — може би нарочно видоизменено от Мишеморов (смятали Мишеморов за обидно и при преселването си от Пещера в Брацигово го изменили). Брацигово, 1900.

Мишуглѝйски *ф* — от с. Мишуклии (Климентово, Търновско). Ваксево (Кюстендилско).

Мищалов *ф*.

Миюшко *м* — умалит. от Мио. **Миюшков** *ф*.

Мѝя *м* — съкрат. от Михал, Миал. Трън.

Мияклѝев *ф* — от диал. *мияклѝя* 'мияк, от областта на мияците'. Грудово.

Миярев *ф* — от диал. **мияр* 'мияк'; Брацигово — македонец.

Мият *м* — а) от Мий(о)+*ат* по образеца на имена като Злат, Игнат, Стамат; б) от Милат с преход на *л* в *й*. **Миятев** *ф*. Пловдив.

***Млагьо** *м* — от Младьо с преход на *д'* в *г'*. Млагьов брег местност във Врачеш (Ботевградско).

Млада *ж* — от *млада* или съкрат. от Младена.

Младен *м* — пожелателно име: да младее, да бъде с младо сърце. Доста разпространено в СЗБ, а другаде по-рядко. **Младенов** *ф*. **Младенски** *ф*.

Младена и **Младенка** *ж* — женска форма срещу Младен. Михайловградско, Русенско.

Младенчо *м* — умалит. от Младен. **Младенчев** и **Младенчовски** *ф*.

Младжа *м* — западна форма на Младжо. **Младжин** *ф*. Трънско.

Младжо *м* — от Младьо с преход на *д'* в *дж*. Станке Димитров, 1879, Леринско. **Младжов** *ф*. Станке Димитров, Радомир, Банкя, Кнежа. **Младжовски** *ф*. Кнежа.

Младин *м* — разновидност на Младен. Габрово, Карлово, нар. песен.

Младина *ж* — разновидност на Младена. Бр. Миладинови.

Младия *пр* — бил по-млад от друг свой съименник. Гурково, Литаково (Ботевградско).

Младо *м* — съкрат. от Младен.

Младун *м* — разновидност на Младен. Дъскот (Търновско), 17 в.

Младьо *м* — успоредна форма на Младо с меко окончание.

Мламоловски *ф* — от с. Мламолово (Станкедимитровско). Станке Димитров, 1879.

Млахков *ф* — навярно вм. *Млашков, а то от *Младжков, умалит. от Младжо. Чепеларе.

Млеканов *ф* — от диал. **млекан* 'любител на мляко'. Ковачевци (Самоковско), Велинград, Црънча (Пазарджишко).

Млекарев, **Млекаров** и **Млекарски** *ф* — от *млекар* (и с второ значение 'любител на мляко'). Копиловци (Михайловградско), Русе, Михайловград.

Млечев *ф* — разновидност на Млечков. Асеновград, Шумен.

Млечевенски и **Млечевски** *ф* — от с. Млечево (Севлиевско). Севлиево.

Млеченков *ф* — навярно разновидност на Млечевски. Поликраище (Горнооряховско).

Млечков *ф* — от прякор *Млечко* 'любител на мляко'; срв. Млеканов. Пещерско, Брацигово, Пловдив, Свищов.

Млечников *ф* — от диал. *млечник* 'баница или друго ястие с мляко'. Разград.

Млъзев *ф*. Дебелец (Търновско).

Млъчков *ф* — от диал. **млъчко* 'мълчалив човек'. Копривщица, Карлово, Пловдив, Шумен.

Мляков *ф* — от *мляко*. Радецки (Новозагорско), Габрово (гроб), Асеновград, Пловдив.

Млячков *ф* — разновидност на Млечков със запазено югоизточно якане. Пещера, Брацигово, Розово (Пазарджишко), Бургас.

Многознаев *ф* — от прякор *Многознай(ко)*. Варна.

Моба *ж* — може би от *Молба с изпаднало *л*; срв. Моля. Н. Геров.

Мога *ф* — рум. Moga, от бълг. *мога*. (Иван Петров Мога, Русе).

Могилански *ф* — от диал. *могилан* 'който живее на могила'; срв. Могиларете. Враца.

Могиларете род — живеят на могила. Своде (Ботевградско).

Могилков *ф* — от село или местност Могилката. Лясковец, Русе, Казанлък, Пловдив.

Могилов и **Могилски** *ф* — от *могила* или от с. Могила (такива има три). Карнобат, Сливен, Стара Загора, Бела Слатина, Божица (Белослатинско).

Могоров *ф* — навярно във връзка с рум. mogîrlan 'дебелак, простак'. Тутракан.

Могош *м* — рум. Mogoş, от унгарски. Вайганд.

Мода[1] *ж* — от Модра с изпадане на *р*. Радомир. **Модин** *ф*. Берковица, 1897.

Мода[2] *м* — западна форма на Модо, Моде. Софийско, Алдомировци (Сливнишко).

Модалиев *ф* — от диал. *модалия* 'който се води по модата'.

Моданович *ф*. Лепица (Белослатинско), 1906.

Моде *м* — от Модре с изпадане на *р*. **Модев** *ф*. Брезнишко, Самоков, Софийско, Михайловград, Сливен. Сливнишко.

Модест *м* — от лат. modestus 'умерен, скромен'. Русе.

Модин *м* — от Мод(е), Мод(о)+*ин*. **Модинов** *ф*. Пловдив.

Модинко *м* — умалит. от Модин. **Модинков** *ф*. Пловдив.

Модис *м* — може би от *модист* (?) Казанлък, р. 1898, 1934 и още един по-млад.

Модко *м* — умалит. от Моде. Алдомировци (Сливнишко). **Модков** *ф*.

Моднев *ф* — от прякор *Модньо* или *Модния*.

Модо *м* — от Модро; вж. Моде. Михайловград. **Модов** *ф*. Пловдив.

Модра[1] *ж* — от диал. *модра* 'синеока'. Трънско, Софийско. **Модрин** *ф*. Годечко.

Модра[2] *м* — западна форма на Модро.

Модре *м* — югозападна форма на Модро. **Модрев** *ф*. Палатово (Станкедимитровско).

Модро *м* — от диал. *модър* 'синеок'. Софийско. **Модров** *ф*.

Мозàйко *м* — от рум. mozaic 'юдейски'. **Мозàйков** *ф.* Сомовит, Гулянци (Никополско).

Мозàк *пр* — от рум. mozac 'печален, мрачен'. Търново, 1852. **Мозàков** *ф.* Плевен, Сливен, Стралджа (Ямболско).

Мòзев *ф.* Търново, Пловдив.

Мозòйков *ф* — разновидност на Мозайков. Сомовит.

Мозоков *ф* — разновидност на Мозаков. Милковица (Никополско).

Моисеия *ж* — женска форма от Моисей. Етрополски манастир, 1648.

Моисèй *м* — гр. **Μωυσέως**, прилаг. от **Μωυσῆς**, библейско име, евр. „от вода изваден". Прилеп, 1844, Велинград, 1900, Пещера. **Мойсèев** *ф.* Велинград, Стара Загора, Карнобат, Елховско, Плевен.

Моисèя *ж* — женска форма от Моисей. Орехово (само една, стара).

Мòйсо *м* — вж. Мойсо. Дебърско, Кръстец (Прилепско). **Мойсовски** *ф.* Орехово.

Мòйка *ж* — умалит. от Моя. **Мòйкин** *ф.* Врачеш (Ботевградско). **Мòйкински** *ф.* Драготинци (Софийско).

Мòйко *м* — умалит. от Мойо. Вайганд, Синод. именник.

Мòйна *ж* — женска форма срещу Мойно. **Мòйнин** и **Мòйнински** *ф.* Боженица (Ботевградско).

Мòйно *м* — от Мой(о)+*но*, както Стойно, Койно от Стойо, Койо. Кунино (Врачанско), 1648, Стояново (Ловешко), 1930. **Мòйнов** *ф.* Абланица (Ловешко), Бежаново (Луковитско). **Мòйновски** *ф.* Ловеч (гроб).

Мòйо *м* — заклинателно име: мой си е, да бъде мой (извеждат го и от Симеон). Ловеч, Изворче, Сьево (Ловешко). **Мòев** *ф.* Ловеч.

Мойсèй *м* — вм. Моисей. Върбаново (Дряновско). **Мойсèев** *ф.* Върбаново, Павликени, Пловдив. **Мойсèин** *ф* (баща Моисей Георгиев). Стара Загора, 1893.

Мòйсо *м* — съкрат. от Моисей. Дебърско. **Мòйсов** и **Мòйсев** *ф.* Струга, Цер (Македония).

Мокавчев *ф.* Варна.

Мокаèнов *ф* — може би видоизменено от Мукаетов. Казанлък.

Мокàнов *ф* — от диал. **мокàнин* 'селяндур' (рум. mocan). Русе, Търговище, Шумен, Варна.

Мòкелов *ф.* Русе.

Мòко *м* — видоизменено от Монко, Мойко или друго подобно име. Свищов, 1888, 1893, Пещера. **Мòков** *ф.*

Мококов *ф* — може би грешка вм. Моков или Макаков. Павелско (Асеновградско).

Мòкра *ж* — женска форма от Мокре. **Мòкрин** *ф.* Берковица.

Мòкре или ***Мòкрьо** *м* — от Макре с промяна на *а* в *о* под влияние на *мòкър* (?) **Мòкрев** *ф.* Ловеч, Пресяка (Ловешко), Търново, Шумен, Пловдив, Гранитица (Грудовско), Оман (Елховско).

Мокрèй *м* — разширено от Мокре. **Мокрèев** *ф.* Елешница (Велинградско).

Мокрèн *м* — от Мокр(е)+*ен*. **Мокрèнов** *ф.* Луковитско, Шумен.

Мòкреш *м* — от Мокр(е)+*еш*. **Мòкрешев** и **Мòкришев** *ф.* Казанлък, Пловдив.

Мòкриев *ф* — вм. Мокрев или Мокреев. Враца.

Мокрошевски *ф* — от някое село с подобно име. Странджанско.

Мòла *ж* — съкрат. от Мариола. Русе, р. 1864, 1913, Горна Оряховица, р. 1854, Враца, р. 1873, Севлиево.

Мòлалийски *ф* — от с. Молалия (Видинско). Самоков.

Молан *м* — мъжка форма от Мола (или грешка вм. Милан). Свищов, 1893.

Молàров *ф* — от Мораров с дисимилация на първото *р*. Плевен.

Мòлата *пр* — от диал. *мòла* 'моля' (бил кръчмар и постоянно викал така). Литаково (Ботевградско).

Молдовàнов, **Молдовàнски** и **Молдувàнски** *ф* — от *молдовàнин* 'преселник от Молдова' или 'ходил и живял в Молдова'. Дряново, Кнежа, Асеновград, 1900, Брезово (Пловдивско), Стара Загора, Медникарово (Харманлийско), 1892.

Мòлев и **Мòлевски** *ф* — може би от прякор *Мòля*; вж. Молата. Варна, Червен бряг.

Мòлера *пр* — от нем. диал. Moler, нем. Maler 'рисувач, художник'. Банско (много старо). **Мòлеров** *ф.* Банско.

Мòлецов *ф* — от диал. *мòлец* 'тих, но лукав човек'. Пловдив.

Мòлка *ж* — умалит. от Мола. Русе, Севлиево.

Моллè *ф* — може би от фирмата на хотела си (съдържател на хотел Молле в Пловдив).

Моллòв *ф* — от диал. *моллà* 'мохамедански правник, съдия в голям град' (ар.-тур. molla). Пазарджик, Беброво (Еленско).

Мòлнеров и **Мòлнер** *ф* — може би разновидност на Молера. Русе (Никола Мих. Молнеров, 1885, Мих. Николов Молнер, 1913).

Молнов *ф* — може би видоизменено от Молнер.

Молòв и **Молòвски** *ф* — вм. Моллов. Винари (Преславско).

Молфати *ф.* Пловдив.

Молчàнов *ф* — рус. Молчанов. Русе, р. 1928.

Мòльоски и **Мòлюски** *ф* — от прякор *Моля* — необичайна за говора дума вм. *мòлим*. Лозно (Кюстендилско).

Мòля *ж* — може би разновидност на Мола. Н. Геров.

Мòма *ж* — от *момà* — у родители, които си нямат, а жадуват момиче; срв. Момчо. Ловеч, Габровско, Търновско, Пордим (Плевенско), Градище (Шуменско), Силистренско, Казанлък, Казанлъшко, Пловдив, Асеновград, Карнобат. **Мòмински** *ф*. Беляковец (Търновско), Пловдив.

Момаин *м*. Неврокопско, 15—16 век.

Мòмаков *ф* — писмена разновидност на Момъков. Добри дял, Козаревец (Горнооряховско).

Мòмеков *ф* — от Момов с вмъкнато *ек*.

Момèна *ж* — от Мом(а)+*ена*. Етрополски манастир, 1648, Софийско.

Момèнка *ж* — умалит. от Момена. Годечко.

Момèра *ж* — от Мом(а)+*ера* покрай имена като Кера, Левтера. Габрово, р. 1906. **Момèрин** *ф*. Габрово, 1908.

Мòмеров *ф* — видоизменено от Момерин или от Момиров. Русе.

Момешки *ф* — навярно от с. Момино (Търговишко) или от друго някое село с *момин* в името. Шумата (Севлиевско).

Мòмиков *ф* — вм. Момеков. Пазарджик.

Мòминка *ж* — преумалително от Мома. Варна, р. 1957.

Мòминов *ф* — от *Момин+*ов* (майката се казвала Мома или не била женена). Русе, Варна.

Мòминчето *пр* — от диал. **мòминче* 'срамежлив като момиче' (?) Павликени.

Мòмѝр *м* — съкрат. от *Миомир, *Миломир. Дебърско, Ракита (Трънско). **Мòмѝров** *ф*. Тетово, 1917, Македония, Вруток (Югославия), Видин, Лом, Търново, Шумен, Пловдив, Ямбол.

Мòмка *ж* — умалит. от Мома. Троянско, Габрово, Белослатинско, Шумен, Русе, Казанлък, Мъглиж (Казанлъшко), Стара Загора, Айтос, Карнобат, Чирпан, Паничино (Омуртагско).

Мòмко *м* — успоредна форма на Момчо. **Мòмков** *ф*. Казанлък, Розовец (Пловдивско).

Мòмо *м* — декомпозирано от „умалителното" Момчо. **Мòмов** *ф*. Преслав, Толбухин, Шумен, Златарица (Еленско).

Момолов *ф*. Варна.

Мòмча *ж* — успоредна форма на Момка. Ъглен (Луковитско), 1648.

Момчàн *м* — от Момч(о)+*ан*. Рядко. **Момчàнов** *ф*. Ник. Милев.

Момчеджѝев *ф* — от диал. **момчеджѝя* 'многодетен баща, който има само момчета' или видоизменено от Момчеджиков.

Момчеджѝков *ф* — от диал. **момчеджѝк* умалит. от момче с турско *-джик*.

Мòмчер *м* — от Момч(о)+*ер*; срв. Бисер, Левтер. **Мòмчеров** *ф*. Берковица.

Момчѝл *м* — от Момч(о)+*ил*. Етрополски манастир, 1648, Ямбол, Нова Загора, Първомай, Търново, Кюстендил, Трънско, Брезник, Тополница (Станкедимитровско), Владая, Мърчаево (Пернишко), Белимел (Михайловградско). **Момчѝлов** *ф*. Елена, Горна Оряховица, Карнобатско, Асеновград, Пепелово (Кърджалийско), Баня (Михайловградско), Брезник.

Момчѝла и **Момчѝлка** *ж* — женска форма от Момчил. Трънско.

Мòмчо *м* — от *момчè* — у родители, които си нямат и жадуват мъжка рожба; срв. Мома. Видраре (Тетевенско), 1648, Дебелец (Търновско), 1860, Асеново (Горнооряховско), Алфатар (Силистренско), Махалата (Плевенско), Стара Загора, Сливен, Ямбол. **Мòмчев** *ф*. Трявна, Елена, Поповско, Алфатар, Толбухин, Новозагорско, Стара Загора, Бургас. **Мòмчов** *ф*. Търново, 1845, 1893.

Момчỳла *ж* — от Момч(а)+*ула*.

Мòмък *м* — разновидност на Момчо. Рядко. **Мòмъков** *ф*. Карлово.

Момя̀на *ж* — от Момена с вторично якане. Синод. именник.

Мòна *ж* — съкрат. от Симона, Симеона. Ботевград, Ботевградско, Чарда (Ямболско). **Мòнински** *ф*. Правец (Ботевградско).

Монàхов *ф* — от *монàх*, може би превод на Кешишев или Карабашев. Полски Сеновец (Търновско).

Мондешки *ф*. Червен бряг, Пловдив.

Мòндо *м* — от Моно с вмъкнато *д*. **Мòндов** *ф*. Пещера.

Монеджѝков *ф* — може би от *Монеджик, умалит. от Моньо с турско *-джик*. Поморие, 1893.

Монèлски *ф* — може би вм. *Манелски, от диал. *манèла* 'сопа'. Михайловград.

Монѝка *ж* — фр. Monique. Търново, р. 1898.

Мòников *ф* — от Монов, Монев с вмъкнато *ик*. Казанлък.

Мòнка[1] *ж* — умалит. от Мона. **Мòнкин** *ф*. Златарица (Еленско), Новачене (Ботевградско). **Мòнкински** *ф*. Новачене.

Мòнка[2] *м* — галена форма от Симеон.

Мòнко *м* — умалит. от Моно, Моньо. **Мòнков** *ф*. Враца.

Моннарина *ж* — Русе, р. 1948.

Мòно *м* — съкрат. от Симон, Симеон. Врачанско, Търновско. **Мòнов** *ф*. Белослатинско, Ботевград, Враца, Врачанско, Луковитско, Плевен. **Мòновски** *ф*. Лехчево (Михайловградско).

Монтàн *м* — от ит. montano, лат. montanus 'планински'. Пловдив. **Монтàнов** *ф*. Пловдив.

Мòнчо *м* — умалит. от Моно, Моньо. **Мòнчев** и **Мòнчов** *ф*. Елена, Литаково, Новачене (Ботевградско). **Мòнчовски** *ф*. Литаково.

Мòньо *м* — съкрат. от Симеон, Симон. Троян, Плевенско, Чарда (Ямболско). **Мòнев** *ф*. Новозагорско, Стара Загора.

Мòра *ж* — съкрат. от Морава. Трънско.

Морàва *ж* — от *морàва* 'млада зелена трева' или от *мòрав* 'теменужен' (?)

Моравèнов *ф*. Златица, Пловдив.

Морàвка *ж* — умалит. от Морава. Михайловград, Лехчево (Михайловградско).

Морàвски *ф* — от с. Моравица (Врачанско). Бистрец (Врачанско), Скравена (Ботевградско), Шумен.

Моравякòв *ф* — от прякор *Моравяка* 'човек с червендалесто лице'. Габрово, 1908.

Мораджѝев *ф* — от Мараджиев с преход на неудареното *а* в *о*. Силистра.

Мòралиев и **Моралѝйски** *ф* — от диал. *моралѝя* 'грък или българин, който е ходил и живял в Мора (Гърция)'. Габрово (гроб), Ловеч (гроб), Силистра, Гурково (Балчишко) Нефела (Врачанско).

Морàров и **Морàрски** *ф* — от диал. *морàр* 'воденичар, мелничар' (рум. morar). Силистра, Загражден (Никополско), Крушовене (Ореховско),

Морарцалиев *ф* — от диал. *марарцалия* 'жител на с. Морар в Македония'. Дойран.

Моргенов *ф*. Цариград, 1873.

Мордетирски *ф*. Дряново (гроб — не личи напълно).

Морèн *м* — от Мор(о) + *ен*. **Морèнов** *ф*. Шумен, 1860.

Мореов *ф*.

Морзинков *ф*. Провдив.

Морѝс *м* — фр. Maurice. Така подновили дядо му Мико, 1957.

Мòрка *ж* — умалит. от Мора или от **Морфа**. **Мòркин** *ф*. Варна.

Мòркев *ф*. Луковит.

Мòрлийски *ф* — според местно обяснение — уморили едно момче. Бела Слатина.

Мòро *м* — видоизменено от Морфо или от Мавро. **Мòров** *ф*. Габрово, Сопот, Брезово (Пловдивско), Пловдив, Бабадаг.

Моровèнек *ф*. Копривщица, 1849.

Моровèнов *ф* — разновидност на Моравенов. Цариград, 1844, Пловдив, 1944, 1950.

Моровя̀нов *ф* — якавска форма на Моровенов. Габрово, 1960.

Морòзов *ф* — рус. Морозов, от *морòз* 'мраз' (навярно бащата е останал в България след Освободителната война). Габрово, Русе, Неделско (Ямболско).

Морòн *м* — от Мор(о) + *он*. **Морòнов** *ф*. Пловдив.

Мòрски *ф* — от *мòрски* или съкрат. от Заморски.

Мòртев и **Мòртевски** *ф* — от гр. μόρτης 'невъзпитан хлапак, уличник'. Казанлък, Тополовград.

Морỳн *м* — от Мор(о) + *ун*. **Морỳнов** *ф*. Карлово, Пловдив, Търново, Варна.

Мòрфа *ж* — от гр. μορφή '1. форма, образ; 2. хубост'. Михайловград, р. 1880, Берковица, р. 1931, Айтос, Казанлък, Цалапица (Пловдивско).

Мòрфи *м* — разновидност на Морфо. Варна.

Морфѝна *ж* — от Морф(а) + *ина*. Айтос, р. 1937.

Мòрфо *м* — мъжка форма срещу Морфа. Ямбол. **Мòрфов** *ф*. Калофер, 1861, Пловдив, 1880, Айтос, Карнобат, Ямбол, Стара Загора.

Мòрчо *м* — умалит. от Моро, Морфо или Морян. **Мòрчев** *ф*. Сливен, Леденик (Търновско). Шумен.

Мòрьо *м* — разновидност на Моро с меко окончание. **Мòрев** *ф*. Казанлък, Пловдив.

Моря̀н *м* — а) от *море*; срв. Океан; б) от Морь(о) + *ан*. **Моря̀нов** *ф*. Балчишко, Свиленград.

Моря̀на *ж* — женска форма от Морян. Пордим (Плевенско).

Моря̀нски *ф* — от диал. *моря̀нец* 'крайморски жител'. Падеш (Благоевградско).

Мосѝнски и **Мосѝнов** *ф* — вм. Мусински. Търново, 1900, Пловдив, 1900.

Мòска *ж* — женска форма от **Моско**. Врачанско, Толбухин.

Москàлев *ф* — рус. Москалев (бащата русин). Ямбол, 1960.

Мòско *м* — видоизменено от Моисей (някъде го свързват с Емануил, Симеон и др.) Лясковец, 1845, Търново, Русе (българи и евреи), Копривщица, Ямбол, Врачанско. **Мòсков** *ф*. Лясковец, Горна Оряховица, Търново, Нова Загора, Стара Загора, Сливен, Ямбол, Ямболско, Ивайловградско, Пирдопско, Пещера, Драгошиново (Самоковско), Благоевград, Прилеп. **Мòскович** *ф*. Русе, 1900, Стара Загора, 1900. **Москòвски** *ф*. Самоков, Староселци (Плевенско), Брусен (Врачанско). **Московци** — стар род в Пилашево (Първомайско). **Москояни** *ф*. Варна.

Мостников *ф*. Казанлък.

Мòсьо *м* — видоизменено от Симеон. Лопян (Ботевградско).

Мòта *ж* — женска форма срещу Мото. Габрово, Пловдив, Котел.

Мòтеков *ф* — от Мотев с вмъкнато *ек*. Панагюрище, 1893.

Мотикàров и **Мотикàрски** *ф* — от *мотикàр* 'майстор на мотики'. Радомир, Върба (Радомирско), Кюстендил, Рила (Станкедимитровско).

Мòтиков *ф* — вж. Мотеков. Пловдив.

Мотѝш *м* — от Мот(о)+*иш*. **Мотѝшев** *ф*. Златарица (Еленско).

Мòтка *ж* — умалит. от Мота.

Мòтко *м* — умалит. от Мото. Ловешко. **Мòтков** *ф*. Катунец (Ловешко).

Мòто *м* — от Моно с друго окончание, както Вано и Вато, Йоно и Йото, Къно и Къто, или видизменено направо от Симеон. Бела Слатина, Белица (Ихтиманско), Боженица (Ботевградско). **Мòтов** *ф*. Боженица, Мездра, Бела Слатина, Петърница, Тръстеник (Плевенско), Плевен. **Мòтовски** *ф*.

Койнаре (Белослатинско), Лехчево (Михайловградско).

Мотовѝлков и **Мотовѝлов** *ф* — от *мотовѝлка, мотовѝла*. Айтос, Казанлък, Стара Загора.

Мѝтол *м* — от Мот(о) + *ол*. **Мѝтолов** *ф*. Стара Загора.

Мѝтьо *м* — успоредна форма на Мото с меко окончание. Лопян (Ботевградско). **Мѝтев** и **Мѝтьов** *ф*. Лопян, Габрово, Габровско, Левски, Плевенско, Котел.

Мѝтя *ж* — женска форма от Мотьо. Шумен.

Мохалѝйски *ф* — вм. *Махалийски (от *махала*) с преход на неудареното *а* в *о*. Казанлък.

Мѝца[1] *ж* — женска форма от Моцо. Михайловград, Радишево (Плевенско), Къкрина (Ловешко). **Мѝцин** *ф*. Михайловград. **Мѝцинов** *ф* — с допълнително окончание *-ов*. Ловеч, Русе.

Мѝца[2] *м* — западна форма на Моцо. Брезник.

Мѝцка *ж* — умалит. от Моца[1]. Ловеч, р. 1893, Брезнишко.

Моцкàн *м* — от Моцк(о) + *ан*. **Моцкàнов** *ф*. Аврен (Варненско).

Мѝцко *м* — умалит. от Моцо.

Мѝцо *м* — видоизменено от Симеон, Симон (а някъде и от Моско). Етрополе, Плевенско. **Мѝцов** и **Мѝцев** *ф*. Лом, Гиген (Никополско), Свищов, Михайловград, Славяново (Плевенско), Садина (Поповско).

Мочѝл *м* — от Момчил с изпадане на второто *м*. Карнобат, 1927.

Мочкардов *ф* — навярно грешка вм. Мечкардов. Пловдив.

Мѝчко *м* — умалит. от Мочо или от Моцо. **Мѝчков** *ф*. Лом, Плевен.

Мѝчо *м* — от Мончо с изпадане на *н* или видоизменено направо от Симеон, Симон, успоредна форма на Моно, Моцо, Мошо. Търново, Липница (Ботевградско). **Мѝчев** и **Мѝчов** *ф*. Търново, Търновско, Плевен, Плевенско, Ловешко, Червен брег, Горник (Врачанско), Дългоделци (Ломско), Липница, Казанлък, Гюмюрджинско. **Мѝчевски** *ф*. Изворче (Ловешко).

Мочỳков *ф* — разновидност на Мачуковски. Казанлък.

Мочỳров *ф* — от *мочỳр* (или нарочно видоизменено от Мочев). Павликени, Карлово.

Мѝша *ж* — женска форма срещу Мошо. Етрополски манастир, 1648. М ò ш и н л а г местност в Трудовец (Ботевградско).

Мошàн *м* — от Мош(о) + *ан*. **Мошàнов** *ф*. Дряново, Русе.

Мѝшеков *ф* — от Мошев с вмъкнато *ек*. Троян, Стара Загора.

Мѝшел *м* — от Мош(о) + *ел*. **Мѝшелов** *ф*. Ямбол.

Мошѝковски *ф* — вж. Мушиковци.

Мошѝцев *ф* — от рум. moşic ’[illegible]’. Русе, 1906.

Мѝшка *ж* — умалит. от Моша. Пловдив, Брезово (Пловдивско), Казанлък, Крушето (Горнооряховско).

Мѝшко *м* — умалит. от Мошо. **Мѝшков** *ф*. Павликени, Кълново (Шуменско), Шумен, Русе, София, 1897.

Мѝшлев *ф* — може би видоизменено от Мошелов. Варна.

Мѝшо *м* — успоредна форма на Моньо, Моцо, Мочо или видоизменено направо от Симеон. Търновско, Севлиево, Врачанско. **Мѝшов** *ф*. Кубей (Бесарабия), 1862. **Мѝшев** *ф*. Търново, Павликени, Павликенско, Ново село (Троянско), Слатина (Ловешко), Плевен, Гега (Пещерско). **Мѝшовски** *ф*.

Мошѝн *ф* или *пр* — навярно работил при евреи. (Георги Янков Мошон, Русе, 1936).

Мѝшула *ф* — от рум. moşul ’старецът’. Павликени.

Мѝшъков *ф* — навярно вм. Мошеков. Пелишат (Плевенско).

Мѝща *ж* — женска форма срещу Мощьо, Моще. Брезнишко.

***Мѝщьо** или ***Мѝще** *м* — от *мощ* ’сила’; срв. Силян, или от мощи на някой светец. **Мѝщев** *ф*. Шумен, 1882, 1908, София, 1927.

***Мощя̀н** *м* — от Мощ(ьо) + *ан*.

Мощя̀нко *м* — умалит. от Мощян. **Мощя̀нков** *ф*. Варна.

Мѝя *ж* — женска форма срещу Мойо.

Моя̀н *м* — от Мой(о) + *ан*. Ловешко. **Моя̀нов** *ф*. Ловеч, Долна Липница (Павликенско).

Мрàвков *ф* — от прякор *Мрàвката* ’работлив или безобиден човек’. Ягодово (Пловдивско), Пловдив, Пазарджик, Варна.

Мрàвов *ф* — разновидност на Мравков. Казанлък, Пловдив.

Мрàков *ф* — видоизменено от Мравков или от Мръков.

Мрàморенски *ф* — от с. Мраморен (Врачанско). Враца, Вировско (Врачанско).

Мрандàков *ф* — писмена разновидност на Мръндаков. Котел, 1893.

Мрахѝл *пр* — вж. Мархолев. Калофер (Възраждането). **Мрахѝлев** *ф*. Калофер.

Мрацѐнков *ф* — разновидност на Мърценков.

Мраченѝков *ф* — от с. Мраченик (Карловско). Карлово.

Мрачѝйски *ф*. Цариград, 1873.

Мрѐна *ж* — от Мирена с изпущане на *и* (може би под влияние на рибата *мрѐна*). Брезнишко.

Мрѐнка *ж* — умалит. от Мрена. Бр. Миладинови, Брезнишко.

Мрѐнков *ф* — разновидност на Мрянков. Казанлък.

Мрихин *ф*. Казанлък.

Мрѐвков *ф* — от *мрѐвка* (обичал месо или винаги носел в къщи мръвки): срв.

Мървев. Плевен, 1870, Тетевен, 1873, Стара Загора, 1878, Сливен, Пловдив, Брезово (Пловдивско).

Мръзев *ф* — разновидност на Мързев. Лом, 1882.

Мръзеков *ф* — от Мръзев с вмъкнато *ек*. Русе.

Мръзко *м*—умалит. от Мързо. Ник. Милев **Мръзков** (и **Мръсков**) *ф*. Калипетрово (Силистренско).

Мръков *ф* — от диал. *мрък* 'възчерен'. Пловдив.

Мръндàка *пр* — от диал. **мръндàк* 'който много мърда, движи се'. Котел. **Мръндàков** *ф*. Котел, 1873.

Мрънков *ф* — от прякор *Мрънко* 'който мрънка, мънка при говорене'; срв. Гънгалов, Пловдив.

Мрньов и **Мрънев** *ф* — от диал. *мрньо* 'неприятен човек, мърморко'. Правешка Лакавица (Ботевградско).

Мръцков и **Мръцов** *ф* — от диал. *мрцко мрцо* 'слаб, клекав или болнав човек'. Пловдив, Разложко.

Мръчàка *пр*. Трудовец (Ботевградско).

Мръчков *ф* — от диал. **мрчко* 'нечист, омрьчкан човек'. Малкотърновско, Кюстендил.

Мрянков *ф* — разновидност на Мрянов (?) Паталеница (Велинградско).

Мрянов *ф* — съкрат. от Мирянов; срв. Мрена. Перущица, 1893.

Мỳгарешки *ф*. Михайловград (от Македония).

Мугелàнски *ф* — видоизменено от Могилански. Враца, 1965.

Мỳгеров *ф* — може би от рум. mugur '1. пъпка; 2. дете, потомък'. Варна.

Мугленичев *ф*. Пещера.

Мỳгрев *ф* — съкрат. от Мугеров. Варна.

Мỳгу *м*. (Мугу Христов, Котел, 1845).

Мỳда *ж* — съкрат. от Мавруда, Маруда. Чепеларе, Пъстроок (Ивайловградско), Казанлък.

Мудѝн *м* — съкрат. от Мавродин. **Мудѝнов** *ф*. Разград.

Мỳдо *м* — от Мудро с изпадане на *р* (?) **Мỳдов** *ф*. Берковица, Пловдив.

Мудòлов *ф* — разновидност на Мадолев. Белица (Ихтиманско).

Мỳдро *м* — от диал. *мỳдър* 'мъдър' (?) **Мỳдров** *ф*. Стубел (Михайловградско), Ослен Криводол (Врачанско).

Мỳдьо *м* — съкрат. от Мавруди. Сливен. **Мỳдев** *ф*. Сливен, Карнобат, Пчеларово (Кърджалийско), Гоцеделчевско. **Мỳдьов** *ф*. Котел, Сливен.

Муеров *ф* — може би разновидност на Мугеров. Казанлък.

Мужѝков *ф* — от прякор *Мужѝк* 'руски селянин'. Калофер, Пловдив.

Музàков *ф* — писмена разновидност на Мозаков. Русе.

Музафòров *ф* — може би нарочно видоизменено от *Мюзевиров. Пловдив.

Муздрàков *ф* — друга форма на Маздраков. Казанлък, Търново, Враца.

Музев *ф*.

Музиков *ф* — а) от *мỳзика*; б) от Музев с вмъкнато *ик* (?) Слокощица (Кюстендилско), Шумен.

Музянов *ф* — от ар.-тур. müezzin 'ходжа, който вика от минарето' с вторично якане; срв. Ходжов. Казанлък.

Мỳйко *м* — умалит. от Муйо. **Мỳйков** *ф*. Кула.

Мỳйо *м* — може би разновидност на Мойо (от диал. *муй* 'мой'). Чирпанско, р.към 1930. **Мỳевски** *ф*. Брезово (Пловдивско). Шумен. **Муевкòлев** *ф* — от Муев Колев (за разлика от Миневколев). Брезово.

Мукаѐтов *ф* — от диал. *мукаѐт* 'свободен, отделил време за някаква работа; грижлив' (ар.-тур. mukayyet).

Мукàнов и **Мукàнски** *ф* — вж. Моканов. Скравена (Ботевградско).

Мукàрев и **Мукàров** *ф* — от диал. **мукàр* '1. участник в муканица (надбягване с коне на Тодоровден); 2. който изпълнява обреда мукане на Муковден (11 февруари)'. Сопот, Карлово, Пловдив, Русе.

Мукленов *ф*. Пещера, Пазарджик.

Мỳков *ф* — от диал. **мук* 'който се запъва при говорене; човек с крайно беден език' (?) Ставерци (Ореховско), Славяново (Плевенско), Плевен, Летница (Ловешко), Пловдив, Казанлък.

Мỳкя *ж* — галена форма от Мария. Лехчево (Михайловградско). **Мỳкин** *ф*. Лехчево. **Мỳкинци** род в Лехчево.

Мулдавлѝев *ф* — от диал. *мулдавлѝя* '1. жител на с. Мулдава, Асеновградско; 2. ходил и живял в Молдава в Румъния'. Асеновград, Видин, Плевен.

Мỳлев *ф* — от прякор *Мỳлето* или *Мỳльо* 'мухльо'. Лопян (Ботевградско), Пазарджик, Пловдив, Айтос.

Мулетàров и **Мулитàров** *ф* — от *мулетàр* 'който се занимава с мулета'. Типично за Пещера.

Мỳлешков *ф* — от прякор *Мỳлешко* — от *мỳле*; срв. Магарешко. Панагюрище, Горна Оряховица (гроб).

Мỳлин *ф*. мн. **Мулинѝ** *ф*. Лозен (Софийско), Самоков. **Мỳлински** *ф*. Михайловград.

Мулѝшев *ф*. Алфатар (Силистренско).

Мумджѝев *ф* — от диал. *мумджѝя* 'свещар' (тур. mumcu). Пловдив, Варна, Кула.

Мỳна *ж* — женска форма срещу Муно. Пелишат (Плевенско).

***Мỳнгьо** *м* — от Мундьо с преход на *д*' в *г*'. М у н г ь о в д о л местност в Етрополе.

Мỳндров и **Мỳндрев** *ф* — от прякор *Мỳндро, Мỳндрьо* 'мръсен човек' (от пер.-тур. mundar). Сливен, Златарица (Еленско).

Му̀ндьо *м* — от Муньо с вмъкнато *д*. **Му̀ндев** *ф*. Лопян (Ботевградско), Разград, Благоевград.

Му̀нко *м* — умалит. от Муно. **Му̀нков** *ф*. Райково (Смолянско).

Му̀но *м* — видоизменено от Мано, Моно, Мньо, Марин или друго подобно име. Рядко, главно у цигани. **Му̀нов** *ф*. Въбел (Никополско), Боженица (Ботевградско).

Му̀нто *м* — от Муно с вмъкнато *т*. **Му̀нтов** *ф*. Казанлък.

Му̀нчо *м* — умалит. от Муно, Муньо.

Му̀ньо *м* — успоредна форма на Муно с меко окончание. **Му̀нев** *ф*. Шереметя (Търновско), Горна Оряховица, Русе, Шумен, Стара Загора, Якоруда.

Му̀ра *ж* — видоизменено от Мария. **Му̀рин** *ф*. Вършец.

Муравѐев *ф* — разновидност на Муравиев. Пловдив.

Муравѝев *ф* — видоизменено от Муров; според семеен разказ — заминал след бунт в Русия, дето променил името си, за да изглежда по-аристократично и руско. Пазарджик.

Мураданла̀рски *ф* — от с. Мураданлар (Мировци, Новопазарско), Варненско.

Мура̀дов *ф* — съкрат. от Мураданларски или разновидност на Муратов. Търговище, Каолиново (Новопазарско).

Мура̀ков *ф* — може би грешка вм. Мераков. Ямбол.

Мура̀ров *ф* — писмена разновидност на Мораров. Русе, Дряново.

Мура̀тев и **Мура̀тов** *ф* — от турско л. и. Мурат. Пловдив, Никопол, Плевенско, Горубляне (Софийско). **Мура̀товски** *ф*. Койнаре (Белослатинско).

Муратлѝйски *ф* — от с. Муратлии (Кольо Ганчево, Старозагорско).

Му̀рга *пр* — женска форма срещу Мурго. **Му̀ргин** *ф*. Враца. **Му̀ргински** *ф*. Трудовец (Ботевградско).

Мургазлѝев *ф* — от диал. *мургазлия* 'жител на с. Мургазлии (Янтра, Горнооряховско)'. Лясковец.

Мурга̀зов *ф* — може би съкрат. от Мургазлиев. Пловдив.

Му̀рго *пр* — от *му̀ргав*. **Му̀ргов** *ф*. Галатин (Врачанско), Горно Павликени (Ловешко), Ракитово (Велинградско), Пазарджик.

Мурданла̀рски *ф* — съкрат. от Мураданларски.

Му̀рда̀ров *ф* — от диал. *мурда̀р* 'мръсен, нечист човек' (пер.-тур. murdar). Свищов, 1893, Никопол, 1897.

Мурджѐев *ф* — разновидност на Мурджев. Дряново, Мусина (Павликенско).

Му̀рджо *м* — от *му̀ргав* 'възчерен'; срв. Черньо, Гальо, Гарчо. Разлог, Райково (Смолянско), Неврокопско, 16 в. **Му̀рджев** *ф*. Велес, 1890, Прилеп, Ловча (Гоцеделчевско), Панагюрище, Лесичево (Пазарджишко), Габарево (Казанлъшко). **Му̀рджов** *ф*. Еремия (Кюстендилско), Кюстендил, Лозен (Софийско). **Му̀рджовски** *ф* — изчезнал род в Боженица (Ботевградско).

Мурзов *ф* — от тат. murza 'татарски големец'. Карнобат, Силистра, Пловдив.

Му̀ро *м* — видоизменено от Мавро, Марко, Владимир или друго подобно име. София. **Му̀ров** *ф*. Перущица, 1893.

Му̀рта *ж* — женска форма срещу Мурто. **Му̀ртин** *ф*. Белица (Разложко).

Му̀ртаджиев *ф* — от диал. **му̀ртаджия* 'отстъпник от вярата или от думата си' (от ар.-тур. murtat). Брезово (Пловдивско).

Мурта̀зов *ф* — от мах. Муртаза (Бърчево, Смолянско). Пловдив, Разград, Видраре (Тетевенско).

Муртѐзов *ф*. Бяла.

Му̀рто и **Му̀рте** *м* — от Муро, Мурьо с вмъкнато *т*. **Му̀ртов** и **Му̀ртев** *ф*. Струмско (Благоевградско), Локорско (Софийско), Пловдив.

Мурфнев *ф*. Горне Райково (Възраждането).

Му̀рьо *м* — успоредна форма на Муро с меко окончание. **Му̀рев** *ф*. Спасово (Гененералтошевско), Варна.

Муса̀ко̀в *ф* — от ястието *мусака̀* (ар.-тур. musakka); срв. Пилафов, Гевечанов, Яхнаджиев, Чорбов. Варна, Шумен, Свищовско, Берковско, Враца.

Musарѝев *ф* — може би разновидност на Мусаров. Пчеларево (Кърджалийско).

Мусаров и **Муса̀рски** *ф* — от ар.-тур. musaraa 'борба'. Пловдив, Асеновград.

Му̀сев и **Му̀севич** *ф* — от прякор *Му̀сьо* 'навъсен, намусен'. Плевен, Ловеч, Горнооряховско, Горна Оряховица, Алфатар (Силистренско), Видин, Лозен (Софийско).

Му̀севич-Борѝков *ф*. Пазарджик (Възраждането).

Мусенов и **Мусенски** *ф* — вм. Мусинов, Мусински. Тутракан, Пловдивско.

Мусѝевски *ф* — от с. Мусиево (Крали Марко, Пазарджишко). Пазарджик.

Мусѝнски и **Мусѝнов** *ф* — от с. Мусина (Павликенско). Търново, Малък чифлик, Ресен (Търновско), Разград.

Муска̀ров *ф* — от рум. muscar 'мухоловец'. Плевен, 1900, Пловдив.

Мускѐров *ф* — навярно съкрат. от Мустакеров.

Мускѝчев *ф* — съкрат. от Мустакичев; срв. Мускеров. Казанлък, Видин.

Му̀сков *ф* — от рум. muscă 'муха' или съкрат. от Мускаров. Крушовене (Ореховско), Луковит.

Мускоров *ф* — разновидност на Мускаров или на Мускуров. Плевен, 1927. Габрово.

Му̀ску̀ров *ф* — от диал. *му̀скур* 'изцапан в лицето, гурелив, securityолив'. Габрово, Севлиево, Русе, Шумен, Стара Загора.

Муслѝйски *ф* — от с. Муслуӏчалъ (Върбен, Пловдивско). Ихтиманско.

Му̀сов *ф* — разновидност на Мусев, Варна, Пловдив.

Мусров *ф*. Казанлък.

Мустакѐрски и **Мустакѐров** *ф* — от диал. **мустакѐр(а)* 'човек с големи мустаци'. Угърчин (Ловешко), Плевен, Ботевград, Варна, Враца.

Мустакѐрчев *ф* — от диал. **мустакѐрче* 'мустакат младеж'. Пловдив.

Мустакѝчев *ф* — от диал. *мустакѝчест* 'мустакат'. Лясковец.

Муста̀ко̀в *ф* — от прякор *Муста̀ка*. Силистра, Каварна, Трявна, Видин, Враца, Букурещ, 1834, Казанлък, Банско.

Муста̀кович *ф* — по-рядка форма на Мустаков. Букурещ, 1833.

Муста̀ров *ф* — от рум. mustar 'продавач на гроздов сок, на сладко вино'.

Муста̀чков *ф* — от *муста̀чки*; вж. Мустаков, София, 1897.

Мустракѝнов *ф*. Русе.

Му̀стрев *ф* — може би във връзка с рум. mustru 'мъмря, укорявам'.

Муструков *ф*. Станке Димитров.

Мусубейлѝя *пр* — от с. Мусу бей (Гълъбник, Радомирско). Станке Димитров, 1879. **Мусубейлѝев** *ф*.

Мусурлѝев *ф* — разновидност на Масърлиев. Пловдив.

Мусю-Пол *ф* — от фр. Monsieur Paul 'господин Пол'— навярно работел при някой френец. (Иван Лазаров Мосю-Пол, Лом, 1873).

Мута̀н *м* — от Мут(о) + *ан*. **Мута̀нов** *ф*. Чирпан.

Мутафджѝйски *ф* — вм. Мутафчийски. Бобошево (Станкедимитровско-).

Мутафитов *ф*. Бела Слатина, 1900.

Мута̀фов *ф* — от диал. *мута̀ф* 'козинар, мутафчия' (пер.-тур. mutaf). Плевен, Севлиево, Русе, Шумен.

Мутафчѝев и **Мутафчѝйски** *ф* — от диал. *мутафчѝя* (от мутаф). Враца, Берковица, Етрополе, Плевен, Русе, Боженци (Габровско), Калофер, Ихтиман, Врачеш, Правец (Ботевградско), Горни Богров (Елинпелинско).

Мута̀хов *ф* — от Мутафов с преход на *ф* в *х*. Варна, 1881.

Мута̀шки *ф* — видоизменено от Мутафов. Селановци (Ореховско),

Му̀теров *ф* — от диал. **му̀тер* 'ням човек' вж. Мутика.

Мутика *пр* — от диал. **мутик* 'ням човек' (от рум. mut). Станке Димитров, 1879.

Мутѝнов *ф* — от диал. **мутѝн*; вж. Мутика. Орехово.

Мутѝшев *ф* — от диал. **мутѝш*; вж. Мутика. Вълчедръма (Ломско).

Мутку̀ров *ф* — може би нарочно видоизменено от Мускуров. Търново, Шумен, Сливен.

Му̀то *м* — успоредна форма на Мутьо с твърдо окончание. **Му̀тов** *ф*. Трояново (Старозагорско), Трудовец (Ботевградско). **Му̀товски** *ф*. Калофер.

Му̀трев *ф* — от *му̀тра*. Бургас.

Мутулкин *ф* — от прякор *Мутулка* 'нямата'; срв. Мутика. Котел. 1867.

Му̀тьо *м* — от тур. mut 'щастие, благополучие'. Батак. **Му̀тев** *ф*. Калофер (Възраждането), Сухиндол, 1917, Исперих. **Му̀тевски** *ф*. Нова Загора, 1893.

Муфтѝев *ф* — вм. Мюфтиев.

Муха̀рев, Муха̀ров и **Муха̀рски** *ф* — от диал. *муха̀р* (*муа̀р*) 'който много се пази лете от мухите'. Пловдив, Панагюрище, Севлиево, Радомир, Ковачевци (Радомирско), Пирдоп.

Муха̀та *пр* — от *муха̀*. Русе, Чирпан. **Му̀хин** *ф*. Ловеч, Пещера. **Му̀хов** *ф*. Стара Загора, Пловдив, Копривщица, Ракитово (Велинградско), Русе, Кремиковци.

Му̀хлев, Му̀хльов и **Му̀хлов** *ф* — от прякор *Му̀хльо, Му̀хло*. Лясковец, Горна Оряховица, Кесарево (Горнооряховско), Русе, Варна, Панагюрище, Асеновград.

Му̀ховски *ф* — от с. Мухово (Ихтиманско). Ихтиман, Златица, Пирдоп, Берковица.

Мухта̀нов *ф* — от диал. **мухта̀н* 'муфтанджия' (?) Лясковец.

Мухта̀ров и **Мухта̀рски** *ф* — от остар. *мухта̀р* 'селски избраник в турско време' (ар.-тур. muhtar). Сливен, Ямбол, Казанлък, Мъглиж (Казанлъшко), Раднево (Старозагорско), Габрово, Варна, Елин Пелин, Алфатар (Силистренско).

Мухтѝйски *ф* — вм. Мюфтийски. Палатово (Станкедимитровско).

Мухчѝев *ф*. Пловдив.

Му̀ца *ж* — съкрат. от Маруца. Враца.

Муцаров *ф* — от рум. *muţar 'ням човек'; срв. Немов. Ловеч, Търново.

Му̀цев *ф* — от рум. mut, muţi 'ням'. Видин, Свищов, Толбухин, Росица (Толбухинско).

Му̀цевски *ф* — от колиби Муцевци (Дряновско), Дряново, Павликени, Троян.

Му̀ци *ж* — галена форма от Мария, Маргарита и др. Ново.

Му̀цков *ф* — от прякор *Му̀цко*; вж. Муцев.

Муцуров *ф* — разновидност на Муцаров и Мутеров. Кормянско (Севлиевско).

Му̀чко *м* — умалит. от Мучо. Баня (Благоевградско), Берковица.

Му̀чо *м* — видоизменено от Мутьо или друго някое име, успоредна форма на Мушо. **Му̀чев** *ф*. Стара Загора, Първенец (Пловдивско).

Му̀ша *ж* — видоизменено от Мария, Маруша. Асеновград, Гоцеделчевско, Белица (Разложко), Петрич.

Муша̀ка *пр* — от диал. *муша̀к* 'мека сърцевина на растение; прен. меко сърце'. Исперих, 1900. **Муша̀ков** *ф*. Въбел (Никополско), Павел баня (Казанлъшко), Казанлък, Пловдив.

Мушамо̀в *ф* — от *мушама̀* (ар.-тур. muşamba), навярно в някакво преносно значение. Шумен, Пловдив.

Муша̀на *ж* — от Муш(а) + *ана*. Бургас.

Муша̀нка *ж* — умалит. от Мушана. Стара Загора, р. 1913.

Муша̀нов *ф* — писмена разновидност на Мошанов. Дряново, Русе, 1869. Долна Диканя (Радомирско).

Муша̀т *м* — от арум. muşat 'хубав'. Сомовит. **Муша̀тов** *ф*. Сомовит. Никопол.

Му̀шеков *ф* — от чеш. Mušek (дядото бил чех). Княжево.

Му̀шиков[1] *ф* — писмена разновидност на Мушеков. Княжево, Стоил войвода (Новозагорско).

Мушѝков[2] и **Мушѝковски** *ф* — от диал. *мушѝка* 'червей дървояд'. Карнобат, Скравена (Ботевградско).

Мушѝлов *ф* — от диал. *мушѝло*; вж. Мушников и Шилов. Чирпан.

Мушѝнков *ф* — може би сродно по значение с Мушилов, Мушников. Разград.

Мушѝчков *ф* — от прякор *Мушѝчка(та)*.

Мушия̀рски *ф* — от диал. *мушия̀р* 'чифликчия' (рум. moşier). Ловеч, Брестовица (Плевенско).

Му̀шко *м* — умалит. от Мушо. **Му̀шков** *ф*. Жеравна (Котленско), Сливен. Ямбол. М у̀ ш к о в р ъ т местност в Скравена (Ботевградско).

Мушмов *ф* — навярно съкрат. от Мушамов. Тръстеник (Русенско), Русе, Свищов.

Му̀шмулев *ф* — от дърво и плод *му̀шмула*.

Мушнѝков *ф* — от диал. **мушнѝк* 'който се муши, навира навред'; срв. Мушилов. Стара Загора, 1917.

Му̀шо *м* — а) от рум. Muşu; б) успоредна форма на Мучо с друго окончание. **Му̀шев** *ф*. Пазарджик, Пловдив, Казанлък, Карнобат, Бургас. **Му̀шев** *ф*. София, 1897. **Му̀шески** *ф*. Крушово (Македония).

Му̀шол *м* — от рум. Muşul. **Му̀шолов** *ф*. Орехово.

Мъгев *ф* — вм. Мъглев, Мъглов. Казанлък.

Мъглев *ф* — разновидност на Мъглов. Соволяно (Кюстендилско).

Мъглѐна *ж* — вм. Мегглена. Долна Бешовица (Врачанско). Ново.

Мъглижа̀нов и **Мъглѝжинов** *ф* — от с. Мъглиж (Казанлъшко). Казанлък, Варна.

Мъглин *ф* — от прякор *Мъгла̀та*. Чипровци (Берковско).

Мъгло̀в *ф* — от прякор *Мъгла̀та*, съкрат. от Гонимъглов или видоизменено от Мъглижанов. Казанлък, Калофер, Грудово, Дряново, Дряновско, Самоводене (Търновско), Давидово (Търговишко), Големи Извор (Тетевенско).

Мъгря̀нов *ф*. Карлово.

Мъдов *ф* — от Мъдров с изпаднало *р*. Ставерци (Ореховско), 1917.

Мъдри *пр* — от *мъ̀дър*. Възраждането.

Мъдрев *ф*. Пелишат (Плевенско), Казанлък, Стара Загора. **Мъдров** *ф*. Габрово, 1908, Казанлък.

Мъжа̀ *пр* — от *мъж* — във връзка с една пикантна случка. Скравена (Ботевградско).

Мъжгълов *ф* — навярно видоизменено от Мазгалов. Грудово.

Мъжда̀ров *ф* — от Баждаров с промяна на *б* в *м*. Шумен.

Мъжка̀ров и **Мъжка̀рски** *ф* — от *мъжка̀р* 'момче, момък, мъжко чедо' Плевен, Русе, Шумен, Котел, Владимирово, Лехчево (Михайловградско).

Мъжкода̀нски и **Мъжкуда̀нски** *ф*.

Мъжкото *пр* — от *мъжко* — възникнало по някакъв повод. Пловдив. **Мъжков** *ф*. Пловдив.

Мъжлев *ф* — от *мъжле* или прякор *Мъжлето*. Златарица (Еленско).

Мъжлеков *ф* — от Мъжлев с вмъкнато *ек*. Златарица.

Мъжовски *ф* — според семеен спомен — били мъжествени и будни хора. Леринско.

Мъжълов *ф* — от Мъжгълов с метатеза на *гъл* — *ъгл*.

Мъйно *м* — от Мъньо с премет на йотацията. Зелениково (Пловдивско). **Мъйнов** *ф*. Садово (Асеновградско), 1896.

Мълча̀нов *ф* — от *мълча̀н* 'който си премълчава'. Лясковец.

Мълчѝев *ф* — съкрат. от Мълчиниколов. Лясковец.

Мълчѝниколов *ф* — от *мълчѝ* Никола 'мълчаливия'; вж. Мълчанов. Лясковец, Русе, Плевен.

Мъна *ж* — от диал. *мъ̀нък* 'мъничък'. Котел — циганка.

Мънго *м* — от Мънко с озвучаване на *нк* в *нг*; срв. Манго. **Мънгов** *ф*. Лясковец, Горна Оряховица, Русе.

Мънда *ж* — женска форма от Мъндьо. Сливен, р. 1887.

Мъндьо *м* — от Мъньо с вмъкнато *д*. Сливен, 1878, 1930. **Мъндев** *ф*. Котел, Ямбол, Казанлък, Кърджали. **Мъндов** *ф*. Казанлък, 1917.

Мънзелов и **Мънзалов** *ф* — от Мънзов с вмъкнато *ел* (?). Нова Загора (гроб).

Мънзов *ф* — от рум. mînz '1. жребче; 2. малчуган'. Лясковец (Възраждането), Разград, 1870, Русе, 1893, Видин, Котел.

Мънка *ж* — женска форма срещу Мънко. Кюлевча (Шуменско), Шумен.

Мънко *м* — умалит. от Мъньо. Русе. **Мънков** *ф*. Сухиндол, Павликени, Хасково.

Мънцов *ф* — може би видоизменено от Мънзов или от Мънков.

Мънцърков *ф* — от диал. *мъ̀нцърко* 'мъничко' — поради често повтаряне на тая дума. Нова Загора, 1917.

Мънча̀нко *м* — умалит. от Мънчо. **Мънча̀нков** *ф*. Павликени.

Мѝнчето *м* — разговорна членувана форма на Марин. Зелениково (Пловдивско).

Мѝнчо *м* — умалит. от Мъньо или съкрат. от Маринчо. Свобода (Чирпанско), Ямбол, Старозагорско. **Мѝнчев** *ф*. Свобода, Стара Загора, Ямбол, Айтос, Габрово, Тетевенско.

Мѝньо *м* — от Манол с изясняване на неудареното *а* в *ъ*, успоредна форма на Маньо. Калофер, Пловдив. **Мѝнев** *ф*. Калофер, Пловдив, Рогош (Пловдивско), Михайловград.

Мънѝров *ф* — видоизменено от Иманяров. Нова Загора, 1917.

Мървàков *ф* — от диал. *мървàк* 'прозвище на селянин от Кратовско'. Брацигово, Пещера, Гоце Делчев, Перник.

Мървѐв *ф* — от диал. *мървѐ* 'мръвки' — бил готвач и носел в къщи мръвки. Самоков, Ихтиман.

Мѝрдалов *ф* — от диал. *мѝрдало* 'мръдлив, много подвижен човек'; срв. Мръндака. Чирпан.

Мѝрдев *ф* — от диал. **мѝрдьо*; вж. Мърдалов. Смолян.

Мързàн *м* — от Мърз(о) + *ан*. Ник.Милев. **Мързàнов** *ф*.

Мѝрзе *м* — югозападна форма на Мързьо. **Мѝрзев** *ф*. Мокрени (Костурско).

Мѝрзко *м* — умалит. от Мързо, Мързьо. Ник. Милев.

Мѝрзо *м* — заедно с рум. Mîrza от тат. mirza 'татарски големец, болярин'; срв. Бано, Бего, Бейо. Казанлък, 1878. **Мѝрзов** *ф*. Козлодуй, 1917.

Мързовàнов *ф* — от с. Мързево (Малкотърновско). Лещен (Гоцеделчевско), Стара Загора.

Мѝрзъков *ф* — вм. *Мързеков, *Мързиков — от Мързев с вмъкнато *ек, ик*. Карапелит (Толбухинско).

Мѝрзьо *м* — успоредна форма на Мързо с меко окончание. **Мѝрзев** *ф*. Казанлък, Павел баня (Казанлъшко), Лесичево (Пазарджишко), Павликени.

Мързѝн *м* — от Мързь(о) + *ан*. **Мързѝнов** *ф*. Нова Загора, 1917, Мадан

Мѝрков *ф* — разновидност на Мръков. Самоков, Ракитово (Велинградско).

Мъркòлев *ф* — писмена разновидност на Марколев. Плевен.

Мъркỳшев *ф* — писмена разновидност на Маркушев. Лясковец.

Мърлѐв, Мърльòв и **Мърлиев** *ф* — от диал. *мърльò* 'мръсен човек'. Долна Диканя, Дрен (Радомирско), Самоков, Ломско.

Мѝрлов *ф* — разновидност на Мърлев. Кюстендил, 1917.

Мѝрмърков *ф* — от прякор *Мѝрмърко* 'мърморко'. Търговище.

Мѝрмъров и **Мѝрморов** *ф* — от *мѝрмър* 'мърморене'. Дрянковец, Ябълчево (Айтоско). Твърдица (Сливенско), Дълбоки (Старозагорско), Пловдив.

Мѝро *м* — видоизменено от Марин или от друго подобно име. **Мѝров** *ф*. Калипетрово (Силистренско), Силистра.

Мѝрсев *ф* — от прякор *Мѝрсьо, Мѝрсе* 'който мърси'. Пазарджишко.

Мѝрхов *ф* — нарочно видоизменено от Мърсев; срв. Мархолав. Пазарджик, Пловдив.

Мѝрцев *ф* — разновидност на Мръцов. Ракитово (Велинградско).

Мърцѐнков *ф* — от диал. **мърцѐнко* 'слаб, мършав или мръсен човек'. Гоце Делчев, Благово (Михайловградско).

Мѝрчитовски *ф* — от някое село с подобно име.

Мършавѐлов *ф* — от диал. **мършавѐл(а)* 'мършав човек'. Крива Паланка, 1917.

Мѝршев *ф* — от *мѝршав* или от прякор *Мѝршата*. Чирпан.

Мѝсев *ф* — от Мърсев с (нарочно) изпуснато *р*. Лясковец, 1870, Свищов, Русе, Плевен, Казанлък.

Мѝстънов и **Мѝстинов** *ф*.Габрово, Плевен, Русе.

Мѝхнев *ф* — от прякол *Мѝхньо*'който вместо брада и мустаци има само мъх по лицето'. Караисен (Павликенско).

Мѝца *ж* — съкрат. от Марица, Маруца или друго подобно име с изясняване на неудареното *а* в *ъ*. **Мѝцин** *ф*. Тръстеник (Плевенско).

Мѝцо *м* — съкрат. от Марин, Манол, Матей или друго подобно име с изясняване на неудареното *а* в *ъ*, успоредна форма на Мацо. **Мѝцов** *ф*. Котел, 1867.

Мъчàнов *ф* — от Мълчанов с изпадане на *л*. Русе.

Мѝчо *м* — успоредна форма на Мъцо с друго окончание. **Мѝчев** *ф*. Ковачевица (Гоцеделчевско).

Мѝшко *м* — от *мѝжки*. Блъсничево (Луковитско) — навярно циганин.

Мѝшолов *ф*. Златия (Ломско).

Мюджеджѝ *пр* — от пер.-тур. müjdeci 'вестител на нещо приятно'. Котел, 1867.

Мюдю̀рев *ф* — от остар. *мюдю̀рин* 'управител на по-малък град' (ар.-тур. müdür). Казанлък, Варна.

Мю̀лер *ф* — по-нова форма на Миллер. Габрово, 1959.

Мю̀нгов *ф* — разновидност на Мингов. Котел, 1845.

Мюрàнов *ф* — от диал. **мюрàн* 'лицемер' (от ар.-тур. mürai). Русе.

Мюфтѝев *ф* — от *мюфтѝя* 'мохамедански духовник, който издава решения по правни въпроси' (ар.-тур. müfti). Шумен, 1882, Русе, Щип, 1917.

Мюхтѝев *ф* — от Мюфтиев с преход на *ф* в *х*. Шумен, 1881.

Мя̀дов *ф* — от Медов с вторично якане. Пловдив, 1900.

Мя̀на *ж* — якавска форма на Мена. Дряновско, Габровско.

Мя̀нко *м* — якавска форма на Менко. Дряново, Габровско, Тревненско. Павликени. **Мя̀нков** *ф.* Дряново, 1833, Габрово, Търново, Русе.

Мя̀но *м* — якавска форма на Мено. **Мя̀нов** *ф.* Златарица (Еленско).

Мя̀нуш *м* — от Мян(о) + *уш*. **Мя̀нушев** *ф.* Лясковец.

Мя̀нчо *м* — умалит. от Мяно с югоизточно якане. **Мя̀нчев** *ф.* Пловдив.

Мя̀ньо *м* — от Меньо с югоизточно якане. **Мя̀нев** *ф.* Куклен (Асеновградско).

Мя̀хов *ф* — от *мях*; вж. Меховски. Казанлък, Стара Загора.

Мя̀шев *ф* — от Мешов с югоизточно якане. Пещера.

Мя̀шков *ф* — от Мешков с югоизточно якане.

Н

Лични имена с начално НА- най-често са видоизменени от Найден, Найда (ЗБ) или от Атанас (ИзБ), напр. Найко, Найчо, Нако, Нана, Нано, Наньо, Начо, Нацо, Нашо.

Наалба̀нтов *ф* — вм. Налбантов. Пещера.

Набо̀дков *ф* — от прякор *Набо̀дката* (хранел се с *набо̀дка* 'вилица', когато другите ядели с пръсти). Плов. ив, 1893.

Нава̀ков *ф* — от Новаков с преход на неудареното *о* в *а*. Грудово.

Наводнѐнка *ж* — родена при *наводнѐние* (4 юли 1942). Лехчево (Михайловградско).

Навременлѝев *ф* — от прякор *Навременѝлия* 'с голям корем като навременила да ражда жена'. Грудово.

Навуща̀нов и **Навуща̀нски** *ф* — от диал. **нав̀ущан* 'човек с навуща на краката'. Мухово (Ихтиманско), Панагюрско, Пазарджик.

Навуща̀ров и **Навуща̀рски** *ф* — според местно обяснение: влачил си навущата. Липница (Ботевградско).

Нагоря̀нов *ф* — от диал. **нагоря̀нин* 'който живее нагоре, над селото'. Пловдив.

На̀да *ж* — видоизменено от Найда или от Надежда. **На̀дински** *ф*.

Надворни *ф* — чешко име, от nádvovný 'придворен'. Русе.

На̀де *м* — югозападна форма на Надо. Софийско. **На̀дев** *ф*.

Надѐжда *ж* — превод на гр. Ἐλπίς, -ίδος 'надежда' — име на календарска светица. В миналото рядко, след Освобождението разпространено и под руско влияние. Бр. Миладинови, Пловдив, 1875, Трън, Брезник (стари).

Надѐждинов и **Надѐждов** *ф* — по името на майката (извънбрачно дете). Гоце Делчев, 1959.

Надѐин *ф* — вм. Недеин, от Недея. Русе.

Наджа̀ков *ф* — от диал. *наджа̀к* '1. секира; 2. овчарска гега' (тур. nacak). Станке Димитров, Костенец.

На̀дка *ж* — умалит. от Нада, Надя или направо от Надежда.

На̀дко *м* — умалит. от Надо. Рашково (Ботевградско).

На̀до *м* — видоизменено от Найден. **На̀дов** *ф*.

Надолѝев и **Надолѝйски** *ф* — съкрат. от Анадолиев, Анадолийски. Карловско.

Надърлѝйски *ф* — от диал. *надърлѝя* 'жител на с. Надър, Айтоско'. Айтос, 1900, Бая (Толбухинско).

На̀дя *ж* — рус. Надя, умал. от Надежда.

Наемов *ф* — от *наем* или вм. Немов. Троян, 1900.

На̀за *ж* — съкрат. от Назарка или от Назлънка. Кюстендил, 1879, Брезник.

Наза̀р *м* — съкрат. от Назари. **Наза̀ров** *ф*. Сопот, Карлово, Пловдивско, Мездра.

Назарѐнко *м* — умалит. от Назар. **Назарѐнков** *ф*. Пловдив.

Наза̀ри *м* — лат. Nazareus, от евр. — име на календарски светия; у нас възприето и покрай евангелския град Назарет; срв. Витлием, Йерусалим. **Наза̀риев** *ф*. Измаил, 1857.

Наза̀рка *ж* — женска форма от Назар. Михайловград, р. 1917.

Наза̀рчо *м* — умалит. от Назар. **Наза̀рчев** и **Наза̀рчов** *ф*. Михайловград, 1882 (македонци), Толбухин, 1878.

Наздрачев *ф* — може би видоизменено от Назарчев. Пещера.

Назѝков *ф* — от пер.-тур. nazik 'учтив, деликатен'. Пазарджик.

Назлев и **Назлѝев** *ф* — от пер.-тур. nazlı '1. кокетен; 2. разглезен'. Болград, 1857, Пловдив, Плевен.

Назлѝйка *ж* — от същия произход с Назлиев. Пловдив, р. 1902.

Назлъ̀ма *ж* — от диал. *назлъ̀м* 'нежен, кокетен, опърничав'; вж. Навлев. Бяла, р. 1898.

Назлъ̀мов *ф* — от същия произход с Назлъма. Болград, 1905, Стара Загора.

Назлъ̀нка *ж* — разновидност на Назлъма. Кюстендил, 1879. **Назлъ̀нкин** *ф*. Четирци Кюстендилско).

На̀зо *м* — съкрат. от Назар. **На̀зов** *ф*. Кюстендил, 1879.

Назъ̀ров и **Назъ̀рски** *ф* — от ар.-тур, nazır 'управител, министър'. Горна Оряховица, 1893, Климентово (Търновско), Русе, Стара Загора, Търничане (Казанлъшко), Черни връх (Бургаско), Варна, Паскалево (Толбухинско), Червен брег, Радомир.

На̀йда *ж* — женска форма срещу Найден. Главно СЗБ. **На̀йдински** *ф*. Баница (Врачанско).

На̀йден *м* — от *на̀йден* 'намерен' — от обичая да подхвърлят новородено дете, за което се боят дали ще оцелее или ако преди това са им умирали деца, та който го „найде", да му придаде своето здраве и живот, да му промени съдбата. Из цялата страна. **На̀йденов**, **На̀йденовски** и **На̀йденович** *ф*.

На̀йдена *ж* — женска форма от Найден. Пожарево (Тутраканско), Осеново (Благоевградско).

На̀йденка *ж* — умалит. от Найдена.

На̀йденчо *м* — умалит. от Найден. **На̀йденчовски** *ф*. Враца.

На̀йдина *ж* — разновидност на Найдена. Видинско.

На̀йдо *м* — съкрат. от Найден. Габрово, 1833, Железница, Лозен, Чепинци (Софийско), Ардино (Кърджалийско). **На̀йдов** *ф*. Прилеп, 1844, Софийско, Велинград, Ракитово (Велинградско), Търново.

На̀йко *м* — умалит. от Найо. **На̀йков** *ф*. Благоевград.

Найлѐтов *ф* — от Налетов с вмъкнато *й* покрай имена като Найко, Найден. Гол. Белово (Пазарджишко).

На̀йо *м* — видоизменено от Найден. Тетевен, 1893, Свищов, 1888, Спасово (Старозагорско). **На̀ев** и **На̀йов** *ф*.

*__На̀йсто__ *м* — кръстоска от Найо и Насте. **На̀йстов** *ф*.

На̀йчо *м* — умалит. от Найо. Враца, Кремена (Врачанско), Горни Богров (Софийско), Бухово (Елинпелинско). **На̀йчев** *ф*. Батак.

На̀ка *ж* — женска форма от Нако. Ботевградско.

Нака̀чев *ф* — навярно вм. Накашев.

Нака̀шев *ф* — от ар.-тур. nakkaş 'рисувач'; срв. Зографов. Щип, Варна (гроб).

На̀кѐ *м* — югозападна форма на Нако. **На̀кѐв** *ф*.

На̀ко *м* — съкрат. от Найден или от Атанас. На разни места из страната. **На̀ков** и **На̀ковски** *ф*.

На̀кьо *м* — съкрат. от Янаки или успоредна форма на Нако. **На̀кев** и **На̀кьов** *ф*.

Налба̀нтов и **Налба̀ндов** *ф* — от *налба̀нтин* 'подковач' (пер.-тур. nalbant). Котел, Панагюрище, Пазарджишко, Стара Загора, Грудово, Браила, 1862.

Налба̀тски и **Налба̀цки** *ф*. от диал. *налба̀тин*; вж. Налбантов. Ботевградско, Станкедимитровско.

Налбу̀ров *ф* — от ар.-пер.-тур. nalbur 'продавач на дребна железария'. Стара Загора.

Налджѝев *ф* — от диал. **налджѝя* 'който прави подкови' (пер.-тур. *nalcı).

Налѐтов *ф* — от диал. *налѐт* 'пуст, проклет' (от пер.-тур. nale). Дулово.

На̀лчо *м* — може би прякорно име от *налѐт*; вж. Налетов. Кубрат, 1897.

Намера̀н *м* — заклинателно име — „да се намира" на родителите си (след две-три поморчета посъветвали майката да избере ново, несрещано име). Липен (Михайловградско). **Намера̀нов** и **Намера̀нски** *ф*. Михайловград.

Намичев *ф*.

Намлѝев *ф* — от диал. *намлѝя* 'известен, прочут' (пер.-тур. namlı). Варна.

Намо̀жев и **Намо̀жов** *ф* — от диал. *на мо̀же* 'не може'; срв. Кугийски, Каваримов. Мала Църква (Самоковско).

На̀на[1] *ж* — женска форма срещу Нано, Наньо. ИзБ, Севлиево, Шумен.

На̀на[2] *м* — западна форма на Нано. Радомир.

На̀ндро *м* — рум. Nandru, видоизменено от Фердинанд. **На̀ндров** *ф*.

На̀ндьо *м* — от Наньо с вмъкнато *д*. Хасково, 1906.

*__Нанѝчко__ *м* — умалит. от Наньо, Нано. **Нанѝчков** *ф*.

Нанѝш *м* — от Нан(ьо), Нан(о)+*иш*. **Нанѝшев** *ф*. Разград.

На̀нка *ж* — умалит. от Нана[1]. Врачанско, Ботевградско, Карнобатско, Шумен. **На̀нкинов** *ф* — от *Нанкин с второ окончание *-ов*.

На̀нко *м* — умалит. от Нано, Наньо. Липница (Ботевградско), Разградско. **На̀нков** *ф*. Ботевградско, Берковско, Севлиево. **На̀нковски** *ф*. Ботевградско.

На̀но *м* — видоизменено от Найден или от Атанас с детско повтаряне на сричката. Врачанско, Генералтошевско. **На̀нов** *ф*. Ботевград, Етрополе, Балчишко. **На̀новски** *ф*. Ловешко.

Нано̀л *м* — кръстоска от Нано и Манол. **Нано̀лов** *ф*. Варна.

На̀нсен *м* — от фамилното име на норвежкия изследовател на северните области Фридтьоф Нансен; родителите на нашия Нансен били учители в село и мечтаели за далечни пътешествия. Род. към 1920.

Нану̀ш *м* — от Нан(о)+*уш*. **Нану̀шев** *ф*. Шабла (Балчишко), Варна.

На̀нчо *м* — умалит. от Нано, Наньо. Плевенско, Новопазарско. **На̀нчев** *ф*.

На̀ньо *м* — успоредна форма на Нано с меко окончание. Калофер, 1845, Чирпан, Стара Загора, Казанлък, Калугерово (Бо-

тевградско). **Ѝанев** *ф.* Чирпан, Фърговци (Габровско). **Наниев** *ф.* Стара Загора.

Напалеòн *м* — вм. Наполеон. Брезнишко, Сливница, Сливнишко.

Напѐтов *ф* — от прякор *Напѐтия.*

Наплатàнов *ф* — от диал. **наплатàн* 'много висок, като че ли е наплатен, наставен' (?) Оборище (Панагюрско).

Наплатàров и **Наплатàрски** *ф* — от диал. **наплатàр*, навярно близко по значение с наплатан; вж. Наплатанов. Пещера, Враца.

Наполеòн *м* — по името на френския военачалник и император Napoléon. Рядко. **Наполеòнов** *ф.*

Напруев *ф.* Попина (Силистренско).

Нàра *ж* — женска форма срещу Наро, Наре. Бяла, р. 1891.

Нараджиев *ф* — от диал. **нараджия* 'викач' (от ар.-тур. nara). Русе.

Наргѝса *ж* — име от индийски филм. Ракитово (Велинградско), р. 1956 и 1957.

Нàре *м* — успоредна форма на Наро. **Нàрев** *ф.* Македония.

Нарзанов *ф.*

Нàрко *м* — умалит. от Наре, Наро. **Нàрков** *ф.* Мараш (Шуменско).

Нарлев *ф* — съкрат. от Нарлиев. Силистра, 1960.

Нарлѝев *ф* — може би от някое село с подобно име (в което виреят нарове). Елхово, Горноселци (Ивайловградско), Силистра, 1894, Пазарджик (гроб).

Нàро *м* — от дърво и плод *нар*; срв. Лимон, Маслина. **Нàров** *ф.* Средна кула (Русенско).

Нарòдното *пр* — от *нарòдно* (Атанас Народното, Пазарджик, 1917).

Народнякòв *ф* — от *народняк* 'член на някогашна политическа партия'. Русе.

Нарцѝс *м* — от цветето *нарцѝс* или митологическото име Narcissus. Ново, рядко.

Нарцѝса *ж* — женска форма от Нарцис. Кюстендил, р. 1958.

***Нàрцо** *м* — умалит. от Наро или съкрат. от Нарцис (?) **Нàрцов** *ф.* Пловдив, 1958.

Нàса *ж* — съкрат. от Атанаса. Банско.

Насалѐвски *ф* — от с. Насалевци (Трънско). Цариброд.

Нàска *ж* — съкрат. от Атанаска. Рядко. **Нàскинов** и **Нàскенов** *ф.* От *Наскин с допълнително окончание *-ов.* Стара Загора, Ямбол.

Нàско *м* — умалит. от Насьо. Главно ЮИзБ. **Нàсков** *ф.*

Наскоемануѝл *м* — от Наско и Емануил. Ямбол, р. 1934.

Наслѐдников *ф* — от *наслѐдник*, може би превод на Миразчиев. Щръклево (Русенско), Русе, Габрово, Казанлък.

Нàсо *м* — успоредна форма на Насьо с твърдо окончание. **Нàсов** *ф.* Елин Пелин.

Насòнов *ф* — може би съкрат. от *Анасонов. Пловдив.

Нàста *ж* — съкрат. от Анастасия. Главно ЮЗБ.

Настàш *м* — от Наст(о)+*аш.* **Настàшов** *ф.* Момчиловци (Смолянско).

Нàсте *м* — разновидност на Настьо, Насто. **Нàстев** *ф.*

Нàсто *м* — съкрат. от Анастас. Стара Загора. **Нàстов** *ф.*

Настродѝнов *ф* — от прякор *Настрадин* ходжа. Пловдив.

Нàстьо *м* — успоредна форма на Насто с меко окончание. **Нàстев** *ф.* Панагюрище, Пазарджик, Стара Загора.

Нàстя *ж* — успоредна форма на Наста с меко окончание. Главно ИзБ.

Насỳков *ф.* Русе.

Насъпов *ф* — а) от ар.-тур. nasıp 'назначение, утвърждение'; б) съкрат. от *Мунасъпов (от ар.-тур. münasip 'удобен, уместен'.

Нàсьо *м* — съкрат. от Атанас. Главно ЮИзБ. **Нàсев** *ф.*

Нàта *ж* — съкрат. от Наталия или видоизменено от Наста. Станке Димитров, 1843, Брезник, Благоевград. **Нàтин** *ф.* Доброславци (Софийско).

Натàки *м* — умалит. от Нате, Нато с гръцко *-аки.*

Натàли *м* — мъжка форма от Наталия. **Натàлиев** *ф.*

Натàлия *ж* — лат. Natalia 'родна, рождена' — име на календарска светица. В миналото проникнало у нас и под сръбско и румънско влияние, а в по-ново време — под руско. Самоков, р. 1845, Трън, Брезник (стари), Сливнишко, Русе, р. 1878, Свищовско, Ореховско (стари и средни), Градоман (Софийско), р. 1902, напоследък на разни места из страната.

Натанаѝл *м* — гр. Ναθαναήλ от евр. „даден от бога". Рядко, главно монашеско име. **Натанаѝлов** *ф.* Охрид, Връшец.

Натàш *м* — от Нат(о)+*аш.* **Натàшев** *ф.* Пловдив.

Натàша *ж* — рус. Наташа, умалит. от Наталия. Ново, рядко.

Натàшка *ж* — умалит. от Наташа. Долно Левски (Панагюрско), р. 1960.

Натѐ *м* — югозападна форма на Нато. Радомир. **Натѐв** *ф.*

Нàтка *ж* — умалит. от Ната. Станке Димитров, 1879.

Нàтко *м* — умалит. от Нато или съкрат. от Анатко. Чепинци (Софийско), р. 1923.

Нàто *м* — видоизменено от Игнат, от Насто или направо от Анастас. Врачанско, Борован (Белослатинско), Липница (Ботевградско), Стояново (Ловешко), Пазарджишко. **Нàтов** *ф.* Плевен, Ловеч, Пазарджик, Панагюрище, Панагюрско, Курново (Врачанско), Лозен (Софийско), Велес.

На̀тя *ж* — успоредна форма на Ната с меко окончание. Типично за Ловеч.

Нау̀ка *ж* — от *наука*. Гостиля (Ореховско), р. към 1938.

На̀у̀м *м* — гр. Ναούμ, от евр. „утеха, утешител" — име на библейски пророк и на старобългарски просветител. Типично за Охрид и Битолско; Елена, р. 1844, Карлово, 1889. **Нау̀мов** *ф*. Елена, 1842, Берковица, 1878 и на разни места из страната.

Нау̀мка *ж* — женска форма от Наум. Дебърско.

На̀ун *м* — видоизменено от Наум. Прилеп. **На̀унов** *ф*.

Нафтали̇на *ж* — а) женска форма от Нефталим; б) видоизменено от Наталия. Михайловград, р. 1927, 1930.

На̀ца *ж* — женска форма срещу Нацо, Наце. Зараево (Поповско), Трявна, Кнежа, Враца, Врачанско, Лопян, Осиковска Лакавица (Ботевградско).

На̀це *м* — югозападна форма на Нацо. Софийско. **На̀цев** *ф*.

На̀цел *м* — от Нац(о), Нац(е)+*ел*. **На̀целов** *ф*.

На̀ци *м* — а) от рум. Naţii, съкрат. от Игнаций; б) от Наце с редуцирано *е* в *и*. Видин, Луковит. **На̀цев** *ф*.

На̀цка *ж* — умалит. от Наца. Трявна, Севлиево, Исперих, Плевен. **На̀цкин** *ф*. Търново.

На̀цко *м* — умалит. от Нацо. Градини (Царибродско), 1917. **На̀цков** *ф*. Челопечене (Софийско), Русе.

На̀цо *м* — успоредна форма на Нако, Насо, Нато, Начо с друго окончание. Сомовит, 1885. **На̀цов** *ф*. Шишманово (Кулско),

На̀цол *м* — рум. Naţul, от Игнаци. Лом, 1893. **На̀цолов** *ф*. Русе.

Нача̀лнички *ф* — от *нача̀лник*.

На̀чка *ж* — женска форма от Начко. Шумен, р. 1878.

На̀чко *м* — умалит. от Начо или съкрат. от Аначко. Трънско, Ловеч. **На̀чков** *ф*. Пещерско.

На̀чо *м* — видоизменено от Найден или от Янаки. На разни места из страната. **На̀чев** и **На̀чов** *ф*. **На̀човски** *ф*. Русе, Липница, Радотина (Ботевградско). **На̀чович** Свищов (старо).

На̀шко *м* — умалит. от Нашо. Рядко. **На̀шков** *ф*.

На̀шо *м* — успоредна форма на Начо. Ловеч. **На̀шев** *ф*. Зелениче (Леринско), Варна.

Лични имена с начално НЕ- най-често са видоизменени от Недельо, Неделя, напр. Неда, Недан, Недко, Недьо, Нейка, Нейко, Нейо, Нейчо, Неко, Нена, Ненка, Нено, Ненко, Ненчо, Нецо, Нечо, Нешо.

Небеси̇нка *ж* — умалит. от Небесна. Богьовци (Софийско), р. 1921.

Небѐсна *ж* — превод на Урания. Пловдив, р. 1896, Пещера, р. 1927, Враца, р. 1911, Бургас, р. 1934.

Небойша *м*. (Небойша Нинков, дописка от Белград, 1957).

Нѐболиев, Нѐболлиев и **Нѐбулиев** *ф* — от някое село с подобно име. Свищов, 1888, Свищовско.

Небучинов *ф*. Русе, 1936.

Нѐва *ж*—съкрат. от Невена. Ново, рядко.

Неведѐшев *ф* — от диал. **неведѐш* 'прост човек, невежа' (?) Кубадин (Грудовско).

Невели̇на *ж* — кръстоска от Невена и Ангелина, Илина или друго подобно име. Белотинци (Михайловградско), р. 1927, Тетевен, р. 1964.

Нѐвен *м* — от цветето *нѐвен*. Рядко. **Нѐвенов** *ф*. Елешница (Разложко).

Невѐна *ж* — от цветето *нѐвен*. Из цялата страна. (Така подновяват и старите Неда, Ненка и др.)

Невѐнка *ж* — умалит. от Невена.

Невѐнко *м* — умалит. от Невен. Рядко. **Невѐнков** *ф*.

Невену̀га *ж* — кръстоска от *нѐвен* и *темену̀га*. Вайганд, Синод. именник.

Невѐстински *ф* — от с. Невестино (Кюстендилско). Кюстендил.

Неви̇дев *ф* — подигравателно видоизменение на Видев. Чирпан.

Невили̇н *м* — произволно видоизменение от Неделчо. Нова Загора, р. 1960 (Невилин Д. Неделчев).

Нѐвин *м* — от Невен с редукция на неудареното *е* в *и*. Бургас. **Нѐвинов** *ф*. Пещера.

Невина *ж* — може би женска форма от Невин. Ихтиман, р. 1960.

Нѐвка *ж* — умалит. от Нева или съкрат. направо от Невенка. Карлово, р. 1880, Трънско, Котеновци (Михайловградско).

Нѐвко *м* — съкрат. от Невенко. Трънско.

Нѐвла *ж* — разновидност на Невка (?) Вайганд, Синод. именник.

Невля̀нски *ф* — от с. Невля (?) Цариброд, 1917, 1960.

Нево̀лин *ф* — писателски псевдоним — от *нево̀ля*.

Нево̀льов *ф* — от прякор *Нево̀лята*. Мухово (Ихтиманско).

Неврокопли̇ев и **Неврокопски** *ф* — от град Неврокоп (Гоце Делчев). Пещера, Радомир, 1900, Крупник (Благоевградско).

Нѐвски *ф* — стегната форма от Неевски. Исперих, Варна.

Нѐвшелиев *ф* — от диал. *нѐвшелия* 'жител на с. Невша, Провадийско'. Шуменско, 1861.

Невя̀на *ж* — якавска форма на Невена. Рядко.

Нѐга *ж* — от старинно *нѣга* 'обич, нежност'. Етрополски манастир, 1648.

Негѐнцов *ф* — от колиби Негенците (Габровско). Габрово, 1881.

Негѝна *ж* — от Нег(а)+*ина*. Етрополски манастир, 1648.

Нѐгна *ж* — разновидност на Нега и Негина. Стъргел (Пирдопско), 1648.

***Нѐго** *м* — мъжка форма срещу Нега или съкрат. от Негослав — у нас изчезнало, запазено в рум. Neagu.

***Неговàн** *м* — от старинно *нѣгованъ* 'обичан, негуван' — запазено в име на села Негован, Негованци, Негованoвци. **Неговàнов** *ф*. Дивдядово (Шуменско), Шумен.

Неговàнец *ф* — от с. Негован (Софийско). Станке Димитров, 1879. **Неговàнски** *ф*. Самоков.

Негòзов *ф* — от Негосов с озвучаване на *с* в *з*, както при Христозов, Андрозов. Пазарджик, 1900.

***Негòй** *м* — разширено от Него — у нас изчезнало, запазено в рум. Negoi, Neagoi.

Негòйко *м* — умалит. от Негой. **Негòйков** *ф*. Тетевен, Стара Загора.

Негòйчо *м* — умалит. от Негой. **Негòйчев** *ф*. Кнежа.

Нѐгол *м* — от Нег(о)+*ол*. Берковица, 1893, Михайловград, Царибродско, Кнежа, Батулци (Тетевенско). **Нѐголов** *ф*. Кнежа.

***Негòс** *м* — съкрат. от Негослав. **Негòсов** *ф*. Варна.

Негослàв *м* — старинно име „който негува, обича славата". Перник, 15—16 век, Вайганд.

Нѐгра *ж* — рум. Negra 'черна'. Ново село (Самоковско), Горубляне, Железница, Казичене, Лозен, Чепинци (Софийско). **Нѐгрин** *ф*. Самоков.

Негрѐтка *ж* — умалит. от *Негрета, рум. Negreta. София, р. 1940.

Нѐгри *м* — рум. Negri, разновидност на Негро. **Нѐгрев** *ф*. Нова Загора, 1917, Сандан ско.

Негрѝд *м* — от рум. Negrit. Брезнишко.

Негрѝл *м* — от Негр(о)+*ил*, рум. Negril. Галиче (Белослатинско). **Негрѝлов** *ф*. Галиче, Видин.

Негрѝта *ж* — рум. Negrita. Копаница (Радомирско), Темелково (Пернишко), Станке Димитров, Криводол (Врачанско).

Негрѝтка *ж* — умалит. от Негрита. Дивотино (Пернишко), Долни Романци (Брезнишко).

Негрѝца *м* — от Негр(о)+*ица*. Демирхисарско, нар. песен.

Нѐгрия *ж* — разширено от Негра. Дебърско.

Нѐгро *м* — рум. Negru 'черен'; срв. Черньо, Мавро, Карьо. **Нѐгров** *ф*. Сомовит, Варна.

Нѐгул *м* — писмена разновидност на Негол. Берковица, 1893. **Нѐгулов** *ф*.

***Негуш** *м* — от Нег(о)+*уш*. Запазено в името на с. Негушево (Елинпелинско).

Негушѐвски *ф* — от с. Негушево (Елинпелинско). Врачеш (Ботевградско).

Нѐда *ж* — съкрат. от Неделя. Из цялата страна. **Нѐдин** и **Нѐдински** *ф*.

Недалеч *ф*. (Стоил Недалеч, балет, 1958).

Нѐдан *м* — от Нед(о)+*ан*. Бр. Миладинови, Прилеп, р. 1882, Кичевско. **Нѐдàнов** *ф*. Пловдив, Плевен, Варна.

Нѐдеков *ф* — от Недев с вмъкнато *ек*.

Недѐлка *ж* — умалит. от Неделя. ЗБ. **Недѐлкин** *ф*.

Недѐлко *м* — умалит. от Недельо. Карлуково (Врачанско), 1602, Кула, Софийско, Ботевградско, Трънско. **Недѐлков** *ф*. **Недѐлковски** *ф*. Велес, 1912.

Недѐлкьо *м* — успоредна форма на Неделко с меко окончание. Лом, 1870. **Недѐлкьов** *ф*.

Неделу̀ш *м* — от *Недел+*уш*. **Неделу̀шев** *ф*. Сомовит.

Недѐлчо *м* — умалит. от Недельо. Главно СИзБ. **Недѐлчев** *ф*.

Недѐльо *м* — от седмичния ден *недѐля*, по смисъл превод на гр. Кириак. Пловдивско, Етрополе. **Недѐльов** и **Недѐлев** *ф*. Ботевград, Ботевградско, Пирдоп.

Недѐля *ж* — от седмичния ден *недѐля*; срв. Кириаки, Доминика. Главно ИзБ; Стара Загора, р. 1864, Ловеч, Шуменско, Доганово (Елинпелинско), Ботевградско, Михайловград. **Недѐлин** *ф*. Рашково (Ботевградско).

Нѐден *м* — разновидност на Недан. **Нѐденов** *ф*. Търговище (македонец).

Недѐна *ж* — от Нед(а)+*ена*. Софийско.

***Недешко** *м* — от Нед(ьо)+*ешко*. Запазено в името на колиби Недешковци (Еленско).

Недѐя *ж* — от Неделя с изпадане на мекото *л'*. **Недѐин** *ф*. Русе.

Неджѝпов *ф* — от ар.-тур. necip 'родовит, благороден'. Пловдив, Русе.

Недѝна *ж* — от Нед(а) + *ина*. Шумен.

Нѐдка *ж* — умалит. от Неда. Доста разпространено.

Нѐдко *м* — съкрат. от Неделко, Недялко или умалит. от Недьо. Дряново, 1845, Сливенско, Копривщица, Ботевградско, Тетевенско. **Нѐдков** *ф*. **Нѐдкович** *ф*. Карлово.

Нѐдо *м* — съкрат. от Недельо. Дебър. **Нѐдов** *ф*.

Недòкланов *ф* — от прякор *Недòклан* 'клан, но останал жив'. Самоков, Рельово (Самоковско).

Нѐдол *м* — от Нед(о) + *ол*. **Нѐдолов** *ф*. Варна.

Недомѐрков *ф* — от прякор *Недомѐрко* 'който не домерва при продажба'. Пловдив.

Неду̀ш *м* — от Нед(ьо) + *уш*. **Неду̀шев** *ф*. Сомовит.

Нѐдьо *м* — съкрат. от Недельо. Главно СИзБ. **Нѐдев** и **Нѐдевски** *ф*.

Недя̀л *м* — съкрат. от Недялко. Хасково, 1942.

Недя̀ла *ж* — видоизменено от Неделя. Нова Загора (гроб).

Недя̀лка *ж* — умалит. от Неделя с източнобългарско якане.

Недя̀лко *м* — якавска форма на Неделко. **Недя̀лков** *ф*. **Недя̀лкович** *ф*. Търново, 1906.

Нѐжа *ж* — разновидност на Нега с преход на *г* в *ж*. Ник. Милев.

Незабра̀вка *ж* — от цветето *незабра̀вка*. Ново, рядко.

Незави̇̀сима *ж* — от *незави̇̀сима*. Единичен случай, Криводол (Врачанско), р. 1916.

Незнако̀мов *ф* — псевдоним, от рус. *незнакомый* 'непознат'.

Ней *ж* — съкрат. от Нея. Просеник (Сярско), нар. песен.

Нѐйка *ж* — женска форма срещу Нейко. Рядко, главно ИзБ. **Нѐйкин** *ф*. Враца, 1833, Ихтиман.

Нѐйко *м* — от Недко (Недько) с преход на *д'* в *й*. На разни места из страната. **Нѐйков** *ф*.

Нѐйковалията пр — от с. Нейково (Котленско). Котел.

Нѐйкьо *м* — разновидност на Нейко с удвояване на йотацията. Новачене (Ботевградско). **Нѐйкьов** *ф*. Липница, Новачене.

*__Нѐйно__ *м* — от Ней(ко) + *но*. Запазено в името на колиби Нейновци (Еленско).

Нѐйо *м* — декомпозирано от „умалителното" Нейко. **Нѐев** *ф*. Елена, Луковит (гроб). **Нѐйов** *ф*. Черни Вит (Тетевенско). **Нѐевски** *ф*.

Нѐйча *ж* — женска форма от Нейчо. Русе.

Нѐйчо *м* — успоредна форма на Нейко с друго окончание. Русе, Стара Загора, Ботевград, Етрополе. **Нѐйчев** и **Нѐйчов** *ф*. Елховско, Стара Загора, Варна, Врачеш (Ботевградско).

Нѐка *ж* — видоизменено от Нейка или Ненка. Софийско.

Некѐзов *ф* — от диал. *некѐзин* 'скъперник' (пер.тур. nekes). Севлиево, 1900, Полски Тръмбеш (Търновско), Пловдив, Сопот.

Неки̇̀т *м* — видоизменено от Никита. Вълчедръма (Ломско), 1917.

Нѐко *м* — видоизменено от Нейко или от Ненко. Ловеч, Гложене (Тетевенско), Шумен. **Нѐков** *ф*. Ловеч, Угърчин (Ловешко).

Нѐкол *м* — от Нек(о) + *ол*. Плевен, Габрово. **Нѐколов** *ф*. Видинско.

Некри̇̀д *м* — видоизменено от Негрид. Завала (Брезнишко). **Некри̇̀дов** *ф*. Завала.

Некта̀рий *м* — гр. Νεκτάριος. Охридски архиепископ (към 1600). **Некта̀риев** *ф*. вуйчото на Васил Левски.

Нѐку̀л *м* — от Нек(о) + *ул*, разновидност на Некол. Кула, Габаре (Белослатинско), Враца. **Нѐку̀лов** *ф*. Враца, Плевен.

Нѐкьо *м* — от Нейко с премет на йотацията. Етрополе. **Нѐкьов** *ф*. Скравена (Ботевградско), Лехчево (Михайловградско).

Нѐкя *ж* — от Нейка с премет на йотацията. Софийско.

Нѐла *ж* — „побългарено" от Нели[1]. Варна, р. 1957, Шумен, р. 1959, Дряново, р. 1963

Нѐли[1] *ж* — англ. Nelly, съкрат. от Елена, а у нас „модна" форма на Недялка, Неда, Ненка. Ново. Рядко.

Нѐли[2] *м* — разновидност на Нельо. Бъзовец (Ломско), р. 1934.

Нѐлко[1] *м* — умалит. от Нело, Нельо. **Нѐлковски** *ф*.

Нѐлко[2] *м* — мъжка форма срещу Нели[1]. Варна, р. 1957 (2).

Нѐлкой *м* — разширено от Нелко[1]. Дебър, нар. песен.

Нѐло[1] *м* — успоредна форма на Нельо с твърдо окончание. **Нѐлов** *ф*. Орехово, 1882 (македонец), Галиче (Белослатинско).

Нѐло[2] *м* — мъжка форма срещу Нели[1]. Русе, р. 1959.

Нѐлсон *м* — от фамилното име на английския адмирал Хорасио Нелсън. Михайловград, р. 1929.

Нелчин *м* — от *Нелч(о) + *ин*. **Нелчѝнов** *ф*. Македония, Шумен.

Нѐльо *ф* — съкрат. от Недельо. **Нѐльов** *ф*. Орехово, 1917.

Нелю̀бов *ф* — може би сродно с Ненадов, Нехтянов. Шумен, 1940.

Неля̀на *ж* — кръстоска от Нели и Лиляна София, р. 1956.

Нѐмев *ф* — от прякор *Нѐмьо*; вж. Немов. Казанлък.

Нѐмигѐнчов *ф* — от немия Генчо. Панагюрище.

Нѐмин *ф* — от прякор Немата 'нямата'. Гурково (Ботевградско).

Немѝрников *ф* — от *немѝрник*. Павликени, Севлиевско.

Немѝров *ф* — разновидност на Немирников. Севлиево. 1900.

Немѝров[2] *ф* — писателски псевдоним.

Немѝшков *ф* — от прякор *Немѝшко*; вж. Немия.

Нѐмия *пр* — от *ням*. Гурково (Ботевградско). **Нѐмов** *ф*. Самоков, Стара Загора.

Нѐмски *ф* — от прякор *Нѐмия* или *Нѐмеца* Панагюрище, 1871, 1900, Пазарджик, 1906, Пловдив, Търново, Павликени, Троян.

Нему̀ков *ф* — от диал. **нему̀к* 'ням човек'. Ягода (Казанлъшко). Стара Загора.

Нѐмцов *ф* — от прякор *Нѐмеца* '1. ням човек; 2. който е ходил и живял по Немско'. Бесарабия (Възраждането), Силистра, 1893, 1900, Дединци (Еленско), Каблешково (Поморийско). **Нѐмцоолу** *ф* — с турско окончание. Пловдив, 1893.

Немцо̀йски *ф* — от *немцо̀йка* 'немкиня'. Гложене (Тетевенско).

Нѐмчов *ф* — от прякор *Нѐмчо* 'ням човек' Якоруда (Разложко).

Нѐна[1] *ж* — от Неда с друго окончание. Ботевградско, Тетевенско, Средногорието. **Нѐнин** *ф*. Ботевград.

Нѐна[2] *м* — вм. Нено. Ник. Милев.

Ненàд *м* — име на неочаквано, нежелано дете, по смисъл отговаря на Доста, Запрян или на Нехтян. **Ненàдов** *ф*.Кучево (Моравско 1917.

Ненàда *ж* — женска форма срещу Ненад. Бургас.

Ненартович *ф*. Габрово, 1960.

Нѐндо *м* — от Нено с вмъкнато *д*. Търговишко, 17 в.

Нѐника *ж* — умалит. от Нена[1]. Брацигово, р. 1950.

Нѐнка *ж* — умалит. от Нена[1]. Главно СБ. **Нѐнкин** *ф*.

Нѐнко *м* — умалит. от Нено. Дряновско, Ловешко, Ботевградско, Толбухинско (там го извеждат от Нягул). **Нѐнков** *ф*.

Нѐно *м* — съкрат. от Неделко, Недялко с детско повтаряне на първата съгласна. На разни места из страната. **Нѐнов** и **Нѐновски** *ф*. **Нѐнович** *ф*. Варна.

Нѐнчо *м* — умалит. от Нено. Ботевградско, Панагюрско. **Нѐнчев** *ф*. Пирдопско, Пазарджишко, Ботевград. **Нѐнчовски** *ф*. Боженица, Липница (Ботевградско).

Нѐньо *м* — успоредна форма на Нено с меко окончание. Стояново (Ловешко). **Нѐньов** *ф*. Лопян (Ботевградско).

Нѐо *м* — от Нейо с изпадане на *й*. **Нѐов** *ф*. Стрелча (Панагюрско), Видин, 1870.

Неофидàн *м* — видоизменено от Неофит. **Неофидàнов** *ф*. Пловдив.

Неòфит *м* — гр. Νεόφυτος 'наскоро посаден, новопокръстен' — име на календарски светия. Възраждането (монашеско име), Търново, р. 1875, Шумен, 1913, Варна, Толбухин, Мърчаево (Пернишко), Станьовци (Брезнишко), Криводол (Врачанско), Чипровци (Берковско), Благоевград, **Неòфитов** *ф*.

Неприенков *ф*.

Нералков *ф*. Шумен.

Нерàмза *ж* — рум. Năramza, вж. Неранза. Орехово, 1648.

Нерàндза и **Нерàнза** *ж* — от диал. *нерàнза* 'портокал' (от пер.-тур. naranç). Разград, 1868, Шумен, Шуменско.

Нерàнца *ж* — разновидност на Нерандза. Н. Геров.

Нервòз *м* — от *нервòзен* — прякор или псевдоним, възприет като лично име. (Нервоз Марков Тотев, 1960).

Нѐрезов *ф* — от прякор *Нѐреза* 'нескопена мъжка свиня'.Севлиево, 1862, Пловдив.

Нѐро *м* — от Негро с изпуснато *г*. Бр. Миладинови, Дебър. **Нѐров** *ф*. Варна.

Нѐстар *м* — вм. Нестор. **Нѐстаров** *ф*. Сомовит.

Нѐстер *м* — вм. Нестор. **Нѐстеров** *ф*. Белоградец (Варненско), Варна, Обел.' (Софийско).

Нестижѝйски *ф* — от диал. **нестижѝя* 'недостиг, немотия'. Лехчево (Михайловградско).

Нѐстор *м* — гр. Νέστωρ — име на календарски светия (също име от античната митология). Белица (Ихтиманско), Поляците (Провадийско), Пирдоп. **Нѐсторов** *ф*. Калофер, Панагюрище, Стара Загора.

Нестя̀н *м* — видоизменено от Нехтян. **Нестя̀нов** *ф*. Пловдив.

Нѐта *ж* — декомпозирано от Недка или съкрат. от Анета. Русе, 1936.

Нетезѝлов *ф* — от рум. a netezi 'гладя, милвам, прегръщам'. Попина (Силистренско), 1917, Варна.

Нѐти *ж* — „модернизирано" от Нета.

Нѐтка *ж* — писмена разновидност на Недка или умалит. от Нета.

Нѐтко *м* — фонетична форма на Недко.

Нѐто *м* — декомпозирано от Нетко. Гозница (Ловешко). **Нѐтов** *ф*. Девенци (Луковитско), Блатница (Панагюрско). **Нѐтовски** *ф*. Бела Слатина.

Нѐтьо *м* — успоредна форма на Нето с меко окончание. **Нѐтев** *ф*. Батулци (Врачанско).

Нефалѝна *ж* — видоизменено от Нафталина. Шипочане (Самоковско).

Нефѐров *ф* — от ар.-тур. nefer 'обикновен човек; редник'. Русе.

Нѐфо *м* — от Нехо с преход на *х* във *ф*. **Нѐфов** *ф*. Тетово, 1917.

Нефталѝм *м* — име на един от синовете на библейския патриарх Яков. Пазарджик, 1845 (монах).

Нефтѐна *ж* — от Нехтена с преход на *х* във *ф*. Кривина (Софийско), р. 1896, Долни Богров, р. 1917.

Нефтѝм *м* — кръстоска от Евтим и Нефталим.

Нефтя̀н *м* — от Нехтян с преход на *х* във *ф*. **Нефтя̀нов** *ф*. Асеновград, 1893, Стара Загора. **Нефтия̀нов** *ф*. Стара Загора (гроб).

Нѐхо *м* — от Нейо с вторично *х* вм. *й* или видоизменено от Него. **Нѐховски** *ф*. Михайловград.

Нехриа *ж* — вм. Негрия. Чурек (Елинпелинско), 1648.

Нехрѝз *м* — от гр. *νεόχριζος 'новопомазан'. **Нехрѝзов** *ф*. Кнежа, Перник.

Нехрѝза *ж* — женска форма срещу Нехриз. Чирпан, Стара Загора.

***Нехрѝчо** *м* — вм. *Нехризчо, умалит. от Нехриз. **Нехрѝчов** *ф*. Карлово.

Нѐхро *м* — съкрат. от Нехриз. Перник, 15—16 век.

***Нѐхта** или ***Нѐхтя** *ж* — съкрат. от Нехтяна. **Нѐхтин** *ф*. Ник. Милев.

Нехтѐн *м*, **Нехтѐна** *ж* — екавски форми на Нехтян, Нехтяна. Синод. именник.

Нехтя̀н *м* — от старинно *нехтън* 'нежелан, неискан' — а) заклинателно име при нежелано многодетство, както Доста, Запрян; б) защитно име: уж не го искаме, та да не ни го вземат, да ни оцелее. Грудовско. **Нехтя̀нов** *ф.* Пловдив, Чирпан, Малък чифлик (Търновско), Студен кладенец (Крумовградско).

Нехтя̀на *ж* — женска форма срещу Нехтян.

Нѐца *ж* — разновидност на Неда с друго окончание. Ботевградско, Врачанско, Ловешко. **Нѐцин** *ф.* Литаково (Ботевградско), 1873.

Нѐцка *ж* — умалит. от Неца. Стояново (Ловешко).

Нѐцо *м* — разновидност на Недко; срв. Неца. Ботевград, Врачанско, Сомовит. **Нѐцов** *ф.* Ботевградско, Врачанско, Чирпанско. **Нѐцовски** *ф.* Ботевград, Врачеш, Правец (Ботевградско).

Нѐча *ж* — разновидност на Неца, Неша, Неда. Сопот.

Нѐчемски *ф* — от диал. *нѐчем* 'не ща, не искам' — навярно поради често повтаряне на тая дума. Страдалово (Кюстендилско).

Нѐчка *ж* — умалит. от Неча. Врачанско, Горна Баня.

Нѐчко *м* — умалит. от Нечо. Липница (Ботевградско). **Нѐчков** *ф.* Липница, Чирпан Ясен (Плевенско).

Нѐчо *м* — успоредна форма на Нешо, Нецо, Недьо с друго окончание. Врачанско. **Нѐчев** и **Нѐчов** *ф.* Врачанско, Сопот, 1893, Калофер, Трявна, 1843, Ловеч, 1845.

Нѐша *ж* — успоредна форма на Неца, Неча, Неда. Ботевградско, Врачанско, Шумен. **Нѐшински** *ф.*

Нѐшка *ж* — умалит. от Неша. Своде (Ботевградско), Шумен.

Нѐшко *м* — умалит. от Нешо. Пирдопско, Ловеч. **Нѐшков** *ф.* Бяла.

Нѐшкол *м* — от Нешк(о) + *ол.* **Нѐшколов** *ф.* Кнежа.

Нѐшо *м* — видоизменено от Неделчо или от Нестор. Типично за Панагюрище; Копривщица, Пловдив, Винарово (Айтоско), Врачанско, Ботевградско, Берковица. **Нѐшов** *ф.* Панагюрище, Калофер, 1845, Ихтиман, Кнежа, Бистрица (Софийско). **Нѐшев** *ф.* **Нѐшевски** *ф.*

Нещѐров *ф* — от диал. *нещѐр* 'хирургически нож' (пер.-тур. neşter). Бачково (Асеновградско), Батак, Пловдив.

Нѐя *ж* — женска форма срещу Нейо. Етрополски манастир, 1648. **Нѐински** и **Нѐйнски** *ф.* Стакевци (Белоградчишко).

Нивича̀нов и **Нивича̀нски** *ф* — от с. Нивичано (Македония). Струмица, 1942, Згурово (Кюстендилско).

Нивя̀нин *ф* — псевдоним, 1944.

Нѝго *м* — от *Нигро с изпадане на *р* (?) Врачанско.

Нигрѝта *ж* — вм. Негрита. Владая, р. 1921, Стара Загора.

Нидарезов *ф.* Варна.

Нѝев *ф.* Велинград.

Низа̀мов и **Низа̀мски** *ф* — от диал. *низа̀м* 'войник' (от ар.-тур. nizam). Брусарци (Ломско), Станкедимитровско, Стара Загора, Черно поле (Видинско), Литаково (Ботевградско).

Низа̀нски *ф* — видоизменено от Низамски.

Низовкин *ф.* Шумен.

Низорчев *ф.* Пловдив.

Нѝка[1] *ж* — женска форма срещу Нико. Луковит, р. 1894.

Нѝка[2] *м* — западна форма на Нико. Трънско.

Никàндра *ж* — женска форма от Никандър. Пловдив.

Никàндър *м* — гр. Νίκανδρος 'победител на мъжете' — име на календарски светия. Синод. именник.

Никанѝр *м* — гр. Νικάνωρ 'който вижда победата' — име на календарски светия. Синод. именник.

Никѐ *м* — югозападна форма на Нико. **Никѐв** *ф.* Кюстендилско.

Нѝки *ж* — от гр. νίκη 'победа'. Асеновград (една от тях променила името си на Победа).

Никѝл *м* — от Ник(о) + *ил.* **Никѝлов** *ф.* Типично за Михайловград; Громшин (Михайловградско), Пловдив, 1893.

Никѝт *м* — съкрат. от Никита[1]. Копривщица, 1849, Пловдив, 1894, Русе, 1894, Лехчево (Михайловградско). **Никѝтов** *ф.*

Никѝта[1] *м* — гр. Νικήτης 'победител' — име на календарски светия и преподобен. Цариград, 1844, Копривщица, 1852, Бургас, Шабла (Балчишко). **Никѝтов** *ф.* Панагюрище, Севлиево, Русе, Бургас.

Никѝта[2] *ж* — женска форма от Никит или от Никита[1]. Пловдив, р. 1928, Русе, 1937, Девене (Врачанско), Лехчево (Михайловградско), 1960.

Никѝтас *ф* — гр. Νικήτας от Νικήτα. Тервел.

Никифор *м* — гр. Νικηφόρος 'победоносец' — име на календарски светии. Трявна, 1845, Елена, 1868, Еленско, Врачеш, Литаково (Ботевградско). **Никифо̀ров** *ф.* Ловеч, 1860, Севлиево, 1871, Елена.

Никифо̀рка *ж* — женска форма от Никифор. Пазарджик (гроб), Войнеговци (Софийско), р. 1938.

Нѝкла *ж* — видоизменено от Николина. Кюстендил, Радомир. **Нѝклин** *ф.* Кочериново (Станкедимитровско).

Никла̀нович *ф* — може би близко по значение с Недокланов. Пловдив, 1900.

Никлѐ *м* — видоизменено от Никола. **Никлѐв** *ф.* Самоков, Станке Димитров, 1879, Егълница (Радомирско). **Никлѝев** *ф.*

Никлен *м* — разширено от Никле. Софийско. **Никлёнов** *ф*. Дрен (Радомирско), Црънча (Пазарджишко), Пазарджик.

Нико *м* — съкрат. от Никола, Никодим или от Никон. Лясковец, 1845, Кюстендил, 1827, Карлово, Търновско, Провадийско, Софийско, Ботевградско, Разложко. **Ников** *ф*. Торос (Тетевенско), 1755, Лясковец, 1845, Нова Загора, Стара Загора, Бургас, Карлово, Провадийско, Ботевградско, Самоков, Трън. **Никовски** *ф*. Етрополе.

***Никодий** *м* — видоизменено от Никодим. **Никодиев** *ф*.

***Никодим** *м* — гр. Νικόδημος 'народопобедител'. Габрово, 1833, Бела Слатина. **Никодимов** *ф*.

Никодимка *ж* — женска форма от Никодим. Кремена (Врачанско), Опицвет (Софийско).

Никодин *м* — видоизменено от Никодим с по-употребимото окончание *-ин*. Войнеговци (Софийско). **Никодинов** и **Никодинев** *ф*. Войнеговци, Шумен.

Никодина и **Никодинка** *ж* — женска форма от Никодин. Кобиляк (Михайловградско), Кремиковци.

***Никой** *м* — разширено от Нико. **Никоевски** *ф*.

Никола *м* — съкрат. от Николай. Много разпространено из цялата страна. **Николов** и **Николовски** *ф*. **Николски** *ф*. Терзийско (Троянско). **Николин** *ф*. Медовница (Белоградчишко).

Николай *м* — гр. Νικόλαος 'народопобедител' — име на календарски светии, официална черковна форма срещу народната Никола. **Николаев** *ф*.

Николайда *ж* — гр. Νικολαΐδας. Пловдив, р. 1903, Русе, Търново.

Николайка *ж* — женска форма от Николай. Ямбол, р. 1944.

Николайчо *м* — умалит. от Николай. **Николайчев** *ф*.

Николаки *м* — умалит. от Никола с гръцко *-аки*. Рядко, старо. **Николакиев** и **Николаков** *ф*.

Николачко *м* — умалит. от Никола (побългарено от Николаки). Враца (старо), Ковачевци (Самоковско), 1931, Бистрица (Софийско). **Николачков** *ф*. Враца, Етрополе.

Николашко *м* — разновидност на Николачко. Софийско.

Николетка *ж* — модно умалит. от Николина. Кула, 1960, Михайловград, р. 1960.

Николина *ж* — женска форма от Никола. На разни места из страната. **Николински** *ф*. Добри дял (Горнооряховско), Горна Оряховица.

Николица[1] *ж* — женска форма от Никола. Ботевградско, Свогенско, Дърваница (Софийско), Нови хан (Елинпелинско).

Николица[2] *м* — от Никол(а) + *ица*, както Иваница, Стоица. **Николицов** *ф*. Пещера.

Николичка *ж* — умалит. от Николица[1]. Софийско.

Николия[1] *ж* — женска форма от Никола. Трънско.

Николия[2] *м* — от Никол(а) + *ия* покрай имена като Илия, Мавродия, Езекия, Драгия. **Николиев** *ф*. Самоков, 1900, Свищов, 1908, Русе, Варна, Стара Загора (гроб).

Николко *м* — умалит. от Никола. **Николков** *ф*. Сухиндол, 1898, Липница (Ботевградско). **Николката** прякор от лично име. Липница.

Николуш *м* — от Никол(а) + *уш*. **Николушев** *ф*. Варна.

Николча *м* — западна форма на Николчо. **Николчин** *ф*. Стакевци (Белоградчишко).

Николчо *м* — умалит. от Никола (побългарено от Николаки). Враца, 1908, Етрополе. **Николчев** и **Николчов** *ф*. Враца, Ботевградско, Кюстендил, Сливница. **Николчовски** *ф*. Ботевградско, Борован (Белослатинско).

***Никон** *м* — гр. Νίκωνος — име на календарски светия.

Никония *ж* — женска форма от Никон. Радомир.

Никула *ж* — съкрат. от Никулина. Лясковец, Горна Оряховица, Дряново, Разград, Търговище, Шумен, Зимница (Ямболско), Шивачево (Сливенско). **Никулин** *ф*.

Никули *м* — видоизменено от Никола. Търново, 1833.

***Никулин** *м* — видоизменено от Никола. **Никулинов** *ф*. Ник. Милев.

Никулина *ж* — писмена разновидност на Николина.

Никулча *ж* — умалит. от Никула. **Никулчин** *ф*. Банско.

Никуш *м* — от Ник(о) + *уш*. **Никушев** *ф*. Каварна, Русе.

Никша *ж* — разновидност на Някша (?). Етрополски манастир, 1648.

Никюплиев *ф* — от диал. *никюплия* 'жител на с. Никюп, Търновско'. Горнооряховско.

Нил *м* — гр. Νεῖλος — от река Нил в Египет (?) — име на календарски преподобен. Мачинци в Ренни, 1857 (свещеник), Русе, 1870 (протосингел), Варна, р. към 1885. **Нилов** *ф*.

Нилетов *ф* — видоизменено от Налетов.

Ниманцалиев *ф* — от някое село с подобно име

Нимфодора и **Нимфидора** *ж* — гр. Νυμφοδώρα 'дар от нимфите' — име на календарска светица. Пловдив, р. 1925.

Нина *ж* — гр. Νίνα съкрат. от Ἰωαννίνα. Шумен, р. 1920, Кюстендил, 1924, Софийско, Ботевград.

Нинак *м* — прякорно име от Нино. **Нинаков** *ф*. Луковит, Кнежа. **Нинаковски** *ф*. Еница (Белослатинско).

Нина̀рков *ф.* Стубел (Михайловградско).

Ниѐл *ж* — обратно четене на Ленин. Род. преди 1944.

Нинѐшко *м* — от Нин(о) + *ешко*. **Нинѐшков** *ф.* Букьовци (Ореховско).

Ни̇нка *ж* — умалит. от Нина. СЗБ, Софийско.

Ни̇нко *м* — умалит. от Нино. Враца, Етрополе. **Ни̇нков** *ф.* **Ни̇нковски** *ф.* Кнежа.

Ни̇но *м* — съкрат. от Никола с детско повтаряне на първата съгласна. Белослатинско, Ботевградско, Ловешко, Плевенско. **Ни̇нов** *ф.* Белослатинско, Ботевградско, Кулско. **Ни̇новски** *ф.* Бела Слатина.

Нино̀н *ж* — фр. Ninon. Род. 1946.

Ни̇нчо *м* — умалит. от Нино. Лопян (Ботевградско). **Ни̇нчов** и **Ни̇нчев** *ф.* Ловеч (гроб), Ново село (Видинско), Толбухинско, Етрополе, Лопян.

Ни̇ньо *м* — успоредна форма на Нино с меко окончание **Ни̇нев** *ф*

Ни̇со *м* — съкрат. от Нистор. Русе. **Ни̇сов** *ф.*

Ни̇стер *м* — вм. Нистор. Поибрене (Панагюрско), Ихтиман. **Ни̇стеров** *ф.* Враца.

Ни̇стор *м* — навярно кръстоска от Нестор и Никола. Калофер, Панагюрище, Етрополе, Калугерово (Ботевградско), Уровене (Врачанско), Баня (Михайловградско), Лом. **Ни̇сторов** *ф.*

Ни̇стора *ж* — женска форма от Нистор. Ивански (Шуменско).

Ни̇стър (и **Ни̇стар**) *м* — от Нистор с преход на неудареното *о* в *а* (*ъ*). Типично за Кула. **Ни̇стъров (и Ни̇старов)** *ф.* Кула.

Нита *ф.*

Ни̇тко *м* — умалит. от Нито. Червен бряг, Търново. **Ни̇тков** *ф.*

Ни̇то *м* — видоизменено от Нистор или от Никола. Боженица, Калугерово, Своде (Ботевградско), Радомирци (Луковитско). **Ни̇тов** *ф.*

Ни̇тол *м* — от Нит(о)+*ол.* **Ни̇толовски** *ф.* Борован (Белослатинско).

Ни̇тула *ж* — женска форма от Нитол.

Нифтя̀н *м* — вм. Нихтян. Стара Загора (старо). **Нифтя̀нов** *ф.* Стара Загора.

Ни̇хтен *м* — видоизменено от Нихтян поради изместеното ударение. Н. Геров.

Нихтя̀н *м* — от Нехтян с редуцирано *е* в *и*. Грудовско. **Нихтя̀нов** *ф.* Чирпан, Пловдив.

Ни̇ца[1] *ж* — съкрат. от Аница, Деница, Еленица, Зорница, Пауница или друго подобно име. Стара Загора, р. 1888 (3), Рабово (Кулско), Видин, Русе.

Ни̇ца[2] *м* — разновидност на Ницо. Варна, 1940, **Ни̇цов** *ф.*

Ни̇цел *м* — от Ниц(о) + *ел.* **Ни̇целов** *ф.* Русе.

Ни̇цко *м* — умалит. от Ницо. Подем (Плевенско).

Ни̇цо *м* — съкрат. от Иваница или Йоница. Ломско, Видинско, Видин. **Ни̇цов** *ф.* Кула, Куле махала (Ломско), Сомовит, Стара Загора.

Ни̇цол и **Ни̇цул** *м* — от Ниц(о) + *ол*, *ул.* **Ни̇цолов** и **Ни̇цулов** *ф.* Козлодуй, 1870, Орехово.

Ни̇чка *ж* — умалит. от Ница. Рядко.

Ни̇чко *м* — умалит. от Ничо. **Ни̇чков** *ф.* Пирдоп.

Ни̇чо *м* — съкрат. от Еники, Никифор или друго подобно име. Тетевен, 1836, Пирдоп, Узунджово (Хасковско). **Ни̇чов** и **Ни̇чев** *ф.* Орехово, Пирдоп, Ботевград. **Ни̇човски** *ф.* Ботевград. **Ничото** *ф.* Кубрат, 1893.

Ниша̀вски *ф* — от областта на река Нишава. Велинград, 1917.

Нишанджѝев *ф* — от диал. *нишанджѝя* 'стрелец, добър мерач' (пер.-тур. nişancı). Пещера, Пазарджик.

Ниша̀нов *ф* — от остар. *ниша̀н* 'знак, орден' (пер.-тур. nişan).

Нишкѐтов *ф*—видоизменено от Мишкетов.

Ни̇шко *м* — умалит. от Нишо. **Ни̇шков** *ф.* Мирково (Пирдопско), Сливен. **Ни̇шковци** род в Ботевград (цинцари от Епир).

Нишлѝев *ф* — от диал. *нишлѝя* 'от град Ниш'. Пловдив.

Ни̇шо *м* — успоредна форма на Ничо, Ницо, Нико с друго окончание. **Ни̇шев** *ф.* Видин, Етрополе.

Нищѐров *ф* — писмена разновидност на Нещеров. Батак.

Ни̇я *ж* — съкрат. от Антония, Стефания, Теофания, Урания или друго подобно име. Прилеп (старо), София, р. 1961.

Нова̀к *м* — пожелателно име: да поднови рода. Търново, 1845, Трявна, Варна, Желязково (Грудовско), 1904. **Нова̀ков** *ф.* Калофер, 1853, Панагюрище, Габрово, Горна Оряховица, Свищов, Варна, Ихтиман, Мошино (Пернишко), Кюстендил, Велинград, Вършец, Видин, 1876, Ботевград, Каблешково (Поморийско).

Нова̀ка *пр* — от *нова̀к* 'новозапочнал, неопитен'. Павликени. **Нова̀чки** *ф.* Крайненци (Станкедимитровско), Неделкова Гращица (Кюстендилско).

Нова̀нски *ф* — вм. *Новоански, от *новоа̀нчанин* 'жител на с. Нови хан, Елинпелинско'. Ихтиман, Ихтиманско.

Нова̀ч *м* — успоредна форма на Новак с друго окончание. **Нова̀чев** *ф.* Новоселец (Новозагорско), Камено (Бургаско), Победа (Толбухинско), Генерал Тошево.

Нова̀чански *ф* — от с. Новачене (Ботевградско). Скравена (Ботевградско).

Нова̀чко *м* — умалит. от Новач или от Новак. **Нова̀чков** *ф.* Новозагорско, Камено поле (Белослатинско).

Но̀ве *м* — съкрат. от Новак. **Но̀вѐв** *ф.* Радомирско, Орехово.

Нòвий и **Нòвия** *пр* — от *нов* 'новодошъл, новопостъпил и под.' Севлиево, 1900, Чирпан, Липница (Ботевградско).

Новѝк *м* — разновидност на Новак. **Новѝков** *ф*. Габрово (гроб).

Новѝчко *м* — умалит. от Новик. **Новѝчков** *ф*. Пловдив.

Нòвка *ж* — женска форма от Новко. Бегуновци (Брезнишко), р. 1935.

Нòвкиришки *ф* — от *нòви кирѝши* (греди на къща). Враца.

Нòвко *м* — разновидност на Новак. Врачанско, Долна Секирна (Брезнишко), Долна Мелна (Трънско), Благоевград. **Нòвков** *ф*. Бучино, Берковица, Михайловград, Кюстендил, Омуртагско.

***Нòво** *м* — съкрат. от Новак. **Нòвов** *ф*. Пловдив.

Новодрàнов *ф* — може би вм. *Недодранов. Стара Загора.

Новомѝр *м* — рус. Новомир, образувано по модела Владимир, Любомир. Род. към 1940.

Новопàзарски *ф* — от град Нови пазар. Шумен.

Новопокръ̀стен *пр* — прадядото бил приел израилтянство, а правнукът отново станал християнин; срв. Покръстенов. Станке Димитров, 1838.

Новосèлец *ф* — от Ново село (Щипско), преселен във Велес, после в Кюстендил. Кюстендил, 1900.

Новосèлов *ф* — от някое Ново село (такива има около 20) или от с. Новосел (Пловдивско). Габрово, 1927.

Новосèлски *ф* — в София — от Новоселци (Елин Пелин), в Берковица и Лехчево — от Ново село, Михайловградско; във Видин — от Ново село, Видинско.

Новоусенлиев *ф* — от някое село Ново Осеново.

Нòвтеков *ф*. Чавдар (Пирдопско).

Ногàлчев *ф* — от диал. **ногàлче* '?' Варна.

Нòдев *ф* — а) от гр. νωδός 'беззъб'; б) от рум. nod 'възел' (?)

Ноджѐлов *ф* — разновидност на Ножделов. Баня (Панагюрско).

Нòдин *ф* — може би от общ произход с Нодев. Миланово (Своге̇нско).

Ноèл *м* — фр. Noël 'Коледа, Рождество'. Варна, р. 1956 (бабата французойка).

Ножàров *ф* — от *ножàр* 'който прави и продава ножове'. Етрополе, Гоце Делчев, 1905.

Нождèлов *ф*. Пловдив.

Ножичков *ф*. Пловдив.

Нòжков и **Нòжчев** *ф* — писмена разновидност на Ношков, Ношчев. Бургас, Стара Загора.

Нозѝков *ф* — от Назиков с преход на *а* в *о*. Пазарджик.

Ной *м* — библейско име, евр. „утеха". Старо, рядко. **Нòев** *ф*. Сливен, Габрово, Варна, Омуртаг, Бистрица (Софийско).

Нòйка *ж* — женска форма от Нойко. Вайганд, Синод. именник.

Нòйко *м* — умалит. от Ной или от Нойо. Ямбол. **Нòйков** *ф*. Ямбол, Сливен, Дряново.

Нòйо *м* — разширено от Ной. Елена, 1844, Сливен, 1843, Сопот, Стара Загора, Шумен, Бяла, Стражица (Горнооряховско). **Нòев** *ф*. Калофер, Тутракан, Сопот, Сомовит.

Нòйчо *м* — умалит. от Ной или от Нойо. Панагюрище, 1860, Сливен. **Нòйчев** *ф*. Панагюрище.

Нòко *м* — от Новко или от Нойко с изпадане на *в*, *й*. **Нòков** *ф*. Котел, 1867, Славотин (Михайловградско).

Нòкьо *м* — от Нойко с премет на йотацията. **Нòкьовци** род в Дружево (Свогенско).

Нòкя *ж* — от Нойка с премет на йотацията. Брезник.

Нòлаов *ф* — може би далечно видоизменение от Николаев, Прилеп, 1844.

Нòлко *м* — съкрат. от Манолко. **Нòлков** *ф*. Мадан (Михайловградско).

Нòлчо *м* — съкрат. от Манолчо. **Нòлчев** *ф*. Бургас, 1908.

Нòльо *м* — видоизменено от Манол. **Нòлев** *ф*. Пещера, Брацигово, Пловдив, Мрамор (Софийско).

Номоконов *ф* — може би съкрат. от *номокандн* 'книга с черковни правила' (гр. νομοκανών).

Нòна *ж* — а) женска форма срещу Ноно, Ноньо; б) рум. Nona. Пирдоп, рядко на разни места из страната. **Нòнински** *ф*. Трудовец (Ботевградско), Борован (Белослатинско).

Нòнка *ж* — умалит. от Нона. Софийско, Ловеч (гроб).

Нòнко *м* — умалит. от Ноно, Ноньо. Пирдоп, Карлово. **Нòнков** *ф*.

Нòно *м* — а) от Никола, Николай с детско повтаряне на съгласната; б) произволно видоизменение от Иван или от Йоно; в) рум. Nonu от гр. Νόννος. **Нòнов** *ф*. Пазарджик, 1893. Трудовец (Ботевградско). **Нòновски** *ф*. Трудовец, Скравена (Ботевградско).

Нòнчо *м* — умалит. от Ноно, Ноньо. Стрелча (Панагюрско). **Нòнчев** *ф*. Вълкова Слатина(Ломско),1870,Кошарник(Михайловградско), Врачанско, Татарево (Първомайско).

Нòньо *м* — успоредна форма на Ноно с меко окончание. Кукорево (Ямболско), Горна Оряховица. **Нòнев** *ф*. Сливен, 1883, Стара Загора.

Нòра *ж* — съкрат. от Елеонора. Сравнително ново и рядко.

Нòри *м* — съкрат. от Никанор. Изгрев (Плевенско), р. 1937. **Нòрев** *ф*.

Нòрка *ж* — умалит. от Нора. Петрич, 1954.

***Нòрчо** *м* — умалит. от Нори. **Нòрчев** *ф.* Панагюрище.

Носàчев *ф* — от *носàч*, навярно превод на Хамалски. Варна.

Нòсков *ф* — видоизменено от Москов (?) Горни Цибър (Ломско).

Нòта *ж* — женска форма срещу Ноте, Ното. Брезнишко, Трънско.

Нотè *м* — югозападна форма на Ното. Кондофрей (Радомирско). **Нотèв** *ф.* Доброславци (Софийско), Големи Върбовник (Станкедимитровско).

Нòтка *ж* — умалит. от Нота. Ямбол.

Нòтко *м* — умалит. от Ното. **Нòтков** *ф.* Кътина (Софийско).

Нòто *м* — видоизменено от Панайот. **Нòтов** *ф.* София, 1893, Пловдив, **Нòтовски** *ф.* Бесарабия. **Нòтович** *ф.* Търново, 1862.

Нотуров *ф.*

Нòтьо *м* — успоредна форма на Ното с меко окончание. Бургас. **Нòтев** *ф.* Бургас, Каменец (Ямболско).

Нòфер *м* — съкрат. от гр. Νηφόφρων (?) Пловдив.

Нòхчо *м* — от Ношчо с преход на *шч* в *хч*. **Нòхчев** *ф.* Карнобат.

Нòча *ж* — женска форма срещу Ночо. Шумен.

Нòче *м* — разновидност на Ночо. Елин Пелин, Мусачево (Елинпелинско). **Нòчев** *ф.* Елин Пелин, Мусачево.

Нòчка *ж* — умалит. от Ноча или съкрат. направо от Панайотка. Шумен, Търново, р. 1885.

Нòчко *м* — умалит. от Ночо. Шумен. **Нòчков** *ф.*

Нòчо *м* — видоизменено от Панайот, Нойчо, Нончо или друго подобно име. Лопян (Ботевградско), Стефаново (Ловешко), Шумен. **Нòчев** *ф.* Стефаново, Златарица (Еленско), Нова Загора, Лесичево (Пазарджишко), Станке Димитров, Берковица. **Нòчов** *ф.* Лопян, Пирдоп. **Нòчевски** *ф.*

Нòшко *м* — разновидност на Ночко. **Нòшков** *ф.* Бургас, 1893, Ямбол.

Нòшчо *м* — успоредна форма на Ношко с друго окончание. **Нòшчев** *ф.* Стара Загора.

***Нòщьо** *м* — разновидност на Ношчо или на Нотьо (?) **Нòщев** *ф.*

Ноястов *ф.* Търговище, 1882.

Нрàвков *ф* — навярно вм. Мравков.

Нỳков *ф* — вм. *Внуков. Голямо Чочовени (Сливенско), Сомовит.

Нỳлата *пр* — от *нỳла* (често употребявал тая дума, когато била още малко позната). Ботевград.

Нỳмеров *ф* — от *нỳмер*; вж. Нулата. Карлово.

Нỳна *ж* — женска форма срещу Нуно. Бр. Миладинови.

Нỳне *м* — югозападна форма на Нуньо, Нуно. **Нỳнев** *ф.* Свогенско, Драговищица (Софийско).

Нỳнка[1] *ж* — женска форма срещу Нунко. Крушово (Карнобатско).

Нỳнка[2] *м* — западна форма на Нунко. Банско. **Нỳнков** *ф.*

Нỳнко *м* — умалит. от Нуньо, Нуно. Чирпан. **Нỳнков** *ф.* Чирпан, 1910.

Нỳно *м* — от диал. *нỳно* 'кръстник, кум' (от гр. νονός) — пожелателно име: да порасне, да стане кръстник и кум. Габровско. **Нỳнов** *ф.* Гостилица (Габровско), Айтос, Видин.

Нỳнта *ж* — от Нуна с вмъкнато *т*. Бр. Миладинови.

Нỳнчо *м* — умалит. от Нуно, Нуньо. Софийско, Чирпан. **Нỳнчев** *ф.*

Нỳньо *м* — успоредна форма на Нуно с меко окончание. ИзБ. **Нỳнев** *ф.* Стара Загора, Търговище, Бяла.

Нупèтов *ф* — разновидност на Напетов (неударено $а \to о \to у$). Станке Димитров.

Нỳра и **Нỳрка** *ж* — женска форма срещу Нурьо. Синод. именник.

Нурджѝев *ф* — може би вм. Нараджиев. Пловдив.

Нурушка *ж* — от Нур(а)+*ушка*. Синод. именник.

***Нỳрьо** *м* — от диал. *нур* 'светлина, сияние, озарение(което пада от небето)'(ар.-тур. nur). **Нỳрев** *ф.*Пазарджик, Павликени, Русе.

Нурѝн *м* — от Нурь(о) + *ан*. **Нурѝнов** *ф.*

Нỳсев *ф* — от гр. νοῦς 'ум, разум'. Варна.

Нусторов *ф* — видоизменено от Несторов. Банско, Разлог.

Нỳта *ж* — разновидност на Нунта, Нунка. Брезнишко.

Нỳхов *ф* — вм. *Евнухов, от *евнỳх* 'скопен мъж' (гр. εὐνοῦχος). Разград.

Нỳца *ж* — от Нуна с друго окончание, както Мина и Мица, Нена и Неца. Литаково, Правец (Ботевградско), Войново (Дуловско).

Нỳц(о) *м* — рум. Nuț, съкрат. от друго име. **Нỳцов** *ф.* Силистра, 1917, Русе, Варна.

Нỳцул *м* — от Нуц(о) + *ул*. **Нỳцулов** *ф.* Русе.

Нỳчев *ф* — разновидност на Нуков. Пловдив, Сливен.

Нỳша *ж* — съкрат. от Ануша. Лехчево (Михайловградско), 1961.

Нỳшка[1] *ж* — съкрат. от Анушка, Теменужка или друго подобно име. Рядко.

Нỳшка[2] *ф.* (Иван Нушка, Станке Димитров, 1879).

Нỳшко *м* — умалит. от Нушо. **Нỳшков** *ф.*

Нỳшо *м* — съкрат. от Мануш, Януш или друго подобно име. **Нỳшев** *ф.* Елешница (Разложко), Пловдив.

Нущàков *ф* — от прякор *Нущàка* — който често повтаря рум. nu știu 'не знам'.

Нӯщев *ф* — от същия произход с Нущаков. Добромирка (Севлиевско).

Ньо̀ко *м.* — видоизменено от Панайот. Бачково, Родопите.

Ньо̀на *ж* — кръстоска от Нона и Йона. Избегли (Асеновградско), Чирпан.

Ньо̀нка *ж* — умалит. от Ньона. Пещера.

Ньоньоков *ф*. Гомотарци (Видинско).

Ньо̀ров *ф*. Владимирово (Михайловградско).

Ньо̀то *м* — разновидност на Ньоко. **Ньо̀тев** *ф*. Стара Загора, Сливен.

Ню̀сев *ф* — разновидност на Нусев. Варна.

Нюша *ж* — съкрат. от Анюша. Единичен случай.

Ня̀га *ж* — от Нега със старинно якане. Бр. Миладинови, Орехово, р. 1894, 1906, Попина (Силистренско).

Ня̀гал *м* — от Нягол с преход на неудареното *о* в *а*. **Ня̀галов** *ф*. Типично за Казанлък.

Ня̀го *м* — якавска форма на Него. Сомовит, р. 1901.

Ня̀гол *м* — якавска форма на Негол. Калофер, 1845, Клисура (Карловско), Стрелча (Панагюрско), Копривщица, Търново, 1845, Ловеч, Ловешко, Карнобат, Варненско, Дулово. **Ня̀голов** *ф*. Калофер, Котел, Сливенско, Айтоско, Карнобатско, Хасково, Свищов, Арчар (Видинско 1870, Крушовене (Ореховско).

Ня̀гул *м* — писмена разновидност на Нягол. Копривщица, Пловдив. Толбухин. **Ня̀гулов** *ф*. Копривщица, Сливенско, Търговище, Толбухин.

Ня̀гула *ж* — женска форма от Нягул. Етрополски манастир, 1648.

***Някӣш** *м* — разновидност на Някшо. **Някӣшев** *ф*. Русе.

Ня̀кша *ж* — рум. Neacşa от бълг. Няга. Балчишко.

Ня̀кшо *м* — рум. Neacşu от бълг. Няго. Попина (Силистренско). **Ня̀кшев** *ф*. Волканец (Бесарабия), Болградׅ, Варна, 1893, Сомовит, Кула.

Ня̀кшол *м* — от Някш(о) + *ол*. **Ня̀кшолов** *ф*. Плевен.

Ня̀мцов *ф* — от Немцов с диалектно якане. Силистра, 1908.

Ня̀цо *м* — а) от Няго с друго окончание; б) от Нецо с якане под румънско влияние. Черквица (Никополско), р. 1882, 1914. **Ня̀цов** *ф*. Черквица, Сомовит.

О

Обаймаков *ф* — навярно във връзка с *обайвам* или с диал. *обайник* 'муска, амулет'. Орехово.

Обан *м* — видоизменено от Убан, Хубан. **Обанов** *ф*. Севлиево, 1900.

Оббов *ф* — разновидност на Обов.

Обедин *ф* — вм. **Обидимски*; вж. Обидимкин. Кюстендил, 1879.

Обесников *ф* — от *обесник* в конкретно или преносно значение. Ловеч, 1878, Стара Загора.

***Обецан** *м* — от диал. **обецан* 'мъж с обеца на ухото' (обеца слагат на момче, родено след поморче — за здраве и дълъг живот); срв. Дупко. **Обецанов** *ф*. Банско.

Обидиев *ф* — съкрат. от *Обидимлиев, от с. Обидим. Благоевград.

Обидимкин *ф* — от *обидимка* 'жена от с. Обидим, Гоцеделчевско'. Разложко.

Обичка *ж* — а) пожелателно име: да е обична; б) еднакво по значение с Обецан. Цацуровци, р. 1912, Озърновци, р. 1927 (Брезнишко).

Облака *пр* — от *облак* (мрачен като облак и бързо се носи от място на място). Луковит. **Облаков** *ф*. Бела Слатина, Пловдив, Сливен, Ямбол, Дивдядово (Шуменско). **Облачки** и **Облашки** *ф*.

Обляков *ф* — навярно вм. Облаков. Казичене (Софийско) — външно лице.

Обов *ф* — според семеен спомен: бил абаджия и имал работа с арнаути, които вместо абаджията казвали *обата*. Плевен.

Оборинов *ф*. Варна.

Обрад *м* — старинно име „да обрадва, да радва близките си". Етрополски манастир, 1648, Сливница, 1944. **Обрадов** *ф*.

Образцов *ф* — от Образцов чифлик край Русе (дълго време работил там). Русе, 1936.

Обрания *ж* — вм. *Обрения, женска форма от Обрен. Трънско.

Обрезанов *ф* — от диал. **обрезан* 'обрязан, потурчен българин'. Пловдив.

Обрейка *ж* — женска форма срещу Обрейко. Никополско.

Обрейко *м* — от Обретко (Обретько) с преход на *т'* в *й*. Сопот. **Обрейков** *ф*. Сопот, Карлово, Пловдив, Гол. Конаре (Пловдивско), Стара Загора, Бургас, Търговище.

Обрен *м* — съкрат. от Обретен. Търговишко, 17 век, Стара Загора. **Обренов** *ф*. Лесковац (Моравско). **Обренович** *ф*. Русе, 1867.

Обренко *м* — умалит. от Обрен. Търговишко, 17 век. **Обренков** *ф*. Търговище.

Обретен *м* — от старинно *обретен* 'намерен' — еднакво по значение и повод за възникване с Найден. Етрополски манастир, 1648, Лом, 1870, Русенско, Шумен, Чепинци (Софийско). **Обретенов** *ф*. Шумен, 1843, Русе, Провадия, Чепинци (Софийско), Краево (Ботевградско). **Обретеновци** род в Рашково (Ботевградско).

Обретена *ж* — женска форма срещу Обретен. Бухово (Софийско), 1648.

Обретения *ж* — женска форма от Обретен. Кострошовци (Трънско).

Обретенчо *м* — умалит. от Обретен. **Обретенчев** *ф*. Габрово.

Обретин *м* — разновидност на Обретен. **Обретинов** *ф*. Стубел (Михайловградско).

Обретина *ж* — разновидност на Обретена. Ник. Милев.

Обретко *м* — вж. Обрятко. Шумен, 1861.

Обрецов *ф*. Ракитница (Видинско).

Обрешко *м* — видоизменено от Обретко. Дряново, Павликени, Русе, Толбухин, Софийско. **Обрешков** *ф*. Русе, Разград, Варна, Бабадаг, Горна Оряховица, Ловеч.

Обрядко *м* — писмена разновидност на Обрятко. Шумен. **Обрядков** *ф*. Шумен.

Обрятко *м* — съкрат. от Обретен с вторично или старинно якане. Шумен, Търговище. **Обрятков** *ф*.

Обухов *ф* — руско име (бащата русин). Ямбол.

Обущаров *ф* — от *обущар* (може би и превод на Кундураджиев). Сопот, Асеновград, Търново, Варна, Казанлък.

Обшийков *ф*. Лясковец.

Общински *ф* — от *община* по някакъв повод, напр. в Асеновград било подхвърлено дете и отгледано за сметка на градската община. Асеновград, Пловдив.

Овагим *м* — арменско име. Ловеч. **Овагимов** *ф*. Плевен.

Овагин *ф* — разновидност на Овагимов. Севлиево.

Овалòв *ф* — от тур. ovalı 'полски, поляпски' (от полско село се заселил в планинско и му казвали Овалийчето); срв. Увалиев. Кубадин (Грудовско), Ямбол.

Овàн *м* — от Йован с изпадане на *й*. Извор, 1755, Копривщица. **Овàнов** *ф*.

Овàна *ж* — от Йована с изпадане на *й*. Старо.

Òвдов *ф* — може би от необичайната в говора дума *òвде* 'тук'; срв. Котрев, Каваримов, Кугийски. Видин.

Оведèнски *ф* — от диал. *Оведѐне* 'празник Въведение, Въведене' (рум. ovidenie). Орехово.

Овèнов *ф* — от прякор *Овѐна*. Шумен, 1893, Силистра, 1897, Варна.

Овереклиев *ф* — може би от някое село с подобно име. Търново.

Овèсов *ф* — от *овѐс* по някакъв повод. Лозен (Пазарджишко).

Овиòрски *ф*.

Овнàнски *ф* — може би от прякор с изпуснато начално *г*.

Овнàров и **Овнàрски** *ф* — от *овнàр* 'търговец или пастир на овни'. Горна Василица Лещехан (Ихтиманско), Бистрица, Железница (Софийско), Селище (Благоевградско), Благоевград.

Овощàров *ф* — от *овощар*.

Овроков *ф* — може би грешка или нарочно видоизменено от *обрòк* 'служба на светец'.

Òвча *ж* — видоизменено от Опча. Трънско.

Овчàров *ф* — от *овчàр* или превод на Чобанов. Рядко, на разни места из страната.

Овчàрченски *ф* — от с. Овчарци (Новозагорско или Станкедимитровско).

Òвчев *ф* — може би видоизменено от Отчев. Кавадарци, 1917.

Овчелàрец *ф* — от с. Овчеларе (Свети Климент, Карловско). Калофер, 1914. **Овчелàров** *ф*. Калофер, Карлово.

Овчепòлски *ф* — от с. Овчеполци (Пазарджишко).

Овчинѝков *ф* — от диал. *овченѝк* 'ядиво от гъсто овче мляко'. Търново.

Огнемѝр *м* — от Огньо + *мир*. Ново, рядко.

Òгнен *м* — от *òгнен* или от Огн(ьо)+*ен*. Дебърско, София, 1908. **Òгненов** *ф*. Никопол, 1897, Бургас, 1893, Охрид, 1917. **Огнèно(в)ски** *ф*. Тресънче (Дебърско). **Òгненски** *ф*.

Òгненин *м* — от Огнен+*ин*. Прилеп, нар. песен.

Òгни *м* — разновидност на Огньо. Алфатар (Силистренско).

Òгнов *ф* — вм. Огнев или *Огньов. Варна.

Òгньо *м* — от *òгън* — защитно име: да не му вреди огън или мълния; срв. Вълко, Змейо, Сипко. Алфатар (Силистренско). **Òгнев** *ф*.

Огнян *м* — а) от Огнь(о)+*ан*; б) от диал. *огнян* 'огнен'; срв. в народни песни Огнян змей. Вердикал, Владая, Иваняне, Мрамор (Софийско), Мърчаево (Пернишко), Радомирско, Ракитово (Велинградско) и напоследък на разни места из страната. **Огнянов** *ф*. Котел, 1873, Кюстенджа, Никопол, Сомовит, Поповско. **Огнянски** *ф*. Падеш (Благоевградско).

Огняна *ж* — женска форма срещу Огнян. В миналото — рядко, напоследък на разни места из страната.

Огнянка *ж* — умалит. от Огняна. Петърч (Софийско), р. 1910.

Огòйски *ф* — от с. Огоя (Свогенско). Враца.

Огорèлков *ф* — екавска форма на Огорялков. Пазарджик.

Огорялков *ф* — от диал. **огорялко* 'обгорен от огън или комуто е изгорял имотът'. Панагюрище.

Огреяна *ж* — новосъздадено име, може би от Угра и Яна. Род. 1964.

Одаджѝйски *ф* — от диал. *одаджѝя* '1. готвач на дружина овчари; 2. който наглежда стаи в хан или другаде' (тур. odacı); срв. Собаджи. Литаково (Ботевградско).

Одвàров *ф* — от диал. *одвàра* 'отвара, извара'. Поликраище (Горнооряховско).

Одèленов *ф* — от *отделен* (отделил се от родителите и братята си.). Рашково (Ботевградско).

Одèт *ж* — фр. Odette. Единичен случай. Търново, р. 1900.

Оджàков *ф* — от диал. *оджàк* 'огнище' (тур. ocak) — може би много пушел като оджак. Лясковец (Възраждането), Русе, Охрид.

Òджов *ф* — вм. Ходжов. Троян, 1893. Чепинци (Софийско).

Одинов *ф*. Шумен.

Одисèй *м* — гр. Ὀδυσσεύς — име от античната митология. Рядко. Пловдив, р. 1927, Русе, 1936, Варна, София. **Одисèев** *ф*. Стара Загора, Пловдив.

Ододжѝйски *ф* — разновидност на Одаджийски. Ружинци (Белоградчишко).

Òдренка *ж* — вм. *Одринка (?) Кътина (Софийско), р. 1931.

Òдрински *ф* — от град Одрин. Плевен, 1927, Шумен, 1940, Йордан Йовково (Толбухинско), Лехчево (Михайловградско).

Ожилка *ж*. Само у Вайганд.

Озѝровски *ф* — от с. Озирово (Берковско). Враца.

Озярски *ф* — може би от някое село с подобно име. Симитли.

Òйко *м* — от Окьо с изместване на йотацията. Сливен (старо). **Òйков** *ф*. Сливен, Варна.

*Ойкьо *м* — от Окьо с удвояване на йотацията. Ойкьовото местност в Правец (Ботевградско).

Ойнаков *ф* — от тур. oynak 'игрив'. Виница (Варненско).

Ойрадин *м*. Само у Вайганд.

Ойчо *м* — успоредна форма на Ойко. **Ойчев** *ф*.

Окадъров *ф* — от ар.-тур. okadar 'толкова, дотолкова' — поради често и неправилно повтаряне на тая дума. Пловдив.

Окалов *ф* — вж. Укалски. Михайловград.

Океан *м* — а) рум. Ocean; б) според обяснения от Врачанско: бащата бил на печалба в Америка и като се връщал, направил му най-силно впечатление Атлантически океан; срв. Американ, Африкан. Видин, р. 1907, Враца, р. към 1895, Берковица, р. 1910, Михайловград, р. 1918, 1927, Рогозен (Белослатинско). **Океанов** *ф*.

Окерошев *ф* — от рум. ochi 'око' или ochire 'поглед'; срв. Очко, Око. Свищов.

Оклев *ф* — от прякор *Окле, Окльо* 'човек с големи очи'. Прилеп.

Око *м* — от *око* — заклинателно име: да го пазят като окото си. **Оков** *ф*. Врачанско, Цървище (Станкедимитровско), Лясковец. **Оковски** *ф*. Кула, 1893, Бойница (Кулско).

Окол *м* — от Ок(о)+*ол*. Етрополски манастир, 1648.

Околийски *ф* — видоизменено от Околски. Станке Димитров, 1908.

Околли *ф* — стара форма на Околски. Самоков, 1852.

Околски *ф* — от с. Горни или Долни Окол (Самоковско). Самоков.

Окселинов *ф*.

Оксанович *ф* — от *Оксан, видоизменено от Аксенти.

Оксентов *ф* — от *Оксент(и), видоизменено от Аксенти. Силистра.

Оксилов *ф*. Михайловград.

Октав *м* — фр. Octave. Единичен случай, Михайловград, 1957.

Октавия *ж* — лат. Octavia. Единичен случай, 1950.

Октомврийски *ф* — навярно псевдоним във връзка с Октомврийската революция. Шумен, София.

Окьо *м* — успоредна форма на Око, Очко. **Окев** *ф*.

Олвановски *ф* — вм. Алвановски. Търговище, 1882.

Олга *ж* — рус. Ольга, име на киевска княгиня, канонизирана като светица. От Възраждането насам, на разни места из страната.

Оле *м* — от Йоле с изпадане на *й*; срв. Ован, Ордан. **Олев** *ф*. Благоевград.

Олег *м* — рус. Олег, име от скандинавски произход, у нас разпространено напоследък по литературен път.

Олейников *ф* — разновидност на Олеников (?)

Олек *м* — вм. Олег. Деца на разни места напоследък.

Олеко *м* — от Алеко с преход на *а* в *о*. **Олеков** *ф*. Габрово, 1903, Търново.

Олеников *ф* — видоизменено от Аленаков (?) Пловдив.

Оливер *м* — италианско име от лат. olivifer 'маслинодаен'. Дебърско.

Оливера *ж* — женска форма срещу Оливер. Скопие, 1942.

Оливка *ж* — съкрат. от Оливера. Михайловград, р. 1938.

Олимбия *ж* — от Олимпия с новогръцко озвучаване на *мп* в *мб*. Пловдив, р. 1877, Каварна.

Олимпи и **Олимпий** *м* — гр. 'Ολύμπιος, по името на планината Олимп. Старо.

Олимпиада и **Олимпияда** *ж*—гр. 'Ολυμπιάς, -άδος. Видин, р. 1861, Силистра, 1893, Шумен, р. 1885, Поморие, 1893, Кюстендил, р. 1889, Сушица (Горнооряховско), 1956.

Олимпия *ж* — женска форма срещу Олимпи. Пловдив, р. 1895, Свищов, р. 1955, Долни Богров (Софийско), р. 1938.

Оловянов и **Оловански** *ф* — може би от рум. Olivian. Белотинци (Михайловградско).

Оловенков *ф*. Панагюрище.

Олтинка *ж* — от рум. olteancă 'жителка на Олтения'. Русе.

Олче *м* — умалит. от Оле. Македония. **Олчев** *ф*.

Олшевски *ф*.

*Олюд *м* — пожелателно име: да олюди, да насели, да даде поколение.

Олютко *м* — вм. *Олюдко, умалит. от Олюд.

Олюшко *м* — разновидност на Олютко. **Олюшков** *ф*. Пловдив.

Оля *ж* — рус. Оля, умалит. от Олга. Берковица, р. 1960, Лехчево (Михайловградско), р. 1960.

Олянов *ф* — според местни сведения: скарал се с баща си в Лясковец, отрекъл се от родовото си име Бъчваров и съчинил ново по името на жена си Олга. Варна, 1940.

Омайников *ф* — от *омайник* 'омаен човек, който омайва, магьосва'. Сливен, 1900, 1962.

Омайски *ф* — от *омая* 'магьосване, магия'. Ярлово (Самоковско).

Омарбалиев *ф* — от диал. *омарбалия* 'жител на с. Долни Омарбас (Домлян, Карловско)'.

Омарски *ф* — може би от турско л. и. Омар. Типченица (Врачанско).

Омарчевски *ф* — от с. Омарчево (Новозагорско). Нова Загора.

Омерски *ф* — може би от турско л. и. Омер; срв. Омарски. Кюстендил.

Омортàг и **Омуртàг** *м* — име на старобългарски владетел. Ново, рядко.

Омỳрски *ф* — разновидност на Умуров. Пловдив.

Онбàшев *ф* — от тур. onbaşı 'десетник, началник на десет души'.

Онбашѝята *пр* — от остар. *òнбашѝя*; вж. Онбашев. Драгоданово (Поморийско).

Онбèшев *ф* — от тур. on beş 'петнайсет' (може би били петнайсет деца на родителите си). Дибич (Шуменско).

Онгирски *ф.*

Òндев *ф* — от диал. *òнде* 'там'; срв. Овдов. Ихтиман.

Ондèров *ф* — видоизменено от рум. untar 'маслар' (?) Козлодуй.

Оникилѝев *ф* — от тур. on ikili 'от 12 части; един от дванайсетте'; срв. Онбешев. Варна.

Òнко *м* — от Йонко с изпадане на *й*. **Òнков** *ф.*

Òно *м* — от Йоно с изпадане на *й*. **Òнов** *ф.* Калояново, Ръжево Конаре (Пловдивско). **Òновски** *ф.* Ръжево Конаре, Пловдив.

Онỳфри и **Онỳфрий** *м* — гр. 'Ονούφριος 'ханач на магарета' — име на календарски светия. Рядко, старо. **Онỳфриев** *ф*

Онỳфро *м* — видоизменено от Онуфри. Шумен, 1940.

Òнцов *ф* — от рум. Onţ, видоизменено от Йоан. Хайредин (Ореховско).

Òнчо *м* — от Йончо с изпадане на *й*. Типично за Грудовско (Бистрица, Драчево, Проход, Факия), модернизират го на Огнян. **Òнчев** *ф.* Грудовско.

Опакалѝев *ф* — от диал. *опакалѝя* 'жител на с. Опака, Поповско'. Русе.

Опàнов и **Опàнски** *ф* — от с. Опан (Старозагорско). Казанлък, Стара Загора, Ловеч, Каблешково (Поморийско).

Опàшков *ф* — от *опàшка* по някакъв повод. Разлог.

Опашнèв *ф* — от диал. **опашнѝ* '?' Радомирско.

Опѝнчин *ф* — от *опѝнци* 'цървули'.

***Оплèнко** *м* — от диал. *оплèн* 'стол на волска кола' — защитно име по малоценен и вечен домашен предмет; срв. Стрехчо, Прàго, Брусо. **Оплèнков** *ф.* Сливница, Ракита (Сливнишко).

***Опин** *м* — от Оп(ьо)+*ин*. **Опинов** *ф.* Пловдив.

Оплèтненски *ф* — от с. Оплетня (Своґенско). Згориград (Врачанско), Враца.

Òпов *ф.* Сеславци (Софийско), 1888.

Òпорът (**Òпурът**) *пр* — от диал. *òпор* 'подкрепа, опора'. Котел. **Òпоров** *ф.* Котел, Русе.

Òпра *ж* — от рум. Oprea, женска форма срещу Опро. Ореховско, Сомовит, Никополско. **Òприн** *ф.* Видин.

Оправкин *ф.*

***Опрàл** *м* — от Опр(о)+*ал*; срв. рум. Oprel. **Опрàлев** *ф.*

Опрàн *м* — от Опр(о)+*ан*; срв. рум. Opran. **Опрàнов** *ф.* Петрич.

Опрèньо *м* — видоизменено от Опро, Опрьо. Вайганд, Синод. именник.

Опрèтен *м* — кръстоска от Опро и Обретен. Вайганд, Синод. именник.

Òпри *м* — разновидност на Опрьо. Русе. **Òпрев** *ф.* Сомовит, Тутракан.

Òприèтка *ж* — умалит. от Оприя. Плевен, 1917.

Опрѝка[1] *ж* — рум. Oprică, умалит. от Опра. Видинско.

Опрѝка[2] *м* — мъжка форма от Оприка[1]. **Опрѝков** *ф.* Видин.

Опрѝна *ж* — рум. Oprină, разширено от Опра. Видин.

Опрѝца[1] *ж* — рум. Opriţa, от Опр(а)+*ица*. Ломско, Габрово.

Опрѝца[2] *м* — мъжка форма от Оприца[1]. **Опрѝцов** и **Опрѝцев** *ф.* Козлодуй.

Опрѝша *ж* — рум. Oprişe, разширено от Опра. Свищов.

Опрѝя *ж* — разновидност на Оприца[1].

Òпро *м* — рум. Opru, от a opri 'спирам' — заклинателно име, еднакво по значение и повод за кръщаване с Доста, Запрян, Стамат. Видинско, Орехово. **Òпров** *ф.* Орехово, Ореховско, Подем (Плевенско).

Òпрьо *м* — успоредна форма на Опро с меко окончание. **Òпрев** *ф.*

Òптев *ф.*

Òптеров и **Òптиров** *ф.* Калофер.

Òпча *ж* — съкрат. от Калиопа.

Опълчèнов и **Опълчèнски** *ф* — от *опълчèнец*. Варна, Толбухин, Стара Загора, Ловеч, Горан (Ловешко), Костенец.

Òпьо *м* — може би от гр.к. ὄψ, ὀπός 'глас, песен, дума, око, изглед'. Стара Загора, 1893. **Òпев** *ф.* Калофер.

Ораклиев *ф* — може би видоизменено от Оракчиев.

Орàков *ф* — от тур. orak 'сърп, жътва' или съкрат. от Оракчиев.

Оракчѝев *ф* — от диал. *оракчѝя* 'жътвар' (тур. orakçı). Пловдив.

Орàнов и **Орàнски** *ф* — а) от тур. oran 'мярка, отношение, маниер'; б) от с. Ораново (Благоевградско). Варна.

Орàховац *ф* — черногорско име, от сръб. *òрах* 'орех'.

Орàчев *ф* — от *орàч*, може би превод на Чифчиев. Стара Загора, 1877, 1950, Казанлък, Ямбол, Елховско.

Орашѝк *пр* — от тур. uğraşık 'трудолюбив, работлив'. Еленчанин в Цариград, 1844. **Орашѝков** *ф.* Копривщица.

Орбèцов *ф* — от диал. **орбèц* 'слепец'; вж. Орбов.

Òрбов *ф* — от рум. orb 'сляп'. Видин.

Оргаза̀нов и **Оргоза̀нов** *ф* — от диал. **оргаза̀н* 'трудолюбив, работлив човек' (от гр. ἐργάζομαι). Пловдив.

Органджѝев *ф* — вм. Йорганджиев. Велес.

О̀рда *ж* — от Йорда с изпаднало *й*. Бр. Миладинови.

Орда̀кия *м* — от Йордаки с изпаднало *й*. Вършец, р. 1898.

О̀рдан *м* — от Йордан с изпаднало *й*. Трън, 1960.

О̀рдѐ *м* — разновидност на Ордо. Радомирско. **О̀рдѐв** *ф*. Радомирско, Свети Никола (Македония), 1917.

О̀рдена *ж* — вм. Йордана. Прилеп, нар. песен.

О̀рдо *м* — от Йордо с изпадане на *й*. Радомир.

Оренѝка *ж* — видоизменено от Орханийка. Маслово (Софийско), р. 1910.

Орео̀ли *ф* — от итал. aureola 'ореол на светец'. Пловдив.

Орѐсти *м* — гр. Ὀρέστης — име от античната митология. Каварна, р. 1905.

О̀рѐхов *ф* — може би от прякор *О̀рѐха*. Твърдица (Сливенско), Сливен.

Ореша̀на *ж* — женска форма срещу Орешко. Замфирово (Берковско), р. 1929.

Ореша̀ра *пр* — от *ореша̀р* 'продавач или любител на орехи'. Гол. Пещене (Врачанско). **Ореша̀ров** *ф*. Абланица (Ловешко), Махалата (Плевенско).

Орешѐнски *ф* — от с. Орешене (Тетевенско). Кнежа.

Орѐшко *м* — от дърво и плод *орѐх*; срв. Крушо, Череша и др. Габрово, 1882, Горна Оряховица. **Орѐшков** *ф*. Казанлък, 1868, Орехово, Копривщица, Чирпан, Лом, Видин, Грудово.

Орѐя *ж* — гр. Ὀρείη. Пловдив, р. 1896, Асеновград.

Ориа̀нка *ж* — видоизменено и умалит. от Арияна.

Ориза̀ров и **Ориза̀рски** *ф* — от *ориза̀р* или видоизменено от Озировски. Берковица, 1903, Люта (Михайловградско).

Орѝзов *ф* — може би видоизменено от Ризов. Самоков (външно лице).

Орѝлов *ф* — вм. Урилов. Горово (Югославия), 1917.

О̀рка *ж* — умалит. от Орхания. Мрамор (Софийско). **О̀ркин** *ф*.

Орла̀ндо *м* — итал. Orlando. **Орла̀ндов** *ф*. Пловдив.

Орленскѝ *ф* — от местността Орля над селото. Врачеш (Ботевградско). **Орленцѝте** род във Врачеш.

Орлѐто *пр* — от *орлѐ*. Плевен, 1886.

Орликов *ф*. Карлово, 1904.

Орлѝн *м* — от *орѐл*+*ин*. В миналото съвсем рядко, напоследък тук-таме из страната. **Орлѝнов** *ф*.

Орлѝна *ж* — женска форма от Орлин. Горна Баня, р. 1949.

Орлѝнски *ф* — видоизменено от Фърлински. Алфатар (Силистренско).

Орло̀в и **Орло̀вски** *ф* — от прякор *Оргла* или от *орло̀в*, *орло̀вски* 'като на орел'. Айтос, Чирпан, 1897, Пещера, Курново, Лютаджик (Врачанско), Тетевен, 1893, Габрово.

Орманджѝев *ф* — от диал. **орманджѝя* '1. горски пазач; 2. лесовъд' (тур. ormancı). Лозенградско, Варна.

Орма̀нков *ф* — видоизменено от: а) Орманов; б) Армянов. Кюстендил (гроб).

Орма̀нов и **Орма̀нски** *ф* — от прякор *Орма̀на* 'човек, който работи в гората' (тур. orman), или съкрат. от *Делиорманов. Омуртаг, Смядово (Преславско), Карнобат, Кърнаре (Карловско), Кърджали, Боженица (Ботевградско).

Орма̀ня *пр* — диалектна форма на Ормана; вж. Орманов. Боженица (Ботевградско).

О̀ро *м* — от Йоро с изпадане на *й*. **О̀ров** *ф*. Ботунец (Софийско).

Оро̀вчанов *ф* — от някое село с подобно име. Велес.

Орозанджѝ *ф* — от диал. **орозанджѝ(я)* 'зидар, който маже с хоросан'. Кюстендил, 1879.

Орозина *ж*. Род към 1900.

Оро̀зов *ф* — вм. Хорозов. Казанлък, Враца. **Орозки** *ф*. Горни Богров (Софийско).

Оро̀н *м* — от Арон с преход на неудареното *а* в *о*. **Оро̀нов** *ф*. Бистрица (Софийско); напоследък някои променят Оронов на Аронов.

Оропа̀тски *ф* — може би от някое село с подобно име. Мурсалево (Станкедимитровско).

Ороша̀ков *ф* — навярно видоизменено от Орашъков. София, 1897.

О̀рсов *ф* — може би видоизменено от Арсов. Желява (Софийско).

Орта̀ков *ф* — от *орта̀к* 'съдружник' (тур. ortak). Пловдив.

Ортакчѝйски *ф* — от диал. **ортакчѝя* 'изполичар' (тур. ortakçı). Карлово.

Орта̀нза *ж* — фр. Hortense. Хърсово (Македония), Никопол, р. 1919.

О̀рто *м* — съкрат. от Ортодокси. **О̀ртов** *ф*. Русе, Ново село (Видинско).

Орто̀докс и **Орто̀до̀кси** *м* — от гр. ὀρθόδοξος 'православен', правоверен'. Варна, 1940. **Орто̀до̀ксиев** *ф*. Варна.

Ору̀кин *ф* — може би от диал. *у̀рдки* (*у̀руки*) 'болест или злина, причинена от урочасване'. София, 1893.

Орульов *ф* — от рум. aurul 'златото'. Деветли агач (Бесарабия), 1857.

Орфѐй *м* — гр. Ὀρφεύς — име от античната митология. Варна, р. към 1904, Благоевград, р. 1912, Пловдив, р. 1922, Кюстендил, р. 1925, Злогош (Кюстендилско), р. 1933, Красно село, р. 1964.

Орфѐя *ж* — женска форма от Орфей. София, р. 1922.

Орхàев *ф.* Свищов.

Орхàна *ж* — съкрат. от Орхания. Мрамор (Софийско), р. 1918.

Орхàнгелиев *ф* — от Орханкелиев с озвучаване на *нк* в *нг*. Айтос.

Орханѝев *ф* — навярно от град Орхание (Ботевград). Никопол, 1911.

Орханѝйка *ж* — умалит. от Орхания. Петърч (Софийско), р. 1908, 1911.

Орханѝя *ж* — от Урания с вмъкнато *х*. Шумен, Мрамор (Софийско).

Орхàнкелиев *ф* — от диал. *орхàнкьойлия* 'жител на с. Орхан кьой' (Орханово, Бургаско). Бистрец (Грудовско).

Орхидѐй *м* — мъжка форма от Орхидея. Може би единичен случай.

Орхидѐя *ж* — от екзотичното цвете *орхидѐя*. Ново, рядко.

Òрце *м* — разновидност на Орчо. **Òрцев** *ф.* Белица (Разложко).

Òрче *ж* — умалит. от Орхана. Мрамор (Софийско).

Òрчо *м* — умалит. от Оро, Орьо. Панагюрище, Пазарджишко. **Òрчов** и **Òрчев** *ф.* Панагюрище.

Оршевски *ф* — може би от град Оршова в Румъния.

Òрьо *м* — от Йорьо с изпадане на *й*; срв. Ордан вм. Йордан. **Òрев** *ф.* Бургас.

Орѝшко *м* — якавска форма на Орешко. **Орѝшков** *ф.* Панагюрище, Сопот, Троян.

Освалд *м* — нем. Oswald. Павел баня (Казанлъшко).

Осевичин *ф* — от Осевица, жената на Осе (Осман). Банско.

Осенов *ф* — може би съкрат. от Осенски.

Осеновѐца *пр* — от с. Осенов лак (Свогенско). Рашково (Ботевградско).

Òсенски *ф* — от с. Осен (Врачанско). Ловеч, Голец (Ловешко), Ботевград.

Осѝков *ф* — а) от тревата или дървото *осика*; срв. Остриков и Осинин; б) съкрат. от Осиковски. Плевен, 1900, Кнежа.

Осѝковски *ф* — от с. Осиковица (Ботевградско) или Осиково (Миланово, Свогенско). Ботевград, Етрополе, Кнежа, Враца.

Òсинец *ф* — от с. Осен (Търговишко). Шумен.

Осѝнин *ф* — родов прякор, от дървото *осѝна* 'трепетлика'. Долна Бела Речка (Берковско).

Òсински *ф* — разновидност на Осенски или на Осинец.

Òско *м* — от Йоско с изпадане на *й* или умалит. от *Осе (Осман). **Òсков** *ф.* Елешница (Велинградско).

Òслек *пр* — може би от *осел*+*ек*. Копривщица. **Òслеков** *ф.* Копривщица.

Османлѝев *ф* — от диал. *османлѝя* '1. турчин; 2. човек с широка душа' (тур. osmanlı). Шумен.

Осмàнов *ф* — от турско л. и. Осман. Враца, Търново, Кремиковци.

Осмàня *пр* — (приличал по нещо на известния в селото циганин Осман). Трудовец (Ботевградско).

Осоѝрски *ф* — от диал. **усоѝр* 'жител на махала Усое или на усойно място'. Тросково (Симитлийско).

Остѐнов *ф* — от *остѐн* — възникнало по някакъв повод. Пловдив.

Остòич *ф.*

Òстрев и **Òстров** *ф* — от *òстър* 'лют, зъл'. Трявна, Дряново, Златарица (Еленско), Стрелец (Горнооряховско), Търново, Сухиндол, Пловдив, Златица.

Острешев и **Остришев** *ф* — навярно близко по произход и значение с Острев. Казанлък, 1893, Стара Загора, 1940.

Острѝков *ф* — от прякор *Острѝката*, а той от диал. *острѝка* 'трева, с която човек може да си пореже ръцете'; според семеен спомен: скарал се на един пиян, а той почнал да мърмори: „Ти си лют като острика!" Враца.

Òстрòвски *ф* — от с. Остров (Ореховско). Бела Слатина, Кнежа, Габаре (Белослатинско), Габрово.

Остролѐвски *ф* — от някое село с подобно име. Панчарево.

Остромски *ф* — видоизменено от Островски. Търново.

Остроỳмов *ф* — от *остроỳмен*.

Остроỳхов *ф* — може би грешка вм. Остроумов. Пловдив.

Остхаймеров *ф.* Видин.

Осфалд *м* — вм. Освалд. Стара Загора, 1940.

Òсъмски *ф* — навярно псевдоним — от река Осъм; срв. Витски. Плевен, Карлово.

Òта *ж* — от Йота с изпадане на *й* или съкрат. от Панайота. Котел, 1873.

Оташлѝйски *ф* — вм. *Атешлийски (от пер.-тур. ateşli 'огнен, пламенен'). Ихтиман, Търново.

Отвàрков *ф* — разновидност на Одваров. Пловдив.

Отѝлия *ж* — нем. Ottilia, женска форма от Ото. Русе, 1937.

Откàзов *ф* — от *откàз* (отказал се от нещо, напр. от женитба, или получил отказ). Златарица (Еленско).

Òтко *м* — умалит. от Панайот. Петрич.

Òто[1] *м* — съкрат. от Панайот. Бела Слатина.

Òто[2] *м* — нем. Otto.

Отòн *м* — разширено от Ото[2]. Поморие, 1893, Аликочово (Пещерско). **Отòнов** *ф.* Пловдив, Асеновград.

Отрòвов *ф* — от прякор *Отрòвата*. Милковица (Никополско).

Отỳзбиров *ф* — от тур. otuz bir 'трийсет и едно — вид комарджийска игра на карти'. Котел, Каварна.

О̀тчев *ф* — от прякор Отчето 'попа'. Ресен (Търновско), Търново.

О̀фа *ж* — може би видоизменено от Калиопа. Рядко, старо.

Офѐин и **Офѐйн** *ф*. Стара Загора.

Офѐлия *ж* — по името на героиня от Шекспировата трагедия Хамлет. Кюстендил, р. към 1910, Благоевград, р. 1926, Челопечене (Софийско), р. 1927, Пловдив, р. 1928, Враца, р. 1957, Берковица, р. 1959.

О̀фѐлов *ф* — от гр. ὄφελος 'полза, печалба'. Пловдив.

Офицѐров *ф* — от *офицѐр*. Горна Оряховица, 1917, Търново, 1940.

Оханѐзов *ф* — арменско име. Враца.

О̀хлев *ф* — от Олев с вмъкнато *х*. Габрово, 1899.

О̀хов *ф*. **Сливен.**

О̀хриденски *ф* — вм. *Оходенски, от с. Оходен (Врачанско). Бела Слатина, 1900.

О̀хридски *ф* — от град Охрид.

Оцеда̀ров и **Оцеда̀рски** *ф* — от диал. *оцеда̀р* 'оцетар'. Звъничево (Пазарджишко), Правец (Ботевградско).

Оцета̀ров *ф* — от *оцета̀р* 'производител или продавач на оцет'. Брезово (Пловдивско).

Оцѐтов *ф* — от *оцѐт* или съкрат. от Оцетаров. Лом, 1893, Самоков.

О̀цкинов *ф*. Михалци (Търновско).

О̀цо *м* — от Йоцо с изпадане на *й*. **О̀цев** *ф*.

О̀чев *ф* — фонетична форма на Отчев. Ресен (Търновско), Габрово (гроб), Пловдив.

Очина̀лски *ф* — може би от необичайната в говора дума *учина̀йка* 'вуйна'. Пелитаково (Кюстендилско).

Очѝнски *ф*. Згориград (Врачанско), Враца.

О̀чко *м*—умалит. от Око, Окьо. Дебърско.

О̀чков *ф*. Стефановци (Габровско), Габрово, Търново, Русе, Шумен, Казанлък, Сливен.

Очу̀шки *ф* — от с. Очуша (Ихтиманско). Самоков.

Оша̀вков *ф* — от прякор *Оша̀вко* 'любител на ошав' или съкрат. от Ошавчиев.

Оша̀во *пр* — от *оша̀в*. (пер.-тур. hoşaf). Радомир, 1906. **Оша̀вов** *ф*. Сливен.

Ошавчѝев *ф* — от диал. **ошавчѝя* 'продавач на ошав, на сушени плодове' (от пер.-тур. hoşaf). Перник, Темелково (Пернишко).

Оша̀неца *пр* — от колиби Ошаните (Тревненско). Трявна (Възраждането). **Оша̀нов** *ф*. Трявна, 1882, Русе, 1917, Стара Загора

Оша̀нски *ф* — от с. Ошане (Белоградчишко). Белоградчик.

Оша̀хов *ф* — вм. *Ошафов с преход на *ф* в *х*; вж. Ошавков. Щръклево (Русенско).

Ошѝнов *ф*. Благоевград.

П

Па- (съкрат. от *папа* 'поп') — първа съставна част на фамилни имена като Палуков, Памихов, Паниколов.

Па̀вал *м* — вм. *Павъл срещу Павла, както Петър срещу Петра. Софийско. **Па̀влов** *ф.*

Па̀вел *м* — гр. Παῦλος от лат. Paulus 'малък' — име на християнски апостол. Из цялата страна. **Па̀вло̀в** и **Па̀вло̀вски** *ф.* **Па̀влович** *ф.*

Па̀велко *м* — умалит. от Павел. Пирдоп, нар. песен.

Па̀вко *м* — съкрат. от Павелко. **Па̀вков** *ф.* Вятово (Исперихско), Сенокос (Толбухинско), Сенник (Севлиевско), Плевен, Кула.

Па̀вла *ж* — женска форма от Павел. ЮЗБ, Свищовско (католички). **Па̀влин** *ф.* Маджаре (Самоковско).

Павла̀ки *м* — умалит. от Павел с гръцко *-аки.* Ловеч, 1857. **Павла̀кев** *ф.* Стара Загора.

Павла̀на *ж* — от Павл(а)+*ана.* Асеновградско.

Па̀влѐ *м* — разновидност на Павел. Радомирско, Самоковско, Варненско. **Па̀влѐв** и **Па̀влѐвски** *ф.*

Па̀влевчев *ф* — вм. *Павелчев от Павелчо. Кюстендил (гроб).

Па̀влеков *ф* — от Павлев с вмъкнато *ек.* Дрянковец (Айтоско).

Павлѐна *ж* — женска форма от Павел, Павле. Софийско.

Павлѐта *ж* — от неправилно схващане на диал. Павлета, косвен падеж от Павле (покрай стихотворението от Пейо Яворов). Ново, рядко.

Па̀вли *м* — източна форма на Павле, Павльо. Стара Загора, Пловдивско, Сливенско, Ямболско. **Па̀влев** *ф.*

Павли̇̀к *м* — умалит. от Павел. Горна Оряховица, Лехчево (Михайловградско) — дете.

Павликѐнски *ф* — от град Павликени. Търново, Варна.

Павликя̀нов *ф* — от *павликянин* 'български католик'. Сомовит, Ловеч, 1866, Къкрина (Ловешко), Кюстендил, 1893.

Павли̇̀н *м* — от Павел+*ин.* Рядко.

Павли̇̀на и **Павли̇̀нка** *ж* — женска форма от Павел. На разни места из страната.

Павли̇̀тов *ф.* Тулча (Възраждането). Пловдив, 1905, София, 1897.

Павли̇̀ч *м* — умалит. от Павел. **Павли̇̀чев** *ф.* Русе.

Павли̇̀я *ж* — разширено от Павла. Трънско.

Па̀вло *м* — разновидност на Павел. Стара Загора, 1908. **Па̀влов** *ф.*

Па̀вльо *м* — от звателната форма на Павел. Рядко. **Па̀вльов** и **Па̀влев** *ф.*

Па̀вол *м* — разновидност на Павал. Бусинци (Трънско).

Па̀волшки *ф* — от с. Паволче (Врачанско). Враца.

Паво̀нов *ф* — разновидност или грешка вм. Павунов. Айтос, 1893.

Павса̀ния *м* — гр. Παυσανίας — близко по значение със Запрян. Струмица, 1917.

Павти̇̀йски *ф* — от диал. **пафти̇̀я* 'пафта' (?) Пловдив.

Паву̀н *м* — от диал. *паву̀н* 'паун'; срв. Паун. Калофер, 1845, Казанлък. **Паву̀нов** *ф.* Казанлък, 1843, Стара Загора, Старозагорско, Калофер, Пловдив, Пловдивско.

Паву̀на *ж* — женска форма срещу Павун. Брезово (Пловдивско), Пещерско (Айтоско), Стара Загора, Плевенско.

Паву̀нка *ж* — умалит. от Павуна. Плевен, 1890, Казанлък.

Паву̀нчо *м* — умалит. от Павун. **Паву̀нчев** *ф.* Трънак (Белослатинско).

Павуняшки *ф.* Плевен.

Павурджи̇̀ев *ф* — от диал. *павурджи̇̀я* 'който прави павурчета за ракия'. Сопот, Пловдив, Бургас, Ловеч, Свищов. **Павурджи̇̀оглу** *ф* — с турско окончание. Галац, 1843.

Павчи̇̀ев *ф* — от диал. **пафчи̇̀я* 'златар, който прави пафти' (?)

Па̀галов *ф* — от Пангалов с изпуснато *н.* Ковачевица (Гоцеделчевско), Варна.

Паганѝни *м* — от фамилното име на италианския цигулар и композитор Николо Паганини. Брежанци (Благоевградско), р. 1921.

Пага̀ш *пр* — може би от рум. pag 'шарен, на петна'. Казичене (Софийско).

Па̀гѐлски *ф* — видоизменено от Пангелов (?)

Па̀го *м* — разновидност на Пагун. Н. Геров, Вайганд, Синод. именник.

Паго̀на *ж* — от гр. παγώνα 'пауница'. Малкотърновско, Грудовско, Бургаско, Шумен (стара учителка).

Пагона̀тов *ф* — може би от същия произход с Пагунов. Варна.

Пагоня̀шки *ф*. Плевен.

Пагу̀н *м* — от гр. παγώνι 'паун'. **Пагу̀нов** *ф*. Горна Оряховица, 1844.

Пагу̀нчо *м* — умалит. от Пагун. **Пагу̀нчев** *ф*. Мандрица (Ивайловградско).

Па̀далски *ф* — от местност Па̀дало(то). Габрово, Търговище.

Пада̀рев и **Пада̀рски** *ф* — писмена разновидност на Пъдарев, Пъдарски. Сливен, Станке Димитров, Разлог, Алфатар (Силистренско).

Падертов *ф* — може би в някаква връзка с итал. padre 'баща'. Пловдив.

Па̀дешки *ф* — от с. Падеш (Благоевградско). Благоевград.

Падиня̀рски *ф* — от диал. **падиня̀р* 'жител на махала или местност Падина(та)'. Рашково (Ботевградско).

Падница̀щов *ф* — (паднали му гащите някъде пред хората).

Па̀долски *ф* — от Падалски с преход на неудареното *а* в *о*.

Падпадъ̀ков *ф* — писмена разновидност на Пъдпъдъков. Чирпан.

Паду̀рев *ф* — от рум. pădure 'гора'; срв. Корийков. Чирпан.

Падъ̀ков *ф* — съкрат. от Пъдпъдъков. Габрово, Дряново.

Па̀же *м* — видоизменено от Пазо. **Па̀жев** *ф*. Радобер (Македония), 1905.

Пазавитев *ф*. Кърджали.

Пазаидов *ф*. Пловдив.

Пазайтидов *ф*. Пещера, Бургас.

Пазарджѝев *ф* — от *пазарджѝя* 'който ходи на пазар'. Павликени.

Пазарджиклѝята *пр* — от град Пазарджик. Голямо Конаре (Пловдивско), 1900.

Пазарѐнски *ф* — от *паза̀р* или *пазарѐне*. Казанлък.

Пазарлѝ и **Пазарльо̀в** *ф* — от град Нови пазар или Осман пазар. Ник. Милев.

Паза̀рски *ф* — разновидност на Пазаренски. Казанлък.

Паза̀чев *ф* — от *паза̀ч*, навярно превод на Пазвантов. Дебелт (Бургаско).

Пазва̀нтов и **Пазва̀н(т)ски** *ф* — от остар. *пазва̀нт(ин)* 'нощен пазач' (пер.-тур. pazvant). Стара Загора, Троян, Горна Митрополия (Плевенско).

Паздѐрков *ф* — от *паздѐрка* (навярно бил тънък като паздерка). Свищов, 1888, Айтос.

Паздѐров и **Паздѐрски** *ф* — от *паздѐр*. Шумен, Омуртагско, Пловдив, Кула, Видин, Царевец (Врачанско).

Пазѝйски *ф* — може би от диал. *пазѝя* 'вид цвекло' (тур. pazı).

Пазѝтелов *ф* — от *пазѝтел*; вж. Пазачев.

Па̀зо *м* — съкрат. от Пандази и преосмислено по глагола *па̀зя*. **Па̀зов** *ф*. Прилеп, 1844, Битоля, 1905, Радомир, Пловдив.

Пайс *м* — съкрат. от Паиси. Своде (Ботевградско), р. 1906. **Пайсов** *ф*. Станке Димитров, 1849.

Паиси и **Паисий** *м* — гр. Παΐσιος 'детски' — монашеско име, инак рядко. **Паисиев** *ф*.

Паисия[1] *ж* — женска форма от Паиси. Старо, рядко.

Паисия[2] *м* — разширено от Паиси. Старо.

Пайдо̀вски *ф* — може би от диал. *пайдо̀с* 'прекратяване на работата' (тур. paydos).

Пайдулов *ф*. Айтос.

Па̀йка *ж* — женска форма срещу Пайко.

Па̀йко *м* — видоизменено от Павко, Павел или умалит. от Пайо. **Па̀йков** *ф*. Павликени, Българене (Ловешко), Ловеч.

Пайма̀ков *ф* — от Пармаков с преход на *р* в *й*. Котел, Пловдив, Плевен.

Пайнавѐлов *ф*. Габрово.

Пайна̀шки *ф*. Лесидрен (Тетевенско).

Па̀йо *м* — може би от Пальо или от Паро с преход на *л'* или на *р* в *й* (?) **Па̀ев** *ф*. Пловдив, Родопско. **Па̀йски** *ф*.

Пайпанов *ф* — може би видоизменено от Парапанов.

Пайпукчѝев *ф* — от Папукчиев с вмъкнато *й*.

Пайта̀ков, **Пайта̀шки** и **Пайта̀шев** *ф* — от диал. *пайта̀к* 'кривокрак' (тур. paytak). Клисура (Карловско), Панагюрище, Калековец (Пловдивско), Пещера, Цариброд.

Пайта̀лев и **Пайта̀лов** *ф* — от Парталев, Партапов с преход на *р* в *й*. Сопот, Манастир (Асеновградско).

Па̀йто *м* — от Парто с преход на *р* в *й*. **Па̀йтов** *ф*. Пловдив.

Пайтонджѝев *ф* — от диал. *пайтонджѝя* 'файтонджия'. Айтос.

Па̀йчо *м* — от Парчо с преход на *р* в *й*. **Па̀йчев** *ф*.

Пакеров *ф*.

Пакѐта *пр* — от *пакѐт*. Чирпан, 1893.

Па̀ко *м* — а) видоизменено от Панко, Парко или друго подобно име; б) от *пак* — пожелателно име: пак да се роди момче. Плевен (старо), Лопян (Ботевградско),

Софийско. **Пàков** *ф*.Плевен,1845, Лопян,Своде (Ботевградско), Берковско, Елин Пелин.

Пакỳтев *ф* — от папа Кутьо; вж. Па- и Папа-. Стара Загора.

Пàла *ж* — от Павла с изпадане на *в*. Радомирско. **Пàлин** *ф*.

Палабèя *пр* — вм. Палавея. Копривщица, 1849.

Палабỳйков и **Палабуюков** *ф* — от тур. palabıyık '(човек) с дълги, гъсти и извити мустаци'. Свиленград, Айтос.

Палавèев и **Палавèйски** *ф* — от прякор *Палавèя* 'палавия, лудия'. Копривщица, Ихтиман, Момина баня (Ихтиманско), Русе.

Палавòзов *ф* — от Палаозов с вмъкнато *в*. Костинброд (Софийско).

Палаврàков *ф* — от прякор *Палавракa* 'който пуща палаври'; вж. Палаврата.

Палàврата *пр* — от диал. *палàвра* '1. измислица, лъжа; 2. самохвалко, дърдорко' (от исп. palabra през турски или гръцки). Враца. **Палàвров** *ф*. Пловдив, Враждебна.

Палавутов *ф*. Пловдив.

Палагàчев и **Палàгачов** *ф*. Смолян.

Палагѝев *ф* — вм. Пелагиев.

Палагѝя *ж* — вм. Пелагия. Доброславци, Лозен (Софийско), Доганово (Елинпелинско), Станке Димитров, Банско, Вършец, Михайловградско. **Палагѝин** *ф*. Златица. **Палагѝйски** *ф*. Лозен.

Палàди *м* — рум. Păladi, от името на Атина Палада. Видин, 1960.

Палàза *пр* — от тур. palaz '1. тлъст, угоен; 2. пиле'. Търново, Русе. **Палàзов** *ф*. Търново, Павликени, Панагюрище.

Палàйот *пр* — от *палавият*, лудият. Ресен (Македония).

Палакàркин *ф* (Кюстендил, Станке Димитров), **Палакàрски** *ф* (Лозен, Софийско, Говедарци, Самоковско) и **Палакàрчев** *ф* (Елин Пелин) — вм. Паликаркин, Паликарски.

Палакѝя *ж* — навярно вм. Палагия. Станкедимитровско.

Палалея *пр*. (Илия Палалея, Станке Димитров, 1879). **Палалѝев** *ф*.

Паламàрев и **Паламàров** *ф* — от диал. *паламàр* 'цигански гвоздей' (от гр.) Станке Димитров, 1900, Плевен, Хисар.

Паламàрков *ф* — от диал. *паламàрка* 'уред за жътва' (от гр.) Попово.

Паламѝдов *ф* — от *паламѝда* 'бодлив бурен по нивите'. Ямбол, 1860.

Паламỳдов *ф* — от *паламỳд* '1. вид морска риба; 2. вид дъб' (от гр.) Шипка (Казанлъшко), Казанлък, Пловдив.

Паламудчѝев *ф* — от диал. *паламудчѝя* '1. риболовец на паламуд; 2. търговец на паламуд (чашки от жълъди за щавене)'. Фере (Дедеагачко), Нова Загора.

Палàнкалиев *ф* — от диал. *палàнкалия* '1. жител на Крива Паланка; 2. който е живял в Крива Паланка'. Благоевград, Панагюрище.

Палàнков и **Палàнковски** *ф* — от град или село Паланка (такива има много). Велинград, Правец (Ботевградско).

Палàнов *ф* — видоизменено от Паланков. Ракитово (Велинградско).

Палàнски *ф* — от Паланката (=Лом). Вълчедръма (Ломско), Михайловград.

Палàнчански *ф* — от *палàнчанин* 'жител на Крива Паланка'. Станке Димитров, 1879.

Палàнчев *ф* — от някое заселище Паланче(то). Търново.

Палаòзов и **Палаòзев** *ф* — от гр. παλαίος 'стар, древен'. Пазарджик, Варвара (Пазарджишко), 1906.

Палапèрдов *ф* — от диал. *палапèрда* 'вид грозде'; срв. Мискетов. Чирпан.

Палапешков *ф*.

Палàскаджиев *ф* — от диал. **палàскаджия* 'който прави паласки'. Пловдив.

Палàсков *ф* — от *палàска* 'чантичка за патрони'.

Пàлата *пр* — от диал. *пàла* '1. огън; 2. спокойствие'. Зетьово (Чирпанско). **Палатов** и **Палатев** *ф*. Пловдив.

Палатѝнов и **Палатѝнков** *ф*. Русе, 1936.

Палàтовски *ф* — от с. Палатово (Станкедимитровско). Станке Димитров, 1879, Самоков, Пирдоп.

Палаỳзов *ф* — разновидност на Палаозов. Габрово.

Палауров *ф* — навярно вм. Палавров. Смолянско.

Палахàнов и **Палахàнски** *ф* — от някое село или местност Пала хан. Гоцеделчевско, Благоевград, Струмско (Благоевградско).

Палàцка *ж*. София, р. към 1948.

Палачàнов *ф*. Нова Загора (гроб).

Палачòров *ф* — според семеен спомен било значило „щедър“. Карнобат, Карнобатско.

Палàш *пр* — от *палàш* 'вид ловно куче'. Казанлък, 1878. **Палàшев** *ф*. Кюстендил, Речица (Сливенско), Карнобат. **Палàшов** *ф*. Видин, Чепинци (Софийско). **Палàшки** *ф*. Бърдарски геран (Белослатинско). **Палашèте** род в Церецел (Свогенско).

Палашѝните родов *пр* — вж. Палашинката. Сливен.

Палашѝнката *пр* — от диал. *палашѝнко* 'палав, подвижен човек, немирник'. Зимница (Ямболско).

Палашỳрски (Банско) и **Палашỳтски** (Търново) *ф* — навярно близко по значение с Палашинката.

Палàя *ж* — от гр. παλαιά 'стара'. Мичуринско.

Палвощев *ф*. Русе.

Палдъ̀мов *ф* — от диал. *палдъ̀м* 'подопашник' (тур. paldım). Пловдив.

Па̀ле *м* — разновидност на Пальо. Локорско (Софийско). **Па̀лев** *ф.*

Палѐжев *ф* — от *палѐж* 'палене, подпалване'. Русенско.

Палеза̀нов *ф* — от Полезанов с преход на неудареното *о* в *а*. Пловдив.

Палѐйков *ф* — от диал. **палѐйко* 'стар, отдавнашен човек' (от гр. παλαιός). Пловдив, Ямбол.

Паленгята *пр.* Пловдив, 1900.

Палени̇ков *ф* — от диал. **палени̇к* (според местно обяснение: запалил някаква гора). Шумен.

Паленков *ф.* Ямбол.

Палерум *ф.* (Стефан Харитов Палерум, зидар, неграмотен, Шумен, 1940).

Палеса̀на и **Палеса̀нка** *ж* — видоизменено от Алексана. Софийско.

Палечев *ф.* Хасково.

Па̀лешников *ф* — от *па̀лешник*. Пазарджик, Пазарджишко, Стара Загора.

Палибачи̇йски *ф* — (запалил някоя бачия). Букьовци (Ореховско).

Палиго̀ров *ф* — (запалил гората). Маловище (Македония), 1900, Девинско, Велино (Шуменско), Шумен, София, 1893.

Палиго̀рчев *ф* — от прякор *Палиго̀рчо*; вж. Палигоров. Разград, 1893, Русе.

Пали̇ев *ф* — а) от Палев поради мекото *л*; б) от гр. παλαιός 'стар, вехт'. Павликени.

Пали̇йски *ф* — а) от диал. *пали̇я* 'нещо неприятно, нежелано'; б) от гр. παλαιός; вж. Палиев. Борец, Гол. Конаре, Калояново (Пловдивско).

Палика̀ра *пр* — от диал. *палика̀р* 'юнак' (гр. παλληκάρι). Врачеш (Ботевградско). **Палика̀ров** *ф.* Пещера, Пловдив, Етрополе. **Палика̀рски** *ф.* Толбухин, Враца, Врачеш.

Па̀ликов *ф* — от Палев с вмъкнато *ик*. Търново.

Паликопо̀в *ф.* — (запалил някоя копа сено). Дълбок извор (Първомайско).

Палико̀ров *ф* — видоизменено от Палигоров. Пещера, 1900.

Паликру̀шев *ф* — (изгорил някоя круша). Русе, 1879, Голямо Конаре (Пловдивско), Пловдив.

Паликсѐна *ж* — от Поликсена с преход на неудареното *о* в *а*.

Паликъщов *ф* — (запалил някоя къща). Пловдив.

Пали̇ча *пр* — от диал. *пали̇ч* 'кибрит'. Айтос, Сливен. **Пали̇чев** *ф.* Айтос, Шумен, Русе, Търново. **Пали̇чов** *ф.* Ихтиман.

Паличо̀ров *ф* — разновидност на Палачоров. Каварна.

Пали̇шев и **Пали̇шки** *ф* — може би разновидност на Паличев. Варна, Елена, 1897.

Палишумов *ф* — еднакво по значение с Палигоров. Райково (Смолянско), 1720.

Палишу̀тски *ф* — разновидност на Палашутски. Благоевград.

Па̀лко *м* — умалит. от Пальо. **Па̀лков** Гайтаниново (Гоцеделчевско).

Па̀лма *ж* — от дървото *па̀лма* (или превод на Тамара). Ново, рядко.

Палми̇на *ж* — от Палм(а)+*ина*. Мездра, р. 1955, 1958.

Палмов *ф.*(Нено Карлов Палмов от Херцеговина във Владая).

Па̀ло *м* — успоредна форма на Пальо с твърдо окончание. **Па̀лов** *ф.* Белеврен (Грудовско),Каблешково (Поморийско), Нова Загора, Стара Загора, Търново.

Пало̀ма *ж* — от персонаж на филм. Враца, 1957.

Палпу̀рин *ф.* Долна Диканя (Радомирско).

Палта̀рски *ф* — от остар. *палта̀р* 'шивач, който шие и палта'.

Палу̀йко *м* — умалит. от рум. Paului от Paul, Павел. **Палу̀йков** *ф.* Орехово, Кула.

Палу̀ков *ф* — от Папалуков; вж. Па- и Папа-. Бръшляница (Плевенско).

Палу̀на *ж* — от Пал(а) + *уна*. Петричко.

Палу̀ш *м* — от Пал(ьо), Пал(о) + *уш*. **Палу̀шев** *ф.*

Палу̀ша *ж* — от Пал(а)+*уша*. **Палу̀шин** *ф*

Палу̀шка *ж* — умалит. от Палуша. Сомовит, Гулянци (Никополско).

Па̀лчо *м* — умалит. от Пальо, Пало. **Па̀лчев** *ф.* Станке Димитров, 1879, Казанлък, Стара Загора.

Па̀льо *м* — от Павльо с изпадане на *в*. Плевенско. **Па̀лев** *ф.* Пазарджишко. **Па̀левски** *ф.*

Пальонгов *ф.* Чепеларе (Асеновградско).

Пальо̀нов *ф* — от диал. *пальо̀н* 'монета наполеон'. Свиленград.

Палю̀ш *м* — от Паль(о)+*уш*. **Палю̀шев** *ф.*

Паля̀ка *пр* — може би „много се пали, горещи". Трудовец (Ботевградско). **Паля̀ков** *ф.* Самоков, Гоце Делчев (гроб). **Паля̀чки** *ф.* Кюстендил.

Паля̀нков *ф* — разновидност на Паланков. Горно Броде (Сярско).

Паля̀новци род в Езерово (Първомайско).

Паля̀нчев *ф.* — сродно с Паляка или с Палянков. Каспичан.

Памбу̀ков *ф* — от диал. *памбу̀к* 'памук'. Варна.

Памино̀нда *м* — от гр. 'Επαμεινώνδας, тивански вожд от древната история. Силистра, 1893.

Пами̇хов *ф* — от Папамихов; вж. Па- и Папа-. Плевен, 1900, 1960, Пещера.

Памишовски *ф* — може би от Папамишовски; вж. Памихов.

Пампарев *ф* — видоизменено от Фампаров или от Пампоров. Пазарджишко.

Пампи̇лов *ф.* — разновидност на Пампулов. Пловдив.

Пампи̇рев *ф* — разновидност на Пампуров.

Па̀мпов *ф.* Перущица, Пловдив.

Пампо̀ра *пр* — от диал. *пампо̀р* 'параход или локомотив' (от итал.) — движел се

тежко, с лула в уста. Сливен, Шумен, Врачеш (Ботевградско). **Пампòров** *ф*. Смолян, 1917, Пловдив, Пазарджик, Сливен, Ямбол, Русаля (Търновско), Шумен. **Пампòрски** *ф*. Врачеш, Горна Баня.

Пампỳла *пр* — от диал. **пампỳл* 'гъба прахутка'. Сопот, 1900. **Пампỳлов** *ф*. Сопот, 1893, Пловдив, Стара Загора.

Пампỳров и **Пампỳрков** *ф* — от диал. *пампỳр* 'гъба прахутка' или видоизменено от Пампоров. Крумовград, Самоков.

Пампỳшков *ф* — от прякор *Пампỳшко* 'постоянно пуши или пърди'. Катунци (Санданско).

Памỳка *пр* — от *памỳк* 'мек и с благ характер'. Казанлък, 1878. **Памỳков** *ф*. Айтос, Бургас, Тополовград, Ямбол, Ямболско, Казанлък, Габрово, Търново, Варна, Шумен, Русе, Луковит.

Памукчѝев *ф* — от *памукчѝя* 'търговец на памук'. Беброво, Златарица (Еленско).

Памфѝл *м* — гр. Παμφίλος 'приятел на всичко, вселюбещ' — име на календарски светия. Рядко, старо.

Памфѝлия *ж* — женска форма срещу Памфил. Вайганд.

Памънов *ф* — разновидност на Поменов. Райково (Смолянско).

Пàна *ж* — съкрат. от Панайотка, Панагия или друго подобно име. Световрачане (Софийско), Пернишко, Радомир, Пловдивско, Банско. **Пàнин** *ф*. Пловдивско.

Панагѝя *ж* — гр. Παναγία 'пресвета, всевсвета' — епитет на Богородица. Омуртагско.

Панагòнов *ф* — от диал. *панагòн* 'придавка в пари'. Разград, Търговище, Кюстендил, Горно Уйно (Кюстендилско), Копиловци (Михайловградско).

Панагоров *ф* — от гр. πᾶν 'всичко' и ἀγορά 'търгуване, купуване'. Свиленград.

Панагю̀рски *ф* — от град Панагюрище. Русе.

.**Пакайца** и **Панайчка** *ж* — женска форма от Панайот. Сливен, Ямбол.

Панайòд *м* — вм. Панайот. **Панайòдов** *ф*. Търново, 1908, Балчик, 1908.

Панайòт *м* — гр. Παναγιότης 'пресвети, всесвети'. На разни места из страната, главно ИзБ. **Панайòтов** *ф*.

Панайòта *ж* — женска форма от Панайот. Карнобат, Шумен.

Панайотàки *м* — умалит. от Панайот с гръцко *-аки*.

Панайòтка *ж*— женска форма от Панайот. Поморие, Сливен.

Панàмов и **Панàмски** *ф* — може би от остар. *панàма* 'вид лятна шапка' или видоизменено от Пананов. Казанлък.

***Панàн** *м* — от Пан(о)+*ан*. **Панàнов** *ф*. Сопот.

Панарѐт *м* — гр. Πανάρετος 'добродетелен, вседобродетелен'. Старо, рядко. **Панарѐтов** *ф*. София (Възраждането), Сливен.

Панароиков *ф*. Пазарджик, 1893.

Панàрски *ф* — може би съкрат. от Тъпанарски.

Панàю *ж* — видоизменено от Панагия. Сливенско.

Панàя *ж* — от Панагия. Берковица (каракачанка).

Пàнгалов *ф* — от гр. πάγκαλος 'много хубав, прекрасен'. Възраждането, Райково (Смолянско), 1917.

Пàнгàров *ф* — кръстоска от Пангалов и *пангàр* в черква. Челопеч (Пирдопско).

Пангелов *ф* — навярно видоизменено от Попангелов. Дряново, Горна Оряховица, Търново, Русе, Две могили (Беленско), Плевен, Пловдив, Варна.

Пàнго *м* — от Панко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Пàнгов** *ф*. Елин Пелин, 1893.

Пангул *м* — от Панг(о)+*ул*. **Пангулов** *ф*. Пловдив.

Пàнгъров *ф* — разновидност на Пангаров. Ямбол.

Пàнда *ж* — от Пана с вмъкнато *д* или съкрат. от Пандора. Крушево (Македония) Берковица.

Пàндаджиев *ф* — от Пантаджиев с озвучаване на *нт* в *нд*. Пловдив.

Пандазѝ *м* — гр. Πανταζῆς 'всежив или нещо подобно'. **Пандазѝев** *ф*. Мъдрец (Харманлийско), Пловдив.

Пандàйчев *ф*.

Пандаклѝев и **Пандаклѝйски** *ф* — от с. Пандъклии (Лесково, Старозагорско). Стара Загора, Варна.

Пàндар *м* — гр. Πάνδαρος, име от античната митология. **Пàндарев** *ф*. Сърнево (Грудовско), Пловдив. **Пàндарски** *ф*.

Пандаỳзов *ф* — от гр. πάντα 'всичко' и οὖς 'ухо'=който чува всичко (?) Късовци (Тревненско).

Пандачàнски *ф* — от *пандачàнин* 'жител на с. Пандъклии' (?)

Пандàшки *ф*. Железница (Софийско).

Пандѐзов *ф* — а) от гр. Πανδαισία 'богато угощение'; б) видоизменено от Пандазиев. Ихтиман (голям род), Пазарджик (стар род).

Пàндел *м* — съкрат. от Панделей. **Пàнделев** и **Пàнделов** *ф*. Ямбол.

Пàндела *ж* — женска форма от Пандел. Софийско, Дибич, Дивдядово (Шуменско).

Панделѐй *м* — от Пантелей с новогръцко озвучаване на *нт* в *нд*. Санданско. **Панделѐев** *ф*. Лозенградско.

Панделѝ *м* — разновидност на Панделей. Каварна, Варна, Търново. **Панделѝев** *ф*.

Пàнделка *ж* — умалит. от Пандела. Софийско.

Пàндерев и **Пàндеров** *ф* — от Панделев, Панделов с преход на *л* в *р*. Русе, Толбухин, с. Калний (Румъния).

Панджàков *ф* — от диал. *панджàк* 'ямурлук, япънджак'. Варна.

Пàнджàров *ф* — от диал. *панджàр* 'червено цвекло' (тур. pancar) — червендалест като цвекло; срв. Червенков, Пиперков. Ново село (Русенско), Русе, Разград, Стара Загора, Златица.

Пàнджеров *ф* — разновидност на Панджаров. Драглища (Разложко), Златица, Пирдоп.

***Пàндзо** *м* — а) съкрат. от Пандази; б) от Пандо или Панчо с друго окончание. **Пàндзов** *ф*. Крушево (Македония). П à н д з о в с к и я з а в о й местност в Гурково (Ботевградско).

Пàнди *м* — източна форма на Пандьо. **Пàндев** *ф*. Бургаско. **Пандиев** *ф*. Силистра.

Пандизѝ *м* — видоизменено от Пандази. **Пандизѝев** *ф*. Пазарджик.

Пандѝзов *ф* — видоизменено от Пандезов. Пловдив.

Пàндиков *ф* — от Пандев с вмъкнато *ик*. Варна.

Пàндѝл *м* — от Панд(о)+*ил*. Тресънче (Македония). **Пандѝлов** *ф*.

Пандилѝйка *ж* — женска форма от Пандели. Шумен.

Пàндо *м* — а) съкрат. от Панделей; б) от Пано с вмъкнато *д*. Леринско, Прилеп, Хасково. **Пàндов** *ф*.

Пàндòра *ж* — гр. Πανδώρα 'дарена от всички, вседарена' — име от античната митология. Кюстендил, 1872, Шумен, Цръклевци (Годечко).

Пандохов *ф* — от гр. πανтοχή 'очакване, надежда' или πανδοχεῦς 'ханджия'. Бачево (Разложко).

Пандòш *м* — от Панд(о)+*ош*. **Пандòшев** *ф*. Пловдив. 1892.

Пàндул *м* — от Панд(о)+*ул*. **Пàндулев** *ф*. Русе, 1900.

Пàндур[1] *м* — мъжка форма от Пандура. Софийско. **Пàндуров** *ф*.

Пандỳр[2] и **Пандỳра** *пр* — от остар. *пандỳр(ин)* 'общински пазач или цивилен стражар' (от гр.) Кюстендил, 1893, Луковит. Горни Пасарел (Самоковско). **Пандỳров** *ф*. Плевен, Свищов, Луковит, Карлово, Панагюрище, Хасково. **Пандỳрски** *ф*. Трявна, Ловеч, Тетевен, Ъглен (Луковитско), Врачеш, Правец (Ботевградско), Михайловград, Медковец (Ломско).

Пàндура и **Пàндурка** *ж* — видоизменено от Пандора. Старо, рядко.

Пандỳш *м* — от Панд(о)+*уш*. Ямбол. **Пандỳшев** *ф*.

Пандъ̀ков *ф* — разновидност на Фандъков. Лясковец, Костенец.

Пàндърков *ф* — разновидност на Пандъров. Севлиево.

Пàндъров *ф* — разновидност на Пандарев. Ямбол, Хасково, Гугутка (Ивайловградско).

Пàндьо *м* — успоредна форма на Пандо с меко окончание. **Пàндев** *ф*. Поморийско.

Пàнè *м* — югозападна форма на Пано. Радомирско, Самоковско, Вакарел (Ихтиманско), Софийско. **Пàнèв** *ф*.

Пàнеков *ф* — от Панев с вмъкнато *ек*. Панагюрище.

Пàнел *м* — от Пан(о)+*ел*. **Пàнелов** *ф*. Вълчедръма (Ломско).

Панемàров *ф* — от гр.-рус. пономарь 'клисар' или от руско ф. и. Пономарев. Шумен, 1940.

Панèшка *ж* — от Пан(а)+*ешка*. Варна (дете), 1957.

Пàнжаров *ф* — вм. Панджаров. Златица.

Пàнзо *м* — вм. Пандзо. Велес. **Пàнзов** *ф*.

Пàнзол *м* — от Панз(о) + *ол*. **Пàнзолов** *ф*. Бела Слатина (външно лице).

Пàни *м* — североизточна форма на Паньо, Пане. Джулюница (Горнооряховско), Русе, **Пàнев** *ф*.

Пàников *ф* — писмена разновидност на Панеков. Пловдив, Айтос.

Паникòлов *ф* — от Папаниколов; вж. Па- и Папа-. София, 1908.

Панѝца[1] *м* — от Пан(о)+*ица*. Брацигово.

Панѝца[2] *ф* — може би от прякор *Панѝцата*. Варна, 1893.

Паничàров *ф* — от *паничàр* 'грънчар'. Русе, Пазарджишко.

Паничèрски *ф* — от с. Паничере (Пловдивско). Бесарабия, Варна.

Панѝчков *ф* — от прякор *Панѝчката*. Калофер (Възраждането), Свищов.

Пàнка *ж* — умалит. от Пана или видоизменено от Стефанка. Панагюрище, Пирдоп, Етрополе, Ботевград.

Панкалòзов *ф* — може би нарочно видоизменено от *Пангалозов — поради влошеното значение на гр. πάγκαλος; вж. Пангалов. Пловдив.

Пàнке *м* — югозападна форма на Панко. Владая. **Пàнкев** *ф*.

Пàнко *м* — умалит. от Пано. Врачанско, Ботевградско, Пирдопско, Етрополе, Годечко. **Пàнков** *ф*.

Панкрàтий *м* — гр. Παγκρατής 'всесилен', епитет на бога — име на календарски светия. **Панкрàтов** *ф*.

Панкỳл *м* — от Панк(о)+*ул*. **Панкỳлев** *ф*. Луковит.

Пàно *м* — съкрат. от Панайот, Пантелей или друго подобно име. Плевенско, Ловешко, Ботевградско. **Пàнòв** *ф*. Главно ЗБ. **Пàнòвски** *ф*.

Паноров *ф*. Хасково (македонец).

Панòтко *м* — съкрат. от *Панайотко. **Панòтков** *ф*. Зимевица (Свогенско).

Пàнта *ж* — женска форма от Панто. Трънско.

Пàнтаджиев, Пàнтажиев и **Пàнтаджийски** *ф* — от диал. *пàнтаджия* 'картоиграч'. Пловдив, Хасково, Пазарджик.

***Пантàз** *м* — разновидност на Пандази. **Пантàзов** *ф*.

Панталèй *м* — вм. Пантелей. Главно ЗБ. **Панталèев** *ф*.

Панталèна *ж* — женска форма от Панталей. Казичене (Софийско). Скравена (Ботевградско).

Панталòнът *пр* — носел панталони, когато другите носели потури. Карлово, 1878. **Панталòнов** *ф*. Лясковец.

***Пантелак** *м* — прякорно име от Пантелей. **Пантелàков** *ф*. Ямбол.

Пантелè *м* — съкрат. от Пантелей. Софийско.

Пантелèй *м* — съкрат. от Пантелеймон. Главно ЗБ. **Пантелèев** *ф*.

Пантелèйка *ж* — женска форма от Пантелей. Ловеч, р. 1904.

Пантелеймòн *м* — гр. Παντελεήμων 'всемилостив' — име на календарски светия. Рядко, старо. **Пантелеймòнов** *ф*.

Пантелеймòна и **Пантелемòна** *ж* — женска форма от Пантелеймон. Рядко, старо.

Пантелèя *ж* — женска форма от Пантелей. Шумен.

Пантелѝм *м* — видоизменено от Пантелеймон. Радомирско.

Пантелѝна *ж* — женска форма от Пантеле. Рядко.

Пантилèя *м* — видоизменено от Пантелей. Стара Загора, 1893.

Пàнто *м* — съкрат. от Пантелей. Видин, Варна. **Пàнтов** *ф*. Видин, Градец (Видинско), Доганово (Елинпелинско).

Пантозѝ *м* — разновидност на Пандази. **Пантозѝев** *ф*. Стара Загора.

Пантофчѝев и **Пантовчѝев** *ф* — от *пантофчѝя* 'обущар, който прави пантофи' Сливен, Пловдив.

Пантуги *м*.

Пантỳл *м* — от Пант(о), Пант(ьо)+*ул*. **Пантỳлев** и **Пантỳлов** *ф*. Пазарджик, Казанлък.

Пàнтьо *м* — успоредна форма на Панто с меко окончание. Габрово, Севлиево. **Пàнтев** *ф*. Севлиево, Севлиевско, Варна. **Пантиев** *ф*. Пещера.

Панỳда *ж* — от Пан(а)+*уда*, както Калуда, Маруда, Стамуда. Асеновград.

Панурски *ф* — може би разновидност на Паноров. Казанлък.

Панỳш *м* — от Пан(о)+*уш*. Пазарджик, Долни Романци (Брезнишко), Мездра, Лехчево (Михайловградско), Кърджали.

Панфѝла *ж* — видоизменено от Памфилия. Сушица (Горнооряховско).

Панцеров *ф* — от диал. *панцер* 'броня, ризница' (нем. Panzer).

Пàнча *ж* — женска форма от Панчо. Софийско. **Пàнчин** *ф*. Чипровци (Берковско).

Панчарèвски *ф* — от с. Панчарево. Станке Димитров. 1908.

Панчàров *ф*. Чепинци (Софийско), Елин Пелин, Игнатово (Михайловградско).

Панчелèев *ф* — видоизменено от Пантелеев (?) Горно Павликени (Ловешко).

Панчелиев *ф* — разновидност на Панчелеев. Ямбол, 1900. Илинден (Гоцеделчевско).

Панчелѝм *м* — видоизменено от Пантелим. Н. Геров.

Панчèнко *м* — умалит. от Панчо. Арбанаси (Търновско). **Панчèнков** *ф*. Казанлък.

Панчѝл *м* — от Панч(о)+*ил*. **Панчѝлов** *ф*. Етрополе.

Пàнчо *м* — умалит. от Пано. На разни места из страната. **Пàнчев, Пàнчов, Пàнчèвски** и **Пàнчòвски** *ф*.

Панчỳгов *ф* — от *пънчỳга* 'голям пън'. Енина (Казанлъшко).

Панчỳков *ф* — разновидност на Панчугов. Габрово.

Панчỳров *ф* — от диал. *пънчỳра*; вж. Панчугов. Стара Загора.

Пàньо *м* — успоредна форма на Пано с меко окончание. **Пàнев** *ф*. **Пàньов** *ф*. Кнежа. **Пàньовски** *ф*. Кнежа.

Папа- (от гр. παπᾶς 'поп') — първа съставна част на фамилни имена като Пападонов, Папакочев, Папаризов.

***Пàпа** *м* — име на календарски светия. **Пàпов** *ф*. Лясковец.

Папагàлов и **Папагàлски** *ф* — от *папагàл* (повтарял чуждите думи). Кюстендил (гроб), Шумен, Търнава (Белослатинско).

Пападàнецо *пр* — вместо *погàнец* 'мишка' изговарял *пападàнец*. Казичене (Софийско).

Пападжѝков *ф* — от гр.-тур. **паладжѝк* 'попче'. Плевен.

Пападòков *ф* — от папа Доко; вж. Папа-.

Пападòнов *ф* — от папа Доно; вж. Папа. Пловдив, 1900.

Пападòпов *ф* — съкрат. от Пападопулов. Котел, Вишоара (Румъния).

Пападòпулов и **Пападòпулос** *ф* — гръцко име, отговаря на Попов.

Папàзиков *ф* — от Папазов с вмъкнато *ик*. Пловдив.

Папàзкин *ф* — от диал. *папàзка* 'попадия'. Казанлък.

Папàзов *ф* — от гр.-тур. papaz 'поп'. Стара Загора, Търново, Търновско, Гоце Делчев. **Папàзоглу** *ф* — с турско окончание. Казанлък, 1908.

Папазỳлев и **Папазỳлин** *ф* — от диал. **папазỳля* 'попадия'. Самоков.

Папàзчев *ф* — от прякор *Папàзчето* 'попчето'. Стара Загора.

Папакòчев *ф* — от папа Кочо; вж. Папа-. Гопеш (Битолско), Кюстендил, 1879.

Папалàков *ф*. Чопкьой (Турция), Йоаким Груево (Пловдивско), Пловдив.

Папалàнов *ф* — от диал. **папалàн* 'като-

лик' (от рум. papal). Ново село (Видинско), Костинброд (Софийско) — род и махала.

Папалѐзов *ф*. Белотинци (Драмско), Гоцеделчевско, Пазарджик, Сливен, Комарево (Плевенско), Михайловград.

Папалѝгов *ф* — разновидност на Папалюгов. Стара Загора, 1893.

Папалѝча *пр* — от диал. *папалѝч* 'растение лопен' (?) Русе, 1900. **Папалѝчев** *ф*. Русе, Лясковец, Пловдив.

Папалов *ф*. Брестовица (Пловдивско).

Папалю̀гов *ф* — от рум. păpălugă 'лазарка'. Господинци (Гоцеделчевско).

Папанѝ *ж*. Чирпанско.

Папа̀нов *ф* — от па Пано; вж. Па-. Лещен (Гоцеделчевско), Велинград.

Папа̀нчев *ф* — от па Панчо; вж. Па-. Сливен, Варна, Разград.

Папардов *ф*. Смолян, Пловдив, Русе.

Папарѝзов *ф* — от папа Ризо; вж. Папа-. Варна.

Папарѝнгов *ф* — от папа Иринко с озвучаване на *нк* в *нг*; вж. Папаринов. Пловдив.

Папарѝнов и **Папарѝнски** *ф* — от папа Ирин; вж. Папа-. Русе, 1900, Долно Ябълково (Грудовско).

Папа̀рков *ф* — от прякор *Папарко* 'любител на папара=попара'. Велинград.

Папаро̀нков *ф* — от диал. *папаро̀нка* 'див мак'. Пазарджик.

Папа̀рчев *ф* — разновидност на Папарков.

Папа̀с *ф* — от гр. παπᾶς 'поп'. Лозен (Софийско).

Папа Сѝмов *ф* —вж. Папа-. Пловдив, 1900.

Папасчѝков *ф* — от диал. *папасчѝк* 'попче' (от гр.-тур.) Русе.

Папатински *ф*. Соволяно (Кюстендилско), 1917.

Папацѝковци род — от папа Цико; вж Папа-. Ботевград.

Папа̀чев *ф* — от па Пачо; вж. Па-. Стара Загора, Казанлък, Пловдив.

Папашчѝков *ф* — разновидност на Папасчиков. Бяла.

Папа̀йница *пр* — жената на папа Яни; вж. Папа-. Пещера, 1900. **Папа̀йницов** *ф*. Пещера, 1948.

Папев *ф*.

Папеджѝев *ф* — може би вм. *Папуджиев; вж. Папуджийски, Казанлък.

Па̀перов *ф* — от диал. *па̀пер* 'пашкулче вълна'. Стара Загора.

Папетев *ф*. Стара Загора.

Папидов *ф*. Пловдив.

Папѝров и **Папѝрски** *ф*. — може би вм. *Папилов, от *Папил — име на календарски светия. Миланово (Свогенско), Михайловград.

Паписта̀шев *ф* — от *папищаш* 'католик' с дисимилация на първото *ш* в *с*. Казанлък.

Папраталов *ф*. Мадан.

Па̀прѝков *ф* — от Папров с вмъкнато *ик*. Пирдоп.

Папрѝцов *ф* — от диал, *папрѝца* 'желязо което предава движението на воденичен камък'. Оброчище (Балчишко).

Па̀пров *ф* — от диал. **па̀пра* 'бърборко' Асеновград (голям род, все бърборковци).

Папуджѝйски *ф* — от диал. *папуджѝя* 'папукчия'. Елин Пелин.

Папу̀ков *ф* — от рум. papuc 'чехъл, папук'. Сомовит.

Папукчѝ *пр* — от пер.-тур. papuççu 'обущар, който шие папуци'. Кюстендил, 1879. **Папукчѝев** *ф*. Враца, Пазарджик.

Папунджѝев и **Папунджѝйски** *ф* —може би разновидност на Папукчиев. Плевен (македонец), Елин Пелин.

Папу̀ников *ф* — вм. Папуняков. Сливен.

Папу̀нков *ф* — от прякор *Папу̀нко* 'блед, жълт човек'.

Папу̀нов и **Папу̀нски** *ф* — може би разновидност на Папунков. Дряново, Камен (Горнооряховско), Бяла, Шумен, Елин Пелин.

Папу̀няков *ф* — от прякор *Папу̀няка*; вж. Папунков. Сливен.

Папу̀ра *пр* — от *папу̀р*. Сопот, 1900, Пловдив. **Папу̀ров** *ф*. Сопот, Горна Оряховица, Русе, Търговище, Омуртаг, Шумен. **Папу̀рски** *ф*. Казанлък.

Папу̀рков *ф* — от диал. **папу̀рко* 'който яде папурник'; вж. Папурников, Въбел (Никополско), Михайловград.

Папурлѝев *ф* — от някое село или местност с подобно име. Русе, Разград.

Папу̀рников *ф* — от диал. *папу̀рник* 'царевичен хляб'. Севлиево.

Папуртов *ф*. Асеновград.

Папурчѝев *ф* — от диал. **папурчѝя* 'който бере и продава папур, рогоз' (?) Казанлък.

Папусчѝков *ф* — от Папасчиков с преход на второто неударено *а* в *о* и *у*. Русе.

Папухчѝев *ф* — видоизменено от Папукчиев. Панагюрище

Папу̀ча *пр* — от пер.-тур, papuç 'чехъл, папук'. Сливен. **Папу̀чев** *ф*. Севлиево, 1897.

Папуча̀ров *ф* — от диал. **папуча̀р* '1. обущар; 2. който разиграва кукли (от рум. păpuşar)'. Пловдив.

Пара- (гр. παρά 'от, у, при') — първа част на фамилни имена с някогашно значение: а) от рода на; б) работил, служил у; в) живял при, напр. Парагутев, Параладов, Паралинков.

Па̀ра *ж* — съкрат. от Параскева.

Парава̀нчев *ф* — от пара Ванче; вж. Пара-.

Парагозов *ф*. Тавличево (Кюстендилско).

Парагу̀тев *ф* — от пара Гутьо; вж. Пара-. Пловдив.

Парада̀нски *ф* — в име на местност Парада̀нското, Ботевград.

Параджѝев *ф* — от пара Хаджиев; вж. Пара-. Казанлък.

Параказов *ф* — вм. Паракозов. Пловдив.

Паракѝнов *ф* — от пара Кино; вж. Пара-. Видин.

Параклѝя *ж* — може би видоизменено от Хариклия. Видин (от Македония).

Паракозов *ф* — от гр. παράκουος 'непослушен, непокорен'. Пещера, Благоевград.

Паракуцов *ф* — може би разновидност на Паракозов. Ловеч (Възраждането).

Паралàдов *ф* — от пара Ладо, вж. Пара-. Болград (Възраждането).

Паралѐсов *ф* — от гр. παραλέ(γ)ω 'говоря, бърборя много'. Лясковец, 1900. Враца.

Паралѝев и **Паралѝйски** *ф* — от диал. *паралѝя* 'който има (много) пари' (тур. paralı), Пловдив, Пелишат (Плевенско).

Паралѝков *ф* — от пара Лико; вж. Пара-. Михайловград, Попица (Белослатинско).

Паралѝнгов *ф* — от пара Линго; вж. Пара-. Свежен (Карловско), Карлово, Калофер. Пловдив, Бургас.

Паралѝнков *ф* — от пара Линко; вж.Пара-. Пловдив.

Паралинов *ф*. Стара Загора, 1893.

Паралòвски *ф*.

Паралчев *ф* — вм. *Парараллчев от пара Ралчо; вж. Пара-. Габрово.

Паралюзов *ф* — може би от пара Люзо (циганско име); вж. Пара-. Враца.

Парамàнски *ф* — разновидност на Паромански. Варна.

Парамѝшев *ф* — от пара Мишо; вж. Пара-. Пазарджик.

Парамов *ф*. Змейово (Старозагорско), Казанлък, Пловдив.

Парамỳнов *ф*. от диал. *парамỳн* 'прякор' (от гр. παρανόμι). Садовец (Луковитско).

Парàна *ж* — от Пар(а)+*ана*.

Паранджѝлов и **Паранжѝлов** *ф*. Сборище (Новозагорско), Разсоха (Еленско), Казанлък.

Парàнка *ж* — умалит. от Парана. Бутан (Ореховско).

Парапàндов *ф* — от пара Пандо; вж. Пара-. Злокучане (Самоковско), Самоков. **Парапàндовци** род и махала в Белица (Ихтиманско).

Парапàнов *ф* — от гр. παραπάνω 'повече, над мярката' или τό παραπάνω 'изобилие'. Етрополе, Ботевград, Търново, Нова Загора, Сливен, Тополовград, Фотовище (Македония), Варна.

Парапаров *ф*. Пловдив.

Парапатов *ф* — от гр. παραπατῶ 'подхлъзвам се' (?) Гледка (Кърджалийско).

Парàпитов *ф* — от диал. *парàпит* 'свободен, незает'. Пловдив.

Парапỳнов *ф* — от гр. παράπονο 'оплакване'. Банско, Разлог.

Парàса *ж* — съкрат. от Параскева. Добри дол (Ломско).

Параскѐв *м* — разновидност на Парашкев. Русе, 1906. **Параскѐвов** *ф*.

Параскѐва[1] *ж* — гр. Παρασκευή 'петък; подготовка (за празника)' — име на календарска светица, Главно ЗБ.

Параскевà[2] *м* — мъжко име от женското Параскева. Ловеч, 1860, Търново, 1860, Тополовград, 1893. **Параскѐвов** *ф*.

Параскевѝца *ж* — от Параскев(а)+*ица*. Етрополе.

Парàско *м* — съкрат. от Параскева.[2] **Парàсков** *ф*. Лясковец, Варна, Сливен, Казанлък, Пещера, Панагюрско, Пчеларово (Кърджалийско).

Парàсников *ф* — от диал. *пáрясник*, **пáрасник* 'напуснат от жена си или от годеницата си мъж'.

Параспỳров *ф* — от диал. *параспỳр* 'разсипник'. Гюмюрджина.

Парàтиков *ф* — от диал. *парàтик* '1. свободен, незает; 2. лош, неприличен'. Пловдив.

Параулски *ф* — разновидност на Парахулев. Габрово (от Благоевград).

Парафиров *ф*. Стара Загора, 1893.

Парахулев *ф*. Габрово.

Парàшиков *ф* — от Парашков с вмъкнато *и*. Казанлък, Пловдив.

Парашкàнски *ф*. Благоевград.

Парашкѐв *м* — мъжка форма от Парашкева[1]. Търново, 1862, Русе, Балчишко. **Парашкѐвов** *ф*. Търново, Свищов, Плевен, Плевенско, Провадия, Варна.

Парашкѐва[1] *ж* — от Параскева с преход на *ск* в *шк*. Главно ИзБ.

Парашкевà[2] *м* — мъжко име от женското Парашкева. Плевен, Търново, Ихтиман, Каблешково (Поморийско). **Парашкѐвов** *ф*.

Парашкевàн *м* — от Парашкев+*ан*. **Парашкевàнов** *ф*. Търново, Хотница (Търновско), Орехово.

Парашкевѝца *ж* — от Парашкев(а)[1]+*ица*.

Парàшко *м* — съкрат. от Парашкева[2]. **Парàшков** *ф*. Лясковец, 1893.

Пàрва *ж* — съкрат. от Параскева[1]. Луковитско.

Парвỳл *м* — писмена разновидност на Първул. Видин, 1900.

Пàргов *ф*. Бобошево (Станкедимитровско), 1917, Пчелинци (Радомирско), Стара Загора.

Пардалòв *ф* — може би от диал. **пърдало* 'пръдлив човек'. Подгумер (Софийско).

Пардафѐлов *ф* — от диал. **пърдафѐла*, *пърдавѐла*; вж. Пардалов. Пещера.

Пардѝев *ф* — от диал. *пардѝя* 'вейка, притка, прът'. Средна кула (Русенско).

Пардòн *м* — навярно кръстоска от рум. Pardos '1. леопард; 2. юнак' и „купешката" дума *пардòн*. Видин (млад човек, който се срамува от името си). **Пардòнов** *ф*. Петрич, 1917.

Па̀ре *м* — югозападна форма на Паро. **Па̀рев** *ф*. Световрачане (Софийско).

Парекьов *ф*. Велинград.

Парѐша и **Парѐшка** *ж* — видоизменено от Парашкева. Балчишко, Каварна.

Парѝгвоздея *пр* — от някаква стара случка с нагорещен гвоздей. Севлиево. **Паригвѐздев** *ф*. Белене (Свищовско). **Парѝгвоздеев** *ф*.

Парѝзов *ф* — от па Ризо; вж. Па-. Станке Димитров, 1917, Благоевград, 1917.

Парѝс *м* — гр. Πάρις — име от античната митология. София, 1957. **Парѝсов** *ф*. Пещера, 1940.

Парѝч *м* — вм. Париш. **Парѝчев** *ф*. Габрово.

Парѝчко *м* — вм. Паришко. **Парѝчков** *ф*. Смолян, Дъбово (Казанлъшко), Безден (Сливнишко).

Парѝш *м* — от Парис с преход на *с* в по-обикновеното за лични имена *ш*. Полски Тръмбеш (Търновско), р. 1910, Царевец (Свищовско). **Парѝшев** *ф*. Полски Тръмбеш, Свищовско, Русе, Габрово, Казанлък.

Парѝшко *м* — умалит. от Париш. Свищов, Джулюница (Свищовско). **Парѝшков** *ф*. Търново.

Па̀рка *ж* — умалит. от Пара. Радомир.

Паркала̀бов *ф* — от рум. pǎrcǎlab '1. селски кмет; 2. бирник; 3. началник на крепост или затвор'. Русе.

Паркачев *ф*. Скопие, 1917.

Парладѝйски *ф* — от диал. *парладѝсвам* 'деля на части'. Бреница (Белослатинско).

Парлакчѝев *ф* — от диал. **парлакчѝя* 'който работи на парлак, на парче, или търгува на дребно'. Белополяне (Ивайловградско).

Парламо̀в *ф* — от диал. *парлама̀* 'на дребно, на малки части'. Пловдив.

Парла̀нов *ф* — от тур. parlan 'който кипва, избухва'. Русе.

Парлапа̀нов и **Парлапа̀нски** *ф* — може би видоизменено от Парапанов. Габрово, Градец (Котленско), Сливен, Стара Загора, Пирдоп, Казанлък, Кюстендил.

Па̀рлев (и **Па̀рлов**) *ф* — от тур. parlamak '1. блестя; 2. кипвам от гняв'; срв. Парланов. Русе.

Парлеев *ф* — може би разновидност на Парлев. Щип, 1935.

Парлѝев *ф* — стегната форма от Паралиев. Панагюрище.

Па̀рликов *ф* — от Парлев с вмъкнато *ик*.

Па̀рлъков *ф* — може би от Парликов с потъмняване на неудареното *и* в *ъ*. Горна Оряховица.

Пармаклѝев *ф* — от тур. parmaklı 'с ограда, с решетки на прозорците'.

Парма̀ков и **Парма̀шки** *ф* — а) от тур. parmak '1. пръст (на ръка, на крак); 2. летва за ограда'; б) съкрат. от Алтъпармаков. Габрово (гроб), Хотница (Търновско), Пазарджишко, Литаково (Ботевградско).

Пармен *м* — гр. Παρμενος — име на календарски светия. Съвсем рядко. **Парменов** *ф*.

Па̀рмо *м* — съкрат. от Пармен. **Па̀рмов** *ф*. Казанлък.

Парна̀ров *ф* — от *парна̀р* 'вид дребен дъб' (тур. pırnal). Гугутка (Ивайловградско), Кърджали, Гоце Делчев.

Парнев *ф*. Пловдив.

Па̀ро *м* — съкрат. от Парашкев. **Па̀ро̀в** *ф*. Казанлък, Ямбол, Пазарджишко, Панагюрище, Белица (Ихтиманско).

Парома̀нски *ф*. Берсин (Кюстендилско).

Паро̀нов *ф* — от гр. παρών 'който присъствува; тук (съм)'. Любимец (Свиленградско), Казанлък.

Парпа̀рев *ф* — от тур. parpar 'пращене, издаване шум при огън'. Брезово (Пловдивско).

Парпу̀лов (и **Па̀рпулов**) *ф* — от тур. parpul 'бясно животно'. Панагюрище, Брезово (Пловдивско), Сливен.

Парпуров *ф* — от Парпулов с асимилация на *л* в *р*. Шумен.

Парта̀лев и **Парта̀лов** *ф* — от диал. *парта̀л* '1. парцал; 2. невестински дар'. Кюстендил, Калофер, Сливен, Грозден (Бургаско).

Парта̀лин *ф* — разновидност на Парталев. Горна Диканя (Радомирско).

Партало̀зов *ф* — навярно близко по значение и произход с Парталев. Бела Слатина, Ловеч, Градище (Павликенско).

Парта̀лски *ф* — разновидност на Парталев или на Порталски.

Партама̀нов *ф* — вж. Партоманов. Варна.

Партѐн *м* — съкрат. от Партени. Карлово. **Партѐнов** *ф*. Казанлък, Ловеч.

Партѐна *ж* — женска форма от Партен. Куклен (Асеновградско), р. 1902.

Партѐни и **Партѐний** *м* — гр. Παρθένιος 'целомъдрен, девствен' — име на календарски светия. **Партѐниев** и **Партѐнев** *ф*. Враца, Луковит, Лом, Видин, Сливен, Гоце Делчев.

Партѝн *м* — видоизменено от Партен. **Партѝнов** *ф*. Казанлък, Шумен.

Партѝнко *м* — умалит. от Партин. **Партѝнков** *ф*. Габрово, 1899.

Па̀рто *м* — съкрат. от Партени. **Па̀ртов** *ф*. Враца. **Партовски** *ф*. Плевен.

Па̀ртол *м* — от Парт(о)+*ол*. **Па̀ртолов** *ф*. Терзийско (Карнобатско), Карнобат.

Партома̀нов *ф* — от диал. **партома̀н* 'който налита на момичета, на девственици' (от гр.) Никопол, 1900.

Па̀ртул *м* — от Парт(о)+*ул*. **Па̀ртулов** *ф*. Гоце Делчев.

Партъчев *ф* — от тур. pırtık 'дрипав, изпокъсан'. Брацигово.

Парумов *ф* — може би разновидност на Паронов (?) Славяново (Плевенско).

Парӯна *ж* — от Пар(а)+*уна*. Толбухин, р. 1850.

Парутчѝйски *ф* — вм. Барутчийски. Асеновград.

Парӯш *м* — а) от Пар(о)+*уш*. Типично за Ямбол; Зимница (Ямболско), Сливен, 1860, Айтос, Преславско, Шумен, 1860, Толбухинско, Калипетрово (Силистренско). б) съкрат. от Аспарух. Безден, Петърч (Софийско), Гоз (Брезнишко). **Парӯшев** *ф*.

Парӯша *ж* — от Пар(а)+*уша*. Алфатар (Силистренско), Търновско, Галово (Ореховско).

Парӯшка *ж* — женска форма от Паруш. Зимница (Ямболско), Сливен, Търново, Варна.

Парӯшко *м* — умалит. от Паруш. Петърч (Софийско). **Парӯшков** *ф*.

Пàрхов *ф* — може би от Паров с вмъкнато *х*. Овощник (Казанлъшко).

Парцàла *пр* — от *парцàл* (носел дрипави дрехи). Карнобат, 1878. **Парцàлев** и **Парцàлов** *ф*. Карнобат, Сливен, Бургас, 1893, Левски, Горна Оряховица, Търново, Панагюрище.

Парцàлков *ф* — от *парцàлко* 'дрипльо'. Русе.

Парцов *ф* — а) разновидност на Парчев; б) от прякор *Пѐрцо* 'който попръдва'.

Парцӯнев *ф* — от диал. **пърцӯн* 'пръдльо' (?) Казанлък.

Парцӯнков *ф* — разновидност на Парцунев.

Пàрча *ж* — женска форма от Парчо. **Пàрчин** *ф*. Етрополе (външно лице).

Парчàрски *ф* — от диал. **парчàр* 'който работи на парче'; срв. Парлакчиев. Пловдив.

Парчелѝйски *ф* — от диал. *парчелѝя* 'снажен, едър' (пер.-тур. parçalı). Враца.

Парчемлѝев *ф* — вм. Перчемлиев. Шипка (Казанлъшко).

Пàрчо *м* — умалит. от Паро. **Пàрчев** *ф*. Медвен (Котленско), Котел, Свищов, Варна, Перник. **Пàрчевич** *ф*. Чипровци, 17 в.

Паршѝ *ж* — видоизменено от Перса. Виница (Варненско).

Паршòвски *ф* — писмена разновидност на Пършовски. Русе.

Пàрьо *м* — успоредна форма на Паро с меко окончание. **Пàрев** *ф*. Габрово (гроб), Асеновград, Смолянско.

Пàса *ж* — видоизменено от Спаса. Русе, Русенско, Кубратско, Ямболско, Кърджалийско. **Пàсин** *ф*. Калофер, 1905.

Пасàрев и **Пасàров** *ф* — от диал. **пъсàр* 'кучкар, любител на кучета'; срв. Кучкаров. Пещера, Варна, Шумен, Пирот (Възраждането).

Пасарѐлски *ф* — от с. Пасарел (Самоковско). Лозен (Софийско).

Пàсе *м* — вм. Спасе. Софийско. **Пàсев** *ф*.

***Пасѐй** *м* — разширено от Пасе, Паси. **Пасѐев** *ф*. Рупките (Чирпанско), Русе.

Пасѐнко *м* — умалит. от Пасе. Сливница. **Пасѐнков** *ф*.

Пàси *м* — североизточна форма на Пàсьо. Русе. **Пàсев** *ф*. Русе, Горна Оряховица.

Пасин *м* — от Пас(е)+*ин*. **Пасинов** *ф*. Охрид, 1905.

Пасѝна *ж* — от Пас(а)+*ина*. Новаково (Асеновградско).

Пàска *ж* — от Спаска или женска форма срещу Паско. Гулянци, Сомовит (Никополско), Русе, Тутракан, Своде (Ботевградско).

Паскàл *м* — съкрат. от Паскали. Търново, Варна, Толбухин, Стара Загора, Гоце Делчев. **Паскàлев** *ф*. Карнобат, Първомайско, Тополовград, Гоце Делчев, Чепеларе (Асеновградско), Свищовско, Лехчево (Михайловградско). **Паскàлевски** и **Паскàлски** *ф*. Русе.

Паскàли *м* — гр. Πασχάλης 'Великден'. **Паскалѝев** *ф*. Стърмен (Беленско), Бяла.

Паскалѝна *ж* — гр. Πασχαλίνα, женска форма срещу Паскали. Никополско, Пловдив, 1888, Велинград, 1893.

Паскалѝца *ж* — от Паскалина с друго окончание. Русе.

Пàско *м* — съкрат. от Паскал (или видоизменено от Спаско). Сомовит, Видин, Брегово (Видинско), Айтоско, Карнобат, Ямбол, Бургас, Хасково, Чирпан, Варненско, Гоцеделчевско. **Пàсков** *ф*. Видин, Враца, Лясковец, Петрич.

Пàскол и **Пàскул** *м* — от Паск(о)+*ол*, *ул*. **Пàсколов** *ф*. Свищов. **Пàскулев** и **Пàскулов** *ф*. Гложене, Крушовене (Ореховско), Плевен.

Пасланджѝйски *ф* — от диал. **пасланджѝя* 'който прави гайтани, ширити и под.' (от рум. pasmant). Медковец (Ломско).

Пàсо *м* — видоизменено от Спас или от Паско. **Пàсов** *ф*. Видин.

Паспалàнов *ф* — от диал. *поспалàн* 'сънливец' с преход на неудареното *о* в *а*. Котел, Стара Загора.

Паспалджѝев *ф* — от диал. **паспалджѝя* 'който произвежда или продава фино брашно'; срв. Паспалев. Ямбол, 1908.

Паспàлев, **Паспàлов** и **Паспàлски** *ф* — от *паспàл* '1. фино брашно; 2. прах от брашно' (гр. πασπάλη). Кюстендил, Русе, Вълчи трън (Плевенско), Чирпан, Пловдив, Карлово.

Паспалѐев *ф* — разширено от Паспалев. Самоков, 1905, Станкедимитровско.

Пастармаджѝев *ф* — писмена разновидност на Пастърмаджиев. Казанлък, Стара Загора.

Пастѝрко *м* — а) от *пастѝр*; б) превод на Пимен. Луковит, Ябланица (Тетевенско), Червен бряг. Сега името се среща само у цигани. **Пастѝрков** *ф.*

Пастѝров *ф* — от *пастѝр* или превод на Чобанов. Варна, Ямбол.

Пастѝя *м* — видоизменено от гр. πιστοί 'вярващи, християни'. Варна. **Пастѝев** *ф.* Варна.

Пастрагàшев *ф* — от диал. **пастрагàш* 'който много пастри, пази, пести' (?) Пловдив.

Пастрàков *ф* — писмена разновидност на Пъстраков. Ямбол.

Пастувàнов *ф.* Дряново.

Пастỳрко *м* — разновидност на Пастирко. **Пастỳрков** *ф.* Самоков, Шумен (актьор в театъра).

Пастỳхов *ф* — от диал. *пастỳх* 'пастир'. Севлиево.

Пастушàнски *ф* — от с. Пастуша (Пловдивско). Станке Димитров, 1879.

Пастърмаджѝев *ф* — от *пастърмаджѝя* 'производител или търговец на пастърма' (тур. pastırmacı).

Пастърмòв *ф* — съкрат. от Пастърмаджиев или от прякор *Пастърмàта* (вмирисан от мързел). Казанлък, Негован (Софийско).

Пасỳн *м* — видоизменено от Спасун. Софийско.

Пасỳнко *м* — умалит. от Пасун. **Пасỳнков** *ф.* Владая.

Пасхàл *м* — кръстоска от Паскал и гр. πασχαλία 'Великден'. Карнобат, 1870. **Пасхàлев** *ф.*

Пàсхо *м* — съкрат. от Пасхал. **Пàсхов** *ф.* Охрид.

Пàсьо *м* — видоизменено от Спас или от Паскал, Пасхал. Петелово (Кърджалийско), Пловдив, Чирпан. **Пàсев** *ф.* Чирпан.

Патàков *ф* — от прякор *Патàка* 'паток'; срв. Паташки. Луковит.

Патакàта *пр* — често повтарял „*па такà*". Алфатар (Силистренско).

Паталѐй *м* — видоизменено от Панталей. **Паталѐев** *ф.* Котел.

Паталѐнски *ф* — от с. Паталеница (Пазарджишко). Пазарджик, Церово (Пазарджишко).

Паталѝчев *ф* — от диал. **паталѝч* 'патил човек, патилан'. Търново.

Патамàнов и **Патамàнски** *ф* — от диал. **патамàн* 'патил човек, патилан'. Варна.

Патàнов *ф* — от диал. **патàн* 'патилан'. Стара Загора.

Патарàнов и **Патарàнски** *ф* — от диал. *патарàн* 'паток'. Велинград.

Патàрев и **Патарѐвски** *ф* — може би от диал. **патàр* 'който отглежда патици или гъски'; срв. Касчиев. Лясковец, Калтинец (Горнооряховско), Долна Липница (Павликенско), Русе.

Патарѝнски *ф* — разновидност на Патерински. Угърчин (Ловешко), Ловеч, Плевен, Враца.

Патарлѝев *ф* — от някое село с подобно име. Плевен, Шумен.

Патарчàнов *ф* — писмена разновидност на Патърчанов.

Патàтов *ф* — от диал. *патàта* 'вид картоф' (?) Стара Загора, 1911.

Патàшев *ф* — от па Ташо; вж. Па-. Хаджи Димитрово (Казанлъшко), Враца.

Патàшки *ф* — от прякор *Патàка*; срв. Патаков. Ботевград.

Патенов *ф* — от *патен* 'патил, страдал'. Плевен.

Патенталов *ф.* Търново.

Патерѝнски *ф* — разновидност на Патеров. Враца, Плевен, Ямбол.

Патѐрков *ф* — от прякор *Патѐрко*; вж. Патеров. Юлиев (Старозагорско)

Патѐров *ф* — от гр. πατέρας 'баща' (употребявал тая чужда за българите дума). Пловдив, Загоричане (Костурско).

Пàтешки *ф* — от *пàтешки*; срв. Паташки.

Патѝл *м* — от Пат(о), Пат(ьо)+*ил*. Плевен. **Патѝлов** *ф.* Пловдив, Горно Александрово (Сливенско).

Патѝн *м* — от Пат(о), Пат(ьо)+*ин*. Криво поле (Хасковско). **Патѝнов** *ф.* Стойково (Хасковско), Пловдив.

Патѝчев *ф* — разновидност на Патишев.

Патѝш *м* — от Пат(о), Пат(ьо)+*иш*. **Патѝшев** *ф.* Варна.

Пàткаджиев *ф* — от диал. *пàткаджия* 'който отглежда гъски'; срв. Касчиев, Патарев. Свищов, 1888.

Пàтко *м* — умалит. от Пато, Патьо. **Пàтков** *ф.* Сливен, 1883, Айтос, 1904, Хасково, 1927, Раковски, 1927, Стояново (Ловешко), Куле махала (Ломско).

Патладжàнски *ф* — вм. Патлиджански. Бреница (Белослатинско).

Патлѐй *м* — съкрат. от Пантелей. Дибич (Шуменско), Шумен. **Патлѐев** *ф.*

Патлиджàнов и **Патлиджàнски** *ф* — от диал. *патлиджàн* '1. домат; 2. патладжан'. Горна Сушица (Мелнишко), Бела Слатина, Бреница (Белослатинско), Градец (Видинско).

Патлюв *ф.* Пирдоп, 1893, София, 1908.

Пàтников *ф* — от диал. *пàтник* 'патил, опитен човек'. Петрич.

Пàто *м* — съкрат. от Павел, Параскев, Паскал или друго подобно име, успоредна форма на Пацо, Пачо, Пашо. Плевен (Възраждането), Староселци (Плевенско). **Пàтов** *ф.* Червен бряг, Кюстендил, Казанлък, Брестовене (Разградско). **Пàтовски** *ф.* Скравена (Ботевградско).

Патòй *м* — разширено от Пато. **Патòев** *ф.* Балчик, 1893, Шумен.

Патòков *ф* — от прякор *Патòка*. Разлог.

Патол *м* — от Пат(о)+*ол*. **Патолов** *ф*. Цар Петрово (Кулско).

Патранѐсков *ф* — от рум. Pătrănescu с второ окончание *-ов*. Свищов.

Патранòгов *ф* — от диал. **патранòг* 'с криви като Х крака'. Белеврен (Грудовско).

Патрàшиков *ф* — от Патрашков с вмъкнато *и*. Козловец (Свищовско).

Патрàшко *м* — рум. Pătraşco, умалит. от Петър. **Патрàшков** *ф*. Куле махала (Ломско), Тутракан.

Пàтрев *ф* — разновидност на Патров. Тревненско (старо), Шумен.

Патрѝк *м* — съкрат. от Патриким. **Патрѝков** *ф*. Пловдив, Казанлък, Лясковец, Никопол, Виница (Варненско).

Патрѝкий *м* — гр. Πατρίκιος, от лат. Patricius 'от знатен род' — име на календарски светия. Варна. **Патрѝкиев** *ф*.

Патрѝция *ж* — от персонаж на филм, еднакво по значение с Патрикий. Шумен, р. 1959, Стара Загора, р. 1959.

Патрѝш *м* — от Патрик с друго окончание. **Патрѝшев** *ф*. Панагюрище, 1904.

Пàтров *ф* — а) от Патро, съкрат. от Патрон; б) от диал. *пàтрав* 'с криви като Х крака'. Злокучане (Самоковско), Самоков, Годеч.

Патровалѝев *ф* — от диал. *патровалѝя* 'от колиби Петровци, Габровско'. Казанлък.

Патрòкли *м* — гр. Πατροκλῆς — име от античната митология. **Патрòклев** *ф*. Каварна.

Патрòн *м* — от гр. πάτρων, лат. patronus 'покровител'. **Патрòнов** *ф*. Варненско, Омуртаг, Айтос, Самоков. **Патрòнски** *ф*. Варна, Стара Загора.

Патрòни и **Патрòний** *м* — от гр. πατρωνία 'покровителство'. **Патрòниев** и **Патрòнев** *ф*.

Патрỳн *м* — кръстоска от Патрон и Петрун. **Патрỳнов** *ф*.

Патрỳна *ж* — женска форма срещу Патрун. Н. Геров.

Патрỳнчо *м* — умалит. от Патрун. **Патрỳнчев** *ф*. Габрово, Търново.

Патрỳц *м* — рум. Pătruţ, видоизменено от Петър. Видинско. **Патрỳцов** *ф*.

Пàтул *м* — от Пат(о), Пат(ьо)+*ул*. **Пàтулев** *ф*. Пловдив.

Патỳн *м* — от Пат(о), Пат(ьо)+*ун*. **Патунòв** *ф*. Гуцал (Ихтиманско).

Патурàнков *ф* — от диал. *патурàнко* 'човек с потури'.

Патỳров *ф* — вм. Потуров. Клисура (Карловско), 1893.

Патỳш *м* — от Пат(о), Пат(ьо)+*уш*. **Патỳшев** *ф*. Търново.

Пàтчев *ф* — навярно вм. Пачев. Русе, 1936.

Пàтъмов *ф* — може би видоизменено от *Пàтамов, *Пàтомов — от диал. *пàтома* 'пръстен под' (гр. πάτωμα). Карлово, 1879.

Патъ̀ров *ф* — от тур. pıtır-pıtır 'междуметие за леки стъпки, за крадливо ходене'. Карнобат, Ихтиман.

Патърчàнов *ф* — от диал. **патърчàн* 'който ходи леко и крадливо'; вж. Патъров. Панагюрище, Пловдив.

Пàтьо *м* — успоредна форма на Пато с меко окончание. Пирдоп, Видраре, Тетевенско. **Пàтьов** *ф*. Панагюрище, Видраре. **Пàтев** *ф*. Слатина (Карловско), Бяла, Софийско.

Паукчѝев *ф* — навярно вм. Папукчиев. Станке Димитров, 1879.

Пàул *м* — разновидност на Павел — главно у католиците.

Пàула *ж* — женска форма от Паул.

Паулѝна *ж* — разновидност на Павлина. Н. Геров.

Паỳлка *ж* — умалит. от Паула. Етрополе, р. 1923.

Пàуло и **Пàульо** *м* — разновидност на Павло, Павльо. Карлово, Търново, нар. песен.

Паỳн *м* — от птицата *паỳн*. Рядко, на разни места из страната. **Паỳнов** и **Паỳнски** *ф*.

Паỳна *ж* — женска форма срещу Паун. Главно ЮЗБ. **Паỳнин** *ф*.

Паунѐвка *ж* — от Паун(а)+*евка*. Балша, Кътина (Софийско), Манастирица (Годечко).

Паỳников *ф* — от Паунов с вмъкнато *ик*. Гулянци (Никополско).

Паунѝца *ж* — от Паун(а)+*ица*. Типично за Етрополе; Световрачане (Софийско).

Паỳнка *ж* — умалит. от Пауна. Етрополе, Ихтиманско (само стари), Бяла (Варненско).

Паỳнко *м* — умалит. от Паун. **Паỳнков** *ф*.

Паỳновски *ф* — от мах. Пауновци (Липница, Ботевградско).

Паỳнчо *м* — умалит. от Паун. **Паỳнчев** *ф*.

Пахàрков *ф* — от диал. *пахàрка* 'дървена паница'. Кула, Грамада (Кулско).

Пахàрски *ф* — от диал. *пахàр* 'дълбока паница'. Бела Слатина, Еница (Белослатинско), Кнежа, Долни Дъбник (Плевенско).

Пахидàров *ф* — от пер.-тур. payidar 'здрав, дълговек' с вмъкнато *х*. Пловдив.

Пàхко *м* — умалит. от Пахо или направо от Пахомий. **Пàхков** *ф*. Варна.

***Пахлỳти** *м* — видоизменено от *Пафнутий. **Пахлỳтев** *ф*. Железино (Ивайловградско).

Пàхо *м* — съкрат. от Пахомий. **Пàхов** *ф*. Сунгурларе (Карнобатско).

Пахòм *м* — съкрат. от Пахомий. **Пахòмов** *ф*. ЮИзБ.

Пахòмий *м* — гр. Παχώμιος 'дебел, широкоплещест' — име на календарски светия. Рядко, старо, главно у монаси.

Пахтармàнов и **Пахтърмàнов** *ф* — от диал. **пахтърмàн* 'който ходи с леки, тихи крачки'; срв. Патъров и Патърчанов. Севлиево.

Пàца *ж* — съкрат. от Параскева, Павлина или друго подобно име. Панагюрище, Тетевен.

Пацàш *м* — от Пац(о)+*аш*. Видинско. **Пацàшев** *ф*.

Пàцеков и **Пàциков** *ф* — от Пацев, Пацов с вмъкнато *ек*, *ик*. Ловеч.

Пацùрев и **Пацùрски** *ф* — видоизменено от Пастиров с преход на *ст* в *ц*. Лясковец, Варна, Кунино (Врачанско).

Пацùрко *м* — от Пастирко с преход на *ст* в *ц*. **Пацùрков** *ф*. Ботевград, Казанлък.

Пацùрката *пр* от остаряло л. и. Ботевград.

Пàцка *ж* — умалит. от Паца. Скопие, 1942.

Пàцо *м* — видоизменено от Павел, Параскев, Паско или друго подобно име, успоредна форма на Пачо, Пашо. Ботевград, Лопян (Ботевградско), Долни Дъбник (Плевенско). **Пàцов** *ф*. Ботевград, Станкедимитровско. **Пàцев** *ф*. **Пàцовски** *ф*.

Пацъ̀ков *ф* — от Пациков с изместено ударение. Лясковец, Търново, Русе.

Пàча *ж* — женска форма срещу Пачо. Н. Геров.

Пачàвров *ф* — от *пачàвра* (срв. поговорката „Барабар Петко с мъжете, пачавра му на пояс"). Добростан (Асеновградско), Асеновград, Казанлък.

Пачавỳров *ф* — разновидност на Пачавров. Стара Загора (Възраждането).

Пачалà *пр* — от пер.-тур. paçalı 'с широки крачоли на потурите'. Асеновград. **Пачалòв** *ф*. Асеновград, Ковачевица (Гоцеделчевско), Казанлък, Стара Загора, Габрово (гроб).

Пàчалиев и **Пàчалев** *ф* — от диал. **пàчалùя* 'с дълги, обточени с гайтан крачоли на потурите'; вж. Пачала. Силистра, 1897, Свищов.

Пачамàнов *ф* — от диал. **пачамàн* 'мъж с контешки крачоли на потурите' (от пер. тур. paça). Каснаково (Хасковско), Пъново (Ивайловградско), Гълъбово (Старозагорско).

Пачàн *м* — от Пач(о)+*ан*. **Пачàнов** *ф*. Калофер.

Пачаръ̀зов и **Пачаръ̀ски** *ф* — от тур. paçarız 'спънка, затруднение; човек, който спъва работата'. Панагюрище, Кюстендил, Угърчин (Ловешко).

Пачаỳров *ф* — разновидност на Пачавров. Стара Загора, 1900, Враца.

Пàчеджиев и **Пачеджùйски** *ф* — от диал. **пачеджùя* 'продавач на овчи крака или на пача' (пер.-тур. paçacı). София, 1888, Враца.

Пàчелиев *ф* — вм. Пачалиев. Русе.

Пачемàнов и **Пачимàнов** *ф* — вм. Пачаманов. Казанлък, Айтос.

Пачèна *ж* — от Пач(а)+*ена*. Н. Геров.

***Пачùк** *м* — умалит. от Пачо. **Пачùков** *ф*. Балванците, Керека (Дряновско), Търново, Плевен.

Пачùл *м* — от Пач(о)+*ил*. **Пачùлов** *ф*. Ботевград, Пирдоп, Казанлък, Пловдив, Пазарджик, Кърджали, Ксанти.

Пачùн *м* — от Пач(о)+*ин*. **Пачùнов** *ф*. Карнобат.

Пачùнко *м* — умалит. от Пачин. **Пачùнков** *ф*. Троянско.

Пàчко *м* — умалит. от Пачо. Гор. Митрополия (Плевенско). **Пàчков** *ф*. Тръстеник (Плевенско).

Пàчников *ф* — от диал. *пàчник* 'голям кошник (в какъвто мътят гъски)'. Ново село (Троянско), Плевен, Русе.

Пàчо *м* — съкрат. от Павел, Парашкев или друго подобно име, успоредна форма на Пато, Пацо, Пашо. **Пàчев** *ф*. Сопот, Пазарджишко, Станкедимитровско, Козлодуй. **Пачиев** *ф*. Брест (Никополско).

Пàчол и **Пàчул** *м* — от Пач(о)+*ол*, *ул*. Толбухин. **Пàчолов** и **Пàчулов** *ф*. София, 1897.

Пачỳров *ф* — стегната форма от Пачауров. Стара Загора, 1893.

Пàша *ж* — съкрат. от Павлина, Парашкева или друго подобно име. Карнобат. **Пàшин** *ф*.

Пашалàнов *ф* — от диал. **пашалàн* 'който живее като паша' (?) Горнооряховско, Сливен.

Пашалùев, **Пашалùйски** и **Пашалùски** *ф* — от някое село с *паша* в името (такива има около 10). Пловдивско, Бистрица (Софийско), Горна Василица (Ихтиманско).

Пашалòв *ф* — от тур. paşalı 'подвластен на пашата' (?) Търново, 1893, Казанлък, Винарово (Чирпанско).

Пашàмов *ф* — може би видоизменено от Пашалов. Сливен.

Пашàн *м* — писмена разновидност на Пъшан. Мездра. **Пашàнов** *ф*. Варна. **Пашàнски** *ф*. Арчар (Видинско).

Пашàнгов *ф* — от Пашанков с озвучаване на *нк* в *нг*. Брезник, 1900.

Пашàнко *м* — умалит. от Пашан. **Пашàнков** *ф*. Свищов, Ихтиман.

Пашапòртов *ф* — от *пашапòрт* 'паспорт'. Търговище, Пловдив.

Пашаринов *ф*. Замфирово (Берковско).

Пашàта *пр* — от *пашà* (бил властен и богат като турски паша или нещо подобно). Калофер, Севлиево, Айтос.

Пашèев *ф* — разширено от Пашев по образеца на Рашеев, Малеев.

Пашеног *м* — от протобълг. *пашеног* 'баджанак'. Перник, 15—16 век.

Пашùка *ж* — умалит. от Спасийка или Паша. Кюстендилско.

Па̀шиков *ф* — от Пашев с вмъкнато *ик*. Плевен, 1908.

Пашиленски *ф* — от някое село с подобно име; срв. Пашалиев.

Пашѝн *м* — от Паш(о)+*ин*. Пчеларово (Кърджалийско). **Пашѝнов** *ф*. Пчеларово, Стамболово (Хасковско), Свищов, 1862. **Пашѝнски** *ф*. Кюстендил (гроб).

Па̀шка *ж* — умалит. от Паша. Хасково.

Па̀шко *м* — умалит. от Пашо. **Па̀шков** *ф*. Русе, 1900, Гоце Делчев.

Пашку̀лев, **Пашку̀лов** и **Пашку̀лски** *ф* — от *пашку̀л*, може би с диал. значение 'възкъса дреха'. Карлово, Пазарджик, Чирпан, Стара Загора, Севлиево, Плевен, Разград, Шумен, Берковица, Гърмен (Гоцеделчевско).

Пашку̀лков *ф* — разновидност на Пашкулев. Горна Гнойница (Ломско).

Пашку̀н *м* — от Пашк(о)+*ун*. **Пашку̀нов** *ф*. Горна Оряховица, Бяла, Русе.

Пашку̀ров *ф* — от Пашкулов с преход на *л* в *р*.

Пашмага̀нов *ф* — от диал. **пашмага̀н* 'който се перчи с контешки обувки'; вж. Пашмаков. Русе, 1897.

Пашма̀ков *ф* — от тур. paşmak 'плитка обувка, пантоф'. Нови пазар, Търговище, Шумен.

Па̀шо *м* — съкрат. от Павел, Парашкев, Паскал или друго подобно име, успоредна форма на Пато, Пацо, Пачо. Плевен, 1876. **Па̀шо̀в**[1] и **Па̀шев** *ф*. Севлиево, Беляковец (Търновско), Сливен, Пазарджик, Етрополе, Липница (Ботевградско).

Пашо̀в[2] *ф* — от Пашата или направо от *паша̀*. **Пашо̀вски** *ф*. Стара Загора. **Пашо̀олу** и **Пашо̀олов** *ф* — с турско окончание. Стара Загора.

Пашпу̀ров *ф* — може би далечно видоизменение от Параспуров. Шумен, Варна.

Пашу̀н *м* — от Паш(о)+*ун*. Радомирско, Шипочане, Ново село (Самоковско), Самоков. **Пашу̀нов** *ф*. Ихтиман, Левски, Свищов.

Пашу̀нко *м* — умалит. от Пашун. **Пашу̀нков** *ф*. Плевен.

Пащѝя *м* — от Пастия с преход на *с* в *щ*. Варна. **Пащѝев** *ф*.

Пащрапа̀нски *ф* — от диал. **пащрапа̀* (вм. *мащрапа̀*) 'кана за вино' (от ар.-тур. maşrapa). Враца.

Па̀яков *ф* — от *па̀як*. Габрово, Свищов, Русе, Разград, Чирпан, Радомир, Лобош (Радомирско).

Пая̀нов *ф* — от пер.-тур. pâyan 'край, граница'. Македония, Ново село (Видинско).

Пая̀нтов *ф* — от диал. *пая̀нта* 'подпорка, напречна греда' (пер.-тур. payanda). Силистра, 1908.

Пѐво *м* — смятат го за видоизменено от Първан, а може да е и от Пехо. Казичене (Софийско).

Певтѝн *м* — вм. Пефтин, Варна, 1908.

Певтѝч *м* — вм. Пефтич. **Певтѝчев** *ф*.

Пѐвчо *м* — видоизменено от Пейчо или от Пехчо. Разградско.

Пѐга *ж* — съкрат. от Пелага. София, р. 1870.

Пегуров *ф*. Варна.

Педа̀ки *м* — умалит. от Педо, Педьо с гръцко *-аки*. **Педа̀кев** *ф*. Пловдив. **Педа̀ков** *ф*. Долна Диканя (Радомирско).

Пѐдо *м* — успоредна форма на Педьо с твърдо окончание. **Пѐдов** *ф*. Русе.

Пѐдьо *м* — от гр. παιδί 'дете'; срв. Момчо, Мома. **Пѐдев** *ф*. Калапотино (Гоцеделчевско).

Пежго̀рски *ф*. Угърчин (Ловешко), Ловеч.

Пезуля̀рски *ф* — от диал. **пезуля̀р* 'който живее в сипеи, в пезуляк'. Петрохан (Берковско).

Пейганидов *ф*. Кула (външно лице).

Пейза̀нов *ф* — от диал. *пейзан* 'селянин от Солунско' (фр. paysan). Свищов.

Пѐйка *ж* — женска форма от Пейко. Тетевен, Сушица (Горнооряховско), Ветово (Русенско), Казанлък, Пловдивско, Трън.

Пѐйко *м* — от Петко (Петько) с преход на *т'* в *й*. Стражица (Горнооряховско). **Пѐйков** *ф*. Горнооряховско, Шуменско, Стара Загора. **Пейковски** *ф*.

Пѐйна *ж* — женска форма от Пейно. Врачанско.

Пейнерков *ф* — може би сродно с Пейнирджиев.

Пѐйнешки *ф* — навярно вм. *Пейновски; вж. Пейно. Орешак (Троянско), Троян.

Пейнирджиев *ф* — от пер.-тур. peynirci 'сиренар'. Русе.

Пѐйнирлиев *ф* — видоизменено от Пейнирджиев. Шумен, Ветово (Русенско).

Пѐйно *м* — от Пейко, Пейчо с друго окончание, както Дойно, Дойко, Дойчо, Пройно, Пройко, Пройчо. **Пѐйнов** *ф*. Харваловци (Еленско).

Пѐйо *м* — видоизменено от Петър, Петьо или Петко (чрез по-старите форми Пейко и Пейчо) и преосмислено по глаг. *пѐя*. Из цялата страна, главно СИзБ. **Пѐев** и **Пѐйов**, **Пѐевски** и **Пѐйовски** *ф*.

Пѐйча *ж* — женска форма от Пейчо. Брезнишко.

Пейчѝн *м* — от Пейч(о)+*ин*. Голямо Бучино (Софийско). **Пейчѝнов** *ф*. Шишманово (Самоковско), Ракитово (Велинградско), Врачеш (Ботевградско). **Пейчѝнович** *ф*. Теарце (Тетовско), 1771.

Пѐйчо *м* — успоредна форма на Пейко с друго окончание, смята се за умалит. от Пейо. ЮЗБ, Стара Загора, Силистра, Боженица (Ботевградско). **Пѐйчев** *ф*. Софийско, Елховско. **Пѐйчовски** *ф*. Боженица.

Пѐка *ж* — видоизменено от Пенка или от Параскева. Ботевградско, Враца.

Пекалиев *ф* — от диал. **пекалия* 'който всичко одобрява, на всичко казва „пеки“ (тур. peki)'. Пазарджик.

Пекàрев *ф* — от *пекàр* 'хлебар, който само пече'. Шумен.

Пекàчев *ф* — от *пекàч*; вж. Пекарев.

Пекè *м* — югозападна форма на Пеко. **Пекèвски** *ф*. Кюстендил. **Пекèов** *ф*. Елин Пелин.

Пекелярски *ф* — видоизменено (или грешка) от Пепелярски, Хайредин (Ореховско).

Пекùров *ф* — от Бекиров с обеззвучаване на *б* в *п*. Варна.

Пеклùчин *ф* — от *Петличин (срв. Петличков) с преход на *т'* в *к* поради силно смекченото *л'*. Трънско.

Пèко *м* — видоизменено от Пенко, Пейко или друго подобно име. Орехово, Калугерово, Осиковица, Новачене (Ботевградско), Бусинци (Трънско). **Пèков** *ф*. Ботевградско, Михайловградско, Плевня (Драмско).

Пекỳн *м* — от Пек(о)+*ун*. **Пекỳнов** *ф*.

Пекỳнчо *м* — умалит. от Пекун. **Пекỳнчев** *ф*.

Пèла *ж* — женска форма срещу Пело. Своде (Ботевградско).

Пелàга *ж* — съкрат. от Пелагия. Гоцеделчевско.

Пелàги *м* — гр. Πελάγιος 'морски'. Рядко. **Пелàгиев** *ф*. Поморие, 1900.

Пелагùя *ж* — гр. Πελαγία 'морска' — име на календарска светица. Благоевград, р. 1872, Стара Загора, 1889, Берковица, Момин брод (Ломско).

Пелàджа *ж* — видоизменено от Пелагия. Пловдив, 1876.

Пелакùя *ж* — вм. Пелагия. Кюстендил, 1879.

Пелалов *ф*. Търново (външно лице).

Пелàшов *ф* — може би видоизменено от Палашов. Хасково, 1917, Узунджово (Хасковско).

Пелегèя и **Пелегùя** *ж* — вм. Пелагия. Расник, Гърло (Брезнишко).

Пелèйков *ф* — от диал. **пелèйко* 'който пелее, пилее'. Горно Броде (Сярско).

Пелеслиев *ф* — от някое село с подобно име. Пловдив.

Пелешỳтски *ф* — видоизменено от Пелишатски. Търново, 1893.

Пелизàр *м* — видоизменено от Велизар или от Белизар. **Пелизàров** *ф*.

Пелилèев *ф*. Пловдив.

Пелùн *м* — от Пел(о)+*ин*, преосмислено по растението *пелùн*. Рядко. **Пелùнов** *ф*.

Пелùнко *м* — умалит. от Пелин. **Пелùнков** *ф*. Враца.

Пелùтев и **Пелùтов** *ф* — от ар.-тур. pelit 'жълъд'. Севлиево, Пловдив.

Пелùчев *ф* — от прякор *Пелùтчето* (дребен на ръст); срв. Пелитев.

Пелишàтски *ф* — от с. Пелишат (Плевенско). Плевен, Бела Слатина.

Пелищèра *ж* — от гр. περιστέρι 'гълъб' с дисимилация на първото *р* в *л* и преход на *с* в *щ*. Ямбол.

Пèлка *ж* — умалит. от Пела. **Пèлкин** *ф*. **Пèлкинци** род в Кнежа.

Пèлко *м* — умалит от Пело. **Пèлков** *ф*. Плевен, Нова Черна.

Пелнèзов *ф*. Черногорово (Пазарджишко).

Пèло *м* — видоизменено от Петко или от Петър. Врачанско, Ботевградско, Плевенско. **Пèлов** *ф*. Луковит, Ломско, Ботевградско. **Пèловски** *ф*. Кнежа.

Пелтàшки *ф* — от прякор Белтака. Трудовец (Ботевградско).

Пелтèков, **Пелтèшки** и **Пелтèчки** *ф* — от *пелтèк* 'който заеква при говорене' (тур. peltek). Пловдив, Асеновград, Тешево (Гоцеделчевско), Стара Загора, Ихтиман, Скравена (Ботевградско), Плевен, Никопол, Свищов, Угърчин, Стояново (Ловешко), Кюстендил.

Пèльо *м* — успоредна форма на Пело с меко окончание. Дерманци (Луковитско), Ракитово (Велинградско). **Пèлев** *ф*. Ракитово, Батак.

Пèмо *м* — може би видоизменено от Пимен. Беломорска Тракия. **Пèмов** *ф*. Беломорци (Омуртагско), Варна.

Пèна *ж* — съкрат. от Петкана, Петрана или друго подобно име. Из цялата страна. **Пèнин** *ф*. Етрополе, Литаково (Ботевградско). **Пèнински** *ф*. Ботевград.

Пенàков *ф* — от гр. πινάκα 'паница'; срв. Паничков, Паница. Градец (Котленско), Добруджа, Варна.

Пенàчков *ф* — разновидност на Пенаков Долна Студена (Беленско).

Пенгèлов и **Пенгèлски** *ф* — видоизменено от Попвангелов; срв. Пангелов. Пловдив, Литаково (Ботевградско).

Пèнго *м* — от Пенко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Пèнгов** *ф*. Курново (Врачанско).

Пендàк *м* — прякорно име от Пендо. **Пендàков** *ф*. Ген. Николаево (Пловдивско). **Пендачански** *ф*.

Пендàров и **Пендàрев** *ф* — от *пендàра* 'голяма жълтица за накит' (гр. πεντάρα). Велинград, Казанлък.

Пендàш *м* — от Пенд(о)+*аш*. **Пендàшев** *ф*. Горна Оряховица, Градина (Търновско).

Пèндеков *ф* — а) от Пендев с вмъкнато *ек*; б) от диал. *пèндек* 'начин, леснота за извършване нещо, колай'. Габрово.

Пенделàшки *ф*. Кулско.

Пèнделов *ф* — видоизменено от Пендеолу; вж. Пендьо. Пловдив.

Пендерски *ф* — навярно разновидност на Пендарев. Казанлък.

Пенджàков и **Пенджеков** *ф* — разновидност на Панджаков. Бочево (Разложко), Пловдив.

Пèнджèрков *ф* — от прякор *Пèнджèрко* 'който виси все по пенджерите (прозорците)'. Битоля, Сливен.

Пѐнджу̀ров *ф* — от диал. *пѐнджу̀р* 'прозорец' (от пер.-тур. pencere); вж. Пенджерков. Костенец.

Пендѝчев *ф*. Плевен.

Пѐндо *м* — от Пено с вмъкнато *д*. Дългоделци (Ломско). **Пѐндов** *ф*. Асеновград, Садово (Асеновградско), Пловдив, Калофер, Поликраище (Горнооряховско), Ботевград (от Охрид или Струга). **Пѐндоловски** *ф* — навярно от Пендолов, Пендоолу. Устово (Смолянско), Казанлък.

Пендула̀ков *ф*. Варна.

Пѐндьо *м* — от Пеньо с вмъкнато *д*. **Пѐндев** *ф*. Пазарджик, 1893, Якоруда, Лъка (Поморийско).

Пѐнѐ *м* — югозападна форма на Пено, Пеньо. Радомир, Станке Димитров, Павликени. **Пѐнѐв** *ф*.

Пеневилев *ф* — може би от Пенев Илев. Малиново (Ивайловградско).

Пенекалѝев *ф* — може би вм. *Пенковалиев, от с. Пенковци (Севлиевско), Варна.

Пѐнел *м* — от Пен(ьо), Пен(е)+*ел*. **Пѐнелов** *ф*. Югово (Асеновградско), Разложко. **Пѐнелски** *ф*. Югово, Кнежа.

Пенелòпа *ж* — гр. Πηνελόπη — име от античната митология. Пловдив, р. 1880, 1884.

Пенелòпка *ж* — умалит. от Пенелопа. Айтос, р. 1927.

Пѐнерлиев *ф* — видоизменено от Пейнирлиев. Русе, Шумен.

Пенечко *м* — умалит. от Пеньо. **Пенечков** *ф*. Карлово.

Пѐнзев и **Пѐнзов** *ф* — може би вм. Пендев. Пендов. Пловдив.

Пѐни *м* — североизточна форма на Пеньо. Русе, Луковит. **Пѐнев** *ф*.

Пѐнка *ж* — умалит. от Пена. Доста разпространено из цялата страна. **Пѐнкин** и **Пѐнкински** *ф*.

Пѐнко *м* — умалит. от Пеньо, Пено. Типично за Лопян (Ботевградско); Етрополе, Враца, Софийско, Пазарджишко. **Пѐнков** *ф*. **Пенкòчев** *ф*.

Пѐнкьовски *ф* — от с. Пенкьовци (Трънско). Шумен.

Пѐно *м* — успоредна форма на Пеньо с твърдо окончание. Белослатинско, Врачанско, Стражица (Горнооряховско). **Пѐнов** *ф*. Враца, Пазарджишко. **Пѐновски** *ф*.

Пентѝев *ф* — писмена разновидност на Пинтиев. Харманлии, 1905.

Пѐнто *м* — от Пено с вмъкнато *т*. Преславско, 15—16 век. **Пѐнтов** *ф*. Писанец (Русенско), Селановци (Ореховско).

Пѐнтьо *м* — от Пеньо с вмъкнато *т*. **Пѐнтев** *ф*. Никопол, 1908.

Пену̀ша *ж* — от Пен(а)+*уша*.

Пенушлиев *ф* — от някое село с подобно име. Щип, 1920.

Пенчелѝев *ф* — от пер.-тур. pençeli 'жесток, алчен'. Айтос, 1900.

Пѐнчо *м* — умалит. от Пеньо, Пено. Из цялата страна, главно СИзБ. **Пѐнчев** и **Пѐнчов** *ф*. **Пѐнчовски** *ф*. Ботевград, Радотина (Ботевградско). **Пѐнчович** *ф*. Пловдив, 1900. **Пѐнчолов** и **Пѐнчоолов** *ф* — с турско *-олу*. Голямо село (Казанлъшко), Казанлък.

Пенчòк *м* — прякорно име от Пенчо. **Пенчòков** *ф*. Цинга (Дряновско), Търново, Варна.

Пѐньо *м* — обособено от Петър, Петко или друго подобно име. Главно ИЗБ. **Пѐнев**, **Пѐневски** и **Пѐньовски** *ф*.

Пѐо *м* — от Пейо с изпадане на *й*. Рядко. **Пѐов** *ф*. Боженица (Ботевградско). **Пѐовски** *ф*. Панагюрско.

Пѐпа *ж* — съкрат. от Петрана, Пауна или друго подобно име с детско повтаряне на първата съгласна. Шумен, р. 1896, Силистра, 1893, Лехчево (Михайловградско).

Пепев *ф* — от тур. pepe 'пелтек'. Пловдивско, Банско.

Пепеделѐнов *ф*. — видоизменено от Тепеделенов.

Пепеджиев *ф* — а) от диал. **пепеджия* 'пелтек'; вж. Пепев; б) от Пепелджийски с изпадане на *л*. Мало Конаре (Пазарджишко).

Пепела̀нов *ф* — от диал. '*пепела̀н* 'пелтек'; вж. Пепев. Асеновград, Чепеларе (Асеновградско).

Пепелджѝйски *ф* — от диал, *пепелджѝя* '1. който събира дървена пепел за варене на сапун; срв. Кюлджиев; 2) който чисти пепелта от рудничарска пещ'. Баланово (Станкедимитровско).

Пепелѐшев и **Пепелѝшев** *ф* — разновидност на Пепелешков. Пловдив.

Пепелѐшков *ф* — от диал. **пепелѐшко* '1. който се търкаля из пепелта'; 2. който заеква (от тур. pepelemek)'. Брацигово, Казанлък.

Пепелѝгов *ф* — видоизменено от Папалюгов. Гор. Богров (Софийско).

Пепелнѝков *ф* — от диал. *пепелник* 'купище'. Златарица (Еленско).

Пѐпелов *ф* — навярно съкрат. от Пепелников, Пепелджийски, Пепеляров или друго подобно име. Мало Конаре (Пазарджишко), Пловдив, Стара Загора. Сливен.

Пепелю̀гов *ф* — видоизменено от Паналюгов.

Пепеля̀нков *ф* — от диал. **пепеля̀нко*; вж. Пепелянов. Ветрен, Септември (Пазарджишко).

Пепеля̀нов и **Пепеля̀нски** *ф* — от диал. *пепеля̀н* 'който има по-стари неженени братя, коритан' (?) Трявна, Чепеларе (Асеновградско). Стара Загора.

Пепеля̀ров и **Пепеля̀рски** *ф* — от диал. *пепеляр* 'чистач на пепелта от рудничарска пещ'. Димитровград, Бели извор (Врачанско), Враца.

Пепеля̀шки *ф* — разновидност на Пепелянов или Пепеляров. Кюстендил.

Пепенджиев *ф* — разновидност на Пепеджиев. Говедаре (Пазарджишко).

Пеперджиев *ф* — от диал. **пиперджѝя* 'производител на пипер'. Пловдив.

Пеперу̀дката *пр* — от *пеперу̀дка*. Котел.

Пепечков *ф* — от диал. **пепечко* 'който леко заеква'; вж. Пепев. Пазарджик (гроб).

Пепеша̀нов *ф* — от диал. **пепешан*; вж. Пепечков.

Пѐпи *м* — галена форма от Петър или от Петко. Михайловград, р. 1958, Лехчево (Михайловградско), 1960, Зверино (Врачанско), р. 1959.

Пепѝна *ж* — от Пеп(а)+*ина*. Шумен, р. 1959.

***Пепиш** *м* — от Пеп(о) + *иш*. **Пепѝшев** *ф*.

Пѐпка *ж* — умалит. от Пепа. Долни Вадин (Ореховско), р. 1956.

Пѐпо *м* — от Петко или от Петър с детско повтаряне на първата съгласна. Горнооряховско, Ловеч, **Пѐпов** *ф*.

Пепуров *ф*. (Трайко Пепуров Стоянов, Варна, 1940).

Пѐра[1] *ж* — женска форма от Перо. Брезнишко, Трънско, Царибродско.

Пѐра[2] *м* — западна форма на Перо. Царибродско.

Пера̀лков *ф* — от диал. *пера̀лка* 'бухалка за пране'. Ярлово (Самоковско), Казанлък.

Пера̀чков *ф*.

Перва̀зов *ф* — от *перва̀з* 'рамка, обшивка, обтока на дреха' (пер.-тур. pervaz). Стара Загора, 1908, Радомирско.

Пергамов *ф* — може би псевдоним, от гр. Πέργαμον 'крепостта на митологична Троя'.

Пергѐлов *ф* — от *пергѐл* (пер.-тур. pergel), прен. 'дълги крака'. Ихтиман, Костенец, Гол. Белово, Пазарджик.

Пергемишев *ф*. Стара Загора.

Пергѝшов *ф* — от диал. *пергѝш(ин)* 'омразен старец'. Радотина (Ботевградско).

Пѐрдев и **Пѐрдов** *ф*. Петрич, 1917.

Пердѝка *ж* — от гр. πέρδικα 'яребица'. Каварна, Казанлък, р. 1931.

Пердикацев *ф* — нарочно видоизменено от **Пърдикацев* (от някаква стара случка; срв. Пърдикашев). Пловдив.

Пердỳхов *ф* — от диал. *пердỳх* 'перушина'. Ярлово (Самоковско). Самоков.

Перебаса̀нов *ф* — съкрат. от *Перендебасанов; вж. Периндибазов. Карнобат.

Пѐрев *ф* — разновидност на Перьов. Ошаните (Дряновско), Дряново, Павликени, Карнобат.

Переклѝев *ф* — вм. Периклиев. Кюстендилско.

Перелѝнгов *ф* — видоизменено от Паралингов. Провадия, Варна, Каварна.

Перелов *ф*.

Перенỳвски (и **Перинỳвски**) *ф* — от диал. *перенỳв* '?' (среща се в нар. песен). Столник (Елинпелинско).

Переходов ф. София, 1906.

Перзѐ *ж* — видоизменено от Перса. Каварна.

Пѐри *м* — умалит. от Петър. Бела Слатина.

***Перѝк** *м* — съкрат. от Перикли. **Перѝков** *ф*. Варна.

Перѝкли *м* — гр. Περικλῆς, бележит древноатински държавник. Тулча, 1892. **Перѝклиев** *ф*. София, 1900. **Периклѝйски** *ф*.

Перѝкъл *м* — гр. Πέρικλος или видоизменено от Псрикли. Пловдив, 1872, Враца, 1915.

Перилов *ф*. Пловдив.

Перимов *ф*. Пазарджик.

Перинда̀ков *ф* — от диал. **перенда̀к* 'който прави високи скокове' (от пер.-тур. perende). Варна.

Периндиба̀зов *ф* — от пер.-тур. perendebaz 'който подскача високо'. Бургас.

Перѝнка *ж* — от планината Перин, Пирин. Банско.

Перѝнски *ф* — от планината Перин или от с. Перин (Санданско).

Перифа̀нов *ф* — от гр. περιφανής 'известен, прочут'.

Периша̀нов *ф* — от пер.-тур. perişan 'разсеян, побъркан'. Самоков.

Пѐрка *ж* — умалит. от Пера[1]. Кула, Големаново (Кулско), Тошевци (Видинско), Кладоруб (Белоградчишко), Градоман (Софийско), Трънско.

Пѐрко *м* — умалит. от Перо. Видин, Градец (Видинско), Ореховско. **Пѐрков** *ф*. Якоруда, 1917, Гоце Делчев (гроб).

Пѐрла *ж* — от фр. perle 'бисер'. Съвсем рядко.

Перлата *пр*. Гол. Желязна (Троянско), 1906.

Пермѝнов и **Пермѝнски** *ф* — може би видоизменено от *Параминов; вж. Пара-. Котел.

Перналѝев *ф* — вм. Пирналиев, от с. Пирне (Айтоско). Пловдив.

Пѐрнев и **Пѐрнов** *ф*. Гоце Делчев.

Пѐрниклиев и **Пѐрниклийски** *ф* — от диал. *пѐрниклия* 'от град Перник'. Самоков, 1905.

Пѐрников *ф* — може би от град Перник. Байкал (Ореховско), Мадан.

Пернѝчев *ф* — от диал. *пернѝче* 'възглавничка'. Пазарджик.

Пѐрнишки *ф* — въртял се около Пернишки полк, който лагерувал край селото. Чучулигово (Петричко).

Пѐро *м* — видоизменено от Петър. Кула, Мирково (Пирдопско), Петрич, Ник. Милев. **Пѐров** *ф*. Сливен.

Пероноски *ф* — видоизменено от Переновски.

Перосанов *ф*.

Перỳто *пр* — от *перỳ*. Разлива (Ботевградско).

Перошàнов *ф* — разновидност на Перишанов. Свищов, 1894.

Перпелѝев *ф* — от Перпериев с дисимилация на второто *р* в *л*.

Перпелѝцев *ф* — от диал. *перпелѝца* 'стара пара'. Бургас.

Перперѐков *ф* — от остар. *перперѐк* 'вид стара монета'; срв. Гологанов.

Перперѝев *ф* — от диал. *перперѝя* 'наперено, горделиво ходене'. Устово (Смолянско). Пазарджик.

Перпѐров *ф* — от диал. **перпѐр* 'наперен, горделив човек' (?) Варна.

Пѐрса *ж* — от гр. Περσίς 'персийка'. Старо, на разни места из страната, главно ЗБ.

Персенгѝев *ф* — от диал. *персенгѝя* 'притурка, украшение към говор' (от пер.-тур. persenk).

Персиàн и **Персиян** *м* — по името на старобългарския владетел Персиам. Шумен, р. 1895, Дивдядово (Шуменско), Варна, Тишевица (Врачанско).

Персѝана *ж* — разширено от Перса или женска форма от Персиан.

Персѝда *ж* — гр. Περσίδα 'персийка'. Трънско, Иваняне (Софийско). Зимевица (Свогенско).

Персиѐта *ж* — умалит. от Перса по типа на Мариета. Брусен (Врачанско), р. 1959.

Персѝйски *ф* — от фабрика или работилница за „персийски" килими. Панагюрище, 1917.

Персиàна *ж* — а) разширено от Перса; б) женска форма от Персиян. Мездра, р. 1955.

Пѐрсо *м* — от гр. Πέρσης 'персиец'. **Пѐрсов** *ф*. Пловдив.

Перỳков *ф* — от *перỳка* (фр. perruque). Варна.

Перỳн *м* — от Пер(о)+*ун*. Пловдив, 1906, Трънско. **Перỳнов** *ф*. Пловдив, Шумен.

Перỳна *ж* — от Пер(а)[1] + *уна*. Трънско, Волуяк, Мрамор (Софийско), Ореховско. **Перỳнин** *ф*.

Перунѐла *ж* — от Перун(а)+*ела*, както Антонела, Даниела, Карамела. Севлиево, р. 1963.

Перỳнѝка *ж* — от цветето *перунѝка*. Дебърско, р. 1879, Трънско, Кнежа. **Перунѝкин** *ф*. Кюстендил, Пенкьовци (Трънско), Лозен (Софийско).

Перунѝков *ф* — от прякор *Перунѝката*. Лесново (Елинпелинско).

Перỳница *ж* — разновидност на Перуника Струга, нар. песен.

Перунѝя *ж* — разновидност на Перуника. Варна.

Перỳнка *ж* — умалит. от Перуна. Етрополски манастир, 1648, Кюстендил, 1879, Трънско, Мурено (Радомирско), Мрамор, Подгумер (Софийско), Берковица (циганки).

Перỳнчо *м* — умалит. от Перун. **Перỳнчев** *ф*. Станке Димитров, 1879.

Перустѝйски *ф* — разновидност на Пиростиев. Карабунар (Пазарджишко), 1917.

Перỳхов *ф* — от диал. *перỳх* 'перушина'; срв. Пердухов. Гоце Делчев (гроб), Пловдив.

Пѐруша *ж* — от диал. (арумън.) *перуша* 'круша'. Струга, нар. песен.

Перушѝнов *ф* — вм. Перишанов, Перошанов. Мандрица (Ивайловградско), Стара Загора, Варна.

Перушàнчин *ф* — от прякор *Перушàнката*; вж. Перишанов. Банско.

Перỳшев *ф* — навярно вм. Парушев. Варна, 1900.

Перушѝнски *ф*—от *перушѝна*. Елин Пелин.

Перушка *ж* — умалит. от Перуша. Каменяк (Шуменско).

Перфàнов *ф* — съкрат от Перифанов. Панагюрище, Самоковско, Кюстендил.

Перфенлиев *ф*. Варна (гроб).

Перцàнов *ф*. — навярно вм. Перчанов. Враца.

Пѐрча *м* — западна форма на Перчо. **Пѐрчин** *ф*. Брезник.

Перчàнов *ф* — от диал. **перчàн* '1. човек с перчем; 2. който се перчи' (?) Ивковци (Еленско).

Перчелѝев *ф* — разновидност на Перчемлиев. Ракитово (Велинградско).

Перчемлѝев *ф* — от диал. *перчемлѝя* 'с перчем, с кичур дълга коса на главата' пер.-тур. perçemli). Свищов, Калофер, Казанлък, Стара Загора, Бургаско.

Пѐрчо а) *м* — умалит. от Перо или направо от Петър. Цариброд, Видин. б) *пр* — от *пѐрчо* 'който се пери, надува'. **Пѐрчев** *ф*. Видин, Васил Левски (Карловско). **Пѐрчов** *ф*. Чепинци (Софийско). **Пѐрчовци** род и махала в Липница (Ботевградско).

Першàнов *ф* — съкрат. от Перишанов.

Пѐрьов *ф* — от прякор *Пѐрьо* 'който се пери, гордее'. Дряново, Павликени, Търново.

Перянков *ф* — от прякор *Перянко*; вж. Перьов. Пловдив.

Перянски *ф* — от прякор *Перян*; вж. Перьов. Новачене, Скравена (Ботевградско).

Песàн *м* — от *пес*, възникнало както Кучкан. Етрополски манастир, 1648.

Пѐсаров *ф* — от диал. **песар* 'любител на кучета'; срв. Пасаров. Русе.

Пѐсеровски *ф* — от с. Песерево (Писарово, Плевенско). Тетевен.

Пескарàшев *ф* — от рум. pescăraş 'рибарче'. Тутракан.

***Пѐско** *м* — умалит. от Песан или от Песьо. **Пескѐто** *ф*. Рашково (Ботевградско).

Песнопòйката *пр* — от *песнопòйка*. София, 1879.

Песталòци *м* — от фамилното име на швейцарския педагог Йохан Хайнрих Песталоци. София, р. 1932.

Пестѝлев *ф* — от *пестѝл* (тур. pestil). Стара Загора.

Пѐстов *ф* — може би нарочно съкрат. от Пестилев.

Пѐсьо *м* — а) видоизменено от Петър, Петьо, както Бето и Бесьо, Кото и Косьо, Ботьо и Босьо; б) от *пес*, възникнало както Кучкан. Зелениково (Пловдивско). **Пѐсев** *ф*. Зелениково, Шипка (Казанлъшко), 1917, Казанлък.

Пѐся *ж* — видоизменено от Петя; вж. Песьо. Русе.

Петàков *ф* — от *петàк* 'стара монета от 5 пари'. Велинград, Банско, Габрово.

Петалàров и **Петалàрев** *ф* — от диал. **петалàр* 'ковач, който прави петала, подкови'. Батак, 1893, Куклен (Асеновградско), Пловдив.

Петàчки *ф* — навярно разновидност на Петаков. Ваксево (Кюстендилско), Кюстендил.

Петàчков *ф* — разновидност на Петаков и Петачки. Кубрат, 1893.

Петàш *м* — от Пет(о)+*аш*. Одърне (Плевенско). **Петàшев** *ф*. Сливен.

Петѐлев *ф* — вж. Петелов. Луковит, Калофер, Стара Загора, Зебил (Исперихско).

Пѐтѐлко *м* — а) пожелателно име: да е наперен и мъжествен като петел; б) предпазно име: да им бъде като „петелка" на ухото; срв. Обецан. Бр. Миладинови. **Петѐлков** *ф*.

Петѐлов и **Петѐлски** *ф* — от прякор *Петѐла*. Златица, Средногорец (Пирдопско), Войнеговци (Софийско), Гиген (Никополско).

***Петѐлчо** *м* — разновидност на Петелко. **Петѐлчев** *ф*. Варна.

Петѐля и **Пѐтльовеца** *пр* — от *петѐл*. Трудовец (Ботевградско).

Пѐтенка *ж* — умалит. от Петя. Силистра.

Петилѐтка *ж* — от *петилѐтка*. Орехово, р. 1933.

Пѐтина *ж* — от Пет(я)+*ина*. Шумен.

Пѐтинка *ж* — умалит. от Петина. Типично за Шумен; Варна.

Петирòнков *ф*. Скравена, Трудовец (Ботевградско).

Пѐтка *ж* — стар свободен превод на Параскева (понеже παρασκευή = петък), име на календарска светица. Рядко. **Пѐткин** *ф*. Ловеч, 1860.

Петкàн *м* — от Петк(о)+*ан*. Рядко. **Петкàнов** *ф*. **Петкàнски** *ф*. Попинци (Панагюрско).

Петкàна *ж* — от Петк(а)+*ана*. Старо. **Петкàнин** *ф*. Ботевград.

Петканѐшко *м* — от Петкан+*ешко*. **Петканѐшков** *ф*. Якоруда.

Петкàнчин *ф* — от Петканца (Петканица), жената на Петкан. Созопол, 1900, Пловдив, 1907, Банско.

Петкàш *м* — от Петк(о)+*аш*. **Петкàшев** *ф*. Падеш (Благоевградско).

Пѐтко *м* — мъжка форма от Петка. Доста разпространено из цялата страна. **Пѐткòв** *ф*. **Пѐткòвски** *ф*. **Пѐткович** *ф*. Свищов, 1905, Русе.

Петковѝтски *ф* — от с. Петково или Петковци (такива има няколко). Пловдив.

Петколѝчев *ф* — от Петков Личев. Пловдив.

Петкỳчев *ф* — навярно видоизменено от Петкушев.

Пѐткуш *м* — от Петк(о)+*уш*. **Пѐткỳшев** *ф*. Гиновец (Дебърско).

Пѐтлев и **Пѐтльов** *ф* — от прякор *Пѐтльо*. Ямбол.

Пѐтлеков *ф* — от Петлев с вмъкнато *ек*. Пловдив.

Пѐтленски *ф* — от с. Петлино (Кърджалийско). Сливен, 1964.

Петлѐшков *ф* — от прякор *Петлѐшко* 'наперен като петел'. Брацигово, 1876, Пазарджик, 1893, Жребичко (Пещерско), Свищов, 1900, Кричим, Варна.

Петлѝчков *ф* — от диал. *петлѝчка* 'пъпка, топчица' (имал петличка на ухото). Загоричане (Костурско), Варна, Русе, Шумен, Търговище, Казанлък.

Пѐтлов *ф* — успоредна форма на Петлев, Петльов с твърдо окончание. Добринище (Разложко).

Петлѝков *ф* — от прякор *Петлѝк(а)*; вж. Петлешков. Хасково.

Петлѝшев *ф* — навярно разновидност на Петляков. Севлиево.

Петмѐзов *ф* — от *петмѐз* (тур. pekmez). Стара Загора, 1908.

Петмесчѝев *ф* — от диал. *петмесчѝя* 'производител или любител на петмез'. Голямо Буково (Грудовско).

Петмехчѝев *ф* — от Петмесчиев с преход на *сч* в *хч*. Пловдив.

Пѐто *м* — видоизменено от Петър или от Петко. Софийско. **Пѐтов** *ф*.

Петолъ̀чка *ж* — от *петолъ̀чка*. Род към 1960.

Петош *м* — разновидност или грешка вм. Петаш. Одърне (Плевенско).

Пѐтра *ж* — женска форма от Петър. Рядко. **Пѐтрин** *ф*. Боженица, Липница, Скравена (Ботевградско). **Пѐтрински** *ф*. Литаково, Скравена, Долна Кремена (Врачанско), Русе.

Петрàки *м* — умалит. от Петър с гръцко *-аки*. Деков (Свищовско), Боженица (Ботевградско) — един от двамата близнаци, Чепинци (Софийско), Пазарджишко. **Петрàкиев** и **Петрàкев** *ф*. Враца, Боженица.

Петрàков *ф* — видоизменено от Петракиев. Бяла черкова (Търновско).

Петрàн *м* — от Петр+*ан*. Медвен (Котленско), Плевен (Възраждането), Варна, р. 1956 (за да не бъдело обикновен Петър). **Петрàнов** *ф*. Ямбол, 1876, Сливен, 1905.

Петра̀на *ж* — от Петр(а)+*ана*. Рядко, главно ИзБ.

Петра̀нка *ж* — умалит. от Петрана. Рядко.

Петра̀чко *м* — разновидност на Петрашко. **Петра̀чков** *ф*. Очуша (Ихтиманско).

Петра̀ш *м* — от Петр+*аш*. **Петра̀шев** *ф*.

Петра̀шко *м* — умалит. от Петраш. Чукурово (Ихтиманско). **Петра̀шков** *ф*.

Пѐтрѐ *м* — югозападна форма на Петър. Станке Димитров, р. 1818, Самоковско, Благоевградско, Софийско. **Петрѐвски** *ф*. Гега (Петричко).

Петрѐна *ж* — от Петр(а)+*ена*. Рядко.

Петрѐнка *ж* — умалит. от Петрена. Варна.

Петрешки *ф* — може би вм. *Патрешки, от с. Патреш (Павликенско) или Патрешко (Троянско).

Петрѐшко *м* — от Петр+*ешко*. **Петрѐшков** *ф*. Галиче (Ореховско), Кнежа.

Петрѝк *м* — може би видоизменено от Патрик. **Петрѝков** и **Петрѝковски** *ф*.

Петрика̀шев *ф* — нарочно видоизменено от Пърдикашев. Цибър Варош (Ломско).

Петрѝни *ф* — навярно видоизменено от Петрински.

Петрѝхчев *ф*. Пловдив, 1859.

Петрѝца *ж* — от Петр(а)+*ица*. Вайганд.

Петрѝч *м* — старо умалит. от Петр+*ич*. **Петрѝчев** *ф*. Трън, 1913, Пловдивско, 1908, Велинград.

Петрѝчка *ж* — умалит. от Петрица. Вайганд.

Петрѝшки *ф* — от град Петрич или от с. Петрич (Средногорец, Пирдопско).Шумен.

***Петришо̀р** *м* — умалит. от Петър с рум. *-шор*. **Петришо̀рски** *ф*. Остров (Ореховско).

Петрѝя *ж* — разширено от Петра. Сливница, Трънско, Витановци (Пернишко), Злокучане (Самоковско), Кюстендилско. **Петрѝйски** *ф*. Чепинци (Софийско).

Петродѝн *м* — от Петр+*дин* по типа на Стоядин, Миладин. Банско, нар. песен.

Петродѝя *ж* — от Петър, видоизменено по типа на Мавродия. Банско, нар. песен.

Петроза̀р *м* — от Петър и *-зар* по типа на Велизар, Светозар. Шумен.

Петро̀к *м* — прякорно име от Петър. **Петро̀ков** *ф*. Пазарджик.

Петролѝна *ж* — кръстоска от Петра и Ангелина, Магдалина или друго подобно име. Ореш (Свищовско), р. 1904.

Петромѝл *м* — може би от Петър и Мильо (на двамата дядовци). Шумен, р. 1958 (2), 1959.

Петромѝла *ж* — видоизменено от Петронила. Пловдив, р. 1905, 1931.

Петромѝр *м* — от Петър и *-мир* по типа на Владимир, Любомир. Мездра, р. 1956, Бистрец (Врачанско), р. 1957.

Петро̀н *м* — от Петр+*он*, както Радон, Милкон, Митон, Митрон, Мишон. Рядко. **Петро̀нов** *ф*. Малко Търново, Панагюрище, Плевен.

Петро̀ни (и **Петро̀ний**) *м* — лат. Petronius — име на плебейски римски род, у нас проникнало навярно по литературен път — от романа Камо грядеши от Сенкевич. Сравнително ново и рядко. **Петро̀ниев** *ф*. Карлово, 1966.

Петронѝла *ж* — лат. Petronilla — име на католическа светица. София, р. 1897.

Петропа̀вловски *ф* — може би от Петропавловския манастир в Търновско.

Петроша̀ров *ф* — от някаква румънска форма на Петър. Свищов. 1888.

Петрӯн *м* — от Петр+*ун*. Казичене, Световрачане (Софийско), Мърчаево (Пернишко), Ново село (Самоковско), Самоков. **Петрӯнов** *ф*, Софийско, Зелени град (Трънско), Самоков, Станке Димитров, Кюстендил. **Петрӯнски** *ф*. Самоков.

Петрӯна *ж* — от Петр(а)+*уна*. Софийско, Трънско, Ихтиманско, Върщец, Велинградско, Пазарджик, Банско, Русе.

Петрӯнка *ж* — умалит. от Петруна. Софийско, Ихтиманско, Кюстендилско.

Петрӯнко *м* — умалит. от Петрун. Софийско. **Петрӯнков** *ф*.

Петрӯнчо *м* — умалит. от Петрун. **Петрӯнчев** *ф*. Станке Димитров, 1893.

***Петруня̀ш** *м* — от някаква румънска форма на Петър. **Петруня̀шов** *ф*. Вълчедръма (Ломско).

Петрӯш *м* — от Петр+*уш*. Рядко. **Петрӯшев** *ф*. Враца, Свищовско, Шумен.

Петрӯша *ж* — от Петр(а)+*уша*. Лъжене, 1648, Луковит, Заножене (Берковско), Плевен, Махалата (Плевенско), Никопол, Шуменско, Асеновград.

Петруша̀н *м* — от Петруш+*ан*. Манастирище (Ореховско). **Петруша̀нов** *ф*. Видин.

Петрушѝн *м* — от Петруш+*ин*. Доброславци (Софийско), Брезник, Туден (Годечко). **Петрушѝнов** *ф*. Брезник, Връбница (Годечко).

Петрушѝна *ж* — женска форма от Петрушин. Рядко.

Петрӯшка *ж* — умалит. от Петруша. Махалата (Плевенско).

Петрӯшко *м* — умалит. от Петруш. Гложене (Ореховско). **Петрӯшков** *ф*. Русе, 1900, 1936.

Петрушо̀р *ф* — от Петруш с рум. *-ор*. Свищов, 1894.

Петсахатов *ф* — извършил нещо за пет сахата (часа). Радомир, 1878.

Петул *м* — от Пет(о)+*ул*. **Петулов** *ф*. Свищовско.

Петӯн *м* — от Пет(о)+*ун*. **Петӯнов** *ф*.

Пѐтъков *ф* — вм. Петеков — от Петев с вмъкнато *ек*, *ък*. (?) Стефанкараджово (Елховско).

Пѐтър *м* — гр. **Πέτρος** 'камък, скала' — име на евангелски апостол, едно от най-

разпространените из цялата страна. **Пѐтрòв** *ф*. **Пѐтрòвски** *ф*. **Пѐтрович** *ф*. Старо. **Петрòпулос** *ф* — с гръцко окончание. Стара Загора, 1900. **Пѐтроолу** *ф* — с турско окончание. Пловдив, 1900. **Пѐтровлу** *ф* — видоизменено от Петроолу. Павликени, 1940.

Петърнѐйчев *ф* — от Петров Нейчев. Пазарджик.

Пѐтърнишки *ф* — от с. Петърница (Плевенско).

Пѐтърчо *м* — умалит. от Петър (или побългарено от Петраки). **Пѐтърчев** *ф*. Нови пазар, Беброво (Еленско). **Пѐтърчовски** *ф*. Попица (Белослатинско).

Пѐтьо *м* — умалит. от Петър (или от Петко). ИзБ. **Пѐтев** *ф*. Севлиево, 1865, Свищов, Свищовско.

Петьòфи *м* — от фамилното име на унгарския поет Шандор Пѐтьофи. Червен брег, р. 1952.

Пѐтя *ж* — женска форма от Петьо или направо умалит. от Петра, Петрана, Пена. Типично за Шумен; Шуменско, Поповско, Бабадаг (Добруджа), Казанлък, р. 1889, Лехчево (Михайловградско). **Пѐтин** *ф*. Луковит, 1917. **Пѐтински** *ф*. Луковит, Княжево.

Пефтѝн *м* — може би от рум. диал. *peftă, *peftesc срещу poftă 'желание', poftesc 'искам, желая'.

Пефтѝнчо *м* — умалит. от Пефтин. **Пефтѝнчев** *ф*. Варна, 1940.

Пефтѝч *м* — старо умалит. от Пефтин. Варна, 1940, Айтос, 1926.

***Пѐфьо** *м* — съкрат. от Пефтин, Пефтич. **Пѐфев** *ф*.

Пехливàнов и **Пехливàнски** *ф* — от остар. *пехливàн(ин)* 'борец' (пер.-тур. pehlivan). Сливен, Елхово, Панагюрище, Сопот, Търговище, Алфатар (Силистренско).

Пѐхльо а) *м* — прякорна форма от Пехо; б) *пр* — съкрат. от *пехливан*. **Пѐхльов** *ф*. Панагюрище, Пещера, Пазарджик. **Пѐхлев** *ф*. Мухово (Ихтиманско), Ихтиман.

Пѐхо *м* — а) от Пефьо с преход на *ф* в *х*; б) от Пейо, Пео с вмъкнато *х* (за да добие „градски" облик). **Пѐхов** *ф*. Средна кула (Русенско), Русе, Вършец.

Пѐца *ж* — от Пена, Пеша, Пека с друго окончание. Софийско, Враца, Боженица, Скравена (Ботевградско), Харманлийско. **Пѐцин** *ф*. Търново. **Пѐцински** *ф*. Ботевград, Новачене (Ботевградско).

Пецамалиев *ф* — от някое село с подобно име. Стара Загора.

Пѐцан *м* — от Пец(о)+*ан* Дебърско. **Пецàнов** *ф*. Пазарджик, Пловдив, Търново, Габрово. **Пецàновски** и **Пецàнски** *ф*.

Пѐцо *м* — видоизменено от Петър или от Петко, успоредна форма на Пеко, Пело, Печо, Пешо. Литаково (Ботевградско), Враца, Македония. **Пѐцев** и **Пѐцов** *ф*. Враца, Разград. **Пѐцовски** *ф*. Кула, Видин.

Пѐцур *м* — от Пец(о)+*ур*. **Пѐцỳров** *ф*. Смърдеш (Македония), Варна.

Пецỳрко *м* — умалит. от Пецур. **Пецỳрков** *ф*. Враца.

Пѐча *ж* — женска форма срещу Печо. Синод. именник.

Печалов *ф* — от *печàл* 'скръб, тъга' или от диал. *пѐчал* 'печалба'. Гоцеделчевско.

Печàнски *ф* — може би разновидност на Пецански. Толбухин.

Печàшки *ф*.

Печенѐвски *ф* — от народностното име *печенѐг*; срв. Куман. Никопол.

Печенѝков и **Печенѝшки** *ф* — от диал. **печенѝк*; вж. Печеняков. Враца.

Печенѝйски и **Печенѝски** *ф* — от диал. **печенѝя* 'нещо, което се яде печено'. Згориград (Врачанско). Враца.

Пѐченков *ф* — от диал. *пѐченка* 'кебапче или друго нещо печено'. Кремиковци.

Печенягов *ф* — разновидност на Печеняков. Враца.

Печеняков *ф* — от диал. *печеня̀к* '1. изпечен, сух и здрав човек; 2. недозрял царевичен кочан за печене'. Враца, Видин, Крушовене (Ореховско).

Печерỳшев *ф* — навярно близко по значение с Печеняков.

Печигàргов *ф* — от прякор *Печѝгарга* (пекъл гарги). Плевен, 1900, Шуменско.

Печѝк *м* — старо умалително от Печо. **Печѝков** *ф*. Софийско, Габрово.

Печѝкамаков *ф* — от прякор *Печѝкамък*, възникнал по някакъв повод. Поликраище (Горнооряховско).

Печѝлков *ф*. Смолян, Пловдив.

Печѝн *м* — от Пейчин с изпадане на *й* или от Печ(о)+*ин*. **Печѝнов** *ф*. Сухиндол (Севлиевско). **Печѝнски** *ф*. Русе.

Пѐчко *м* — умалит. от Печо. **Пѐчков** *ф*. Баховица (Ловешко), Търново.

Печнѝйски, Печнѝски и **Печнѝнски** *ф* — разновидност на Печенийски. Згориград (Врачанско).

Пѐчо *м* — видоизменено от Пейчо, Пенчо, Петко или Петър. **Пѐчев** и **Пѐчов** *ф*. Сопот, Враца, Лопян (Ботевградско). **Пѐчевски** и **Пѐчовски** *ф*. Угърчин (Ловешко), Правец (Ботевградско). **Печòпулов** *ф* — с гръцко *-пуло*. Варна.

Печулевски *ф*. София, 1908.

Печỳрков *ф* — от гъбата *печỳрка*; срв. Маматарков. Гълъбник (Радомирско), Елин Пелин.

Пѐша *ж* — женска форма срещу Пешо или видоизменено направо от Петра, Петка. Камарци (Пирдопско), Врачанско, Ботевградско, Троянско. **Пѐшин** *ф*. Ботевградско, Самоков. **Пѐшински** *ф*. Ботевградско, Смолянско.

Пеша̀ков *ф* — от *пеша̀к* 'който ходи все пешком'. Видин (Възраждането), Плевен, Пловдив.

Пеша̀на *ж* — от Пеш(а)+*ана*. Рашково (Ботевградско), р. 1929.

Пеша̀ров *ф* — от диал. **пеша̀р*; вж. Пешаков. Ихтиман, Асеновград.

Пешѝнко *м* — умалит. от Пешо. **Пешѝнков** *ф*. Своге, Церово (Свогенско).

Пѐшка *ж* — умалит. от Пеша.

Пешкѝрев *ф* — от *пешкѝр* (пер.-тур. peşkir).

Пѐшко *м* — умалит. от Пешо. **Пѐшков** *ф*. Белоградчишко, Етрополе.

Пешлѐев и **Пешлѐевски** *ф*.

Пешлюв *ф*. Пазарджик.

Пѐшо *м* — видоизменено от Петър или от Петко. На разни места, главно ЗБ. **Пѐшев** и **Пѐшов** *ф*. Трънско, Годеч, Пазарджишко, Севлиево. **Пѐшевски** и **Пѐшовски** *ф*.

Пешу̀н *м* — от Пеш(о)+*ун*. Радомир, Зли дол (Врачанско), Вършец, Бела Слатина. **Пешу̀нов** *ф*. Бела Слатина, Врачеш (Ботевградско), Враца, Боденец (Врачанско), Мездра, Миланово (Свогенско). **Пешу̀нски** *ф*.

Пешу̀нко *м* — умалит. от Пешун. **Пешу̀нков** *ф*. Роман (Врачанско).

Пешу̀р *м* — от Пеш(о)+*ур*. **Пешу̀ров** *ф*. Брезник.

Пещан *м* — от Пещ(е), Пещ(ьо)+*ан*. **Пещанов** *ф*. Енишево (Македония), Брацигово (македонец).

***Пѐще** или ***Пѐщьо** *м* — от *пещ* — защитно име по дълготраен домашен предмет; срв. Стрехчо, Праго, Дворньо. **Пѐщев** *ф*. Пловдив.

Пѐщенски *ф* — от с. Пещене (Врачанско). Враца, Кнежа.

Пещерлѝята *пр* — от град Пещера. Пазарджик. **Пѐщерлиев** *ф*. Сливен, Варна.

Пѐщерски *ф* — а) от град Пещера. Пловдив, 1900, Велинград; б) от с. Пещера (Кюстендилско). Самоков.

Пѐя[1] *ж* — женска форма от Пейо. Н. Геров.

Пѐя[2] *м* — западна форма на Пейо. Трънско, Ник. Милев. **Пѐин** *ф*. Видин.

Пеяков *ф*. Шумен.

Пея̀н *м* — от Пей(о)+*ан*. **Пея̀нов** *ф*.

Пея̀нечки и **Пея̀нички** *ф* — от областта Пеянец, Пеянечко в Югозападна България. Кюстендил.

Пея̀нко *м* — умалит. от Пеян. Искрец (Свогенско). **Пея̀нков** *ф*.

Пиварович *ф* — от чеш. pivař 'любител на бира'. Варна, 1900.

Пивоква̀ската *пр* — (мъжът ѝ правел пивоквас). Севлиево (гроб), Видин.

Пи̇̀вчев *ф* — може би нарочно видоизменено от Пичев или подигравателно от Сивчев (?) Сопот.

Пѝго *м* — съкрат. от *Пигон (а то от гр. ἐπίγονος 'потомък, наследник'). **Пѝгов** *ф*. Рила (Станкедимитровско).

Пигул *м* — от Пиг(о)+*ул*. **Пигулев** *ф*. Видин, 1893, Кюстендил.

***Пѝдо** и ***Пѝдьо** *м* — видоизменено от Пидром (?) **Пѝдов** *ф*. Банско. **Пѝдев** *ф*. Стара Загора.

Пидро̀м *м* — може би кръстоска от Продром и гр. ἐπιδρομέας 'нападател, нашественик'. Пловдив, 1909. **Пидро̀мов** *ф*. Пловдив.

Пиѐва *ж* — видоизменено от Параскева.

Пиѐр *м* — фр. Pierre=Петър. София, 1962.

Пиерѝно *м* — ит. Pierrino=Петърчо. Габрово, 1960.

Пѝжа *ж* — от диал. *пѝжа* 'още некръстено момиче'. Н. Геров.

Пѝжо *м* — от диал. *пѝжо* 'още некръстено момче'. Търговищко, 17 век, Доброславци, Световрачане (Софийско). **Пѝжов** *ф*. Доброславци, Казичене, Подгумер (Софийско). **Пѝжев** *ф*. Боянци (Асеновградско), Пловдив.

Пѝза *ж* — разновидност на Пижа. Софийско.

Пизда̀ров *ф* — от остар. *пизда̀р* 'женкар, развратник', чието значение е забравено. Русе.

Пѝздровци род — може би от по-старо Пиздарови. Бов (Свогенско).

Пи̇́йца *ж* — умалит. от Пия. Виница (Варненско), р. 1887.

Пикали̇́ев *ф* — вм. Пекалиев. Пазарджик.

Пикеров *ф* — разновидност на Пикьорски. Казанлък.

Пѝклев и **Пѝкльов** *ф* — от прякор *Пѝкльо*. Панагюрище, 1900, 1942, Пловдив.

Пикля̀рски *ф* — може би сродно с Пекелярски. Миланово (Свогенско).

Пѝков *ф* — от рум. л. и. Pic, Picu. Тутракан, 1900, Главаница (Тутраканско), 1960, Пещера, Панагюрище.

Пѝкол *м* — рум. Picul. **Пѝколов** *ф*. Козлодуй (Ореховско), 1952.

Пикьо̀рски *ф* — от *пикьо̀р* (фр. piqueur).

Пила̀джа *ж* — вм. Пеладжа. Пловдивско.

Пила̀й *м* — от Пелаги с изговор на *г* като *й*. **Пила̀ев** *ф*. Бургас.

Пиламѝдов *ф* — разновидност на Паламидов. Ямбол (Възраждането).

Пила̀рски *ф* — от диал. **пила̀р* 'който бичи трупове с голям трион'. Крупник (Благоевградско).

Пила̀та *пр* — от диал. *пила̀* 'голям трион за трупове'. Враца.

Пила̀тов *ф* — от диал. *пила̀т* 'мъчител' (от евангелския Пилат Понтийски). Севлиево, 1893, Габрово, 1894, Елена, 1897, Търново, 1940, Пловдив.

Пила̀фов и **Пила̀фски** *ф* — от ястието *пила̀ф* (пер.-тур. pilâv). Пазарджик, Пловдив, Ломско.

Пила̀шев *ф* — от с. Пилашево (Първомайско).

Пи̇ленцов *ф* — от прякор *Пи̇ленцето*. Пловдив.

Пи̇лето *пр* — от *пи̇ле*. Ботевград, 1906, Станке Димитров, 1879.

Пилеща̀ров *ф* — вм. Пилищаров. Божурище (Софийско).

Пилима̀нов *ф*. Елин Пелин, 1893.

Пили̇тов *ф* — вм. Пелитов. Пловдив, Граница (Кюстендилско).

Пили̇чев *ф* — от тур. piliç 'пиле'. Кърджалийско, Пчелинци (Радомирско).

Пилища̀ров и **Пилища̀рски** *ф* — от диал. *пилища̀р* 'ястреб'. Самоков, Пернишко.

Пи̇ло *м* — успоредна форма на Пильо с твърдо окончание. **Пи̇лов** *ф*. Тишевица (Врачанско), Пловдив, **Пи̇ловски** *ф*. Сухострел (Благоевградско).

Пилу̇ков *ф*. Котел.

Пи̇лчо *м* — умалит. от Пильо, Пило. **Пи̇лчев** и **Пи̇лчов** *ф*. Пазарджик (гроб), Габрово (гроб), Враца.

Пилъща̀рски *ф* — вм. Пилищарски. Студена (Пернишко).

Пи̇льо *м* — от *пи̇ле*; срв. Пуйо, Пульо. Хасково. **Пи̇лев** (и **Пи̇льов**) *ф*. Станке Димитров, 1879, 1927, Кюстендил, 1917, Ябълково (Хасковско), Пловдив, 1908, Пещера, Звъничево (Пазарджишко), Старозагорско. **Пи̇левски** *ф*. Сухострел (Благоевградско).

Пильо̀ров *ф*. Сливен.

Пи̇люшки *ф* — от диал. *пи̇люк* 'ястреб'. Медковец (Ломско).

Пи̇ляков и **Пи̇ляковски** *ф* — от диал. *пи̇ляк* 'ястреб'. Пазарджишко, Враца, Малорад (Ореховско).

Пиляфти̇ *м*. Каварна, 1962 (старец).

Пимелов *ф* — може би грешка вм. Пименов. Варна, 1940.

Пимен *м* — гр. Ποιμήν 'пастир, овчар' — име на календарски преподобен. Рядко, главно у монаси.

Пимпи̇лов *ф* — разновидност на Пимпирев. Сопот, Карлово.

Пимпи̇рев *ф* — от диал. *пимпири̇я* 'нагизден, наконтен'. Лясковец, Русе.

Пи̇на *ж* — съкрат. от Деспина или женска форма от Пино. Вайганд.

Пина̀лов и **Пина̀лски** *ф*. Айтос, Негованци (Софийско), Житуша, Кондофрей (Радомирско), Тетевен, Варна.

Пи̇нгелов *ф* — от Пинделов с преход на *д'* в *г'*. Карлово, Санданско.

Пи̇нго *м* — от Пинко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Пи̇нгов** *ф*. Велес, Бела Слатина.

Пинда̀ров *ф* — вм. Пендаров. Казанлък, 1908.

Пи̇нделов и **Пи̇ндилов** *ф*. Пловдив, Лясковец.

Пи̇нджеков и **Пи̇нджиков** *ф* — от Пинджев с вмъкнато *ек*, *ик*. Пловдив.

Пи̇нджо *м* — от Пинчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Пи̇нджев** *ф*.

Пинджу̇ров *ф* — а) разновидност на Пенджуров; б) от диал. *пинджу̇р* 'лютеница'. Караманово (Свищовско), Трън.

Пи̇ндиков *ф* — от Пиндев с вмъкнато *ик*. Елена, Русе, Провадия.

Пи̇ндо *м* — от Пино с вмъкнато *д*. **Пи̇ндов** *ф*. Пловдив.

Пи̇ндьо *м* — от Пиньо с вмъкнато *д*. **Пи̇ндев** *ф*.

Пи̇нзаров *ф*. Свищов (македонец).

Пи̇нзов *ф*. Косенец (Македония), Варна.

Пи̇нка *ж* — съкрат. от Копринка. Поповско.

Пи̇нко *м* — умалит. от Пино, Пиньо. Търново. **Пи̇нков** *ф*. Костинброд (Софийско).

Пи̇но *м* — от рум. pin, лат. pinus 'дърво бор'. Софийско. **Пи̇нов** *ф*. Варна. **Пино̀вски** *ф*. Банско, 1908.

Пинта̀ка *пр* — от *пинти̇я*; вж. Пинтиев. Враца. **Пинта̀ков** *ф*. Лом, Свищов. **Пинта̀шки** *ф*. Враца.

Пи̇нтев *ф* — от прякор *Пи̇нтьо* 'скъперник'; вж. Пинтиев. Габрово, Ловеч, Бяла, Русе.

Пинти̇ев и **Пинти̇йски** *ф* — от диал. *пинти̇я* 'скъперник' (тур. pinti). Димитровград, Благоевград.

Пи̇нтов *ф* — от диал. *пи̇нта* 'скъперник, пинтия'. Левски, Ново село (Видинско).

Пи̇нчо *м* — умалит. от Пино, Пиньо. Поповско. **Пи̇нчев** и **Пи̇нчов** *ф*. Севлиево, 1900, Банско. **Пи̇нчовски** *ф*.

Пи̇ньо *м* — а) успоредна форма на Пино с меко окончание; б) произволно видоизменение на Панайот. Рядко. **Пи̇нев** *ф*.

Пиняков *ф* — може би видоизменено от Пенаков. Пловдив.

Пио̀н *м* — гр. Πίων, рум. Pionul. **Пио̀нов** *ф*.

Пи̇па *ж* — съкрат. от Пипина. Пещера.

Пипа̀лов *ф* — от диал. **пипало* 'пипкав човек' (?) Казанлък, 1893, 1960, Пловдив.

Пипа̀нов *ф* — от еврейско ф. и. Пипано, възприето по някакъв повод от българи (?)

Пи̇пето *пр* — от *пипе* 'ум, глава'. Търново. **Пи̇пев** *ф*. Търново, Калтинец (Горнооряховско), Горна Оряховица, Каменица (Велинград), София, 1893.

Пиперѐвски *ф* — от с. Пиперево (Станкедимитровско). Солун.

Пипѐрко *пр* — вж. Пиперов. Каварна. **Пипѐрков** *ф*. Берковица, Враца, Тетевен, Плевен, Осиковска Лакавица (Ботевградско), Елин Пелин, Панагюрище.

Пипѐров *ф* — от прякор *Пипѐра* (лют или червендалест като пипер). Търново, 1852, Златарица (Еленско), Айтос, Сливен, Голема Раковица (Елинпелинско).

Пипѐрски *ф* — съкрат. от Пиперевски. Станке Димитров, 1879.

Пипижанов *ф* — навярно сродно с Пепев и Пепеджиев. Прилеп, 1917.

Пипиков *ф* — може би разновидност на Пипков. Враца, Боженица, Новачене (Ботевградско).

Пѝпиле *м* — от Пильо, *Пиле с удвояване на първата сричка. Бр. Миладинови. **Пипѝлев** *ф*. София, 1893.

Пипѝна *ж* — разновидност на Пепина. Пещера.

Пипиянков *ф* — вм. *Папаянков; вж. Папа. Пловдив, 1900.

Пѝпков *ф* — а) от прякор *Пѝпката*; срв. Пипето; б) от *пѝпкав*; срв. Пипалов. Пловдив, Пирдоп.

Пѝпов *ф* — може би разновидност на Пипев.

Пипо̀нков *ф* — от прякор *Пипо̀нко*; вж. Пипоньо. Добравите (Пазарджишко).

Пипо̀ньо *пр* — от диал. *пипо̀н* 'пъпеш' (главест като пипон). Кюстендил, 1859, 1893. **Пипо̀нов** *ф*. Кюстендил, 1960.

Пира̀лков *ф* — разновидност на Пералков. Казанлък, Ярлово(Самоковско). Самоков.

Пира̀тов *ф* — от *пира̀т* 'морски разбойник' или видоизменено от Пилатов. Русе.

Пира̀шки *ф* — вм. Пиряшки. Враца.

Пѝрго *м* — от Пирко с озвучаване на *рк* в *рг*. Тополовград, 1893. **Пѝргов** *ф*. Тополовград, 1893, Нова Ловча (Гоцеделчевско), Казанлък (мнозина), Самоков.

Пѝргозлиев *ф* — от диал. *пѝргозлия* 'от с. Пиргос (Пиргово, Русенско). Русе, Сваленик (Русенско).

Пирдов *ф*. Враца (външно лице).

Пирдо̀н *м* — от Спирдон с изпадане на *с*. **Пирдо̀нов** *ф*. Белокопитово (Шуменско).

Пирдо̀пски *ф* — от град Пирдоп. Враца, Лом.

Пиребаса̀нов *ф* — вм. Перебасанов.

Пирѐев и **Пирѝев** *ф* — разширено от Пирев. Боровец (Станкедимитровско), Русе.

Пѝри *ж* — съкрат. от Спиридон. Род. 1898.

Пириклиев *ф* — вм. Периклиев. Станке Димитров.

Пирѝмов *ф* — вм. Перимов. Пазарджик.

Пирин *м* — от планината Пирин. Ново, рядко. Мелник, р. 1915, Чирен (Врачанско), р. 1933.

Пирина *ж* — от планината Пирин. Благоевград, р. 1916.

Пиринда̀ *пр* — от пер.-тур. pe̋rende 'висок скок'. Габрово, 1833. **Пириндев** *ф*. Пловдив, 1949.

Пирѝндишлѝев *ф* — от пер.-тур. pirinç 'ориз' и тур. dişli 'зъбат' (имал до дълбока старост ситни като ориз и здрави зъби). Сливито (Казанлъшко), Стара Загора (гроб).

Пирѝнка *ж* — от планината Пирин; срв. Перинка. Банско, Етрополе, р. 1923 (външно лице), Ракитово (Велинградско), р. 1929, Карлово, р. 1935.

Пирѝнов и **Пирѝнски** *ф* — разновидност на Перински.

Пирѝнчев и **Пирѝнчов** *ф* — от пер.-тур. pirinç '1. ориз; 2. пиринч'. Пловдив, Варна.

Пирѝнчо *м* — умалит. от Пирин. Брезник.

Пиринчѝев *ф* — от диал. **пиринчѝя* 'оризар' (пер.-тур. pirinççi). Пазарджишко, Пещера, Карлово, Пловдив.

Пириов *ф*. Самоков, Шипочане (Самоковско).

Пиришàнчин *ф* — от прякор *Пиришàнка*, а то от диал. *пиришанѐ* 'къдрици, лимби'. Банско.

Пѝрко *м* — умалит. от Пиро. Станке Димитров, 1879. **Пѝрков** *ф*. Кондофрей (Радомирско), Новачене (Ботевградско), Загражден (Никополско).

Пѝро *м* — от Спиро с изпадане на *с*, както Теньо, Течо от Стефан. **Пѝров** *ф*. Пирдоп, Плевенско, Разград, Чирпанско. **Пѝровски** *ф*. Пазарджик, Кричим, Варна.

Пиролков *ф* — може би грешка вм. Пиралков.

Пиро̀нков *ф* — от прякор *Пиро̀нко* '1. заядлив човек; 2. който се навира навред' (дават и други обяснения, напр. че обичал чорба от гъби пиронки; срв. Маматарков). Берковица, Враца, Плевен, Брестово (Ловешко), Карлово, Панагюрище, Бабек (Пловдивско), Сливен.

Пиро̀нов, **Пиро̀нев** и **Пиро̀нски** *ф* — от прякор *Пиро̀на*; срв. Пиронков. Църнча (Пазарджишко), Тутракан, Садовец (Луковитско).

Пиро̀нчев *ф* — от прякор *Пиро̀нчето*; срв. Пиронков. Бяла черкова (Търновско), Павликени.

Пиростѝев *ф* — от *пиростѝя* (гр. πυροστία). Стара Загора.

Пѝротич, **Пѝротов**, **Пѝротски** и **Пѝрошки** *ф* — от град Пирот. Бяла, 1893, Варна, 1897, Русе, 1936. Обручище (Харманлийско), Литаково (Ботевградско), Видин.

Пирпѝро̀в *ф* — от гр.-тур. pırpırı 'вид червена дреха'. Гоце Делчев (гроб).

Пируга̀нски *ф*. Радомир.

Пирузев *ф*. Охрид, 1917.

Пѝрул *м* — от Пир(о)+*ул*. **Пѝрулев** *ф*. Поморие.

Пѝрчо *м* — умалит. от Пиро, Пирьо. **Пѝрчев** *ф*. Брезник.

Пѝрьо *м* — успоредна форма на Пиро с меко окончание. **Пѝрев** и **Пирьо̀в** *ф*. Казанлък.

Пиря̀нков *ф* — вм. Перянков. Любен (Пловдивско), Пловдив.

Пиря̀нов *ф* — разновидност на Пирянков, Перянски. Киселковци (Габрово).

Пиря̀шки *ф* — вм. *Перяшки; вж. Перянски. Кнежа.

Пѝса *ж* — съкрат. от Писана. Батак, 1909, Ракитово (Велинградско), 1923. **Пѝсински** *ф.* Казанлък.

Писàка *пр.* Трудовец (Ботевградско). **Писàшки** *ф.* Трудовец.

Пѝсан *м* — от *пѝсан* '1. определен от съдбата, орисан; 2. пъстър, хубав'. **Пѝсанов**¹ *ф.* Пазарджик, 1900, Пловдив (мнозина), Старозагорско, 1908, Карлово, Казанлък.

Пѝсана *ж* — женска форма срещу Писан. Казанлък, 1926.

Пѝсанкѝнев *ф* — от писан Кънio. Дъбово (Казанлъшко).

Писàнов² *ф* — от прякор *Писàнчо* (бил прошенописец). Берковица, Плевен.

Пѝсарев, Пѝсаров и **Пѝсарски** *ф* — от *пѝсар* (някъде може да е и превод на Язаджиев, Кятипов). Търново, 1893, София, 1893, Пещера, 1900, Плевен, Котел, Варна, Врачеш (Ботевградско), Баница (Врачанско).

Писарийски *ф.* Видин (външно лице).

Писàчев, Писàчов и **Писàшки** *ф* — от *писàч* 'който пише нещо'. Сопот, 1900, Карлово, Пловдив, Варна.

Писе *м* — западна форма на Письо. **Пѝсев** *ф.*

Пѝсешки и **Пѝсъшки** *ф* — от *пѝсък* (?) Кнежа.

Писиков *ф* — а) от Писев с вмъкнато *ик*; б) от тур. pisik '1. котка; 2. вид риба'. Варна.

Писѝмов *ф* — видоизменено от Писомов. Котел.

Пѝсинов *ф* — може би от *Писин (а то от Писа) с второ окончание. Охрид, 1906, Цариброд, 1935.

Пискалѝйски *ф* — разновидност на Пискулийски. Етрополе.

Пискàчев *ф* — от *пискàч* 'който много писка'. Калофер, Карлово.

Пѝсков и **Пѝсковски** *ф* — а) от *Писко, умалит. от Писо, Письо; б) от прякор *Писко, Пискaта* 'който много писка'. Бошуля, Лесичево (Пазарджишко), Карлово, 1878, Казанлък, Сливен, Шумен, Веселиново (Преславско), Врачеш, Скравена (Ботевградско).

Пискулѝйски *ф* — от диал. *пискулѝя*; вж. Пискюлев. Орехово, Кнежа.

Пискю̀лев *ф* — от *пискю̀л* 'китка от конци, ремъчета и под.' (тур. püskül). Пещера, Стара Загора.

Пѝсленски *ф* — може би от някое село с подобно име. Богослов (Кюстендилско).

Пѝсо *м* — съкрат. от Писан. **Пѝсов** *ф.* Цалапица (Пловдивско), Пловдив.

Писòмът *пр* — от старинно *писòм* 'който знае да пише'. Котел (Възраждането). **Писòмов** *ф.* Котел, 1917, 1962.

Пѝсьо *м* — успоредна форма на Писо с меко окончание. **Пѝсев** *ф.* Златарица (Еленско), Етърът (Габровско), Преслав, 1893, Плевен, 1900, Казанлък.

Пѝта *ж* — женска форма срещу Пито, Питьо. Пазарджишко.

Питàков *ф* — от диал. **питàк* '1. голяма пита; 2. човек, който много пита'. Алфатар (Силистренско).

Пѝтеков *ф* — от Питев с вмъкнато *ек.* Панагюрище.

Питѝл *м* — от Пит(о), Пит(ьо)+*ил.* Вайганд.

Питѝле *м* — от звателната форма на Питил. Н. Геров.

Питѝлче *м* — умалит. от Питил. Бр. Миладинови.

Пития̀нков *ф* — може би от прякор *Питя̀нко* 'който много пита'. Пловдив, 1917.

Пѝтка *пр* — от *питка* 'малък плосък хляб'. София, 1893. **Пѝтков** *ф.* Айтос, 1893

Питкевич *ф.*

Пѝто *м* — от *пѝтам* (*за име*) — според народния обичай да търсят ново, защитно име за детето си, когато преди това са им мрели деца; срв. Търса. **Пѝтов** *ф.* Банско, Баня (Разложко), Благоевград, Чепинци (Софийско).

Пѝтров *ф* — съкрат. от Питропов. Варна.

Пѝтропов *ф* — от диал. *пѝтроп* 'епитроп'; вж. Епитропов. Мийковци (Еленско), Русе.

Пѝтьо *м* — успоредна форма на Пито с меко окончание. Темниско (Горнооряховско), 1942. **Пѝтев** *ф* Габрово, 1893, Павликени, Русе, 1917.

Пѝхтев *ф* — може би от Питев с вмъкнато *х.* Широка лъка (Девинско), 1917, Пловдив.

Пѝца *ж* — успоредна форма на Пита с друго окончание. **Пѝцин** *ф.* Банско.

Пицаря̀ *ф.* Асеновград, 1960.

Пѝцо *м* — от Пито, Питьо с друго окончание, както Вуто, Вутьо и Вуцо, Гето и Гецо, Мито, Митьо и Мицо. **Пѝцов** и **Пѝцев** *ф.* Брегово (Видинско), Врабево (Троянско), Ник. Милев.

Пицъков *ф.* Лясковец.

Пичкàрски *ф* — от *пичкàр* 'развратник'. Радомирско.

Пѝчко *м* — умалит. от Пичо. **Пѝчков** *ф.* Сухиндол (Севлиевско).

Пѝчо *м* — умалит. от Пито, Питьо (*Питчо, *Питьчо). **Пѝчев** *ф.* Горна Оряховица (стар род), Стара Загора, Мадлеш (Грудовско). **Пѝчов** *ф.* Велинград, **Пѝчовски** *ф.* Плевен, 1900.

Пичòров *ф* — може би нарочно разширено от Пичев. Павликени.

Пичу̀ров *ф* — разновидност на Пичоров. Пловдив.

Пишàков *ф* — вм. Пешаков. Плевен. **Пишелов** *ф.* Пловдив.

Пѝшиков *ф* — а) разновидност на Писиков; б) от Пишев с вмъкнато *ик*. Пазарджик.

Пишимаров *ф*. Костинброд (Софийско).

Пишира̀йнов *ф* — от *„пиши, Райно"* — така често повтарял на сина си, когато някой пиел в кръчмата му на вересия. Севлиево.

Пишѝчки *ф* — (който всичко пишел). Доганово (Елинпелинско).

Пишлега̀рски *ф* — от диал. *пишлегàр* 'свърдел, с който пробиват дупки за пишляци'; вж. Пишляков. Галиче (Ореховско).

Пѝшляков *ф* — от диал. *пишляк* '1. клечка между съседни наплати; 2. прен. penis'. Боровци (Кюстендилско).

Пишма̀нов *ф* — от *пишмàн* '1. който се кае, съжалява; 2. комуто все е криво, вечно недоволен' (пер.-тур. pişman). Елин Пелин, 1900, Етрополе, Търново, Бургас.

Пишмѝшев и **Пишмѝшов** *ф* — от диал. *пишмѝш* 'печен, изпечен' (тур. pişmış). Пазарджик, Казанлък, Самоков (препичал ракия).

Пишмишлѝев *ф* — разновидност на Пишмишев.

Пѝшо *м* — успоредна форма на Питьо, Письо, Пичо с друго окончание, както Ботьо, Босьо, Бочо, Бошо, Митьо, Мичо, Мишо. **Пѝшев** *ф*. Русе (стар род), Плевен, 1908, Сомовит, Долно Паничерево (Новозагорско), Гоце Делчев.

Пища̀лов и **Пища̀лски** *ф* — разновидност на Пищялов. Чепеларе (Асеновградско), Райково (Смолянско), Литаково (Ботевградско), Панагюрище.

Пища̀нски *ф* — от диал. **пищàн* 'който много пищи'. Брезнишко.

Пища̀чев *ф* — от диал. *пищàч*; вж. Пищански. Радомир, София, 1893.

Пѝщев и **Пѝщов** *ф* — от прякор *Пѝщьо*; вж. Пищанов.

Пищѝйски *ф* — може би сродно с Пастия, Пищия или от глаг. *пищя̀*. Белозем, Ген. Николаево (Пловдивско).

Пищѝков *ф*. Враца, Чирен (Врачанско).

Пищѝя *пр* — от гр. πιστοί 'вярващи, християни'. Станке Димитров, 1879.

Пищо̀вколев *ф* — от прякор Кольо Пищова. Стара Загора.

Пищовлѝйски *ф* — от диал. *пищовлѝя* 'въоръжен с пищов'. Гоце Делчев.

Пищо̀вов *ф* — от *пищòв* или съкрат. от Пищовколев. Стара Загора.

Пищро̀нов *ф* — сродно с гр. ἐπιστρώνω 'покривам, облицовам'. Брацигово.

Пищя̀лов *ф* — от *пищя̀л* (имал дълги крака, дълги пищяли). Пловдив, Граф Игнатиево (Пловдивско).

Пѝя *ж* — съкрат. от Евпрепия, Теопия или друго подобно име.

Пия̀нечки *ф* — вм. Пеянечки.

Пия̀нков *ф* — вм. Пеянков. Нова Загора, Ловеч, Угърчин (Ловешко).

Пия̀нски *ф* — видоизменено от Пиянечки (?)

Пия̀нчин *ф* — от Пеянца (Пеяница, жената на Пеян). Велинград.

Плава̀ров *ф* — от диал. **плавàр* 'който добре плава' (?) Пловдив.

Пла̀вчовски *ф* — от прякор *Плàвчо* 'рус, сивоок човек'. Пиринско.

Пладников *ф* — може би от Платников с озвучаване на *т* в *д*. Казанлък, Варна.

Плакѝдов *ф* — от диал. *плакѝда* 'баница'. Гюргево, 1905, Ямбол.

Плакѝцов *ф* — разновидност на Плакидов.

Пла̀ковский *ф* — от с. Плаково (Търновско). Търново, 1852.

Плаку̀нов *ф* — от диал. **плакỳн* 'плачлив човек'. Бесарабия (Възраждането), София, 1893.

Пла̀мен *м* — от *пламен(ен)* или от *пламък*. Сравнително ново (и модно) из цялата страна.

Пла̀мена *ж* — женска форма срещу Пламен. Ново, рядко.

Пла̀менка *ж* — женска форма срещу Пламен. Напоследък доста разпространено; типично за Шумен.

Пла̀мка *ж* — разновидност на Пламенка. Михайловград, р. 1958, 1960.

Пла̀мък *м* — разновидност на Пламен. Рядко.

Пла̀мя *ж* — разновидност на Пламенка. Рядко.

Планѐта *ж* — от *планѐта*. Шумен, р. 1959.

Планимѝр *м* — разновидност на Пленимир. Пловдив, 1957.

Планѝнка *ж* — от *планинà* или от *планинкà* 'планинска жителка'. Варна, р. към 1948.

Планѝнски *ф* — от *планѝнски* или превод на Балканджиев. Стара Загора (Възраждането), Сливен, 1893, Дулово, 1893.

Планѝнцов *ф* — от *планѝнѐц* или превод на Балканджиев. Бургас.

Плано *м*. Дъскот (Търновско), 17 в.

Пла̀нски *ф* — от село Плана (Самоковско), Варна.

Пласта̀рев *ф* — от диал. *плъстàр* 'производител на плъсти'. Котел.

Пластѝнов *ф* — от диал. *плъстѝна* 'плъст'. Пловдив.

Платика̀нов *ф* — от диал. **платикàн* 'сух, мършав човек'. Ряховците (Севлиевско), Севлиево, Габрово.

Платинов *ф*. Карлово, 1904.

Платна̀ров и **Платна̀рски** *ф* — от *платнàр*. Карлово, 1900, Михайловград, Сливница.

Платнѝка *пр* — от диал. *платнѝк* 'плитък чувал'. Ботевград. **Платнѝков** *ф*. Ловеч, Марулево (Гоцеделчевско), Варна.

***Пла̀то** *м* — лат. Plato = Платон. **Пла̀тов** *ф*.

Плато̀н *м* — гр. Πλάτων — име на прочут старогръцки философ и на календарски светия. Рядко. **Плато̀нов** *ф*. Стара Загора.

Плаха̀ров *ф* — от диал. **плъха̀р* 'който лови плъхове' (?)

Плахойн *ф*. Вълчедръма (Ломско).

Плахо̀ков *ф* — от *плъхо̀к* 'едър плъх'; срв. Плашоков. Стара Загора.

Плахо̀тников *ф* — от диал. *плахо̀тник* 'плах, страхлив човек'. Врачанско.

Пла̀хчев *ф* — от прякор *Пла̀хчо* 'плах човек'. Крушуна (Ловешко).

Пла̀ченски *ф* — може би разновидност на Плаковский.

***Плачкѝн** *м* — от Плачк(о)+*ин*. **Плачкинов** *ф*. Пиргово (Русенско), Русе.

Пла̀чко *м* — умалит. от Плачо. Криводол (Врачанско). **Пла̀чков** *ф*. Софийско, Краводер (Врачанско), Рашково (Ботевградско), Летница, Хлевене (Ловешко), Пловдив, Пловдивско, Копривщица, Пещерско (Айтоско), Айтос, Русе. **Пла̀чковци** голям род в Криводол.

Пла̀чо *м* — „ще плачат за него, ако го загубят". Поповско, 15—16 век. **Пла̀чов** *ф*. Габрово, 1908.

Плашевски *ф* — нещо във връзка с *пла̀ша* (*се*). Варна.

Плашѐев *ф* — близко по значение с Плашевски. Пловдив.

Плашѐнков *ф* — от прякор *Плашѐнко* 'който много се плаши'. Кюстендил.

Плашимѐчков *ф* — от прякор *Плашимечка* 'който (може да) плаши мечките'. Пазарджик.

Плашо̀ков *ф* — от *плъшо̀к* 'едър плъх'. Елин Пелин, Сливен.

Плевенов *ф*. Райково (Смолянско), 1720.

Плѐвенски и **Плѐвненски** *ф* — от град Плевен. Враца, Кнежа.

Плѐвнелиев *ф* — от диал. *плѐвнелия* 'жител на град Плевен'. Севлиево, Търново, Калофер.

Плелюв *ф*.

Пленимѝр *м* — „да пленява света". Ново, рядко. София, р. към 1948, Шумен, р. 1958.

Плѐснев *ф* — от диал. *плѐсна* 'лишей', *плѐснив* 'с лишеи по лицето'. Пловдив.

Плетньо̀в *ф* — руско ф. и. (бащата русин). Карлово, Варна.

Плешка̀нов *ф* — от диал. **плешка̀н* '1. плещест човек; 2. който яде агнешки плешки'. Враца.

Плѐшков и **Плѐшковски** *ф* — от прякор *Плѐшката*; вж. Плешканов. Кнежа, Каварна.

Плѐшньов *ф* — от диал. **плешньо* 'плешив човек'. Пловдив.

***Плешо̀й** *м* — рум. Pleşoe, от pleş 'плешив'. **Плешо̀ев** *ф*. Хърлец (Ореховско), Орехово.

Плѐщов *ф* — а) от *плѐщи*; срв. Плешков б) от *плѐщя*(*се*) 'говоря несериозно'. Елин Пелин.

Плиска̀чов *ф* — от диал. *плиска̀ч* 'файтонджия, който вместо „возя с файтона" казвал „плискам". Самоков.

Плѝтков *ф* — от *плѝтка* (може би носел дълга плитка коса). Варна.

Пло̀вдивка *ж* — от град Пловдив — навярно прякор, изместил същинското име Софийско.

Пло̀вдивски *ф* — от град Пловдив (или превод на Филиблиев). Русе.

Пло̀вчев *ф* — може би от Плочев с вмъкнато *в* (?) Стара Загора (гроб).

Пломица *ж*. Етрополски манастир, 1648.

Пло̀плев и **Пльо̀плев** *ф* — може би от рум. plop 'топола'. Пловдив, Пазарджик.

Плоска̀нов *ф* — от прякор *Плоска̀н* (много вирел плоската с вино или ракия). Градец (Видинско).

Пло̀сков *ф* — от прякор *Пло̀ската*; вж. Плосканов. Габрово (гроб), Стара Загора.

Пло̀тников *ф* — от рус. *пло̀тник* 'дърводелец'. Айтос.

***Пло̀ча** *ж* — женска форма срещу Плочо.

Пло̀чин *ф*. Копиловци (Михайловградско).

Плоча̀рски ф — разновидност на Пльочарски. Враца.

***Пло̀чо** *м* — от *пло̀ча* — защитно име по малоценен и дълготраен домашен предмет; срв. Брусо, Скобел, Праго. **Пло̀чев** *ф*. Ямбол, 1900, 1956.

Площа̀ков *ф* — от диал. *площа̀к* 'вид дребна речна риба'. Стрелча (Панагюрско), Елин Пелин.

Плу̀гов *ф* — а) от *плуг* (орял с плуг, когато другите орели с рало); б) съкрат. от от Плугчиев. Угърчин (Ловешко), Ловеч.

Плугчѝев и **Плукчѝев** *ф* — от диал. *плукчѝя* 'майстор на (дървени) плугове'. Гурково (Балчишко), Суворово (Варненско), Варна, Каварна, Свищов.

Плу̀жев *ф* — от диал. *плу̀ж*(*ек*) 'гол охлюв'. Варна.

Плужников *ф* — от диал. **плужник* 'рало или част на ралото'. Брацигово, 1904.

Плу̀ма *ж* — от гр. πλουμί 'накит, украшение'. Доста често из Странджанско; Богданово (Грудовско), Айтос.

Плу̀мка *ж* — умалит. от Плума. Лозенградско, Карнобат.

Плъхо̀ков *ф* — писмена разновидност на Плахоков.

Плъ̀хчето *пр* — от *плъ̀хче*. Стара Загора, 1893.

Пльо̀ков *ф* — може би от гр. πλοκή 'свързване, заплитане'. Просечен (Драмско), Пазарджик.

Пльо̀плев *ф* — вж. Плоплев. Пазарджик.

Пльо̀сков *ф* — разновидност на Плосков. Новачене (Ботевградско).

Пльо̀цов *ф*.

Пльочàра *пр* — вадел и продавал *пльдчи* (плочи за покриви). Новачене (Ботевградско). **Пльочàрски** *ф*. Новачене.

Плюнèлия *ж* — може би от погрешно чуто фр. Plumelle. Мездра, р. 1959.

Плюнков *ф* — от *плюнка* (много плюел или се лигавел).

Плюсков *ф*. Панагюрище.

Плючàрски *ф* — писмена разновидност на Пльочарски. Кнежа.

Плющев *ф*. Варна.

Плякàта *пр* — от разг. *пляка* 'хитрец, шмекер, непочтен човек'. Белоградчик, Ботевград. **Пляков** *ф*. Соволяно (Кюстендилско), Пловдив, Пазарджик (македонец), Варна.

Плянгов *ф*. Лагодаж (Благоевградско).

Плятков *ф*. Новачене (Ботевградско).

Плячков *ф* — от *плячка* или разновидност на Плачков. Благоевград.

Побèда *ж* — от *побèда* или превод на Ники. Гниляне (Софийско), р. 1913, Враца, р. 1920, Благоевград, р. 1929, София, 1959, Асеновград (бивша Ники), 1960.

Побѝенски *ф* — от с. Побиен камик (Кюстендилско). Извор, Трекляно (Кюстендилско), Кюстендил (гроб).

Побòков *ф*. Русе.

Побòрник *пр* — от *побòрник*. Кюстендил, 1893, 1917. **Побòрников** *ф*. Айтос, Калофер, Панагюрище, Плевен.

Повѝвков *ф* — от прякор *Повѝвко* 'пеленаче, мамин син'. Градец (Котленско), Сливен.

Повиков *ф* — грешка или нарочно видоизменено от Повивков. Лом, 1897.

Повков *ф*. Габрово, 1900.

Повосов *ф*. Карнобат (гроб).

Поврушко *м*. Перник, 15—16 век.

Погàнов *ф* — от диал. *погàн* 'мръсен, гнуснав'. Пещера.

Погàнчев *ф* — от *погàнец* '1. друговерец; 2. мръсен човек; 3. мишка'. Варна.

Погàчов и **Погàчев** *ф* — от *погàча*. Чепинци (Софийско), Варна.

Погòджев и **Погòжев** *ф* — от диал. **погòдже*, **погòдие* 'спогодба, съгласие'. Пловдив.

Погодѝн *м* — пожелателно име: да се погажда, сговаря с хората'. **Погодѝнов** *ф*. Горско Ново село (Горнооряховско).

Погòдка (и **Погòтка**) *ж* — еднакво по значение с Погодин. Враждебна, Казичене, Негован (Софийско). — Едната в Казичене е родена, когато била подписана някаква международна спогодба.

Погòнчев *ф* — от прякор *Погòнчето* 'орна земя около 1 декар' — може би имал дълги разправии зарад едно погонче земя. Казанлък, Стара Загора, София, 1905.

Подбалкàнски *ф* — от подбалканска област. Варна, Враца.

Подвързàчов *ф* — от *подвързàч* 'книговезец'. Стара Загора.

Подгòров *ф* — от област под гора или под планина. София, 1887, Самоков, 1905, Пловдив, 1905.

Пòдеков и **Пòдиков** *ф* — от Подев с вмъкнато *ек*, *ик*. Стара Загора, 1900. **Пòдека** *пр* от фамилно име. Стара Загора, 1906.

Подмалѝев *ф* — от диал. **подмалѝя* 'от местност Подмол'.

Пòдмолов и **Пòдмолски** *ф* — от местност или заселище Подмол. Нова Загора, Пловдив, Бистрец (Врачанско).

Подолèшов *ф* — от диал. **подолèш(анин)* 'жител на местност с подобно име'. Велес, Враца.

Подрашàнски или **Подрашàйски** *ф* — от някоя махала Под Рашанци. Тетевен, 1893.

Подресков *ф*. Варна.

Подрязов *ф*.

Подскокниев *ф* — разновидност на Подскочиев. Пазарджик.

Подскочѝев (и **Подскокчѝев**) *ф* — от диал. **подскокчѝя* 'който подскача' — превод на Периндаков, Пириндев или Атламов. Типично за Казанлък; Русе, Варна.

Подстригàчев *ф* — от *подстригàч* 'който подстригва (хора или овце)'. Дъбово (Казанлъшко).

Подулянов *ф* — от диал. **подолянин* 'жител на местност или заселище Подолие'. Русе.

Подỳяков *ф*. Благоевград.

Пòдьо *м* — от Продьо с изпадане на *р*, както Гъдьо от Гърдьо, Кутьо от Курти. **Пòдев** *ф*. Стара Загора.

Подяшки или **Пудяшки** *ф*. Пловдив.

Пожарèвски *ф* — от с. Пожарево (Софийско). София, Берковица.

Пожàрков *ф* — от прякор *Пожàрко* '?' Стара Загора.

Пожарлѝев *ф* — от диал. **пожарлѝя* '1. пострадал от пожар; 2. жител на някое село или местност с подобно име'. Енидже Вардар (Македония), Пловдив, Габрово.

Пожарникàров *ф* — от *пожарникар*. Хасково.

Пожàров и **Пожàрски** *ф* — разновидност на Пожарков или на Пожарлиев. Пазарджик, Русе.

Пойбренски *ф* — от с. Поибрене (Панагюрско). Панагюрище, Бела Слатина.

Пойдòвски *ф* — от Пайдовски с преход на неудареното *а* в *о*. Пловдив.

Пòйко *м* — от *Подько (умалит. от Подьо) с преход на *д'* в *й*; срв. Пейко и Пройко. **Пòйков** *ф*. Виден (Казанлъшко).

***Пòйкьо** *м* — разновидност на Пойко с удвоена йотация. П ò й к ь о в е ц местност в Боженица (Ботевградско).

Пойнàров *ф* — от рум. pîinar 'хлебар' с преход на неудареното ъ в а и сетне в о. Тутракан.

По̀йноров *ф* — от Пойна̀ров с отмет на ударението и преход на неудареното *а* в *о*. Сопот (външно лице).

По̀йо *м* — далечно видоизменение на Продан чрез по-старите форми Пойко и Пойчо. Рибарица (Тетевенско), Тетевен, Луковит. **По̀ев** *ф*. Рибарица, Тетевен.

Пойря̀зов *ф* — от гр.-тур. porraz '1. северен вятър; 2. прен. студен, груб човек'. Казанлък.

По̀йчо *м* — успоредна форма на Пойко с друго окончение, смята се за умалит. от Пойо. **По̀йчев** *ф*. Долни Дъбник (Плевенско).

Показѝев *ф* — от диал. **показѝя* 'показ, самохвалство' (?)

Покидѝшев *ф* — от диал. **покидѝш* 'нещо подхвърлено' (?) Пловдив.

Поклемѐзов *ф* — от диал. **поклемѐз* 'който не си почиства и нарежда жилището' (от пер.-тур. paklamak и -mez). Станке Димитров, 1905.

Поклонѝца *ж* — от *покло̀ница*, хаджийка. Кичевско.

По̀ко *м* — от Пойко или от Понко с изпадане на *й* или *н*, както при Пеко, Печо. **По̀ков** *ф*.

Покраински *ф* — от някоя местност Покраина.

Покра̀йчев *ф*. Стара Загора.

Покро̀внишки и **Покро̀внички** *ф* — от с. Покровник (Благоевградско). Благоевград, Станке Димитров, Търново.

Покръстенов *ф* — от *покръстен*; според семейно предание: за да се укрие от турците, прадядото от Лозенградско приел израилтянство и се оженил за одринска еврейка, а правнукът му в Дупница отново станал християнин; срв. Новопокръстен. Станке Димитров.

По̀кьо *м* — от Пойко с премет на йотацията. **По̀кьов** *ф*. Дъбниците (Плевенско), Бела Слатина.

Полега̀н *пр* — „който обича да лежи, да се излежава". Станке Димитров, 1879, Кюстендил, 1879. **Полега̀нов** *ф*. Станке Димитров, Пирдоп, 1895.

Полежа̀нски *ф* — от прякор *Полежа̀н*; вж. Полеган и Полезанов. Разложко, Велинград.

Полеза̀нов *ф* — от диал. **полеза̀н* 'който прави полез, т. е. пръв посещава новооткрит дюкян, младоженци и под.'

Полема̀рски *ф* — може би видоизменено от *Полимерски; вж. Полимеров. Благоевград.

Полена̀ков и **Поленда̀ков** *ф* — от диал. **полена̀к*. **поленда̀к* 'полски жител'; срв. Увалиев, Черни Осъм (Троянско).

Полѐпков *ф* — от прякор *Полѐпко* 'натраплив човек, лепка'. Елешница (Разложко).

Полѐт и **Полѐта** *ж* — фр. Paulette=Павлинка. София, р. 1950, 1959.

Полетѝка *ф* — от прякор *Полетѝка* 'политик, политикан'. Пловдив.

Полетѝнски и **Полетѝчки** *ф* — от с. Полетинци (Кюстендилско). Кюстендил, Жилинци (Кюстендилско).

Полѐшин *ф*. Копиловци (Михайловградско).

Полиа̀на *ж* — женска форма срещу Полиян. Русе, р. 1958.

Полива̀ков *ф*.

Полѝдов *ф* — вм. Политов, както Панайодов вм. Панайотов. Казанлък.

Полиѐзов *ф* — разновидност на Полизов и Полизоев.

Полиѐрка *ж*. Чепинци (Софийско), р. 1897.

Полѝз *м* — съкрат. от Полизой. **Полѝзов** *ф*. Пловдив.

Полиза̀н *м* — от Полиз+*ан*. **Полиза̀нов** *ф*. Блатница (Пазарджишко), Пазарджик.

Полизо̀й *м* — от гр. πολύζωος 'който има дълъг живот, дълголетен'. **Полизо̀ев** *ф*. Петрич, 1917.

Полика̀р *м* — съкрат. от Поликарп. Враца, 1893, Сливен, р. 1927. **Полика̀ров** *ф*. Русе Търново, Варна.

Полика̀рп *м* — гр. Πολύκαρπος 'плодовит, многоплоден' — име на календарски светия. Търново, 1905. **Полика̀рпов** *ф*.

Поликра̀ищев *ф* — от с. Поликраище (Горнооряховско).

Поликсѐна *ж* — гр. Πολυξένη 'много гостоприемна'. Рядко.

Поликсѐния *ж* — разширено от Поликсена. Челопечене (Софийско).

Поликцѐна *ж* — видоизменено от Поликсена.

Полилѐев *ф* — може би от прякор *Полилѐя* (подарил на черквата един полилей и после често говорел за него). Стара Загора.

Полилѐшев *ф*. Сливен.

Полимѐн *м* — от гр. πολύμηνις 'много злопаметен' (?) Странджанско. **Полимѐнов** *ф*. Варна.

Полимѐна *ж* — женска форма от Полимен. Сливен, р. 1922.

Полимѐр *м* — от гр. πολύ 'много' и ἡμέρα 'ден' — близко по значение с Полизой. Пловдив. **Полимѐров** *ф*. Пещера.

Полимѝр *м* — от Полимер, подведено по имена като Владимир. Любомир. **Полимѝров** *ф*. Кукуш, Благоевград, Самоков, Радомир.

Полимня *ж* — гр. Πολυμνία — име на една от музите в античната митология. Пловдив.

Полимя̀нов *ф* — от Полименов с вторично якане. Шумен.

Полѝна *ж* — фр. Pauline=Павлина. Мездра, р. 1957.

Полина̀рия *ж* — съкрат. от Аполинария. Малък чифлик (Търновско), р. 1901.

Полинов и **Полински** *ф*.

Полѝт *м* — гр. Πολίτης 'гражданин'. Малко Търново, 1917. **Полѝтов** *ф*. Първомай,

1897, Искра (Първомайско), Асеновград, Пловдив.

Политàн *м* — от Полит+*ан*. **Политàнов** *ф*. Пазарджик.

Полихрòн *м* — гр. Πολυχρόνιος 'дълголетен, дълговек'. Варна, Русе, Бургас, Карнобат. **Полихрòнов** *ф*. Варна, Виница (Варненско), Провадийско, Казанлък.

Полихрòна *ж* — женска форма от Полихрон. Виница (Варненско).

Полицèйски *ф* — от *полùция* (навярно често имал безпокойства с полицията). Сливен.

Полицèна *ж* — вм. Поликсена. Брезник, р. 1955.

Полицèр и **Полицèров** *ф* — навярно чешко или немско ф. и. (Петър Густав Полицер, Милка Петрова Полицерова, Търново, 1940).

Полишев *ф*. Варна.

Полиян *м* — от гр. Πολύανθος 'обилен с цветя'. **Полиянов** *ф*. Варна.

Пòлка *ж* — съкрат. от Поликсена или от друго подобно име. Радомир, р. 1901, Мещица, Църква (Пернишко), р. 1908, 1911, Режанци (Брезнишко), Пролеша (Софийско), р. 1921, Михайловград.

Полников *ф*. Пловдив.

Полòмски *ф* — от диал. *полòм* 'място с поломена гора'. Кула, 1893, Михайловград.

Полòн *м* — съкрат. от Аполон. Лозенградско. **Полòнов** *ф*.

Полòна *ж* — женска форма от Полон. Свищов, р. 1934.

Полтекенов *ф* — може би някаква разновидност на Пелтеков (?) Пловдив.

Полуянов *ф* — разновидност на Полиянов.

Пòльо *м* — съкрат. от Апостол или от друго подобно име. **Пòлев** *ф*. Красноселци (Омуртагско). **Польòв** *ф*. Ярлово (Самоковско). **Пòльовски** *ф*. Кнежа.

Пòля *ж* — съкрат. от Поликсена, Павлина или друго подобно име. Търново, р. 1900, Панагюрище.

Поляков *ф* — от диал. *пòляк* 'пъдар по нивите'. Брацигово, 1893, Трявна.

Полян *м* — а) от *поляннин, полянèц* 'полски жител'; б) стегната форма от Полиян. Трън, р. 1920. **Полянов**[1] *ф*.

Полянка *ж* — а) от *поляна, полянка*; б) женска форма срещу Полян. Плевен, р. 1936, Тутракан.

Полянов[2] *ф* — а) от *поляннин* 'полски жител'; срв. Увалиев; б) писателски псевдоним; в) превод на фр. Дешампен. Пловдив, 1900. Пазарджик.

Полянски *ф*—по-стара форма на Полянов[2].

Помàдов *ф* — от прякор *Помàдата* (фр. pommade) — навярно правел помади или се мажел с помада. Търново, 1875, София, 1917.

Помàка *пр* — от *помàк*. Пловдив, 1900. **Помàков** *ф*. Самоков (мнозина), Берковица, 1893, Градиница (Севлиевско). **Помàшки** *ф*. Търнене (Плевенско), Врачеш (Ботевградско).

Помàров *ф* — от рум. *pomar 'овощар'.

Помеждùнски *ф* — от с. Помеждин (Михайловградско). Михайловград.

Пòменов и **Пòмянов** *ф* — от *пòмен* (направил нещо за помен, да се помни). Прилеп (Възраждането), София, 1887.

Помèтко *м* — а) вм. *Паметко „да бъде паметлив, умен"; б) от диал. *пòмет* 'дрипа за помитане пещ или подница' — защитно име по малоценен домашен предмет; срв. Гърньо, Плочо, Брусо. Търговишко, 17 век, Трявна, Ябълковци (Тревненско) — там не си обичат името и го променят на Метю и Митю. **Помèтков** *ф*. Трявна, Русе, Пиргово (Русенско), Сливен (гроб), Стара Загора.

Помèтов *ф* — разновидност на Пометков. Плевен.

Помпòзов *ф* — от *помпòзен* 'тържествен, надут' (фр. pompeuse).

Понал *м* — от Пон(о)+*ал*. **Поналов** *ф*. Панагюрище, 1917.

Пòнгьо *м* — от Пондьо с преход на *д'* в *г'*. Панагюрище. П ò н г ь о в о п ò л е местност в Гурково (Ботевградско).

Пòнда *ж* — женска форма срещу Пондо, Пондьо. Бр. Миладинови.

Пòндал *м* — от Понд(о), Понд(ьо)+*ал*. **Пòндалов** *ф*. Сливен.

Пòндо *м* — от Поно с вмъкнато *д*. Стара Загора. **Пòндов** *ф*. Стара Загора.

Пондòш *м* — от Понд(о)+*ош*. Стара Загора. **Пондòшев** *ф*.

Пòндьо *м* — от Поньо с вмъкнато *д* и преосмислено по *понедèлник* (уж роден в понеделник). Типично за Виден (Казанлъшко). **Пòндев** *ф*. Виден, Казанлък, Чирпан. **Пòндьов** *ф*. Панагюрище.

Пòни *м* — североизточна форма на Поньо. **Пòнев** *ф*.

Пòнка *ж* — женска форма от Понко. **Пòнкин** *ф*. Казанлък.

Пòнко *м* — умалит. от Поньо, Поно. **Пòнков** *ф*. Левка (Свиленградско), Пловдив.

Пòно *м* — успоредна форма на Поньо с твърдо окончание. **Пòнов** *ф*.

Понозов *ф* — може би от гр. πόνος 'болка, страдание, състрадание'. Преслав.

Понòрски *ф* — от с. Понор (Своrенско). Княжево, Пловдив.

Понтазùев *ф* — разновидност на Пандазиев. Пловдив.

Понтỳш *м*—от Понт(ьо)+*уш*. **Понтỳшев** *ф*. Гоце Делчев.

Пòнтьо *м* — от Поньо с вмъкнато *т*. **Пòнтев** *ф*. Габрово (гроб).

Пòнчо *м* — умалит. от Поньо, Поно или съкрат. направо от Проданчо (в Сливен го извеждат и от Панайот). Сливен, Бял извор (Чирпанско). **Пòнчев** *ф*. Айтос, Търговище, Тетевен.

По̀ньо *м* — видоизменено от Продан. Карловско, Пловдивско. **По̀нев** *ф*. Пазарджик (Възраждането), Първомай, Пловдив. **По̀невски** *ф*. Врабево (Троянско).

Поп- първа съставна част на голям брой фамилни имена, когато бащата, дядото или прадядото е бил поп, свещеник: Попвасилев, Попиванов, Попниколов. До неотдавна ги пишеха и разделно: поп Василев, поп Иванов, поп Николов, а в още по-далечно минало — и с титла над п. Имена, при които частицата „Поп" е ясна, не се дават в речника.

По̀па *пр* — (по нещо напомнял поп: брада, пеене, молитви и под.) Габрово, 1900.

Попага̀нов *ф* — навярно кръстоска от Папаганов (вж. Папа-) и Попганов. Шумен.

Попадѝин *ф* — от *попадѝя*. Разлог, гара Дамяница (Благоевградско). **Попадѝнски** *ф*. Литаково, Радотина (Ботевградско).

Попалейски *ф*. Враца (външно лице).

Попа̀ндов *ф* — от поп Пандов или поп Андов.

Попарда̀нов *ф* — видоизменено от Попърдал. Брегово (Видинско), 1917, 1960.

Попа̀рков *ф* — от прякор *Попа̀рко* (нямал зъби, та ял все попара). Панчарево, Пловдив.

Попа̀ров *ф* — а) от *попа̀ра*; вж. Попарков; б) от поп Паров. Пловдив, Чирпан, Враца.

По̀пеков *ф* — от Попев с вмъкнато *ек*.

Попѐнков *ф* — от поп Пенков. Лом, 1893, Търново.

По̀пето *пр* — попски син или внук. **По̀пев** *ф*.

По̀пецов и **По̀пецовски** *ф* — от *по̀пец* 'умалит. и подигравател. от поп'. Луковит.

Попѝвков *ф* — а) от поп Ивко; б) от прякор *Попѝвко* 'пияница'. Градец (Котленско).

По̀пински *ф* — от с. Попинци (Панагюрско). Панагюрище, Вършец.

Пописа̀ков *ф* — от поп Исаков.

Попѝшки *ж* — от с. Попица (Белослатинско). Кнежа.

По̀пкин *ф* — от прякор *По̀пката* (може би любовница на някой поп). Стара Загора (гроб), Казанлък.

Поплу̀ков *ф* — от поп Луков.

Поплювев *ф* — разновидност на Поплювков. Зелениково (Пловдивско), 1904.

Поплю̀вков *ф* — от *поплю̀вко* 'страхливец, жалък човек'. Баня (Панагюрско).

Поманѝков *ф* — от поп и Маников. Станке Димитров, 1910.

Попнѐчев *ф* — от поп Нечев. Медвен (Котленско).

Попо̀в *ф* — а) от *поп* — бащата, дядото или прадядото бил поп; б) от прякор *По̀па* (пеел в черква, имал дълга брада и под.) Доста често из цялата страна. **По̀по̀вски** *ф*. **По̀пович** *ф*. Сливен, 1900.

Попо̀вилѝев *ф* — вм. Поп Илиев, Попилиев. Търново, 1873.

Попола̀нов *ф* — от Папаланов с преход на неударените *а* в *о*. Ново село (Видинско).

Попо̀нчев *ф* — от поп Пончев или поп Ончев. Виница (Варненско).

Поправѐлов и **Попровѐлов** *ф* — видоизменено от поп Рафаелов. Станке Димитров.

Попратѝлов *ф* — вм *Пapратилов, навярно от *па̀прат*; срв. Папраталов. Девинско, Смолян.

Попрѐлков *ф* — от диал. *попрѐлка* 'седянка с предене'. Гоце Делчев.

Попръцов *ф* — вм. Попърцов. Сатовча (Гоцеделчевско).

Популя̀нски *ф* — вм. *Поповянски, от с. Поповяне (Самоковско). Тишаново (Кюстендилско).

Попу̀нкьов *ф* — а) вм. *Папункьов; вж. Папунов; б) от поп Пунков.

По̀пчев *ф* — от прякор *По̀пчето* или превод на Папасчиков. Бошуля (Пазарджишко), Стара Загора, Перник.

Попчо̀вски *ф* — някой от дедите бил поп. Ботевград.

По̀път *м* — може би прякор от детско *по̀пан* 'хубав, мил', усвоен като лично име. Батак (Пещерско). **По̀пънов** и **По̀пунев** *ф*. Ракитово (Велинградско).

Попърда̀л *пр* — (излязло му име, че е пърдлив). Брегово (Видинско), 1893.

Попърцов *ф* — навярно от *попъ̀рцвам* 'попръдвам'. Пещера, Сатовча (Гоцеделчевско).

Пор *м* — вж. Поро.

Поража̀нов *ф* — от Порожанов с преход на предударното *о* в *а*. Шумен.

По̀ралиев *ф* — навярно вм. Поройлиев. Левски.

Пора̀шки *ф* — от диал. *пора̀к* 'едър пор'. Врачанско.

Порджѝйски *ф* — от диал. **порджѝя* 'ловец на порове'. Пловдив.

Пордев *ф* — може би грешка вм. Пондев. Карлово, 1878.

Порева̀лски *ф* — от диал. **порева̀ло* 'викало, висок балкон като викало' (къщата му имала такъв балкон); срв. Дивановски, Чардаклийски. Врачеш (Ботевградско).

Пореза̀нов (и **Поризанов**) *ф* — от диал. **пореза̀н* 'който събира порязаници на задушница и др.; коматан'. Челопечене, Кремиковци (Софийско).

Порикленов *ф* — от прякор *Порѝклен* (лекувал, като „порел" болести с кленова главня). Ивайловград.

По̀рко *м* — умалит. от Поро. **По̀рков** *ф*. Карлово, 1908, Сливен, Разград, Варна.

Порня̀ков *ф* — от диал. *порня̀к* 'който подканва, подбужда, насъсква' (от рум. a porni 'подканвам, насъсквам'. Лом, 1893.

По̀ро *м* — а) от името на някакъв древен цар Пор, за който се споменава в Алек-

сандрията; б) съкрат. от Порфир или от друго име. **По̀ров** *ф*. Карлово, Павел баня (Казанлъшко), Казанлък. **По̀ровски** *ф*.

Породински *ф* — може би от *поро̀да* (?)

Порожа̀нов *ф* — от диал. **поро̀жан* 'човек за пороже (въже); когото водят или връзват с пороже'. Кюстендил, 1879, Берковица, Байкал (Ореховско), Никополско, Тутракан, Толбухин.

Поройлѝев *ф* — от диал. *поройлѝя* 'жител на някоя местност или заселище Порой'. Пещера.

Поро̀йчевски *ф* — от някое заселище Поройче. Цариград (Възраждането).

Порома̀нски *ф* — от „по руманя" на полска работа в Старозагорско. Габрово.

Поромѝнов и **Поромѝнски** *ф* — от с. Поромино (Станкедимитровско). Мурсалево (Станкедимитровско), Кюстендил.

Порпу̀ров *ф* — от *пурпу̀р* (?) Стара Загора.

Порта̀лски *ф* — от Портарски с дисимилация на второто *р*. Радомирско, Радомир.

Порта̀р *пр* — от диал. *порта̀р* 'вратар'. Станке Димитров, 1879, Чифлик (Станкедимитровско), Кюстендилско. **Порта̀рски** *ф*. Станке Димитров, Кюстендил (гроб), Калища (Радомирско).

По̀ртев *ф*. Брестовица (Пловдивско), Пловдив, Русе.

Портока̀лски *ф* — от прякор *Портока̀л* (навярно хвалел ябълките си, че са като портокали). Соволяно (Кюстендилско), 1917, Владая.

Порфѝр *м* — съкрат. от Порфирий. Пирот. 1861. **Порфѝров** *ф*. Видин, 1905.

Порфѝрий *м* — гр. Πορφύριος 'багрен, пурпурен' — име на календарски светии. Синод. именник.

***Порхо** *м* — видоизменено от Порфирий. **Порхов** *ф*. Търново, 1906.

Порчел *м* — от Порч(о)+*ел*. **Порчелов** *ф*. София, 1893, 1962.

По̀рчо *м* — умалит. от Поро. **По̀рчев** *ф*. Четирци (Кюстендилско).

Порѝзов *ф* — от диал. *поря̀з*; вж. Пойрязов. Казанлък, 1893, Хасково, Пловдив, Пловдивско, Асеновград, Пазарджик, Лясковец, Шишманово (Самоковско), Вълчедръма (Ломско), 1917.

По̀секов *ф* — от диал. *по̀сек* 'изсечена, изтребена гора'. Делчево (Гоцеделчевско).

Посѐрков *ф* — от прякор *Посѐрко*. Берковица.

По̀ско *м* — видоизменено от Постол. Разград, 1893. **По̀сков** *ф*.

По̀скул *м* — от Поск(о)+*ул*. **По̀скулов** *ф*. Липница (Ореховско).

Посла̀ников и **Посла̀нников** *ф* — нарочно видоизменено от Посранеков. Копривщица, Пловдив, 1870, 1950.

Послийски *ф* — може би от с. Посиек (Смолянско). Пловдив.

Посра̀неков *ф* — от прякор *Посра̀нко* 'посерко' с вмъкнато *ек*. Копривщица.

По̀стал *м* — от Постол с акане; срв. Нягал. **По̀сталов** *ф*. Казанлък, Казанлъшко, Търново, Горни Лом (Белоградчишко). **По̀сталев** *ф*. Горна Оряховица, 1908.

Поста̀лков *ф* — от прякор *Поста̀лко* 'сух, мършав, постал човек'. Калугерово, Карабунар (Пазарджишко).

Поста̀лски *ф* — разновидност на Посталков. Калугерово (Ботевградско).

Постампѝров и **Постомпѝров** *ф*. Габрово.

Постѝлков *ф* — от диал. **постѝлко* 'който много пости или е изпосталял' (?) Пловдив.

По̀сто *м* — от Постол с изпадане на *л*. **По̀стов** *ф*. Разград.

По̀стол *м* — съкрат. от Апостол. **По̀столов** *ф*. Горубляне, Челопечене (Софийско), Елин Пелин, Неделище (Сливнишко), Дрен (Радомирско), Самоков,

Постолѝнка *ж* — разновидност на Постолка. Кътина (Софийско).

По̀столка *ж* — женска форма от Постол. Н. Геров.

Пота̀йника *пр* — скрит, потаен човек. Разлива (Ботевградско). **Пота̀йников** и **Пота̀йнишки** *ф*. Разлива.

Потѐна *ж* — женска форма от Потьо. Крумово (Ямболско).

Потера̀шев *ф* — от диал. **потера̀ш* 'участник в потера'; (срв. рум. poteraş). Гоцеделчевско.

По̀тко *м* — от диал. *по̀тка* 'спъване, падане' — заклинателно име против зло, злополука (от *жи ми по̀тка* 'дано не се спъна, не падна'). **По̀тков** *ф*. Кюстендил, 1824.

По̀тник *м* — от диал. *по̀тник* 'пътник'. Дебърско.

По̀то *м* — видоизменено от Потко или от Потник. Дебърско.

Потоя̀гов *ф* — може би във връзка с рум. putoare 'смрад' (?) Сомовит, Черквица (Никополско).

Потун *м* — от Пот(о)+*ун*.

Поту̀нко *м*—умал. от Потун. **Поту̀нков** *ф*.

Потурна̀ков *ф* — от *потурна̀к* 'потурчен, помохамеданчен българин или изобщо християнин'. Севлиево.

Поту̀ров и **Поту̀рев** *ф* — от тур. potur '1. набръчкан, нагънат; 2. потури'. Шумен, Пловдив.

Потърча̀нов *ф* — от Патърчанов с преход на неудареното *а* в *о*. Панагюрище.

По̀тьо *м* — видоизменено от Продан, успоредна форма на Подьо, Поньо, Почо, Пошо. **По̀тьов** *ф*. Старозагорско, 1908. **По̀тев** *ф*. Доброславци (Софийско), Варна.

Похлу̀пков *ф* — от прякор *Похлу̀пката* (шапката му била като похлупка или нещо подобно). Баня (Разложко), Велинград, Кула, Присово (Търновско), Казанлък.

По̀цко *м* — а) умалит. от Поцо; б) от Поско с преход на *ск* в *цк*. Кукуш, Струмица 1917, Петрич, Радомир, Видин, Варна.

По̀цо *м* — разновидност на Потьо, Почо, Пошо. **По̀цов** *ф*. Зелениково (Пловдивско).

Почаков *ф* — може би вм. *Почеков, от Почев с вмъкнато *ек*. Казанлък.

По̀чек *ф* — от Почо с родова наставка *-ек*. Бр. Миладинови.

Почека̀нов и **Почека̀нски** *ф* — според семеен спомен: искал една мома, казали му, че е още малка, на 16 години — да почака две години; той почекал и се оженил за нея а съселяните му извадили прякор Почекан. Цървени брег (Станкедимитровско), Калково (Самоковско).

Почѝнков *ф* — от израз „чиним починки"— троснат или шеговит отговор на въпроса „Що чиниш?" (от диал. *почѝнки* 'люспи, сламки и негодни зърна в жито'). Кюстендил, 1893.

По̀чо *м* — видоизменено от Продан, Панайот, Пончо, Пойчо или друго подобно име. **По̀чев** *ф*. Никопол, Гигенска махала (Никополско).

По̀шо *м* — видоизменено от Продан. Търново, Русе. **По̀шев** *ф*. Търново, 1867.

По̀щаджиев и **По̀щаджийски** *ф* — от *по̀щаджия* 'превозвач на пощата'. Techинци (Еленско), Враца.

Поща̀ков *ф* — от диал. **поща̀к* 'пощенски служител' (?) Шумен, Търговище, Севлиево, Пиргово (Русенско), 1906.

Пощѝлов *ф* — навярно разновидност на Постилков. Пловдив.

По̀щов *ф* — от прякор *По̀щата* 'раздавач или пощенски служител'. Сливен, 1893, Стара Загора, 1908, Казанлък, Пловдив.

Поюков *ф*. Лещен (Гоцеделчевско).

Поя̀н *м* — от Пой(о) + *ан*. **Поя̀нов** *ф*. Ново Укрупено, 1964.

Пра̀вда *ж* — от *пра̀вда*. Сравнително ново и рядко; Плевен, р. 1914, Петърч (Сливнишко), р. 1928, Свищов, р. 1934, Ракитово (Велинградско), р. 1941, Русе, Толбухин.

Пра̀вдалиев *ф* — видоизменено от Провадалиев. Варна, 1893.

Пра̀вдев *ф* — псевдоним от *правда*.

Правдолю̀ба *ж* — новосъздадено име. Единичен случай.

Правдолю̀бов *ф* — псевдоним.

Правдомѝр *м* — новосъздадено име. Бяла.

Правещалиев *ф* — от някое заселище с подобно име. Пещера.

Пра̀вов *ф* — от прякор *Пра̀вия* (ходел много изправен) или *Пра̀вото* (говорел все за права). Килифарево (Търновско).

Правосла̀в *м* — от *правосла̀вен*, прев. на Ортодокси. Варна, 1862, Сливен, 1920, Каспичан, 1927. **Правосла̀вов** *ф*. Пловдив.

Правча̀нов и **Правча̀нски** *ф* — от *правча̀нин* 'жител на с. Правец, Ботевградско'. Етрополе, Ботевград, Ботевградско, Луковит, Хайредин (Ореховско).

Правчински *ф* — грешка или разновидност на Правчански. Михайловград.

Пра̀го *м* — от *праг* — защитно име по дълготраен домашен предмет; срв. Стрехчо, Брусо, Пометко. **Пра̀гов** *ф*. Ракитово (Велинградско).

Пра̀джо *м* — видоизменено от Праго (*Прагьо). Бр. Миладинови.

Празаников *ф*.

Праза̀ров *ф* — от диал. **праза̀р* '1. производител или любител на праз; 2. пастир или търговец на празове (нескопени овни)'. Пловдив.

Празлата̀нски *ф*. Враца.

Пра̀зников *ф* — от *пра̀зник* (може би и превод на Байрамов). Шумен, 1908, Дряново.

Празнѝковци род — може би от диал. **празнѝк* 'неработен човек, безделник'. Бодрово (Първомайско).

Пра̀зов *ф* — съкрат. от Празаров. Гол. Конаре (Пловдивско), 1855, 1893. — Според тяхно обяснение: дядото бил в Прага, та името е вм. Пражки.

Пра̀кица *пр* — от диал. *пра̀кица* 'прашка, въженце на стреме'. Велес, 1844. **Пра̀кицов** *ф*. Шумен, 1940.

Пра̀ков *ф*. Марица, 1900, 1960.

Пра̀лев *ф* — от циг. *прал* 'брат'. Габра (Ихтиманско).

Праматàров и **Праматàрски** *ф* — от диал. *праматàр* '(амбулантен) търговец на басми' (от гр. πραματευτής) Бургас, Велинград, Цариброд.

Пра̀нгаджиев и **Пра̀нгаджийски** *ф* — от остар. *пра̀нгаджия* 'окован в пранги, във вериги; затворник' (ит.-тур. pırangacı). Карлово, Пловдив, Пазарджик, Берковица.

Пра̀нгов *ф* — от остар. *пранга* 'верига за затворник' (ит.-тур. pıranga) или съкрат. от Прангаджиев. Елхово (Казанлъшко), Казанлък, Стара Загора, Пловдив, Годеч.

Пра̀нджев, **Пра̀нджов** и **Пранджиев** *ф* — видоизменено от Прангов покрай по-често употребяваното множ. число *пра̀нги*, оттам *Пранг(и)ев. Копривщица, 1870, Пловдив, Найден Герово (Пловдивско), Клисура, Розино (Карловско).

Пра̀ндьо *м* — от Праньо с вмъкнато *д*. **Пра̀ндев** *ф*. Айтос.

Пранѐ *м* — югозападна форма на Праньо. **Пранѐв** *ф*. Станке Димитров, 1813.

Пра̀нко *м* — умалит. от Праньо. **Пра̀нков** *ф*. Русе.

Пра̀нчо *м* — умалит. от Праньо. **Пра̀нчев** и **Пра̀нчов** *ф*. Пловдив, Стара Загора.

Пра̀ньо *м* — може би от гр. πρᾶμα 'домашна вещ, покъщнина, добитък' — защитно име от типа на Брусо, Стрехчо, Гърньо.

Прапѝнов *ф*. Лясковец.

Праплювков *ф* — от диал. **праплювко* 'който не си поплюва' (?)

Прасàджиев *ф* — от диал. **прасàджия*; вж. Празаров. Опълченец (Кърджалийско).

Прàско *м* — а) съкрат. от Параско; б) умалит. от Прасо. **Прàсков** *ф*. Доспей (Самоковско), Самоков.

Прасличков *ф* — навярно чешко име. Орехово.

Прàсо *м* — от *прасè*, възникнало както Кравко, Кучкан. **Прàсов** *ф*. Кюстендил, 1879.

Прасолов *ф* — разновидност на Пресолски.

Прахàлиц *пр* — от колиби Прахалците (Габровско). Габрово, 1899. **Прахàлчев** *ф*. Габрово.

Прахàров *ф* — може би от чеш. prachař 'барутчия'. Пловдив.

Прàхов *ф* — от *прах*; за едни Праховци се говори, че името е съкрат. от *Пърдипрахов — като деца правели купчинки прах и пърдели по голо над тях, за да ги раздухат. Копривщица, Церова кория (Търновско), Плевен, Славеино (Смолянско).

Прахчàров *ф* — от диал. **прахчàр* (вм. грашчар) 'който умее добре и надалече да хвърля камъни с прашка'. Пазарджик.

Прашàков *ф* — от диал. **прàшак* '1. който все праша, пита; 2. просяк' (?) Пловдив.

Прашàн *м* — от Праш(о)+*ан*. **Прашàнов** *ф*. Свищов, Шумен.

Прàшка *пр* — от *прàшка* (бил жилав и пъргав като прашка за хвърляне камъни). Болярино (Асеновградско), Асеновград. **Прàшков** *ф*. Асеновград, Асеновградско, Казанлък, Търново, Никюп, Полски Сеновец (Търновско).

Прàшо *м* — от диал. *прàшам* 'питам', възникнало както Пито, Търса. **Прàшев** *ф*. Пловдив.

Пращейн *ф* — навярно от чеш. praštýně 'пернат, смахнат'.

Пращùл *пр* — от диал. *пращùло* 'прашка; повой'. Котел, 1867. **Пращùлов** *ф*. Котел, 1867, 1962, Русе. **Пращùлски** *ф*. Горни Пасарел (Самоковско).

Пращùнков *ф* — от прякор *Пращùнко* 'умирисан на пращини, на ракия'. Враца.

Прèвалски *ф* — от с. Превала (Михайловградско). Михайловград.

Превишко *м* — така кръстили детето, та „да превие бог небето". Сопот, нар. песен.

Прèгьо *м* — от Предьо с преход на *д'* в *г'*. **Прèгьов** *ф*.

Прèда *ж* — женска форма от Предо. Орехово.

Предàчев *ф* — от *предàч* (направило впечатление, понеже мъж изобщо не преде). Варна, Пловдив.

Прèделиев *ф* — от диал. *прèделия* 'жител на местност Предел'. Каблешково (Поморийско) — македонец.

Прèджеков *ф*—от *Преджов с вмъкнато *ек*.

Прèдо *м* — от рум. Preda, съкрат. от старинно Прѣдътеча 'предшественик' или разновидност на Предьо. Видин, 1895, Сомовит, 1915. **Прèдов** *ф*. Видин, Ломско, Сомовит, Рогозен (Ореховско), Павликени, Лясковец, Панагюрище, Казанлък. **Прèдич** *ф*. Търговище, 1873.

Предòй *м* — рум. Predoiu, разширено от Предо. **Предòев** *ф*. Брегово (Видинско).

Предỳца *ж* — рум. Preduţă, разширено от Преда. Периловец (Кулско).

Прèдьо *м* — съкрат. от старинно *Предимер — пожелателно име: да е преден, да стои на предно място. Средногорието. **Прèдьов** *ф*. Средногорец (Пирдопско). **Прèдев** *ф*. Бургас.

Преждàров *ф* — от диал. **преждàр* 'търговец (или бояджия) на прежди'. Бръшляница (Плевенско).

Прèждов *ф* — от *прèжда* или съкрат. от Преждаров. Въбел (Никополско).

Прездòлски *ф* — (живеели през дола). Бела Слатина.

Прекодòлев *ф* — от някое заселище Преки дол или еднакво по значение с Прездолски.

Прекỳнов *ф* — може би видоизменено от Прикумов. Пазарджик.

Прèлезов *ф* — от някое заселище или местност Прелез(а). Чирпан, 1893, Стара Загора.

Прèлков *ф* — от диал. **прèлко* 'мъж, който преде'; срв. Предачев. Сопот, Пловдив.

Премеждàнов *ф* — от **премеждàн* 'когото сполитат премеждия'.

Прèмо *м* — от някаква диал. румънска или арумънска форма prem 'пръв'; вж. Примо. Варна, 1940.

Прèмче *м* — умалит. от Премо. Дебърско. **Прèмчев** *ф*.

Премѝнов *ф* — от *премѝна* (може би ходел все пременен). Шумен.

Прèнгов *ф*. Ресен (Търновско).

Прèнда *ж* — от алб. prenda 'петък' (родена в петък или близко по произход с Петка). Дебърско.

Прèндо *м* — мъжка форма срещу Пренда. Дебърско. **Прèндов** *ф*.

Прèнеров *ф*. Троян, Бургас.

Прèно *м* — от Премо с много по-употребимото окончание *-но*. **Прèнов** *ф*. Златия (Ломско).

Прèнчо *м* — умалит. от Прено. **Прèнчов** и **Прèнчев** *ф*. Търново, Пловдив.

Прèньо *м* — успоредна форма на Прено с меко окончание. **Прèнев** *ф*. Варна.

Преображèн *м* — от празника Преображение (роден на тоя ден). Михайловград, р. 1920.

Преображѐнски *ф* — от Преображенския манастир край Търново. Търново (Възраждането), 1905, Враца, 1949.

Преобра̀шка *ж* — женска форма срещу Преображен. Род. 1912.

Препѝйка *ж* — умалит. от Препия. Ловеч (гроб).

Препѝя *ж* — съкрат. от Евпрепия. Русе.

Прера̀д *м* — старинно име „много радостен". Етрополски манастир, 1648.

Пресил *м* — старинно име „много силен". Ник. Милев.

Пресиям *м* — от името на старобългарския владетел. Варна.

Пресковски *ф*. Ямбол.

Пресла̀в *м* — старинно име „много славен". Рядко. Шумен, 1868, Елена, 1905, Правец (Ботевградско), Петърч (Софийско), р. 1932.

Пресла̀ва и **Пресла̀вка** *ж* — женска форма от Преслав. Шумен, 1885, Русе, Берковица, 1893.

Пресла̀вски *ф* — от град Преслав. Шумен, 1893.

Пресна̀ков *ф* — от диал. *пресна̀к* '1. прясно мляко; 2. пресен, безквасен хляб'. Котел, 1867, Севлиево, 1871, Айтос, Търново.

Пресо̀лски *ф* — от *пресо̀л* 'кисело зеле'. Кнежа.

Преспилев *ф*. Казанлък.

Прѐчков *ф* — от прякор *Прѐчко* или *Прѐчката* 'който пречи на другите' (?) Лясковец, Русе.

Прѐшленов *ф* — от *прѐшлен* (?) Варна.

Прибега̀йлов *ф* — навярно руско име. Самоков (външни лица).

Прибо̀йски *ф* — от с. Прибой (Радомирско). Радомир.

Привадонов *ф*. Севлиевско.

Прикладенски *ф* — вм. *Трикладенски, от с. Три кладенци (Врачанско). Лехчево, Стубел (Михайловградско).

Прѝков *ф* — от арум. pric 'бълха' (пъргав и скоклив като бълха). Гопеш (Битолско), Станке Димитров, 1898, Разград, 1900.

Прику̀мов *ф* — от диал. **прику̀м* 'подкум на сватба'. Брацигово, Пещера.

Прилджанов *ф* — може би грешка вм. Примджанов. София, 1897.

Прѝлепка *ж* — „да се прилепват момците по нея". Гоз (Брезнишко), р. 1939.

Прѝлепски *ф* — от град Прилеп.

Примавѐра *ж* — от ит. primavera 'пролет'. Плевен, р. 1959.

Примджанов *ф*. Самоков, 1920, София, 1951.

Примеров *ф* — от *прѝмер* (?) Дряново, 1870.

Прѝмо *м* — от рум. prim, лат. primus 'пръв' — еднакво по смисъл с Първо, Първан. Асеновград. **Прѝмов** *ф*. Калофер, 1845, Пловдив, Русе. **Прѝмовски** *ф*.

Прѝнго *м* — от Принко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Прѝнгов** *ф*.

Прѝнко *м* — умалит. от Прино.

Прѝно *м* — от Примо с много по-употребимото окончание *-но*. Куле махала (Ломско). **Прѝнов** *ф*. Куле махала, Златия (Ломско), Орехово, Враца, Плевен, 1900, Казанлък.

Прѝнцов *ф* — от прякор *Принца* (?) Тетово, 1917.

Прѝнчо *м* — умалит. от Прино. П р ѝ н ч о в о б р ѐ д о местност в Боженица (Ботевградско).

Прѝня *ж* — женска форма от Прино. Сушица (Горнооряховско).

Припѝя *ж* — вм. Препия. Горна Оряховица, р. 1894.

Прѝпорски *ф* — от някоя местност Припор(а). Кюстендил.

Припря̀нов *ф* — от *припря̀н*. Русе, 1900, Варна.

Припърженски *ф* — от с.Припължене (Михайловградско). Хайредин (Ореховско).

Присада̀шки *ф* — от диал.*присада̀к* 'място, засадено с присади'. Угърчин (Ловешко), Пещера.

Прѝсадлишки *ф* — навярно видоизменено от Присаднишки. Шумен, Варна.

Прѝсадников и **Прѝсаднишки** *ф* — от диал. **прѝсадник* 'голяма градина с присади'. Панагюрище, Пловдив, Угърчин (Ловешко).

Прѝсадов *ф* — от дърво и плод *прѝсад*. Пазарджик, Пловдив.

Прѝседов *ф* — видоизменено „за разлика" от Присадов (?) Пазарджик.

Прѝстава *пр* — от *прѝстав* '1. диал. ратай; 2. остар. полицейски или съдебен служещ'. Враца. **Прѝставски** *ф*. Михайловград.

Риста̀неков *ф* — от Пристанков с вмъкнато *е*. Русе.

Приста̀нков *ф* — от прякор *Приста̀нко* 'мъж, ерген, „пристанал" на богата вдовица'; срв. Купения. Русе.

Пристригарѐв *ф* — от диал. **пристрига̀р* 'който пристригва, подстригва овце'. Банско.

Притома̀нов *ф* — работил или живял при по-известния Томанов; срв. Пара-. Русе.

Прифа̀н *м* — защитно име: да се прихване, да остане жив. Велинград, Банско, Разлог.

Прѝхка *ж* — женска форма от Прихо. Търговище.

Прѝхо *м* — може би от диал. *прихàе ми* 'става ми добре'. Варна. **Прѝхов** *ф*. Варна, Русе, Толбухин.

Приченлиев *ф* — от някое село с подобно име. Свищов.

Причкапов *ф.* Пазарджик.

Прѝчков *ф* — от прякор *Прѝчко*; вж. Приков. Пловдив.

Пришелскѝ *ф* — от *пришелѐц*. Малорад (Ореховско).

Прѝшков *ф* — от *прѝшка* (може би имал пришки, пъпки по лицето). Боровци (Берковско).

Прищипа *пр.* (Бона Ат. Прищипа, Пловдив, 1949).

Пробòйски *ф* — може би разновидност на Прибойски.

Провàдалиев *ф* — от диал. *провàдалия* 'жител на град Провадия'. Варна, 1879.

Прогонски *ф* — от местност или заселище Прогон. Перник.

Прогреса *ж* — от *прогрѐс*. Ново, рядко.

Прòгьо *м* — от Продьо с преход на *д'* в *г'*.

Прòда *ж* — женска форма от Продьо. **Прòдински** *ф.* Врачеш (Ботевградско).

Прòдан *м* — заклинателно име: продаден, даден, обречен на манастир, светец и под. за избягване на лошата семейна съдба; срв. Купен. На много места из страната. **Прòданов** *ф.*

Прòдана *ж* — женска форма срещу Продан. Рядко.

Прòданичин *ф* — от Проданица, жената на Продан (като по-известна в махалата или града). Банско.

Прòдка *ж* — умалит. от Прода. **Прòдкин** и **Прòдкински** *ф.* Врачеш (Ботевградско).

Прòдо *м* — съкрат. от Продан. **Прòдов** *ф.* Шумен.

Прòдром (и **Прòдромо**) *м* — гр. **Πρόδρομος** 'предшественик, предтеча' — епитет на евангелския Иван Кръстител. Пещера, 1917, Варна. **Прòдромов** *ф.* Асеновград.

Прòдрум *м* — разновидност на Продром. Лесичево (Пазарджишко).

Прòдьо *м* — съкрат. от Продан. **Прòдев** *ф.*

Прòзоров и **Прòзоровски** *ф* — от *прòзор* 'прозорец' или превод на Пенджерков. Рила (Станкедимитровско), 1917.

Пройдена *ж* — от *Продена (*Продьена) с отмет на йотацията. Корча (Епир), нар. песен.

Прòйка *ж* — женска форма от Пройко. Бр. Миладинови, Казанлък, 1894, Поляна (Ямболско), Бургас, Каблешково (Поморийско).

Прòйко *м* — от *Продко (*Продько) с преход на *д'* в *й*. Типично за Казанлък. **Прòйков** *ф.*

Прòйна *ж* — женска форма от Пройно. Н. Геров.

Прòйно *м* — от Пройко, Пройчо с друго окончание. Казанлък, Севлиево. **Прòйнов** *ф.* Калофер, Казанлък, Габрово, Севлиево, Търново, Ловешко, Еленово (Поповско), Исперихско.

Прòйо *м* — видоизменено от Продан чрез по-старите форми Пройко и Пройчо. Етрополски манастир, 1648. **Прòев** *ф.* Казанлък, Чирпан, Разложко. **Прòйов** *ф.* Елешница (Разложко).

Пройчѝн *м* — от Пройч(о)+*ин*. Етрополски манастир, 1648.

Прòйчо *м* — разновидност на Пройко с друго окончание. Белозем, Шишманци (Пловдивско), Зетьово (Чирпанско). **Прòйчев** и **Прòйчов** *ф.* Златица, Радилово (Пещерско), Ракитово (Велинградско), Стара Загора.

Прокòп *м* — съкрат. от Прокопи. Благоевградско. **Прокòпов** *ф.*

Прокòпа *ж* — женска форма от Прокоп, Прокопи. Славовица (Плевенско). **Прокòпин** *ф.* Лиляче (Врачанско).

Прокопан *м* — от Прокоп+*ан*. **Прокопанов** *ф.* Емборе (Костурско).

Прокòпи и **Прокòпий** *м* — гр. **Προκόπιος** от **προκοπή** 'напредък, успех, прокопсия' — име на календарски светия. Рядко. **Прокòпиев** *ф.*

Прокòпия *м* — разширено от Прокопи. Н. Геров.

Прокопсѝя *ж* — от *прокопсѝя* 'успех, благополучие'.

Прокỳмов *ф* — от диал. **прокỳм* 'подкум, заместник на кума'. Пловдив.

Прòлет *ж* — от *прòлет*. Ново, рядко.

Пролетѝнка *ж* — новостъкмено от *прòлет*. Плевен, р. към 1960.

Пролетка *ж* — от *пролет+ка*. Видин, р. 1936, Сланотрън (Видинско), р. 1948, Габрово, 1960, Бела Слатина, р. 1961 (2)

Пролетсѝн *м* — „син на пролетта". Плевен, р. към 1920.

Прòлка *ж* — навярно от *прòлет*. Чепинци (Софийско), р. 1942.

Промисъш *м* — историческо име (?) Шумен, р. 1928.

Прòмко *м* — може би от Пронко, преосмислено по диал. *прòмка* 'тесен проход за промъкване'. **Прòмков** *ф.* София, 1885, Габрово, 1893.

Прòнко *м* — умалит. от Проньо. Демирхисарско, Неврокопско, 15—16 век. **Прòнков** *ф.* Лясковец, Радомир, 1893.

Прòнчо *м* — умалит. от Проньо. **Прòнчев** *ф.* Пловдив.

Прòньо *м* — а) видоизменено от Продан, Пройно; б) от гр. **πρόνοια** 'предвидливост'. **Прòнев** *ф.* Варна.

Пропушнàков *ф* — от диал. **пропушнàк* 'който все пропуща да каже или да направи нещо' (?) Самоков.

Пророков *ф* — от прякор *Прорòка*. Видин.

Прòсаджиев *ф* — от диал. **прòсаджия* 'който обича да проси' (?) Горна Оряховица.

Просвѐта *ж* — от *просвѐта*. Шумен, р. към 1905 (бащата учител), Пловдив, р. 1927.

Просвиров *ф* — от диал. **просвира* 'обредно хлебче, просфора'.

Просенѝков *ф* — от *просенѝк* 'царевичен хляб'. Пловдив.

Просенѝчков *ф* — от диал. **просенѝчко* 'който яде просеник'; вж. Просеников. Лясковец, 1893, Русе.

Прòсешки *ф* — от *прòсяк* (били много бедни). Бела Слатина.

Просѝйски *ф* — от *просѝя* (дядото бил заможен, имал доста овце, но обичал да проси). Берковица.

Просков *ф*. Кюстендил.

Прòсото *пр* — (може би „газел из просото"). Кюстендил, 1857.

Простàков *ф* — от прякор *Простàка*. Разград.

Проститỳтка *ж* — от *проститỳтка*. Според съобщение от трета ръка: бащата бил работник във Франция, дето имал приятелка, която другарите му наричали „проститутка"; от нея запазил добри спомени и когато се върнал, оженил се и станал баща, кръстил така дъщеря си. Единичен случай, Пернишко.

Простов *ф* — навярно руско име. Бургас, 1950.

Прòсяк *пр* — от *прòсяк*; срв. Просешки, Просийски. Ярловци (Пиротско), 1845.

Прòта *ж* — от гр. πρώτη 'първа'. Тетевен.

Протагèров *ф* — от Протогеров с преход на предударното *о* в *а*. Русе, 1900.

Протàсий *м* — гр. Προτάσιος, лат. Protasius — име на календарски светия. Варна, р. 1896. Сопот, 1935. **Протàсиев** *ф*.

Прòтич *ф* — от гр. πρῶτος 'пръв, първенец'. Търново, 1822, Велес, 1873, Кюстендил, 1893, Кратово, 1942.

Прòткин и **Прòткински** *ф* — фонетична форма на Продкин, Продкински.

Протогèров и **Протогèрски** *ф* — от остар. *протогер* 'селски глашатай' (гр. πρωτόγερος). Охрид, 1905, Пещера, Кюстендил.

Протопòпов *ф* — от *протопòп* 'главен свещеник'. Хасково, 1893, Казанлък, Карлово.

Протохрѝстов и **Протохрѝстев** *ф* — от прото Христо (Христьо)=първият Христо или Христьо Първенецът. Пловдив.

Прòфил *м* — от Профир с дисимилация на второто *р*. **Прòфилов** *ф*. Варна.

Прòфир *м* — от Порфир с метатеза на *ор* в *ро*. Стара Загора, 1900, Петелово, Пчеларово (Кърджалийско). **Прòфиров** *ф*. Стара Загора, 1893, Петелово, Пчеларово, Смолян, Станке Димитров, Пирот, Варна, Банкя.

Прòфирка *ж* — женска форма от Профир.

Прòхар *м* — от Прохор с преход на неударението *о* в *а*. **Прòхаров** *ф*. Самоковско.

Прохàсков *ф* — чешко име, от procházka 'разходка'.

Прòхор *м* — гр. Πρόχορος 'който е пред хор, ръководител на хор' — име на календарски светия. **Прòхоров** *ф*.

Процèнков *ф* — руско име (бащата русин). Разград, 1966.

Прòчко *м* — видоизменено от Продан, Прохор или друго подобно име. **Прòчков** *ф*. Варна.

Прòшко *м* — умалит. от Прошо. **Прòшков** *ф*.

Прòшо *м* — видоизменено от Продан или от Прохор; срв. Пошо. **Прòшев** *ф*.

Прòя *ж* — женска форма срещу Пройо. Лозенградско, 1920.

Прỳдкин и **Прỳткин** *ф*.

Пруктович *ф*.

Прусàров *ф* — може би вм. *Просаров; срв. Просаджиев. Горна Оряховица.

Прỳсев *ф* — може би грешка вм. Крусев. Горна Оряховица, 1882.

Прусѝйски *ф* — нарочно видоизменено от Просийски. Берковица.

Прухтович *ф*. Пловдив, Свищов.

Пръвка *ж* — умалит. от Първа. Берковица, Врачеш (Ботевградско). **Пръвкин** и **Пръвкински** *ф*. Лехчево (Михайловградско).

Пръвул *м* — вм. Първул. Тетевен, 1648.

Пръвчо *м* — умалит. от Първи. Стара Загора, 1884, Пирне (Айтоско), Карнобат. **Пръвчев** *ф*. Карнобат.

Пръдлàков *ф* — от прякор *Пръдлàк*. Каблешково (Поморийско).

Пръдлев *ф* — от прякор *Пръдльо*. Грудовско. **Пръдльовци** род в Етрополе.

Пръдлеков *ф* — от Пръдлев с вмъкнато *ек*. Котел.

Пръжката *пр* — от *пръжка* 'сръдлив човек'. Луковит.

Пръков *ф*. Велинград, Разложко.

Пръмов *ф* — може би видоизменено от Примов (?) Войнягово (Карловско), Казанлък.

Пръндàчки и **Пръндàшки** *ф* — може би от диал. *пръндàвица* 'гъба прахутка'. Самоковско.

Пърнчов *ф* — видоизменено от Брънчов или от Пръвчев. Згориград (Врачанско).

Пръстенчев *ф* — от *пръстенче*. Етрополе, Варна.

Прътев *ф* — от *прът* (висок и тънък като прът). Белица (Разложко), Благоевград.

Пръхчо *м* — от Пръвчо (Пръфчо) с преход на *ф* в *х*. Карнобат. **Пръхчев** *ф*. Карнобат, Айтос.

Пръцрагов *ф*. Рельово (Самоковско), Самоков, Карлово.

Пръче *пр* — от *пръч* (имал остра брадичка, смърдял като пръч или нещо подобно). Кюстендил, 1879. **Пръчев** *ф*. Калофер.

Пръшев *ф* — вм. Пършев. Стара Загора.

Пряков *ф* — от прякор *Прèкия* или нещо подобно. Русе.

Пряснàкът *пр* — от диал. *пряснàк*; вж. Преснаков. Котел (Възраждането).

Псалтѝр *м* — от черковната книга *псалтѝр* (гр. ψαλτήριον). Луковит, 1894, Вършец, Бальовица (Берковско), Елин Пелин, р. 1895. **Псалтѝров** *ф.* Стара Загора.

Псàлтов *ф* — от *псалт* 'черковен певец' (гр. ψάλτης). Пловдив, Варна, Кюстендил, Гръцка Македония.

Псàнтир *м* — видоизменено от Псалтир. Трън.

Псèдерски *ф* — от с. Пседерци (Кулско). Видин, Русе.

Пселàнт *м* — видоизменено от Ипсилант (от гр. ὑψηλός 'висок, възвишен'. Стара Загора. **Пселàнтов** *ф.* Стара Загора.

Псъ̀рев *ф* — може би видоизменено от *Пъсарев; вж. Пасарев. Градец (Котленско), 1867.

Птѝчката и **Птѝчковеца** *пр* — от *птѝчка*. Трудовец (Ботевградско). **Птѝчков** *ф.* Казанлък.

Пуàльов *ф* — говорима форма на Пухалев. Велинград.

Пу̀вков *ф* — навярно разновидност на Пухов с преход на *х* във *в* (*ф*). Варна.

Пу̀гьо *м* — от Пудьо с преход на *д'* в *г'*. **Пу̀гьов** *ф.* Симитли.

Пу̀да *ж* — женска форма от Пудо. **Пу̀дин** *ф.* Бояна (Софийско), 1917.

Пу̀де *м* — югозападна форма на Пудьо. **Пу̀дев** *ф.* Столник (Елинпелинско).

Пу̀до *м* — а) от името на календарския светия Пуд; б) успоредна форма на Пудьо с твърдо окончание. **Пу̀дов** *ф.* Охрид (Михайловградско), Варна, Казанлък.

Пу̀дьо *м* — а) от Пундьо с изпадане на *н*; б) от Пъдьо с *у* вм. *ъ*. **Пу̀дев** *ф.* Пловдивско, Драгижево (Търновско).

Пу̀жо *м* — от диал. *пу̀же*, *пу̀жо* 'некръстено още момче'; срв. Пижо. Софийско.

Пу̀здерков *ф* — от диал. *пу̀здерки* 'паздер'; срв. Паздеров. Станке Димитров, 1879.

Пу̀здрев *ф* — от прякор *Пу̀здрьо* 'човек без тлъстина и мускули'. Самоводене (Търновско).

Пуздрèев *ф* — разширено от Пуздрев. Аспарухово (Варненско).

Пузинов *ф.* Враца (външно лице)

Пу̀йко *м* — умалит. от Пуйо. Брезнишко. **Пу̀йков** *ф.* Горна Оряховица, 1894, Ресен (Търновско), Русе, Враца.

Пу̀йо *м* — от рум. pui 'пиле, пиленце'; срв. Пильо и Пульо. Мокреш (Ломско), 1870, Севлиевско, Айтос. **Пу̀ев** *ф.* Лом, Видин, Стакевци (Белоградчишко), Плевен, Тетевен, Лясковец, Габрово, Айтос.

Пу̀йча *ж* — женска форма от Пуйчо. Брезник.

Пу̀йчо *м* — умалит. от Пуйо. Брезник. **Пу̀йчев** *ф.* Поликраище (Горнооряховско), Търново.

Пукавичàров *ф* — от диал. *пукавичàр* вж. Пуканичаров. Самоков.

Пу̀кайков *ф* — от диал. **пу̀кайки* 'пуканки'. Пловдив.

Пу̀калов и **Пу̀калски** *ф* — от диал. *пу̀кал* '1. див мак; 2. човек с пронизителен поглед, със силни и втренчени очи'. Плевен, 1900, 1927.

Пуканичàров и **Пуканичàрски** *ф* — от *пуканичàр* '1. любител на пуканки; 2. който от бедните си ниви добива царевица колкото за пуканки'. Правец, Трудовец (Ботевградско).

Пу̀канков *ф* — от *пу̀канки*. Малък чифлик (Търновско), Търново.

Пу̀канов и **Пу̀кански** *ф* — разновидност на Пуканков. Малък чифлик (Търновско), Плевен.

Пукàрев *ф* — от диал. **пукàр* 'който много „пука“ — яде и пие'. Владимирово (Харманлийско).

Пу̀кнев *ф* — от диал. **пу̀кньо*; вж. Пукарев. Петрич.

Пу̀ков *ф* — а) от диал. *пук* 'име на някои растения'; срв. Пукалов; б) от *на пук* 'на зло, против желаното и редното'. Карлово, Шумен, Трън, 1900.

Пу̀ла *м* — произволно видоизменение от Стоян. Бусинци (Трънско), Софийско. **Пу̀лин** *ф.* Банско. **Пу̀лински** *ф.* Чипровци (Берковско), 1890.

Пу̀лев[1] *ф* — от диал. *пу̀ле* 'магаренце'. Локорско (Софийско).

Пулейков *ф* — може би видоизменено от Пулеков.

Пу̀леков *ф* — от Пулев с вмъкнато *ек*. Копривщица, 1845, Габрово.

Пулейски *ф* — от прякор *Пулѝята* 'пуляв човек'. Лозен (Софийско).

Пу̀лка *м*, *ѝ* — умалит. от Пула или женска форма от Пулко. **Пу̀лкин** *ф.*

Пу̀лко *м* — умалит. от Пульо или от Пула. **Пу̀лков** *ф.* Кюстендил, Пловдив.

Пу̀лчо *м* — умалит. от Пульо. **Пу̀лчов** *ф.* Пазарджик, 1904.

Пу̀льо *м* — от гр. πουλί 'пиле, птиче'; срв. Пильо, Пуйо. Южна Тракия, Айтос, Стара Загора. **Пу̀льов** *ф.* Карлово, 1853, Самоковско. **Пулѝев** *ф.* Карлово, 1893. **Пу̀лев**[2] *ф.* Карлово, 1878, Калофер, Сопот, Казанлък, Стара Загора, Хасково, Гоцеделчевско, Айтос, Поморие, Силистра, 1900, Ярлово Самоковско). **Пу̀лов** *ф.* Разград.

Пумбàров *ф* — вм. *Порумбаров, от рум. porumbar 'гълъбар'. Бяла, 1900.

Пу̀мо *м* — произволно видоизменение от Пантелей или от друго подобно име. (Пумо Димов Пантелеев, Кукорево, Ямболско, р. 1929).

Пу̀мпалов *ф* — от *пу̀мпал* (въртял се като пумпал). Банско, Гоце Делчев' гроб), Кула.

Пу̀на *ж* — съкрат. от Пауна. Брезник, Свогенско, Михайловград.

Пуна̀ров *ф* — от тур. punar 'бунар, кладенец'. Златарица (Еленско).

Пу̀нгеров *ф* — от диал. **пу̀нгер* 'скъперник' или 'богаташ'. Цалапица (Пловдивско).

Пу̀нгов *ф* — от рум. pungă 'кесия, пунгия'; срв. Пунгеров. Казанлък.

Пу̀нда *ж* — женска форма от Пунде. **Пу̀ндин** *ф*. Якоруда, 1917.

Пу̀нде *м*—от Пуне с вмъкнато *д*. **Пу̀ндев** *ф*. Станке Димитров.

Пу̀нджо *м* — от Пунчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Пу̀нджев** и **Пу̀нджов** *ф*. Пещера, Пловдив, Бургас.

Пу̀ндьо *м* — от Пуньо с вмъкнато *д*. **Пу̀ндев** *ф*. Медвен (Котленско), 1878, Брезово (Пловдивско).

Пу̀нѐ *м* — видоизменено от Паун (или от Аспарух). Дръмша (Свогенско), Радомир, Доброславци (Софийско). **Пу̀нѐв** *ф*.

Пунѐвка *ж* — съкрат. от Пауневка. Балша (Софийско).

Пунѐрков *ф*. Радомирско, Трънско.

Пунѐшко *м* — от Пун(е)+*ешко*. **Пунѐшков** *ф*.

Пу̀нзаров *ф* — от диал. **пу̀нзар* 'платнар' (от рум. pănzar). Драгижево, Малък чифлик (Търновско), Шумен.

Пу̀нка *ж* — умалит. от Пуна или съкрат. направо от Паунка. Брезник, Етрополе. **Пу̀нкин** *ф*. Кула.

Пу̀нко *м* — умалит. от Пуне. Софийско. **Пу̀нков** *ф*.

Пу̀но *м* — съкрат. от Паун (или от Панайот). Видинско, Търновско, Узунджово (Хасковско). **Пу̀нов** *ф*. **Пу̀нето** *ф*. Ботевград.

Пу̀нча *м* — западна форма на Пунчо. Брезник.

Пу̀нчо *м* — умалит. от Пуне, Пуно. Софийско, Битоля. **Пу̀нчев** и **Пу̀нчов** *ф*. Кула, Лехчево (Михайловградско), Елисейна, Уровене (Врачанско), Карлово, Банско.

Пу̀ньо *м* — разновидност на Пуне, Пуно. **Пу̀нев** *ф*. Каварна.

Пу̀няков *ф* — съкрат. от Папуняков. Локорско (Софийско).

Пу̀па *ж* — може би от Пуна с детско повтаряне на първата съгласна. Санданско.

Пу̀пеков *ф* — от Пупов с вмъкнато *ек*. Панагюрище, Пазарджик.

Пу̀пешков *ф* — от прякор *Пу̀пешко* 'човек с издут корем, мешко'; срв. Пупов. Тетевен.

Пуплаков *ф* — от диал. **пуплак*; вж. Пупов. Враца.

Пу̀пов *ф* — от детско *пу̀па* 'коремче, шкембенце'. Враца.

Пупу̀лски *ф* — от диал. *пупу̀л* 'качул на птица'; срв. Качулев. Койно (Кюстендилско).

Пу̀пчов *ф* — от прякор *Пу̀пчо*; вж. Пупешков. Етрополе.

Пураджѝев *ф* — разновидност на Порджийски. Пловдив.

Пура̀шки *ф* — писмена разновидност на Порашки. Бреница (Белослатинско), Кнежа.

Пурел *ф*. (Дописка от Габрово, 1952).

Пу̀реш *м* — от Пур(о)+*еш*. **Пу̀решов** и **Пу̀решев** *ф*. Железница, Горубляне (Софийско).

Пурна̀ров *ф* — разновидност на Парнаров, Пърнаров. Люляково (Айтоско).

Пурня̀ков *ф* — от диал. **пурня̀к* 'чистофайник'; срв. Пуро. Лом, 1900.

Пу̀ро *м* — от рум. pur, лат, purus 'чист, девствен'. **Пу̀ров** *ф*. Лясковец, Варна, Айтос.

Пу̀рош *м* — разновидност на Пуреш. **Пу̀рошев** *ф*. Горубляне (Софийско).

Пурпу̀ров *ф* — писмена разновидност на Порпуров. Стара Загора.

Пу̀рцо *м* — от рум. Purțu, умалит. от Пуро. **Пу̀рцов** *ф*. Лясковец, 1870, 1960.

Пу̀рчо *м* — умалит. от Пуро. **Пу̀рчев** *ф*. Остров (Ореховско), Русе.

Пу̀рьо *м* — успоредна форма на Пуро с меко окончание. **Пу̀рев** *ф*. Разград, 1860.

Пу̀ряков *ф* — от диал. *пу̀ряк* 'дебелак, грубиян'. Големо Бучино (Свогенско).

Пуря̀ската *пр* за жена — от диал. **пуря̀ска* 'чистофайница' (?) Свищов, 1900.

Пуси *м*. Варна, 1940.

Пуска̀чев *ф*. — видоизменено от Пушкачев. Русе.

Пу̀соликов *ф* — от *Пусолев с вмъкнато *ик*; вж. Пусолски. Пазарджик.

Пу̀солски *ф* — от диал. *пу̀сула* '1. списък, тефтер; 2. късичка записка' (тур. pusula). Труд (Пловдивско).

Пустимѝшев и **Пустимѝшов** *ф* — от *пусти(я)* 'проклетия, чудния' Мишо. Враца.

Пустиньо̀в *ф* — от диал. *пустиньосвам* 'казвам „пусто да е, да опустее!"' Враца.

Пу̀стов *ф* — от *пу̀сто* да е!; срв. Пустиньов. Джулюница (Горнооряховско).

Пу̀тов и **Пу̀тев** *ф* — разновидност на Пътов, Пътев. Лом, 1893, 1917.

Пу̀халев *ф* — от диал. **пухало* '1. духало на гайда; 2. ръчно духало'. Велинград, Пазарджик.

Пухарев *ф*.

Пу̀хев *ф* — от Пуев с вмъкнато „градско χ"

Пу̀хлев *ф* — от Пулев с вмъкнато „градско" *х*. Търново.

Пу̀хов и **Пу̀ховски** *ф* — а) от диал. *пу̀хо* 'бой пухане''; б) разновидност на Пухев. Копривщица, 1849, Панагюрище, Стрелча (Панагюрско), Карлово, Казанлък, Сливен.

Пухта̀ров *ф* — от диал. **пухта̀р* 'който много пухти' (?) Пловдив.

Пу̀хтев *ф* — от прякор *Пу̀хтьо*; вж. Пухтаров. Брезово (Пловдивско).

Пу̀ца и **Пу̀цата** *пр* — може би от рум. puț 'кладенец, излак'. Габрово, 1899,

Свищов, 1894. **Пу̀цов** *ф*. Балчик, Габрово (бащата Стойно Пуца, синът Пуцов).

Пу̀цков *ф* — разновидност на Пъцков. Самоков (външно лице).

Пучевлу *ф*. Върбица, 1873.

Пу̀шаков *ф* — от диал. *пу̀шак* 'пушек, дим' (навярно много пушел тютюн). Шумен.

Пушѐ и **Пу̀ше** *м* — от диал. *пуше* 'още некръстено дете', както Пижо, Пужо (смятат го и за произволно видоизменение на Петър). Брезник. **Пушѐв** и **Пу̀шев** *ф*. Брезник, Дебели лак (Радомирско), Бобошево (Станкедимитровско), Голема Раковица (Елинпелинско), Берковица, 1900, Габрово. **Пу̀шѐвски** *ф*. Търново, Градина (Търновско).

Пушѝков *ф*. Видин.

Пушка̀ров и **Пушка̀рски** *ф* — от диал. *пушка̀р* 'човек с пушка'. Пирдоп, 1893, Етрополе, Крамолин (Севлиевско), Севлиево, Килифарево (Търновско), Павел (Свищовско), Русе, Казанлък, Правец (Ботевградско).

Пушка̀чев *ф* — от рум. puşcaş 'човек с пушка, пушкар'. Русе, Свищов.

Пу̀шкин[1] *м* — по фамилното име на руския поет А. С. Пушкин. Осмар (Шуменско), р. към 1900, кръстен така по настояване на кръстника си.

Пу̀шкин[2] и **Пу̀шков** *ф* — от *пу̀шка* (носел пушка или се хвалел с пушката си). Шумен, 1893, Плевен, Дойренци, Катунец (Ловешко), Луковитско, Кула, Стряма (Пловдивско), Грудово.

Пу̀шо *м* — разновидност на Пуше. **Пу̀шов** *ф*. Златарица (Еленско), Горна Оряховица. **Пу̀шовски** *ф*. Търново, 1905.

Пуща̀ков *ф*. Етрополе (външно лице). **Пущѝев** *ф*. Лясковец.

Пущина̀ков *ф* — от *пущина̀к* 'живеел или ходел из пущинака'. Панагюрище.

Пчела̀ров *ф* — от *пчелар*. Силистренско, Стара Загора.

Пчелѝна *ж* — от *пчел(а)+ина*. Бързия (Берковско).

Пчелѝнски *ф* — от с. Пчелинци (Радомирско). Радомир, Кюстендил, Драгичево (Пернишко), Сливен.

Пшенѝчни *ф* — може би руско име. Гара Искър, 1957.

Пъда̀рев,, **Пъда̀ров** и **Пъда̀рски** *ф* — от *пъда̀р*. Новозагорско, Стара Загора, 1900, Враца.

Пъдьо *м* — защитно име: ние уж го пъдим, корим за пред злите очи, та да не го сполети зло от другаде; срв. Куда. **Пъдев** *ф*. Търговище, 1917, Павел баня (Казанлъшко). **Пъдевски** *ф*. Калейца (Троянско), Ловеч.

Пъжо *м* — от Пържо с изпадане на *р*. **Пъжев** и **Пъжов** *ф*. Асеновград, 1908, Асеновградско, 1917, Пловдив.

Пъйко *м* — може би от *Пълько (вж. Пъло, Пъльо) с преход на *л'* в *й*. **Пъйков** *ф*.

Пъко *м* — от Пънко с изпадане на *н*. **Пъков** *ф*. Панагюрище, Асеновград, Пловдив, Тополовградско, Сливен.

Пькьо *м* — от Пътьо с преход на *т'* в *к'* или разновидност на Пъко с меко окончание. Бърдарски геран (Белослатинско).

Пъла *ж* — видоизменено от Парашкева или от Павлина. Никополско, Плевен, Врачанско.

Пъло *м* — видоизменено от Парашкев или от Павел. Божурица (Плевенско), Плевен. **Пълов** *ф*.

Пълтев *ф*. Пловдив.

Пъльо *м* — успоредна форма на Пъло с меко окончание. **Пълев** *ф*. Пловдив. **Пълевски** *ф*.

Пъндаклѝйски *ф* — от с. Пандъклии (Лесково, Старозагорско). Варна.

Пъндеков *ф* — от Пъндев с вмъкнато *ек*. Котел.

Пъндел *м* — от Пънд(ьо)+*ел*. **Пънделов** *ф*. Свиленград, 1917, Хасково, Казанлък, Паскалево (Толбухинско), Свищов, Левски.

Пъндъров и **Пъндърски** *ф*. Хасково, Пловдив.

Пъндьо *м* — от Пъньо с вмъкнато *д*. Ловеч. **Пъндев** *ф*. Ловеч, Стара Загора. П ъ н д е в и ц а местност в Етрополе.

Пънзов *ф* — от рум. pînză 'платно'. Лозен (Софийско).

Пънко *м* — умалит. от Пъно, Пъньо. **Пънков** *ф*. Каменец (Плевенско).

Пъно *м* — успоредна форма на Пъньо с твърдо окончание. **Пънов** *ф*. Панагюрище, Пазарджик, Свищов.

Пънто *м* — съкрат. от Пантелей с изясняване на редуцираното *а* в *ъ*. Лом, Видинско. **Пънтов** *ф*. Лом (Възраждането), Вълчедръма (Ломско), Видинско, Михайловград. **Пънтев** *ф*. Игнатово (Ломско).

Пънчо *м* — умалит. от Пъньо. Шипка, Казанлък, Габрово. **Пънчев** *ф*.

Пъньо *м* — съкрат. от Панайот, Пантелей, Панарет или друго подобно име с изясняване на редуцираното *а* в *ъ*. Шумен. **Пънев** *ф*. Павликени, Павелско (Асеновградско). **Пъневски** *ф*. Ресен (Търновско), Търново, Русе.

Пъпа̀нов *ф* — писмена разновидност на Папанов. Пещера.

Пъпешков *ф* — разновидност на Пупешков. Златарица (Еленско), Търново, Русе.

Пъпешов *ф* — от *пъпеш*; срв. Пипонов. Търново.

Пъпкалийски *ф* — от диал. **пъпкалия* 'пъпчив, с пъпки по кожата'. Враца.

Пъпков *ф* — от *пъпка* (?) Габрово, 1910, Русе.

Първшкѐва *ф* — от Парашкева. Бургаско.

Първа *ж* — женска форма срещу Първи, Първо. Ботевградско, Годечко. **Първин** *ф*. Казанлък. **Първински (Пръвински)** *ф*. Ботевград.

Първàков *ф* — от *първàк* (може би пиел все първак ракия). Брезово (Пловдивско).

Първàн *м* — от Първ(и), Първ(о)+*ан*. На разни места, главно СЗБ. **Първàнов** и **Първàновски** *ф*.

Първàна *ж* — от Първ(а)+*ана*. Рядко.

Първанỳш *м* — от Първан+*уш*. **Първанỳшев** *ф*. Сомовит.

Първèна *ж* — от Първ(а)+*ена*. Синод. именник.

Първи *м* — пожелателно име: да бъде пръв в живота и обществото. Лясковец. **Първев** *ф*.

Първо *м* — успоредна форма на Първи. Стара Загора, р. 1890, Борилово (Старозагорско), Видин, 1893. **Първов** *ф*. Стара Загора, Лясковец, Търново. **Първовски** *ф*. Троян, Ново село (Троянско).

Първозòр(а) *м* — от *първа зора*. Разлог, нар. песен.

Първол *м* — писмена разновидност на Първул. **Първолов** *ф*. Козлодуй, Белослатинско, Враца.

Първолèта и **Първолèтка** *ж* — „родена през първото лято" (?) Рядко. Чепинци (Софийско), р. 1928, Михайловград, р. 1936.

Първосалов *ф*. Михайловградско.

Първул *м* — от Първ(о)+*ул*. Видин, Видинско. **Първулов** *ф*. Рабово (Кулско), Видин, Мездра, Прокупле (Моравско), 1917.

Първỳна *ж* — от Първ(а)+*уна*. Комарево (Плевенско), Плевен.

Първỳш *м* — от Първ(о) + *уш*. Синод. именник.

Пъргавèлов *ф* — от диал. **пъргавèл(а)* 'пъргав човек'. Драгижево (Търновско), Варна, Пловдив.

Пърго *м* — пожелателно име: да е пъргав. **Пъргов** *ф*. Лясковец (Възраждането), Русе, 1881, Свищов, 1900, Борован (Белослатинско).

Пърдалев *ф* — от диал. **пърдал* 'пърдлив човек'. Пловдив.

Пърдалков *ф* — от прякор *Пърдалко*; вж. Пърдалев. Джиново (Сливенско).

Пърдѝев *ф* — писмена разновидност на Пардиев. Асеновград.

Пърдикàшев *ф* — според местен спомен: докато ял каша с другите работници, изпуснал се, та пръднал. Цибър Варош (Ломско).

Пържàн *м* — от Пърж(о)+*ан*. **Пържàнов** *ф*. Павел баня (Казанлъшко), Пловдив.

Пържèл *м* — от Пърж(о)+*ел*. **Пържèлов** *ф*. Хасково, 1893, Чирпан, Пловдив.

Пържелко *м* — умалит. от Пържел. **Пържелков** *ф*. Санданско.

Пърженков *ф*. Марбас, 1957.

Пържѝнов *ф* — от диал. *пържѝна* 'дълъг прът'. Варна.

Пържо *м* — от *Пъргьо, успоредна форма на Пърго, с преход на *г'* в *ж* (? Лехчево (Михайловградско). **Пържев** и **Пържòв** *ф*. Севлиево, Железница (Софийско).

***Пържол** *м* — от Пърж(о)+*ол*. **Пържолов** *ф*. Пловдив.

Пърков *ф* = Пръков. Велинград.

Пърлев (и **Пърльов**) *ф* — а) от *пърле* 'магаренце'; б) от прякор *Пърльо* 'опърлен човек' (?) Толбухинско, 1861, Варна, 1867, Тетевен (мнозина), Панагюрище, Русе, Средна кула (Русенско), Търново, Сливен, Ямбол, Горубляне (Софийско).

Пърлèев *ф* — разширено от Пърлев. Щип, 1917.

Пърлеков и **Пърликов** *ф* — от Пърлев с вмъкнато *ек*, *ик*. Ловеч, Александрово (Ловешко), Пловдив.

Пърлѝев *ф* — разновидност на Пърлев и на Пърлеев. Варна.

Пърлѝкокошков *ф* — (пърлил кокошки). Лясковец.

Пърлѝчев *ф* — от диал. *пърлица* 'гургулица'. Охрид (Възраждането), Пчелище (Търновско), Бургас.

Пърлѝчков *ф* — от диал. *пърличка* 'гургуличка'. Скопие, 1917, Горно Спанчево (Санданско).

Пърнов *ф* — писмена разновидност на Парнаров. Хасково, Варна.

Пърнаров *ф* — от рум. Părnă. Сомовит.

Пъро *м* — видоизменено от Първо или от Парашкев. **Пъров** *ф*. Арфатар (Силистренско).

Пърпов *ф* — от прякор *Пърпо* 'който пърпа, т. е. пламва или трепка'. Локорско (Софийско), Враца, Пещера, Русе.

Пърпомов *ф*.

Пъртъчев *ф*=Партъчев. Брацигово, 1893.

Пърцолов *ф* — от рум. Pîrțul. Орехово.

Пърчàнов *ф* — от прякор *Пърчàн* 'брадат човек'. Плевен.

Пърчев и **Пърчов** *ф* — от прякор *Пърча* (имал остра брада или смърдял като пръч). Котел, 1873, Пещера, Жребичко (Пещерско), Кричим, Казанлък, Самоков, Четирци (Кюстендилско), Поцърненци (Радомирско), Етрополе, Кула, Лехчево (Михайловградско).

Пършев и **Пършòвски** *ф* — от прякор *Пършо* 'с пършеи по лицето'. Балчик, 1900, Върбица (Преславско), Горна Оряховица, Варна.

Пършèнков *ф* — от прякор *Пършèнко*; вж. Пършев.

Пършиков *ф* — от Пършев с вмъкнато *ик*. Казанлък.

Пършòров и **Пършòровски** *ф* — от диал. **пършòр* 'много пършеи'. Враца, Русе.

Пъстрàков и **Пъстрякòв** *ф* — от диал. **пъстрàк*, **пъстрàк* 'човек с пъстри очи или с белези по лицето'. Казанлък, Ямбол.

Пъсьо *м* — от *пъс* 'куче, пес', възникнало както Кучкан, Песьо, **Пъсев** *ф*. Лясковец

Пъта *ж* — видоизменено от Павлина. Плевенско, Бреница (Белослатинско).

Пътèков *ф* — от *пътèка*. Калофер.

Пътников *ф* — от *пътник* (много пътувал или бил все болнав, „пътник"). Казанлък, Петрич.

Път̀о *м* — от Параскев, Павлин, Паскал или друго подобно име с изясняване на редуцираното *а* в *ъ*, успоредна форма на Пато. Луковит, Плевен. **Пътов** *ф*. Никопол, Белене (Свищовско), Варна. **Пътолов** *ф* — от Пътоолу с турско окончание. Пловдив.

Пътпъдъков *ф* — от прякор *Пътпъдъка*. Старозагорско, Шумен.

Пътъров *ф* — от диал. *пътър* 'дупчица, ямичка' (боледувал от сипаница и имал дупки по лицето). Златарица (Еленско), Медвен (Котленско).

Пътьо *м* — успоредна форма на Пъто с меко окончание. **Пътев** *ф*. Градница (Севлиевско), Севлиево, Търново, Никополско.

Пъцков *ф* — от прякор *Пъцко* 'спретнат и чисто облечен човек'. Цариброд.

Пъцъков *ф* — навярно разновидност на Пъцков. Кърджали.

Пъчко *м* — умалит. от Пъчо. **Пъчков** *ф*. Чирпан, 1893.

Пъчо *м* — успоредна форма на Пъшо, Пътьо с друго окончание. **Пъчев** *ф*. Горна Митрополия, Опанец (Плевенско), Севлиево, Горна Оряховица, Свежен (Карловско), Житница (Пловдивско).

Пъша *ж* — видоизменено от Парашкева. Търново, Плевен.

Пъша̀н *м* — от Пъш(о)+*ан*. **Пъша̀нов** *ф*. Плевенско.

Пъша̀нко *м* — умалит. от Пъшан. **Пъша̀нков** *ф*.

Пъшко *м* — умалит. от Пъшо. Ловеч. **Пъшков** *ф*.

Пъшо *м* — видоизменено от Парашкев с изясняване на редуцираното *а* в *ъ*. Русе, Севлиевско. **Пъшев** *ф*. Свищовско. Павликенско.

Пюскю̀лев *ф* = Пискюлев. Енина (Казанлъшко), Казанлък.

Пюскюлѝев и **Пюскюллѝев** *ф* — от тур. püsküllü 'украсен с пискюл'. Шумен (Възраждането), Айтос, Стара Загора.

Пя̀на *ж* — от Пена с вторично якане. Асеновградско.

Пя̀нко *м* — от Пенко с вторично якане. **Пя̀нков** *ф*. Асеновградско.

Пя̀тко *м* — от Петко с вторично якане. Драгоево (Преславско), 1861, Разград, 1868. **Пя̀тков** *ф*. Тулча, 1861, Драгоево, Разград.

Пя̀то *м* — от Пето с вторично якане. **Пя̀тов** *ф*. Сопот.

Р

Ра̀ба *ж* — от старинно *раба* 'робиня (божия)'. Н. Геров, Ник. Милев.

Рабаджѝев, Рабаджѝйски и **Рабаджо̀в** *ф* — вм. Арабаджиев. Банско, Пазарджик, Карлово, Димитровград.

Рабажа̀рски *ф* — от рум. *arabagear 'арабаджия'. Кула.

Раба̀н *м* — от Раб(о)+*ан*. **Раба̀нов** *ф*. Якоруда.

Рабатѝлов *ф* — от Работилов с преход на предударното *о* в *а*. Търново.

Раба̀чев *ф* Русе.

Ра̀бер *м* — видоизменено от Храбър, Рабро. Просеник (Сярско), нар. песен.

Рабѐтов *ф*. Асеновград.

Рабѝн *м* — от Раб(о)+*ин*. Нови пазар, нар. песен.

***Рабѝч** *м* — старо умалит. от Рабо. **Рабѝчев** *ф*. Казанлък, Сливен.

Рабѝш и **Рабѝша** *пр* — от „разбираш ли?"— поради често повтаряне на тоя израз. Враца, 1930, Грудово. **Рабѝшев** *ф*. Смолян.

Рабѝшка *ж* — от село и пещера Рабиша (Белоградчишко). Вълчедръма (Ломско), 1957.

Ра̀бо *м* — а) от старинно *раб* 'роб (божи)'; б) от Рабро с изпадане на второто *р*. Н. Геров. **Ра̀бов** *ф*. Панагюрище, Пловдив, Варна.

Рабовя̀нски *ф* — от Рабровянски с изпадане на второто *р*. Видин.

Рабонов *ф* — може би грешка вм. Радонов. Варна.

Работѝлов *ф* — навярно видоизменено от Работлиев.

Работлѝев *ф* — от диал. **работлѝя* 'работлив'. Севлиево.

Рабо̀тников *ф* — от *рабо̀тник* 'работен, работлив човек'. Стара Загора.

Работов *ф* — съкрат. от Работников. Първомайско, Казанлък.

Рабохчѝйски *ф* — от Рабошчийски с преход на *шч* в *хч*. Ботевград.

Рабочѝнски *ф* — видоизменено от Рабошчийски. София, 1906.

Рабошчѝйски и **Рабушчѝев** *ф* — от *рабошчѝя* 'някогашен бирник, който бележел събирания данък на рабош'. Караполци (Елинпелинско), Панагюрище.

Ра̀бро *м* — от Храбро с изпадане на *х*. Старо. Ра̀брова корѝя, Ра̀бров рът местности в Новачене (Ботевградско).

Рабровя̀нски *ф* — от с. Раброво (Кулско).

Рабу̀ш *м* — от Раб(о)+*уш*. **Рабу̀шев** *ф*. **Рабу̀ша** *пр*. Поповица (Асеновградско).

Ра̀бчо *м* — умалит. от Рабо. Елин Пелин, р. 1924. **Ра̀бчев** *ф*. Павликени, Бяла черкова, Търново, Шумен.

Рава̀нов — от *рава̀н* 'вид конски ход' (тур. rahvan). Пловдив.

Равантлѝйски *ф* — от диал. **равантлѝя* 'който ходи раван'. Лом.

Равелин *ф*. Тудековци (Трънско).

Равелов *ф*. Извор (Видинско), 1905.

Равна̀чки *ф* — от местност Равнако. Падеш (Благоевградско).

Равнопо̀лски *ф* — от с. Равно поле (Елинпелинско). Враца.

Равнѐшки и **Равня̀шки** *ф* — може би разновидност на Равначки.

Равноу̀стев *ф*. Варна.

Раву̀цов *ф* — от рум. Ravuţ. Белене (Свищовско).

Ра̀гов *ф* — навярно вм. Рагев, вж. Рагьо. Ник. Милев.

Рагожѐров *ф* — вм. Рогожеров. Лясковец, 1893.

Ра̀гьо *м* — от Радьо с преход на *д'* в *г'*. Желязна (Ловешко), Ботевград (вече изчезнало). **Ра̀гьов** и **Ра̀гев** *ф*. Кула, Плевен, Згориград (Врачанско). **Ра̀гьовски** *ф*. Ботевград, Кунино (Врачанско).

***Ра̀гя** *ж* — женска форма от Рагьо. **Ра̀гин** *ф*. Ярлово (Самоковско). Белослатинско.

Рад *м* — от старинно *рад* 'радостен' — пожелателно име: да се радва или да радва близките си. Търговишко, 17 век, Панагюрище, Пазарджик, 1853, Дряново, Голема Раковица (Елинпелинско), Врачеш (Ботевградско). **Ра̀дов** *ф*. Панагюрище, Стрелча (Панагюрско), Врачеш.

Ра̀да[1] *ж* — женска форма срещу Рад. Народно, из цялата страна. **Ра̀дин** *ф*. **Ра̀дински** *ф*. Грозден (Карнобатско), Сливен.

Ра̀да[2] *м* — западна форма на Радо. Цариибродско.

Рада̀н *м* — от Рад+*ан*. Сливен, Русе. **Рада̀нов** *ф*. Сливенско, 1860, Ямбол, Разград, 1893. **Рада̀нски** *ф*. Койнаре (Белослатинско), Старозагорско.

Рада̀на *ж* — от Рад(а)[1]+*ана*. Рядко.

Рада̀нински *ф*. Литаково (Ботевградско).

Рада̀нка *ж* — умалит. от Радана. Тутракан, р. 1933.

Раданлѝев *ф* — от диал. *раданлѝя* 'жител на с. Раданово, Търновско'. Лясковец.

Рада̀нцов *ф* — от *рада̀нец* 'жител на колиби Раданци, Дряновско'. Русе.

Ра̀де и **Радѐ** *м* — югозападна форма на Радьо. Софийско, Пернишко, Брезнишко. **Ра̀дев** и **Радѐв** *ф*.

Радеа или **Радей** *м* — разширено от Раде. Трън, нар. песен.

Радел *м* — от Рад+*ел*. **Раделов** *ф*. Варна.

Радѐн *м* — от Рад+*ен*. Етрополски манастир, 1648. **Радѐнов** *ф*. Пловдивско. **Радѐнски** *ф*. Пловдив. **Радѐновски** *ф*.

Радѐна *ж* — от Рад(а)[1]+*ена*. Етрополски манастир, 1648, Лозен (Софийско).

Радѐнко *м* — умалит. от Раден. Трънско, Кюстендилско. Долни Богров (Елинпелинско). **Радѐнков** *ф*. Трън, Годечко, Косово (Кюстендилско). Новопазарско.

Радѐнчо *м* — умалит. от Раден. Дол. Богров (Софийско).

Радѐцки *ф* — навярно псевдоним от историческия кораб Радецки. Пловдив, Благоевград.

Радѐш *м* — от Рад+*еш*. Н. Геров, Просеник (Сярско), нар. песен.

Радѐшко *м* — умалит. от Радеш. Синод. именник.

Ра̀ди[1] *м* — североизточна форма на Радьо. Силистра, 1860. **Ра̀дев** *ф*.

Радѝ[2] *м* — акцентна разновидност на Ради. Грудово. **Радѝев** *ф*.Грудово, Ямболско.

Радибошки *ф* — от с. Радибош (Радомирско). Радомир, Лесново (Елинпелинско).

Радивѐнски *ф* — вм. *Радювенски, от с. Радювене (Стояново, Ловешко). Плевен.

Радиво̀й *м* — старинно име: *рад* (готов) да воюва. Кюстендил, 1890, Неготин (Моравско), 1890, Елена (стари преселници откъм Трънско). **Радиво̀ев** *ф*. Елена, 1845, 1893. **Радиво̀евич** *ф*.

Радиво̀я[1] *м* — разширено от Родивой. Трън.

Радѝвоя[2] *м* или *ж*. Етрополски манастир, 1648.

Радѝвчо *м* — от диал. *радѝв* 'ревностен, работлив'. **Радѝвчев** *ф*. Пловдив. **Радѝвчов** *ф*. Панагюрище.

Радѝко *м* — от Рад с умалит. наставка *-ико*. Габрово, р. 1902, Казанлък. **Радѝков** *ф*. Габрово, Казанлък, Хасково, Радуил (Самоковско).

Радѝл *м* — от Рад+*ил*. Котел, 1843, Извор (?), 1755, Павликени, 1870, Сухиндол, Бяла черкова, Горна Оряховица, Русе, Негованци (Радомирско). **Радѝлов** *ф*. Котел, 1843, Пробуда (Грудовско), Дулово, Троица (Преславско), Павликени, Крамолин (Севлиевско). **Радѝлев** *ф*. Бяла черкова, Севлиево, 1900, Горна Оряховица, Седларево (Сливенско).

Радѝла *ж* — женска форма от Радил. Видраре (Тетевенско), 1648.

Радѝн *м* — от Рад+*ин*. Горни Богров (Софийско), Елин Пелин, р. 1925, Харманли. **Радѝнов** *ф*. Пордим (Плевенско), Лозенград.

Радѝна *ж* — от Рад(а)[1]+*ина*. Рядко.

Радѝнка *ж* — умалит. от Радина. Просеник (Сярско), нар.песен, Габрово, Севлиевско, Русе, Зимница (Ямболско).

Радѝнко *м* — умалит. от Радин. **Радѝнков** *ф*. Казанлък.

Радѝнчо *м* — умалит. от Радин. **Радѝнчев** *ф*. Пловдив.

Радио̀н *м* — от Родион с промяна на *о* в *а* под влияние на имена с *рад*. Шумен, Севлиево, Ловеч, Врабево (Троянско), Обнова (Плевенско), Главановци (Михайловградско). **Радио̀нов** *ф*. Ъглен (Луковитско), Ловеч, Севлиево, Болград.

Радио̀на *ж* — женска форма от Радион. Баня (Михайловградско).

Радис *м*. Рeяновци (Трънско), 1880. **Радисов** *ф*. Рeяновци.

Радислав *м* — „който радее за слава' (?) Кален (Врачанско).

Ра̀диум *м* — от химическия елемент *ра̀диум*. Единичен случай, 1930.

Радѝца[1] *ж* — от Рад(а)[1]+*ица*. Силистра, 1893, Русе, 1836.

Радѝца[2] *м* — от Рад+*ица*. Перник, 15—16 век. Демирхисарско, 16 в.

Ра̀дич *м* — старо умалит. от Рад. Струга, нар. песен, Дебърско, Трояново (Бургаско) Ник. Милев. **Ра̀дичев** *ф*. Муртинци (Брезнишко), Трояново.

Радѝчка *ж* — умалит. от Радица[1]. Стара Загора.

Радѝчко *м* — умалит. от Радич. Кюстендил, Златица. **Радѝчков** *ф*.

Радиш *м* — от Рад+*иш*. Етрополски манастир, 1648. **Радишѐвски** *ф*.

Радѝя *м* — разширено от Ради[2]. Нова Загора, Шамарино (Ямболско). **Радѝев** *ф*. Нова Загора.

Радия̀на *ж* — може би от Рада и Яна (на двете баби). Казанлък, 1960.

Ра̀дка *ж* — умалит. от Рада. Из цялата страна.

Радке *м* — видоизменено от Радко. **Радкев** *ф*. Смядово (Преславско).

***Радкѝн** *м* — от Радк(о)+*ин*. **Радкѝнов** *ф*.

Ра̀дко *м* — умалит. от Рад, Раде, Радьо. Главно СЗБ. **Ра̀дков** и **Ра̀дковски** *ф*.

Ра̀дла *ж* — от Рад(а)[1] *ла*. Етрополски манастир, 1648.

Радло *м* — от Рад+*ло*. **Радлов** *ф*. Диканя, Дрен (Радомирско). **Радловски** *ф*. Кюстендил, 1854, 1893.

Радмѝла *ж* — от Рада и Мила. Ново, рядко.

Ра̀дньо *м* — от диал. *ра̀ден-, дна* 'радостен'. Елена, 1845, Беброво (Еленско), 1920, Брезово, 1905, Розовец (Пловдивско). **Ра̀дньов** *ф*. Калофер, 1845. **Ра̀днев** *ф*. Ямболско, Варна.

Ра̀до *м* — от звателната форма на Рад, а покрай Дунав — от рум. Radu. Лозен (Софийско), р. 1892, 1894, 1902, 1903, 1932, Брегово (Видинско), Сомовит, Черквица (Никополско). **Ра̀дов** *ф*.

Радо̀билец *ф* — от някое заселище Радобил. Прилеп, 1917.

Радова̀н *м* — от Рад+*ован*, както Братован, Милован, Негован. Перник, 15—16 век, Етрополски манастир, 1648, Разградско, 17 век, Горна Секирна (Радомирско), Бусинци (Трънско), Трън, Горна Оряховица, 1894, Пловдив. **Радова̀нов** *ф*. Радомирско, Провадийско, Пазарджик, Казанлък.

Ра̀довички *ф* — от град Радовиш в Македония. Мухово (Ихтиманско).

Радо̀з *м* — от Радос с озвучаване на *с* в *з*, както при Христоз. **Радо̀зов** *ф*. Пловдив.

Радоѝл *м* — от Радо+*ил*. Мърчаево (Пернишко), Радомир. **Радоѝлов** *ф*.

Радоѝлски *ф* — от с. Радуил (Самоковско). Ихтиман.

Радо̀й *м* — а) от Рад+*ой*; б) от старинната форма *ра̀дый* с изясняване на *-ый* в *ой*. Рядко. **Радо̀ев** *ф*. Брезник, Стара Загора, Севлиево. **Радо̀йски** *ф*. Беляковец (Търновско). **Радо̀евски** *ф*.

Радо̀йка *ж* — женска форма срещу Радой, Радойко. Михайловград, Русе.

Радо̀йко *м* — умалит. от Радой. Враца, 1912. **Радо̀йков** *ф*. Кула, Козлодуй, Самоков, Бели Искър (Самоковско), Бачево (Цариබродско).

Радо̀йкя *ж* — от Радойка с удвояване на йотацията. Трън.

Радо̀йно *м* — от Радой+*но*. Ихтиман, Гор. поляна (Грудовско). **Радо̀йнов** *ф*. Крън (Казанлъшко).

Радо̀йчо *м* — умалит. от Радой. Горни Богров (Софийско), Благоевградско. **Радо̀йчев** *ф*. Първомай, 1900, Търново, Търговище. **Радо̀йчевски** *ф*. Търговище.

Ра̀до̀л *м* — от Рад+*ол*. Габрово, 1825. **Ра̀до̀лов** *ф*.

Радолин *м* — от Радол+*ин*. Неврокопско, 17 в.

Ра̀домѝр[1] *м* — от по-старинно *Радомер 'велик в радостта', преосмислено: „който се радва на мира или на света". Етрополски манастир, 1648, Пловдив, 1872, Габрово, 1908, Ботров (Беленско), р. 1912, Чепинци (Софийско), р. 1922, Пазарджик, Чирпан, Карлово. **Радомѝров** *ф*. Копривщица, 1890, Панагюрище, Габрово.

Радомир[2] *ф* — възрожденска форма вм. Радомиров — от л. н. или от града Радомир. Копривщица, 1849, 1852.

Радомѝра *ж* — женска форма от Радомир. Ново, рядко.

Радомѝрски *ф* — от град Радомир. Кнежа.

Радо̀н *м* — от Рад+*он*. Типично за Банско. **Радо̀нов** *ф*. **Радо̀н** *ф* (Иван Стоянов Радон, Шумен, 1860).

Радо̀нка *ж* — женска форма от Радон (име на самодива в песен).

Радо̀ня *ж* — женска форма от Радон. Синод. именник.

Радо̀с *м* — от *ра̀дос*, говорима форма на (*радост*). **Радо̀сов** *ф*.

Радосвѐт *м* — новостъкмено име „радост на света". Копривщица, р. към 1900. София, 1957, 1964.

Радосвѐта *ж* — женска форма срещу Радосвет. Ново, рядко.

Радосѝнович *ф*. Тервел, 1957.

Радосѝнка *ж* — умалит. женска форма срещу Радос. Игнатово (Ломско), 1957.

Ра̀доска *ж* — вм. *Радостка, от *ра̀дос*(*т*). Шумен, р. 1922.

Радосла̀в *м* — старинно име: който се радва на слава (да се радва на слава). Тетевен, 1859, Свищов, 1863, Трън; в по-ново време — нарядко из цялата страна, като с това име подновяват Рад, Радьо, **Радосла̀вов** *ф*. Шумен, 1860, Търново, 1865, Котел, 1867, Ловеч. **Радосла̀вски** *ф*. Беброво (Еленско), 1860, Разлива (Ботевградско).

Радосла̀ва *ж* — женска форма срещу Радослав. Етрополски манастир, 1648, Трън, Ник. Милев, Мездра, 1958.

Радосла̀вка *ж* — женска форма от Радослав. Ново, рядко.

Ра̀дост *ж* — от *ра̀дост*. Ново, рядко.

Радостѝн *м* — от *ра̀дост*+*ин*. Ново, рядко.

Радостѝна и **Радостѝнка** *ж* — от *ра̀дост* или *радост*(*на*)+*ина, инка*. Ново, на разни места из страната.

Ра̀дота *м* — от Рад+*ота*, както Драгота. Етрополски манастир, 1648, Поибрене (Панагюрско), 1958.

Радотѝн *м* — от Радот(а)+*ин*. **Радотѝнов** *ф*. Кремиковци.

Ра̀до̀ш *м* — от Рад+*ош*. Н. Геров. **Ра̀до̀шов** и **Ра̀до̀шев** *ф*. Драгоево (Преславско). **Радо̀ш** *ф*. Плевен.

Радо̀я *м* — разширено от Радой. Брезник. **Радо̀ин** *ф*. Кюстендил.

Радуѝл *м* — писмена разновидност на Радоил. Пернишко.

Радуѝца *м* — от Радо+*ица*, както Иваница, Стоица. Рила (Станкедимитровско), 1845.

***Раду̀й** *м* — от *Ра̀дой с изясняване на неудареното *о* в *у*.

Радуйчо *м* — умалит. от Радуй. **Радуйчев** *ф*. Сопот.

Радук *м* — от Рад+*ук*. Милево (Казанлъшко), Казанлък. **Радуков** *ф*. Милево, Казанлък, Стара Загора, Калофер (гроб), Гостиля (Ореховско).

Радука *ж* — женска форма от Радук. Синод. именник.

Радукан *м* — от Радук+*ан* (или от рум. Răducan). Русе. **Радуканов** *ф*. Русе, Сомовит, Попина (Силистренско), Разград.

Радул *м* — от Рад+*ул*. Ботевградско, Трън. **Радулов** *ф*. Берковица, Вършец, Ботевградско, Панагюрище, Бургас. **Радулски** *ф*. Правец (Ботевградско). **Радулев** *ф*. Козлодуй.

Радула *ж* — от Рад(а)[1]+*ула*. Трън.

Радули *ф* — навярно румънска форма от Радул.

Радулка *ж* — женска форма от Радул. Карнобат, 1870.

Радун *м* — от Рад+*ун*. Перник, 15—16 век, Костинброд, Мировяне (Софийско), Вардун (Търговишко). **Радунов** *ф*. Вардун, Костинброд.

Радуна и **Радунка** *ж* — женска форма срещу Радун. Трън, Трънско, Каблешково (Поморийско), р. 1913.

Радунчо *м* — умалит. от Радун. **Радунчев** *ф*. Средногорец (Пирдопско), 1886, София, 1902, Маданско.

Радуц *м* — рум. Răduţ, умалит. от Рад. **Радуцов** *ф*.

Радучо *м* — умалит. от Радук. **Радучев** *ф*. Габарево (Казанлъшко), Пловдив.

Радуш *м* — от Рад+*уш*. Шумен, 1860, Провадия, Търговище. **Радушев** и **Радушов** *ф*. Шумен, 1860. Търговище, Толбухин.

Радуша и **Радушка** *ж* — женска форма от Радуш. Шумен.

Радушко *м* — умалит. от Радуш. Шумен, 1843. **Радушков** *ф*. Шумен, 1905.

Радьо *м* — от звателната форма на Рад. Лопян (Ботевградско). **Радьов** *ф*. Лопян, Етрополе, Осиковска Лакавица (Ботевградско).

Раена *ж* — от Ра(я)+*ена*. Лозен (Софийско).

Раенлиев *ф* — от диал. *раянлия* 'жител на с. Раяновци' (такива има три).

Ражанков *ф* — писмена разновидност на Ръжанков. Пазарджик.

Разаклиев *ф* — според местно обяснение — вм. Разлоклиев, от Разлог. Ловеч, 1911, 1960.

Разбойников *ф* — от *разбойник* (или превод на Хайдутов). Южна Тракия.

Развигор *м* — от диал. *развигор* 'топъл пролетен вятър'. Рядко. **Развигоров** *ф*. Щип, Сандански, 1927.

Разводов *ф* — от *развод* (нещо много рядко в миналото). Варна.

Разградлиев и **Разгратлиев** *ф* — от диал. *разградлия* 'жител на Разград'. Русе, Разград.

Разделина *ж* — „толкова хубава, та може да раздели син от баща и майка, годеник от годеница". Бр. Миладинови, Струга, нар. песен.

Разказников *ф* — от диал. **разказник* 'който хубаво разказва'.

Разкозов *ф* — навярно грешка вм. *Разказов; вж. Разказников. Пловдив.

Разловски *ф* — може би вм. Разложки. Македония, 1876.

Разлоганов *ф* — от *разлоганин* 'жител на Разложко'. Паталеница (Пазарджишко), Пазарджик.

Разлогов, **Разложки** и **Разложков** *ф* — от областта Разлог. Осоица (Елинпелинско), Копривщица.

Разлоклй *ф* — от Разлог (Разлок). Станке Димитров, 1879.

***Размо** или ***Разъм** *м* — съкрат. от Еразъм, гр. 'Ἐράσμος 'мил, обичен' — име на календарски светия. **Размов** *ф*. София, 1897, Пловдив, Варна (гроб), Ботевград.

Разпопов *ф* — от диал. *разпоп* 'разпопен поп'. Плевен, Велинградско.

Разпрянов *ф* — може би изопачено от чуждото за говора Запрянов. Лясковец.

Разсипийски *ф* — от *разсипия*.

Разслабанов *ф* — от диал. **разслабан* 'разслабен, болнав човек'.

Разслабенов *ф* — от *разслабения*; вж. Разслабанов. Самоков.

Разсолков *ф* — книжна форма на Расолков.

Разсуканов и **Разсукански** *ф* — от диал. **разсукан* 'разточен, разнизан или много щедър човек' (?) Елена, Чепеларе (Асеновградско), Пловдив, Враца.

Разум *м* — а) от *разум*; б) видоизменено от Размо, Разъм, Благоевград, р. 1925.

Разумеев *ф* — може би от *разумей* 'разбери!' — поради често повтаряне на тая дума. Русе.

Разцварков *ф*. Казичене (Софийско) — външно лице.

Раин *м* — от Ра(йо)+*ин*. Софийско. **Раинов** *ф*.

Раина и **Раинка** *ж* — от Ра(я)+*ина*, *инка* или женска форма от Раин. Раяновци (Трънско), 1870, Софийско.

Раиса *ж*. Пловдив, р. 1904, Шумен, р. 1919, Етрополе, р. 1924.

Раица и **Раичка** *ж* — от Ра(я)+*ица*, *ичка*. Етрополски манастир, 1648.

Раичко (Раичько) *м* — от Ра(йо)+*ичко*. Етрополски манастир, 1648.

Райда *ж* — женска форма срещу Райдо. Горна Оряховица, 1894, Сушица (Горнооряховско), Търновско.

Райджо *м* — от Райчо с озвучаване на *ч* в *дж*. **Райджов** *ф*. Устина (Пловдивско), 1893.

Райдо *м* — а) от Радьо с отмет на йотацията; б) от Райо с вмъкнато *д*. **Райдовски** *ф*.

Харманли, Първомай, Чепеларе (Асеновградско).

Райду̀ш *м* — от Райд(о)+*уш*. Търново, 1852.

Райду̀ша *ж* — от Райд(а)+*уша*. Търновско.

Ра̀йжеков *ф* — от *Райжев (вм. Райджов) с вмъкнато *ек*. Стара Загора (външно лице).

Ра̀йка *ж* — а) от Радка (Радька) с преход на *д'* в *й*; б) умалит. от Рая; в) женска форма срещу Райко. Рядко, на много места из страната. **Ра̀йкин** *ф*. **Ра̀йкински** *ф*. Рогозен (Ореховско).

Ра̀йко *м* — от Радко (Радько) с преход на *д'* в *й*. На много места из страната. **Ра̀йков** и **Ра̀йковски** *ф*. **Ра̀йкович** *ф*. Бургас, Стара Загора, Русе.

***Райкул** *м* — от Райк(о)+*ул*. **Райкулев** и **Райкулов** *ф*. Пловдив.

Ра̀йкьо *м* — от Райко с удвояване на йотацията. Ник. Милев. **Ра̀йкьов** *ф*. Ник. Милев. Р а̀ й к ь о в е ц местност в Етрополе.

Ра̀йло *м* — от Рай(о)+*ло*. Радомир, нар. песен.

Ра̀ймонд *м* — нем. Raymond. Род. 1933.

Раймондо и **Раймундо** *м* — разновидност на Раймонд. Ореш (Свищовско). **Раймондов** и **Раймундов** *ф*. Ореш. . . .

Ра̀йна *ж* — от Райка с друго окончание. Из цялата страна.

Ра̀йни *м* — от стара звателна форма на Райно — *Ра̀йне* с редуцирано *е*. Котел, 1873, Русе, 1936.

Райнико *м* — умалит. от Райни. Разградско, 15—16 век.

Ра̀йно *м* — от Райо, Райко, Райчо с друго окончание. Типично за Котел и Ботевград. **Ра̀йнов** *ф*. **Ра̀йновски** *ф*. Ботевград.

Райну̀ш *м* — от Райн(о)+*уш*.

Райну̀шко *м* — умалит. от Райнуш. **Райну̀шков** *ф*. Търново, 1852.

Райньо̀нка *ж* — навярно от Райна и Ньонка (двете баби). Род. 1945.

Ра̀йо *м* — видоизменено от Радьо (чрез по-старите форми Райко и Райчо). Рядко, на разни места из страната. **Ра̀ев** и **Ра̀евски** *ф*. **Ра̀йов** *ф*. Ник. Милев.

Ра̀йовичин *ф* — от Райовица, жената на Райо. Елена, 1844.

Ра̀йча *ж* — разновидност на Райка, Райна с друго окончание. Трън, Станке Димитров, р. 1808. **Ра̀йчин** *ф*.

Райча̀н *м* — от Райч(о)+*ан*. **Райча̀нов** *ф*. Варна.

Райчелиев *ф* — от диал. *райчелия* 'жител на с. Райково, Смолянско'. Смолянско.

Райчѝл *м* — от Райч(о)+*ил*. **Райчѝловски** *ф*. Кюстендил.

Райчѝн *м* — от Райч(о)+*ин*. Етрополски манастир, 1648; типично за Ботевградско. **Райчѝнов** и **Райчѝновски** *ф*. Ботевградско.

Ра̀йчо *м* — успоредна форма на Райко с друго окончание. Бистрица, Лозен (Софийско), на разни места из страната. **Ра̀йчев** и **Ра̀йчов** *ф*.

Ра̀ка *ж* — женска форма срещу Рако. Синод. именник.

Ракаджѝев и **Ракаджѝйски** *ф* — от диал. *ракъджѝя* '1. производител на ракия; 2. пияч на ракия' (от тур. rakıcı). Сливен, 1883, Нова Загора, Казанлък, Каблешково (Поморийско).

Рака̀нов *ф*. Пещера.

Рака̀ров *ф* — от диал. **рака̀р* 'ловец или любител на раци'. Севлиево, 1870, 1908, Павликени, Търново, Трън, 1905.

Ракѐ *м* — югозападна форма на Рако. **Ракѐв** *ф*. Яхиново (Станкедимитровско).

Ракѐл *м* — от Рак(е)+*ел*. **Ракѐлов** *ф*. Брезник.

Ракида *ж* — видоизменено от Ракита (?) Бр. Миладинови.

Ракѝл *м* — от Рак(о)+*ил*. **Ракѝлов** *ф*. Орехово, 1893. **Ракѝлски** и **Ракѝловски** *ф*.

Ракѝн *м* — от Рак(о)+*ин*. **Ракѝнов** *ф*. Русе.

Ракѝна и **Ракѝнка** *ж* — от Рак(а)+*ина*, *инка*. Радомирско, Дивотино (Пернишко), Клисура (Софийско), Благоевградско, Враца, Добралево (Ореховско) — циганка.

Ракѝта *ж* — от храст *ракѝта* (може би за разлика от Върба). Просеник (Сярско), нар. песен, Вършец, Мала Кутловица (Михайловградско) — циганки. **Ракѝтин**[1] *ф*. Благоевградско.

Ракѝтин[2] *ф* — писателски псевдоним, от храст *ракѝта*.

Ракѝтка *ж* — умалит. от Ракита. Кюстендил, р. 1856, 1879, 1893.

Ракѝтски *ф* — от с. Ракита (Луковитско). Плевен (Възраждането), Луковит, Садовец (Луковитско), Полско Косово (Беленско).

Ракитя̀нски *ф* — от *ракитя̀нин*; вж. Ракитски. Варна.

Ра̀кладжиев *ф* — от диал. **ра̀кладжия* 'майстор на ракли'.

Раклѝн *м* — от Ракл(ьо)+*ин*. Единичен случай.

Ра̀кльо *м* — прякорно име от Рако, Ракьо. **Ра̀клев** *ф*.

Ракнѝя *ж*. Нар. песен, 1860.

Ра̀ко *м* — от Радко, Райко, Рашко или друго подобно име с изпадане на *д*, *й* или *ш*. Н. Геров, Синод. именник, **Ра̀ков** *ф*. Копривщица, 1873, Панагюрище, Септември (Пазарджишко), Казанлък, Плевен, Милковица (Плевенско), Макоцево (Елинпелинско). **Ра̀ковски**[1] *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Ра̀ко̀вски[2] *ф* — от с. Раково, Раковица или Раковец. Котел, Панагюрище, Самоков, 1900, Кюстендил, 1892.

Раковцалията *пр* — от някое село с подобно име. Станке Димитров, 1879.

Ракшѝев *ф* — навярно видоизменено от Аракчиев. Кърджали.

Ракъджѝев *ф* — писмена разновидност на Ракаджиев. Стара Загора, Варна.

Ра̀кьо *м* — от Райко с премет на йотацията. **Ра̀кьов** *ф*. Етрополе. **Ра̀кев** *ф*. Ситово (Пловдивско).

Ра̀кьовски *ф* — от с. Ракьово (Врачанско). Враца, Габрово.

Ра̀кя *ж* — от Райка с премет на йотацията. Софийско.

Ра̀ла *м* — видоизменено от Рангел. Бусинци (Трънско).

Ра̀ле *м* — разновидност на Ральо. София, 1648, Копривщица, 1849. **Ра̀лев** *ф*. **Ра̀левски** *ф*. Бреница (Белослатинско), Търново.

Ралѐнек—родов прякор от Рале. Панагюрище. **Ралѐников** *ф*.

Ралѐнко *м* — умалит. от Рале. **Ралѐнков** *ф*. Панагюрище, Пловдив, Стара Загора, Плевен.

Ралѐшко *м* — от Рал(е)+*ешко*. Р а л ѐ ш к о в е ц местност в Етрополе.

Ра̀ли *м* — източна форма на Ральо, Рале. Копривщица, 1845, Айтос, Ямболско.

Ра̀лев *ф*. Айтос, Бургас, Нова Загора, Пънчево (Грудовско), Водица (Разградско).

Ралѝн *м* — от Рал(ьо)+*ин*. Ъглен (Луковитско), 1648, Горни Богров (Софийско), Вировско (Врачанско), Русе, Бургас. **Ралѝнов** *ф*. Вировско.

Ралѝна и **Ралѝнка** *ж* — от Рал(я)+*ина*, *инка*. Ловеч, Стара Загора, р. 1930, Русе, р. 1952.

Ралѝца и **Ра̀лица** *ж* — от Рал(я)+*ица*. Сравнително ново, разпространено покрай поемата Ралица от Пенчо Славейков.

Раличка *ж* — умалит. от Ралица. Плевен, р. към 1948.

Ралѝчко *м* — умалит. от Рале, Ральо. **Ралѝчков** *ф*. Варна.

Ра̀лка *ж* — умалит. от Раля. Рядко.

Ра̀лко *м* — умалит. от Рале, Ральо. Гложенски манастир, 1782. **Ра̀лков** *ф*. **Ра̀лкович** *ф*. Троян, 1860.

***Ра̀лник** *м* — от диал. *ра̀лник* 'палешник' защитно име по домашен предмет; срв. Скобел, Брусо, Опленчо. **Ра̀лников** *ф*. Плевен, Пловдив.

Ра̀ло *м* — а) успоредна форма на Ральо със затвърдяло окончание; б) от *ра̀ло* — защитно име, както Ралник. **Ра̀лов** *ф*. Сусам (Хасковско). **Ра̀ловски** *ф*. Търнава (Белослатинско). Р а̀ л о в о м ѐ с т о местност в Правешка Лакавица (Ботевградско).

Ралу̀ка и **Раллу̀ка** *ж* — съкрат. от Аралука. Цариград, 1858, Свищов, 1858 (арменка).

Ралу̀чка *ж* — умалит. от Ралука. Пловдив, р. 1924.

Ра̀лчо *м* — умалит. от Рале, Ральо. Рядко, на разни места из страната. **Ра̀лчев**, **Ра̀лчов**, **Ра̀лчевски** и **Ра̀лчовски** *ф*.

Ра̀льо *м* — а) от Райо с преход на *й* в *л*'; б) от Кральо с изпущане на *к*; в) от гр. Ῥάλλη видоизменено от Ираклия. Златица, 1920, Айтос. **Ра̀льов** *ф*. Панагюрище.

Ра̀лев *ф*. Р а̀ л ь о в а м о г ѝ л а местност в Етрополе.

Ральовчен *пр* — от с. Ральово (Плевенско). Плевен, 1900.

Ра̀ля *ж* — женска форма срещу Ральо. Лопян, 1648, София, 1957. **Ра̀лин** *ф*.

Раля̀к *м* — прякорно име от Ральо. **Раля̀ков** *ф*.

Раля̀нко *м* —от Раленко с вторично якане. **Раля̀нков** *ф*.

Ра̀ма *ж* — съкрат. от Аврама. Н. Геров.

Рамада̀нов *ф* — от турско или циганско л. и. Рамадан. Станке Димитров, 1838, Кюстендил, 1879.

Рамба̀ков *ф*. Калофер, Сливен, Стара Загора.

Ра̀мбов *ф* — от рум. Rîmbu. Брацигово.

Рамджу̀ля *пр*, **Рамджу̀лски** *ф* — от забравено л. и. *Ранджул, а то от Рандж(о)+*ул*. Врачеш (Ботевградско).

Раменков *ф* — навярно вм. Ременков.

Рамжѝлов *ф* — видоизменено от *Ранджилов; вж. Ранджо. Кортен (Новозагорско), 1873.

Рамзей *м* — навярно от Рамзес, име на египетски фараони. Единичен случай, 1957.

Ра̀ми *м* — видоизменено от Рамо. Стара Загора, р. 1959.

Ра̀мко *м* — умалит. от Рамо. **Ра̀мков** *ф*. Станке Димитров,

Ра̀мналиев *ф* — от някое село Равна или Рамна. Кюстендил.

Рамна̀ров *ф*. Свищов, 1917.

Ра̀мо *м* — съкрат. от Аврам. Н. Геров. **Ра̀мов** *ф*. Гоце Делчев, 1917. Пещера, Милковица (Плевенско). **Ра̀мовски** *ф*. Берсин (Кюстендилско).

Рамулски *ф*.

Раму̀нски *ф* — вж. Парамунов. Луковит, Садовец, Долни Луковит (Луковитско).

Ра̀мчо *м* — умалит. от Рамо. **Ра̀мчев** *ф*. Ставерци (Ореховско).

Ра̀на *ж* — женска форма от Рано. Брезник.

Ра̀нга *ж* — женска форма от Ранго. Шумен, 1884, Перущица, 1893, Дреново (Своғенско), 1884.

Рангачев *ф* — видоизменено от Рангочев. Пещера, Стенско (Кюстендилско).

Ра̀нгел *м* — съкрат. от Арангел, Архангел. Главно ЮЗБ. **Ра̀нгелов** *ф*.

Рангѝя *ж* — прякорно име на Регина. Бела Слатина.

Ра̀нго *м* — съкрат. от Рангел или направо от Архангел. Перущица, 1893. **Ра̀нгов** *ф*. Болярци (Асеновградско), Пловдив.

Рангѐчев *ф* — от Зангочев с необичаен преход на *з* в *р*; вж. Зангоч. Самоков.

Рандѐл *м* — от Ранд(и)+*ел*. **Рандѐлов** *ф*. Брезово (Пловдивско).

Ра̀нджа *ж* — женска форма от Ранджо. Мрамор, Подгумер (Софийско).

Ра̀нджо *м* — а) видоизменено от Рангел с преход на *г'* в *дж*; б) от Ранчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Ра̀нджев** *ф*. Голема Раковица (Елинпелинско).

Ра̀нди *м* — съкрат от Саранди. Варна, Сливен, Карнобат. **Ра̀ндев** *ф*.

Ра̀ндьо *м* — успоредна форма на Ранди. Сливен, 1867, Стралджа (Ямболско), Котел. **Ра̀ндев** *ф*. Сливен, Сотиря (Сливенско), Котел, Русе, 1900, Банско.

Ранѐ *м* — югозападна форма на Рано. Радомир. **Ранѐв** *ф*. Пернишко, Горни Пасарел (Самоковско).

Ранѝл *м* — от Ран(о)+*ил*. **Ранѝлов** *ф*. Рани лук (Трънско), Крушовене (Ореховско).

Ранѝн *м* — от Ран(о)+*ин*. Карлово, нар. песен.

Ра̀нка *ж* — умалит. от Рана. Софийско, Ново село (Видинско).

Ра̀нкел *м* — вм. Рангел или от Ранк(о)+*ел*. Пловдив, р. 1931.

Ра̀нко *м* — умалит. от Рано. Станке Димитров, 1833, Котел, 1845, Софийско, Търговище. **Ра̀нков** *ф*. Станке Димитров, Кюстендил, Радомирско, Жеравна (Котленско), Сливополе (Русенско), Шумен.

Ра̀но *м* — а) от Храно с изпадане на *х* и преосмислено по наречието *рано*; б) видоизменено от Хfamaralan. Кюстендил, 1845, Брезник, Софийско. **Ра̀нов** *ф*. Самоков (Възраждането), Кюстендил, Берковица, Враца, Етрополе, Нови пазар.

Рану̀л *м* — от Ран(о)+*ул*. Нови пазар, нар. песен.

Ра̀нца *ж* — женска форма срещу Ранцо. **Ра̀нцин** *ф*. Искра (Първомайско).

Ра̀нцо *м* — старо умалит. от Рано. Р а н ц о̀ в о б р ъ̀ д о, Р а н ц о̀ в с к и д о л местности в Лопян (Ботевградско).

Ра̀нча[1] *ж* — женска форма срещу Ранчо. Кюстендил, 1879, Станке Димитров, 1879, Радомир, Враца, Търново. **Ра̀нчин** *ф*.

Ра̀нча[2] *м* — западна форма на Ранчо. Пирот, 1845. **Ра̀нчин** *ф*. Сурачево (Пиротско), 1849, Берковица, 1899.

Ранчански *ф* — от някое село с подобно име.

Ра̀нчо *м* — умалит. от Рано или от Рангел. Берковица, Врачанско, Карлово, Шумен, Каварна. **Ра̀нчев** и **Ра̀нчов** *ф*. Берковица, Враца, Врачанско, Долна Оряховица (Горнооряховско), Тутракан, 1893.

Ра̀о *м* — от Рахо с изпущане на *х*. **Ра̀ов** *ф*. Банско.

Раосав *ф*. Етрополски манастир, 1648.

Рапалов *ф*. Казанлък.

Ра̀пов *ф* — съкрат. от Арапов. Станке Димитров, 1879, Варна.

Рапонджѝев *ф* — от диал. **рапонджѝя* '1. който отглежда и продава рапон (ряпа); 2. любител на ряпа'. Панагюрище, Хасково, 1897.

Рапо̀нко и **Рапо̀нкьо** *пр* — от *рапо̀н* 'ряпа' (1. с плоска и гола глава като рапон; 2. който се храни главно с рапон; вж. Расолков). Видин, Враца. **Рапо̀нков** *ф*. Видин. **Рапо̀нковци** род в Плевен. **Рапо̀нкьов** и **Рапо̀нкев** *ф*. Враца. **Рапо̀нкьовски** *ф*. Ботевград.

Рапо̀ня *пр* — от *рапо̀н*; вж. Рапонко. Ботевград. **Рапо̀нски** *ф*. Ботевград. **Рапо̀ньов** *ф*. Етрополе.

Рапопорт *ф*.

Рапо̀ртов *ф* — от *рапорт*. Свищов, 1894.

Рапсамѝев *ф* — може би вм. забравено *Рапсаллиев от *рапса̀л* 'вид едра пшеница' (?) Калофер.

Ра̀путо *пр* — от диал. *ра̀путу* 'ряпата'. Пловдив.

Рапчѝк *м* — от Рабч(о)+*ик*. Р а п ч ѝ к о в к р у ш а̀ к местност в Гурково (Ботевградско).

Ра̀пчо *м* — фонетична форма на Рабчо. Ломско, 1908. **Ра̀пчев** *ф*. Русе.

Ра̀са *ж* — женска форма от Расо. Кумарица, Кътина (Софийско).

Расидесков *ф*. Браила 1864.

Ра̀сим *м* — съкрат. от Герасим. Типично за Ореш (Свищовско). **Ра̀симов** *ф*. Габрово, Ореш.

Расѝмка *ж* — женска форма от Расим. Русе.

Расѝнка *ж* — от Расимка с много по-употребимото окончание *-инка*. Михайловград.

Расипѝйски *ф* — фонетична форма на Разсипийски. Багренци (Кюстендилско).

Расказов *ф* — фонетична форма на Разказов. Казанлък.

Раске *м* — разновидност на Раско. **Раскев** *ф*. Цариград, 1861.

Ра̀ско *м* — съкрат. от Гераско. **Ра̀сковци** род в Дружево (Своге нско).

Расла̀нов *ф* — от диал. *расла̀н* 'лъв'; срв. Асланов. Долна Оряховица (Горнооряховско).

Ра̀со *м* — съкрат. от Расим или направо от Герасим. **Ра̀сов** *ф*. Врачанско, Шумен.

Расо̀лков *ф* — от прякор *Расо̀лко* (бил беден или скъперник, та се хранел само с расол 'кисело зеле'). Станке Димитров (Възраждането), Белица (Разложко), Темелково (Пернишко).

***Ра̀стьо** *м* — пожелателно име: да расте; срв. Ращанов. **Ра̀стев** *ф*. Казанлък.

Ратайски *ф* — от *ра̀тай*. Търън (Смолянско).

Рата̀рски *ф* — писмена разновидност на Ръ тарски.

Ратѝнка *ж* — разширено от Ратка (Радка). Копаница (Радомирско), р. 1932.

Ратѝя *м* — съкрат. от Стратия. **Ратѝев** *ф*.

Рафаѐл *м* — от Рафаил с небългарски изговор на η. Пловдивско. **Рафаѐлов** *ф*. Пловдивско, Бела Слатина.

Рафаѐла и **Рафаѐлка** *ж* — женска форма от Рафаел. Рядко.

Рафаѐло *м* — по името на италианския художник Рафаело Санти.

Рафаѝл *м* — гр. Ῥαφαήλ, от евр. „бог цери" — име на един от библейските архангели. Рядко. **Рафаѝлов** *ф*.

Рафалѝев *ф* — може би видоизменено от Рафаилов. Пазарджик.

Рафѝнка *ж* — вм. *Рахинка, умалит. от Рахина. Пловдив.

Ра̀фо *м* — съкрат. от Рафаил. **Ра̀фов** *ф*. Враца, Стара Загора.

Рафо̀н *м* — видоизменено от Рафо. Еловица (Михайловградско), р. 1920.

Рахаѝл *м* — от Рафаил с преход на *ф* в *х*. Лехчево (Михайловградско). **Рахаѝлов** *ф*.

Рахаѝм *м* — кръстоска от Рахаил и Серафим. Красава (Брезнишко).

Рахамимов *ф*.

Раха̀н *м* — от Рах(о)+*ан*. **Раха̀нов** *ф*.

Рахѝл *м* — стегната форма от Рахаил. Плевен, 1873, Лехчево (Михайловградско).

Рахѝлов *ф*. Орехово.

Рахѝла *ж* — гр. Ῥαχήλ, от евр. „дойна овца" — библейско име. Рядко.

Рахѝлка *ж* — умалит. от Рахила или женска форма от Рахил. Лом, Радомир, Благоевград, Щип.

Рахѝлчиков *ф* — от *Рахилчев с вмъкнато *ик*. Пловдив.

Рахѝн *м* — от Рах(о)+*ин*. Сталджа (Ямболско). **Рахѝнов** *ф*.

Рахѝна *ж* — женска форма срещу Рахин, Рахо. Витановци (Пернишко).

Рахли *ф*.

Рахманлѝев *ф* — от с. Рахманлии (Розовец, Пловдивско). Пещера, Казанлък.

Ра̀хна *ж* — женска форма срещу Рахни. Етрополски манастир, 1648, Зимница (Ямболско), р. 1919.

Ра̀хни и **Ра̀хньо** *м* — на едни места го свързват с Райни, Райно, на други — с Райчо, на трети — с Рахо. Поповско, 15—16 век, Котел, 1873, Котленско, Карнобат, Стара Загора, Шумен. **Ра̀хнев** *ф*. Котел, 1860, Медвен (Котленско), 1873, Сливен, 1883, Габрово, Джулюница (Габровско), Лясковец, Стралджа (Ямболско). **Ра̀хньов** *ф*. Дивдядово (Шуменско), 1860. **Ра̀хнов** *ф*. Котел, 1845.

Ра̀хо *м* — от Рафо с преход на *ф* в *х*. Шуменско, 15—16 век, Шумен. **Ра̀хов** *ф*. Сливен, 1893, Банско.

Ра̀ховски *ф* — от град Рахово (Орехово). Враца.

Ра̀ца *ж* — а) съкрат. от Кераца; б) видоизменено от Радка. Бусинци (Трънско), Прилеп.

Ра̀цо *м* — рум. Rațu, успоредна форма на Рачо, Рашо с друго окончание. Бяла.

Ра̀цов *ф*. Бяла, 1893, Стърмен (Беленско), Махалата (Плевенско), Видин.

***Ра̀ча** а) *ж* — женска форма от Рачо; б) *м* — разновидност на Рачо. **Ра̀чин** *ф*. Михайловград. **Ра̀чѝнски** *ф*. Враца.

Рачалов *ф* — от някаква румънска форма на Рачо. Гулянци (Никополско).

Ра̀чевиц и **Ра̀чевец** *пр* — от колиби Рачевци (Габровско). Габрово, 1900, Дряново, 1964.

Ра̀чи *ж* — детска женска форма от Рачо. Варна, р. 1956.

Рачибенов *ф*. Клисура (Карловско), 1893, 1954.

Рачѝк *м* — старо умалит. от Рачо. **Рачѝков** *ф*. Дряново, Елена, Лясковец.

Рачѝн *м* — от Рач(о)+*ин*. Неврокопско, 16 в.

Ра̀чко *м* — умалит. от Рачо. Рядко. **Ра̀чков** и **Ра̀чковски** *ф*.

Ра̀чо *м* — видоизменено от Радьо, Райчо, Рафаил или друго подобно име. Типично за Габровско и Дряновско; Еленско, Шуменско, Ботевградско. **Ра̀чев** *ф*. Смядово (Преславско), 1860, Бяла, Пловдивско, Чирпанско. **Ра̀чов** *ф*. Белослатинско, Ботевградско. **Ра̀човски** *ф*. Правец (Ботевградско).

Ра̀чол *м* — от Рач(о)+*ол*. **Ра̀чольов** *ф*. Етрополе.

Ра̀ша *ж* — видоизменено от Рада[1] или мъжка форма срещу Рашо. Какрина (Ловешко), р. 1900, Сухиндол (Севлиевско), Етрополе.

Раша̀й *м* — разновидност на Рашей. **Раша̀йов** *ф*. Разлива (Ботевградско). **Раша̀евски** *ф*. Мездра.

Раша̀йко *м* — умалит. от Рашай. **Раша̀йков** *ф*. Брацигово, Русе.

Рашѐй *м* в служба на *ф* — разширено от Рашо (Рашьо, Раше). Габрово, 1843 (Николай Г. Рашей, Тод. Николов Рашей). **Рашѐев** *ф*. Габрово.

Рашелов *ф* — може би от Рашеолу= Рашев с турско окончание. Пловдив, Казанлък.

Рашѐн *м* — от Раш(о)+*ен*. **Рашѐнов** *ф*. Дряново, Русе.

Рашета̀ров *ф* — вм. Решетаров. Варна.

Рашѐтков *ф* — от диал. *рашѐтка* 'решетка'. Добростан (Асеновградско).

Рашиа̀на *ж* — новообразувано от Рашо по образеца на Мариана, Адриана и др. Единичен случай, 1963.

Рашѝдов *ф* — от турско л. и. Рашид. Цар Асен (Поповско) — били купили имот от някой турчин Рашид. Елин Пелин.

Рашѝна *ж* — от Раш(а)+*ина*. Хасково.

Ра̀шка *ж* — умалит. от Раша или видоизменено направо от Радка. Рядко. **Ра̀шкин** *ф*. Ботевградско.

Ра̀шко *м* — умалит. от Рашо. Типично за Копривщица; Тетевенско, Търговишко, Разградско, Лозен (Софийско). **Ра̀шков** *ф.* Разградско, Попово, Търновско, Пирдоп.

Ра̀шковски[1] *ф.* Ставерци (Ореховско).

Ра̀шковски[2] *ф* — от с. Рашково (Ботевградско). Враца.

Ра̀шо *м* — видоизменено от Радьо, Рачо или друго подобно име. Търново, Етрополе.

Ра̀шев *ф.* Търново, Разградско, Стара Загора, Трън. **Ра̀шов** *ф.* Ботевградско, Врачанско. **Ра̀шевски** *ф.*

Рашу̀н *м* — от Раш(о)+*ун*. Старо. **Рашу̀нов** *ф.*

Рашу̀на *ж* — от Раш(а)+*уна*. **Рашу̀нински** *ф.* Ботевград.

Ра̀шя *ж* — старинна форма на Раша. Добревци, 1648.

Ращан *м* — пожелателно име: да расте; срв. Растьо. **Раща̀нов** *ф.* Велес.

Ра̀я *ж* — женска форма срещу Райо. Етрополе, 1648, Търговище, р. 1928, Свобода (Чирпанско), р. 1954, Червен брег, р. 1958, Варна, 1958.

Ра̀ян (и **Раия̀н**) *м* — от Рай(о)+*ан*. Демирхисарско, 16 век, Етрополски манастир (с. Слегица), 1648, Дебърско. **Ра̀янов** *ф.* Пловдив, Ловеч, Свищов. Р а я̀ н о в ц и села в Белоградчишко, Видинско и Сливнишко. Р а я̀ н ц и село в Радомирско. Р е я̀ н о в ц и село в Софийско. Р а я̀ н и ц а местност в Литаково (Ботевградско).

Реа̀лов *ф* — може би нарочно видоизменено от Ревалски. Пирдоп.

Реасѝлвия *ж* — лат. Rea Silvia, майка на Ромул и Рем. Разград, р. към 1962.

Ребенов *ф.* Карлово.

Ребра̀ро *пр* — (може би ребрест човек). Кюстендилско.

Рѐбров *ф* — може би от *рѐбря се* 'пъча се, заставам предизвикателно'. Габрово, 1900, 1960, Омуртаг, 1917.

Ребърко̀вски *ф* — от с. Ребърково (Врачанско). Враца, Попица (Белослатинско).

Рѐва *ж* — съкрат. от Ревека. Мракетинци (Трънско).

Рева̀лски *ф* — от диал. **рева̀ло* 'който много реве, вика'; срв. Ревунов. Згориград (Врачанско), Враца.

Ревѐка *ж* — гр. *Ῥεβέκκα*, от евр. „блясък" — библейско име. Плевен (старо), Търново, 1897.

Ревѐнски *ф* — от местност Ревента̀. Гложене (Тетевенско), Русе.

Рѐвка *ж* — умалит. от Рева. Режанци, Долни Романци, Ярославци, Грилинци (Брезнишко).

Рѐвов *ф* — навярно от *рев, реване*. Бр. Миладинови, Пловдив, 1950.

Революционѐр *м* — от *революционѐр*. Единичен случай, р. към 1946.

Реву̀нов *ф* — от диал. **реву̀н* 'ревльо'. Русе.

Регѝна *ж* — от лат. regina 'царица'. Костретовци (Трънско), р. 1884, София, р. 1914, Плевен, р. 1938, Казанлък, 1960, Бела Слатина, 1963 (В Плевен и Казанлък имали съседки еврейки с това име).

Реда̀ка *пр* — ходел с големи, „редки" крачки; срв. Редкостъпов. Ботевград. **Реда̀шки** *ф.* Ботевград.

Редански *ф.*

Редена *ж.* Ореш (Свищовско), р. 1881.

Реджѐбов *ф* — от турско (или циганско) л. и. Реджеб. Поморие, 1893.

Рѐджо *м* — може би прякор по името на някой циганин (?) Шумен, 1843 (Реджо Кочов), Варна, 1940 (Реджо Кунев Куртев), Берковско. **Рѐджов** *ф.* Панагюрище, Елин Пелин, Миланово (Свогенско). **Рѐджев** *ф.* Ямбол, Сопот (външно лице).

Рѐдински[1] *ф* — от с. Редина (Свогенско). Ботевградско.

Редѝнски[2] *ф* — от някоя местност или заселище Редина. Благоевград.

Рѐдкия *пр* — ходел с едри, „редки" крачки. Ботевград, 1900.

Редкостъ̀пов *ф* — от редки „големи" стъпки; срв. Сейрекбасанов. Русе, 1897, 1942.

Редо̀вски *ф* — от прякор *Реда̀ка*. Ботевград.

Рѐжев *ф* — вм. Реджев. Казанлък.

Реза̀чев, Реза̀чки и **Реза̀шки** *ф* — от *реза̀ч* 'майстор да реже лозя'. Трявна, Ямбол, Враца, Тишевица (Врачанско), Трудовец (Ботевградско).

Резеда *ф.* (Христо М. Резеда, Пловдив, 1949).

Резекѝя[1] *м* — от Езекия, видоизменено и преосмислено по гроздето *резекѝя*. Михайловград, р. 1930.

Резекѝя[2] *ж* — женско име от мъжкото Резекия. Баня, Владимирово (Михайловградско).

Резкин *ф.*

Резников *ф.* Босилеград, 1893.

Резня̀ков и **Резна̀ков** *ф* — от прякор *Резня̀ка, Резна̀ка* (буен, неулегнал или нещо подобно като резняк, непрекипяло вино). Български Извор, Гложене, Градежница (Тетевенско).

Рѐзов *ф* — може би видоизменено от Реджов. Карабунар (Пазарджишко).

Рѐйса *ж* — разновидност на Раиса. Чирпан, р. 1956.

Рѐйсов *ф* — може би от *рейс* 'автобус' (?) Дряново, 1964 (външно лице).

Река̀ров *ф* — разновидност на Ракаров. Ксанти, 1917.

Река̀рски *ф* — от местност Реката. Падеш (Благоевградско), Благоевград.

Рѐкинов *ф.* Русе, 1936.

Рекѝта *ж* — разновидност на Ракита. Трън.

Рѐков *ф* — от често повтаряне на „рекох". Пещера, Пловдив, Полски Сеновец (Търновско), Търново.

Релѝна ж — кръстоска от Регина и Ралина. Единичен случай, 1967.

Рѐлков *ф* — вм. Хрелков. Бела Слатина, 1908.

Рѐльо *м* — вм. Хрельо. Трън.

Рельòвски *ф* — от с. Рельово (Самоковско). Веринско (Ихтиманско).

Ременков и **Ременов** *ф* — от диал. *рѐмен* 'ремък'. Пловдив, Силистра, 1906.

Рѐми *ж* — може би вм. Рени. Самоков, р. 1920.

Ремѝзов *ф* — от ар.-тур. remiz 'знак, загатване'.

Рѐна *ж* — стегната форма от Раена. Радомир, Лозен (Софийско), Лопян (Ботевградско), р. 1934 — там е „модернизирано" от Рада.

Ренгѝя *ж* — вж. Рангия. Трън, Сливница, р. 1907.

Рендàков *ф* — от диал. *рендàк* 'вид ядивна гъба'; срв. Маматарков, Печурков, Етрополе, Горна Оряховица.

Рѐндьо (и Рѐндо) *м* — от Реньо с вмъкнато *д*. **Рѐндев** и **Рѐндов** *ф*. Горни Богров (Софийско).

Ренѐ[1] *м* — фр. René 'преоден'. Рядко.

Рене[2] *ж* — от същия произход с **Рене**[1]. Плевен, р. 1948.

Ренѐла *ж* — видоизменено от Ренета. Свищов, р. 1962.

Ренѐта *ж* — от фр. renette 'вид ябълка, ренета'. Ново, рядко.

Ренѐта-Фѐя *ж* — от Ренета и Фея. Враца, р. 1958.

Рѐни *ж* — видоизменено от Ирена. Ново, рядко.

Рѐнка *ж* — женска форма от Реньо. Чирпан, 1893.

Рѐнко *м* — умалит. от Реньо. Н. Геров. **Рѐнков** *ф*.

Рѐнчо *м* — умалит. от Реньо. **Рѐнчев** *ф*.

Рѐньо *м* — видоизменено от Добрен, Лаврен, Запрен или друго подобно име. **Рѐнев** *ф*. Казанлък.

Репински и **Репнински** *ф*.

Рѐпов *ф* — екавска форма на Ряпов. Варна.

Рѐпчев *ф* — от прякор *Рѐпчо* 'който се ребчи, перчи'. Варна.

Рѐса *ж* — съкрат. от Рисавия с изясняване на редуцираното *и* в *е*. Радомир, София, р. 1934.

Ресански *ф* — навярно вм. Ресенски.

Реселѐшки *ф* — от с. Реселец (Белослатинско). Червен бряг.

Реселчàнски *ф* — от *реселчàнин* 'жител на с. Реселец'. Плевен, Кнежа.

Рѐсенка *ж* — умалит. от Реса. Рядко.

Рѐсенлиев *ф* — от диал. *рѐсенлия* 'жител на с. Ресен, Търновско'. Павликени.

Рѐсенски и **Рѐсенов** *ф* — от с. Ресен (Кюстендилско, Търновско) или от град Ресен в Македония. София, Търново.

Ресѝда *ж* — писмена разновидност на Рисида. Търново, р. 1912.

Ресѝловец *пр* — от с. Ресилово (Станке-димитровско). Станке Димитров, 1879.

Ресѝловски *ф*. Хасково.

Ресѝн *м* — от Рес(о)+*ин*. Пловдив, р. 1928. **Ресѝнов** *ф*.

Ресѝна и **Ресѝнка** *ж* — а) женска форма от Ресо, Ресин; б) видоизменено от Хриса. Палаузово (Габровско), Толовица (Ломско).

Ресѝтов *ф* — може би нарочно видоизменено от Рашидов.

Рескалѝев *ф* — от диал. *рескалѝя* 'жител на колиби Рясковци, Габровско'. Ветово (Русенско).

Рѐснелиев *ф* — разновидност на Ресенлиев. Павликени.

Рѐсо *м* — а) от гр. ἀρέσω 'нравя се, харесвам се'; б) далечно видоизменение от Арсо. Радомир. **Рѐсов** *ф*. Драганица (Берковско). **Рѐсовски** *ф*. Кюстендил, **Рѐсулов** *ф* — от *Ресоолу, с турско окончание (?) Варна.

Рефѐтов *ф* — видоизменено от Рифатев. Русе, 1900.

Рехота *ж*. София, р. 1959.

Речан *м*. Търговишко, 17 в.

Речѐлов *ф* — от *речѐл* (тур. reçel). Мулдава (Асеновградско).

Рѐчков *ф* — от прякор *Рѐчко* 'който е готов всичко да рече, да каже'. Новачене (Ботевградско).

Рѐчников *ф* — от диал. **рѐчник* 'приказлив, речовит човек' или *рѐчник* 'място, дето е текла река, пръдище'. Смолян.

Решавски *ф*.

Решетàров *ф* — от *решетàр* 'който прави решета' (обикн. циганин). Панагюрище, Казанлък, Плевен.

Решѐтов *ф* — съкрат. (може би нарочно) от Решетаров.

Решѝтелния *пр* — от *решѝтелен*. Ябланица (Тетевенско), 1917.

Рѐшо *м* — от Ресо с новогръцки преход на *с* в *ш*. **Рѐшев** *ф*. Партизанин (Чирпанско).

Рибагин *ф* — навярно руско име — от липованите покрай Дунав. Лом, 1959.

Рибàлчев *ф*. Енчец (Кърджалийско).

Рибàров, **Рибàрев** и **Рибàрски** *ф* — от *рибàр*. Русе, Видин, Горна Оряховица, Берковица, Калофер, Боженица (Ботевградско), Симитли.

Рѝбата *пр* — от *рѝба* (мълчалив или глупав като риба). Търново, 1894.

Рибибàнов *ф*. Свищов, 1888.

Рѝбицов *ф* — от *рѝбица*. Лясковец.

Рѝбников *ф* — от *рѝбник* 'вид ястие с риба'. Казанлък.

Рѝбнички *ф* — а) по-стара форма на Рибников; б) от някоя местност Рибник или Рибница. Станке Димитров, 1893.

Рѝбов *ф* — а) от прякор *Рѝбата*; б) съкрат. от Рибаров. Бургас, Пловдив, Шумен.

Рибо̀лов *ф* — вм. *Риболовов или съкрат. от Риболовски. Варна.

Риболо̀вски *ф* — от *риболдвец*. София, 1893, 1908, 1967.

Рѝбчев *ф* — от прякор *Рѝбчето*; срв. Рибата. Константин (Еленско), Русе.

Риванов *ф* — разновидност на Ризанов (?) Станке Димитров, 1879.

Рѝга *м* — може би необичайно видоизменение на чуждото за говора Гига. Калофер, 1914. **Рѝгов** *ф*. Калофер.

Риголѐтов *ф* — от прякор *Риголѐто* (навярно бил куц като персонажа от операта на Верди). Стара Загора, 1940.

Рида̀рски *ф* — от някоя местност Ридо. Кюстендил, Станкедимитровско, Благоевградско.

Риджа̀ка *пр* — от диал. *риджа̀к* 'рижд, червеникаворус човек'. Ботевград. **Риджа̀ков** *ф*. Берковица, Церово (Пазарджишко), Варна.

Риджа̀лски *ф* — от ар.-тур. rical 'държавник, сановник'. Враца.

Рѝджин *ф* — от прякор *Рѝджата*; вж. Риджака. Вълчедръма (Ломско).

Рѝджов и **Рѝджовски** *ф* — от прякор *Рѝджия*; вж. Риджака. Литаково (Ботевградско), Ботевград.

Риджо̀лкин *ф* — от прякор *Риджо̀лка*, разновидност на Риджин; вж. Риджака. Вълчедръма (Ломско).

Рѝдов *ф* — разновидност на Ридарски. Кюстендил, 1893, Кавадарци, 1917.

Рижа̀лски *ф* — разновидност на Риджалски. Алтимир, Малорад (Ореховско).

Рижда̀шки *ф* — от прякор *Рижда̀ка*; вж. Риджака. Скравена (Ботевградско).

Рѝждия *пр* — от *рижд* (червеникаворус). Разлива (Ботевградско).

Рижѝков *ф*.

Рѝжко *пр* — от *риж*, *рижд*. **Рѝжков** *ф*.

Рѝза *ж* — женска форма срещу Ризо, Ризе. Трънско, Расник (Брезнишко), р. 1872, Владая, р. 1916.

Риза̀н *м* — съкрат. от Харизан. **Риза̀нов** *ф*. Силистра, 1893.

Ризва̀нов *ф* — навярно видоизменено от Ризанов. Станке Димитров.

Рѝзе и **Ризѐ** *м* — югозападна форма на Ризо. Битоля, Кюстендил, Софийско. **Рѝзев** и **Ризѐв** *ф*.

Ризѐна *ж* — от Риз(а)+*ена*. Клисура (Софийско), р. 1892, Радомирско, р. 1897.

Ризида̀на *ж* — може би от Риза и Дана. Единичен случай.

Ризинка *ж* — умалит. от Риза. Софийско.

Рѝзман *м*. Софийско.

Рѝзников *ф* — навярно псевдоним, от *рѝзница* (?)

Рѝзо *м* — а) съкрат. от Харизан; б) от гр. ρίζωμα 'корен, племе, род'. Кюстендил, Кюстендилско, Велес. **Рѝзов** *ф*. Лясковец, Горна Оряховица, Търново, Каварна, Станкедимитровско, Кюстендилско, Радомир, Велес. **Рѝзовски** *ф*.

Рика̀лов *ф* — от диал. **рика̀ло* 'ревач, викач'.

Рика̀чев *ф* — от диал. **рика̀ч*; вж. Рикалов.

Рѝков и **Рѝковски** *ф* — от диал. **рик* 'животински рев'; срв. Ревов. Търново, Пазарджик, Варна, Бургас, Русе.

Рѝла *ж* — от Кирила или Рахила, преосмислено по планината Рила. Калугерово (Ботевградско), р. 1890, Пазарджик. **Рѝлин** *ф*. Пещера.

Рѝладжиев *ф* — от диал. **рѝладжия* 'рилски жител'; срв. балканджия. Пъново (Ивайловградско).

Рѝлец *пр* — от с. Рила или от Рилския манастир. Станке Димитров, 1879. **Рѝлски** *ф*. Пещера, 1900, Русе.

Рѝлка *ж* — умалит. от Рила. Софийско, Врачанско, Михайловградско, Радомир, Кюстендил.

Рѝлко *м* — видоизменено от Кирил или от Рахил. Бр. Миладинови.

Рѝлчо *м* — успоредна форма на Рилко с друго окончание. Берковица, р. 1936, Плакудер (Видинско).

Рѝма *ж* — женска форма от Римен, Римо. Рядко.

Рѝмен *м* — побългарена форма на Роман (както град Рим от Roma). **Рѝменов** *ф*. Луковит.

Рѝмин *м* — от Римен с редуцирано *е*. **Рѝминов** *ф*.

Римио̀н *м* — видоизменено от Римен. Лозен (Софийско), р. 1905.

Рѝмка *ж* — умалит. от Рима или женска форма направо от Римен.

Рѝмо *м* — съкрат. от Римен. **Рѝмов** *ф*. Пещера.

Рѝмпапов *ф* — вм. Румпапов. Пещера.

Рѝмпев и **Рѝмпов** *ф* — съкрат. от Римпапов или Римпопов. Якоруда, Банско, Пловдив.

Рѝмпопов *ф* — видоизменено от Румпапов. Ветрен (Пазарджишко).

Рѝмски *ф* — от град Рим.

Рѝмчо *м* — умалит. от Римо. Сухиндол (Севлиевско), 1962.

***Рѝмшо** *м* — видоизменено от Римчо. **Рѝмшев** *ф*. Габрово (гроб), Русе.

Рѝмьо *м* — успоредна форма на Римо с меко окончание. Сухиндол (Севлиевско).

Рѝна *ж* — съкрат. от Ирина. Рядко.

Ринго *м* — от Ринко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Рингов** *ф*.

Риндо *м* — от Рино с вмъкнато *д*. **Риндов** *ф*. Крушево (Македония), 1917, Пловдив.

Ринко *м* — умалит. от Рино. **Ринков** *ф*. Пещера, Велинград, Пазарджик, Пловдив, Ново село (Видинско).

Рино *м* — видоизменено от Ирин.

Ринчо *м* — умалит. от Рино. **Ринчев** *ф*. Пловдив.

Риса *ж* — от Хриса с изпадане на *х*. Банско, Санданско, Брацигово, Михайловград. **Рисин** *ф*.

Рисавия и **Рисавка** *ж* — видоизменено от Хрисафа. Радомирско.

Рисалена *ж* — кръстоска от Риса и Елена. Брезник, р. 1962.

Рисана *ж* — видоизменено от Хрисанта. Враца, Годечко, Опицвет (Софийско).

Рисида *ж* — видоизменено от Хриси. Горна Оряховица.

Рисимка *ж* — от *хрисим* 'скромен, благовъзпитан' (гр. χρήσιμος). Трън, Кюстендил, Бучино (Благоевградско).

Рисия *ж* — разширено от Риса. Санданско.

Риско *м* — а) умалит. от Ризо; б) видоизменено от Христко. **Рисков** *ф*. Пещера, Пловдив. **Рисковски** *ф*. Варна.

Рискьо *м* — видоизменено от Христьо. **Рискьов** *ф*. Банско.

Риста *м* — западна форма на Ристо, Христо. Трън.

Ристо, Ристьо, Ристе, Ристаки, Ристоско, Ристена, Ристина — вм. Христо, Христьо, Христе, Христаки, Христоско, Христена, Христина. Н. Геров.

Ристемов *ф*. Перущица.

Ристенпанев *ф* — от Христенов и Панев. Ихтиман (стар род).

Рися *ж* — стегната форма от Рисия. Южна Тракия, 1920.

Рита *ж* — съкрат. от Маргарита. Рядко.

Рити *м* — съкрат. от Маргарит. Ново, рядко.

Ритлана *пр* — „която рита". Н. Геров.

Рито *м* — съкрат. от Маргарит. **Ритов** *ф*. Стара Загора.

Рифатев *ф* — от ар.-тур. rifat 'висок сан, достойнство'. Русе, 1908.

Рица *ж* — съкрат. от Тодорица. Шумен, Свищовско.

Ричин *м* — видоизменено от Райчин. Ботевград. **Ричинов** *ф*.

Ричка *ж* — умалит. от Рица или съкрат. от Христина. Търново, Русе, Сливен.

Ричко *м* — умалит. от Ричо. **Ричков** *ф*. Пловдив.

Ричо *м* — видоизменено от Христо. **Ричов** *ф*. Пазарджик, 1900. **Ричев** *ф*. Пловдив, Искра (Габровско).

Ришанов *ф*.

Ришков *ф* — фонетична форма на Рижков.

Роб *м* — от *роб*, старинно име; срв. Рабо. **Робов** *ф*. Елена, 1865, Дряново, Градина (Търновско), Панагюрище, Средногорово (Казанлъшко). **Робовски**[1] *ф*. Елена, 1868, 1960. **Робски** *ф*. Разград.

Роба *пр* — от *роб* 'безропотен, работлив, но беден човек'. Лик (Врачанско). **Робев**[1] *ф*. Лик.

Робе *м* — от звателната форма на Роб. София, 1960. **Робев**[2] *ф*. Охрид, Битоля, Свищов, Алфатар (Силистренско), Айтос.

Роберт *м* — фр. Robert, от германски произход „блестяща слава". Русе, Враца, Дряново, Костинброд (Софийско). **Робертов** *ф*. Първомайци (Горнооряховско). **Робертович** *ф*.

Робертино *м* — умалит. от Роберт с итал. *-ино*. Красно село, р. 1960.

Робинзон *м* — по името на героя на известната книга Робинзон Крузо. Ракитница (Видинско), р. 1935, Кула.

Робовешки *ф* — от махала Робовица в Осиковица (Ботевградско). Етрополе, Осиковица.

Робовски[2] *ф* — от с. Робово (Петричко). Кюстендил.

Роботов *ф* — може би от Работов с преход на неударeното *а* в *о*. Брезово (Пловдивско).

Робул *м* — от Роб+*ул*. ИзБ, нар. песен.

Робуш *м* — от Роб+уш. Елена, нар. песен.

Робчо *м* — умалит. от Роб. **Робчев** *ф*. Ивански (Шуменско).

Ровелов *ф*. Русе.

Рогарски *ф* — от диал. **рогар* '?' Рашково (Ботевградско) — откъм Бов, Своґенско.

Рогачев, Рогачов, Рогачовски и **Рогашки** *ф* — от *рогач* 'упорит, неразбран човек'. Преславско, Самоковско, Ботевград, Ихтиман, Враца, Литаково (Ботевградско).

Рогел *м* или *пр* — от Рог(ьо)+*ел*. **Рогелов** *ф*. Тетевен, Лехчево (Михайловградско).

Роглинов и **Роглински** *ф* — от диал. **роглина* 'твърда буца на челото' (?) Станке Димитров, 1879.

Рогльо *м* или *пр* — 'упорит, неразбран, „рогат" човек'. Бр. Миладинови. **Роглев** *ф*. Панагюрище, Златарица (Еленско), Русе, Шипочано (Кюстендилско), Гоз (Брезнишко). **Рогльов** *ф*. Бистрица, Лозен (Софийско), Баня (Панагюрско).

Рогляк *пр* — „упорит, рогат човек". Котел, 1867. **Роглеков** *ф*. Котел, 1960, Пловдив.

Рогнеда *ж* — навярно разширено от рум. Rogna.

Рогов *ф* — съкрат. от някое име с „рог" — Рогачев, Роглев. Пашовско (Горнооряхов-

ско), Баня (Разложко), Ракитово (Велинградско).

Роговѐнков *ф*.

Рогожа̀ров и **Рогожѐров** *ф* — разновидност на Рогозаров. Русе.

Рогожина̀ров *ф* — от бълг.-рум. rogojinar 'рогозар'. Покрайна (Видинско).

Рогоза̀ров *ф* — от *рогоза̀р* 'който плете и продава рогозки'. Ловеч (Възраждането).

Ро̀гозенски, Рогозя̀нски (и **Рогозински**) *ф* — от с. Рогозен (Ореховско). Търново, Стубел (Михайловградско), Малорад (Ореховско), Враца, 1893, Елин Пелин.

Ро̀гошев *ф* — от с. Рогош (Пловдивско). Чирпан, Варна.

Рогошлѝев *ф* — от диал. *рогошлѝя* 'жител на с. Рогош'. Пловдив.

Рогу̀лин *ф* — от прякор *Рогу̀ля* 'упорита, „рогата" жена'.

Ро̀гьо *м* — а) прякорно име: „рогат" или буден, оперен човек; б) от Родьо с преход на *д'* в *г'*. **Ро̀гев** *ф*. Лясковец (стар род), Дряново, 1882.

Род *м* — пожелателно име: да поддържа и продължава рода. Пловдив, 1844. **Ро̀дов** *ф*. Габрово, 1843, Лясковец.

Ро̀да *ж* — женска форма срещу Род. Лясковец. **Ро̀дин** *ф*. Банско, Белица (Разложко), Велинград. **Родѝйски** *ф*. Благоевград.

Рода̀н *м* — от Род+*ан*. Н. Геров. **Рода̀нов** *ф*. Котел, 1867, Пловдив.

Ро̀де *м* — от звателната форма на Род. Перник, 15—16 век.

Ро̀джо *м* — от Родьо с преход на *д'* в *дж*. **Ро̀джев** и **Ро̀джов** *ф*. Враца, Пазарджик.

Родѝна *ж* — от Род(а)+*ина*. Свищов, р. 1922.

Родѝнка *ж* — умалит. от Родина. Нов град (Свищовско).

Родио̀н *м* — гр. Ῥοδίων, име на календарски светия, у нас видоизменено на Радион.

Ро̀дка *ж* — умалит. от Рода. Лясковец.

Ро̀дна *ж* — съкрат. от Благородна. Рядко.

Ро̀до *м* — разширено от Род. Неврокопско, 16 в.

Родоп *м* — от планината Родопи. Род. към 1950.

Родо̀па *ж* — от планината Родопи. Войници (Михайловградско), р. 1931.

Родо̀пски *ф* — от планината Родопи. Долна Малина (Елинпелинско).

Родосов *ф* — от остров Родос.

Ро̀дьо *м* — от звателната форма на Род. **Ро̀дев** *ф*. Габрово, Бургас, 1897, Варна, Вълнари (Новопазарско).

Ро̀жа *ж* — навярно вм. *Роджа, женска форма срещу Роджо. **Ро̀жин** *ф*. Копиловци (Михайловградско).

Рожа̀нски *ф* — вм. *Ружански; вж. Ружанов. Пловдив.

Ро̀жко *м* — умалит. от Рожо или от Роджо. **Ро̀жков** *ф*. Рашково (Ботевградско), Кюстендил.

Ро̀жо *м* — видоизменено от Рогьо или от Роджо. **Ро̀жев** *ф*. Лясковец, Търново, Варна. **Ро̀жич** *ф*. Видин, 1908.

Ро̀за *ж* — от цветето *ро̀за* (лат. rosa). Горна Оряховица, р. 1894 (4), Глоговци (Трънско), р. 1896, и на разни места из страната. **Ро̀зин** *ф*.

Розака *ж* — навярно грешка вм. Розана. Врабча (Трънско), р. 1925.

Розаклѝев *ф* — разновидност на Разаклиев. Ловеч, 1920.

Розалѝн *м* — мъжка форма срещу Розалина. Михайловград, р. към 1944, кръстен Рузвелт, после преименуван на Розалин, р. 1959, 1960, София, р. към 1950 (майката еврейка), Силистра, р. 1963.

Розалѝна *ж* — от Роза+*лина* по образеца на Ангелина, Магдалина и др. Пловдив, р. 1916, Берковица, р. 1922, Църква (Пернишко), р. 1928, Ихтиман, Михайловград, Силистра.

Розалѝнка *ж* — умалит. от Розалина. Търново, р. 1913.

Розалѝя *ж* — итал. Rosalia, име на католическа светица. Стара Загора, р. 1930 (2), Плевен, р. 1939, Мездра, р. 1955, Доброславци (Софийско), р. 1958.

Розалюба *ж* — от Роза и Люба. Стара Загора, р. 1899.

Розамѝра *ж* — от Роза и Мира или „роза на мира". Русе, р. 1959.

Роза̀н *м* — от Роз(о)+*ан*. **Роза̀нов** *ф*.

Роза̀на *ж* — от Роз(а)+*ана*. Банкя, р. 1961.

Розафѝна *ж* — кръстоска от Роза и Жозефина. Плевен, р. 1913.

Роздалѝна *ж* — видоизменено от Разделина. Пловдив, р. 1929.

Роздиа̀на *ф* — навярно кръстоска от Роза и Диана. Нова Загора, р. 1929.

Розелѝна *ж* — вм. Розалина. Берковица, р. 1919, Бистрилица (Берковско), Михайловград, р. 1923.

Ро̀зен *м* — от от Роз(о), Роз(ьо)+*ен*. Плевен, р. 1933.

Розѐнка *ж* — от Роз(а)+*енка*. Кумарица (Софийско), р. 1913.

Розѐт *ж* — вм. Розета. Самоков, р. 1916.

Розѐта *ж* — от фр. rosette 'розетка'. Ново, рядко.

Ро̀зим *м* — разновидност на Розин. Алдомировци (Сливнишко), р. 1916.

Розѝн *м* — от Роз(а) или Роз(ьо)+*ин*. Върбовка (Павликенско), р. 1916, Търново, р. 1931. **Розѝнов** *ф*.

Розѝна *ж* — от Роз(а)+*ина*. Сливен.

Розѝнка *ж* — модернизирано от Роска. Бусинци (Трънско), Райлово (Пернишко), Гоз (Брезнишко), р. 1911.

Розѝта *ж* — разновидност на Розета. Ново, рядко.

Розлеки *ф* — видоизменено от Разлокли. Горна Бешовица (Врачанско), 1920.

Ро̀змàри *ж* — а) от Роза и Мария; б) от лат. ros marinus 'морска роса' — вид растение. София, р. 1944, Казанлък, 1960 (имали съседка немкиня).

Ро̀зо *м* — превод на Трендафил или Гюло. **Ро̀зов** *ф*. Цариград, 1860, Калофер, 1893, Перник.

Розомавов (или **Разомавов**) *ф*. Габрово, 1893.

Ро̀зьо или ***Розе** *м* — успоредна форма на Розо с меко окончание. **Ро̀зев** *ф*. Тетевен, Кюстендил.

Ро̀йбов *ф* — от рум. roib 'червеникав'. Тутракан.

Ро̀йда *ж* — женска форма срещу Ройдо, Ройдьо. Красносел (Омуртагско).

Ро̀йди *м* — разновидност на Ройдьо.Старозагорско. **Ро̀йдев** *ф*.

Ро̀йдо *м* — от Родьо с изместена йотация.

Ро̀йдов *ф*. Пчела (Елховско), Левка (Свиленградско), Пещера.

Ро̀йдьо *м* — от Родьо с удвояване на йотацията. Карнобат. **Ро̀йдев** *ф*. Левка (Свиленградско), Тенево (Ямболско), Бургас, Казанлък, Толбухин.

Ро̀йка *ж* — умалит. от Ройда (*Ройдка). Карнобат, 1870, Айтос, р. 1906, Победа (Ямболско), Пловдив, р. 1896.

Ро̀йко *м* — умалит. от Ройдо, Ройдьо (*Ройдко). **Ро̀йков** *ф*.

Ро̀йльо *м* — от Рольо с удвояване на йотацията. **Ро̀йлев** *ф*. Старозагорско, 1908, Павел баня (Казанлъшко).

***Ро̀йньо** или ***Ро̀йне** *м* — от Рой(о)+*ньо*, *не*. **Ро̀йнев** *ф*. Якоруда.

Ро̀йо *м* — видоизменено от Родьо; срв. Продьо и Пройо, Недьо и Нейо, Радьо и Райо. Черна могила, Пещерско (Айтоско), р. 1885, 1943, Шумен. **Ро̀ев** *ф*. Айтоско, Джинот (Ямболско), Сливен, Шумен, Провадийско, Габрово.

Ро̀йчо *м* — умалит. от Ройо. **Ро̀йчев** *ф*. Карнобат.

Рокàнов *ф* — писмена разновидност на Руканов. Кюстендил.

Рокѝна *ж* — от Ракина с преход на *а* в *о*. Опицвет (Софийско), р. 1936.

Ро̀ко *м* — от лат. Rochus, име на католически светия. Драгомирово (Свищовско).

Ро̀ков *ф*. Драгомирово, Пловдив, Габрово, Дряново.

Ро̀кса *ж* — съкрат. от Роксана. Трънско, Уровене (Врачанско).

Роксàна *ж* — историческо име: дъщеря на персийски сатрап и жена на Александър Македонски. Типично за Сливница и Алдомировци.

Роксàнда *ж* — видоизменено от Роксандра. Братушково (Софийско).

Роксàндра *ж* — кръстоска от Александра и Роксана.

Роксѐна *ж* — от Рокс(а)+*ена*. Трънско.

Роксиев *ф*. Стара Загора.

***Рокун** *м* — от Рок(о)+*ун*. **Рокỳнски** *ф*. Алфатар (Силистренско).

Ро̀ле *м* — югозападна форма на Рольо. **Ро̀лев** *ф*. Петрич, Гоцеделчевско, Брацигово (македонец).

Роленков *ф* — видоизменено или грешка вм. Раленков. Пазарджик, 1891.

Ролиян *м* — вм. *Ролян, от Роль(о)+*ан*. **Ролиянов** *ф*. Пловдив.

Ро̀лка *ж* — умалит. от Роля. Враждебна (Софийско).

Ро̀ло *м* — успоредна форма на Рольо с твърдо окончание. Р о̀ л о в   д о л местност в Правец (Ботевградско).

Ро̀лчо *м* — умалит. от Рольо. **Ро̀лчев** *ф*. Сунгурларе (Карнобатско).

Ро̀льо *м* — от Хрольо с изпуснато *х*. Н. Геров. **Ро̀лев** *ф*. Провадия, 1917, Пловдив.

Ро̀ля *ж* — женска форма срещу Рольо.

Ро̀лински и **Ро̀ленски** *ф*. Белоградчик.

Ро̀малдо *м* — видоизменено от Риналдо или друго някое чуждо име. Търново, 1940.

Ромалѝна *ж* — видоизменение на Румена. Ново, рядко.

Ро̀ман *м* — от лат. Romanus 'римлянин' — име на календарски светия. На разни места, главно в Сев. Бълг. **Ро̀манов** *ф*. Тетевен, 1852, Павликени, Орехово, Плевен, Русенско, Силистра, Пловдивско, Нова Загора. **Ро̀мановски** *ф*. Пловдив.

Ро̀мана *ж* — женска форма от Роман. Мандрица (Ивайловградско).

Ро̀манка *ж* — женска форма от Роман. Шумен, р. 1884, 1910, Русе.

Романѐто *пр* — писмена разновидност на Румането.

Ро̀мански *ф* — от с. Роман (Врачанско). Плевен, 1894, Пордим (Плевенско), Ботевград (стар род).

Романьо̀л *м*. Варна, р. 1952.

Ромàшки *ф* — може би нарочно съкрат. от *Сиромашки.

***Ро̀ме** или ***Ро̀мьо** *м* — разновидност на Ромо. **Ро̀мев** *ф*.

Ро̀мел *м* — от Ром(о)+*ел*. Плевен, р. към 1950, Кошава (Видинско), р. 1944.

Ромѐнка *ж* — вм. Руменка. Видин, р. 1940.

Ромѐнски *ф* — вм. Руменски.

Ромѐнчо *м* — вм. Руменчо. **Ромѐнчев** *ф*.

Ромео *м* — по името на героя на Шекспировата трагедия. София, р. 1897, Русе, 1957.

Ромѝл *м* — лат. Romilus, име на календарски светия. Рядко. **Ромѝлов** *ф*.

Ро̀мо *м* — видоизменено от Роман или от Продром. **Ро̀мов** *ф*. Болград, 1862, Карлово, 1917, Пловдив, Самоков.

Ро̀мун *м* — от Ром(о)+*ун*. **Ро̀мунов** *ф*. Драганово (Горнооряховско).

Ромỳш *м* — от Ром(о)+*уш*. Търново, нар. песен.

Рòна *ж* — женска форма срещу Роньо. Чипровци (Берковско).

Ронглин *ф* — разновидност на Роглинов. Станке Димитров, 1879.

Рòндо *м* — от Роно с вмъкнато *д*. **Рòндов** *ф*.

Рòнзов и **Рòнзев** *ф*. Варна (от Загоричене, Костурско), Русе.

Рòнка *ж* — умалит. от Рона или съкрат. от Миронка. Никопол, Русе, Мрамор (Софийско).

Рòнко *м* — умалит. от Роньо, Роно. **Рòнков** *ф*. Ореш (Свищовско), Плевен.

Рòно *м* — видоизменено от Мирон, Ирон, Полихрон или друго подобно име. Рядко. **Рòнов** *ф*.

Рòнто *м* — от Роно с вмъкнато *т*. **Рòнтов** *ф*.

Рòнче *ж* — съкрат. от Благородна. Банско, Велинград.

Рòньо *м* — успоредна форма на Роно с меко окончание. **Рòнев** *ф*. Шумен.

Рòпа *ж* — съкрат. от Меропа или Европа. Пловдив, р. 1904.

Ропàнов *ф* — от диал. **ропàн* 'който се ропа, отговаря троснато'. Четирци (Кюстендилско).

Ропàпов *ф* — видоизменено от Румпапов. Белица (Разложко).

Рòплев и **Рòпльов** *ф* — от прякор *Рòпльо*; вж. Ропанов. Сребрино, Церово (Пазарджишко), Пазарджик, Пловдив.

Ропòлски *ф* — съкрат. от Етрополски. Враца.

Рòпса *ж* — грешка или видоизменено от Рокса. Н. Геров.

Рòров *ф*. Драгижево (Търновско), 1881, Чепинци (Софийско).

Рос (**Росс**) *м*. Сливен, 1843.

Рòса *ж* — съкрат. от Русана, Русалина с изясняване на редуцираното *у* в *о* и преосмисляне по *росà*. ЮЗБ, Самоков, Трън, Брезник, Доброславци (Софийско), Мърчаево (Пернишко), Ловешко, Никополско, Омуртагско. **Рòсински** *ф*.

Росалѝйски *ф* — писмена разновидност на Русалийски. Кремена (Врачанско).

Росалѝна *ж* — вм. Русалина. Русе.

Росàлко *м* — вм. Русалко. **Росàлков** *ф*. Четирци (Кюстендилско), Благоевград.

Росàн *м* — вм. Русан. **Росàнов** *ф*. Павликени.

Росàна и **Росанка** *ж* — от Рос(а)+*ана*, *анка*. Брезнишко, Брезник, Врачеш (Ботевградско).

Роселѝна и **Роселѝнка** *ж* — вм. Руселина. Върщец, Михайловград.

Рòсен[1] *м* — от раст. *рòсен*. Сравнително ново и рядко. Шумен, р. 1959 (8), Толбухин, 1957 (3), Нова Загора, 1960 (2).

Рòсен[2] *ф* — писателски псевдоним.

Росѐна *ж* — от Рос(а)+*ена*. Рядко, ново.

Рòсенски *ф* — от с. Росен или Росеново (такива има три).

Росѐтов *ф* — от рум. Roset. Варна.

Рòси *м* — мъжка форма от Роса. Мездра, р. 1959.

Росилѐн *м* — видоизменено от Руси. Русе, р. 1959.

Рòсим *м* — видоизменено от Русим (?) Кунино (Врачанско).

Росѝна *ж* — от Рос(а)+*ина*. Казанлък, р. 1891, София, р. 1891, Сливен, р. 1911, Габрово, р. 1959, Варна, р. към 1950.

Росѝнка *ж* — умалит. от Росина. Толбухин, р. 1959.

Росѝца *ж* — умалит. от Роса, а в Севлиево — по името на река Росица. Севлиево, Габрово, Хасково, Трудовец (Ботевградско).

Росѝята семеен прякор — от по-старо Русееви. Калофер, 1914.

Рòска *ж* — умалит. от Роса или фонетична форма на Розка. Ново, рядко.

Роскàна *ж* — от Роксана с метатеза на *кс* в *ск*. Алдомировци (Сливнишко), р. 1901.

Рòско *м* — навярно фонетична форма на *Розко; вж. Розо. Калофер, 1845.

Рòсман *м* — от цветето *рòсман*, споменавано в народните песни. **Рòсманов** *ф*. Малки Извор (Тетевенско), Тетевен, Ловеч.

***Рòсньо** *м* — от прилаг. *росен* (?) **Рòснев** *ф*. Пловдив.

Ростислав *м* — руско историческо име. Русе (кмет 1919—21 г.), Шумен, р. 1905, 1915, Самоков, р. 1925, Пирдопско. **Ростислàвов** *ф*. Русе.

Росỳлски *ф* — видоизменено от Ресиловски; вж. Ресиловец. Ваксево (Кюстендилско).

Ротàйчо *м* — от *ратай*. Поцърненци (Радомирско).

Рòтермел *ф* — немско име=червено брашно.

Рòфов *ф* — от Рохов с преход на *х* във *ф*. Сливен.

Рòхлев *ф* — от прякор *Рòхльо* 'рошав човек'. Васил Левски (Търговищко), Търговище, Русе.

Рòхов *ф* — от *рòхав* 'разрошен, с рошава коса'. Сливен, 1900, Карнобат.

Рòчев и **Рòчов** *ф* — от диал. **рòчо*; вж. Рочков. Лясковец, Пловдив, Бистрец (Врачанско), Македония.

Рòчков *ф* — от диал. *рòчко* 'буден, оперен човек'. Габрово, 1843.

Рошавѐлов *ф* — от диал. **рошавѐл(а)* 'рошав човек'.

Рòшавски *ф* — от *рòшав*. Одрин, 1920.

Рошàров *ф* — от рум. roşu 'червен, червендалест'. Тутракан, 1893.

Рошѝдовски *ф* — видоизменено от Рашидов. Ловеч.

Рòшката *ф* — от забравено рум. л. и. Roşca. Враца.

Рошкѐв и **Рòшкьов** *ф* — разновидност на Рошков. Поповяне (Самоковско), Банско.

Ро̀шко *м* — фонетична форма на Рожко. **Ро̀шков** *ф.* Кюстендил, Михайловград Ловеч, Русе. **Ро̀шковски** *ф.*

Ро̀шлев *ф* — от прякор *Ро̀шльо.* Пазарджик.

Ро̀шманов *ф* — от диал. **ро̀шман* 'рошльо' или от Росманов с преход на *с* в *ш.* Карнобат, Ямбол.

Ро̀шо *м* — от рум. Roşu 'червен, червендалест'. Шумен. **Ро̀шев** *ф.* Шумен.

Рошовѐлов *ф* — вм. Рошавелов. Пловдив.

Ро̀шол *м* — рум. Roşul; вж. Рошо. **Ро̀шолов** *ф.* Свищов.

Ро̀я *ж* — женска форма срещу Ройо. Пловдив.

Роя̀лски *ф* — от *роя̀л* 'царствен' (фр. royal).

Роя̀н *м* — от Рой(о)+*ан.* **Роя̀нов** *ф.* Сандански.

Роянлѝев *ф* — вм. *Раянлиев, от с. Раяновци; вж. Раян. Пловдив.

Роя̀чки и **Роя̀шки** *ф* — от родов прякор *Роя̀ците* (многолюдно и плодовито семейство). Пернишко, Лозен (Софийско), Тишевица (Врачанско), Кнежа.

Ру̀ба *ж* — от диал. *ру̀ба* '1. булчинска премяна; 2. пращане моминиите дарове у момкови преди сватбата' — пожелателно име: да се ожени с голям дар; срв. Мена. Самоков, Горубляне (Софийско). **Рубѝйски** *ф.* Горни Пасарел (Самоковско).

Ру̀баджиев *ф* — от диал. *ру̀баджия* 'шивач на руби, на булчински премени'. Шумен.

***Рубѐй** *м* — разширено от Рубьо. **Рубѐев** *ф.* Ямбол, 1900.

Рубиба̀нов *ф* — разновидност на Рибибанов, Свищов, 1920.

Рубѝн *м* — а) от Руб(ьо)+*ин:* б) от скъпоценния камък *рубѝн.* Кюстендил, 1959. **Рубѝнов** *ф.* Котел, Райково. (Смолянско), 1720.

Рубѝна *ж* — от Руб(а)+*ина.* Рядко.

Ру̀бинка *ж* — умалит. от Рубина, Плана, Железница (Софийско), Самоков, Кюстендил, Пловдив, р. 1919, Шумен, р. 1908, Варна. **Рубинкин** *ф.* Мъглиж (Казанлъшко).

Ру̀бинко *м* — умалит. от Рубин. **Ру̀бинков** *ф.* Русе.

Рублев *ф* — от Рубев с вмъкнато *л.* Жилинци (Кюстендилско).

Рубо̀в *ф* — от диал. *ру̀ба*; вж. Рубьо. Карлово.

Рубцов *ф* — може би руско име.

Ру̀бчо *м* — умалит. от Рубьо или вм. Рупчо, **Ру̀бчев** *ф.* Първомайско, Бургаско.

Ру̀бьо *м* — пожелателно име; да получи руба от булката си; срв. Руба. **Ру̀бев** *ф.* Сливен, 1900. **Рубѝев** *ф.*

Рувѝм *м* — библейско име, един от синовете на Яков. Рядко.

Ру̀во *м* — може би съкрат. от Рувим. **Ру̀вов** *ф.* Търново.

Руга̀чев и **Руга̀шки** *ф* — писмена разновидност на Рогачев, Рогашки. Шумен, Брацигово, Вършец.

Ру̀гьо *м* — от Рудьо с преход на *д'* в *г'.* Р у̀ г ь о в а п а д ѝ н а, местност в Новачене (Ботевградско).

Ру̀да *ж* — а) от диал. *ру̀да*; вж. Рудьо; б) видоизменено от Груда. Старо.

Руда̀ков и **Руда̀шки** *ф* — от прякор *Руда̀ка* 'човек с мека и бухнала коса като вълна' (?) Ихтиман, Брест (Никополско).

Руда̀ров и **Руда̀рски** *ф* — от *руда̀р* '1. рудничар; 2. пастир на руди овце'. Пловдив.

Рудѐнко *м* — умалит. от Рудьо. **Рудѐнков** *ф.* Хасково.

Руджѐри *ф* — италианско име (бащата работел в електрическата централа в Панчарево, а синовете се натурализирали като българи). Панчарево.

Рудин *м* — а) от Руд(ьо)+*ин*; б) от фамилното име на героя на Тургеневия роман Рудин. Варна.

Рудѝна *ж* — от Радина с преход на неудареното *а* в *о* и *у.* Шумен, р. 1912.

Рудѝнка *ж* — умалит. от Рудина. Дряново, р. 1934.

Рудмѝла *ж* — видоизменено от Людмила. Горна Оряховица, р. 1965.

Ру̀дников *ф* — писателски псевдоним.

Рудничàнов *ф* — от *рудничàнин* 'жител на с. Рудник, Варненско'. Варна, 1940.

Ру̀дньо *м* — от Рудьо с вмъкнато *н.* **Ру̀днев** *ф.* Търново, Бургас.

Ру̀дьо *м* — от диал. *руд* '1. с мека бухнала коса; 2. хубав'. Дряново (старо име). **Ру̀дев** *ф.* Дряново, Пловдив, Пазарджик.

Ру̀ен *м* — а) от диал. *ру̀ен* 'млад и пъргав'; б) от планинския връх Руен. Рядко.

Руж *ф* — писателски псевдоним.

Ру̀жа *ж* — от цветето *ру̀жа* (в Югозап. Бълг.=роза), Главно ЮЗБ; Станке Димитров, р. 1848, Кюстендилско, Кичевско, Свищов, 1865, Горна Оряховица, Ямболско, Ивайловградско, Пловдивско, Врачанско. **Ру̀жин** *ф.* Бистрица (Софийско), Елинпелинско, Ихтиман, Миланово (Свогенско), Пловдив.

***Ружа̀йка** *ж* — от Руж(а)+*айка.* **Ружа̀йкин** *ф.* Панагюрище.

Ружа̀н *м* — мъжка форма от Ружа, Ружана. **Ружа̀нов** *ф.* Раковица (Кулско).

Ружа̀на и **Ружа̀нка** *ж* — от Руж(а) + *ана, анка.* Шумен, Ракитово (Велинградско).

Ру̀жев[1] *ф* — от прякор *Ру̀жата* (държал обущарница „Ружа"). Ямбол.

Ру̀жек родов прякор — от *ружа.* Панагюрище. **Ру̀жеков** и **Ру̀жиков** *ф.* Панагюрище.

Ружѐна *ж* — от Руж(а)+*ена.* Габрово, р. 1960.

Ружин *м* — от Руж(о)+*ин.* Бели Искър (Самоковско), Бистрица (Софийско), Бургас. **Ру̀жинов** *ф.* Устово (Смолянско), Гела (Девинско), Мухово (Ихтиманско), Ихтиман,

Пазарджик, Пловдив. **Рӱженов** *ф*. Велинград.

Рӱжинка *ж* — умалит. от Ружа. Самоков, р. 1928, Ямбол.

Рӱжица *ж* — умалит. от Ружа. Трън, Русе, Шумен.

Ружицки *ф* — навярно от Ружица. Шумен, 1940.

Рӱжка *ж* — умалит. от Ружа.

Рӱжко *м* — а) умалит. от Ружо; б) писмена разновидност на Рушко. Кюстендил, 1904. **Рӱжков** *ф*.

Рӱжо *м* — мъжка форма срещу Ружа. Дебърско. **Рӱжев²** *ф*. Казанлък, Мъглиж (Казанлъшко), Пловдив, Бургас, Ловеч, Гъмзово (Видинско). **Рӱжов** *ф*. Кнежа, Новачене (Ботевградско). **Рӱжовски** *ф*. Кнежа, Кунино (Врачанско), Рогозен (Ореховско).

Рӱзвелт *м* — по фамилното име на президента на САЩ Франклин Рузвелт, наскоро преименуван на Розалин. Михайловград, р. към 1944.

Рӱйко *м* — умалит. от Руйо. **Рӱйков** *ф*. Асеновградско, Петрич.

Рӱйнеков и **Рӱйников** *ф* — от Руйнов с вмъкнато *ек*, *ик*. Панагюрище, Копривщица, Пловдив.

Рӱйно *м* — от Руйо с вмъкнато *н*. **Рӱйнов** *ф*. Казанлък.

Рӱйо *м* — от диал. *рӱен*, *рӱяв* 'млад и пъргав'. Мъглиж (Казанлъшко), Казанлък, Стара Загора, Михайловград. **Рӱев** *ф*. Казанлък, Габрово, Плевен, Елин Пелин. **Рӱйов** *ф*. Стара Загора, Михайловград. **Рӱевски** *ф*. Свищов, 1893, Белизар (Свищовско), Стара Загора, 1888.

Рӱйчо *м* — умалит. от Руйо. **Рӱйчев** *ф*. Карнобат, Казанлък, Стара Загора, Русе, Гоце Делчев (гроб), Благоевград.

Рукàн *м* — от диал. *рукàн* 'домашно сечиво, с което стържат и оглаждат дръжала на мотики, лопати, брадви и др.' (гр. ροκάνι). — защитно име по обикновен домашен предмет; срв. Скобел, Брусо. **Рукàнов** *ф*. Стара Загора, Сливен, Варна.

Рукмàнски *ф* — от диал. **рукмàн* '?' Врачеш (Ботевградско).

Рӱко *м* — видоизменено от Рукан. **Рӱков** *ф*. Лъджа (Ивайловградско), Антон (Пирдопско).

Руксèна *ж* — писмена разновидност на Роксена. Богьовци (Сливнишко), р. 1896.

Руландски и **Рулàнски** *ф*. Врачеш (Ботевградско), Кнежа.

Руле и **Рӱльо** *м* — от Хруле, Хрульо с изпуснато *х*. Радомир. **Рӱлев** *ф*. Габрово, 1908, Казанлък, Пловдив, Велинград. **Рӱльов** *ф*. Котел, 1873, **Рӱльевский** *ф*. Свищов, 1853.

Рӱма *ж* — съкрат. от Румена. **Рӱмин** *ф*. Пловдивско.

Руманèто *пр* — от *руманѝ* 'Старозагорската област, дето ходили жътвари откъм Балкана'. Стара Загора.

Румàров *ф* — от диал. **(х)румàр* '?' Плевен.

Рӱмбев *ф*. Варна.

Румèла *ж* — видоизменено от Румена. Враца, р. 1958.

Румèлия *ж* — от областта Румелия; срв. Македония. Разград, р. 1938.

Рӱмен *м* — от *рӱмен* 'с бяло-червено лице'. В миналото рядко, от три-четири десетилетия насам много разпространено. **Рӱменов** *ф*. Крушево (Македония), 1870. **Рӱменски** *ф*. Враца, 1905.

Рӱмèна *ж* — от *рӱмена*; вж. Румен. Старо. Вършец, р. 1818, Радомир, Горубляне (Софийско), Благоевградско, Сандански. **Румèнин** *ф*. Кюстендил.

Рӱмèнка *ж* — умалит. от Румена. Софийско. **Рӱмèнкин** *ф*. Бели Искър (Самоковско).

Румèнката *пр* — (навярно имал румено лице). Берковица, 1900.

Рӱменкя *ж* — разновидност на Руменка. Драгошиново (Самоковско), Самоков.

Руменлиев *ф*. Кърджалийско.

Руменчо *м* — умалит. от Румен. **Руменчев** *ф*. Преслав, 1893.

Рӱми¹ *м* — видоизменено от Румен. Ново, рядко.

Рӱми² *ж* — галена форма на Румяна.

Рӱмина *ж* — разновидност на Румена. Кюстендил, 1879.

Рӱмпалов и **Рӱмпелов** *ф* — от рум. rump 'късам'; срв. Рупо. Крушовене (Ореховско), Плевен.

Рӱмпапов *ф* — от тур. Rum papaz 'гръцки поп'.

Рӱмпов *ф* — съкрат. от Румпапов. Пловдив.

Рӱмчо *ф* — от прякор *Румчето* 'гърчето' (от тур. Rum 'грък').

Румяна *ж* — по-нова форма на Румена. Напоследък много разпространено.

Румянцев *ф* — писателски псевдоним.

Румянчо *м* — вм. Руменчо. **Румянчев** *ф*.

Рӱна *м* — западна форма на Руно. Н. Геров.

Рӱнголевци род в Дълбок извор (Първомайско).

Рӱндьо *м* — от Руньо с вмъкнато *д*. Търговишко, 17 век, Сливен. **Рӱндев** *ф*. Карнобат, 1878, Свищов, Сливен.

Рӱневски *ф* — от колиби Руня (Дряновско). Дряново, Плевен.

Рӱно *м* — успоредна форма на Руньо с твърдо окончание. **Рӱнов** *ф*.

Рӱнта(та) *пр* — от *рӱнтав*. (Ангел Т. Рунта, член на БЦРК).

Рунтàшки *ф* — от диал. *рунтàк* 'рунтав човек'. Голямо Конаре (Пловдивско), Пловдив, Елин Пелин.

Рӱнто *м* — успоредна форма на Рунтьо с твърдо окончание. **Рӱнтов** *ф*. Обеля (Софийско), Бургас. **Рӱнтовски** *ф*. Варна.

Рунтова̀лски *ф* — от диал. **рунтова̀л* 'рунтав човек'. Баница (Врачанско).

Ру̀нтьо *м* — прякорно име от *ру̀нтьо* 'рунтав човек'. **Ру̀нтев** *ф*. Гурково(Казанлъшко), Самоков,

Ру̀нчо *м* — умалит. от Руньо, Руно. Тетевен (циганин). **Ру̀нчев** *ф*. Кюстендил, 1879, Сеславци (Софийско), Миланово (Своґенско), Казанлък, Стара Загора, Керека (Дряновско).

Ру̀ньо *м* — прякорно име=рунтав, космат човек. **Ру̀нтев** *ф*. Луковит, Тетевен, Плевен, Стъргел (Пирдопско). **Ру̀нтьов** *ф*. Враца, Кнежа, Стъргел. **Ру̀нтьовски** *ф*. Кнежа, Девене (Врачанско), Врачеш (Ботевградско).

Ру̀ня *ж* — женска форма срещу Руньо. Струга, нар. песен.

Ру̀па *ж* — женска форма срещу Рупо. Цергиловци (Трънско).

Рупа̀нов и **Рупа̀нски** *ф* — разновидност на Ропанов. Пловдив, Рашково (Ботевградско).

Рупен *м* — от Руп(о), Руп(ьо)+*ен*. Варна. **Рупенов** *ф*. Варна, Ямбол (бащата арменец).

Ру̀пецов *ф* — от диал. *ру̀пец* 'жител на областта Рупчос в Източни Родопи'. Родопско.

Ру̀пка *ж* — умалит. от Рупа. **Ру̀пкин** *ф*.

Ру̀пников *ф* — от диал. **ру̀пник* 'който живее из рупи, ровове'. Цергиловци (Трънско).

Ру̀по *м* — рум. Rupo, от глаг. rup 'късам'. **Ру̀пов** *ф*. Деветаки (Ловешко), Згалево (Плевенско), Добродан (Троянско). Пазарджишко. Благоевград.

Ру̀пча *ж* — умалит. от Рупа. **Ру̀пчин** *ф*. Банско, Русе.

Рупча̀нски *ф* — от с. Рупци (Луковитско). Луковит.

Ру̀пчев[1] *ф* — от диал. *ру̀пец*; вж. Рупецов. Русокастро (Бургаско), Пилашево (Първомайско).

Ру̀пчо *м* — умалит. от Рупо, Рупьо. Н. Геров. **Ру̀пчев**[2] *ф*.

Ру̀пьо *м* — успоредна форма на Рупо с меко окончание. **Ру̀пев** *ф*. Варна, Казанлък.

Ру̀са *ж* — от *ру̀са* 'светлокоса'; срв.Вакла. На разни места из страната, главно ИзБ.

Руса̀вов *ф* — видоизменено от Русафов. Айтос.

Русадел *м* — може би от Руса и Дельо. Айтос, р. 1922.

Руса̀к *м* — от Рус(о)+*ак*. Н. Геров. **Руса̀ков** *ф*. Станке Димитров.

Руса̀ки *м* — умалит. от Руси с гръцко *-аки*. Нови пазар, Шумен. **Руса̀киев** *ф*.

Русалѝев *ф* — писателски псевдоним.

Русалѝйски *ф* — от някоя местност с подобно име. Луковит.

Русалѝм *м* — съкрат. от Йерусалим. Станьовци (Брезнишко).

Русалѝн *м* — видоизменено от Русалим. Лозен (Софийско), р. 1905.

Русалѝна и **Русалѝнка** *ж* — от Руса+*лина, линка* по образеца на Ангелина, Магдалина. Габрово, Дряново.

Русалѝя *ж* — от диал. *русалѝя* 'русалка'. Свищовско.

Руса̀лка *ж* — от митическото същество *руса̀лка*. Самоков, р. 1924, Михайловград, р. 1940, Вършец (циганка).

Русалов *ф* — може би в някаква връзка с русалка. Пловдив, Кърджали.

Русама̀нов *ф* — от диал. **русама̀н* 'много рус човек' (?)

Руса̀н *м* — а) от Рус(и)+*ан*; б) от диал. **руса̀н* 'русокос човек'. Александрово (Ловешко), Патреш (Павликенско), Ботров (Беленско). **Руса̀нов** *ф*. Въбел (Никополско), Плевен, Павликенско, Търново, Нови пазар.

Руса̀на *ж* — а) от Рус(а)+*ана*; б) от диал. **руса̀на* 'русокоса жена'. Враца, Радомирско, Банско, Горнооряховско.

Руса̀нда *ж* — от Русана с вмъкнато *д*. Вукан (Трънско), Никопол.

Руса̀нка *ж* — умалит. от Русана. Радомир, Плевенско, Старозагорско.

Руса̀нчо *м* — умалит. от Русан. **Руса̀нчев** *ф*. Лозица (Никополско).

Руса̀тев *ф*. Грудово.

Руса̀фа *ж* — видоизменено от Хрисафа. Избегли (Асеновградско).

Русафѐна *ж* — от Русаф(а)+*ена*. Севлиевско.

Руса̀фов *ф* — видоизменено от Хрисафев. Болярци (Асеновградско), Пловдив, Берковица.

Ру̀се *м* — западна форма на Руси. Брезник, Лозен (Софийско). **Ру̀сев** *ф*.

Русѐев *ф* — а) разновидност на Русейски; б) според местно предание: от местността Русалски гробища, дето били избягали при бедствие. Калофер.

Русѐйски *ф* — навярно от град Русе, побългарена форма на Русчуклиев. Русе, Стара Загора.

Ру̀секов *ф* — от Русев с вмъкнато *ек*.

Руселѐна и **Руселѐнка** *ж* — от Руса+*лена, ленка* с преглас на *а* в *е*. Брезник

Руселѝн *м* — от Русалин с преглас на *а* в *е*. Караполци (Елинпелинско), р. 1906.

Руселѝна *ж* — вм. Русалина.

Ру̀селиев *ф* — вм. Русилиев. Бургас. 1893.

Ру̀сен *м* — от Рус(и)+*ен*. Могилово (Чирпанско), Шуменско, Брезник. **Ру̀сенов** *ф*. Троян, Бургаско.

Русѐна *ж* — от Рус(а)+*ена*. **Русѐнин** *ф*. Ихтиман, Самоков.

Русѐцки *ф* — полско име.

Ру̀си *м* — от *рус*, русокос. ИзБ. **Ру̀сев** *ф*. ИзБ. **Ру̀севич** *ф*. Бяла, 1900.

Русѝйка *ж* — умалит. от Русия. Варна (гроб).

Ру̀силиев *ф* — от русия Илия. Бургас, 1900.

Ру̀сим *м* — от Рус(е)+*им*. Волуяк (Софийско), Спанчевци (Берковско), Вършец. **Ру̀симов** *ф*. Босилеградско.

Ру̀симчо *м* — умалит. от Русим. Благоевград, р. 1925.

Ру̀син *м* — от Рус(и)+*ин*. Ломско, Белослатинско, Лопян (Ботевградско), Брезник, Първомай, Чирпанско. **Ру̀синов** *ф*. Белоградчишко, Михайловградско, Лопян, Търновско, Русе, Асеновградско.

Ру̀сина и **Ру̀синка** *ж* — женска форма от Русин. Щръклево (Русенско), Русе, Пловдив, Мрамор (Софийско).

Ру̀сино *пр* — от *ру̀син*; срв. Руски. Шипочане (Самоковско), 1905. **Ру̀сев** *ф*. Шипочане.

Ру̀синчо *м* — умалит. от Русин. **Ру̀синчев** *ф*. Ботево (Ореховско).

Руси̇я *ж* — а) от страната Русия; срв. Македония; б) от Рус(а)+*ия* по подобие на Мария, София, Анастасия и др. Шумен, р. 1875, 1877, 1899, Трън, Кула (откъм Сърбия).

Русия̀на *ж* — от Руси(я)+*ана*. Вършец, р. 1930, Владимирово (Михайловградско). **Русия̀нски** *ф*.

Ру̀ска *ж* — умалит. от Руса. ИзБ, Кула, Ломско, Михайловградско, Царибродско, Трън, Кюстендилско, Самоковско.

Ру̀ски *ф* — от *ру̀ски* (ходил в Русия или много разправял за Русия). Пещера, 1900 и насетне — мнозина.

Ру̀ско *м* — умалит. от Руси, Русьо. Жеравна, 1860, Никополско, Банско. **Ру̀сков** *ф*. Варна, Търново, Елена, Стара Загора, Банско, Търси (Гръцка Македония), Краево (Ботевградско). **Ру̀скоолу** *ф* — с турско окончание. Стара Загора.

Русла̀н *м* — по името на героя на Пушкиновата поема Руслан и Людмила. Рядко.

Русла̀на *ж* — женска форма от Руслан. Чирпан, р. 1959.

Русна̀ков *ф* — от прякор *Русна̀ка*; срв. Казаков. Твърдица (Сливенско), Стара Загора, Асеновград.

Ру̀со *м* — успоредна форма на Русьо, Руси с твърдо окончание. Ловеч, 1888. **Ру̀сов** *ф*. **Ру̀сович** *ф*. Ловеч, Арбанаси.

Русока̀пски *ф* — може би от *ру̀са ка̀па* 'светла, избеляла шапка'. Михайловград (циганин).

Русока̀нски *ф* — видоизменено от Разсукански. Кнежа (външно лице).

Ру̀сол *м*— от бълг.-рум. Rusul. **Ру̀солов** *ф*. Орехово.

Русоменка *ж* — от диал. **русоменка* 'руса мома, жена'. Охрид, нар. песен.

Рустѐма *ж* — разновидност на Рустена. Разлива (Ботевградско).

Рустѐна *ж* — видоизменено от Христена. Трън.

Рустисла̀в *м* — писмена разновидност на Ростислав. Виница (Варненско), р. 1929.

Русу̀лски *ф* — писмена разновидност на Росулски. Кюстендил.

Ру̀счо *м* — умалит. от Руси, Русьо. **Ру̀счев** *ф*. Търново.

Ру̀счуклиев *ф* — от диал. *русчуклѝя* 'жител на град Русе'.

Русчу̀ков *ф* — от град Русчук (Русе).

Ру̀сьо *м* — югоизточна форма на Руси. Харманли, Хасковско, Първомайско. **Ру̀сев** *ф*.

Ру̀та *ж* — от рум. rută 'градинско растение седефче'.

Ру̀те *м* — мъжка форма срещу Рута. **Ру̀тев** *ф*. Битоля, Пирдоп, 1900. Пловдив.

Ру̀тка *ж* — умалит. от Рута. Благоевград, р. 1902.

Ру̀фе *м* — югозападна форма на Руфо. Елин Пелин. **Ру̀фев** *ф*.Перник, Елин Пелин.

Ру̀фо *м* —рум. Rufu, от лат. rufus '1. ясночервен; 2. червенокос'. **Ру̀фов** *ф*. Македония.

***Ру̀фто** *м* — от Руфо с вмъкнато *т*. **Ру̀фтов** *ф*. Пловдив.

Ру̀хо *м* — от Руфо с преход на *ф* в *х*. **Ру̀хов** *ф*. Балчик, 1917. Р у̀ о в е ц и Р у̀ о в о т о, местности в Липница (Ботевградско).

Ру̀хчо *м* — а) умалит. от Рухо; б) от Русчо с преход на *сч* в *шч* и *хч*. **Ру̀хчев** *ф*. Карнобат, Чирпан, Нова Загора, Попово. **Ру̀хчов** *ф*. Баница (Врачанско). **Ру̀хчовски** *ф*. Мездра.

Ру̀ца *ж* — съкрат. от Маруца. Разград, 1868.

Ру̀цка *ж* — умалит. от Руца. Разград.

Ру̀цо *м* — от Руфо, Рухо, Рушо с друго окончание. **Ру̀цов** *ф*. Крушовене (Ореховско), Никополско.

Руча̀ков *ф* — от необичайната за говора дума *руча̀к* 'ядене. хранене'; срв. Кавардимов, Кугийски.Черна могила (Хасковско).

Ру̀ша *ж* — съкрат. от Маруша. Кукуш.

Руша̀н *м* — от Руш(о)+*ан*. **Руша̀нов** *ф*. Пловдив.

Руша̀нко *м* — умалит. от Рушан. **Руша̀нков** *ф*. Лясковец.

Руши̇на и **Руши̇нка** *ж* — от Руш(а)+*ина, инка*. Казанлък, р. 1885. Стара Загора, р. 1879, 1888 (2), Брацигово.

Рушка̀ра *пр* — от диал. *ру̀шкам* 'ходя, минавам през негазен и неутъпкан сняг'. Врачеш (Ботевградско). **Рушка̀рски** *ф*. Врачеш.

Ру̀шко *м* — от *рус*, *Руслко, с преход на *с* в *ш*. Етрополски манастир,1648. **Ру̀шков** *ф*. Литаково, Трудовеца (Ботевградско), Воден (Македония). **Ру̀шковеца** *пр*. Трудовец.

***Ру̀шно** *м* — разновидност на Рушко, Рушо. **Ру̀шнов** *ф*. Варна.

Ру̀шо *м* — а) съкрат. от Паруш; б) от Русьо с преход на *с* в *ш*. **Ру̀шев** *ф*. Кривина, Долни Богров (Софийско).

Ръбев *ф* — от прякор *Ръ̀бьо, Хъ̀рбьо* 'който има телесен недостатък или е беззъб'; срв. Щърбев. Брацигово.

Ръбин *ф* — от прякор *Ръ̀ба*; вж. Ръбев. Игнатово (Михайловградско).

Ръбков *ф* — от прякор *Ръ̀бко*; вж. Ръбев. Русе.

Ръглев *ф* — от прякор *Ръ̀гльо* 'който се ръга, навира навред'. Пловдив.

Ръгньов *ф* — от прякор *Ръ̀гньо*; срв. Ръглев. Враца.

Ръжа̀н *м* — от Ръж(о)+*ан*. **Ръжа̀нов** *ф*. Казанлък, Враца.

Ръжа̀нко *м* — умалит. от Ръжан. **Ръжа̀нков** *ф*. Пазарджик, Пловдив.

Ръжа̀нски *ф* — от планината Ръжана. Берковица.

Ръжгев *ф* — от Ръждев с преход на *д'* в *г'*. Белене (Свищовско), Севлиево.

Ръжда̀вички *ф* — от с. Ръждавица (Кюстендилско).

Ръжда̀чки *ф* — от с. Ръждак (Петричко). Раково (Кюстендилско).

Ръждев и **Ръждо̀в** *ф* — от *ръжда̀* (?) Благоевградско, Карлово, Калофер, Велинград.

Ръжени̇̀чки *ф* — от махала Ръжениците към с. Дъбрава (Благоевградско). Благоевград.

Ръжѐнков *ф* — от прякор *Ръженко* 'прав или щръкнал като ръжен'. Лясковец, Русе.

Ръжо *м* — може би превод на Чавдар, преосмислено по тур. çavdar 'ръж'. **Ръжов** *ф*. Карлово, 1878, **Ръжев** *ф*. Пловдив.

Ръзачки *ф* — грешка или видоизменено от Резачки. Кюстендил (гроб).

Ръка̀н *м* — от Рък(о)+*ан*. **Ръка̀нов** *ф*. Пещера.

Ръкльов *ф* — от прякор *Ръ̀кльо* 'който много ръка, храчи'. Широки дол (Самоковско), Самоков.

Ръко *м* — от *ръка̀* — пожелателно име: да има майсторска ръка или да бъде отмяна на баща си. **Ръков** *ф*. Кръстевич (Пловдивско), Ихтиман.

Ръкома̀нов *ф*. Владая (гроб).

Ълка *ж*. Хасково.

Ръ̀нджев *ф* — от прякор *Ръ̀нджо* 'който се зъби и ръмжи'. Карлово.

Ръ̀син *ф*, жена му **Ръ̀синова** *ф*.

Ръ̀со *м* — видоизменено от Хърсьо, Хърсо. Радомир.

Ръ̀совски *ф* — от с. Ръсово (Кюстендилско). Кюстендил, Берковица.

Ръта̀рски *ф* — от диал. **ръта̀р* 'който се занимава с хрътове'; срв. Пасаров, Песаров, Артарски. Самоков.

Ръ̀тков *ф* — от прякор *(Х)Ръ̀тката*. Русе, Златарица (Еленско), Велинград.

Ръ̀фтов *ф*. Пловдив.

***Ръ̀цо** или ***Ръ̀це** *м* — от *ръцѐ* — разновидност на Ръко. **Ръ̀цев** *ф*. Шумен, Търново.

Ръчѐлов *ф* — вж. Речелов. Пловдив.

Ръ̀чко *м* — умалит. от Ръко, Ръцо. **Ръ̀чков** *ф*.

Рьо̀гльов *ф* — от Рогльов с удвояване на йотацията. Юнаците (Пазарджишко).

Рягузов *ф*.

Ря̀дков (и **Ря̀тков**) *ф* — превод на Сейреков или съкрат. от Рядкостъпов. Свищов, Панагюрище, Пещера.

Рядкостъ̀пов *ф* — вж. Редкостъпов. Русе.

Ря̀зков *ф* — правописна разновидност на Рясков.

Ря̀ков *ф* — успоредна форма на Реков с вторично якане. Чирпан, 1893, Пещера, 1917.

Ря̀пов *ф* — от *ря̀па*; срв. Рапонков. Варна, 1873, Лясковец, Шереметя (Търновско), Шейново, Казанлък, Стара Загора, Бургаско.

Ря̀сков *ф* — от колиби Рясковци (Габровско). Габрово, 1856, 1900, Ловеч.

Ря̀ховски *ф* — от с. Ряховците (Севлиевско). Левски.

С

Са *ж* — от химическия знак на метала калций — Са (бащата бил учител по химия). Сухиндол (Севлиевско), р. 1922.

Саа́ков *ф* — вм. Сахаков. Пловдив, 1900.

Са́ба *ж* — вм. Съба (в говори, дето удареното ъ става *а*).

Сабанджѝев *ф* — от диал. **сабанджѝя* 'майстор на рала и плугове' (тур. sabancı). Нова Загора.

Саба̀хов *ф* — от ар.-тур. sabah 'утро' (сутрин поздравявал само с тая дума вместо с пълното „Сабах хаир олсун!") Пловдив.

Са̀бел *м* — разновидност на Савел с изговор *б* на β. **Са̀белов** *ф*. Пловдив.

Сабѝн *м*, **Сабѝна** *ж* — вм. Събин, Събина.

Са̀бко *м* — умалит. от Сабо. Ботевград. **Са̀бков** *ф*.

Са̀блев *ф* — може би вм. Сабрев, преосмислено по *сабля*. Шумен, 1888, Варна, 1908, Белово, 1917.

Са̀блин *ф* — разновидност на Сабльов. Поповяне (Самоковско).

Сабльо̀в *ф* — от прякор *Сабля(та)*. Самоков.

Са̀бо *м* — вм. Събо; вж. Саба. **Са̀бов** *ф*.

Сабо̀нски *ф* — „модернизирано" от Сабунджиев (?) Русе.

Сабо̀рѐшков *ф* — вм. Съборешков. Казанлък.

Саботѝл *м* — от Съботин с друг завършек. **Саботѝлов** *ф*.

Саботѝнко *м* — вм. Съботинко. **Саботѝнков** *ф*. Орехово, Плевен.

Са̀брев, **Сабрѝев** и **Сабрѝйски** *ф* — от ар.-тур. sabr, sabır 'търпение, издръжливост'. Шумен, Чепинци (Маданско).

Сабрутев и **Сабрутов** *ф*. Пловдив.

Сабунджѝев *ф* — стара форма на Сапунджиев. Цариград, 1860.

Сав *м* — съкрат. от Сава или от Йоасаф. Враняк (Белослатинско), р. 1906. **Са̀вов** *ф*.

Са̀ва[1] *м* — гр. Σάββα(ς), а то от Σάββατον 'събота' или от името на някакъв индийски цар — име на календарски светии. Нарядко из цялата страна. **Са̀вов** и **Са̀вовски** *ф*.

Са̀ва[2] *ж* — женска форма срещу Саво. Ботевград, Вършец.

Саваджѝев *ф* — от диал. **саваджѝя* 'зидар мазач' (тур. sıvacı).

Сава̀ков *ф* — от диал. *сава̀к* 'преграда за пущане вода' (тур. savak). Долапите (Русенско), Русе, Новачене (Никополско).

Сава̀т *м* — съкрат. от Саватий. **Сава̀тов** *ф*. Варна.

Сава̀тий *м* — от гр. Σαββάτιον 'съботен' — име на календарски светия. Синод. именник.

Саватѝн *м* — от Сават+*ин*. **Саватѝнов** *ф*. Гоце Делчев, Пловдив.

Саватчѝйски *ф* — от диал. *саватчѝя* 'търговец на добитък за угояване и клане' (тур. suvatçı). Белозем (Пловдивско).

Савва *м*, **Саввов** *ф* — старо писане на Сава, Савов.

Са̀вѐ *м* — от звателната форма на Сава, Саво. Софийско. **Са̀вев** *ф*.

Са̀веков *ф* — от Савов с вмъкнато *ек*. Габрово (гроб).

Савел *м* — име от Новия завет, гр. Σαβέλλος, лат. Sabellus. **Са̀влев** *ф*. Белоградчишко, 1881.

Савелѝна *ж* — женска форма от Савел.

Савелѝца *м* — от Савел+*ица*. Гоцеделчевско, 15—16 в.

Савѐлия *ж* — женска форма от Савел. Орехово, р. 1962.

Савѐна *ж* — от Сав(а)[2]+*ена*. Етрополе, р. 1934.

Савѐта *ж* — съкрат. от Елисавета. Вършец.

Савѐтка *ж* — умалит. от Савета. Струмско (Благоевградско).

Са̀ви *м* — североизточна форма на Сава, Саве. Свищов, 1888. **Са̀вев** *ф*. Плевен.

Савѝн *м* — от Сав(а)+*ин* или направо от гр. Σαβίνος — име на календарски светия. **Савѝнов** *ф*.

Савѝна *ж* — женска форма от Савин. Шумен, Златарица (Еленско), Стара Загора.

Савѝнка *ж* — умалит. от Савина. Русе, Сливен.

Савичанов *ф*. Лом, 1917.

Савѝш *м* — от Сав(а)+*иш*. **Савѝшев** *ф*. Каварна.

Са̀вка *ж* — умалит. от Сава[2]. Ботевград, Етрополе, Ботевградско.

Сàвко *м* — умалит. от Сава[1] или от Саво. **Сàвков** *ф.* Калофер, Долни Дъбник (Плевенско).
Савл *м* — стара писмена форма на Савел. Разград, 1870.
Савлàк *м* — прякорна форма на Савел. **Савлàков** *ф.* Долно Левски (Панагюрско).
Сàво *м* — успоредна форма на Сава[1]; срв. Косто. Видин, Ботевградско, Пирдоп, Златица. **Сàвов** *ф.*
Савò *ж* — разновидност на Сава[2]. Старо.
Савòйка *ж* — произволно образуване от Сава. Гълъбинци (Сливенско). р. 1931.
Сàвол *м* — разновидност на Савел или от Сав(о)+*ол.* Връшец. **Сàволов** *ф.* Връшец.
Саволàки *м* — от **Савол** с гръцка умалит. наставка *-аки.* **Разград, 1860.**
Саволàн *м* — от **Савол**+*ан.* Н. Геров.
Савруков *ф* — може би вм. *Ставруков или Сава Явруков (?) Какрина (Ловешко), Ловеч.
Савтов *ф.* Михайловград.
Сàвчо *м* — умалит. от Сава, Саво. Белоградчик, Белослатинско, Орехово. **Сàвчев** и **Сàвчов** *ф.* Кнежа, Ловешко.
Сàвул *м* — вм. Савол.
Савя̀н *м* — видоизменено от Славян или от Сав(и)+*ан.* **Савя̀нов** *ф.* Тутракан, Дулово (Силистренско).
Сагàев *ф* — писателски псевдоним — от скандинавско **saga** 'сказание'.
Сагайдачна *ф* (за жена). Шумен, 1940.
Сàгинов *ф.* Сомовит.
Сàгòв *ф* — може би от диал. *сагà* 'сега'; срв. Кугийски. Стара Загора.
Сàда *ж* — женска форма срещу Садо. Бр. Миладинови.
Садаков *ф* — видоизменено от Садъков (?) Елена, 1893, Пловдив.
Саджàков *ф* — от тур. sıcak 'горещ'. Силистра, 1900, Русе, Плевен.
Садѝка *ж* — от Сад(а)+*ика.* Столник (Елинпелинско).
Садѝнов *ф* — разновидност на Садински. Търговище.
Сàдински *ф* — от с. Садина (Поповско). Кардам (Поповско).
Садѝчки *ф* — разновидност на Садински. Търговище.
Сàдко *м* — умалит. от Садо. **Сàдковски** *ф.* Бистрица (Софийско) — външно лице.
Сàдо *м* — от старинно **сяд* (*сѣдъ*) 'сив, побелял' със затвърдяване на *с*; срв. Балчо. Бр. Миладинови. **Садов** *ф.*
Сàдовлѝйски *ф* — от с. Садово (Пловдивско). Пловдив.
Садоков *ф* — видоизменено от Садъков (?) Елена, 1882.
Сàдол *м* — от Сад(о)+*ол.* **Сàдолов** *ф.* Хрищени (Старозагорско).
***Садòн** *м* — от Сад(о)+*он.*
Садòнко *м* — умалит. от Садон. **Садòнков** *ф.*
Садòчо *м* — умалит. от Садо. **Садòчев** *ф.* Пловдив.
Садразàнов *ф* — от ар.-тур. sadrazam 'велик везир'. Враня (Мелнишко), Асеновград.
Садъков *ф* — от ар.-тур. sadık 'верен, истински'.
Садъчев *ф* — видоизменено от Садъко (?) Варна.
Сажин *ф.*
Сазàия *м* — видоизменено от Саздия. Трън.
Сазàров *ф* — от диал. **сазàр* 'свирач на саз (вид струнен инструмент)' (от пер.-тур. saz).
Сàзда *ж* — женска форма срещу Саздо. Трън.
Сàздия *м* — разширено от Саздо. Трън.
Сàздо *м* — съкрат. от *Създàн 'създаден' с изясняване на неударeното *ъ* в *а.* Трън. **Саздов** *ф.*
Сазонов *ф* — може би руско фамилно име.
Саѝдов *ф* — от турско л. и. Саид. Варна.
Сайвàнски *ф* — от диал. *сайвàн(т)* 'навес, сушина' (тур. sayvant) или нарочно видоизменено от *Хайвански. Кнежа.
***Сàйго** *м* — от Сайко с озвучаване на *к* в *г* (?) **Сàйгов** *ф.* Стара Загора.
Сàйда *ж* — съкрат. от Смарайда. Радилово (Пещерско), р. 1896, Църклевци (Софийско), 1929.
Сайдèнка *ж* — умалит. от Сайда. Петърч (Софийско), р. 1941.
Сайденов *ф.* София, 1906.
Сàйденски *ф* — вм. *Сайдински — от Сайда. Стара Загора.
Сàйдера *пр* — от професията му: производител на лимонада и сайдер. Павликени, 1940.
Сàйджо *м* — от Сайчо с озвучаване на *ч* в *дж.* **Сайджовлу** (вм. Сайджоолу) *ф.* Търново, 1845.
Сàйко *м* — умалит. от Сайо. Ботевград, Етрополе. **Сàйков** *ф.* Ботевград, Етрополе, Мездра, Уровене (Врачанско), Вълчедръма (Ломско).
Сàйменов *ф* — от тур. sayman 'който почита хората'. Самоков.
Сàймин и **Сàйминов** *ф* — според местно обяснение значело 'бедняк, от когото няма какво да вземеш'. Самоков.
Сàйо *м* — видоизменено от Исай. Етрополе, 1893. **Сàев** и **Сàйов** *ф.* Ловеч, Етрополе, Белица (Разложко).
Сайрусу̀нов *ф.* Самоков, Казанлък.
Сàйчо *м* — умалит. от Сайо. Етрополе. **Сàйчев** *ф.*
Сàкаджѝев и **Сàкаджѝйски** *ф* — от диал. *сàкаджѝя* 'водоносач' (от ар-тур. saka). Средна кула (Русенско), Виница (Варненско).

Сакакушев *ф* — видоизменено от рум. săcăluş 'малък примитивен топ'. Ряхово (Русенско), Русе, Свищов.

Сакалиев и **Сакалийски (Сакалиски)** *ф* — от диал. *сакалия* 'брадат' (тур. sakallı). Пазарджик, Бургас, Самоков.

Сакалов *ф* — от тур. sakal 'брада (косми)' или съкрат. от Сакалиев. Ботров (Беленско), Русе.

Саканлийски *ф* — от диал. **сакънлия* 'който се пази, предпазва' (от тур. sakınma). Враца.

Сакараев *ф* — разновидност на Сакалиев или на Сакаров (?)

Сакарджиев *ф* — от диал. **сакарджия* 'стопанин или пастир на сакар (брези) биволи' (?) Пловдив.

Сакаров *ф* — от тур. sakar '1. бряз, лис; 2. белязан, злочест'. Смядово (Преславско), Шумен, Грудово.

Сакаянов *ф* — от арм. Сакаян. Никопол (побългарен арменец).

Саке *м* — разновидност на Сако. **Сакев** *ф*. Казанлък. **Сакито** *ф*. Чирпан.

Сакелариев *ф* — от църк. *сакеларий* 'свещенически чин' (от гр.) Кюстендил, Станке Димитров.

Сакеларов и **Сакеларски(й)** *ф* — разновидност на Сакелариев. Кюстендил, Пловдив, Сливен, 1843.

***Сакел** *м* — от Сак(о)+*ел* (?) **Сакелович** *ф*. Свищов, 1853.

Сакийски *ф*. Самоков.

Сако *м* — видоизменено от Исак. **Саков** *ф*. Габрово, 1893, Брезово (Пловдивско). **Саковски** *ф*. Шумен, 1882.

Саксанов *ф* — от диал. *сексана* 'товарен кон' (от тур. ?) Пловдив.

Сакуларев *ф* — видоизменено от Сакелариев.

Сакулчов *ф* — от прякор *Сакулчо* 'с дреха като сакуля (голям чувал)'. Бистрец (Врачанско).

Сакутов *ф* — от диал. *сакуту* 'сакото' (?) **Сакушанов** *ф*.

Сакъзов *ф* — от прякор *Сакъза* 'лепкав като сакъз (смола, дъвка)'. Върбица (Преславско), 1861, Шумен, 1870, Котел, Ямбол, Пелишат (Плевенско).

Сакънджиев *ф* — от диал. **сакънджия*; вж. Саканлийски.

Сакънтиев *ф* — от диал. *сакънтия* 'стеснение, оскъдица' (тур. sıkıntı) — може би поради често повтаряне на тая дума. Долно Луково (Ивайловградско), Стара Загора.

Сакъов *ф*. Кукуш.

Сакьо *м* — успоредна форма на Сако, Саке. **Сакьов** *ф*.

Салабашев *ф* — от диал. *салабаш* 'който си клати главата' (тур. sallabaş). Стара Загора, Сливен, Хасково, Смядово (Преславско).

Салаганджиев *ф* — вм. Салганджиев. Стара Загора.

Салагьоров *ф* — от прякор сала Гьоро 'здравия Гьоро' (от ар.-тур. salâh 'здрав'). Велинград.

Саладин *м* — от името на някогашен египетски султан Салях-ад-дин 'благосъстояние на вярата'. Лозен, Кремиковци (Софийско), Лесново (Елинпелинско). **Саладинов** *ф*.

Саладина *ж* — женска форма от Саладин. Равно поле, Лесново (Елинпелинско), Дол. Богров (Софийско),

Саладинка *ж* — умалит. от Саладина. Доганово (Елинпелинско).

Салайдаров *ф* — от Сарайдаров с дисимилация на първото *р*. Самоков.

Салакиров *ф* — от прякор сала Киро; вж. Салагьоров. Търново.

Саламанов и **Саламански** *ф* — от колиби Саламаните в Габровско или от тур. salma 'изоставен, пуснат на свобода'. Габрово, Севлиево.

Саламбашев *ф* — навярно преосмислено от Салабашев „клатиглавов" на „здравоглавов". Севлиево, Ямбол.

Саламджиев *ф* — от *саламджия*. Стара Загора.

Саламия *ж* — видоизменено от евангелското Саломе(я). Лехчево (Михайловградско).

Саламов *ф* — от *салам* 'колбаса' или диал. *салам* 'здрав, надежден' (тур. sağlam).

Саламуров *ф* — от *саламура*. Русе.

Саланиев *ф* — вм. *Саланлиев, от с. Салановци. Ловеч, 1900.

Салановски *ф* — от с. Салановци (Ореховско). Червен брег.

Салански *ф*. Кюстендил, 1879.

Салаоров *ф* — разновидност на Салагьоров. Самоков.

Салапиев *ф*.

Салата *ж*. Н. Геров.

Салашки *ф* — от с. Салаш (Белоградчишко). Пелово (Ловешко).

Салвадор *м* — испанска форма на Салватор. Ново.

Салватор *м* — лат. Salvator 'спасител' — епитет на Исус Христос. Пловдивско. **Салваторов** *ф*.

Салватори *м* — видоизменено от Салватор. Тетевен, р. 1960.

Салверт *ф*. София. (Георги Димитров Салверт).

Салвина *ж* — от лат. salvina 'здрава'. Шумен.

Салганджиев *ф* — от тур. salgıncı 'нападател, грабител'. Стара Загора, Пловдив.

Салдатов *ф* — от *салдат*, фонетична форма на солдат(ин). Кубадин (Грудовско).

Салджѝев и **Салджѝйски** *ф* — от диал. *салджѝя* 'който кара сал' (тур. salcı). Пловдив.

Салджѝков *ф* — от диал. *салджѝк* 'малък сал' (тур. salcık). Пловдив.

Са̀лдо *м* — от Сало с вмъкнато *д*. **Са̀лдов** *ф*. Пловдив, 1900, Шуменско.

Салѐпов *ф* — от *салеп* или съкрат. от *Салепчиев. Карлово, 1878.

Салиев и **Салѝйски** *ф* — вж. Сальо (?) Вършец.

Салѝна *ж* — съкрат. от Саладина (?) Просеник (Сярско) — в песен.

Салѝнка *ж* — умалит. от Салина. Драганица (Берковско), р. 1936.

Салио̀н *м* — може би видоизменено от Саломон. **Салио̀нов** *ф*. Габрово, 1920.

Са̀лка *ж* — съкрат. от Салинка или женска форма срещу Салко. Бр. Миладинови.

Са̀лко *м* — умалит. от Сальо. **Са̀лков** *ф*. Стрелча (Панагюрско), Сухатче (Белослатинско), Шумен.

Саллабашев *ф* — стара писмена форма на Салабашев. Стара Загора.

Салмо̀в *ф* — от тур. salma 'изоставен, пуснат на свобода'. Твърдица (Сливенско), Благоевград, Струмско (Благоевградско).

Салников *ф* — от диал. **салник* '?'

Са̀ло *м* — успоредна форма на Сальо с твърдо окончание. **Са̀лов** *ф*. Ямбол, Стралджа (Ямболско).

Саломѐя и **Саломѝя** *ж* — евангелско име, евр. Саломе 'господарка на мира'. Русе, Свищов, Ломско.

Саломо̀н *м* — вм. Соломон. Старо, рядко.

Салтама̀рков *ф* — от диал. *салтама̀рка* 'къса горна дреха'.

Салтанов *ф* — вм. Султанов (Солтанов). Стара Загора.

Салтѝр *м* — видоизменено от Псалтир. Нарядко из ЗБ. **Салтѝров** *ф*. Берковско, Карлово, Търговище, Доганово (Елинпелинско).

Салтѝра *ж* — женска форма от Салтир.

Салтѝрко *м* — умалит. от Салтир. Берковица, р. 1894.

Салтъ̀ков *ф* — от тур. saltık 'самостоятелен, свободен'. Пазарджик.

Салу̀тов *ф* — от ит. salute 'здраве, наздраве'. Пловдив.

Салфѐтка *ж* — според местен разказ: в едно видинско село учителката живеела и се хранела у едни млади съпрузи; на обед и вечеря си служела със салфетка. Тая дума се харесала на стопаните и когато им се родило момиче, кръстили го така. Към 1930

Са̀лчо *м* — умалит. от Сальо (в Копривщица: направо от Сава). Копривщица, Пловдив, 1844, Душанци (Пирдопско). **Са̀лчев** *ф*. Копривщица.

Са̀льо *м* — видоизменено от Савльо, зват. форма от Савел, а също от Сава. **Са̀лев** *ф*. Казанлък, Сливен.

Самалѝев *ф* — вм. Саманлиев. Пловдив.

Саманджѝев *ф* — от диал. **саманджѝя* 'който търгува със слама' (от тур. saman). Свиленградско.

Саманлѝев *ф* — от с. Саманларе (Сламино Ямболско). Провадия, 1900.

Сама̀нов *ф* — вм. Заманов или от тур. saman 'слама'. Сбор (Панагюрско).

Самарджѝев *ф* — от диал. *самарджѝя*; вж. Семерджиев. Пирдопско.

Самаринов *ф*. Кюстендил (гроб).

Сама̀ров и **Сама̀рев** *ф* — от *самар* или съкрат. от Самарджиев. Цариброд, 1893, Илинден (Гоцеделчевско), Пазарджик.

Са̀ми или **Са̀мьо** *м* — съкрат. от Самичко или от Самуил. **Са̀мев** *ф*. Казанлък, 1893.

Самиоров (и **Самьоров**) *ф*. Ник. Милев.

Самѝчко *м* — защитно име: само той ни е, не ни го отнемайте! Ловеч, 1900, Стояново (Ловешко), р. 1925. **Самѝчков** *ф*. Троян.

Са̀мо *м* — съкрат. от Самуил. **Са̀мов** *ф*. Пловдив.

Самово̀дский *ф* — от с. Самоводене (Търновско). Търново, 1852.

Самово̀лец *ф* — от диал. *самово̀лец* 'доброволец'. Кюстендил, 1879. **Самово̀лски** *ф* — от Самоволец. Багренци (Кюстендилско), Кюстендил.

Само̀дев *ф* — съкрат. от Самоходов. Криводол (Врачанско), Враца.

Самодѝвеков *ф* — от диал. **самодѝвек* 'лош, зъл човек' (?)

Самодѝвкин *ф* — от прякор *Самодѝвката*.

Самодѝвски *ф* — от *самодѝва*. Варна.

Самоду̀мов *ф* — от диал. **самоду̀м(ец)* 'който си приказва сам, без събеседник'. Цървени бряг (Станкедимитровско), Станке Димитров.

Самокѝшов *ф* — от диал. *самокѝш* 'прокиснало мляко'. Гайтаниново (Гоцеделчевско).

Самоковлѝев, **Самоковлѝйски** и **Само-ко̀вски** *ф* — от град Самоков. Кюстендил, 1893, 1908, Провадия, 1908, Враца.

Самолѐтка *ж* — от *самолѐт*. Варна, р. 1958.

Самоу̀к *пр* — от *самоу̀к*. Русе, 1822. **Самоу̀ков** *ф*. Русе, 1882, Горна Оряховица, 1900, Стара Загора, Пловдив, Враца (македонец).

Самохва̀лов *ф* — от прякор *Самохва̀л(еца)*.

Самохо̀дов *ф* — от прякор *Самохо̀д(еца)* 'който обича да ходи сам'. Панагюрище, 1917, Пловдив, Костандово (Велинградско), Темелково (Пернишко).

Самсарджѝев *ф* — от диал. **самсарджѝя*; вж. Самсаров.

Самса̀ров *ф* — от диал. *самса̀р(ин)* 'търговски посредник' (от ар.-тур. simsar). Силистра, 1897, Търговище, Варна, София, 1905.

Самсѝев *ф*. Златарица (Еленско).

Самсиколов *ф*. Разград.

Самсо̀н *м* — библейско име, евр. Шимсон 'слънчев'. **Самсо̀нов** *ф.* Стара Загора, Плевен.

Самсу̀нов *ф* — от диал. *самсун(ин)* 'лакомец'. Горна Оряховица, 1920, Русе.

Самуѝл *м* — библейско име, евр. Шемуел 'измолен от бога'. Ресен (Македония), Пловдив, Кюстендил, Поморие, Вишан (Годечко), Галиче (Белослатинско). **Самуѝлов** *ф.*

Самунджѝ *ф* — от гр.-тур. somuncu 'хлебар'.

Самунджѝев и **Самунджѝйски** *ф* — от диал. *самунджѝя*; вж. Самунджи, или от Самунджиево (старо име на Ботевград). Пловдив, Скравена (Ботевградско).

Саму̀нев и **Саму̀нов** *ф* — от прякор *Саму̀ня, Саму̀на* (от гр.-тур. somun 'кръгъл хляб'). Стара Загора, Пазарджик.

Саму̀нко и **Саму̀нкьо** *пр* — от диал. *саму̀нкьо* '1. който яде самуните, без да работи; 2. който има закръглено лице като самун'. Враца.

Саму̀нков *ф* — от прякор *Самунко.* Сливен.

Саму̀ня *пр* — вж. Самунев. Стара Загора.

Саму̀рков *ф* — от прякор *Самурко* 'който носи самурена шапка или дрехи със самур'. Плевен, Свищов.

Саму̀ров *ф* — от *самур* 'кожа от сибирска бялка' (пер.-тур. samur).

Саму̀ш *м* — от Сам(о)+*уш.* **Саму̀шев** *ф.* Пловдив.

Самяров *ф* — разновидност на Самиоров. Ник. Милев.

Са̀на *ж* — съкрат. от Алексана. Софийско, Свищовско.

Сана̀нов *ф* — може би вм. Саманов.

Сангу̀ров *ф* — вм. Сонгуров. Калофер, Пловдив.

Са̀нда *ж* — съкрат. от Хрисанда или от Александра. Станке Димитров, р. 1847, 1858, 1862, 1870, 1875, 1877. **Са̀ндин** *ф.* Вършец.

Сандакчѝев и **Сандакчѝйски** *ф* — вм. Сандъкчиев. Пловдив.

Санда̀л *м* — от Санд(о)+*ал.* Шумен, Копривщица — нар. песни. **Сандалски** *ф.* Брезово (Пловдивско), Пловдив.

Санд̀е *м* — съкрат. от Александър или от Хрисант. Станке Димитров, 1862, Благоевградско. **Са̀ндѐв** *ф.* Ихтиман, Благоевградско.

Санджаровски *ф.*

Са̀нди *м* — съкрат. от Хрисанда. Типично за Стара Загора. **Са̀ндев** и **Са̀ндиев** *ф.* Казанлък, 1878, Карнобатско, Ямбол.

Са̀ндия *ж* — съкрат. от Александрия. Разград, 1882.

Са̀ндо *м* — съкрат. от Александър. На разни места из страната. **Са̀ндов** *ф.*

Сандо̀л *м* — от Санд(о)+*ол.* **Сандо̀лов** *ф.* Смърдан (Видинско).

Са̀ндра *ж* — съкрат. от Александра. Градево (Благоевградско)

Са̀ндре *м* — съкрат. от Александър. Разложко.

Сандукя̀ров *ф* — от диал. *сандукяр*; вж. Сандъкчиев.

Санду̀л *м* — от Санд(о)+*ул.* **Санду̀лов** *ф.* Видин, 1833, Хърлец (Ореховско).

Сандъ̀к *пр* — от *сандъ̀к* или съкрат. от *сандъкчѝя.* (Доче Минчев Сандък, Казанлък, 1853; Георги Гюров Сандък, Пазарджик, 1853).

Сандъкчѝев *ф* — от диал. *сандъкчѝя* '1. който прави и продава сандъци; 2. ковчежник, касиер' (от ар.-тур. sandıkçı). Сливен, 1900.

Са̀ндьо *м* — съкрат. от Александър или от Хрисанда. Карнобатско. **Са̀ндев** *ф.*

Санѐ *м* — съкрат. от Александър. Станкедимитровско. **Санѐв** *ф.*

Са̀нка *ж*— умалит. от Сана. Ботевградско.

Са̀нке *м* — разновидност на Санко. **Са̀нкев** *ф.* Плевен.

Санкѝйски *ф* — може би от *санки(м)* — поради често повтаряне на тая дума (?) Самоков, 1911.

Са̀нко *м* — видоизменено от Александър. Враца. **Са̀нков** *ф.*

Са̀но *м* — видоизменено от Александър. Враца. **Са̀нов** *ф.*

Сансарджѝев *ф* — вм. Самсарджиев. Сливен, 1867.

Са̀нта *ж* — съкрат. от Хрисанта. Горна Оряховица, 1894.

Санта̀ки *м* — от Санто с гръцка умалит. наставка *-аки.* **Санта̀кев** *ф.* Пловдив.

Сантѐл *м* — от Сант(о)+*ел.* **Сантѐлов** *ф.* Рудозем, 1957.

Са̀нто *м* — видоизменено от Хрисант. **Са̀нтов** *ф.* Русе, 1900.

Сантурджѝев *ф* — от диал. **сантурджѝя* 'свирач на сантур'; вж. Сантуров. Горна Оряховица, 1905.

Санту̀ров *ф* — от тур. santur 'вид струнен музикален инструмент' или съкрат. от Сантурджиев. Елена, 1900, Сливен.

Санчанин *ф.*

Са̀ня *ж* — разновидност на Сана. Варна, р. 1957, 1958.

Сапанду̀рски *ф* — видоизменено от Спандулиев (?) Пловдив.

Сапарев *ф* — навярно съкрат. от Сапаревски. Търново, Пловдив, Варна.

Сапарѐвски *ф* — от с. Сапарево (Станкедимитровско). Самоков.

***Са̀по** *м* — може би от тур. sap 'клон, опашка на плод, дръжка на сечиво' — защитно име по малоценен и постоянен предмет; срв. Стрехчо, Праго. **Са̀пов** *ф.* Разград, 1905.

Сапо̀й *м* — разширено от Сапо. **Сапо̀ев** *ф*. Варна, 1940.

Сапоно̀вски *ф* — разновидност на Сапунов (от гр. σάπων). Габрово, 1860.

Сапрѝна *ж* — навярно „модернизирано" от старото Заприна (?)

Сапрѝнка *ж* — умалит. от Саприна. Костенец, р. 1926.

Сапуна̀ров *ф* — от *сапуна̀р*. Сливен, 1883, Пловдив.

Сапунджѝев *ф* — от *сапунджѝя* (от ар.-тур. sabuncu). На разни места из страната.

Сапу̀нков *ф* — разновидност на Сапунов. Пловдив, Стара Загора.

Сапу̀но̀в *ф* — от *сапун* или съкрат. от Сапунджиев. Габрово (Възраждането), Трявна, Русе, 1900, Свищов, Провадия, Търново, Стара Загора, Казанлък.

Сапу̀нчо *м* — от *сапун*. Единичен случай, р. към 1930.

Сапфа̀ра *ж* — вм. *Сафара; вж. Сафар. Салаш (Видинско).

Са̀ра *ж* — библейско име, евр. 'господарка'. Типично за Банско. Рядко, старо. **Са̀рин** *ф*. Благоевград.

Сарабѐев *ф* — вм. *Саранбеев; вж. Сарамбелиев. Брезово (Пловдивско), 1893, Болград, 1857.

Сарава̀нов и **Сарава̀нски** *ф* — вм. Саръиванов. Варна, Пловдив.

Сара̀вко *м* — правописна разновидност на Сарафко. Мърчаево (Софийско).

Сарагьо̀лев и **Сарагьо̀лов** *ф* — от с. Саръгьол (Блатница, Пазарджишко). Лъджа (Ивайловградско).

Са̀раджелиев *ф* — от с. Сараджа (Толбухинско). Каварна.

Сараджо̀в *ф* — разновидност на Сарачев с турско *дж* вм. *ч*. Враца.

Сараду̀лов *ф*. Петърч (Софийско).

Сара̀ев и **Сара̀йов** *ф* — може би от цариградското училище Галата Сарай (?) Търново, Сливен.

Сараевка *ж* — разновидност на Сарайка. София, р. 1913, Богданлия (Елинпелинско).

Сараилѝев *ф* — вм. Саръилиев. Търновско.

Сарайдара̀ров *ф* — от диал. **сарайдарар*; вж. Сарайдаров. Пловдив.

Сарайда̀ров *ф* — от диал. **сарайдар* 'който живее в сарай, в дворец' (пер.-тур. saraydar). Варна, 1900, Русе, Ямбол, Златари (Македония).

Сара̀йка *ж* — видоизменено от Сарафка. Типично за Михайловград; Мрамор, Опицвет (Софийско).

Сара̀йски *ф* — от пер.-тур. saray 'дворец, богата къща'. Стара Загора.

Саракѝн *м* — от диал. *саракѝн* 'арабин, сарацин' (ар.-гр. Σαρακηνός); срв. Роман, Куман. **Саракѝнов** и **Саракѝнски** *ф*. Воден, Енидже (Ксантийско).

Саракѝна *ж* — женска форма срещу Саракин. Бр. Миладинови, Струга, нар. песен.

Саракѝня *ж* — вм. Саракина. Н. Геров.

Саракли̇́дов *ф* — някаква разновидност на Саракинов с гръцка наставка (?) Колиби Черковище (Пирдопско).

Сарако̀стов *ф* — вм. Саръкостов.

Сараку̀ла *ф* — видоизменено от Сиракова (?) Кюстендил, 1879.

Саракчѝев *ф* — от диал. **саракчия* '?' (от тур. sarık 'чалма' или sırık 'прът'). Айтос.

Саралѝев *ф* — вм. Саръилиев. Търново.

Сарама̀ндов и **Сарама̀ндски** *ф*. Търговище, Багренци (Кюстендилско).

Сарама̀нов *ф* — вм. Саръманов; вж. Саръ-Горнооряховско.

Сарамбелѝев и **Саранбелѝев** *ф* — от с. Саранбей (Септември, Пазарджишко), Пазарджик.

Сара̀нда[1] *ж* — женска форма срещу Саранди.

Сара̀нда[2] *м* — разновидност на Саранди. Демирхисарско, 16 в.

Сара̀нди и **Сара̀ндьо** *м* — от гр. σαράντα '40' — защитно име: да доживее 40 дена (докато укрепне). Варна, Шумен, Сливен. **Сара̀ндев** и **Сара̀ндиев** *ф*. Варна, Шумен, Сливен, Нова Загора.

Сара̀ндо *м* — успоредна форма на Саранди с твърдо окончание. **Сара̀ндов** *ф*. Котел, 1900, Ловеч, Калтинец (Горнооряховско).

Сара̀нов *ф* — от колиби Сараните (Габровско). Габрово (Възраждането).

Саратлѝйски *ф* — вм. Суратлийски.

Сараулев *ф*.

Сара̀ф *м* — от *сарафин* (ар.-тур. sarraf) или в смисъл на тур. insan sarrafı 'познавач на хората' (?) **Сара̀фов**[1] *ф*.

Сарафѝдов *ф* — от Сарафов[2] с допълнителна гръцка наставка. Стара Загора.

Сарафѝмка *ж* — вм. Серафимка. Костинброд (Софийско).

Сара̀финов *ф* — от *сарафин*. Гоце Делчев, 1917.

Сара̀фка *ж* — женска форма от Сараф. Разград, Шумен, Русе, Берковица, Михайловградско.

Сара̀фко *м* — умалит. от Сараф. Долна Диканя (Радомирско). **Сара̀фков** *ф*.

Сара̀фов[2] и **Сара̀фски** *ф* — от *сара̀ф(ин)*. Стара Загора, Свищов, Габрово, Медковец (Ломско).

Сара̀чев *ф* — от *сара̀ч* 'седлар' (ар.-тур. saraç, -cı). Айтос, Сливен, Търново.

Сарачѝнов *ф* — от рум. sărăcime 'беднория, сиромаси', като *м* е заменено с пообикновеното у нас *н*. Хърлец (Ореховско).

Сарда̀н *м* — от Сард(о) + *ан*. **Сарда̀нов** *ф*.

Сарда̀рев *ф* — вм. Сердарев.

Сардè *м* — югозападна форма на Сардо. **Сардèв** *ф.* Брезник.

Сардèна *ж* — женска форма срещу Сардо, Сарде. Кукуш — нар. песен.

Сàрджо *м* — от Сарчо с озвучаване на *рч* в *рдж*. Кичевско. **Сàрджев** и **Сàрджов** *ф.* Кукуш, 1920, Калофер, Търговище.

Сàрдо *м* — от Саро с вмъкнато *д*. **Сардòвски** *ф.* Кюстендил.

Сарèвка *ж* — съкрат. от Сараевка. Доганово (Елинпелинско).

Сарийдàров *ф* — вм. Сарайдаров. Русе.

Сарѝев и **Сарѝйски** *ф* — от тур. sarı 'жълт, бледен'; срв. Жълтов. Калофер, Айтос, Кюстендил, Пловдивско, Ботевград.

Сарѝйчев *ф* — от прякор *Сарѝйчето* 'жълтичкия'; вж. Сариев. Верен (Чирпанско).

Сарѝков *ф* — от ар.-тур. sarik 'крадец'; срв. Крадлеков, или от тур. sırık 'прът, върлина'. Кюстендил, 1897, Станке Димитров, 1879, Варна.

***Сарѝн** *м* — от Сар(о) + *ин.*

Сарѝнко *м* — умалит. от Сарин. **Сарѝнков** *ф.* Ксанти, 1917.

Сарѝнчо *м* — умалит. от Сарин. **Сарѝнчев** *ф.* Пловдив.

Сариянов *ф* — може би вм. Саръянов. Ловеч, 1920.

Сарканец *ф.*

Саркѝз и **Саркѝс** *м* — арменско име, дошло у нас чрез смесени бракове. **Саркѝзов** *ф.* Пловдив, Гаганица (Берковско).

Сàрлов *ф* — от прякор *Сàрло* 'сив, сивоок човек' (?) срв. Саро. Габровица (Пазарджишко).

Сармỳнов *ф* — видоизменено от тур. sarman 'голям, едър' (?) Кула.

Сàро *м* — от Сяро (Съро) със затвърдяване на *с* (някои го извеждат от Серафим, *Сарафим). **Сàров** *ф.* Айтос, Бургас, Белеврен (Грудовско), Асеновград, Смолянско, Русе, 1900.

Сарпиòнов *ф* — вм. Серпионов. Враца.

Сарра *ж* — правописна разновидност на Сара. Станке Димитров, 1834.

Сарсàков *ф* — от тур. sarsak 'съсипан, слаб, слабоумен'. Бургас, 1893, Пловдив.

***Сàрчо** *м* — умалит. от Саро.

Саръ- от тур. sari 'жълт, бледен' — първа съставна част на имена: С а р ъ г е о р г ѝ е в, С а р ъ и в à н о в С а р ъ и л ѝ е в, С а р ъ м а н ч е в, С а р ъ н е д è л ч е в, С а р ъ н е д я̀ л к о в, С а р ъ с т а н е в и др.

Саръмов *ф* — от ар.-тур. sarım 'остър, резлив'. Стара Загора.

Сасàков *ф* — видоизменено от Сисаков. Плевен.

Сàсо *м* — от народностно име *сас* 'саксонец; рудар'; срв. Куман, Сърбин. **Сàсов** *ф.* Асеновград (македонец).

Сàта *ж* — женска форма срещу Сато. **Сàтин** *ф.*

Сатамов *ф* — нарочно видоизменено от *Сатанов (?) Марица (Харманлийско).

Сатаров *ф* — от рум. satara 'неприятност, беда'. Шумен.

Сатеминов *ф.*

Сàти *ж* — „модернизирано' от Сата. Айтос, р. 1928.

Сатилѝна *ж* — от Сат(а) + *лина* (от Калина, Малина, Ангелина или друго име). Бургас, р. 1956.

Сатѝна *ж* — от Сат(а) + *ина.* Айтос, р. 1903.

Сàтия *ж* — разширено от Сата. Трънско.

Сàтко *м* — умалит. от Сато или от Садо.

***Сàто** *м* — от рум. sat 'село'; вж. Сельо. **Сàтов** *ф.* Самоков.

Сатонев *ф* — от диал. **сатона* 'сатана, дявол'; срв. Шейтанов.

Сатраков *ф.* Варна.

Саỳл *м* — библейско име, евр. 'измолен (от бога)'. **Саỳлов** и **Саỳлев** *ф.* Самоков, Самоковско, Търново, Силистра, 1895, Русе, Варна, Видинско. **Саỳлски** *ф.* Тетевен.

***Сафàр** *м* — видоизменено от Сафир (?) **Сафàров** *ф.*

Сафѝна *ж* — от ар.-тур. safa 'радост, веселие'; извеждат го и от Савина. Горна Баня (Софийско).

Сафѝнка *ж* — умалит. от Сафина. Лясковец.

Сафѝнко *м* — мъжка форма срещу Сафинка. **Сафѝнков** *ф.* Враца.

Сафѝр *м* — разновидност на Зафир. **Сафѝров** *ф.*

Сафѝца *м.* **Сафѝцов** *ф.* Пловдив.

Сафли *м.* Стара Загора, р. 1888.

Сафонов *ф.* Русе.

Сафтика *ж.* Браила, 1844.

Сахàков *ф* — старо румънско име, от арм. *сахак* 'католик'. Шумен.

Саханджѝев *ф* — от диал. *саханджѝя* 'майстор на дребни медни съдове' (от ар.-тур.) Плевен, Русе, Разград, Мийковци (Еленско), Бургас, Кюстендил.

Сахàнеков *ф* — от *Саханов с вмъкнато *ек.*

Сахàнчев *ф* — от прякор *Саханчето.* Белополяне (Ивайловградско).

Саханчѝев *ф* — разновидност на Саханджиев. Стара Загора.

Сахаров *ф.* Свищов, 1911, Търново, 1911.

Сахатчѝев *ф* — от диал. *сахатчѝя* 'часовникар' (ар.-тур. saatçi). Габрово, Трявна.

Сахѝев *ф* — от ар.-тур. sahi 'верен, точен'. Сливен.

Сахралиев *ф* — вм. Зааралиев.

Сачàков *ф* — от тур. saçak 'нещо разхвърляно, разпръснато'. Стара Загора.

Сачàнски *ф* — от с. Сачанлъ (Бежанци, Ивайловградско).

Сàчко *м* — умалит. от Сачо. **Сàчков** *ф.* Белица (Разложко), Пазарджик.

Сачмалѝев и **Съчмалѝев** *ф* — вм. *Сачмаджиев, от тур. saçmacı 'дърдорко' (?) Пловдив.

Са̀чо *м* — разновидност на Сако или от Савчо с изпадане на *в* (?) **Са̀чев** *ф*. Русе, Бояджик (Ямболско). **Са̀човски** *ф*. Кнежа.

Са̀ша[1] *ж* — руско видоизменение на Александра. Рядко.

Са̀ша[2] *м* — руско видоизменение на Александър. Рядко.

Са̀шка *ж* — умалит. от Саша[1].

Са̀шко *м* — умалит. от Сашо. Рядко.

Са̀шо *м* — „побългарено" от Саша[2].

Сашов *ф*.(Iованчо Сашов, Казанльк, 1845).

Сбанов *ф* — правописна разновидност на Збанов. Стара Загора.

Сбирков *ф* — от прякор *Сбѝрката* 'обичал да се събира с хора, търсел сбирки, общество). Смолян.

Сбо̀рчиков *ф* — от махала Сборище (Еленско). Гостилица (Дряновско).

Свакеров *ф* — разновидност на Свакяров. Лом, 1893.

Свакяров *ф* — от диал. **свакяр* 'който сватосва, урежда женитби'. Велес, 1873.

Сваленикли̇ев *ф* — от с. Сваленик (Русенско). Русе.

Сва̀стри *м* — видоизменено от Севасти. Русе, 1869.

Сва̀тов и **Сва̀товски** *ф* — от прякор *Свата* (бил сват на мнозина или казвал на мнозина „свате"). Калофер, 1845, Габрово, 1897, Плевен.

Сваха̀ров *ф* — от диал. **сваха̀р*; вж. Свакяров.

Сва̀чицов *ф* — от прякор *Сва̀чицата*; вж. Свакяров. Варна.

Свѐжа *ж* — от прил. *свежа*. Варна, р. 1957, Радомир, р. 1959.

Свѐжен *м* — мъжка форма срещу Свежа. Шумен, р. 1959.

Свѐжин *ф* — псевдоним — от *свеж*.

Свежинов *ф* — измислено име на преименуван циганин. Костенец, 1966.

Сверѐцов *ф* — вм. Свирецов. Бургас.

Светѝчко *м* — умалит. от Светия[1]. **Светѝчков** *ф*.

Светѝя[1] *м* — от *светѝя* '1. светец; 2. икона'. **Светѝев** *ф*. Голямо Шивачево (Сливенско), Сливен.

Светѝя[2] *ж* — женско име от Светия[1]; срв. Икония. Голямо Шивачево (Сливенско), Толбухин, Гаргалък (Румъния).

Свѐтка *ж* — навярно от Саветка.

Свѐтко *м* — видоизменено от Цветко (?) **Свѐткович** *ф*. Толбухин (гроб) — македонец.

Свѐтла *ж* — от прилаг. *светла* или превод на гр. Фота.

Свѐтла-Зо̀ра *ж*. Ново, може би единичен случай.

Светла̀н *м* — от прилаг. *светъл* или превод на гр. Фоти. Ново, рядко. **Светла̀нов** *ф* — навярно превод на Фотев. Троян.

Светла̀на *ж* — от Светл(а) + *ана*. Пловдив, р. 1898, Благоевград, р. 1902, Шумен (на баба си Фотя), 1940, Брезово, Пловдивско (на баба си Стана).

Светлѐна *ж* — от Светл(а) + *ена*. Варна.

Светлѐнка *ж* — умалит. от Светлена.

Светленскѝ *ф*—от с. Светля (Радомирско). Радомир.

Светлѝн *м* — от *светъл*; вж. Светлан. Рядко. **Светлѝнов** и **Светлѝнски** *ф*.

Светлѝна *ж* — женска форма срещу Светлин или направо от *светлина*. Шумен, р. 1911, Варна.

Светлѝнка *ж* — умалит. от Светлина. Зимница (Ямболско).

Светлѝчников *ф*. Търново, 1940.

Свѐтло *м* — разновидност на Светльо с твърдо окончание. **Свѐтлов** *ф*. Пловдив, София.

Светло̀зар *м* — от Светозар, променено покрай *светъл*. **Светлюза̀ров** *ф*.

Светлоза̀ра *ж* — женска форма от Светлозар. Ново, рядко.

Светлоза̀рка *ж* — умалит. от Светлозара. Търново, р. 1926.

Светлолѝка *ж* — от прил. *светлолика*. Стара Загора, р. 1950.

Светломѝр *м* — от Светомир; вж. Светлозар. Ихтиман, р. 1951, 1956. Старо село (Силистренско), 1963. **Светломѝров** *ф*.

Светломѝра *ж* — женска форма от Светломир. Ново, рядко.

Светлосла̀в *м* — от Светослав; вж. Светлозар. Плевен, 1957.

Свѐтльо *м* — съкрат. от Светослав или превод на гр. Фоти. **Свѐтлев** *ф*. Карлово, Карловско, Пловдив. **Свѐтльов** *ф*. Чепинци (Софийско).

Свето *ф*. (Братя Свето, Пловдив, 1909).

***Световѝд** *м* — старинно име 'свет, свещен образ'. **Световѝдов** *ф*. Силистра, 1893.

Светого̀рски *ф* — от Света гора. Кюстендил, 1920.

Светоза̀р *м* — старинно име 'който озарява със светлина'. Трънско, Пазарджик, р. 1877, Плевен, 1880, Самоков. **Светоза̀ров** *ф*.

Светоза̀ра *ж* — женска форма срещу Светозар. Дряново, 1911, Търново, р. 1881, 1885, 1906, Шумен, р. 1920, 1924, Горна Оряховица, р. 1894.

Светолѝк *м* — от *светъл лик*. Сливница, р. 1952.

Светомѝр *м* — сравнително ново име, което може да значи 'мир на света' или 'светъл мир'.

Светопо̀лк *м* — от рус. Святополк. Пловдив, р. 1881.

Светосла̀в *м* — старинно име 'който има силна, свещена слава'. Подновено от Възраждането насам. **Светосла̀вов** *ф*.

Светоста̀ки *м* — видоизменено от Севастаки. **Светоста̀киев** *ф*.

Свету̀лков *ф* — от *свету̀лка*. Враца (външно лице).

Свѐчников *ф* — от диал. *свечник*; вж. Свещников.

Свещàров *ф* — от *свещàр* или превод на тур. Мумджиев. Пловдив, Враца, Търговище, Етрополе,

Свещеников *ф* — може би измислено от Йор. Йовков.

Свѐщников *ф* — от прякор *Свѐщника* (навирал се да „свети"на уединени събеседници). Кнежа, Борован, Нивянин (Белослатинско).

Свѝла *ж* — от *свила* (коприна). Шумен, р. 1958.

Свилàн *м* — разновидност на Свилен. Железница (Софийско). **Свилàнов** и **Свилàнски** *ф*. Железница.

Свилàров и **Свилàрски** *ф* — от *свилàр* 'който точи свила' или превод на Казасов.

Свилѐ *м* — съкрат. от Свилен. Радомир.

Свѝлен *м* — от прилаг. *свилен* 'нежен или с нежка коса като свила'. Софийско, Самоковско, Годеч. **Свѝленов** *ф*. Софийско, Ихтиманско. **Свѝленски** *ф*. Пелово (Плевенско), Плевен.

Свѝлена *ж* — женска форма срещу Свилен. Трайково (Ломско), Дряново, р. 1963.

Свѝленка *ж* — умалит. от Свилена. Годечко, Трънско.

Свѝленко *м* — умалит. от Свилен. Сливница.

Свѝлко *м* — умалит. от Свилен. Мрамор (Софийско). **Свѝлков** *ф*. Михайловградско. Мрамор.

Свѝлчо *м* — умалит. от Свилен. **Свѝлчев** *ф*.

Свинàров и **Свинàрски** *ф* — от *свинàр* 'пастир или търговец на свине'. Пирдоп, Златица, Сопот, Калофер, Пловдив, Сливен, Правец (Ботевградско).

Свинтѝла *ф* — полско или унгарско име: дядото бил въстаник от 1848 г. и заедно с други емигрирал в Шумен.

Свинярски *ф* — разновидност на Свинарски. Лом, 1917, Чепинци (Софийско).

Свирàчев и **Свирàчов** *ф* — от *свирàч*. Чирпан, Пловдив, Разград.

Свѝревски *ф* — навярно видоизменено от Свирчовски. Ловеч.

Свирѐцов *ф* — от *свирѐц*. Бургас.

Свирински *ф* — от *свирня* (?) Троян, 1878.

Свиркàров *ф* — от диал. **свиркар* 'който си подсвирква, свирчо'. Асеновград, 1879.

Свѝрков *ф* — от диал. **свѝрко* 'свирчо'. Райково (Смолянско), Пловдив.

Свѝрски *ф* — от *свѝрка* (?) Русе.

Свѝрчев *ф* — от *свѝрчо* 'който си подсвирва с уста'. Твърдица (Сливенско).

Свѝтката *пр* — от диал. *свѝтка* '1. искра; 2. нещо много мъничко, трошка'. Враца. **Свѝтков** *ф*. Горни Богров (Софийско).

Свичàнов *ф*. Враца (външно лице).

Свищовлѝев *ф* — от диал. *свищовлѝя* 'жител на град Свищов'. Русе.

Свобòда *ж* — от *свобода* или превод на гр. Елевтерия. Типично за Русе и Шумен от Освобождението в 1877 г. насам; Пазарджик, Станке Димитров, Балчик.

Свободàн *м* — мъжка форма от Свобода. Стража (Русенско).

Свободàнка *ж* — женска форма срещу Свободан. Кратово, 1942.

Свободѝн *м* — разновидност на Свободан. Гоз (Брезнишко). **Свободѝнов** *ф*. Гоз.

Свобòдка *ж* — умалит. от Свобода. Рядко.

Свобòдко *м* — мъжка форма от *свобода* или превод на гр. Елевтер. Рядко.

Свободозàра *ж* — от Свобода и Зара (навярно на двете баби). Русе, р. 1937.

Свободолю̀б *м* — от *свободолюбив*. Липница (Ботевградско), р. 1930.

Сврàка(та) *пр* — от *сврàка* (навярно имал креслив глас). Кюстендил, 1879. **Сврàков** *ф*. Кюстендил, 1879, 1952, Беляковец (Търновско) Видинско, Варна, Церова кория (Горнооряховско).

Свръдлев *ф* — от *свѐрдел*, *свръдлѐ*.

Свършѝто *пр* — от често повтаряно „свърши". Чирпан, 1960.

Сгу̀ра, **Сгу̀ро** — вж. Згура, Згуро.

Себастиян *м* — вм. Севастиян (със западно *б* вм. *в*). Плевен, р. 1922, Мездра, р. 1958.

Себеслав *м* — може би измислено от Ст. Загорчинов.

Сѐва *ж* — съкрат. от Севастия. Софийско, Карнобатско. **Сѐвин** *ф*. Каварна.

Севàр *м* — име на среднобългарски владетел. Единичен случай.

Севàст *м* — от гр. Σεβαστός 'почитан, почтен'. Пловдив, р. 1872.

Севàста *ж* — женска форма срещу Севаст. Свищов, Русе.

Севастàки *м* — от Севаст с гръцка умалит. наставка *-аки*. Враца, Вършец, Михайловградско. **Севастàкиев** *ф*. Берковско, Видинско.

Севастàкия[1] *м* — разширено от Севастаки. Трън.

Севастàкия[2] *ж* — женска форма от Севастаки. Трън.

Севàсти *м* — разновидност на Севаст или Севастиян. Търново, р. 1871.

Севастѝн *м* — от Севаст + *ин*.

Севастѝца *ж* — от Севаст(а) + *ица*. Михайловград.

Севастѝя *ж* — от гр. Σεβαστή. Станке Димитров, р. 1843, Самоков, Ломско, Своге нско, Горубляне (Софийско).

Севастиян *м* — гр. Σεβαστιανός, сродно със Севаст — име на календарски светия. Лозен (Софийско), р. 1908, Пловдив. **Севастиянов** *ф*. Варна, Враца.

Севастиянa *ж* — женска форма срещу Севастиян. Михайловград, Самоков.

Севастопу̀лов *ф* — от Севаст с гръцко и българско окончание. Варна, 1897.

Севатѝя *ж* — разновидност на Севастия. Каварна.

Сѐвда *ж* — от ар.-тур. sevda 'любов'. Нарядко из страната.

Севдàки *м* — от Севдо с гръцка умалит. наставка *-аки*. **Севдàкиев** *ф*. Елин Пелин.

Севдàл *м* — от ар.-тур. sevdalı 'влюбен' или от Севд(о) + *ал*. **Севдàлов** *ф*. Търговишко.

Севдалѐна *ж* — разновидност на Севдалина. Трънско.

Севдалѝн *м* — мъжка форма срещу Севдалина. Русе, Горна Оряховица, Враца, Гривица (Плевенско). **Севдалѝнов** *ф*.

Севдалѝна *ж* — от Севд(а)+ *лина*; срв. Ангелина, Калина. Никопол, Петрич, Скравена (Ботевградско).

Севдàн *м* — от Севд(о) + *ан*. Севлиевско. **Севдàнов** *ф*. Варна.

Севдàна *ж* — от Севд(а) + *ана*. Варна.

Севдарѝна *ж* — видоизменено от Севдалина. Търново.

Севделѝн *м* — видоизменено от Севдалин. Кнежа, р. 1949.

Севделѝна *ж* — разновидност на Севдалина. Лозен (Софийско).

Севдѐн *м* — от Севд(о) + *ен*. Баня (Михайловградско).

Севдѐна *ж* — от Севд(а) + *ена*. Софийско, Пернишко, Брезнишко, Радомир.

Сѐвди *м* — съкрат. от Севдалин или от Севден.

Сѐвдо *м* — мъжка форма срещу Севда. **Сѐвдов** *ф*.

Севдол *м* — от Севд(о) + *ол*. **Севдолов** *ф*. Шумен.

Севелѝн *м* — видоизменено от Савелин. Самоков.

Севелѝна *ж* — видоизменено от Савелина.

Севѐнко *м* — умалит. от Севи. Пловдив, р. 1921.

Севѐр *м* — рум. Sever, от лат. severus 'сериозен, строг'. **Севѐров** *ф*.

Севержàнов *ф* — някакъв чужд изговор на *Северянов (?) Стара Загора, 1960.

Северѝн *м* — рум. Severin; вж. Север.

Северѝна *ж* — женска форма срещу Северин. Видин, Годечко, Софийско.

Северѝнка *ж* — умалит. от Северина. Вердикал, Костинброд, Царичина (Софийско), р. 1856. Трънско, Омуртагско.

Севернѝшки *ф* — от *севернѝк* 'жител на Северна България'. Смочан (Ловешко).

Севѐта *ж* — видоизменено от Савета. Станкедимитровско.

Сѐви *м* — североизточна форма на Сево. Златар (Преславско), Шумен. **Сѐвев** *ф*. Шумен, 1860, Търговище, Смядово (Преславско).

Севѝл *м* — вм. Сивил или от Сев(и) + *ил*. Сливен. **Севѝлов** и **Севѝлев** *ф*.

Сѐвка *ж* — умалит. от Сева или от Севда. Софийско.

Сѐвко *м* — умалит. от Сево, Севи или от Севдо. **Сѐвков** *ф*. Шумен, Пловдив.

Севлàд *м* —от старинно Всевлад. Преславско, 15—16 в.

Севлѝевски *ф* — от град Севлиево. Попово, 1908.

Севлѝйка *ж* — умалит. от Севлия. Сомовит, р. 1939.

Севлѝя *ж* — от Селвия с метатеза на *лв*. Казанлък, р. 1926.

Сѐво *м* — видоизменено от Севдо, от Север или от Евсевий (?) Шумен, Крумовград, Кърджали, Дебър (Македония). **Сѐвов** *ф*. Варна, Търговище, Айтоско, Кърджали, Радомир.

Севòлд *м* — видоизменено от рус. Всѐволод. Тутракан.

Севрѝев *ф* — вм. Сивриев. Търново, Дряново.

Севтѐрски *ф* — вм. Сефтерски. Кюстендил.

Севтòра *ж* — вм. Сефтора. Михайловград.

Севỳна *ж* — от Сев(а) + *уна*. Пиринско.

Сѐвчо *м* — умалит. от Сево.

Сѐвьо *м* — успоредна форма на Сево с меко окончание. **Сѐвев** *ф*.

***Сегàл** *м* — от Сег(о) + *ал*. **Сегàлов** *ф*. Горна Оряховица, 1900.

***Сѐго** *м* — от Секо с озвучаване на *к* в *г*. **Сѐгов** *ф*. Варна.

***Сѐда** *ж* — женска форма срещу Седо или съкрат. от Седефа, Седева.

Седѐва *ж* — от Седефка к преход на *ф* във *в*. Брезник.

Сѐдеков *ф* — от Седов с вмъкнато *ек*. Варна.

Седѐнка *ж* — защитно име: да се заседи, да остане жива. Разлог.

Седѐф *м* — от *седѐф* '1. вид лъскава миди черупка за украса; 2. ароматно градинско цвете' (ар.-тур. sedef). Плевен, Казанлък. **Седѐфов** *ф*.

Седѐфа *ж* — женска форма срещу Седеф.

Седефен *м* — от прилаг. *седѐфен*; вж. Седеф. Мездра.

Седѐфка *ж* — умалит. от Седефа. ЮЗБ.

Седѐфчо *м* — умалит. от Седеф. Софийско, Радомирско,Станкедимитровско. **Седѐфчев** *ф*.

Сединя *ж* — от Сед(а) + *иня* (?) Банско.

Сѐдка *ж* — умалит. от Седа или правописна разновидност на Сетка. Велинград.

Седлàков *ф* — от чеш. sedlák 'селянин, селски стопанин'.

Седлàрски *ф*— от *седлàр* 'майстор на седла'. Стралджа (Ямболско), Ямбол.

Седлàчки *ф* — може би разновидност на Седлаков. Михайловград.

Седлòев *ф* — от прякор *Седлòто* (?) Якоруда (Разложко), Банско, Самоков.

Седлярски *ф* — разновидност на Седларски. Сливен (гроб).

Седмàков *ф* — от *седмàк* 'дете седмаче'. Трявна, Стара Загора, Пловдив.

Сѐдо *м* — разновидност на Садо с изговор *е* за старото *ѣ*. **Сѐдов** *ф*. Търново, 1940.

Седулияшки *ф* — от диал. *Сейдоллия*, жител на с. Сейдол (Разградско). Пловдив.

Седя̀нков *ф* — от колиби Седянковци (Габровско). Пловдив.

Сезо̀н *м* — от фр. saison 'годишно време, сезон'. (Сезон Антонов Василев, с. Благово, Михайловградско, музикант, може би циганин, който разчита на сезона).

Сейзов *ф* — от диал. *сейз(ин)* 'коняр' (ар.-тур. seyis). Карлово, Казанлък, Търново, Македония.

Сейзински *ф* — видоизменено от *сеизин*; вж. Сеизов. Ловеч.

Сѐйко *м* — умалит. от Сейо или съкрат. направо от Елисей. Габрово, 1833, Ловеч, 1873, Плевенско, Русенско, Дебърско (Македония). **Сѐйков** *ф*. Павликени.

Сѐйкоолу *ф* — вм. Сейков с турско окончание. Павликени (там го преосмислят по глагола *сея* — бил разсеял житото).

Сейменлѝйски *ф* — от диал. *сейменлѝя* 'жител на с. Сеймен или Сеймените'. Айтос.

Сеймѐнов и **Сеймѐнски** *ф* — от с. Сеймен (има три такива села). Харманлии, Пазарджик, Ръжево Конаре (Пловдивско), Велинград.

Сѐйно *м* — успоредна форма на Сейко с друго окончание; срв. Стойко и Стойно. **Сѐйнов** *ф*. Севлиево (гроб).

Сѐйо *м* — съкрат. от Елисей.

Сейрѐкбасанов *ф* — от тур. seyrekbasan 'който стъпва рядко, прави едри и редки крачки'; срв. Редкостъпов.

Сейрѐков *ф* — от тур. seyrek 'рядък, рядко' или съкрат. от Сейрекбасанов. Плевен, 1893, Шумен, 1905, Стара Загора, Трън, Варна.

Сѐка[1] *ж* — по-нова форма на Секя. Бусинци (Трънско), 1962.

Сѐка[2] *м* — западна форма на Секо. Трънско, 1880.

Сѐкал *м* — от Секол с акане; срв. Нягал. **Сѐкалов** *ф*. Лясковец, Велинград.

Секела̀ров и **Секила̀ров** *ф* — вм. Сакеларов. Шумен — от Станкедимитровско, Калтинец (Горнооряховско).

Секимѐнски *ф* — от разговорно *секимѐ* 'не ме е грижа, пет пари не давам' (от тур.) Скравена (Ботевградско).

Секира̀нов *ф* — от **секиран* 'който все носи секира' (?) Режанци (Брезнишко).

Секира̀ров *ф* — от диал. **секира̀р* 'брадвар' или от Секиларов с асимилация на *л* в *р*. Куманово, 1917.

Секѝрски *ф* — от с. Секирна (Брезнишко). Радомир.

Секлѐмов *ф* — от диал. *секлѐм* 'пълен и задънен с платно чувал'.

Секлеров *ф*.

Секлу̀нов (и **Саклу̀нов**) *ф* — разновидност на Сиклунов. Русе, 1936.

Сѐко *м* —съкрат. от Секул, Секол. **Сѐков** *ф*. Пазарджик, Варна.

Сѐкол *м* — вм. Секул. **Сѐколов** *ф*. Карабунар (Пазарджишко).

Сексенджѝев *ф* — от диал. *сексенджия* 'който кара товарни коне' (от тур.) Дойренци (Ловешко).

Сексѐнов *ф* — от тур. seksen '80' (когато се родил, баща му бил на 80 години) ? Кърли.

Секу̀ев *ф* — от рум. secùi 'трансилвански унгарец'. Силистра.

Сѐкул *м* — от унг. székely 'трансилвански унгарец' или от рум. secul 'силен, суров'. Македония, Перник, Банкя, Карнобат, 1878. **Сѐкулов** *ф*. Санданско, Горна Баня, Плевен, Пловдив. **Сѐкулски** *ф*. Благоевградско.

Секу̀ла *м* — по-стара форма на Секул. Етрополски манастир, 1648, Княжево. 1917.

Секулѝн *м* — от Секул + *ин*. Илиянци (Софийско), 1962.

Секулички *ф*.

Секу̀на *ж* — от Сек(а)[1] + *уна*. Златуша (Софийско).

Секундина *ж* — от *секунда* или от лат. secunda 'втора' (?) Пловдив, 1881.

Сѐкя *ж* — женска форма от мъжката Сека. Трънско, 1880.

Сѐла *ж* — женска форма от Село. Трънско.

Села̀новски *ф* — от с. Селановец (Ореховско). Орехово, 1900.

Селапов *ф*. Плевен, 1900.

Сѐлва *ж* — съкрат. от Селвѝя. Пловдив.

Селвелѝ и **Селвилѝ** *пр* = 'севлиевец'. Габрово, 1833, Търново, 1853. **Селвелѝев** *ф*. Габрово, 1900, Бургас, Айтос.

Селвѐта *ж* — от Селв(а) + *ета*. Южна Тракия.

Селвѝна *ж* — от Селв(а) + *ина*. Пловдив.

Селвѝя *ж* — от дърво *селвѝя* 'кипарис' (пер.-тур. selvi). Връв (Видинско).

Селджѝков *ф* — от с. Селджиково (Калояново, Пловдивско). Пловдив.

Селджобалѝев *ф* — от диал. *селджобалѝя* 'жител на Селджиково'; вж. Селджиков. Пловдив, 1900, Сливен, 1900.

Сѐлдо *м* — от Сельо, Село с вмъкнато *д*. **Сѐлдов** *ф*. Асеновград, 1900.

Сѐле *м* — разновидност на Сельо. Г. Геров

Селевелѝ *пр* — вм. Селвели. Габрово, 1900.

Селѐна *ж* — от Сел(а) + *ена*. Трънско. **Селѐнски** *ф* Кюстендил, 1893.

Сѐленчев *ф* — от диал. *сѐленче* 'селянче' (?) Пловдив.

Селѝм *м*—от растение *селим* или от ар.тур. selim 'здрав'. **Селѝмов** *ф*. Душилница (Ломско), 1870, Търново, Пещера.

Селѝма *ж* — женска форма срещу Селим. Трънско, Благоевград, Лозен (Софийско).

Селимѝнски *ф* — произволно видоизменение от Сливенски. Сливен (Възраждането).

Селимѝр *м* — старинно име „да насѐли света". Синод. именник.

Селимѝра *ж* — женска форма от Селимир. Синод. именник.

Селѝмка *ж* — умалит. от Селима. Горубляне, Казичене, Горни Богров, Челопечене, Войнеговци (Софийско).

Селѝмски *ф* — навярно от Селим махала (Киркова махала, Ловешко). Плевен.

Селѝна *ж* — от Сел(а) + *ина*.

Селѝнка *ж* — умалит. от Селина. Белоградчик.

Сѐлка *ж* — умалит. от Села. **Сѐлкински** *ф*. Пловдив.

Сѐлма *ж* — навярно от името на шведската писателка Селма Лагерльоф; вж. Зелма. Единичен случай.

Селнички *ф*. Кюстендил.

*__Сѐло__ *м* — успоредна форма на Сельо с твърдо окончание. **Сѐлов** *ф*. Тулча, 1853.

Сѐлски *ф* — от *село, селски*. Айтос.

Сѐлчо *м* — умалит. от Сельо, Село. **Сѐлчев** *ф*. Овчеполци (Пазарджишко).

Сѐльо *м* — съкрат. от Селимир и преосмислено по *село* — пожелателно име: да остави потомци за цяло село. **Сѐлев** (и **Сѐлиев**) *ф*. Шумен.

Сѐля *ж* — успоредна форма на Села с меко окончание. Трънско.

Селя̀ков *ф* — от прякор *Селяка*. Русе.

Селя̀мов *ф* — от ар.-тур. selâm 'поздрав'. Лом, 1917, Пловдив.

Селямсъзов *ф* — от диал. *селямсъз* 'който не (обича да) поздравява' (ар.-тур. selâmsız).

Селя̀нов *ф* — навярно вм. Силянов. Силистра, 1917.

Селянѝвски *ф* — от *селяновец* 'жител на махала Селянин, Вакарелско' (?) Самоков.

Селя̀шки *ф* — разновидност на Селяков (навярно псевдоним).

Сѐма *ж* — женска форма срещу Семо. Бяла, Ботевградско.

Сема̀н *м* — от Сем(о) + *ан*. **Сема̀нов** *ф*.

Семѐн *м* — от Сем(о) + *ен*. **Семѐнов** *ф*. Пловдив.

Семена̀ров *ф* — от *семенàр*. Търново, 1911.

Семѐндра *ж* — име на хала в нар. песен.

Семенлѝйски *ф* — вм. Сейменлийски.

Семерджѝ *пр* — от тур. semerci 'самарджия'. Севлиево, 1900. **Сѐмерджѝев** *ф*. На разни места из ИзБ.

Семѝдов *ф* — вм. Симидов. Свищов, 1888.

Семѝзов *ф* — от тур. semiz 'тлъст, угоен'. Свищов, Русе, Бяла, Карлово, Пещера.

Семѝр *м* — от старинно *Всемир. **Семѝров** *ф*.

Семира̀мис *ж* — гр. Σεμίραμις — легендарна вавилонска царица. Каварна, р. 1905.

Семѝрчо *м* — умалит. от Семир. Горна Оряховица — нар. песен.

Сѐмка *ж* — умалит. от Сема или женска форма от Семко. Тетевен, 1648, Сливен, 1900.

Сѐмко *м* — умалит. от Семо. Ботевград, Ботевградско, Враца, Клисура (Карловско), Слатино (Сопотско), Нова Загора, Новозагорско, Сливен. **Сѐмков** *ф*. **Сѐмковски** *ф*. Осиковица (Ботевградско). **Сѐмкооглу** *ф* с турско окончание. Асеновград, 1900.

Сѐмо *м* — съкрат. от старинно Семислав, а то от **сѣмь** 'човек, личност' и *-слав*. Русе, Габрово, Стара Загора. **Сѐмов** *ф*. Русенско, Провадия, Сливен Горнооряховско, Павликенско, Стара Загора, Руска Бела (Врачанско).

Сѐмча *м* — западна форма на Семчо. Трънско.

Сѐмчо *м* — умалит. от Семо. **Сѐмчев** и **Сѐмчов** *ф*. Михайловград.

Семя̀нски — в имена на местности: С е м я̀ н с к и д о л, С е м я̀ н с к а п о л ѐ н а, С е м я̀ н с к и к а̀ м и к. Врачеш (Ботевградско).

Сѐна *ж* — съкрат. от Алисена, Поликсена или друго подобно име. Трънско.

Сенадѝн *м* — вж. Синадин. Бистрица (Софийско), 15—16 в., Демирхисарско, Кукушко, Неврокопско, 16 в.

Сенгалович *ф*.

Сѐндо *м* — от Сено с вмъкнато *д*. **Сѐндов** *ф*. Асеновград, 1908, Кърджали, Вълчедръма (Ломско).

Сѐндрьо *м* — видоизменено от Сендо. **Сѐндрев** *ф*. Розово (Брациговско).

Сѐни *ж* — съкрат. от Поликсени. Варна, р. 1957.

Сенѝя *ж* — съкрат. от Поликсения. Долна Мелна (Трънско).

Сѐнка *ж* — умалит. от Сена. Търново, р. 1907, Павликени, Страхилово (Русенско).

Сенкѝш *м* — от Сенк(о) + *иш*. **Сенкѝшов** *ф*. Чупрене (Белоградчишко).

Сѐнко *м* — умалит. от Сено. Михайловградско, Карнобат. **Сѐнков** *ф*. Юделник (Русенско).

Сѐнна *ж*. Силистра, 1893.

Сѐно *м* — видоизменено от Асен, Ясен, Арсен или друго подобно име. Тетевен, 1648, Брусен (Тетевенско). **Сѐнов** *ф*. Крумово (Варненско). **Сѐновски** *ф*. Кардам (Поповско).

Сѐнта *ж* — съкрат. от Сентия. Трън.

Сентѝя *ж* — женска форма от Сенто. Трън.

Сѐнто *м* — видоизменено от Авксентий. **Сѐнтов** *ф*. Трънско.

Сѐнчо *м* — умалит. от Сено. Казанлък, 1843.

Сѐня *ж* — женска форма срещу Сено. Лопян, 1648.

Сепарѐвски *ф* — вм. Сапаревски.

Сепетлѝев *ф* — от някое село с подобно име или от тур. sepetli 'който все носи кошница' (?) гр. Марица.

Сепетчѝев *ф* — от диал. **сепетчѝя* 'кошничар' (тур. sepetçi).

Сепов *ф*. Русе, 1917.

Септемврѝйка *ф* — от месец *септември* (1944). Световрачане (Софийско), р. 1. 9. 1945, Казанлък, 1960.

Сѐпчев *ф* — разновидност на Сепов. Цариград, 1873.

Сѐра *ж* — западна, екавска форма на Сяра. Старо, вече изоставено.

Сераджàнов *ф* — вм. Сириджанов. Ценино (Новозагорско).

Серàков *ф* — вм. Сираков. Свищов, 1908.

Серапиòн *м* — гр. Σεραπίων — от името на една египетска богиня. **Серапиòнов** *ф*. Княжево, 1893, Враца, 1949.

Серàф *м* — вм. Сараф или съкрат. от Серафим. Елин Пелин.

Серафѝм *м* — от *серафѝм*, според библейската ангелология: ангел от висш разред, евр. „пламенен". На разни места из страната. **Серафѝмов** *ф*.

Серафѝма *ж* — женска форма от Серафим. Врачанско, Михайловград, Сухиндол (Севлиевско).

Серафѝмка *ж* — умалит. от Серафима. Върщец.

Серафѝн *м* — от Серафим с много поразпространеното окончание *-ин*. Чепинци, Лозен (Софийско), Елин Пелин. **Серафѝмов** *ф*.

Серафѝна *ж* — женска форма от Серафин. Софийско, Михайловград, Бериево (Севлиевско), Пещера.

Серафѝнка *ж* — умалит. от Серафина. Богунец (Софийско), Караполци (Елинпелинско), 1898.

Сербѐзов *ф* — от разгов. *сербѐз* 'смел, безстрашен' (пер.-тур. serbaz). Казанлък, Чирпан, Нова Загора, Харманли, Пазарджишко.

Сергеджѝев *ф* — от разг. *сергиджѝя* 'продавач на сергия' (тур. sergici). Казанлък.

Сергѐй *м* — разновидност на Сергий. Видин, Вълчитрън (Плевенско). **Сергѐев** *ф*. Русе.

Сергенски *ф*.

Сѐрги *м* — съкрат. от Сергий. Радомирско, Михайловград, Михайловградско, Пордим (Плевенско). **Сѐргев** *ф*. Брезник, Русе, 1890, Дряново (гроб).

Сѐргиа *м* — от родителната форма на Сергий. Кичевско.

Сергиѐнков *ф* — от украинско Сергиенко с допълнително българско окончание.

Сѐргий *м* — от лат. Sergius — старо родово име с вероятно значение 'служител' — име на календарски светия. Калофер, 1849, Стара Загора, 1930. **Сѐргиев** *ф*. Калофер, 1853, Плаковски манастир, 1845.

Сергѝл *м* — от Серг(и)+*ил*. **Сергѝлов** *ф*.

Сергѝн *м* — от Серг(и)+*ин*. **Сергѝнов** *ф*. Завала, Конска (Брезнишко).

Сергѝна *ж* — женска форма от Сергин. Видин.

Сѐргия *ж* — женска форма от Серги. Кюстендилско.

Сердàров, Сердàрев и **Сердàрски** *ф* — от остар. *сердàр* '1. главатар; 2. административен чин в Турско' (пер.-тур. serdar). Габрово, 1908, Пазарджик, Церово (Пазарджишко), Враца, Нова Загора, Берковско, Герман, Лозен (Софийско).

Сѐрдо *м* — от Серо с вмъкнато *д*. Мрамор (Софийско). **Сѐрдов** и **Сѐрдев** *ф*. Мрамор, Панчарево, Враца, Михайловград.

Сережàнов *ф* — видоизменено от Сириджанов. Ямбол.

Серезлѝ *пр*=жител на град Серес. Лом, 1870.

Серезлѝев и **Серезлѝйски** *ф* — от прякор *Серезлѝ(ята)*. Плевен, 1882, Пещера, 1900, Гоце Делчев, Кърджали, Карнобат.

Серейдàров *ф* — вм. Сарайдаров. Самоков, 1893.

Серѐкбасанов *ф* — вм. Сейрекбасанов. Никополско.

Сереков *ф* — вм. Сейреков или от Серев с вмъкнато *ек*. Троян, 1893, Русе.

Серелѐщов *ф* — вж. Сиралещов. Велинград.

***Серѐн** *м* — от Сер(ьо)+*ен*. **Серѐнов** *ф*. София, 1927.

Серенѝков *ф* — вм. Сиреняков. Видин.

Сереòжа *м* — изопачено от рус. Серёжа. Толбухин, р. 1951.

Серетлѝев *ф* — от диал. *серетлѝя* 'жител на някое село от областта на река Серет в Румъния'.

Сержàнов *ф* — видоизменено от Сераджанов. Казанлък.

Сѐркеджѝев *ф* — вм. Сиркеджиев. Куклен (Асеновградско), Пловдив, Сопот, Казанлък.

Серкѐто *пр* — от пер.-тур. sirke 'оцет' или от тур. sirke 'гнида'. Чирпан, 1960.

Серкѝз *м* — вм. Саркиз. **Серкѝзов** *ф*. Пловдив, Пазарджик.

Сѐркмеджиев *ф* — от диал. **серкмеджия* 'който плете и продава мрежи, серкмета'. Стара Загора.

Сѐрко *м* — умалит. от Серьо. Кула. **Сѐрков** *ф*. Кула, Пловдив.

Серлински *ф*. Кюстендил, 1879.

Сѐро *м* — западна, екавска форма на Сяро. **Сѐров** *ф*. Рибен (Плевенско). Сѐровото местност в Правешка Лакавица (Ботевградско).

Серпиòн *м* — съкрат. от Серапион. Големо Пещене (Врачанско). **Серпиòнов** *ф*. Враца.

Серсѐмов *ф* — от разг. *серсѐм* 'глупак, разсеян' (пер.-тур. sersem). Враца.

Сѐртев и **Сѐртов** *ф* — от разг. *серт* 'лют, жесток, строг' (тур. sert). Търговище, Нова Загора, Стара Загора, Михайловград.

Серткостов *ф* — от серт Коста; вж. Сертев. Сливен, 1893.

Сѐрчо *м* — умалит. от Серьо. Кула. **Сѐрчев** и **Сѐрчов** *ф*. Сопот, Враца. С ѐ р ч о в о местност в Правешка Лакавица (Ботевградско).

Сѐрьо *м* — от диал. *сер* (сър) 'сив' — защитно име; вж. Сяро. **Сѐрев, Сѐрьов** и **Сѐриов** *ф*. Плевен, Плевенско, Ловеч, Луковитско, Пазарджик, Пловдив, Трявна.

Серьòжа *м* — от рус. Серёжа, умалит. от Сергей, Шумен, р. 1958, Берковица, р. 1959 и на други места.

Серя̀ков *ф* — от диал. **серя̀к* 'сив, сивоок човек' или видоизменено от Сейреков. Свищов, 1897, Варна.

Серя̀н *м* — от Серь(о)+*ан*. **Серя̀нов** *ф*.

Сѐстримски *ф* — от с. Сестримо (Пазарджишко). Ихтиман.

Сѐта *ж* — съкрат. от Севета, Елисавета. Станке Димитров, р. 1840, 1859, 1862, 1864, Радомир, Трънско, Сливнишко, Махалата (Плевенско), р. 1874, Шипочано (Самоковско), Самоков, Видин. **Сѐтин** *ф*. Враца, Вършец.

Сѐтка *ж* — умалит. от Сета. Станке Димитров, 1844, Подгумер (Софийско).

Сетра̀ков *ф*. Русе.

Сѐфа *ж* — от Сева с промяна на *в* във *ф*. **Сѐфин** *ф*. Брацигово.

Сефалѐров *ф* — от диал. **сефалер* 'радости, веселби' (от ар.-тур. safalar) ? Асеновград.

Сеферѝн *м* — от Северин с промяна на *в* във *ф*. Мокреш (Ломско). **Сеферѝнов** *ф*. Враца, Кремиковци.

Сеферѝна *ж* — женска форма от Сеферин. Ломско, Кула, Михайловградско, Берковско.

Сеферѝнка *ж* — умалит. от Сеферина. Елин Пелин. **Сеферѝнкин** *ф*. Пазарджик.

Сефѐров *ф* — от диал. *сефѐр* 'поход, пътуване' (ар.-тур. sefer). Варна, Бургас, Чирпан.

Сефтѐрски *ф* — от диал. **сефтѐр* 'който обича да прави сефте, да купува или хапва пръв' (?) Разградско.

Сефтòра *ж*. Михайловград, р.1928, Чемиш, р. 1933, Камена Рикса, р. 1937.

Сеча̀н *м*. **Сеча̀нов** *ф*. Воден (Македония).

Сеча̀нката *пр* — от забравеното вече име Сечан или Сечанов. Стара Загора.

Сѐченски и **Сечѝнски** *ф* — от някоя местност Сечината или Сечински дол. Плевенско, Шумен.

***Сѐчко** *м* — от народно *сѐчко* 'февруари' (роден през тоя месец и му дали ново, защитно име). **Сѐчков** *ф*. Трърсино (Кюстендилско), Кюстендил, Куманово, 1917, Славяново (Плевенско), Дебър (Първомайско), Силистра, Бенковски (Момчилградско). С ѐ ч к о в а г л а̀ в а, С ѐ ч к о в д о л, С ѐ ч к о в а п о л ѐ н а местности в Липница (Ботевградско).

***Сѐшо** *м* — видоизменено от Серьо. **Сѐшов** *ф*. Букорово (Севлиевско), 1893.

Сѝбен *м* — вм. Сибин. **Сибенов** *ф*. Русе.

Сибѝла (и **Сибѝлла**) *ж* — гр.-лат. Sibylla 'нещо като пророчица', а у нас навярно от името на една киноартистка. Ново, рядко.

Сибѝлия *ж* — разновидност на Сибила. Севлиево, р. към 1916.

Сѝбин *м* — рум. Sibin от бълг. **сиб* 'рог, чвор' (?) **Сѝбинов** *ф*. Русе, Кошарево (Брезнишко).

Сибинòнов *ф*.

Сѝбирлиев *ф* — от диал. **сибирлия* 'издръжлив на силен мраз' (?) Русе, 1936.

Сѝбирски *ф* — от Сибир.

Сибиря̀нов *ф* — от *сибиря̀нин*; вж. Сибирлиев.

Сѝва *ж* — женска форма срещу Сиво. Брезник, Видин, Смолянско. **Сѝвин** *ф*. Ковачица (Ломско).

Сива̀н *м* — от Сив(о)+*ан*. **Сива̀нов** *ф*. Кърджали.

Сѝве и **Сѝви** *м* — разновидност на Сиво Карнобат, 1870. **Сѝвев** *ф*.

Сѝвен *м* — от Сив(о)+*ен*. Чирпан, Могилево, Партизанин (Чирпанско), Стара Загора, Бургаско, Чепеларе. **Сѝвенов** *ф*.

Сивѐр *м* — от Север с редукция на неударената *е*. Неврокопско, 16 в.

Сивѝл *м* — от Сив(о)+*ил*. Зимница (Ямболско). **Сивѝлов** и **Сивѝлев** *ф*. Айтос, 1893, Шабла (Балчишко), 1893, Котел.

Сѝвин *м*, **Сѝвинов** *ф* — вм. Сивен, Сивенов с редукция на неударената *е*. Стара Загора, Казанлък, Асеновград.

Сивиндричев *ф*.

Сивиòнев *ф* — видоизменено от Сибионов. Пловдив.

Сѝвка *ж* — умалит. от Сива. Трънак, 1648, Брезник.

Сѝвко *м* — умалит. от Сиво. Брезник, Пловдив, Каварна. **Сѝвков** *ф*. Котел, Нова Загора, Стралджа (Ямболско), Ямбол, Толбухинско, Чепеларе, Смолянско, Благоевград.

Сѝво *м* — от *сив* — защитно име: да отблъсва зли очи и уроки; да не личи с ярък цвят, за да оцелее. Нова Загора, Новозагорско, Стара Загора, Жельо войвода (Сливенско). **Сѝвов** *ф*. Калофер, 1849, Карлово, Стара Загора, Нова Загора, Сливен, Кътина (Софийско), Враца, Галово (Ореховско).

Сиводòшев *ф* — може би от Сивов и Дошев. Бъта (Панагюрско).

Сиволѝн *м* — от Сиво+*лин* (бащата измислил тая форма — единичен случай). Стара Загора, р. към 1936.

Сѝврев *ф* — навярно вм. Сивриев. Никопол. Разград.

Сивриев *ф* — от тур. sivri 'тънък-висок'. Каварна, 1893, Нова Загора, 1897, Разград, Търново, Пловдив.

Сивриика *ж* — от тур. sivri+*ка* (?) Кюстендил, 1879.

Сивул *м* — от Сив(о)+*ул*. **Сивулов** *ф*. Ник. Милев.

Сивченко *ф* — вм. Сивчев. Шумен, 1940. (Иван Йонов Сивченко).

Сѝвчо *м* — умалит. от Сиво. Лясковец, Брезник. **Сѝвчев** *ф*. Стара Загора.

Сигалов *ф* — от гр. σιγαλός 'тих, безмълвен'. Варна.

Сиганов *ф* — от гр. σιγανός 'тих, спокоен'. Русе.

Сигаров *ф* — видоизменено от Сигалов. Голямо Ново село (Поповско).

Сигеров *ф* — по-нататъшно видоизменение на Сигалов (?) Плевен.

Сѝгма *ж* — от гр. σίγμα 'буква С'. София, р. 1951.

Сѝдер *м* — съкрат. от Исидор и преосмислено по гр. σίδερο 'желязо'. На разни места из ИзБ. **Сѝдеров** *ф*.

Сидерия *ж* — женска форма от Сидер. Варна.

Сиджàков *ф* — разновидност на Саджаков. Русе, 1900.

Сиджѝмов *ф* — от диал. *сиджѝм* 'въженце' (тур. sicim). Гюмюрджина, 1917, Ямбол, Кюстендил, Кърджали.

Сѝдко *м* — умалит. от Сидо, Сидер.

Сѝдо *м* — съкрат. от Сидер. Русе. **Сѝдов** *ф*. Русе, Стара Загора, Гоце Делчев.

Сидòния *ж* — френска форма от гр. κυδωνιά 'дърво дюля' или образувано от Сидо.

Сѝзков *ф* — правописна разновидност на Сисков. Казанлък.

Сѝзов и **Сѝзев** *ф* — съкрат. от Сеизов. Балчик, Дряново (външно лице).

Сѝйка *ж* — умалит. от Сия.

Сийрèкбасан *пр* — вж. Сейрекбасанов. Русе, 1867.

Сийрèков *ф* — вм. Сейреков. Шумен.

Сиклỳнов *ф* — име от италиански произход.

Сикỳнов *ф* — може би видоизменено от Сиклунов. Пловдив.

Сикфрид *м* — от нем. Siegfried — герой на „Песен за нибелунгите". Габрово, р. 1899.

Сѝла(та) *пр* — от *сила* (минавал за много силен). Ботевград, Варна.

Силаги *ф* — име от унгарски произход. Шумен, 1871, Русе, София.

Силàка *пр* — от **силàк* 'силен човек'. Сопот, 1878. **Силàков** *ф*. Сопот, 1965.

Сѝлва *ж* — от лат. silva 'гора' (у нас навярно покрай героинята на оперетата „Царицата на чардаша"). Казанлък, р. 1929, Червен бряг, р. 1950, Мездра, р. 1956, Криводол (Врачанско), р. 1958, Михайловград, р. 1958, Кюстендил, р. 1958, Берковица, р. 1960 и на разни места из страната по-насетне.

Силвàна *ж* — от Силв(а)+*ана*. Мездра, р. 1959.

Силвѐстер *м* — от лат. Silvester 'горист' — име на римски папа. **Силвѐстров** *ф*. Пловдив, 1905, Разград.

Силвѐстра *ж* — женска форма от Силвестер. Русе, Шумен, Толбухин.

Силвѐстри(й) *м* — разновидност на Силвестер. **Силвѐстриев** *ф*. Шумен, Пловдив.

Силвѐт *ж* — от Силва с френска умалит. наставка. Михайловград, р. 1929.

Сѝлви *м* — лат. Silvius — име на католически светец. Лом, 1916, Лехчево (Михайловградско), Кюстендил.

Силвѝна *ж* — женска форма срещу Силви. Пловдив, р. 1871, 1880, 1914.

Сѝлвия *ж* — разширено от Силва. Ново, на разни места из страната.

Силдàр *пр* — от диал. **силдàр* 'силен човек' (?) Габрово, 1833. **Силдàров** и **Силдàрев** *ф*. Каварна, 1893, София, 1893, 1960.

Силджàков *ф* — може би кръстоска от Сиджаков и Силдаров (?) Русе, 1908.

Силджобов *ф* — видоизменено от Селджобалиев. Цариград, 1858.

Силекчѝйски *ф* — изопачено от Синетчийски (?) Пловдив.

Сѝлен *м* — от Силян с преход на *я* в *е*. **Сѝленов** *ф*. Видин.

Силендòров *ф* — от диал. **силендòр* 'много силен човек' (?) Пазарджишко.

Сѝлиев *ф* — вм. Силев, вж. Сильо. Варна.

Силимѝов *ф* — от диал. *селемѝя* 'вид копринена тъкан' (от ар.-тур.) Панагюрище, 1917.

Сѝлко *м* — съкрат. от Босилко, Василко или умалит. от Сильо. Михайловград, р. 1900. **Сѝлков** *ф*.

Силмешлѝев *ф* — от с. Сюлмешлии (Плодовитово, Чирпанско и Средец, Старозагорско). Пловдив.

Сѝлов *ф* — от прякор Силата (?) Стара Загора, 1900, 1930.

Силòтия *ж* — видоизменено от Филотия, Филотка. Видинско.

Сѝльо *м* — видоизменено от Силян. **Сѝлев** *ф*. Шумен.

Силя̀вски и **Силя̀фски** *ф* — от ар.-тур. silâh 'оръжие'. Пловдив.

Силя̀мов *ф* — вм. Селямов.

Сѝлян *м* — от *сила, силен* по образеца на Стоян. Македония, Видин. **Сѝлянов** и **Силянòвски** *ф*.

Сѝма[1] *ж* — женска форма срещу Симо. Софийско, Михайловград.

Сѝма[2] *м* — западна форма на Симо. Трънско.

Симàн *м* — от Симанд с изпадане на *д*. Новозагорско, Старозагорско. **Симàнов** *ф*.

Симàна *ж* — женска форма от Симан. Шумен, 1905, Преславско, 1911, Тутракан.

Симàнд *м* — от гр. σημαντικός 'важен, значителен'. **Симàндов** *ф*. Варна.

Симàнка *ж* — умалит. от Симана. Шумен, Търговишко, Толбухин.

Симбаев *ф*. Скринско (Кюстендилско).

Симберов *ф*. Шумен.

Сѝме *м* — съкрат. от Симеон.

Симеòн *м*—грц. Συμεών, библейско име, евр. Шимон 'изслушване, изпълнение (на молитвата, на желанието)' — име на няколко календарски светии. Из цялата страна. **Симеòнов** и **Симеòнски** *ф*.

Симеòна *ж* — женска форма от Симеон.

Симеòнка *ж* — умалит. от Симеона.

Симеòнчето *ф* — вм. *Симеончев. (Паруш Симеонов Симеончето, Сливен — гроб).

Симидàрски *ф* — от диал. *симидàр* 'симитчия'. Правец (Ботевградско).

Симиджѝев и **Симиджѝ(й)ски** *ф* — от диал. *симиджѝя* 'симитчия'. Бошуля (Пазарджишко), Бели Искър (Самоковско).

Симѝдов *ф* — от *симѝд* (ар.-тур. simit, -di); срв. Белопитов. Търново (Възраждането), Русе, 1910, Орехово, Червен бряг.

Симидчѝев *ф* — правописна разновидност на Симитчиев.

Симиòн *м*, **Симиòнка** *ж* — вм. Симеон, Симеонка.

Симионèску *ф* — от Симеонов с румънско окончание. Варна, 1940.

Симитлèрски *ф* — от с. Симитлери (Горно Черковище, Казанлъшко). Казанлък.

Симитчѝев *ф* — от *симитчѝя* (ар.-тур. simitçi). Русе, Сливен.

Сѝмка *ж* — умалит. от Сима. Софийско, Трънско, Годеч.

Сѝмо *м* — съкрат. от Симеон или от Симон. Трънско. **Сѝмов** *ф*.

Симòн *м* — евангелско име от еврейски произход, различно от Симеон, но го смесват с него. Ботевград. **Симòнов** *ф*. Ботевград, Самоковско, Перущица. **Симòновски** *ф*. Ботевград. **Симòнски** *ф*. Петричко, Благоевградско.

Симòна *ж* — женска форма от Симон. Ботевград.

Симòнка *ж* — умалит. от Симона.

Симòнко *м* — умалит. от Симон. С и м ò н к о в с к о т о, местност в Боженица (Ботевградско).

Симонлѝйски *ф*. Кюстендил.

Симпàдов *ф* — от еврейско ф. и. Симпадо.

Сѝмчо *м* — умалит. от Симо. **Сѝмчев** *ф*. Сливница.

Симя̀на *ж* — видоизменено от Симана (?). Гавраилово (Сливенско)

Сѝна *ж* — женска форма срещу Сино. Н. Геров.

Синàбов *ф* — от Синапов с озвучаване на *п* в *б* (?) Типично за с. Стърмен (Беленско).

Синади *ж*. Калофер, р. 1914.

Синадѝн *м* — от Сино+*дин*, както Кòстадин, Стоядин, Вълкадин. Етрополски манастир, 1648, Кичевско. **Синадѝнов** *ф*. Босилеградско.

Синадѝна *ж* — женска форма срещу Синадин. Етрополски манастир, 1648.

Синàн *м* — от Син(о)+*ан*. Н. Геров.

Синàна *ж* — от Син(а) +*ана*. Н. Геров.

Синàни *ф*. Свищов, 1833.

Синàпов *ф* — от *синàп* (може би бил лют и хаплив). Ракитово (Велинградско), Велинград, Пазарджик.

Синафòн *м* — видоизменено от Ксенофон. Самоков.

Синàя *ж* — от планината Синая, споменавана в библията. Брезник.

Синвѝрски *ф* — вм. Синивирски. Толбухин, 1893, Варна.

Сѝнгера *пр* — бил представител на шевни машини „Сингер". Луковит. **Сѝнгеров** *ф*. Луковит, Русе.

Синджàков *ф* — видоизменено от Синджапов (?) Русе, 1927.

Синджàп *пр* — от тур. sincap 'катерица; катерича кожа'. Станке Димитров, 1843. **Синджàпов** *ф*. Перник.

Синджирджѝев *ф* — от диал. **синджирджѝя* 'който прави вериги' или 'затворник с вериги'; срв. Прангаджиев.

Синджирлѝев *ф* — от махала Синджирлии (Еленско). Калофер, Червена вода (Русенско).

Синдя̀конов *ф* — вм. Дяконов син.

Синèкси *м* — гр. Συνέξιος. Крупник (Благоевградско).

Синèла *ж* — кръстена на дядо си Симеон. Разград, р. 1965.

Синетчѝйски *ф* — от диал. *синетчия 'лихвар, който борави с полици' (от ар.-тур. senet 'полица'). Сопот.

Синивѝрски *ф* — от с. Сини вир (Новопазарско). Варна.

Синѝгера *пр* — от птичката *синѝгер* (свирел и пеел). Ботевград. **Синѝгеров** и **Синѝгерски** *ф*. Айтос, Мирково (Пирдопско), Рашково (Ботевградско), Люта, Владимирово (Михайловградско), Вълчи трън (Плевенско).

Сиников *ф*. Пазарджик.

Синикчѝйски *ф* — от Синетчийски с преход на *тч* в *кч*. Пловдив.

Синѝлков *ф* — от прякор *Синѝлката*; вж. Синия. Стара Загора.

Синитков *ф*. Русе.

Синитчѝйски *ф* — вм. Синетчийски. Калояново (Пловдивско), Пловдив.

Сѝния *пр* — от *син* (много черен, със синкав оцвет на кожата). Ботевград. **Сѝнев** *ф*. Габрово, 1908, Казанлък, Димитровград. **Сѝньов** *ф*. Лехчево (Михайловградско).

Синкàмъков *ф* — от прякор *Синия камък* (?) Карлово.

Сѝнко *м* — умалит. от Сино. **Сѝнков** *ф*. Айтос, Казанлък, Никопол.

Синневе *ж*.

Сѝно *м* — от Симо с по-употребимата наставка *-но* или пожелателно име: да бъде истински син на родителите си (?) Н. Геров.

Синорлѝя *пр* — от диал. **синорлѝя* 'съсед по имот'. Станке Димитров, 1879.

Синуров и **Синурски** *ф* — от *синур* 'граница на имот, межда'. Екзарх Йосиф (Беленско).

Синчàнов *ф* — от диал. *синчàн* 'разглезен син'. Стара Загора.

Синьобрѝдски *ф* — от с. Синьо бърдо (Врачанско). Мездра.

Сѝньовеца *пр* — от местността Синьово. Трудовец (Ботевградско). **Сѝньовски** *ф*. Ботевград.

Синьорѐта *ж* — от итал. signoretta 'дамичка'. Михайловградско, р. 1941.

Синьорѝта *ж* — разновидност на Синьорета. Кътина (Софийско), 1951.

Синьòрски *ф* — от прякор *Синьòре* 'господине' (ит. signore). Невестино (Кюстендилско).

Синячки *ф* — от някоя местност Синяко (?) Враца.

Сипана *ж* — от диал. *сипана* 'боледувала от сипаница, вариола' — защитно име: да не боледува от тая болест. Бр. Миладинови.

Сѝпко *м* — от диал. **сѝпко* 'боледувал от сипка'; вж. Сипана. **Сѝпков** *ф*. Велес.

Сѝпсев *ф* — от диал. **сѝпсе* 'всичко живо' (от гр. ἔμψυχος) ? Айтос.

Сирàк *м* — от *сирàк*, т. е. роден след смъртта на баща си. Н. Геров. **Сирàков**[1] *ф*.

Сѝрака *пр* — останал сирак от малък. Етрополе, 1889, Елин Пелин, 1893. **Сирàков**[2] *ф*. На разни места из страната. **Сирàковски** *ф*. Ботевградско.

Сирàкпейов *ф* — от Пейо Сирака. Широка лъка (Девинско), 1917.

Сиракỳл *м* — от Сирак+*ул*. **Сиракỳлев** *ф*.

Сиралѐщов и **Сирѝлещов** *ф* — подигравателно име; другите го изговарят Серелещов, а те самите — Сирилещов. Велинград.

***Сирàче** *м* — умалит. от Сирак. **Сирàчев** ф.

Сирàшки *ф* — по-стара форма на Сираков[2]. Свищов, Пловдив, Трудовец (Ботевградско).

Сирѐков *ф* — вм. Сейреков. Стрелча (Панагюрско), Кърджали.

Сирѐкоглу *ф* — от Сиреков с турско окончание. Болград, 1857.

Сиренàра *пр* — от *сиренàр*. Плевен (гроб). **Сиренàров** и **Сиренàрски** *ф*. Плевен, Враца.

Сиренко *м* — преумалително от Сиро. Търговишко, 17 в. **Сиренков** *ф*.

Сиренѝков *ф* — от диал. **сиреняк* 'качамак със сирене'; срв. Белопитов, Враца, Вършец, Видин.

Сиренѝрски *ф* — от *сиренѝр* 'сиренар'. Берковица, 1917.

Сириджàн *м* — може би от ар.-тур. seri 'бърз' и пер-тур. can 'душа'. Банско, р. 1920. **Сириджàнов** *ф*. Гоце Делчев.

Сирѝйски *ф* — вм. Сарийски (?)

Сирилѐшчов *ф* — вж. Сиралещов. Банско.

Сиринколов *ф*. Лясковец (външно лице).

Сѝрищнички *ф* — от с. Сирищник (Радомирско).

Сиркàров *ф* — от диал. **сиркàр* 'крадец'; вж. Сиркатов.

Сиркàтов *ф* — от ар.-тур. sirkat 'кражба, крадеж'.

Сиркеджиев и **Сиркиджиев** *ф* — от пер.-тур. sirkeci 'оцетар'. Варна.

Сиркитов *ф* — видоизменено от Сиркатов. Пловдив.

Сѝрко *м* — умалит. от Сиро. Плевен, р. 1893, Ловеч. **Сѝрков** *ф*. Ловеч, Севлиево.

Сѝркоров *ф* — вм. Сиркаров.

Сирлѐшчов *ф* — вм. Сирилешчов. Банско.

Сѝрма *ж* — от диал. *сѝрма* 'сърма'. Айтос, Сушица (Благоевградско).

Сѝрманов *ф* — от колиби Сирманите (Габровско). Габрово.

Сѝро *м* — от диал. *сир* '1. осиротял, останал без братя и сестри; 2. сив, сяр; 3. тлъст, охранен'. **Сѝров** *ф*. Казанлък, 1878, Елена.

Сирòков *ф* — от Широков с гръцки изговор на *ш* (?) Пловдив.

Сиромàх — първа част на фамилни имена, когато в същия град или село има други с такова име, но по-заможни, напр. С и р о м à х и л ѝ е в, С и р о м à х к ò с т о в.

Сиромàхов и **Сиромàшки** *ф* — от прякор *Сиромаха*. Галище (Костурско), Кюстендил, Айтос, Харманли, Пловдив, Дъбовик (Генералтошевско).

Сиромѝтников *ф* — от диал. **сиромѝтник* 'сиромах' (?) Шумен.

Сирòп *м* — от забравеното име Сиро, видоизменено покрай *сироп*. Стара Загора, р. към 1903.

Сиротов *ф* — кръстоска от Сиртов и *сирота*. Хасково.

Сиртов *ф* — от гр. συρτός 'вид гръцко народно хоро'. Пловдив.

Сирцов *ф*. Силистра, 1894.

Сирѝков *ф* — вм. Серяков.

Сирян *м*, **Сирянов** *ф* — вм. Серян, Серянов. Търново.

Сиса *ж* — видоизменено от Искра. Сухиндол, 1962.

Сисаков *ф* — от диал. **сисак* 'дете, което бозае от майка си в по-напреднала възраст'. Ловеч.

Сиско *м* — умалит. от Сисой (?) **Сисков** *ф*. Казанлък.

Сисой *м* — гр. Σισώη — име на някакъв светец. Карлово, р. 1905. **Сисоев** *ф*. Врачанско.

Ситарски *ф* — от *ситар* 'който прави и продава сита'. Радомирско.

Ситев и **Ситов** *ф* — от прякор *Сития* — в съпоставка с друг, който бил все гладен; срв. Гладнев. Дълбоки (Старозагорско), Стара Загора, Казанлък.

Ситнилски *ф* — от диал. **ситнил* 'ситнеж, дребни хора'. Долни Раковец (Радомирско), Радомир, Вуково (Станкедимитровско).

Ситния *пр* — от *ситен*, дребничък на ръст. Ботевград. **Ситнев** *ф*. Габрово, Стара Загора.

Ситняшки *ф* — от диал. *ситняк*; вж Ситнилски. Ореховско.

Ситраков *ф* — вм. Сетраков. Шумен.

Ситронов *ф* — от фр. citron 'лимон' (?) Русе, 1936.

Сиферов *ф* — вм. Сеферов. Чирпан.

Сицилия *ж* — от Цецилия, видоизменено покрай името на остров Сицилия. София, р. 1906.

Сичан *м* — вм. Сечан или от Сич(о)+*ан*. **Сичанов** *ф*. Самоков, Русе.

Сичо *м* — от Сивчо с изпадане на *в*. Н. Геров. **Сичев** *ф*. Ракитово (Велинградско), Пловдив.

Сия *ж* — съкрат. от Анастасия, Танасия или друго подобно име. **Сиин** *ф*. Варна.

Сиялов *ф*. Казанлък.

Сиян *м* — от Силян с изпадане на мекото *л* или от глагола *сияя*. Радомир.

Сияна *ж* — женска форма от Сиян или от Си(я)+*ана*. Ново, рядко.

Скабрин *ф* — от прякор *Скабра* 'жена, която се държи неприлично' (от рум. scabros 'неприличен, циничен'). Банско.

Скакалев и **Скакалов** *ф* — от диал. *скакал* 'скакалец'. Габровско, Габрово.

Скакалец *пр* — навярно бил дългокрак като скакалец. Габрово, 1900.

Скакалечков *ф* — от прякор *Скакалечко*; вж. Скакалец. Видин, 1893, Бойница (Кулско).

Скалеев *ф* — може би видоизменено от Скакалев. Търново.

Скаличев *ф* — от с. Скалица (Ямболско). Димитровград.

Скамбилев *ф* — от *скамбил* 'вид игра на карти' (тур. iskambil).

Скамляров *ф* — от диал. **скамляр* 'столар' (от гр. σκαμνί 'столче'). Пловдив.

Скариков *ф*.

Скаричев *ф*.

Скарлат *м* — рум. Scarlat, от ит.-гр. σκαρλᾶτος 'червен'. Браила (Възраждането), Свищов, 1859. **Скарлатов** *ф*. Тулча, 1861, Покрайна (Видинско), Айтос, Карнобат (мнозина — преселници откъм Тракия).

Скарлати *м* и *ф* — разновидност на Скарлат, Скарлатов.

Скатов и **Скатев** *ф* — съкрат. от Скарлатов. Пловдив, Карнобат.

Скафандър *м* — от *скафандър* 'водолазен или астронавтски костюм'. Русе, р. към 1960.

Скачкин *ф* — от **скачка* 'скоклива жена'.

Скачко *м* — умалит. от Скачо. Софийско. **Скачков** *ф*. Измаил, 1857, Кубей (Бесарабия), 1862, Станке Димитров, 1879, Драгошиново (Самоковско), Факия (Грудовско).

Скачо *м* — пожелателно или прякорно име: да скача, да играе (?) **Скачев** *ф*. **Пловдив.**

Скачоков *ф* — от диал. *скачок* 'скакалец'. Враца, Ценино (Новозагорско), Самоков.

Скеля *ж* — вм. *Скерля, женска форма от Скерльо. **Скелин** *ф*. Самоков.

Скендер *пр* — от тур. İskender, потурчена форма на Александър. Котел, 1867, Манкаля (Румъния), 1873. **Скендеров** *ф*. Петрич. **Скендерски** *ф*. Котел, 1960. Казанлък, Грамада (Станкедимитровско).

Скерлат *м* — разновидност на Скарлат. Панагюрище. Княжево. **Скерлатов** *ф*. Пазарджик, 1845, Панагюрище.

Скерлет *м* — по-нататъшно видоизменение на Скарлат. **Скерлетов** *ф*. Асеновград.

Скерльо *м* — съкрат. от Скерлат, Скерлет. **Скерлев** *ф*. Шумен, Свиленград.

Скерчо *м* — умалит. от Скерльо. **Скерчев** *ф*.

Скилидов и **Скелидов** *ф* — от *скилида* 'чесънче' (гр. σκελίδα). Пловдив.

Скиличев *ф* — вм. *Скилидчев; вж. Скилидов. Шумен.

Скилов *ф* — от рум. schilav 'сакат'. Сомовит, Гулянци (Никополско).

Скиндеров *ф* — вм. Скендеров. Стара Загора.

Скипарнов *ф* — вм. Шкипърньов. Беляковец (Търновско).

Склав и **Склаф** *м* — от гр. σκλάβος 'роб'. Панагюрско — нар. песев.

Скобел *м* — а) от диал. *скобел* 'домашно сечиво оберъчка' — защитно име по малоценен предмет; срв. Пометко, Праго; б) след Освобождението — от фамилното име на руския генерал Михаил Дмитриевич Скобелев. София, 1886, Русе, Гълъбовци (Сливнишко), Мала Азия. **Скобелев** и **Скобелов** *ф*. Михайловград, р. 1874, 1880, Цветана Игнатова Скобелова, р. 1915, Лом, Лясковец, Мечкарово (Сливенско).

Скоблеков *ф* — от Скобелев с вмъкнато *ек* (?) Варна.

Скòбо *м* — разновидност на Скобел. **Скòбов** *ф*. Дъскот (Павликенско).

Сковърдàнов *ф* — от прякор *Сковърдàн* 'който се измята, не си стои на обещанието' (от рум. scovîrdez); срв. Баларев, Чамов. Елешница (Разложко).

Скодров *ф* — от Шкодров със замяна на *ш* със *с*. Равнец (Бургаско).

Скокалчев *ф* — от прякор *Скокалчо* 'който много скача' или 'който има скокот, гъдел' (?) Сухиндол, Севлиево.

Скокàнски *ф* — от прякор *Скокàн* 'който много скача'; срв. Тропанков.

Скòклев и **Скòкльов** *ф* — от прякор *Скòкльо*. Цариград, 1861, Карлово, Казанлък, Мездра.

Скòклеков *ф* — от Скоклев с вмъкнато *ек*. Копривщица, Пловдив.

Скòков *ф* — от *скок*; срв. Скоклев. Търново Змейово (Старозагорско), Стара Загора, Горубляне (Софийско).

Сколопѝнов *ф* — от диал. **сколопѝн*; вж. Сколуфанов. Пловдив.

Сколуфàнов *ф* — от диал. **сколуфàн* 'човек с накъдрена коса над ушите'. Варна, Варненско.

Скопàков *ф* — от диал. *скопàк* 'скопен или полово бездеен човек'. Охрид.

Скорàнов *ф* — от диал. **скорàн* 'който работи бързо, свършва скоро'. Долни Дъбник (Плевенско), 1873.

Скòрдев *ф* — от гр. σκόρδον 'чесън'. Казанлък, 1893, 1920.

Скòрденов и **Скòрдинов** *ф* — разновидност на Скордев или на Скордула (?) Варна.

Скордỳла *ф* — от гр. σκορδοῦλα 'чума'. Русе, 1938.

Скорèцов *ф* — от птицата *скорèц* или от диал. **скорèц* 'бързак'. Шумен.

Скорѝков *ф* — от диал. **скорик*; вж. Скоранов. Пещера.

Скорѝчев *ф* — от диал. **скорѝч*; вж. Скоранов. Пловдив.

Скоробогàтов *ф* — от *скоро* (станал)*богат*.

Скоромѝр *м* — пожелателно име: скоро да настъпи мир(роден през войната в 1918 г.) Пловдив.

Скортèйков *ф* — от диал. *скуртèйка* 'къса горна дреха' (рум. scurteică). Плевен, 1935.

Скорфиров *ф*. Върбица (Преславско).

Скорцѝте *род* — от *скорец*; вж. Скорецов. Видбол (Видинско).

Скòрчански *ф* — от колиби Скорците (Тревненско). Русе.

Скòрчев (**и Скòрчов**) *ф* — от диал. **скорчо*; вж. Скоранов, или от колиби Скорците (Тревненско). Горна Оряховица, 1893, Шумен, 1893, Търговище, Видбол (Видинско), Видин, Казичене (Софийско). **Скòрчовски** *ф*. Кунино (Врачанско).

Скòрчелиев *ф* — от диал. *скорчелия* 'жител на колиби Скорците'. Силистра.

Скòрчович *ф* — стара форма на Скорчев. Търговище, 1878.

Скòчев *ф* — разновидност на Скоков. Дебелец (Търновско), Лясковец, Калофер, Карлово, Русе, Шумен, Бургас.

Скрàбин *ф* — навярно разновидност на Скабрин.

Скравèнски *ф* — от с. Скравена (Ботевградско). Трудовец (Ботевградско).

Скрèжин *ф* — псевдоним, от *скреж*. София, 1925.

Скрижовски *ф* — от някое село. Гоце Делчев, Гърмен (Благоевградско).

Скрѝнски *ф* — от с. Скрино (Станкедимитровско). Станке Димитров, Бобошево (Станкедимитровско).

Скрѝпкин *ф* — от рус.-рум. scripcă 'цигулка'. Русе.

Скришовски *ф* — навярно грешка вм. Скрижовски. Пловдив, 1900.

Скробàнски *ф* — от диал. **скробàн* 'който (обича да) яде скроб'; срв. Скробарски. Самоков.

Скробàрски *ф* — от диал. **скробàр* 'който се храни със скроб (рядко брашнена каша)'. Бов (Свогенско).

Скрòфа *ф* — от рум. scrofă 'свинка'. Вършец (каракачанин), 1961.

Скръчков *ф* — от диал. **скрѐчко* 'който скърца със зъби.' Пловдив.

Скубàрев *ф* — от диал. **скубàр* 'скубач'. Сливен.

***Скỳджо** *м* — от Скучо с озвучаване на *ч* в *дж*. **Скỳджов** *ф*. Поморие, 1900.

Скỳли *м* — от гр. σκυλί 'куче' — защитно име, срв. Песьо, Кучо. Виница, Царево (Варненско). **Скỳлев** *ф*. Варна 1920, Бургас, 1900. Свиленград, 1883. **Скулиев** *ф*. Пловдив.

Скулофѝнов *ф* — разновидност на Сколуфанов. Варна, 1908.

Скỳмлев *ф* — от диал. **скỳмльо* 'подигравач' (от гр. σκῶμμα 'закачка, подигравка'). Несебър, 1893.

Скумрѝя *ж* — от рибата *скумрия* (?) Панагюрище — нар. песен.

Скурѝнов *ф* — разновидност на Скоранов. Варна.

Скỳтонов и **Скỳтунов** *ф* — от *скут* (седял все на скута на майка си). Шумен, 1900, 1940.

Скỳчо *м* — прякорно име — от *скут*; срв. Скутонов.

Скъпидàр *м* — от *скъп дар*, образувано по подобие на Божидар. Стара Загора, р. към 1943.

Скъпчо *м* — може би измислено от Кр. Пишурка.

Скърцалов и **Скърцàлски** *ф* — от *скърцало* 'човек, който скърца'. Сопот, Кнежа.

Скърцов *ф* — разновидност на Скърчев. Милковица (Никополско).

Скърчев *ф* — от диал. **скъ̀рчо*; вж. Скръчков. Варна.

Скътнин *ф* — от диал. **скъ̀тна* 'която скътва, пести' (?) Калофер, 1914.

Слаба̀ков *ф* — от *слаба̀к* 'слаб, немощен човек'. Лясковец, 1905, Русе, Орехово.

Сла̀бичков *ф*—от прякор *Слабичкия*. Ловеч, 1893, Русе, 1936, Търново.

Сла̀бов *ф* — от прякор *Слабия*. Русе, 1897.

Слав *м* — съкрат. от Радослав, Доброслав, Владислав или друго подобно име. Чурек (Елинпелинско), 1648, Габрово, 1860, Сливен, Казанлък, Нова Загора, Ямболско, Силистренско. **Сла̀вов** *ф*. Стара Загора, 1860, Сливен, Кюстендилско, Сливнишко. **Сла̀вовски** *ф*. **Сла̀вски** *ф*. Пловдив.

Сла̀ва *ж* — женска форма срещу Слав. Нарядко из цялата страна. **Сла̀вин** *ф*. Трявна. **Сла̀вински** *ф*. Михайловград, Пловдив.

Сла̀ве *м* — от звателната форма на Слав. Вършец, 1898, Пазарджишко, Трекляно (Кюстендилско). **Сла̀вев** *ф*. Горни Богров (Елинпелинско).

Сла̀вей *м* — от Славе, преосмислено по птичката *славей*. Враца, р. към 1910, Владимирово (Михайловградско). **Сла̀веев** *ф*. София, р. 1871, Баня (Михайловградско).

Славѐйка *ж* — женска форма от Славей или от Славейко. Рядко. Богданлия, Доганово (Елинпелинско).

Славѐйко *м* — умалит. от Славей или направо от птичката *славей*. Рядко. **Славѐйков**[1] *ф*.

Славѐйков[2] *ф* — псевдоним, превод на турския прякор Бюлбюл.

Славѐйски[1] *ф* — по-стара форма на Славейков.[2] (Петко Р. Славейски, учител в Трявна, 1853).

Сла̀вейски[2] *ф* — от прилаг. *славейски* (може би имал приятен глас и пеел хубаво). Гложене (Тетевенско), 1921.

Сла̀вен *м* — от прилаг. *славен* или от Слав + *ен*. Слегица (Етрополски манастир, 1648). Баня, Кошарник (Михайловградско). **Сла̀вѐнов** *ф*. Пазарджишко. **Славѐнски** *ф*. Карлово. С л а̀ в е н е ц, местност в Правешка Лакавица (Ботевградско).

Славѐна *ж* — от Слав(а) + *ена*. Софийско, Своге нско, Трън, Брезник, Ботевградско.

Славѐнка *ж* — умалит. от Славена. Ботунец (Софийско).

Славѐнко *м* — умалит. от Славен. Алдомировци (Сливнишко).**Славѐнков** *ф*. Сливница.

Сла̀вѐя[1] *ж* —женска форма срещу Славей. Шумен.

Сла̀вея[2] *м* — от родителната форма на Славей. Долна Василица (Ихтиманско).

Сла̀ви *м* — източна форма на Славе с редуцирано *е*. **Сла̀вов** *ф*.

Славѝл *м* — от Слав + *ил*. Пловдив, Кърджали, Сулица (Старозагорско). **Славѝлов** *ф*. Пловдив,Кърджали, Ивайловградско, Гюмюрджинско.

Славѝн *м* — от Слав + *ин*. **Славѝнов** *ф*. Пловдив.

Славѝна *ж* — от Слав(а) + *ина*. Славяново (Плевенско).

Славѝнко *м* — умалит. от Славин. **Славѝнков** *ф*. Русе.

Славѝца *ж* — от Слав(а)+ *ица*. Михайловград, Берковица, Вършец, Враца, Уровене (Врачанско).

Славия̀н *м* — правописна разновидност на Славян. Шумен, р. 1959.

Сла̀вка *ж* — умалит. от Слава.

Сла̀вко *м* — умалит. от Слав, Славе, Слави. Софийско, Шуменско, Липница (Ботевградско). **Сла̀вков** *ф*. Софийско, Ботевградско, Годечко, Търново.

Сла̀вна *ж* — от прилаг. *славна*. Етрополски манастир, 1648, Софийско, Благоевград. **Сла̀внин** *ф*. Кула (голям род).

Сла̀вни *пр* или псевдоним — от *сла̀вен*. Брашов, 1843.

Сла̀во *м* — северозападна форма на Слав. Кула, Ломско, Ботевградско. **Сла̀вов** и **Сла̀вовски**[1] *ф*. Ботевградско.

Сла̀вовски[2] *ф* — от с. Славовица (Пазарджишко). Пловдив.

Славодѝн *м* — от Славо + *дин*, както Господин, Костадин,Стоядин. **Славодѝнов** *ф*. Бойчиновци (Михайловградско).

Славоза̀р *м* — кръстоска от Славе и Светозар. Брезник, р. 1947.

Славо̀й *м* — от Слав + *ой*, както Радой, Благой. Ихтиманско. **Славо̀ев** *ф*. Градище (Севлиевско).

Славомѝр *м* — „слава на света, на мира". Рядко. **Славомѝров** *ф*.

Славосла̀вов *ф* — може би от Славов Славов. Златишки обект, 1959.

Сла̀вота *м* — от Слав + *ота*, както Радота, Доброта. Вайганд.

Славотѝн *м* — разновидност на Славодин. Старо, вече изчезнало.

Славотѝнски *ф* — от с. Славотин (Михайловградско). Враца.

Славу̀на *ж* — от Слав(а) + *уна*. Кремиковци, Челопечене (Софийско), Врачеш (Ботевградско).

Сла̀вчо *м* — умалит. от Слав, Славе. Михайловградско, Трънско, Брезнишко, Пирдоп, Етрополе, **Сла̀вчев** (и **Сла̀вчов**) *ф*.

Славя̀н *м* — от *славя̀нин* — сравнително ново и рядко. Бистрица (Софийско), р. 1927, София, 1935, Велинград, 1960, Петричко, 1952. **Славя̀нов**[1] *ф*.

Славя̀на *ж* —женска форма срещу Славян. Враца, р. 1923, Пелишат (Плевенско), 1957, Казанлък, 1958.

Славя̀нка *ж* — от *славянка* или умалит. от Славяна. Ихтиман, р. 1928 , Гривица (Плевенско), р. 1937, Мездра, р. 1956,

Скопие, 1942, Горно Луково (Хасковско), 1934.

Славя̀нов[2] *ф* — навярно псевдоним. Търново, 1905.

Сладѝна *ж* — от *сладина* 'сладост'. Плевен.

Сладѝнка *ж* — умалит. от Сладина. Рибен (Плевенско), р. 1944, Шумен, р, 1958.

Сладка̀ров *ф* — от *сладка̀р* '1. производител и продавач на сладкиши; 2. любител на сладкиши'. Варна, 1877, Пловдив, 1908, Търново.

Сла̀дкий и **Сла̀дкия** *пр* — от *сла̀дък*. (Захария П. Сладкый, Жеравна, 1867; Стефан Ив. Сладкия, Пловдив, 1949).

Сла̀дко *м* — умалит. от Сладо. Н. Геров. **Сладков** *ф*. Михилци (Карловско), 1904.

Сла̀дкото *пр* — от *сла̀дко*. Дряново, 1917.

***Сла̀до** *м* — от *сладък*.

Сладу̀н *м* — от Слад(о) + *ун*. Царибродско, 1942.

Сладу̀на *ж* — женска форма срещу Сладун. Долни Богров, Железница (Софийско), Елин Пелин, 1923, Ихтиман.

Сладу̀нка *ж* — умалит. от Сладуна. Якимово (Ломско), Гълъбовци (Сливнишко), Долни Богров (Софийско).

Сла̀ев *ф* — от Славев с изпадане на първото *в*. Банско.

Сла̀мката *пр* — от *сла̀мка*. Чирпан, 1960.

Сла̀мов *ф* — от прякор *Сла̀мата*. Търново.

Сла̀ников *ф* — от диал. **сла̀ник* '1. солник; 2. румънска бяла сол'; срв. Солников. Котел, 1867, Пловдив, Казанлък, Стара Загора, Провадийско.

Сла̀нчо *м* — умалит. от Сланьо. **Сла̀нчев** *ф*.

***Сла̀ньо** (или **'Сла̀ни**) *м* — от старин. **сълан҄ъ** 'изпратен (от бога)'? **Сла̀нев** *ф*. Преслав, 1900, Кирково (Преславско), Шумен. **Сла̀невски** *ф*.

Слѐна *ж* — съкрат. от Славена. Г. Геров.

Слѐпов или **Сля̀пов** *ф* — от прякор *Слѐпия* или превод на Кьорчев. Панагюрище, 1893.

Слива̀ков *ф* — от някоя местност Сливак. София, 1905.

Слѝвалиев *ф* — от диал. *слѝвалия* 'жител на някое село Слива, Сливите и под.' Свищов.

Слива̀рски *ф* — от *слива̀р*.

Слѝвенски *ф* — от град Сливен.

Сливѝл *м* — от Слив(о) + *ил*. **Сливѝлов** *ф*. Карнобат (от Крушево).

Слѝвка *ж* — от дърво и плод *слѝва*. Брезник, р. 1892.

Слѝвко *м* — умалит. от Сливо. **Слѝвков** *ф*. Трявна, 1905, Габрово, Стара Загора, Шумен.

Слѝвколув *ф* — от Сливко с турско и българско окончание. Стара Загора, 1879.

Слѝвнишки *ф* — от град Сливница. Цариброд.

Слѝвнянски *ф* — от *слѝвнянин* 'сливенец'. Задунаевка, 1857.

Слѝво *м* — от дърво и плод *слѝва*. Шабла (Балчишко). **Слѝвов** *ф*. Карлово, 1917, Пловдив, Сопот, Шивачево (Сливенско). **Слѝвовски** *ф*. **Слѝвоглу** *ф* — с турско окончание. Пловдив, 1900.

Сливопо̀лски *ф* — от с. Сливополе (Русенско). Шумен.

Слобода̀н *м* — диалектна разновидност на Свободан.

Слобо̀дка *ж* — диалектна разновидност на Свободка. Клисура (Софийско).

Словѐнов *ф* — може би разновидност на Славянов[2]. Пловдив, 1949.

Сроко̀вски и **Слоко̀ски** *ф* — от с. Слокощица (Кюстендилско). Кюстендил, 1852, 1908.

Сломерлѝев *ф* — от с. Сломер (Свищовско). Свищов.

Слонѐвски *ф* — полско име, от стари полски емигранти в България.

Сло̀нко *м* — стара форма на Слънко (?) Враца, живял през 17 век.

Слу̀гов *ф* — от прякор *Слугата*. Карнобат.

Слуса̀ров *ф* — от пол. ślusarz 'шлосер' (?) Стара Загора.

Слъ̀нко *м* — от *слъ̀нце*, по-стара форма на Слънчо. **Слъ̀нков** *ф*. Котел.

Слънчеза̀р *м* — от *слънце* и *-зар*, образувано по образец на Белизар, Светозар и др. Стара Загора, р. 1959.

Слъ̀нчо *м* — от *слъ̀нце* или превод на гр. Хелиос. **Слъ̀нчев** *ф*. Котел, Видин, 1888, Шумен.

Сля̀пов *ф* — вж. Слепов.

Сма̀ра *ж* — съкрат. от Смарагда. Синод. именник.

Смара̀гд *м* — мъжка форма срещу Смарагда. Синод. именник.

Смара̀гда *ж* — от камък *смара̀гд* (гр. σμαράγδι). Старозагорско.

Смара̀ди *ж* — вм. Смарагда. Пещера.

Смара̀йда *ж* — вм. Смарагда. Русе.

Смара̀йди *ж* — по-стара форма на Смарайда. Стара Загора, р. 1893.

Смара̀йдица *ж* — умалит. от Смарайда. Русе.

Смара̀йдуца *ж* — от Смарайд(а) + *уца*. Русе.

Смара̀нда *ж* — видоизменено от Смарагда. Каварна.

Смара̀ндьо *м* — мъжка форма срещу Смаранда. Русе.

Смардѐлев *ф* — от диал. *смърдѐл* 'смрад; смрадлив човек'. Дъбравите (Пазарджишко), Велинград.

Смари и **Смару** *ж* — съкрат. от Смарагда. Вайганд. Синод. именник.

Смарона *ж* — от Смар(а) + *она*. Пловдив.

Сматрака̀лев *ф* — от диал. **сматрака̀л*, 'внимателен, наблюдателен човек' (?) Горно Броде (Сярско), Пловдив.

Смѐда *ж* — западна форма на Смяда. Н. Милев. **Смѐдин** *ф.* Варна.

Смедаричин *ф* — от **смедарица* 'жителка на град Смедерево в Югославия'. Банско.

Смедерѐвка *ж* — прякорно име от *смедеревка* 'жителка на град Смедерево в Югославия'. Мракетинци (Трънско).

Смѐдовски *ф* — вж. Смядовски.

Смѐдьо *м* — разновидност на Смядо с меко окончание. **Смѐдев** *ф.* Шумен, 1882.

Смелетин *м* — от *Смеле + *тин* или **Смѣлат(ъ)** *ин.* Прилеп — нар. песен.

Смѐшний *пр* — от *смѐшен.* Сливен, 1853.

Смѝко *м* — от Смилко с изпадане на *л.* **Смѝков** *ф.*

Смил *м* — от цветето *смил,* чиито цветове не увяхват. Търново, 1843, Копривщица, 1849, Казанлък, Стара Загора. **Смѝлов** *ф.* Търново, Трявна, Долна Липница (Павликенско). **Смѝловски** *ф.*

Смѝла *ж* — женска форма от Смил.

Смѝле *м* — югозападна форма на Смил. **Смѝлев** и **Смѝлевски** *ф.*

Смилен *м* — разновидност на Смилян. **Смиленов** *ф.*

Смилѐна *ж* — женска форма от Смилен. Разложко, Шуменско.

Смиликаров *ф.*

Смѝлка *ж* — умалит. от Смила. Поповско, Славяново (Плевенско).

Смѝлко *м* — умалит. от Смил. **Смѝлков** *ф.* Гоцеделчевско, Кромидово (Петричко).

Смѝльо *м* — успоредна форма на Смиле. **Смѝльов** *ф.* Н. Милев. С м ѝ л ь о в р ъ т местност в Боженица (Ботевградско).

Смѝля *ж* — женска форма срещу Смильо. Трънско.

Смилѝн *м* — от Смиль + *ан.* Станке Димитров, 1879, Падеш (Благоевградско), Търново, Плевен. **Смилѝнов** *ф.* Пещера.

Смилѝна *ж* — женска форма от Смилян или от Смил (я) + *ана.* Патриарх Евтимово (Асеновградско).

Смилѝнка *ж* — умалит. от Смиляна. Първомай.

Смин *м* — от цветето *смин,* подобно на смил. **Смѝнов** *ф.* Котел, 1867.

Смѝна *ж* — женска форма от Смин. Казанлък, р. 1887, Елхово (Казанлъшко), Русе.

Смѝнка *ж* — умалит. от Смина. Тревненско, Шумен.

Сминдировка *ж* — може би кръстоска от Смина и Смедеревка. Самоков, р. 1926.

Смѝрна *ж* — от гр. σμύρνα '1. дръвче мирт; 2. благовонна смола от мирт, смирна'. Станке Димитров.

Смѝрненски *ф* — псевдоним на Измирлиев, от град Измир=Смирна.

Смирнòв *ф* — от град Смирна или от смолата *смирна*; вж. Смирна. Дряново, Кюстендил, Варна, Пловдив, 1990. (Пловдивските Никола и Павел Смирнови, съдържатели на „руски магазин" навярно са руси.)

Смѝчко *м* — от *Смилчко (?) **Смѝчков** *ф.* СбНУ 17 (Прилепско).

Смлокарски *ф* — някакво видоизменение от *Смрикарски (?) Кутугерци (Кюстендилско).

Смòко *пр* — от *смок* (навярно много пиел „като смок"). Кюстендил, 1879. **Смòков** *ф.* Кюстендил, 1960, Толбухин, 1917, Девня (Варненско), Плевен.

Смол *м.* Исперихско, 15—16 в. **Смòлев** *ф.* Горска поляна (Грудовско).

Смоленски *ф* — може би вм. *Смолянски, от град Смолян.

Смолички *ф* — от с. Смоличано (Кюстендилско). Станке Димитров.

Смолников *ф* — от диал. **смолник* 'производител на катран' (?) Орехово.

Смолнѝцки *ф* — от *смолнѝца* 'глинеста пръст' или от някое село с такова име. София, 1893.

Смòлов *ф* — от прякор *Смолата*; срв. Сакъзов, или успоредна форма на Смолев; вж. Смол. Златарица (Еленско).

Смòлцев *ф.* Пловдив.

Смолѝнов *ф* — от *смолѝнин* 'изселник от град Смолян'. Плевен, 1925, Орехово.

Смочански *ф* — от с. Смочан (Ловешко). Ловеч.

Смочев *ф* — съкрат. от Смочевски.

Смòчевски *ф* — от с. Смочево (Станкедимитровско). Станке Димитров, 1893.

Смрàдликов *ф* — от растението *смрадлика* или от *Смрадлев с вмъкнато *ик.* Карлово, 1878.

Смрекàр *ф* — разновидност на Смрикарий. София, 1966.

Смрикàрий *пр* — от *смрикàр* 'който събира смрика за топливо'. Самоков, 1852. **Смрикàров** *ф.* Самоков, 1930.

Смỳков *ф* — от междум. *смук* (навярно е бил смукач, пияница). Благоевград, Петрич.

Смỳчков *ф* — от прякор *Смучко* 'смукач, пияница'. Липница (Ботевградско).

Смърдѝлов *ф* — разновидност на Смарделев. Дъбравите (Пазарджишко),

Смъркàлев *ф* — разновидност на Смърков. Пещера.

Смърков *ф* — от междум. *смърк* и глагола *смъркам*; според семеен спомен: дядото участвувал в чета, бил лошо ударен в носа и все смъркал. Гълъбово (Старозагорско), Пловдив.

Смѝда *ж* — вм. *Сняда, от диал. **сняд* (снѣдъ) 'мургав'; срв. Галина, Гарчо. Брезово (Пловдивско), Брацигово.

Смѝдо *м* — мъжка форма срещу Смяда. **Смѝдов** *ф.* Русе.

Смѝдовски *ф* — от с. Смядово (Преславско). Шумен, 1900, Русе, 1911.

Смѝлов *ф* — от *смел* с якане. Казанлък.

Смя̀хов *ф* — от *смях* или от прякор *Смешния*. Батак, 1960.

Снега̀ров *ф* — от птицата *снегар*. Охрид.

Снѐгов или **Сня̀гов** *ф* — от *сняг*. Ямбол, 1878.

Снегу̀рка *ж* — от детското *снегурка* — за да се различава от Снежанка. Михайловград, р. 1922.

Снѐжа *ж* —съкрат. от Снежана. Михайловград, р. 1922, Пловдив, р. 1922, 1925.

Снежа̀н *м* — мъжка форма от Снежана. Бургас, р. към 1926, Бистрец (Врачанско), р. 1955, Разград, р. 1965.

Снежа̀на *ж* — декомпозирано от Снежанка. Откъм 1925 г. насам. Безден (Софийско), р. 1920.

Снежа̀нка *ж* — от литературния превод на нем. Schneewittchen 'снежнобеличка' от една приказка. Откъм 1919 г. насам.

Снежѝн *м* — мъжка форма от Снежина. Варна, р. 1945.

Снежѝна[1] *ж* — разновидност на Снежанка и преосмислено по *снежинка*. Откъм 1919 г. насам. Видрица (Балчишко), р. 1915.

Снѐжина[2] *ф* — псевдоним на артистката Елена Кирчева.

Снежѝнка *ж* — умалит. от Снежина[1].

Снѐжка *ж* — умалит. от Снежа или направо от Снежанка.

Соарѐв *ф* — от остар. *суари* 'кавалерист, въоръжен войник' (от пер.-тур. süvari). Русе.

Со̀баджи *пр* — от диал. *со̀баджия* 'който поддържа соба (стая) за пътници в някои села'. Попово, 1917. **Со̀баджиев** *ф*. Попово, 1900, Силистра, 1900, Търговище, 1893, Шумен.

Со̀бев и **Со̀бов** *ф* — от прякор *Собата*, съкрат. от Собаджи. Шумен, Русе.

Соборнов *ф* — навярно руско име. Чирпан.

Соваджиев *ф* — вм. Собаджиев или Саваджиев. Силистра, 1900, Ямбол.

Сованджѝев *ф* — правописна разновидност на Суванджиев. Плевен.

Совѝка *ж* — от Софийка с изговор *в* за *ф*. Брезник, р. 1951.

Совѝца *ж* — от Софица с изговор *в* за *ф*. Трънско.

Совича̀нов *ф* — от диал. **совичанин* 'софиянец'.

Со̀вия *ж* — вм. Софѝя. Трънско.

Совия̀нка *ж* — вм. Софиянка. Трънско.

Сово̀лски *ф* — от с. Соволяно (Кюстендилско). Кюстендил, 1893.

Совро̀н *м* — вм. Софрон. Трънско.

Согиндо̀лски *ф* — вм. Сухиндолски; според семеен спомен: дядото бил чиновник през руската окупация и в разни книжа го пишели по руски Согиндолски. Севлиево.

Со̀даджиев *ф* — от професията *со̀даджия*; срв. Сайдера. Сливен.

***Со̀де** *м* — може би от Соте с озвучаване на *т* в *д* (?) **Со̀дев** *ф*. Велинград.

Со̀дин *ф* — от прякор *Со̀дата* (продавал сода и лимонада). Казичене (Софийско).

Со̀доров *ф* — някаква кръстоска от Сидоров и Тодоров (?)

Созан *м* — видоизменено от гр. Σώζον — календарски светия; вж. Сотир. **Созанов** *ф*. Бургаско.

Создан *м* — вм. Създан; срв. Саздо. **Созданов** *ф*. Стара Загора (навярно македонец).

Со̀йдо *м* — от Сойо с вмъкнато *д*. Видинско.

***Со̀йо** *м* — от тур. soy 'род, поколение'. **Со̀ев** *ф*.

Сойтаро̀в **Сойтарѐв** и **Сойтарѝев** *ф* — от диал. *сойтара̀* 'смешник, шут' (тур. soytarı). Пловдив, Карнобат.

Со̀йтерийски *ф* — разновидност на Сойтаров. Казичене (Софийско).

Сока̀чев *ф* — от диал. **сока̀ч* 'пияница, цокач'. Враца, Видин.

Со̀керов *ф* —от диал. *со̀кер* 'мъжка сойка'; срв. Свраков. Дряново, Търново, Ловеч, Русе, Горна Оряховица.

Со̀клев *ф* — от рода Соклите. Казичене (Софийско), Друган (Радомирско).

Со̀клите *род* — вм. Соколите, Соколовци. Казичене (Софийско).

Со̀кол *м* — от птицата *сокол*. Софийско, Брезнишко, Михайловградско, **Со̀ко̀лов** *ф*.

Соколѐна *ж* — женска форма от Сокол. Софийско.

Соколѝн *м* — от Сокол + *ин*. Върбица (Белослатинско). **Соколѝнов** *ф*.

Соколѝна *ж* — женска форма от Соколин.

Соколѝнка *ж* — умалит. от Соколина.

Соко̀лски *ф* — може би вм. *Соколарски, от с. Соколаре (Белослатински). Бели Извор (Врачанско).

Соко̀лчо *м* — умалит. от Сокол. **Соко̀лчев** *ф*. Кюстендил (гроб).

Сокорски *ф*. Набожново (Харманлийско).

Сокра̀ки *м* — разновидност на Сократ. Бистрица (Софийско).

Сокра̀т *м* — гр. Σωκράτης. Варна, 1940 (мнозина), Несебър, Грудово, Железница (Софийско), р. към 1886. **Сокра̀тов** *ф*.

Сокяр *м* — прякорно име от диал. *сокер*, *сокяр*; вж. Сокеров. Ломец (Троянско).

Со̀ла *ж* — съкрат. от Султана или от Солуна. Банско. р. 1882.

Сола̀ков *ф* — от тур. solak 'левак'. Плевен, Севлиево, Нова Загора, Пазарджик.

Сола̀кпетров *ф* — от солак Петър. Шумен, 1860.

Сола̀ров и **Сола̀рски** *ф* — от *сола̀р* 'търговец на сол'. Търново. Мачин (Добруджа), Варна, Куманово, Новачене, Скравена (Ботевградско).

Сола̀цки *ф* — вм. Соларов или Солаков (?) Сливен, 1860.

Сола̀чки *ф* — разновидност на Солаков. Радомир.

Солвѐя *ж* — навярно от Солвейг — лице от Ибсеновата драма Пер Гинт. Единичен случай.

Солдарев *ф*. Казанлък.

Солдàтов *ф* — от *солдàтин*. Миндя (Еленско), Враца.

Сòле *м* — успоредна форма на Соло. Пловдив. **Сòлев** *ф*. Казанлък, Стара Загора, Войнежа (Търновско).

Соленàров *ф* — вм. Суленаров. Шумен.

Солѝдка *ж*. Петърч (Софийско), р. 1946 и 1948.

Солѝдов *ф* — от Солов с допълнителна гръцка наставка. Пловдив.

Солѝн *м* — от Сол(е) + *ин*. **Солѝнов** *ф*. Пловдив.

***Солѝна** *ж* — женска форма от Соле, Соло.

Солѝнка *ж* — умалит. от Солина. Драганица (Берковско), р. 1936.

Сòлко *м* — умалит. от Соло, Соле. **Сòлков** *ф*. Стара Загора.

Солмòв *ф* — видоизменено от Салмов. Кочериново (Станкедимитровско).

Солнѝков *ф* — от *солник*, може би понова форма на Слаников. Казанлък, 1917, Върбовка (Севлиевско), 1917, Ловеч (гроб).

Сòло *м* — съкрат. от Соломон, Солон или друго подобно име. **Сòлов** *ф*. Типично за Пещера.

Соловѐя *ж* — кръстоска от Солвейг и рус. *соловѐй* 'славей'; вж. Солвея. Ново, рядко.

Соломѐ *ж* — вм. Саломея. Пловдив (циганка).

Соломѐров *ф* — може би нарочно видоизменено от Саламуров. Казанлък.

Соломов *ф* — съкрат. от Соломонов (?) Лом, 1900.

Соломòн *м* — библейско име, евр. 'миролюбив'. Етрополски манастир, 1648, Банско, Русе. **Соломòнов** *ф*. Омуртаг, 1893.

Соломонѝя *ж* —женска форма от Соломон. Монашеско име.

Соломỳн *м* — видоизменено от Соломон. **Соломỳнов** *ф*. Брезник.

Сòлон *м* — гр. **Σόλων**. Велинград (външно лице), р. 1935.

Солонѝков *ф* — от град Солоник (Солун). Русе.

Солудов *ф*. Пловдив.

Солуев *ф*. Пловдив.

Солуѝна *ж* — от Соло + *ина*. Трън.

Солỳков *ф* — от тур. soluk '1. бледен, увехнал; 2. дъх, дишане'. Стръмци (Тревненско).

Солум и **Солумче** *м* — вм. Солун. Северна Добруджа — нар. песен.

Сòлун *м* — от Солон, видоизменено покрай град Солун. Н. Геров. Банско. **Сòлунов** *ф*. София, 1957, Банско.

Солỳна *ж* — женска форма от Солун. Ивайловград, Мандрица (Ивайловградско), Трън.

Солỳнка *ж* — умалит. от Солуна. Трън, Брезник, Михайловград, р. 1934, Тресънче (Дебърско), Варна, Стара Загора.

Сòлунски *ф* — от град Солун. Варна.

Сòлчо *м* — умалит. от Соло, Соле, **Сòлчев** *ф*. Стара Загора.

Солѐн *м* — от Сол(е) + *ан*. **Солѐнов** *ф*. Пазарджик (гроб).

Сомàйлов *ф* — далечно видоизменение от Самуилов (?) Пловдив.

Сòмлев *ф* — от прякор *Сòмльо* 'едроглав или дългомустакат като сом'. Ново село (Троянско), Троян, Хирево (Севлиевско), Севлиево, Казанлък.

Сомлѐевски *ф* — разновидност на Сомлев. Троянско.

Сòмов *ф* — от прякор *Сòм(а)*; вж. Сомлев, или от тур. som 'сбит, плътен, грудест'. Поликраище (Горнооряховско), Казанлък, Бургас, Ковачевица (Гоцеделчевско), Михайловград.

Сòмоглу *ф* — от Сомов с турско окончание. Асеновград, 1900.

Сòна *ж* — съкрат. от София, Софрания или друго подобно име. Радомир.

Сонгỳров и **Сонгỳрски** *ф* — съкрат. от *Сонгурларски — от с. Сонгурларе(Сулица, Старозагорско). Кравино (Старозагорско), Стара Загора.

Сонѐ *м* — видоизменено от Сотир. Самоков.

Сонỳров *ф* — вм. Сонгуров. Бургас, 1917.

Сòня *ж* — рус. Соня, умалит. от София. Като редовно име сравнително ново.

Сòпаджиев *ф* — от *сòпаджия* 'побойник със сопа'. Пловдив, Казанлък.

Сòпков *ф* — от диал. *сòпка* 'спъване при ходене'.

Сопотѐнски *ф* — от *сопотенин* 'жител на град Сопот'.

Сопотлѝев *ф* — от *сопотлия* 'жител на с. Сопот (Ловешко). Плевен, 1900.

Сòпотски *ф* — от с. Сопот (Ловешко). Угърчин (Ловешко).

Сорàков *ф* — от тур. sorak 'новина, известие'; срв. Билдирев. Ямбол.

Сòрбин *м* — диалектна форма на Сърбин. Дебър (Македония).

Сòрев *ф* — от рум. soare, sori 'слънце' (?) Сливен, 1900, Казанлък, Враждебна (Софийско).

Сòса *ж* — съкрат. от Сосана. Калугерово (Ботевградско), Радомир.

Сосàна *ж* — вм. Сусана.

Сосàнка *ж* — умалит. от Сосана.

Сòско *м* — умалит. от Сосо. **Сòсков** *ф*. Ловеч, 1893, Русе, Стара Загора, 1900.

Сòсо *м* — видоизменено от Созан. **Сòсов** *ф*. Пловдив.

Сòта *м* — западна форма на Соте. Берковица, 1917. **Сòтев** *ф*.

Сòтѐ *м* — югозападна форма на Сотьо.

Сотѝр *м* — гр. Σωτήρ 'спасител' — епитет на Исус Христос. Типично за Самоков и Пиринския край, а нарядко из цялата страна. **Сотѝров** *ф.*

Сотѝра *ж* — женска форма от Сотир. Ивайловградско, Грудовско, Ямболско, Сливен, Шумен.

Сотѝрка *ж* — умалит. от Сотира. Айтос, Силистра, 1895.

Сотѝрко *м* — умалит. от Сотир. **Сотѝрков** *ф.* Благоевград.

Со̀тко *м* — умалит. от Сотьо. **Со̀тков** *ф.* Дебръщица (Пазарджишко).

Со̀тонов *ф* — от диал. *со̀тона* 'сатана, дявол'. Карлово.

Со̀тьо *м* — съкрат. от Сотир. Сливен. **Со̀тев** *ф.* Сливен, Ямбол.

Со̀фа *ж* — съкрат. от София. Банско. **Со̀фин** *ф.* Шипочане (Самоковско).

Со̀фи[1] *м* — съкрат. от Софиян или мъжка форма от Софа, Софѝя. Русе, 1936. **Со̀фев** и **Со̀фиев** *ф.* Станке Димитров, 1879, Русе, 1936.

Софѝ[2] *ж* — съкрат. от Софѝя.

Софиа̀нин *пр* — от *софианин* 'софиянец'. Цариград, 1860.

Софиалиев *ф* — правописна разновидност на Софиялиев. Пловдив.

Софѝйка *ж* — умалит. от Софѝя.

Софѝйков *ф.* Турска Тракия.

Софѝйски *ф* — от град София. Желява (Елинпелинско).

Софѝца *ж* — умалит. от Софѝя. Шумен.

Софѝя (и по-старо **Со̀фия**) *ж* — гр. Σοφία 'мъдрост' — име на календарска светица.

Софиялиев *ф* — от диал. *софиялия* 'софиянец'. Пловдив, 1869.

София̀н *м* — мъжка форма от Софѝя. Варна. **София̀нов** *ф.* Варна.

София̀на *ж* — от Софѝ(я) + *ана.* Горни Лом (Белоградчишко), Спанчевци (Михайловградско).

София̀нка *ж* —умалит. от Софияна. Трън, Търговище, Градоман, Клисура, Росоман (Софийско), р. 1889, 1891, 1927.

София̀нец *пр* — от *софиянец.* Станке Димитров, 1879. **София̀нски** *ф.* Враца, Берковица.

Со̀фка *ж* — умалит. от Софа или направо от Софѝя.

Софкаров *ф.* Велес, Пазарджик.

Со̀фо *м* — от гр. σοφός 'мъдър'. **Со̀фов** *ф.* Казанлък.

Со̀фовичин *ф* — от Софовица, жената на Софо. Елешница, Ракитово (Велинградско), Велинград.

Софо̀н *м* — гр. Σοφόνις. **Софо̀нов** *ф.* Измаил, 1857.

Софра̀н *м* — от Софрон под влияние на Софрания. Слатина (Ловешко). **Софра̀нов** *ф.* Слатина, Бърдарски геран (Белослатинско).

Софранѝя *ж* — от Софрония с изговор *а* вм. *о.* Ботевград.

Софретов *ф.* Разград.

Софрѝна *ж* — женска форма срещу Софрон. Уровене (Врачанско).

Софро̀н *м* — съкрат. от Софрони. Ломско, Врачанско, Михайловград, Софийско, Златица. **Софро̀нов** *ф.*

Софро̀на *ж* — женска форма от Софрон. Михайловград, Доганово (Елинпелинско), Орландовци.

Софро̀ни(й) *м* — гр. Σωφρόνιος 'благоразумен' — име на календарски светия. Старо, рядко. **Софро̀ниев** *ф.*

Софро̀нка *ж* — умалит. от Софрона. Толбухин, 1886, Лом.

Софто̀в *ф* — от остар. *софта̀* 'турски учител или ученик в духовно училище' (пер-тур. softa). Карлово, 1844, 1893. Гърмен (Гоцеделчевско).

Со̀фчо *м* — умалит. от Софо. Стара Загора, 1892. **Со̀фчев** *ф.*

Сохалов *ф.* Варна.

Со̀чев *ф* — от Софчев с изпадане на *ф.* Асеновград, 1900, Пловдив.

Сочински *ф* — някаква разновидност на Сочев (?) Пловдив, 1893.

Спалайкович *ф.* — може би от *сполдѝти* 'благодаря' — поради често повтаряне на тая дума (?)

Спа̀ндо *м* — от Спано с вмъкнато *д.* **Спа̀ндов** *ф.*

Спандо̀ни *м* — разширено от Спандо (?) **Спандо̀ниев** *ф.*

Спанду̀ли *м* — от Спанд(о)+*ули.* **Спанду̀лиев** *ф.* Благоевградско.

Спа̀нка *ж* — женска форма срещу Спано. Пловдив, р. 1908.

Спа̀но *м* — от гр. 'Ισπανός 'испанец' или σπάνιος 'рядък, необикновен, изключителен'. **Спа̀нов** *ф.* Сандански.

Спану̀р *м* — от Спан(о)+*ур*; срв. Бачур, Ванчур, Пачур. **Спану̀ров** и **Спану̀рски** *ф.* Пловдив.

Спанчелѝйски *ф* — от диал. *спанчелѝя* 'жител на с. Спанчевци (Берковско)'. Вършец.

Спа̀нчо *м* — умалит. от Спано. **Спа̀нчев** *ф.*

Спарта̀к *м* — лат. Spartacus — прочут вожд на въстаналите римски роби. Ново, рядко.

Спартянов *ф.* Сухиндол.

Спас *м* — от старинно съпасъ 'спасител', превод на гр. Сотир. Нарядко из цялата страна. **Спа̀сов** и **Спа̀совски** *ф.*

Спа̀са *ж* — женска форма от Спас. Рядко.

Спа̀сѐ *м* — югозападна форма на Спас. **Спа̀сѐв** *ф.*

Спасѐн *м* — от прич. *спасен.* Демирхисарско, 16 век, Дебърско. **Спасѐнов** *ф.* Бърложница (Сливнишко).

Спасѐна *ж* — женска форма от Спас или срещу Спасен. Ботевградско, Белослатинско, Софийско, Македония.

Спасѐния *ж* — от *спасение*. София, р. 1937.

Спасѐнка *ж* — умалит. от Спасена. Шумен.

Спасѐнко *м* — умалит. от Спасен. Сливница. **Спасѐнков** *ф*.

Спасѝйка *ж* — умалит. от Спасия.

Спасимѝр *м* — новостъкмено име — 'спасител на мира'. Разлог, р. към 1940, Червен бряг, р. 1948, Иваняне (Софийско), р. 1957, Русе, р. 1958, Кърджали, р. 1962.

Спасѝна *ж* — от Спас(а)+*ина*. Вършец, р. 1948, Кочериново (Станкедимитровско).

Спасѝч *м* — от Спас+*ич*; срв. Радич, Петрич. **Спасѝчев** и **Спасѝчов** *ф*. Свищов, 1893.

Спасѝчко *м* — умалит. от Спасич. **Спасѝчков** *ф*.

Спасѝя *ж* — женска форма от Спас или съкрат. от Аспасия. Рядко.

Спасияна *ж* — от Спас и Яна. София, р. 1948.

Спа̀ска *ж* — умалит. от Спаса или направо женска форма от Спас.

Спа̀ско *м* — умалит. от Спас. **Спа̀сков** и **Спа̀сковски** *ф*.

Спасу̀н *м* — от Спас+*ун*. Софийско. **Спасу̀нов** *ф*. Типично за с. Мърчаево (Софийско).

Спасу̀на *ж* — от Спас(а)+*уна*. Станке Димитров, Благоевградско, Софийско, Ихтиман, Шуменско.

Спасу̀нка *ж* — умалит. от Спасуна. Софийско, Ихтиман.

Спата̀рев и **Спата̀ров** *ф* — от рум. spătar 'началник на военни и полицейски части'. Провадия, 1917, Шумен, Силистра, 1893.

Спатовалийски *ф* — от диал. *спатовалия* 'от с. Спатово (Санданско)'. Станке Димитров.

Спахѝев и **Спахѝйски** *ф* — от *спахѝя* 'някогашен турски конник; владетел на област или чифлик' (пер.-тур. sipahi). Горна Оряховица.

Спахла̀рски *ф* — от с. Спахлар (Ломци, Поповско). Разград.

Спахлев *ф*. Харманлии, 1893.

Спѐлов *ф*. Котел, 1860.

Спѐцов *ф* — навярно от прякор *Спѐц(а)* 'специалист', прибавен към името в последно време. Змеево (Балчишко), Толбухин, 1960.

Спѝлко *м* — може би от Спирко с преход на *р* в *л* (?) Хасково, 1878, Чирпан, р. 1926, Казанлък, р. 1923. **Спѝлков** *ф*. Хасково, Чирпан, Казанлък, Първомай, Асеновград, Смолян, Смолянско, Пловдив.

Спѝра *ж* — женска форма от Спиро. Трънско.

Спирдо̀н *м*, **Спирдо̀нка** *ж* — съкрат. от Спиридон, Спиридонка.

Спирѐ *м* — югозападна форма на Спиро. **Спирѐв** *ф*.

Спирѐл *м* — от Спир(о)+*ел*.

Спирѐлко *м* — умалит. от Спирел. **Спирѐлков** *ф*. Пирдоп.

Спиридо̀н *м* — гр. Σπυρίδων (от σπυρίς, -ίδος 'кошничка за хляб') — име на календарски светец. Главно Севлиево и Македония. **Спиридо̀нов** *ф*.

Спиридо̀на *ж* — женска форма от Спиридон. Плевен, Беленско.

Спѝриев *ф* — от Спирев поради мекото *р*. Гоце Делчев.

Спѝрка *ж* — умалит. от Спира. Н. Геров.

Спѝрко *м* — умалит. от Спиро. Софийско. **Спѝрков** *ф*.

Спѝро *м* — съкрат. от Спиридон. **Спѝров** *ф*.

Спиростра̀нов *ф* — видоизменено на местна почва от Спространов. Елисейна (Врачанско).

Спѝртов *ф* — от рода Спиртовци. Искра (Първомайско).

Спѝртовци *род* — от *спирт*. Искра (Първомайско).

Списарѐвски *ф* — от остар. **списа̀р* 'писател, писар или нещо подобно'. Толбухин, 1905, Варна, 1911.

Спѝшев *ф*. Сливен.

Сплендѝт *м* — по фирмата на някогашния хотел Сплендит; срв. Елит. Вършец (циганин).

Спо̀менка *ж* — от *спо̀мен*. Петърч (Софийско), р. към 1940.

Спо̀тинов *ф* — от диал. **спо̀тин* 'който при ходене се спотика'; срв. Сопков (?) Попово, Русе.

Споуста *ф* — чешко име Spousta. Хасково, 1935.

Спрѐнка *ж* — защитно име: да спрат умиранията на децата; срв. Запряна. Горни Пасарел (Самоковско).

Спростра̀нов *ф* — от с. Спростране (между Кичево и Охрид). Охрид, София.

Спру̀дняков *ф* — от диал. *спру̀дняк* 'хляб от смесено царевично и пшенично брашно'. Враца.

Спънов *ф* — може би от Спанов, смятано като диалектна форма (?) Кюстендил (от Каварна).

Срѐбка *ж* — умалит. от Сребра.

Срѐбко *м* — умалит. от Сребро. **Срѐбков** *ф*. Стожер (Толбухинско).

Срѐбра *ж* — женска форма срещу Сребро или Сребър. На разни места из страната.

Срѐбреков *ф* — от Сребров с вмъкнато *ек*. Асеновград.

Срѐбрен *м* — от *срѐбрен* 'сребърен'. Леринско. **Срѐбренов** *ф*. Солун, 1905.

Срѐбрена *ж* — женска форма срещу Сребрен. Разград, р. 1965.

Срѐбриков *ф* — вм. Сребреков.

Сребрѝн *м* — от Сребр(о)+*ин*. Първомай, р. 1923, Варна.

Сребрѝна *ж* — от Сребр(а)+*ина*. Пазарджик, р. 1934.

Сребрѝя *ж* — разширено от Сребра. Търнене (Плевенско).

Срѐбро *м* — от *сребро* или превод на гр. Аргир. Рядко, на разни места из страната. **Срѐбров** *ф*.

Среброзàр *м* — от Сребро и *-зар*, както Златозар, Светозар. Бяла, р. 1934.

Срѐбрьо *м* — успоредна форма на Сребро с меко окончание. Бяла, Дебър (Първомайско), Чехларе (Пловдивско). **Срѐбрев** *ф*. Ямбол.

Сребря̀на *ж* — от *сребрена* с якане, както Румяна от по-старо Румена. Русе, р. 1950.

Срѐбчо *м* — умалит. от Сребро. **Срѐбчев** *ф*. Казанлък.

Срѐбър *м* — от старинно *срѐбър* 'сребърен'. Пловдив, р. 1931.

Срѐбърко *м* — умалит. от Сребър. **Срѐбърков** *ф*. Асеновград.

Срѐбърна *ж* — от прилаг. *срѐбърна*. Виница (Варненско), р. 1922.

Срѐбърников *ф* — от старинно *срѐбърник* 'сребърна монета или съд'. Самоков, 1897, Пазарджик, 1935, Пловдив.

Срѐбърнов *ф* — навярно побългарено от чеш. Stříbrný.

Срѐда *ж* — от Сретя, преосмислено по седмичния ден *сряда*.

Средѐн *м* — видоизменено от Сретен. **Средѐнов** *ф*. Шумен, 1940.

Срѐдко *м* — правописна разновидност на Сретко покрай седмичния ден *сряда*. Лом, Ломско, Белослатинско, Ловеч. Плевен. **Срѐдков** *ф*. **Срѐдковски** *ф*. Кнежа.

Средногòрски *ф* — от Средна гора; срв. Балкански, Родопски.

Срѐдо и **Срѐдьо** *м* — видоизменено от Сретен или от седмичния ден *сряда* = роден в сряда; срв. Торньо. **Срѐдов** и **Срѐдев** *ф*. Голямо Конаре (Пловдивско), 1893, Пловдив.

Срѐкя *ж* — от Сретя с преход на мекото *т'* в *к'*. Берковица, Лехчево (Михайловградско).

Срѐма *ж* — от диал. *срем* 'сватбарска кола, с която откарват булката' — пожелание да се ожени у богати хора. Софийско.

Срѐмка *ж* — умалит. от Срема. Софийско, Елинпелинско, Трънско. **Срѐмкин** *ф*. Железница (Софийско).

Срѐмски *ф* — от с. Срем (Елховско). Ямбол.

Сретѐн *м* — от диал. *сретен* 'честит, щастлив'. Русенско. **Сретѐнов** *ф*. Михайловград.

Сретѐнка *ж* — женска форма срещу Сретен.

Сретѐнко *м* — умалит. от Сретен. **Сретѐнков** *ф*. Берковица.

Срѐтко *м* — умалит. от Сретен. Михайловградско, Белоградчишко, Кулско, Русе. **Срѐтков** *ф*. Берковско.

Срѐтя *ж* — от диал. *срѐтя* 'щастие'.

Срещнѝйски *ф* — от *срѐща* 'успех, сполука'. Кула.

Сръб *пр* — от *сърбин*. Станке Димитров, 1879.

Сръбина *пр* — вж. Сърбина. Рашково (Ботевградско).

Сръбка *ж* или *пр* — от *сръбкиня*. **Сръбкин** *ф*. Враца.

Сръблянски *ф* — от с. Сърбляница (Илица, Михайловградско). Михайловград.

Сръбски *ф* — от прякор *Сръбина*. Рашково (Ботевградско).

Сръбчѐто *ф* — от прякор *Сръбчѐ*. Михайловград. (Никола Иванов Сръбчето, Мария Ник. Ив. Сръбчето).

Сръдана *ж* — навярно от *сърце*. Етрополски манастир (Чурек), 1648.

Сръндàчки и **Сръндàшки** *ф* — от прякор *Сръндàк* '1. мъжка сърна; 2. лек и подвижен на скачане'. Благоевградско, Мездра, Враца.

Сръндев *ф* — от прякор *Сръндe(то)*; срв. Сръндашки. Радомир, Горна Диканя (Радомирско).

Сръньовски и **Сръновски** *ф* — разновидност на Сърнев. Врачеш (Ботевградско).

Стàвер *м* — разновидност на Ставри. Сомовит, Милковица (Никополско). **Стàверов** *ф*.

Стàвлю и **Стàвльо** *м* — видоизменено от Ставул. Белослатинско. **Стàвлов** и **Стàвлев** *ф*.

Стàвра *ж* — женска форма от Ставро. Брезник, Каварна.

Ставрàк *м* — съкрат. от Ставраки. **Ставрàков** *ф*. Марица, 1893.

Ставрàки *м* — гр. Σταυράκι, умалит. от Ставро, Ставри. Видин, 1833, Каварна. **Ставрàкев** и **Ставрàкиев** *ф*. Пещера, 1853, 1953.

Стàвре *м* — западна форма на Ставри. **Стàврев** *ф*.

Стàври *м* — гр. Σταύριος; вж. Ставро. Рядко, на разни места. **Стàврев** *ф*.

Ставрѝна *ж* — женска форма от Ставри, Ставро. Варна.

Стàврия *м* — разширено от Ставри. Брезник.

Стàвро *м* — гр. σταυρός 'кръст', еднакво по значение с Кръстьо. **Стàвров** *ф*.

Ставрòз *м* — разновидност на Ставро със запазено гръцко ς; срв. Христоз. **Ставрòзов** *ф*.

Ставрòн *м* — разновидност на Ставро, Ставроз.

Ставрòнка *ж* — женска форма срещу Ставрон. Толбухин, р. 1957.

Ставрỳда *ж* — гр. Σταυρούδα. Пловдив, Крумовградско.

*Ставру̀л *м* — от Ставр(о)+*ул*.

Ставру̀ла *ж* — женска форма срещу Ставрул. Толбухин.

Ставру̀лка *ж* — умалит. от Ставрула. Каварна, Виница (Варненско), Червен бряг.

Таву̀л и **Стау̀л** *м* — от Ставрул с изпадане на *р* (?) Ник. Милев.

Стадовски *ф* — навярно грешка вм. Стидовски. Градец (Котленско), 1870.

Ста̀йка *ж* — женска форма срещу Стайко.

Ста̀йко *м* — умалит. от Стайо. Главно ИзБ. **Ста̀йков** *ф*.

Ста̀йкьо *м* — успоредна форма на Стайко с двойна йотация. Ста̀йкьова полѐна — местност в Радотина (Ботевградско).

Ста̀йна *ж* — женска форма срещу Стайно. Синод. именник.

Ста̀йно *м* — от Стай(о)+*но*; срв. Стойно, Райно. Стара Загора, Казанлък, Житосвят (Карнобатско). **Ста̀йнов** *ф*. Етрополе, 1644, Казанлък, Стара Загора.

Ста̀йо *м* — пожелателно име: да остане (жив), да ни стои — близко по значение със Стойо. Сливенско, 1860, Ловеч, Лопян (Ботевградско). **Ста̀ев** *ф*. Панагюрище, 1858, Троян, Калофер, Чирпан. **Ста̀йов** *ф*. Ботевград. **Ста̀евски** *ф*. Троян, Свищов, Ловеч.

Ста̀йчо *м* — умалит. от Стайо. **Ста̀йчев** *ф*.

Ста̀йя *ж* — вж. Стая. Радомирско, 1952.

Ста̀ке *м* — разновидност на Стако. **Ста̀кев** *ф*.

Ста̀ко *м* — от Статко с изпадане на едното *т* или съкрат. от Христаки. **Ста̀ков** *ф*. Ник. Милев.

Ста̀кул *м* — от Стак(о)+*ул*. Орехово, 1958.

Стакчѝев *ф*.

Сталѝйски *ф* — от с. Сталийска махала (Ломско).

Сталѝн[1] *м* — от Стал(ьо)+*ин*. Рядко. Кукушко, 16 в.

Ста̀лин[2] *м* — по името на Йосиф Сталин. Русе, р. към 1928, Ловеч, р. 1949.

Ста̀лина *ж* — женска форма от Ста̀лин[2]. Шумен, р. 1927.

Ста̀линград *м* — от град Сталинград. Свищов, 1960.

Ста̀линка[1] *ж* — от името на Йосиф Сталин. (Деца, родени откъм 1933 до 1952).

Сталѝнка[2] *ж* — от Станка и Калинка (двете баби). Нова Загора, р. 1961.

Сталѝнчо *м* — умалит. от Сталин[1]. **Сталѝнчев** *ф*. Пловдив (мнозина).

Сталия̀н *м*, **Сталия̀на** *ж* — вм. Стилиян, Стилияна. Ботевград.

Ста̀льо *м* — разновидност на Стайо. Хасково, Чирпан, Ямбол, Каблешково (Поморийско). **Ста̀лев** *ф*. Първомай, Новозагорско, Кърджалийско. **Ста̀лиев** *ф*. Ямболско. **Ста̀левски** *ф*.

Ста̀ля *ж* — женска форма срещу Стальо. Етрополски манастир, 1648 (Сталеа=Сталя), София, р. 1946. **Ста̀лин** *ф*. Пловдив, 1896.

Сталя̀н *м* — вм. Сталиян. Ресен (Търновско).

Ста̀ма *ж* — съкрат. от Стамата. Шумен, р. 1886.

Стама̀дов *ф* — от Стаматов с озвучаване на *т* в *д*; срв. Панайодов. Пловдив, 1900.

Стамара̀йков *ф*. Лясковец.

Стама̀т *м* — съкрат. от Стамати. ИзБ. **Стама̀тов** *ф*.

Стама̀та *ж* — женска форма от Стамат. Клисура (Благоевградско).

Стама̀ти *м* — гр. **Σταμάτης**, от **σταματώ** 'спирам, прекратявам' — еднакво по значение със Запрян. Рядко. **Стама̀тев** *ф*.

Стама̀тка *ж* — умалит. от Стамата. Шумен.

Стама̀тко *м* — умалит. от Стамат. **Стама̀тков** и **Стама̀тковски** *ф*.

Стама̀чко *м* — разновидност на Стаматко. Трънско. **Стама̀чков** *ф*.

Стамберов *ф* — навярно във връзка с ит-гр. **στάμπα** 'щампа' (?) Велинград.

Стамбо̀в *ф* — съкрат. от Стамболов (?) Родопско.

Стамбо̀л *м* — кръстоска от Стамо и град Стамбол. Бяла, р. 1897, Казанлък, р. 1904. **Стамбо̀лов**[1] *ф*.

Стамболджѝев *ф* — навярно разновидност на Стамболиев (?) София, 1893, 1956.

Стамбо̀леца *пр* — (ходил в Стамбул). Трудовец (Ботевградско).

Стамболѝев *ф*—от прякор *Стамболията*. Ботевград.

Стамболѝйка *ж* — разновидност на Стамболка. Скравена (Ботевградско), р. 1928.

Стамболѝя(та) *пр* — (ходил и живял в Стамбул). **Стамболѝйски** *ф*. На разни места из страната.

Стамбо̀лка *ж* — женска форма срещу Стамбол. Типично за Софийско; Жабокрът (Кюстендилско), Витановци (Пернишко), Берковица. Сливница.

Стамболо̀в[2] и **Стамбо̀лски** *ф* — разновидност на Стамболийски.

Ста̀меков *ф* — от Стамов с вмъкнато *ек*. Никопол, 1897.

Ста̀мен *м* — от диал. *ста̀мен* '1. здраво заседнал, непоклатим (за камък); 2. сдържан, скромен'. Нарядко, главно из ЗБ. **Ста̀менов** *ф*.

Ста̀мена *ж* — женска форма срещу Стамен. Ботевград, Ботевградско, Радомир.

Стаменѐлка *ж* — видоизменено от Стаменка. Красно село, р. 1963.

Стаменѝтов *ф* — от диал. **стаменѝт*; вж. Стамен. Благоевград, 1928.

Ста̀менка *ж* — умалит. от Стамена. Ботевград.

Ста̀мѐнко *м* — умалит. от Стамен. Софийско. **Ста̀мѐнков** *ф.* Софийско, Босилеградско.

Ста̀мерски *ф.* Кюстендил.

Стамѝненски — в Стамѝненски дол, местност в Лопян (Ботевградско).

Стамѝнка *ж* — от Стана и Минка (двете баби). Нова Загора, р. 1961.

Стамира *ж.* Сливен.

Ста̀мо *м* — съкрат. от Стамат или от Стамен. Стара Загора, Старозагорско, Ямболско, Лясковец, Ихтиман. **Ста̀мов** *ф.* Стара Загора, Нова Загора, Свищов, Петрич, Гоце Делчев.

Стаму̀да *ж* — от Стам(а)+*уда.* Славеево (Ивайловградско).

Стаму̀ла *м* — от Стам(о)+*ула*; срв. Янкула. Калофер, 1845. **Стаму̀лов** *ф.* Калофер, 1905, 1965.

***Стаму̀ша** *ж* — от Стам(а)+*уша.*

Стаму̀шка *ж* — умалит. от Стамуша. Пещера, р. 1897.

Стамян *м* — от Стам(о)+*ян.* Гоцеделчевско — нар. песен.

Стан *м* — еднакво по произход и значение със Станьо; срв. рум. Stan. Кукушко, 16 век, Видин, Брегово (Видинско), Козлодуй, Сомовит, Подем (Плевенско). **Ста̀нов** *ф.* Ломско.

Ста̀на *ж* — женска форма срещу Станьо. Главно СзБ. **Ста̀нин** *ф.* Новачене (Ботевградско), Станкедимитровско.

Стана̀чко *м* — умалит. от Станьо; срв. Николачко, Димитрачко. **Стана̀чков** *ф.*

Стана̀шко *м* — разновидност на Станачко. Н. Геров.

Станджѝк *м* — прякорно име, умалит. от Станчо с турска наставка *-джик.* **Станджѝков** *ф.*

Станѐшо *м* — от Стан(ьо)+*ешо.* Трънско.

Ста̀ни *м* — североизточна форма на Станьо. Шумен. **Ста̀нев** *ф.*

Станиѐла *ж* — измислено име — от Стана и *-ела*; срв. Даниела. Нова Загора, р. 1960.

Станѝйка *ж* — умалит. от Стания. Лозен (Софийско).

Станѝк *м* — от Стан+*ик.* **Станѝков** *ф.* Черквица (Никополско).

Станѝка[1] *ж* — женска форма срещу Станик. Лом, 1870, Пернишко, 1952.

Станѝка[2] *м* — успоредна форма на Станико. Ник. Милев.

Станѝко *м* — разновидност на Станик. **Станѝков** *ф.* Тетевен.

Станѝкя *ж* — умалит. от Стания. Софийско.

Станѝл *м* — от Стан(ьо)+*ил.* Типично за изселниците от Гръцка Тракия; Хасково, Чирпанско, Казанлък, Стара Загора, Самоковско, Казичене, Лозен (Софийско). **Станѝлов** *ф.*

Станѝлка *ж* — женска форма срещу Станил. Крумовградско.

Станѝлчо *м* — умалит. от Станил. **Станѝлчев** *ф.* Карнобат.

Станимаклѝев *ф* — от град Станимака (Асеновград). Пещера.

Станѝмер *м* — по-стара форма на Станимир. Балша (Софийско).

Станимѝр *м* — от старинно Станимер; вж. Владимир, преосмислено: „да установи, да въдвори мир". Габрово, Софийско, Кюстендилско, Годеч. **Станимѝров** *ф.*

Станимѝра *ж* — женска форма срещу Станимир. Рядко.

Станимѝрка *ж* — умалит. от Станимира или направо от Станимир. Калотина, Подгумер (Софийско).

Станѝни *ф.*

Ста̀нинов *ф* — от Стана, Станин с втора родителна наставка (?) Русе, 1936.

Станисла̀в *м* — старинно и модерно име — 'да установи, да въдвори слава'. На разни места; често подновяват дядо Станчо на Станислав. **Станисла̀вов** *ф.* Севлиево, 1893, Лом, 1893, Карлово, 1900, Поповско, Видин. **Станисла̀вович** *ф.* Старо.

Станисла̀ва *ж* — женска форма срещу Станислав. Чурек, Стъргел (Етрополски манастир, 1648), Станке Димитров, 1876, Трън.

Станисла̀вка *ж* — умалит. от Станислава. Станке Димитров, 1877, Трънско.

Станѝслов *м* — старинна форма на Станислав. Станѝслов местност във Врачеш (Ботевградско). **Станѝслов** *ф* — може би вм. Станиславов. Бистрица (Софийско).

Станѝчко *м* — умалит. от *Станич, а то от Станьо. **Станѝчков** *ф.*

Станѝш *м* — от Стан(ьо)+*иш.* Шумен, Плевен, Никопол, Кукуш, Берковица, Елин Пелин. **Станѝшев** *ф.*

Станѝша *м* — западна форма на Станиш. Трън, Кошарево (Брезнишко).

Станѝшко *м* — умалит. от Станиш(а). Горна Мелна (Трънско). **Станѝшков** *ф.*

Станѝя[1] *ж* — разширено от Стана. Брезнишко, Радомирско, Босилеград, Кюстендил, Самоковско.

Ста̀ния[2] *м* — разновидност на Станьо. Трън.

Стания̀н *м* — измислено име (да не бъдело Стоян). Нова Загора, р. 1960 и така записан по желанието на майката, но бащата настоял да подновят бащиното му име и Станиян бил преименуван на Стоян.

Ста̀нка *ж* — умалит. от Стана. Широко разпространено, но вече го смятат за остаряло. **Ста̀нкин** *ф.* Подем (Плевенско), Скравена (Ботевградско). **Ста̀нкински** *ф.* Радомир, Скравена.

Станкѐ *м* — югозападна форма на Станко. Самоковско, Радомирско, Станкедимитровско. **Станкѐв** *ф.*

Станкинов *ф* — от Станка, Станкин с втора родителна наставка (?) Пещера, Търново.

Станкѝя *ж* — от Станк(а)+*ия*. Радомир, р. 1889, Трънско.

Ста̀нко *м* — умалит. от Станьо. Нарядко из страната. **Ста̀нков** *ф*. **Ста̀нковски** *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Станкол *м* — разновидност на Станкул. **Станколов** *ф*. Никопол, 1893, Свищов, 1893

Станку̀л *м* — от Станк(о)+*ул*. Ореховско. **Станку̀лов** *ф*.

Станку̀ш *м* — от Станк(о)+*уш*. **Станку̀шев** *ф*.

Ста̀но *м* — разширено от Стан или успоредна форма на Станьо с твърдо окончание. Варна. **Ста̀нов** *ф*.Етрополе, Елховско.

Стано̀й *м* — разширено от Стан(о). ЮзБ. **Стано̀ев** *ф*.

Стано̀йка *ж* — женска форма срещу Станой. Софийско, Голак (Ихтиманско), Шумен, р. 1894.

Стано̀йко *м* — умалит. от Станой. Кюстендил. **Стано̀йков** *ф*.

Стано̀йкя *ж* — разновидност на Станойка. Н. Геров.

Стано̀йчо *м* — умалит. от Станой. **Стано̀йчев** *ф*.

Стано̀к *м* — от Стан+*ок*. **Стано̀ков** *ф*. Козлодуй.

Стано̀кя *ж* — разновидност на Станойка, Станойкя. Трън.

Стано̀л *м* — разновидност на Станул. **Стано̀лов** *ф*.

Стано̀я *м* — разширена форма на Станой. Кюстендил, Трънско. **Стано̀ев** *ф*.

Стану̀да *ж* — от Стан(а)+*уда*; срв. Маруда, Белуда. **Стану̀дин** *ф*. Велинград.

Стану̀л *м* — от Стан(о)+*ул*. **Стану̀лов** *ф*. Карловско, Годечко.

Стану̀ла *ж* — женска форма от Станул. Пловдив, 1898.

Стану̀ш *м* — от Стан(о)+*уш*. Плевен, 1869, Дебърско. **Стану̀шев** *ф*. Пелово (Плевенско).

Ста̀нча *ж* — женска форма от Станчо. **Ста̀нчин** *ф*.

Ста̀нчо *м* — умалит. от Станьо. Из цялата страна, главно СИзБ. **Ста̀нчев, Ста̀нчов, Ста̀нчевски, Ста̀нчовски** *ф*.

Ста̀ньо *м* — пожелателно име, еднакво по значение със Стайо и Стойо. Главно СИзБ. **Ста̀нев, (Ста̀ньов), Ста̀невски, (Ста̀ньовски)** *ф*.

Стара̀йда *ж* — видоизменено от Смарайда. Вайганд.

Ста̀рев *ф* — от прякор *Ста̀рия* или съкрат. от Стариков, Старибратов, Старипавлов или друго подобно име. Малко Конаре (Пазарджишко), Ботевград (външно лице).

Старѐйшински *ф* — от *старѐйшина* 'селски избраник'. Горни Лом (Белоградчишко).

Старѝбратов *ф* — „син на стария брат". Пловдив.

Старидо̀лец *ф* — от с. Стари дол (Станкедимитровско). Станке Димитров, 1879.

Старѝков *ф* — от прякор *Старѝка*. Казанлък.

Старѝмилчев *ф* — „син на стария Милчо". Хасково.

Старѝпавлов *ф* — „син на стария Павел". Асеновград, 1893, Ихтиман, Ветрен (Пазарджишко).

Старѝра̀дев *ф* — „син на стария Радьо". Копривщица, Търново.

Ста̀рия *пр* — (имал съименник, но помлад). Литаково (Ботевградско).

***Ста̀рко** *м* — от диал. **старко* 'по-стар брат'; срв. Брато. **Ста̀рков** и **Ста̀рковски** *ф*

Ста̀рковица *пр* — „жената на *Старко". Враца.

Стармѝлчев *ф* — съкрат. от Старимилчев. София, 1966.

Старозаго̀рски *ф* — от град Стара Загора. Шумен, 1893.

Старо̀кин *ф* — от диал. *старо̀кя* 'стари сват, старойка'. Михайловград.

Старома̀нов *ф* — от диал. **староман* 'човек със състарен вид' (?)

Старорѐшки *ф* — от с. Стара река (Еленско). Дединци (Еленско).

Старосѐлски *ф* — от с. Старо село (Врачанско). Враца, Луковит, Своде (Ботевградско).

Ста̀рцев *ф* — от прякор *Ста̀реца*. Котел, 1905, Русе, 1917, Белоградчик, 1935.

Ста̀рчев *ф* — разновидност на Старцев. Стара Загора, 1896, Казанлък, Асеновград, 1893.

Ста̀са *ж* — съкрат. от Анастасия.

Ста̀си *м* — съкрат. от Анастаси. **Ста̀сев** *ф*.

Стат *м* — съкрат. от Стати. Габрово, 1865, Търново. **Ста̀тов** *ф*.

Ста̀та *ж* — женска форма от Стати, Стат. Стара Загора, р. 1891. **Ста̀тин** *ф*. Маджаре (Самоковско).

Статѐл *м* — от Стат, Стат(и)+*ел*. **Статѐлов** *ф*. Лясковец (Възраждането), Солун, 1886, Шумен, Казанлък.

Ста̀ти *м* — съкрат. от Евстати. Провадия, 1872, Червена вода (Русенско), Варненско. **Ста̀тев** *ф*. Горнооряховско, Русенско.

Статѝр *м* — кръстоска от Сотир и Стати. **Статѝрев** *ф*. Желязково (Ямболско).

Ста̀тко *м* — умалит. от Стати, Стат. Враца, Берковско. **Ста̀тков** *ф*.

Стату̀ев *ф* — от Статулев с изпадане на мекото *л*. Казанлък.

Стату̀л *м* — от Стат(и)+*ул*. **Стату̀лев** *ф*. **Стату̀лов** *ф*. Сливен.

Ста̀фер *м* — от Ставер с преход на *в* във *ф*. Видинско — нар. песен.

Стафѝдов *ф* — от прякор *Стафѝдата* (със сбръчкано лице като стафида). Орехово, 1917, Благоевград.

Стафѝткин *ф* — от прякор *Стафѝдката*; вж. Стафидов. Ник. Милев.

Стафу̀лов *ф* — от гр. σταφύλι 'грозде'. Варна.

Стафу̀нски *ф* — може би видоизменено от Стафулов.

Ста̀чо *м* — вм. *Статчо, умалит. от Стат. Търновско̀ — нар. песен.

Ста̀ша *ж* — съкрат. от Анастасия.

Ста̀я *ж* — женска форма срещу Стайо. Н. Геров.

Стѐва *ж*, **Стѐван** *м*, **Стева̀на** и **Стеванѝя** *ж* — вм. Стефа, Стефан, Стефана, Стефания с преход на *ф* във *в*. Трънско.

Стѐла *ж* — от лат. stella 'звезда'. Сравнително ново.

Стѐле *м* — съкрат. от Стилиян, Стелиян. Вайганд, Синод. именник.

Стелиа̀на *ж*, **Стелия̀н** *м* — вм. Стилияна, Стилиян.

Стѐлка *ж* — умалит. от Стела.

Стѐло *м* — мъжка форма от Стела (?) Род. към 1939.

Стеля̀на *ж* — вм. Стилияна. Етрополе.

Стен *м* — съкрат. от Стоен, Стефан или друго подобно име. Варна.

Стѐна *ж* — съкрат. от Христена. Вайганд, Синод. именник.

Стеномѝр *м* — измислено име — от Стоян; срв. Станиян. Нова Загора, р. 1960.

Стѐпан *м* — разновидност на Стефан. Радомир, Чирпанско, Правешка Лакавица (Ботевградско). **Стѐпанов** *ф*. Брезово (Пловдивско), Русе, Луковит. **Стѐпановци** род в Драгойново (Първомайско).

Степа̀на *ж* — разновидност на Стефана. Ъглен (Етрополски манастир, 1648).

Стериков *ф* — видоизменено от Стариков или от Стерев с вмъкнато *ик*. Кнежа.

Стѐрио *м* — правописна разновидност на Стерьо. Кюстендил, 1893.

Стѐрко *м* — умалит. от Стерьо. **Стѐрков** *ф*. Въбел (Никополско).

Стѐрьо *м* — от гр. στερεός 'твърд, здрав'. Свищов. **Стѐрев** *ф*. Свищов, Плевен, Ловеч. **Стѐрьов** *ф*. Станке Димитров, 1879.

Стѐфа *ж* — съкрат. от Стефана. Берковица, р. 1893, Шумен, 1893.

Стѐфан *м* — гр. Στέφανος 'венец' — име на календарски светия. Из цялата страна. **Стѐфанов** и **Стѐфановски** *ф*.

Стефа̀на *ж* — женска форма от Стефан. Из цялата страна.

Стефанѝ *ж* — стара форма на Стефания.

Стефанийка *ж* — умалит. от Стефания. Острец (Търговишко).

Стефанѝца *ж* — от Стефан(а) + *ица*. Михайловград, р. 1927.

Стефанѝя *ж* — гр. Στεφανία — стара женска форма от Стефан. Типично за Шумен.

Стефа̀нка *ж* — умалит. от Стефана. **Стефа̀нкин** *ф*.

Стѐфанко *м* — умалит. от Стефан.

Стѐфанчо *м* — умалит. от Стефан.

Стѐфка *ж* — съкрат. от Стефанка. **Стѐфкин** *ф*. Самоков, 1917.

Стѐфко *м* — умалит. от Стефо. **Стѐфков** *ф*. Горни Лозен (Софийско).

Стѐфо *м* — съкрат. от Стефан. **Стѐфов** *ф*. Самоков, Ихтиман.

Стѐфчо *м* — умалит. от Стефо или от Стефан. **Стѐфчев** и **Стѐфчов** *ф*. Софийско.

Стѐцка *ж* — видоизменено от Стефка. Синод. именник.

Стѐцко *м* — видоизменено от Стефко. Вайганд, Синод. именник.

Стѐша *м* — видоизменено от Стефан. Вайганд, Синод. именник.

Стѝга *ж* — еднакво по значение с Доста. Разложко, 1966.

Стидовски *ф* — от диал. *стидя се* 'срамувам се' (?) Градец (Котленско), 1873.

Стѝклев *ф* — от рум. sticlă 'стъкло; очила'; срв. Цъклев, или от sticlos 'изцъклен, втренчен'. Ново село (Видинско).

Стилия̀н *м* — гр. Στηλιάνος 'стълпник' (от στήλη 'стълп, колона') — име на календарски светия. Давали го като защитно име, защото свети Стилиян се смягал за покровител на децата. Рядко, на разни места. **Стилия̀нов** *ф*.

Стилия̀на *ж* — женска форма от Стилиян.

Стилия̀нка *ж* — умалит. от Стилияна.

Стѝлка *ж* — съкрат. от Стилиянка. Шуменско.

Стѝлко *м* — умалит. от Стильо. Чирпан, 1893. **Стѝлков** *ф*.

Стѝльо *м* — съкрат. от Стилиян.

Стѝма *ж* — от рум. stimă 'почит, уважение'. Ракитово (Велинградско), р. 1906, 1913.

Стѝминка *ж* — умалит. от Стима. **Стѝминкин** *ф*. Ракитово (Велинградско).

Стѝмо *м* — мъжка форма срещу Стима. Рядко. **Стѝмов** *ф*.

Стѝна *ж* — съкрат. от Христина.

Стиное *ж*. (Стиное Стойкова Момчилова, р. 1896 — Русе, 1938).

Стѝньо *м* — съкрат. от Драгостин, Августин или друго подобно име. Варна. **Стѝнев** *ф*. Самоков.

Стипца̀ров и **Стипца̀рски** *ф* — от диал. **стипца̀р* 'скъперник, стипца'. Михайловград, Жабокрът (Кюстендилско), Кромидово (Благоевградско).

Стѝпцата *пр* — „скъперник". Ботевград. **Стѝпцов** *ф*. Ловеч, 1900, Горна Митрополия (Плевенско), Лопян, Рашково (Ботевградско), Етрополе.

Стѝпчеков *ф* — от Стипчов с вмъкнато *ек*. Копривщица.

Стѝпчо *пр* — вж. Стипцата. **Стѝпчовци** род в Лопян (Ботевградско).

Стирян *м* — видоизменено от Стилян с преход на *л* в *р* (?) **Стирянов** *ф*.

Стихомѝр *м* — навярно видоизменено от Тихомир. Рядко. Търговище, р. 1957.

Стичàка *пр* — от диал. *стичàк* 'врабец'. С т и ч à к о в а л и в à д а местност в Новачене (Ботевградско).

Стобòрски *ф* — от *стобòр* (навярно се бил оградил с висок стобор). Русе.

Стòгян *м* — от гръцкото изписване на Стоян — Στογιαν. Бр. Миладинови.

Стодев *ф*. Дулово — от Ситово, 1960.

Стодѝн *м* — съкрат. от Стоядин. Трън. **Стодѝнов** *ф*.

Стоедѝн *м* — вм. Стоядин. **Стоедѝнов** *ф*. Махалата (Плевенско).

Стоѐн *м* — от Стоян — покрай звателната форма Стоене.

Стоѐна *ж* — от Сто(я)+*ена*. Лозен, Герман, Панчарево (Софийско).

Стоенѐл *м* — рум. Stoenel — от Стоян. **Стоенѐлов** *ф*. Ново село (Видинско).

Стоенѝчко *м* — умалит. от Стоен, Стоян. **Стоенѝчков** *ф*. Русе.

Стоѐнчо *м* — източна форма на Стоянчо. **Стоѐнчев** *ф*. Стара Загора, 1906, Варненско.

Стоѝл *м* — от Сто(йо)+*ил*. На разни места, главно Русе и ЮЗБ. **Стоѝлов** *ф*.

Стоѝла *ж* — женска форма от Стоил. Ихтиман, Пернишко, Софийско.

Стоѝлка *ж* — умалит. от Стоила.

Стоѝлко *м* — умалит. от Стоил. Главно ЮЗБ. **Стоѝлков** *ф*. **Стоѝлковски** *ф*. Правец (Ботевградско).

Стоѝлчо *м* — умалит. от Стоил. **Стоѝлчев** *ф*. Стара Загора.

Стоѝм *м* — съкрат. от Стоимен.

Стоѝмен *м* — от Стои(о)+*мен*; срв. Камен, Стамен. Обясняват го като заклинателно име при детска смъртност: „стой при мене!" ЮЗБ. **Стоѝменов** *ф*.

Стоѝмена *ж* — женска форма от Стоимен. Ихтиман.

Стоѝменка *ж* — умалит. от Стоимена. Станке Димитров, р. 1818.

Стоѝмер *м* — по-стара форма на Стоимир. Кюстендил, 1879, Шумен, 1940. **Стоѝмеров** *ф*. Горубляне (Софийско).

Стоимѝр *м* — от Стои(о)+*мир*, по подобие на Станимир. **Стоимѝров** и **Стоимѝрски** *ф*.

Стоѝмчо *м* — умалит. от Стоимен. **Стоѝмчев** *ф*. Софийско.

Стоѝц *м* — съкрат. от Стоица. Столник (Елинпелинско), р. 1912, Елин Пелин, р. 1923. **Стоѝцов** *ф*.

Стоѝца[1] *м* — от Сто(йо)+*ица*; срв. Иваница, Калица, Йоница. Станке Димитров, 1833, Бобошево (Станкедимитровско), 1917, Софийско, Благоевградско, Добралево (Белослатинско), Луковит, Пазарджик. **Стоѝцов** *ф*. Враца, Пазарджишко, Пещерско, Пловдивско, Брацигово. **Стоѝцев** *ф*. Столник (Елинпелинско).

Стоѝца[2] *ж* — от Сто(я)+*ица*. Пиринско, Самоков. **Стоѝчин** *ф*. Самоков, Извор (Радомирско).

Стоѝчка *ж* — умалит. от Стоица[2]. Гоце Делчев.

Стоѝчко *м* — умалит. от Стоица[1]. Софийско, Радомирско. **Стоѝчков** *ф*. Софийско, Кюстендилско.

Стòйка *ж* — женска форма срещу Стойко. Типично за Шумен и СИзБ.

Стòйко *м* — умалит. от Стойо. На разни места из страната. **Стòйков** *ф*. **Стòйкович** *ф*. Варна. **Стòйковски** *ф*.

Стòйкьо *м* — от Стойко с удвоение на йотацията. Ботевградско.

Стòйкя *ж* — женска форма срещу Стойкьо. Ботевградско, Елинпелинско.

Стòймир *м* — нова форма на Стоимер, Стоимир. Кюстендил, Ихтиманско. **Стòймиров** *ф*. Софийско, Устина (Пловдивско).

Стòйна *ж* — от Стоя, Стойка с друго окончание; срв. Райка — Райна, Дойка — Дойна. Главно ЮЗБ.

Стойнàк *м* — прякорно име от Стойно. **Стайнàков** *ф*. Болград, 1857, 1862.

Стойнѐ *м* — югозападна форма на Стойно. Типично за Радомирско. **Стойнѐв** *ф*. **Стойнѐшки** *ф*. Троян.

Стойнѐна *ж* — от Стойн(а) + *ена*. Радомир, р. 1932.

Стойнѝл *м* — от Стойн(о) + *ил*. Кукушко, 16 в.

Стòйно *м* — от Стой(о) + *но*. Болград, 1862, Софийско, Пъстрово (Чирпанско), Скравена (Ботевградско). **Стòйнов** *ф*. Трявна, 1843, Габрово, 1905, Търговишко, Софийско. **Стòйновски** *ф*. Скравена.

Стòйо *м* — защитно име: да стои, да остане жив. Главно ИзБ. **Стòев** *ф*. **Стòевски** *ф*. Свищов, Троянско. **Стòйов** *ф*. Рила (Станкедимитровско), Ботевградско. **Стòйовски** *ф*.

Стойслав *м* — от Стой(о) и *-слав*. Вайганд.

Стòйча *м* — западна форма на Стойчо. **Стòйчин** *ф*. Берковица, 1893.

Стойчѝн *м* — от Стойч(о) + *ин*. Н. Геров.

Стòйчо *м* — умалит. от Стойо. На разни места из страната. **Стòйчев** (и **Стòйчов**) *ф*. **Стòйчевски** (и **Стòйчовски**) *ф*.

Стоканьов *ф*.

Стокласов *ф* — от *сто класа* (?) Русе, 1900.

Стòков *ф* — от прякор *Стòката* (имал много стока, добитък). Казанлък, 1893.

Столàров *ф* — от *столàр* (модна на времето дума), може би превод на тур. Дограмаджиев. Търново, 1900, Омуртаг, 1917.

Стòле и **Стòли** *м* — съкрат. от Апостол. Дебърско. **Стòлев** *ф*. Воден (Македония).

Столѝн *м* — от Стол(е), Стол(ьо) + *ин*. **Столѝнов** *ф*. Пловдив.

Столѝнчо и **Столѝнче** *м* — умалит. от Столин. **Столѝнчев** *ф*. Гоце Делчев (гроб).

Столица *ф.* (Евгени Р. Столица, София, 1961).

Сто̀ло *м* — съкрат. от Апостол. **Сто̀лов** *ф.* Садовец (Луковитско), 1917.

Столоя̀н *м* — кръстоска от Стольо и Стилиян (вече изчезнало име). С т о л о я̀ н о в о т о местност в Зимница (Ямболско).

Сто̀льо *м* — разновидност на Столо и Столе. **Сто̀лев** *ф.* Русе. **Сто̀льов** *ф.* Боженица (Ботевградско).

Стоманов *ф* — съкрат. от Стоманяков. Дряново (гроб), Русе.

Стоманчев *ф* — разновидност на Стоманов и на Стоманяков. Юпер (Кубратско), 1917.

Стоманя̀ков *ф* — от диал. **стоманя̀к* 'як като стомана човек'. Русе, 1936.

Стоманя̀рски *ф* — разновидност на Стоманяков (?) Враца.

Стомнаров *ф* — от диал. **стомнар* 'грънчар'. Прилеп, 1917.

Стомоня̀ков *ф* — разновидност на Стоманяков. Габрово, 1899, Русе, 1905, Видин.

Стоньобайов ф — от Стойнов и Байов (?) Габрово, 1853.

Стопа̀нски *ф* — от *стопанин* или разширено от Стопски. Благоевград.

Сто̀пски *ф* — вм. *Стобски — от с. Стоб (Станкедимитровско).

Сто̀ргов *ф* — видоизменено от Строгов.

Сто̀фо и **Сто̀фчо** *м* — съкрат. от Христофор. Вайганд, Синод. именник.

Стохар *м* — съкрат. от *Христохар; вж. Теохар (?) Варна. **Стохаров** *ф.*

Стохор *м* — съкрат. от Христохор (Христофор). Варна. **Стохоров** *ф.*

Сто̀я[1] *ж* — женска форма срещу Стойо. Софийско, Пиринско, Карнобат, Грудовско, Пловдив, Скопие. **Сто̀ин**[1] *ф.*

Сто̀я[2] *м* — западна форма на Стойо. Трънско. **Сто̀ин**[2] *ф.*

Стоядѝн *м* — от Стоя[2] + *дин* по образеца на Костадин, Господин, Миладин, Вълкадин. Трънско. **Стоядѝнов** *ф.*

Стоядѝна *ж* — женска форма от Стоядин.

Стоядѝнка *ж* — умалит. от Стоядина. Трънско.

Стоя̀н *м* — от Стой(о) + *ан.* Едно от най-разпространените из цялата страна народни имена, особено в песни. **Стоя̀нов, Стоя̀нович, Стоя̀новски** *ф.* **Стоянскѝ** *ф.* Радомир (гроб).

Стоя̀на *ж* — женска форма срещу Стоян. Главно ИзБ. **Стоя̀нин** *ф.*

Стояна̀к *м* — разновидност на Стойнак. **Стояна̀ков** *ф.* Болград, 1862. (В 1857 г. Иван Стойнаков, в 1862 — Иван Стоянаков).

Стоянбашов *ф* — от Стоян башия (баш) 'главният, видният Стоян'. Широка лъка (Девинско).

Стоянджѝк *м* — прякорно име от Стоян с турска умалит. наставка *-джик.* **Стоянджѝков** *ф.* Борово (Гоцеделчевско).

Стоя̀нников *ф* — от Стоянов с вмъкнато *ик.* Русе, 1900.

Стоя̀нка *ж* — умалит. от Стояна. Наймного в Шумен. **Стоя̀нкин** *ф.* **Стоя̀нкински** *ф.* Курило (Софийско).

Стоя̀нко *м* — умалит. от Стоян. **Стоя̀нков** *ф.* Златарица (Еленско).

Стоя̀ноглу *ф* — вм. Стоянов с турско окончание. Устово (Смолянско).

Стоя̀нчо *м* — умалит. от Стоян. **Стоя̀нчев, Стоя̀нчов, Стоя̀нчовски** *ф.*

Страдалски *ф* — от прякор *Страдалец.* Кюстендил, 1897, Варна.

Стра̀дков *ф* — правописна разновидност на Стратков.

Стражалковски *ф* — може би нарочно видоизменено от Страдалски. Варна, 1965.

Стража̀н *м* — от Страж(о) + *ан.* **Стража̀нов** *ф.* Склаве (Благоевградско).

Стража̀ров *ф* — от *стража̀р*; срв. Джандарски. Пловдив.

Стра̀желиев *ф* — от с. Стража (Търговишко). Шумен.

Стра̀жо *м* — от *страж* 'пазач (на рода, на имота)'. Нова Загора, 1917, **Стра̀жев** *ф,* Нова Загора. Пловдив, Преслав.

Стра̀зьо *м* — *Стрязо с премет на йотацията; вж. Стрезо. **Стра̀зьовски** *ф.* Русе.

Стра̀ков *ф* — съкрат. от Сатраков, Сетраков. Варна.

Стра̀лджански *ф* — от с. Стралджа (Ямболско). Ямбол.

Странгѐлов *ф* — разновидност на Стронгелов. Стара Загора.

Стра̀нджалията *пр* — от областта на Странджа планина. Плевен. **Стра̀нджалиев** *ф.* Бургас.

Стра̀нджиков *ф* — от Странджов с вмъкнато *ик.* Ръжево Конаре (Пловдивско).

Стра̀нджо *м* — от Странджа планина; срв. Пирин, Родопа. **Стра̀нджев** и **Стра̀нджов** *ф.* 1893, Търновско, Кюстендил.

Стра̀нски *ф* — от *стра̀нник* 'чужденец' — превод на тур. Ябанджиев. Калофер (Възраждането), Сливен, 1886, Пловдив, 1893, София, 1896.

Стра̀нчевски *ф* — може би разновидност на Странски.

Страт *м* — съкрат. от Калистрат или от Страти. Котел. **Стра̀тов** и **Стра̀тович** *ф.* Браила (Възраждането), Котел, 1867.

Стра̀ти *м* — съкрат. от Евстрати. Свищов, 1845. **Стра̀тев** *ф.*

Стратѝл *м* — от Страт(и) + *ил.* Стара Загора — песен. **Стратѝлов** *ф.* Новозагорско.

Стратимѝр *м* — вм. Страцимир. Вайганд, Синод. именник.

Стра̀тѝя[1] *м* — съкрат. от Евстратия. Ловеч, 1878, Хасково, Трънско. **Стра̀тѝев** *ф.* Айтос, Ловеч, Ихтиман, Асеновград.

Стратѝя[2] *ж* — женско име от Стратия[1]. Трън.

Стра̀тко *м* — умалит. от Стратия или от Страти. Войнеговци, Подгумер, Радуловци (Софийско). **Стра̀тков** *ф*. Сливнишко, Царибродско.

Стра̀тньо *м* — от Страт(и) + *ньо*; срв. Радньо, Михньо. **Стра̀тнев** *ф*.

Страто̀ник *м* — гр. **Στρατόνικος** 'войскопобедител' — име на календарски светия. **Строто̀ников** *ф*. Долна Вереница (Михайловградско).

Стра̀тор *м* — от цветето *стра̀тор*. Дебърско.

Страту̀н *м* — от Страт(и) + *ун*. **Страту̀нов** *ф*. Варна.

Стра̀тьо *м* — разновидност на Страти. Ловеч. **Стра̀тев** *ф*.

Страх *м* — защитно име: да се боят от него, да всява страх; срв. Бойо. **Стра̀хов** *ф*.

Страхѝл *м* — от Страх + *ил*. Лом, Вършец, Хасково. **Страхѝлов** *ф*. Вършец, Струмско (Благоевградско), Сливен.

Страхѝлка *ж* — женска форма от Страхил. Бобовдол (Станкедимитровско).

Страхѝн *м* — от Страх + *ин*. Панагюрище. **Страхѝнов** *ф*.

Стра̀хо *м* — разширено от Страх. **Стра̀хов** *ф*.

Страцимѝр *м* — видоизменено от Стрезимир. Вайганд, Синод. именник.

Страшемѝр *м* — вм. Страшимир. Видин.

Страшѝл *м* — от Страхил с преход на *х* в *ш*. **Страшѝлов** *ф*. Свищовско, Лясковец, Горна Оряховица, Търново, Пчела (Елховско).

Страшѝлко *м* — умалит. от Страшил. **Страшѝлков** *ф*. Горна Оряховица.

Страшимѝр *м* — видоизменено от *Стръжимиръ 'пазител, страж на мира, на света' и преосмислено „който застрашава мира". Велес, 1877, Шумен, 1860. **Страшимѝров** *ф*.

Страшимѝра *ж* — женска форма от Страшимир. Враца, р. 1955.

Стра̀шко *м* — умалит. от Страшо. **Стра̀шков** *ф*. Долна Вереница (Михайловградско).

Страшнѝков *ф* — от прякор *Страшнѝка*. Панагюрище, 1849, Бобошево (Станкедимитровско), 1917, Станке Димитров, Кюстендил.

Стра̀шо *м* — от Страхо с преход на *х* в *ш* или съкрат. от Страшил.

Стрѐда *ж* — от *среда* с вмъкнато *т*. Бр. Миладинови.

Стрѐжков *ф* — правописен вариант на Стрешков. Одрин, 1917.

Стрез *м* — стара форма на Стрезо. Ресен (Македония).

Стрѐза *пр* — от старинно **стрез* 'пазител, пазач' (?) Еленчанин в Цариград, 1844.

Стрезѝмѝр *м* — старинно име 'пазител на мира, на света'.

Стрезисла̀в *м* — 'пазител на славата'. Хърлец (Ореховско), р. 1938.

Стрѐзо *м* — съкрат. от Стрезимир. Дебър, Ресен (Македония). **Стрѐзов** и **Стрѐзовски** *ф*. Дебър, Ресен, Пловдив, 1893, Копривщица, Русе.

Стрелѐшки *ф* — от с. Стрелец. Пловдив, 1949.

Стрѐлков и **Стрѐлковски** *ф* — от прякор *Стрѐлко* 'добър стрелец' (?) Копривщица, Пирдоп, Буново (Пирдопско), Дряново, Русе.

Стрелу̀хът *пр* — от диал. *стрелу̀х* 'ударен от стрела (мълния), блъснат, смахнат'. Калофер, 1845. **Стрелу̀хов** *ф*. Калофер, 1845, 1914.

Стрѐлчалията *пр* — от с. Стрелча (Панагюрско). Пловдив, 1900.

Стрѐлчанов *ф* — от *стрѐлчанин* 'от с. Стрелча'. Пловдив, 1949.

Стрѐлчевски и **Стрѐлчов** *ф* — от прякор *Стрѐлчо*; вж. Стрелков. Русе, Младеново (Ломско).

Стрѐма *ж* — от Срема с вмъкнато *т*.

Стрѐмка *ж* — умалит. от Стрема. Берковица, р. 1884, Курило.

Стрѐмски *ф* — от долината на река Стряма. Тетевен, 1900, 1942.

Стрѐнски *ф* — навярно грешка вм. Стремски или Странски. Пловдив.

Стрѐсков *ф* — от *Стрезко, умалит. от Стрезо.

Стретинов *ф*. Русе.

Стрехѝн *м* — видоизменено от Страхин или от *Стрех(о) + *ин*; вж. Стрехчо. Пловдивско.

Стрѐхчо *м* — защитно име: понеже децата им умирали малки, кръстили го на нещо трайно — *стряхата*. Михалци (Търновско). **Стрѐхчев** *ф*.

Стрѐшински *ф* — от *стрѐшина*; вж. Стрешко. Варна.

Стрѐшко *м* — разновидност на Стрехчо с друго окончание. **Стрѐшков** *ф*. Мъглиж (Казанлъшко), Казанлък.

Стриганов *ф* — от *стриган* (ходел стриган, когато другите носили дълга коса или кика на главата?) Кърджали.

Стрига̀чев *ф* — от *стрига̀ч* (на овце). Грамада (Кулско).

Стригулев *ф* — някаква разновидност на Стриганов (?) Малко Търново.

Стрѝжлев и **Стрѝжльов** *ф* — от *стрѝжльо* 'несръчен стригач' (?) Враца.

Стрѝков *ф* — от диал. *стрик* 'девер' или *стрѝко* 'чичо'. Банско.

Стрику̀ров *ф* — от диал. **стрику̀р*' ?' Цинга (Дряновско), Варна.

Стрилу̀хът *пр* — правописна разновидност на Стрелухът.

Стрѝльов *ф* — от прякор *Стрѝльо* 'който все *стриля*, все прави, върши нещо' (?) Самоков, Казичене (Софийско) — външно лице.

Стрѝнкин *ф* — от *стрѝнка* (мнозина казвали на майка му „стринка"). Поповяне (Самоковско).

Строволемов *ф*. Бургас.

Строганов *ф* — вм. Струганов.

Строгов *ф* — от диал. *строг, острог* 'побито чепато дърво' или от прилаг. *строг*.

Строймир *м* — „който строи мира". Вайганд, Синод. именник.

Стронгелов *ф* — от гр. στρογγύλος 'кръгъл, закръглен'.

Стронтев *ф*. Казанлък.

Струган *м* — от Струг(о) + *ан*. **Струганов** *ф*.

Стругаров и **Стругарев** *ф* — от *стругар*. Кула, Калофер, Пещера, Горна Оряховица (гроб).

***Струго** *м* — от диал. *струг* 'оберъчка, скобел' — защитно име; вж. **Рукан, Скобел. Стругов** *ф*.

***Стружо** *м* — разновидност на Струго. **Стружев** *ф*.

Струкански *ф*.

Струма *ж* — от река Струма. Брезник, Радомирско, Софийско. **Струмин** *ф*. Ярлово (Самоковско).

Струмелиев *ф* — от диал. *струмелия* 'от областта на река Струма'. Пловдив.

Струмен *м* — мъжка форма от Струма. Н. Геров. **Струменов** *ф*. Гега (Пещерско).

Струменлиев *ф* — вм. Струмелиев. Бургас.

Струми *м* — кръстоска от Струма и Друми. Шумен, р. към 1880.

Струминка *ж* — видоизменено от Струма. Н. Геров.

Струмишки *ф* — от град Струмица. Стара Загора.

Струмка *ж* — умалит. от Струма. Радомир, Трънско, Войнеговци, Чепинци (Софийско), Берковица.

Струмски *ф* — от река Струма. Кюстендил (Възраждането), Ихтиман.

Струмчо *м* — от река Струма. **Струмчев** *ф*. Кюстендил, Пловдив.

Струна *ж* — от Струма с по-обикновената наставка *-на*. Софийско.

***Струнджо** *м* — от рум. strung 'струг'; срв. Струго. **Струнджев** *ф*. Кула.

Струнджалиев *ф* — от някое село Струнджа (?) Видин, 1882.

Струнка *ж* — умалит. от Струна. Войнеговци (Софийско).

Струнчевски *ф* — вм. *Струмчевски; вж. Струмчев. Пловдив.

Струншев *ф* — вм. Струнджев. Русе.

Струпчански *ф* — от *струпчанин*, 'жител на с. Струпец (Врачанско). Кнежа.

Стръгленски и **Стрънгленски** *ф* — от с. Стръгел (Пирдопско). Етрополе.

Стръпченков *ф* — може би от рум. strapaț 'жега' (?) Толбухин.

Стръшеля *пр* — от насекомото *стръшел*, стършел. Ботевград.

Стрясков *ф* — от Стресков с якане. Сливен.

Стублев *ф* — разновидност на Стубленски. Видин.

Стубленски *ф* — от с. Стубел (Михайловградско). Берковица, Враца.

Студенка *ж* — може би пожелателно име: да стане студентка. Садовик (Брезнишко), р. 1936.

***Студенко** *м* — умалит. от Студо или успоредна форма на Студенчо. **Студенков** *ф*. Шумен (мнозина), Алфатар (Силистренско), Лозен (Софийско), Скравена (Ботевградско). **Студенковски** *ф*. Скравена. (Според местно обяснение в Шумен: оплаквал се, че му е студено, и държал ръце в джобове).

Студенов *ф* — според семеен спомен от Търново: бил спокоен и невъзмутим човек, не бързал, не се тревожел, та му казвали Студения. Търново, Варна, 1893.

Студенски *ф* — от с. Студено буче (Михайловградско). Михайловград.

Студенчо *м* — от диал. *студенец* 'студен кладенец'. Бобошево (Станкедимитровско). **Студенчев** *ф*. Бобошево, 1917.

***Студо** *м* — от *студ* — защитно име: да не го застрашава студът; срв. Огньо, Жарко. **Студов** *ф*. Петричко.

***Стульо** *м* — от диал. *стулям се* 'потулвам се, скривам се' — защитно име: да се пази, за да не го сполети зло(?)**Стулиев** *ф*. Пловдив.

Стумбев и **Стумбов** *ф* — може би във връзка с гр. στουμπίζω 'бия, удрям' (?)

Ступел *ф* — псевдоним.

Стъкларов *ф* — от *стъклар*, превод на тур. Джамджиев. Варна.

Стъклев *ф* — по-нова форма на Цъклев. Варна.

Стъпков *ф* — от прякор *Стъпката*; вж. Стъпов. Русе.

Стъпов *ф* — от прякор *Стъпата* — от диал. *стъпа* 'чутура' (бил нисък и набит). Търговище.

Стъргачев *ф* — разновидност на Стригачев. Грамада (Кулско).

Стържилуков *ф* — от прякор *Стържилук* (навярно бил беден или скъперник и се хранел с лук). Шумен.

Стърненски *ф* — от махала Стърна река (Троянско). Етрополе.

Стърховски *ф* — от диал. **стърхо* 'човек с настръхнала, щръкнала коса' (?) Плевен.

Стърчишков *ф* — от *стърчишка* 'разтока на кола'. Чуката (Еленско), Дъбене (Карловско), Казанлък, Калофер.

Стършенов *ф* — от диал. *стършен* 'стършел'. Кичево.

Стянов *ф* — навярно съкрат. от Стоянов. Банско.

Суански *ф* — вм. *Сугански; вж. Суганов. Айтос.

Субашев и **Субашиев** *ф* — от остар. *субаша, субашия* 'полицейски началник, чинов-

ник по събиране десетъка или глава на ратаи в чифлик' (тур. subaşı). Малък чифлик (Търновско). Търново, Дединци (Еленско). Калтинец (Горнооряховско),

Субàшки *ф* — от остар. *субàш*; вж. Субашев. Троян. Копиловци (Кюстендилско).

Сỳбе *м* — диалектна форма на Съби, срв. Сабо. **Сỳбев** *ф*. Самоков.

Суботѝнко *м* — вм. Съботинко. **Суботѝнков** *ф*. Плевен, 1908.

Сувандж̀иев *ф* — от диал. *сувандж̀ия* 'лукар' (тур. soğancı). Драганово (Горнооряховско), Росно (Еленско), Карлово, Пловдив, Книжевник (Хасковско).

Сугалджѝ *пр* — видоизменено от Суганджи; вж. Суванджиев. Кюстендил, 1879.

Сугàнов *ф* — от диал. *суган* 'лук, кромид' (тур. soğan). Тополовград, 1893, Стара Загора.

Сугàрев и **Сугàров** *ф* — от *сугарè* 'късно родено животно или дете'. Пещера, 1893, Кюстендил, 1893, Самоков, Банско, Пловдив, Бургас.

Сугàрски *ф* — от с. Сугарево (Санданско). Делчево (Санданско), Самоков.

Сугàрчев *ф* — от прякор *Сугàрче(то)* 'изтърсак'. Костурско.

Сугренов *ф*. Пловдив.

***Сỳден** *м* — от диал. *сỳден* 'отсъден, обречен (от съдбата)'. **Сỳденов** *ф*. Своге, Пазарджик.

Суджỳка *пр* — от *суджỳк*. Стара Загора, 1917. **Суджỳков** *ф*. Стара Загора, 1942.

Судоплàтов *ф*.

Суетлѝев *ф*. Ямбол.

Суичмѐзов *ф* — от тур. su içmez 'вода не пие' (а само вино и ракия). Кюстендил, 1908, 1966, Варна.

Суйтарòв *ф* — вм Сойтаров. Дебър (Първомайско).

Суйчуклиев *ф* — от някое село Суйчук (?) Толбухин, 1917.

Сукалѝнски и **Суклѝнски** *ф* — вм. *Соколински; вж. Соклев. Благоевград, Осиковица (Ботевградско), Габрово.

Сукманджѝев *ф* — от диал. *сукманджѝя* 'шивач на сукмани'. Казанлък.

Сукмàнов *ф* — навярно съкрат. от Сукманджиев. Стара Загора.

Сукнàров *ф* — от *сукнàр*. Свищов (Възраждането), Орехово, 1911, Бургас.

Сукнов *ф* — навярно съкрат. от Сукнаров. Гложене (Тетевенско).

***Сỳко** *м* — разновидност на Съко. **Сỳков** *ф*. Пловдив, Варна.

Сукỳров *ф* — от прякор *Сукỳра* 'сляп едноок' (тур. sokur). Никола Козлев (Шуменско), Шумен, Новопазарско.

Сулàков *ф* — вм. Солаков. Грудово, Крумово (Ямболско), Карлово.

Суленàров *ф* — от диал. *сулинàр* 'ледена висулка на стряха' (навярно му висели сополите). Шумен.

Сỳли *ж* — галена форма от Светла.

Сулинаджѝев *ф* — от диал. **сулинаджѝя* 'който прави кюнци, тръби' (от гр. σουλῆνα). Устово (Смолянско), Пловдив.

Сỳлко *м* — умалит. от Сульо, Суло. **Сỳлков** *ф*. Кукуш.

Сỳло *м* — успоредна форма на Сульо с твърдо окончание. **Сỳлов** *ф*. Добри дял (Горнооряховско), Брегово (Видинско), Видин.

Сỳлта *ж* — съкрат. от Султана. Русе.

Султàн *м* или *пр* — от *султàн*; срв. Кральо, Царьо, Бано. **Султàнов** *ф*. Сливен, 1883, Сливенско, Карнобат, Нова Загора, Тревненско, Габрово, Ломско, Никополско, Бела Слатина. **Султàнски** *ф*. Шумен, Търговище.

Султàна *ж* — женска форма от *султан*. Главно ИзБ.

Султанѝ *ж* — разновидност на Султана. Виница (Варненско).

Султанѝя *ж* — разновидност на Султана. Русе.

Султàнка *ж* — умалит. от Султана. Каварна, Каблешково (Поморийско).

Сỳлтен и **Сỳлтин** *м* — от Султ(о) + *ен*. **Сỳлтенов** и **Сỳлтинов** *ф*. Пещера, Брацигово, Ракитово (Велинградско).

Сỳлто *м* — съкрат. от Султан. **Сỳлтов** *ф*. Казанлък, Търново.

Сỳлчо *м* — умалит. от Сульо, Суло. **Сỳлчев** *ф*. Михайловград.

Сỳльо *м* — от стълб. соулнй 'обилен' (?) **Сỳлев** *ф*. Сопот, Казанлък, Ямбол, Гоце Делчев, Санданско. **Сỳльов** *ф*. Железница (Софийско).

Сумарòков *ф*. Северна Добруджа, Каварна.

Сумѐрски *ф* — от с. Сумер (Михайловградско). Берковица, Враца.

Сỳмпаров *ф* — от диал. *сỳмпара* 'гласпапир' (от пер.-тур.) Разград (като дърводелец си служил със сумпара), Шумен.

Сỳмпуров *ф* — разновидност на Сумпаров. Разград, 1917, Русе.

Сумрòв *ф* — според семеен спомен: като дете бил болен и казвал на близките си „с умръ" (ще умра). Севлиево.

Сỳна *ж* — съкрат. от Тасуна (Атанаска). Сливен.

Сунгàрски *ф* — видоизменено от Сонгуларски. Котел.

Сунгѐров *ф* — западна форма на Сюнгеров. Самоков.

Сỳнгов и **Сỳнговски** *ф* — съкрат. от Сунгарски. Котел, 1867, Грудово (гроб).

Сундулов *ф* — видоизменено от Сурдулов ?

Сỳнчо *м* — съкрат. от Тасунчо (от Тасун, Тасо). **Сỳнчев** *ф*. Видин. **Сỳнчето** *ф*; срв. Йовето, Владето. Павликени.

Сỳравио *ф* — от *сỳрав* 'несвикнал с работа, отпуснат'. Враца.

Суратлѝев *ф* — от диал. *сура̀тлия* (навярно в смисъл 'безочлив, суратсъз' — от ар.-тур. suratlı). Русе.

***Сургѝна** *ж* — женска форма от Сурго. **Сургѝнин** *ф*. Плевен.

***Су̀рго** *м* — от Сурко с озвучаване на *рк* в *рг*. **Су̀ргов** *ф*.

Сурджѝйски *ф* — съкрат. от Суруджийски. Ставерци (Ореховско).

Сурджѝнски *ф* — видоизменено от Суруджийски. Невестино (Кюстендилско).

Су̀рдулов и **Су̀рдолов** *ф* — от рум. surdul 'глухият'. Ново село, Раброво (Видинско).

Суреджѝйски *ф* — вм.Суруджийски. Кула.

Су̀реков *ф* — от Сурев, Суров с вмъкнато *ек*.

***Сурѝл** *м* — от Сур(ьо) + *ил*. **Сурѝлов** *ф*. Шумен.

Су̀рко *м* — умалит. от Сурьо, Суро. **Су̀рков** *ф*. Доброволец (Кърджалийско), С у̀ р к о в ц и род и махала в Осиковица (Ботевградско).

Су̀рлеков *ф* — от Сурлев с вмъкнато *ек*. Баня (Панагюрско), Пазарджик, Пловдив.

Су̀рлев *ф* — от прякор *Су̀рльо* 'сур, светлорус'.

Су̀ро *м* — успоредна форма на Сурьо с твърдо окончание. **Су̀ров** *ф*. Айтос, Пловдив.

Сурова̀н *пр* — от *суров*; вж. Суравио. **Сурова̀нете** род в Своде (Ботевградско).

Суровикин *ф*.

Суровѝчков *ф* — от *суровица, суровичка* 'сурова тояга или пръчка'. Дряново.

Суровия *пр* — модернизирано от Суравио. Враца, 1949.

Суро̀вчев *ф* — от прякор *Суро̀вчо*; вж. Суравио. Стара Загора.

Сурталов *ф*. Пловдив.

Суруджѝйски *ф* — от диал. *суруджѝя* 'пастир или търговец на сюрия (голямо стадо овце)' (тур. sürücü). Кюстендил, Благоевград, Скравена (Ботевградско), Войници (Михайловградско).

Суру̀ков *ф* — може би нарочно видоизменено от Сукуров. Пловдив.

Сурчѐл и **Сурчѐлов** *ф* — от рум. surcel 'треска, клечка' (бил слаб и тънък като клечка). Брегово (Видинско), Видин.

Су̀рчо *м* — умалит. от Сурьо, Суро. **Су̀рчев** *ф*. Айтос, Бургас, Стоил Войвода (Новозагорско), Ловеч (гроб). **Су̀рчов** *ф*. Медковец (Ломско).

Су̀рьо *м* — от *сур* 'светлосив, светлорус'— защитно име, близко по смисъл със Сиво, Сяро. **Су̀рев** *ф*. Гостилица (Дряновско).

Су̀са *ж* — съкрат. от Сусана. ЗБ.**Су̀син** *ф*. Берковица.

Суса̀мов *ф* — от *сусам*. Шумен.

Суса̀на *ж* — име на календарска светица, евр. 'бял крин или роза'. Рила (Станкедимитровско), р. 1845, Станке Димитров, р. 1853, 1874, Софийско.

Суса̀нка *ж* — умалит. от Сусана. Софийско.

Су̀си *м* — мъжка форма от Суса. Ново село (Варненско), 1893.

Су̀ска *ж* — умалит. от Суса. Софийско.

Су̀ско *м* — умалит. от Суси. **Су̀сков** *ф*. Видин, 1917.

Су̀слеков *ф* — разновидност на Съслеков.

Сусу̀рков *ф* — от диал. **сусу̀р* 'възрус, донякъде сур'. Кърджали, Пловдив.

Сутенски *ф*. Михайловград.

Су̀тко *м* — умалит. от Суто. **Су̀тков** *ф*. Русе.

Сутля̀жов *ф* — от *сутляш* 'мляко с ориз' (тур. sütlâç). Самоков.

***Су̀то** (или ***Су̀та**) *м* — от рум. sută 'сто' — пожелателно име: да живее сто години. **Су̀тов** *ф*. Розовец (Пловдивско), Пловдив.

Су̀тринко *м* — от *су̀трин* или превод на грц. Аврион. **Су̀тринков** *ф*. Русе, 1900, 1937.

Су̀тро *м* — съкрат. от Сутринко. **Су̀тров** *ф*. Русе, 1936, Бургас.

Сухарѐвски *ф* — вм. Сухоревски. Пловдив.

Суха̀ченски *ф* — от с. Сухатче (Белослатинско).

Су̀хлев *ф* — нарочно видоизменено от Цухлев. Пловдив.

Су̀хов и **Су̀ховски** *ф* — от прякор *Су̀хия* или превод на тур. Куруто. Стара Загора.

Сухоро̀лски *ф* — от с. Суходол (Софийско). Бистрец (Врачанско).

Сухорѐвски *ф* — от махала Суха река (Търновско). Русе.

Су̀чиков *ф* — от Сучков с вмъкнато *и* (*е*). Русе.

***Су̀чко** *м* — диалектна форма на Съчко. **Су̀чков** *ф*. Габрово.

Су̀шев *ф*. Врачанско, Пловдив.

Схо̀лев *ф* — от гр. σχόλι 'празник' (?) Пловдив.

Съ̀ба *ж* — женска форма срещу Съби, Събо. На разни места из страната. **Събин** и **Събински** *ф*.

Съба̀н *м* — от Съб(о)+*ан*.

Събе *м* — съкрат. от Съботин. **Събев** *ф*.

Събел *м* — от Съб(е)+*ел*. **Събелов** *ф*. **Събелников** *ф*. Пловдив.

***Събен** *м* — от Съб(и)+*ен*.

Събенко *м* — умалит. от Събен. Радовене (Врачанско).

Съби *м* — източна форма на Събо, Събе. **Събев** *ф*.

Събиков *ф* — от Събев с вмъкнато *ик*. Казанлък.

Събѝн *м* — съкрат. от Съботин. **Събѝнов** *ф*.

Събѝна *ж* — съкрат. от Съботина.

Събѝнка *ж* — умалит. от Събина.

Събка *ж* — умалит. от Съба.

Събко *м* — умалит. от Събо. **Събков** *ф*.

Събо *м* — съкрат. от Съботин. Тетевенско. **Събов** *ф.*

Съборѐшев и **Съборѝев** *ф* — навярно съкрат. от прякор Съборифурньо. Казанлък.

Съборѝфурньо *пр* — навярно се водел по чужди ум, както в приказката за Настрадин ходжа и фурната му. Казанлък.

Съботѝн *м* — от седмичния ден *събота* или превод на гр. Сава, Саватий. Плевен, Русенско, Врачанско. **Съботѝнов** *ф.*

Съботѝна *ж* — женска форма от Съботин.

Съботѝнко *м* — умалит. от Съботин. Плевен. **Съботѝнков** *ф.*

Събрỳтев *ф* — правописна разновидност на Сабрутев. Пловдив.

Събчо *м* — умалит. от Събо, Съби. **Събчев** и **Събчов** *ф.*

Съвѐта *ж* — вм. Савета. Червен бряг, р. 1958.

Съдбѝн *м* — от *съдба* (може би единствен случай). Варна, 1945.

Съдбѝна *ж* — женска форма срещу Съдбин. Рсд. към 1949.

Съдев *ф* — вм. Събев (?)

Съдѐвчо *м* — вм. Седефчо. Михайловград.

Създàн *м* — от *създà(де)н*; срв. Саздо. **Създàнов** *ф.* Ямбол, 1900, Стара Загора, Пловдив.

Съзлàйков *ф* — от река Сазлайка (?) Маломир (Ямболско).

Съйко *м* — умалит. от Съйо. Осиковица, Осиковска Лакавица (Ботевградско), Ъглен (Луковитско), Ловешко. **Съйков** *ф.* Луковит, Червен бряг, Кунино (Врачанско), Беглеж (Плевенско), Ловешко.

Съйно *м* — от Съй(о)+*но*. Бела Слатина, Кнежа. **Съйнов** *ф.*

Съйо *м* — а) видоизменено от Сайо, понеже е близо до границата на *а*-говори и *ъ*-говори; б) от Сильо с изпадане на мекото *л*. Голяма Желязна, Сопот (Ловешко), Елин Пелин. **Съев** *ф.* Ловеч, Микре (Ловешко), Шишенци (Кулско).

Съкàлов *ф* — правописна разновидност на Сакалов. Велинград.

***Съко** *м* — от *сък* — пожелателно име: да бъде як и здрав като сък на дърво; срв. Грежов. Габрово, Трявна, Лопян (Ботевградско), Бяла (Сливенско). **Съков** *ф.*

Съкъров *ф* — навярно вм. Сакаров, Сукуров или Чакъров. Дъскот (Павликенско).

Сълза *ж* — от *сълза* — от сравнението „чиста като сълза“. Вайганд, Синод. именник; в разказ от Елин Пелин.

Сълзѝца *ж* — умалит. от Сълза. Шумен, р. 1958.

Сълка *ж* — женска форма от Сълко. Н. Геров.

Сълко *м* — умалит. от Съльо. Свищов, 8188, Типченица (Врачанско), Пловдив, 9117. **Сълков** *ф.* Враца, Врачанско, Луковитско, Тутракан. **Сълковски** *ф.* Враца, Бела Слатина, Бреница (Белослатинско).

Сълмòв *ф* — вм. Салмов. Павликени.

Съло *м* — северозападна форма на Съльо. Белослатинско, Врачанско, Михайловградско. **Сълов** *ф.* Плевен, 1873, Луковит, Видин.

Сълплѝев *ф.* Криворечна Паланка, 1911.

Сълчо *м* — умалит. от Съльо. **Сълчов** *ф.* Севлиево, 1908, Лом, 1917.

Съльо *м* — от стбълг. сълъ 'пратеник' — превод на гр. Апостол. Осиковица, Лопян (Ботевградско). **Сълѐв** *ф.* Осиковица, Лопян, Луковитско, Червен бряг, Врачанско, Плевенско, Варна, Разградско. **Сульов** *ф.* Кула.

Съмзияна *ж* — от рум. Sîmziană 'Еньовден' — родена на тоя ден. Покрайна (Видинско).

Съмналиев *ф* — от прякор *Съмна ли* (навярно се успивал или ставал много рано и често питал така). Сливен — стар род.

Съмов *ф* — нарочно съкрат. от Таласъмов; срв. Мански от Сърбомански. Караисен (Павликенско).

Сънков *ф.* Сухиндол, Варна.

Сънтурджѝ *пр* — вж. Сантурджи. Елена, 1844.

Съпàрев *ф* — вм. Сапарев. Разград.

Сърандàчки и **Сърандàшки** *ф* — вм. Сръндачки, Сръндашки. Благоевград, Враца.

Сърбàк *м* — прякорно име от Сърбин. Разложко — нар. песен. **Сърбàков** *ф.* Гоце Делчев, Ямбол, Карлово.

Сърбàн *м* — от Сърб(о)+*ан*. Ник. Милев.

Сърбѐ или **Сърби** *м* — видоизменено от Сърбин. **Сърбѐв** *ф.* Чуковец (Радомирско).

Сърбѐзов *ф* — вм. Сербезов. Етрополе.

Сърбѐнов *ф* — от с. Сърбе (Севлиевско). Севлиево, 1893.

Сърбин *м* — от народностното име *сърбин*. Бр. Миладинови, Варна. **Сърбинов** *ф.* Дебър (Македония), Луковит, Червен бряг, Варна. **Сърбински** *ф.* Лом, Рила (Станкедимитровско). **Сърбиновски** *ф.*

Сърбина *пр* — преселник откъм Сърбия или сърбин по народност. Махалата (Плевенско), 1917, Враца, Ботевград.

Сърбо *м* — видоизменено от Сърбин. **Сърбов** *ф.* Делчево (Гоцеделчевско), Видин.

Сърбол *м* — от Сърб(о)+*ол*. **Сърболов** *ф.* Орехово.

Сърболàков *ф* — от прякор *Сърболàк* 'жител на с. Сърбе (Севлиевско). Севлиево.

Сърбя̀нов *ф* — от Сърбенов с вторично якане. Шумен.

***Сърдàн** *м* — от Сърд(о)+*ан*. **Сърдàнов** *ф.* Пирдоп.

***Сърдо** *м* — от *сърд*(це) 'нещо най-мило' (?) **Сърдов** *ф.* Владая (Софийско).

Сърдъмов *ф.* Севлиево.

Сърлов *ф.* Згориград (Врачанско).

Сърма *ж* — от *сърма* (тур. sırma); срв. Атлаза, Кадифа.

Сърмабо̀жов *ф* — някаква разновидност на Сърмакежов. Охрид.

Сърмаджиев *ф* — от диал. *сърмаджия*; вж. Сърмакежов. Русе, Шумен, Сливен.

Сърмакѐжов *ф* — от тур.-пер. sırmakeş 'производител и продавач на сърма'. Враца.

Сърма̀нов *ф* — от тур. sarman 'едър, голям'. Варна.

Сърмашѝков *ф* — от тур. sırnaşik 'досаден, нахален'. Варна.

Сърме или **Сърми** *м* — съкрат. от Сърмен. **Сърмев** *ф*. Пловдив.

Сърмен *м* — от *сърмен* 'нежен като сърма, украсен със сърма'. Петърч (Софийско).

Сърменов *ф*. Габрово, Търново, Самоводене (Търновско), Поликраище (Горнооряховско). Петърч.

Сърмена и **Сърменка** *ж* — женска форма срещу Сърмен. Герман, Горубляне, Дърваница (Софийско).

Сърминев *ф* — разновидност на Сърменов или на Саръминев; вж. Саръ-. Самоводене (Търновско).

Сърмо *м* — мъжка форма срещу Сърма или съкрат. от Сърмен. **Сърмов** *ф*. Дивдядово (Шуменско), Шумен, Русе, Павликени, Сухиндол, Стара Загора, Ямбол.

Сърмобо̀жов *ф* — вм. Сърмабожов. Охрид.

Сърна *ж* — видоизменено от Сърма под влияние на *сърна*. Синод. именник.

Сърна̀ков *ф* — от диал. **сърна̀к* 'сръндак' или от Саръnаков; вж. Саръ- (?) Пловдив.

Сърнев *ф* — от прякор *Сърне(то)* — подскачал леко, като сърна; срв. Караджа. Трявна, Велчовци (Дряновско), Търново, Русе, Варна.

Сърнѝца *ж* — от *сърнѝца*, млада сърна. София, р. 1952.

Сърнов *ф* — разновидност на Сърнев. Поликраище (Горнооряховско).

Сърков *ф* — от тур. sarı; вж. Саръ-. Силистра, 1893.

Сърпио̀нов *ф* — видоизменено от Серапионов.

Сърпов *ф* — от тур. sarp 'упорит', видоизменено под влияние на *сърп*. Гозница (Ловешко).

Съртлѝйски *ф* — от с. Сърт харман (Горно Вършило, Пазарджишко). Пазарджик, Голак (Ихтиманско).

Съртмаджѝев *ф* — от диал. **съртмаджѝя* 'говедар' (тур. sığırtmaç). Ямбол, Сливен.

Съртонов *ф*. Мъглиж (Казанлъшко).

Сърца̀нов *ф* — от диал. **сърца̀н* 'сърцат човек'. Етрополе.

Сърцѐто *пр* — от *сърце*. Трявна, 1900. (Петър Иванов Сърцето).

Сърчаджѝев *ф* — от тур. sırçacı 'стъклар'. Кюстендил, 1893.

Сърчалѝев *ф* — от тур. sırçalı 'със стъкла'. Русе.

Сърънда̀шки *ф* — вм. Сърандашки, Сръндашки. Луковит.

Съселов *ф* — от *съсел* 'горски гризач като плъх'. Враца, 1893, Ямбол, 1897.

Съслеков *ф* — от *съслек* 'малък съсел'. Враца, 1900.

Съсълов *ф* — разновидност на Съселов. София, 1900.

Съча̀нов *ф* — от тур. sıçan 'мишка'. Чирпан, 1961.

***Съчко** *м* — умалит. от Съко. **Съчков** *ф*. Пчелище (Търновско).

Съчлѝев *ф* — от тур. *sıçlı 'посерко' (?) Варна.

Сюза̀н *ж* — френска форма на Сусана.

Сюлейма̀нски *ф* — от турско л. и. Сюлейман.

Сюлекчѝев *ф* — от тур. *söylekçi 'разказвач'. Карнобат.

Сюлемѐзов *ф* — от тур. söylemez 'съвсем мълчалив'.

Сю̀лито *пр* — от диал. *изсю̀лен* 'размъкнат, неспретнат, разгайден'. Чирпан. **Сю̀лев** *ф*. Чирпан, Хасково.

Сюнгѐров *ф* — от гр.-тур. sünger 'сюнгер, гъба'. Русе.

Сюпюрдѐков *ф* — от тур. süpürge 'метла'. Карлово.

Сюрджѝйски *ф* — вм. Суруджийски. Пазарджик.

Сюрколов *ф*. Кишинев, 1857.

Сюрпрѝ *ж* — от фр. surprise 'изненада'. Видин, р. 1927.

Сюслѝев и **Сюслю̀ев** *ф* — от тур. süslü 'украсен, нагизден'. Шумен, 1882.

Ся̀кол *м* — от Секул с вторично якане. Айтос, Карнобат. **Ся̀колов** *ф*. Айтос, Карнобат.

Ся̀ра *ж* — женска форма срещу Сяро. Какрина (Ловешко), София, 1900.

Ся̀рко *м* — умалит. от Сяро. **Ся̀рков** *ф*. Габрово.

Ся̀ро *м* — от диал. *сяр* 'сив' — защитно име: да не бие на очи, да не го види злото; срв. Сиво. Павликени, р. 1870, Какрина (Ловешко), Дряново, Дряновско, Попово, Алфатар (Силистренско). **Ся̀ров** *ф*. Плевен, Ловеч, Търновско, Севлиевско, Русенско, Казанлъшко, Старозагорско, Сливен, Сливенско, Силистра.

Т

Табàков *ф* — от *табак* 'кожар, щавач на кожи' (ар.-тур. tabak). На разни места из страната.

Табанджòв *ф* — от тур. tabanca 'револвер'. Панагюрско, Казанлък.

Табанлѝев *ф* — от диал. *табанлия* 'силен, мъжествен' (тур. tabanlı). Карлово.

Табàнски *ф* — друга форма на Табанлиев.

Табахнев *ф* — от *табахна* 'табашка работилница' (ар.-пер.-тур. tabakhane). Казанлък.

Табàчки *ф* — вм. Табачкин или Табашки.

Табàчкин *ф* — от с. Табачка (Беленско). Плевен.

Табàшки *ф* — по-стара форма на Табаков. Рядко.

Табѐтцки *ф* — от ар.-тур. tabetmek 'печатам' (?) Шумен.

Табиѝшки *ф* — от *табият* 'нрав, характер' (ар.-тур. tabiat). Красен (Русенско).

Тàбо *м* — от пер.-тур. tap,-bı 'сила, мощ'; срв. Тапо. Перущица, 1966. **Тàбов** *ф*. Перущица, Пловдив.

Табòшев *ф* — навярно вм. Тобошев. Въбел (Никополско).

Табỳрнов *ф* — от гр. ταμπούρλο 'барабан' (?) Бургас, 1897, Поморие, 1908, Пловдив, 1917.

Табỳтов *ф* — от диал. *табут* 'мъртвешки ковчег' (ар.-тур. tabut). Благоевград.

Таванджѝев и **Тованджѝев** *ф* — от диал. *таванджия* 'който изписва тавани, дърворезбар по тавани' (?) Пловдив, 1917.

Тàвков *ф* — вж. Т а ф к о в. Асеновградско.

Тавлѝев *ф* — от диал. *тавлия* 'угоен, охранен' (тур. tavlı). Търново, Карлово.

Тавлѝнов *ф* — навярно разновидност на Тавлиев.

Тàвнов *ф*. Ихтиман, 1893.

Тàвов *ф* — от тур. tav 'удобен случай' (?) Пещера.

Тавỳк *пр.* — тур. tavuk 'кокошка'. Нено Тавук, Габрово, 1833.

Тàга *ж* — от Така с озвучеване на *к* в *г*. Трънско.

Таганцов *ф*.

Тагàов *ф* — видоизменено от Тагаров (?) Бургас.

Тагарѝнски *ф* — разновидност на Тагаров (?) Враца.

Тагàров и **Тагàрев** *ф* — от диал. *тагáр* 'малък шиник; вид малък тъпан' (тур. dağar). Хасково, Градец (Котленско), Ямбол Кюстендил.

Тагàрков *ф* — разновидност на Тагарчев.

Тагàрчев *ф* — от диал. *тагáрец* 'малък тагар'. Пловдив.

Тàджев *ф* — от тур. taç,-cı 'венец; качул'. Спомоществовател, 1853.

Тадѐй *м* — гр. Θαδδαῖος — евангелско име — един от дванайсетте апостоли. Рядко.

Тадия *ж* — женска форма от Тадей. Рядко.

Тàза *ж* — от Таса с озвучаване на с в з. Трънско.

Тàзе *м* — от Тасе с озвучаване на с в з. **Тазев** *ф*. Пернишко.

Тàзо *м* — разновидност на Тазе. Клисура (Трънско). **Тàзов** *ф*.

Тайнов *ф* — от диал. ***таин*** 'определена дажба' (ар.-тур. tâyin). Самоков, Ихтиман.

Тайрски *ф* — от тур. л. и. Тахир. Земен (Радомирско).

Таисия *ж* — гр. Θαΐς. Пловдив, р. 1930, Казанлък, р. 1935.

Тàйко *м* — от Трайко с изпадане на ***р***; срв. Тъпко, Късто вм. Тръпко, Кръстьо. **Тàйков** *ф*. Трънско, Егълница (Радомирско), Тетевен.

Тàка *ж* — женска форма Тако, Таке. Трънско, Витановци (Пернишко).

Такваров *ф* — видоизменено от Тикваров. Асеновград.

Тàке *м* — югозападна форма на Таки. Пернишко, Елинпелинско. **Тàкев** *ф*.

Такеджѝев и **Такеджѝйски** *ф* — от диал. **такеджия* 'който прави такета или носи таке' (?) Битоля, Враца.

Такелов *ф*. Асеновград.

Тàки *м* — съкрат. от Димит(р)аки или Христаки. **Тàкев** *ф*.

Та̀кия *м* — съкрат. от Митакия или Христакия. Софийско. **Та̀киев** *ф.* Типично за Мрамор (Софийско); Дряново.

Та̀ко *м* — съкрат. от Атанас или от Атанас. Трънско, Пернишко, Пирдопско. **Та̀ков** *ф.* Телиш (Луковитско).

***Такси̇м** *м* — от гр. τάξιμο 'обет, обещание, обричане'. **Такси̇мов** *ф.* Пловдив.

Такси̇н *м* — разновидност на Таксим с по-употребимата наставка *-ин*. Пловдив. **Такси̇нов** *ф.*

Такси̇ров *ф* — от диал. *таксир* 'грешка, вина, загуба' (ар.-тур. taksir). Чирпан.

Такуи *ж.* Пловдив, р. 1870 и 1896.

Такучев *ф.* Пловдив, Карлово.

Таку̇ш *м* — от Так(о) + *уш*. **Таку̇шев** *ф.*

Такъмджи̇ев *ф* — според семеен спомен: пушел с *такъм* 'цигаре'. Шумен.

Такъна̀ков *ф* — от прякор *Таканака* (често повтарял „така-онака"). Русе.

Та̀ла[1] *м* — произволно видоизменение от Стоян. Трънско.

Та̀ла[2] *ж* — женско име срещу мъжкото Тала. Трънско.

Талаганов *ф.* Пловдив.

Тала̀за *ж* — навярно видоизменено от Атлаза. Пловдив, р. 1912.

Тала̀зов *ф* — от *талаз* 'водна вълна' (гр.-тур. talaz). Одрин, Стара Загора, Шумен.

Талайнуцов *ф.* Пловдив.

Тала̀ков *ф* — от ар.-тур. talâk 'развод' (?)

Талалѐй *м* — от гр. Θαλελλαῖος — име на календарски светия.

Талама̀зов *ф* — от тур. talamak 'грабя, обсебвам и отрицание -maz. Владимирово (Толбухинско), Свиленград.

Таламбу̇цов и **Талампу̇цов** *ф.* Пловдив.

Тала̀рков *ф* — от прякор *Таларко*; вж. Таларя.

Тала̀ря *пр* — от рум. talâr 'дълга униформена дреха'. Свищов.

Таласамов *ф* — вм. Таласъмов. Сливен, 1844.

Таласъ̇мов и **Таласъ̇мски** *ф* — от прякор *Таласъма* (ходел нощем, та плашел хората). Русе, Варна, Стара Загора, Сливен, Бургас, Каменица (Велинград).

Талати̇нов *ф* — от рус.-тур. telâtin 'вид обработена кожа' (?) Панагюрско.

Талахчи̇ев *ф* — от диал. *тала̀хчия* 'заядлив, хаплив човек' (?) Пловдив.

Талашманли̇йски *ф* — от с. Талашманлии (Ген. Тошево, Ямболско). Сливен (гроб).

Талашма̀нов *ф* — от тур. talaşman 'заядлив човек, побойник' или видоизменено от Талашманлийски. Сливен.

Талашмо̀в *ф* — от тур. talaşma 'заяждане, побой'. Елин Пелин.

Тала̀шев и **Тала̀шов** *ф* — навярно видоизменено от Талахчиев. Стара Загора, Казанлък.

Та̀ле *м* — югозападна форма на Тальо. Трънско. **Та̀лев** *ф.* Прилеп.

Талигаджиев *ф* — от диал. *талигаджия* 'каруцар'. Чирпан, 1897.

Талига̀ров и **Талига̀рски** *ф* — от *талигар*. Беброво (Еленско). Габрово, Търговище, Врачеш (Ботевградско). . . .

Талилѐй *м* — вм. Талалей. **Талилѐев** *ф.* Бегуновци (Брезнишко).

Тали̇пов *ф* — от ар.-тур. tâlip '1. купувач; 2. претендент'. Къпиново (Еленско).

Тали̇мов *ф* — от ар.-тур. talim 'обучение; военна подготовка'. Стара Загора (Възраждането), София, 1897.

Тали̇нка *ж* — видоизменено от Стали̇нка, женска форма от Стали̇н. Брестник (Пловдивско).

Тали̇нски *ф* — вм. Стали̇нски (?)

Талма̀зов *ф* — съкрат. от Таламазов. Калофер, 1920.

Та̀ло *м* — северозападна форма на Тальо. **Та̀лов** *ф.* Бутан (Ореховско), Кобиляк (Михайловградско), Галиче (Врачанско).

Та̀лчо *м* — умалит. от Тало. Реяново (Трънско). **Та̀лчев** *ф.* Враца.

Талъти̇ев *ф* — от рум. tala-tala 'полека-полека'; срв. Явашов, Агалов.

Та̀льо *м* — видоизменено от Стальо. **Та̀лев** *ф.* Въбел (Никополско), Габрово, 1900, Пловдивско, Хвойна (Асеновградско).

Тамавкя̀ров *ф* — вм. Тамахкяров.

Тамамджи̇ев *ф* — от диал. **тамамджия* 'който отмерва точно, тамам'. София, 1905.

Тама̀нов *ф* — от *таман* 'точно' (ар.-тур. tamam).

Тама̀ра *ж* — от евр. т а м а р 'палма' (в среднобългарско време — дъщеря на цар Иван Александър и еврейката Сара; след 1905 година — покрай героинята на Вазовата драма Борислав).

Таммас *ф.* (Димо Хр. Таммас, Калофер, 1845).

Тамахкя̀р *пр* — от *тамахкя̀р* 'скъперник' (ар.-пер.-тур. tamahkâr). Кюстендил, 1879. **Тамахкя̀ров** *ф.* Пазарджик, 1910. Ямбол.

Тама̀ш *м* — вм. Томаш. **Тама̀шев** *ф.* Казанлък.

Тамбалеев *ф.* Сопот, 1904.

Та̀мбовски *ф* — според семеен спомен: от овце, наричани в Егейска Македония „тамбове". Шумен.

Тамбуев *ф.*

Тамбу̇ков *ф* — видоизменено от Тамбурков. Брезово (Пловдивско), Пловдив, Казанлък.

Тамбурджи̇йски *ф* — от диал. *тамбурджия* 'свирач на тамбура' (ар.-тур. tamburacı). Пловдив. Пазарджик.

Тамбу̇рков *ф* — от прякор *Тамбурката*. Крива паланка, 1917.

Тамбуро̀в *ф* — от *тамбура*. Пловдив.

Тамбу̇шев *ф* — видоизменено от Тамбуров (?) Пловдив (мнозина).

Та̀мчо *м* — видоизменено от Стамо (?) Пловдив, 1900.

Та̀на *ж* — женска форма срещу Тано, Таньо. Стара Загора, Софийско, Ботевградско. **Та̀нин** *ф.* Ботевградско.

Така̀н *м* — от Тан(о), Тан(ьо) + *ан.* **Тана̀нов** *ф.* Враца, Дряново, Разград, Търговище, Любимец.

Тана̀с *м* — съкрат. от Атанас. **Тана̀сов** *ф.* Поповско.

Тана̀са *ж* — съкрат. от Атанаса.

Танаса̀ки *м* — съкрат. от Атанасаки. **Танаса̀кев** *ф.* Хухла (Ивайловградско).

Танасѝйка *ж* — умалит. от Танасия. Шумен. 1940.

Танасѝца *ж* — от Танас(а) + *ица.* Казанлък, р. 1905.

Танасѝя *ж* — разновидност на Танаса. Шумен.

Тана̀ска *ж* — умалит. от Танаса. Шумен.

Танасу̀ка *ж* — видоизменено от Танаска. Шумен.

Тана̀циев *ф* — вм. *Танасиев от *Атанасий (?)

Танашѝ *ж* — видоизменено от Танаса. Виница (Варненско).

Танго̀то *пр* — от модния към 1910—1915 г. испански танц и светлооранжев цвят т а н г о. Плевен — гроб: Христо Петров Тангото (1883—1952).

Тангъ̀лов *ф* — разновидност на Тангъров. Драмско, Гоцеделчевско, Полски Сеновец (Търновско).

Тангъ̀ров *ф* — от тур. tıngır 'който няма пари'. Стара Загора, 1900, Медово (Чирпанско).

Танду̀рски *ф* — от диал. *тандур* (междуметие за дандуркане) или от рум. tandur'мързел, леност'. Станкедимитровско.

Та̀нѐ *м* — югозападна форма на Таньо. **Та̀нѐв** *ф.*

Та̀ни *м* — североизточна форма на Таньо. **Та̀нев** *ф.*

***Танѝн** *м* — от Тан(е) + *ин.*

Танѝнчо *м* — умалит. от Танин. **Танѝнчев** *ф.* Самоков.

Танѝш *м* — от Тан(ьо) + *иш.* **Танѝшев** *ф.* Пловдив.

Та̀нка *ж* — умалит. от Тана. Враца, Софийско, Михайловградско. **Та̀нкински** *ф.* Врачеш (Ботевградско).

Танкѝн *м* — от Танк(о) + *ин.* **Танкѝнов** *ф.* Пещера.

Танкѝш *м* — от Танк(о) + *иш.* **Танкѝшев** *ф.* Ихтиман.

Та̀нко *м* — умалит. от Тано, Таньо. Търново, 1845, Сливен, 1860, Трявна, 1905, Ботевград. **Та̀нков** и **Та̀нковски** *ф.* Кюстендил, София. **Та̀нкович** *ф.* Свищов, 1860.

Танку̀л *м* — видоизменено от Станкул. **Танку̀лов** *ф.* Враца.

Та̀но *м* — разновидност на Таньо с твърдо окончание. Ботевградско, Пирдопско, Софийско. **Та̀нов** *ф.* Ботевград, Карнобатско, Толбухин. **Та̀новски** *ф.* Ботевградско.

Тантана *ж* — може би подигравателно име от смешна песен. Струга.

Тантенов *ф.* Асеновград.

Тантинков *ф.* Брезово (Пловдивско), Софийско.

Тантѝл *м* — производно от Тано. Кюстендилско, Петърч (Софийско), Враца. **Тантѝлов** *ф.* Петърч, Бистрец (Врачанско), Карлово, 1878. **Тантѝлски** *ф.* Банско.

Тантя̀ва *ж* — от билката *тентява.* Баня (Михайловградско), р. 1915.

Тантупов *ф.* Плевен, 1900.

Тану̀йко *м* — производно от Тано. **Тану̀йков** *ф.* Видинско.

Тану̀л *м* — от Тан(о) + *ул.* Търговишко, 17 в.

Тану̀ров *ф* — от диал. *танур* 'дървена чиния или кръгла дъска за хляб'. Кнежа, 1893, Плевен, 1920.

Тану̀ч *м* — разновидност на Тануш. **Тану̀чев** *ф.* Пловдив, 1900.

Та̀ну̀ш *м* — от Тан(о + *уш.* Дебърско. **Тану̀шев** *ф.* Крушево, Самоков, Търново.

Тану̀ша *ж* — от Тан(а) + *уша.* **Тану̀шин** *ф.* Самоков.

Та̀нча *ж* — женска форма срещу Танчо. Трънско.

Та̀нчо *м* — умалит от Таньо, Тано, Тане. Трънско, Петърч, Кюстендилско, Ботевградско, Ореховско. **Та̀нчов** *ф.* Трънско, Ботевград, Ихтиманско, **Та̀нчовски** *ф.* Ботевградско. Пловдив.

Танчу̀р *м* — от Танч(о)+*ур.* **Танчу̀ров** *ф.* Пловдив, Стара Загора.

Танъ̀мов *ф* — от тур. tanıma 'известност, признание'. Каблешково (Поморийско).

Та̀ньо *м* — видоизменено от Атанас, Станьо, Христан или друго подобно име. Главно ЮиБ. **Та̀нев** *ф.*

Та̀ня *ж* — рус. Таня, съкрат. от Татяна. Ново.

Тапана̀ров, **Тапа̀нчев** *ф* — вм. Тъпанаров. Тъпанчев. Търново, 1900.

Тапаров *ф* — може би разновидност на Тапуров или съкрат. от Тъпанаров. Станке Димитров.

Тапигьо̀зов *ф* — вм. Тепегьозов. Пазарджик.

***Та̀по** *м* — разновидност на Табо. **Та̀пов.** *ф* Ямбол, Габрово.

Та̀пуров *ф* — от рум. tàpură 'близна в метал' (?) Бреница (Белослатинско), 1917.

Тараба̀нов *ф* — от диал. **тарабан* 'веселяк' (от тур. tarap;-bı 'радост, веселие, възторг').

Тараканджѝев *ф* — видоизменено от Тарханджиев под влияние на рум. taracan 'хлебарка' (?) Русе.

Тара̀ков *ф* — от тур. tarak 'гребен, дарак'; срв. Дараков. Петрич, 1917.

Таракчѝев *ф* — от диал. *таракчия* 'гребенар' (тур. tarakçı). Сливен, 1905, Златарица (Еленско), Габровско.

Таралàков *ф* — от диал. **таралак* 'слабак'; срв. Тарълов.

Таралàнов *ф* — от диал. **таралан* 'слабак; голтак'; срв. Тарълов. Габрово (гроб).

Таралàнски *ф* — по-стара форма на Тараланов. Берковица, Вършец, Бутан (Ореховско), Врачеш (Ботевградско).

Таралѐй *м* — видоизменено от Талалей с дисимилация на първото *л*. **Таралѐев** *ф*. Русе, 1936, Пловдив.

Таралѐжа *пр* — от *таралеж* (навярно имал къса щръкнала коса). Карнобат, 1965. **Таралѐжов** и **Таралѐжовски** *ф*. Карнобат, Свищов, Баница (Врачанско).

Таралѐжков *ф* — от прякор *Таралежко*; вж. Таралежа. Ихтиман, Михайловград, Казанлък, Шумен, Драгоево (Преславско).

Таралезов и **Таралесов** *ф*. Русе, 1936.

Таралѐшков *ф* — правописна разновидност на Таралежков. Шумен.

Таралов *ф* — разновидност на Тарълов. Шипочане (Самоковско), Вакарел.

Таралòй *м* — от Таралей с друго окончание. **Таралòев** *ф*. Михайловград.

Таралюлев *ф*. Пловдив.

Тарамбѝчов *ф* — според местно обяснение: от по-старо Трамбуров. Лехчево (Михайловградско).

Тарамбỳков *ф* — от диал. *тарамбỳка* 'вид музикален инструмент' (тур. darbuka). Казанлък.

Таранджѝев и **Таранджѝйски** *ф* — вм. Тарханджиев. Твърдица (Сливенско), Радомир, Студена (Софийско), Брезник.

Тарановски *ф* — руско фамилно име — бащата бил русин. Русе, 1936.

Таранчòков *ф* — от диал. **таранчок* '?' Вълчедръма (Ломско).

Тарапанов *ф* — от *тарапана* 'изобилие, богатство, лесен поминък' (от ар.-пер.-тур. darphane 'монетарница') или разновидност на Тарабанов. Кишинев, 1857, Русе, Тутракан, 1908, Лясковец, Плевен, Пловдив, Чепеларе, Кърджали, Дъбене (Карловско)

Тарапòнд *м* — вм. Терапонти. Вече изчезнало. **Тарапòндов** *ф*. Враца, 1949.

Тарàс и **Тарàси(й)** *м* — гр. Ταράσιος 'безпокоен' — име на календарски светия. Вече изчезнало. **Тарàсов** и **Тарàсиев** *ф*. Шумен, София.

Тарàса *пр* — от Тарас. (Руси Тараса, Садина, Търговишко).

Тарàта *пр* — възглупав и заеква. Ботевград.

Таратан *пр*. Кюстендил, 1879.

Таратлàшки *ф* — от диал. *таратлàк* 'кожена торба'. Лехчево (Михайловградско).

Таратолов *ф* — навярно вм. Тараторов. Димитровград.

Таратòров *ф* — от *таратор* (според местно обяснение: бил готвач и правел хубав таратор). Пловдив.

Таратунски *ф*.

Тарàфов *ф* — от ар.-тур. taraf 'партия, шайка, банда'. или от *Тарах — име на календарски светия. Люляково (Айтоско).

Тарачòров *ф* — от диал. *тарачор* 'трици, трички' (рум. tărîcioare). Орехово.

Тарашàнов *ф* — видоизменено от Тършанов. Пловдив.

Тарàшев *ф* — от тур. tıraş 'бръснене' (винаги ходел обръснат)?. Стара Загора. Казанлък.

Тарашмàнов (и **Таръшмàнов**) *ф* — от диал. **тарашман* 'гладко обръснат човек'; срв. Тарашев. Габрово, Павликени.

Тарашòев *ф* — може би от рум. tărişor 'силничък'. Севлиево, Враца.

Тàрболов *ф*. Алфатар (Силистренско).

Тàргов *ф* — от *тарга* 'ръчна носилка' (тур. targa). Сливен, 1893. Русе, 1936, Стара Загора.

Тàре *м* — разновидност на Таро. **Тàрев** *ф*. Въмбел (Костурско).

Таринскн *ф*. Макоцево (Пирдопско).

Тарàшев или **Таркѝшев** *ф* — от диал. **таркаш*, **таркиш* 'пъстър, шарен' (от рум. tărcàt). Враца.

Тарлàнски *ф* — вм. Тараланскн.

Тàрлев *ф* — друга форма на Тарльов. Габрово, Казанлък, Стара Загора.

Тàрлеков *ф* — по-нова форма на Тарляков. Котел.

Тàрлов *ф* — от Тарльов със затвърдяване на *л*. Сливен, Пловдив.

Тàрльов и **Тàрльовски** *ф* — от прякор *Тарльо* 'таралеж'; срв. Таралежа. Казанлък. Враца.

Тàрляк *пр* — от диал. *тàрляк* 'таралеж'; срв. Таралежа. Котел, 1873. **Тàрляков** *ф* — Котел, 1873.

Тарнàки *м* — вм. Търнаки (от Търно с гръцка умалит. наставка *-аки*). Варна. **Тарнàкев** *ф*. Варна.

Тарнàров *ф* — вм. Търнаров; срв. Трънарски и Трънкаров. Джебел (Момчилградско).

Тàро *м* — умалит. от Тарас, от Атанас или от друго име. Ботевград. **Тàров** *ф*. Елин Пелин.

Тàрса *ж* — разновидност на Търса. **Тàрсин** *ф*. Голѐмо село (Радомирско).

Тарсàков *ф* — видоизменено от *Изтърсаков (?)

Тàрски *ф* — може би съкрат. от Татарски. Ямбол, 1904.

Тарторѝков *ф* — от рум. tàrtor 'проклет човек, водач на шайка насилници' (?) Деков (Свищовско).

***Тарỳш** *м* — от Тар(о) + *уш*.

Тарỳшко *м* — умалит. от Таруш. **Тарỳшков** *ф*. Чепинци (Софийско).

Тарханджѝев (и **Тарханжѝев**) *ф* — от махала Тарханджии (Еленско). Лясковец, 1940.

Тарчински *ф*.

Та̀рчо *м* — умалит. от Тарьо. **Та̀рчев** *ф*. Русе.

Таръ̀лов *ф* — от тур. tırıl 'слаб, мършав или беден'. Ястребово (Старозагорско), Стара Загора, Казанлък, Меричлери (Чирпанско), Русе.

Таръ̀мов *ф* — от тур. tarım 'земеделие'.

Та̀рьо *м* — разновидност на Таро. (Ник. Милев). **Та̀рев** *ф*. Мътница (Пловдивско).

Таря̀н *м* — от Тарь(о) + *ан*. **Таря̀нов** *ф*. Каблешково (Поморийско).

Та̀са *ж* — съкрат. от Тасия, Анастасия. Радомир, Ломско, Славотин (Михайловградско), Ботевградско. **Та̀син** и **Та̀сински** *ф*. Станке Димитров, Благоевград.

Та̀сѐ *м* — видоизменено от Анастас. Кюстендилско, Годечко, Станкедимитровско. **Та̀сев** *ф*. Главно в Пиринския край.

Та̀сенка *ж* — умалит. от Таса. Самоков.

Тасѝм *м* — видоизменено от Таксим. Сливен. **Тасѝмов** *ф*. Варна.

Тасѝн *м* — от Тас(е) + *ин*. **Тасѝнов** *ф*. Станке Димитров, Благоевград.

Тасѝя *ж* — съкрат. от Анастасия. Омуртагско.

Та̀ска *ж* — умалит. от Таса.

Та̀ско *м* — умалит. от Тасо, Тасе. **Та̀сков** *ф*.

Тасла̀ка *пр* — от диал. *таслак* 'плешив' (тур. taslak). Търново (гроб). **Тасла̀ков** *ф*. Борима (Троянско), Троян, Ловеч, Горна Оряховица, Сливен.

Та̀слев *ф* — от прякор *Таслъо* 'плешивия, плешивко'; вж. Таслака. Батак, Ракитово (Велинградско).

Тасманлѝев *ф* — може би видоизменено от Талашманлийски (?) Казанлък.

Тасмов *ф* — от *тасма* 'ивица, ремък' (тур. tasma). Тополчане (Сливенско).

Та̀со и **Тасо̀** *м* — успоредна форма на Тасе. Ботевградско, Радомир. **Та̀сов** и **Тасо̀в** *ф*.

Та̀ся *ж* — умалит. от Анастасия.

Та̀тала *пр*. Сливен.

Тата̀лия *семеен прякор*. Бр. Миладинови.

Татао̀зов *ф* — от арменско л. и. Татеос. Симеоновград, 1908.

Тата̀р *м* — от народностно име *татарин*; срв. Влашо, Сърбин, Угрин. Алфатар (Силистренско) — Татар Христов Тенев, р. 1898; Михайловград — двама цигани, 1960.

Тата̀ринов *ф* — от прякор *Татарина*; вж. Татаров, Лом, 1881.

Татарлѝев *ф* — от с. Татаркьой или Татарево (има няколко такива села). Пловдив, Карлово, Сопот, Пазарджик, Стара Загора, Славяново (Плевенско).

Тата̀ров и **Тата̀рски** *ф* — от прякор *Татар(а)*; в миналото т а т а р(и н) е значело още 'превозвач на поща, пощаджия'. Шумен 1861, Свищов, 1898, Лопян (Ботевградско), Бистрица (Софийско), Станкедимитровско.

Тата̀рчев *ф* — от прякор *Татарчето*. Охридско, Ресен (Македония), Пловдив.

Тата̀ш *м* — от Тат(о) + *аш*. **Тата̀шев** *ф*. Видинско. Кюстендил.

Та̀те и **Та̀ти** *м* — разновидност на Татьо или съкрат. от Евстати. **Та̀тев** *ф*. Симеоновград, 1893.

Татѝн *м* — от Тат(ьо) + *ин*. Старо.Ник. Милев.

Татѝна *ж* — женска форма срещу Татин. Старо. Ник. Милев.

Татия̀на *ж* — гр. Τατιάνα — според Вайганд: лат. „бащински", според Синод. именник: „устроителка", според Петровский — от лат. Tatius, сабински цар — име на календарска светица. (Госпожа Татияна, учителница от Тетевене в Пазарджик, 1849; учителка във Видин, 1861).

Та̀тко *м* — умалит. от Татьо или съкрат. от Статко. **Та̀тков** *ф*. Куманово, 1917.

Та̀тньо *м* — от диал. *татньо* 'дете, което досъщ прилича на баща си' (може би пожелателно: да му прилича по всичко). Асеновград.

Та̀то *м* — разновидност на Татьо. **Та̀тов** *ф*. Старо — Ник. Милев.

Тато̀й *м* — разширено от Тато; срв. Братой, Лепой. **Тато̀йов** *ф*. Ник. Милев.

Тато̀мир *м* — от Тато + ***мир*** Шуменско, 15—16 век.

Тато̀мирче *м* — умалит. от Татомир. Прилеп — песен.

Татомич *ф*. Ник. Милев.

Та̀тоолу *ф* — вм. Татов с турско окончание *-олу*. Севлиево, 1900.

Татул *м* — от Тат(о) + *ул*. Русе, р. 1952 (майката арменка, дядото по майка Татеос).

Та̀тула *ж* — женска форма срещу Татул. Етрополски манастир, 1648: Осиковица, Лопян (Ботевградско), Гложене (Тетевенско).

Тату̀н *м* — от Тат(о) + *ун*. **Тату̀нов** *ф*. Казанлък.

Тату̀нчо *м* — умалит. от Татун. Тръмбеш (Търновско), 1940; в народна песен — източен говор.

***Татур** *м* — от Тат(о) + *ур*. **Татуров** *ф*. (помак).

Тату̀ш *м* — от Тат(о) + *уш*.

Тату̀шко *м* — умалит. от Татуш. **Тату̀шков** *ф*. Ник. Милев.

Та̀тьо *ф* — пожелателно име: да стане като татьо си (баща си), да го замести и наследи във всичко. Ловеч, 1878, Севлиево, умрял 1890, р. 1892, Батошево, Тумбалово (Севлиевско), 1917. **Та̀тьов** *ф*. Сливен, 1867. **Та̀тев** *ф*. Севлиево, Севлиевско, Габрово, Търново, Чирпан, Пловдив, Асеновградско, Сливен, Варна.

Татя̀н *м* — мъжка форма от Татяна. Червен бряг, р. 1952.

Татя̀на *ж* — разновидност на Татияна рус. Татьяна, разпространено в по-ново време от руската литература.

Тау̀ков *ф* — от тур. tavuk 'кокошка' или съкрат. от Таукчиев. Ресен (Македония), Лясковец.

Таукчѝев *ф* — от тур. tavukçu 'кокошкар'. Нова Загора, Казанлък, Горна Оряховица.

Таушàнов *ф* — от тур. tavşan 'заек'. Радомир, Кюстендил, Кюстендилско, Карнобат, Сливен.

Таушàнски *ф* — по-стара форма на Таушанов. Лом, 1882.

Тафарджѝйски *ф* — вм. Тафраджийски. Михайловградско.

Тàфко *м* — умалит. от Тафо. **Тàфков** *ф*. Варна.

Тàфо *м* — може би от Тахо с преход на *х* във *ф*(?) **Тàфов** *ф*. Варна, Сопот.

Тафраджѝев и **Тафраджѝйски** *ф* — от диал. *тафраджѝя* 'високомерен човек, самохвалко' (тур. tafracı). Мирково (Пирдопско), Кнежа, Долна Диканя (Радомирско).

Тафралѝйски *ф* — от диал. *тафралия* 'високомерен'; вж. Тафраджиев. Стара Загора.

Тàфров *ф* — от диал. *тафра* 'високомерие, самохвалство' (ар.-тур. tafra). Свежен (Карловско), 1845, Калофер, Пловдив, Асеновград, Дряново.

Тàфрович *ф* — по-стара форма на Тафров. Свежен (Карловско), 1853.

Тахни *м.* — от Тах(о)+*ни* Русе, 1936.

Тàхо *м* — от гр. ταχύς 'бързъ'; срв. Бързе. Трявна, 1933. **Тàхов** *ф*. Трявна, 1845, Крушево (Македония), Стара Загора, Търновско.

Тахрѝлов *ф* — от ар.-тур. tahrir 'писане, опис' с дисимилация на второто *р*. Троян, 1893, Лясковец.

Тахтàбов *ф* — от *тахтаба* 'дървеница' (тур. tahtabiti). Стара Загора.

Тахтаджѝев и **Тахтаджѝйски** *ф* — от диал. *тахтаджѝя* 'производител или търговец на дъски' (тур. tahtacı). Пловдив, Рила (Станкедимитровско).

Тахтаков *ф*. Пазарджик, 1917.

Тахталѝев *ф* — от с. Тахталии (Малко Тополово, Асеновградско). Пловдив.

Тахту̀нов *ф* — от диал. **тахтун* '?' (от рум. taht 'пощенска станция'). Котел, 1893, Толбухин, 1917. Русе, 1936.

Тахчѝев *ф* — от диал. *тахчия* 'каменар'; вж. Ташчиев. Айтос, Сливен, Ямбол, Пловдив, Калофер, Русе.

Тахъ̀нов *ф* — от *тахън* 'тахан' (тур. tahın) ? Първомайци (Горнооряховско).

Тàца *ж* — разновидност на Таса или на Таша, Тача. Софийско, Етрополе, Кула, Видин.

Тàцо *м* — разновидност на Тасо, Тачо или Ташо. Софийско, Ботевградско. **Тàцов** *ф*. Ботевградско, Битолско.

Тàча *ж* — женска форма срещу Тачо.

Тачѝн *м* — от Тач(о) + *ин*. **Тачѝнов** *ф*. Русе.

Тàчко *м* — умалит. от Тачо. Софийско. **Тàчков** *ф*. Вършец, Ягодово (Пловдивско).

Тàчо *м* — видоизменено от Христачо, Танчо или друго подобно име. Казанлък, 1845, Стара Загора, Плевен, Балчишко. **Тàчев** *ф*. Каварна, Разградско, Балчишко, Пловдив, Санданско.

Тàша *ж* — женска форма срещу Ташо или съкратено направо от Анасташа. Ботевград, Ботевградско, Тополовградско, Горно Броде (Сярско). **Тàшин** *ф*.

Ташàк *пр* — от *ташàк* 'мъдо' (тур. taşak). Калофер, 1845: Слав. Г. Михаил Ташак.

Ташакмàнов и **Ташакмàнски** *ф* — от диал. **ташакман* 'мъдест човек' (?); вж. Ташак. Калофер, 1853, Цариград, 1858, Казанлък, Габрово.

Ташàн *м* — от Таш(о) + *ан*.

Ташàнко *м* — умалит. от Ташан. **Ташàнков** *ф*. Пловдив.

Ташѐна *ж* — от Таш(а) + *ена*. Долна Василица (Ихтиманско), р.1878, Пазарджишко.

Ташикмàнов *ф* — разновидност на Ташакманов. Благоевград, старо.

Ташѝн *м* — от Таш(о) + *ин*. **Ташѝнов** *ф*.

Ташѝна *ж* — от Таш(а) + *ина* или женска форма от Ташин. Плевня (Драмско), Кюстендил.

Ташѝца *ж* — от Таш(а) + *ица*. Синод. именник.

Тàшка *ж* — умалит. от Таша. Пещера, Зимница (Ямболско), Петричко, Тутракан.

Тàшко *м* — умалит. от Ташо. **Тàшков** *ф*. Ботевград, Ботевградско, Годечко, Берковско, Софийско, Ямболско.

Тàшо *м* — видоизменено от Атанас или Анастас. Софийско, Ботевград, Ботевградско, Харманлийско, Ракитово (Велинградско). **Тàшев** и **Тàшов** *ф*. Старозагорско. Алфатар (Силистренско), Ботевград, Софийско, **Тàшовски** *ф*. Ботевград.

Тàштепелѝев *ф* — от с. Таштепе (Камен връх, Елховско). Грудово.

Ташу̀н *м* — от Таш(о) + *ун*. Пазарджик. **Ташу̀нов** *ф*. Самоков.

Ташу̀на *ж* — от Таш(а) + *уна* или женска форма от Ташун. Казанлък.

Ташханов *ф* — от диал. *ташхан* 'каменен хан' (от тур). Върбица.

Ташчѝев *ф* — от диал. *ташчѝя* 'каменар' (тур. taşçı). Виница (Варненско), Варна — гроб.

Твърдѝн *м* — от *твърд*+*ин*; срв. Твърдко. **Твърдѝнов** *ф*. София.

Твърдѝшков *ф*. Варна, Радомир.

Твърдко или **Твръдко** *м* — от *твърд* — пожелателно име: да бъде твърд. Рядко.

Твърдохля̀бов *ф*. — от рус. Твердохлебов (бащата бил русин). Свищов, 1960.

Теанфил *м* — нещо като Боголюб (от гр). **Теанфѝлов** *ф*. Станкедимитровско.

Тѐвдо *м* — далечно видоизменение на Теодоси. Русе, 1936. **Тѐвдов** *ф.* Плевен.

Тевекѐлев и **Тевекѐлов** *ф* — от прякор *Тевекеля* или разновидност на Тевекелиев. Горна Оряховица, Дряново (гроб), Русе, 1917, Казанлък.

Тевекелѝев *ф* — от диал. *тевекеллия* '1. който се надява на бога; 2. наивен, доверчив' (от ар.-тур. tevekkül). Яковци (Еленско).

Тевекѐля *пр* — от диал. *тевекѐл* 'напразно, току-така' (ар.-тур. tevekkeli) — може би поради често повтаряне на тая дума. Котел.

Тевѝл *м* — видоизменено от Теофил. **Тевѝлов** *ф.* Сандански.

Тевдо̀ши *м* — вж. Теодоши. **Тевдо̀шев** *ф.* Избегли (Асеновградско).

Тега̀ров *ф* — вм. Тагаров.

Теглѝчев и **Теглѝчов** *ф* — от диал. *теглич* 'процеп на кола'; срв. Аръшев. София, Скравена (Ботевградско).

Теглѝчевски и **Теглѝчовски** *ф* — по-стара форма на Тегличев.

Теглов *ф* — от прякор *Теглото* (често повтарял тая дума) или съкратено от Тегличев. Пловдив, 1900.

Тѐго *м.* — може би от Теко с озвучаване на *к* в *г.* **Тѐгов** *ф.* Крушево (Македония).

Тегорков *ф.*

Тежа̀рски *ф* — видоизменено от Туджарски. Драгошиново (Самоковско)

Тезгеро̀в *ф* — от диал. *тезгере* 'ръчна носилка' (пер.-тур. tezgere); срв. Таргов. Пловдив.

Тезгета̀рски *ф* — от диал. *тезгетар.* 'продавач на тезгях' (пер.-тур. tezgâhtar).

Тезгя̀вски *ф* — разновидност на Тезгяхов. Радишево (Плевенско).

Тезгя̀хов *ф* — от *тезгях* (пер.-тур. tezgâh). Пловдив.

Тезо̀балиев *ф* — вм. Терзобалиев. Сливен.

Теифо̀л *м* — изопачено от Теофил (?) Стара Загора, 1940.

Тѐкев *ф* — вж. Текьо.

Текевлѝев *ф* — от тур. tekevli 'от едната къща, от селище само с една къща'.

Текелѝев *ф* — от с. Теке (има няколко такива села). Хасково, Ямбол, Благоевград, Дойран.

Текѐрев *ф* — от тур. teker 'един по един'. Караисен (Павликенско).

Текерлѐков *ф* — от тур. tekerlek 'колело; колелат'. Мирково (Пирдопско), 1917, Варна, 1940.

Текерлѝев *ф* — вм. *Текирлиев — от с. Текира (Триводица, Пловдивско). Пазарджик.

Текѐров *ф* — от с. Текер (Златна нива, Новопазарско). Шумен.

Текѝйски *ф* — от с. Текия (Христо Даново, Карловско). Стара Загора.

Тѐкла *ж* — гр. Θέκλα — според Вайганд: „слава на бога", според Синод. именник: „съвършенство" — име на календарска светица. Рядко. Шумен, р. 1871.

Текнефѐзов *ф* — от диал. *текнефѐс* 'който страда от задух; прен. малко смахнат' (ар.-тур. teknefes). Търново.

Тѐко *м* — видоизменено от Стефко. **Тѐков** *ф.* Търговище, 1873.

Тѐкьо *м* — разновидност на Теко, Теньо или друго подобно име. **Тѐкьов** и **Тѐкев** *ф.*

Тѐла *ж* — съкрат. от Стелиана или друго подобно име. Боснек (Софийско).

Тела̀лов *ф* — от *телал(ин)* 'глашатай' (ар.-тур. tellâl). Сливен, Търговище, Варна.

Телбѝз *пр* — от диал. *телбиз* 'хитрец, лукав, коварен човек' (ар.-тур. telbis 'прикриване на истината, бъх, измама'). **Телбѝзов** *ф.* Старозагорско, 1908, Стара Загора, Казанлък, Левски, 1917, Лясковец, Варна.

Телбѝйски *ф* — от Телбизски, по-стара форма на Телбизов. Пловдивско. Т е л б ѝ й с к о т о — местност в Осиковска Лакавица (Ботевградско).

Телбѝшки *ф* — разновидност на Телбийски. Видин.

Телвѐр *м* — от Тервел с метатеза. **Телвѐров** *ф.* Разград, 1940.

Телекеджѝйски *ф* — видоизменено от Тенекеджийски (?) Сопот.

Телема̀к *м* — френска форма на Телемах. Русе, р. 1884.

Телема̀х *м* — гр. Τηλέμαχος — име от античната митология. Русе, Варна, Каварна. **Телема̀хов** *ф.*

Телениќ *м* — гр. Τηλένικος 'победител в далечни земи'. **Телениќов** *ф.* Шумен, 1876.

Телѐнчо *м* — съкрат. от Теленик или от друго подобно име. **Телѐнчев** *ф.* Пещера, 1900, Пловдив.

Телерѝч *м* — навярно вм. Телериг — име от старобългарската история. София, р. 1888.

Телѐто *пр* — от *телѐ.* Доганово (Елинпелинско). **Телѐв** *ф.* Доганово.

Телефо̀нка *ф* — от *телефон.* Локорско (Софийско), р. 1918, Световрачане (Софийско), р. 1939, Чепинци (Софийско), р. 1931, София, Годечко, р. 1930.

Телефо̀нчо *м* — от *телефон.* **Телефо̀нчев** *ф.* Варна, 1958.

Телѝйски *ф* — от тур. telli 'украсен със сърма' (?) Самоков.

Телѝшки *ф* — от с. Телиш (Луковитско). Ореховица (Плевенско), Пловдив.

Телкѝев и **Телкѝйски** *ф* — вм. Тилкиев. Чирпан, 1900, Бяла, 1893, Карнобат, София.

Телкѝнски *ф* — разновидност на Телкийски. Пловдив.

Телла̀лов *ф* — вм. Телалов. Сливен.

Теллѝев *ф* — вж. Телийски. Пловдив.

Тѐлман *м* — от фамилното име на видния немски комунист Ернст Телман. Хайредин (Ореховско), р. 1932.

Телеолòй *м* — вм. Теолой. **Телеолòев** *ф.* Пловдив.

Тѐлфа *ж.* Софийско. Старо.

Телфàна *ж* — може би видоизменено от Теофана. Расник (Брезнишко), р. 1933.

Тѐлфо *м.* Софийско. Старо.

Телчàров и **Телчàрски** *ф* — от *телчар*. Карлово, 1900, Орехово, 1907. Радомир (гроб), Северняк (Толбухинско).

Тѐльо *м* — съкрат. от Аристотел или от Телемах. **Тѐлев** *ф.* Русе, 1900, Разград, 1917, Варна.

Тѐма *ж* — съкрат. от Темяна. Софийско. Старо.

Темелàк *м* — вм. Темелаки. Силистра.

Темелàки *м* — вм. Темелко с гръцка умалителна наставка *-аки*. Станке Димитров, р. 1850, Радомир, Самоковско. **Темелàкиев** *ф.*

Темѐлев и **Темѐлски** *ф* — от прякор *Темеля* (гр.-тур. temel 'основа'). Брезово (Плодивско). Тетевен.

Темелиòн *м* — от гр. θεμέλιον 'основа'. Варна, 1940.

Темѐлко *м* — побългарена форма на Темелион или Темелаки. Главно ЮзБ. **Темѐлков** *ф.*

Темѐлчо *м* — успоредна форма на Темелко. Клисура (Софийско).

Темельòтов *ф* — от гр. θεμελιωτής 'основател'. Гоце Делчев.

Темелàки *м* — разновидност на Темелаки със запазена мекост на *л*.

Теменджѝйски *ф* — от диал. **темен-джия* 'който поздравява по турски с темене.

Теменлѝев *ф* — може би разновидност на Теменджиев. Велинград.

Теменòв *ф* — от *теменà* 'вид турски и арабски поздрав с ръка' (ар.-тур. temenna). Грудово, Факия (Грудовско).

Темѐнски *ф* — навярно разновидност на Теменов. Тетевен.

Теменỳга *ж* — от цветето *теменуга*. Карнобат, р. 1887, Силистра, 1893, Разград, Кюстендил.

Теменỳгов *ф* — от прякор *Теменугата* (навярно се кичил с теменуги). Шумен, 1940.

Теменỳжка *ж* — от цветето *теменужка*. Сравнително ново и рядко.

Теменỳша *ж* — от диал. *теменуша* 'теменуга'. Просеник (Сярско) — песен.

Теменỳшка *ж* — умалит. от Теменуша. Н. Геров.

Темистòкъл *м* — гр. θεμιστοκλῆς — име от старогръцката история. Русе, р. 1879, Пещера.

Тѐмка *ж* — умалит. от Тема или женска форма срещу Темко. Кюстендил, 1879, Шумен.

Тѐмко *м* — съкрат. от Темелко. Скопие. **Тѐмков** *ф.* Скопие, Банско, Одърне (Плевенско).

Темнѝлски *ф* — от диал. *темнѝло* 'мрачен, мълчалив, навъсен човек'. Липница (Ботевградско).

Темнѝсков *ф* — от с. Темниско (Горнооряховско). Орловец (Горнооряховско), Търново.

Темнѝшки *ф* — от диал. *темнѝца* 'мрачен, навъсен човек'; срв. Темнилски. Орехово.

Темнялов *ф* — от диал. **темняло*; вж. Темнилски, Темнишки. Гложене (Тетевенско).

Тѐмчо *м* — разновидност на Темко. **Тѐмчев** *ф.* Люта (Михайловградско), 1917.

Темяна *ж* — от *темян*. Бр. Миладинови.

Тѐна *ж* — съкрат. от Христена, Достена или друго подобно име. Станке Димитров, 1833, Пловдив, 1864, Радомир. **Тѐнин** *ф.* Горни Пасарел (Самоковско).

Тенджѐрков *ф* — от *тенджерка*. Самоводене (Търновско), Търново, София, 1908.

Тѐнджеров и **Тѐнджерски** *ф* — от *тенджера*. Карнобат, 1893, Орехово, Кнежа.

Тѐнджо *м* — от Тенчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Тѐнджов** *ф.* Цървени брег (Станкедимитровско).

Тѐне *м* — разновидност на Теньо. Севлиево.

Тенекѐв *ф* — разновидност на Тенекиев. Шишманово (Самоковско), Ихтиман.

Тенекеджѝев и **Тенекеджѝйски** *ф* — от *тенекеджия* (тур. tenekeci). Сливен (гроб), Търново, 1905, Етрополе, Старосел (Пловдивско).

Тенекѝев *ф* — от прякор *Тенекията* или съкрат. от Тенекеджиев. Шумен, Пловдив, Търново.

Тенекѝоглу *ф* — стара форма на Тенекиев с турско окончание. Стара Загора (ктитор преди Освобождението).

Тенефѐски *ф* — разновидност на Текнефезов. Видин.

Тенѝш *м* — от Тен(ьо)+*иш*. **Тенѝшев** *ф.* Криво поле (Хасковско), Хасково, Ксанти, 1917, Мадан.

Тѐнка *ж* — умалит. от Тена или женска форма срещу Теньо. Ботевград, Севлиево, Разложко. **Тѐнкин** *ф.* Казанлък.

Тѐнко *м* — умалит. от Теньо, Тено. **Тѐнков** *ф.* Варна.

Тѐно *м* — разновидност на Теньо с твърдо окончание. Софийско. **Тѐнов** *ф.* Перущица. Пловдив.

Тенкенов *ф.* Пловдив.

Тентенѝев *ф.* Бяла.

Тентиков *ф.* Пловдив.

Тѐнто *м* — от Тено с вмъкнато *т*. **Тѐнтов** *ф.* Кавадарци, 1917.

Тенỳша *ж* — от Тен(а)+*уша*. Пчеларово (Кърджалийско).

Тѐнчо *м* — умалит. от Теньо, Тено. **Тѐнчев** *ф*. Ямбол.

Тѐньо *м* — видоизменено от Стоян (Стоене), Стефан (Стеане) или от друго подобно име. Казанлък, Старозагорско, Пловдивско, Чирпанско, Сливенско, Ямболско (от Стефан); Търново, Севлиево, Преславско (от Стоян). **Тѐнев** *ф*.

Тѐо *м* — съкрат. от Теодоси, Теофил, Теодор или друго подобно име. **Тѐов** *ф*. Крупник (Благоевградско), Кътина (Софийско).

Теѐдор *м* — черковна и старинна форма на Тодор. **Теѐдоров** *ф*.

Теодо̀ра *ж* — черковна форма на Тодора.

Теодорѝн *м* — от Теодор+*ин*. София, 1845.

Теодорѝна *ж* — женска форма срещу Теодорин.

Теодорѝнко *м* — умалит. от Теодорин. София, 1845.

Теодорѝно *м* — маниерна или чужда форма на Тодор. София, род. към 1930 г.

Теодо̀са *ж* — женска форма срещу Теодоси. Шумен, р. 1869.

Теодо̀си(й) *м* — гр. θεοδόσιος 'даден от бога' — име на календарски светия. **Теодо̀сиев** *ф*. Рядко.

Теодо̀сия[1] *ж* — женска форма на Теодоси — име на календарска светица.

Теодо̀сия[2] *м* — разновидност на Теодосий. Станке Димитров, 1844.

Теодо̀ска *ж* — умалит. от Теодоса. Варна.

Теодо̀ши *м* — видоизменено от Теодоси. **Теодо̀шев** *ф*. Асеновград, 1900.

Тео̀ло *м* — съкрат. от Теолог или Теолой. Провадия, 1893. **Тео̀лов** *ф*. Варна.

Теоло̀г *м* — гр. θεολόγος 'богослов'. **Теоло̀гов** *ф*. Бургас, Айтос.

Теоло̀ги *м* — гр. θεωλόγιος — разширено от Теолог. Никопол. **Теологѝев** *ф*. Никопол.

Теоло̀й *м* — от Теологи с изпадане на *г* пред *и*. **Теоло̀ев** *ф*. Пловдив.

Теомѝл *м* — полупревод на Теофил (навярно за да не напомня „еретика" поп Богомил). София, р. 1936.

Теона *ж* — гр. θεωνᾶ — име на календарска светица.

Теонѝца *ж* — от Теон(ия) + *ица*. Айтос, 1905, Бургас, Каблешково (Поморийско).

Теонѝя *ж* — гр. θεονόη 'божи разум'. Кюстендил, 1859, 1893.

Тео̀пи *ж* — гр. θεόπη 'боговидна'. Типично за Пещера.

Теопѝца *ж* — от Теоп(и) + *ица*. Кюстендил, 1879

Теопѝя *ж* — разширено от Теопи. Търново, 1850.

Теосвѐта *ж* — измислено име. Разград, р. към 1960.

Теофа̀н *м* — гр. θεοφάνης 'богоявлен' — име на календарски преподобен. Станке Димитров, 1858, Радомир, 1863, Каварна, **Теофа̀нов** *ф*.

Теофа̀на *ж* — гр. θεοφάνη. Пещера.

Теофанѝя *ж* — гр. θεοφάνεια 'богоявление'. Русе, 1936.

Теофано̀ *ж* — разновидност на Теофана. Стара Загора, р. 1891.

Теофа̀р *м* — вм. Теохар. Сливен. **Теофа̀ров** *ф*. Видин.

Теофѝка *ж* — може би вм. *Теофилка. Луковит, 1936.

Тео̀фил *м* — гр. θεόφιλος 'боголюб' — име на календарски светия. Севлиево, 1878, Ихтиман, 1893, Брезнишко, Пещера. **Тео̀филов** *ф*. Севлиево, Стара Загора, 1881. Безден (Софийско),

Теофила̀кт *м* — гр. θεοφύλαχτος 'богохраним, пазен от бога' — име на календарски светия. Синод. именник.

Теофѝлка *ж* — женска форма от Теофил. Хераково (Софийско).

Тео̀фит *м* — гр. θεόφυτος 'посаден от бога'. Йовково (Генералтошевско).

Теоха̀р *м* — гр. θεοχάρης 'божа благодат'. Варна, Бургас. **Теоха̀ров** *ф*. Хасково, 1852, Никопол, 1893, Стара Загора, Етрополе, Петрич, Ямболско, Бургас.

Теоха̀ри *м* — по-стара форма на Теохар. Варна. **Теоха̀риев** *ф*. Пещера.

Теоша̀нски *ф* — видоизменено от Таушански под влияние на имена с начално *тео*-Падеш (Благоевградско).

Тепавича̀ров *ф* — от *тепавича̀р*. Търновско, Етрополе, Ихтиман.

Тѐпавски *ф* — от диал. *тѐпав* 'който заеква' (?) Севлиево, Плевен, Луковит.

Тепа̀ймайков *ф* — от прякор *тепа̀ймайко* (биел майка си). Крушово (Македония).

Тепегьо̀зов *ф* — от *тепегьо̀з* 'безочлив, нахален човек' (тур. tepegöz). Пловдив.

Тепеделѐнов и **Тепеделѐнев** *ф* — от тур. tepedelen 'който пробива хълмовете' (навярно бил иманяр). Шумен.

Тепезов *ф*. Толбухин, 1882.

Тепелѝев *ф* — от някое село, чието име съдържа думата *тепе*. Хасково.

Тепеша̀нов *ф* — от диал. **тепеша̀нин* 'жител на тепе или на село с подобно име'

Тѐпов *ф* — може би съкрат. от Тепаймайков (?) Блатско (Гоцеделчевско).

Тепoлѝев *ф* — видоизменено от Тепелиев. Хасково, 1930, Стара Загора.

Тепсѝев и **Тепцѝев** *ф* — от прякор *Тепцията* (може би откраднал някоя тепсия). Ловеч.

Терапо̀нт *м* — гр. θεράπων, -οντος 'слуга' — име на календарски светия. Синод. именник.

Тервел *м* — име на старобългарски хан. **Тервелов** *ф*. Рядко.

Терджума̀нов и **Тержума̀нов** *ф* — от *терджума̀н(ин)* 'преводач, тълкувател' (ар.-тур. tercüman). Търново, Пловдив, Стара Загора.

Tѐре и **Тѐрьо** *м* — видоизменено от Щерьо.

Терѐза *ж* — име на католическа светица — навярно от остров Терасия в Бяло море. Пловдивски католици.

Терѐзенов *ф*. Алфатар (Силистренско).

Терезѝев и **Терезѝйски** *ф* — навярно вм. Терзиев, Терзийски. Пещера, Пловдив, Михайловград.

Терѐзов *ф* — от тур. teres 'изневерен мъж, рогоносец' (?) Тополница (Станкедимитровско).

Терѐй *м* — разширено от Терьо. **Терѐев** *ф*. София, 1893, Търново, 1905.

Терекѝев и **Терекѝйски** *ф* — от *терекѝя* '1. пристрастен към нещо, най-вече към пушене; 2. сърдит, заядлив' (от тур. tiryaki) срв. Капнилов. Балчик, 1917, Йоаким Груево (Пловдивско). Бела Слатина.

Терѐнти *м*—гр. Τερέντιος (лат. Terentius) — име на календарски светия. Старо, рядко.

Терехов *ф* — може би нарочно видоизменено от Терезов. Пловдив.

Терзиа̀нов *ф* — от тур.-пер. terzihane 'шивачница'. Охрид. **Терзиа̀новци** — род в Церецел (Свогенско).

Терзѝев и **Терзѝйски** *ф* — от *терзия* 'шивач' (тур. terzi). На много места из страната.

Терзииван̀ов *ф* — от прякор терзи Иван. Карнобат.

Терзѝпенев *ф* — от прякор терзи Пеньо. Бяла.

Терзѝстоев *ф* — от прякор терзи Стойо. Варна.

Терзо̀балиев *ф* — от с. Терзобас (Голямо Шивачево, Новозагорско). Сливен.

Терзов *ф* — разновидност на Терзиев или на Терезов (?) Велинград, Пловдив.

Теркѝев *ф* — вм. Терекиев. Горска поляна (Ямболско).

Тѐрко *м* — умалит. от Терьо. Търговишко, 17 в.

Терлипов *ф*. Варна.

Терня̀нов *ф* — вм. Търнянов. Пролеша (Софийско).

Терпѐн *м* — вм. Търпен. **Терпѐнов** *ф*. Пловдив.

Терпѐшев *ф*—от диал. **терпѐш* 'търпение, търпеж' (?) Любимец (Свиленградско).

Тертери *м*. Павликени, 17 в.

Тертеров *ф* — навярно псевдоним по историческото име Тертер. (П. М. Тертеров, учител — Градец, Котленско, 1867).

Терфелѝев *ф* — от диал. **терфелѝя* 'повишен, награден' (от ар.-тур. terfi). Стара Загора.

Тѐрьо *м* — съкрат. от Терапонт, Теренти или от друго име. **Тѐрев** *ф*. Търново, 1908.

Теснѝков *ф* — от диал. **тес(т)нѝк* 'тесткав хляб' (?) Търново.

Теста̀ков *ф* — от диал. **теста̀к* 'тесткав хляб' (?) Делчево (Санданско).

Тестеменлѝев *ф* — от диал. **тестеменлѝя* 'украсен с тестемел (кърпа) на пояса' (?) Търново.

Тестя̀рков *ф* — от диал. **тестя̀рко* 'който яде тесткав хляб' (?) Златарица (Еленско).

Тетевѐнски *ф* — от град Тетевен. Орехово. Скравена (Ботевградско), Ловеч, Сопот.

Тетевя̀нков *ф* — от диал. *тетевя̀нко* 'тетевенец'; вж. Тетевенски. Ловеч.

Тетереков *ф* — от птицата *тетерка* с вмъкнато *е* (?) Белополяне (Ивайловградско), Пловдив.

Тетимов *ф* — от диал. **тетим* 'отгледан от тетка си' (?) Станке Димитров, 1879.

Тѐтко *м* — умалит. от Тето, Тетьо. **Тѐтков** *ф*. Старо.

Тѐто *м* — разновидност на Тетьо с твърдо окончание. **Тѐтов** *ф*. Пловдив, 1917.

Тѐтовски *ф* — от град Тетово (Македония) или от с. Тетово (Кубратско).

Тетра̀д *м* — от гр. τετράδα 'четворка' или от Τετράδη 'сряда' — роден в сряда. Беляковец (Търновско), 1930. **Тетра̀дов** и **Тетра̀дев** *ф*. Търново, Пловдив.

Тѐтьо *м* — от диал. *тѐтьо* 'татко'; срв. Татьо. **Тѐтев** *ф*. Айтос.

Тефа̀р *м* — видоизменено от Теофар, Теохар. Сливен.

Тѐфка *ж* — вм. Стефка. Рядко.

Тѐфко *м* — вм. Стефко. Рядко.

Тѐхо *м* — от Тео със свръхстарателно *х* (?) **Тѐхов** *ф*. Асеновград, Пловдив.

Тѐчка *ж* — женска форма срещу Течо, Течко. Сливен.

Тѐчко *м* — умалит. от Течо. **Тѐчков** *ф*. Чепинци (Софийско), Варна.

Тѐчо *м* — видоизменено от Стефчо, Стефан. Ботевград, Сухиндол.

Тѐша *ж* — женска форма срещу Тешо. Синод. именник.

Теша̀н *м* — съкрат. от Утешан. **Теша̀нов** *ф*. Петрич.

Тешенко *м* — умалит. от Тешо. **Тешенков** *ф*. Паталеница (Велинградско).

Тешко *м* — умалит. от Тешо. Врачанско.

Тѐшо *м* — пожелателно име: да теши, да радва родителите си (особено ако преди него са им умирали деца). Пещера, 1917, Враца (стар преселник от Пещера), Врачанско. **Тѐшов** и **Тѐшев** *ф*. Благоевград, 1845, Пещера, 1908. **Тѐшович** *ф*. Свищов, 1853.

Тиа̀нов *ф* — вж. Тиянов. Карлово.

Тибѐр *м* — съкрат. от Тиберий. **Тибѐров** *ф*.

Тибѐрий *м* — лат. Tiberius — име на народен трибун и на римски император. Свищов, 1893.

Тига̀нов и **Тига̀нев** *ф* — от *тига̀н*. Смолянско, Пловдив.

Тигѐлов *ф* — от *тигѐл*, *тегѐл*. Пловдив.

Тѝгров и **Тѝгъров** *ф* — от *тѝгър* (може би превод на Капланов). Варна, София.

Тѝка *ж* — от Тихка, Тинка, Тилка или друго подобно име с изпадане на съгласната пред *-ка*. Бусинци (Трънско).

Тика̀ш *м* — от Тик(о) + *аш*. **Тика̀шов** *ф*. Чепинци (Софийско).

Тиква̀нов *ф* — от диал. **тиква̀н* 'прост или несръчен' (?) Койнаре (Белослатинско), Тетевен.

Тиква̀ров и **Тиква̀рски** *ф* — от *тиква̀р*. Пловдив, Кюстендил (гроб).

Тѝквев *ф* — съкрат. от Тиквенски. Кривина (Софийско).

Тѝквенов и **Тѝквенски** *ф* — разновидност на Тикванов или на Тикварски.

Тикла̀ров *ф* — от диал. **тикла̀р* 'който кърти и продава тикли (каменни плочи)'. Брацигово, 1893, Асеновград, 1917, Брестовица (Пловдивско), Пловдив.

Тѝко *м* — от Тинко, Тилко или друго подобно име с изпадане на съгласната пред *-ко*. **Тѝков** *ф*. Радотина (Ботевградско), Горни Цибър (Ломско), Пещера, Ракитово (Велинградско).

Тѝла *ж* — съкрат. от Стоила. Войнеговци (Софийско), р. 1876.

Тила̀н *м* — от Тил(о) + ан. В нар. песен. **Тила̀шки** *ф*. Трудовец (Ботевградско).

Тѝле *м* — западна форма на Тильо. Софийско. **Тѝлев** *ф*. Петричко.

Тѝли *м* — съкрат. от Стилиян.

Тѝлка *ж* — умалит. от Тила. Бащино (Старозагорско), Гуцал (Ихтиманско).

Тилкеджѝев *ф* — от диал. **тилкеджѝя* 'ловец на лисици, лисичар' (тур. *tilkici). Горско (Ивайловградско).

Тилкѝев *ф* — от прякор *Тилкѝ* 'лисица; хитрец' (тур. tilki). Чирпан.

Тѝлко *м* — умалит. от Тильо, Тило. Пазарджик, Хасково, Врачанско. **Тѝлков** *ф*. Пазарджик, Демирхисарско, Ихтиманско, Софийско, Кулско.

Тѝло *м* — северозападна форма на Тильо. Гложене (Тетевенско), 1755, Тетевен (гроб). **Тѝлов** *ф*. Тетевен, 1920, Шишманово (Кулско), Червен бряг. Т ѝ л о в с к и   б р е г — местност в Осиковица (Ботевградско).

Тѝлчо *м* — умалит. от Тильо. Казанлък. **Тѝлчев** *ф*. Мирово (Чирпанско), Сливен, Търново.

Тѝльо *м* — видоизменено от Стоил, Стилиян или друго подобно име. Хасково, Първомайско, Старозагорско, Харманлийско. **Тѝлев** *ф*. Хасково, Чирпан, Стара Загора, Пазарджик, Перущица, Първомайско.

Тильоков *ф*. Благоевградско.

Тиля̀н *м* — съкрат. от Стилиян. Бяла. **Тиля̀нов** *ф*. Панагюрско, Бяла, Пазарджик.

Тиля̀на *ж* — женска форма срещу Тилян. Бяла.

Тѝма *ж* — съкрат. от Евтима. Станкедимитровско, Радомир, Берковско, Връшец.

Тима̀н *м* — от Тим(о) + *ан*. **Тима̀нов** *ф*. Голям дол (Чирпанско).

Тимѐ *м* — югозападна форма на Тимо. Станкедимитровско. **Тимѐв** *ф*.

Тѝмен *м* — видоизменено от Тимон. **Тѝменов** и **Тѝминов** *ф*. Болярци (Асеновградско) Пловдив.

Тѝмида *ж* — гр. Θέμις, Θέμιδος — име от античната митология. Пловдив, р. 1921.

***Тѝмий** *м* — съкрат. от Евтимий. **Тѝмиевски** *ф*.

Тѝмка *ж* — умалит. от Тима. Радомир, Берковица.

Тѝмко *м* — умалит. от Тимо.

Тѝмньо *м* — видоизменено от Тимон. **Тѝмнев** *ф*. Шумен, Веселиново (Преславско), Беломорци (Омуртагско).

Тѝмо *м* — съкрат. от Евтим, Тимон или Тимотей. Берковица, Радомир. **Тѝмов** *ф*. Габрово, Враца.

Тимо̀ *м* — съкрат. от Стоимен. Самоков.

Тимо̀н *м* — гр. Τιμόνοος 'който почита' — име на календарски светия. **Тимо̀нов** *ф*. Пловдив, 1893.

Тимотѐй *м* — гр. Τιμόθεος 'почитател на бога' — име на календарски светия. Пещера, 1927, Русе, 1926, Казанлък, 1920, Добри дол (Кюстендилско), 1933, Стара Загора, 1927. **Тимотѐев** *ф*. Баня (Разложко), 1871. Дреново (Свогенско).

Тимофѐй *м* — руска форма на Тимотей.

Тимош *м*. Каварна.

Тимошен *м* — разновидност на Тимош. Връшец, р. 1947.

Тимощенков *ф*. Христо Тимощенков, р. 1885, Пазарджик.

Тѝмчо *м* — умалит. от Тимо. Софийско. **Тѝмчев** *ф*. Пазарджишко.

Тимша̀н *м* — разновидност на Тимош, Тимошен. **Тимша̀нов** *ф*. Лом, 1881.

Тѝна *ж* — съкрат. от Кръстина, Христина, Латина, Катерина или друго подобно име. На разни места из страната.

Тинга̀ров *ф* — може би разновидност на Тангъров. Дъбене (Карловско).

Тиндел *ф*. Пловдив, 1949.

Тѝнка *ж* — умалит. от Тина.

Тѝнко *м* — умалит. от Тиньо или видоизменено от Христо. Карлово. **Тѝнков** *ф*. Ловеч, Казанлъшко, Софийско.

Тинкул *м* — от Тинк(о) + *ул*. **Тинкулов** *ф*. Лясковец.

Тѝно *м* — северозападна форма на Тиньо. Ботевград, 1920.

Тѝнтер (Тѝнтир) *пр* — може би подигравателно от *тинтири-минтири* 'празни приказки'. Калофер, 1845. **Тѝнтеров** *ф*. Калофер, 1857, 1873, Бургас, 1893.

Тѝнто *м* — от Тино с вмъкнато *т*. **Тѝнтов** *ф*. Пирдоп, 1897.

Тѝнторов *ф* — разновидност на Тинтеров. Севлиево, 1900.

Тинтя̀ва *ж* — от билката *тентя̀ва*. Нар. песен.

Тѝнчо *м* — умалит. от Тиньо. Котел, 1860, Правец, Краево (Ботевградско). **Тѝнчев, Тѝнчов** и **Тѝнчовски** *ф*. Ботевградско.

Тѝньо *м* — съкрат. от Константин, Мартин, Милотин, Драготин или друго подобно име. Котел, 1860, Шумен, Омуртаг. **Тѝнев** и **Тѝньов** *ф*. Пордим (Плевенско).

Тио̀на *ж* — вм. Тихона, женска форма от Тихон. Казанлък, 1878.

Тѝпа *ж* — съкрат. от Ксантипа. Синод. именник.

Тѝпев и **Тѝпов** *ф* — от Антип или изчезнало Ксантип. Пловдив, Варна, Русе, Галище (Костурско).

Типогра̀фов *ф* — от *типограф* 'печатар'. Търново, 1940, София.

Тѝпченски и **Тѝпчански** *ф* — от с. Типченица (Врачанско). Криводол (Врачанско), Лехчево (Михайловградско).

Тѝре и **Тѝрьо** *м* — съкрат. от Сотир или Салтир. **Тѝрев** *ф*. Русе, Ласкарево (Санданско).

Тѝрко *м* — умалит. от Тире, Тирьо. **Тѝрков** *ф*. Борил (Ореховско), 1904.

***Тирс** *м* — грц. Θύρσος — име па календарски светия.

Тѝрса *ж* — женска форма от Тирс. Годечко.

Тѝрчо *м* — умалит. от Тире, Тирьо. **Тѝрчев** и **Тѝрчов** *ф*. Кърджали, 1917, Ник. Милев.

Тирякьо̀в *ф* — от тур. tiryaki; вж. Терекиев. Калоферчанин в Цариград, 1844.

Тѝсе *м*. **Тѝсев** *ф*. Русе, 1936.

Тѝско *м* — умалит. от Тисе. **Тѝсков** *ф*. Етрополе, 1860.

***Тит** *м* — грц. Τίτος, лат. Titus — име на календарски светия.

Тѝта *ж* — женска форма срещу Тит, Титьо, Тито. Ник. Милев.

Титамѝр *м* — вм. Татомир. **Титамѝров** *ф*. Болград, 1862.

Тита̀н *м* — от Тит(о) + *ан*. **Тита̀нов** *ф*. София, 1961.

Титѝзов *ф* — от диал. **титиз* 'капризен, раздразнителен, заядлив' (тур. titiz).

Титирѝнов и **Титерѝнов** *ф* — от диал. **титерин* 'който трепере'? (от тур. titremek). Кукуш, Самоков.

Тѝтка *ж* — умалит. от Тита. Кюстендил.

Тѝтко *м* — умалит. от Тит, Титьо, Тито. Търговище. **Тѝтков** *ф*. Търговище, Шумен.

Тѝто *м* — успоредна форма на Титьо. Гурково (Балчишко), Голямо Конаре (Пловдивско). **Тѝтов** *ф*. Тулча, 1857, Варна, Строево (Пловдивско).

Тѝторов *ф* — от *тѝтор* 'дарител за черква или училище, кладенец и под.' (гр. κτήτωρ). Малко Търново, 1917, Сливенско, Болград.

Титреков *ф*. Беброво (Еленско), 1865.

Тѝтьо *м* — разширено от Тит. Силистра, 1867, Търговище, 1893, Толбухин, Зелениково (Пловдивско). **Тѝтьов** *ф*. Силистра, 1867, Нова Загора, 1917. **Тѝтев** *ф*. Търговище, 1878, Калофер.

Тѝфка *ж* — от Тихка с преход на *х* във *ф*. Шумен, Русе.

Тѝфол *м* — вм. Тихол; вж. Тифка. Годечко.

Тифтѝков *ф* — от диал. *тифтѝк* 'фина ангорска вълна или плат от такава вълна' (тур. tiftik). Пловдив, 1900.

Тѝфчо *м* — от Тихчо; вж. Тифка. **Тѝфчев** *ф*. Русе, 1870.

Тих *м* — съкрат. от Тихон. Старо, рядко.

Тѝха *ж* — женска форма срещу Тихо. Етрополе, Стъргел (Пирдопско), 1648, Трявна, Бабово (Русенско), Карнобат. **Тѝхин** *ф*. Врачеш (Ботевградско), **Тѝхински** *ф*. Врачеш.

Тиха̀н *м* — от Тих(о) + *ан* или видоизменено направо от Тихон. Видраре (Тетевенско), 1636. **Тиха̀нов** *ф*. Видраре, Ловеч, 1878, Разградско.

Тиха̀на *ж* — женска форма срещу Тихан.

Тиха̀р *м* — кръстоска от Тихо и Теохар. Жеравна (Котленско), 1861.

Тихѝн *м* — от Тих(о) + *ин*. **Тихѝнов** *ф*. Търново, 1905, Горна Оряховица, Сухиндол (Севлиевско), Русе, Пловдив.

Тѝхка *ж* — умалит. от Тиха.

Тѝхне *м* — видоизменено от Тихон. Разградско, 17 в.

Тѝхо *м* — от Тихон, преосмислено по прилагат. *тих*. Казанлък, 1860, Сливен, Стоките (Севлиевско). **Тѝхов** *ф*. Русе, 1845, Преслав, Дряново.

Тихо̀йко *м* — от *Тихол'ко с изпадане на *л'*. **Тихо̀йков** *ф*. Килифарево (Търновско).

Тѝхол *м* — от Тих(о) + *ол*. Габрово, 1833, Трявна, Тетевен, Орехово, Червена вода (Русенско), Габровница (Михайловградско). **Тѝхолов** *ф*. Жеравна (Котленско), 1860, Котел, Трявна, Тетевен, Орехово, Врачанско, Луковитско, Михайловградско.

Тихомѝр *м* — от Тихо + *мир* по образеца на Татомир, Станимир, Бранимир и др. Етрополски манастир, 1648, Клисура (Софийско), **Тихомѝров** *ф*.

Тихомѝра *ж* — женска форма срещу Тихомир. Рядко.

Тихомѝрка *ж* — умалит. от Тихомира. Рядко.

Тѝхон *м* — гр. Τύχων 'щастливец' — име на календарски светия. Рядко, старо. **Тѝхонов** *ф*. Търново, 1911.

Тихослава *ф*. Етрополски манастир, 1648.

Тѝхота *м* — от Тих + *ота*. Старо.

Тѝхул *м* — вм. Тихол. Тетевен, 1648.

Ти̇хула *ж* — женска форма срещу Тихул. Тетевен, 1648.

Ти̇хчо *м* — умалит. от Тихо. Попово, Алфатар (Силистренско). **Ти̇хчев** *ф.* Тулча, 1876, Русе (Възраждането), Силистра, 1900.

Ти̇ца *ж* — съкрат. от Севастица, Тодорица или друго подобно име. Русе, Враца. **Ти̇цин** *ф.* Пазарджик, 1927, Пловдив.

Ти̇цко *м* — умалит. от Тицо. Осенец (Разградско). **Ти̇цков** *ф.*

Ти̇цо *м* — от Тихо с друго окончание; срв. Михо—Мицо. Разград, Ветово (Разградско), Русе. **Ти̇цов** и **Ти̇цев** *ф.* Разград, Видин, Мировяне (Софийско), Михайловград.

Ти̇чо *м* — от Тихчо с изпадане на *х*. **Ти̇чов** *ф.* Ловеч, 1893.

Ти̇ша *ж* — разновидност на Тиха с по-разпространеното окончание *-ша*. Етрополски манастир, 1648, Софийско.

Тиша̀н *м* — от Тиш(о) + *ан*. Рядко.

Тиша̀на *ж* — от Тиш(а) + *ана*. Рядко.

Тиша̀нски *ф* — от с. Тишаново (Кюстендилско). Кюстендил.

Тишѐ *м* — югозападна форма на Тишо. Радомир.

Тишѐвишки *ф* — от с. Тишевица (Врачанско). Кнежа, Добралево (Ореховско).

Тишел *м* — от Тиш(о) + *ел*. **Тишелов** *ф.* Старозагорско, Стара Загора.

Тиши̇н *м* — от Тиш(о) + *ин*. **Тиши̇нов** *ф.* Цариброд, 1911, Свищов.

Ти̇шка *ж* — умалит. от Тиша, Тиха. Ботевград, Шумен.

Тишка̀рски *ф.* Берковица, 1961.

Ти̇шко *м* — умалит. от Тишо. **Ти̇шков** *ф.* Габрово, 1836, Бяла, Плевен, Враца.

Ти̇шлерски *ф* — от диал. *ти̇шлер* 'дърводелец' (нем. Tischler). Лом.

Ти̇шо *м* — от Тихо с по-разпространената наставка *-шо*. Карнобат, 1878, Ловешко, Михайловградско. **Ти̇шов** и **Ти̇шев** *ф.* Свищов, 1845, Кула, Михайловградско, Ботевградско, Елховско, Карнобат, Казанлък, Ловешко, Павликенско, Сомовит (Никополско), Емборе (Македония), Горубляне (Софийско). **Ти̇шовски** *ф.* Правец (Ботевградско).

Тия̀н и **Тиа̀н** *м* — от Тихан с изпадане на *х*. **Тия̀нов** и **Тиа̀нов** *ф.* Карлово.

Тка̀чев и **Тка̀чов** *ф* — от диал. *ткач* 'тъкач' (нещо рядко в миналото, когато само жени са тъкали). Брезник, Трън.

Тлъ̀стев *ф* — от прякор *Тлъстия* или превод на Палазов. Пловдив.

Тоано *м* (*ж*?) Дебър.

Тобанов *ф* — от диал. **тобан* 'барабанчик'? (от рум. tobă 'барабанче'). Шумен, 1861.

Тоба̀рев *ф* — от Торбарев с изпадане на първото *р* (?) Казанлък.

Тоби̇я *м* — име на библейски пророк (в православния превод Товиат). Типично за пловдивските католици. **Тоби̇ев** *ф.*

То̀бов *ф* — може би видоизменено от Торбов. Зла река (Троянско).

Тобоша̀ров *ф* — от диал. **тобоша̀р* 'барабанчик' (рум. toboşar). Рабово (Кулско).

Това̀рков *ф* — от прякор *Това̀рко* (много или малко товарел колата си ?) Врачеш, Литаково (Ботевградско).

Това̀рски *ф.* Казичене (Софийско) — външно лице.

То̀га *м* (*ж*?) — произволно видоизменение от Тодор (?) Вайганд.

Тога̀ров *ф* — разновидност на Тагаров. Пирин (Благоевградско).

То̀да *ж* — съкрат. от Тодора. Софийско.

Тода̀н *м* — от Тод(о) + *ан* или съкрат. от Тодоран. **Тода̀нов** *ф.* Ракитово (Велинградско).

То̀дар *м* — от Тодор с промяна на неударено *о*. **То̀даров** *ф.* Видин.

Тодари̇н *м* — от Тодорин; вж. Тодар. **Тодари̇нов** *ф.* Панагюрско.

То̀де *м* — разновидност на Тодьо.

Тоджа̀ров *ф* — вм. Туджаров. Шумен.

Тоди̇н *м* — от Тод(ьо) + *ин*. **Тоди̇нов** *ф.* Айтос, Бургас.

Тоди̇чко *м* — умалит. от Тодьо. **Тоди̇чков** *ф.*

То̀до *м* — от Тодор с изпадане на *р*. Софийско.

Тодовича̀н *ф* — видоизменено от Тодовичин. София (от Брацигово).

Тодовича̀нов *ф* — разширено от Тодовичан. София (от Брацигово).

Тодови̇чин *ф* — от Тодовица — жената на Тодьо. Типично за Брацигово, Долни Дъбник (Плевенско), 1917, Пловдив.

То̀дор *м* — от гр. Θεόδωρος 'божи дар' — име на календарски светия. Доста разпространено из цялата страна. **То̀доров** *ф.* Из цялата страна. **То̀доровски** *ф.* Ботевград. **То̀дорович** *ф.* Брацигово, 1900.

Тодо̀ра *ж* — от гр. Θεοδώρα — женска форма срещу Тодор. Из цялата страна. **Тодо̀рин** *ф.* Вълчедръма (Ломско).

Тодора̀к *м* — съкрат. от Тодораки. **Тодора̀ков** *ф.* Локорско (Софийско).

Тодора̀ки *м* — от гр. Θεοδωράκι — умалит. от Тодор. Годеч, 1900. **Тодора̀киев** и **Тодора̀кев** *ф.* Враца.

Тодора̀н *м* — от Тодор + *ан*. Горна Оряховица, Търново. **Тодора̀нов** *ф.* Търново, Горна Оряховица, 1865, Свищов, Орехово.

Тодора̀ш *м* — от Тодор + *аш*. **Тодора̀шев** *ф.* Силистра, 1894.

Тодорѐшко *ф* — умалит. от Тодор. **Тодорѐшков** *ф.* Пловдив. 1885.

Тодо̀ри(й) *м* — разширено от Тодор. **Тодори̇ев** *ф.* Брацигово.

Тодори̇к *м* — умалит. от Тодор. **Тодори̇ков** *ф.* Рабово (Кулско).

Тодорѝн *м* — от Тодор + *ин*. Софийско, Сливница. **Тодорѝнов** *ф*. Софийско, Самоков, 1893, Враца.

Тодорѝна *ж* — от Тодор(а) + *ина*.

Тодорѝнка *ж* — умалит. от Тодорина. Софийско.

Тодорѝнко *м* — умалит. от Тодорин. Панагюрище, 1861.

Тодорѝца *ж* — от Тодор(а)+*ица*. Шумен, Русе, Ловеч, Плевенско, Враца, Айтос, Софийско.

Тодорѝчка *ж* — умалит. от Тодорица. Шумен, Русе, Нови пазар, 1882.

Тодòрка *ж* — умалит. от Тодора. Из цялата страна.

Тодорòш *м* — от Тодор+*ош*. **Тодорòшев** *ф*. Силистра, 1900.

Тòдорчо *м* — умалит. от Тодор или превод на гр. Тодораки. Ново село (Троянско). **Тòдорчев** и **Тòдорчовски** *ф*. Ставерци (Ореховско).

Тодòс и **Тодòси** *м* — видоизменено от Теодоси. Софийско.

Тодòся *ж* — видоизменено от Теодосия.

Тодòш *м* — видоизменено от Теодоси или от Тодор. **Тодòшев** *ф*. Варна.

Тодỳл *м* — гр. θεοδοῦλος 'раб божи' или съкрат. от Христодул.

Тòдър *м* — вм. Тодор, Тодар.

Тòдьо *м* — видоизменено от Тодор или от Методи. Перущица. **Тòдев** *ф*. Хасково, Първомайско, Банско.

Тожàров *ф* — вм. Туджаров. Нова Загора.

Тòжев *ф* — от *тòже* — поради честа употреба на тая „купешка" дума. Казичене (Софийско).

Тòза *м* — западна форма на Тозьо. Трънско.

Тозбоюков *ф* — от тур. tozbıyık 'прашни мустаци'. Пловдив.

Тòзе *м* — разновидност на Тозьо. Пловдив.

Тозлукàров *ф* — от диал. **тозлукàр* 'който прави (или носи) тозлуци (гетри)' (от тур. tozluk). Ковачевец (Поповско).

Тòзьо *м* — видоизменено от Христоз. Хасково. **Тòзев** *ф*. Хасково, Хасковско.

Тòйно *м* — от Стойно с изпадане на началното *с*. Т о й н о в а м о г ѝ л а — местност в Липница (Ботевградско).

Тòйо *м* — от Стойо; вж. Тойно. **Тòев** *ф*. Перник, Кюстендил.

Тòйчо *м* — от Стойчо; вж. Тойно. **Тòйчев** *ф*. Гоце Делчев.

Тòка[1] *ж* — видоизменено от Тошка, Тонка или друго подобно име. Ботевград, 1864, Липница, Новачене (Ботевградско). **Тòкин** *ф*.

Тòка[2] *м* — западна форма на Токо, Токе. Трънско.

Тòкаджиев *ф* — от диал. **тòкаджия* 'който обича да чука чашата при пиене или да се ръкува с всеки срещнат' (от ит.-тур. toka).

Тòкалов *ф* — от диал. **токал* 'който покрадва'? Елин Пелин.

Токàров *ф* — от диал. **токàр* (навярно същото, както токаджия; срв. Токаджиев).

Тòкè *м* — югозападна форма на Токо. **Тòкèв** *ф*. Радомирско, Софийско.

Токлуджàнов *ф* — от диал. **токлуджàн* 'сита, здрава душа' (от тур. tokluk 'ситост, здравина' и пер. тур. can 'душа'). Айтос, Бургас.

Токмàков *ф* — от диал. *токмак* 'къс и набит човек' (тур. tokmak). Силистра, Бургас.

Токмакчѝев *ф* — от диал. *токмакчия* 'дръндар' (?) Търново.

Тòко *м* — видоизменено от Тошко, Тонко или друго подобно име. **Тòков** *ф*. Русе, Шумен, Тутракан, Драмско.

Токол *м* — от Ток(о)+*ол*. **Токолов** *ф*.

Токуджѝев и **Токуджѝйски** *ф* — разновидност на Токаджиев или от диал. **токуджия* 'който често повтаря думата „току"'; срв. Токунски. Русе, 1936.

Токỳнски *ф* — според местно обяснение: от *токỳнци* — пиротски прякор на софийски селяни, понеже често повтарят думата „току". Цариброд, 1942.

Токусчѝев *ф* — разновидност на Токушев (?) Щръклево (Русенско).

Токỳшев *ф* — от диал. **токуш* 'удар, тласък, подбуда' (тур. tokuş). Силистра, Силистренско, Варна, Видин.

Тòла[1] *ж* — женска форма срещу Толе, Тольо. Пловдив, 1869. **Тòлин** *ф*. Михайловград. Банско.

Тòла[2] *м* — западна форма на Толе, Тольо. Трънско. **Тòлин** *ф*.

Тòлбов *ф* — от рум. tòlbă 'торба, чанта'. Пловдив. Рядко.

Толбỳхин *м* — от фамилното име на съветския маршал Феодор Толбухин. Рядко.

Тòле *м* — разновидност на Тольо. София, Доброславци, Костинброд, Кътина (Софийско).

Толèдов *ф* — от испанско-еврейско фамилно име Толедо. Пловдив.

Тòлеков *ф* — от Толев с вмъкнато *ек*. Търново.

Тòли *м* — североизточна форма на Тольо. **Тòлев** *ф*.

Толѝн *м* — от Тол(ьо), Тол(о)+*ин*. **Толѝнов** *ф*. Копривщица, 1893, Пирдоп, Сливница.

Толѝна *ж* — от Тол(а) или Тол(ия)+*ина*. Нови пазар.

Толѝнка *ж* — умалит. от Толина. Мездра, р. 1955, София.

Толѝца *ж* — от Тол(а)+*ица*. Н. Геров.

***Тòлич** *м* — умалит. от Толе. **Тòличев** *ф*. Брезник.

Толѝя *ж* — съкрат. от Анатолия. Станке Димитров, 1870, 1875.

То̀ло *м* — успоредна форма на Тольо. **То̀лов** *ф*. Чирпан, 1917, Кула, Червен брег. **То̀ловци** — изселил се род от Боженица (Ботевградско).

Толо̀й *м* — разширено от Толо. **Толо̀ев** *ф*.

Тололо̀ев *ф* — от рум. tololòi 'шум, врява; бърборко, дърдорко'. Куле махала (Ломско).

Толсто̀й *м* — от фамилното име на Л. Н. Толстой (в началото на века у нас имаше разпалени толстоисти). **Толсто̀ев** *ф*.

Толто̀шев *ф* — от рум. tultòş 'стара дребна монета' (?) Свищов.

Толку̀тов *ф* — може би нарочно видоизменено от тур. teltik 'недостатък, недостиг'. Стара Загора.

Толу̀мбов *ф* — от *тулу̀мба* 'помпа, газено тенеке и др.' Алфатар (Силистренско).

То̀лчо и **То̀лче** *м* — умалит. от Тольо. Хасково, Мрамор, Доброславци (Софийско). **То̀лчев** *ф*. Хасково, Гложене (Ореховско).

То̀льо *м* — съкрат. от Апостол или от Анатолий. Габрово, 1843, Хасково, Стралджа (Ямболско), Варна, Михайловград. **То̀лев** *ф*. Казанлък, 1878, Чирпан, 1897, Нова Загора.

Тома̀ *м* — евангелско име, гр. Θωμᾶς, от евр. „близнак". Из цялата страна. **То̀мов** *ф*.

То̀ма *ж* — женска форма от Тома. Карловско.

Тома̀з *м* — вм. *Томас; срв. Христоз вм. Христос. **Тома̀зов** *ф*. Пловдив.

Томаѝца *ж* — от Том(а)+ *ица*. Шумен, Русе, Свищов, Каварна.

Томаѝчка *ж* — умалит. от Томаица. Търново.

Тома̀й *м* — разширено от Тома. **Тома̀йов** *ф*. Лакас (Сярско).

Тома̀йка *ж* — женска форма от Томай. Петрич, р. 1907.

Тома̀ки *м* — от Тома с гръцка умалит. наставка *-аки*. Лом (Възраждането).

Тома̀л *м* — от Том(а)+*ал* (?) **Тома̀лов** *ф*. Русе, 1900. **Тома̀лев** *ф*. **Томалѐвски** *ф*. Крушово (Македония).

Томалянов *ф*. Варна.

То̀ман *м* — от Том(о), Том(а)+*ан*. Карлово, 1860, Балша (Софийско), Радомир (мнозина). **То̀манов** *ф*. Софийско, Пернишко, Лом, Кресна (Благоевградско).

Тома̀на *ж* — от Том(а)+*ана*. Търново, 1895, Михайловград.

Томанѝев *ф* — от прякор *Томанията* '?' Рила (Станкедимитровско).

Тома̀ница *ж* — от Томан(а)+*ица*. Русе, 1936.

Тома̀ния *ж* — разширено от Томана. Етрополски манастир, 1648.

Тома̀нка *ж* — умалит. от Томана. Врачанско.

То̀манко *м* — умалит. от Томан. Радомир.

Тома̀нца *ж* — стегната форма от Томаница. Свищов, 1893.

Тома̀ш *м* — разновидност на Тома (покрай гр. Θωμᾶς или западнославянско Томаш). Етрополски манастир, 1648. **Тома̀шов** *ф*. Казанлък. **Томашѐвски** *ф*. София, 1912.

Тома̀я *ж* — разширено от То̀ма. Шумен, Лъджа (Ивайловградско).

Томбатѐров *ф* — от рум. tombateră '1. старинен калпак; 2. назадничав човек'.

Томба̀чев *ф* — вм. Тумбачев. Търново.

Томбулов *ф*. Асеновград (гроб).

То̀ме *м* — разновидност на Тома. **То̀мев** *ф*.

Томѐлия *ж* — новообразувано от Тома. (Томелия Г. Томова, Берковица, 1960).

Томеров *ф*. Търново, 1940 (мнозина).

Томѝн *м* — от Том(а)+*ин*. Калугерово (Ботевградско), р. 1879. **Томѝнов** *ф*. Калугерово, Скравена, Ботевград.

Томѝна *ж* — женска форма от Томин. Ботевград, 1909, Ловеч, 1917.

Томѝнка *ж* — умалит. от Томина. Русе, 1936.

Томѝрка *ж* — кръстоска от Тома и Мирка. Станьовци (Брезнишко).

Томисла̀в *м* — от Тома и *-слав* (по подобие на имена като Владислав, Станислав, Доброслав и др.) Софийско, Пернишко, 15—16 век, Марица (Харманлийско), р. 1949, Търговище, р. 1930, Русе, р. 1952.

Томѝца *ж* — от Том(а)+*ица*. Михайловград, Лехчево (Михайловградско), Типченица (Врачанско).

Томѝчка *ж* — умалит. от Томица. **Томѝчкин** *ф*. Враца, 1833, 1949.

То̀мка *ж* — умалит. от Тома.

Томлеков *ф*. Пловдив, 1949 (неколцина).

То̀мо *м* — северозападна форма на Тома. Ботевград, Луковит. **То̀мов** и **То̀мовски** *ф*.

Томола̀ки *м* — от Томо(л) с гръцка умалит. наставка *-аки*. **Томола̀кев** *ф*.

Томоля̀нов *ф* — разновидност на Томалянов. Петрово, Яново (Благоевградско).

***Томуш** *м* — от Том(а)+*уш*.

Томуша̀н *м* — от Томуш+*ан*. **Томуша̀нов** *ф*. Пловдив.

Томфѐй *м* — кръстоска от Тома и Тимофей. София, 1965.

То̀мчо *м* — умалит. от Тома, Томо. Етрополе. **То̀мчев** и **То̀мчов** *ф*. Етрополе, Ловешко.

То̀мя *ж* — стегната форма от Томая. Лъджа (Ивайловградско).

То̀на *ж* — съкрат. от Антония. Главно ЮИзБ. **То̀нин** *ф*. Станкедимитровско.

Тона̀тка *ж* — някакво видоизменение от Тона. Самоков, р. 1877, Самоковско. Старо. **Тонашки** *ф*.

Тонгов *ф* — от тур. tonga 'герой'. Кърджали.

Тонджаро̀в и **Тонджеро̀в** *ф* — вм. Тонджоров. Хасково, 1900.

Тонджоро̀в *ф* — може би видоизменено от Туджаров. Самоков (Възраждането), Кюстендил, 1893, Хасково, 1897.

То̀ндьо *м* — от Тоньо с вмъкнато *д*. **То̀ндев** *ф*.

То̀не *м* — югозападна форма на Тоньо. **То̀нев** *ф*.

То̀ни *м* — североизточна форма на Тоньо.

Тоник *м* — умалит. от Тони, Тоньо. Шумен, единичен случай.

Тонѝца *ж* — от Тон(а)+*ица*. Н. Геров.

Тонѝш *м* — от Тон(е)+*иш*. **Тонѝшов** *ф*. Станке Димитров, 1906.

То̀нка *ж* — умалит. от Тона. **То̀нкин** *ф*. **Тонкаров** *ф*.

То̀нко *м* — умалит. от Тоньо, Тоно. **То̀нков** *ф*. Павликенско, Пловдивско.

Тонкочлюзов *ф*. София, 1960.

То̀но *м* — успоредна форма на Тоньо. Брезово (Пловдивско), 1908. **То̀нов** *ф*. Липница, Трудовец (Ботевградско), Казичене (Софийско), Врачанско. **То̀новски** *ф*. Боженица (Ботевградско).

Тонтирев *ф*. Дълбоки (Старозагорско).

Тонторозов *ф*. Долно Камарци (Пирдопско).

То̀нузлиев *ф* — от гр.-тур. tonozlu 'сводест'. Бургаско, Поморийско, Пловдив.

Тончеклѝев *ф* — от прякор *Тончеклѝята* — от колиби Тончовци (Габровско). Шумен, Пловдив.

То̀нчо *м* — умалит. от Тоньо. **То̀нчев** *ф*. На разни места из страната.

То̀ньо *м* — видоизменено от Антон. Шумен, 1860, Варненско, Старозагорско, Етрополе. **То̀нев** *ф*.

То̀па и **То̀път** *прякор* — от *топ* 'топка, кълбо, топ'. Котел, 1860. **То̀пов** *ф*. Котел, Банско.

Топа̀зов *ф* — може би нарочно видоизменено от Топалов (?) Царимир (Пловдивско).

Топалджѝков *ф* — от тур. topalcık 'куцичък'. Русе, Берковица.

Топалджо̀в *ф* — от тур. topalca 'възкуц'. Пловдив.

Топа̀лдо̀брев *ф* — от прякор топал Добри. Войново (Силистренско), Ловеч, Плевен.

Топа̀лев *ф* — разновидност на Топалов. Лозен (Софийско).

Топалѐнков *ф* — от Топалов с украинска наставка *-енко*. Кишинев, 1857.

Топалѝгов *ф* — може би вм. Топалъков. Пловдив, 1949 (мнозина).

Топалѝйски *ф* — разширено от Топалски. Миланово (Свогенско).

Топа̀лна̀ков *ф* — от прякор топал Нако.

Топа̀лов *ф* — от диал. *топал* 'куц (с единия крак)' (тур. topal). Главно ЮиБ.

Топа̀лпѐнчев *ф* — от прякор топал Пенчо.

Топа̀лски *ф* — по-стара форма на Топалов. Пловдивско, Борован (Белослатинско), Правец (Ботевградско).

Топалъ̀ков *ф* — от тур. topallık 'куцота'. Толбухин.

Топа̀ров и **Топа̀рев** *ф* — вж. Тупарев. Станке Димитров, 1879.

Топача̀ров *ф* — може би видоизменено от Топенчаров. Кърджали.

Топа̀шки *ф* — от диал. *топа̀к* 'топчест човек' (?) Кнежа.

То̂пев *ф* — разновидност на Топов (?)

Топенча̀ров *ф* — от диал. *топѐнчар* 'баничар' (продавал „топѐнца"=баница). Охрид, 1917.

Топѝя *ж* — видоизменено от Теопия. Кюстендил, 1867, 1893.

Топка̀ров *ф* — от диал. **топкар* '?' Бяла, 1893, 1900, Търново, 1905, Плевен, 1908, Казанлък, 1900, Пазарджишко, Пловдив.

То̀пката *прякор* — нисък и дебел като топка. Ботевград. **То̀пков** *ф*.

То̀плев *ф* — от прякор *Топлия* (?)

Топлѝйски (и **Топлѝски**) *ф* — съкрат. от Топлодолски. Станке Димитров, 1879.

Топлодо̀лски *ф* — от с. Топли дол (Кюстендилско).

Топоза̀н *пр* — вж. Топузанов. Калофер, 1853.

Топола̀ков *ф* — от някоя местност Тополак (?) Варна.

Топо̀лка *ж* — от дървото *топола*. Синод. именник.

Топо̀лников *ф* — от с. Тополница (Станкедимитровско).

Топо̀лниченски *ф* — от *топо̀лничени*н 'жител на с. Тополница'. Станке Димитров, 1879.

Топо̀лнишки *ф* — разновидност на Тополников.

Топо̀лов *ф* — от с. Тополи (Беленско). Русе, Шумен, Плевен, Сухиндол (Севлиевско).

Тополо̀вски *ф* — от с. Тополовец (Кулско). Видин, Михайловград, 1893.

Топо̀лски *ф* — от с. Тополица, Тополка или Тополово. Котел, 1873, Габрово, 1927, Пловдив, Сливен.

Топора̀нов *ф* — от диал. **тспора̀н* 'човек с брадва' (?) Черквица (Никополско).

Топора̀шев *ф* — от рум. topraş 'секирка'. Свищов.

Топорѝлов *ф* — от диал. **топорѝло* 'дръжале на брадва'. Банско.

Топо̀рков *ф* — от прякор *Топо̀рко* 'който се топори, перчи, настръхва' (?) Казанлък.

Топо̀ров *ф* — от *топор* или от *топоря се*; срв. Топорков. Силистра, 1893, Балчик, 1908, Русе, 1936.

Топòрчев и **Топòрчов** *ф* — разновидност на Топоров или на Топорков. Велинград, Тервел, Ник. Милев.

Топошàнов и **Топушàнов** *ф* — разновидност на Тепешанов. Пловдив, 1949.

Топракчѝев *ф* — от диал. *топракчѝя* 'земевладелец' (тур. toprakçı). Сливен, 1905.

Топрев *ф* — съкрат. от Топоров (?)

Топузàков *ф* — видоизменено от Топузанов (?) Габрово.

Топузàнов *ф* — от диал. **топузàн* 'човек с топуз; насилник, побойник' (?) Севлиево, 1893, Лясковец, Добри дел (Горнооряховско).

Топузèнов *ф* — разновидност на Топузанов. Гаганица (Берковско).

Топузлѝев и **Топузлѝйски** *ф* — от диал. **топузлѝя* 'който ходи винаги с топуз' (?) Казанлък, Кърджали, Ръжево Конаре (Пловдивско).

Топỳзов *ф* — от *топуз* 'тояга с топка на края' (тур. topuz). Кюстендил, 1893, Пазарджик.

Топỳков *ф* — от тур. topuk 'пета; ток на обуща', или видоизменено от Копусков.

Топỳров и **Топỳрски** *ф* — според местно обяснение: като дете бил много палав и все топуркал. Шумен, Плевен, Кнежа, Орехово, Благоевград.

Топỳсков *ф* — вм. *Топузков, разновидност на Топузов. Кюстендил.

Топушàнов *ф* — разновидност на Тепешанов. Хасково.

Тòпчев *ф* — от прякор *Тòпчето*; срв. Топков. Велес.

Топчѝев *ф* — от *топчѝя* 'артилерист' (тур. topçu). Хасково, Самоков. **Топчѝите** -- изселил се род от Липница (Ботевградско).

Топчиенков *ф* — от Топчиев с украинска наставка *-енко*. София, р. 1885.

Тòра *ж* — съкрат. от Тодора. Свиленградско.

Торамàнов *ф* — вж. Тороманов. Пиргово (Русенско).

Торàнски *ф* — вм. Турански или Торомански (?) Пловдив.

Торàшко *м* — съкрат. от Тодораш. Добруджа.

Торбàков *ф* — разновидност на Торбаров (?) Пловдив.

Торбàнов *ф* — от диал. **торбàн* 'торбар'. Косово (Кюстендилско).

Торбàров и **Торбàрски** *ф* — от диал. *торбàр* 'който носи торбите за хляб и други дарове на сурвакарска дружина'; срв. Коледаров, Търкаланов; или 'който бърка в чужди торби'. Берковица, Варна, Казичене (Софийско).

Тòрбов *ф* — видоизменено от *торбеши* 'прозвище на селяни от Гостиварско' — характерно за цинцари и власи. Гопеш (Битолско), Орехово, 1890, Пещера, 1893, Провадия, 1893, Михайловград (цинцари торбеши), 1960, Враца, Миланово (Свогенско).

Тòргов *ф* — грешка или нарочно видоизменено от Торбов. Михайловград, 1900.

Тòре *м* — съкрат. от Тодор. Нови пазар. **Тòрев** *ф*. Казанлък, Пловдив.

***Торèнко** *м* — умалит. от Торе. **Торèнков** *ф*. Пловдив.

Торзов *ф* — навярно вм. Торозов.

Тòрко *м* — умалит. от Торе. **Тòрков** *ф*. Пловдив, Пазарджик.

Торлàков и **Торлàшки** *ф* — вм. Турлаков, Турлашки. Калофер, Кула, Враца.

Тòрлев *ф* — може би съкратено от Торлуков. Толбухин, 1897, 1958.

Торлюзов *ф*. Ямбол.

Торлỳков *ф* — от тур. torluk 'неопитност, несръчност'. Пловдив.

Тòрни *м* — североизточна форма на Торньо. Варна. **Тòрнев** *ф*.

Тòрньо *м* — от диал. *тòрник* 'вторник' (вторник се смятал за фатален ден и родените във вторник трябвало много да се пазят). Боженица (Ботевградско), Ник. Милев. **Тòрнев** *ф*. Севлиево (гроб), Тепава (Ловешко), Видин. **Тòрньов** *ф*. Лом, 1882, Расово, Ковачица (Ломско), Бутан (Ореховско), Лозен (Софийско). **Тòрньовски** *ф*. Скравена (Ботевградско).

Тòрня *ж* — женска форма срещу Торньо. Етрополски манастир, 1648.

Торобàнов *ф* — вм. Тарабанов или Торбанов. Пазарджик.

Торòз *м* — от арменско л. и. Торос (?) Карнобатско. **Торòзов** *ф*. Пловдив, Сонгурларе, Силистра.

Тòролòв *ф* — може би съкрат. от Торолейски. Челопеч (Пирдопско), 1954.

Торолèйски *ф* — видоизменено от рум. tololoi с дисимилация на първото *л*; вж. Тололоев. Някогашен род в Правешка Лакавица (Ботевградско).

Торомàнов и **Торомàнски** *ф* — от тур. toroman 'невъзпитан дангалак'. Голям род в Копривщица, род в Миланово (Свогенско).

Торòш *м* — съкрат. от То(до)рош. **Торòшев** *ф*. Стара Загора.

Торошàн *м* — от Торош+ан. **Торошàнов** *ф*. Попово, 1917.

Тортомàнов *ф* — от диал. **туртоман* 'който лапа туртите, коматан'. Свищов, 1873, Никопол, 1893, 1900. Радомир.

Торторѝков *ф* — от рум. turturică 'гургулица'. Белене (Свищовско).

Торторòчев *ф* — някаква разновидност на Торториков. Брегово (Видинско), 1917.

Торчàнов *ф* — от Торчановски, одески поляк, преселен в Разград.

Тòрчо *м* — умалит. от Торе или съкрат. направо от То(до)рчо. Осмар (Шуменско).

Tòрчев *ф*. Кочово (Шуменско), Разград, Русе, **Тòрчов** *ф*. Калофер, 1843.

Торшàн *м* — видоизменено от Торошан или от Трошан. **Торшàнов** *ф*. Бургас.

Тòса *ж* — женска форма срещу Тосьо. Кукушко, 17 в.

Тòска *ж* — съкрат. от Христозка. Асеновградско, Карнобат.

Тòско *м* — съкрат. от Христоско. Велинград. **Тòсков** *ф*. Самоков, Новачене (Ботевградско).

Тосỳнов и **Тосỳнски** *ф* — от тур. tosun 'здравеняк'. Горна Оряховица, Плевен.

Тòсьо *м* — съкрат. от Христоз. Цалапица (Пловдивско). **Тòсев** *ф*. Пловдивско, Пловдив, Брацигово, Белово, Гоце Делчев, Кукуш.

Тòта *ж* — видоизменено от Тодора. **Тòтин** и **Тòтински** *ф*.

Тотàк *м* — прякорна форма от Тото. **Тотàков** *ф*. Луковит.

Тоталàк *м* — разновидност на Тотляк. **Тоталàков** *ф*. Пазарджик, Пловдив, Сбор (Пазарджишко).

Тòтè *м* — югозападна форма на Тотьо, Тото. **Тòтев** *ф*.

Тòти *м* — североизточна форма на Тотьо. **Тòтиев** *ф*. Айдемир (Силистренско).

Тотѝн *м* — от Тот(ьо)+ин. **Тотѝнов** *ф*. Пловдив.

Тòтка *м* — умалит. от Тота.

Тòтко *м* — умалит. от Тотьо, Тото. **Тòтков** *ф*. Калояново (Пловдивско), Орешак (Троянско).

Тòтльо *м* — от Тотьо с вмъкнато *л*. Ботевградско.

Тотля̀к *м* — прякорно име от Тотльо. **Тотля̀ков** *ф*. Свобода (Панагюрско).

Тотмàков *ф* — вм. Токмаков. Карлово.

Тòто *м* — успоредна форма на Тотьо. Ботевградско, Пирдопско. **Тòтов** *ф*. Елин Пелин, 1893, Ботевградско.

Тотовѝчен *ф* — вм. *Тотовичин — от Тотовица, жената на Тото; срв. Тодовичин. Пловдив.

Тотолàнов и **Тотулàнов** *ф* — от диал. **тутулàн* 'свирач на пастирска свирка тутой (рум. tutòi)'. Загражден (Никополско).

Тотомàнов *ф* — от диал. **тутомàн* 'който се тутка; тутньо' (?) Долно Камарци (Пирдопско).

Тòтооглу *ф* — вм. Тотев с турска наставка *-оглу*. Карлово, 1860.

Тотỳн *м* — вм. Татун. **Тотỳнов** *ф*. Казанлък.

Тотỳхов *ф*. Белово (Пазарджишко).

Тòтьо *м* — видоизменено от Тодор. Главно ИзБ. **Тòтев** *ф*.

Тофàн *м* — съкрат. от Теофан. Рядко.

Тòфел и **Тòфил** *м* — съкрат. от Теофил. Трън, Брезник. **Тòфелов** *ф*. Алфатар Силистренско).

Тофѝца *м* — от Тоф(ил) + *ица*. **Тофѝцов** *ф*. Видин.

Тофѝш *м* — от Тоф(ил)+*иш*. **Тофѝшев** *ф*. Градец (Видинско).

Тофия *м* — навярно грешка вм. Тобия. Секирово (Пловдивско).

Тòфка *ж* — женска форма от Тофко.

Тòфко *м* — умалиг. от Тофел.

Тофрàкия *м* — разновидност на Тохараки. Трънско.

Тохàри *м* — съкрат. от Теохари.

Тохарàки *м* — от Тохари с гръцка умалит. наставка *-аки*.

Тòца *ж* — от Тота с друга наставка. Белослатинско. **Тòцин** *ф*. Михайловград, Чипровци. **Тòцински** *ф*. Михайловград, Лом.

Тòце и **Тòци** *м* — разновидност на Тоцо. Славяново (Плевенско). **Тòцев** *ф*. Михайловград, Радомирско, Шумен, Павликенско, Асеновград.

Тоцѝл *м* — от Тоц(о)+*ил*. **Тоцѝлев** *ф*. Крушово (Македония), 1917.

Тòцко *м* — умалит. от Тоцо. **Тòцков** *ф*. Блатско (Гоцеделчевско).

Тòцо *м* — видоизменено от Тодор, Тошо, Точо. Перник, Михайловград. **Тòцов** *ф*. Михайловград.

Тòча *ж* — женска форма срещу Точо. Врачанско, Севлиево.

Тòчè *м* — югозападна форма на Точо. **Тòчев** *ф*. Кюстендил, Станке Димитров.

Точилàров *ф* — от *точилар*. Бургас.

Точѝлков *ф* — от *точилка*. Враца.

Точѝлов *ф* — от *точило*. Загражден (Никополско), Тутракан.

Тòчка *ж* — умалит. от Точа. Търново, р. 1869, 1886, 1887, Севлиево, Сухиндол.

Тòчко *м* — умалит. от Точо, Точе. Кюстендил, 1835, Шумен. **Тòчков** *ф*. Свищов, Трънчовица (Никополско), Луковит, Пловдив, Охрид.

Тòчо *м* — видоизменено от Тодор, То(дор)чо или от Тончо. Струпец (Врачанско), 1864, Джулюница (Горнооряховско), Пчеларово, Петелово (Кърджалийско). **Тòчев** *ф*. Враца, Бела Слатина, Луковитско, Шумен, Пловдивско, Сливенско, Кърджалийско.

Тòша[1] *ж* — видоизменено от Тодора, Тота. **Тòшински** *ф*.

Тòша[2] *м* — западна форма на Тошо. Берковица, Вършец.

Тошàн *м* — от Тош(о)+*ан*. **Тошàнов** *ф*. Локорско (Софийско), Новачене (Ботевградско.

Тòшè *м* — югозападна форма на Тошо.

Тошѝн *м* — от Тош(о)+*ин*. Врачанско. **Тошѝнов** *ф*.

Тòшка *ж* — умалит. от Тоша. **Тòшкин** *ф*. Долна баня (Ихтиманско).

Тòшко *м* — умалит. от Тошо. **Тòшков** и **Тòшковски** *ф*.

Тошма̀ков *ф* — видоизменено от Токмаков (?) Плевен.

То̀шо *м* — видоизменено от Тодор. **То̀шев**, **То̀шов**, **То̀шевски** и **То̀шовски** *ф*.

Тояга̀нов *ф* — от диал. **тояга̀н* 'побойник с тояга, сопаджия'; срв. Топузлиев, Сопаджиев. Казанлък, Стара Загора, Габрово.

Тояджѝев *ф* — от диал. **тояджия* 'сватбар; гуляйджия' (от тур. toycu) ? Розино (Ивайловградско).

Траенски *ф* — вм. Траханскй, от махала Траханци (Еленско). Павликени.

Тразлѝн *м* — разновидност на Тризлин. Дружево (Свогенско).

Трайл *м* — от Тра(йо)+*ил*. **Трайлов** (и **Тра̀йлов**) *ф*. Кула, Рабово (Кулско).

Тра̀йка *ж* — женска форма срещу Трайко. Пловдив, 1928, Долни Богров (Софийско).

Тра̀йко *м* — умалит. от Трайо. Главно ЮзБ и Македония. **Тра̀йков** *ф*. **Тра̀йкович** *ф*. Остаряло.

Тра̀йна *ж* — стегната форма от Траяна. София, 1870, Аспарухово (Ломско).

Тра̀йо *м* — пожелателно име: да трае, да живее дълго. Софийско, Каблешково (Поморийско). **Тра̀ев** *ф*. София, 1917, Крива паланка (Македония), Бургас, Несебър, Каблешково.

Тра̀йчин *м* — от Трайч(о)+ ин. Дебърско.

Трайста̀ров *ф* — от рум. trăistàr 'производител и продавач на торби'. Ново село (Видинско).

Тра̀йчо и **Тра̀йче** *м* — умалит. от Трайо· Софийско, Македония. **Тра̀йчев** *ф*.

Тракѐ *м* — видоизменено от Трайко. **Тракѐв** *ф*. Кюстендил, Ковачевци (Радомирско).

Тракѝев *ф* — вм. Тракев или вместо Тракийски. Свищов, 1888, Летница (Ловешко), 1917, Черни връх (Ломско), Килифарево (Търновско).

Тракѝеца *прякор* — преселник от Тракия. Луковит (гроб). **Тракѝйски** *ф*. Балчик, 1900, Варна, Търново, Луковит.

Тракѝнка *ж* — видоизменено от Трайка· Гълъбовци (Сливнишко), р. 1917.

***Тра̀ко** *м* — от Трайко с изпадане на *й* (?) **Тра̀ков** *ф*. Одеса (Възраждането), Варна, 1940.

Тракоиков *ф*. Пазарджик, 1893.

Трамбабов *ф*. Смолян, 1956.

Тра̀мбев *ф* — разновидност на Трампов (от τράμπα). Банско.

Трамбу̀ров *ф* — от диал. *тра̀мбура* 'тамбура'. Лехчево (Михайловградско).

Трамбош *ф* — навярно от унгарско фамилно име.

Трампѐлов *ф* — видоизменено от Трампов (?) Пещера (македонци).

Тра̀мпов *ф* — от *тра̀мпа* 'размяна в натура'. Кукуш, Пловдив, Елена (Харманлийско), Белозем (Пловдивско).

Тра̀на *ж* — стегната форма от Траяна· Шумен.

Трана̀ки (и **Тръна̀ки**) *м* — от Трано с гръцка умалит. наставка *-аки*. **Трана̀кев** *ф*. Виница (Варненско).

Транда̀фил *м* — от цветето *трандафил*. Стара Загора. **Транда̀филов** *ф*. Варна.

Трандафѝла *ж* — женска форма от Трандафил.

Тра̀нди *м* — източна форма на Трандьо. Казанлък. **Тра̀ндев** *ф*.

Тра̀ндо *м* — разновидност на Трандьо. **Тра̀ндов** *ф*. Пещера.

Тра̀ндьо *м* — съкрат. от Трандафил. **Тра̀ндев** *ф*. Поморие, Стара Загора.

Тра̀нко *м* — умалит. от Трано. **Тра̀нков** *ф*.

Транкол *м* — от Транк(о)+*ол*. **Транколов** *ф*. Габрово, 1960.

Тра̀но *м* — видоизменено от Трандафил или от Траян. Дебър. **Тра̀нов** *ф*. Варна.

Трантѐй *м* — разширено от Транто (?) **Трантѐев** *ф*. Карлово, 1878, Пловдив, 1893, 1900, Цариград (преди Освобождението).

Тра̀нто *м* — от Трано с вмъкнато *т*.

Трану̀л *м* — от Тран(о)+*ул*. **Трану̀лов** *ф*. Балчик, 1957 (Трандафил Транулов).

Тра̀нчо *м* — умалит. от Трано или от Траян. **Тра̀нчев** и **Тра̀нчов** *ф*. София, 1908, Русе, 1936, Брягово (Първомайско).

Трапа̀ров *ф* — от диал. **трапар* 'който копае трапища' или вм. *Тропаров; вж Тропанков (?) Павликени.

Трапеза̀нов *ф* — от диал. **трапеза̀н* 'който кани всекиго на трапеза или се натрапва на чужди трапези' (?) Нова Загора, Стара Загора.

Тра̀иешки *ф* — от някоя местност Трапето. Осиковска Лакавица, Калугерово (Ботевградско).

***Трапѝн** *м* — от Трап(о)+*ин*. **Трапѝнов** *ф*. Котел.

Тра̀по *м* — защитно име от *трапен*: „Трапни сме от смъртта на предишното дете — дано живее поне това" (?) **Тра̀пов** *ф*. Илинден (Гоцеделчевско).

Тра̀пчо *м* — умалит. от Трапо. **Тра̀пчев** *ф*. София, 1908, Варна.

Трасѝев *ф* — вм. Тарасиев (след като личното име Тарасий е било забравено). Челопеч (Пирдопско).

Трахѝл *м* — вм. Траил. Н. Геров.

Трахѝмов *ф* — видоизменено от Трохинов. Хасково.

Тра̀чо и **Тра̀че** *м* — от Трайчо, Трайче с изпадане на *й*. **Тра̀чев** *ф*. Златовръх (Пловдивско), Асеновград.

Тра̀шев *ф* — видоизменено от Тарашев. Чирпан, 1917.

Тра̀шков *ф*. Силистра, 1894.

Трашлѝев *ф* — от диал. **трашлия* 'брадясал' (пер.-тур. tıraşlı). Търново, Плевен, Михайловградско.

Трашмàнски *ф* — разновидност на Тарашманов. Благоевград.

Трàя *ж* — женска форма срещу Трайо. Радомир.

Траѝн *м* — от Трай(о)+*ан*. На разни места из страната. **Траѝнов** *ф*.

Траѝна *ж* — женска форма срещу Траян. Софийско, Елинпелинско.

Траѝнка *ф* — умалит. от Траяна. Софийско.

Траѝнчо *м* — умалит. от Траян. **Траѝнчев** *ф*.

Требѐл *м* — старинно име „трябва ни, потребен ни е" или „да е потребен, да имат нужда от него", може би преосмислено по горското растение *трибѐл*. Берковица. Рядко.

Трѐвненски *ф* — от град Трявна. Севлиево.

Трейкяшки *ф*. София, 1957.

Трѐлков *ф* — видоизменено от Стрелков. Стара Загора.

Тремечов *ф*. Бургас, 1959.

Тремол *м*. (Тремол Атанасов Иванов, Варна, 1940).

Трѐна *ж* — съкрат. от Трендафила. Софийско, Пернишко. **Трѐнин** *ф*.

Трѐнда *ж* — съкрат. от Трендафила. Берковица, 1900, Лютаджик (Врачанско).

Трендàвила и **Трендàвилка** *ж* — от Трендафила, Трендафилка с преход на *ф* във *в*. Софийско.

Трендàвина *ж* — от Трендавила с по-разпространената наставка *-на*. Софийско.

Трендàфил *м* — от цветето *трендафил*. Самоковско, Ихтиманско, Годечко. **Трендàфилов** *ф*. Санданско, Велинградско.

Трендàфила *ж* — женска форма срещу Трендафил. Типично за Ихтиман.

Трендафѝлка *ж* — умалит. от Трендафила.

Трендафѝлко *м* — умалит. от Трендафил. Н. Геров.

Трѐндо и **Трѐндѐ** *м* — съкрат. от Трендафил. **Трѐндов** и **Трѐндѐв** *ф*. Вършец, Радомир.

Трѐнѐ *м* — съкрат. от Трендафил. Пернишко, Радомирско, Софийско. **Трѐнѐв** *ф*.

Трѐнка *ж* — умалит. от Трена. Радомирско.

Трѐнко *м* — умалит. от Трено, Трене. **Трѐнков** *ф*. Пазарджик, 1905.

Трѐнкол и **Трѐнкул** *м* — от Тренк(о) + *ол, ул*. **Трѐнколов** и **Трѐнкулов** *ф*. Орехово, 1917.

Трѐно *м* — съкрат. от Трендафил. **Трѐнов** и **Трѐновски** *ф*. Бургас.

Трѐнчо *м* — умалит. от Трено, Трене. Софийско, Радомирско. **Трѐнчев** и **Трѐнчов** *ф*. Петричко, Софийско, Банско.

Трѐньо *м* — разновидност на Трено, Трене. Синод. именник.

Трепетàнов *ф* — от диал. **трепетàн* 'който трепере, плах човек'.

Трепетлѝков *ф* — от дървото *трепетлика*. Сливенско.

Трѐпка *ж* — от диал. *трѐпка* 'лъскав женски накит, треперушка' (?) Горубляне (Софийско), Прилеп, Карабунар (Пазарджишко), Пловдив.

Трѐпков *ф* — от прякор *Трепко* 'треперко' (?) Пловдив.

Трѐшо *м* — от Трене, Трено с друга наставка. Софийско.

Триàда *ж* — от гр. τριαδική 'тройна'; срв. Троя, Трояна. Казанлък, р. 1907.

Трибрàнов *ф* — може би вм. *Трибратов 'син на един от тримата братя' (?) Бохот (Плевенско).

Трѝвон *м* — вм. Трифон в говор, дето няма *ф* между гласни. Н. Геров.

Трѝвски *м* — вм. *Трифски, от Трифон (?) Карлово.

Тризлѝн *м* — от Тризл(о)+*ин*. Дружево (Свогенско).

Тризлѝнски *ф* — от местност Тризлата в северозападната част на Витоша; вж. Тризло. Кладница (Пернишко).

Тризлѝнцев *ф* — видоизменено от Тризлински. Според семейно предание: дядото имал трима синове, но най-малкият Стойчо бил „зъл за трима". Кладница (Пернишко), София.

***Трѝзлю** *м* — от диал. *тризла* вм. т р и з н а 'гощавка и помен за покойник' (?) **Трѝзлов** *ф*. Пещера (мнозина), Батак, 1893, Брацигово, Царибродско. Т р ѝ з л о в и п а д ѝ н и — местност в Гурково (Ботевградско).

***Трѝзьо** *м* — видоизменено от Тризло. **Трѝзев** *ф*. Светлина (Ямболско).

Трѝка *ж* — съкрат. от Трифонка. Пловдив, р. 1894.

Триклàденски *ф* — от с. Три кладенци (Врачанско). Криводол (Врачанско).

Трѝко *м* — видоизменено от Трифко или направо от Трифон. Берковско. **Трѝков** *ф*. Берковско, Ясен (Видинско), Михайловград, Габрово.

Трикỳрците — род в Цариброд, 1942.

Трикянин *ф* — от *Трикя (?) Симеоновград, 1935.

Трѝло *м* — от Трико с друго окончание или видоизменено от Тризло (за да не напомня „зъл, зло"). **Трѝлов** *ф*. Врачеш (Ботевградско), Долни Дъбник (Плевенско), Плевен. **Трѝловски** *ф*. Врачеш, Плевен, Махалата (Плевенско), Враца.

Трѝмчо *м*. Н. Геров (Вайганд допуща „който тримири").

Трѝна *ж* — съкрат. от Триндафила; срв. Трена, Тръна. Рядко.

Трѝнго *м* — от Тринко с озвучаване на *нк* в *нг* (?) **Трѝнгов** *ф*. Плевен (голям

род), Казанлък, 1900, Момчилград. **Трѝнговски** *ф.* Брезово (Пловдивско).

Триндàфил *м* — от цветето *триндафил*. **Триндàфилов** *ф.* Пазарджишко.

Триндафѝла *ж* — женска форма срещу Триндафил.

Трѝндьо *м* — съкрат. от Триндафил; срв. Трандьо, Трендо. **Трѝндев** *ф.* Пловдив.

Трѝнка *ж* — умалит. от Трина. Вакарел (Ихтиманско).

Трѝнко *м* — умалит. от Триндьо или направо от Триндафил. **Трѝнков** *ф.* Пловдив.

Трѝнчо *м* — успоредна форма на Тринко; срв. Тренчо.

Трѝов *ф* — някакво видоизменение от Трифонов. Самоков.

Трѝон *м* — от Трихон с изпадане на *х*. **Трѝонов** *ф.* Гол. Конаре (Пловдивско).

Трионджѝев *ф* — от диал. **трионджѝя* 'който продава триони или реже дърва с трион'. Елешница (Разложко), Велинград.

***Трипко** *м* — вм. Трифко, както Степан вм. Стефан. **Трѝпков** *ф.* Сливен.

Трѝфа *ж* — женска форма от Трифон. Рабово (Кулско).

Трѝфка *ж* — умалит. от Трифа или направо женска форма от Трифон. Плевен.

Трѝфко *м* — видоизменено от Трифон.

Трѝфон *м* — гр. Τρύφωνος 'който обича удоволствия и веселие' — име на календарски светия. Типично за лозарски области, особено Плевенско и Белослатинско. **Трѝфонов** *ф.*

Трѝфона *ж* — женска форма от Трифон. Белоградчишко.

Трѝфонка *ж* — умалит. от Трифона.

Трѝфун *м* — от Трифон с редуцирано *о*.

Трѝхон *м* — от Трифон с преход на *ф* в *х*. Търново, 1852, Стара Загора, 1890.

Трѝхчо *м* — умалит. от Трихон. **Трѝхчев** *ф.* Поморие, 1900.

Трицинов *ф.* Райково (Смолянско), 1720.

Трѝчка *ж* — женска форма от Тричко. Трънак (Етрополски манастир, 1648), Негован (Софийско), р. 1935, 1939.

Тричкàпов *ф.* Благоевград.

Трѝчко *м* — умалит. от Трифон. Софийско, Радомир, Трън, Трънско. **Трѝчков** *ф.* Софийско, Тетевенско, Враца, Трън, Радомир, Ботевградско, Белица (Разложко), Панагюрище.

Тришкан *ф.* София, 1958.

Трѝшо *м* — видоизменено от Трифон. **Тришов** *ф.* София, 1917.

Трѝада *ж* — вж. Триада. Ямбол, 1958.

Троàнски *ф* — вм. Троянски или *Трохански. София, 1964.

Тровàчев *ф* — от диал. **тровàч* 'който трови или ядосва' (?) Сопот, 1965 (външно лице).

Тройца *ж* — от Тро(я)+*ица*. Ново село (Свиленградско), Русе.

Трòйка *ж* — умалит. от Троя. Голак (Ихтиманско).

Трòйко *м* — умалит. от Тройо. **Трòйков** *ф.* Шумен, Пловдив, Стара Загора.

Трòйно *м* — от Тройо с друг завършек. **Трòйнов** *ф.* Шумен.

Трòйо *м* — пожелателно име: всичко да му се трои, да спори. Русе, 1860, Чирпан, 1900, Казанлък, Михайлово (Старозагорско), 1917, Карлово, Грудово. **Трòев** *ф.* Силистра, 1893, Чирпанско, Старозагорско, Карлово. **Трòйов** *ф.* Чирпан, 1900.

Трòйца *ж* — стегната форма от Троица.

Трòйчо *м* — умалит. от Тройо. **Трòйчев** *ф.* Русе, 1905.

Трокàнов *ф* — може би видоизменено от рум. trocàr 'коритар; прозвище на българин около Брашов'. Видин.

***Троле** *м* — от Тройо с вмъкнато *л* (в местния говор *л'* преминава в *й*). **Трòлев** *ф.* Чепинци (Софийско), 1917.

Трòмпев *ф* — видоизменено от Трампев (?) Прилеп.

Трòндо *м* — видоизменено от Трандо, Трендо или Трънд̀о. Дебърско.

Трòнков *ф* — от рум. междум. tronc 'бух, пух, троп'; срв. Тропков. Враца (преселени от Банат), Михайловград, 1906.

Трòнов *ф* — от *трон* (в черквата) — винаги си откупвал трон (?) Ракитово (Велинградско).

Трòнтьо *м* — прякорно име от диал. *тронтьо* 'дебелан, тромав човек'. Вайганд.

Трòнчо *м* — умалит. прякорно име от Тронтьо. (Трончо Гайдин — в хумористична дописка от Бобошево — Възраждането). **Трòнчев** *ф.* Карлово, 1965.

Тропàнков *ф* — от прякор *Тропàнко* 'който много тропа'; срв. Топуров. Горно Броде (Сярско), Пловдив.

Тропàнов *ф* — разновидност на Тропанков. Казанлък.

Тропàнчев и **Тропàнчов** *ф* — разновидност на Тропанков. Разград, Ценино (Новозагорско).

Трòпев *ф* — разновидност на Тропков, Троплев. Лозен (Софийско).

Трòпков *ф* — от междум. *троп*. Еленско.

Трòплев *ф* — от прякор *Трòпльо*; срв. Тропанков. Долна Оряховица (Горнооряховско), Пловдив.

Трополàнов *ф* — от прякор *Трополàн*; срв. Тропанков. Лясковец, Горна Оряховица.

Трополов *ф* — от глаг. *трополя*. Казанлък.

Трòпчев *ф* — от прякор *Трòпчо*; срв. Тропанков, Троплев, Бяла, 1893, Горна Оряховица, 1908, Дряново, Павликени, 1917, Етрополе.

Тропчиев *ф* — правописна разновидност на Тропчев. Калафат, 1870.

Тро̀сков *ф* — от *тро̀ско(т)* — трева, която бързо расте и мъчно се изкоренява, прен. 'бързо израсъл, станал много висок' или 'народил много деца, дал голямо потомство' (може би превод на Айръков). Пловдив.

Трофа̀на *ж* — вм. Труфана. Раданово (Търновско), Златарица (Еленско).

Тро̀фим *м* — гр. Τρόφιμος 'питомец, възпитаник' — име на календарски светия. Дълбоки дол (Троянско) — Възраждането.

Трофѝнко *м* — умалит. и видоизменено от Трофим. **Трофѝнков** *ф*.

Троха̀на *ж* — от Трофана с преход на *ф* в *х*. Въбел (Никополско), Пордим (Плевенско).

Троха̀ров *ф* — от диал. **троха̀р* 'който събира трохи' (?) Рельово (Самоковско).

Тро̀хин *м* — видоизменено от Трофим. **Тро̀хинов** *ф*. Русе, 1936.

Тро̀хльов *ф* — от диал. **трохльо* 'много дребен предмет'. Миланово (Свогенско).

Тро̀хна *ж* — прякорно име — от диал. *трохна̀* 'трошица, дребен, мъничък предмет'. **Тро̀хнин** *ф*. Враца.

Тро̀цо *м* — видоизменено от Трофим. **Тро̀цов** *ф*. Кула.

Тро̀ша *ж* — от Троя с друга наставка. Плевен, р. 1928.

Троша̀н *м* — от Трош(о)+*ан*. Медвен (Котленско), Енина (Казанлъшко). **Троша̀нов** *ф*. Пещера, Паталеница (Велинградско).

Тро̀шка *ж* — умалит. от Троша. Габрово, Севлиево, Русе. **Тро̀шкин** *ф*. Габрово, 1833.

Тро̀шо *м* — от Тройо с друга наставка. Малко Търново, Бургас, Варна, Каварна, Толбухин, Северна Добруджа. **Тро̀шев** *ф*. Варна, 1900, Чирпан, 1900, Търново, Толбухин, Пловдив, Карнобат, Грудовско.

Тро̀я *ж* — женска форма срещу Тройо. Русе.

Троя̀н *м* — от Трой(о) + *ан* или от диал. *троя̀н* 'трети близнак'. Ботевградско, Ихтиманско, Ореховско, Русе, Стара Загора, Бистрица (Софийско). **Троя̀нов** *ф*. Ботевградско, Брацигово, Елинпелинско.

Троя̀на *ж* — женска форма срещу Троян. Ботевградско, Софийско.

Троя̀нка *ж* — умалит. от Трояна. Ботевградско, Софийско.

Троя̀нски *ф* — от град Троян. Търново, 1876, Варна.

Трубриев *ф*. (Атанас Трубриев Атанасов, София, 1961).

Трудников *ф* — от диал. **трудник* 'мъж с голям корем като трудна жена, мъжтрудница' (?) Търново.

Тру̀довите *род* — от *труд*, трудолюбив. Филево (Първомайско).

Трудолѐев *ф* — от диал. **трудолѐй* 'който не си жали труда' (?) Пловдив.

Трудолю̀бов *ф* — от *трудолюб(ец)*. Орханово (Грудовско), Нова Загора, Ямбол.

Тру̀йо *м* — видоизменено от Труфи, Трухчо. **Тру̀ев** *ф*. Балей (Видинско).

Тру̀мбев *ф* — от гр. τρούμπα 'помпа'. Лясковец, 1893, Търново.

Тру̀но *м* — далечно видоизменение от Трифон. **Тру̀нов** *ф*. Търново.

Тру̀нто *м* — от Труно с вмъкнато *т* или разновидност на Тронтьо. **Тру̀нтов** *ф*. Бургас.

Тру̀нчо *м* — умалит. от Труно. **Тру̀нчев** *ф*. Казанлък, Пловдив.

Тру̀пльов *ф* — от прякор *Тру̀пльо* 'нисък и набит като трупле (късо дебело дърво)'. Миланово (Свогенско).

Тру̀пчев, Трупчѝев и **Тру̀пчов** *ф* — от *тру̀пче* 'късо дебело дърво'; вж. Труплев. Огражден (Санданско), Берковица, 1917, Шипка (Казанлъшко).

Тру̀тев и **Тру̀товски** *ф* — от диал. *трут* 'прахан' (?) Пловдив.

Тру̀фа *ж* — женска форма срещу Труфи. Зимница (Ямболско), р. 1902 Бяла (Сливенско), Карнобатско, Каварна.

Труфа̀н *м* — видоизменено от Митрофан или от Трифон под влияние на диал. *труфа* 'гиздило, труфило' (свързват го само с Трифон). **Труфа̀нов** *ф*. Търново.

Труфа̀на *ж* — женска форма срещу Труфан. Търново, 1892, Търновско, Павликенско, Русе, Плевен, Горнооряховско, Разград, Юпер (Кубратско).

Труфа̀нка *ж* — умалит. от Труфана. Горнооряховско, Търговишко.

Труфѐшев и **Труфѐшов** *ф* — от диал. **труфѐж* 'труфене, гиздене'. Горна Оряховица.

Тру̀фи *м* — съкрат. от Труфан. Разград, Търговище. **Тру̀фев** *ф*. Търговище, Търново.

***Труфѝн** *м* — от Труф(и)+*ин*.

Труфѝнко *м* — умалит. от Труфин. **Труфѝнков** *ф*. Русе.

Тру̀фка *ж* — умалит. от Труфа. Търновско, Горнооряховско, Сливен, Нова Загора, Търговище, Преславско. Едни го свързват с Трифон, а в Горнооряховско празнуват „имен ден“ на Света Труфѝца (Света Троица). **Тру̀фкин** *ф*.

Тру̀фчо *м* — умалит. от Труфи. **Тру̀фчев** *ф*. Пловдив, 1873, Калофер, 1893, Търговище.

Тру̀ха *ж* — от Труфа с преход на *ф* в *х*. Куцина (Търновско).

Тру̀хка *ж* — умалит. от Труха. Голямо Шивачево (Сливенско).

Тру̀хчо *м* — от Труфчо с преход на *ф* в *х*. **Тру̀хчев** *ф*. Дебелец (Търновско), Търговище, Поморие, Твърдица (Сливенско).

Тру̀цеков *ф* — от Труцов с вмъкнато *ек*. Враца.

Трỳцо *м* — от Трушо с друга наставка. **Трỳцов** *ф*. Видинско, 1893, Видин.

Трỳша *ж* — от Труфа, Труха с друга наставка. Сухиндол, Чапаево (Горнооряховско), Русе.

Трушеджѝ *прякор* — от пер.-тур. turşucu 'продавач или любител на туршия'. Шумен. **Трушеджѝев** *ф*. Шумен.

Трỳшка *ж* — умалит. от Труша. Горнооряховско, Сухиндол, Русе.

Трỳшо *м* — от Труфи с друга наставка. **Трỳшев** *ф*. Севлиево, Крушовене (Ореховско), Кипра (Варненско).

Трушчѝев *ф* — разновидност на Трушеджиев. Варна.

Трỳшчо *м* — умалит. от Трушо. Вресово (Айтоско). **Трỳшчев** *ф*. Павликенско.

Тръвньо *м* — от *тръ̀вна* 'плетен кошер' — защитно име: кръстен на малоценен и траен домашен предмет; срв. Стрехчо. **Тръвнев** *ф*. Поликраище (Горнооряховско).

Тръвчо *м* — умалит. от Тръвньо. **Тръвчев** *ф*. Казанлък.

Тръ̀ко (Трко) *м* — от Тръ̀нко с изпадане на *н*. **Тръ̀ков (Трков)** *ф*. Велинград.

Тръ̀на *ж* = Търна. Сливен.

Тръна̀ки *м* — вж. Транаки. Виница (Варненско).

Тръна̀рски *ф* — от диал. *тръна̀р* 'жител на махала Тръното'. Литаково (Ботевградско).

Тръ̀нго *м* — от Тръ̀нко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Тръ̀нгов** *ф*. Разград.

Тръндà̀фил *м*, **Тръндафѝла** *ж* — вм. Трандафил, Трандафила.

Тръндички *ф* — от *Тръ̀нда, женска форма срещу Тръ̀ндо.

Тръ̀ндо *м* — съкрат. от Тръндафил. **Тръ̀ндов** *ф*. Варна, Пловдив.

Тръ̀ненски *ф* — от колиби Тръните (Габровско). Пловдив.

Трънѝчко *м* — умалит. от Тръничо. **Трънѝчков** *ф*. Правец (Ботевградско).

Тръ̀нѝчо *м* — разновидност на Тръ̀нчо. Т р ъ н ѝ ч о в а м о г ѝ л а — местност в Рашково (Ботевградско).

Тръ̀нка[1] *ж* — умалит. от Търна. Самоков, Самоковско, Ихтиман, Ихтиманско, Елин Пелин, Радомирско, Карлово, Сливен, Лозен (Софийско).

Тръ̀нка[2] *ф* — чешко фамилно име Trnka. София.

Тръ̀нкà̀ра *прякор* — от диал. *тръ̀нкà̀р*. 'който живее из тръ̀нките'. Трудовец (Ботевградско). **Тръ̀нкà̀ров** *ф*. Трудовец.

Тръ̀нко *м* — умалит. от Тръ̀но, Тръ̀ньо или образувано направо от *тръ̀нка*; вж. Тръ̀но. **Тръ̀нков** *ф*. Горна Оряховица, Горнооряховско, Генералтошевско, Варненско, Ямболско, София, 1908.

Тръ̀но *м* — а) защитно име: да е жизнен като тръ̀нето; б) съкрат. от Тръндафил; срв. Трано, Трено. **Тръ̀нов** *ф*. Стоил Войвода (Новозагорско).

Тръ̀новали *пр* — от някое селище Тръ̀ново. Кюстендил, 1879. **Тръ̀новалийски** *ф*. Генерал Николаево (Пловдивско).

Тръ̀нски *ф* — а) от колиби Тръ̀ните (Габровско). Габрово, 1882, Казанлък; б) от град Тръ̀н или от Тръ̀нско. Кнежа.

Тръ̀нтьо *м* — от Тръ̀ньо с вмъкнато *т*. **Тръ̀нтев** *ф*. Пловдив, 1900.

Тръ̀нчо *м* — умалит. от Тръ̀но, Тръ̀ньо. **Тръ̀нчев** и **Тръ̀нчов** *ф*. Преслав, Шумен, Свищов, Казанлък.

Тръ̀ньо *м* — успоредна форма на Тръ̀но с меко окончание. **Тръ̀нев** *ф*. Брезово (Пловдивско), 1893. Т р ъ̀ н ь о в а к à м и к — местност във Врачеш (Ботевградско).

Тръ̀пка *ж* — женска форма срещу Тръ̀пко. Синод. именник.

Тръ̀пко *м* — умалит. от Търпо, Търпе. Дебър (Македония). **Тръ̀пков** *ф*.

Тръ̀пчо *м* — умалит. от Търпо, Търпе. Клисура (Софийско). **Тръ̀пчев** *ф*. Самоков, София (родът от Македония). **Тръ̀пчов** *ф*. Свищов, 1888. Т р ъ̀ п ч о с к о т о — местност в Ботевград.

Тръ̀са ,**Тръсѝна**, **Тръсѝнка** *ж* — вм. Търса, Търсина, Търсинка. Софийско.

Тръ̀ска *ж* — умалит. от Търса. Самоков, Брезник, Трън, Трънско.

Тръта̀нски *ф* — от диал. **тръта̀н* 'който се търти (ходи с издаден задник) или често тръ̀тка (пърди)'. Правешка Лакавица (Ботевградско).

Тръ̀тко *м* — от Твърдко с изпадане на *в*. **Тръ̀тков** *ф*. Казанлък. Асеновград.

Тръ̀шлев *ф* — от прякор *Тръ̀шльо* 'който се тръшка и вайка' (?) Пловдив.

Трянда̀фил *м* — от нгр. τριαντάφυλλον 'шипка, трендафил'.

Трянко *м* — съкрат. от Трияндафил. **Трянков** *ф*. Стара Загора, 1900.

Тỳбалов *ф* — разновидност на Тумпалов с новогръцки изговор на μπ. Райково, Смолян.

Тубѝя *м*, **Тубѝев** *ф* — вм. Тобия, Тобиев. Пловдив.

Тугалỳков *ф* — от тур. tuğluk, нещо във връзка с tuğ (?) Казанлък.

Тугòвски *ф* — от тур. tuğ 'китка или перо на шапка'. Благоевград.

Тудà̀н *м* — вм. Тодан. **Тудà̀нов** *ф*. Пловдив.

Туден *м*. Неврокопски, 16 в.

Туджà̀ров и **Туджà̀рски** *ф* — от прякор *Туджà̀р(а)* 'търговеца' (ар.-тур. tüccar). Етрополе, Орехово, Самоковско.

Тỳдор *м* — стара форма на Тодор. **Тỳдоров** *ф*. Враца, Берковица, Вършец, Белоградчишко.

Тỳечки и **Тỳешки** *ф* — може би вм. Туевски; вж. Туйо. Самоков, Ярлово (Самоковско).

Ту̀жов *ф* — от прякор *Тужо* 'търговец' (?) Миланово (Своrенско).

Тузла̀ров *ф* — от диал. **тузлар* 'работник в со̀лница или съдържател на со̀лница'; вж. Тузлев. Толбухин.

Ту̀злев *ф* — от тур. tuzla 'со̀лница'. Варна.

Тузлу̀ков *ф* — от областта Тузлук в Североизточна България.

Ту̀зов *ф* — от прякор *Туз(а)* 'богаташ' (рус. т у з). Горник (Белослатинско).

Тузсу̀зов *ф* — от тур. tuzsuz 'безсолен'. Провадия, 1908.

Туилѝев *ф* — от диал. **туйлѝя* 'който носи китка или перо на шапката си' (тур. tuğlu). Самоков (външно лице).

Ту̀йко *м* — умалит. от Туйо. **Ту̀йков** *ф*. Тетевен, 1897, Орехово, 1908, Враца, Никопол, Панагюрище, Пазарджик.

Ту̀йо *м* — от Тульо с изпадане на мекото *л* или от тур. tuğ; вж. Туговски. **Ту̀ев** *ф*. Цървени бреr (Станкедимитровско). **Ту̀евски** *ф*. Правец (Ботевградско).

Ту̀йчо *м* — умалит. от Туйо. **Ту̀йчев** *ф*. Пазарджик.

Ту̀ката *прякор* — от нареч. *тука* (?) Чирпан.

Тулбѐнски *ф* — от диал. *тулбѐн* 'тънка памучна кърпа' (пер.-тур. tülbent). Горно Пещене (Врачанско), Враца.

Ту̀ле и **Ту̀льо** *м* — защитно име: да е затулен, запазен от беди и болести (?) **Ту̀лев** *ф*. Охрид, Самоков, Радомирско, Благоевград, Пловдив, Бургас, Търново. **Ту̀льов** *ф*. Цариград, 1860. **Ту̀левски** *ф*. Пловдив.

Тулѐшко *м* — от Тул(ьо)+*ешко*. **Ту̀лешков** *ф*. Дряново, 1888, Търново, 1905, Левски, 1917.

Тулѝйски *ф*. Шишманово (Самоковско).

То̀лѝн *м* — от Тул(ьо)+*ин* или вм. Толин. **Тулѝнов** *ф*. Сопот.

Тулѝна *ж* — женска форма срещу Тулин или вм. Толина. Казанлък.

Тулма̀зов *ф* — видоизменено от Таламазов. Балчик, 1906.

Ту̀ловски *ф* — от с. Тулово (Казанлъшко). Казанлък.

Ту̀лски *ф* — може би нарочно видоизменено от Турски. Карнобат.

Тулу̀мбаджиев *ф* — от диал. *тулу̀мбаджия* 'пожарникар'. Пловдив.

Тулу̀пов *ф* — от диал. *тулу̀п* 'неизпреден памук' или от прякор *Тулу̀п* 'простак, селяндур'. Бургас, 1959.

Тумангѐлов *ф* — от тур. tuman и gelen 'който ходи с широки шалвари' (?) Копривщица.

Тума̀нов *ф* — от тур. tuman 'вид широки шалвари'; срв. Потуров, Шалваров, Казанлък.

Тумбакѝев *ф*. Банско.

Тумба̀ков *ф* — от *тумба̀к* 'корем, мях'. Червен (Асеновградско), Асеновград, Варна.

Тумбала̀ков *ф* — от диал. *тумбала̀к*; вж. Тумбаланов. Пловдив.

Тумбала̀нов *ф* — от диал. *тумбала̀н* 'тумбест човек, мешко'. Русе, 1881.

Тумбалеев и **Тумбалиев** *ф* — вж. Тумбалов. Сопот, Пловдив.

Ту̀мба̀лов и **Тумба̀лев** *ф* — от махала Тумбалово (Севлиевско). Русе, Дряново, Свищов, Варна.

Тумба̀нов *ф* — от диал. **тумба̀н* 'който се премята'; срв. Тумбата (?) Пловдив.

Тумба̀рков *ф* — от прякор *Тумба̀рко*; вж. Тумбата (?) Кърджали, Благоевград.

Ту̀мбата *прякор* — от гр. τούμπα 'премятане'. Айтос, 1893.

Тумбатѐров *ф* — вж. Томбатеров. Дунавска България.

Тумба̀чев *ф* — от прякор *Тумбачето* (?) Пловдив.

Ту̀мбев *ф* — от прякор *Ту̀мбьо* 'мешест, тумбест човек'. Габрово, Търново, Драгижево (Търновско), Русе, Павликени, Пловдив, Кюстендил, Разлог, Банско.

Тумбѐшков *ф* — от прякор *Тумбѐшко*; вж. Тумбев. Враца.

Ту̀мбов *ф* — разновидност на Тумбев. Тракия, Грудово, Асеновград.

Тумболо̀ков *ф* — разновидност на Тумбалаков. Търново.

Ту̀мка *ф*. (Мария Николова Тумка — Русе, 1936).

Ту̀мпалов *ф* — навярно разновидност на Тумпаров. Петрич.

Ту̀мпаров *ф* — от гр. τουμπάρω 'събарям, прекатурвам' (?) Вакарел, Кюстендил, Харманли, Самоков.

Тумрукчѝоглу *ф* — от диал. **тумрукчѝя* 'тъмничар или затворник' (тур. tomrukçu) с турска наставка *-оглу*. Свищов, 1833.

Тумру̀шки *ф* — от диал. *тумру̀к* 'вид дървени окови' (тур. tomruk). Карлово.

Тумтумов *ф*. Търново, 1906.

Ту̀на *ж* — женска форма срещу Туно, Туньо. Брезник. **Ту̀нин** *ф*. Вършец.

Тенабѐдов *ф* — от *туна беда*. Варна.

Туна̀шки *ф* — вм. Тонашки. Бургас.

Тунгаров *ф*. Самоков.

Ту̀нджа *ж* — женска форма срещу Тунджо. Доброславци (Софийско).

Ту̀нджо *м* — от река Тунджа; срв. Искър, Струма. Етрополе. **Ту̀нджов** и **Ту̀нджев** *ф*. Етрополе, 1893.

Ту̀нка *ж* — умалит. от Туна. Плевенско, Гигинци (Брезнишко), Шумен, Поморийско. **Ту̀нкин** *ф*. Злогош (Кюстендилско).

Ту̀нко *м* — умалит. от Туно, Туньо. Вършец, 1904. **Ту̀нков** *ф*. Тетевен, Русе, Кокаляне (Софийско).

Ту̀но *м* — успоредна форма на Туньо с твърдо окончание. **Ту̀нов** *ф*. Расово (Ломско), Лехчево (Михайловградско).

Тунсу̀зов *ф* — от Тузсузов с дисимилация на първото *з*. Варна.

Ту̀нтев и **Ту̀нтов** *ф*. Лагодаж (Благоевградско), Благоевград.

Ту̀нчо *м* — умалит. от Туньо. Търновско, Сухиндол. **Ту̀нчев** и **Ту̀нчов** *ф*. Търновско, Провадия, Пазарджик, Либахово (Гоцеделчевско), Малко Търново, Карлово. Т у̀ н ч о в в а̀ л о г — местност в Правешка Лакавица (Ботевградско).

Ту̀ньо *м* — произволно видоизменение от Трифон, Тудор или Панайот. Горнооряховско, Търновско. **Ту̀нев** *ф*. Търновско, Павликенско, Пловдивско.

Ту̀палата *пр* — може би от *Топа̀ла* (в говора тая дума вече не е известна) с изместване на ударението. Темуша (Ботевградско). **Ту̀палски** *ф*. Темуша, Скравена.

Тупанджѝйски *ф* — от диал. *тупанджѝя* 'тъпанар'. Челопечене (Софийско).

Тупанѐте *род* — вж. Тупаня. Церецел (Своге нско).

Тупа̀нко *пр* — от израза *гол като тупан* 'съвсем беден'. Радомир. **Тупа̀нков** *ф*. Цървена могила (Радомирско), Кюстендил, 1879, Софийско.

Тупа̀нкьо *пр* — разновидност на Тупанко. Враца. **Тупа̀нкьов** (и **Тупа̀нкев**) *ф*. Враца, Новачене (Ботевградско), Кюстендил, 1893. **Тупа̀нкьовски** *ф*. Търнава (Белослатинско).

Тупа̀нски *ф* — от прякор *Тупа̀ня*. Осиковска Лакавица (Ботевградско), Кремена (Врачанско).

Тупа̀ня *пр* — от диал. *тупа̀н* 'тъпан' — в смисъл 'много беден' или 'надут, високомерен'. Ботевград (вече изчезнало), Луковит.

Ту̀парев и **Ту̀паров** *ф* — от прякор *Тупа̀ря* или разновидност на Тумпаров. София, 1896, Кула, Велинград, Пловдив, Охрид.

Тупа̀ря *пр* — може би от диал. **тупар* 'който има навик да тупа, да бие' (?) Тетевен.

Тупин *ф* — може би от глаг. *тупам* (?) (Мано Тупин — Кюстендил, 1879).

Ту̀пковци *род* — от прякор *Ту̀пко* 'който има навик да бие' (?) Езерово (Първомайско).

Ту̀пчев *ф* — от прякор *Ту̀пчо*; вж. Тупковци. Пещера, Пловдив.

Турафчѝев *ф* — от диал. **турафчия* 'член на група, на партия' (от ар.-тур. tarafçı)? Варна.

Турба̀тов *ф* — от рум. turbat 'бесен, яростен'. Крушовене (Ореховско).

Тургев *ф* — може би от тур. turgay 'чучулига' (?) Пловдив, 1917.

Тургов *ф* — разновидност на Тургев. Локорско (Софийско).

Турданов *ф*. Казанлък.

Турдоглу *ф*. Пловдив, 1949 (няколко души).

Турженски *ф*. Стара Загора, 1930.

Туриманджов *ф* — от диал. *туриманджа* 'който кани, гощава с манджи'. Кавадарци, 1917.

Ту̀рката *прякор* — нарочно видоизменено от Щурката; вж. Щурков. Свищов, 1894.

Туркин *ф* — от прякор *Ту̀рката*. Свищов, 1894.

Туркѝнчев *ф* — от прякор *Туркѝнчето*. Русаля (Търновско).

Ту̀ркович *ф* — разновидност на Турковски. Сопот (външно лице).

Ту̀рковски *ф* — от гр. Τοῦρκος 'турчин'; срв. Турчев, Турски. Кюстендил, 1911.

Турла̀ков и **Турла̀шки** *ф* — а) в Източна България — от тур. torlak 'буен, разветрен младеж'; б) в Северозападна България — от диал. *турла̀к* 'селянин от някои планински области във Врачанско и Берковско'; срв. Шопов. Казанлък, Ямбол, Стара Загора, Вълчедръма (Ломско).

Турла̀нов *ф* — от тур. turlan 'който събира, нагажда'. Пловдив.

Турма̀ков *ф* — от диал. *турмак* 'мъжко биволче'. Кнежа, Ставерци (Ореховско).

Турма̀нов *ф* — видоизменено от Торома нов. Грудовско, Ловешко.

Турма̀чки *ф* — друга форма на Турмаков. Самоковско.

Турмилов *ф*. Ставерци (Ореховско), 1917.

Турнѝкапа *пр* — от диал. *турна* 'катурна' и *капа*. Крушово (Македония).

Ту̀рнов и **Ту̀рнев** *ф* — от диал. *турна* 'жерав' (?) Петрич, 1917.

Ту̀ров *ф* — нарочно видоизменено от Щуров. Казанлък, 1878.

Туровѐров *ф* — нещо във връзка с турска вяра (?)

Туролѐйков и **Турулѐйков** *ф* — от някоя птица *турулѐйка* или от прякор *Турулѐйко* 'който чурулика'. Щип, 1917.

Ту̀рски *ф* — от прилагат. *турски* — може би от турско село или майката туркиня? Бенковски (Пловдивско).

Турсунлѝйски *ф* — от с. Турсунлии (Самоилово, Сливенско). Сливен.

Турсу̀нов *ф* — съкрат. от Турсунлийски (?) София.

Турта̀нка *пр* — „която лапа туртите“. Сталийска махала (Ломско).

Турта̀нски *ф* — от прякор *Туртанко*; срв. Тортоманов. Хърлец (Ореховско), Рогозен (Белослатинско).

Турта̀ров *ф* — от прякор *Турта̀р(о)* 'който обича турти'. Самоков.

Ту̀ртов *ф* — от прякор *Ту̀ртата*. Пещера, 1917, Пловдив.

Туртула̀нов *ф* — от прякор *Туртола̀н*; срв. Туртанка. Пловдив.

Туртума̀нов *ф* — правописна разновидност на Тортоманов. Никопол, 1897.

Туртуриков *ф* — правописна разновидност на Торториков. София.

Турудийски *ф.* Самоков.

Турулейков *ф* — вж. Туролейков. София.

Турументиев *ф.* Станке Димитров, 1879.

Туруменгийски *ф* — друга форма на Туруменгиев. Кочериново (Станкедимитровско), 1893.

Турунджов *ф* — от тур. turuncu 'оранжев'. Варна.

Турчански *ф* — навярно еднакво по значение с Турковски. Пловдив.

Турчев *ф* — от прякор *Турчето* или *Турчина.* Пловдив, 1893 (мнозина), Варна, 1893, София, 1893, Локорско (Софийско), Остров (Ореховско).

Турчелов *ф* — от рум. *turcel (?) Бутан, Софрониево (Ореховско).

Турчитов *ф* — от рум. turcit 'потурчен'. Ореховско.

Туршу *пр* — от пер.-тур. turşu 'туршия'. Варна, 1940.

Тусункислия *пр* — от тур. tosun keseli 'със здрава кесия'. Копривщица, 1849.

Тусчиев и **Тусчийски** *ф* — от тур. tuzçu солар'. Панагюрище.

Тутаки *м* — от Тут(о) с гръцка умалит. наставка *-аки.* **Тутакев** *ф.* Кюстендил, 1879.

Тутата *пр* — може би от израза *вуратута* 'бий-дръж'. Чирпан, 1893.

Тутеков (и **Тутиков**) *ф* — от Тутев с вмъкнато *ек* (*ик*). Лясковец, Ново село (Троянско).

Тутешко *м* — от Тут(ьо)+*ешко.* **Тутешков** *ф.*

Тутко *м* — умалит. от Туто, Тутьо. **Тутков** *ф.* Благоевград.

Тутмаников *ф* — от *тутманик.* Джурово (Тетевенско), Ловеч, 1893.

Тутмов *ф* — от тур. tutma 'хващане, вземане и др.' Стубел (Михайловградско), 1905.

Тутнев *ф* — от прякор *Тутньо* 'който се тутка, работи бавно'. Брезово (Пловдивско), 1900.

Туто *м* — видоизменено от Тудор, както Тото от Тодор. **Тутов** *ф.* Чирпан, 1884, Стара Загора, Русе, Стубел (Михайловградско).

Тутомиров *ф* — видоизменено от Татомиров. Видин, 1960.

Тутраканов *ф* — от град Тутракан. Дряново, Михайловград.

Тутул *м* — от Тут(о)+*ул.* **Тутулов** *ф.*

Тутунаров *ф* — от диал. *тутунар* 'производител или търговец на тютюн'. Гоце Делчев (гроб).

Тутункьовски *ф* — от прякор *Тутункьо* 'който много пуши тютюн'. Трудовец (Ботевградско).

Тутур *м* — видоизменено от Тудор (?) **Тутурев** *ф.*

Тутурин *м* — видоизменено от Тодорин. **Тутуринов** *ф.* Плевен (от Западните покрайнини).

Тутьо *м* — успоредна форма на Туто с меко окончание. **Тутев** (и **Тутьов**) *ф.* Панагюрище, 1873, Павликени, Свищов, Русе, Шумен, Преслав.

Тухладжиев *ф* — от *тухладжия* 'тухлар' (тур. tuğlacı). Габрово, 1927 (имал тухларска фабрика).

Тухларов и **Тухларев** *ф* — от *тухлар.* Русе, 1936, Стара Загора.

Тухлев и **Тухлов** *ф* — от *тухла* (?) Пловдив, Калофер.

Тухо *м* — от Туйо с преход на *й* в *х* или от Тихон с изговор на гръцко υ като *у* (?) **Тухов** *ф.* Ловеч, 1900, Видин, Асеновград, Райково (Смолянско).

Тухчиев *ф* — от Тусчиев с преход на *сч* в *хч*; срв. Русчо — Рухчо. Панагюрско, Панагюрище, Пазарджик, Пловдив, Варна.

Тухчо *м* — умалит. от Тухо. **Тухчев** *ф.* Разград, 1900.

Туцо *м* — видоизменено от Тудор, както Тоцо от Тодор. Уровене, Криводол (Врачанско). **Туцов** *ф.* Ново село (Видинско), 1917.

Тучко *м* — умалит. от Тучо. **Тучков** *ф.* Пордим (Плевенско).

Тучо *м* — съкрат. от Ту(дор)чо. **Тучев** и **Тучов** *ф.* Калофер, 1862, 1965, Карлово, Пловдив, Пловдивско, Никопол, Доганово (Елинпелинско).

Туша *м* — видоизменено от Тудор. Стубел (Михайловградско). **Тушов** *ф.* Вършец, Михайловград

Тушан *м* — вм. Тошан. **Тушанов** *ф.* Шумен.

Тушачко *м* — умалит. от Тушан. **Тушанков** *ф.* Кула.

Туше *м* — видоизменено от Петър — Петруш — Петуш. Кукуш, Радовиш, 1917. **Тушев** *ф.*

Тушимче *м* — умалит. от Туше. **Тушимчев** *ф.*

Тушин *м* — вм. Тошин. **Тушинов** *ф.* Враца.

Тушиян *м* — от Туш(е)+*ян.* **Тушиянов** *ф.* Пловдив.

Тушка *ж* — женска форма срещу Тушко.

Тушко *м* — видоизменено от Тудор или от Петруш. Долна Бела Речка (Берковско), Вършец, Плевен. **Тушков** *ф.* Свищов, Горна Оряховица, Пловдив.

Тушлек *пр* — навярно от лично име. Панагюрище. **Тушлеков** *ф.* Панагюрище, Пазарджик.

Тушнин *ф.* Банско.

Тушо *м* — по-нова форма на Туша. Михайловградско.

Тушул *м* — от Туш(а)+*ул*. **Тушулов** *ф*. София, 1897.

Тушчѐв и **Тущѐв** *ф* — от диал. *тушчѐ* 'пушче, пушчица'. Самоков, Станке Димитров.

Тъкàчев *ф* — от *тъкàч*; срв. Ткачев. Търново.

Тълпѝгов *ф* — от рум. tălpig 'налъм; шейнило'. Никопол (мнозина), Сомовит.

Тъ̀мнев *ф* — от прякор *Тъ̀мньо*; вж. Тъмничев. Турия (Казанлъшко), 1911, Габрово, Шумен, Букарово (Севлиевско).

Тъмничàрски *ф* — от *тъмничàр* 'затворник' (?) Русе, 1937.

Тъмнѝчев и **Тъмнѝшки** *ф* — от диал. *тъмнѝца* '1. мрачен, навъсен човек; 2. голям скъперник'. Русе, Ловеч, Плевен, Плевенско.

Тъмпалов *ф* — разновидност на Тумпалов (?) Варна.

Тъмпев *ф*. Павел баня (Казанлъшко).

Тънгалов *ф* — разновидност на Тангълов. Полски Сеновец (Търновско), 1917, Пещера.

Тънгаров *ф* — разновидност на Тангъров.

Тънкàшев *ф* — от прякор *Тънкàш(а)* 'тънък, слаб човек' (?) Стара Загора.

Тъ̀нкин *ф* — от прякор *Тъ̀нката* (тънка Неда, тънка Гана и под.) Сопот, 1900.

Тъ̀нков и **Тъ̀нковски** *ф* — от прякор *Тъ̀нкия*. Бургас, 1927, Троян, 1893.

Тънкопѝшев *ф* — от *тънко пише* или *с тънка пишка* (?) Ямбол.

Тънкосѐров *ф* — от диал. **тънкосѐр* 'скъперник'. Елхово (Казанлъшко), Казанлък, Стара Загора.

Тънмàзов *ф* — от тур. tanımak 'разпознавам; признавам' и отрицание- maz. Карнобат.

Тъпанàров и **Тъпанàрев** *ф* — от *тъпанàр* 'който бие тъпана; прен. простак'. Търново, 1893, Брацигово, 1917, Пловдив.

Тъ̀пàнков *ф* — от прякор *Тъпанко*; вж. Тупанко. Русе.

Тъ̀панов и **Тъ̀пански** *ф* — от *тъ̀пан* (може би превод на тур. Даулов). Айтос (мнозина), Казанлък, Котел, 1867.

Тъ̀пàнчев *ф* — от прякор *Тъ̀панчето* или *Тъпàнчо* 'който се тъпанчи, излиза все на преден ред'. Чуково (Дряновско), Бачево (Разложко), Варна.

Тъ̀пко *м* — от Тръпко с изпадане на *р*. **Тъ̀пков** *ф*. Прилеп, Солун, Пловдив.

Тъ̀по *м* — от Тръпо с изпадане на *р*. **Тъ̀пов** *ф*.

Тъпчàров *ф* — от прякор *Тъпчàра* 'който тъпче или потъпква' (?) Добровница (Пазарджишко).

Тъпчѝлѐщов *ф* — от прякор *Тъпчѝлеща* 'от скъперничество тъпче, яде главно леща'. Калофер, Карлово, Цариград (Възраждането).

Тъпънчàров *ф* — от диал. *тъпънчàр* 'тъпанар'. Попово, 1917.

Тъ̀пънков *ф* — вм. Тъпанков. Павликени.

Търбàнов и **Търбѐнов** *ф* — вм. Щърбанов, Щърбенов. Стара Загора, Пловдив.

Тъ̀ргов *ф* — от бълг.-рум. tîrg 'пазар, панаир, пазарлък; градче'. Провадия, 1900, Силистра, 1908, Ружинци (Белоградчишко), Варна.

Търгòвски *ф* — от *търгòвец* или по-стара форма на Търгов. Шумен, 1893, Синьо бърдо (Врачанско), Лом (родът от Трявна).

Търгòхов *ф* — от *Търговов и *Търгофов с преход на *ф* в *х*. Силистра, 1894.

Тъ̀рев *ф* — от прякор *Тъ̀рьо* (от *таралеж* или от тур. tırıl — срв. Таралежков и Тарълов). Поповица (Асеновградско).

Търкалàнов *ф* — от диал. *търкалан* '(кукер), който се търкаля по земята'. Поибрене (Панагюрско), Карлово, Пловдив, Пазарджик.

Търкòлев, **Търкòлов** и **Търкỳлов** *ф* — от *търкалò* 'колело' или 'човек, който се търкаля'. Горни Воден (Асеновградско), Пловдив, Бургас, Кула.

Търладжийски *ф* — от диал. **тъ̀рладжия* 'овчар на търло'. Ихтиман, 1893.

Тъ̀рлев *ф* — от прякор *Тъ̀рльо* или *Тъ̀рле* 'сух, болнав човек' (?)

Търлишàнов *ф* — от *търлишàнин* 'жител на град Търлис'. Гоце Делчев.

Търмàнов *ф* — от тур. tırmanmak 'катеря се'. Враца.

Търмъ̀ков *ф* — от тур. tırmık 'градинско гребло'.

Тъ̀рна *ж* — женска форма срещу Търно, Търньо. Нова Загора, Ихтиман. **Тъ̀рнин** *ф*. Ихтиман.

Търнаджиев и **Търнаджийски** *ф* — видоизменено от Търладжийски. Карлово, Пещера, Ихтиман.

Търнакòпов и **Търнакòпски** *ф* — от *търнакоп* 'земеделско сечиво' или 'човек, който копае, изкоренява тръне'. Милковица (Никополско, Русе.

Търнѐшко *м* — от Търн(ьо)+*ешко*. **Търнѐшков** *ф*.

Търнѝцов *ф* — от прякор *Търнѝцата* 'закачлив, заядлив човек' (?) Враца.

Търниченски и **Търничански** *ф* — от с. Търничени (Казанлъшко). Казанлък.

Търнѝчко *м* — вж. Тръничко. **Търнѝчков** *ф*. Враца, 1908, Свищов.

Търнѝчо *м* — вж. Тръничо. **Търнѝчев** *ф*. Калофер.

Тъ̀рно *м* — вж. Трьно. Търговишко, 16 в. **Тъ̀рнов** *ф*. Пещера, Русе, Загражден (Никополско).

Тъ̀рновец *пр* — от град Търново. Севлиево, 1900. **Тъ̀рновски** *ф*. Сливен.

Тъ̀рньо *м* — вж. Трьньо. **Тъ̀рнев** *ф*. Търново, 1893, Пловдив, 1893, Брезово

(Пловдивско), Стара Загора, Дрен (Радомирско).

Търнян *м* — от Търнь(о)+*ан*. **Търнянов** *ф*. Търново.

Търолов *ф* — вм. Търълов. Меричлери (Чирпанско), 1917.

Търпа *ж* — женска форма срещу Търпо, Търпе. Пловдив, 1877, Варна.

Търпàна *ж* — от Търп(а)+*ана*.

Търпàнов *ф* — от тур. tırpan 'коса (за сено)'. Казанлък (мнозина), Бургас.

Търпе *м* — разновидност на Търпо. Дебърско. **Търпев** *ф*.

Търпèн *м* — от Търп(о)+*ен*. **Търпèнов** *ф*. Варна.

Търпèна *ж* — женска форма срещу Търпен. Н. Геров.

Търпèнка *ж* — умалит. от Търпена. Пазарджишко.

Търпèшев *ф* — вж. Терпешев.

Търпо *м* — защитно име: да търпи (болести, страдания), но да живее. Македония, Пещера, 1853, Брацигово, Пловдив, Варна. **Търпов** *ф*. Костурско, Охрид, Пещера, 1893.

Търпомàнов *ф* — според местно предание: две сирачета, Величка и Търпо, били отгледани от Ман бей; така също обясняват и името Ликоманов. По-вероятно — от диал. **търпомàн* 'търпелив човек'. Брацигово, 1893, Пещера, Пазарджик, Пловдив, Русе.

Търса *ж* — защитно име: от *търся* (ново име, което ще осигури живот на детето) — когато преди него са им мрели деца. Брезнишко, Пернишко, Годеч, Владая, Клисура (Софийско).

Търсàн *м* — мъжка форма срещу Търса (?) **Търсàнов** *ф*. Миндя (Еленско).

Търсàнко *м* — умалит. от Търсан. **Търсàнков** *ф*. Елена, Разпоповци (Еленско).

Търсèна *ж* — от Търс(а)+*ена*. Годечко, 1904.

Търсùна *ж* — от Търс(а)+*ина*. Софийско, Долни Романци (Брезнишко), Казанлък, р. 1899.

Търсùнка *ж* — умалит. от Търсина. Софийско.

Търтини *род* — от прякор *Търта*; вж. Трътански. Царибродско.

Търтов *ф* — от прякор *Търто*; вж. Трътански. Славяново (Плевенско), 1917.

Търчàнов *ф* — съкрат. от Потърчанов. Каварна, 1917, Варна, 1940.

Търчùдобрев *ф* — от търчи Добри. Толбухинско.

Търчков *ф* — от прякор *Търчко* (от *търчи-лъжи*). Враца, 1949.

Тършàн *м* — разновидност на Търсан. **Тършàнов** *ф*. Пловдив.

Тършùца *ж* — видоизменено от *Търсица — от Търс(а)+*ица*. Силистра, р. 1874.

Тършòгов *ф* — от рум. tîrsoàgă 'дълга и сплетена брада'. Сомовит.

Търълов *ф* — вж. Таралов. Меричлери (Чирпанско), 1920.

Тъхрùлов *ф* — вж. Тахрилов. Лясковец, 1882.

Тъхров *ф* — може би съкрат. от Тъхрилов. Русе, 1936.

Тъчехаров *ф*. Стара Загора, 1930.

Тюйлùев *ф* — от диал. *тюйлия* 'космат' (тур. tüylü). Студена (Свищовско), Шумен.

Тюкенов и **Тюкинов** *ф* — от тур. tükenmek 'свършва се' (?) Розово (Брациговско).

Тюлеков *ф* — от Тюлев с вмъкнато *ек*. Златарица (Еленско).

Тюлèнов *ф* — от прякор *Тюлена*. Пловдив, 1949.

Тюлитков *ф*. София, 1957.

Тюльо *м* — от Тульо с удвояване на мекостта, както *дюля* от *дуля* (?) **Тюлев** *ф*. Калофер, 1861, Устово (Смолянско), 1917, Шумен, Варна, Разград. **Тюлиев** *ф*. Карнобат.

Тюлюмбàков *ф* — от диал. *тюлюмбèк*, '1. вид малък тъпан; 2. конски товар, въз който се язди' (тур. tülümbek). Габрово 1900.

Тюляков *ф* — навярно вм. Тюлеков.

Тюрдùчев и **Тюрдùйчев** *ф* — от тур. türedi 'бързо напреднал в службата, парвеню'. Пловдив.

Тюркеджиев *ф* — от диал. **тюркеджия* 'който много добре говори турски' (?) Пловдив, Бяла.

Тюрлесàнов и **Тюрлисàнов** *ф* — някаква разновидност на Търлишанов (?) Казанлък.

Тюрмесанов *ф* — навярно грешка вм. Тюрлисанов.

Тюрюлюмов *ф* — може би нещо във връзка с тур. dürülmek 'свивам на роло'. Червен бряг, 1917.

Тютèшев *ф* — вм. Тютьошев. Карнобат.

Тютьòшев *ф* — от тур. tütüyor 'пуши, кади'. Айтос.

Тютюков *ф* — видоизменено от Дюдюков. Пловдив.

Тютюлков и **Тютюлчев** *ф*. Пещера.

Тютюнджùев *ф* — от *тютюнджùя* 'страстен пушач'. Панагюрище, Сливен, Стара Загора, Мараш (Преславско), Виница (Варненско).

Тютюнков *ф* — от прякор *Тютюнко* 'вмирисан на тютюн'; срв. Тутункьовски. Лесичево (Пазарджишко), Поликраище (Горнооряховско), Янтра (Севлиевско).

Тюфекчùев *ф* — от тур. tüfekçi 'оръжейник'. Бяла, 1900, Карлово, Казанлък.

Тюфишев *ф*. София, 1957.

Тягов *ф* — разновидност на Тегов. Пазарджик.

Тяна *ж* — женска форма срещу Теньо. Сливен, Стара Загора, Ямбол, Първомайско, Харманлии.

Тя̀нка *ж* — умалит. от Тяна. Казанлък, Елховско.

Тя̀нко *м* — умалит. от Теньо или от Тяно. **Тя̀нков** *ф.* Чирпан, Стара Загора, Нова Загора.

Тя̀но *м* — видоизменено от Стоян. Сухиндол. **Тя̀нов** *ф.* Хасково, Казанлък.

Тя̀нчо *м* — умалит. от Тяно. **Тя̀нчев** *ф.* Асеновградско, Стара Загора.

Тя̀ньо *м* — разновидност на Тяно с меко окончание. **Тя̀нев** *ф.* Пещера.

Тяпенцов *ф.* Първомай, 1905.

У

Ӳба *ж* — от Хуба с изпадане на *х*. Софийско, Брезово (Пловдивско). **Ӳбински** *ф*. Враца.
Убавѐна *ж* — вм. Хубавена. Софийско.
Убàн *м* — вм. Хубан. **Убàнов** *ф*. Габрово, 1900.
Ӳбен *м* — вм. Хубен. **Ӳбенов** *ф*. Лопян (Ботевградско).
Ӳбин *м* — от Убен с редукция на *е* в *и*. **Ӳбинов** *ф*. Пазарджик.
Ӳблеков и **Ӳбликов** *ф* — от Ублев с вмъкнато *ек* (*ик*). Сопот, Пазарджик.
Ӳбльо *м* — от Убьо с вмъкнато *л*. **Ӳблев** *ф*. Пазарджик.
Убрѐн *м* — от Обрен с редукция на *о* в *у*. **Убрѐнов** *ф*. Силистра, 1860.
Убӳров *ф* — от тур. obur 'лаком, гладник'. Ямбол, 1900, Бургас.
Ӳбьо *м* — вм. Хубьо. **Ӳбев** *ф*. Луковит, 1893.
Увалѝев и **Увалѝйски** *ф* — от диал. *увалѝя* 'полски жител, полянин' (тур. ovalı). Калофер, 1876, Цариград, 1853, Казанлък.
Уванлѝев *ф* — разновидност на Увалиев. Горна Оряховица.
Уварда̀ *пр* — от диал. *уварда̀* 'щедър' (тур. hovarda). Плевен. **Увардо̀в** *ф*. Плевен.
Ӳгаров *ф* — псевдоним, от *ӳгар*.
Ӳглев *ф* — от диал. *ӳгле* 'въглища'. Свищов, 1893.
Углешов *ф*. Ветрен (Пазарджишко), Ихтиман.
Угля̀ров *ф* — от диал. *угля̀р* 'жарава, въглища'. Цариброд, Годечко.
Угорѐлски *ф* — вж. Огорелков. Севлиево.
Ӳгра *ж* — женска форма срещу Угрин. **Ӳгрин** *ф*. Ихтиман, 1893. **Ӳгрински** *ф*. Благоевград.
Ӳгрен *м* — разновидност на Угрин. **Ӳгренски** *ф*. Радотина, Гурково (Ботевградско).
Ӳгреня *пр* — членувана форма на Угрен. Краево (Ботевградско).
Угрѝл *м* — разновидност на Угрин. Синод. именник.
Угрѝн *м* — от старинно *угрѝн* 'унгарец'; срв. Куман, Латин, Роман. Радуил (Самоковско), Трън, Вършец, р. 1909. **Угрѝнов** *ф*. Трън, Вършец, Панагюрище, Пазарджик, Плевен, Санданско, Елинпелинско.
Угрѝна и **Угрѝня** *ж* — женска форма срещу Угрин. Вайганд, Синод. именник.
Угуев *ф*. Първомай, 1897.
Ӳгърче и **Ӳгърчо** *м* — умалит. от Угрин. Вайганд, Синод. именник.
Угърчѝнски *ф* — от с. Угърчин (Ловешко).
Уда̀вника *пр* — от *уда̀вник*. Правешка Лакавица (Ботевградско).
Удва̀рев *ф* — вж. Одварев. Поликраище (Горнооряховско).
Ӳдрен *м* — от Угрен, видоизменено и преосмислено по диал. *ӳдарен* 'прилежен, работлив'. Тетевен. **Ӳдренов** (и **Ӳдрянов**) *ф*. Тетевен.
Ӳдрьо *м* — видоизменено от Удрен (?) **Ӳдрев** *ф*. Свищов, 1873, Попина (Силистренско), 1917.
Ужиканов *ф*. Пазарджик.
Ӳзев и **Ӳзов** *ф* — от тур. uz 'приличен, добър'. Шумен, Сливен.
Ӳзен и **Ӳзин** *м* — от тур. uz; вж. Узев. **Ӳзенов** и **Ӳзинов** *ф*. Шумен, 1940, Ник. Милев.
Узла̀шев *ф* — от тур. uzlaşmak 'споразумявам се'. Казанлък.
Узӳнангелов *ф* — от прякор узун Ангел. Бяла.
Узӳниванов *ф* — от прякор узун Иван; вж. Узунов. Варна.
Узӳнов и **Узӳнски** *ф* — от тур. uzun 'дълъг, висок (висок на ръст или носел висок калпак и под.)' На разни' места из страната.
Узӳнстойков *ф* — от прякор узун Стойко. Разград.
Узӳнтонев *ф* — от прякор узун Тоньо. Разград, Стърмен (Беленско).
Узӳнчев *ф* — от прякор *Узӳнчето*; вж. Узунов. Казанлък.
Уинамски *ф*. Враца.
Ӳйчооглу *ф* — от *ӳйчо* и турска наставка *-оглу* (отгледан или осиновен от вуйчо си). Котел, 1900.
Ука̀лски *ф* — от диал. *ука̀лец* 'който вика като дервиш'. Кюстендил (гроб).

Ўко *м* — от диал. *ўко* 'вуйчо'; срв. Вуйо. Дебърско, Кичевско. **Ўков** *ф.* Гоце Делчев, Гоцеделчевско.

Укрѝлски *ф.* Пещера.

Ўла *ж* — женска форма срещу Ульо, Ули. Пишурка (Ломско).

Улевѝнов *ф* — от местността Улевѝница. Банско.

Ўли *м* — източна форма на Ульо. Пловдив. **Ўлев** *ф.*

Улиана *ж.* — вж. Уляна. Род. към 1949.

Уливѐр *м* — вм. Оливер. **Уливѐров** *ф.*

Улѝйски *ф* — от диал. *улѝя* 'вид кожена торба, вулия'. Челопечене (Софийско).

Улѝта *ж* — от Юлита с изпадане на йотацията. Комщица (Годечко), р. 1912.

Улѝш *м* — от Ул(ьо)+*иш*. **Улѝшев** *ф.* Пловдив.

Улия̀н *м* — кръстоска от Юлиян с изпадане на йотацията и рус. Ульян. **Улия̀нов** *ф.* Стара Загора, 1940, Варна, 1940.

Ўлю *м* — разновидност на Ульо с твърдо окончание. **Ўлов** *ф.*

Улўзов *ф.* Елешница (Благоевградско).

Улўчев *ф* — от тур. ulu 'голям, грамаден' (?) Грудово, Граничар (Грудовско).

Ўлько *м* — умалит. от Ульо. **Ўльков** *ф.* Пловдив.

Ўльо *м* — видоизменено от Уливер или от Олюд (?) **Ўлев** *ф.* Мирково (Пирдопско), 1917, Пазарджик, Сливен. **Ўлиев** *ф.* Торос (Луковитско, 1894).

Уля̀н *м* — стегната форма от Улиян. **Уля̀нов** *ф.*

Уля̀на *ж* — ново име — от фамилното име на Ленин — *Ульянов.* София, Варна, Русе, Лехчево (Михайловградско), Кюстендил — родени след 1944 г.

Ума̀йников *ф* — вж. Омайников. Казанлък.

Ума̀рски *ф* — от Хумарски с изпаднало *х.* Козаревец (Търновско), Враца.

Умбѐрт *м* — от ит. Umberto (?) Кула, 1917, 1960.

Ўменков *ф* — от прякор *Ўменко* 'умник'. Ботевград (от Боженица).

Ўменковски *ф* — по-стара, „домашна" форма на Уменков. Боженица (Ботевградско).

Ўмленски *ф* — от с. Умлена (Пехчевско). Пехчево, 1917, Кюстендил, Благоевград.

Ўмников *ф* — от *умник* (може би иронично). Габрово, 1893, Добромирка (Севлиевско), Търново.

Умрѝмихов *ф* — от *умри, Михо!* — свързано с някакъв домашен анекдот. Казанлък.

Умўров и **Умўрски** *ф* — от ар.-тур. umur 'работа, интерес'. Пловдивско, 1908, Пловдив, Казанлък.

Ўна *ж* — женска форма срещу Уно. Брезник.

Ўнарджиев *ф* — от диал. **ўнарджия* 'изцелител' (от тур. unarmak). Русе.

Уна̀рев *ф* — от диал. **уна̀р* 'чудесно излекуване' (от тур.) Пловдив.

Ўнгаров *ф* — от *унгарец.* Гостилица (Дряновско), 1917, Лясковец, Русе, Сопот.

Ўнгоров *ф* — разновидност на Унгаров (сега го пишат и с *а*). Севлиево (гроб), 1964.

Унджѝев *ф* — от диал. *унджѝя* 'брашнар' (тур. uncu). Айтос, Севлиево, Тетевен.

Ўне и **Ўньо** *м* — разновидност на Уно. **Ўнев** *ф.* Севлиево (гроб).

Унисифо̀р *м* — навярно от фр. l'union fait la force „съединението прави силата". Опицвет (Софийско), р. 1922.

Ўнка *ж* — умалит. от Уна. Брезник.

Ўно *м* — от Юно с изпадане на йотацията, както Ордан от Йордан, Овчо от Йончо; или от старинно оунний 'по-добър', или съкратено от Наум.

Ўнче и **Ўнчо** *м* — видоизменено от Наум, Наун или умалит. от Уно. **Ўнчев** и **Ўнчов** *ф.*

Унчел *м* — от Унч(о)+*ел.* **Унчелов** *ф.* Ореховско, Плевен.

Упа̀нов *ф* — вм. Опанов. Хасково, 1897.

Ура̀лов *ф.* Пловдив, 1949.

Уранѝя *ж* — гр. Οὐρανία — име от античната митология, превеждат го *Небесна.* Мелник, Каварна, Пещера, Силистра, 1893.

Ўрбалов *ф* — от диал. *ўрбалка* 'голям огън на заговезни'. Пазарджик.

Ўрвенски *ф* — от колиби Урвата (Тревненско). Русе.

Ўрга *ж* — от Угра с метатеза. Малко Търново.

Ўрго *м* — видоизменено от Угрин. **Ўргов** *ф.*

Урда̀ревски *ф* — разновидност на Урдарски.

Урда̀рски *ф* — от диал. **урда̀р* 'продавач или любител на урда (извара)'. Благоевград.

Ўрдев и **Ўрдов** *ф* — от диал. *ўрда* 'извара' (пер.-тур. hurda). Дрен (Радомирско), Елин Пелин, Гоце Делчев, Петричко.

Урѐйков *ф* — от диал. **урѐйко* 'дългоушко' ? (от рум. urechi 'уши'). Брегово (Видинско).

Уржа̀нов *ф* — от Урзанов с преход на *з* в *ж.* Стара Загора.

Урза̀ков *ф* — от рум. ursac 'млад мечок'. Брегово (Видиско).

Урза̀нов *ф* — вм. Урзаков с по-разпространената наставка *-ан.* Трън, 1897.

Урѝл *м* — библейско име Уриил, евр. „огън божи". **Урѝлов** *ф.* Жребично (Пещерско). **Урѝлски** *ф.* Пещера.

Уриски *ф* — от рум. uriәş 'исполин, гигант' (?) Брегово (Видинско), 1893.

Урѝшов *ф* — някаква разновидност на Уриски (?)

Уркузу̀нов *ф* — от диал. *уркузу̀н* 'гащник' (от гр. βραχοζώνα). Млекарево (Сливенско), Сливен, Ямбол.

У̀рман *м* — от тур. uğur 'щастие' и разпространената наставка *-ман*. Тетевен, 1893. **У̀рманов** *ф*. Тетевен, Пловдив, Русе.

Урму̀зов *ф* — може би (нарочно) видоизменено от *Урсузов (от тур. uğursuz 'който носи беда, нещастие'). Бургас, 1900.

Уро̀венски и **Уровя̀нски** *ф* — от с. Уровене (Врачанско). Враца.

У̀рош *м* — старинно име от сръбската история. Видин (старо име), Туроковци (Трънско). **У̀рошев** *ф*. Силистра, 1900. **У̀рошов** *ф*. Алдомировци (Сливнишко).

Урсо̀ев *ф* — от с. Орсоя (Ломско). Видин.

Урсул *м* — от лат. ursulus 'мече'. **Урсулов** *ф*. Приселци (Варненско).

Уру̀ков *ф* — от диал. *уру̀к* 'юрук'; вж. Юруков. Бистрец (Врачанско).

Уру̀мов *ф* — от тур. Urum 'грък'. Хасково, Стара Загора, Велес.

Уру̀тов *ф* — от диал. *уру̀тка* (орудка) 'сечиво, оръдие' — необичайна за говора дума, чувана от преселник. Пиргово (Русенско).

Уруча̀нски *ф* — от *уруча̀нин* 'жител на с. Уруците (Гурково, Ботевградско). Скравена (Ботевградско).

Уру̀чев *ф* — от прякор *Уру̀че(то)*; срв. Юруков.

Уру̀чки *ф* — от диал. *уручки* 'юрушки'. Берковица, 1896.

Уру̀ш *м* — видоизменено от Урош с изместване на ударението и изясняване на неудареното *о* в *у* или от тур. uğur 'щастие' +*уш* (?) **Уру̀шев** и **Уру̀шов** *ф*. Пазарджик, Казанлък, Новачене (Ботевградско).

Уру̀шка *ж* — женска форма срещу Уруш. **Уру̀шкин** *ф*. Кула.

У̀рчо *м* — умалит. от Урош. Етрополе (старо, местно), Троян. **У̀рчев** *ф*. Троянско, Лясковец, Свищов, Плевен.

У̀ршо *м* — разновидност на Урчо. **У̀ршев** *ф*.

Усайнов *ф* — от турско (или циганско) л. и. Юсеин. Калотино (Царибродско).

Усенлѝев *ф* — от някое село Осен или Осеново. Лясковец.

Услѝйски *ф* — от диал. **услия* 'мирен, послушен, благоразумен, възпитан' (тур. uslu). Шумен, Грудово.

У̀сов *ф* — от циганско л. и. Усо (Осман). Пещера, Михайловградско.

Уста- първа част на фамилни имена — от тур. usta 'майстор (занаятчия)'.

Устаахмѐдов *ф* — вж. Уста-. Ракитово (Велинградско).

Уста̀башѝев *ф* — от диал. *уста̀башѝя* 'главен майстор, първомайстор' (тур. ustabaşı). Стара Загора.

Уставълков *ф* — вж. Уста-. Карнобат, 1917.

Устагѐнчев *ф* — вж. Уста-. Тревненско.

Устаилѝев *ф* — вж. Уста-. Русе.

Устал̀ъков *ф* — от диал. *устал̀ък* 'майсторство' (тур. ustalık) — може би поради често повтаряне на тая дума. Пловдив.

Устамѝтев *ф* — вж. Уста-. Нова Загора.

Устана̀нов *ф* — вж. Уста-. Плевен.

Устапѐнев *ф* — вж. Уста-. Павликени.

Устѝн *м* — от Юстин с изпадане на йотацията. **Устѝнов** *ф*. Русе.

Устѝния *ж* — от Юстиния с изпадане на йотацията. Разград, р. 1895.

Устѝчков *ф* — от *устичка* 'майсторче' (?) Пловдив.

Устов *ф* — от тур. *уста̀*; вж. Уста-. Ралица (Търговишко).

Утѐха *ж* — от *утѐха*. Брезник, р. 1956.

Утеша̀н *м* — от *утѐха*; вж. Тешо, Тешан. **Утеша̀нски** *ф*. Осиковска Лакавица (Ботевградско).

У̀тманов *ф* — от диал. *у̀тман* '1. рудар, рудокоп; 2. простак, дебелак' (от нем.). Главиница (Пазарджишко), Сомовит, 1917.

Утракчѝйски *ф* — от диал. **утракчѝя* 'който е болен и все седи' (от тур. oturak). Кюстендил.

У̀тренко *м* — от утрин (роден рано сутрин) или превод на гр. Аврион. **У̀тренков** *ф*.

Уфал̀ъков и **Уфакл̀ъков** *ф* — от тур. ufaklık 'дребен предмет, дребни пари'. Стара Загора.

У̀ца *ж* — съкрат. от Маруца, Мануца, Муца или друго подобно име. Русе, р. 1864, 1883, Свищов, р. 1888.

Уцѐн *м* — от Уц(о)+*ен*. **Уцѐнов** *ф*.

У̀цка *ж* — умалит. от Уца. Свищов, р. 1888.

У̀цо *м* — видоизменено от Вуцо, Гуцо, Цуцо или друго подобно име. **У̀цев** *ф*. Пловдив.

Уча̀ров *ф* — от диал. **уча̀р* 'овчар' (?) Пловдив.

Учега̀нов *ф* — от диал. **учега̀н* '?' Виноградец (Горнооряховско), 1917.

У̀чиков *ф* — от Учков с вмъкнато *ик* (*ек*). Чуреково (Смолянско).

Учѝтелев (и по-старо **Учѝтельов**) *ф* — от *учител* или превод на гр. Даскалов. Котел, 1860, 1867, 1872.

У̀чко *м* — пожелателно име: да се учи, да възприема (?) **У̀чков** *ф*. Търново, Варна, Казанлък, Сопот, Ямболско, Чирпанско, Айтоско.

Учку̀нов *ф* — от тур. uçkun 'искра'. Пещера, 1898, Пловдив.

Учку̀ров *ф* — от диал. *учку̀р* 'гащник, връв за гащи' (тур. uçkur). Мухово (Ихтиманско), Пазарджик.

Уша̀вов *ф* — вм. Ошавов. Търново.

Ушагѐлов *ф* — от диал. **ушагѐла* 'човек с големи уши' (?) Долна махала, Говедарци (Самоковско).

Ушàков *ф* — от тур. uşak 'момче, слуга'. Айтос, Карнобат, Пловдив, Благоевград.

Ушàнов *ф* — вм. Ошанов (?)

Ушàтов и **Ушàтски** *ф* — от диал. **ушàт* 'който има големи уши' или 'който чува добре' (?) Хайредин (Ореховско), Михайловград, Благоевград.

Ушигѐлов *ф* — вм. Ушагелов. Търговище, 1960.

Ушински *ф* — от с. Ушинци (Разградско); срв. Кулашки. Разград, 1966.

***Ỳшко** *м* — умалит. от Ушо.

Ушкол *м* — от Ушк(о)+*ол*. **Ỳшколѝв** *ф*. Голема Раковица (Елинпелинско).

Ỳшлев *ф* — от прякор *Ушльо* 'човек с големи уши' (?) Златарица (Еленско) — помаци.

Ушманов *ф* — може би грешка или видоизменено от Утманов.

Ỳшнов *ф* — „градска“ форма на Ушньов Радомирско.

Ỳшньов *ф* — от прякор *Ушньо*; вж. Ушлев. Горна Диканя (Радомирско).

Ỳшо *м* — съкрат. от някое име на *-уш* (Балуш, Гануш, Мануш, Паруш, Радуш и мн. др.). Искра (Първомайско). **Ỳшев** *ф*. Банско, Велинград, Кюстендилско, Гоцеделчевско, Копривщица, Панагюрище, Пирдопско, Златица, Видин, Враца, Търлис (Македония). **Ỳшов** *ф*. Чурекове (Смолянско), Доганово (Елинпелинско). **Ỳшовски** *ф*. Литаково (Ботевградско).

Ушурỳмов *ф* — от пер.-тур. hoş 'добър, приятен' и тур. Urum 'грък' (?) Хасково.

Ущѝрин *ф* — може би видоизменено от Кущирев. Габрешевци (Кюстендилско).

Уѝонов *ф* — от диал. *уѝон* 'игра, хитрина' (тур. oyun). Стара Загора.

Уѝоров *ф* — от тур. uyur 'сънлив, заспал'. Хасково.

Ф

Фабиа̀нка *ж* — женска форма срещу лат. Fabianus. Кремена (Врачанско), р. 1956.

Фа̀брикаджията *пр* — от остар. *фа̀брикаджия* 'фабрикант' (тур. fabrikacı). Сливен (Възраждането).

Фабрика̀ров *ф* — от остар. *фабрика̀р* 'фабрикант'. Варна, Созопол.

Фабрѝков *ф* — от *фабрика*. Момина клисура (Пазарджишко), Пловдив.

Фа̀жев *ф* — може би далечно видоизменение на Хаджиев. Варна.

Фазлѝйски *ф* — вм. Фезлийски. Луковит.

Файтолов *ф* — видоизменено от Хайтов (?) Русе, 1936.

Файтонджѝев *ф* — от *файтонджия*. Благоевград.

Фа̀калиев *ф* — стара форма на Факийски. Грудово, Дюлево (Грудовско).

Факалов *ф* — вм. Факелов. Етрополе (външно лице).

Факѐлов *ф* — от диал. *факѐл* '1. бяло петно на челото; 2. бяла чалма'. Пловдив.

Факѐров *ф* — видоизменено или грешка вм. Факелов. Казанлък.

Факѝйски *ф* — от с. Факия (Грудовско). Грудово.

Факѝров *ф* — от диал. *факир* 'сиромах, клетник' (ар.-тур. fakir). Бяла, 1893, Ловешко), Севлиевско, Пазарджик, Устрел (Тополовградско).

Факѝрчев *ф* — от прякор *Факѝрчето*; вж. Факиров. Пловдив.

Факѝчев *ф* — навярно видоизменено от Факирчев. Гранитово (Елховско).

Факлѝев *ф* — от диал. *факлѝя* 'голяма свещ'. Пловдив, Враца.

Фа̀кьо *м* — от Фатьо с преход на *т'* в *к'*. **Фа̀кьов** *ф*. Берковица.

Фалваджѝев *ф* — от диал. *фалваджѝя* 'халваджия'. Провадия, 1927.

Фа̀ликов *ф* — от Фалков с вмъкнато *и* (*е*). Пловдив.

Фа̀лков *ф* — от прякор *Фалко* 'самохвалко'. Кавадарци, 1917, Пловдив.

Фа̀мпарата *пр* — от Фарфарата с дисимилация на едно *ф* и едно *р*. Ботевград. **Фа̀мпарски** *ф*. Ботевград.

Фан *м* — съкрат. от Стефан, Теофан или друго подобно име. Вайганд.

Фа̀на *ж* — съкрат. от Стефана, Теофана или друго подобно име. Каварна, Избегли (Асеновградско).

Фанарѝотов *ф* — от *фанариот* 'грък от махала Фенер в Цариград'. Бургас.

Фангиев *ф* — видоизменено от Фанков (?) Варна.

Фандъ̀ков и **Фандъ̀шки** *ф* — вж. Фъндъков. Сливен, Ихтиман, Кнежа.

Фа̀ни *ж* — „модерно" съкращение от Стефана.

Фа̀ника *ж* — от Фан(а)+*ика*. Видин.

Фа̀ница *ж* — от Фан(а)+*ица*. Русе, р. 1855, Пловдив, р. 1895.

Фанѝя *ж* — съкрат. от Стефания, Теофания или друго подобно име.

Фа̀нка *ж* — умалит. от Фана.

Фанкана и **Фанкона** *ж*. Асеновградско: Мулдава — Фанкана, Новаково — Фанкона.

Фа̀нко *м* — умалит. от Фано. Пловдив, р. 1874, Асеновград. **Фа̀нков** *ф*. Русе, Виница (Варненско).

Фанкѝ *ж* — видоизменено от Теофана. Сливен.

Фа̀но *м* — съкрат. от Стефан, Теофан или друго подобно име. **Фа̀нов** *ф*. Троянско.

Фану̀да *ж* — от Фан(а) с гръцка наставка *-уда*. Никопол.

Фа̀нчи *ж* — вм. Фанче, умалит. от Фанка. Толбухин, 1960.

Фа̀нчо *м* — умалит. от Фано. Михайловград.

Фа̀ньо *м* — успоредна форма на Фано с меко окончание. Каварна. **Фа̀нев** *ф*.

Фа̀ня *ж* — разновидност на Фана с меко окончание. Шумен, р. 1907, Пловдив, р. 1906.

Фараза̀нов *ф* — от думата *фараза̀н*; вж. Фаразов. Буря (Севлиевско).

Фаразо̀в *ф* — от ар-тур. faraza 'да предположим, да допуснем' — поради често повтаряне на тая дума. Лъджа (Ивайловградско).

Фаразъмски *ф* — разновидност на Фаразов. Кюстендил.

Фара̀шев *ф* — от ар.-тур. ferraş 'чистач или пазач в джамия'. Сливен, 1878, Габрово, 1893, Елена, 1905, Шумен.

Фара̀шка *ф* — от разг. *фара̀шка* 'слугиня' (от тур faraş 'лопатка за смет'). Бащата като войник в София си харесал тая дума. Род. към 1925.

Фардѐв *ф* — от гр. φαρδός 'широк'. Казанлък.

Фарисѐй *м* — евангелска дума (от арамейски), взета като защитно лично име, защото се среща в „светото писание". Русе, р. 1896.

Фарфара̀та *пр* — от диал. *фарфара̀* 'бърборко, хвалипръцко' (ар.-тур farfara). Сливен. **Фарфаро̀в** *ф.* Айтос, Сливен, Кюстендил, Банско, Разлог.

Фарфоро̀в *ф* — видоизменено от Фарфаров. Враца.

Фа̀рьо *м* — съкрат. от Теофар (Теохар). **Фа̀рев** *ф.* Павликени.

Фасу̀лков *ф* — от *фасу̀лко* 'който обича да яде фасул'. Елин Пелин (паметна плоча), Пловдив.

Фати̇̀ка *ж* — може би видоизменено от Фатме. Ивайловградско.

Фати̇̀мов *ф* — от ар.-тур. fatin 'разумен, досетлив'. Попица (Белослатинско), 1917.

Фа̀тьо *м* — от Фратьо с изпадане на *р*. **Фа̀тев** *ф.* Ямбол, Първомай.

Фа̀цо *м* — разновидност на Фатьо с друго окончание. **Фа̀цов** и **Фа̀цев** *ф.* Тошевци (Кулско), Казанлък.

Фа̀чиков *ф* — от Фачев с вмъкнато *и(к)* Самоков (външно лице).

Фа̀чко *м* — умалит. от Фачо.

Фа̀чо *м* — успоредна форма на Фатьо, Факьо, Фацо. **Фа̀чев** *ф.* Стражица (Горнооряховско), 1917, Русе, 1936.

Фашла̀ков *ф* — вм. Хъшлаков. Пазарджик.

Фѐбо *м* — гр. Φοῖβος — име от античната митология, а го смятат като произволно видоизменение на Филип. Силистра, 1942.

Февро̀ни̇̀я *ж* — гр. Φεβρωνία — име на календарска светица. Габрово (гроб — монахиня), Горник (Белослатинско).

Федери̇̀нка *ж* — нещо във връзка с рум. federat 'съюзен' (?) Деков (Свищовско).

Федо̀ска *ж* — видоизменено от Теодоска. Севлиево (гроб).

Федо̀ш *м* — видоизменено от Теодоси. **Федо̀шев** *ф.* Лясковец.

Феду̀лов *ф* — от турско л. и. Стара Загора (гроб).

Феду̀ш *м* — разновидност на Федош. **Феду̀шев** *ф.* Лясковец.

Фѐдя *м* — от рус. Федя, умалит. от Феодор — кръстен така под влияние на руската литература. Бреница (Белослатинско), р. 1926.

Фезело̀в *ф* — разновидност на Фезолов. Враца.

Фезли̇̀ев и **Фезли̇̀йски** *ф* — кръстоска от ар.-тур. feyizli 'благодатен' и *феслѝя*. Стара Загора, Борован (Белослатинско).

Фѐзов *ф* — от *фес* (?)

Фезоло̀в *ф.* Враца.

Фѐйка *ж* — умалит. от митичното същество *фея*. Пловдив, р. 1904.

Фѐкелджиев *ф* — от диал. **фѐкелджия* 'продавач на фекели, на бели забрадки'. Желява (Софийско), София, 1893.

Фелаги̇̀я *ж* — вм. Пелагия. Лесново (Елинпелинско).

Фелдѐс и **Фелдѐско** *м* — вм. Филдес, Филдеско. Варна.

Фѐлдшеров *ф* — от прякор *Фѐлдшера*. Стара Загора.

Фелеби̇̀н *м* — вм. Филибин. **Фелеби̇̀нов** *ф.*

Фелѐков *ф* — от ар.-тур. felek 'вид музикален инструмент'. Видин.

Фелиси̇̀та *ж* — от фр. félicité 'щастие'. Шумен, р. 1918, Варна.

Фелтѐков *ф* — от диал. *фелтѐк* 'който заеква, пелтек'. Пловдивско.

Фѐна *ж.* Станке Димитров, 1862.

Фѐндев *ф* — от диал. *фѐнди*; вж. Ефендиев. Пловдив.

Фѐндра *ж* — съкрат. от Ефендра. **Фѐндрин** *ф.* Осиково (Благоевградско).

Фенѐрка *ж* — видоизменено от Венера. Калотина (Царибродско), р. 1933.

Фенѐрков *ф* — от прякор *Фенѐрко* 'който „свети" на другите като фенер' или 'който ходи нощем все с фенер' (?) Враца.

Фенерли̇̀ев *ф* — от квартала Фенер в Цариград. Варна.

Фенѐров и **Фенѐрски** *ф* — от *фенѐр*; срв. Фенерков. Змейово. (Старозагорско), Драганово (Горнооряховско), Замфирово (Берковско).

Фѐня *ж.* Галиче (Врачанско).

Феодо̀р *м* — руска форма на Тодор.

Феодо̀ра *ж* — руска форма на Тодора. Ловеч, р. 1924, Петърч (Софийско), р. 1943.

Фѐра *ж* — видоизменено от Вера или женска форма срещу Феро. Попско (Ивайловградско).

Фера̀д *ф* — от турско л. и. Ферад. Кнежа, 1893 (Тодор Иванов Ферад).

Фераджи̇̀ев *ф* — от *фераджѐ* 'вид женска дреха' (ар.-тур. ferace). Брезово (Пловдивско), Пловдив.

Фера̀дов *ф* — по-нова форма на Ферад. Търново, 1940, Блатско (Гоцеделчевско).

Ферали̇̀ев *ф* — от диал. *ферали̇̀я* 'жител на град Фере в Южна Тракия'. Чирпан, Марица.

Фера̀тов *ф* — нова форма от Ферад. Кнежа, 1963.

Фѐрго *м* — видоизменено от Верго. **Фѐргов** *ф.* Кюстендил.

Ферджа̀нов *ф* — вм. Фереджанов. Казанлък.

Фѐрди *м* — съкрат. от Фердинанд. **Фѐрдев** *ф.*

Фердик *м* — видоизменено от Ферди, Фердо. Кюстендил, 1940.

Фердина̀дка *ж* — видоизменена женска форма от Фердинанд. Самоков, р. 1909.

Фердина̀нд *м* — име от стар германски произход, у нас разпространено след идването на княз Фердинанд Кобург в 1887 г. (преди това го е имало съвсем рядко). **Фердина̀ндов** *ф.*

Фердина̀нда *ж* — женска форма от Фердинанд. Драгошиново (Самоковско), р. 1898.

Фердиѐн *м* — разширено от Ферди. Берковица.

Фердиса̀нов *ф.* Казанлък.

Фѐрдо *м* — съкрат. от Фердинанд. Берковица, Криводол (Врачанско). **Фѐрдов** *ф.* Хайредин (Ореховско), Лопян (Ботевградско).

Фердот *м* — видоизменено от Фердо. Берковица.

Ферeджа̀нов и **Фереджа̀нски** *ф* — от диал. **фереджа̀н* 'който носи фередже'. Хайредин (Ореховско), Враца.

Ферезлѝев и **Феризлѝев** *ф* — от ар.-тур. farizlî 'който говори добре персийски език'. Дорково (Велинградско), Брацигово (гроб).

Ферещ̀анов (и **Ферещ̀янов**) *ф* — навярно видоизменено от Фереджанов. Типично за Свищов.

Фѐри *м* — съкрат. от Фердинанд.

Ферѝйка *ж* — женска форма от Фери (?) Долни Цибър (Ломско).

Фѐрко *м* — умалит. от Феро. **Фѐрков** *ф.* Поибрене (Панагюрско), Доганово (Елинпелинско).

Феркодѝн *м* — от Ферко+*дин*; срв. Костадин, Господин, Стоядин, Миладин. Лом.

Ферманджѝев *ф* — видоизменено от Ферменджиев под влияние на думата *ферман*. Търново, 1917, Дулово, Змейово (Старозагорско).

Ферменджѝев *ф* — от диал. **ферменджѝя* 'шивач на ферменета (вид женски елечета)'. Стара Загора.

Ферна̀нд *м* — контрахирана френска и испанска форма на Фердинанд. Шумен, р. 1889, 1905.

Ферна̀нда *ж* — женска форма срещу Фернанд. Шумен, р. 1907.

Фѐро *м* — съкрат. от Фердинанд. Ботевград.

Феру̀ков *ф* — от турско л. и. Фарук. Нерези (Стружко).

Фѐрьо *м* — успоредна форма на Феро меко окончание. **Фѐрев** *ф.* Стара Загора.

Фесѐнков *ф* — от прякор *Фесѐнко*; вж. Феслийски. Стара Загора.

Феслѝйски *ф* — от диал. *феслѝя* 'човек (българин) с фес'. Враца.

Фесчѝев *ф* — от диал. *фесчѝя* 'производител или продавач на фесове' (тур. fesçi). Шумен, 1882, Варна, 1900, Пазарджик, 1905.

Фѐта *ж* — от Вета с преход на *в* във *ф* (?) Стара Загора, р. 1891, София, 1800, Лагодаж (Благоевградско), Еремия (Кюстендилско).

Фѐтваджиев, Фетваджѝйски (и **Фетфаджѝйски**) *ф* — от остар. *фетваджия* 'който се занимава с фетви (писмени отговори по въпроси на мохамеданското право)' (ар.-тур. fetvacı). Стара Загора, 1873, Провадия, 1908, Калофер, 1845, Ихтиман.

Фѐтвов и **Фѐтфов** *ф* — съкрат. от Фетваджиев. Марица, 1917, Казанлък.

Фетеров *ф.* Казанлък.

Фѐтка *ж* — умалит. от Фета. Софийско, Казанлък.

Фѐтов *ф* — видоизменено от Фетвов. Измаил, 1857, Марица, 1909.

Фѝда *ж* — съкрат. от Фидана. Пловдив, Плевен.

Фида̀н *м* — от *фидан*. Плевен, 1870, Софийско, Вискяр (Брезнишко), Михайловград, Самоков. **Фида̀нов** *ф.* Пловдивско, Асеновградско, Кърджалийско. **Фида̀нски** *ф.* Враца, Никопол.

Фида̀на *ж* — женска форма срещу Фидан. Главно ЗБ.

Фида̀нка *ж* — умалит. от Фидана. На разни места из страната.

Фидѐл *м* — от лат. fidelis — по името на кубинския вожд Фидел Кастро. Брезник, р. 1963, 1964, Бела Слатина, р. 1962.

Фидѐла *ж* — женска форма от Фидел. Красно село, р. 1964.

Фидѐнко *м* — умалит. от Фидо. **Фидѐнков** *ф.* Голец (Ловешко).

Фидѐфка *ж* — кръстоска от Фидана и Седефка. Берковица, р. 1940.

Фѝдо *м* — съкрат. от Фидан или от Фидос. Горни Цибър (Ломско).

Фидо̀с *м* — видоизменено от Теодоси (?) Лопушна (Михайловградско), Михайловград. **Фидо̀сов** *ф.* Елин Пелин.

Фидо̀са *ж* — женска форма срещу Фидос. Добри дол (Ломско).

Фидо̀си *м* — разновидност на Фидос. **Фидо̀сиев** *ф.* Вълчедръма (Ломско).

Фидо̀ска *ж* — умалит. от Фидоса. Михайловград.

Фидо̀ско *м* — умалит. от Фидос. Сталийска махала (Ломско). **Фидо̀сков** *ф.* Михайловград.

Фидо̀ш *м* — разновидност на Фидос. Банско.

Фѝдреков *ф.* Голец (Ловешко).

Фѝдьо *м* — успоредна форма на Фидо с меко окончание. **Фѝдьов** *ф.*

Фѝзев и **Фѝзиев** *ф* — от гр. φύση 'характер' (?) Севлиево, Стара Загора, 1900, Михайлово (Старозагорско).

Фѝйко *м* — може би от Филко (Филько) с преход на *л'* в *й*. **Фѝйков** *ф.*

Фѝка *ж* — женска форма срещу Фико. Видин, 1861, Луковит, 1894.

Фикѝя *ж* — от Фик(а)+*ия*. Петричко, Санданско, Велинградско.

Фѝко *м* — видоизменено от Филип. Ловеч, 1845. Кула. **Фѝков** *ф.* Ловеч, Плевен, Елена.

Фѝкса *ж.* **Фѝксин** *ф.* Лещен (Гоцеделчевско).

Фѝкя *ж* — разновидност на Фика, Фикия. Разложко.

Фѝла *ж* — съкрат. от Трендафила, Карамфила или друго подобно име. София, 1897. **Фѝлин** *ф.* Казанлък.

Филàдски *ф* — правописна разновидност на Филатски. Лагодаж (Благоевградско).

Филàкт *м* — съкрат. от Теофилакт. **Филàктов** *ф.* Варна.

Филалѝд *м* — от гр. φιλαλήθης 'правдолюбив'. **Филалѝдов** *ф.* Бургас, 1920.

Филàна *ж* — от Фил(а)+*ана* или грешка вм. Фидана. Владая (Софийско) — гроб.

Филарѐт *м* — гр. Φιλάρετος 'добродетелен'. Варна. **Филарѐтов** *ф.* Жеравна (Котленско) — Възраждането.

Филарѐта *ж* — женска форма от Филарет. Берковско.

Филàт *м* — съкрат. от Теофилакт. **Филàтов** и **Филàтски** *ф.* Благоевградско.

Филàтка *ж* — женска форма от Филат. Шумен, Мрамор (Софийско).

Филдàн *м* — кръстоска от Фидан и някое друго име с начално *Фил-* (Филип, Филарет). Михайловград, 1920, Пожарево (Софийско). **Филдàнов** *ф.* Михайловград.

Филдàна *ж* — женска форма срещу Филдан. Михайловград, 883, Берковица, 1921.

Филдàнка *ж* — умалит. от Филдана. Бойчиновци (Михайловградско), Сливница, Петърч, Костинброд (Софийско).

Фѝлдеков *ф.* Кюстендил.

Фѝлдеров *ф.* Търговище (външно лице).

***Филдѐс** *м* — видоизменено от Филотей или друго някое име.

Филдѐско *м* — умалит. от Филдес. **Филдѐсков** *ф.*

Филджàнов *ф* — от *филджан* 'чашка за кафе' (ар.-тур. filcan). Казанлък, Русе.

Филдѝшев *ф* — от остар. *филдиш* 'слонова кост' (тур. fildişi).

Фѝле *м* — разновидност на Фильо. **Фѝлев** *ф.*

Фѝлеков *ф* — от Филев, Филов с вмъкнато *ек*. Сенник (Севлиевско), Балчик.

Филиблѝев *ф* — от диал. *филиблѝя* 'жител на Филибе (Пловдив)'. Стара Загора.

Филибѝн *м* — от Филип +*ин* с озвучаване на *п* в *б*. Горубляне, Лозен (Софийско). **Филибѝнов** *ф.* Караш (Врачанско), Горубляне, Лозен.

Филибонев и **Филибонов** *ф.* Белица (Ихтиманско).

Филигѝя *ж*—видоизменено от гр. φιλεργία 'трудолюбие, прилежание'. Видинско.

Филидàн *м* — разширено от Филдан. Богьовци (Сливнишко).

Филѝзов *ф* — от *филиз* 'младо клонче; издънка' (тур. filiz). Самоков (външно лице).

Филимòн *м* — гр. Φιλήμων — име на календарски светия. Горна Оряховица, 1844, Търново, Кула, Ломско, Сеславци (Софийско), Михайловград. **Филимòнов** *ф.* Търново, Михайловград.

Филимòна *ж* — женска форма от Филимон. Банско.

Филѝн *м* — навярно от Филип с по-разпространената наставка *-ин*. **Филѝнов** *ф.* Пещера.

Филѝна *ж* — женска форма срещу Филин. Самоков, р. 1883.

Филѝнка *ж* — умалит. от Филина. Самоков, 1890, Самоковско, Лозен (Софийско).

Филиòн *м* — може би видоизменено от Филимон (?) **Филиòнов** *ф.* Пазарджик.

Фѝлип *м* — гр. Φίλιππος 'конелюбец, любител на коне' — име на евангелски апостол. Разпространено из цялата страна. **Фѝлипов** *ф.* **Фѝлиповски** *ф.* Рядко, старо.

Фѝлипа *ж* — гр. Φιλίππη — женска форма срещу Филип. Рядко, старо.

Филипѝна *ж* — от Филип+*ина*. Рядко.

Фѝлипка *ж* — умалит. от Филипа. Рядко.

Фѝлипко *м* — умалит. от Филип. **Фѝлипков** *ф.* Червен бряг.

Филипополски *ф* — от Филипопол 'град Пловдив' — навярно модернизирано от Филиблиев. Сливен.

Филипсѝя *ж* — женска форма срещу гр. Φιλέψιος. Русе, 1936.

Филиян *м* — от Филь(о)+*ан*. Лехчево (Михайловградско), 1960 — дете.

Фѝлка *ж* — женска форма срещу Филип. Нова Загора, Етрополе.

Фѝлко *м* умалит. от Фило, Фильо. Етрополе, Рашково (Ботевградско), Белослатинско. **Фѝлков** *ф.* Етрополе, Рашково, Тетевен.

Фѝло *м* — съкрат. от Филип, Трендафил, Карамфил или друго подобно име. **Фѝлов** *ф.* Пловдив, Сливен, Рашково (Ботевградско). **Фѝлоглу** *ф* (с турска наставка). Калофер, 1825.

Филомѐна *ж* — женска форма срещу грц. Φιλουμένης. Радомир, р. 1887 (единичен случай), Ореш (Свищовско).

Филòна *ж* — видоизменено от някое име като Филомена. Връшец, р. 1883, Михайловград, Клисура (Софийско).

Филòнка *ж* — умалит. от Филона. Поповяне (Самоковско), Бракьовци (Годечко), Клисура (Софийско).

Филòт и **Филòти(й)** *м* — видоизменено от Филотей. **Филòтов** и **Филòтев** *ф*. Пловдив.

Филотѐй *м* — гр. Φιλόθεος 'любим на бога или боголюб'. Сопот, 1878.

Филотѐя *ж* — женска форма от Филотей. Синод. именник.

Филòтия *м* — разновидност на Филотий. Златарица (Еленско).

Филòтка *ж* — женска форма от Филот. Подгумер (Софийско).

Филтѐков *ф* — вм. Фелтеков. Пловдив.

Фѝлцо *м* — от Фильо, Филчо с друго окончание. **Фѝлцов** *ф*. Пловдив.

Фѝлчо *м* — умалит. от Фильо, Фило или направо от Филип. Враца, Копривщица, Грудовско. **Фѝлчев** и **Фѝлчов** *ф*. Врачанско, Провадийско.

Фѝльо *м* — видоизменено от Филип. Плевенско, Тетевенско, Ботевградско. **Фѝлев** *ф*. Провадийско, Толбухинско. **Фѝльов** *ф*. Своде (Ботевградско).

Фѝля *ж* — разновидност на Фила или от гр. φιλία 'приятелство'. Скопие, 1942.

Филя̀нов *ф* — от тур. filân 'еди-кой си, някой си' — навярно поради честа употреба на тая дума. Катина (Санданско), Сандански, Благоевград.

Фѝма[1] *ж* — съкрат. от Ефимия или от Серафима. Бобешино (Кюстендилско).

Фѝма[2] *м* — съкрат. от Серафим. Кнежа.

Фѝмка *ж* — умалит. от Фима. Станке Димитров, Станкедимитровско, Горно Камарци (Пирдопско).

Фѝна *ж* — от Фима с по-употребимото окончание *-на*. Кюстендилско.

Финàнсов *ф* — от *финанси*, *финансов* (бил нещо служител по финансите). Юнаците (Пазарджишко).

Финàшко *м* — от рум. final 'последен'; срв. Запрян, Доста. Русе, 1937. **Финàшков** *ф*. Русе.

Фѝнгар *ф*. Братя Миладинови.

Фѝнгаров *ф*. Копривщица, 1893, Асеновград, 1897, Пловдив, 1908.

Фѝнго *м* — от Финко с озвучаване на *нк* в *нг* (?) **Фѝнгов** *ф*. Калофер, 1878, Сопот, 1878.

Фѝнгол *м* — от Финг(о)+*ол*. **Фѝнголов** *ф*. Пловдив, 1900.

Фѝнджиков *ф*. Пловдив, Ихтиман.

Фиников *ф*. Варна, 1905.

Финѝя *ж* — от Фин(а)+*ия*. Лагодаж (Благоевградско).

Фѝнка *ж* — умалит. от Фина. Сумер (Михайловградско), Вършец, Русе, Банско.

Фѝнко *м* — умалит. от Фиьо. **Фѝнков** *ф*. Русе, Орехово, Скравена (Ботевградско).

Фѝнто *м* — разновидност на Финко (?) **Фѝнтов** *ф*. Михалци (Търновско), 1917.

Фѝнчо *м* — умалит. от Финьо. Доганово (Елинпелинско).

Фѝньо *м* — видоизменено от Серафим. Ямбол, Сухиндол (Севлиевско), Доганово (Елинпелинско).

Фиòдор *м* — вм. Феодор.

Фиодòска *ж* — разновидност на Фидоска. Винище (Михайловградско).

Фѝриков *ф* — от Фирев с вмъкнато *ик* (*ек*). Подем (Плевенско).

Фѝрка *ж* — женска форма срещу Фирко. Търново, р. 1861, Горно Александрово (Сливенско).

Фѝрко *м* — умалит. от Фирьо или съкрат. от Зафирко. Веселиново, Джинот, Чарда (Ямболско), Ракитово (Велинградско), Батак, Видбол (Видинско).

Фѝро *м* — западна форма на **Фирьо**. **Фѝров** *ф*. Видин.

Фироклис *м*. Самоков, 1935.

Фѝрстов *ф* — може би руско име (от нем. Fürst 'княз, принц'). Чирпан.

Фѝрьо *м* — видоизменено от Зафир или Замфир. **Фѝрев** *ф*. Летница (Ловешко), Шумен.

Фискучев *ф*. Никопол.

Фистанлѝйски *ф* — от диал. *фистанлѝя* 'който носи фустанела'. Алфатар (Силистренско).

Фистарев *ф*. Пловдив.

Фѝте *м* — югозападна форма на Фитьо. **Фѝтев** *ф*. Долни Богров (Елинпелинско).

Фѝтел *м* — от Фит(о)+*ел*. **Фѝтелов** *ф*. Асеново (Никополско).

Фиткàров *ф* — от диал. **фиткàр* 'който отглежда фитки, пуйки' (?) Лесичево (Пазарджишко).

Фѝтко *м* — умалит. от Фито. **Фѝтков** *ф*. Хасково, Стара Загора, Казанлък, Чирпан, Скребатно (Гоцеделчевско).

Фитнев *ф* — от диал. *фитнѐ* 'раздорник, интригант' (ар.-тур. fitne). Брезово (Пловдивско), Пловдив.

Фѝто *м* — видоизменено от Филип. Ботевград, 1909. **Фѝтов** *ф*. Стара Загора, 1900, Ловеч, 1905. **Фѝтовски** *ф*. Русе, 1897.

Фитфòв и **Фитфѐв** *ф* — от Фетвов с редукция на неудареното *е*. Сливен.

Фѝтьо *м* — успоредна форма на Фито.

Фитя̀на *ж* — навярно изопачено от Татияна. Пловдив, р. 1895.

Фѝца *ж* — видоизменено от Дафина или друго някое име с *фи*. Русе, Плевен, Михайловград.

Фѝцо *м* — видоизменено от Фичо, Фито или друго някое име с *фи*. **Фѝцов** и **Фѝцев** *ф*.

Фѝчаров и **Фѝчеров** *ф*. Драгошиново, Ярлово, Говедарци (Самоковско).

Фѝчето *ф* — старо фамилно име: умалителна членувана форма от бащиното име; срв. Владето, Йовето. Дряново (Възраждането).

Фѝчка *ж* — умалит. от Фика, Фица. Русе.

Фѝчко *ф* — умалит. от Фичо. **Фѝчков** *ф.* Чирпан, 1878.

Фѝчо *м* — умалит. от Филип или от друго име с *фи*. **Фѝчев** *ф.* Търново, Дряново, Плевен.

Фишев *ф.* Пловдив.

Фишѐк *пр* — от *фишѐк* (тур. fişek). Станке Димитров, 1879. **Фишѐков** *ф.* Станке Димитров, 1906.

Фѝшер *ф* — от нем. Fischer 'рибар'. Враца (Иван Георгиев Фишер).

Фишкàрски *ф* — от диал. **фишкар* 'който бие с малък камшик ' (от рум. fişcă 'камшиче')?Казичане (Софийско).

Фѝшков *ф* — от рум. fişcă 'камшиче'. Михайловград.

Фишфишев *ф.* Варна (гроб).

Фиялов *ф* — може би от чеш. fijala 'теменужка'.

Флàви *м* — от лат. Flavius — име на стар римски род (от flavus 'жълтеникав, рус'. София, 1956.

Флавиàн *м* — лат. Flavianus. Синод. именник.

Флàвия-Невѐна *ж.* Единичен случай. София, 1958.

Флѐшеров *ф* — от диал. **флешер* '?' (от рум. fleşcăit 'мършав, отпуснат'). Русе.

Флинт *пр* — от нем. Flint 'кремък' или от рум. flintă 'кремъклийка'. Габрово, 1843.

Флѝта *ж* — изопачено от Юлита. Банкя. (Там имало черквица „Света Юлита", изговаряно Флита).

Флѝто *м* — мъжка форма от Флита — може би роден на „празника" Кирик и Юлита. **Флѝтов** *ф.* Столник (Елинпелинско).

Флокошѐлов *ф* — от рум. flocòş 'космат, вълнест' или от flocoşel 'гъба сърненка'. Рабово (Кулско).

Флор *м* — грц. **Φλῶρος** от лат. flos, floris 'цвете' — име на календарски светия. Синод. именник.

Флòра *ж* — от рум. floare 'цвете' (превеждат го Цвета). Крайдунавска България, Софийско, Кюстендилско, Брацигово. **Флòрин** *ф.*

Флорàна *ж* — от Флор(а)+*ана*. София, р. 1872.

Флорàнс *ж* — от фр. florance 'цъфтяща'. София, р. 1913.

Флòре *м* — разновидност на Флори. Силистра, 1894.

Флорѐнса *ж* — разновидност на Флоранс. Радомир.

Флорентѝна *ж* — от лат. florentina — прилагат. от град Флоренция. София, 1958 (дете).

Флорѐнция *ж* — от Флора, разширено по името на град Флоренция в Италия. София, 1951.

Флорѐсков *ф* — от Флоро, Флори с румънска и с българска наставка. Лом, 1882.

Флорѐта *ж* — умалит. от Флора. Силистра, р. 1965.

Флòри *м* — източна форма на Флоро. Балчик, 1893, Толбухин, 1908, Сомовит, Черквица (Никополско), Подем (Плевенско). **Флòрев** *ф.* Белене (Свищовско), Свищов.

Флориàна *ж* — от Флора и *-ана* по типа на Мариана. Видрица (Брезнишко), р. 1963.

Флорѝда *ж* — от Флора, разширено по името на страната Флорида в Америка. София, 1956.

Флорика *ж* — от Флор(а)+*ика*. Видин, Рабово (Кулско), Русе.

Флорѝна *ж* — от Флор(а)+*ина*. Дропла (Балчишко), Връшец.

Флорѝнка *ж* — умалит. от Флорина.

Флоричѐлски *ф* — от рум. floricele 'цветенца'. Лом, 1893, 1917.

Флоричен *м* — навярно румънско име. Козлодуй, 1893.

Флоричѝнка *ж* — умалит. от Флора. Силистра, 1893.

Флòрия *ж* — от Флор(а)+*ия*. Кулско.

Флòрка *ж* — умалит. от Флора. Чепинци (Софийско).

Флòро *м* — мъжка форма срещу Флора. Никополско. **Флòров** *ф.* Видинско, Никополско.

Флòчо *м* — от *Флорчо с изпадане на *р*. **Флòчев** *ф.* Кула.

Фол *ф* — псевдоним от фр. fol 'луд'. София — баща и син.

Фòлев *ф* — каракачанско име. Пещера.

Фомѐтов *ф* — от прякор *Фумѐта* (турско изопачение на *комитета*). Долни Дъбник (Плевенско).

Фòна *ж* — видоизменено от Трифона, Фрона, Фроса или друго подобно име. Кюстендил, р. 1866, Станке Димитров, р. 1848, 1857, Радомир (гроб), Благоевград, Софийско.

Фòне *м* — видоизменено от Трифон, Ксенофон(т) или друго подобно име. **Фòнев** *ф.* Ботунец (Софийско).

Фòнка *ж* — умалит. от Фона. Софийско.

Фòнто *м* — съкрат. от Ксенофонт. Връшец.

Форсанѝ и **Фурсанѝ** *ж.* Виница (Варненско).

Фòртев *ф* — от гр. φορτίον 'товар, бреме'. Асеновградско.

Фортỳнов и **Фортỳнков** *ф* — вм. Фъртунов, Фъртунков.

Фòрчо *м* — съкрат. от Христофор. Ботевград, Лехчево (Михайловградско).

Форшина *ж.* Пловдив, р. 1886.

Фòрьо *м* — съкрат. от Никифор или Христофор. **Фòрев** *ф.* Варна, Хисар (Пловдивско).

Фòта *ж* — съкрат. от Фотина или женска форма от Фоти. Трънско, Ивайловградско, Самоков (старо).

Фотàки *м* — от Фоти с гръцка умалит. наставка *-аки*. **Фотàкев** и **Фотàкиев** *ф*. Тутракан, Странджанско.

Фотанѝя *ж* — разновидност на Фотина. Пазарджик, р. 1928.

Фотенѝ *ж* — вм. Фотини. Пазарджик, р. 1890.

Фòти(й) *м* — гр. **Φώτιος** (от **φῶς, φωτός** 'светлина') — име на календарски светия. Айтос, 1883, Поморие, 1893, Враца, Ловеч, Шумен. **Фòтев** *ф*. Айтос, Поморие, Старозагорско, Враца.

Фотѝна *ж* — разновидност на Фотини. Шумен, Лом.

Фотинѝ *ж* — гр. **Φωτεινή** 'светла'. Каварна.

Фотѝнка *ж* — умалит. от Фотина. Балчик, Шумен.

Фòтинов *ф* — от Фота с две наставки: *ин* и *ов*. Самоков (Възраждането).

Фòтко *м* — умалит. от Фоти. Варна.

Фотогрàфов *ф* — от *фотогрàф*. Самоков, 1850.

Фòтьо *м* — разновидност на Фоти. Шумен. **Фòтев** *ф*. Стара Загора.

Фòтя *ж* — съкрат. от Фотина. Шумен, 1886.

Фрагкули *ф* — вж. Франгули.

Фрàкьо *м* — от Фратьо с преход на *т'* в *к'* **Фрàкьов** *ф*. Ник. Милев.

Фрàла *ж* — видоизменено от Фрола. София, 1890.

Фран *м* — съкрат. от Франо. Михайловград, р. 1921.

Фрàнго *пр* — от гр. **φράγκος** 'европеец'. Кюстендил, 1879. **Фрàнгов** *ф*. Пловдив, Калофер, Казанлък, Септември (Пазарджишко).

Франгули (писано Фракгули) *ф* — разновидност на Франгов. Свищов, 1860, Силистра.

Франгѝ *ф* — от прякор *Франгята* 'Европата' (гр. **Φραγκιά** 'Западна Европа') — излязъл от Тулча с потури, живял в Румъния и се върнал с дрехи *ала франга*. Браила, Русе (Възраждането), Варна.

Франджѐлов *ф* — от диал. *франджѐла* 'продълговат бял хляб'; срв. Белопитов. Пъстроок (Ивайловградско).

Франджи *м* — видоизменено от Франческо. Пловдив.

Франѝчович *ф* — от Фран(о)+*ич*+*ов*+*ич* (?) Русе, 1936.

Фрàнка *ж* — женска форма от Франко. Кюстендил, 1872, 1893, Троица (Преславско), Михайловградско.

Франклѝна *ж* — от фамилното име на американския учен Бенджамин Франклин. Михайловград, р. 1931.

Фрàнко *м* — от рум. franc 'откровен, искрен'; срв. Искрен. **Фрàнков** *ф*. Драгомирово (Свищовско).

Фрàно *м* — от Франко (смятано като умалително) или от Храно с преход на *х* във *ф*. Ф р à н о в л а г и Ф р à н о в п л а т — местности в Рашково (Ботевградско).

Франс *м* — навярно от фамилното име на френския писател Анатол Франс. София, 1961.

Франсѝна *ж* — френско име Francine. Шумен, р. 1906.

Франсòзов *ф* — разновидност на Франсъзов. Симеоново (Ямболско).

Франсъ̀зов *ф* — от тур. Fransız 'френец'. Ямбол, Елхово.

Франц[1] *м* — нем. Franz, чеш. Franc — име от германски произход. Пловдив, р. 1869, София, р. 1924. **Фрàнцев** *ф*. Казанлък.

Франц[2] *ф* — вм. Францев. (Марин Франц, София, 1957).

Фрàнцалиски *ф* — от диал. *францалия* 'който носи „френски" дрехи'. Самоков.

Францèско *м* — разновидност на Франческо. Михайловград, р. 1934.

Францѝл *м* — от Франц+*ил*. **Францѝлов** *ф*. София, 1905.

Францѝска *ж* — женска форма от лат. Franciscus — име на католически светец. Казанлък, р. 1916, Русе, р. 1938.

Францỳзов *ф* — видоизменено от Франсъзов. Силистра, 1860.

Франчèско *м* — италианска форм на лат. Franciscus. Русе, 1936 (монах), Шумен р. 1905, 1909.

Франчèшко *м* — разновидност на Франческо. **Франчèшков** *ф*. Пловдив.

Фрàте *м* — югозападна форма на Фратьо. София, 1890.

Фрàто *м* — разновидност на Фратьо. Етрополски манастир, 1648.

Фратỳнов *ф* — вм. Фъртунов.

Фрàтьо *м* — от рум. frate 'брат'. Сопот, Сливен. **Фрàтев** *ф*. Сопот, 1893, Казанлък, 1908, Горна Митрополия (Плевенско). **Фрàтьов** ф. Сопот, 1845.

Френгѝев и **Френгѝйски** *ф* — от прякор *Френгѝя(та)* 'майстор на фина, тънка изработка'. Казанлък, 1900, Шумен, Пещера.

Френгѝя *ж* — от диал. *френгѝя* 'златотъкан плат' (рум. frenghie); срв. Атлаза, Кадифа, Сърма. Радомир (старо).

Фрèнгов *ф* — от прякор *Фрèнго*=Франго. Плевня (Драмско), Кюстендил, Пловдив.

Френгорàфт *пр* — от гр. **φραγκοράφτης** 'шивач на европейски дрехи'. Котел, 1873.

Френгоров *ф* — видоизменено от прякор *Френгорàфт*. Котел, 1867.

Френѝя *ж* — разновидност на Френгия или на Френка. Михайловград, р. 1928.

Фрèнка[1] *ж* — женска форма срещу Френко. Баня (Михайловградско), р. 1911.

Фрѐнка² *ф* — от прякор *Френка(та)*; вж. Френко. Копривщица, 1849.

Френкѝя *ж* — разновидност на Френгия или на Френка. Вайганд.

Фрѐнко *м* — от диал. *френк* 'френец, европеец'; срв. Роман, Куман, Угрин, Сърбин. Баня (Михайловградско), 1922. **Фрѐнков** *ф.* Баня (Михайловградско), 1913, Велинград, 1940, Асеновград, 1960. (За велинградските Френкови казват, че дядото бил заразен от френга; за асеновградските — че бил модерен обущар).

Фрѐнкьо *м* — разновидност на Френко с меко окончание. **Фрѐнкев** *ф.* Райково (Смолянско), 1917, Търново (външно лице).

Фрѐнски *ф* — от прилагат. *френски.* Пазарджик, 1960.

Фрѐнците — род в Ружинци (Белоградчишко).

Фрѐнчо *м* — разновидност на Френко, Френкьо. **Фрѐнчев** *ф.* Варна.

Фрѝдрих *м* — нем. Friedrich — навярно от името на Фридрих Шилер. Пещера, р. 1913.

Фрѝко *м* — разновидност на Фръко (?) **Фрѝков** *ф.* Пловдив.

Фрѝнгов *ф* — разновидност на Френгов (?)

Фрѝнко *м* — разновидност на Френко (?) **Фрѝнков** *ф.* Пловдив.

Фрѝсто *м* — от Христо с преход на *х* във *ф.* Харманлии. **Фрѝстов** *ф.* Първомай, 1893.

Фрòла *ж* — от Флора с метатеза. Кюстендилско, Чепинци (Софийско).

Фролашки *ф* — видоизменено от Фролошки.

Фрòло *м* — от Флоро с метатеза. **Фрòлов** *ф.* Подем (Плевенско).

Фролошки *ф* — от с. Фролош (Станкедимитровско). Станке Димитров.

Фрòна *ж* — съкрат. от Софрония или от Ефросина. Благоевград, Търговище, Омуртагско.

Фрòнка *ж* — умалит. от Фрона. Търговище, Гоз (Брезнишко).

Фрòса *ж* — съкрат. от Ефросина. Омуртагско.

Фросѝна *ж* — съкрат. от Ефросина. Русе.

Фрỳга *ж* — женска форма от *Фруго= Фръго (?) Ямбол, р. 1939.

Фругиния *ж* — разширено от Фруга (?) Вайганд.

Фружин *м* — от *Фруг, *Фруг(о)+*ин.* Перник, 15—16 век.

Фрулѝна *ж* — от Фрол(а)+*ина.* Брезник, р. 1948.

Фрушѝ *ж* — видоизменено от Фросина. Виница (Варненско).

Фръ̀го *м* — от старинно *фръг* 'френец, европеец' или разновидност на Връго. Геров. **Фръ̀гов** *ф.* Михайловград, 1893.

Фръ̀ко *м* — от Фръго с по-употребимата наставка *-ко.* **Фръ̀ков** *ф.* Пловдив, 1949.

Фръ̀нджов *ф* — от старинно *фрѐнзи* 'френци' (?) Калофер, 1845.

Фрю̀лин(к)а *ж* — от нем. Frühling 'пролет'. София, р. към 1919.

Фтѝчев *ф* — от прякор *Фтѝчето.* Габрово.

Фтя̀на *ж* — разновидност на Хтена. Ловеч.

Фудỳлов и **Фудỳлски** *ф* — от *фудỳл* 'горделив, високомерен' (ар.-тур. fodul). Кратово, 1905, Сърнино (Генералтошевско), Шишманци (Пловдивско), Костенец.

Фукалѐйски *ф* — разновидност на Укалски (?) Враца.

Фукарòв *ф* — от *фукарà* 'бедняк' (ар.-тур. fıkara); срв. Факиров. Сопот, 1893, Дряново.

Фỳклев *ф* — от прякор *Фỳкльо* '1. който се фука, надува, перчи; 2. който пърди безгласно'. Казанлък.

Фỳлгов *ф* — от рум. fulg 'перце, перушинка'. Ракитница (Видинско).

Фỳне и **Фỳньо** *м* — съкрат. от Трифун. **Фỳнев** *ф.* Кривина (Софийско), Горна Бешовица (Врачанско).

Фунѝка *ж* — от Фон(а)+*ика.* Самоков.

Фỳнтаров *ф* — от диал. **фунтар* 'смрикар, (от тур. funda 'хвойна'; срв. Смрикаров. Самоков.

Фурадѝн *м* — видоизменено от Варадин. **Фурадѝнов** *ф.* София, 1956.

Фỳрго *м* — разновидност на Върго (?) **Фỳргов** *ф.* Елин Пелин.

Фỳрджев *ф* — от Фурчев с озвучаване на *рч* в *рдж.* Пловдив.

Фурдѝнов *ф* — съкрат. от Фурадинов. Кюстендил.

Фуреджов *ф* — разновидност на Фурджев. Индже войвода (Бургаско).

Фуренскѝ *ф* — от с. Фурен (Ореховско). Гложене (Ореховско), Лехчево (Михайловградско).

Фурлѝнски *ф* — от диал. *фурлѝна* 'лъскава метална украса за дреха'. Желязно (Пловдивско), Пловдив.

Фурнàджѝев *ф* — от *фурнаджѝя* 'хлебар'. Пазарджик, 1893, Стара Загора, 1900, Самоков, 1905, Банско, Бела Слатина.

Фурнѝгов *ф* — от рум. furnică 'мравка'. Крушовене (Ореховско).

Фỳрнов *ф* — от *фỳрна* или съкрат. от Фурнаджиев. Стара Загора.

Фурунджѝ и **Фурунджѝя** *прякор* — от диал. *фурунджѝя* 'хлебар' (тур. fırıncı) Кюстендил, 1879, Станке Димитров, 1879.

Фỳрчев *ф* — може би от прякор *Фỳрчо* 'крадльо' (от рум. fur 'крадец'); срв. Крадлеков.

Фуршѝ *ж* — от Фруши с метатеза. Каварна, Виница (Варненско).

Фу̀сков *ф* — от прякор *Фу̀ско* 'пъпчив човек, с фуски по лицето' (?) Самоков, Белчин (Самоковско).

Фусула̀нов *ф* — от диал. *фусула̀н*; вж. Фасулков (?) Сомовит.

Фута̀киев *ф* — вм. Фотакиев.

Фута̀рски *ф* — от диал. **фута̀р* 'който много фута, т. е. псува' (от рум.). Калофер, Пловдив.

Фу̀тек *пр* — от диал. **фу̀тьо* 'псувач' (от рум.) Панагюрище. **Фу̀теков** *ф.* Панагюрище.

Фу̀тлев *ф* — от прякор *Фу̀тльо* 'псувач'; вж. Футарски. Батак, Брацигово.

Фу̀тнев *ф* — от прякор *Фу̀тньо* 'псувач'; вж. Футарски. Самоковско.

Фу̀тов *ф* — от диал. **фу̀то* 'псувач, циник'; вж. Футарски. Кула.

Футчиджѝганев *ф* — вм. Фучеджиганев; вж. Фучеджиев. Стара Загора.

Фуча̀лов *ф* — от диал. **фуча̀ло* 'който много фучи, кара се' (?) Пазарджик (гроб и музея).

Фуча̀лци *род* — от глаг. *фуча*; вж. Фучалов. Галиче (Белослатинско).

Фуча̀нски *ф* — от диал. **фуча̀н*; вж. Фучалов. Пловдив.

Фучеджѝев *ф* — от диал. *фучеджѝя* 'бъчвар' (тур. fıçıcı). Нова Загора, Дебелт (Бургаско).

Фу̀шо *м* — от Вушо с обеззвучаване на *в.* **Фушев** *ф.* Пловдив.

Фъкев и **Фъкьов** *ф* — разновидност на Хъков. Котел, 1867.

Фълджѝйски *ф* — от диал. **фалджѝя* 'който (се) хвали'; вж. Фалков и Хвалевски.

Фъндъков *ф* — от *фъндъ̀к* 'нещо дребно, мъничко' (тур. fındık). Айтос, Враца.

Фъньо *м* — от Въньо с обеззвучаване на *в.* **Фънев** *ф.* Калофер, Пловдив.

Фъ̀рго *м* — от Върго с обеззвучаване на *в.* **Фъ̀ргов** *ф.* Копривщица, 1845, Карлово, Пловдив, Орехово, 1904.

Фърка̀чев *ф* — от прякор *Фърка̀ча* 'който върви или работи много бързо, хвърковато' (?) Пловдив.

Фъ̀рко *м* — от Фърго с по-употребимата наставка *-ко* (?) **Фъ̀рков** *ф.* Кюстендил, Ихтиман (външно лице).

Фърлѝнски *ф* — вм. Фурлински. Алфатар (Силистренско).

Фърта̀шки *ф.* Новачене (Ботевградско).

Фърту̀нков *ф* — от прякор *Фърту̀нко*; вж. Фъртунов. Бистрица (Софийско).

Фърту̀нов и **Фърту̀нски** *ф* — от прякор *Фърту̀на(та)* 'бръз, буен човек'. Търново, 1893, Стара Загора (гроб), Казанлък, Нова Загора, Самоков, Велинград, Ракитово (Велинградско).

Фърфаро̀в *ф* — правописна разновидност на Фарфаров. Перник.

Фъ̀рцаловски *ф* — разновидност на Фърцов (?) Кремена (Врачанско).

Фъ̀рцов *ф* — от прякор *Фъ̀рцо* 'който много се фръцка, връцка'. Звъничево (Пазарджишко), Пловдив.

Фърча̀лов *ф* — от прякор *Фърча̀лото*; вж. Фъркачев. Дрен (Радомирско).

Фърчѝлков *ф* — вж. Хвърчилков. Типично за Бяла.

Фъ̀со *м* — от Късо с обеззвучаване на *в.* **Фъ̀сов** *ф.* Казанлък, 1893, Пловдив, Бургас, 1905.

Фъстъ̀ков *ф* — от прякор *Фъстък* 'дребничък човек'. Котел.

Фъ̀сьо *м* — успоредна форма на **Фъсо** с меко окончание. **Фъ̀сев** *ф.* Казанлък, Търново.

Фъ̀ца *ж.* Шумен.

Фъ̀шко *м* — от Въшко с обеззвучаване на *в.* **Фъ̀шков** *ф.* Сваленик (Русенско).

Х

Начално *х* се явява при редица имена, в основната дума на които няма етимологично *х*, напр. *Хайдаров*, *Хайнаджиев*, *Хатов*, *Хетимов*, *Холтаджиев* и мн. др. Явява се и вместо етимологично *ф*, напр. *Хилюп*, *Хросина*, *Худулски*.

Хàбов *ф* — от Харбов с изпадане на *р*. Бяло поле (Старозагорско).

Хавѐзов *ф* — от ар.-тур. haves 'желание, влечение'. Жеравна (Котленско).

Хàвов *ф* — от ар.-тур. hav 'мъх' или от тур. av 'лов'. Сухиндол (Севлиевско), Пловдив.

Хаджи- (от ар.-тур. hacı 'който е ходил на Божигроб') — първа съставна част на множество фамилни имена: Хаджиангелов, Хаджиатанасов, Хаджибонев, Хаджѝвълчев, Хаджииванов, Хаджикалчев, Хаджимарчев, Хаджипетков, Хаджирадонов, Хаджистамов и т. н. До началото на тоя век обикновено ги пишеха разделно — с титла $\overset{н}{х}$ (вм. по-старо $\overset{ц}{x}$) и бащино име: Василев, $\overset{н}{х}$ Ганчев, $\overset{н}{х}$ Николов.

Хаджѝев *ф* — от прякор *Хаджѝята*. Главно ИзБ.

Хаджѝевски *ф* — разновидност на Хаджиев и на Хаджийски. Русе.

Хаджѝйски *ф* — по-стара форма на Хаджиев. Троян, Ихтиман, Ботевград.

Хаджѝков *ф* — от *Хаджийков или от *Хаджийкин с изменено окончание. Гоце Делчев.

Хаджиòлов *ф* — от Хаджиолу с българско окончание. Широково (Беленско), 1903, Стара Загора.

Хаджѝолу *ф* — от ар.-тур. hacıoğlu 'хаджиев син'. Стара Загора, 1900.

Хаджѝпопòв *ф* — от хаджи поп. Банско.

Хàджов и **Хаджòвски** *ф* — направо от ар.-тур. hacı. Михайловградско, Струга.

Хаджòолу и **Хаджòолув** *ф* — по-стари форми на Хаджиолу, Хаджиолов. Стара Загора (гроб).

Хадушев *ф*. Пловдив.

Хазлѝев *ф* — от тур. hızlı 'бърз, пъргав'. Поповско.

Хазмàн *пр* — от тур. azman 'голям, грамаден'. Габрово, 1833.

Хазърбасàнов *ф* — от тур. hazırbasan 'който стъпва на време, на място'. Карнобат, 1908, Габрово, Сливен, Бургас.

Хаида *ж* — може би от турско л. и. Хаиде. Карлово, р. 1897.

Хаирлòв *ф* — от ар.-тур. hayırlı 'благополучен'.

Хайвѐриванов *ф* — от хавер Иван; вж. Хайверов. Русе.

Хайвѐрков *ф* — от диал. **хайверко*; вж. Хайверов. Сомовит, 1917, Пловдив.

Хайвѐров *ф* — от диал. *(х)авѐр* 'приятел, близък' (от ар.-тур. havari 'привърженик, последовател'), видоизменено под влияние на думата *хайвер*. Поповица (Асеновградско), Етрополе, Сливен.

Хайвя̀ров *ф* — разновидност на Хайверов. Пещера.

Хайгъ̀ров *ф* — вм. Айгъров. Гулянци, Долни Вит (Никополско), Нова Загора.

Хайдàров *ф* — вм. Айдаров. Варна.

Хайдỳдов *ф* — разновидност на Хайдутов. Орехово, Плевен.

Хайдỳков *ф* — от *хайдỳк* 'крадец'. Пирот, 1849. **Хайдỳковски** *ф*. Боженица (Ботевградско).

Хайдỳла *ж* — от Хаид(а)+*ула* (?) Айтос, р. 1922.

Хайдỳтов *ф* — от *хайдỳтин* '1. бунтовник; 2. разбойник, крадец' (тур. haydut). Сливен, Градец (Котленско), Грудовско, Лясковец.

Хайдỳчкин *ф* — от диал. *хайдỳчка* 'крадла'. Септември (Пазарджишко).

Хайдушенов *ф*.

Хайдỳшки *ф* — по-стара форма на Хайдутов. Лешко (Благоевградско).

Хайлàзов *ф* — от *хайлàзин* 'безделник, ленивец' (тур. haylaz). Русе, Варна, Търново.

Хайля̀зов *ф* — разновидност на Хайлазов. Кюстендил, 1893, Габрово, Казанлъшко.

Хайнаджѝев и **Хайнаджѝйски** *ф* — вм. Айнаджиев. Костенковци (Габровско), Ихтиман.

Хàйнрих *м* — нем. Heinrich. София, р. към 1924.

Хàйрев и **Хайрьòв** *ф* — от *хайр* 'полза, добро' (ар.-тур. hayır). Стара Загора.

Хайрлòв *ф* — стегната форма на Хаирлов. Габрово, 1899.

Хàйтов *ф* — от *хàйта* 'скитник, безделник' (тур. hayta). Яворово (Асеновградско).

Хайчев *ф*. Стара Загора.

Хаканòв *ф* — от тур. hakan 'хан, владетел'. Казанлък (Възраждането), Пловдив, 1905, Панагюрище, 1904.

Халаджѝев *ф* — от диал. *халаджѝя* 'дръндар'; вж. Халачев. Варна.

Халаджòв *ф* — от формата hallacı; вж. Халачев. Разград, Варна, Стара Загора.

Халàчев *ф* — от диал. *халач* 'дръндар' (ар.-тур. hallaç,-cı). Габрово, Търново, Плевен, Чирпан.

Халваджѝев и **Халваджѝйски** *ф* — от *халваджѝя*. Елена, Горнооряховско.

Халвов *ф* — от прякор *Халвàта* или съкрат. от Халваджиев. Чирпан, 1917, Пловдив.

Халдъ̀ров *ф* — от тур. aldırmak 'продавам настоятелно, давам насила'. Търговище.

Халèй *м* — от фамилното име на английския астроном Едмунд Хели (Halley) — по случай появата на „Халеевата комета". Варна, 1910.

Халѝев *ф* — от турско л. и. Али или от ар.-тур. hâli 'празен, безстопанствен'. Пазарджик.

Халимбаков и **Халембаков** *ф* — навярно във връзка с ар.-тур. halîm 'тих, кротък'. Пловдив.

Халѝнка *ж* — съкрат. от Михалинка. Брегово (Видинско).

Халѝца *ж* — съкрат. от Михалица. Ник. Милев.

Хàлкалиев *ф* — от диал. *хàлкалия* 'който е живял на остров Халки в Мраморно море'. Гоце Делчев.

Хàлко *м* — съкрат. от Михалко. **Хàлков** *ф*. Нова Загора, Загорци (Новозагорско).

Хàло *м* — съкрат. от Михал. **Хàлов** *ф*. Котел, 1867, Стара Загора, 1900, Пазарджик, Бъта (Панагюрско).

Хàлтев *ф* — от прякор *Хàлтьо* 'отпуснат, повлекан'. Преслав.

Халтъ̀ков *ф* — вм. Алтъков. Жеравна (Котленско), 1873, Шумен, 1893, Толбухин, 1917, Варна.

Хàлчо *м* — съкрат. от Михалчо. Разград, 1868.

Хàльо *м* — успоредна форма на Хало с меко окончание.

Халя̀зов *ф* — разновидност на Хайлязов. Кюстендил, 1873.

Хамадев *ф* — от пер.-ар.-тур. hammadde 'суров материал'. Пловдив, 1908.

Хамалѝца *ж* — някаква разновидност на Михалица (?) София, р. 1904.

Хамàлов, **Хамàлев** и **Хамàлски** *ф* — от *хамалин*. Берковица, 1917, Карабунар (Пазарджишко), Варна, Хасковско.

Хамамджѝев *ф* — от диал. *хамамджѝя* 'съдържател на баня' (ар.-тур. hamamcı). Галац, 1857, Ловеч, 1893, Сопот, 1900, Пещера.

Хамàмов *ф* — от диал. *хамàм* 'баня' или съкрат. от Хамамджиев. Търново, 1900, Стара Загора, 1900.

Хамàнов *ф* — от Хамамов с дисимилация на второто *м* (?) Пловдив.

Хамбàра *пр* — от *хамбар* (навярно бил едър, „хамбарлия", та много ядял и пиел) или съкрат. от Хамбарджиев. Кубрат, 1917. **Хамбàров** *ф*.

Хамбарджѝев *ф* — от диал. *хамбарджѝя* 'съдържател на хамбар'. Разград, Горско Сливово (Павликенско).

Хамбарѝдов *ф* — успоредна форма на Хамбаров с гръцка наставка *-ид*. Пловдив.

Хамбарлѝев *ф* — от с. Хамбарлии (Маломирово, Елховско). Грудово, Лясковец.

Хамбàрски *ф* — от *хамбар*. Калофер, 1845, Пазарджик.

Хамбърджѝев *ф* — правописна разновидност на Хамбарджиев. Габрово (Благоевградско).

Хамилтòнов *ф* — от английското фамилно име Хамилтон или от град Хамилтон в Канада. Варна, 1940 (Павли Ставрев Хамилтонов).

Хамсѝев *ф* — от рибката *хамсѝя* (?)

Хамỳров *ф* — от ар.-тур. hamur 'тесто; тесткав хляб'; срв. Тестаков, Тестярков; или видоизменено от Ямуров. Сливен.

Хàна[1] *ж* — вм. Ана. Санданско.

Хàна[2] *пр* — от *хан* или съкрат. от Ханджията. Етрополе, 1843.

Хàнгел *м* — съкрат. от Архангел. **Хàнгелов** *ф*.

Ханджѝев и **Ханджѝйски** *ф* — от *ханджия* 'съдържател на хан'. На разни места из страната.

Хандирѝнски *ф* — навярно от тур. hanidir 'от доста време' (?)

Хандъ̀рчев *ф* — от прякор *Хандъ̀рчо* 'който все припомня, напомня' (от тур. andırmak 'припомням, напомням'). Сливен.

Хàников *ф* — от Ханев с вмъкнато *ик* (*ек*). Лясковец.

Ханимски *ф* — разновидност на Ханъмов (?) Долни Дъбник (Плевенско).

Хàнка *ж* — вм. Анка. Вайганд.

Хàно *м* — разновидност на Ханьо. Никопол, 1648.

Ханс *м* — нем. Hans. Карлово, р. 1932 (майката немкиня), Михайловград, р. 1933, София.

Хàнто *м* — вм. Анто. **Хàнтов** *ф*. Панагюрище, 1893, Пазарджик.

Хàнчо *м* — умалит. от Ханьо. Севлиево. **Хàнчев** *ф*. Севлиево, 1893, Тетевен, 1893, Свищов.

Ханъмов *ф* — от *ханъ̀ма* 'женена туркиня' (тур. hanım). Бургас.

Ханъшев и **Ханъшов** *ф* — от тур. *anılmış 'споменаване' (?) Пловдив.

Ха̀ньо *м* — вм. Аньо. **Ха̀нев** *ф.* Севлиево. **Ха̀невски** *ф.* Русе.

Харади̇̀нов *ф* — от тур. yaradan 'създател, творец' (?) Пловдив.

Харадия *ж* — видоизменено от Харетина (?) Крумовградско.

Харакеми̇̀нев *ф* — от диал. *харакѐ Миньо* 'пъргавият Миньо' (от ар.-тур. hareketli 'подвижен, пъргав') ?

Харала̀ков *ф* — вм. Харлаков.

Харала̀м *м* — съкрат. от Хараламби. Котел, 1867, Разград, 1882. **Харала̀мов** *ф.* Златарица (Еленско).

Харала̀мби *м* — разновидност на Харалампи с новогръцко озвучаване на *мп* в *мб*. **Харала̀мбиев** *ф.*

Хараламби̇̀на *ж* — женска форма от Хараламби. Рядко.

Харала̀мбов *ф* — разновидност на Хараламбиев.

Харала̀мпи(й) *м* — гр. Χαραλάμπιος 'светнал от радост' — име на календарски светия. Нарядко из цялата страна. **Харала̀мпиев** *ф.*

Харала̀мпия *ж* — женска форма от Харалампи. Етрополе, 1883.

Харала̀мпов *ф* — разновидност на Харалампиев. Санданско.

Харала̀н *м* — от Харалам с по-разпространеното окончание *-ан*. Шумен (мнозина), Севлиево, 1882, Хасково, Чирпанско. **Харала̀нов** *ф.*

Харала̀нка *ж* — женска форма от Харалан. Шумен.

Харами̇̀ев *ф* — от *харамия* 'разбойник; хайдутин' (ар.-тур. harami). Елена, 1917, Пловдив.

Харачев *ф* — може би съкрат. от Харачеров. Сливен.

Харачѐров *ф* — от диал. *харачѐр* 'бирник по данъка харач в турско време' (от ар.-тур. haraççi). Казанлъшко, Казанлък, Стара Загора, Айтос.

Харбали̇̀ев *ф* — от диал. *харбали̇̀я* 'въоръжен с харба (вид копие)' Пловдив.

Ха̀рбалов и **Ха̀рболов** *ф* — видоизменено от Харбалиев. Хасково.

Ха̀рбов *ф* — от ар.-тур. harbî 'военен' или съкрат. от Харбалов. Котел, Варна, Каварна.

Ха̀рдалиев *ф* — от с. Харделово (Лилеково, Асеновградско). Пловдив.

Харда̀лов и **Харда̀лев** *ф* — от диал. *харда̀л* 'синап' (ар.-тур. hardal) или съкрат. от Хардалиев. Карнобат, Бургас, Стара Загора.

Харди̇̀н *м* — видоизменено от Хордин (?) Говежда (Михайловградско), р. 1927.

Харѐев *ф* — видоизменено от Хариев (?) Търговище, Русе.

Харѐта *ж* — женска форма срещу Харит. Еленско.

Хареті̇̀на *ж* — разновидност на Харитина. Копривщица.

Харза̀лов *ф* — от ар.-тур. arzuhal 'заявление, молба'. Стара Загора.

Ха̀ри *м* — съкрат. от Харит, Харизан, Харалампи или друго подобно име. Плевен, Враца. **Хари̇̀ев** *ф.*

Хариза̀н *м* — от диал. *хариза̀н* 'подарен' (от гр. χαρίζω 'подарявам'). Босилеград, Севлиево, Търговище. **Хариза̀нов** *ф.* На разни места.

Хариза̀на *ж* — женска форма срещу харизан. Разград.

Хариза̀нка *ж* — умалит. от Харизана. Тервелско.

Хари̇̀клия *ж* — гр. Χαρίκλεια 'прочута с доброта'. Македония.

Хари̇̀ско *м* — видоизменено от Харизан. **Хари̇̀сков** *ф.* Търлис (Южна Тракия), Ракитово (Велинградско), Пещера, Банско, Златоград.

Хари̇̀т *м* — гр. Χάρις, -ιτος, от χάρη 'прелест, добрина'. **Хари̇̀тов** и **Хари̇̀тев** *ф.* Шумен, 1860, Ивайловград, Момчилградско, Кърджалийско, Чепеларе, Смолян, Смолянско.

Хариті̇̀н *м* — от Харит + *ин*. **Хариті̇̀нов** *ф.*

Хариті̇̀на *ж* — гр. Χαριτίνη, вж. Харит — име на календарска светица. Типично за Копривщица.

Хариті̇̀я *ж* — разновидност на Харитина. Синод. именник.

Харитомѐна *ж* — гр. Χαριτωμένη 'прелестна, очарователна'. Единичен случай.

Харито̀н *м* — гр. Χαρίτων от χάρη 'прелест, добрина' — име на календарски преподобен. Битоля, Криводол (Врачанско), Стубел, Горна Вереница (Михайловградско). **Харито̀нов** *ф.* Радомир, Златарица (Еленско), Варна.

Харичѐнов *ф* — навярно вм. Харичеров с дисимилация на едното *р*.

Харичѐров *ф* — вм. Харачеров. Габрово (гроб).

Харла̀ков *ф* — от диал. *хърла̀к* 'мършаво добиче, дръглащ'. Габрово, 1900.

Харлов *ф.* Долна Оряховица, Пловдив, Стара Загора.

Харманджи̇̀ев *ф* — от *харманджи̇̀я* 'който вършее на харман'. Враца (псевдоним).

Харманзов *ф* — някаква разновидност на Харманджиев (?) Сливен.

Ха̀ров *ф* — от прякор *Ха̀ро* 'зъл, омразен старец' (?) Алфатар (Силистренско).

Харсъзов *ф* — от диал. *хърсъ̀з* 'крадец' (тур. hırsız) или от *арсъ̀зин* 'безсрамник' (ар.-тур. arsız). Русе, Сливен.

Хартàрски *ф* — правописна разновидност на Хъртарски. Берковица.

Хартѝев *ф* — от *хартия* (?) Търново (мнозина).

Хартмàнов *ф* — от нем. Hartmann.

Харутю̀н *м* — изопачено от Харитон (?) Кесарево (Горнооряховско).

Хàрчев *ф* — от *харч* 'разноски' (?) Варна, 1900, Каварна.

***Хàса** *ж* — вм. Аса. **Хàсин** *ф*. Бистрица (Софийско).

Хасакѝев *ф* — вм. Хасекиев. Белоградчик, 1893.

Хàсев *ф* — вм. Асев или от ар.-тур. has 'чист, без примеси'. Варна.

Хасекѝев *ф* — от диал. *хасекѝя* 'телохранител' (от ар.-тур. hasseki). Плевен, 1908, Габрово, Орехово.

Хàскюлев *ф* — сбита форма от *Хаскьойлиев (от Хаскьой=Хасково). Стара Загора — старо.

Хастàгеоргѝев *ф* — от диал. *хастà* 'болен' (пер.-тур. hasta) и Георгиев; срв. Боленгергов. Русе.

Хасчѝев *ф* — от диал. **хасчия* 'който много бърза или се спуща стремително' (от тур. hız 'бързина, устрем'). Севлиево.

Хасъ̀мски *ф* — от ар.-тур. hasım 'противник (в съдебно дело)' или от тур. hısım 'роднина'. Троян, Летница (Ловешко).

Хасърбасàнов *ф* — вм. Хазърбасанов. Карнобат, 1908.

Хасърджѝев *ф* — от диал. *хасърджѝя* 'рогозар' (ар.-тур. hasırcı). Каблешково (Поморийско).

Хàтев *ф* — вм. Хатов. Бургас, 1908, Карнобат.

Хатѝбов *ф* — от ар.-тур. hatip,-bi 'оратор; мохамедански проповедник'. Търново, Пловдив.

Хàтов *ф* — от диал. *хат* 'яздителен кон, ат' (тур. at); срв. Хайгъров. Стара Загора, 1878, Самоков.

Хафу̀зов *ф* — от ар.-тур. hafız 'който знае корана наизуст; прен. глупав'. Енина (Казанлъшко).

Хахàмов и **Хахàмски** *ф* — от *хахàмин* 'еврейски свещеник'(евр.-тур. haham). Долна Диканя (Радомирско).

Хàчо *м* — вм. Ачо. Рудозем, 1954.

Хашало̀в *ф* — видоизменено от ар.-тур. haşarı 'разхайтен, лекомислен' (?) Градец, Медвен (Котленско), 1917, Търново, Варна.

Хашамо̀в *ф* — разновидност на Хашламов или на Хашалов (?) Чирпан.

Хашано̀в *ф* — разновидност на Хашамов или на Хашнов (?)

Хашлàков *ф* — от диал. *хашлак* 'скитник, несретник'. Шумен.

Хашлàмо̀в *ф* — от тур. haşlama 'попарен, сварен'. Шумен, Дивдядово (Шуменско).

Хашно̀в *ф* — от ар.-тур. haşin 'груб, жесток'. Орехово, Ловеч, София, 1893, Бургас.

Хашъмо̀в *ф* — вм. Хашамов. Панагюрище.

Хвалабо̀гов *ф* — от *хвала бо̀гу* — поради често повтаряне на тоя израз. Лом, 1882.

Хвалджѝйски *ф* — от диал. *хвалджѝя* 'който (се) хвали'.

Хвàлевски *ф* — от прякор *Хвàльо* 'който хвали'. Видима, Ново село (Троянско), Ловеч, Русе.

Хво̀йнов *ф* — от дървото *хвойна* или от село Хвойна. Левочево (Смолянско).

Хвъргàчев *ф* — от диал. *хвъргàч* '?' Елена, 1893.

Хвъ̀рго *м* — писмена разновидност на Върго.

Хвъркàшки *ф* — от прякор *Хвъркàтия*. Манастирище (Ореховско).

Хвърковàчки *ф* — от Хвърковичката махала в с. Падеш (Благоевградско).

Хвърколàчки *ф* — разновидност на Хвърковачки. Падеш (Благоевградско).

Хвъркотѝлев *ф* — от диал. **хвъркотило* 'буйно хвърчене' (?) Плевен (външно лице).

Хвърлѝнгов *ф* — навярно видоизменено от Върлинков. Лясковец.

Хвъ̀рльо *м* (или *пр*) — „подхвърлено дете"; вж. Върго. **Хвъ̀рлев** *ф*. Попово, 1908.

Хвърчàнов *ф* — от прякор *Хвърчàн* 'който „хвърчи", като ходи или работи'. Нова Загора.

Хвърчѝликов *ф* — от Хвърчилков с вмъкнато *и* (*е*).

Хвърчѝлков *ф*. — от прякор *Хвърчѝлко*; вж. Хвърчанов. Бяла.

Хедев ф — може би от ар.-тур. hediye 'дар, подарък'. Пловдив.

Хекѝмов *ф* — от диал. *хекѝмин* 'лекар' (ар.-тур. hekim); срв. Лекарски, Докторов. Пещера, 1860, Горна Оряховица.

Хѐлга *ж* — шведско име Helga 'величествена', заето по литературен път. Михайловград, р. 1934. Единичен случай.

Хелѐя *ж* — име на героиня от френски роман. Единичен случай.

Хѐлиос *м* — гр. Ἥλιος 'слънце'. Единичен случай.

Хѐлия *ж* — име на героиня от френски роман. Единичен случай.

Хелàков *ф* — от ар.-тур. helâk 'отпаднал, изнемощял'. Варна.

Хѐни *ж* — съкрат. от Хенриета. Габрово, 1960.

Хѐнри *м* — съкрат. от Хенрик. Враца, р. 1958.

Хенриѐта *ж* — женска форма срещу Хенрик. Враца, р. 1957, Мездра, р. 1959.

Хѐнрих *м* — кръстоска от германско Хенрик и немско Хайнрих. Търново, р. 1923.

Хѐнтов *ф* — може би от израза *хѐнта-пѐнта* 'бавно, едвам'. Самоков.

Хеомия *ж*. (Хеомия. М. Мусова, р. 1931).

Хераклѝя *ж* — вж. Ираклия. Сливница. р. 1903.

Хергелджѝев *ф* — вм. Хергеледжиев. Видин, Варна.

Хергеледжѝев *ф* — от диал. *хергеледжия* 'пастир (или стопанин) на конско стадо' (пер.-тур. hergeleci). Провадия.

Хергелѝев *ф* — от диал. **хергелѝя* 'стопанин на стадо коне' или 'неприучен да работи, разпуснат' (от пер.-тур.) Варна.

Хереледжѝев *ф* — видоизменено от Хергеледжиев. Роза (Ямболско).

Хермалѝн *м* — кръстоска от Херман и *хермелин*. Шумен, р. 1959.

Хѐрман *м* — нем. Hermann. Велинград, р. 1926.

Хермѝна *ж* — нем. Hermine. София, р. 1936, Търново, р. 1942, Трън, р. 1908.

Хернàни *м* — исп. Hernani, у нас дошло покрай драмата на Виктор Юго.

Хѐро *м* — съкрат. от Херувим. **Хѐров** *ф*. Хасково.

Херовѝм *м* — вм. Херувим. Врачанско.

Херовѝмка *ж* — женска форма срещу Херовим. Врачанско.

Херодòт *м* — старогр. Ἡρόδοτος — име на бележит древен историк. **Херодòтов** *ф*. Драгоман, 1957.

Херофѝм *м* — кръстоска от Херувим и Серафим. **Херофѝмов** *ф*. Берковица.

Херсòн *м* — от името на град Херсон в СССР. Караполци (Елинпелинско), р. 1959.

Хертеленди *ф*. (Георги Янушев Хертеленди, Мария Иванова Хертеленди, Стара Загора, 1960).

Херувѝм *м* — от *херувѝм*, според библейската ангелология: ангел от висш разред, евр. „с пламенен меч". Бургас. **Херувѝмов** *ф*. Червен бряг, Микре (Ловешко).

Херувѝма *ж* — женска форма от Херувим. Самоков.

Хесапчѝев *ф* — от диал. *хесапчѝя* 'който умее да смята' или 'който си прави сметка за всичко' (ар.-тур. hesapçı). Габрово, Севлиево.

Хесекѝев *ф* — вм. Хасекиев.

Хетѐмов *ф* — от ар.-тур. etem 'съвършен' или вм. Етимов. Свиленград.

Хетѝмов *ф* — вм. Етимов.

Хибитлѝйски *ф* — от с. Хибитлии (Страхилово, Свищовско). Павликени.

Хигиѐна *ж* — от *хигиѐна*. Севлиево, р. към 1923 г.

Хѝджо *м* — вм. Хижо. **Хѝджев** *ф*. Казанлък.

Хѝжо *м* — от Ижо с протетично *х*. **Хѝжов** и **Хѝжев** *ф*. Видин.

Хѝко *м* — видоизменено от Христо; вж. Ико. Кнежа. **Хѝков** *ф*. Кнежа, Ловеч, Етрополе, Липница (Ботевградско).

Хѝлдегард *ж* — нем. Hildegard. Велинград, р. 1960, кръстена на баба си — немкиня.

Хѝледников *ф* — от диал. *хѝледник* 'който има хиляда (гроша, лири, овце)'. Стара Загора.

Хѝли *ж* — женска форма срещу Хильо. София, р. 1908.

Хѝльо *м* — видоизменено от Фильо или Ильо. **Хѝлев** *ф*. Марковча (Шуменско), 1861, Пролез (Балчишко), Търново, Черна гора (Чирпанско), Стара Загора.

Хѝлюп *м* — видоизменено от Филип. Добруджа.

Химѝрски *ф* — далечно видоизменение от Алтимирски. Върбица (Врачанско), Враца.

Химитлѝйски *ф* — от с. Химитлии (Казанлъшко). Търново, 1940, София, 1915, Гоце Делчев.

Хѝна *ж* — женска форма срещу Хино или съкрат. направо от Христина.

Хинаѐтов *ф* — от диал. *хинаѐт* 'инат' или от ар.-тур. inayet 'милост, помощ, покровителство'. Ловеч, 1878.

Хѝндал и **Хѝндел** *м* — от Хинд(о) + *ал*, *ел* (?) **Хѝндалов** и **Хѝнделов** *ф*. Копривщица.

Хѝндо *м* — от Хино с вмъкнато *д*.

Хѝнка *ж* — умалит. от Хина. Шумен. **Хѝнкин** и **Хѝнкински** *ф*. Кнежа.

Хѝнко *м* — умалит. от Хино или съкрат. направо от Христо. Севлиево, Ловеч, Червен бряг. **Хѝнков** *ф*. Плевен, Алтимир (Ореховско). **Хѝнковски** *ф*. Врачанско.

Хѝно *м* — съкрат. от Христо. Етрополе, Луковит, Червен бряг, Долни Дъбник (Плевенско). **Хѝнов** *ф*. Ловеч, Ореховско, Толбухин. **Хѝновски** *ф*.

Хинтолàрски *ф*. Ставерци (Ореховско).

Хѝнчо *м* — умалит. от Хино, Хиньо. Плевен, Новопазарско. **Хѝнчев** *ф*. Луковит, 1894.

Хѝньо *м* — успоредна форма на Хино с меко окончание. **Хѝнев** *ф*.

Хѝпов *ф* — от тур. ip 'въже' (може би от израза ip cambazı 'въжеиграч'). Чирпан.

Хѝршов *ф* — от фирмата „Хирш", която е строила железопътната линия Русе — Варна. Силистра, 1886.

Хисàра *ж* — от ар.-тур. hisar 'крепост' (?) Велинград, р. 1955.

Хисов *ф*.

Хѝта *ж* — женска форма срещу Хито. Врачанско.

Хѝти *ж* — „модернизирано" от Хита. Галатин (Врачанско), р. 1955.

Хитѝл *м* — от Хит(о) + ил. **Хѝтилов** *ф*. София, 1928.

Хѝтко *м* — умалит. от Хито, Хитьо. Ловешко.

Хѝто *м* — съкрат. от Христо. Карлово, Ловешко. **Хѝтов** *ф*. Сливен, Карлово, Русе, 1876, Казичене (Софийско).

Хѝтол *м* — от Хит(о) + *ол*. **Хѝтолов** *ф*. Русе.

Хитрѝдов *ф* — от Хитров с гръцкото *-ид*. Пловдив, 1917.

Хитрѝлов *ф* — от диал. **хитрѝл(о)* 'хитрец'. Търново, 1893, Пловдив.

Хѝтров *ф* — от *хѝтър* (хитър Петър, хитър Никола, хитър Иван и под.) Търново, Лясковец, Карлово, 1893, Ловеч, Бежанци (Ивайловградско).

Хѝтьо *м* — разновидност на Хито с меко окончание. Ловешко.

Хѝца[1] *ж* — женска форма срещу Хицо.

Хѝца[2] *м* — западна форма на Хицо. Н. Геров.

Хѝцо *м* — съкрат. от Христо. Севлиево, 1893, Плевен. **Хѝцов** *ф*. Ловеч, 1879.

Хѝчко *м* — умалит. от Хицо или от Хичо. **Хѝчков** *ф*. Севлиево, 1905, Ловешко.

Хѝчо *м* — разновидност на Хицо, Хито с друго окончание. **Хѝчев** *ф*.

Хлабур *м*. Етрополски манастир, 1648.

Хлебàнов *ф* — от диал. **хлебàн* 'който се хили, усмихва' (?) Ник. Милев.

Хлебàров и **Хлебàрски** *ф* — от *хлебàр*. Стара Загора, Плевен, Враца, Кнежа, Горно Вършило (Пазарджишко).

Хлѐбович *ф*. Шумен.

Хлъ̀тев или **Хлъ̀тов** *ф*. Копривщица (Гаврил Хлътев — истинското име на Г. Бенковски).

Хлѐстов *ф* — от прякор *Хлѐстьо* 'който се хлещи, ходи леко облечен' (?) Лясковец.

Хòбо *м* — от диал. *òба*, 'два, двама' — пожелателно име: новороденият син да замести двамата умрели преди него (?) **Хòбов** *ф*. Стара Загора. Чирпан.

Хòбчо (Хòпчо) *м* — умалит. от Хобо. **Хòбчев (Хòпчев)** *ф*. Стара Загора, 1940

Ходала *пр* — срв. Худал. (Велчо Харизанов Ходала, земеделец — Враца, 1949).

Ходалина *ж*. Стара Загора, р. 1959.

Хòджев и **Хòджов** *ф* — от прякор *Хòджа (та)*. Стара Загора, Свиленград, Златарица (Еленско), Калугерово (Ботевградско).

Ходѝна *ж* — може би от рум. hodinǎ 'почивка, спокойствие'. Разград, р. 1896.

Хòдю *м*. Кичевско.

Ходу̀лов *ф* — вм. Фудулов.

Хòйко *м* — видоизменено от *Ходько. умалит. от Ходо. Перник, 15—16 век.

Хòко *м* — видоизменено от Хойко. Чипровци (Михайловградско).

Холайолчев *ф* — разновидност на Холиолчев. София (гроб).

***Хòле** или ***Хòльо** *м* — навярно съкрат. от Тихол.

Хòлев *ф*. Котел, 1960. **Хòлевич** *ф*. Стар котленски род с доста представители и в Каварна.

Холиòлчев *ф* — може би от Холе и Олчев. Охрид.

Хòлтаджиев *ф* — от диал. *хòлтаджия* 'въдичар' (тур. oltacı). Петелово. Пчеларово (Кърджалийско).

Холя̀нов *ф*. (Куцовласи от Кишлък, Македония — в Пещера и в Ракитово (Велинградско).

Хòмков *ф*. Чепеларе, 1958.

Хомолов *ф*. Варна, 1957.

Хòнгов *ф* — може би някаква разновидност на Хомков (?) Казанлък.

Хонорàтов *ф* — от рум. onoràt 'почитан, почетен'. Пловдив, Бургас.

Хòнтериев *ф* — може би далечно видоизменение от *антерѝя* (?) Кърджали.

Хòпчо *м*, **Хòпчев** *ф* — вж. Хобчо, Хобчев. Стара Загора.

Хòрба *м* — западна форма на Хорбо.

Хòрбин *ф*. Цариброд, 1917.

Хòрбо *м*. **Хòрбов** *ф*. Котел, 1893.

Хорвѐтов *ф* — видоизменено от Хърватов (?) Русе, 1936.

Хоридàн *м* — видоизменено от Йордан (?) Трънско.

Хорму̀зов *ф* — разновидност на Урмузов. Бургас.

Хòро и **Хòрьо** *м* — съкрат. от Прохор или видоизменено от Форьо. **Хòров** *ф*. Пловдив. **Хòрев** *ф*. Нова Загора (гроб).

Хорòза *пр* — от тур. horoz 'петел'. Стара Загора. **Хорòзов** *ф*. Арбанаси (Търновско), 1867, Стара Загора, Милковица (Никополско).

Хоройгров *ф* — от *хоройгрец*. Долистово (Станкедимитровско).

Хотàков *м* — вм. Фотакев. Луковит.

Хòти *м* — вм. Фоти. **Хòтев** *ф*. Стара Загора, 1883.

Хотѝн *м* — от Хот(и) + *ин*. **Хотѝнов** *ф*. Силистра, 1917.

Хòтнишки *ф* — от с. Хотница (Търновско). Търново, Чолаковци (Търновско).

Хòто *м* — видоизменено от Фотьо. Брест (Никополско). **Хòтов** *ф*. Никопол, Брест.

Хохоров *ф* — от тур. horhor 'звукоподражание за шум на буйна река' с изпадане на едното *р* (?) Измаил, 1857.

Хòчо *м* — умалит. от Хото. **Хòчев** *ф*.

Хòщеров *ф* — от диал. *òщур* 'род, потекло' — поради често повтаряне на тая дума (?) Сливен, Шумен.

Хрàбро *м* — от *хрàбър*. **Хрàбров** *ф*. Сливен, Попица (Белослатинско).

Хрàбър *м* — навярно от старобългарското Черноризец Храбър.

Хрàненишки *ф* — от прякор *Хрàненика*. Литаково (Ботевградско).

Хрàнешки *ф* — съкрат. от Храненишки. Радотина (Ботевградско).

Хранѝл *м* — от Хран(о) + *ил*.

Хранѝмѝр *м* — старинно име „който пази мира". Вайганд, Синод. именник.

Хранѝмѝра *ж* — женска форма от Хранимир. Синод. именник.

Хранѝслàв *м* — старинно име „който пази славата (си)". Вайганд, Синод. именник.

Хранѝслàва *ж* — женска форма от Хранислав. Синод. именник.

Хра̀нко *м* — умалит. от Храно. **Хра̀нков** *ф*. Русе, 1900, Светогорци (Пазарджишко).

Хра̀но *м* — съкрат. от Хранимир или Ханислав. Радомирско. **Хра̀нов** *ф*. Радомирско, Брезник, Свогенско, Софийско.

Хрантула̀нов *ф* — от диал. **хрантула̀н* 'хрантутеник'. Варна, 1940.

Хра̀ньо *м* — успоредна форма на Храно с меко окончание. **Хра̀нев** *ф*. Разград, 1870.

Хра̀шко *м* — от Рашко с протетично *х* или видоизменено от Храно.

Хрѐлка *пр* — от старинно *хръл*, **хрел* 'бръз, стремителен' (?) Копривщица, 1852, 1849.

Хрѐлко *м* — умалит. от Хрельо. **Хрѐлков** *ф*. Копривщица, Бела Слатина.

Хрелопа̀нов *ф* — вм. *Хралупанов, от диал. **хралупа̀н* 'който живее в хралупа' (?) Елена, Търново.

Хрѐльо *м* — вж. Хрелка. **Хрѐлев** *ф*. Самоков, Търново, Драгижево (Търновско).

Хрѐнко *м* — от Френко с преход на *ф* в *х*. **Хрѐнков** *ф*. Пловдив.

Хрѐно *м* — от Хренко (смятано като умалително). **Хрѐнов** *ф*.

Хризантѐм *м* — мъжка форма от Хризантема. Варна, 1956 (дете).

Хризантѐма *ж* — от цветето *хризантема*. София, р. 1917, Пловдив, 1924.

Хрѝлов *ф* — може би вм. Рилов. Пловдив, 1949.

Хрис *м* — от гр. χρυσός 'златен; злато'. Варна.

Хрѝса *ж* — от гр. χρυσή 'златна'. Свиленградско, Грудово, Каварна, Разград, Шумен, Преславско, Гоцеделчевско.

Хриса̀ва *ж* — от гр. χρυσάφι 'злато'. Русе.

Хриса̀вка *ж* — умалит. от Хрисава. Шумен.

Хриса̀н *м* — кръстен на дядовците си Христо и Златьо. Шумен, 1942.

Хрѝсанда[1] *м* — видоизменено от Хрисант. Типично за Стара Загора. **Хрѝса̀ндов** *ф*. Стара Загора, Разград, 1920.

Хриса̀нда[2] *ж* — по-стара форма на Хрисанта. Свищов.

Хриса̀нда[3] *ж* — видоизменено от Александра. Скравена (Ботевградско).

Хрисанди *м* — разновидност на Хрисанда[1]. Малко Кадиево (Старозагорско).

Хриса̀нка *ж* — умалит. от Хрисанта. Шумен.

Хриса̀нт *м* — от гр. Χρυσάνθος 'златно цвете' — име на календарски светия. Калофер, 1853, Панагюрище, 1853, Харманлии. **Хриса̀нтов** *ф*. Харманлии, Хасково, Славяново (Плевенско).

Хриса̀нта *ж* — женска форма срещу Хрисант. Типично за Свищов; Видин, Павликени, Горна Оряховица, р. 1894.

Хриса̀фа *ж* — женска форма срещу Хрисафи.

Хриса̀фи *м* — от гр. χρυσάφι 'злато'. Болград, 1857.

Хрисѐн *м* — от Хрис + *ен*. **Хрисѐнов** *ф*. Пещера, 1900.

Хрѝси *ж* — от гр. χρυσή 'злато'. Русе, 1938.

Хрисимѝр *м* — видоизменено от Христо и преосмислено по *хрисим* и *мирен*. Варна, р. 1956, Русе, р. 1958, Мездра, р. 1959, Дол. Богров (Софийско), р. 1955.

Хрисимѝра *ж* — женска форма срещу Хрисимир. Ново, рядко.

Хрисѝн *м* — от Хрис + *ин*. **Хрисѝнов** *ф*. Пещера.

Хрѝска *ж* — умалит. от Хриса или от Христа. Типично за Шумен; Русе, Разград, Варненско.

Хрѝско *м* — умалит. от Христо. **Хрѝсков** *ф* Ихтиман.

Хрисо̀ *ж* — разновидност на Хриса. Бургас, Ямбол.

Хрисовергѝев *ф* — от диал. **хрисовергия* 'златодарител'. Асеновград, 1900.

Хрисомѝр *м* — разновидност на Хрисимир. Шумен, р. 1959.

Хрисо̀на *ж* — от Хрисо + *на*. Лесово (Ямболско).

Хрисо̀нка *ж* — умалит. от Хрисона. Шумен, Мелница (Елховско).

Хрисостома *м* — от гр. χρυσόστομος 'златоуст'. Варна, 1958. **Хрисостомов** *ф*.

Хрѝста *ж* — женска форма от Христо. На разни места из страната.

Христа̀к *м* — съкрат. от Христаки. Котел, 1843, Севлиево, р. 1852.

Христа̀ки *м* — от Христо с гръцка умалит. наставка *-а̀ки*. Старо. **Христа̀кев и Христа̀киев** *ф*. Стара Загора, Враца, Свищовско.

Христа̀н *м* — от Христ(о) + *ан*. Новозагорско, Плевен, Плевенско, Михайловград. **Христа̀нов** *ф*. Плевен, Казанлък.

Христа̀на *ж* — женска форма срещу Христан. Ботевградско.

Христа̀нко *м* — умалит. от Христан. **Христа̀нков** *ф*.

Христѐм *м* — навярно кръстоска от Христен и циганско Рустем. **Христѐмов** *ф*. Михайловград.

Христѐн *м* — от Христ(о) + *ен*. Липница (Ботевградско).

Христѐна *ж* — женска форма от Христо. Ботевградско.

Христѐнка *ж* — умалит. от Христена. Ботевградско.

Хрѝстика *ж* — умалит. от Христа. Шумен.

Христѝл *м* — от Христ(о) + *ил*. Вайганд, Синод. именник.

Христилѝя *ж* — може би от Христо и Илия. Шумен, р. 1922.

Христимѝр *м* — вм. Хрисимир (?) Русе, р. 1959.

Христѝна *ж* — гр. **Χριστίνη**, женска форма от Христо — име на календарска светица. Из цялата страна.

Христѝнка *ж* — умалит. от Христина.

Хрѝстица *ж* — умалит. от Христа. Русе, 1936.

Христиѐн *м* — от *християнин*. **Християнов** *ф*. Давидово (Търговишко).

Християна *ж* — от *християнка*. Разград, Богатово (Севлиевско).

Хрѝсто *м* — от Исус Х р и с т о с. Доста разпространено из цялата страна. **Хрѝстов** *ф*. **Хрѝстович** *ф*. Стара Загора, Пловдив. **Хрѝстовски** *ф*. Радотина (Ботевградско).

Христодòбрев *ф* — от Христов и Добрев.

Христодòр *м* —гр. **Χριστόδωρος** 'дар от Христа'. Хасково, Стара Загора. **Христодòров** *ф*.

Христодỳл *м* — гр. **Χριστόδουλος** 'раб на Христа'. Кюстендил, 1845, Сливен, 1825, Пещера, 1853. **Христодỳлюв** *ф*. Ямбол, 1860, Пловдив, Хасково.

Христòз *м* — от Исус Христос с озвучено *с*. Асеновградско, Първомайско, Кърджалийско. **Христòзов** *ф*. Чирпан, Чирпанско, Първомайско, Карлово, Старозагорско, Кърджалийско.

Христòза *ж* — женска форма от Христоз. Асеновградско.

.**Христоилѝев** *ф* — от Христов и Илиев.

Христомàн *м* — от Христо + *ман*. Радовиш, 1917.

Христомѝл *м* — от Христо и *-мил* по подобие на Богомил.

Христомѝр *м* — от Христо + *мир*. **Христомѝров** *ф*.

Христòс *м* — от Исус Х р и с т о с. Първомай, 1893, Харманлии.

Христосѝя *ж* — от Христос + *ия*. Кулско.

Христòско *м* — умалит. от Христос. Пещера, 1853, Пазарджишко, Панагюрско, Пирдопско, Елинпелинско. **Христòсков** *ф*.

Христостòм *м* — кръстоска от Христо и Хрисостома. **Христостòмов** *ф*. Варна, 1940.

Христостòма *ж* — женска форма срещу Христостом. Каварна.

Христофòр *ф* — гр. **Χριστοφόρος** 'носител на Христа, христоносец' — име на календарски светия. Рядко, на разни места. **Христофòров** *ф*.

Христофòра *ж* — женска форма от Христофор. Новозагорско.

Хрѝстьо *м* — успоредна форма на Христо меко окончание. Калофер, Сопот, Казанлък, Пловдив, Пазарджик, Стара Загора (в последно време официално пишат Христо). **Хрѝстев** и **Хрѝстевич** *ф*.

Христѐна *ж* — женска форма от Христьо. Асеновградско.

Хрисỳла *ж* — от Хрис(а) + *ула*. Каварна, Демир хисар.

Хрѝсчо *м* — умалит.от Христо. **Хрѝсчев** *ф*. Пазарджик, Пазарджишко, Батак, Ракитово (Велинградско).

Хрѝша *ж* — вж. Хриши. Свиленград.

Хрѝши *ж* — от Хриси с характерно за гърците в България изговаряне на *с* като *ш*. Пловдив, Избегли (Асеновградско).

***Хрòле** или ***Хрòльо** *м* — от гр. **χλωρός** 'зелен' с метатеза на плавните (?) **Хрòлев** *ф*.

Хролопàнов *ф* — вм. Хрелопанов.

Хрòни *м* — съкрат. от Полихрон. Пловдив. **Хрòнев** *ф*. Смолянско, Пловдив.

Хросѝна *ж* — вм. Фросина. Разград, 1868.

***Хрỳле** или ***Хрỳльо** *м* — от Хроле, Хрольо с преход на *о* в *у*. **Хрỳлев** *ф*. Свищов, 1888, Лясковец, 1890, Пловдив. **Хрỳльовски** *ф*. Лясковец (Възраждането).

Хрỳса *ж* — от Хриса с изговор на гръцко υ като *у* или от Руса с протетично *х*. Етрополски манастир, 1648.

Хрусàн *м* — от Хрисан(т) или от Русан; вж. Хруса. Враца, 1929. **Хрусàнов** *ф*. Жеравна (Котленско), Сливен, Созопол, Враца.

Хрусàна *ж* — от Хрус(а) + ана. Бургаско.

Хрусани *ж* — разновидност на Хрусана. Виница (Варненско).

Хрỳшков *ф* — от чеш. hruška 'круша'. Горна Митрополия (Плевенско).

Хрѫс *м*. Гоцеделчевско, 15—16 в.

Хрѫса *ж* — женска форма от Хръс. Трънак, 1648 (Етрополски манастир).

Хрю̀ловский *ф* — вм. Хрульовски; вж. Хруле. Лясковец, 1848.

Хрюстàкя *ж* — видоизменено от *Христакия. Търново, 1860.

Хрѐнов *ф* — кръстоска от *хрян* и Хранов.

Хтѐна[1] *м* — от старинно *хтен* 'искан, желан' или съкрат. от Нехтен. Етрополски манастир, 1648.

Хтѐна[2] *ж* — женско име срещу мъжкото Хтена. Видраре, Тетевен, 1648.

Хỳба *ж* — съкрат. от Хубавена. Търновско, Тревненско, Русенско, Пловдивско. (Модернизират го на Люба).

Хубавѐла *ж* — от диал. *хубавѐла* 'хубавица'. Рядко.

Хубавѐлек *м* — от диал. *хубавѐляк* 'хубавец'. Вайганд, Синод. именник.

Хубавѐн *м* — от *хỳбав, хубавѐц*. Хасково.

Хубавѐна *ж* — женска форма срещу Хубавен.

Хубавѐнка *ж* — умалит. от Хубавена. Нова Загора, Варна.

Хубавѐнко *м* — умалит. от Хубавен. **Хубавѐнков** *ф*.

Хубавѐнски *ф* — от с. Хубавене (Врачанско). Луковит, Долни Дъбник (Плевенско).

Хỳбавий *пр* — по-стара форма на Хубавия. Плевен, 1900, Севлиево, 1910.

Хубавѝца *ж* — от *хубавѝца*. Смолян. **Хубавѝчин** *ф*. Самоков.

Хỳбавия — официален прякор, от *хỳбав*. Плевен, 1960

Хỳбавка *ж* — от *хỳбава*. Шумен, р. 1888, Ямбол, Омуртаг.

Хỳбавски *ф* — от прякор *Хỳбавий*. Севлиево, 1900.
Хỳбак *пр* — вж. Хубяк.
Хубàн *м* — от *хуб(ав)*. Търновско, Севлиево, Ловешко, Стара Загора, **Хубàнов** *ф*.
Хубàна *ж* — женска форма срещу Хубан. Стара Загора, 1893,
Хубàнка *ж* — умалит. от Хубана. Старозагорско, Шумен.
Хубàнко *м* — умалит. от Хубан. **Хубàнков** *ф*. Ардино.
Хубàнчо *м* — умалит. от Хубан. **Хубàнчев** *ф*. Шумен.
Хỳбе или **Хỳбьо** *м* — успоредна форма на Хубо с меко окончание. **Хỳбев** *ф*. Рядко.
Хỳбеков *ф* — по-нова форма на Хубяков. Котел, 1962.
Хỳбен *м* — разновидност на Хубан с друга наставка и ударение. Пловдив, Казанлък, Чирпан, Стара Загора, Първомайско, Грудовско, Провадийско. **Хỳбенов** *ф*. Хасково, Харманли, Чирпан, Пловдив, Асеновград, Грудовско.
Хỳбин *м* — от Хубен с редуцирано *е*. Хасково.
Хỳбо *м* — съкрат. от Хубан или от Хубен. Добревци, 1648.
Хỳбчо *м* — умалит. от Хубан или от Хубен. Целина (Чирпанско), Бела Слатина. **Хỳбчев** (и **Хỳбчов**) *ф*. Павликени, Ловеч, Търново, Казанлък, Енина (Казанлъшко), Чирпанско, Асеновград, Смолянско.
Хỳбьо *м* — вж. Хубе.
Хỳбяк *пр* — от *хỳб(ав)*. Котел, 1844. **Хỳбяков** *ф*. Котел, 1873.
Худал *м* — от Худ(о)+ *ал*. Перник, 15—16 в.
Худѝна *ж* — вм. Ходина. Разград, р. 1885.
Хỳдо *м* — от старинно *худ* 'мъничък'; срв. Малчо. **Хỳдов** *ф*. Сливен. (Днешните Худови в Сливен са цигани).
Худỳлски *ф* — вм. Фудулски.
Хỳклев *ф* — вм. Фуклев. Пловдив.
Хỳльо *м* — от Ульо с протетично *х*. Приморско (Бургаско), 1962. **Хỳлев** *ф*. Айтос, Бургас. **Хульòв** *ф*. Борово (Гоцеделчевско).
Хумàрски *ф* — от диал. **хумàр* 'който копае и продава хума'. Люти дол (Врачанско), Луковит, Айтос.
Хỳмбаджиев *ф* — от диал. **хỳмбаджия* 'който прави хумби или живее в хумба (укрепена изба)'. Разград.
Хỳменков *ф* — вм. Уменков. Боженица (Ботевградско).
Хỳмков *ф*.
Хỳмов *ф*.
Хỳнджев *ф* — от Хунчев с озвучаване на *нч* в *ндж*. Пловдив.
Хундин (?) Ник. Милев.
Хỳно *м* — вж. Уно. **Хỳнов** *ф*.
Хỳнчо *м* — умалит. от Хуно. **Хỳнчев** и **Хỳнчовски** *ф*. Луковит.
Хурмỳзов *ф* — вм. Хормузов, Урмузов. Поморие, 1900.
Хуршѝ *ж* — вм. Фурши. Виница (Варненско).
Хỳтов *ф* — разновидност на Футов (?) Беляковец (Търновско).
Хъдев *ф* — може би от *хъ де* — поради често повтаряне на тоя израз (?) Казанлък.
Хъков *ф* — може би видоизменено от Хърков с изпадане на *р*. (В стихотворение от Яворов).
Хълчев *ф*. Ксанти, 1917, Пещера, Пловдив (мнозина), Варна.
Хъндърчев *ф*.
Хънза *ж* — в песен от Устово (Смолянско).
Хънков *ф* — от прякор *Хъ̀нко* 'който мънка' (?) Карнобат, Варна.
Хънтов *ф*. Казанлък.
Хънхънов *ф* — от тур. hımhım 'който говори през нос; гъгньо'. Стара Загора, 1900.
Хървàтов *ф* — от диал. *хървàтин* 'лакомец, ненаситник, гладник'. Габрово, Търново, Варна, Силистра.
Хърков *ф* — от прякор *Хъ̀рко* 'който все хърка'. Ямбол, 1900, Сливен, Бургас, Цалапица (Пловдивско), Пазарджик.
Хърлев *ф* — от старинно *хърл* 'бърз, стремителен' или от прякор *Хъ̀рльо* 'сополко'. Казанлък, Стефаново (Ловешко), Узунджово (Хасковско), Прилеп.
Хъров *ф* — разновидност на Хърьов, Павликени.
Хърсов *ф* — вм. Хърсев (?) Ник. Милев.
Хърсьо *м* — от ар.-тур. hırs 'страст, желание, алчност' (?) Любимец (Свиленградско), Голямо Пещене (Врачанско), р. 1933. **Хърсев** *ф*. Алфатар (Силистренско), Карнобат, Ивайловградско.
Хъртàрски *ф* — от диал. **хъртàр* 'който обучава хъртове'. Ореховско.
Хърчев *ф* — от диал. **хърчо* 'свадлив човек' (от тур. hırçın свадлив, избухлив'. Велинград (помаци).
Хършев *ф* — разновидност на Хърчев (?) Пещера.
Хърьов *ф* — видоизменено от Хъхрев или от Хърлев (?) Драгоево (Преславско).
Хъстов *ф*. Славянци (Карнобатско).
Хъхрев *ф* — от прякор **Хъхрьо** 'който хъхре'. Пловдив.
Хъшев, **Хъшов** и **Хъшовски** *ф* — от *хъш* '1. скитник, безделник; 2. бунтовник'. Стара Загора, Търговище, Хасково; Видин, 1897, Чирпан; Русе.
Хъшъмòв *ф* — вм. Хашамов. Чирпан, 1920.
Хюлюпчо *м* — видоизменено от Филипчо. Сливенско — нар. песен.

Ц

Цабала *ф*— някаква разновидност на Цамбов (?) Банкя (Софийско).

Цàгарски *ф* — видоизменено от гр. τσαγκάρης 'обущар'; вж. Цанкаров. Ботевград (стари преселници от Яна, Софийско, и според преданието от албанско потекло).

Цàгов *ф* — видоизменено от Чагов или от Цаков (?) Бела Рада (Видинско).

Цàйко *м* — от Стайко с преход на *ст* в *ц*. Брусен (Тетевенско). **Цàйков** *ф*. Осиковска Лакавица (Ботевградско).

Цàйно *м* — от Стайно; вж. Цайко.

Цàйо *м* — от Стайо; вж. Цайко. Влашко село (Врачанско), р. 1857. **Цàйов** *ф*. Калугерово (Ботевградско).

Цàка *ж* — женска форма срещу Цако. Ботевград, Ботевградско, Трънско.

Цакалов *ф* — разновидност на Чакалов (?) Загражден (Никополско).

Цакàнски *ф* — може би вм. Цàкински — от Цака. Вършец.

Цàки *м* — разновидност на Цако. Тетевен. **Цàкев** *ф*.

Цàклев *ф* — от Цъклев с изясняване на ъ. Белица (Разложко).

Цакманов *ф* — от диал. **цакман* 'заядлив човек' (от гр. τσάκωμα 'заяждане, караница).

Цàко *м* — видоизменено от Стамен, Станко, Стефан или друго подобно име с начално *ст*. Ботевград, Врачанско, Луковит, Луковитско, Кула. **Цàков** *ф*. Ботевград, Враца, Луковит, Орехово, Лясковец, Беленско, Кубратско, Банско. **Цàковски** *ф*. Бела Слатина, Ботевградско.

Цàла *ж* — женска форма срещу Цало, Цальо. Луковит, Тетевен, Ловеч, Старо село (Троянско), Кула.

Цалбуков *ф*. Казанлък.

Цàлка *ж* — умалит. от Цала. Ловеч.

Цàлко *м* — умалит. от Цало, Цальо. **Цàлков** *ф*.

Цàло *м* — разновидност на Цело в говори, дето старото *цѣ* дава *ца*. Кнежа, Лопян (Ботевградско), Баховица , Угърчин (Ловешко). **Цàлов** *ф*. Лопян, Баница (Врачанско), Бойница (Кулско), Плевен, Сливен, 1843. **Цàловски** *ф*.

Цàльо *м* — успоредна форма на Цало с меко окончание. Осиковица (Ботевградско). **Цàлев** *ф*. Луковит. **Цàльов** *ф*. Етрополе (от Лопян).

Цамбов *ф* — от гр. τσαμπί 'грозд' или от τσαμπούνα 'гайда' (?) Диканя (Радомирско).

Цампàрев и **Цампàров** *ф* — от диал. **цампàр* 'гроздар' (от гр. τσαμπί 'грозд'). Свищов, 1888, Варна.

Цàна *ж* — видоизменено от Стана, Стамена или друго подобно име; вж. Цайко. Търновско, Беленско, Ботевград, Ботевградско. **Цàнин** *ф*. Вълчедръма (Ломско). **Цàнински** *ф*. Луковит.

Цàнда *ж* — от Цана с вмъкнато *д*. Сливен, р. 1887. **Цàндин** *ф*. Михайловград.

Цàндьо *м* — от Цаньо с вмъкнато *д*. Лисец, р. 1858, Баховица (Ловешко), Ловеч. **Цàндев** *ф*. Ловеч, Търново, Сливен.

Цàне *м* — разновидност на Цано, Цаньо. **Цàнев** *ф*.

Цàнеков *ф* — от Цанев с вмъкнато *ек*. Казанлък.

Цàни *м* — североизточна форма на Цане. Лясковец. **Цàнев** *ф*.

Цанѝл *м* — от Цан(ьо)+*ил*. Търговищко, 17 в.

Цанимѝра *ж* — кръстоска от Цана и Станимир.

Цàнка *ж* — умалит. от Цана. Търновско, Ботевградско. **Цàнкин** и **Цàнкински** *ф*. Терзийско (Троянско).

Цанкàров и **Цанкàрски** *ф*—от гр. τσαγκάρης 'обущар'. Луковит, Пловдив.

Цàнкè *м* — югозападна форма на Цанко. **Цàнкèв** *ф*.

Цàнко *м* — умалит. от Цано, Цаньо или видоизменено направо от Станко, Стаменко или друго подобно име с начално *ст*. Търново, Търновско, Ловеч, Плевен, Ботевград, Кула. **Цàнкòв** *ф*. Търново, Габрово, Орехово, Етрополе, Сопотско. **Цàнковски** *ф*. Липница (Ботевградско).

Цàно *м* — от Стамен, Стоян или друго подобно име; вж. Цайко. Ботевград, Пир-

доп, Белослатинско, Видин. **Ца̀нѝв** и **Ца̀новски** *ф*.

Цано̀я *м* — от Станоя; вж. Цайко.

Цанпа̀ра *пр* — вж. Цампаров. Ловеч, 1878.

Цану̀йко *м* — от Цан(о)+*уйко*. **Цану̀йков** *ф*.

Цану̀ш *м* — от Цан(ьо)+*уш*. Търговишко, 17 в.

Цану̀ша *ж* — от Цан(а)+*уша*.

Ца̀нцаров *ф* — от диал. *ца̀нцар* 'малка горска птичка' (?) Дерманци (Луковитско).

Ца̀нчо *м* — умалит. от Цаньо. Сухиндол. **Ца̀нчев** *ф*.

Ца̀ньо *м* — успоредна форма на Цано с меко окончание. Трявна, Търново, СИзБ. **Ца̀нев** *ф*.

Цапа̀лов *ф* — от диал. *цапа̀ло* 'хлевоуст човек или псувач'. Нова Загора, 1917, Лом, 1960.

Цапа̀ров и **Цапа̀рски** *ф* — разновидност на Цапалов или на Цампаров. Тревненско, Плевен, Гоце Делчев.

Ца̀пев *ф* — разновидност на Цапов.

Ца̀перков *ф* — от местност Ца̀перката край Русе. Русе, 1882, Свищов, 1917.

попадия **Цапина**. Станке Димитров, 1879.

Ца̀пков *ф* — от прякор *Ца̀пко* 'козлето' (?); вж. Цапов. Брацигово, Пещера.

Ца̀пов *ф* — от рум. ţap 'козел'. Маловица (Битолско), 1920, София, 1908.

Ца̀прев *ф* — съкрат. от Цапарев. Мерданя (Търновско), Пловдив.

Цара̀нов *ф* — от рум. ţăràn 'селянин'. Тутракан.

Царвула̀нов *ф* — от *царвула̀н* 'който носи царвули'. Пазарджик.

Царвулджѝев *ф* — от *царвулджѝя* 'продавач на царвули'. Копривщица.

Царву̀лев *ф* — от прякор *Царву̀ла*. Шумен, Сливен.

Царву̀лков *ф* — от *царву̀лко* 'царвулан'. Тетевен, Луковит, Бела Слатина.

Царѐва *ж* — преведено от Султана или от Василка. Сравнително старо и рядко, на разни места из страната.

Царѐвка *ж* — умалит. от Царева. Софийско, Михайловград, Сливен.

Царѐвна *ж* — разновидност на Царева. Кула, Самоков.

Царѝбашев *ф* — разновидност на Черибашиев. Килифарево (Търновско), Търново.

Царибро̀дски *ф* — от град Цариброд. Цариброд, 1893.

Царигра̀дски *ф* — навярно превод на Стамболски или Стамболийски. Чирпан, 1893, Пловдив, 1906.

***Царѝн** *м* — от Цар(ьо)+*ин*.

Царѝна *ж* — женска форма от Царин или от рум. ţarină 'царица'. Аспарухово (Ломско), Садовец (Луковитско), Плевен.

Царѝнка *ж* — умалит. от Царина. Бохот (Плевенско), Габрово.

***Царѝнчо** *м* — умалит. от Царин. **Царѝнчев** *ф*. Варна.

Царѝчко *м* — умалит. от Царьо. **Царѝчков** *ф*. Пазарджик.

Ца̀рка *ж* — женска форма от Царко.

Ца̀рко *м* — умалит. от Царьо. **Ца̀рков** *ф*. Лясковец, 1900, Никопол, Бургас. **Ца̀рковски** *ф*. Пазарджик, 1900, Русе.

Ца̀ро *м* — разновидност на Царьо. **Ца̀ров** и **Ца̀ровски** *ф*. Пазарджик, Правец (Ботевградско).

Ца̀рски *ф* — от прякор *Ца̀ря*. Карлово, 1917, Казанлък, Пловдив, Пазарджик, Михайловградско, Априлци (Пазарджишко).

Ца̀рчински *ф* — от с. Цар(и)чина (Своге нско). Ихтиман, Пловдив.

Ца̀рчо *м* — умалит. от Царьо. **Ца̀рчев** *ф*. Пловдив.

Ца̀рьо *м* — от *цар*, както Кральо от *крал*, Бано от *бан*. **Ца̀рев** *ф*. Поповци (Габровско), 1882, Габрово, Малък чифлик (Търновско), Русе, Разград, Поибрене (Панагюрско), Войнеговци, Лозен, Железница (Софийско), Асеновград, Хасково, 1883, Бургас, 1893. **Ца̀ревски** *ф*. Панагюрско.

Царя̀нов и **Царя̀нски** *ф* — разновидност на Царанов. Ломско, Орехово, Козлодуй (Ореховско), Пловдив.

Ца̀тев *ф*. Стражица (Горнооряховско), 1917.

Цафа̀ров *ф* — от прякор *Цафа̀рата* (свирел добре с цафара).

Ца̀ца *ж* — видоизменено от Цвета с детско повтаряне на първата сричка. Ботевград, Плевен. **Ца̀цин** и **Ца̀цински** *ф*. Литаково (Ботевградско), Галово (Ореховско).

Ца̀це *м* — югозападна форма на Цацо. **Ца̀цев** *ф*. Брезник, 1898.

Ца̀цеков *ф* — от Цацов с вмъкнато *ек*. Котел.

Цацѝн *м* — от Цац(о)+*ин*. **Цацѝнов** *ф*.

Цацира̀шки *ф*. Бреница (Белослатинско).

Ца̀цка *ж* — умалит. от Цаца. Трудовец (Ботевградско).

Ца̀цко *м* — умалит. от Цацо. **Ца̀цков** *ф*. Сливен, 1893.

Ца̀цо *м* — видоизменено от Стамен, Стоян, Станко, Стефан или друго подобно име Ботевград, Ботевградско. **Ца̀цов** и **Ца̀цев** *ф*. Ботевградско, Етрополе, Крушево (Македония).

Цацул *м* — от Цац(о)+*ул*. **Цацулов** *ф*. Лясковец, 1917.

Ца̀чо *м* — разновидност на Цако или на Цацо. Осиковица (Ботевградско), Етрополе, Тетевен, Ловеч, Михалци (Търновско), Сопот. **Ца̀чов** *ф*. Орехово, 1893, Осиковица, Скравена (Ботевградско). **Ца̀чев** *ф*. Габрово.

Цвѐйо *м* — видоизменено от Цветьо. **Цвѐев** *ф*. Пещера.

Цвеклòв и **Цвèклев** *ф* — от *цвеклò* (навярно превод на Панджаров). Габрово, 1917, Шумен.

Цвекя̀рски *ф* — от диал. *цвекяр* 'цветар'. Лом, 1893, Голинци (Ломско), 1882.

Цвèло *м* — навярно кръстоска от Цветан и Цело. **Цвèлов** *ф*. Кричим.

Цвèльо *м* — разновидност на Цвело. Софийско.

Цверков *ф*. Шумен, 1940.

Цвèта *ж* — от *цвèте*. Из цялата страна. **Цвèтин** *ф*. Белоградчик, Мурсалево (Станкедимитровско).

Цветàй *м* — разновидност на Цветан. **Цветàев** *ф*. Белене (Свищовско).

Цветàн *м* — от *цвет*, *цвят+ан*. Главно в ЗБ. **Цветàнов** *ф*. **Цветàнски** *ф*. Белово (Пазарджишко), Розовец (Пловдивско), Казанлък.

Цветàна *ж* — женска форма срещу Цветан или от Цвет(а)+*ана*. Из цялата страна.

Цветанинов *ф* — от Цветàнин+*ов* (извънбрачно дете — по името на майката). Враца, 1955.

Цветàнка *ж* — умалит. от Цветана.

Цветàнко *м* — умалит. от Цветан. **Цветàнков** *ф*.

Цветàнчин *ф* — вм. Цветанкин (от Цветанка). Ихтиман.

Цветàров и **Цветàрски** *ф* — от *цветàр*. Габрово, Пловдив, Берковица.

Цвèте *ж* — разновидност на Цвета. Ихтиман, р. 1958.

Цветелѝн *м* — от *цвете+лин*; срв. Звezделин, Веселин. Търговище, р. 1957.

Цветелѝна *ж* — женска форма срещу Цветелин. Варна, р. 1956, Кнежа, р. 1962, Дряново, р. 1963, Тетевен, р. 1964.

Цвèти *м* — от *цвèте*. Казанлък, 1920, Русе, 1936, Шумен, 1940.

Цветизàр *м* — разновидност на Цветозар. Враца, р. 1957.

Цветѝл *м* — от *цвет(е)+ил*. **Цветѝлов** *ф*. Първомай.

Цветимѝр *м* — разновидност на Цветомир. Кула, р. 1958.

Цвèтин *м* — от *цвет(е)+ин*. **Цвèтинов** *ф*. Поибрене (Панагюрско).

Цвèтинка *ж* — умалит. от Цвета. Мездра, р. 1956, 1959.

Цветѝч *м* — от *цвет(е)+ич*. **Цветѝчев** *ф*. Първенец (Пловдивско).

Цветишѝн *м* — от *цвете+шин*; срв. Драгошин, Вълкашин. Етрополски манастир, 1648.

Цвèтка *ж* — умалит. от Цвета.

Цветкàшки *ф* — от диал. **цветкàш* '?'; срв. Цъфтиняшки. Казанлък.

Цвèтко *м* — от *цвет+ко*. Главно ЗБ. **Цвèткòв** и **Цвèткòвски** *ф*.

Цвèтнен *м* — произволно измислено име. Варна, 1957 (дете).

Цветовасѝл *м* — съчетание от Цвета и Васил. Тетевен.

Цветозàр *м* — кръстоска от *цвете* и Светозар. Червен бряг, р. 1958.

Цветозàра *ж* — женска форма срещу Цветозар. Свищов, р. 1962.

Цветолю̀б *м* — съчетание от Цвета и Люба. Ботевград, р. 1950, Червен бряг, р. 1955.

Цветомѝл *м* — мъжка форма срещу Цветомила. Бела Слатина, р. 1961, Горна Оряховица, р. 1964.

Цветомѝла *ж* — „мила като цвете". Червен бряг, р. 1952.

Цветомѝр *м* — кръстоска от *цвете* и Светомир. Бела Слатина, р. 1961. Кнежа, р. 1962.

Цветомѝра *ж* — от Цвет(а)+*мира*; срв. Красимира, Десимира. Русе, р. 1952, Разград, р. 1965.

Цветослàв *м* — кръстоска от *цвете* и Светослав. Луковит, р. 1965.

Цвèтьо *м* — разновидност на Цвети.

Цветя̀рски *ф* — от диал. *цветяр*; вж. Цвекярски. Лом, 1900.

Цвèя *ж* — женска форма срещу Цвейо. **Цвèин**, **Цвèйна** *ф*. Горни Лом (Белоградчишко).

Цвѝкьо *м* — може би видоизменено от Цвятко, Цветан. Търново, 1893. **Цвѝкев** и **Цвѝков** *ф*. — Горна Оряховица, Търново, Русе.

Цвикя̀рски *ф* — разновидност на Цвекярски. Лом, 1893.

Цвѝльо *м* — от Свильо с преход на *с* в *ц*. Вайганд.

Цвъркала *пр* — от диал. *цвъркало* 'който цвърка, цвърчи'. Литаково (Ботевградско).

Цвъркàлев *ф* — от прякор *Цвъркàлото*. Габрово, 1893.

Цвя̀та *ж* — източна форма на Цвета (сравнително рядко).

Цвя̀тка *ж* — умалит. от Цвята. Болярци (Асеновградско), Чирпан.

Цвя̀тко *м* — източна форма на Цветко. **Цвя̀тков** *ф*.

Цвя̀то *м* — мъжка форма срещу Цвята. Бяла. **Цвя̀тов** *ф*. Ботров (Беленско)

Цезарѝна *ж* — от историческото име Цезар+ *ина*. Червен бряг, р. 1958, Габрово, 1960.

Цèка *ж* — женска форма срещу Цеко. Берковско, Ботевград, Златица. **Цèкин** *ф*. Белоградчишко, Станкедимитровско.

Цèкльов *ф*. Баня (Благоевградско).

Цекля̀нков *ф* — от диал. **цекля̀нко* 'човек с очила' (?) Кула.

Цèко *м* — видоизменено от Стефко, Цветко, Цветан или друго подобно име. СзБ. **Цèков** и **Цèковски** *ф*.

Цекул *м* — от Цек(о)+*ул* или вм. Секул. **Цекулов** *ф*. Видин.

Цеку̀н *м* — от Цек(о)+*ун*. Врачанско. **Цеку̀нов** *ф*.

Цеку̀на *ж* — женска форма срещу Цекун. Врачанско.

Цѐла[1] *ж* — женска форма срещу Цело. Дългоделци (Ломско).

Цѐла[2] *м* — по-стара форма на Цело. Видин.

Цѐле *м* — югозападна форма на Цело. Бр. Миладинови.

Цѐлка *ж* — умалит. от Цела. **Цѐлкин** *ф*. Варна, 1940. **Цѐлкински** *ф*. Борован (Белослатинско).

Цѐлко *м* — умалит. от Цело. **Цѐлков** *ф*. Девене (Врачанско), Славотин (Михайловградско), Елин Пелин.

Цѐло *м* — от *цел*, *цял* — заклинателно име: да бъде цял, здрав, читав. Михайловград, р. 1896, Врачанско, Русе. **Цѐлов** *ф*. Михайловград, Ломско, Кулско, Ореховско, Казичене (Софийско). **Цѐловски** *ф*. Бела Слатина.

Целу̀вкин *ф* — навярно преосмислено от Целуйков. Пловдив, 1949.

Целу̀йко *м* — от Цел(о)+*уйко*. **Целу̀йков** *ф*. Пловдив, 1949.

Цѐльо *м* — успоредна форма на Цело с меко окончание.

Цѐмко *м* — от Семко. **Цѐмков** *ф*. Пловдив.

Цѐна *ж* — съкрат. от Цветана. Главно ЗБ.

Цѐндо *м* — от Цено с вмъкнато *д*. Кремена (Врачанско). **Цѐндов** *ф*. Ореховско, Елин Пелин.

Цѐнѐ *м* — югозападна форма на Цено. **Цѐнѐв** *ф*. Брезнишко.

Цѐнеков *ф* — от Ценов с вмъкнато *ек*. Александрово (Ловешко).

Ценимир *м* — „да цени мира". Русе, р. 1959.

Цѐнка *ж* — умалит. от Цена. СзБ, типично за Враца. **Цѐнкин** *ф*. Лом, 1898, Рашково (Ботевградско).

Цѐнко *м* — умалит. от Цено. Лом, Берковско, Етрополе, Ботевградско. **Цѐнков** *ф*. Белослатинско, Ботевградско. **Цѐнковски** *ф*. Ботевградско.

Цѐнкол и **Цѐнкул** *м* — от Ценк(о)+*ол*, *ул*. Крушовица (Врачанско), Ореховско. **Цѐнколов**, **Цѐнкулов**, **Цѐнколовски** и **Цѐнкуловски** *ф*.

Цѐно *м* — видоизменено от Цветан, Цветко, Стефан или друго подобно име. Главно СзБ. **Цѐнов** и **Цѐновски** *ф*. **Цѐнович** *ф*. Русе, 1900.

Централски *ф* — навярно от ловна пушка „централ".

Цѐньо *м* — разновидност на Цено. Вайганд. **Цѐнев** *ф*.

Цепени̇̀шев *ф* — от диал. **цепени̇̀ш* 'трънак' (от рум. ţepi 'тръни'). Козлодуй.

Цѐпенков *ф* — от прякор *Цепенко* 'който „се цепи", страни, бяга от хората' (?) Прилеп, Търново, 1940.

Цепѐрски *ф* — от колиби Цепераните (Дряновско). Русе.

Цепилѐщов *ф* — от прякор *Цепилѐща* (според местен спомен: бил такъв скъперник, та цепел лещените зърна в чорбата, за да изглеждат повече). Враца.

Цепура̀нов *ф* — вм. Ципуранов.

Цера̀шки *ф* — от с. Долно Церовене (Ломско). Лехчево (Михайловградско).

Цергѝловски *ф* — вм. Цегриловски — от с. Цегриловци (Трънско) с метатези на *гр* — *рг*. Темелково (Пернишко), 1917.

Церенко *м* — умалит. от Церо. Търговишко, 17 в.

Цѐрев *ф* — навярно вм. Серев. Бяла паланка (Сливенско).

Церибашев *ф* — вм. Черибашиев. Горнооряховско.

Церичков *ф* — вм. *Серичков — от Серьо (?) Гоце Делчев, 1917.

Церко̀вски *ф* — от с. Бяла черкова (Търновско). Горна Оряховица, 1900.

Цѐро *м* — от дървото *цер* или вм. Серо. Дъскот (Търновско), Благоево (Разградско), 17 в. **Цѐров** *ф*. Провадия, 1893, Варна.

Церо̀вски *ф* — от с. Церово (такива има три), Церова кория или Церовец. Враца, Ихтиман, Горна Оряховица.

Церя̀нски *ф* — вм. Царянски. Крушовене (Ореховско), Бобошево (Станкедимитровско).

Цѐца *ж* — видоизменено от Цвета или Цветана.

Цецѝлия *ж* — лат. Caecilia (от caecus 'сляп') — име на католическа светица, Шумен, р. 1906.

Цѐцка *ж* — умалит. от Цеца.

Цѐцо *м* — видоизменено от Цветан.

Цѐя *ж* — разновидност на Цвея или на Цоя. **Цѐински** *ф*. Праужда (Белоградчишко).

Цибра̀нски *ф* — от с. Горни или Долни Цибър (Ломско). Лом.

Цѝбренски *ф* — вм. Цибрански. София, 1961.

Цѝбър и **Цѝбре** *м* — от река Цибър; срв. Искър, Дрино. **Цѝбров** и **Цѝбрев** *ф*. Скопие, 1917.

Цибря̀нски *ф* — разновидност на Цибрански. Лом, 1917, Габрово.

Цива̀ров *ф* — от диал. *цива̀ра*; вж. Цафаров. Кричим.

Цѝвкин *ф* — от прякор *Цѝвката* 'securepolivata'. Станке Димитров, 1878.

Цѝвков *ф* — от прякор *Цѝвко* 'сополко' или вм. Сивков. Горска поляна (Грудовско).

Цѝвнев *ф* — от диал. *цѝвньо* 'скъперник, циция'. Павликени, Сухиндол, Ловеч.

Циганàров *ф* — от диал. **цuганàр* 'който има вземане-даване с цигани' (?) Щръклево (Русенско).

Циганèлски *ф* — от рум. ţiganèl 'циганче'. Лом.

Циганищянов *ф* — от рум. ţiganèsc 'пазаря се като циганин'. Свищов.

Циганкàров *ф* — от диал. **циганкàр* 'който обикаля циганки'. Панагюрско.

Цѝганков *ф* — видоизменено от Циганкаров. Панагюрско.

Цѝганчев *ф* — от прякор *Цѝганчето* (бил черен, крадлив или лъжлив). Кюстендил, 1893, Цариброд, 1911, Свиленград, 1927, Варна.

Цигàрата *пр* — от *цигара* (палел цигара от цигара или пушел цигари, когато другите пушели с лули). Бела Слатина, 1908, Борован (Белослатинско), 1917. **Цигàров** *ф*. Павликени, Русе, Вършило (Пазарджишко). **Цигàровски** *ф*. Враца, Борован (Белослатинско). **Цигàрски** *ф*. Изворче (Ловешко).

Цѝго *м* — от Цико с озвучаване на *к* в *г* покрай *цѝго, цѝганин*. Бухово (Елинпелинско), 1906. **Цѝгов** *ф*. Бухово, Елин Пелин, Батак, 1893, Брацигово, Лом, 1920.

Циголѝнов *ф* — вм. Цигулинов. Горски Сеновец (Горнооряховско).

Цигорѝйн и **Цигурѝин** *ф*. Банско.

Цигулàров и **Цигулàрски** *ф* — от *цигулàр*. Дряново, Михалци (Търновско), Търново, Русенско, Русе, Крън (Казанлъшко), Радомир (гроб). Пърша (Дряновско).

Цигулѝнов *ф* — от *цигулѝн-мигулѝн* 'междуметие за свирене с цигулка.' Търново.

Цѝка *ж* — видоизменено от Василка. Косталево (Врачанско).

Цѝкалов *ф* — от диал. *цикало* 'църкалка' или 'дрислив човек' (?) Пещера, Пловдив, Велинград, Търново.

Цикандèлов *ф* — далечно видоизменение от нем. Zückerhändler 'продавач на захар' (?) Петрич, 1917.

Цикèра *пр* — видоизменено вм. Шикера (от *шекèр* 'захар') ? **Цикèрски** *ф*. Литаково (Ботевградско).

Циклàм *м* — мъжка форма от Циклама. Ловеч, р. 1954.

Циклàма и **Циклàмка** *ж* — от цветето *циклама*. Ново.

Цѝко *м* — далечно видоизменение от Васил, Анастасико или друго подобно име с преход на *с* в *ц*. Карлово, Кюстендил, Ботевград. **Цѝков** *ф*. Павликени, Златарица (Еленско), Михайловградско, Пещера, Радотина (Ботевградско).

Цикòя *м* — разширено от Цико; срв. Лепо — Лепоя, Стано — Станоя.

Цикỳл *м* — от Цик(о)+*ул*. **Цикỳлов** и **Цикỳлев** *ф*. Видин, Благоевград.

Цикълов *ф* — грешка или „модернизирано" от Цикулов. Русе.

Цѝла *ж* — видоизменено от Васила. Враца.

Цѝле *м* — видоизменено от Васил(е). Враца. **Цѝлев** *ф*.

Цилетков *ф*. Гоце Делчев, 1861.

Цилика *ж* — видоизменено от Василка. Видин, р. 1905.

Цѝликов *ф* — от Цилев с вмъкнато *ик* (*ек*).

Цѝлия *ж* — съкрат. от Цецилия или разширено от Цила.

Цѝлка *ж* — умалит. от Цила или видоизменено направо от Василка. Враца.

Цѝлко *м* — умалит. от Циле, Цило. **Цѝлков** *ф*. Перник.

Цѝло *м* — разновидност на Циле. **Цѝлов** *ф*. Самоков.

Цѝма *ж* — видоизменено от Сима (?) Станке Димитров, 1838. **Цѝмин** *ф*. Станке Димитров, 1878.

Цѝмервалд *м* — от Цимервалдската конференция в 1915 г. (бащата бил тесен социалист и кръстил сина си в чест на тая конференция). Единичен случай.

Циментàров *ф* — от *циментàр* 'зидар, който работи с цимент' (?) Варна, 1940.

Цѝмòров *ф* — от гр. τσιμούρι 'кърлеж'. Стара Загора.

Цѝмха *ж* — навярно вм. Цимка, умалит. от Цима. София, р. 1924.

Цѝна *ж* — съкрат. от Христина. Вайганд, Синод. именник.

Цинàндов *ф* — от гр. συναντῶ 'срещам' (?) Айтос, 1893, Бургас.

Цинбàлов *ф* — от *цимбàл* (?) Варна.

Цѝнгаров *ф*. Плевен, 1917.

Цингѝев и **Цингѝлев** *ф* — от с. Цинга (Дряновско). Крамолин (Севлиевско).

Цѝнгов *ф* — от диал. **цѝнго* 'циганин' (от гр. τσιγγάνος 'циганин'). Гоцеделчевско, Елховско, Ямболско, Казанлък, Павликени, Силистра, Благоевград.

Цѝнговски *ф* — от с. Цинга (Дряновско) или по-стара форма на Цингов. Дряново.

Цѝнзов *ф* — разновидност на Цингов (?) Самоков.

Цинѝгаров *ф* — видоизменено от Синигеров (?) Асеновград.

Цѝнковски *ф* — от изчезнало в говора Синковски. Литаково (Ботевградско).

Цѝно *м* — видоизменено от Сино (когато пожелателното значение на името е било забравено — за разлика от *син*). **Цѝнов** *ф*. Енидже Вардар.

Цинцàр(о) *пр* — бил по народност цинцарин. Станке Димитров, 1879. **Цѝнцàров** и **Цѝнцàрски** *ф* — от *цинцарин* — като народност или прен. 'скъперник'. Видинско, Видин, Кула, Мелник, Радилово (Пещерско), Поибрене (Панагюрско), Ихтиман, Самоковско, Ботевградско, Свогенско.

Цѝнцев и **Цѝнцов** *ф* — от *цѝнци-мѝнци* 'подигравателно прозвище на цинца-

рин'. Якоруда (Разложко), Пазарджик, Радомирско.

Цѝов *ф* — навярно съкрат. от *Цициов. Бистрица (Софийско).

Ципарев и **Ципаров** *ф* — може би някаква разновидност на Ципуранов. Мъглен (Айтоско), Баница (Гоцеделчевско).

Цѝпарков *ф* — от прякор *Цѝпарко*; вж. Ципорков.

Цѝпов *ф* — съкрат. от Ципорков (?) Варна.

Ципора̀нов *ф* — вм. Ципуранов. Сливен, Стара Загора.

Цѝпорков *ф* — от прякор *Цѝпорко* 'който много пие гроздова ракия'. Лесичево (Пазарджишко), Пловдив, Стара Загора.

Ципура̀нов *ф* — от диал. **ципура̀н* 'любител на гроздова ракия' (от гр. τσίπουρο 'гроздова ракия').

Ципу̀шев *ф* — според семеен спомен: дядото свирел на тамбура и покрай пойната птичка *сипка* му извадили прякор Ципка и Ципуш Мите. Радовиш, 1917, Станке Димитров.

Цѝрко *м* — от Сирко с преход на *с* в *ц*. **Цѝрков** *ф*. Горна Оряховица, 1900, Габрово, Русе, Пиргово (Русенско), Добравица (Пазарджишко), Пловдив, Пещера, Благоевград.

Циронов *ф*. Асеновград.

Цифа̀рков и **Цифа̀ров** *ф* — разновидност на Цафаров. Враца, Горненци (Македония).

Цѝфкин *ф* — от диал. *цѝфка* 'сопол'. Самоков.

Цифорджѝйски *ф* — навярно видоизменено от *Цафараджийски (*цафараджия* 'свирач с цафара'). Плевен, 1900.

Цифу̀дов *ф* — вм. Чифудов. Каварна.

Цицѐлков *ф* — от прякор *Цицѐлко* 'скъперник'. Пловдив.

Циципяков *ф* — от диал. **циципяк* 'нещо много кисело; „кисел" човек'.

Цицеров *ф*. Варна, 1940.

Цицѝлия *ж* — вм. Цецилия. Пловдив.

Цицирѝлов *ф* — според местно обяснение: от глагола *цицирига* — за петле 'учи се да кукурига, издава писклив глас'. Лехчево (Михайловградско).

Цицийнов *ф* — от диал. *цици̇я* 'стиснат човек, скъперник'.

Цѝцков *ф* — от прякор *Цѝцко* 'стиснат човек, скъперник'. Варна.

Цицо̀нков *ф* — от прякор *Цицо̀нко*; вж. Цицков и Цициянов.

Цѝя *ж* — от Сия с преход на *с* в *ц*. Казанлък, 1878.

Цо̀ва *ж* — видоизменено от София; вж. Цофа.

Цова̀ров *ф* — видоизменено от Цафаров. София, 1897.

Цоганов *ф*. Котел, Каварна.

Цо̀еков *ф* — нова форма на Цояков. Котел, 1962.

Цо̀йка *ж* — умалит. от Цоя или видоизменено направо от Стойка. **Цо̀йкин** *ф*. Котел, 1867.

Цо̀йко *м* — видоизменено от Стойко с преход на *ст* в *ц*. **Цо̀йков** *ф*. Брацигово, Пещера, Гега (Пещерско).

Цо̀йна *ж* — от Стойна с преход на *ст* в *ц*. Чибаовци (Свогенско).

Цо̀йо *м* — видоизменено от Стойо; вж. Цойко. **Цо̀ев** *ф*. Тетевен.

Цо̀ка[1] *ж* — женска форма от Цоко. Ботевград, Брезник. **Цо̀кински** *ф*. Кнежа.

Цо̀ка[2] *м* — видоизменено от Стоян. Бусинци (Трънско).

Цо̀кан *м* — от Цок(о)+*ан*. **Цо̀канов** и **Цо̀кански** *ф*. Новачене (Ботевградско), Ботевград. **Цо̀каня** — прякорно име от Цокан. Новачене.

Цо̀ке и **Цо̀кьо** *м* — разновидност на Цоко. **Цо̀кев** (и **Цокиев**) *ф*. Габрово, 1847, Русе, 1882. **Цо̀кьовски** *ф*. Кнежа.

Цокѝн *м* — от Цок(о)+*ин*. **Цокѝнов** *ф*. Пазарджик.

Цо̀ко *м* — видоизменено от Стойко, Цоло, Цонко или друго подобно име. Силистра, 1893, Никополско, Ловеч, Тетевенско, Ботевград, Ботевградско. **Цо̀ков** *ф*.

Цо̀кон *м* — от Цок(о)+*он*. **Цо̀конов** и **Цо̀коновски** *ф*. Литаково (Ботевградско).

Цо̀ла[1] *ж* — женска форма на Цоло. Луковит, Бела Слатина, Врачанско, Плевен.

Цо̀ла[2] *м* — западна форма на Цоло (в Трънско: направо от Стоян).

Цола̀к *м* — от Цол(о)+*ак*. **Цола̀ков** *ф*. Казанлък.

Цола̀н *м* — от Цол(а)+*ан*. Трън. **Цола̀нов** *ф*. Велинград.

Цола̀нка *ж* — женска форма от Цолан. **Цола̀нкински** *ф*. Кнежа.

Цола̀чо *м* — умалит. от Цолак. **Цола̀чев** *ф*. Луковит.

Цо̀лик *м* — от Цол(о)+*ик*. **Цо̀ликов** *ф*.

Цо̀личко *м* — умалит. от Цолик. **Цо̀личков** *ф*. Ботевград.

Цо̀лка *ж* — умалит. от Цола. Кула. **Цо̀лкин** *ф*.

Цо̀ло *м* — от Цоко, Цоньо с друго окончание. Типично за Луковит; Ботевград, Кнежа. **Цо̀лов** *ф*. **Цо̀ловски** *ф*. Ботевград.

Цо̀льо *м* — разновидност на Цоло с меко окончание. Лопян (Ботевградско), Дерманци (Луковитско). **Цо̀льов** *ф*. Лопян. **Цо̀лев** *ф*. Сопот. **Цо̀левски** *ф*.

Цо̀мпаров *ф* — разновидност на Цампаров. Батак.

Цо̀мпарски *ф* — по-стара форма на Цомпаров. Врачеш (Ботевградско).

Цо̀на[1] *ж* — видоизменено от Стояна, Стойна, София или друго подобно име (модернизират го на Цветана). Главно СИзБ. **Цо̀нин** и **Цо̀нински** *ф*.

Цòна[2] *м* — западна форма на Цоно, Цоньо. Бусинци (Трънско).

Цонàк *м* — от Цон(о), Цон(ьо)+*ак*. **Цонàков** *ф*. Русе, 1860, Силистра, София, 1893.

Цондàк *м* — от Цонак с вмъкнато *д*. **Цондàшки** *ф*. Царевец (Врачанско).

Цонè *м* — западна форма на Цоньо. Кралевдол (Пернишко).

Цòнзаров *ф* — нещо във връзка с рум. ţonţorói 'вид народно хоро с буен такт'. Лясковец (стар род), Кесарево (Горнооряховско), 1893, Лом, 1917.

Цòнзоров *ф* — разновидност на Цонзаров. София, 1893.

Цòни *м* — североизточна форма на Цоньо. Русе, Шумен. **Цòнев** *ф*.

Цòнка *ж* — умалит. от Цона. **Цòнкин** *ф*. Липница (Ботевградско), Бистрица (Софийско).

Цòнко *м* — умалит. от Цоньо, Цоно. Котел, Габрово, Севлиево, Ботевградско. **Цòнков** *ф*. Берковица, Пирдоп. **Цòнковски** *ф*.

Цòно *м* — успоредна форма на Цоньо с твърдо окончание. Крушовица (Врачанско). **Цòнов** *ф*.

Цòнчо *м* — умалит. от Цоньо, Цоно. **Цòнчев** и **Цòнчов** *ф*. Котел, Толбухин, Елена, Габрово, Етрополе, Ботевград.

Цòньо *м* — видоизменено от Стоян, Стойо, Стефан или друго подобно име. Главно СИзБ. **Цòнев** (**Цòньов**) и **Цòневски** *ф*.

Цòня *м* — стара форма на Цоньо. Стара Загора, умрял 1893.

Цопàлов *ф* — може би кръстоска от Цопанов и Топалов. Нова Загора, Стара Загора.

Цопàнов *ф* — от гръцката форма на *чобан* — τσοπάνης 'пастир'. Велинград, Пловдив.

Цòрев *ф* — вм. Сорев. Златарица (Еленско).

Цороков *ф* — може би видоизменено от Сораков.

Цòтник *ф* — от рус. *сòтник* 'казашки поручик'. Шумен. **Цòтников** *ф* — по-нова форма на Цотник. Шумен.

Цòфа *ж* — видоизменено от София.

Цòца *ж* — от Цона с друго окончание. Ботевградско, Софийско, Войниците (Дряновско). **Цòцин** и **Цòцински** *ф*. Лехчево (Михайловградско).

Цоцаров *ф*. Сливен.

Цòцка *ж* — умалит. от Цоца.

Цòцко *м* — умалит. от Цоцо. **Цòцков** *ф*. Сливен, Липница (Ботевградско).

Цòцо *м* — от Цоко, Цоньо с друго окончание. Ботевградско, Луковитско. **Цòцов** *ф*. Ботевградско, Луковитско, Врачанско, Ореховско, Плевенско. **Цòцовски** *ф*.

Цоцомàня *пр* — от диал. *цоцомàн* 'великан, исполин'. Трудовец (Ботевградско). **Цоцомàнски** *ф*. Кюстендилско, Трудовец.

Цоцòрков *ф* — от диал. *цоцòрко* '1. който много бърбори, църцори; 2. пияница' (?) Панагюрище.

Цоцỳлков *ф* — разновидност на Цуцулев, Цуцолев. Русе.

Цòчко *м* — умалит. от Цочо или Цоко. **Цòчков** *ф*. Ловеч, 1845.

Цòчо *м* — от Цоньо, Цоко с друго окончание. Ловеч, Троян, Беленско, Плевенско. **Цòчев** *ф*. Ловеч, Сопот, 1861.

Цòя *ж* (или *м*) — женска форма срещу Цойо или западна форма на Цойо. **Цòински** *ф*. Протопопинци (Белоградчишко), Лом.

Цòяк *м* — прякорно име от Цойо. Котел, 1867. **Цòяков** *ф*. Котел, 1873.

Црèна *ж* — навярно кръстоска от Трена и Цръна. Брезник.

Цръ̀на[1] *ж* — от диал. *цръ̀на* 'черна'; вж. Черна. Брезник.

Цръ̀на[2] *м* — западна форма на Цръне. Софийско.

Цръ̀нговски *ф* — от Цръ̀нковски с озвучаване на *нк* в *нг*. Радомир, 1893.

Цръ̀не *м* — от диал. *цръ̀н* 'черен'; вж. Черньо. Софийско.

Цръ̀нка *ж* — умалит. от Цръна. Софийско.

Цръ̀нко *м* — умалит. от Цръне. **Цръ̀нков** *ф*. Белеврен (Грудовско). **Цръ̀нковски** *ф*.

Цръ̀нце *м* — умалит. от Цръне. Вайганд.

Цръ̀ньо *м* — разновидност на Цръне. Н. Геров.

Цръ̀ца[1] *ж* — от Цръна с друго окончание. Вайганд.

Цръ̀ца[2] *м* — западна форма на Цръце. Брезник.

Цỳбрев *ф* — навярно разновидност на Чубров. Доганово (Елинпелинско).

Цỳка *ж* — женска форма срещу Цукьо. София, р. 1904.

Цукалов *ф* — от гр. τσουκαλᾶς 'грънчар'. Варна.

Цуканов *ф* — вм. Цоканов или нарочно видоизменено от Цукалов (понеже думата *цукало* у нас има по-друго значение). Пловдив.

Цуклѝнов и **Цуклѝнски** *ф* — вм. Суклинов, вж. Суклински. Добравите (Пазарджишко).

Цỳко *м* — вм. Суко; в Железница, Софийско — видоизменено от Георги. **Цỳков** *ф*. Гоце Делчев.

Цукровски *ф* — може би от фр. sucre или нем. Zücker 'захар' (?) Пловдив.

Цукул *м* — от Цук(о)+ул. **Цукулов** *ф*. Джюлюница (Свищовско).

Цỳкьо и **Цỳке** *м* — може би разновидност на Суко, Цуко. Котел, Трънско. **Цỳкев** *ф*. Котел, Трън, Пазарджик, Варна.

***Цу̀ла** *м* или *ж* — разновидност на Цульо. **Цу̀лин** *ф*. Берковица.

Цу̀льо *м* — вм. Сульо. **Цу̀лев** *ф*. Виница (Варненско).

Цумбаков *ф*. Стара Загора.

Цу̀на *ж* — вм. Суна. Арчар (Видинско).

Цу̀нгев *ф* — разновидност на Цунков с озвучаване на *нк* в *нг* (?) Гърмен (Благоевградско).

Цу̀нда *ж* — от Цуна с вмъкнато *д*. Росеново (Грудовско).

Цу̀ндрев *ф* — от Цунев с вмъкнато *др*. Свищов, 1894.

Цу̀нко *м* — вм. Сунко; срв. Сунчо. **Цу̀нков** *ф*. Русе.

Цу̀ньо *м* — вм. Суньо; срв. Сунчо. **Цу̀нев** *ф*. Пловдив.

Цупарски *ф* — от междум. *ца̀пара-цу̀пара* (?) Бодрово (Ихтиманско), Гюргево (Станкедимитровско).

Цу̀ра *ж* — женска форма срещу Цуро. **Цу̀рински** *ф*.

Цура̀к *м* — от Цур(о)+*ак*. **Цура̀ков** *ф*.

Цу̀ре и **Цу̀ри** *м* — вм. Сурьо (в Берковица го смятат за видоизменено от Георги). **Цу̀рев** *ф*. Батак, Дряново, Силистра, 1900, Рила (Станкедимитровско), Герман (Софийско).

Цурка̀н *м* — от Цурк(о)+*ан*. **Цурка̀нов** *ф*. Лясковец.

Цу̀рко *м* — умалит. от Цуро, Цури. **Цу̀рков** *ф*. Марча (Дряновско).

Цу̀ро *м* — от Суро с преход на *с* в *ц*. Берковица. **Цу̀ров** *ф*. Кюстендил, 1897, Враца, Казанлък.

Цуртов или **Чуртов** *ф* — навярно от Цуров (?) Девин (Смолянско).

Цу̀хлев *ф* — от прякор *Цу̀хльо* 'пръдльо' (диал. *цухтя* 'пърдя безгласно'). Лясковец, Сливен, 1893.

Цу̀ца *ж* — вм. Суса. Трънско, Кула, Кукуш (в песен).

Цу̀це *м* — от Цукьо, Цуко с друго окончание. Трънско. **Цу̀цев** и **Цу̀цов** *ф*. София, 1893, Шумен, Сливен.

Цу̀цек *м* — прякорно име от Цуц(о)+*ек*. Панагюрище. **Цу̀цеков** *ф*. Пазарджик.

Цу̀цо *м* — успоредна форма на Цуце. **Цу̀цов** *ф*. Калофер, Сливен, Ямбол.

Цуцола̀нов и **Цуцула̀нов** *ф* — кръстоска от Цуцуманов и Цуцулов. Лясковец, Пловдив.

Цу̀цолов *ф* — правописна разновидност на Цуцулов. Русе.

Цуцома̀нски *ф* — правописна разновидност на Цоцомански. Плевен.

Цу̀цулов и **Цу̀цулев** *ф* — от диал. *цу̀цул* 'щурец' или от рум. ţuţul 'въртележка'. Лясковец, Златарица (Еленско), Кюстендил, 1879.

Цуцума̀нов и **Цуцума̀нски** *ф* — правописна разновидност на Цоцоманов, Цоцомански. Лясковец, Еремия (Кюстендилско).

Цуцура̀нов *ф* — от прякор *Цупура̀н* 'който цвърти като щурец' (?) Злогош, Соволяно (Кюстендилско).

Цу̀цуров *ф* — съкрат. от Цуцуранов.

Цучулар *пр* — нещо във връзка с Цуцулов (?) Михалци (Търновско), 1917.

Цъ̀клев *ф* — от прякор *Цъ̀кльо* 'човек с цъкли, с очила'. Сопот, 1893, Айтос, Свежен (Карловско).

Цъкли̇̀нов *ф* — може би видоизменено от Суклинов. Пловдив.

Цъ̀ко *м* — вм. Съко. **Цъ̀ков** *ф*. Казанлък.

Цъ̀нгъров *ф* — видоизменено от Цънцаров (?) Айтос.

Цъ̀нцаров и **Цъ̀нцеров** *ф* — от диал. *цънцар, цънцер* 'стиснат човек, скъперник, цинцарин'. Пловдив, Асеновград.

Църва̀ров *ф* — от диал. *цървар* 'червар'; срв. Черваров. Пловдив.

Цървари̇̀шки *ф* — от с. Църварица (Кюстендилско). Благоевград.

Цървѐнков *ф* — разновидност на Червенков. ЮЗБ.

Цървеня̀нски *ф* — от с. Цървеняно (Кюстендилско). Кюстендил.

Цървула̀нов *ф* — правописна разновидност на Царвуланов.

Църка̀ловски *ф* — от прякор *Църка̀ло(то)*; вж. Цвъркалев. Варна.

Църква̀ров *ф* — от диал. **църква̀р* 'който се върти все около черквата'. Пловдив.

Църкво̀рски *ф* — според местно обяснение: бабата намерила кандила и там построили черква (?) Каменяк (Шуменско).

Цъ̀рко *м* — от *Църнко, умалит. от Църне. **Цъ̀рков** *ф*. Нова Загора, Стара Загора, Пловдив.

Църко̀вски *ф* — разновидност на Церковски. Търново.

Цъ̀рна *ж* — разновидност на Цръна. Вайганд.

Църна̀ков *ф* — от прякор *Църна̀к* 'много черен човек' (?)

Цъ̀рне и **Цъ̀рньо** *м* — разновидност на Цръне. **Цъ̀рнев** *ф*. Благоевград, Пловдив, Елин Пелин.

Цъ̀рнел *м* — от Църн(е)+*ел*. **Цъ̀рнелевци** — род в Татарово (Първомайско).

Цъ̀рни *м* — североизточна форма на Църне. Ник. Милев.

Цъ̀рнко *м* — умалит. от Църно. **Цъ̀рнков** *ф*. Кътина. (Софийско).

Цъ̀рно *м* — от диал. *цръ̀н, цъ̀рн*; срв. Черньо. **Цъ̀рнов** *ф*. Калофер.

Църнорѐчки *ф* — от някое село Църна река.

Църнуша̀нов *ф* — от с. Църнуш (Прилепско).

Цъ̀ро *м* — успоредна форма на Църьо с твърдо окончание. **Цъ̀ров** *ф*. Севлиево, Бяла, Карнобат, Славянци (Карнобатско), Казанлък, Варна. **Цъ̀ровски** *ф*.

Църцаров *ф* — разновидност на Църцоров. Пазарджик, Русе.

Църце *м* — разновидност на Цръце. **Църцев** *ф*. Пловдив.

Църцо̀рков *ф* — от диал. *църцо̀рко* 'бърборко'. Копиловци (Кюстендилско).

Църцоров *ф* — от междум. *цър-цър* 'бърборя, говоря весело'. Поликраище (Горнооряховско), Белица (Разложко).

Църьо *м* — от Църньо с изпадане на *н*. **Църев** *ф*. Русе. **Църьов** *ф*. Цариград, 1853.

Цъфта̀на и **Цъфтѐна** *ж* — видоизменено от Цветана. Н. Геров. Синод. именник.

Цъфтиня̀шки *ф* — от диал. ✱*цъфтиняк* 'нещо много нацъфтяло' (оградата на двора и градината им била отрупана с овощни дръвчета). Скравена (Ботевградско).

Цъцърков *ф* — разновидност на Цъцъров. Щръклево (Русенско).

Цъцъров и **Цъцаров** *ф* — може би от диал. *цъцър* 'дрисък'; срв. Дришльовски. Желязково (Грудовско), Асеновград.

Ч

Чабра̀нов *ф* — навярно вм. Чубранов. Горан (Ловешко).

Чабуклѝйски *ф* — от диал. *чабуклѝя* 'с чибук' (тур. çubuklu) или 'бързак' (от тур. çabukluk). Враца.

Чабукчѝев *ф* — вж. Чубукчиев. Пловдив.

Чабу̀ров *ф* — от диал. *чабу̀р* 'чебър', Русе.

Чавалѝнов *ф* — вм. Човалинов.

Чавга̀шев *ф* — от диал. **чавга̀ш* 'който пали чавги'; вж. Чавгов. Варна.

Ча̀вгов *ф* — от диал. *чавга* 'вид стрела, която палят и подхвърлят на сирни заговезни'. Търново, Сливен, Казанлък, Новозагорско, Русе, Враца.

Чавгъ̀нов *ф* — вж. Чивгънов. Провадия, 1900, Драгоево (Преславско).

Чавда̀р 1) Псевдоним на някогашен войвода — от пер.-тур. cahdar 'големец, сановник', видоизменено покрай тур. çavdar 'ръж'. 2) Семеен прякор. Самоков, 1843, Ботевград. 3) Лично име — сравнително ново. **Чавда̀ров** и **Чавда̀рски** *ф* — от прякор *Чавда̀р(а)*. Станке Димитров, 1840, Самоков, 1843, Калофер, 1862, Хасково, 1883, Ботевград, Ихтиман, Райчиловци (Босилеградско), Лозно (Кюстендилско).

Чавѐев (и **Чавѐов**) *ф* — от циг. *чхавѐа* — косвен падеж от *чхаво*; вж. Чавов. Кюстендил, Горно Вършило (Пазарджишко), Благоевград.

Чавка̀ров и **Чавка̀рски** *ф* — от **чавка̀р* 'който лови или бие чавки'.

Ча̀вов *ф* — от циг. *чхаво̀, чаво̀* 'дете'. Русе, 1881, Свищов, Търново, 1905, Пловдив.

Чаво̀рин *ф*. Друган (Радомирско).

Чаво̀рски *ф* — по-нова форма на Чаворин. Радомир, Варна.

Чавра̀ков *ф*. Пловдив.

Чавча̀зов *ф*.

Ча̀гов *ф* — от диал. *ча̀гав* 'с мижави и гурелива очи'. Казичене (Софийско). **Ча̀говци** род в Липница (Ботевградско).

Ча̀даров *ф* — може би нарочно видоизменено от Чавдаров, понеже в града има голям род Чавдарови. Ихтиман, Пазарджик (гроб).

Ча̀дов *ф* — от черковнославянско *ча̀до* (бил черковник, епитроп и често употребявал тая дума). Елин Пелин.

Чайров *ф* — от тур. çayır 'ливада'.

Чайка *ж* — от псевдонима на героинята на едноименния съветски роман. Берковица, р. 1960, Доброславци (Софийско), р. 1952.

Ча̀йко *м* — умалит. от Чайо. **Ча̀йков** *ф*. Ясна поляна (Старозагорско), Бургас, Голак (Ихтиманско). **Ча̀йковски** *ф*.

***Ча̀йльо** *м* — от Чайо с друго окончание. **Ча̀йлев** *ф*. София, 1915, Пловдив.

***Ча̀йо** *м* — от старинно чаıатн, чаıж 'чакам (утеха, подкрепа от дете)'; вж. Чако. **Ча̀ев** *ф*. Иваново (Петричко), Пловдивско, Кобилино (Ивайловградско).

Чака̀лов и **Чака̀лски** *ф* — от тур. çakal 'безхарактерен'. Самоков, 1872, Свищов, Златарица (Еленско), Търново, Разград, Варна, Чирпан, Грозден (Карнобатско), Калофер, Бяла черкова (Търновско), Славяново (Плевенско), Берковица, Горно Озирово (Берковско).

Чакѝров *ф* — навярно вм. Чакъров. Гагово (Поповско).

Чакма̀ков *ф* — от диал. *чакма̀к* '1. огниво, запалка; 2. кожна болест (по лицето)' (тур. çakmak). Ямбол, 1893, Стара Загора, Гевгели.

Ча̀ко *м* — от *чакам*; вж. Чайо. Калипетрово (Силистренско), 1867, Рудник (Варненско), Шумен. **Ча̀ков** *ф*. Кубрат, 1893, Станке Димитров, 1879, Благоевградско, Шумен, Варна, Асеновград, Казанлък.

Чакракчѝев *ф* — от диал. *чакръкчѝя* '1. предач; 2. майстор или продавач на чекръци' (тур. çıkrıkçı). Карлово.

Ча̀кре *м* — може би някаква разновидност на Чако. Прилеп.

Чакрѝн *м* — от Чакр(е)+*ин*. **Чакрѝнов** *ф*. Благоевград.

Чакъров и **Чакърски** *ф* — от диал. *чакъ̀р* 'светлосив, със светлосиви очи' (тур. çakır). Кюстендил, Троян.

Ча̀ла *м* — произволно видоизменение от Стоян. Бусинци (Трънско). **Ча̀лин** *ф*. Банско.

Чалака̀нов *ф* — видоизменено от Чалъшканов. Пазарджик.

Чала̀нков *ф*. Пловдив.

Чалашка̀нов *ф* — вм. Чалъшканов. Рила (Станкедимитровско).

Чалбу̀ров *ф* — от диал. *чалбу̀р* 'повод на оглавник' (тур. çılbır). Иван Вазово (Карловско).

Чалгаджѝев и **Чалгъджѝев** *ф* — от диал. *чалгъджѝя* 'свирач, музикант' (тур. çalgıcı). Варна, Търново.

Чалдѝмов *ф* — може би съкрат. от чалък Димо; вж. Чалъков.

Чалиев *ф* — от диал. *чалѝя* 'вид бодлив храст' (тур. çalı) или вм. Чалев (Чальев). Варна.

Чалѝковски *ф* — стара писмена разновидност на Чалъковски; вж. Чалъков. Пловдив, 1844.

Ча̀лко *м* — умалит. от Чальо. **Ча̀лков** *ф*. Пловдив.

Чалма̀нов *ф* — от диал. **чалма̀н* 'човек с чалма' или 'чалнат човек' (?) Плевен.

Чалмов *ф* — от *чалма̀* 'платнен повой около феса' (тур. çalma). Пловдив.

*****Ча̀ло** *м* — успоредна форма на Чальо с твърдо окончание. **Ча̀лов** *ф*. Кнежа.

Чало̀ловци род — видоизменено от Чальолов. Татарево (Първомайско).

Чалъ̀ков *ф* — от диал. *чалъ̀к* 'ударен, смахнат' (тур. çalık). Копривщица, Свищов, Плевен, Ихтиман, Първомайско.

Чалъмлѝев *ф* — от диал. *чалъмлѝя* 'удобен, сгоден'; вж. Чалъмов. Айтос.

Чалъ̀мов *ф* — от диал. *чалъ̀м* '1. важничене; 2. леснина, похват' (тур. calım). Казанлък, Дъбово (Казанлъшко), Стара Загора, Пловдив, Бургас.

Чалъо̀лов *ф* — от тур. çalığoğlu 'Чалъков син'. Варна.

Чалъшка̀нов *ф* — от диал. *чалъшка̀н* 'работлив, прилежен' (тур. calışkan).

*****Ча̀льо** и **Ча̀ле** *м*. — от Чайльо с изпадане на *й*. **Ча̀лев** *ф*. Горни Пасарел, Шишманово (Самоковско). **Ча̀льо̀вски** *ф*. Македония.

Ча̀ма *ж*. Тополовград, 1905.

Ча̀маджиев *ф* — от диал. *чамаджия* 'лодкар'; вж. Чамаров.

Чама̀ков *ф* — вм. Чомаков.

Чама̀ров *ф* — от диал. **чама̀р* 'лодкар' (от рум. ceain 'голяма дунавска лодка'). Крушовене (Ореховско).

Ча̀мбов *ф* — видоизменено от Джамбов. Гоце Делчев.

Ча̀мов *ф* — от диал. *ча̀мав* 'болнав' или от прякор *Чамовата дъска* 'който се измята, не си стои на думата'; срв. Баларев. Поморие, 1893, Стара Загора, 1900, Новозагорско, Ямбол, Пловдив, Пазарджишко, Опака (Поповско), Разлива (Ботевградско), Козлодуй.

Чампо̀ев *ф* — нещо във връзка с рум. ceam 'голяма дунавска лодка'. Русе.

Чампъ̀ров *ф* — навярно близко по значение с Чампоев. Никопол, Въбел (Никополско).

Чамурджѝев *ф* — от диал. **чамурджѝя* 'който бърка кал за мазилка' (от тур. camur 'кал'). Свищов.

Чаму̀рков *ф* — от прякор *Чаму̀рко* 'заядливец'; вж. Чамуров. Студена (Пернишко).

Чамурлѝев *ф* — от с. Чамурлу (Калино, Шуменско). Веселиново (Преславско).

Чамурлѝйски *ф* — от с. Чамурлии (Шишманово, Самоковско). Ихтиман.

Чаму̀ров *ф* — от тур. camur '1. кал; 2. заядлив човек'. Сливен, Ямбол, Пловдив, Арбанаси, 1906.

Чамъ̀ков *ф* — от тур. çamıç 'дребен, мъничък'. Русе.

Ча̀на *ж* — видоизменено от Стояна или женска форма от Чаньо. Харманлийско, Грудовско, Ивайловград.

Чана̀ков *ф* — от тур. çanak 'глинен съд, гърне'. Неволин (Македония).

Чанаксъ̀зов *ф* — от тур. çanaksı 'подобен на гърне', подведено по имената на *-съзов* като Кулаксъзов, Джансъзов. Пловдив.

Чанакчива̀ров *ф* — от диал. **чанакчива̀р* 'грънчар'? (от тур. çanak 'глинен съд'). Брацигово.

Чанакчѝев *ф* — от диал. *чанакчия* 'грънчар' или 'майстор на стремена'; вж. Чанакчиваров. Стара Загора.

Чана̀ров *ф* — от диал. **чана̀р* 'звънчар' — полупревод на тур. çancı; вж. Чанджиев. Стара Загора.

Чана̀чев *ф* — може би разновидност на Чамъков. Орехово, 1910.

Ча̀нга(та) *пр* — от рядкото и забравено име Чанго. Котел, 1867, 1873, Ботевград.

Ча̀нго *м* — от Чанко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Ча̀нгов** *ф*. Котел, Пловдив, Гоце Делчев, Търново, Ботевград. **Ча̀нговски** *ф*. Ботевград.

Ча̀нгол *м* — от Чанг(о) + *ол*. **Ча̀нголов** *ф*. Свиленград, Етрополе.

Чангъ̀ров *ф* — от тур. çangır 'шум, врява'.

Чанджѝев *ф* — от диал. *чанджѝя* 'звънчар, майстор на звънци' (тур. çancı). Гоце Делчев, Стара Загора.

*****Ча̀ндо** *м* — от Чано с вмъкнато *д*.

Чанду̀л *м* — от Чанд(о) + *ул*. **Чанду̀лов** *ф*. Пчеларово (Кърджалийско).

Ча̀ни *м* — разновидност на Чаньо. Карнобат, 1893. **Ча̀нев** *ф*.

Чанѝта *ж* — италианско име — от оперета или филм. Красно село, р. 1965.

Ча̀нка *ж* — умалит. от Чана.

Ча̀нко *м* — умалит. от Чано, Чаньо. Клисура (Карловско), 1844. **Ча̀нков** *ф*. Шумен, Поповско, Костинброд (Софийско).

Чанлѝеца *пр* — от с. Чанлии (Малко Търново, Чирпанско). Чирпан. **Чанлѝев** и **Чанлѝйски** *ф*. Стара Загора.

Ча̀но *м* — успоредна форма на Чаньо с твърдо окончание. **Ча̀нов** *ф*. Пловдив, Владиня (Ловешко). **Ча̀новски** *ф*. Яково (Петричко).

Ча̀нтаджиев *ф* — от *ча̀нтаджия* 'производител или продавач на чанти' (тур. çantacı). Пловдив.

Чанталѝйски *ф* — от диал. *чанталѝя* 'който носи чанта' (тур. çantalı). Враца, Врачанско.

Чанта̀рков *ф* — от прякор *Чанта̀рко*; вж. Чанталийски. Лозен (Софийско).

Чанта̀рски *ф* — от диал. **ча̀нта̀р* 'който носи чанта или прави чанти'. Берковица.

Ча̀нтов *ф* — от прякор *Чантата*; срв. Чанталийски. Търново, Севлиево, Луковит, Бяла, Челопечене (Софийско).

Ча̀нчо *м* — умалит. от Чаньо, Чано. Лясковец, Габрово, Русе. **Ча̀нчев** *ф*. Лясковец, Горна Оряховица.

Ча̀ньо (и **Ча̀не**) *м* — видоизменено от Вълчан, Стоян, Цветан или друго подобно име. Карнобатско, Санданско. **Ча̀нев** *ф*. Карнобатско, Нови пазар, Шумен, Златарица (Еленско), Драгошиново (Самоковско), Правец (Ботевградско), Горни Богров (Софийско).

Чапалов *ф* — от тур. çapalamak 'копая с мотика' (?) Пловдив, Горни Пасарел (Самоковско).

Ча̀па̀нов *ф* — от тур. çapan 'вестител, куриер'. Хасково, Карнобат, Сърбеница (Ореховско), Въбел (Никополско), Ботевград (цинцари от Епир).

Чапарѝнов *ф* — вм. Чопаринов. Ксанти, 1917.

Чапа̀ров *ф* — от тур. çapar '1. пощенски раздавач; 2. пъстър'. Пещера, Пазарджик, Ловеч, Плевен, Свищов. **Чапа̀роглу** *ф* — с турско окончание. Браила, 1843.

Чапка̀нов и **Чапка̀нски** *ф* — от диал. *чапка̀нин*; вж. Чапкънов. Дружево (Свогенско).

Чапкъ̀нов и **Чапкъ̀нски** *ф* — от *чапкъ̀н(ин)* '1. женкар; 2. безделник; 3. бързоходец' (тур. çapkın). Лясковец, Долна Оряховица (Горнооряховско), Казанлък, Стара Загора, Самоков, Станке Димитров.

Чапкъ̀нчето *пр* — вж. Чапкънов. Габрово, 1843. **Чапкъ̀нчев** *ф*. Станке Димитров, 1879.

Ча̀пликов *ф* — от Чаплов с вмъкнато *ик* (*ек*) или направо от диал. *ча̀плек* 'щърк'; срв. Щърков. Пловдив.

Ча̀плов *ф* — от птицата *ча̀пла*. Пловдив, 1900.

Ча̀пов *ф* — от диал. *ча̀па* 'чапла'. Пловдив, Варна.

Ча̀понов *ф* — вм. Чапанов или от диал. *ча̀пон* 'копито'. Зърнево (Толбухинско).

Чапра̀зов *ф* — може би от израза *стоя диван чапраз* 'със скръстени на пояса ръце' (от тур.) Пловдив, Казанлък, Ямбол, Русе.

Чапра̀нски *ф* — от диал. *ча̀пра*, съкрат. от чапрашик; вж. Чапрашиков. Караш (Врачанско).

Чапрашѝков *ф* — от диал. *чапрашѝк* 'объркан, забъркан' (тур. çapraşık). Благоевград, Станке Димитров.

Чапура̀н *м* — от диал. *ча̀пур*; вж. Чапуров. Завала (Брезнишко), СбНУ 49.

Ча̀пуров *ф* — от диал. *ча̀пу̀р* 'чекор, чвор'; срв. Грежов. Пловдив.

Чапъ̀ров *ф* — кръстоска от Чапаров и Чакъров. Браила, 1870, Ямбол, 1853, Русе, София, 1897.

Чараджѝйски *ф* — от диал. **чараджѝя* 'лекувач' (пер.-тур. çareci). Карлово.

Чараджо̀в *ф* — видоизменено от Чараджийски. Пловдив.

Чаракчѝев *ф* — правописна разновидност на Чаръкчиев. Севлиево, 1905.

Чарало̀зов и **Чаралъ̀зов** *ф*. Казанлък, Стара Загора.

Чарапа̀нски *ф* — разновидност на Шарапанов. Кнежа.

Чарвѐнов *ф* — вм. Червенов. Търново (гроб).

Чардаклѝев и **Чардаклѝйски** *ф* — от диал. *чардаклѝя* 'с чардак' (тур. çardaklı) — навярно такава им била къщата. Пазарджик (гроб), Карлово, Сопот, Дюлево (Грудовско), Враца.

Чарда̀ков *ф* — съкрат. от Чардаклиев. Грудово (гроб).

Чардафо̀н *м* — от *чарда̀* в смисъл 'дружина, тайфа' — прякорно име, станало популярно по време на Съединението в 1885 г. **Чардафо̀нов** *ф*. Голямо Конаре (Пловдивско).

Чарешàрски *ф* — вм. Черешарски. Врачанин в Орехово, 1868.

Чарѝйски и **Чарѝски** *ф* — от пер.-тур. çare 'начин за лекуване; лекарство'; срв. Чараджийски. Шишманово (Самоковско), Самоков.

Чаркчѝев *ф* — от диал. *чаркчия* 'машинист; точилар; съдържател на дъскорезница' (пер.-тур. çarkçı).

Ча̀ров *ф* — псевдоним: от *чар*. София, 1952.

Чаропѐев *ф* — псевдоним на певец. София, 1966.

Чартaза̀нов *ф* — вм. Джартазанов.

Чарта̀нов *ф* — вм. Чортанов. Варна.

Чартоков *ф* — вм. Чертоков. Райково (Смолянско), 1720.

Чарчала̀нски *ф*. Плевенско.

Чарчѝ *пр* — от *чаркчѝ*; вж. Чаркчиев. Пазарджик, 1853.

Чарчоков *ф*. Пелишат (Плевенско).

Чаръклѝ *пр* — от тур. çarıklı 'цървулан'. Станке Димитров, 1879.

Чаръкчѝев *ф* — от диал. *чаръкчѝя* 'цървулджия' (тур. çarıkçı). Стара Загора.

Часла̀в *м* — „който чака или го очаква слава". Старинно забравено име. Вайганд.

Часовникàров *ф* — от *часовникар* или превод на Сахатчиев. Охрид, Севлиево, Разград.

Чатаклйев *ф* — от с. Чатак (Пресека, Златоградско). Сливен, 1905.

Чаталбàшев *ф* — от тур. çatalbaşı 'с чаталеста глава'. Карнобат, Стара Загора, Пловдив, Полски Сеновец (Търновско).

Чаталбашиев *ф* — вм. Чаталбашев. Карнобат.

Чатàлов *ф* — от *чатàл* 'разсоха' (тур. çatal) или съкрат. от Чаталбашев. Пловдив, Стара Загора, Търново, Варна.

Чатлàков *ф* — от диал. *чатлак* 'малоумен, смахнат, чалнат' (тур. çatlak). Айтос.

Чатмòв *ф* — навярно от израза *чатмà вежди* 'сключени вежди' (от тур.) Пловдив.

Чàтов *ф* — от прякор *Чàтата* (вместо *чакай* казвал *чатай*). Търговище, Берковица, Боровци (Берковско), Долно Камарци (Пирдопско).

Чатрафйлов *ф* — от диал. *чатрафйл* 'ударен, смахнат'. Русе, 1900.

Чаушàнски *ф* — от с. Чаушово (Добростан, Асеновградско). Казанлък, Орехово.

Чаỳшев, **Чаỳшов** и **Чаỳшки** *ф* — от *чаỳш(ин)* '1. някогашен старши стражар; 2. въоръжен служител на еснафска организация' (тур. çavuş). Силистра, Елховско Ямбол, Стара Загора, Градешница (Врачанско).

Чафкàров *ф* — вм. Чавкаров. Кавадарци, 1917.

Чафỳдов и **Чафъдов** *ф* — вм. Чифудов. Тенево (Ямболско), Пловдив.

Чàча *м* — произволно видоизменение от Стоян. Бусинци (Трънско). **Чàчин** *ф*. Банско.

Чачàн *м* — от Чач(о) + *ан*. **Чачàновски** *ф*. Плевен, Сливен.

Чачкаров *ф*. Казанлък.

Чàчо *м* — видоизменено от Цацо или от циг. *чачò* 'истински'. Станке Димитров, 1838. **Чàчев** и **Чàчов** *ф*. Пазарджик, 1893, Гоцеделчевско, Пловдивско. **Чàчевски** *ф*.

Чàчолов и **Чàчоров** *ф* — вж. Чачулов. Ресен (Македония), 1917.

Чàчул *м* — от Чач(о) + *ул*. **Чàчулов** *ф*. Друган (Радомирско).

Чашков *ф* — видоизменено от Чешков. Трънчовица (Никополско).

Чàя *ж* — женска форма от Чайо. Единичен случай.

Чеберйнов *ф* — видоизменено от Чубринов (?) Златица.

Чебйшев *ф* — видоизменено от Чепишев (?) Пловдив.

Чèва[1] *ж* — видоизменено от Кева, Парашкева. Сушица (Горнооряховско).

Чева[2] *ф* — навярно от рум. cevà 'много добър, много хубав'. Русе, 1936 (Михаил Димитров Чева, Вера Щерева Чева).

Чевермòв *ф* — от диал. *чевирмè* 'печено месо' или направо от тур. 'çevirme' извръщане, обръщане наопаки'. Пещера.

Чеглайски *ф* — от някое село или местност Чеглай. Грудово, Бургас, 1893.

Чèгов *ф* — може би от Чергов с изпадане на *р*. Пещера.

Чедàев *ф* — навярно от рус. Чадаев. Стара Загора, 1940.

Чедомйр *м* — „чедо на мира". Типично за сърби и за българи от Западните покрайнини.

Чедомйра *ж* — женска форма срещу Чедомир. Синод. именник.

Чейкянов *ф*. Нова Загора, 1917.

Чèйо *м* — разновидност на Чайо. **Чèев** *ф*. Пловдив.

Чèйчо *м* — умалит. от Чейо. Перник, 15—16 в.

Чèка[1] *ж* — женска форма срещу Чеко.

Чèка[2] *м* — западна форма на Чеко.

Чекакчйев *ф* — от диал. *чекакчйя* 'костоправ' (тур. çıkıkçı). Шумен.

Чекалàров *ф* — от с. Чакалар (Чакалци, Момчилградско). Пловдив.

Чекàлов и **Чекàлски** *ф* — вм. Чакалов, Чакалски. Пазарджик, Равно поле (Елинпелинско). Горни Окол (Кюстендилско).

Чекански *ф* — от с. Чеканец (Кюстендилско и Царибродско). Пловдив, Брезник.

Чекарлйев *ф* — от с. Чакърлар (Ястреб, Кърджалийско). София.

Чекèлов *ф* — от диал. *чекèл* 'лопатка на копраля' (тур. çekel). Варна.

Чекендов *ф* — от с. Чекендин (Лиляк, Търговишко). Лясковец.

Чекенски *ф* — разновидност на Чекански. Кюстендил.

Чекердèко в *ф* — от тур. çekirdek 'костилка, прен. заядлив човек'. Пловдив, Казанлък.

Чекерджèков *ф* — видоизменено от Чекердеков. Казанлък.

Чекерен и **Чекеренда** *пр*. Кюстендил, 1879 (Димитър Христов Чекерен, Давидко Чекеренда). **Чекерендов** *ф*. Кюстендил, 1906.

Чекèрски *ф* — навярно от с. Чекердекли (Костилково, Ивайловградско). Ръжево Конаре (Пловдивско)

Чекиджйев *ф* — от тур. çekici 'привлекателен'.

Чекмелèзов *ф* — нещо във връзка с тур. çekmek 'тегля'. Чуковец (Радомирско).

Чèко *м* — от глаг. *чекам*; вж. Чако, Чайо, **Чèков** *ф*. Благоевград, Червен бряг. **Чèковски** *ф*. Луковит.

Чекорàтов *ф* — от диал. **чекорàт* 'чепат'. Орехово.

Чекỳн *м* — от Чек(о) + *ун*. **Чекỳнски** *ф*. Пловдив.

Чèкуров *ф* — от *чèкор* 'сък, клон'. Шишманово (Самоковско), Самоков, Ихтиман.

Чекърлйев и **Чекърлййски** *ф* — от с. Чакъре (Ясно поле, Пловдивско).

Чекърски *ф* — вм. Чакърски. Кула, Врачеш (Ботевградско).

Чѐла *ж* — може би съкрат. от Челестина. Михайловград, р. 1934.

Челàвров *ф.* Горна Оряховица, Търново.

Челàнов *ф.* Сливен.

Челбов *ф* — може би съкрат. от Челебиев. Велес, 1905.

Челебѝев и **Челебѝйски** *ф* — от *челебия* 'знатен или образован човек' (тур. çelebi). Кнежа, Веринско (Ихтиманско).

Челебòнов *ф* — някакво видоизменение от Челебиев (?)

Челедѝн *м* — от *чѐляд, чѐлед* 'чедо, деца, семейство'. Софийско (нар. песен).

Челѐев и **Челлѐев** *ф* — от тур. çilli 'с петна по лицето'. Горна Оряховица, Русе.

Челенгѝр *пр* — вм. Чилингир; вж. Чилингиров. Търново, 1843.

Челепѝев *ф* — видоизменено от Челебиев (?) Пазарджишко.

Челестѝна *ж* — италианско име, от лат. caelestis 'небесна'. Пловдив, Плевен.

Челибàков *ф* — от Челибашки, както Бързаков от Бързашки, Юнаков от Юнашки. Карлово.

Челибàшки *ф* — вм. *Челибатски — от ит. celibato 'безбрачен живот, целомъдрие на католишки духовници'. Пловдив.

Челѝез *ф* — разновидност на Чалиев или Челеев. Станке Димитров, 1908, Първомай.

Челѝмов *ф* — от тур. çelim 'снага, стойка'. Стара Загора.

Челкàнов *ф* — от диал. **челкàн* 'който се клатушка' (от тур. çalkanmak 'клатушкам се'). Пазарджик.

Челопѐшки *ф* — от с. Челопек (Врачанско). Враца.

Челпàнов *ф* — вм. Чолпанов.

Челъ̀ков *ф* — вм. Чалъков. Алфатар (Силистренско).

Чѐльо *м* — съкрат. от Челедин. **Чѐльов** *ф.* Панагюрище, 1860.

Чѐмѐрски *ф* — от диал. *чемер* 'зло, проклетия' или от някое село Чемер. Кавадарци, 1917.

Чемѝдов и **Чимѝдов** *ф* — разновидност на Шимидов. Пловдив.

Чемишàнов и **Чемишàнски** *ф* — от *чемишàнин* 'жител на с. Чемиш'. Михайловград, 1917, Пловдив, Пловдивско, Вратица (Айтоско).

Чемѝшев *ф.* Охрид, Пазарджик.

Чѐмков *ф* — може би вм. Семков (?) Благоевград, Кюстендил.

Чемпилски *ф.* Ореховица (Плевенско).

Чемỳрков *ф* — видоизменено от Чамуров.

Чемшѝр *м* — от вечнозеления храст *чемшир*; срв. Чимшир. **Чемшѝров** *ф.* Кула, Крушето (Горнооряховско), Ихтиман.

Чѐна *ж* — женска форма срещу Чено. Ореш (Свищовско).

Ченàлов *ф.* София.

Ченгелѝев *ф* — от с. Ченгел (Дивдядово, Шуменско). Шумен.

Ченгѐлов *ф* — от *ченгѐл* 'кука; прен. заядлив човек' (тур. çengel).

Ченгѐлски *ф* — по-нова форма на Ченгелиев. Шумен, 1940.

Ченгенѐв и **Ченгенòв** *ф* — от прякор *Ченгенѐто* (от тур. çingene '1. циганин; 2. скъперник'). Алфатар (Силистренско), Враца.

Чѐндо *м* — от Чено с вмъкнато *д.* **Чѐндов** *ф.* Върбица (Котленско). Сливен, Силистра.

Ченѐш *м* — от Чен(о), Чен(ьо) + *еш.* **Ченѐшев** *ф.* Карнобат.

Ченѐшко *м* — от Чен(о), Чен(ьо) + *ешко.* **Ченѐшков** *ф.* Търново.

Ченѝш *м* — от Чен(о), Чен(ьо) + *иш.* **Ченѝшев** *ф.* Сливен.

Чѐнка *ж* — женска форма срещу Ченко.

Чѐнко *м* — умалит. от Чено, Ченьо. Котел, 1845, Пловдивско, Ореш (Свищовско), Челопеч (Пирдопско), Златица. **Чѐнков** *ф.* Котел. 1873, Сливен, Чернево (Варненско).

Ченлѝев *ф* — вм. Чанлиев. Пловдив.

Чѐно *м* — от Черно с изпадане на *р* или успоредна форма на Ченьо с твърдо окончание. Пловдив, 1883. **Чѐнов** *ф.* Пловдив, 1894, Сливен, 1845, Калипетрово (Силистренско), Павел баня (Казанлъшко).

Чѐнски *ф* — навярно съкрат. от някое име на *-ченски*, както Мански от Сърбомански.

Чѐнто *м* — от Чено с вмъкнато *т*, разновидност на Чендо. **Чѐнтов** *ф.* Асеновград.

Ченчѝк *м* — прякорно име от Ченчо. **Ченчѝков** *ф.* Кричим.

Чѐнчо *м* — умалит. от Ченьо, Чено. **Чѐнчев** *ф.* Севлиево, 1905.

Чѐньо *м* — от Черньо с изпадане на *р* (на местна почва някои го извеждат от Стоян). Калипетрово (Силистренско), Смядово (Преславско), Търговище. **Чѐнев** *ф.* Карнобат, 1893, Ситово, Алфатар (Силистренско), Лозен (Софийско).

Чѐо *м* — от Чейо с изпадане на йотацията. **Чѐов** *ф.* Велес, 1883, Горни Богров (Софийско).

Чепàлов *ф* — вм. Чапалов.

Чепàнов *ф* — вм. Чапанов.

Чѐпàранов и **Чѐпàринов** *ф* — вм. Чопаринов. Асеновград, 1893, 1900.

Чепàров *ф* — вм. Чапаров. Пловдив.

Чепàрович *ф* — стара форма на Чепаров, Браила, 1843.

Чепѐвов *ф* — (нарочно) видоизменено от Чепелов. Варна.

Чепѐлов и **Чепелòвски** *ф* — от тур. çepel '1. мръсен, гнусен; 2. мургав'. Казанлък, Плевен.

Чепенков *ф* — може би разновидност на Цепенков. Брацигово, Пещера, Чирпан.

Чеперѝгов *ф* — от диал. **чеперѝга*; вж. Чеперков. Пловдив.

Чеперѝнов *ф* — вм. Чопаринов.

Чепѐрков *ф* — от диал. **чепѐрко* 'който се чепери, ходи или стои разкрачен' (?) Банско.

Чепѝлев и **Чепѝлов** *ф* — от диал. **чепѝло* 'който се чепи, кълчи' (?) Стара Загора, Гоце Делчев, Поморийско, Смолянско.

Чепилиров *ф*. София, 1900.

Чѐпински *ф* — от квартал Чепино на Велинград. Пещера.

Чепѝшев *ф* — от прякор *Чепѝша* 'козлето' (от тур. çepiç 'козле'). Ботевград, Пирдоп, Сливен, Бургас.

Чепѝшовски *ф* — по-стара форма на Чепишев. Ботевград.

Чепкѐнов *ф* — от *чепкѐн* 'дреха безръкавка' (тур. çepken). Пловдив.

Чеплàков *ф* — вм. Чиплаков.

Чепрàзов *ф* — вм. Чапразов. Берковица.

Чепрегàнов *ф*. Щип.

Чепъ̀ров *ф* — вм. Чапъров. Русе.

Черакчѝев *ф* — вм. Чаръкчиев. Пловдив, 1900, Морозово (Казанлъшко), Сомовит.

Чераленкин *ф*. Варна.

Черамов *ф*. Варна.

Червàров и **Червàрски** *ф* — от *червар* 'чистач или търговец на черва за колбаси'. Пазарджик, Пещера, Варна, Берковица, Враца.

Червеев *ф* — може би превод на Курдов (тур. kurt,-du 'червей'.) Търговище, 1906.

Чѐрвейков *ф* — може би видоизменено от Червенков. Златарица (Еленско).

Червенàков *ф* — от диал. *червенàк* 'червендалест човек'. Габрово, Клисура (Карловско), Калофер, Пловдив, Дълбок извор (Първомайско).

Червѐндимов *ф* — от Димо Червения. Сливен, Елин Пелин.

Червѐндинев *ф* — от Диньо Червения. Сливен.

Червѐндончев *ф* — от Дончо Червения. Лясковец.

Червѐниванов *ф* — от Иван Червения. Кукуш, Русе.

Червѐния *пр* — „с червено лице". Чолаковци (Търновско).

Червѐнка *ж* — женска форма срещу Червенко. Синод. именник.

Червѐнкинци *род* — от прякор *Червѐнка(та)*. Лехчево (Михайловградско).

Червѐнко *м* — от *червен*, румен. Синод. именник.

Червѐнков *ф* — от прякор *Червѐнко* 'червендалест човек'. Горнооряховско, Поповско, Каварна, Пловдив, Златица, Врачеш (Ботевградско), Миланово (Свогенско).

Червѐнковски *ф* — разновидност на Червенков. Боженица (Ботевградско).

Чѐрвенлиев *ф* — от с. Червен (Асеновградско). Асеновград, Ямбол.

Червенобрѐжки *ф* — от град Червен бряг. Плевен.

Червѐнов *ф* — от с. Червен (Русенско); вж. Червенски. Търговище, Търново, Севлиево.

Червеновòдски *ф* — от с. Червена вода (Русенско). Русе.

Червѐнпеев *ф* — от Пейо Червения. Сливен.

Червѐнпетков *ф* — от Петко Червения или от „червен петко" (вино) — ако е обичал да пие повече. Габрово, 1843, Орехово, Ореш (Свищовско).

Червѐнраков *ф* — може би от някогашното питейно заведение в София „Червен рак". София.

Червѐнски *ф* — а) от с. Червен (Русенско). Разград; б) съкрат. от Червенковски. Боженица, Врачеш (Ботевградско).

Червенỳшев *ф* — от прякор *Червенỳш(ко)* 'с румено лице'. Панагюрище.

Червенѝков и **Червенѝшки** *ф* — разновидност на Червенаков. Кула, Лом, Орехово, Берковица, Михайловград, Уровене (Врачанско), Етрополе, Големо село (Станкедимитровско).

Червѝлов *ф* — от прякор *Червѝлото* (лесно се засрамвал и изчервявал?) Пловдив, Благоевград.

Черганлѝев *ф* — от с. Черганово (Казанлъшко). Ямбол.

Чергàнов *ф* — от прякор *Чергàн* (ходел наметнат с черга?). Копиловци (Михайловградско), Русе.

Чергàров и **Чергàрски** *ф* — от *чергàр(ин)*. Пазарджик, Своге, Лик (Врачанско), Скравена (Ботевградско), Бела Слатина, Ореховско.

Чергилàнов *ф* — от диал. **чергилàн* 'който живее под чергило'. Лясковец, Златарица (Еленско), Пловдив.

Чергѝнов *ф* — навярно разновидност на Черганов.

Чергишàнов *ф* — от диал. **чергишàн*; вж. Черганов.

Чѐргов и **Чѐрговски** *ф* — от прякор *Чѐрга(та)*, възникнал по различни поводи: като пастир носел черга и с нея се завивал от дъжд, откраднал черга и др. Кюстендил, 1879, Пловдив, Ямбол, Сухиндол, Гурково, Литаково (Ботевградско), Доганово (Елинпелинско).

Чердàков *ф* — вм. Чардаков. Попинци (Панагюрско).

Череджѝйски *ф* — вж. Чараджийски. Пловдив.

Черемѝдин *ф* — от диал. *черемѝда* 'керемида'. Самоков.

Чѐрен *ф* — от прякор *Черния*. (Любомир Савов Черен, Букурещ, 1874, Илия Иванов Черен).

Черѐнски *ф* — от с. Черен (Шуменско). Шумен.

Чѐрепов *ф* — от *чѐреп* 'чиреп' (като ерген много чупел гърнета). Старозагорско, Стара Загора.

Черечàнски *ф* — вм. Чуречански — от с. Чурек (Елинпелинско).

Черѐша *ж* — от дърво и плод *череша* (или превод на гръцко Кереза). Асеновградско, Айтос, Долна Диканя (Радомирско).

Черешàр *пр* — от *черешàр*. Станке Димитров, 1879. **Черешàров** и **Черешàрски** *ф*. Самоков, 1843, Враца, 1893, 1868, Плевен, 1893, Багренци (Кюстендилско), Горна Василица, Долна баня (Ихтиманско), Павелско (Асеновградско).

Черѐшев и **Черѐшов** *ф* — превод на гръцко Кирязов. Еникьой (Одринско), 1911, Варна, Берковица.

Черѐшка *ж* — умалит. от Череша. Дрен (Радомирско), Лехчево (Михайловградско).

Черибàшев и **Черибàшки** *ф* — от тур. çeribaşı 'главатар на цигани'.

Чѐриванов *ф* — превод на Караиванов. Шереметя (Търновско).

Черипѝшев *ф* — от Черепиш или Черепишкия манастир. Станкедимитровско.

Черѝтов *ф* — видоизменено от Джиритов. Мъглиж (Казанлъшко), Казанлък.

Еричàнов *ф* — разновидност на Черечански. Орехово.

Чѐрйорданов *ф* — превод на Карайорданов. Лясковец.

***Чѐрка** *ж* — умалит. от Черна (*Чернка). **Черкин** *ф*.

Черкѐзов *ф* — от *черкѐзин* '1. като народностно име; 2. *прен.* лют, проклет човек'. Южна Тракия, Стара Загора, Каварна.

Черкелиев *ф* — навярно вм. *Черкезлиев от с. Черкезкьой (Александрово, Преславско). Търново, Полски Тръмбеш (Търновско).

Черкѐлов *ф* — от диал. *черкѐл* 'разбойник, хайдутин'. Гюмюрджина, Тополовград, Хасково.

Черкешлѝев и **Черкешлѝйски** *ф* — от с. Черкешлии (Жельо войвода, Сливенско). Сливен, Пловдив.

Чѐрковалиев *ф* — от с. Черково (Старозагорско). Стара Загора, Дълбоки (Старозагорско).

Черковналиев *ф* — от с. Черковна (Провадийско и Търговишко). Калипетрово (Силистренско).

Чѐркòвски[1] *ф* — а) от с. Черково (Старозагорско). Харманлии, 1900, Стара Загора; б) от с. Бяла черкова (Търновско). Дряново, Русе.

Чѐрковски[2] *ф* — навярно видоизменено от Черговски. Осиковица (Ботевградско).

Чермàзов *ф*. Габрово, 1960.

Чермàков *ф*. Рила (Станкедимитровско), 1917.

Черменски *ф* — навярно вм. Джерменски. Ямбол.

Чѐрна *ж* — женска форма срещу Черньо, Черно. Сваленик (Русенско), Шумен, Врачанско. **Чѐрнин** *ф*. Мокреш (Ломско), Дебнево (Ловешко).

Чернàй *м* — разширено от Черно. **Чернаев** *ф*. Русе, 1900, Шумен, Толбухин (гроб).

Чернàков *ф* — от прякор *Чернàк(а)* 'черния' (?) Шумен, Пчелище (Търновско).

Черналѝйски *ф* — от с. Черна (Шуменско). Алфатар (Силистренско).

Чернàшки *ф* — разновидност на Чернаков. Пловдив.

Чернѐйко *м* — от Черн(ьо) + *ейко*. Търговишко, 17 в.

Чернѝк *м* — от Черн(о), Черн(ьо) + *ик*. **Чернѝков** *ф*. Тутракан, Тутраканско, Силистренско, Черна (Мачинско), 1861, Пловдив.

Чернѝка *ж* — от Черн(а) + *ика*. Вайганд. Синод. именник.

Чернинкòв *ф* — от прякор *Чернинкòто* 'възчерното'. Сливен.

Чернѝрадов *ф* — от Рад Черния. Панагюрище, 1917.

Черничàрски и **Чернишàрски** *ф*.

Чернѝш *м* — от Черн(ьо) + *иш*. **Чернѝшев** *ф*. Пловдив.

Чернѝшко *м* — умалит. от Черниш. **Чернѝшков** *ф*. Казанлък.

Чѐрния *пр*. (Ст. Н. Черния, Борован, Белослатинско, 1917; Велко Стоянов Черния, Враца).

Чѐрно *м* — по-рядка форма на Черньо с твърдо окончание. Ново село (Варненско), 1893. **Чѐрнов** *ф*. Болград, 1862, София, 1957.

Чернобрестов *ф*. Райково (Смолянско), 1720.

Черновѐжд *пр* — „с черни вежди" или превод на тур. *каракаш*. Враня, 1873.

Черновòдов *ф* — от град Черна вода в Добруджа. Русе, Варна.

Черноглàвов *ф* — превод на тур. Карабашев. Силистра, 1900, Русе.

Черногòров и **Черногòрски** *ф* — от с. Черногорово (Хасковско и Пазарджишко) или от Черна гора в Югославия. Карнобат, Сливен, Нова Загора, Пазарджик, Пловдив, Видин, Стубел (Михайловградско).

Чернодрѝнски *ф* — от река Черни Дрин.

Чернозѐмски *ф* — от с. Черноземен (Пловдивско). Пловдив.

Чернозмиев *ф*. Райково (Смолянско), 1720.

Чернокàлец *пр* — носел *черни калци* (потури), когато другите носели бозави. Котел, 1867. (Христо Димитров Чернокалец, Рада Димитрова Чернокалец). **Чернокàлски** *ф*. Котел, 1962.

Чернокòжев и **Чернокòжов** *ф* — от прякор *Чернокòжия*. Борима (Троянско), Горско Ново село (Горнооряховско), Златарица (Еленско), Ловеч, Габрово.

Чернокòзов *ф* — от *черна коза*. Стара Загора (гроб).

Чернокòлев *ф* — от Коле Черния. Кюстендил, Търговище.

Черномилински *ф*. Горни Лом (Белоградчишко).

Черномòрски *ф* — от Черно море.

Черноòков *ф* — от прякор *Черноок(ия)* или превод на тур. Карагьозов. Търново, Карлово, 1849, Ямбол, Брацигово.

Чернопèев *ф* — от Пейо Черния. Дерманци (Луковитско), Гостилица (Дряновско).

Чернопѝйски *ф* — може би от *черен кръвопиец* (?) Кърджали, 1964.

Чèрньо *м* — защитно име: *черен*, грозен, но жив и здрав; еднакво или близко по значение с Мавро, Негро, Каро. Главно из ИзБ. Напоследък името доста е намаляло. **Чèрнев (и Чèрньов)** *ф*.

Черня̀й *м* — разширено от Черньо. **Черня̀ев** *ф*.

Черня̀ка *пр* — „черния". Трудовец (Ботевградско). **Черня̀ков** *ф*.

Черпанлѝев, Черпанлѝйски и **Черпàнски** *ф* — разновидност на Чирпанлиев и Чирпански. Пещера, Стара Загора, Стряма (Пловдивско), Варна.

Черпелѝйски *ф* — видоизменено от Черпанлийски. Пловдив.

Черпѝйски *ф* — от диал. *черпѝя* 'отвес' (от тур. çarpı). Шишманово (Самоковско).

Черпѝшев *ф* — вм. Черипишев. Търново.

Черпишников *ф*. Казанлък.

Черпòков *ф* — от диал. **черпòк* '1. черпня; 2. чаша за черпене' (?) Пловдив.

Чèртов *ф* — от диал. *черт* 'дявол'; срв. Дяволов, Шейтанов. Пловдив.

Чертовèнски *ф* — от изчезналото село Чертовец край Търново или от Чертовска махала в Лясковец.

Чертòков *ф* — от диал. **чертòк* 'дяволче' (?)

Чертоя̀нов *ф* — разновидност на Чертовенски. Мерданя (Търновско).

Чеснàров *ф* — от диал. *чеснàр* 'производител и продавач на чесън'. Калтинец (Горнооряховско).

Чèснов и **Чèснòвски** *ф* — от *чесън лук* (?) Прилеп, 1917, Самоков, 1920.

Честемèнете род — от диал. *честемѐни* 'работници в оризищата' (от пер.-тур. çest 'пъргав' и men 'човек'). Дебър (Първомайско). **Честемèнев** *ф*. Дебър. **Честемèнски** *ф*. Перущица (въстанието).

Честòнов *ф*. Кюстендил, 1908.

Четалàрски *ф* — от някое село Четалар или нещо подобно. Варна.

Четàлбашев *ф* — вм. Чаталбашев. Райково (Смолянско).

Четàлов *ф* — вм. Чаталов. Банско.

Четворожèнски *ф* — от диал. *четворожèнец* 'женен четвърти път' — нещо необикновено за времето. Самоков.

Четвъртàков *ф* — от диал. *четвъртàк* 'вид воденичен камък'. Стара Загора.

Четеля̀зов и **Четиля̀зов** *ф* — от диал. *четел* 'рабош' (?) Белополяне (Ивайловградско), Кърджалийско.

Чèтѝнов *ф* — от *четина* (?) Батак, 1917, Карлово, Пловдив.

Четѝрски *ф* — от с. Читирци (Кюстендилско). Кюстендил.

Четкàров *ф* — от *четкар* 'производител и продавач на четки'. Русе, Кюстендил.

Чèтников *ф* — от диал. *чèтник* 'коледар, който „чете", т. е. бързо казва благословиите'; срв. Коледаров. Ружинци (Белоградчишко).

Чèтов *ф* — може би близко по значение с Четников. Варна.

Четонски *ф* — разширено от Четов (?) Варна.

Четрафѝлов и **Четрафѝлски** *ф* — вм. Чатрафилов, Русе, Врачеш (Ботевградско).

Четриков *ф*. Севлиево, 1900.

Четя̀рски *ф* — разновидност на Четирски. Кюстендил, 1879.

Чефрълѝнски *ф* — от диал. *чефрълѝна* 'чучулига'. Литаково (Ботевградско).

Чехадàров *ф* — вм. Чохадаров. Бургас.

Чехлàров и **Чехлàрски** *ф* — от *чехлàр* 'обущар'. Свищов, 1860, Русе, Шумен, Лясковец, Габрово, Кюстендил.

Чехлевски *ф* — от *чехли*. Габрово.

Чечѝлия *ж* — италианска форма на Цецилия. Пловдивско.

Чèчка *ж* — далечно видоизменение на Стефка или на друго име. Мулдава (Асеновградско). **Чèчкин** *ф*.

Чèчко *м* — умалит. от Чечо. **Чèчков** *ф*. Пловдив.

Чèчо *м* — видоизменено от Стефан или от друго подобно име. **Чèчев** *ф*. Сливен, Садина (Търговищко).

Чешàлов *ф* — от диал. *чешàло* 'чесало'. Михайловград.

Чешàнков *ф* — от прякор *Чешàнко* 'който непрекъснато се чеше' (?) Станке Димитров.

Чешѝрев *ф* — от *чешири* 'потури или беневреци' (тур. çakşır).

Чешѝрков *ф* — от диал. *чешѝрко* 'човек с чешири'. Скравена (Ботевградско).

Чешѝтев *ф* — от *чешѝт* 'необикновен, чудноват човек' (от тур. çeşit). Боснек (Пернишко).

Чèшко *м* — съкрат. от Франчешко или разновидност на Чечко. **Чèшков** *ф*. Пловдив. Ч е ш к ò в г р а д — местност във Врачеш (Ботевградско).

Чешмеджѝев *ф* — от *чешмеджѝя* 'майстор на чешми' (пер.-тур. çeşmeci) или от тур. çeşnici 'надзирател в кухните на дворци и сараи'. Лясковец, Стърмен (Бе-

ленско), Гоце Делчев, Пчеларово (Кърджалийско).

Чешменджѝев *ф* — разновидност на Чешмеджиев.

Чешмѝчков *ф* — домашна форма на Чешмеджиев. Горна Оряховица.

Чѝбаев *ф*. Балчик, 1893.

Чѝбов *ф* — от *чѝба*! 'междуметие за отпъждане на куче' — поради често повтаряне на тая дума (?) Мрамор (Софийско).

Чибритчѝбашиев *ф* — от диал. *чибритчѝбашия* 'скъперник над скъперниците' (от ар.-тур. kibritçi и тур. başı).

Чибуджа̀ков *ф* — от тур. çabucak 'веднага'. Пловдив.

Чибу̀ков *ф* — от прякор *Чибу̀ка* (пушел все с чибук). Калояново (Варненско).

Чибукчѝев *ф* — вж. Чубукчиев. София, 1897, Айтос, Казанлък.

Чибу̀ров *ф* — от *чибур*; вж. Чабуров. Русе.

Чивалѝнов *ф* — вм. Човалинов.

Чивгъ̀нов *ф*. Султанци (Провадийско), Драгоево (Преславско).

Чивда̀ров *ф* — вм. Чавдаров. Цариград, 1861.

Чивѝев и **Чивѝйски** *ф* — от диал. *чивѝя* 'гвоздей; *прен*. заядлив човек' (тур. çivi); срв. Пиронков. Станке Димитров, Радомир, Перник, Лозно (Кюстендилско), Буново (Пирдопско).

Чивѝков *ф* — от тур. çevik 'пъргав, ловък'. Русе.

Чивѝшев *ф* — кръстоска от Чивиков и Чепишев (?) Русе.

Чигѝрев и **Чигѝрски** *ф* — може би видоизменено от Чилингиров (?)

Чѝев *ф* — съкрат. от някое име на *-чиев* като Каймакчиев, Мутафчиев и под.

Чизма̀ров *ф* — от *чизма̀р*. Русе, 1900, Търново.

Чѝка *ж* — женска форма срещу Чико. Плевен, Плевенско.

Чикакчѝев *ф* — вм. Чекакчиев. Казанлък.

Чикѐлов *ф* — вм. Чекелов. Белене (Свищовско).

Чикендо̀в *ф* — вм. Чекендов. Пловдив.

Чикирлѝев *ф* — разновидност на Чукурлиев. Казанлък.

Чикѝчев *ф* — разновидност на Чекидджиев (?) Русе.

Чѝко *м* — видоизменено от Райчин, Дойчин или друго подобно име. Луковитско, Тетевенско, Ботевградско. **Чѝков** и **Чѝковски** *ф*.

Чѝкол и **Чѝкул** *м* — от Чик(о) + *ол*, *ул*. **Чѝколов** и **Чѝкулов** *ф*. Силистра, Варна.

Чѝкчо *м* — умалит. от Чико. **Чѝкчев** *ф*. Провдив.

Чѝкьо *м* — по-рядка форма на Чико с меко окончание. **Чѝкьов** *ф*. Чуково (Дряновско).

Чѝла *м* — западна форма на Чило. Бусинци (Трънско).

Чила̀ров *ф* — видоизменено от Пчеларов. Радомир, 1917.

Чилибо̀нски *ф* — разновидност на Челебонов.

Чилѝка *пр* — от диал. *чилѝк* 'стомана; стоманен' (тур. çelik). Асеновград. **Чилѝков** *ф*. Айтос, Габрово, Казанлък, Сливен, Нова Загора, Пловдив, Ямболско, Варна, Асеновград.

Чилингѐров *ф* — от пер.-тур. çilinger; срв. Чилингиров. Пловдив, Велинград.

Чилингѝров *ф* — от тур. çilingir 'ковач на дребна железария'. Шумен, Пловдив, Стара Загора, Асеновградско, Смолянско, Кърджалийско.

Чилѝчев *ф* — може би видоизменено от Чиликов.

Чѝлка *ж* — женска форма от Чилко.

Чѝлко *м* — умалит. от Чило. **Чѝлков** *ф*. Пловдив.

Чѝллев *ф* — разновидност на Челлеев.067Дединци (Еленско).

Чѝло *м* — видоизменено от Момчил. Смолянско, Гюмюрджина. **Чѝлов** *ф*. Смолянско, Казанлък, Първомайско.

Чѝльо *м* — успоредна форма на Чило с меко окончание. **Чѝлев** *ф*. Маленово (Ямболско), Карабунар (Пазарджишко).

Чиля̀ков *ф* — от диал. *чиля̀к* 'човек' — поради често повтаряне на тая дума; срв. Човеков и Кугийски. Пловдив.

Чѝма *ж* — женска форма срещу Чиме. Благоевградско, Шуменско.

Чѝмѐ *м* — видоизменено от Кимо, Йоаким. Пиринско. **Чѝмѐв** *ф*. Благоевград, Михайловград.

Чимѝдов *ф* — разновидност на Шимидов. Пловдив.

Чимидя̀лков *ф*. Тутракан.

Чѝмка *ж* — умалит. от Чима. Казанлък, р. 1920.

Чимпоя̀рски *ф* — от диал. *чимпояр* 'гайдар' (рум. cimpoier). Орехово.

Чимрев *ф* — от тур. çimrenmek 'запретвам ръкави, залавям се за работа'. Башино село (Велешко), 1844.

Чимшѝр *м* — разновидност на Чемшир. **Чимшѝров** *ф*. Търново, Ихтиман.

Чѝна *ж* — женска форма срещу Чино.

Чина̀ров *ф* — от *чина̀р* 'явор' (тур. çınar).

Чингало̀зов *ф* — навярно близко по значение с Чингаров.

Чинга̀ров *ф* — от тур. çıngır 'звънтеж, шум'. Гоцеделчевско, Първомай.

Чѝнго *м* — от Чинко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Чѝнгов** *ф*. Белица (Разложко), Братя Миладинови.

Чиникчива̀ров *ф* — разновидност на Чанакчиваров. Брацигово, 1900.

Чѝнка *ж* — умалит. от Чина. Шумен.

Чѝнко *м* — умалит. от Чино. Русе. **Чѝнков** *ф.* Русе, Елена, Крушовене (Ореховско), Стара Загора, Враца, Смолянско. Ч ѝ н к о в д о л — местност в Лопян (Ботевградско).

Чѝно *м* — видоизменено от Райчин, Дойчин или друго подобно име, разновидност на Чико. Трудовец (Ботевградско). **Чѝнов** *ф.* Трудовец, Елин Пелин, Кремиковци. **Чѝновски** *ф.* Разлива (Ботевградско).

Чѝнто *м* — от Чино с вмъкнато *т*. **Чѝнтов** *ф.* Русе, Гледка (Кърджалийско).

Чѝнтул *м* — от Чинт(о)+*ул*. **Чѝнтулов** *ф.* Сливен, 1853.

Чѝнчо *м* — умалит. от Чино. **Чѝнчев** *ф.* Чирпан, Санданско. **Чѝнчето** *ф.* Чирпан (Ангел Генов Чинчето).

Чѝньо *м* — успоредна форма на Чино с меко окончание. **Чѝнев** *ф.*

Чѝпа *ж* — от диал. *чѝпа* 'некръстено новородено момиче' — защитно име; срв. Пижо. **Чѝпин и Чѝпински** *ф.* Кнежа.

Чипа̀ков *ф* — от диал. *чипа̀к* 'чип човек'. Пазарджик.

Чипа̀нов и **Чипа̀нев** *ф* — от диал. *чипа̀н* 'чип човек'. Пазарджик, Враца.

Чипа̀рев и **Чипа̀рски** *ф* — от диал. *чипа̀р* 'чип човек'. Пазарджик, Ловеч.

Чипѐрков *ф* — вм. Чеперков. Пещера.

Чипѝлов и **Чипѝлски** *ф* — разновидност на Чепилов. Търново, Луковит, Правешка Лакавица (Ботевградско).

Чипѝшев *ф* — вм. Чепишев. Ямбол.

Чипла̀ков *ф* — от тур. çıplak 'голтак, бедняк'. Казанлък, Разград, Русе, Тутракан.

***Чѝпо** *м* — успоредна форма на Чипьо с твърдо окончание. **Чѝпов** *ф.* Етрополе, Луковит.

Чипорѝков *ф.* Бояна (Софийско).

Чиприя̀н *м* — видоизменено от Киприян. **Чиприя̀нов** *ф.* Свищовско.

Чѝпровски *ф* — от с. Чипровци (Михайловградско).

Чипча̀ков *ф* — от диал. *чипчак* 'голяма лъжица, гребалка' (от пер.-тур. kepçe).

Чипчѝев *ф* — навярно вм. Чифчиев.

***Чѝпьо** (и **Чѝпе**) *м* — от диал. **чѝпе* 'некръстено новородено момче'; срв. Чипа. **Чѝпев** *ф.* Копривщица, Дряново, Благоевградско.

Чираджѝев и **Чираджѝйски** *ф* — от с. Чираджии (Борово, Старозагорско) или вм. Кираджиев. Котел, 1873, Пловдив.

Чиракчѝев *ф* — вм. Чаръкчиев. Стара Загора, 1908.

Чѝренски *ф* — от с. Чирен (Врачанско). Кнежа.

Чирѝковски *ф* — от с. Чириково. Ловеч (гроб).

Чѝрипов *ф* — от *чѝрип*; срв. Черепов. Ямбол.

Чирѝтов *ф* — от Джиритов с обеззвучаване на *дж* в *ч*. Мъглиж (Казанлъшко), Казанлък, Чирпан.

Чѝрко *м* — от Кирко с преход на *к'* в *ч*. **Чирков** *ф.* Садовец (Луковитско), 1905, Плевен, 1908, Долни Цибър (Ломско). **Чѝрковски** *ф.* Харманлии, 1893.

Чѝро *м* — от Киро; вж. Чирко. **Чѝров** *ф.*

Чѝроза *пр* — от *чѝроз* (навярно бил много мършав и сух). Шумен, 1900.

Чирпанлѝев, Чирпа̀нов и Чирпа̀нски *ф* — от град Чирпан. Казанлък, Казанлъшко, Стара Загора, Габрово, Сливен, Пловдив, Враца.

Чирчѝев *ф* — навярно вм. Кюркчиев. Карабунар (Пазарджишко), 1908.

Чѝрьо *м* — от Кирьо; вж. Чирко. **Чѝрев** *ф.* Стара Загора.

Чиря̀ша *ж* — от диал. *чиря̀ша*; вж. Череша. Н. Геров.

Чѝстов *ф* — от прякор *Чистия*. Стралджа, Роза (Ямболско).

Читаклѝев *ф* — от с. Читак (Тича, Котленско). Сливен.

Чита̀ков *ф* — от *чита̀к* 'презрително прозвище на турчин от българските земи'. Босилеград, 1893, Пазарджишко.

Читалѝйски *ф* — от с. Читалии (Полска могила, Старозагорско). Пловдив.

Чита̀лов *ф* — вм. Чаталов. Казанлък.

Чита̀н *м* — видоизменено от Китан; вж. Чито. **Чита̀нов** *ф.* Пловдив.

Читѝрски *ф* — вм. Четирски. Кюстендил, 1905.

***Чѝтко** *м* — умалит. от Чито.

Читкуш *м* — от Читк(о)+*уш*. **Читку̀шев** *ф.* Велес, 1873, София, 1893.

Чѝто *м* — от Кито с преход на *к'* в *ч*. **Чѝтов** *ф.* Пловдив, Карлово, Белоградчик.

Чифлига̀ров *ф* — от диал. *чифлига̀р* 'работник в чифлик'. Крупник (Благоевградско).

Чифлиджа̀нов *ф* — от диал. **чифлиджа̀н* (*ин*) 'чифлигар'. Самоков, Самоковско.

Чифлѝков *ф* — от прякор *Чифлѝка* (имал малко имотец и казвал: „Отивам на чифлика“). Стражица (Горнооряховско), Габрово, 1908.

Чифликчѝев *ф* — от *чифликчѝя* (тур. çiftlikçi). Шумен.

Чифлѝчки *ф* — от някое село Чифлик или Чифлико. Лозно (Кюстендилско).

Чифля̀нов *ф* — от диал. **чифлян*(*ин*) 'чифликчия' (?)

Чифтѐев *ф* — от прякор *Чифтѐто* 'ловна двуцевка'; срв. Централски. Асеновградско.

Чифу̀дов *ф* — от *чифутин* (тур. çıfut,-dı), прен. 'скъперник или саможив, необщителен човек'. Стара Загора, Инзово (Ямболско), Стрелец (Горнооряховско), Лясковец, Дряновец (Разградско).

Чифу̀тина *пр* — вж. Чифудов. Стара Загора, 1900.

Чифу̀тпетров *ф* — от Петър Чифутино. Кюстендил, 1879.

Чифу̀тски *ф* — разновидност на Чифудов. Пловдив.

Чифча̀нов *ф* — от диал. **чифча̀н(ин)* 'земеделец'. Толбухин, 1893.

Чифчѝбашиев *ф* — от диал. *чифчиба̀шия* 'главен, заможен земеделец' (тур. çiftçibaşı). Търново, Карлово, Русе.

Чифчѝев *ф* — от диал. *чифчѝя* 'земеделец' (тур. çiftçi). Разград, 1917, Черган (Ямболско).

Чѝца *ж* — от Кица с преход на *к'* в *ч*. Медвен (Котленско), 1878.

Чича̀н *м* — от Чич(о)+ан. **Чича̀нов** *ф*. Самоков, 1843, 1905.

Чича̀ров *ф* — полупревод на Чичекчиев (?) Варна.

Чичева̀ров *ф* — разновидност на Чичоваров. Лясковец.

Чичеклѝев *ф* — от тур. çiçekli 'украсен с цветя'; срв. Цъфтиняшки.

Чѝчеков и **Чѝчиков** *ф* — от Чичев с вмъкнато *ек, ик*. Русе, 1938, Казанлък, Славеино (Смолянско).

Чичекчѝев *ф* — от тур. çiçekçi 'цветар'.

Чичѝлия *ж* — вм. Чечилия, Цецилия.

Чѝчин *ф* — от диал. *чѝча* 'чичо'.

Чичка̀нов *ф* — от диал. **чичка̀н* 'който се върти все около чичко си' (?) Берковица.

Чѝчко *м* — умалит. от Чичо. **Чѝчков** *ф*. Карлово, Пловдив, Стара Загора, Кърджали, Горни Пасарел (Самоковско).

Чѝчо *м* — от *чѝчо* 'бащин брат' — пожелателно име: да бъде като чичо си (попреуспял от бащата) или да го отхрани чичо му (ако е сирак). **Чѝчев** и **Чѝчов** *ф*. Кюстендил, Пазарджик, Пордим (Плевенско), Ивайловград. **Чѝчовски** *ф*. Чепеларе, Хвойна (Асеновградско).

Чичова̀ров, Чичовъ̀ров и **Чичува̀ров** *ф* — от диал. **чичова̀р* 'който вари цвете, т. е. производител на розово масло'. Казанлък.

Чишира̀нов *ф* — от диал. **чишира̀н* 'човек с чишири'; срв. Чеширков. Кюстендил.

Чишѝрков *ф* — вм. Чеширков.

Чишѝров *ф* — вм. Чеширев. Пазарджик.

Чишѝтев *ф* — вм. Чешитев.

Чишля̀нов *ф* — от диал. **чишлян* (вж. Чешанков). Пловдив.

Чишнигѝров *ф* — от с. Чешнегир (Садово) или Чешнегирово (Асеновградско). Пловдив.

Чка̀лев *ф* — разновидност на Шкалов.

Чка̀тров *ф*. Прилеп.

Чобалѝгов *ф* — от прякор *Чобалѝгата* 'преселник от с. Чоба (Пловдивско)'. Виноградец (Пазарджишко).

Чо̀балиев *ф* — от с. Чоба (Пловдивско). Казанлък.

Чоба̀ндимов *ф* — от чобан Димо. Русе.

Чоба̀нов *ф* — от диал. *чоба̀н* 'овчар, пастир' (тур. çoban). Ямболско, Сливен, Стара Загора, Калофер, Разград.

Чоба̀нпенчев *ф* — от чобан Пенчо. Русе.

Чоба̀нрадев *ф* — от чобан Ради. Одринци (Ивайловградско).

Чо̀бев и **Чо̀бов** *ф* — може би от Чорбев, Чорбов с изпадане на *р*. Пловдив, Новачене (Ботевградско).

Чобу̀ров *ф* — вм. Чабуров. Пиргово (Русенско).

Човалджѝев *ф* — от диал. *чувалджѝя* '1. който прави и продава чували; 2. който прибира реколтата си или ходи на пазар с чувал, а не с кола' (?) Павликени.

Човалѝнов *ф* — от диал. **човалѝн* (вж. Човалджиев). Дрен, Цървена могила (Радомирско).

Чова̀нски *ф* — вм. Чувански. Цървена могила (Радомирско).

Човѐков *ф* — от прякор *Човѐко* (вж. Чиляков) или преосмислено от Човеов. Белчин (Самоковско).

Човѐов *ф* — разновидност на Чавеов. Ихтиман.

Човѝков *ф* — разновидност на Чивиков. Плевен, Търново, Видин.

Човка̀нски *ф* — може би нарочно видоизменено от Чавкарски (?)

Чоголя̀нов *ф* — от диал. **чоголя̀н* 'комуто е все чогълно, неприятно, неудобно' (?) Злогош (Кюстендилско).

***Чо̀жго** *м* — от Чочко с озвучаване на *чк* в *жг*. **Чо̀жгов** *ф*. Айтос.

Чоидин *м* — от Чой(о)+*дин*. Бистрица (Софийско), 15—16 в.

Чо̀йо *м* — разновидност на Чоко или на Цойо (?) **Чо̀ев** и **Чо̀евски** *ф*. Правец (Ботевградско), Орешак (Троянско). **Чо̀евци** род в Драгойново (Първомайско). Ч о̀ й о в о т о местност в Правец.

Чо̀ка *ж* — женска форма срещу Чоко. Широка лъка, 1917, Смолян, Фотиново (Пещерско).

Чока̀нов *ф* — вм. Чуканов. Казанлък, 1908, Търново, Драгомирово (Свищовско).

Чокарла̀нов *ф* — от диал. **чукарла̀н* 'жител на чукара'; срв. Чукарлиев. Свищов.

Чо̀карски *ф* — от Чука̀рски с изместване на ударението и изясняване на неудареното *у* в *о*. Благоевград.

Чокаула̀нов *ф* — някаква разновидност на Чокарланов. Русе.

Чокелиев *ф*. Черница (Карнобатско).

Чокилев *ф*. Казанлък.

Чокѝш *м* — от Чок(о)+*иш*. **Чокѝшов** *ф*. Пловдив.

Чокльо̀вски *ф* — вм. Чукльовски; вж. Чукльов. Михайловград.

Чо̀ко *м* — разновидност на Шоко или Цоко (?) **Чо̀ков** *ф*. Пазарджик, 1871, 1908, Пловдив, Брацигово, Славеево (Ивайлов-

градско), Силистра, 1897, Никопол, Крушовене (Ореховско).

Чокобалѝев *ф* — от с. Чокоба (Сливенско). Сливен.

Чокòев и **Чокòйски** *ф* — от *чокòин* 'едър земевладелец' (рум. ciocoi). Лясковец, Русе, Габрово, Варна, Казанлък, Елин Пелин, Банско.

Чокурàнов *ф* — вм. Чукуранов. Пазарджик, Лозен (Софийско).

Чокỳров *ф* — вм. Чукуров; срв. Чукурски. Ихтиман.

Чокчалàнов *ф* — от тур. çok и çalan 'който много тропа, удря'.

Чòкчо и **Чòкшо** *м* — умалит. от Чоко. **Чòкчев** и **Чòкшев** *ф*. Казанлък, Сопот.

Толàков и **Чолàшки** *ф* — от *чолàк* 'с отрязана ръка или пръсти' (тур. çolak). На разни места из страната.

Чòле и **Чòльо** *м* — разновидност на Шоле, Шольо или на Цоло (?) **Чòлев** и **Чòльов** *ф*. Банско, Велинград, Гоцеделчевско, Ихтиманско, Самоковско, Пазарджишко, Казанлък, Вършец, Ломско.

Чолèй *м* — разширено от Чольо. **Чолèев** (и **Чолèов**) *ф*. Ихтиман.

Чолиа *пр* (Іоан Константинов Чолиа, Букурещ, 1853).

Чолиàн *м* — някакво видоизменение на Чольо. **Чолиàнов** *ф*. Казанлък, 1958 (от Турция).

Чòлко *м* — умалит. от Чоле, Чольо. **Чòлков** *ф*.

Чòло *м* — успоредна форма на Чольо с твърдо окончание. **Чòлов** *ф*. Полски Тръмбеш (Търновско).

Чолошки *ф*. София, 1960.

Чòлпанов *ф* — от диал. **чолпан* 'куц; несръчен, тромав' (от тур. çolpa). Калофер.

Чòлчо *м* — умалит. от Чольо, Чоле. **Чòлчев** *ф*. Карлово.

Чòльо *м*, **Чòльов** *ф* — вж. Чоле, Чолев. Пасарел (Самоковско).

Чомàков *ф* — от диал. *чомак* 'тояга, сопа; топуз, топка' (тур. çomak). Котленско, Сливенско, Разградско, Плевен, Станке Димитров.

Чомàнски *ф* — разновидност на Чуманов. Четирци (Кюстендилско).

Чòмарджиев *ф* — от диал. **чомарджѝя* 'който води или отглежда големи овчарски кучета' (тур. çomarcı). Русе.

Чомбàков *ф* — навярно от Чомаков с вмъкнато *б*. Долно Сахране (Казанлъшко), Казанлък, Стара Загора.

Чомбаслѝев *ф* — от диал. *чумбаслѝя* 'с дълъг или буен чумбас (коса на главата)'. Цар Борис (Панагюрско), 1904.

Чомлекчѝоглу *ф* — от тур. çömlekçi 'грънчар' с турско окончание. Айтос, 1893.

Чòмов *ф* — разновидност на Шомов. Брацигово, Пещера, Пазарджик, Пловдив, Лом.

Чомонев и **Чомонов** *ф* — разновидност на Шоманов, Шуманов (?) Софлу, 1903, Македония, Лом, 1917.

Чòмпалов *ф* — видоизменено от Шомбалов. Мухово (Ихтиманско), Пазарджик, Пловдив, Пирдоп, Каменяк (Шуменско).

Чòмпарджиев *ф* — вм. *Чампарджиев, от **чампарджѝя* 'който прави чампари', с изместване на ударението и преход на неудареното *а* в *о*. Русе.

Чòмполов *ф* — вж. Чомпалов. Златица.

Чòмпов *ф* — видоизменено от Чомполов.

Чòна *ж* — видоизменено от Шона или Цона. Карловско, Калофер, Казанлъшко, Ямболско, Софийско, Кюстендил. **Чòнин** *ф*. Сопот.

Чонàк *м* — от Чон(о)+*ак*. **Чонàков** *ф*. Борово (Ардинско), Варна.

Чонгàров и **Чонгàрски** *ф* — разновидност на Чангъров. Смолян, Казанлък, Радомир, Враждебна (Софийско).

Чонгỳлов *ф* — вм. Чонгуров. Шумен.

Чонгỳров *ф* — разновидност на Чангъров, Чонгаров. Самоковско.

Чòндо *м* — от Чоно с вмъкнато *д*. **Чондов** *ф*. Челопечене (Софийско).

Чòне *м* — вж. Чоньо. Ямбол, Стара Загора (там го смятат за умалително от Щилиян).

Чòни *м* — от някое италианско име (бащата бил в Италия). Уровене (Врачанско), 1960.

Чòнка *ж* — умалит. от Чона. Карлово, Софийско.

Чòнко *м* — умалит. от Чоно, Чоньо. **Чòнков** *ф*. Калофер, 1845, Севлиево, 1900, Стара Загора, Малко Търново, Белица (Разложко), Благоевградско.

Чонкъ̀нов *ф* — може би нарочно видоизменено от Чапкънов.

Чòно *м* — успоредна форма на Чоньо с твърдо окончание. Типично за Сопот; Мъглиж (Казанлъшко), Дряново, Пещера, Пловдивско, Карнобат, Вършило (Бургаско). **Чòнов** *ф*. **Чòновски** *ф*. Брезово (Пловдивско). **Чòновци** род в Бодрово (Първомайско).

Чòнос *ф* — от Чоно с гръцко окончание. Видин.

Чòнте и **Чòнтьо** *м* — от Чоньо с вмъкнато *т*. **Чòнтев** *ф*. Мелник, 1917.

Чòнчо *м* — умалит. от Чоно, Чоньо. Варна.

Чончоров *ф* — далечна разновидност на Цонзоров. Пловдив.

Чòньо *м* — видоизменено от Шоньо или от Цоньо. Габрово, 1833. **Чòнев** *ф*. Казанлък, 1878, Златарица (Еленско), Мачуково (Македония).

Чопàнов *ф* — вм. Чапанов. Варна.

Чопарѝн *пр* — от тур. диал. çopar 'разпуснат, разхайтен, лекомислен'. Панагюрище, 1849. **Чопарѝнов** *ф*. Панагюрище, 1893.

Чопкошев *ф* — от диал. **чопкош* 'куц човек'. Пловдив.

Чоплàков *ф* — от диал. **чоплак* 'куц човек'. Разград, 1900.

Чòпо *м* — прякорно име, кръстоска от Чоно, Чоко и Чопов (?) Караджалово (Първомайско).

Чòпов и **Чòпев** *ф* — от диал. *чоп* '1. жребие; 2. щастие' (от тур. çop). Кукуш, Прилеп, Якоруда (Разложко), Благоевград, Пазарджик.

Чопòнев *ф* — от диал. **чопòн* 'куц човек'; вж. Чоплаков. Русе, 1881.

Чопразàнски *ф* — разновидност на Чапразов. Скравена (Ботевградско).

Чопỳров *ф* — от тур. çopur 'белег, знак, петно, шарка'.

Чораджѝйски *ф* — разновидност на Чораджийски.

Чòралиев *ф* — от Чорлалиев с изпадане на едното *л*. Сопот, Карлово, Пловдив.

Чорàн *м* — вж. Чуран. **Чорàнов** *ф*. Карнобат.

Чорапинов *ф*.

Чорàпов *ф* — от *чорап*. Летница (Ловешко).

Чорапчѝев *ф* — от *чорапчѝя* 'производител и търговец на чорапи' (тур. çorapçı). Копривщица (Възраждането), Русе, 1869.

Чорбаджàков *ф* — от диал. **чорбаджàк* 'среден чорбаджия' (?) Пазарджик, 1917.

Чорбаджѝев и **Чорбаджѝйски** *ф* — от *чорбаджѝя*. Разложко, Брезово (Пловдивско), Ботевградско, Тетевен, Казанлъшко.

Чорбàнов и **Чорбàнски** *ф* — видоизменено от Чорбаджиев (?) Луковит, Правец, Разлива (Ботевградско), Видин, Липница (Ботевградско).

Чорбàрски *ф* — от диал. *чорбар* 'любител на чорба'. Осоица (Елинпелинско).

Чòрбѐв и **Чòрбов** *ф* — съкрат. от Чорбаджиев или направо от *чорба* (?) Охрид, Велинград, Радомирско.

Чòрдов *ф* — (може би нарочно) видоизменено от Чортов. Чирпан.

Чòрев и **Чòревски** *ф* — от циг. *чор* 'крадец' или *чорò* 'беден' (?) Павликени, Казанлък, Пловдив, Велинград, Струмица.

Чорèя *пр* — от циг. *чорèа* 'беден'. Калофер, 1849. **Чорèев** и **Чорèов** *ф*. Калофер, 1944, Ямбол, 1900, Стара Загора, Лозен (Софийско).

Чореников *ф*. Павликени.

Чòри *ж* — галено име на Донка. Перник, 1959.

Чòрлалиев *ф* — от диал. *чòрлалия* 'който е ходил или живял в град Чорлу в Южна Тракия'. Сопот, 1904.

Чòрлев (и **Чòрлов**) *ф* — от прякор *Чòрльо* 'чорлав, рошав човек'. Яворово (Чирпанско), Стара Загора, Станке Димитров, Голямо Буково (Грудовско).

Чòрнев *ф* — от прякор *Чòрни* 'черния' (рус. чёрный).

Чòров *ф* — разновидност на Чорев. Ихтиман, Добри дол (Горнооряховско).

Чоролèев *ф* — вм. Чурулеев. Панагюрище, Трънско.

Чортàка *пр* — от диал. *чорт* 'дявол'. Трудовец (Ботевградско).

Чортàнов *ф* — от *чортàн* 'вид дребен шаран'; срв. Шаранов. Негованци (Видинско), Сомовит, Русе, Кюстендил, София, 1908.

Чòртов и **Чòртев** *ф* — от диал. *чорт* 'дявол'. Карнобат, Стара Загора, Карлово, Сопот, Струмица, 1917.

Чорỳков *ф* — вм. Чуруков. Костенец.

Чорчопов *ф* — може би от диал. *чор* 'кьорав' и *чоп* 'кьопав'. Стара Загора.

Чòстов *ф* — разновидност на Жостов (?) Пловдив.

Чòтенски и **Чòтински** *ф* — вм. *Чортински; вж. Чортов (?)

Чòтов и **Чòтев** *ф* — нарочно видоизменено от Чортов (?) Търново, Русе, Айтос, Пловдив. Ч о̀ т о в ц и род в Езерово (Първомайско).

Чотовачов *ф*. Крушово (Македония).

Чотоклѝев *ф* — вм. Чатаклиев. Русе.

Чòторов *ф* — от тур. çotur 'плосък, широк; широконос'. Сопот, Русе.

Чотỳков *ф* — от тур. çotuk '1. пън, дръвник; 2. лозова главина'. Павликени.

Чофаджѝев *ф* — вм. Чохаджиев. Бояна (Софийско).

Чофарджѝев *ф* — кръстоска от Кофарджиев и Чохаджиев. Русе.

Чохадàров *ф* — от тур.-пер. çuhadar 'някогашен турски прислужник в учреждение или при големци'. Бургас.

Чохаджѝев и **Чохаджѝйски** *ф* — от диал. *чохаджѝя* 'сукнар' (тур. çuhacı). Бела Слатина, Плевен, Тетевен.

Чòчко *м* — умалит. от Чочо. Сливен. **Чòчков** *ф*. Пазарджик, Велес.

Чòчо *м* — видоизменено от Стефан, Цочо, Стойчо или друго подобно име. Бургас. **Чòчов** и **Чòчев** *ф*. Преслав, Казанлък, Никополско, Софийско, Радомирско, Станкедимитровско. **Чòчовски** *ф*. Ботевградско.

Чочòрков *ф* — разновидност на Цоцорков. Враца.

Чръна *ж* — разновидност на Черна. Етрополски манастир, 1648.

Чрънка *ж* — умалит. от Чръна. **Чрънкин** и **Чрънкински** *ф*. Кнежа.

Чỳберка *ж* — умалит. от Чубра. Сталийска махала (Ломско).

Чỳбра *ж* — от билката *чубра*. Карнобат, 1890, Русе, Бр. Миладинови.

***Чубрàн** *м* — от Чубр(о)+*ан*.

Чубрàвичка *ж* — умалит. от Чубра. Вайганд.

Чубрѝка *ж* — от билката *чубрика*. Бр. Миладинови.

Чубрѝко *м* — мъжка форма срещу Чубрика. **Чубрѝков** *ф*. Кряковци (Габровско), Габрово, Казанлък, Стара Загора, Шумен.

Чубрѝн *м* — от Чубр(о)+*ин*. **Чубрѝнов** *ф*. Пазарджик.

Чубрѝна *ж* — от Чубр(а)+*ина*. Пещера. 1920.

Чубрѝца и **Чубрѝчка** *ж* — умалит. от Чубра. Вайганд.

Чубрѝя *м* — разширено от Чубро. **Чубрѝев** *ф*. Чипоровци, Мартиново (Михайловградско).

Чу̀бро *м* — мъжка форма срещу Чубра. **Чу̀бров** *ф*. Пиргово (Русенско).

Чубукчѝев *ф* — от диал. *чубукчѝя* 'слуга, който подава чибуците; прен. угодник, блюдолизец' (тур. çubukçu). Никопол, 1900.

Чува̀лов *ф* — от *чувал* (?) Дългопол (Провадийско).

Чува̀нски *ф* — от диал. *чуваник* 'храненик'; срв. Храненишки.

Чува̀рев *ф* — от диал. **чувар* 'пазач' (?) Поликраище (Горнооряховско), 1917.

Чу̀гарски и **Чу̀гърски** *ф*. Казанлък, Долна Митрополия (Плевенско).

Чугу̀нов и **Чугу̀нски** *ф* — от *чугун* или от тур. çoğun 'често, много пъти' (?) Княжево.

Чугурѝлов *ф* — от рум. ciugulire 'целуване, милване'. Ковачица (Ломско).

Чу̀гърски *ф* — вж. Чугарски. Казанлък.

Чу̀дне *м* — от *чуден* (чудно дете, няма като него). Бр. Миладинови.

Чу̀до *м* — видоизменено от Чудне. **Чу̀дов** *ф*. Каравелово (Карловско), 1904, Струга, 1917, Плевен.

Чудомѝр *м* — видоизменено от Чедомир и преосмислено по Чудо. Западни покрайнини, 1875, Враца, Благоевград, Пловдив, Кричим, Сливен, р. 1897. **Чудомѝров** *ф*. Одоровци (Белоградчишко), Старозагорско.

Чудомѝра *ж* — женска форма срещу Чудомир. Синод. именник.

Чу̀зев *ф* — от Кюзов с преход на *к'* в *ч*.

Чукалѐйски *ф* — разновидност на Чукарски, Чукарлийски. Миланово (Свогенско).

Чука̀лов и **Чука̀лев** *ф* — според семеен спомен от Златица: прадядото бил клисар в Драглище (Разложко) и понеже тамошните помаци не позволявали да бие черковното клепало, ходел в празник по къщите и чукал на портите с чукалото 'чукче за биене на клепало'. Златица, Казанлък, Казанлъшко, Ямбол, Варна, Чепеларско (помаци), Ресен (Македония).

Чука̀нов *ф* — от диал. *чукан* 'пън; корен на лоза'. Елена, Казанлък, Зимница (Ямболско), Бърдарски геран (Белослатинско).

Чукарѝнов *ф* — от диал. **чукарѝн* (вж. Чукарлийски). Тодорово (Исперихско).

Чукарлѝйски *ф* — от диал. **чукарлѝя* 'жител на някоя чукара'. Ваксево (Кюстендилско).

Чука̀ров и **Чука̀рев** *ф* — по-нова форма на Чукарски. Габрово, Павликени, Змейово (Старозагорско), Търговище.

Чука̀рски *ф* — от. *чука̀р* или *чука̀ра* 'височина извън село; махала на такава височина'. Варна.

Чука̀чев и **Чука̀шки** *ф* — от *чука̀ч* 'ковач'. Враца, Медковец (Ломско), Самоков.

Чукендов *ф* — видоизменено от Чекендов. Варна.

Чу̀кин *ф* — съкрат. от Чукински. Лехчево (Михайловградско).

Чукина *пр*. Брашов, 1825 (Анастас Йоанович Чукина).

Чу̀кински *ф* — от рода Чукинци, жители на някоя чука. Лехчево (Михайловградско).

Чу̀клев *ф* — от местност Чуклата или Чукльовец. Панагюрище, Самоводене (Търновско), Търново, Шумен, Горни Богров (Софийско).

Чу̀кльов *ф* — от рода Чукльовци, жители на някоя чукла. Своде (Ботевградско), Панагюрище.

Чукнѝйски *ф* — може би видоизменено от *Чуклийски; вж. Чукински и Чуклев.

Чу̀ков *ф* — съкрат. от Чуковски. Станке Димитров, Дряново, Търново, Пещера, Първомай, Гъмзово (Видинско), Лом, Голак (Ихтиманско), Пазарджик.

Чу̀ковски *ф* — от диал. **чу̀ковци* 'жители на местност Чуката' или от с. Чуковец (Радомирско), Чуково (Дряновско) и др. Станке Димитров, Враца, Ловеч, Плевенско, Троянско.

Чу̀колов *ф* — от рум. ciucure 'пискюл' с диалектен преход на *r* в *l*. Крушовене (Ореховско).

Чукура̀нов и **Чукура̀нски** *ф* — от диал. *чукура̀нин* 'жител на с. Чукурово (Ихтиманско). Сребрино (Пазарджишко), Казичене (Софийско).

Чукурлѝев *ф* — от с. Чукурлии (Песнопой, Карловско). Карлово, Казанлък, Пазарджик.

Чуку̀рски *ф* — от тур. çukur 'яма, дупка, пропаст'. Видин, 1900.

Чукчѝев *ф* — от диал. **чукчѝя* 'ковач, който прави чукове'. Самоков.

Чукчу̀ков *ф* — някаква разновидност на Чукалов (?) Плевен, 1893, София, 1905.

Чу̀ла *ж* — женска форма срещу Чуло, Чульо. Трънско. **Чу̀лин** *ф*. Плевен.

Чула̀ров *ф* — от **чула̀р* 'производител и продавач на чулове' (?)

Чу̀ле *м* — разновидност на Чульо. **Чулѐто** *ф*. Ботевград.

Чу̀леков *ф* — от Чулев с вмъкнато *ек*. Панагюрище, 1904.

Чулима̀нов *ф* — може би далечно видоизменение от Сюлейманов (?) Варна.

Чули̇̀н *м* — от Чул(о), Чул(ьо)+*ин*. **Чули̇̀нов** *ф*. Плевен.

Чу̀лка *ж* — умалит. от Чула. Пловдив. **Чу̀лкин** *ф*. Осиковица (Ботевградско). Чу̀лкиното местност в Осиковица.

Чу̀лко *м* — умалит. от Чуло, Чульо. **Чу̀лков** *ф*. Брацигово, Пловдив, Казанлък, Плевен, Лесковец (Югославия).

Чу̀ло *м* — а) видоизменено от Янчул, Чачул или друго подобно име; б) видоизменено от Шуле, Суле; в) от диал. *чул* 'с отрязано ухо'. **Чу̀лов** *ф*. Локорско (Софийско), Карловско, Шумен, Варна.

Чулта̀рски *ф* — от диал. *чулта̀р* 'везан конски чул; везана престилка' (тур. çultarı).

Чу̀льо *м* — успоредна форма на Чуло с меко окончание. **Чу̀лев** *ф*. Баница (Врачанско), Враца, Згалево (Плевенско). **Чу̀льов** *ф*. Враца, 1893, Кула. **Чу̀льовски** *ф*. Ботевград (там го извеждат от прил. *чул*).

Чумакли̇̀ев *ф* — от диал. *чумакли̇̀я* 'който носи тежка тояга'; срв. Чомаков и Тояганов. Карлово.

Чума̀н *м* — видоизменено от Шуман. **Чума̀нов** *ф*. Стара Загора.

Чумарджи̇̀ев *ф* — от Чомарджиев с изместено ударение. Силистра.

Чу̀мко *м* — видоизменено от Шумко. **Чу̀мков** *ф*. Враца.

Чу̀мов *ф* — от прякор *Чу̀мата* (според семейно предание: дядото бил добър стрелец и като комита избил много хора). Гайтаниново (Гоцеделчевско), Пловдив.

Чу̀мпалов *ф* — от рум. ciumpav 'куц, крън'. Благоево (Разградско), Коцалево (Русенско), Русе.

Чумурджи̇̀ев *ф* — вм. Кюмюрджиев. Силистренско (Възраждането).

Чу̀нгаров и **Чу̀нгуров** *ф* — от рум. ciungarit 'осакатял, с отсечен крайник'. Пловдив.

Чунгуша̀нов *ф* — от диал. **чунгуша̀н* 'еднорък човек' (от рум. ciung). Брегово (Видинско).

Чу̀нде *м* — от Чун(ьо) с вмъкнато *д*. **Чу̀ндев** *ф*. Подлес, 1905.

Чу̀нто и **Чу̀нтьо** *м* — от Чун(ьо) с вмъкнато *т* или вм. Шунто. **Чу̀нтов** и **Чу̀нтев** *ф*. Пловдив, Медово (Старозагорско), Видин.

Чу̀нтул *м* — от Чунт(о)+*ул*. **Чу̀нтулов** *ф*. Пазарджик, 1905.

Чу̀нчо *м* — умалит. от Чуньо. **Чу̀нчев** *ф*. Хасково, 1893, Пазарджик.

Чунчуга̀нов *ф*. Панагюрище.

Чунчу̀ков *ф*. Поибрене (Панагюрско), Пазарджик, Пловдив.

Чу̀нчул *м* — от Чунч(о)+*ул*. **Чу̀нчулов** *ф*. Варна, 1881.

Чу̀нчуров *м* — видоизменено от Чунчулов (когато личното име е било забравено). Варна, 1940.

Чу̀ньо (и **Чу̀ни**) *м* — видоизменено от Крачун, Делчун или друго подобно име. **Чу̀нев** *ф*. Габрово, Свищов.

Чу̀па *ж* — от диал. *чу̀па* 'мома'; срв. Мома. Брезник.

Чупа̀ров *ф* — видоизменено (може би нарочно) от Шупаров.

Чупѐрков *ф* — вм. Чеперков или Шеперков. Видин.

Чуперов *ф*. Пловдив.

Чупетло̀вски *ф* — от с. Чупетлово (Пернишко). Гълъбник (Радомирско), Чепинци (Софийско).

Чупетро̀вски и **Чупетрѐв** *ф* — видоизменено от Чупетловски.

Чупи̇̀лов *ф* — видоизменено от Чепилов. Ник. Милев.

Чупли̇̀шки *ф* — може би вм. Чифлишки (?) Пловдив.

Чупори̇̀ков *ф* — разновидност на Чипориков. Бояна (Софийско).

Чу̀ра *ж* — женска форма срещу Чуро. Софийско. **Чу̀рин** *ф*. Русе.

Чура̀н *м* — от Кюран с преход на *к'* в *ч*. **Чура̀нов** *ф*.

Чу̀ре *м* — от Джуре с обеззвучаване на *дж* в *ч*. **Чу̀рев** *ф*. Друган (Радомирско).

Чурѐнов и **Чурѐнски** *ф* — от прякор *Чурѐна* (според семейно предание: дядото от с. Чопкьой, Узункюприйско, като овчарче носел на пояса си нож с *чурѐн* 'чирен' и като го дразнели, викал: „Ще изкарам чурена"). Пловдив, Пазарджик.

Чури̇̀лов *ф* — съкрат. от Чуриловски. Пловдив.

Чури̇ло̀вски *ф* — от с. Чурилово (Петричко) или Джурилово (Белослатинско). Никопол, 1900, Свищов, 1905.

Чуринли̇̀ев *ф* — от диал. *чуринли̇̀я* 'жител на с. Чурен (Пловдивско)'. Пловдив.

Чури̇̀ца *ж* — умалит. от Чура. Софийско.

Чурича̀нски и **Чуреча̀нски** *ф* — от *чурeча̀нин* 'жител на с. Чурек (Елинпелинско)'. Врачеш (Ботевградско).

Чу̀рка *ж* — умалит. от Чура. Софийско.

Чу̀рко *м* — умалит. от Чуро. **Чу̀рков** *ф*. Гозница (Ловешко), Севлиево.

Чу̀рлин *ф* — от прякор *Чу̀рла* 'пушачка, която много чури' (?) Чупрене (Белоградчишко), 1917.

Чурлинов *ф* — от Чурлин с втора наставка (?) Пловдив.

Чурло̀вски *ф* — съкрат. от Чуриловски. Никопол, 1893.

Чу̀ро *м* — от Джуро с обеззвучаване на *дж* в *ч*. **Чу̀ров** *ф*. Брегово (Видинско),

Русе. Чу̀рова могѝла местност в Рашково (Ботевградско).

Чуролѐев *ф* — от диал. *чуролѐй* 'щурец; прен. човек с писклив глас'. Панагюрище.

Чуру̀ков *ф* — от *чуру̀к* 'гнил, кух, разяден от вътрешна болест' (тур. çürük). Чирпан, Пчеларово (Кърджалийско).

Чурулòвски *ф* — вм. Чурилòвски. Никопол, 1917.

Чу̀рчо *м* — умалит. от Чуро. **Чу̀рчев** *ф*.

Чу̀рчул *м* — от Чурч(о)+*ул*. **Чу̀рчулов** *ф*. Асеновград, Пловдив.

Чу̀рьо *м* — успоредна форма на Чуро с меко окончание. **Чу̀рев** *ф*. Ловеч (гроб).

Чута̀ров *ф* — видоизменено от Чултарски.

Чу̀тка *ж* — вм. Чудка, женска форма срещу Чудо. **Чу̀ткин** *ф*. Куртово Конаре (Пловдивско).

Чуту̀ков *ф* — от Кютуков с преход на *к'* в *ч*; вж. Кютукчиев.

Чутура̀нов *ф* — от прякор *Чутуран* 'с голяма и тъпа глава като чутура'. Слокошица (Кюстендилско).

Чутурков *ф* — от прякор Чутурката 'къс и набит като чутура'; срв. Стъпов. Благоево (Разградско), 1917, Разград, Ловеч, Тлачене (Белослатинско), Котел.

Чу̀фов *ф* — от Кюфов с преход на *к'* в *ч*. Тутракан.

Чуфу̀дов *ф* — вм. Чифудов. Шумен.

.**Чу̀халов** *ф* — от птицата *чу̀хал*. Златарица (Еленско).

Чу̀хлев *ф* — видоизменено от Чуклев (?)

Чу̀хов и **Чу̀ховски** *ф* — нарочно видоизменено от Чуков, Чуковски (за да не напомня прякора *Чук* 'нисък и тромав човек'). Дичин (Търновско), Търново, 1893, Дряново, Левски.

Чу̀ча *ж* — женска форма срещу Чучо. **Чу̀чин** *ф*. Самоков.

Чу̀чарков и **Чу̀черков** *ф*. Провадия, 1893, Шипка (Казанлъшко).

Чу̀чко *м* — умалит. от Чучо. **Чу̀чков** *ф*. Пирдоп, Михайловград.

Чу̀чо *м* — далечно видоизменение от Стойчо, Стефан или друго някое име. **Чу̀чев** *ф*. Сопот, 1900, Пещера, Пловдив, Хасково, Самоков. **Чу̀чов** *ф*. Ник Милев.

Чучова̀ров *ф* — от диал. *чучова̀рка* 'баричка, струйка' (може би се напикавал). Казанлък, 1908.

Чучòрков *ф* — правописна разновидност на Чочорков. Враца.

Чучуга̀нов *ф* — вм. Чунчуганов или Чучуланов. Гюргево (Станкедимитровско), Черепиш, 1960.

Чучу̀ев *ф* — от Чучулев с изпадане на *л'* (?) Русе.

Чучу̀ков *ф* — от Кючуков с преход на *к'* в *ч*. Кюстендил, Четирци (Кюстендилско), Селище (Благоевградско).

Чучу̀ла *ж* — от Чуч(а) + *ула*. Пловдив, р. 1872, 1899. **Чучула̀йн** *ф*. Банско.

Чучула̀нов *ф* — от прякор *Чучула̀н* 'човек с чучул, с вечно щръкнала коса'. Панагюрище.

Чучу̀лев *ф* — от *чучу̀л*; вж. Чучуланов. Батак, Пазарджик, Скалско (Габровско).

Чучулѝгата *пр* — от птичката *чучулига* (навярно си свирел и чуруликал). Свищов, 1894. **Чучулѝгов** *ф*. Песнопой (Карловско), Чирпан, Пловдив, Голямо Крушево (Ямболско), Дюлево (Грудовско), Ботунец (Софийско), Петрич. **Чучулѝгин** *ф*. Окол (Самоковско).

Чучу̀лка *ж* — умалит. от Чучула. Пловдив, р. 1900.

Чучу̀лков (и **Чучу̀лькьов**) *ф* — от прякор *Чучу̀лко* (*Чучу̀лькьо*); срв. Чучуланов. Лобош, Прибой (Радомирско), Банкя.

Чучу̀лов *ф* — успоредна форма на Чучулев. Челопечене (Софийско).

Чучумѝшев *ф* — от диал. **чучумѝш* 'игра кукумиш, криеница'. Гиген (Никополско), Байкал (Плевенско), Казанлък.

Чучунски *ф* — може би погрешно написано вм. Чугунски. Пловдив.

Чучура̀нов *ф* — видоизменено от Чучуланов. Пещера.

Чучурѝгов *ф* — от диал. *чучурѝга* 'чучулига' (?); вж. Чучулигата. Мездра. **Чучурѝговеца** *пр*. Трудовец (Ботевградско).

Чучурѝнов *ф*. Панагюрище.

Чучурѝчков *ф* — от диал. *чучурѝчка*; вж. Чучуригов. София, 1905.

Чушка̀нов *ф* — от диал. **чушка̀н* 'лют или червен като чушка'. Градец (Видинско).

Чушка̀ров *ф* — от *чушка̀р* 'производител или любител на чушки'. Плевен.

Чу̀шков *ф* — от прякор Чушката 'лют или червендалест като чушка'; срв. Пиперков, Червенков. Трявна, 1844, Дряново, Севлиево, 1900, Шереметя, Малък чифлик (Търновско), Търново, Габрово, Горнооряховско, Плевенско, Видинско, Лом, Калофер, Карнобат.

Чу̀шлек *пр* — от *чушка*; вж. Чушков. Панагюрище.

Чя̀на *ж* — разновидност на Чана с меко *ч*. Карнобат, 1965.

Ш

Шабалин *ф* — видоизменено от Шаблин (?)

Шабана̀ков *ф* — от прякор *Шабана̀к* 'човек на Шабан'; вж. Шабанов. Правда (Горнооряховско), Лясковец.

Шабанли̇̀ев *ф* — от с. Шабанли (Сърница, Девинско). Чепеларско.

Шаба̀нов и **Шаба̀нски** *ф* — от тур. л. и. Шабан. Копривщица, Пловдив, Стара Загора, Скравена (Ботевградско), Попица (Белослатинско).

Шабарков *ф*. Златарица (Еленско).

Ша̀блин *ф* — навярно от с. Шабла (Балчишко).

Ша̀бов *ф* — нарочно видоизменено от *Швабов, а то от прякор *Швабата* (?) Караисен (Павликенско), Свищов, Варна.

Шавали̇̀ев *ф* — вм. *Шахвелиев — от с. Шахвелер (Царевци, Омуртагско). Търговище.

Шавани̇̀ков *ф* — от диал. **шавани̇̀к* 'шавлив, немирен, неспокоен човек'. Брацигово.

Шава̀рков *ф* — разновидност на Шаваров. Еленско.

Шава̀ров *ф* — от *шава̀р* 'вид блатно растение или място с блатиста почва'. Търново, 1865, Варна, 1870.

Шавел *м* — от Савел с преход на *с* в *ш*. **Шавелски** *ф*.

Шавку̀лов *ф* — от диал. *шавкул* 'кривоглед човек'; срв. Шашев, Шашков. Прилеп, Солун.

Шавни̇̀ка *пр* — от диал. *шавни̇̀к*; вж. Шаваников. Трудовец (Ботевградско).

Ша̀во *м* — вм. Саво; вж. Шавел. **Ша̀вов** *ф*. Лом, 1870, Айтос, Горско Ябълково (Грудовско).

Шагерски *ф* — далечна разновидност на Цагарски. Враждебна.

Шаглев *ф* — от Шаклев с озвучаване на *кл* в *гл*. Крива (Македония).

Ша̀гов *ф* — разновидност на Сагов. Горно Броде (Сярско), Пловдив.

Шагу̀нов *ф* — вм. Шейгунов. Пловдив, 1875, 1900.

Ша̀дов и **Шадиев** *ф* — от пер.-тур. şad 'весел, честит'. Пловдив.

Шаду̀ра *пр* — навярно видоизменено от Сладура (?)

Шадъ̀нов *ф* — от пер.-тур. şadan 'радостен, честит'. Роза (Ямболско).

Ша̀евски *ф* — видоизменено от Исаевски (?) Казанлък.

Ша̀еков *ф* — от прякор *Шаека* (вм. Шаекчията). Пловдив.

Шаекчиев *ф* — от *шаекчи̇̀я* 'производител на шаяк' (тур. şayakçı). София, 1893.

Шаина *ж* — от *шахиня* 'жена на шах' — сестра на Крали Марко в песен.

Шайгу̀нов *ф* — вм. Шейгунов. Стара Загора.

Шайка̀ров *ф* — от диал. *шайка̀р* 'собственик на шайка, голяма лодка'. Видин.

Ша̀йко *м* — от Сайко с преход на *с* в *ш*. **Ша̀йков** *ф*. Севлиево, Петрич.

Шайлеков *ф* — вм. Шойлеков.

Ша̀йнов *ф* — видоизменено от Шахънов (?) Струга, 1917.

Шайта̀нов и **Шайта̀нски** *ф* — вм. Шейтанов, Шейтански. Луковит, Липница (Ботевградско), Росно (Еленско), Ямболско.

Шайтаро̀в *ф* — вм. Сойтаров. Жельо войвода (Сливенско).

Шакада̀нов *ф* — от тур. şakadan 'на шега, шеговито'.

Шака̀лов *ф* — вм. Чакалов или Сакалов. Широки дол (Самоковско), Горубляне (Софийско).

Шаки̇̀ров *ф* — от ар.-тур. şakir 'благороден, признателен' или от л. и. Шакир.

Шаклѐ *ф* — от диал. **шаклѐ* 'шегобиец' (от тур. şaka 'шега').

Шаклѐв *ф* — разширено от Шакле. Ковачевци (Самоковско), Самоков.

Шакра̀чки *ф* — от тур. şakrak 'сладкогласен човек'.

Шалаба̀нов *ф* — навярно вм. Шаламанов. Шумен.

Шалава̀рдин *ф* — от диал. **шалава̀рда* 'шегобиец' (от *шала* 'шега'). Егълница (Радомирско).

Шалава̀рков и **Шалава̀ров** *ф* — вм. Шалварков, Шалваров. Баня (Панагюрско), Севлиево, Търново.

Шалавѐлов *ф* — от диал. **шалавѐла* 'шегобиец' (от *шала* 'шега'). Варна.

Шалавѐров *ф* — от Шалавелов с дисимилация на второто *л*. Търново, Златарица (Еленско), Голямо Шивачево (Сливенско).

Шалама̀нов и **Шалама̀нски** *ф* — от Саламанов с преход на *с* в *ш*. Казанлък. Пазарджик, Разложко, Санданско, Благоевградско, Софийско, Враца.

Шалапа̀ков *ф* — от тур. salpak '1. разсеян, невнимателен; 2. скитник'.

Шалапа̀тов и **Шалапу̀тов** *ф* — от тур. sallapatı 'невежлив, груб'. Пещера, Пловдив, Варна, Асеновград.

Шала̀ф *пр* — от ар.-тур. salâh '1. благосъстояние; 2. подобрение' с преход на *с* в *щ* и на *х* във *ф*; срв. силяф, тезгяв и др. Ихтиман, 1893, **Шала̀фов** *ф*. Ихтиман, 1960.

Шалварджѝев *ф* — от диал. *шалварджѝя* 'шивач на шалвари' (тур. şalvarcı). Шумен, 1860, 1940.

Шалва̀рков *ф* — от прякор *Шалва̀рко* 'човек с шалвари'. Пловдив.

Шалва̀ров *ф* — от *шалва̀ри* (тур. şalvar). Котел, Русе.

Шалду̀б *пр* — от *шалаво дупе*; вж. Шалев (нарочно писано с *б*, както на времето пишеха Дубница вм. Дупница). Станке Димитров, 1879). **Шалду̀пов** *ф*. Станке Димитров, 1879.

Ша̀лев *ф* — от диал. **ша̀ле, ша̀льо* 'игрив, немирен, шеговит човек'. Загоричене (Костурско), Бургас.

Шалѝчев *ф* — от диал. **шалѝч*; вж. Шалев. Костинброд (Софийско).

Шаллѝев *ф* — от диал. **шаллѝя* 'нахметнат с шал' (пер.-тур. şallı).

Шалма̀нов *ф* — съкрат. от Шаламанов.

Ша̀лов *ф* — успоредна форма на Шалев. Пиринско.

Ша̀лтев *ф* — някакво видоизменение на Шалев.

Шаля̀фов и **Шаля̀фски** *ф* — разновидност на Шалафов. Благоевград, Станкедимитров.

Шама̀ков *ф* — от диал. *шама̀к* 'шавар'; вж. Шаваров. Въбел (Никополско), Никопол.

Шаманду̀ров *ф* — от диал. *шаманду̀ра* 'плаващ фитил за кандило; кух затворен съд, който плава над вода' (тур. şamandıra).

Шама̀нов *ф* — видоизменено от Шалманов (?) Кюстендил, 1882.

Шамара̀нов *ф* — от диал. **шамара̀н* 'който има навик да бие шамари'. Устово (Смолянско).

Ша̀марджѝев *ф* — от диал. *шамарджѝя*; вж. Шамаранов (тур. şamarcı). Шумен, Варна.

Шамата *пр* — от диал. *шамата̀* 'шум, шумотевица' (ар.-тур. şamata). Пещера.

Шамата̀нов *ф* — от диал. **шамата̀н* 'който вдига шамата'. Сини камъне (Грудовско).

Шама̀тов *ф* — от *шамата̀*; вж. Шамата. Локорско (Софийско), Враца.

Шамбу̀ров *ф* — от Шамуров с вмъкнато *б*. Стара Загора.

Шамѝлов *ф* — от ар.-тур. şamil 'обемен, просторен'. Стара Загора.

Шамѝров *ф* — разновидност на Шамуров или на Шумирски. Медковец (Ломско).

Шамлѝев *ф* — от с. Шамлии (Горно Ботево, Старозагорско). Габрово.

Ша̀мов *ф* — може би от град Шам (Дамаск). Сопот, 1900, Пловдив, 1897.

Шампио̀н и **Шампио̀нов** *ф* — от фр. champion 'борец'. Сливен.

Шампа̀ров *ф*. Войнеговци (Софийско).

Шамраевски *ф* — разновидност на Шмараевски.

Шаму̀ров *ф* — от Самуров с преход на *с* в *ш*. Карловско.

Шаму̀тков *ф*. Козлодуй, Видин, Казанлък, 1893.

Шамшѝр *м* — разновидност на Чимшир. **Шамшѝров** *ф*. Горна Оряховица.

Ша̀на[1] *ж* — видоизменено от Анастасия. Банско, Брезник. **Ша̀нин** *ф*.

Ша̀на[2] *пр*. (Христо Пенчо Шана, Габрово, 1843).

Шанакаев *ф*. Комарево (?), 1873.

Шананеев *ф*.

Ша̀нгалов *ф* — разновидност на Шангаров. Пазарджик.

Ша̀нгаров *ф* — от болестта *шангър* (?) Пазарджишко.

Ша̀нго *м* — от Шанко с озвучаване на *нк* в *нг*. Брезник. **Ша̀нго̀в** *ф*. Лозенградско, Баня (Панагюрско), Габрово, Шишковци (Кюстендилско), Самоков, Благоевград, Железница (Софийско).

Шанда̀ков *ф* — от Шанданов с дисимилация на второто *н*. Пловдив.

Ша̀ндалов *ф* — от диал. *ша̀ндало* 'мандало'. Клепушня (Гоцеделчевско).

Шанда̀нов *ф* — от диал. *шандан* 'свещник' (пер.-тур. şamdan). Пещера.

Шанда̀ров *ф* — от диал. **шанда̀р* 'който прави и продава свещници' (?) Щип, Щипско, Габрово, София, 1893.

Шандѐ и **Ша̀ндо** *м* — вм. Санде, Сандо. Кавадарци, 1917, Брезник. **Ша̀ндѐв** и **Ша̀ндов** *ф*.

Шандров *ф*. Цоневци (Дряновско), 1905.

Шанду̀нски *ф* — някаква разновидност на Шанданов (?) Криводол, Големо Бабино (Врачанско).

Шанду̀рков *ф* — от Шантурков с озвучаване на *нт* в *нд*. Габрово.

Ша̀нѐ *м* — успоредна форма на Шано. **Ша̀нѐв** *ф*. Перник.

Ша̀ни[1] *м* — галена форма от Щилиян, Стефан или друго име. Ямбол.

Шàни[2] *ж* — галена форма от Александра, Анастасия, Рашиана или друго име.
Шанка *ж* — умалит. от Шана. Опицвет (Софийско).
Шàнко *м* — умалит. от Шано. Белоградчишко, Асеновградско, Тутраканско. **Шàнков** *ф*. Ломско, Разложко.
Шанлъ̀ков *ф* — от диал. *шанлъ̀к* 'веселие, радост' (от тур. şenlik). Лясковец.
Шàно *м* — видоизменено от Александър, Петрушан, Душан, Трошан или друго подобно име. Брезник. **Шàнов** *ф*. Габрово, 1910, Стара Загора, 1922, Казанлък, 1910, Костурско, Банско.
Шантеров *ф* — от диал. **шантер* 'шантав човек' (?) Пазарджик.
Шàнтов *ф* — от *шантав* '1. възглупав; 2. кривоглед; 3. кривокрак'. Пазарджик, 1900, 1960, Радомир, Шишманово (Самоковско).
Шантỳрков и **Шантỳрковски** *ф* — от диал. **шантурко* 'шантав човек'. Враца, Кремена (Врачанско).
Шантỳров и **Шантỳрски** *ф* — от диал. **шантур*; вж. Шантурков. Дебелец (Търновско), Трудовец (Ботевградско).
Шàнчо *м* — умалит. от Шано. **Шàнчев** *ф*. Стара Загора.
Шàньов *ф* — от прякор *Шàньо* 'шантав човек'. Етрополе, Лехчево (Михайловградско).
Шàовчев *ф* — от *шàховче* 'шахово момче'. Козирог (Габровско).
Шапàнов *ф* — вм. Чапанов. Шумен.
Шапардàнов *ф* — от тур. şapırdan 'който мляска (при целуване)'. Костурско, Преспанско, Южна Тракия.
Шапатов *ф*. Стара Загора.
Шàпев *ф*. Варна.
Шапелов *ф*. Пещера.
Шапердана *пр* — вж. Шапарданов. Бр. Миладинови.
Шапкàров и **Шапкàрев** *ф* — от *шапкàр*. Етрополе, Охрид.
Шàпков *ф* — от прякор *Шапката*. Карлово, Угърчин (Ловешко), Русе, Петрич, Благоевград.
Шàпов *ф* — може би вм. Сапов. Арденско.
Шапратѝлов *ф* — от диал. *шапратѝл* 'трудолюбив'. Градница, Млечево (Севлиевско), Угърчин (Ловешко).
Шаприн *ф*. Варна.
Шапрòв *ф* — от гр. σαπρός 'гнил, развален' (?) Станке Димитров, 1879.
Шапче *пр*. Кюстендилско, 1879.
Шапчѝев *ф* — от диал. **шапчѝя* 'шапкар'. Русе, 1900.
Шапшàлов *ф* — от диал. *шапшàл(ин)* 'завеян, гламав' (тур. şapşal). Казанлък.
Шарабàнов и **Шарабàнски** *ф* — разновидност на Шарапанов. Долна Диканя (Радомирско), Баница (Врачанско).
Шарàбов *ф* — вм. Шарапов. Търговище.
Шарàлиев и **Шаралѝев** *ф* — вм. Шарлиев. Панагюрище, Карлово, Сопот.
Шарàнганов *ф* — от Гано Шарана. Въбел (Никополско).
Шарàнков *ф* — съкрат. от Лапнишаранков. Станке Димитров, 1814, Лясковец, Горна Оряховица, 1893, Свищов, 1900, Плевен, Харманлии, Кокаляне (Софийско).
Шарàнов и **Шарàнски** *ф* — от прякор *Шарана*. Етрополе, Шумен.
Шаранчѝев *ф* — от диал. **шаранчѝя* 'риболовец на шарани' (?)
Шаранѝшки *ф* — вм. *Шареняшки — от диал. **шареня̀к* 'шарен човек, с белези по тялото' (?) Бистрец (Врачанско).
Шарапàнов *ф* — от диал. **шарапан* 'пияница, винопиец' (?); вж. Шарапов. Бургас.
Шарàпов *ф* — от ар.-тур. şarap 'вино'.
Шарапчѝев и **Шарапчѝйски** *ф* — от диал. *шарапчѝя* 'винар' (ар.-тур. şarapçı). Русе, 1868, Плевен, Търново, Стара Загора, Варна.
Шарбàн *м* — вм. Шурбан. Шумен, 1940, Ник. Милев. **Шарбàнов** *ф*. Шумен, Преслав, Русе, Тутраканско, Габрово, Благоевград. **Шарбàнски** *ф*. Ставерци (Ореховско).
Шàрга *ж* — от Шарка с озвучаване на *рк* в *рг*. Брезник.
Шàрго *м* — от Шарко; вж. Шарга. Брезник. **Шàргов** *ф*. Ореховско.
Шареев *ф* — разновидност на Шариев (?) Перник, Казанлък.
Шàрен и **Шàрения** *пр* — от *шàрен*. (Кочо Шарен, Кюстендил, 1879, Иван Шарения, Плевен — гроб).
Шàренволов *ф* — впрягал един шарен вол. Пордим (Плевенско), Плевен.
Шàренкàпов *ф* — от *шàрена кàпа* (калпакът му бил с боядисани кожички, които скоро избелели). Самоков.
Шàренката *пр* — жената на Шарения. (Петра Иванова Станчева Шаренката, Плевен — гроб).
Шàрѐнков *ф* — от прякор *Шàренкия*. Дъбниците (Плевенско), Пазарджишко, Хасково, Малко Търново, Гоце Делчев.
Шàренски *ф* — от прякор *Шарения*. Ботево (Ореховско).
Шарѝев *ф* — видоизменено от Сариев (?) Макариополско (Търговишко).
Шарѝл *пр* — от диал. **шарѝл* 'бояджия'. Габрово, 1843. **Шарѝлов** *ф*. Габрово, 1900, 1920.
Шарингов *ф* — видоизменено от Шаранков. Никопол.
Шàрка *ж* — женска форма срещу Шарко. Брезник.
Шаркадов *ф*. Варна.
Шàрко *м* — от *шарен* в смисъл 'хубав'; срв. Хубан. Брезник, Панагюрско, Дебърско. **Шàрков** *ф*. Радомирско, Станкедимитровско, Пазарджишко, Белоградчиш-

ко, Ботевградско, Беленско, Лозен (Софийско).

Шарлаганджѝев *ф* — от диал. *шарлаганджѝя*; вж. Шарланджиев. Карлово, 1862.

Шарлага̀нов *ф* — вж. Шарланов. Ихтиман, 1900, Долна Диканя (Радомирско).

Шарла̀ков *ф* — според местно обяснение: от местността *Шарен лак* ('лък, завой край река'. Банско.

Шарланджѝев *ф* — от *шарланджия'* производител и продавач на шарлан' (тур. şırlağancı). Благоевград, Сливен.

Шарла̀ников *ф* — от Шарланов с вмъкнато *ик*. Стара Загора.

Шарла̀нов *ф* — от *шарлан* 'орехово или сусамово масло' (тур. şırlağan). Веселиново (Ямболско), Пазарджик.

Шарла̀чки и **Шарла̀шки** *ф* — разновидност на Шарлаков. Дрен (Радомирско).

Шарлѐтов *ф* — вж. Шерлетов. Айтос.

Шарлѝев и **Шарлѝйски** *ф* — от ар.-тур. şarlı 'гражданин'. Враца, Чурек (Елинпелинско).

Шарло̀ков *ф*. Веселиново (Ямболско).

Шарло̀пов *ф* — видоизменено от Шоролопов.

Шарло̀та *ж* — от фр. Charlotte. Рядко.

Ша̀ров *ф* — от *шар, шарен* (дядото носел шарени дрехи). Брацигово, Долна махала (Пловдивско).

Шарпа̀зов *ф* — видоизменено от Шахпазов. Котел.

Шарпанджиев *ф* — от диал. *шарпанджѝя* 'който прави шарпани (кораби за грозде)'. Сливен.

Ша̀сев *ф* — може би вм. Шосев. Търговище, 1917.

Ша̀талов *ф* — от Шатаров с преход на *р* в *л* или вм. Чаталов (?) Ловеч.

Ша̀таров *ф* — вм. Шатъров. Пазарджик, Ихтиманско, Прилеп.

Шаташликов *ф*.

Ша̀те *м* — може би от ар.-тур. şatır 'весел, радостен'. **Ша̀тев** *ф*. Дебърско.

Шатка̀рски *ф* — от диал. **шаткàр* 'който отглежда шатки (патици)'. Цървариица (Кюстендилско).

Ша̀тков *ф* — от диал. *ша̀тка* 'патица'. Драговищица (Кюстендилско).

Ша̀тов *ф* — декомпозирано от Шатков (?) Чепинци (Софийско), Михилци (Карловско).

Ша̀торов *ф* — вм. Шатъров. Прилеп.

Ша̀тров *ф* — от *ша̀тра* 'лека стопанска сграда'. Стояново (Ловешко).

Шатро̀вец *пр* — от с. Шатрово (Станкедимитровско). Станке Димитров, 1879.

Шатро̀вски *ф*. Станке Димитров, Перник, 1960.

Ша̀търов *ф* — от ар.-тур. şatır 'весел, радостен'. Очуша, Голак (Ихтиманско), Пролом (Карловско), Пловдив, Перник, Търговище.

Шаумя̀нов *ф* — от арменско Шаумян с допълнителна българска наставка. Русе, 1938.

Ша̀феров и **Ша̀ферски** *ф* — от *шафер*; срв. Кръстников. Голяма Желязна (Троянско), Ловеч.

Шафу̀лкьов *ф* — навярно близко по значение с Шавкулов. Станке Димитров, 1879.

Шаха̀нов *ф* — от пер.-тур. şahane 'царски; великолепен'. Стара Загора, Харманлии.

Шахла̀рски *ф* — от с. Шахларе (Памидово, Пазарджишко). Кара бунар (Пазарджишко), Маданско.

Ша̀хов *ф* — от прякор *Шаха* (пер.-тур. şah 'цар, шах'). Лехчево (Михайловградско), Княжево.

Шахпа̀зът *пр* — от пер.-тур. şahbaz 1. вид едър сокол; 2. пъргав, енергичен'. Котел, 1867. **Шахпа̀зов** *ф*. Варна, Тутракан.

Шахта̀нов *ф* — вм. Шехтанов. Габрово, 1899.

Шахто̀в *ф* — вм. Шехтов. Ветрен (Пазарджишко).

Шахъ̀нов и **Шахъ̀нски** *ф* — от диал. *шахъ̀н* 'сокол' (пер.-тур. şahın). Стара Загора, Русе, Пловдив, Ловеч.

Ша̀шев *ф* — от прякор *Ша̀шо* '1. кривоглед (от тур. şaşı); 2. шантав'. Габрово, Сопот, Пловдив.

Ша̀шков *ф* — от прякор *Ша̀шко* 'кривогледият' или *Ша̀шката* 'сабята'. Разград, Павликени.

Ша̀шо *м* — видоизменено от Сашо. Братушково (Софийско), р. 1941.

Шаяка̀рски *ф* — от диал. **шаяка̀р* 'производител и търговец на шаяк'. Кюстендил, 1917.

Швѐдов *ф* — руско име — от *швед*.

Швеков *ф*.

Швеля̀нов *ф* — от прякор *Швеля̀н* 'пълен с швелки (кокошинки)' ? Кратово, 1942.

Швенто̀вски *ф* — от полско Świętowski. Горна Оряховица, 1900.

Шебарков *ф* — разновидност на Шабарков. Златарица (Еленско), 1906.

Шѐбов *ф* — съкрат. от *Шебеков (?) Лозен (Софийско).

Шеболдаев *ф*. Толбухин, 1897.

Шевдуров *ф*. Пазарджик.

Шѐвѐц *пр* — от диал. **шѐвѐц* 'шивач или обущар'. Котел, 1843.

Шевѝков *ф* — разновидност на Чивиков. Шумен.

Шевкѐнов *ф* — от ар.-тур. şevk 'желание, усърдие, радост'. Ямбол, 1897, 1935.

Шевкѝров *ф* — от пер.-тур. şivekâr 'кокетен, приятен'. Чирпан.

Шѐврев *ф* — от прякор *Шѐврьо* 'шаврив, шавръклив човек' (?) Дебнево (Троянско).

Шегѐнов *ф* — може би далечно видоизменение от Шейгунов. Севлиевско.

Шѐгов *ф* — от *шега* (?) Кюстендил.

Шегу̀нов *ф* — вм. Шейгунов. Сестримо (Пазарджишко).

Шѐдев *ф* — вм. *Шеидев; вж. Шеиде. Сухиндол.

Шеиде *пр* — от ар.-тур. şahit,-di 'свидетел, очевидец'. Търново, 1845.

Шейнков *ф* — от **шахѝнко* 'свидетелче' (?) Благоевград.

Шейгу̀нов *ф* — от прякор *Шейгун(а)* 'човек с дълга или месеста шия' — диал. *шийгу̀н* 'шия, гуша, най-вече на пуяк'.

Шѐйка *ж* — умалит. от Шейна. **Шѐйкин** *ф*. Русе.

Шейка̀ров *ф* — видоизменено от Шайкаров. Рабово (Кулско).

Шѐйко *м* — умалит. от Шейно. **Шѐйков** и **Шѐйковски** *ф*. Горни Вадин (Ореховско), 1935.

Шѐйна *ж* — женска форма от Шейно. Казичене (Софийско). **Шѐйнин** *ф*. Карлово, 1920.

Шѐйно *м* — от Шеньо с премет на йотацията. **Шѐйнов** *ф*. Сапарево (Станкедимитровско), Самоков, Бела Слатина, Липница (Ботевградско), Гигинци (Брезнишко), Мездра, Пловдив.

Шѐйо *м* — декомпозирано от Шейко (?) **Шѐев** *ф*. Средна кула (Русенско), Карлово.

Шейрѐдов *ф* — разновидност на Шейретов. Сливен, 1920.

Шейрѐтов *ф* — от *шейрѐтин* 'хитрец, лукав човек' (от ар.-тур. sirret). Троян.

Шейта̀нов (и **Шейта̀нски**) *ф* — от диал. *шейта̀н* 'дявол, хитрец' (ар.-тур. şeytan). Троян, Пазарджик, Търговище, Ямбол, Ресен (Македония).

Шекѐра *пр* — навярно вм. Шекерджията или в смисъл 'сладкия'. Луковит.

Шекера̀нски *ф* — от диал. **шекера̀н* 'любител на захар'. Враца.

Шекерджѝев и **Шекерджѝйски** *ф* — от *шекерджѝя* 'майстор и продавач на захарни изделия' (пер.-тур. şekerci). Габрово.

Шекерѝмов *ф* — видоизменено от Шекеринов. Пловдив.

Шекерѝн *м* — нещо като „превод" на Захарин (?) **Шекерѝнов** *ф*.

Шекерѝна *ж* — женска форма от Шекерин. Пловдив, р. 1908.

Шекѐркюйлий *ф* — от някое село Шекеркьой или Шакиркьой. Тулча, 1861.

Шекерлѐтов *ф* — видоизменено от Скерлетов. Пловдив.

Шекерлѝев и **Шекерлѝйски** *ф* — от ар.-тур. şehirli 'гражданин'; срв. Шарлиев. Варна.

Шекѐров *ф* — от прякор *Шекѐра*. Луковит, Свищов, Казанлък, Айтос, Карнобат, Пловдив, Хасковско, Ивайловградско.

Шекѝров *ф* — вм. Шехиров.

Шекро̀в *ф* — от ар.-тур. şehir,-hri 'град (населено място)'. Варна.

Шѐли *ж* — може би от фамилното име на английския поет Перси Биши Шели. Лом, 1957, София, 1952.

Шѐльо *м* — от Жельо с обеззвучаване на *ж* в *ш*. **Шѐлев** *ф*. Алфатар (Силистренско), Търново.

Шеля̀вски *ф* — видоизменено от Шаляфски. Самоков, Ресилово (Станкедимитровско).

Шемелѐков *ф* — от диал. **шемелѐк* 'бърборко' (от тур. şemel-şemel 'междуметие за бърборене'). Ценино (Новозагорско), Шумен, Нови пазар, Генералтошевско.

Шемшѐкиев и **Шемшѐков** *ф* — от тур. şimşek 'светкавица, мълния'. Шумен, 1860, 1882.

Шемшѝр *м* — разновидност на Шамшир, Чимшир. **Шемшѝров** *ф*. Горна Оряховица, 1897.

Шѐна *ж* — съкрат. от Поликсена, Арсена, Косена или друго подобно име с преход на *с* в *ш*. Типично за Пещера; Брацигово, Пазарджик, Велинград, Голак (Ихтиманско).

Шѐнгаров *ф* — от диал. **шенгар* 'веселяк' (от тур. şen). Церово (Пазарджишко).

Шендилски *ф*. Плевен.

Шѐни *ж* — „модернизирано" от Шена. София, 1960.

Шенѝков *ф* — вм. Шиников. Благоевградско.

Шѐнка *ж* — умалит. от Шена. Пещера, Ракитово (Велинградско). **Шѐнкин** *ф*. Пещера.

Шѐнкаров *ф* — от диал. **шѐнкар*; вж. Шенгаров. Чепинци (Софийско).

Шѐнко *м* — умалит. от Шеньо, Шено. **Шѐнков** *ф*. Горски Сеновец (Горнооряховско), Русенско, Кърджали, Тополовградско.

Шѐно *м* — успоредна форма на Шеньо с твърдо окончание. **Шѐнов** *ф*. Стара Загора.

Шѐнто *м* — от Шено с вмъкнато *т*. **Шѐнтов** *ф*. Панагюрище, Копривщица, Пловдив, Пирдопско.

Шѐнчо *м* — умалит. от Шеньо, Шено. **Шѐнчев** *ф*. Пловдив.

Шѐньо *м* — може би от тур. şen 'весел, радостен', еднакво по значение с Веселин, Радьо, или видоизменено от Арсен; вж. Шена. Лесковица (Радомирско). **Шѐнев** *ф*. Лесковица, Търновско.

Шеперда̀на *пр* — вж. Шапердана. Н. Геров.

Шепѐрков *ф* — от прякор *Шепѐрко* 'който се шепери'; вж. Чеперков. Враца.

Шѐра *ж* — от Сера (може би нарочно видоизменено). **Шѐрин** *ф*. Брусник (Брезнишко), СбНУ 49.

Шерайлов *ф* — разновидност на Шерилов (?)

Шерапчѝев *ф* — вм. Шарапчиев. Стара Загора.

Шербàн *м* — разновидност на Шурбан. Драгоево (Преславско), Кайнарджа, Алфатар (Силистренско). **Шербàнов** *ф.* Драгоево, Силистренско, Тутраканско.

Шербèтов *ф* — може би вм. *Шербетчиев. Казанлък, Търново.

Шервитешев *ф.* Карлово.

Шердèнков и **Шердèнкьов** *ф* — от прякор *Шердèнко, Шердèнкьо* 'който обича да яде агнешки шерденчета'. Станке Димитров, 1879, 1900, Герман (Софийско).

Шеремèтов *ф* — от тур. şeremet 'безнравствен, безсрамен'. Пловдив, Ямболско, Търговище, Варна, Вълчедръма (Ломско), Дряново.

Шеремèтски и **Шеремèшки** *ф* — от с. Шереметя (Търновско). Търново, Горна Оряховица, Горски Сеновец (Горнооряховско).

Шерèтски *ф* — разновидност на Шейретов. Берковица.

Шерèшко *м* — от *Серешко (от Сер(ьо)+*ешко*). **Шерèшков** *ф.* Варна.

Шерѝдов *ф* — от тур. şerit 'ширит, нашивка' (навярно носел дреха с нашивки). Долна Оряховица, Горна Оряховица.

Шерѝлов *ф* — видоизменено от Шарилов. Габрово, Севлиево, Плевен.

Шерѝнко *м* — вм. Ширинко. Н. Геров.

Шерѝхов *ф* — от ар.-тур. şerik 'съдружник, другар'.

Шерлèтов *ф* — от ар.-тур. şirret 'зъл, сърдит, сприхав; непокорен' с дисимилация на *рр* в *рл*. Тополица (Айтоско), Горноселци, Драбиша (Ивайловградско).

Шермèтов *ф* — съкрат. от Шереметов. Айтос.

Шèрьо *м* — видоизменено от Щерьо (?) Н. Геров.

Шестàка *пр* — (имал малък шести пръст на ръцете си). Ботевград. **Шестàков** и **Шестàшки** *ф.* Айтос, Варна, Шумен, Лясковец, Перник, Литаково (Ботевградско).

Шèта *ж* — може би от *шèтам*: пожелателно име — да порасне и да шета из къщи (?) **Шèтин** и **Шèтински** *ф.* Станке Димитров, 1808, 1881.

Шèтко *м* — мъжка форма срещу Шета. **Шèтков** *ф.* Пловдив.

Шефкèдов *ф* — от ар.-тур. şefkat 'състрадание, съчувствие, човещина'. Стара Загора.

Шефкèнов *ф* —правописна разновидност на Шевкенов. Ямбол.

Шехайнов *ф* — видоизменено от Шахинов.

Шехàнов *ф* — вм. Шаханов.

Шехèров *ф* — вм. Шекеров (?) Етрополе.

Шехѝнов *ф* — от пер.-тур. şahin 'сокол'; вж. Шахънов. Гоце Делчев.

Шехѝров *ф* — от ар.-тур. şehir 'прочут, известен, славен'. Русе, Ямбол.

Шехпàзов *ф* — вм. Шахпазов. Панагюрище.

Шехрèтски *ф* — вм. Шейретов. Враца.

Шехтàнов *ф* — от Шейтанов с преход на *й* в *х*, както при *зехтин* вм. *зейтин*. Самоков, Панагюрище, Търговище.

Шехтòв *ф* — може би съкрат. от Шехтанов. Типично за Самоков.

Шèшев *ф* — от прякор *Шèшьо*; вж. Шашев. Търново, Кричим.

Шибàнов *ф* — вм. Шабанов. Варна.

Шибàрков *ф* — вм. Шабарков. Търново.

Шибѝлев *ф* — от турско (или циганско) л. и. Шибил. Пазарджик.

Шибòйко *м* — от цветето *шибòй*. **Шибòйков** *ф.*

Шивàров и **Шивàрски** *ф* — от диал. **шивàр* 'шивач'. Котел, Сливен, Айтос, Грудовско, Хасковско, Стара Загора, Чирпан, Горнооряховско, Орехово, Кула, Цървени брег (Станкедимитровско).

Шивàчев *ф* — от *шивàч*. На разни места из страната.

Шивенков *ф.* Казанлък.

Шѝвергев *ф.* Бачково (Асеновградско).

Шивѝков *ф* — вм. Шевиков, Чивиков. Пловдив, Стара Загора, Бъдеще (Старозагорско).

Шивѝтов *ф* — навярно видоизменено от Шивиков. Варна.

Шигренов *ф.* Пловдив.

Шигỳнов *ф* — вм. Шейгунов. Медникарово (Старозагорско), Стара Загора.

Шигъ̀рминов *ф* — от Мино Шигърта (чирака). Гюмюрджина, Асеновградско.

Шидèр *м* — от Сидер с характерен за гърците в България преход на *с* в *ш*. Каварна, Виница (Варненско), Драка (Грудовско), Ямбол, Тополовград, Казанлък. **Шидèров** *ф.* Провадийско, 1860, Каварна, Асеновград, Нова Загора, Ямбол. **Шидèрски** *ф.* Типично за Сгралджа (Ямболско).

Шѝеков и **Шѝешки** *ф* — разновидност на Шияков, Шиячки. Пазарджишко, Панагюрско, Ихтиман, Лехчево (Михайловградско), Търговище.

Шѝйников *ф* — от диал. **шѝйник* 'голяма шия' (?) Бобошево (Станкедимитровско).

Шѝйо *пр* — с голяма шия; срв. Шейгунов. **Шѝев** *ф.* Пловдив. Ш ѝ е в а б à р а местност в Новачене (Ботевградско).

Шик *ф* — от фр. chic 'хубав, елегантен, шик'. Бургас (Георги Василев Шик, лекар, 1959).

Шикалàнов *ф* — от диал. **шикалан* 'дребен на ръст „като шикалка"'. Драгижево (Търновско), Сливен.

Шѝкалов *ф* — от *шѝкалка*; вж. Шикаланов. Търново, Грудово, Александрово (Ямболско).

Шикè *м* — югозападна форма на Шико. **Шикèв** *ф.* Кюстендил (гроб).

Шикерѝмов *ф* — вм. Шекеримов. Асеновград.

Шикерлѐтов *ф* — вм. Шекерлетов. Асеновград.

Шикѐров *ф* — вм. Шекеров. Добровница (Пазарджишко), Ямбол.

Шикѐрпетрин *ф* — от прякор шикер Петра 'добрата Петра'. Самоков.

Шикирѝн *ф* — вм. Шекеринов.

Шѝкльо и **Шѝкло** *пр* — от *шикалка*; вж. Шикаланов. **Шѝклев** *ф.* Доброславци (Софийско), Карлово. **Шѝкльов** *ф.* Кремена (Врачанско). **Шѝклов** *ф.* Лом, Берковица.

Шѝко *м* — от Чико с преход на *ч* в *ш*. София, 1880. **Шѝков** *ф.* Пазарджик, Пазарджишко, Ръжево Конаре (Пловдивско), Поляна (Сливенско), Ямбол, Лясковец, Балван (Търновско), Липница (Ботевградско), Калипетрово (Силистренско), Лозен (Софийско).

Шѝколков *ф* — от *шѝкалка*; вж. Шикаланов. Пловдив.

Шикопетов и **Шикопетров** *ф.* Пловдив.

Шикрѐнов *ф* — разновидност на Шигренов. Пещера.

Шѝлев *ф* — от прякор *Шѝлето* (закачлив или възглупав). Голямо Конаре (Пловдивско), Ихтиман, Търговишко.

Шилегàрски (и **Шилигàрски**) *ф* — от *шилегàр* 'пастир на шилета'. Баланово (Станкедимитровско).

Шѝлегов *ф* — от Шилеков с озвучаване на *к* в *г*. Енидже (Ксантийско).

Шѝлеков *ф* — от Шилев с вмъкнато *ек*. Пловдив.

Шилимàнов *ф* — видоизменено от Сюлейманов (?) Варна.

Шилингозов *ф.* Богданци (Асеновградско).

Шилѝчев *ф* — от диал. **шилѝч* 'немирен като шиле' (?) Видин.

Шѝлков *ф* — от прякор *Шѝлко*; вж. Шилов. Гоце Делчев, Красен (Русенско).

Шѝлов *ф* — от прякор *Шѝло(то)* 'закачлив или неспокоен човек'. Моравица (Врачанско), Враца, Замфирово (Берковско).

Шильòв *ф* — разновидност на Шилев или Шилов. Чуковец (Радомирско).

Шольòков *ф* — от диал. **шильòк* 'едро шиле'. Враца.

Шиляшки *ф* — разновидност на Шилев. Кнежа, Търнава (Белослатинско).

Шимàнски *ф* — вм. *Симански; вж. Симанов. Русе, Благоевград.

Шимбалàков *ф* — от диал. **шимбалàк* 'помощник' (от гр. συμβάλλω 'помагам, спомагам' (?) Пловдив.

Шѝмбов *ф* — навярно от един произход с Шимбалаков. Брезница (Костурско).

Шѝмера *ж.* Варна, 1942.

Шимѝдов *ф* — вм. Симидов (?) Сливен.

Шимшѝр *м* — вм. Шамшир, Чимшир. **Шимшѝрев** *ф.* Горна Оряховица, 1894, Елена, 1900.

Шѝна *ж* — далечно видоизменение от Сийка, Анастасия. Пловдив, Пловдивско, Смолянско, Чепеларско, Кърджалийско, Сливен, Габарево (Казанлъшко). **Шѝнин** *ф.* Пещера.

Шинавски *ф.*

Шинанаев *ф* — разновидност на Синани (?) Пловдив.

Шингарòв *ф* — разновидност на Шинголов. Габрово.

Шѝнгов *ф* — от циг. *шинг* 'рог'. Караполци (Елинпелинско).

Шинголòв *ф* — от циг. *шингалò* 'рогат' с преход на *а* в *о*.

Шиндàров и **Шиндàрски** *ф* — от диал. *шиндàр* 'който прави шинди'. Враца, Кнежа, Панагюрище.

Шиндеров *ф* — разновидност на Шиндаров.

Шѝндов и **Шѝндев** *ф* — от прякор *Шѝнда(та)* или съкрат. от Шиндаров. Панагюрище, Пловдив, Михайловград, Михайловградско, Лиляче (Врачанско), Казанлък, Свежен (Казанлъшко), Калофер, Кюстендил.

Шѝндров *ф* — от диал. *шѝндра* 'шинда'; срв. Шиндов. Дряново, Казанлък, Славяново (Плевенско).

Шинѝков (и **Шѝнеков**) *ф* — от *шиник* или съкрат. от Шиникчиев. Батак, Пещера, Ракитово (Велинградско), Казанлък, Ямбол.

Шиникчѝев и **Шиникчѝйски** *ф* — от диал. *шиникчѝя* '1. производител на шиници; 2. който мери с общински шиник; срв. Кантарджиев' (тур. şinikçi). Сливен, Лом, 1900.

Шѝнка *ж* — умалит. от Шина или направо от Анастасия. Сливен, Райково (Смолянско).

Шѝнко *м* — умалит. от Шино, Шиньо. **Шѝнков** *ф.* Пловдив, Казанлък.

Шѝно *м* — съкрат. от Драгошин, Петрушин или друго подобно име. Ш ѝ н о в р ъ т местност в Боженица (Ботевградско). **Шѝновски** *ф.* Койнаре (Белослатинско).

Шѝньо *м* — разновидност на Шино или на Чино. Шипка (Казанлъшко), Плачковци (Тревненско). **Шѝнев** *ф.* Казанлък, Казанлъшко, Варна.

Шѝнски *ф* — съкрат. от Драгошински, Петрушински или друго подобно име.

Шѝпа *ф* — от *шип* в смисъл 'заядлив човек' (?) Цариброд. **Шѝпов** *ф.* Цариброд, 1917.

Шипàнов *ф* — според семеен спомен: като ерген щипел момите и му останал прякор Щипльо, сетне *Шипан*. Шумен, 1865, 1956.

Шипàров и **Шипàрев** *ф* — от *шипар* 'угоена мъжка свиня'. Кюстендил, 1879, Самоков, Пазарджик.

Шипѐрков *ф* — вж. Шеперков. Пловдив.

Шѝпкалиев *ф* — от диал. *шѝпкалия* 'жител на с. Шипка (Казанлъшко)'. Дряново.

Шѝпката *пр* — от *шипка* 'заядлив човек'. Ловеч.

Шѝпков *ф* — от прякор *Шипката* или от с. Шипка (Казанлъшко). Ловеч, Габрово, Казанлък, Калофер, Панагюрище.

Шипковѐнски *ф* — от *шипковѐнец* 'жител на с. Шипково (Троянско)'. Ловеч, Троян.

Шипо̀лков *ф* — видоизменено от Шиполтов.

Шипо̀лтов *ф* — от гр. ξυπόλυτος 'бос' (дядото бил ратай у гърци, ходел бос и му казвали *шиполтак* 'босяк'). Узункюпрю, Пловдив.

Шѝпотов *ф* — от рум. şipot 'изворче, чучур'. Горни Лом (Белоградчишко), Видин.

Шипо̀чки *ф* — от с. Шипочане (Самоковско) или Шипочано (Кюстендилско). Самоков, Кюстендил, Радомирско.

Шипо̀чков *ф* — от Шипочки с втора наставка *-ов*. Търговище, 1960.

Шипочлѝев и **Шипошлѝев** *ф* — от *шипочлѝя* 'жител на с. Шипочане или Шипочано'. Пазарджик, 1897, 1908.

Шипча̀нов *ф* — от *шипчанин* 'жител на с. Шипка (Казанлъшко) или на колиби Шипчените (Габровско)'. Габрово, Търново, Казанлък.

Шипша̀лов *ф* — вм. Шапшалов. Казанлък.

Ширбо̀ев *ф* — от диал. *ширбо̀й* 'цвете шибой'. Лясковец.

Шѝрго *м* — от Ширко с озвучаване на *рк* в *рг*. **Шѝргов** *ф*. Кичево.

Ширѐзов *ф* — може би видоизменено от Керезов. Свищов, 1888.

Ширинев *ф* — от *ширине* (?) Слатина (Ловешко).

Ширѝнко *м* — от Шир(о)+*инко*. **Ширѝнков** *ф*. Плевен, 1878, Свищов, 1869.

Шѝрка *ж* — женска форма срещу Ширко. Пловдив. **Шѝркинци** род в Осиковица (Ботевградско).

Шѝрко *м* — умалит. от Широ. **Шѝрков** *ф*. Стара Загора, Варна, Радомирско, Търговище, Скравена (Ботевградско).

Шѝро *м* — от Сиро или от пер.-тур. şir 'лъв; храбрец'. **Шѝров** *ф*. Казанлък, Старозагорско, Търново, Дамяница (Санданско).

Широкалски *ф* — от с. Широка лъка. Райково (Смолянско), 1720.

Широка̀нски *ф* — от с. Широканци (Благоевградско). Бистрица (Благоевградско), Замфирово (Берковско), Пловдив.

Широ̀кия *пр* — от *широк*, плещест. Плевен. **Широ̀ков** *ф*. Плевен, 1910, Ловеч, Русе, Бяла, Свищов, Търново, Поморие, Бургас.

Широкодо̀лски *ф* — от с. Широки дол (Самоковско). Долна Баня (Ихтиманско), 1908.

Широколѝйски *ф*. Родопско.

Шорокора̀д *ф* — навярно вм. *Широкогръд. Търново, 1893.

Широплев *ф*. Шумен.

Ширя̀ев *ф* — навярно руско име. Болград, 1905, София, 1957.

Шѝтѐ *м* — югозападна форма на Шито. **Шѝтѐв** *ф*. Благоевград.

Шѝтко *м* — умалит. от Шито. Ш ѝ т к о в о местност в Радотина (Ботевградско).

Шѝто *м* — може би от Сито, Сите с преход на *с* в *ш*. **Шѝтов** *ф*. Казанлък, 1920, Р. Девня (Варненско), Бела Слатина.

Шѝхов *ф* — от Шиев, Шиов с вмъкнато *х*. Болград, 1862.

Шихра̀нов *ф* — от Шаранов с промяна на неударено *ша* в *ше, ши* и с вмъкнато *х*. Видин, Тутракан.

Шѝцо *м* — от Шито с друго окончание, както Мицо от Мито, Йоцо от Йото. **Шѝцов** *ф*. Чирпан.

Шиш *пр* — от *шиш*. Кюстендил, 1879.

Шишеджѝев и **Шишеджѝйски** *ф* — от диал. *шишеджѝя* 'производител и продавач на шишета' (тур. şişeci). Сопот, 1853, Пловдив, Сливен, Станке Димитров.

Шишенко *м* — умалит. от Шишо. **Шишенков** *ф*. Лисец (Ловешко), Ловеч.

Шишийски *ф*. Микре (Ловешко).

Шишино̀в и **Шишиньо̀в** *ф* — от *шишинѐ* 'вид бойна пушка' (пер.-тур. şişane). Лесичево (Пазарджишко), Пловдив.

Шишка̀нов *ф* — от диал. **шишкан* 'шишкав човек'. Спасово (Генералтошевско).

Шѝшков *ф* — от прякор *Шишко* 'шишкав, тлъст човек'. На разни места из страната.

Шишлѝев *ф* — от тур. şişli 'който носи железен шиш или шип'. Покрован (Ивайловградско).

Шишма̀н *м* — име на среднобългарски владетели, запазено в народни песни и предания. Поликраище (Горнооряховско), Павликени, Враца, Ямбол. **Шишма̀нов** *ф*. Видин, Свищов, Горна Оряховица, Полски Сеновец (Търновско), Павликени.

Шишманѝдов *ф* — разновидност на Шишманов с вътрешна гръцка наставка. Несебър, 1942.

Шишма̀нов *ф* — от тур. şişman 'шишкав, тлъст'. Сливен, Хасково, Търговище, Бараково (Благоевградско).

Шѝшо *м* — съкрат. от Шишман. Горнооряховско. **Шѝшев** *ф*.Видин, 1900, Калофер, 1893, Пазарджик, Тутракан, Разград. **Шѝшов** *ф*. Разград. **Шѝшовски** *ф*. Кюстендил.

Шѝяков *ф* — от диал. *шѝяк* '1. сръбски шоп; 2. хъшлак, пакостник'. Локорско (Софийско), Светля (Радомирско), Търговище.

Шѝячки *ф* — по-стара форма на Шияков или от с. Шияковци (Софийско). Долна Бела Речка (Берковско), Вършец, Радомирско.

Шѝячков *ф* — от Шиячки с второ окончание.

Шкàлов *ф* — от Шакалов, Чакалов (?) Перник.

Шкамнò *ф* — от гр. σκαμνί 'столче'. Типично за каракачани.

Шкàрбов *ф* — може би видоизменено от пол. skarb 'съкровище' (?) Търново, 1940.

Шкàров *ф* — от гр. σκάρωμα 'изнамиране' (?) Габрово, Търново.

Шкèва *ж* — съкрат. от Парашкева. **Шкèвин** *ф*. Грудово.

Шкембеджѝев *ф* — от *шкембеджѝя*. Варна.

Шкèмбов *ф* — от прякор *Шкембето*.

Шкемеджѝев *ф* — от рум. schimbaş 'кавалерист на временна служба'. Шумен.

Шкендèров *ф* — вм. Скендеров. Пазарджик, 1900, Пловдив.

Шкѝпов *ф* — от алб. shqip '(по) албански' или съкратено от shqiptar 'албанец'. Пловдив, 1917.

Шкипърньòв *ф* — от диал. *шкипърнè* 'албанец'. Лясковец, 1870.

Шклѝфов *ф*. Костурско.

Шкòдров и **Шкòдрев** *ф* — от град Шкодра в Албания. На разни места из страната.

Шкòйно *м*. Брусник (Брезнишко), р. 1920, Брезник. **Шкойнов** *ф*. Габрово.

Шкòклев *ф* — вм. Скоклев. Варна.

Школадерски *ф*. Вереница (Михайловградско).

Шкòлски *ф* — от *школо, школьо*. Карaисен (Свищовско), 1917.

Шкòндров *ф* — от Шкодров с вмъкнато *н* (?) Силистра.

Шкопердов *ф*. Кичево, 1917.

Шкòтров *ф* — от Шкодров с обеззвучаване на *д* в *т*. Брягово (Първомайско).

Шкрàбев *ф* — от прякор *Шкрàбе* 'Щръбльо' (?) Варна.

Шкрèтов *ф*. Пещера, Пазарджик.

Шкỳмбов *ф* — от областта на река Шкумба (?)

Шкурèнко *ф* — руско фамилно име (дядото русин, останал тук след Освободителната война). Сливен.

Шкỳртов *ф* — от алб. shkurtër 'къс, нисък'. Варна, Пловдив.

Шкỳтов и **Шкỳтев** *ф* — от гр. σκουτί 'шаяк; долни дрехи'. Лерин, Горно Броде (Сярско), Асеновград.

Шкя̀ндев *ф* — от алб. skëndijë 'искра'. Загоричане (Костурско).

Шлишковски *ф*. Западни покрайнини, Търговище.

Шля̀пев *ф* — от междум. *шляп-шляп*. Железница (Софийско).

Шмарàй *м* — видоизменено от Смарайдьо. **Шмарàев** и **Шмарàевски** *ф*.

Шмельов *ф*. Сливен.

Шмерда̀ и **Шмердов̀** *ф*. Пле ен, 1912.

Шмѝльо *м* — от Смильо с преход на *с* в *ш*. Стара Загора (Възраждането), Чирпан. **Шмѝлев** *ф*. Стара Загора, Чирпан, Скутаре (Пловдивско).

Шмòркин *ф* — от от прякор *Шморка* 'сополана' (?) Михайловград.

Шмòрльов *ф* — от прякор *Шмòрльо* 'сополан, който подсмърча' (?) Михайловград.

Шмугàрски *ф* — от диал. **шмугàр* 'който се шмугва, пъха' (?)

Шнàйдеров *ф* — от нем. Schneider 'шивач' (навярно означавало модерен, европейски шивач). Габрово.

Шнѝцел *ф* — от нем. Schnitzel 'шницел; изрезка'. Русе, 1937.

Шòвин *ф*. Варна.

Шòвников *ф* — от диал. **шòвник* 'който се пъха, сова' (?) Брацигово.

Шòев и **Шòевски** *ф* — от диал. *шо е?* 'що е, какво е?' — поради често повтаряне на тоя израз. Варна, Казанлък.

Шòйков *ф* — от прякор *Шòйко* 'който казва *шо е?*'; срв. Шоев. Ловеч, Угърчин (Ловешко), Петрич, Благоевградско.

Шòйле *м* — от Шоле (Шолье) с премет на йотацията (?) **Шòйлев** *ф*. Трън, Трънско, Цариброд, Лясковец (преселници от запад), Бяла (Варненско).

Шòйлеков *ф* — от Шойлев с вмъкнато *ек*. Клисура (Карловско), 1893, Пловдив, 1905, Варна, 1900.

Шокàйски *ф* — от диал. *шокàй* (сокай). Бреница (Белослатинско).

Шокаров *ф* — разновидност на Шокоров (?) Варна.

Шòкè *м* — югозападна форма на Шоко. София, 1880. **Шòкèв** *ф*.

Шокѝн *м* — от Шок(о), Шок(е)+*ин*. **Шокѝнов** *ф*. Варна.

Шòко *м* — от Шоло, Шольо с друго окончание, както Цоко срещу Цоло. **Шòков** *ф*. Широка лъка (Девинско), Пазарджик, Пловдив, Никопол.

Шоколàда *пр* — от *шоколад* (навярно черен като шоколад). Стара Загора. **Шоколàдов** *ф*.

Шокòра *пр* — от диал. *шокòр* 'лъжец'. Новачене (Ботевградско). **Шокòрски** *ф*. Липница (Ботевградско).

Шокордов *ф* — навярно във връзка с Шокора, Шокорски. Кюстендил.

Шокрев *ф*. Шумен, 1900.

Шòла[1] *ж* — женска форма срещу Шоле. Софийско.

Шòла[2] *м* — западна форма на Шоле. Софийско.

Шòле *м* — защитно име на още некръстено дете, в последствие изместило кръщелното име; срв. Пижо. **Шòлев** *ф*. Лозен (Софийско), Велинград, Ракитово (Велинградско), Сливница, Алдомировци (Сливнишко).

Шо̀леков *ф* — от Шолев с вмъкнато *ек*. Ловеч, Търново, Севлиево.

Шолѝк *м* — от Шол(е)+*ик*. **Шолѝков** *ф*. Рабово (Кулско), Видин.

Шолканов *ф*. Свищов.

Шо̀ло *м* — успоредна форма на Шоле с твърдо окончание. **Шо̀лов** *ф*.

Шо̀льо *м* — разновидност на Шоле. Галиче (Белослатинско).

Шома̀нов *ф* — вм. Шуманов. Хаджидимово (Гоцеделчевско).

Шо̀мбалов *ф* — от диал. *шо̀мбал* 'охлюв'. Пловдив.

Шо̀мов *ф* — от Сомов с преход на *с* в *ш* (?) Сттралджа (Ямболско), Търново, Русе, Пирдопско, Петричко, Полски Тръмбеш (Търновско).

Шомоля̀ков *ф* — от колиби Шумелите (Габровско). Габрово, 1882.

Шо̀на *ж* — женска форма срещу Шоно, Шоне. Софийско, Кюстендил, Черни връх (Ломско)

Шо̀нго *м* — от Шонко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Шо̀нгов** *ф*. Чокманово (Смолянско).

Шо̀нда *ж* — от Шона с вмъкнато *д*. Софийско.

Шондаров *ф* — разновидност на Шиндаров (?) Щип.

Шо̀нде (или **Шо̀ндьо**) *м* — от Шоне с вмъкнато *д*. **Шо̀ндев** *ф*. Панагюрище.

Шо̀ндо *м* — от Шоно с вмъкнато *д*. **Шо̀ндов** *ф*. Самоков.

Шондров *ф*. Стара Загора.

Шо̀не и **Шо̀ньо** *м* — видоизменено от Мишон (във Враца), от Цоньо, Джоне или друго подобно име. **Шо̀нев** и **Шо̀ньов** *ф*. Враца, Челопечене (Софийско).

Шо̀нка *ж* — умалит. от Шона. Михайловград.

Шо̀нкалов *ф*. Котел, 1867, 1962.

Шо̀но *м* — успоредна форма на Шоне с твърдо окончание. **Шо̀нов** *ф*. Ивайловградско, Пазарджик.

Шо̀нто *м* — от Шоно с вмъкнато *т*. **Шо̀нтов** *ф*. Цариброд, 1897, 1917.

Шо̀па[1] *пр* — а) в Западна България — на преселник белодрешковец, „шоп“; б) в Източна България — на преселник от запад, който „ека“ (изговаря *бел, млѐко, хлеб* и под.).

Шо̀па[2] *ж*. Н. Геров.

Шопа̀ров *ф* — от диал. *шопа̀р*; вж. Шипаров. Чирпан, Пловдив, Кърджали.

Шопета̀нски *ф* — от диал. **шопета̀н* 'който говори шепнешком' (?) Търговище.

Шо̀пкин *ф* — от прякор *Шо̀пка(та)* 'шопкинята'; срв. Шопа[1]. Търново, Долна Липница (Павликенско), Еремия (Кюстендилско).

Шоплинков *ф*. Пазарджик.

Шопнико̀лов *ф* — от Никола Шопа. Костенец.

Шо̀по *пр* — разновидност на Шопа[1]. Кюстендил, 1847, 1893.

Шо̀пов *ф* — от прякор *Шопа, Шопо, Шопът*. На разни места из страната. **Шо̀повски** и **Шо̀пски** *ф*. Луковит, Липница (Ботевградско).

Шо̀полов *ф* — разширено от Шопов (?) Горна Кремена (Врачанско).

Шо̀пчев *ф* — от прякор *Шопчето*. Перник.

Шо̀път *пр* — разновидност на Шопа[1]. Котел.

Шорапчѝев *ф* — разновидност на Шарапчиев или Чорапчиев.

Шоричѐлов *ф* — от рум. şoricel 'мишле'. Тутракан.

Шорло̀пов *ф* — съкрат. от Шоролопов. Бургас.

Шороло̀пов *ф* — от диал. *шороло̀п* 'обсебване, измама, кражба' (тур. şorolop). Русе, 1882.

Шоро̀плов *ф* — може би видоизменено от Шоролопов (?) Силистра, 1895, Русе, 1936, Варна.

Шору̀пов *ф* — вм. Шурупов. Пловдив.

Шо̀сев *ф* — декомпозирано от Шоселов (?) Прилеп, Самоков, София, 1908.

Шосѐлов *ф* — от рум. şosele 'хитруване, извъртане, лъжливи обещания'. Мъглиж (Казанлъшко).

Шоста̀к(а) *пр* — вж. Шестака. Търговище, 1893.

Шота̀ков *ф* — вм. Шутаков. Варна.

Шотар *ф*. Бр. Миладинови.

Шо̀те *м* — от Соте с преход на *с* в *ш*. **Шо̀тев** *ф*. Семчиново (Пазарджишко).

Шо̀тел и **Шо̀тил** *м* — от Шот(е)+*ел, ил*. **Шо̀телов** и **Шо̀тилов** *ф*. Павелско (Асеновградско), Асеновград.

Шо̀тка *м* — западна форма на Шотко. Брезник.

Шо̀тко *м* — умалит. от Шоте, Шото. Брезник.

Шо̀тлев *ф*. Варна.

Шо̀тлеков *ф* — от Шотлев с вмъкнато *ек*. Стрелча (Панагюрско), Копривщица.

Шо̀то *м* — успоредна форма на Шоте с твърдо окончание. **Шо̀тов** *ф*. Провадия, 1900, Варна, 1927, Казанлък, Мусачево (Елинпелинско).

Шо̀треков и **Шо̀триков** *ф* — по-нова форма на Шотряков. Шумен.

Шо̀тряк *пр*. Котел, 1862, 1867. **Шо̀тряков** *ф*. Котел, 1873.

Шофелѝнов *ф* — от ар.-тур. şüpheli 'съмнителен, подозрителен'. Пирдоп (стар местен род).

Шо̀ша *ж* — женска форма срещу Шошо. Враца (циганка).

Шо̀шата *пр* — от забравеното вече име Шошо. Тетевен, 1965.

Шо̀шко *м* — умалит. от Шошо. **Шо̀шков** *ф*.

Шо̀шлев *ф* — от диал. **шо̀шльо* 'който шушне' (?) Търново.

Шо̀шлеков *ф* — от Шошлев с вмъкнато *ек*. Търново, Казанлък, Сливен.

Шо̀шо *м* — видоизменено от Чочо, Шото или друго име. **Шо̀шев** *ф*. Сопот, 1893, Змейово (Старозагорско), 1906, Стара Загора, Каблешково (Поморийско), Враца. **Шо̀шов** *ф*. Сопот, 1900, Панагюрище, Асеновград, Гоце Делчев. Ш о̀ ш о в е ц местност в Своде (Ботевградско).

Шошо̀ев *ф* — от рум, şoşoi 'заек'. Варна, 1927.

Шошо̀лов *ф* — от диал. **шошол* 'шепнене, шушнене' (?) Чирпан, Каблешково (Поморийско).

Шошо̀ров *ф* — разновидност на Шошолов. Църква (Пернишко), Радомир.

Шпа̀тов *ф* — от гр. σπάθα 'сабя'; срв. Саблев. Македония, Шумен.

Шпѐков *ф* — от нем. Speck 'сланина' (?) Варна, 1940.

Шпириндов *ф* — някакво видоизменение от Спиридонов (?) Пещера.

Шпѝро *м* — от Спиро с преход на *с* в *ш*. **Шпѝров** *ф*. Враца.

Шпѝртов *ф* — от диал. *шпирт* 'лют, ядовит'. Гоце Делчев, Ягодово (Пловдивско).

Шпита̀лов *ф* — от гр. σπιτάλι 'болница'. Пловдив.

Шпоковски *ф*. Варна.

Шропулев *ф* — може би грешка вм. Щрапалев; вж. Щрапов. Перник.

Шубанов *ф* — вм. Шабанов или Шурбанов. Сърбеница (Ореховско), 1917.

Шуба̀ра *пр* — от **шуба̀р* 'кожухар'. Асеновград, 1897. **Шуба̀ров** *ф*. **Шубарски** *ф*. Райково (Смолянско), 1720.

Шубѐков *ф* — вм. *Шебеков, от тур. şebek '1. маймуна шебек; 2. грозен човек'.

Шубелѝев *ф* — от диал. *шубелѝя* 'гузен' (от ар.-тур. şüpheli). Хасково.

Шуберов *ф* — от диал. *шубера, шубура* 'чохена шапка'.

Шублѝев *ф* — съкрат. от Шубелиев.

Шубра̀ков *ф* — от *шубра̀к* (?) Мерданя (Търновско), Търговище.

Шу̀гев *ф* — разновидност на Шугов.

Шу̀глевски и **Шу̀гльовски** *ф* — от прякор *Шу̀гльо* 'шугав човек'. Кнежа.

Шу̀гов *ф* — от *шуга* '1. вид кожна болест; 2. обредна сватбарска баница'. Казанлък.

Шугу̀нов *ф* — вм. Шейгунов или Чугунов. Пловдив, 1900.

Шу̀дев *ф* — от Шутев с озвучаване на *т* в *д*. Лозен (Софийско).

Шу̀йко *м* — от Шулко (Шулько) с преход на *л'* в *й* (?) **Шу̀йков** *ф*. Русе, 1936, Плевен.

Шу̀каров *ф* — вм. Шукеров. Бистрица, Железница (Софийско).

Шукелов *ф* — вм. Джукелов или Шукеров. Плевен.

Шукерлѝев *ф* — вм. Шекерлиев. Казанлък, Стара Загора.

Шу̀керов *ф* — от разг. *шу̀кер* 'слава богу' (поради често повтаряне на тая дума) или направо от тур. şükür 'благодарност, признателност'. Вършец, Берковица, Берковско, Лехчево (Михайловградско), Кюстендил, Бобошево (Станкедимитровско), Смолян.

Шу̀клев *ф* — от диал.**шу̀кльо* 'пръдльо' (?) Соколовци (Смолянско). Ш у̀ к л ь о в е ц местност в Липница (Ботевградско). Ш у̀ к л ь о в с к о т о местност в Боженица (Ботевградско).

Шукрѝйски *ф* — според местно обяснение: бил виждал Шукри паша през Балканската война и често разправял за него. Лехчево (Михайловградско).

Шукюрлѝев *ф* — вм. Шекерлиев. Мъглиж (Казанлъшко).

Шу̀ла[1] *ж* — женска форма срещу Шуле. Софийско.

Шу̀ла[2] *м* — западна форма на Шуле. Софийско. **Шула̀ин** *ф*.

Шу̀лга *ж* — от Шулка с озвучаване на *к* в *г*. **Шу̀лгин** *ф*. Згориград (Врачанско).

Шу̀лдеров *ф* — от *Шулеров (от нем. Schüler 'ученик' (с вмъкнато *д* (?) Габрово, 1958.

Шу̀ле и **Шу̀льо** *м* — от Суле, Сульо с преход на *с* в *ш* или разновидност на Шоле. **Шу̀лев** *ф*. Кюстендил, Ботунец (Софийско), Плевен, Копривщица, Казанлък, Кричим, Велинград, Варна.

Шу̀леков *ф* — от Шулев с вмъкнато *ек*. Елешница (Пловдивско), Пловдив Пазарджик.

Шулѝйски *ф* — от род Шулийци (от Шула). Михайловград.

Шулѝков *ф* — вж. Шоликов. Миланово (Свогенско).

Шулѝн *м* — от Шул(е) + *ин*. **Шулѝнев** *ф*. Русе.

Шу̀лко *м* — умалит от Шуле. Софийско, Бр. Миладинови. **Шу̀лков** *ф*. Враца. **Шу̀лковски** *ф*. Разград (преди Освобождението).

Шу̀лхов *ф* — навярно вм. Шулков. София, 1962.

Шуля̀н *м* — от Шул'(е) + *ан*. **Шуля̀нов** *ф*. Никопол. **Шуля̀нски** *ф*. Кюстендил.

Шумала̀ков *ф* — от *шумала̀к* (може би домът им бил в шумалак или живеел повече в гората). Пазарджик.

Шума̀н *м* — от Шум(о) + *ан*. **Шума̀нов** *ф*. Лозен (Софийско), Дрен (Радомирско), Царибродско, Самоковско, Пазарджишко, Пловдивско, Елин Пелин, Велинград, Казанлък, Ямбол. **Шума̀новски** *ф*. Белица (Ихтиманско). **Шума̀нски** *ф*. Курново (Врачанско).

Шуманко *м* — умалит. от Шуман. **Шуманков** *ф.* Лом, 1900.

Шуманчо *м* — умалит. от Шуман. **Шуманчев** *ф.* Лом, 1882.

Шумаров *ф* — от *шумар* 'който събира шума за храна на добитъка'. Гоце Делчев, Могилица (Смолянско), Пловдив.

Шумел *м* или *пр* — от Шум(о) + *ел* (?) Ганчо Шумел, Дряново, 1853. **Шумелов** *ф.* Дряново, 1910, Търново, 1940.

Шумен *м* — от Шум(о) + *ен*. **Шуменов** *ф.* Владая (Софийско).

Шумена *ж* — женска форма от Шумен. Пловдив, р. 1907.

Шуменка *ж* — умалит. от Шумена. Негован, Лозен (Софийско), Пазарджишко.

Шуменски *ф* — от град Шумен; срв. Шумналиев. Бела Слатина.

Шумеров *ф* — от някоя местност Шумер; срв. Шумирски. Пловдив.

Шумил *м* — от Шум(о) + *ил*. **Шумилов** *ф.* Пловдив.

Шумирски *ф* — от някоя местност Шумир. Трудовец (Ботевградско).

Шумка[1] *ж* — женска форма срещу Шумо, Шумко. Софийско.

Шумка[2] *пр* — от *шумкам* 'шумя' или от *шумка* 'зелен лист'; вж. Шумо. (Камен Петров Шумка, Лом, 1870; Христо Шумка, Кюстендил, 1879). **Шумков**[1] *ф.* Кюстендил, 1879. **Шумков** *ф* — Кюстендил, 1879.

Шумко *м* — умалит. от Шумо. Софийско. **Шумков**[2] *ф.* Котел, Сливен, Асеновград, Карлово, Пловдивско, Габрово, Павликени, Сопот, Круша (Годечко), Доброславци (Софийско).

Шумналиев *ф* — от диал. *шумналия* 'жител на град Шумен'. Сливен, Чирпан, Русе, Търново.

Шумнев и **Шумньов** *ф* — от прякор *Шумньо* 'който много шуми' (?) Карлово, 1860, Якоруда (Разложко), 1917.

Шумнов *ф* — от Шумньов със затвърдяване на *н'* (?) Казанлък, 1960.

Шумо *м* — пожелателно име: а) да шуми, да се движи и говори, да радва близките си; б) да е жизнен като зелена шума (?) **Шумов** *ф.* Възел (Никополско).

Шумчо *м* — умалит. от Шумо. **Шумчев** *ф.* Пирдопско.

Шуна *ж* — женска форма срещу Шуно. Софийско. **Шунин** *ф.* Перник.

Шунан *м* — от Шун(о) + *ан*. **Шунанов** *ф.* Мъглиж (Казанлъшко), Стара Загора.

Шунготаров и **Шунготарев** *ф* — от диал. **шунготар* 'който се шунготари, бави, залисва с дребни работи'. Възел (Никополско).

Шунда *ж* — от Шуна с вмъкнато *д*. **Шундин** *ф.* Конска (Брезнишко), СбНУ 49.

Шунданчев *ф.* Търговище (откъм Гърция).

Шундо *м* — от Шуно с вмъкнато *д*. **Шундов** *ф.* Батак, Асеновградско, Ракитово (Велинградско).

Шунка *ж* — умалит. от Шуна. Софийско.

Шуно *м* — съкрат. от Рашун, Ташун, Пашун или друго подобно име. **Шунов** *ф.* Никопол.

Шунта *ж* — от Шуна с вмъкнато *т*. Ихтиман (циганка).

Шунтиров *ф.* Русе, 1936.

***Шунто** *м* — от Шуно с вмъкнато *т*. **Шунтов** и **Шунтовски** *ф.* Ботевград, Врачеш (Ботевградско), Карлово, Пазарджик, Пловдив.

Шунторов *ф* — разновидност на Шунтиров. Видин.

Шуншилов *ф.* Шумен.

Шуньо *м* — успоредна форма на Шуно с меко окончание. Софийско. **Шунев** *ф.* Русе.

Шупаров *ф* — правописна разновидност на Шипаров. Стара Загора.

Шупев *ф* — от диал. *шупè* 'съмнение, гузност' (ар.-тур. şüphe). Широка лъка (Девинско), 1917.

Шупеков *ф* — от Шупев с вмъкнато *ек*. Пловдив.

Шуплев *ф* — от *шупла* '1. празнина в нещо; 2. вид шупнал хляб'. Голям Чардак, Голямо Конаре (Пловдивско), Калофер, Бургас.

Шуплинов *ф* — разновидност на Шофелинов. Гоце Делчев.

Шупов *ф* — разновидност на Шупев. Медковец (Ломско).

Шуптов *ф.* Пловдив.

Шуран *м* — от Шур(ьо) + *ан*. **Шуранов** *ф.* Пазарджик.

Шурбан *м* — от ар.-тур. şuur 'ум, разум' и старинно *бан* (според семейно предание: по името на стар албано-македонски бан на име Шур). **Шурбанов** *ф.* Охрид, Пловдив, Стара Загора, Казанлък.

***Шурбо** *м* — съкрат. от Шурбан (?) **Шурбов** *ф.* Варна, 1940 (македонец), Горна Оряховица, 1957.

Шурдов *ф* — от диал. *шурд* 'глух' (от рум. surd); срв. Сурдулов. Орехово, 1917, Крушовене (Ореховско), 1917.

Шурелов *ф* — разновидност на Шурлов, Сурлев (?) Мичурин.

Шуриков *ф* — вм. *Шуреков — от Сурев с вмъкнато *ек*. София, 1908.

Шурка *ж* — женска форма срещу Шурко. Софийско.

Шурко *м* — умалит. от Шурьо. **Шурков** *ф.* Скопие, Велес, Гоце Делчев, Хасково, Пловдив.

Шурлов *ф* — видоизменено от Сурлев. Шипка (Казанлъшко), 1917.

Шурулинка *ж* (*пр*) — от диал. *шурулинка* 'балдъза или жена на шурея'. София, 1880 (единичен случай). **Шурулинков** *ф.* Александрово (Ловешко), Перник.

Шурупов *ф* — от *шуруп* 'сироп' (ар.-тур. şurup). Пловдив.

Шу̀рьо *м* — от Сурьо с преход на *с* в *ш*. **Шу̀рев** *ф*. Пловдив.

Шу̀та *м* — западна форма на Шуте. Софийско.

Шута̀ков *ф* — от диал. *шута̀к* 'шут човек'; вж. Шуте. Ракитово (Велинградско), Варна.

Шу̀те *м* — от *шут* 'с умствен или телесен недостатък' — защитно име пред злите духове или при еничерските набори — „шут е, не ни го вземайте". Софийско, Бр. Миладинови. **Шу̀тев** *ф* Кюстендил, 1847, Копривщица, 1849, Пазарджишко, Казанлък, Пловдив.

Шу̀тел *м* — от Шут(е) + *ел*. **Шу̀телов** *ф*. Русе, Пловдив.

Шутѝл *м* — от Шут(е) + *ил*. **Шутѝлов** *ф*. Ново село (Видинско), Видин.

Шу̀тко *м* — умалит. от Шуте. Вайганд.

Шу̀то *м* — успоредна форма на Шуте с твърдо окончание. **Шу̀тов** *ф*. Струга, 1917, Етрополе (местен род), Банево (Бургаско), Бургас, Варна, Алдомировци (Сливнишко).

Шу̀ше *м* — от Шуте с удвоение на първата сричка; срв. Тото, Пепи, Чочо. **Шу̀шев** *ф*. Дрен (Радомирско).

Шу̀шко *м* — умалит. от Шуше. **Шу̀шков** *ф*. Благоевград, Мурсалево (Станкедимитровско).

Шушма̀н *м* — вм. Шишман с лабиализация на *и*. Перник, 15—16 в.

Шу̀шнаджиев *ф* — от диал. **шу̀шнаджия* 'който шушне, говори шепнешком или пуска клюки' (?) Пловдив.

Шу̀шнев *ф* — от прякор *Шу̀шньо*; вж. Шушнаджиев. Калофер, Панагюрско, Пазарджик, Разград, Шумен, Варна.

Шушула *пр* — от диал. **шушул(а)* 'увиснал сопол на носа' (?) Копривщица, 1849. **Шушулов** *ф*. Копривщица, Пловдив.

Шушуриков (или **Шушуризов**) *ф*.

Шчръбѐв *ф* — от диал. *шчръ̀б* 'щърб'. Самоков.

Шъката *пр* — от междум. *шъ̀к* (?) Враца, 1912.

Шьо̀нто *м* — вм. Шонто. **Шьо̀нтов** *ф*. Шумен, 1940.

Шюлю̀шев *ф* — от *Сюлюшев — видоизменено от Сюлев. Варна.

Щ

Ща̀беков *ф* — от Щабѐки, цинцарски род в Крушово (Македония).

Ща̀ков *ф* — съкрат. от Площаков, Пущаков, Нущаков или друго име. Севлиево, 1900, Каблешково (Поморийско).

Ща̀лински *ф* — от Сталински с преход на *с* в *ш*. Добралево (Ореховско).

Ща̀нов *ф* — вм. Станов; вж. Щалински. Фатово (Смолянско).

Ща̀палски *ф* — от диал. **ща̀палец* 'който щапа, стъпва с цяло стъпало'. Разлива (Ботевградско).

Щара̀ков *ф* — нарочно видоизменено от *Щураков. Росно (Еленско).

Щарба̀н *пр* — вм. Щърбан. Габрово, 1843.

Щаслѝв *м* — фонетична форма на Щастлив. Стара Загора, р. 1913.

Ща̀стие *ж* — от *щастие*. Зафирово (Тутраканско), р. 1959.

Щастлѝв *м* — от *щастлив*. Сливен, р. 1916, Пещера, р. 1918. **Щастлѝвов** *ф*. Пещера, Китен, Приморско (Бургаско).

Щегрев *ф*. Самоков.

Щеков *ф* — навярно грешка вм. Цеков (обява в пресата, 1962).

Щѐла *ж* — съкрат. от Щилияна с изясняване на неудареното *и* в *е*. Пловдив, р. 1906.

Щелиа̀н *м* — вм. Щилиян. Стара Загора. **Щелиа̀нов** *ф*.

Щѐнгеров *ф* — от нем. ф. и. Щенгер с българско окончание. Берковица, 1960, Казичене (Софийско).

Щѐнголов *ф* — може би видоизменено от Щенгеров. Розино (Карловско), 1904.

Щерба̀н *м* — вм. Щърбан. Тутракан, 1897.

Щергенѝ *ж* — от гр. στερεά γενιά 'здраво поколение'. Пещера, Пловдив, р. 1872.

Щергилов *ф*. Ловеч.

Щергинѝ *ж* — вм. Щергени. Типично за Пещера.

Щерѝна *ж* — „побългарено" от Щеринѝ.

Щеринѝ *ж* — от Щергини с изпадане на мекото *г*'. Каблешково (Поморийско).

Щериѐн *м* — от гр. στερεώνω 'закрепявам'. Бургас, Каварна. **Щериѐнов** *ф*. Бургаско.

Щериѐнка *ж* — женска форма срещу Щерион. Пловдив, 1911, Айтос.

Щерия̀н *м* — от Щерь(о) + *ан*. **Щерия̀нов** *ф*. Варна.

Щѐрка *ж* — женска форма срещу Щерко. Айтос.

Щѐрко *м* — умалит. от Щерьо. **Щѐрков** *ф*. Шумен, 1900.

Щернѝ *ж* — съкрат. от Щеринѝ. Избегли (Асеновградско).

Щѐрьо *м* — от гр. στερεός 'твърд, здрав'. ЮИзБ. **Щѐрев** *ф*. **Щѐрьов** *ф*. Станке Димитров, 1879.

Щеря̀н *м* — разновидност на Щериян. **Щеря̀нов** *ф*. Велинградско.

Щеря̀на *ж* — женска форма срещу Щерян. Казанлък, 1910, Пловдив.

Щѐтински *ф* — от някоя местност Щѐтините. Самоков.

Щѐфа *ж* — вм. Стефа, Стефанка. Свиленград.

Щигамѐнов *ф*. Видин (външно лице).

Щилия̀н *м* — вм. Стилиян. Сливен, Карнобатско. **Щилия̀нов** *ф*.

Щилия̀на (и **Щиля̀на**) *ж* — вм. Стилияна. Типично за Сливен, Сливенско.

Щима̀рски *ф* — от диал. **щима̀р* 'който продава *щим* (дребава долнокачествена вълна). Бов (Свогенско).

Щипа̀лов *ф* — от прякор *Щипа̀лото* 'който много щипе (момите)'; срв. Шипанов. Луковит, 1920, Плевен.

Щѝпков *ф* — от прякор *Щипко*; срв. Щипалов. Сопот, Пловдив.

Щиплѝев *ф* — от диал. *щиплѝя* 'жител на град Щип'.

Щѝра *ж* — съкрат. от Щириани. Хасково, Елховско.

Щирианѝ *ж* — разновидност на Щиряния. Виница (Варненско).

Щѝрка *ж* — умалит. от Щира. Русе, 1936.

Щѝрко *м* — видоизменено от Щирян. **Щѝрков** *ф*. Котел, 1867, Горна Оряховица, 1897, Търново, Търновско, Севлиево, Златарица (Еленско), Славяново (Плевенско), Шумен, Варна, Казанлък. (В Горна Оря-

ховица има предание, че подиграли двама братя ергени: „какво чакате, та не се жените — щирът вече премина" — и оттам им останало име Щиркови).

Щиря̀ков *ф* — може би грешка или кръстоска от Щирянов и Киряков. Варна, 1940.

Щиря̀н *м* — вм. Щерян. **Щиря̀нов** *ф*. Свиленград, Якоруда (Разложко).

Щиря̀на *ж* — вм. Щеряна. Берковица (каракачанка).

Щиря̀ния *ж* — от Щирян(а) + *ия*. Пазарджик, р. 1887.

Щѝтов *ф* — от *щит* (?) Толбухин, 1882.

Що̀йко *м* — вм. Стойко. **Що̀йков** *ф*.

Що̀но *м* — видоизменено от Стойно (?) Пловдив, 1927, Хасково. **Що̀нов** *ф*.

Щраков *ф*.

Щра̀нгов и **Щра̀нков** *ф*. Сливен (външно лице), Варна, 1940.

Щра̀пов *ф* — от диал. *щра̀пам* 'ходя несигурно с цяло стъпало' (?) Карлово, 1878.

Щрапу̀льов *ф* — навярно сродно с Щрапов. Ресилово (Станкедимитровско).

Щрапу̀нков *ф* — от диал. **щрапу̀нка* 'несигурна крачка с цяло стъпало' (?) Долна Диканя (Радомирско).

Щрега̀рски *ф* — от диал. *щрега̀р* '1. свиня, която не може да се угои; 2. мършав, кокалест човек'. Угърчин (Ловешко).

Щрѝнков *ф* — разновидност на Стринкин. Кремен (Благоевградско), Велинград.

Щръбковци *род* — от диал. *щръ̀бко* 'щърб, беззъб човек'. Дружево (Свогенско).

Щръблев *ф* — от прякор *Щръ̀бльо*; вж. Щръбковци. Плевенско.

Щръклев *ф* — от прякор *Щръ̀кльо* 'който щръклее, скита много или лудува'. Злогош (Кюстендилско).

Щръклин *ф* — от прякор *Щръ̀кла* — женска форма срещу Щръкльо. Лещен (Гоцеделчевско).

Щу̀белов *ф* — вм. *Стубелов — от *стубел* (?) Мошино (Пернишко), 1905.

Щу̀да *ж* — женска форма срещу Щудо. Пловдив.

Щу̀дка *ж* — умалит. от Щуда. Устово (Смолянско).

***Щу̀дко** *м* — умалит. от Щудо.

***Щу̀до** (или ***Щу̀де**) *м* — от старобълг. **штоудь** 'нрав, характер, чуд' или от **штоуждь** 'чужд'; срв. Люцкан.

Щу̀ка *ж* — от Щудка с изпадане на *д*. Н. Геров. **Щу̀кин** *ф*.

Щу̀ко *м* — от Щудко с изпадане на *д*. **Щу̀ков** *ф*. Паталеница (Велинградско), Велинград, Сомовит.

Щу̀кя *м* — западна форма на Щуко. София, 1880.

Щу̀палов *ф* — разновидност на Щапалски или на Щупаров. Калково, Шишманово (Самоковско).

Щупаров *ф* — от диал. **щупар* 'който работи с *щуп* (въглищен прах) при добив на дървени въглища'. Пловдив.

Щу̀рито *ф* — от прякор *Щу̀рия*. Павликени.

Щу̀рков *ф* — от прякор *Щу̀рката* 'щурия' Санданско, Гоце Делчев.

Щу̀ров *ф* — от прякор *Щу̀р*(*ия*). Долно Езерово (Бургаско).

Щущарков *ф* — от диал. **щущарко* 'чужд човек' (?) Пещера.

Щъ̀ков *ф* — от Щърков с изпадане на *р*.

Щърба̀ков *ф* — от прякор *Щърба̀ка* 'щърб, беззъб човек'. Лом, 1868, Търново, Ловеч, Гозница (Ловешко).

Щърбала̀нов *ф* — от прякор *Щърбала̀н* срв. Щърбаков. Търново.

Щърба̀н *м* — от Щърб(е), Щърб(о) + *ан*. Тутракан, 1893, **Щърба̀нов** *ф*. Лом, 1893, Панагюрище, Севлиево, Ловеч, Етрополе, Литаково (Ботевградско).

Щърба̀шки *ф* — разновидност на Щърбаков. Ботевградско, Михайловградско.

Щърбѐ или **Щърбьо** *м* — от *щърб* 'с телесен недостатък' — защитно име; срв. Шуте. **Щърбѐв** *ф*. Самоков, 1893, Еремия (Кюстендилско).

Щърбен *м* — от Щърб(е), Щърб(о) + *ен*. **Щърбенов** *ф*. Казанлък.

Щърбо *м* — успоредна форма на Щърбе с твърдо окончание. **Щърбов** *ф*. Смолян, Райково (Смолянско), 1905, Асеновград, Горна Сушица (Мелнишко), Пловдив, Плевен.

Щъркалев *ф* — от диал. *щъ̀ркал* 'щъркел'. Асеновград.

Щъркелов *ф* — от *щъркел* (дългокрак като щъркел). Пещера, Лехчево (Михайловградско), Бръшляница (Плевенско).

Щърков *ф* — от прякор *Щърка*; вж. Щъркелов. Търново, Дряново, Медковец (Ломско), Берковица, Вършец, Елин Пелин, Ботевградско, Пирдопско. **Щърковски** *ф*. Боженица (Ботевградско).

Щътов *ф*. Пловдив.

Ъ

Ъглѐнски *ф* — от с. Ъглен (Луковитско). Луковит.

Ъ̀до *м* — видоизменено може би от Тодор. Владиня, Лисец (Ловешко). **Ъ̀дов** *ф*.

Ъ̀нчо, Ъ̀нчето *м* — умалит. от Ъньо. Зелениково (Пловдивско).

Ъ̀ньо *м* — видоизменено от Еньо, Аньо или Иван. Зелениково (Пловдивско). **Ъ̀нев** *ф*.

Ъ̀рсе *м* — видоизменено от Арсо или Расо. **Ъ̀рсев** *ф*. Пловдив.

Ю

Юбен *м* — от Любен с изпадане на *л*'. Враца. **Юбенов** *ф.* Войнеговци (Софийско).

Юве(то) *м* — умалит. от Йован. **Ювев** *ф.* Преслав, 1897.

Ювелина *ж* — разновидност на Ивалина.

Ювеналий *м* — лат. Juvenalius — монашеско име. 1905.

Юглинов *ф.* Айтос.

Юго *м* — може би от Югре с изпадане на *р* (?) **Югов** *ф.* Босилеград, 1893, Друмохар (Кюстендилско), Мадан (Михайловградско), Пещера, Пловдив. **Юговски** *ф.* Търнава (Белослатинско).

Югра *ж* — от Угра с йотация. Градево (Благоевградско).

Югре *м* — от Угре с йотация. **Югрев** *ф.* Костурско.

Юдев *ф* — от прякор *Юда* (забогатял с нечестна търговия през войната). Казичене (Софийско).

Юдита *ж* — библейско име. Стара Загора, Горна Оряховица, р. 1959.

Юже *м* — от Югре след изпадане на *р.* Софийско — нар. песен.

Южнорилов и **Южнорилски** *ф* — навярно псевдоним от Южна Рила.

Южсена *ж* — кръстоска от Югра и Алисена, Поликсена. Перник.

Юзбашиев и **Юзбашев** *ф* — от *юзбашия* 'началник на 100 души, стотник, капитан' (тур. yüzbaşı). Габрово, Айтос.

Юзев и **Юзов** *ф* — от тур. yüz '1. сто; 2. чаша за сто драма ракия' (навярно пиел с големи чаши). Горнооряховско, Търново, Пирдоп. Пазарджик.

Юкмански *ф* — от диал. **юкман* 'който все казва, че няма, или все го няма у дома' (от тур. yok и man).

Юла *ж* — съкрат. от Юлия или Юлита. Босилеград, 1887, Трън, Трънско, Брезник, Хаджидимитрово (Свищовско).

Юлавски *ф* — от *улав* (?) Самоков.

Юларов *ф*—от *юлар* 'оглавник'(тур.yular).

Юлван *м* — кръстоска от Йован и Юлиян. Н. Геров.

Юлев *ф* — от Люлев с изпадане на *л*'. Банско.

Юлиан *м* — от лат. Julianus — име на календарски светия. Рядко. **Юлианов** *ф.* Стара Загора.

Юлиана *ж* — женска форма срещу Юлиан. Дол. Богров, р. 1935, Чепинци (Софийско), р. 1962.

Юлиета *ж* — разновидност на Жулиета. Ихтиман, р. 1965, Расник (Брезнишко), р. 1922.

Юлий *м* — латинско име Julius. Шумен, Разград. **Юлиев** *ф.*

Юлин *м* — мъжка форма от Юла. Неделище (Сливнишко), р. 1960.

Юлит *м* — мъжка форма срещу Юлита. Криводол (Врачанско), р. 1925.

Юлита *ж* — лат. Julita — име от православния календар. Михайловград, 1878, 1938, Криводол (Врачанско), Враца, 1890, Банкя.

Юлиус *м* — лат. Julius. Берковица, р. 1960.

Юлиш *м* — от Юл(ий)+*иш*. **Юлишев** *ф.* Брегово (Видинско).

Юлия *ж* — лат. Julia; някои са родени през месец юли. Шумен, р. 1887 и по-сетне Михайловградско, Ботевградско, Вършец, Нова Загора, Чепинци (Софийско).

Юлиян *м* — правописна разновидност на Юлиан; някои са родени през юли. Бесарабия, Разград, Варна, Вършец, Лехчево (Михайловградско), Кърджали.

Юлияна *ж* — женска форма срещу Юлиян.

Юлияна-Пепа *ж* — кръстена на двете баби или на едната. Шумен, 1940.

Юлка *ж* — умалит. от Юлия. Трънско, Самоковско, Ботевградско, Шумен, Стара Загора, Радомир, Брезнишко.

Юлко *м* — умалит. от Юлий или Юлиан. Мокреш (Ломско).

Юлчо *м* — умалит. от Юлий или Юлиан. Шумен, Темелково (Пернишко).

Юнака *пр* — от *юнак.* Асеновград. **Юнаков** *ф* Котел, 1873, Пещера, Пловдив, Стара Загора.

Юнàчито *пр* — от *юначе*. Котел, 1867 (Велчо Върбанов Юначито).

Юнàшков *ф* — от прякор *Юначето*. Връв (Видинско).

Юнгàрев *ф* — от Унгарев с йотация. Твърдица (Сливенско).

Юний *м* — роден през месец *юни*. Стара Загора, 1924.

Юниклѝев *ф* — от с. Юнец (Варненско) или от друго някое село с подобно име. Шумен, 1940.

Юнкеров *ф* — видоизменено от Юнгарев (?) Карнобат, 1900, Сливен.

Ю̀нко *м* — умалит. от Юно. **Ю̀нков** *ф*. Търново.

Ю̀но *м* — от диал. *юн* 'млад'; срв. Младен. Враца, 1870, 1949. **Ю̀нов** *ф*. Враца.

Ю̀нчо *м* — умалит. от Юно. Опицвет (Софийско), р. 1936. **Ю̀нчев** и **Ю̀нчов** *ф*. Банско (голям род), Типченица (Врачанско).

Юперлѝев и **Юпѐрски** *ф* — от с. Юпер (Кубратско). Русе.

Юпитер *м* — лат. Juppiter — име от античната митология. Мирково (Пирдопско), р. 1901, **Юпитеров** *ф*.

Ю̀ра *ж* — женска форма от Юрий. София, 1952, Чирпан, р. 1959.

Юргàки *м* — от Йорго с гръцка умалит. наставка *-аки*. Варненско. **Юргàкев** *ф*. Шумен, 1868, Варна.

Юрганджѝев *ф* — от *юрганджѝя* 'шивач на юргани' (тур. yorgancı). Русе, Асеновград.

Юргудов *ф*. Варна.

Юргỳла *ж* — женска форма срещу Йорго. Сестримо (Пазарджишко), Вършец.

Ю̀ргя *ж* — от Гюргя с изпадане на *г*'. Айтос, р. 1925.

Ю̀рдàн *м*, **Юрдàнов**, **Юрдàнович** *ф* — вм. Йордан, Йорданов, Йорданович. Главно ИзБ.

Юрдѐков *ф* — от диал. *юрдѐк* 'патица' (тур. ördek). Казанлък.

Ю̀ри *м* — вм. Юрий. Радомир, р. 1938.

Юрий *м* — рус. Юрий (по името на Юрий Венелин; срв. Венелин, а в последните години — по името на Юрий Гагарин). Шумен, р. 1909 и по-сетне, Ихтиман, Боровци (Берковско), Плевен.

Ю̀рий-Венелѝн *м* — по името и презимето на Юрий Венѐлин. Шумен, р. 1891.

Юрислàв *м* — от Юри(й) и *-слав*. Острец (Търговишко), р. 1959.

Ю̀рих *м* — от Юрий и Рюрих. Криводол (Врачанско), р. 1945.

Ю̀рия *ж* — женска форма от Юрий. Дрянковец (Айтоско), р. 1884, Карнобат, р. 1870.

Ю̀рка *ж* — умалит. от Юрия или от Юра. Ямбол, 1960.

Ю̀рко *м* — умалит. от Юрий или от Юрдан. Ямбол, р. 1946. **Ю̀рков** *ф*. **Ю̀рковски** *ф* — Търново.

Ю̀рош *м* — от Урош с йотация. Трънско.

Ю̀ртов *ф* — от диал. *юрт* 'запуснат дом и селище' (тур. yurt). Пазарджик.

Юрỳков *ф* — от диал. *юрук* 'планински пастир-скитник' (тур. yörük). Брацигово, Батак, Гоце Делчев, Лозен (Софийско). **Юрỳчки** *ф*. Доганово (Елинпелинско).

Ю̀рỳмски *ф* — видоизменено от Урумов. Казанлък.

Ю̀рушов *ф* — от *ю̀руш* 'решително нападение' (от тур.) Видин.

Ю̀сев *ф* — от *юс* 'старо име на буква ѫ или ѧ'; според семеен спомен: дядото учил в Юскюп (Скопие) и оттам му останал прякор Юса. Благоевградско, Гоцеделчевско, Велинград, Чепинци (Софийско), Шумен.

Юскѐселиев *ф* — от тур. yüz и пер.-тур. keseli 'със сто кесии, т. е. много богат'. Кюстендил.

Юстѝн *м* — лат. Justinus 'справедлив'. Синод. именник.

Юстѝния *ж* — женска форма от Юстин.

Юстиниàн *м* — лат. Justinianus — име на византийски императори. Варна, р. 1889. **Юстиниàнов** *ф*. Враца, Галатин (Врачанско), Ихтиман.

Юстиниàна *ж* — женска форма от Юстиниян.

Ю̀ца *ж* — съкрат. от Мариюца. Търновско.

Ю̀це *м*. **Ю̀цев** *ф*. Разград, 1882.

Ючормàнски *ф* — от с. Ючорман в Добруджа. Балчик, Толбухин.

Юшенлѝйски *ф* — от с. Юшенлии (Ботьово, Варненско). Варна, 1900, 1958.

Я

Я̀балка *ж* — вм. Ябълка. Пазарджик.

Ябаджѝев *ф* — от Абаджиев с йотация. Полски Сеновец (Търновско).

Ябанджѝев *ф* — от диал. *ябанджѝя* 'чужденец, човек от друго село или друг край' (пер.-тур. yabancı).

Ябанòзов *ф* — от Абанозов с йотация. Русе.

Я̀бла *ж* — съкрат. от Яблена или Яблана. Сливнишко, Вишан (Годечко). **Я̀блин** *ф.*

Я̀бла̀на *ж* — разновидност на Яблена.

Я̀блански *ф* — от с. Ябланица (Тетевенско). Бела Слатина.

Я̀блен *м* — от дървото *я̀блен*. Синод. именник.

Я̀блѐна *ж* — от дървото *я̀блен*, *я̀блан* или разновидност на Аблена. Софийско, Годечко, Самоковско, Каменяк (Шуменско).

Я̀блѐнка *ж* — умалит. от Яблена. Трънско, Сливнишко, Софийско.

Я̀блѐнко *м* — мъжка форма срещу Ябленка. Трънско.

Яболов *ф* — навярно грешка вм. Ямболов. Варна.

Ябрѝна *ж* — видоизменено от Яблена (?) Шумен.

Ябука̀рски *ф* — от диал. *ябука̀р* 'ябълкар'.

Я̀буков *ф* — от диал. *я̀бука* 'ябълка'.

Я̀бълка *ж* — от дърво и плод *я̀бълка*. Пловдив.

Ябълка̀ров *ф* — от *ябълка̀р* 'продавач на ябълки'. Плевен, 1910, Стара Загора, Чирпан.

Я̀бълков *ф* — от *я̀бълка*.

Ява̀шев и **Ява̀шов** *ф* — от диал. *яваш* 'бавен, тих, спокоен' (тур. yavaş) или съкрат. от Явашчиев. Разград, Смядово (Преславско), Толбухин, Сухиндол.

Явашчѝев *ф* — от диал. *явашчѝя* 'който работи бавно, спокойно' (тур. yavaşçı). Варна, 1900.

Явери *пр* — от пер.-тур. yaver 'помощник'. Станке Димитров, 1879.

Явѐров *ф.* Станке Димитров, 1917, Перник.

Я̀вор *м* — от дървото *явор*. Сравнително ново. **Я̀воров** *ф* и псевдоним.

Яворѝтка *ж* — преумалително от Яворка. Михайловград, р. 1926.

Я̀ворка *ж* — женска форма срещу Явор. Синод. именник. Криводол (Врачанско), р. 1952.

Яврѝйски (**Яврѝски**) — от диал. *яврѝя* 'съвсем млад, още дете'; срв. Явруков. Гоце Делчев (гроб).

Яврѝчев *ф* — от диал. *яврѝче*; вж. Явруков. Самоков, 1900, Търново.

Явру̀ков *ф* — от диал. *яврук* 'дете; новородено животно' (тур. yavru). Габрово (гроб).

Явузла̀ров *ф* — от с. Явузларе (Козаревец, Старозагорско). Чирпан.

Ягица *ж.* Острец (Ловешко).

Ягла̀я *ж* — от Аглая с йотация. Берковица.

Яглѝка *ж* — от диал. *яглѝка* 'цвете иглика'. Кичевско.

Яглѝчев *ф* — от диал. *яглѝче* 'цвете иглика' (?)

Я̀гна *ж* — от Агна с йотация. Брезник, Дъмбени (Костурско). **Я̀гнин** (**Я̀гнен**) *ф.* Брацигово.

Я̀года *ж* — от плод *я̀года*. Копривщица, 1648, Пловдив, 1894, Пещера, 1895, Пазарджик, Самоков, Самоковско, Софийско.

Ягодѝн *м* — мъжка форма срещу Ягода, Ягодина. Мърчаево (Софийско), р. 1916.

Ягодѝна *ж* — от Ягод(а) + *ина*. Берковица.

Ягодѝнка *ж* — умалит. от Ягодина. Софийско, Врачанско.

Я̀годов *ф* — писателски псевдоним.

Ягорѝдков *ф* — от прякор *Ягорѝдко* 'кисел като ягорида'. Станке Димитров.

Ягрѝда *ж* — може би видоизменено от Аглида. Мрамор (Софийско), р. 1913.

Ягунов *ф.* Търново.

Яджѝев *ф* — от Яйджиев с изпадане на *й*. Пловдив, 1860.

Я̀дков *ф* — от *ядка* (?) Драглище (Разложко), Благоевград.

Я̀заджѝев *ф* — от диал. *язаджѝя* 'писар, краснописец' (тур. yazıcı). Търново, Граматиково (Малкотърновско), Железино (Кърджалийско), Хасково.

Язанджѝев *ф* — кръстоска от Язаджиев и Казанджиев. Горна Оряховица, 1876.

Яза̀ров *ф* — от тур. yazar 'писател'.

Я̀зев *ф* — от диал. *я̀зе* 'аз' (правела впечатление тая форма) или разновидност на Язов. Русе, Красен дол (Новопазарско).

Язов *ф* — от тур. yazı 'писмо, писане'. Пловдив, Бургас, Смолянско.

Я̀зовски *ф* — от прякор *Язовец(а)*. Берковско, Михайловградско, Дреновец (Ломско).

Йѝваджѝев *ф* — от диал. **йѝваджѝя* 'който отглежда или продава дюли' (тур. ayvacı). Копривщица, 1893.

Йѝджѝ *пр* — от тур. yağcı '1. маслар, търговец на розово масло; 2. подлизурка'. Стара Загора. **Йѝджѝев** *ф*. Стара Загора, Змейово (Старозагорско).

Йѝла *ж*. Варна. дете, 1965.

Йѝладъ̀нов *ф* — от с. Айладън (Бистра, Търговишко). Шумен, 1930.

Йѝца̀ров *ф* — от диал. *йѝцар* 'яйчар'. Шумен.

Якѝев *ф* — от диал. *якѝя* 'мушамичка за рана' (тур. yakı). Княжево.

Я̀ким *м* — видоизменено от Йоаким. **Я̀кимов** и **Я̀кимовски** *ф*.

Я̀ко *м* — видоизменено от Яков и преосмислено по *як*. Стара Загора, Пловдивско, Луковитско, Ботевградско, Михайловградско. **Я̀ков** *ф*. Севлиево, Тетевенско, Панагюрско, Ботевградско, Никополско, Враца, Кула, **Я̀ковски** *ф*. Пловдивско. **Я̀кович** *ф*. София.

Якобов *ф* — вм. Яковов или Якубов.

Якоблѝев *ф* — от някое село Якоб(ово). Тулча, Тутракан.

Я̀ков *м* — библейско име, евр. „коварен"— име на календарски светии. Старо, рядко. **Я̀ковов** *ф*.

Якова̀ки *м* — от Яков с гръцка умалит. наставка *-аки*. Сливен.

Яковлѝев *ф*— от диал. *Яковлия* 'жител на с. Яково (Петричко) или от колиби Яковци (Еленско)'. Карлово, 1900.

Я̀ковчо *м* — умалит. от Яков. Стърмен (Беленско). **Я̀ковчев** *ф*. Бяла, Русе.

Я̀кол *м* — от Як(о) + *ол*. Калугерово (Ботевградско). **Я̀колов** *ф*. Калугерово.

Я̀ к о л о в о т о местност в Своде (Ботевградско).

Якома̀ки *м* — видоизменено от Яковаки. Шумен, 1861. **Якома̀кев** *ф*.

Якомѐков *ф* — разновидност на Якомакев. Стара Загора.

Я̀коф *м* — от Яков с обеззвучаване на *в* или дисимилация от Яковов. Пещера. **Я̀кофов** *ф*. Пещера.

Яку̀бов *ф* — от турско л. и. Якуб. Русе.

Я̀кул *м* — от Як(о) +*ул*. **Я̀кулов** *ф*. Лясковец, Орехово.

Якъ̀н *м* — от (Як(о) + *ун*. **Якъ̀нев** *ф*. Михайловград.

Якъ̀нов и **Якъ̀нски** *ф* — от тур. yakın 'близък (роднина)'. Русе, Свищов, Лисец (Ловешко).

Яла̀мо̀в *ф* — от диал. *ялама̀* 'болест на устните' (от тур. yalama) или вм. Ялъмов. Гурково (Балчишко), Шумен, Търново, Търновско, Айтос.

Яланджѝев и **Яланджѝйски** *ф* — от диал. *яланджия* 'лъжец' (тур. yalancı). Русе, Калековец (Пловдивско).

Яла̀пов *ф* — от тур. yalap yalap 'междуметие за буйно течене на вода' (навярно пиел много лакомо, на големи глътки). Кесарево (Горнооряховско).

Ялдаръ̀мов *ф* — от тур. yıldırım 'светкавица'. Казанлък.

Ялль̀зов *ф* — от тур. yalız 'гладък, лъскав' или грешка вм. *Ялдъзов — от тур. yıldız 'звезда'. (д-р Ал. Яллъзов, дописка в пресата, 1954).

Ялма̀з(а) *пр* — от тур. yılmaz 'безстрашен'. Габрово, 1899. **Ялма̀зов** *ф*. Габрово, Шумен, 1900, Айтос, 1900.

Ялнъ̀зов *ф* — от тур. yalnız 'сам, самотен, самичък'.

Ялу̀чев *ф* — разновидност на Ялъчков (?) Кърджали, Стаевци (Толбухинско).

Ялъ̀мо̀в *ф* — от тур. yalım '1. острие (на нож); 2. почит, уважение'. Тулово (Казанлъшко), Лясковец, Шереметя (Търновско), Бяла (Варненско), Алфатар (Силистренско), Сливен.

Ялъ̀танчев *ф* — може би видоизменено от *ялѣ̀* Танчо 'лъжливия Танчо'. Кукуш.

Ялъ̀чков *ф* — от диал. **ялъ̀чко* 'навикнал, обръгнал човек' (от тур. yılık). Пловдив.

Яма̀ков *ф* — от тур. yamak 'помощник, другар'. Велинград.

Я̀малиев *ф* — от с. Ямалъ (Пропаст, Кърджалийско) или от друго селище с подобно име. Мъглиж (Казанлъшко), Казанлък, Хасково, Русе.

Яманджѝев *ф* — от тур. yağmacı 'грабител' или от yamancı 'който удивява' (?) Стара Загора.

Ямандѝ *м* — видоизменено на гръцка почва от Диаманди. Каварна. **Ямандѝев** *ф*. Толбухин.

Ямантѝ *м* — видоизменено от Диаманти. **Ямантѝев** *ф*. Габрово, 1900.

Ямбаслиев и **Ямбастиев** *ф*. Казанлък, Шумен.

Я̀мбол *м* — в местни имена Я̀ м б о л о в д о л, Я̀ м б о л о в о р а в н ѝ щ е. Врачеш (Ботевградско).

Ямболѝев *ф* — от диал. *ямбол(л)ѝя* 'жител на град Ямбол'. Сливен, Пловдив, Пещера, Шумен.

Ямболов *ф* — по-нова форма на Ямболиев (или от Ямбол). Варна.

Ямбо̀рски *ф* — от с. Ямборано (Кюстендилско). Кюстендил, 1893.

Ямерлѝев *ф* — от с. Ямурлар (Дъждовница, Кърджалийско). Пловдив.

Ямза̀н *ф* — видоизменено от Амзѝн (?) Шумен, 1940.

Ямỳков *ф* — от тур. yamuk 'наклонен, наведен на една страна'. Драгоево (Преславско), Шумен, Русе, Кесарево (Горнооряховско).

Ямяков *ф* — видоизменено от Ямуков (?) Елена.

Ян *м* — съкрат. от Яне. Годеч, Гюмюрджина — нар. песен.

Я̀на[1] *ж* — женска форма срещу Яне, Яньо или съкрат. от Бояна, Стояна, Траяна или друго подобно име. Из цялата страна. **Я̀нин** и **Я̀нински** *ф*.

Я̀на[2] *м* — разновидност на Яне. Грудово (гроб).

Яна̀зов *ф* — от тур. yanaz 'свадлив, раздразнителен'. Стара Загора.

Яна̀ки *м* — гр. Ἰαννάκι, умалит. от Яни. Нарядко из цялата страна. **Яна̀киев** *ф*. **Яна̀кев** *ф*. Стара Загора.

Яна̀ко *м* — разновидност на Янаки. Силистра, Айтос. **Яна̀ков** *ф*. Търново, 1833.

Яна̀кцев *ф* — може би от тур. yanak 'буза'.

Яна̀лков *ф* — разновидност на Яналов. Варна.

Яна̀лов *ф* — може би от тур. yanal 'профил' (?) Клисура (Карловско).

Яна̀ния *м* — от Анания с йотация. Трън.

Яна̀ров *ф* — разновидност на Яналов (?)

Яна̀чко *м* — умалит. от Янаки. Софийско. **Яна̀чков** *ф*.

Я̀нга *ж* — от Янка с озвучаване на *нк* в *нг*. Лешница (Благоевградско).

Я̀нгел *м* — от Ангел с йотация. Кюстендил, 1879, Радомир.

Янгỳл(а) *м* — от Янкул(а) с озвучаване на *нк* в *нг*. **Янгỳлов** *ф*. Пловдив.

Янгъ̀нов *ф* — от тур. yangın 'пожар'. Габрово.

Янгьо̀зов *ф* — от диал. *янгьо̀з* 'кривоглед' (от тур. yan gözlü). Хасково, Кърджали.

Я̀нда *ж* — от Яна с вмъкнато *д*. Кремиковци, Ботунец (Софийско). **Я̀ндин** *ф*. Перник, Ракитово (Велинградско).

Я̀ндла *ж* — от Яна с вмъкнато *дл*. Варна, 1868.

Я̀не *м* — гр. Ἰάννης, съкрат. от Ἰωάννης. Главно ЮЗБ. **Я̀нев** *ф*.

Янѐвка *ж* — втора близначка на Янка, кръстена така, за да има разлика между тях. Казичене (Софийско).

Янѐтов *ф* — от косвената форма на Яне — Янета. Падеш (Благоевградско).

Янешлѝев *ф* — вм. Янишлиев.

Я̀ни *м* — разновидност на Яне, Яньо. **Я̀нев** *ф*.

Янѝка *ж* — видоизменено от Янинка. Драгоман, Крупник (Благоевградско), Огняново (Елинпелинско).

Янѝнка *ж* — умалит. от Яна. Станке Димитров, 1808, Станкедимитровско, Пиринско, Трънско, Софийско. **Янѝнчин** *ф*. Станке Димитров, 1846.

Янисла̀в *м* — от Яни+*слав*. Ново, рядко.

Янисла̀ва *ж* — женска форма срещу Янислав. Луковит, р. 1964.

Янѝта *ж* — от Ян(а)+*ита* по подобие на Маргарита, Маргита, Негрита и др. Разград, р. 1965.

Янѝч *м* — умалит. от Яне, Яньо. **Янѝчев** *ф*.

Янѝчко *м* — умалит. от Янич. Вършец, р. 1898. **Янѝчков** *ф*. Вършец.

Янѝш *м* — от Ян(е)+*иш*. **Янѝшев** *ф*.

Янишлѝев *ф* — от някое село или от тур. yanlışlı 'сгрешил, който има грешка' (?) Битоля, Скопие.

Я̀нка *ж* — умалит. от Яна. Главно СИзБ. **Я̀нкин** *ф*.

Я̀нкел *м* — от Янк(о)+*ел*. **Я̀нкелов** *ф*. Бръшляница (Плевенско).

Янкехѝев и **Янкихѝев** *ф* — от диал. **янкехая* 'страничен надзирател' (от тур. yan и пер.-тур. kâhya). Пловдив.

Я̀нко *м* — умалит. от Яне, Яньо. Из цялата страна. **Я̀нков** и **Я̀нковски** *ф*.

Я̀нкол *м* — разновидност на Янкул. **Я̀нколо̀в** *ф*. Карлово, 1893.

Янкола̀р *ф* — от Янков с турска наставка *лар* за множ. число. Пловдив, 1900.

Я̀нкỳл *м* — от Янк(о)+*ул*. Копривщица, 1648, Врачанско (Я̀нкул), Вършец (Янкỳл). **Я̀нкỳло̀в** *ф*. Калофер (Възраждането), Видин, 1860, Луковит, Елин Пелин. **Янкỳлев** *ф*. Сливен. **Янкуло̀вски** *ф*. Нови пазар. **Янкỳлски** *ф*. Никополско.

Янкỳла[1] *ж* — женска форма от Янкул. Н. Геров.

Янкỳла[2] *м* — разновидност на Янкул в нар. песни.

Янлъ̀зов *ф* — от Я̀лнъзов с метатеза или от тур. yalnış 'грешка; погрешен'. Шабла (Балчишко), Варна.

Яновичин *ф* — от Янчовичин с изпадане на първото *ч*. Банско.

Яновски *ф* — от с. Яново (Санданско).

Янозлѝев и **Янузлѝев** *ф* — от с. Януз дере (Елховец, Смолянско). Созопол, Казанлък.

Янор *м* — кръстоска от Яне и Тодор. Янор Веселинов Тодоров, р. 1922.

Янпоровски *ф*.

Янта̀рски *ф* — от рус. *янта̀рь* 'кехлибар' — навярно „превод" на Кехлибаров, или съкрат. от тур. yan 'страничен' и ар.-тур. taraf 'страна'.

Янтахтов *ф* — от прякор *Янтахта̀* 'комуто хлопа дъската' (?) Копривщица, 1873.

Янто *м* — от Яньо с вмъкнато *т* или от Анто с йотуване. **Янтов** и **Янтовски** *ф*. Вършец, Варна.

Янтра *ж* — от реката Янтра; срв. Искър, Струма. София, р. 1889.

Янтрата *пр* — от река Янтра (?) **Янтров** и **Янтровски** *ф*. Плевен, 1893, Ботевград (от Панагюрище).

Януа̀р *м* — лат. Januarius — име на календарски светия. Типично за католиците в Ореш (Свищовско). **Януа̀ров** *ф*. Ореш.

***Януд** *м* — от Ян(е)+*уд*. **Яну̀дов** *ф*. Башево (Санданско).

Яну̀да *ж* — от Ян(а)+*уда*; срв. Белуда, Калуда, Маруда.

Яну̀л *м* — от Ян(е)+*ул*. Варна, Каварна, Виница (Варненско), Стара Загора, Казанлък. **Яну̀лов** *ф*. Търново, 1880, Стара Загора.

Яну̀ла *ж* — женска форма срещу Янул. Силистра, 1894, Каварна, Карнобатско, Калофер, Вършец.

Яну̀ли *ж* — разновидност на Янула. Търново, 1862.

Яну̀сев *ф* — видоизменено от Януцев. Варна.

Яну̀ц *м* — от Ян(е)+*уц*; срв. Галуц, Бенуц, Лападуц. **Яну̀цев** и **Яну̀цов** *ф*. Плевен.

Яну̀ш *м* — от Ян(е)+*уш*. Пещера, Плевен, Кюприя (Зайчарско). **Яну̀шев** *ф*. Шумен, 1844, Шабла (Балчишко), Свищов, Кутово (Видинско), Велинград.

Яну̀ша *ж* — женска форма срещу Януш. Блатница (Балчишко), 1872.

Яну̀шка *ж* — умалит. от Януша. Балша (Софийско), Стара Загора.

Янушли̇ев *ф* — вм. Янишлиев.

Янче *м* — разновидност на Янчо. Главно Македония. **Янчев** *ф*.

Янчевичин *ф* — вм. Янчовичин. Велинград (от Банско).

Янчеджи̇к *пр* — от Янчо с турска умалит. наставка *-джик*. **Янчеджи̇ков** *ф*. Стара Загора.

Янченко *м* — преумалително от Яне, Яньо. **Янченков** *ф*.

Янчик *ф* — старинна форма вм. *Янчич, Янчев. Гостиля (Ореховско), Махалата (Плевенско), 1957.

Янчо *м* — умалит. от Яне, Яньо (или съкрат. от Стоянчо, Боянчо или друго подобно име). Елховско, Горна Оряховица, Шумен. **Янчев** *ф*. Кокаляне (Софийско).

Янчов *ф*. Липница (Ботевградско). **Янчовски** *ф*. Боженица, Разлива (Ботевградско).

Янчови̇чин *ф* — от Янчовица, жената на Янчо. Банско.

Янчу̀л *м* — от Янч(о), Янч(е)+*ул*. **Янчу̀лев** *ф*. Битоля, Прилеп.

Янъков *ф* — от тур. yanık '1. изгорен, обгорен; 2. изстрадал от любов'. Русе, Разград, Малко Градище (Свиленградско), Кричим.

Янъшов *ф* — видоизменено от Янъков или от *Янлъшов. Пазарджик.

Яньо *м* — разновидност на Яне. Ботевград, Ботевградско. **Яньов** и (по-ново) **Янев** *ф*. Ботевград, Чуковец (Радомирско), Лехчево (Михайловградско). **Яньовски** *ф*. Новачене (Ботевградско).

Япаджиев *ф* — от диал. *япаджия* 'строител' (тур. yapıcı). Стара Загора.

Япанджи̇ *пр* — от тур. yapıcı с вмъкнато *н*; вж. Япаджиев. Сливен, 1844. **Япанджи̇ев** *ф*. Виница (Варненско), Лъджа (Ивайловградско).

Япов *ф* — от тур. yapı 'сграда, строеж' (?) Лъки (Гоцеделчевско).

Япо̀неца *пр* — от *японец* (дребен на ръст като японец). **Япо̀нски** *ф*. Стара Загора, 1960. **Япо̀нците** род.

Япра̀ков *ф* — от диал. *япра̀к* 'смрадлика' или направо от тур. yaprak 'лист (на дърво, за баница)'. Радомир, Самоков, Русе.

Япу̀лов *ф*.

Араба̀нов *ф* — от Арабанов с йотация.

Ярaки̇на *ж*. Изворище (Бургаско).

Яралов *ф* — от тур. yaralı 'ранен' или грешка вм. Яранов. Севлиево, 1900.

Яра̀нов *ф* — от пер.-тур. yaran 'приятели, другари'. Севлиево, Търново, Пловдив, Кукуш.

Ярдъмов *ф* — от тур. yardım 'помощ'.

Ярѐ *м* — разновидност на Яро. **Ярѐв** *ф*. Самоковско, Самоков, Пловдив.

Яри̇чко *м* — умалит. от Яро, Яре. **Яри̇чков** *ф*.

Ярко *м* — умалит. от Яро. **Ярков** *ф*. Кишинев, 1857, Лясковец, Росно (Еленско), Горна Оряховица, Сливен, Старозагорско, Пловдив, Стубел (Михайловградско). Я р к о в д о л местност в Осиковица (Ботевградско).

Ярли̇йски *ф* — от диал. *ярлия* 'ранен' (от тур. yaralı). Ловеч.

Ярловски *ф* — от с. Ярлово (Самоковско). Шумен.

Ярма *ж* — от Арма с йотация. Грудово, Каблешково (Поморийско). **Ярмин** *ф*. Горска поляна (Грудовско).

Ярми̇ла *ж* — чеш. Jarmila. Сравнително ново и рядко.

Яро *м* — съкрат. от старинно Ярослав, Яромир и преосмислено по *яр(ък)*. **Яров** *ф*. Шумен, 1940.

Яроменов *ф.*

Яросла̀в *м* — старинно име — „да има ярка слава“, подновено навярно под руско влияние. Арчар (Видинско), р. 1912, Плевен, р. 1928, Хасково, София. **Яросла̀вски** *ф*. Русе, 1927.

Ярỳтката *пр* — от *ярост* (?) Тетевен. **Ярỳдков** *ф.* Тетевен.

Я̀рце *м* — преумалит. от Ярко. **Я̀рцев** *ф*. Обеля (Софийско).

Я̀рчо *м* — умалит. от Яро. **Я̀рчев** *ф*. Чирпан.

Ярѝков *ф* — от тур. yarık 'цепнат, разцепен' (навярно имал цепната устна). Станке Димитров, 1879, Самоков, 1917, Калофер, Казанлък.

Ярѝм *пр* — от тур. yarım 'незавършен, недоправен'. Габрово, 1843. **Ярѝмов** и **Ярѝмски** *ф*. Дряново, Казанлък, Свищов, Елин Пелин.

Ярѝмкидов *ф* — от тур. yarımkaldı 'остана недовършен' (?) Казанлък.

Я̀се *м* — от Асе с йотация. **Я̀сев** *ф*. Пловдив.

Я̀сѐн *м* — от Асен с йотация, преосмислено по дървото *ясен* или прил. *ясен*. Софийско, София, р. 1921, Ракитово (Велинградско), р. 1957. **Я̀сѐнов**[1] *ф*. Виница (Варненско), Стара Загора.

Ясѐнка *ж* — женска форма срещу Ясен. Брезник, Локорско (Софийско).

Ясѐнко *м* — умалит. от Ясен. Дръмша (Своrенско), р. 1940.

Я̀сенов[2] *ф* — писателски псевдоним — от дървото *ясен*.

Я̀сна *ж* — от прилаг. *ясна*; срв. Светла. Кърджали, р. 1936, Ник. Милев.

Ясников *ф* — от диал. **ясник* '?' Самоков.

Ясо̀н *м* — гр. Ἰάσων — име от античната митология и на календарски светия. Каварна.

Я̀стре *м* — съкрат. от Ястреб. **Я̀стрев** *ф*. Севлиево (македонец).

Я̀стреб *м* — от птицата *ястреб*; срв. Сокол. София, р. 1917. **Я̀стребов** *ф*. Варна, 1900.

Я̀стро *м* — разновидност на Ястре. Тетово, 1917, Силистра.

Я̀та *ж* — от Яна с друг завършек; срв. Вата, Гата. Радомир. **Я̀тин** и **Я̀тински** *ф*. Новачене (Ботевградско).

Ятакчѝев *ф* — от тур. yatakçı 'който дава подслон, легло'. Пловдив.

Ята̀шки *ф* — от *ятак* със старото значение 'укривател на крадци' (тур. yatak).

Я̀фа и **Я̀фка** *ж* — от рус. *я̀вка* 'място за конспиративни срещи'.

Я̀хаев *ф*. Видин.

Я̀хлев *ф* — от прякор *Яхльо* 'който много се катери и не мирува' (?)

Яхнаджѝев *ф* — от пер.-тур. yahnacı 'който готви или обича яхния' (?) Ветрен (Казанлъшко), Казанлък, Нова Загора.

Яхников *ф*. Пелишат (Плевенско).

Яхов *ф*. Котел.

Яхрида *ж* — разновидност на Ягрида. Етрополски манастир, 1648.

Яхчѝев *ф* — разновидност на Яйджиев или на Ахчиев. Стара Загора.

Я̀ца *ж* — от Яна с друг завършек; срв. Гаца от Гана. **Я̀цински** *ф*. Ботевград.

Я̀цо *м* — от Яко или Яне с друг завършек. Варна. **Я̀цев** и **Я̀цов** *ф*. Ямбол, Казанлък, Варна.

Я̀чко *м* — умалит. от Ячо. Лопян (Ботевградско). **Я̀чков** *ф*. Лопян.

Я̀чо *м* — разновидност на Яко или от Янчо с изпадане на *н*. Плевен, Разград, 1893. **Я̀чев** и **Я̀чов** *ф*. Плевен, Петрич, Момин проход (Ихтиманско). **Я̀човски** и **Я̀чевски** *ф*.

Яша̀р *м* — от турско л. и. (Яшар Енчев — може би от смесен брак).

Я̀шко *м* — умалит. от Яшо. Две могили (Русенско).

Яшма̀ков *ф* — от *яшма̀к* 'покривало за лицето на туркини' (тур. yaşmak). Солун.

Я̀шо *м* — разновидност на Ячо. **Я̀шев** *ф*. Пазарджик.

ОБРАТЕН СПИСЪК НА ЛИЧНИТЕ ИМЕНА

Означени са с *м* мъжките имена, които завършват на **а** или **я**, а с *ж* — женските, които не завършват на **а** или **я**.

А

Раба
Саба
Беба
Биба
Гиба
Либа
Дилба
Замба
Ламба
Врамба
Зимба
Лимба
Занба
Боба
Моба
м Хорба
Върба
Уба
м Буба
Куба
Голуба
Руба
Хуба
Гълъба
Връба
Съба
Люба
Розалюба
Правдолюба
Миролюба
Гиздава
Лава
Глава
Клава
Слава
Годеслава
Велеслава
Преслава
Всеслава
Венцеслава
Владислава
Велислава
Бранислава
Хранислава
Станислава
Венислава
Денислава
Янислава
Берислава
Верислава
Борислава
Десислава
Златислава
Венцислава
Драгослава
Радослава
Видослава
Милослава
Доброслава
Мирослава
Дунава
Морава
Здрава
Крава
Сава
м Сава
Лисава
Хрисава
Видосава
Вукосава
Тихосава
м Савва
Ева
Маргева
Гергева
Дева
Седева
Пиева
Кева
Параскева
м Параскева
Шкева
Парашкева
м Парашкева
Мелева
Милева
Нева
Рева
Царева
Сева
Стева
Чева
Ива
м Ива
Вива
Жива
Кива
Сива
Елва
Селва
Илва
Силва
Йова
Благослова
Богослова
Цова
Парва
Тантява
Тинтява
Гага
Блага
Пелага
Мага
м Мага
Драга
Тага
Евга
Ивга
Вега
Нега
Пега
м Ига
Гига
м Гига
м Рига
Агрига
Стига
Хелга
Олга
Волга
Анга
Ранга
Инга
Динга
Янга
Бога
Любабога
Гога
м Гога
м Джога
м Тога
Марга
Шарга
Герга
Мирга
Горга
Гьорга
Урга
Мурга
Гюрга
Гуга
Невенуга
Теменуга
Фруга
Няга
м Бада
Дада
Олимпиада
Триада
Када
Лада
м Лада
Влада
м Влада

Милада
Млада
м Мада
Нада
Ненада
Рада
м Рада
Сада
Правда
Евда
Севда
Вивда
Дивда
Йовда
Магда
Смарагда
Богда
м Богда
Беда
Победа
Веда
Леда
Смеда
Неда
Рогнеда
Преда
Седа
Среда
Стреда
Надежда
Сазда
Звезда
Дзвезда
Гизда
Грозда
Дрозда
Кузда
Ида
Аида
Аглаида
Клаида
Зинаида
Хаида
Вида
Гида
Маргида
Дида
Аглеида
Еглеида
Ракида
Лида
Аглида
Иглида
Елида
Тимида
Леонида
Ягрида
Испирида
Агорида
Флорида
Елфрида
Елхрида
Яхрида
Ресида
Рисида
Персида
Фида
Николайда
Майда
Найда
Райда
Смарайда
Старайда
Сайда
Ройда
Вилда
Джилда
Милда
Матилда
Анда
Ванда
Ганда
Жанда
Занда
Канда
Ланда
Йоланда
Манда
Фердинанда
Панда
Маранда
Смаранда
Саранда
м Саранда
Санда
Хрисанда
м Хрисанда
Роксанда
Русанда
Костанда
м Костанда
Цанда
Венда
Женда
Дженда
Кенда
Менда
Пренда
Тренда
Афенда
Гинда
Линда
м Линда
Минда
Дечина
Донда
Йонда
Конда
м Конда
м Паминонда
Понда
Шонда
Гунда
Дунда
Кунда
Пунда
м Георунда
м Гьорунда
Цунда
Шунда
Кънда
Мънда
Янда
Бода
Свобода
Года
Ягода
Дода
м Дода
м Жода
м Кода
Мода
м Мода
Рода
Прода
Тода
Арда
Барда
Варда
Едварда
Леопарда
Герда
Керда
Орда
Горда
Йорда
Корда
Бурда
Гърда
Буда
Гуда
Дуда
Куда
Калуда
Белуда
Вангелуда
Муда
Стамуда
Пануда
Стануда
Фануда
Януда
Пуда
Руда
Маруда
Гелмаруда
Мавруда
Ставруда
Груда
Меруда
Желтруда
Афруда
Махруда
Жисуда
Малтуда
Керацуда
Щуда
Гръда
Бияда
Лимпияда
Олимпияда
Трияда
Смяда
м Радеа
Леа
м Андреа
Дража
Пеладжа
Пиладжа
м Младжа
м Караджа
м Миджа
Ранджа
Тунджа
м Джорджа
Джурджа
м Джурджа
Свежа
Дежа
Кежа
м Кежа
Нежа
Снежа
м Дабижа
Пижа
Грижа
Брънжа
Божа
Рожа
м Сереожа
м Жожа
м Серьожа
Кържа
Ружа
Балаза
Талаза
Атлаза
Наза
Таза
Нерандза
Беза
Гювеза
Геза
Железа
Анеза
Бреза
Кереза
Тереза
Кирeза
Жореза
Кортеза
Куртеза
Виза
Елиза
Дениза
Елоиза
Пиза
Риза
Бориза
Нехриза

Луиза
Лойза
Елза
Илза
Сълза
Нерамза
Меранза
Неранза
Ортанза
Хънза
Йоза
Лоза
Мимоза
Роза
Клароза
Гроза
м Тоза
Христоза
Бърза
Буза
Зуза
м Куза
Желяза
м Сергиа
Нехриа
Вака
Дака
Жака
Джака
Зака
Дзака
Розака
Мариака
Лака
Злака
Мака
Нака
Рака
Така
Цака
Сребка
Бобка
Дъбка
Връбка
Срлбка
Събка
Любка
Миролюбка
Хубавка
Давка
Завка
Славка
Преславка
Велиславка
Станиславка
Гениславка
Бориславка
Радославка
Незабравка
Здравка
Милоздравка
Моравка
Савка
Рисавка
Хрисавка
Евка
Сараевка
Гергевка
Девка
Зевка
Левка
Милевка
Василевка
Невка
Еневка
Пауневка
Куневка
Пуневка
Яневка
Ревка
Саревка
Царевка
Едревка
Смедеревка
Севка
Ивка
Кавдивка
Пловдивка
Живка
Оливка
Сливка
Сивка
Красивка
Любовка
Йовка
Новка
Сминдировка
Мировка
Богословка
Прьвка
Владка
Надка
Фердинадка
Радка
Недка
Седка
Видка
Дидка
Солидка
Бодка
Свободка
Слободка
Погодка
Родка
Благородка
Продка
Методка
Калудка
Белудка
Щудка
Ека
Бека
Века
Ревека
Гека
Дека
Жека
Кека
м Кека
Лека
м Лека
Иволека
Нека
Пека
м Андрека
Сека
м Сека
Цека
м Цека
Чека
м Чека
Блажка
Дражка
Бележка
Снежка
Божка
Теменужка
Ружка
Балазка
Гезка
Кортезка
Куртезка
Лозка
Желязка
Ика
Любика
Вика
Совика
Гика
Ангика
Дика
Садика
Евредика
Мандика
Евродика
Пердика
Жика
Божика
м Божика
Бързика
Лика
Балика
м Балика
Калика
Аглика
Еглика
Иглика
Яглика
Елика
Велика
Василика
Цилика
Светлолика
Дарлика
Мика
Евтимика
Ника
м Ника
Аника
Баника
м Баника
Иваника
Маника
Станика
м Станика
Фаника
Еника
Геника
Деника
Бленика
Елпеника
Ореника
Гиника
м Миника
Доминика
Мариника
Домника
Именника
Ендоника
Моника
Андроника
Вероника
Черника
Зуника
Перуника
Яника
Марика
Добрика
м Добрика
Чубрика
Еврика
Сиврика
Мандрика
Ерика
Бирика
Кирика
Борика
Виорика
Флорика
Оприка
м Оприка
Трика
Тика
Фатика
Христика
Сафтика
Фика
Теофика
Цика
Марицика
Чика
Пашика
Байка
Вайка
Гайка
Драгайка
Владайка
Благодайка
Ружайка
Влайка
Николайка
Томайка

Пайка
Райка
Сарайка
Драйка
Крайка
Трайка
Стайка
Чайка
Вейка
Славейка
Дейка
Жейка
Пантелейка
Нейка
Пейка
Обрейка
Андрейка
Матейка
Фейка
Кадифейка
Шейка
Ламбийка
Божийка
Малийка
Севлийка
Назлийка
Илийка
Пандилийка
Стамболийка
Еремийка
Евтимийка
Станийка
Стефанийка
Орханийка
Агапийка
Марийка
Септемврийка
Ферийка
Сийка
Танасийка
Спасийка
Русийка
Софийка
Бойка
Войка
Савойка
Благойка
Драгойка
Дойка
Радойка
Зойка
Койка
Милойка
Мойка
Нойка
Станойка
Лепойка
Ройка
Геройка
Пройка
Тройка
Стойка
Цойка

Куйка
Груйка
Ябалка
Галка
Далка
Калка
Лалка
Малка
Ралка
Кралка
Салка
Русалка
Весталка
Кристалка
Михалка
Цалка
Елка
Рафаелка
Белка
Велка
Делка
Неделка
Панделка
Желка
Лелка
Имелка
Анелка
Стаменелка
Пелка
Селка
Веселка
Боселка
Стелка
Целка
Шелка
Илка
Данаилка
Гавраилка
Михаилка
Билка
Вилка
Трендавилка
Дилка
Ожилка
Божилка
Лилка
Милка
Имилка
Богомилка
Добромилка
Смилка
Станилка
Стоилка
Рилка
Гаврилка
Ерилка
Кирилка
Априлка
Василка
Босилка
Тилка
Стилка
Филка

Трендафилка
Теофилка
Рахилка
Страхилка
Цилка
Чилка
Момчилка
Стамболка
Волка
Голка
Джолка
Мариолка
Йолка
Колка
Лолка
Молка
Манолка
Полка
Тополка
Ролка
Пролка
Постолка
Апостолка
Цолка
Паулка
Зумбулка
Зюмбулка
Радулка
Вендулка
Джулка
Кулка
Пулка
м Пулка
Марулка
Ставрулка
Чулка
Чучулка
Ябълка
Вълка
Рълка
Сълка
Юлка
Гюлка
Бялка
Дялка
Недялка
Кардамка
Цикламка
Пламка
Мамка
Емка
Витлеемка
Витлиемка
Кремка
Сремка
Стремка
Семка
Темка
Имка
Любимка
Херовимка
Димка
Видимка

Будимка
Никодимка
Желимка
Селимка
Мислимка
Римка
Дримка
Меримка
Симка
Расимка
Герасимка
Рисимка
Зосимка
Евросимка
Тимка
Евтимка
Фимка
Сарафимка
Серафимка
Чимка
Момка
Автономка
Томка
Наумка
Плумка
Грумка
Друмка
Струмка
Шумка
Малъмка
Дръмка
Анка
Банка
Върбанка
Хубанка
Ванка
Иванка
Живанка
Йованка
Милованка
Ганка
Благанка
Драганка
Данка
Раданка
Звезданка
Грозданка
Виданка
Фиданка
Филданка
Свободанка
Йорданка
Юрданка
Джанка
Снежанка
Божанка
Ружанка
Занка
Дзанка
Харизанка
Лозанка
Бианка
Фабианка

Орианка
Венецианка
Канка
Вълканка
Ланка
Хараланка
Беланка
Веселанка
Миланка
Цоланка
Ерасланка
Манка
Диаманка
Кузманка
Диманка
Симанка
Романка
Томанка
Германка
Нанка
Панка
Спанка
Ранка
Паранка
Бранка
Вранка
Керанка
Горанка
Петранка
Франка
Санка
Васанка
Десанка
Палесанка
Хрисанка
Росанка
Сосанка
Русанка
Сусанка
Танка
Златанка
Братанка
Цветанка
Витанка
Митанка
Димитанка
Гайтанка
Султанка
Станка
Фанка
Стефанка
Труфанка
Ханка
Цанка
Чанка
Врачанка
Шанка
Гушанка
Душанка
Мушанка
Енка
Бенка
Любенка

Венка
Хубавенка
Славенка
Левенка
Невенка
Червенка
Генка
Евгенка
Денка
Младенка
Седенка
Зденка
Звезденка
Виденка
Найденка
Сайденка
Студенка
Дженка
Лозенка
Розенка
Ленка
Аленка
Галенка
Маленка
Абленка
Ябленка
Еленка
Руселенка
Свиленка
Миленка
Василенка
Светленка
Менка
Каменка
Пламенка
Стаменка
Кременка
Именка
Стоименка
Евтименка
Граждоменка
Моменка
Споменка
Роменка
Русоменка
Ерменка
Сърменка
Руменка
Шуменка
Ненка
Баненка
Наводненка
Пенка
Търпенка
Ренка
Маренка
Дренка
Едренка
Одренка
Еренка
Мренка
Имренка
Григоренка

Спренка
Тренка
Ветренка
Петренка
Френка
Сенка
Асенка
Спасенка
Тасенка
Десенка
Възнесенка
Ресенка
Дисенка
Лисенка
Алисенка
Ксенка
Арсенка
Ерсенка
Ясенка
Тенка
Матенка
Евтенка
Петенка
Сретенка
Христенка
Достенка
Ефтенка
Ценка
Безценка
Ченка
Шенка
Епрошенка
Инка
Бинка
Върбинка
Голубинка
Рубинка
Дъбинка
Гълъбинка
Събинка
Любинка
Винка
Савинка
Боровинка
Гинка
Благинка
Драгинка
Богинка
Динка
Радинка
Миладинка
Сладинка
Варадинка
Верадинка
Костадинка
Рединка
Видинка
Блондинка
Ягодинка
Никодинка
Господинка
Родинка
Меродинка

Ефродинка
Методинка
Будинка
Милудинка
Рудинка
Стоядинка
Жинка
Снежинка
Ружинка
Зинка
Дзинка
Дезинка
Ризинка
Лозинка
Розинка
Бързинка
Влаинка
Раинка
Клеинка
Воинка
Захарийнка
Кинка
Ракинка
Тракинка
Линка
Валинка
Ивалинка
Галинка
Розалинка
Калинка
Малинка
Ралинка
Салинка
Русалинка
Талинка
Сталинка
Халинка
Павлинка
Евлинка
Елинка
Белинка
Ангелинка
Вангелинка
Селинка
Роселинка
Елинка
Билинка
Милинка
Василинка
Филинка
Долинка
Колинка
Соколинка
Солинка
Толинка
Ирлинка
Маслинка
Светлинка
Люлинка
Минка
Стаминка
Стиминка
Моминка

Томинка
Сминка
Жасминка
Струминка
Нинка
Планинка
Пинка
Хинка
Янинка
Аринка
Заваринка
Гаринка
Даринка
Божидаринка
Заринка
Лазаринка
Маринка
Захаринка
Царинка
Добринка
Дринка
Едринка
Еринка
Заеринка
Северинка
Федеринка
Зеринка
Перинка
Катеринка
Сеферинка
Иринка
Пиринка
Занхиринка
Боринка
Глигоринка
Григоринка
Гъргоринка
Тодоринка
Флоринка
Сапринка
Копринка
Тринка
Димитринка
Расинка
Красинка
Небесинка
Ресинка
Радосинка
Косинка
Росинка
Търсинка
Русинка
Тръсинка
Тинка
Атинка
Катинка
Дукатинка
Латинка
Златинка
Ратинка
Братинка
Цветинка
Пролетинка

Петинка
Олтинка
Милотинка
Золотинка
Фотинка
Мартинка
Благовестинка
Христинка
Радостинка
Милутинка
Дохтинка
Духтинка
Финка
Дафинка
Рафинка
Зарафинка
Керафинка
Серафинка
Сафинка
Чинка
Вичинка
Флоричинка
Дочинка
Вучинка
Шинка
Рушинка
Бонка
Донка
Радонка
Македонка
Андонка
Спирдонка
Симеонка
Джонка
Зонка
Амазонка
Лионка
Калионка
Илионка
Симионка
Марионка
Щерионка
Йонка
Конка
Коконка
Калонка
Илонка
Милонка
Филонка
Клонка
Монка
м Монка
Лимонка
Симонка
Нонка
Понка
Ронка
Ставронка
Миронка
Коронка
Фронка
Ефронка
Софронка

Хрисонка
Тонка
Митонка
Антонка
Винтонка
Фонка
Телефонка
Трифонка
Цонка
Чонка
Шонка
Льонка
Альонка
Ньонка
Маньонка
Райньонка
Унка
Паунка
Вунка
Павунка
Гунка
Дунка
Ладунка
Сладунка
Радунка
Джунка
Зунка
Кунка
Лунка
Галунка
Калунка
Солунка
Нунка
м Нунка
Пунка
Марунка
Аспарунка
Перунка
Петрунка
м Димитрунка
Струнка
Спасунка
Тунка
Мастунка
Шунка
Бънка
Кънка
Назлънка
Мънка
Брънка
Трънка
Црънка
Чрънка
Алтънка
Гюнка
Янка
Траянка
Бянка
Славянка
Дянка
Греянка
Биянка
Совиянка

Желиянка
Илиянка
Милиянка
Стилиянка
Истилиянка
Добриянка
Австриянка
Софиянка
Лянка
Белянка
Велянка
Дилянка
Милянка
Смилянка
Полянка
Витлянка
Дамянка
Боянка
Троянка
Стоянка
Марянка
Дрянка
Кирянка
Борянка
Горянка
Запрянка
Тянка
м Бока
Вока
Дока
м Дока
Жока
Джока
Мариока
Йока
Кока
Лока
Тока
м Тока
Цока
м Цока
Чока
Гьока
Капка
Прилепка
Пепка
Трепка
Липка
Филипка
Пенелопка
Калиопка
Дупка
Рупка
Тръпка
Варка
Дарка
Божидарка
Зарка
Лазарка
Назарка
Лъчезарка
Светлозарка
Златозарка

Марка
Парка
Минзухарка
Царка
Шарка
Ерка
Берка
Дилберка
Чуберка
Верка
Любоверка
Герка
Полиерка
Керка
Мерка
Перка
Бисерка
Евтерка
Левтерка
Естерка
Щерка
Ирка
Завирка
Кирка
Мирка
Владимирка
Бранимирка
Станимирка
Любомирка
Благомирка
Драгомирка
Томирка
Тихомирка
Спирка
Сотирка
Естирка
Истирка
Фирка
Зафирка
Кефирка
Кифирка
Профирка
Кяфирка
Ширка
Щирка
Орка
Борка
Златиборка
Яворка
Горка
Агорка
Загорка
Григорка
Дорка
Исидорка
Милодорка
Тодорка
Зорка
Лорка
Флорка
Морка
Норка
Викторка

Никифорка
Снегурка
Пандурка
Джурка
Божурка
Нурка
Чурка
Шурка
Юрка
Аска
Васка
Ласка
Баласка
Власка
Наска
Танаска
Атанаска
Паска
Спаска
Гераска
Таска
Веска
Благовеска
Деска
Леска
Балиска
Бориска
Хриска
Франциска
Доска
Радоска
Федоска
Фидоска
Теодоска
Фиодоска
Йоска
Коска
Моска
Лепоска
Роска
Милороска
Тоска
Малуска
Руска
Суска
м Гъска
Тръска
Ватка
Гатка
Благатка
Благодатка
Катка
Латка
Златка
Филатка
Матка
Стаматка
Натка
Игнатка
Тонатка
Гратка
Касатка
Косатка

Етка
Ветка
Саветка
Светка
Цветка
Гетка
Лозетка
Оприетка
Летка
Лилетка
Милетка
Петилетка
Първолетка
Виолетка
Николетка
Самолетка
Пролетка
Нетка
Петка
Негретка
Сетка
Фетка
Салфетка
Витка
Китка
Ракитка
Митка
Гритка
Негритка
Критка
Яворитка
Титка
Поготка
Дотка
Йотка
Панайотка
Филотка
Мотка
Нотка
Винотка
Деспотка
Тотка
м Шотка
Благовестка
Вутка
Гутка
Рутка
Проститутка
Чутка
Вътка
Кътка
Цвятка
Наука
Дука
м Дука
Лука
м Лука
Ралука
Аралука
Раллука
м Банука
Танасука
Цука

Щука
Дафка
Зафка
Зарафка
Сарафка
Графка
Зографка
Седефка
Фидефка
Кенефка
Тефка
Стефка
Кадаифка
Кадифка
Трифка
Тифка
Латифка
Софка
Тофка
Труфка
Яфка
Прихка
Тихка
Аспарухка
Трухка
Гацка
Кацка
Палацка
Мацка
Нацка
Пацка
Цацка
Нецка
Венецка
Стецка
Цецка
Бицка
Гицка
Боцка
Гоцка
Доцка
Йоцка
Моцка
Цоцка
Уцка
Дуцка
Луцка
Руцка
Въцка
Люцка
Дачка
Начка
Керачка
Гечка
Жечка
Нечка
Течка
Чечка
Обичка
Вичка
Чубравичка
Гичка
Георгичка

Йоргичка
Гьоргичка
Дичка
Радичка
Медичка
Водичка
Томаичка
Панаичка
Раичка
Кичка
Кириакичка
Личка
Каличка
Лаличка
Раличка
Еличка
Величка
Иличка
Количка
Николичка
Луличка
Мичка
Томичка
Ирмичка
Ничка
Аничка
Иваничка
Женичка
Еленичка
Неничка
Андоничка
Антоничка
Зорничка
Зоичка
Стоичка
Ричка
Маричка
Добричка
Чубричка
Керичка
Киричка
Тодоричка
Тричка
Петричка
Митричка
Димитричка
Малтичка
Фичка
Графичка
Бочка
Гочка
Дочка
Джочка
Зочка
Ночка
Леночка
Мирочка
Точка
Гърчка
Лучка
Ралучка
Вълчка
Петолъчка

Лючка
Дашка
Кашка
Лашка
Блашка
Влашка
Машка
Пашка
Рашка
Преобрашка
Грашка
Драшка
Сашка
Ташка
Наташка
Ешка
Вешка
Грешка
Дешка
Елешка
Белешка
Емешка
Нешка
Ганешка
Панешка
Пешка
Парешка
Добрешка
Черешка
Рабишка
Вишка
Гишка
Дишка
Кишка
Глишка
Колишка
Тишка
Бошка
Дошка
Йошка
Мошка
Трошка
Тошка
Бушка
Вушка
Драгушка
Душка
Радушка
Лушка
Галушка
Калушка
Малушка
Палушка
Веселушка
Стамушка
Нушка
Ванушка
Иванушка
Ганушка
Канушка
Манушка
Теменушка

Янушка
Марушка
Парушка
Перушка
Кирушка
Крушка
Трушка
Петрушка
Урушка
Нурушка
Тушка
Венюшка
Андрюшка
Гюка
Дяка
Кирияка
Ляка
Киряка
Бала
Маргала
Жала
Кала
м Кала
Лала
м Лала
Мала
Пала
м Рала
Драла
Крала
Фрала
Тала
м Тала
Цала
м Чала
Ябла
Павла
Невла
Радла
Яндла
Ела
Рафаела
Михаела
Бела
Изабела
Мирабела
Кристабела
Вела
м Вела
Хубавела
Гела
м Гела
Ангела
Вангела
Енгела
Дела
Адела
Фидела
Пандела
Жела
Анжела
Гизела
Даниела

Станиела
Мариела
Габриела
Грациела
Мела
Карамела
Румела
Нела
Анела
Ренела
Маринела
Синела
Антонела
Перунела
Пела
Мирела
Села
Весела
Марсела
Дорсела
Тела
Стела
Консуела
Цела
м Цела
Марунцела
Чела
Маричела
Марчела
Щела
Ила
м Ила
Данаила
Гавраила
Михаила
Била
Сибила
Зюмбила
Трендавила
Свила
Гила
м Гила
Дила
Радила
Божила
Лила
м Лила
Мила
м Мила
Любмила
Радмила
Рудмила
Людмила
Джемила
Красимила
Богомила
Петромила
Цветомила
Ермила
Ярмила
Смила
Леонила
Петронила

Стоила
Рила
Гаврила
Вагрила
Игрила
Кирила
Гюрила
Васила
Босила
Тила
м Атила
Мануила
Фила
Трандафила
Трендафила
Триндафила
Тръндафила
Карефила
Карамфила
Панфила
Кондофила
Рахила
Цила
м Чила
Момчила
Ивайла
Яйла
Вакла
Текла
Никла
Мира Белла
Марелла
м Жола
Виола
Мариола
Йола
м Кола
м Никола
Мола
м Манола
Марола
Фрола
Сола
Тола
м Тола
Апостола
Цола
м Цола
Шола
м Шола
Гьола
Маргьола
Перла
Висла
Светла
Димитла
Ула
Паула
Була
Вула
Драгула
м Янгула
Юргула
Нягула
Радула
Хайдула
Вендула
Кула
м Секула
Никула
Енкула
Янкула
м Янкула
Лула
Стамула
Станула
Янула
Пула
Марула
Ставрула
Хрисула
Татула
Вретула
Нитула
Антула
Махула
Тихула
Цула
Чула
Момчула
Чучула
Шула
м Шула
Ташула
Михла
Въла
Гъла
м Гъла
Пъла
Юла
Бюлбюла
Зимбюла
Зюмбюла
Гюла
Дюла
Кюла
Бяла
Недяла
Кардама
Кама
Малама
Циклама
Рама
Аврама
Стама
Чама
Лагма
Сигма
Ема
Бадема
Витлиема
Мелема
Крема
Срема
Стрема
Сема
Тема
Хризантема
Рустема
Катизма
м Козма
Кузма
Любима
Херувима
Дима
Кима
Ерусалима
Йерусалима
Селима
Мима
Рима
Мерима
Сима
м Сима
Асима
Красима
Независима
Максима
Зосима
Евросима
Тима
Евтима
Стима
Фима
м Фима
Серафима
Цима
Чима
Ашима
Алма
Палма
Зелма
Селма
Вилхелма
Вилма
Джемма
Акома
Палома
Мома
Тома
м Тома
м Хрисостома
Христостома
Арма
Ерма
Ирма
Сирма
Сърма
Ярма
Дума
Плума
Рума
Друма
Крума
Струма
Шума
Назлъма
Ана
Бана
Вързана
Хубана
Вана
Стевана
Ивана
Живана
Силвана
Ована
Джована
Йована
Първана
Гана
м Гана
Благана
Драгана
Гергана
Гюргана
Дана
Ладана
Радана
Севдана
Богдана
Видана
Ризидана
Фидана
Вишидана
Звездана
Гроздана
Айдана
Войдана
Койдана
Филдана
Драгодана
Додана
Добродана
Продана
Дардана
Ердана
Гердана
Йордана
Сръдана
Деана
Елеана
Андреана
Жана
Дражана
Джана
Мерджана
Бежана
Кнежана
Снежана
Божана
Ружана
Зана
Заризана
Харизана
Лозана
Розана
Диана
Роздиана
Гордиана

Лиана
Елиана
Велиана
Стелиана
Илиана
Вилиана
Емилиана
Полиана
Улиана
Юлиана
Юстиниана
Липиана
Мариана
Андриана
Ингеадриана
Адриана
Велиана
Дориана
Флориана
Асиана
Персиана
Венециана
Рашиана
Кана
Вакана
Великана
Балкана
Елкана
Милкана
Вълкана
Фанкана
Докана
Капкана
Роскана
Петкана
Букана
Вукана
Лукана
Лана
Малана
Яблана
Павлана
Белана
Мелана
Веселана
Мацелана
Милана
Филана
Руслана
Светлана
Мана
Замана
Кузмана
Димана
Симана
Романа
Томана
Германа
Жермана
Джермана
Кумана
Нана
м Нана

Синана
Йоана
Пана
Степана
Липана
Сипана
Търпана
Рана
Парана
м Брана
Добрана
Едрана
Герана
Керана
Кирана
Горана
Милорана
Флорана
Трана
Петрана
Митрана
Димитрана
Милохрана
Кюрана
Сана
Десана
Палесана
Писана
Рисана
Арисана
Алексана
Роксана
Луксана
Косана
Росана
Сосана
Русана
Хрусана
Сусана
Тана
Златана
Цветана
Метана
Витана
Китана
Митана
Димитана
Капитана
Гайтана
Алтана
Милтана
Султана
Тантана
Стана
Крастана
Крестана
Христана
Достана
Кръстана
Драгутана
Цъфтана
Джуана
Фана

Стефана
Телфана
Теофана
Трофана
Митрофана
Труфана
Хана
Тихана
Трохана
Орхана
Цана
Децана
Коцана
Чана
Врачана
Венчана
Шана
Пешана
Орешана
Вишана
Дишана
Мишана
Тишана
Душана
Мушана
Кощана
Давна
Славна
Царевна
Дивна
Агна
Благна
Драгна
Негна
Игна
Ягна
Ариадна
Видна
Родна
Благородна
Ена
Раена
Бена
Албена
Гълъбена
Любена
Вена
Убавена
Хубавена
Славена
Здравена
Савена
Левена
Невена
Благовена
Първена
Гена
Евгена
Георгена
Гюргена
Дена
Ладена
Владена

Младена
Радена
Евдена
Севдена
Дивдена
Магдена
Недена
Редена
Звездена
Гроздена
Найдена
Койдена
Пройдена
Додена
Вардена
Сардена
Ордена
Дудена
Блажена
Авжена
Джена
Ружена
Зена
Ризена
Лозена
Грозена
Виена
Хигиена
Илиена
Адриена
Кена
Лена
Алена
Галена
Севдалена
Магдалена
Мандалена
Малена
Рисалена
Панталена
Кристалена
Михалена
Аблена
Яблена
Павлена
Дивлена
Маглена
Меглена
Иглена
Миглена
Мъглена
Мадлена
Елена
Гюргелена
Желена
Селена
Руселена
Дражлена
Свилена
Милена
Смилена
Василена
Михайлена

Михейлена
Соколена
Марлена
Слена
Светлена
Мена
Камена
Пламена
Знамена
Стамена
Кремена
Имена
Полимена
Стоимена
Краймена
Илмена
Филомена
Момена
Харитомена
Ермена
Сърмена
Румена
Шумена
Ишмена
Нена
м Нена
Стойнена
Коена
Стоена
Пена
Търпена
Ишпена
Рена
Българена
Дарена
Марена
Сребрена
Добрена
Гюбрена
Дрена
Едрена
Ирена
Мирена
Искрена
Мрена
Григорена
Гъргорена
Лорена
Запрена
Трена
Петрена
Вихрена
Црена
Сена
Асена
Спасена
Есена
Южсена
Възнесена
Алисена
Ексена
Паликсена
Поликсена

Роксена
Руксена
Косена
Росена
Арсена
Ерсена
Търсена
Русена
Тена
Златена
Матена
Левтена
Обретена
Милтена
Потена
Партена
Стена
Бестена
Безистена
Бизистена
Христена
Достена
Костена
Рустена
Кръстена
Лефтена
Нефтена
Цъфтена
Хтена
м Хтена
Нехтена
Кътена
Фена
Аграфена
Русафена
Горфена
Цена
Безцена
Галицена
Поликцена
Гоцена
Чена
Пачена
Шена
Ташена
Ина
Влаина
Раина
Шаина
Бина
Сабина
Съдбина
Албина
Ламбина
Хараламбина
Върбина
Голубина
Рубина
Дъбина
Гълъбина
Събина
Любина
Вина

Давина
Трендавина
Славина
Здравина
Савина
Невина
Малвина
Салвина
Селвина
Силвина
Благословина
Боровина
Гина
Благина
Драгина
Евгина
Негина
Регина
Богина
Вергина
Гергина
Сергина
Гиргина
Георгина
Гьоргина
Сургина
Гюргина
Дина
Дукадина
Саладина
Миладина
Младина
Сладина
Синадина
Радина
Варадина
Верадина
Костадина
Недина
Ередина
Дидина
Найдина
Леополдина
Секундина
Ягодина
Додина
Кудина
Никодина
Валодина
Господина
Родина
Ходина
Кордина
Будина
Кудина
Рудина
Худина
Стоядина
Жина
Джина
Вирджина
Снежина
Божина

Зина
Лозина
Розина
Орозина
Лузина
Кина
Ракина
Геракина
Саракина
Яракина
Векина
Рокина
Горкина
Дукина
Гръкина
Лина
Алина
Галина
Драгалина
Богалина
Далина
Севдалина
Магдалина
Звездалина
Роздалина
Мандалина
Ходалина
Розалина
Зарзалина
Калина
Акалина
Паскалина
Малина
Ромалина
Ралина
Киралина
Салина
Росалина
Журсалина
Русалина
Каталина
Евталина
Сталина
Кристалина
Нафталина
Нефалина
Михалина
Павлина
Елина
Белина
Велина
Савелина
Евелина
Севелина
Ивелина
Ювелина
Гелина
Ангелина
Вангелина
Евангелина
Ивангелина
Ингелина
Аделина

Севделина
Разделина
Звезделина
Анджелина
Анжелина
Розелина
Габриелина
Белелина
Велелина
Невелина
Домелина
Венелина
Релина
Селина
Веселина
Роселина
Руселина
Кателина
Цветелина
Детелина
Пантелина
Марфелина
Пчелина
Билина
Вилина
Гилина
Лилина
Сатилина
Филина
Михайлина
Ваклина
Жаклина
Франклина
Домлина
Каолина
Барболина
Долина
Звездолина
Виолина
Колина
Николина
Соколина
Полина
Каролина
Петролина
Солина
Толина
Златолина
Апостолина
Орлина
Маслина
Ветлина
Светлина
Паулина
Акулина
Никулина
Фрулина
Тулина
Фрюлина
Мина
м Мина
Вениамина
Аврáмина

Палмина
Домина
Томина
Хермина
Смина
Жасмина
Румина
Ашмина
Ишмина
Нина
Ванина
Жанина
Липенина
Донина
Антонина
Аграпина
Пепина
Пина
Филипина
Пипина
Агрипина
Алпина
Арпина
Деспина
Дешпина
Рина
Заварина
Българина
Дарина
м Дарина
Севдарина
Бождарина
Божидарина
Зарина
Лазарина
Цезарина
Карина
Макарина
Ласкарина
Марина
Захарина
Царина
Габрина
Сребрина
Ламбрина
Добрина
Чубрина
Ябрина
Ставрина
Угрина
Дрина
Александрина
Ерина
Северина
Шекерина
Мерина
Венерина
Катерина
Екатерина
Левтерина
Соферина
Калферина
Щерина

Ирина
Кирина
Пирина
Крина
Макрина
Борина
Григорина
Гъргорина
Теодорина
Тодорина
Зорина
Флорина
Зайрина
Саприна
Оприна
Коприна
Трина
Димитрина
Софрина
Сина
Пасина
Спасина
Грасина
Красина
Ресина
Ексина
Алексина
Франсина
Росина
Евросина
Фросина
Афросина
Ефросина
Хросина
Търсина
Русина
Тръсина
Тина
Атина
Катина
Дукатина
Латина
Златина
Милатина
Сатина
Ксатина
Татина
Левтина
Бетина
Милетина
Петина
Харетина
Обретина
Еретина
Харитина
Витина
Константина
Антина
Аржентина
Валентина
Клементина
Климентина
Флорентина

Леонтина
Брилянтина
Ботина
Съботина
Горготина
Фотина
Артина
Мартина
Албертина
Адалбертина
Кортина
Стина
Коластина
Челестина
Истина
Ристина
Кристина
Христина
Радостина
Августина
Кръстина
Ихтина
Буина
Солуина
Фина
Дафина
Розафина
Глафина
Зарафина
Зографина
Серафина
Сафина
Жозефина
Керефина
Ерифина
Делфина
Морфина
Керяфина
Хина
Рахина
Цина
Люцина
Чина
Вичина
Игличина
Дойчина
Шина
Рашина
Ташина
Драгошина
Форшина
Рушина
Петрушина
Райна
Крайна
Трайна
Стайна
Дейна
Жейна
Пейна
Елисейна
Шейна
Бойна

Война
Гойна
Дойна
Зойна
Койна
Мойна
Пройна
Стойна
Цойна
Вълкна
Димна
Римна
Домна
Анна
м Анна
Инна
Бона
м Бона
Ивона
Пагона
Андигона
Маргона
Дона
Македона
Маридона
Спиридона
Леона
Симеона
Андреона
м Жона
Джона
Зона
Радиона
Лиона
Тиона
Йона
Кона
Фанкона
Кокона
м Лона
Илона
Филона
Полона
Мона
Пантелемона
Лимона
Илимона
Филимона
Симона
Пантелеймона
Нона
Рона
Смарона
Верона
Мерона
Мирона
Матрона
Фрона
Полихрона
Сона
Хрисона
Тона
Галитона

Мартона
Фона
Галифона
Трифона
Цона
м Цона
Чона
Шона
Гьона
Ньона
Миньона
Ерна
Интерна
Черна
Смирна
Корна
Бърна
Сребърна
Сърна
Търна
Църна
Красна
Небесна
Крисна
Кръсна
Ясна
Златна
Уна
Пауна
Буна
Вуна
Славуна
Павуна
Севуна
Първуна
Гуна
Благуна
Драгуна
Дуна
Ладуна
Сладуна
Радуна
Джуна
м Джуна
Куна
Секуна
Цекуна
Луна
Балуна
Галуна
Калуна
Малуна
Палуна
Солуна
Муна
Нуна
Пуна
м Руна
Паруна
Перуна
Коруна
Груна
Круна

Матруна
Патруна
Петруна
Струна
Суна
Спасуна
Туна
Ватуна
Катуна
Матуна
Братуна
Цуна
Крачуна
Шуна
Рашуна
Ташуна
Дафна
Дахна
Рахна
Махна
Трохна
Вишна
Бъна
Гъна
Дъна
м Дъна
Къна
Мъна
Тръна
Алтъна
Цръна
м Цръна
Чръна
Гюна
Крачюна
Яна
м Яна
Траяна
Бяна
Славяна
Невяна
Гяна
Дяна
Гордяна
Деяна
Огреяна
Едреяна
Андреяна
Ивияна
Дияна
Радияна
Съмзияна
Лияна
Валияна
Сталияна
Елияна
Велияна
Илияна
Вилияна
Емилияна
Стилияна
Юлияна
Лампияна

Арияна
Марияна
Едрияна
Андрияна
Ирияна
Мирияна
Сияна
Спасияна
Персияна
Русияна
Татияна
Мартияна
Севастияна
Християна
Софияна
Щилияна
Кяна
Кръскяна
Ляна
Галяна
Любляна
Беляна
Деляна
Желяна
Неляна
Стеляна
Биляна
Диляна
Лиляна
Смиляна
Тиляна
Щиляна
Уляна
Люляна
Мяна
Дамяна
Демяна
Кремяна
Темяна
Симяна
Даймяна
Момяна
Армяна
Румяна
Дъмяна
Огняна
Дъмняна
Бояна
Кояна
Калояна
Трояна
Стояна
Пяна
Заряна
Сребряна
Добряна
Багряна
Едряна
Щеряна
Киряна
Миряна
Щиряна
Боряна

Горяна
Моряна
Запряна
Буряна
Тяна
Татяна
Фитяна
Христяна
Кръстяна
Фтяна
Нехтяна
Кафяна
Чяна
м Лапа
м Папа
Депа
Зепа
Дзепа
Лепа
Пепа
Ипа
Липа
Филипа
Пипа
Типа
м Антипа
Чипа
Гопа
м Гопа
Родопа
Пенелопа
Калиопа
Прокопа
Ропа
Меропа
Миропа
Гьопа
Търпа
Деспа
Пупа
Рупа
Чупа
Кальопа
Ляпа
м Ара
Вара
Варвара
Алгара
Българа
Ангара
Маргара
Дара
Божидара
Жара
Зара
Лазара
Лъчезара
Велизара
Свободозара
Светлозара
Светозара
Цветозара
Кара

Милара
Клара
Мара
Тамара
Самара
Нара
Пара
Сара
Исара
Хисара
Косара
Сапфара
Захара
Сребра
Ламбра
Добра
Чубра
Мавра
Ставра
Евра
Багра
Негра
Угра
Югра
Едра
Видра
Никандра
Сандра
Касандра
Александра
Локсандра
Роксандра
Луксандра
Семендра
Фендра
Афендра
Ефендра
Индра
Йодра
Модра
м Модра
Кълра
Ера
Бера
Дюлбера
Вера
м Вера
Примавера
Оливера
Гера
м Гера
Кера
м Кера
Валера
Шимера
Момера
Венера
Пера
м Пера
Сера
Бисера
Левтера
Елевтера

Естера
Лефтера
Фера
Шера
Пелищера
Ира
Завира
Гравира
Елвира
Гира
Аргира
Дира
Везира
Кира
Мира
Розамира
Стамира
Демира
Велимира
Венцемира
Владимира
Дружимира
Селимира
Бранимира
Хранимира
Станимира
Цанимира
Гонимира
Красимира
Десимира
Хрисимира
Страшимира
Любомира
Драгомира
Радомира
Чедомира
Звездомира
Чудомира
Маломира
Светломира
Веромира
Добромира
Цветомира
Тихомира
Глигоира
Григоира
Спира
Салтира
Сотира
Зафира
Калафира
Зефира
Кефира
Замфира
Занфира
Коцира
Щира
Макра
Мокра
Искра
Бора
м Бора
Гора

Агора
Диагора
Дора
Изидора
Исидора
Нимфидора
Пандора
Теодора
Феодора
Митродора
Тодора
Нимфодора
Жора
Джора
Зора
м Зора
м Първозора
Мариора
Йора
Кора
Лора
Влора
Глора
Флора
Мора
Нора
Ленора
Ахинора
Леонора
Елеонора
Елионора
Аврора
Тора
Севтора
Кастора
Нистора
Сефтора
Христофора
Гьора
Кипра
Опра
Копра
Сарра
Клеопатра
Петра
Силвестра
Митра
Гмитра
Димитра
Янтра
Бистра
Калистра
Клитимистра
Лаура
Згура
м Згура
Сгура
Дура
м Дура
Пандура
Джура
м Джура
Божура

Зура
Лазура
Мура
Нура
Цура
Чура
Вихра
Юра
Гюра
м Гюра
Згюра
Кюра
Сяра
Са
Аса
Васа
м Васа
Ласа
Баласа
Еласа
Маса
Наса
Танаса
Атанаса
Паса
Спаса
Параса
Краса
Таса
Стаса
Анастаса
Хаса
Веса
Деса
Леса
Алеса
Агнеса
Реса
Прогреса
Креса
Възкреса
Куртеса
м Иса
Биса
Наргиса
Раиса
Лиса
Алиса
Василиса
Писа
Десписа
Риса
Лариса
Кипариса
Бориса
Хриса
Сиса
Антиса
Нарциса
Рейса
Вакса
Метакса
м Метакса

Екса
Алекса
м Алекса
м Метекса
Фикса
Локса
Рокса
Лукса
Флоренса
Боса
м Доса
Фидоса
Теодоса
м Йоса
Роса
Фроса
Соса
Тоса
Ропса
Арса
Тарса
Ерса
Перса
Тирса
Търса
Драгуса
Руса
Хруса
Суса
Въса
Търса
Хръса
Ата
Вата
Гата
Дата
Ката
Лата
Салата
Злата
Мата
Стамата
Ната
Гната
Игната
Сата
Стата
Евта
Левта
Ета
Бета
Елизабета
Вета
Лизавета
Савета
Лисавета
Елисавета
Севета
Ивета
Квета
Селвета
Радосвета
Теосвета

Просвета
Цвета
Благоцвета
Златоцвета
Съвета
Благосъвета
Гета
м Гета
Маргета
Жоржета
Козета
Розета
Елиета
Жулиета
Юлиета
Ариета
Мариета
Хенриета
Дориета
Персиета
Кета
Лета
Алета
Павлета
Милета
Първолета
Виолета
Полета
Нета
Анета
Иванета
Ганета
Жанета
Планета
Антоанета
Венета
Генета
Ренета
Асенета
Винета
Иринета
Антионета
Филарета
Харета
Врета
Грета
Маргрета
Александрета
Лорета
Флорета
Синьорета
Сета
Фета
Шета
Ита
Вита
Гита
Бригита
Маргита
Едита
Бенедита
Афродита
Маргардита

Юдита
Бержита
Розита
Кита
Ракита
Рекита
Никита
м Никита
Лита
Елита
Кармелита
Лолита
Йолита
Аеролита
Улита
Флита
Юлита
Мита
Анита
Чанита
Янита
Пита
Рита
Маргарита
Лоарита
Негрита
Нигрита
Крита
Лорита
Синьорита
Фелисита
Тита
Хита
Алта
Малта
Султа
Анта
м Анта
м Леванта
Клеанта
Византа
Канта
Йоланта
Панта
Санта
Хрисанта
Ксанта
Сента
Инта
Минта
Нунта
Шунта
Брилянта
Ота
Бота
м Бота
м Славота
Гота
м Драгота
м Йоргота
Дота
м Дота
м Радота

м Жота
Йота
м Йота
Панайота
Кота
м Кота
Лота
м Калота
Клота
Шарлота
Мота
Нота
м Доброта
Прота
м Сота
Тота
Фота
Рехота
м Тихота
Арта
Барта
Марта
Берта
Керта
Курта
Мурта
Дърта
Васта
Севаста
Наста
Анаста
Краста
Агораста
Благовеста
Риста
Криста
Христа
Госта
Доста
м Коста
Августа
Кръста
Кюста
Вута
Гута
Кута
Нута
Рута
м Сута
м Шута
Нехта
Въта
Къта
Пъта
Кюта
Анюта
Ята
Цвята
Кята
Зарафа
Графа
Зографа
Хрисафа
Русафа
Седефа
Сефа
Стефа
Щефа
Кадифа
Трифа
Телфа
Офа
Софа
Цофа
Арфа
Морфа
Труфа
Яфа
Заха
Андромаха
Утеха
Тиха
Елха
Цимха
Труха
Аца
Баца
Ваца
Гаца
Даца
м Даца
Заца
Лаца
Маца
м Маца
Наца
Паца
Раца
Кераца
Кираца
Таца
Цаца
Беца
Веца
Геца
Деца
Кеца
Меца
Неца
Пеца
Цеца
Ица
Ваица
Аглаица
Томаица
Панаица
Раица
Змараица
Бица
Либица
Ламбица
Дубица
Гълъбица
Любица
Вица
Хубавица
Славица
Евица
Параскевица
Парашкевица
Кивица
Йовица
Совица
Гица
м Гица
Драгица
Гергица
м Гергица
м Гиргица
Георгица
Йоргица
Гьоргица
м Гьоргица
Гюргица
Ягица
Дица
Владица
м Радица
Радица
Звездица
Смарайдица
Лепиндица
Водица
Методица
Гърдица
Ружица
Зица
Сълзица
Кица
Керекица
Кирекица
Кириекица
Вукица
Кириякица
Кирякица
Лица
Калица
м Калица
Паскалица
Амалица
Хамалица
Ралица
Дралица
Кралица
Халица
Аглица
Елица
м Белица
м Савелица
Ангелица
Вангелица
Евангелица
Енгелица
Илица
Лилица
Милица
Кирилица
Горголица
м Колица
Николица
м Николица
Толица
Аплица
Гурлица
Гургулица
Мица
м Мица
Евтимица
Ефтимица
Пломица
Томица
Думица
Ница
м Ница
Аница
Иваница
м Иваница
Даница
Томаница
м Паница
Фаница
Стефаница
Агница
Еница
Веница
Евгеница
Ергеница
Деница
Евденица
Звездоденица
Зеница
Еленица
Виница
м Звиница
Диница
Калиница
Брегалница
Домница
Андоница
Леоница
Теоница
Йоница
м Йоница
Куконица
Поклоница
Тоница
Зорница
Сърница
Пауница
м Дуница
Жуница
Перуница
Качуница
Жоица
Зоица
Троица
Стоица
м Стоица
Пица
Теопица
Рица

Варварица
Марица
Добрица
Чубрица
Негрица
Верица
Керица
Кекерица
Левтерица
Елевтерица
Кирица
м Кирица
Зафирица
Замфирица
м Борица
Горица
Григорица
Тодорица
Зорица
Оприца
м Оприца
Беатрица
Петрица
Митрица
Димитрица
Бистирица
м Касрица
Чурица
Гюрица
м Гюрица
Танасица
Росица
Тица
Агатица
Катица
Златица
Братица
Малтица
Антица
Севастица
Аристица
Христица
Груица
м Груица
Фица
Графица
м Сафица
Софица
м Тофица
Хица
м Хица
Чица
Ташица
Тършица
Душица
Пийца
Марийца
Тройца
м Колца
Томанца
Ранца
Неранца
Констанца

Костанца
Боца
м Боца
Гоца
м Гоца
Доца
м Доца
Йоца
м Йоца
Коца
м Коца
Моца
м Моца
Тоца
Цоца
Уца
Гуца
Дуца
Лападуца
Предуца
Смарайдуца
Мариуца
Куца
Луца
Калуца
Муца
Нуца
Мануца
Руца
Маруца
Цуца
Въца
Къца
Мъца
Църца
м Цръца
Фъца
Юца
Гюца
Люца
Яца
Ача
Бача
Вача
Дача
Кача
Мача
Пача
Рача
Тача
м Чача
Връбча
Овча
Геча
Деча
Жеча
Неча
Печа
Вича
Гича
Дича
Кича
Лича

м Лича
Мича
Райча
Драйча
Крайча
Нейча
Пейча
Дойча
м Дойча
Койча
м Стойча
Пуйча
Далча
Дилча
Милча
м Николча
Дулча
Кулча
Никулча
м Семча
Момча
Крумча
Анча
Ванча
Ганча
Данча
Канча
Манча
Панча
Ранча
м Ранча
Танча
Станча
Енча
Генча
Денча
Менча
Инча
Гинча
Динча
Минча
Гонча
м Пунча
Асянча
Боча
Доча
Плоча
Ноча
Точа
Капча
м Лапча
Опча
Рупча
Карча
Марча
Парча
Герча
Перча
Мирча
Бурча
Вуча
Чуча
Дафча

Вьча
Кьча
Баша
Гаша
Даша
Заша
Каша
Лаша
Калаша
Маша
Паша
Раша
Браша
Саша
м Саша
Таша
Наташа
Сташа
Йовша
Еша
м Еша
Веша
Геша
Деша
Калеша
Меша
Неша
Пеша
Пареша
Череша
Теша
м Стеша
Иша
Виша
Гиша
Диша
Джиша
Киша
Лиша
Миша
м Станиша
Мариша
м Гриша
Оприша
Хриша
Тиша
м Небойша
Менекша
Никша
Някша
Димша
Дъмша
Данша
Боша
Гоша
Доша
м Доша
Йоша
Моша
Троша
Тоша
м Тоша
Шоша

Гьоша
м Альоша
Арша
Висша
Буша
Либуша
Ламбуша
Вуша
Авуша
Агуша
Драгуша
Душа
Радуша
Райдуша
Брандуша
Мендуша
Бръндуша
Добродуша
Куша
Ванкуша
Луша
Галуша
Калуша
Палуша
Белуша
Гелуша
Ангелуша
Милуша
Ваклуша
Муша
Стамуша
Дремуша
Нуша
Вануша
Ивануша
Гануша
Кануша
Мануша
Тануша
Цануша
Теменуша
Пенуша
Тенуша
Януша
Лепуша
Руша
Маруша
Паруша
Добруша
Геруша
Перуша
Круша
Труша
Петруша
м Туша
Батуша
Латуша
Въша
Пъша
Гюша
Илюша
Нюша

Ванюша
м Ванюша
Катюша
Чиряша
Моща
Матуща

Б

Глеб
Ястреб
Коломб
Гулоб
Роб
Месроб
Голуб
Гълъб
Дружелюб
Голю
Благолюб
Драголюб
Боголюб
Свободолюб
Миролюб
Цветолюб

В

Склав
Слав
Часлав
Годеслав
Велеслав
Болеслав
Преслав
Всеслав
Венцеслав
Вячеслав
Вишеслав
Краислав
Губислав
Любислав
Брадислав
Владислав
Радислав
Градислав
Будислав
Стрезислав
Велислав
Болислав
Томислав
Бранислав
Станислав
Хранислав
Бенислав
Венислав
Денислав
Крунислав
Янислав
Воислав
Зарислав
Берислав
Борислав

Юрислав
Десислав
Братислав
Ростислав
Рустислав
Венцислав
Крайслав
Стайслав
Любослав
Православ
Ивослав
Благослав
Драгослав
Негослав
Богослав
Радослав
Белослав
Милослав
Светлослав
Доброслав
Ирослав
Мирослав
Ярослав
Златослав
Братослав
Светослав
Цветослав
Вишослав
Вацлав
Дунав
Сав
Елисав
Драгосав
Видосав
Йосав
Добросав
Октав
Густав
Жозев
Параскев
Парашкев
Лев
Дабижив
Щаслив
Щастлив
Милостив
ж Любов
Йов
Яков
Станислов
Благослов
Богослов
Милослов
Лъв

Г

Милодраг
Миодраг
Омортаг
Омуртаг
Олег
Лудвиг

Людвиг
Глог
Теолог
Пашеног
ж Ингеборг
Белуг

Д

Влад
Севлад
Всевлад
Ненад
Рад
Обрад
Град
ж Инград
Сталинград
Милерад
Prерад
Милорад
Тетрад
Смарагд
Войновед
Алфред
Горазд
Давид
Световид
Филалид
Леонид
Маврид
Негрид
Некрид
Зигфрид
Сикфрид
Аристид
Цимервалд
Освалд
Виталд
Осфалд
Северд
Леополд
Диаманд
Симанд
Фердинанд
Фернанд
Едмонд
Раймонд
Епаминонд
Тарапонд
Архонд
Панайод
Всеволод
Деспод
Род
Едвард
ж Хилдегард
Бернард
Едуард
Калуд
Кануд
Януд
Маруд

Груд
Олюд
Милтияд

Е

ж Аглае
Браe
Дабе
Бебе
Лямбе
Бобе
Добе
Робе
Сърбе
Щърбе
Бубе
Субе
Хубе
Събе
Ваве
Главе
Славе
Здраве
Саве
Еве
Гриве
Сиве
Йове
Нове
Юве
Баге
Даге
Миге
Манге
Боге
Гоге
Логе
Марге
Георге
Гьорге
Баде
Ладе
Владе
Маде
Наде
Раде
Вараде
Грозде
ж Аргириде
Алде
Манде
Санде
Шанде
Тренде
Бонде
Донде
Йонде
Конде
Шонде
Пунде
Чунде
Гънде
Годе
Доде
Джоде
Коде
Моде
Роде
Соде
Тоде
Варде
Карде
Сарде
Орде
Корде
Гърде
Жуде
Пуде
Щуде
Гръде
Блаже
Паже
Долдже
Индже
Мирдже
Юже
Лазе
Тазе
Безе
Ризе
Йозе
Лозе
Розе
Грозе
Тозе
ж Перзе
Бързе
Мързе
Бузе
Кузе
ж Вангелие
ж Щастие
Баке
Заке
Маке
Наке
Раке
Траке
Саке
Таке
Матаке
Стаке
Радке
Пеке
Мике
Нике
Шике
Джойке
Мелке
Занке
Манке
Панке
Санке
Станке
Цанке
Менке
Бонке
Воке
Доке
Зоке
Коке
Токе
Цоке
Шоке
Дарке
Горке
Раске
Цуке
ж Колке
Гале
Дале
Кале
Пале
Рале
Драле
Крале
Тале
Чале
Павле
Беле
Веле
Геле
Селе
Пантеле
Стеле
Целе
Иле
Виле
Свиле
Диле
Миле
Смиле
Пипиле
Тиле
Питиле
Филе
Циле
Шойле
Вакле
Никле
Оле
Боле
Воле
Голе
Доле
Джоле
Йоле
Коле
Роле
Троле
Хроле
Соле
Толе
Апотоле
Столе
Холе
Чоле
Шоле
Вуле
Гуле
Дуле
Джуле
Руле
Круле
Хруле
Туле
Чуле
Шуле
Гъле
Ляле
Даме
Ламе
Диме
Киме
Лиме
Климе
Симе
Тиме
Чиме
ж Соломе
Роме
Томе
Сърме
Ане
Бане
Ване
Гане
Дане
Зане
Дзане
Пане
Ране
Пране
Сане
Тане
Цане
Чане
Шане
Дагне
Чудне
Ене
Вене
Гене
Дене
Джене
Пене
Рене
ж Рене
Трене
Тене
Цене
Ине
Вине
Гине
Дине
ж Анкине
Мине
ж Ерине
ж Арсине
Крайне
Ройне

Стойне
Боне
Гоне
Доне
Жоне
Джоне
Йоне
Соне
Тоне
Фоне
Цоне
Чоне
Шоне
Гьоне
Льоне
Ќорне
Бърне
Църне
Ќротне
Уне
Буне
Гуне
Дуне
Джуне
Нуне
Пуне
Ќруне
Фуне
Михне
Тихне
Ќъне
Цръне
Яне
Вяне
ж Стиное
Гапе
Дапе
Липе
Чипе
Йопе
Търпе
Ляпе
Варе
Даре
Заре
Ќаре
Наре
Паре
Царе
Цибре
Добре
Ставре
Югре
Сандре
Кодре
Модре
Жере
Ќире
Мире
Тире
Макре
Чакре
Мокре

Боре
Доре
Джоре
Зоре
Флоре
Торе
Гьоре
Ќипре
Ќопре
Петре
Митре
Ястре
Згуре
Дуре
Джуре
Цуре
Чуре
Гюре
Яре
Асе
Басе
Васе
Власе
Пасе
Спасе
Грасе
Тасе
Лесе
Писе
Тисе
Максе
Босе
Досе
Йосе
Ќосе
Ърсе
Гусе
Ќусе
Русе
Гъсе
Ясе
Ате
Гате
ж Агате
Лате
Мате
Нате
Брате
Фрате
Тате
Шате
ж Цвете
Милете
Ќите
Мите
Фите
Шите
Анте
Данте
Чонте
Боте
Готе
Драготе

Жоте
Джоте
Ќоте
Милкоте
Ноте
Ќроте
Соте
Тоте
Шоте
Копте
Ќорте
Гурте
Мурте
Насте
Ристе
Ќосте
Ќръсте
Вуте
Гуте
Лануте
Руте
Шуте
Ќъте
Руфе
Аце
Баце
Ваце
Даце
Наце
Цаце
Веце
Ице
Гице
Ќалце
Митренце
Црънце
Боце
Гоце
Доце
Ќоце
Тоце
Гьоце
Орце
Ќорце
Църце
Ярце
Цуце
Ќъце
Ръце
Юце
Лаче
Сираче
Траче
Грубче
Лъвче
Гиче
ж Миче
ж Мариче
ж Беатриче
Трайче
ж Марийче
Зойче

Далче
Питилче
Олче
Толче
Дамче
Ќамче
Премче
Заимче
Димче
Тушимче
Солумче
ж Анче
Ванче
Ќитанче
Венче
ж Венче
ж Менче
Ќостадинче
Столинче
Ронче
Унче
Брънче
Янче
Гянче
Ноче
Точе
Ќрапче
Групче
Ляпче
ж Марче
Мирче
Татомирче
ж Орче
Дорче
Георче
Гьорче
Дурче
Угърче
Баласче
Вуче
Гъче
Граше
Више
Тише
Геоше
Тоше
Гьоше
Пуше
Туше
Шуше
Пеще
Моще

Ж

Жорж

З

Герваз
Томаз
Идраз

Гераз
Пантаз
Желез
Вернез
Керез
Кирез
Стрез
Кортез
Аведиз
Саркиз
Серкиз
Полиз
Диониз
Алоиз
Бориз
Нехриз
Луиз
Нервоз
Драгоз
Дингоз
Радоз
Гандоз
Амброз
Ставроз
Гроз
Андроз
Тороз
Христоз
Железз
Керяз
Киряз

И

ж Аглаи
Даби
Ламби
Хараламби
ж Евламби
Боби
ж Боби
Върби
Сърби
Буби
Съби
Слави
Флави
Сави
Севи
ж Киви
Сиви
Силви
Йови
Зенови
Зинови
Първи
Пелаги
Евлоги
Теологи
ж Марги
Герги
Серги
Георги
Гьорги
Пантуги
Гюрги
Бади
Гади
Алкивиади
Аркади
Паладии
Влади
Генади
ж Синади
Ради
ж Смаради
Гради
Севди
Леди
ж Леди
Лиди
Европиди
Мавриди
Богориди
Аристиди
Смарайди
Ройди
ж Ливанди
Манди
Диаманди
Еманди
Дайманди
Яманди
Панди
Ранди
Саранди
Транди
Санди
Хрисанди
Костанди
Диаменди
Афенди
Леонди
Конди
Епаминонди
Архонди
Гънди
Володи
Мавроди
Мевроди
Методи
ж Афроди
ж Ефроди
Ферди
Гърди
Буди
Гуди
Дуди
Куди
Калуди
Каменуди
Януди
Маруди
Мавруди
Груди
Милтияди
Вултияди
ж Змаряди
Франджи
Герджи
Гервази
Пандази
Дзедзи
ж Дези
Дейзи
ж Елзи
Керези
Кирези
Кортези
Пандизи
Амбрози
Пантози
Кирязи
Ангелии
ж Ефимии
ж Дарии
Яковаки
Гаки
Аргаки
Георгаки
Гьоргаки
Юргаки
Гюргаки
Даки
Севдаки
Педаки
Идаки
Костаданки
Михалаки
Павлаки
Ангелаки
Темелаки
Милаки
Василаки
Вартилаки
Саволаки
Йолаки
Николаки
Томолаки
Маки
Димаки
Якомаки
Томаки
Анаки
Банаки
Иванаки
Транаки
Венаки
Ксенаки
Кшенаки
Инаки
Минаки
Тарнаки
Трънаки
Янаки
Тохараки
Ставраки
ж Кираки
Занфираки
Захираки
Сокраки
Тодораки
Петраки
Митраки
Димитраки
Власаки
Танасаки
Атанасаки
Исаки
Русаки
Таки
Латаки
Матаки
Натаки
Антаки
Сантаки
Панайотаки
Фотаки
Севастаки
Евстаки
Ристаки
Христаки
Костаки
Светостаки
Тутаки
Цаки
Куцаки
ж Кереки
ж Киреки
Кики
Бойкики
ж Ники
Еники
ж Елпеники
Клеоники
Йоники
ж Киреки
Евдоки
Евроки
Левски
Леваневски
ж Кирияки
Ангеляки
Темеляки
Киряки
ж Киряки
Кали
Паскали
Лали
Рали
Корали
Крали
Ерусали
Натали
Витали
Павли
ж Ели
ж Армавели
ж Ангели
ж Вангели
Пандели
Нели

ж Нели
Анели
ж Анели
Корнели
Мигрели
Мингрели
Кателн
ж Шели
Вили
ж Вили
Вавили
Вергили
ж Лили
Тили
ж Хили
Иракли
Перикли
Патрокли
Толи
Анатоли
Столи
ж Льоли
ж Флори
Матли
Ули
Дули
Спандули
ж Жули
Кули
Никули
Скули
ж Янули
Ксантули
ж Сули
Сафли
Гъли
Ами
Адами
Рами
Сами
Реми
Дими
ж Мими
Сърми
Думи
Руми
ж Руми
Друми
Струми
Вани
ж Вани
ж Ивани
Джовани
Гани
Авегани
Дани
Джани
Зани
ж Щириани
Вилани
Слани
Анани
Хернани
Пани
ж Папани
ж Форсани
ж Фурсани
ж Хрусани
Тани
ж Султани
Стани
ж Фани
ж Стефани
Цани
Чани
Шани
ж Шани
Драгни
Огни
ж Ламбени
Вени
Евгени
ж Щергени
Дени
ж Жени
Джени
ж Иени
ж Лени
ж Елени
ж Мелпомени
Пени
ж Рени
ж Сени
Арсени
ж Фотени
Партени
ж Хени
ж Шени
Ини
ж Щергини
Вержини
ж Измини
Паганини
ж Ламбрини
ж Щерини
ж Деспини
ж Фотини
Райни
Бони
Дони
ж Андони
Спаднони
ж Леони
ж Клеони
Будиони
ж Кокони
Лони
ж Клони
Занони
Пони
Ерони
Патрони
Петрони
Софрони
Хрони
Тони
Антони
Цони
Чони
Будьони
Карни
Верни
ж Щерни
Торни
Църни
Бърни
Красни
Дуни
Куни
Чуни
Дафни
Бахни
Дахни
Рахни
Тахни
Михни
Йохни
Яни
ж Зои
Пепи
Алипи
Харалампи
Олимпи
ж Теопи
Копи
Прокопи
Карпи
Ари
Варвари
Зазари
Назари
Макари
ж Мари
Камари
ж Розмари
ж Смари
Хари
Захари
Теохари
Тохари
Ламбри
Добри
Маври
Ставри
Негри
Едри
Индри
Елевтери
Гери
Заери
Валери
Пери
Тертери
Истери
Фери
Зири
Дзири
Пири
Калиакри
Макри
ж Макри
Хенри
Гори
Григори
Тодори
Зори
Нори
Салватори
ж Чори
Апри
Капри
Опри
Свастри
Силвестри
Димитри
Гури
Цури
Онуфри
ж Малахри
ж Мелахри
ж Милахри
Анухри
Юри
ж Баласи
Власи
Манаси
Паси
Тараси
Краси
Стаси
Анастаси
Синекси
Паиси
Зиси
Диониси
ж Хриси
Метакси
Алекси
Докси
Ортодокси
Доси
Евдоси
Аздоси
Фидоси
Теодоси
Тодоси
Йоси
Роси
Пуси
Руси
Суси
ж Люси
Гати
ж Агати
Злати
Скарлати
Стамати
Игнати
Арати
Брати
Страти
Евстрати

ж Сати
ж Ксати
Тати
Стати
Евстати
Цвети
Гети
ж Кети
ж Лети
Милети
ж Нети
Венети
ж Мариампити
Рити
ж Арити
Харити
ж Хити
Исакти
ж Анти
Византи
ж Марианти
Яманти
ж Ксанти
Викенти
Инокенти
Лавренти
Теренти
Аксенти
Авксенти
Ексенти
Леонти
Боти
ж Лоти
Филоти
Тоти
Фоти
Хоти
ж Арти
Марти
Куарти
Корти
Курти
Севасти
Горасти
Анести
Орести
Агности
Анагности
Анигности
Кръсти
Кути
Пахлути
Пиляфти
Въти
Милияти
ж Такуи
Луи
Хрисафи
ж Елфи
Софи
ж Софи
Петьофи
Морфи
Труфи
Гаци
Наци
Винаци
Венеци
Калици
Веници
Йоници
Анци
Винанци
Венци
Доци
Коци
Песталоци
Тоци
ж Муци
ж Рачи
ж Фанчи
ж Кинчи
ж Балаши
ж Танаши
Испаши
ж Евши
ж Хриши
Тевдоши
Теодоши
ж Парши
ж Фурши
ж Хурши
ж Кърши
Буши
Гуши
ж Фруши
Анащи
Анещи

Й

Драгай
Владай
Грозай
Бокай
Лукай
Влай
Белай
Милай
Пилай
Николай
Май
Томай
Кенай
Чернай
Шмарай
Брай
Богурай
Исай
Братай
Цветай
Рашай
Рубей
Главей
Макавей
Славей
Геновей
Матвей
Агей
Егей
Сергей
Владей
Радей
Тадей
Орхидей
Макей
Балей
Валей
Далей
Талалей
Малей
Таралей
Паталей
Панталей
Халей
Белей
Панделей
Кателей
Пантелей
Галилей
Ахилей
Чолей
Патлей
Джурулей
Вартоломей
Ермей
ж Ней
Ериней
Ириней
Горней
Корней
Карей
Едрей
Андрей
Терей
Мокрей
Пасей
Кесей
Одисей
Елисей
Моисей
Фарисей
Мойсей
Алексей
Доросей
Богатей
Матей
Метей
Доситей
Трантей
Филотей
Тимотей
Евротей
Еротей
Йеротей
Иротей
Доротей
Маттей
Тимофей
Томофей
Орфей
Мицей
Рашей
Евсевий
Зиновий
Драгий
Евлогий
Сергий
Гервазий
Аркадий
Авдий
Никодий
Методий
Патрикий
Аверкий
Ювеналий
Виталий
Енгелий
Корнелий
Василий
Анатолий
Юлий
Тимий
Евтимий
Пахоми
Ананий
Епифаний
Евгений
Евмений
Арсений
Партений
Вергиний
Ериний
Авроний
Антоний
Патроний
Петроний
Софроний
Юний
Агапий
Харалампий
Евлампий
Олимпий
Прокопий
Дарий
Ангеларий
Марий
Кесарий
Белисарий
Нектарий
Бахарий
Захарий
Тиберий
Мартирий
Порфирий
Тодорий
Априй
Димитрий
Силвестрий
Гурий
Меркурий
Онуфрий

Юрий
Гервасий
Власий
Тарасий
Протасий
Анастасий
Паисий
Дионисий
Евдоксий
Теодосий
Амвросий
Саватий
Игнатий
Панкратий
Евстратий
Евстатий
Мелетий
Милетий
Акентий
Инокентий
Геронтий
Филотий
Фотий
Бенефаций
Бонифаций
Калиций
Давой
Славой
Милевой
Радивой
Миливой
Добривой
Беривой
Боривой
Миловой
Добровой
Благой
Драгой
Негой
Богой
Маргой
Радой
Градой
Дедой
Предой
Мандой
Базой
Брезой
Полизой
Бързой
Бакой
Никой
Нелкой
Милкой
Кокой
Машкой
Таралой
Белой
Милой
Телеолой
Теолой
Толой
Ной
Маной
Станой
Диной
Гарной
Сапой
Лепой
Гарой
Доброй
Мандрой
Герой
ж Калирой
Мирой
Борой
Митрой
Сисой
Батой
Златой
Патой
Братой
Татой
Котой
Толстой
Мацой
Гицой
Лечой
Драгичой
Манчой
Брашой
Плешой
Кошой
Крагуй
Златуй
Валяй
Беляй
Черняй

К

Сърбак
Новак
Бандак
Пендак
Бондак
Цондак
Бурдак
Гърдак
Будак
Гудак
Банджак
Тоталак
Каблак
Савлак
Ангелак
Темелак
Пантелак
Дилак
Василак
Йолак
Цолак
Телемак
Ганак
Минак
Нинак
Койнак
Стойнак
Цонак
Чонак
Джунак
Стоянак
Ставрак
Керак
Сирак
Тодорак
Димитрак
Цурак
Исак
Русак
Ватак
Митак
Тотак
Спартак
Куртак
Христак
Костак
Бутак
Вутак
Гецак
Мицак
Горчак
Корчак
Гешак
Мишак
Хубавелек
Олек
Генек
Керек
Кирек
Цуцек
Василчек
Гълъбик
Любик
Новик
Венедик
Дандик
Мандик
Фердик
Дражик
Добриджик
Иванджик
Вълканджик
Станджик
Бонджик
Стоянджик
Камоджик
Божик
Иржик
Бокик
Букик
Павлик
Велик
Светолик
Цолик
Шолик
Адамик
Аврамик
Емик
Ваник
Станик
Каленик
Теленик
Доменик
Калиник
Доминик
Мариник
Койник
Ралник
Андроник
Тоник
Агатоник
Стратоник
Коперник
Бисерник
Черник
Летник
Потник
Лазарик
Добрик
Маврик
Ерик
Перик
Кирик
Борик
Тодорик
Патрик
Петрик
Венетик
Костик
Кацик
Пачик
Рачик
Печик
Малчик
Ченчик
Рапчик
Атанасчик
Бошик
Светополк
Дамок
Станок
Петрок
Ванчок
Пенчок
Марчок
Ишок
Дамаск
Белук
Банчук
Пламък
Момък
Валюк
Белюк
Кирияк
Раляк
Веляк
Коляк
Тотляк
Ваняк
Цояк
Керяк

Киряк
Кесяк

Л

Барбал
Павал
Сегал
Маргал
Нягал
Севдал
Мигдал
Дадал
Сандал
Хиндал
Пондал
Вардал
Гюрдал
Худал
Идеал
Везал
Миал
Бракал
Секал
Паскал
Вукал
Томал
Жерминал
Бойнал
Бонал
Понал
Корал
Опрал
Джурал
Постал
Михал
Бацал
Савл
Рафаел
Сабел
Требел
Скобел
Барбел
Събел
Авел
Мавел
Павел
Савел
Шавел
Тервел
Ангел
Вангел
Евангел
Мангел
Рангел
Арангел
Агатангел
Хангел
Арахангел
Архангел
Янгел
Рогел
Варгел
Бадел
Гадел
Дадел
Радел
Градел
Русадел
Видел
Фидел
Бандел
Пандел
Рандел
Хиндел
Кундел
Кънդел
Пъндел
Гъдел
Анжел
Ванжел
Пържел
Мариел
Габриел
Даниел
Каприел
Ракел
Сакел
Ранкел
Янкел
Маркел
Къркел
Имел
Ромел
Шумел
Иванел
Данел
Канел
Панел
Стоенел
Пенел
Нинел
Дайнел
Леонел
Йонел
Бърнел
Църнел
Джунел
Ноел
Апел
Гарел
Дарел
Аврел
Керел
Спирел
Макрел
Виорел
Капрел
Аурел
Джурел
Весел
Аксел
Стател
Фител
Сантел
Аристотел
Шотел
Куртел
Шутел
Мануел
Кафел
Тофел
Бацел
Нацел
Мицел
Ницел
Боцел
Коцел
Куцел
Къцел
Банчел
Канчел
Унчел
Кънчел
Порчел
Бучел
Мишел
Тишел
Мошел
Кършел
Данаил
Манаил
Натанаил
Браил
Гавраил
Кавраил
Траил
Мисаил
Рафаил
Рахаил
Михаил
Зимбил
Бобил
Вавил
Славил
Евил
Севил
Тевил
Ивил
Сливил
Сивил
Аргил
Вергил
Гергил
Сергил
Гладил
Радил
Варадил
Дандил
Мандил
Пандил
Водил
Будил
Дражил
Бонджил
Герджил
Джорджил
Божил
Бързил
Даниил
Ракил
Изикил
Никил
Евдокил
Маркил
Бошкил
Любмил
Людмил
Емил
Богомил
Геомил
Теомил
Ромил
Петромил
Цветомил
Христомил
Смил
Шумил
Нил
Анил
Иванил
Данил
Манил
Ранил
Хранил
Станил
Цанил
Денил
Зайнил
Стойнил
Боил
Воил
Драгоил
Радоил
Коил
Маноил
Иваноил
Ганоил
Броил
Стоил
Добрил
Джубрил
Гаврил
Негрил
Игрил
Угрил
Кирил
Вакрил
Макрил
Борил
Горил
Април
Каприл
Урил
Сурил
Васил
Цветовасил
Кесил
Пресил
Босил
Атил
Батил

Златил
Патил
Братил
Стратил
Цветил
Питил
Хитил
Жантил
Тантил
Ботил
Саботил
Шотил
Христил
Гостил
Кръстил
Бутил
Шутил
Радуил
Самуил
Ивануил
Мануил
Емануил
Бруил
Карафил
Трандафил
Трендафил
Триндафил
Тръндафил
Тряндафил
Памфил
Карамфил
Теанфил
Каранфил
Теофил
Бонофил
Профил
Тофил
Ахил
Манахил
Рахил
Трахил
Страхил
Кацил
Мицил
Францил
Коцил
Тоцил
Куцил
Гачил
Пачил
Райчил
Момчил
Данчил
Панчил
Мочил
Дупчил
Горчил
Кърчил
Страшил
Бошил
Душил
Исайл
Стамбол
Ямбол
Бобол
Барбол
Сърбол
Павол
Савол
Живол
Кивол
Първол
Дагол
Драгол
Негол
Чангол
Фингол
Лунгол
Гогол
Гугол
Нягол
Мадол
Радол
Садол
Севдол
Недол
Видол
Гидол
Мандол
Дандол
Сандол
Кондол
Вардол
Дардол
Вън рдол
Ганджол
Пържол
Базол
Панзол
Бузол
Дайнол
Некол
Зикол
Пикол
Чикол
Данкол
Транкол
Станкол
Бенкол
Тренкол
Ценкол
Динкол
Минкол
Янкол
Окол
Сокол
Токол
Заркол
Маркол
Джуркол
Паскол
Вукол
Йочкол
Нешкол
Ушкол
Якол
Сякол
Тремол
Смол
Манол
Нанол
Станол
Динол
Димнол
Бонол
Деспол
Барол
Гарол
Карол
Доброл
Андрол
Горол
Корол
Босол
Русол
Батол
Патол
Братол
Витол
Митол
Нитол
Хитол
Джотол
Мотол
Бартол
Картол
Партол
Постол
Апостол
Доростол
Теифол
Тифол
Тихол
Гацол
Нацол
Ницол
Коцол
Дуцол
Ганчол
Пачол
Рачол
Някшол
Дошол
Рошол
Мушол
Романьол
Карл
Паул
Саул
Исаул
Стаул
Камбул
Зумбул
Робул
Арбул
Барбул
Савул
Ставул
Живул
Кивул
Сивул
Парвул
Първул
Пръвул
Гагул
Магул
Драгул
Негул
Пигул
Дангул
Пангул
Лунгул
Янгул
Гургул
Въргул
Нягул
Бадул
Гадул
Градул
Издул
Видул
Бандул
Мандул
Пандул
Сандул
Чандул
Афендул
Гъндул
Додул
Тодул
Христодул
Вардул
Кордул
Гудул
Дудул
Гаджул
Ганджул
Бонджул
Бунджул
Вакул
Макул
Дракул
Сиракул
Стакул
Некул
Секул
Цекул
Зикул
Микул
Цикул
Райкул
Данкул
Панкул
Танкул
Станкул
Тренкул
Ценкул
Гинкул
Тинкул
Янкул
Меркул
Паскул

Поскул
Баткул
Цукул
Мицкул
Чикул
Якул
Балул
Ганул
Манул
Ранул
Транул
Танул
Станул
Янул
Варул
Марул
Добрул
Маврул
Ставрул
Ерул
Пирул
Джурул
Чурул
Исул
Урсул
Батул
Катул
Патул
Братул
Татул
Статул
Бетул
Петул
Антул
Пантул
Чинтул
Чунтул
Котул
Бартул
Картул
Мартул
Партул
Кутул
Тутул
Тихул
Кацул
Мацул
Мецул
Мицул
Ницул
Карцул
Цацул
Нуцул
Мачул
Пачул
Чачул
Георгул
Чунчул
Грънчул
Янчул
Башул
Бошул
Кошул
Кършул
Лушул
Тушул
Перикъл
Темистокъл
Бюлбюл
Зюмбюл
Недял

М

Варлаам
Адам
Кардам
ж Мариам
Малам
Аралам
Харалам
Циклам
Варлам
Аврам
Ерам
Бадем
Витлеем
Витлием
Ефрем
Ехрем
Хризантем
Артем
Христем
Вилхем
Рахаим
Херовим
Рувим
Херувим
Овагим
Вадим
Добридим
Никодим
Геодим
Будим
Розим
Ким
Аким
Йоаким
Евдоким
Еким
Йоким
Яким
Русалим
Ерусалим
Иерусалим
Йерусалим
Нефталим
Селим
Пантелим
Панчелим
Йероним
Расим
Герасим
Керасим
Красим
Тасим
Максим
Таксим
Доксим
Зосим
Росим
Евросим
Русим
Евтим
Ивтим
Антим
Нефтим
Ахтим
Серафим
Ерофим
Херофим
Трофим
Еруфим
Вилхелм
Лом
Иконом
Автоном
Пидром
Продром
Христостом
Пахом
Наум
Разум
Радиум
Авакум
Солум
Продрум
Крум
Разъм
Вилиям
Пресиям
Витлям

Н

Рабан
Обан
Гробан
Шарбан
Шербан
Щербан
Гурбан
Турбан
Върбан
Сърбан
Щърбан
Убан
Кубан
Грубан
Хубан
Гълъбан
Връбан
Събан
Главан
Еван
Парашкеван
Стеван
Иван
Живан
Дживан
Сиван
Илван
Юлван
Ован
Негован
Радован
Джиован
Брънкован
Буковап
Милован
Братован
Първан
Братван
Ган
Драган
Беган
Мавроган
Ерган
Герган
Струган
Дан
Адан
Ладан
Владан
Радан
Арадан
Севдан
Богдан
Ведан
Недан
Звездан
Гроздан
Создан
Създан
Видан
Хоридан
Фидан
Неофидан
Бойдан
Войдан
Филдан
Свободан
Слободан
Годан
Драгодан
Живодан
Модан
Родан
Добродан
Продан
Тодан
Ардан
Дардан
Сардан
Ердан
Гердан
Мирдан
Ордан
Йордан
Курдан
Гърдан
Сърдан

Юрдан
Гудан
Кудан
Тудан
Океан
Андреан
Жан
Стражан
Гаджан
Сириджан
Инджан
Мерджан
Джорджан
Бежан
Снежан
Божан
Държан
Кържан
Първжан
Ружан
Ръжан
Железан
Брезан
Полизан
Ризан
Аризан
Харизан
Лозан
Розан
Созан
Зарзан
Мързан
ж Сюзан
Флавиан
Диан
Ледиан
Гордиан
Лукиан
Щелиан
Илиан
Емилиан
Максимилиан
Чолиан
Юлиан
Абрамиан
Ариан
Мариан
Адриан
Валериан
Дориан
Киприан
Исиан
Персиан
Тиан
Лучиан
Вакан
Жикан
Ликан
Великан
Американ
Африкан
Бойкан
Гелкан

Милкан
Вълкан
Кокан
Цокан
Гиркан
Горкан
Цуркан
Людскан
Петкан
Букан
Вукан
Дукан
Лукан
Рукан
Мицкан
Моцкан
Люцкан
Кучкан
Ръкан
Балан
Галан
Харалан
Белан
Гелан
Делан
Желан
Мелан
Злан
Свилан
Дилан
Милан
Тилан
ж Майлан
Саволан
Молан
Цолан
Руслан
Светлан
Маламан
Деман
Семан
Ризман
Кузман
Диман
Калиман
Симан
Тиман
Калман
Телман
Милман
Драгоман
Грозоман
Коман
Роман
Громан
Томан
Христоман
Герман
Жерман
Джерман
Херман
Ирман
Урман

Росман
Дусман
Куман
Чуман
Шуман
Шишман
Шушман
Анан
Банан
Панан
Танан
Кенан
Кинан
Минан
Синан
Шунан
Йонан
Лепан
Степан
Липан
Вулпан
Прокопан
Лупан
Каран
Камаран
Бран
Добран
Чубран
Геран
Бужеран
Керан
Намеран
Диран
Киран
Миран
Демиран
Боран
Горан
Тодоран
Зоран
Чоран
Опран
Петран
Митран
Димитран
Буран
Згуран
Джуран
Божуран
Чапуран
Чуран
Шуран
Фран
Софран
Кюран
Класан
Десан
Песан
Писан
Хрисан
Матаксан
Вуксан
Косан

Росан
Търсан
Русан
Хрусан
Батан
Гатан
Златан
Матан
Դематан
Братан
Цветан
Гетан
Витан
Дитан
Джитан
Китан
Политан
Митан
Димитан
Титан
Читан
Гайтан
Султан
Минтан
Монтан
Йотан
Куртан
Вънтан
Стан
Блестан
Христан
Констан
Костан
Кръстан
Мутан
Нифтан
Вътан
Кътан
Фан
Аграфан
Стефан
Епифан
Ипифан
Прифан
Теофан
Митрофан
Тофан
Ерфан
Труфан
Бахан
Вахан
Рахан
Дихан
Тихан
Йохан
Бацан
Мацан
Обецан
Пецан
Лицан
Мицан
Боцан
Корцан

Гуцан
Ачан
Мачан
Пачан
Чачан
Речан
Сечан
Ичан
Вичан
Кичан
Сичан
Чичан
Райчан
Бойчан
Милчан
Вълчан
Момчан
Венчан
Дупчан
Кирчан
Мирчан
Корчан
Кърчан
Кашан
Балашан
Влашан
Пашан
Прашан
Ташан
Ешан
Гешан
Дешан
Колешан
Добрешан
Тешан
Утешан
Вишан
Гергишан
Алишан
Мишан
Тишан
Тимшан
Мошан
Торошан
Трошан
Тошан
Гершан
Торшан
Кършан
Тършан
Гушан
Душан
Кушан
Векушан
Велкушан
Томушан
Рушан
Добрушан
Петрушан
Тушан
Пъшан
Ращан
Пещан

Бощан
Вощан
Илюан
Бебен
Либен
Сибен
Върбен
Щърбен
Убен
Хубен
Събен
Юбен
Любен
Хубавен
Славен
Левен
Невен
Ливен
Сивен
Марген
Диоген
Гурген
Гюрген
Миладен
Младен
Раден
Евден
Севден
Велигден
Неден
Среден
Гозден
Виден
Найден
Сайден
Войден
Велиден
Воден
Курден
Гърден
Суден
Туден
Гръден
Блажен
Преображен
Вежен
Свежен
Железен
Мезен
Макензен
Лозен
Розен
Грозен
Узен
Жулиен
Люсиен
ж Люсиен
Гретиен
Знайен
Васкен
Бален
Гален
Магдален

Кален
Мален
Яблен
Миглен
Владлен
Мадлен
ж Мадлен
Елен
Свилен
Владилен
Милен
Смилен
Крилен
Силен
Василен
Росилен
Койлен
Никлен
Болен
Волен
Макдолен
Бурлен
Маслен
Бенжамен
Камен
Маламен
Меламен
Пламен
Знамен
Грамен
Стамен
Кремен
Ефремен
Семен
Кимен
Климен
Воимен
Стоимен
Пимен
Полимен
Римен
Тимен
Домен
Клеомен
Аристомен
Армен
Кармен
ж Кармен
Пармен
Ермен
Сърмен
Кумен
Румен
Струмен
Шумен
Гръмен
Банен
Огнен
Цветнен
Стоен
Терпен
Търпен
Купен

Рупен
Ишпен
Дарен
Марен
Захарен
Сребрен
Обрен
Добрен
Убрен
Лаврен
Угрен
Едрен
Удрен
Верен
Серен
Ирен
ж Ирен
Макрен
Мокрен
Искрен
Дорен
Морен
Запрен
Бурен
Джурен
Вихрен
Асен
Иван-Асен
Спасен
Красен
Есен
Хрисен
Вансен
Нансен
Косен
Росен
Арсен
Корсен
Русен
Ясен
Маламатен
Обретен
Опретен
Сретен
Китен
Милтен
Султен
Партен
Въртен
Стен
Доместен
Христен
Костен
Демостен
Кутен
Руен
Седефен
Нехтен
Нихтен
Гацен
Уцен
Куцен
Блачен

Флоричен
Гашен
Рашен
Йошен
Тимошен
Домощен
Гаин
Момаин
Ермаин
Раин
Рабин
Сабин
Съдбин
Фелебин
Филибин
Сибин
Бобин
Барбин
Сорбин
Сърбин
Убин
Голубин
Рубин
Хубин
Дъбин
Гълъбин
Събин
Давин
Славин
Савин
Невин
Сивин
Боровин
Дарвин
Литвин
Благин
Драгин
Бегин
Лонгин
Богин
Логин
Вергин
Гергин
Сергин
Гиргин
Георгин
Гьоргин
Връгин
Бугин
Гугин
Бадин
Вълкадин
Вукадин
Дукадин
Аладин
Саладин
Владин
Миладин
Младин
Голадин
Мадин
Сенадин
Синадин
Радин
Варадин
Верадин
Мирадин
Ойрадин
Фурадин
Костадин
Вердин
Леведин
Челедин
Стоедин
Гроздин
Видин
Велидин
Чоидин
Айдин
Алдин
Мандин
Костандин
Свободин
Славодин
Драгодин
Погодин
Ягодин
Додин
Никодин
Феркодин
Милодин
Модин
Господин
Мавродин
Миродин
Петродин
Тодин
Стодин
Костодин
Хардин
Твърдин
Будин
Кудин
Милудин
Мудин
Рудин
Маврудин
Грудин
Мерудин
Стоядин
Манджин
Вежин
Снежин
Божин
Ружин
Фружин
Мезин
Брезин
Мизин
Розин
Узин
Вакин
Домакин
Ракин
Саракин
Радкин
Ликин
Бойкин
Танкин
Цокин
Шокин
Дамаскин
Виткин
Плачкин
Дамашкин
Пушкин
Балин
Валин
Ивалин
Галин
Драгалин
Егалин
Богалин
Севдалин
Магдалин
Вардалин
Родалин
Калин
Малин
Хермалин
Ралин
Русалин
Сталин
Кристалин
Павлин
Елин
Белин
Велин
Евелин
Севелин
Ивелин
Гелин
Ангелин
Гюргелин
Делин
Аделин
Севделин
Виделин
Звезделин
Галелин
Венелин
Юрий-Венелин
Йоелин
Пелин
Веселин
Руселин
Цветелин
Детелин
Кръцелин
Тразлин
Тризлин
Илин
Вилин
Невилин
Гилин
Ингилин
Милин
Филин
Ваклин
Жаклин
Раклин
Сиволин
Драголин
Радолин
Виолин
Колин
Соколин
Манолин
Каролин
Солин
Толин
Столин
Орлин
Вислин
Светлин
Драгулин
Секулин
Никулин
Тулин
Чулин
Шулин
Юлин
Люлин
Венеамин
Бениамин
Вениамин
Маламин
Еремин
Римин
Томин
Ермин
Смин
Жасмин
Бенямин
Канин
Ранин
Танин
Бенин
Ленин
Огненин
Инин
Антонин
Воин
Доин
Трапин
Лепин
Опин
Деспин
Заварин
Дарин
Тодарин
Лозарин
Карин
Макарин
Марин
Сарин
Захарин
Царин
Сребрин
Ламбрин
Добрин
Чубрин

Лаврин
Угрин
Андрин
Къдрин
Заерин
Северин
Авгерин
Зерин
Езерин
Шекерин
Катерин
Екатерин
Сеферин
Ирин
Пирин
Макрин
Чакрин
Горин
Гъргорин
Теодорин
Тодорин
Зорин
Заприн
Димитрин
Тутурин
Пасин
Красин
Тасин
Ресин
Възкресин
Хрисин
Таксин
Доксин
Драгосин
Косин
Варсин
Пролетсин
Кусин
Русин
Батин
Ватин
Саватин
Гатин
Богатин
Катин
Дукатин
Латин
Галатин
Златин
Милатин
Патин
Аратин
Братин
Татин
Певтин
Ветин
Цветин
Смелетин
Милетин
Обретин
Галитин
Калитин
Митин

Харитин
Султин
Антин
Константин
Аржентин
Валентин
Клементин
Климентин
Ботин
Съботин
Славотин
Драготин
Радотин
Итин
Йотин
Котин
Милотин
Грамотин
Добротин
Тотин
Хотин
Артин
Мартин
Партин
Севастин
Гостин
Драгостин
Достин
Радостин
Устин
Августин
Кръстин
Юстин
Драгутин
Кутин
Милутин
Пефтин
Милютин
Дафин
Серафин
Труфин
Рахин
Страхин
Стрехин
Михин
Тихин
Трохин
Архин
Ацин
Бацин
Цацин
Коцин
Куцин
Пачин
Рачин
Тачин
Ловчин
Печин
Дичин
Ричин
Райчин
Трайчин
Пейчин

Бойчин
Дойчин
Пройчин
Стойчин
Балчин
Калчин
Белчин
Делчин
Нелчин
Милчин
Вълчин
Кочин
Карчин
Кърчин
Гюрчин
Бучин
Вучин
Ашин
Башин
Кашин
Вълкашин
Вукашин
Пашин
Ташин
Гешин
Колешин
Андрешин
Гергишин
Добришин
Тишин
Цветишин
Бойшин
Драгошин
Кошин
Велошин
Тошин
Братошин
Митрошин
Коршин
Гургушин
Кушин
Петрушин
Митрушин
Тушин
Кайн
Войн
Линколн
Левон
ж Ивон
Тривон
Андон
Радон
Садон
Спиридон
Испиридон
Додон
Пардон
Спирдон
Гедеон
Гидеон
Леон
Напалеон
Наполеон

Симеон
Гаджон
Държен
Сезон
Робинзон
Сибион
Радион
Гедион
Гидион
Родион
Фердион
Будион
Лион
Алион
Галион
Далион
Салион
Темелион
Илион
Милион
Филион
Римион
Симион
Пион
Серапион
Серпион
Варион
Иларион
Висарион
Аврион
Агрион
Щерион
Жорион
Трион
Галактион
Галитион
Аратион
Галитион
Йон
Никон
Милкон
Анкон
Цокон
Вавилон
Милон
Полон
Аполон
Солон
Гимон
Кимон
Лимон
Филимон
Симон
Тимол
Панталеймон
Саломон
Соломон
ж Манон
ж Нинон
Конон
Капон
Арон
Аарон

Барон
Марон
Аброн
Ставрон
Еврон
Соврон
Андрон
Берон
Верон
Ирон
Вирон
Мирон
Орон
Морон
Матрон
Патрон
Петрон
Митрон
Ефрон
Софрон
Полихрон
Дисон
Едисон
Нелсон
Вилсон
Самсон
Херсон
Ясон
Батон
Платон
Матон
Аратон
Галитон
Митон
Капитон
Аритон
Харитон
Милтон
Антон
Дантон
Отон
Гафон
Чардафон
Рафон
Милифон
Трифон
Митрифон
Грамофон
Ксенофон
Софон
Трихон
Тихон
Мишон
Наун
Паун
Кавун
Павун
Благун
Пагун
Магун
Драгун
Бегун
Богун
Гогун
Ергун
Владун
Младун
Сладун
Радун
Медун
Годун
Додун
Дудун
Годжун
Бекун
Пекун
Цекун
Чекун
Милкун
Рокун
Машкун
Пашкун
Якун
Галун
Голун
Калун
Малун
Колун
Солун
Соломун
Ромун
Бейнун
Дарун
Добрун
Верун
Герун
Перун
Горун
Дорун
Зорун
Корун
Морун
Патрун
Петрун
Гюрун
Пасун
Спасун
Батун
Латун
Патун
Братун
Стратун
Татун
Петун
Алтун
Ментун
Ботун
Готун
Потун
Тотун
Трифун
Кацун
Крачун
Делчун
Пашун
Рашун
Ташун
Пешун
Попън
Джонсън
Харутюн
Ян
Баян
Ваян
Раян
Браян
Краян
Траян
Славян
Савян
Деян
Пеян
Бреян
Мързян
Славиян
Диян
Андиян
Киндиян
Сталиян
Велиян
Стелиян
Илиян
Дилиян
Емилиян
Максимилиян
Стилиян
Истилиян
Филиян
Щилиян
Колиян
Полиян
Ролиян
Витлиян
Улиян
Жулиян
Юлиян
Станиян
Юстиниян
Мариян
Добриян
Адриян
Андриян
Щериян
Жориян
Киприян
Чиприян
Сиян
Касиян
Красиян
Пресиян
Исиян
Персиян
Тиян
Климатиян
Климентиян
Бастиян
Себастиян
Севастиян
Истиян
Кристиян
Християн
Софиян
Тушиян
Лукян
Валян
Галян
Сталян
Белян
Велян
Делян
Коцелян
Билян
Вилян
Дилян
Лилян
Милян
Емилян
Смилян
Силян
Исилян
Тилян
Болян
Волян
Колян
Полян
Солян
Улян
Шулян
Бръшлян
Дамян
Стамян
Демян
Даймян
Армян
Дъмян
Огнян
Батинян
Дамнян
Дъмнян
Търнян
Боян
Калоян
Столоян
Моян
Поян
Роян
Броян
Доброян
Троян
Братоян
Стоян
Зарян
Марян
Тарян
Добрян
Лаврян
Багрян
Серян
Щерян
Кирян
Мирян
Сирян

Стирян
Щирян
Борян
Горян
Дорян
Морян
Запрян
Киприян
Бурян
Нурян
Касян
Братян
Татян
Нестян
Гостян
Кръстян
Кутян
Нефтян
Нехтян
Нихтян
Микуян
Мощян

О

Дао
Зао
Рао
Дабо
Лабо
Рабо
Сабо
Табо
Бебо
Фебо
Бибо
Билбо
Камбо
Ламбо
Бумбо
Дъмбо
Бобо
Добо
Скобо
Хобо
Арбо
Барбо
Карбо
Хорбо
Гурбо
Върбо
Сърбо
Дубо
Хубо
Шурбо
Дъбо
Щръбо
Събо
Любо
Ваво
Даво
Главо
Славо
Краво
Саво
ж Саво
Шаво
Дево
Лево
Нево
Пево
Сево
Иво
Живо
Киво
Сливо
Гриво
Сиво
Йово
Ново
Първо
Руво
Гаго
Даго
Лаго
Благо
Маго
Паго
Драго
Праго
Его
Бего
Гего
Жего
Джего
Дзего
Лего
Него
Верго
Сего
Тего
Жожго
Чожго
Глазго
Мизго
Иго
Гиго
Лиго
Глиго
Миго
Ниго
Пиго
ж Мариго
Циго
Сайго
Гуйго
Ламго
Анго
Ганго
Данго
Джанго
Занго
Канго
Ланго
Манго
Панго
Ранго
Чанго
Шанго
Генго
Менго
Пенго
Бинго
Динго
Линго
Пинго
Ринго
Вринго
Гринго
Дринго
Принго
Тринго
Финго
Чинго
Донго
Зонго
Йонго
Лонго
Шонго
Льонго
Гунго
Лунго
Гънго
Мънго
Брънго
Трънго
Люнго
Лянго
Бого
Гого
Джого
Його
Лого
Гього
Лього
Арго
Барго
Варго
Дарго
Марго
ж Марго
Шарго
Берго
Герго
Джерго
Ферго
Гирго
Мирго
Пирго
Ширго
Борго
Георго
Джорго
Йорго
Гьорго
Урго
Гурго
Мурго
Сурго
Фурго
Върго
Гърго
Пърго
Фърго
Буго
Гуго
Луго
Струго
Бъго
Гъго
Фръго
Юго
Дяго
Няго
Бадо
Гадо
Дадо
Ладо
Владо
Гладо
Младо
Сладо
Мадо
Надо
Радо
Градо
Садо
Лавдо
Евдо
Севдо
Тевдо
Магдо
Лигдо
Гедо
Дедо
Кедо
Македо
Медо
Недо
Педо
Предо
Средо
Седо
Саздо
Звездо
Дзвездо
Гиздо
Гроздо
Куздо
Идо
Видо
Гидо
Дидо
Жидо
Лидо
Мидо
Пидо
Сидо
Фидо
Лайдо
Найдо
Райдо

Бейдо
Войдо
Ройдо
Сойдо
Ромалдо
Салдо
Белдо
Велдо
Селдо
Илдо
Милдо
Колдо
Андо
Бандо
Вандо
Гандо
Дандо
Жандо
Зандо
Кандо
Ландо
Орландо
Мандо
Армандо
Пандо
Спандо
Сарандо
Брандо
Трандо
Сандо
Шандо
Чандо
Бендо
Вендо
Гендо
Жендо
Джендо
Кендо
Мендо
Нендо
Пендо
Рендо
Крендо
Прендо
Трендо
Сендо
Цендо
Чендо
Индо
Гиндо
Диндо
Джиндо
Киндо
Линдо
Миндо
Пиндо
Риндо
Криндо
Хиндо
Бондо
Гондо
Дондо
Джондо

Йондо
Кондо
Мондо
Раймондо
Пондо
Рондо
Трондо
Чондо
Шондо
Гьондо
Бундо
Гундо
Кундо
Раймундо
Шундо
Бъндо
Въндо
Тръндо
Бяндо
Водо
Годо
Додо
Кодо
Модо
Родо
Продо
Тодо
Ходо
Бардо
Дардо
Мардо
Леонардо
Сардо
Вердо
Гердо
Сердо
Фердо
Ордо
Йордо
Кордо
Бурдо
Курдо
Бърдо
Гърдо
Сърдо
Будо
Гудо
Дудо
Жудо
Кудо
Мудо
Пудо
Студо
Худо
Чудо
Щудо
Ъдо
Людо
Дядо
Смядо
Гео
Лео
ж Клео

Ромео
Нео
Пео
Тео
Чео
Лажо
Блажо
Дражо
Стражо
Баджо
Гаджо
Джаджо
Ладжо
Младжо
Маджо
Граджо
Праджо
Беджо
Геджо
Джеджо
Леджо
Реджо
Биджо
Левиджо
Лиджо
Глиджо
Луиджо
Хиджо
Райджо
Сайджо
Долджо
Лулджо
Анджо
Банджо
Джанджо
Ланджо
Манджо
Ранджо
Бранджо
Странджо
Енджо
Бенджо
Генджо
Ленджо
Тенджо
Инджо
Минджо
Пинджо
Бонджо
Бунджо
Джунджо
Лунджо
Пунджо
Струнджо
Тунджо
Бънджо
Брънджо
Боджо
Годжо
Джоджо
Коджо
Роджо
Барджо

Гарджо
Марджо
Сарджо
Мерджо
Гирджо
Мирджо
Джорджо
Йорджо
Бурджо
Джурджо
Мурджо
Кърджо
Гюрджо
Буджо
Скуджо
Луджо
Бежо
Жежо
Джежо
Кежо
Ижо
Бижо
Лижо
Пижо
Хижо
Вулжо
Бенжо
Божо
Жожо
Рожо
Журжо
Кържо
Пържо
Буржо
Пужо
Ружо
Стружо
Въжо
Пъжо
Ръжо
Вазо
Лазо
Глазо
Назо
Пазо
Дзедзо
Пандзо
Безо
Дзезо
Мезо
Брезо
Стрезо
Изо
Бизо
Гизо
Дизо
Джизо
Зизо
Лизо
Мизо
Ризо
Ланзо
Меранзо

Панзо
Алонзо
Кунзо
Йозо
Лозо
Розо
Грозо
Зарзо
Бързо
Дързо
Мързо
Бузо
Кузо
Грузо
Брязо
Драгио
Дио
Кио
Мио
Илио
Виржинио
Марио
Стерио
Виторио
Байо
Вайо
Гайо
Дайо
Кайо
Влайо
Клайо
Майо
Найо
Пайо
Райо
Брайо
Врайо
Драйо
Крайо
Трайо
Сайо
Стайо
Цайо
Чайо
Бейо
Цвейо
Дейо
Джейо
Мейо
Змейо
Найо
Пейо
Сейо
Чейо
Шейо
Мийо
Бойо
Войо
Гойо
Дойо
Джойо
Зойо
Йойо
Койо
Мойо
Нойо
Пойо
Ройо
Гройо
Пройо
Тройо
Сойо
Тойо
Стойо
Цойо
Чойо
Буйо
Вуйо
Гуйо
Дуйо
Зуйо
Куйо
Муйо
Пуйо
Руйо
Груйо
Труйо
Туйо
Съйо
Ако
Бако
Вако
Дако
Джако
Зако
Лако
Мако
Нако
Янако
Пако
Рако
Драко
Крако
Трако
Сако
Тако
Стако
Цако
Чако
Дабко
Врабко
Сабко
Сребко
Дъбко
Връбко
Събко
Давко
Гиздавко
Завко
Главко
Славко
Павко
Саравко
Здравко
Кравко
Савко
Евко
Левко
Невко
Севко
Ивко
Живко
Сливко
Сивко
Йовко
Новко
Ладко
Гладко
Сладко
Надко
Радко
Садко
Недко
Средко
Давидко
Дидко
Лидко
Сидко
Свободко
Модко
Твърдко
Будко
Дудко
Грудко
Шудко
Твърдко
Обрядко
Еко
Беко
Веко
Дзвеко
Геко
Деко
Жеко
Джеко
Дзеко
Леко
Алеко
Олеко
Меко
Неко
Пеко
Дреко
Секо
Теко
Цеко
Алцеко
Чеко
Дражко
Бежко
Жежко
Бележко
Врежко
Бижко
Божко
Рожко
Ружко
Глазко
Железко
Бизко
Лозко
Грозко
Мързко
Дръзко
Мръзко
Желязко
Джилязко
Ико
Бико
Любико
Вико
Гико
Дико
Радико
Жико
Джико
Зико
Кико
Букико
Лико
Иглико
Белико
Велико
Мико
Смико
Нико
Енико
Станико
Райнико
Марико
Добрико
Чубрико
Гаврико
Андрико
Борико
Трико
Фрико
Тико
Зотико
Фико
Хико
Цико
Чико
Шико
Байко
Вайко
Гайко
Дайко
Зайко
Мозайко
Кайко
Лайко
Влайко
Найко
Пайко
Райко
Брайко
Врайко
Драйко
Крайко
Трайко
Сайко

Исайко
Тайко
Стайко
Цайко
Мицайко
Чайко
Шайко
Рашайко
Мишайко
Бейко
Вейко
Славейко
Дейко
Жейко
Джейко
Бързейко
Лейко
Дулейко
Змейко
Нейко
Чернейко
Пейко
Обрейко
Здрейко
Андрейко
Зрейко
Сейко
Матейко
Шейко
Илийко
Мийко
Фийко
Ойко
Бойко
Шибойко
Бобойко
Войко
Гойко
Драгойко
Негойко
Дойко
Радойко
Жойко
Джойко
Йойко
Койко
Милойко
Мойко
Нойко
Станойко
Пойко
Ройко
Добройко
Геройко
Пройко
Тройко
Стойко
Хойко
Тихойко
Цойко
Щойко
Гуйко
Дуйко
Куйко
Палуйко
Целуйко
Муйко
Тануйко
Цануйко
Пуйко
Руйко
Туйко
Шуйко
Пъйко
Съйко
Алко
Балко
Галко
Лалко
Малко
Палко
Ралко
Салко
Росалко
Халко
Михалко
Цалко
Чалко
Елко
Белко
Велко
Павелко
Гелко
Ангелко
Вангелко
Делко
Граделко
Неделко
Желко
Пържелко
Мелко
Темелко
Гисмелко
Нелко
Пелко
Гарелко
Спирелко
Хрелко
Веселко
Петелко
Целко
Илко
Гавраилко
Билко
Свилко
Дилко
Жилко
Божилко
Лилко
Милко
Смилко
Стоилко
Спилко
Добрилко
Силко
Василко
Босилко
Тилко
Стилко
Гостилко
Филко
Трендафилко
Карамфилко
Цилко
Мицилко
Коцилко
Чилко
Страшилко
Золко
Николко
Нолко
Манолко
Солко
Чолко
Джулко
Лулко
Пулко
Маврулко
Сулко
Мартулко
Мацулко
Чулко
Шулко
Башулко
Вълко
Сълко
Юлко
Бялко
Дялко
Недялко
Замко
Рамко
Ерамко
Гемко
Семко
Темко
Цемко
Заимко
Димко
Тимко
Ивтимко
Домко
Момко
Громко
Промко
Бърмко
Думко
Чумко
Шумко
Анко
Банко
Хубанко
Ванко
Иванко
Ганко
Данко
Джанко
Божанко
Ръжанко
Занко
Дзанко
Ланко
Желанко
Зланко
Миланко
Манко
Диманко
Томанко
Шуманко
Нанко
Венанко
Панко
Ранко
Каранко
Бранко
Вранко
Керанко
Пранко
Транко
Митранко
Франко
Хранко
Санко
Търсанко
Танко
Златанко
Цветанко
Станко
Христанко
Фанко
ж Фанко
Стефанко
Цанко
Чанко
Шанко
Мънчанко
Пашанко
Ташанко
Гушанко
Рушанко
Тушанко
Пъшанко
Енко
Бенко
Събенко
Венко
Хубавенко
Славенко
Невенко
Севенко
Червенко
Литвенко
Генко
Денко
Раденко
Евденко
Фиденко
Бърденко
Руденко
Студенко
Женко
Дженко

Зенко
Везенко
Кенко
Ленко
Каленко
Маленко
Раленко
Абленко
Ябленко
Еленко
Беленко
Меленко
Свиленко
Миленко
Опленко
Масленко
Менко
Стаменко
Клименко
Арменко
Ерменко
Ненко
Пенко
Купенко
Ренко
Даренко
Назаренко
Маренко
Бренко
Обренко
Дренко
Церенко
Сиренко
Торенко
Тренко
Утренко
Буренко
Дуренко
Френко
Хренко
Сенко
Пасенко
Спасенко
Есенко
Ясенко
Тенко
Братенко
Сретенко
Кортенко
Куртенко
Костенко
Ценко
Ченко
Панченко
Янченко
Шенко
Тешенко
Шишенко
Инко
Бинко
Голубинко
Рубинко
Винко

Славинко
Гинко
Глогинко
Динко
Владинко
Радинко
Костадинко
Модинко
Джинко
Зинко
Кинко
Линко
Калинко
Малинко
Белинко
Пелинко
Веселинко
Милинко
Маслинко
Минко
Нинко
Донинко
Пинко
Ринко
Каринко
Маринко
Саринко
Добринко
Дринко
Шеринко
Иринко
Диринко
Киринко
Ширинко
Кринко
Теодоринко
Тодоринко
Принко
Копринко
Купринко
Тринко
Сутринко
Фринко
Синко
Косинко
Тинко
Батинко
Катинко
Латинко
Саботинко
Суботинко
Съботинко
Мартинко
Партинко
Куртинко
Костинко
Кръстинко
Кутинко
Финко
Сафинко
Трофинко
Труфинко
Хинко

Чинко
Пачинко
Белчинко
Вълчинко
Марчинко
Вучинко
Шинко
Колешинко
Пешинко
Онко
Бонко
Вонко
Донко
Садонко
Леонко
Клеонко
Жонко
Джонко
Зонко
Йонко
Конко
Слонко
Монко
Симонко
Нонко
Понко
Ронко
Гронко
Иронко
Пронко
Тонко
Цонко
Чонко
Гьонко
Църнко
Паунко
Вунко
Дунко
Дудунко
Жунко
Джунко
Зунко
Кунко
Мунко
Нунко
Пунко
Брунко
Петрунко
Пасунко
Тунко
Батунко
Потунко
Цунко
Пашунко
Пешунко
Бънко
Вънко
Гънко
Дънко
Кънко
Слънко
Мънко
Пънко

Брънко
Трънко
Црънко
Алтънко
Юнко
Янко
Бянко
Дянко
Пеянко
Кянко
Ралянко
Мянко
Дамянко
Армянко
Стоянко
Пянко
Дрянко
Трянко
Исянко
Тянко
Мощянко
Око
Боко
Воко
Доко
Жоко
Джоко
Зоко
Йоко
Коко
Моко
Поко
Роко
Токо
Хоко
Цоко
Чоко
Шоко
Гьоко
Дапко
Лепко
Филипко
Сипко
Дупко
Трънко
Тъпко
Арко
Барко
Варко
Дарко
Жарко
Зарко
Азарко
Лазарко
Марко
Нарко
Царко
Шарко
Геошарко
Гьошарко
Ерко
Берко
Верко

Герко
Жерко
Зерко
Керко
Мерко
Перко
Серко
Терко
Стерко
Ферко
Щерко
Бирко
Гирко
Жирко
Джирко
Кирко
Лирко
Мирко
Демирко
Пирко
Спирко
Сирко
Тирко
Салтирко
Сотирко
Пастирко
Фирко
Зафирко
Цирко
Пацирко
Чирко
Ширко
Беширко
Щирко
Горко
Дорко
Джорко
Зорко
Порко
Торко
Трко
Бурко
Гурко
Дурко
Джурко
Зурко
Сурко
Пастурко
Цурко
Пецурко
Чурко
Шурко
Бърко
Сребърко
Митърко
Фърко
Църко

Юрко
Гюрко
Ярко
Сярко
Аско
Васко
Даско
Ласко
Бласко
Власко
Гласко
Наско
Манаско
Атанаско
Паско
Спаско
Раско
Параско
Гераско
Праско
Таско
Анастаско
Еско
Веско
Деско
Фелдеско
Филдеско
Божеско
Леско
Блеско
Песко
Бреско
Францеско
Франческо
Биско
Виско
Диско
Калиско
Даниско
Риско
Хариско
Хриско
Сиско
Тиско
Оско
Боско
Доско
Фидоско
Моско
Йоско
Поско
Роско
Мироско
Соско
Тоско
Ристоско
Христоско
Буско
Руско
Бруско

Суско
Гъско
Лъско
Блъско
Бръско
Ляско
Бляско
Бряско
Атко
Батко
Ватко
Датко
Латко
Златко
Матко
Стаматко
Натко
Анатко
Патко
Братко
Стратко
Сатко
Татко
Статко
Евстатко
Истатко
Бетко
Светко
Цветко
Гетко
Летко
Милетко
Метко
Пометко
Нетко
Петко
Обретко
Сретко
Тетко
Шетко
Итко
Витко
Левитко
Дивитко
Житко
Китко
Литко
Митко
Димитко
Нитко
Даритко
Титко
Фитко
Хитко
Читко
Шитко
Отко
Ботко
Дотко
Жотко
Зотко
Котко
Мотко

Димотко
Нотко
Панотко
Йотко
Потко
Кротко
Сотко
Тотко
Фотко
Шотко
Вутко
Гутко
Сутко
Тутко
Шутко
Вътко
Трътко
Олютко
Цвятко
Пятко
Обрятко
Уко
Буко
Вуко
Дуко
Жуко
Джуко
Луко
Руко
Суко
Цуко
Шуко
Дафко
Кафко
Сарафко
Тафко
Тефко
Стефко
Трифко
Кофко
Тофко
Дъфко
Пахко
Блехко
Михко
Ацко
Бацко
Вацко
Дацко
Кацко
Нацко
Цацко
Вецко
Гецко
Мецко
Венецко
Стецко
Ицко
Мицко
Димицко

Ницко
Тицко
Доцко
Моцко
Поцко
Тоцко
Цоцко
Вуцко
Куцко
Въцко
Бръцко
Дръцко
Ачко
Бачко
Вачко
Новачко
Гачко
Дачко
Зачко
Качко
Скачко
Лачко
Милачко
Плачко
Николачко
Мачко
Стамачко
Начко
Аначко
Станачко
Яначко
Пачко
Рачко
Керачко
Крачко
Петрачко
Димитрачко
Сачко
Тачко
Матачко
Митачко
Фачко
Бечко
Вечко
Дечко
Жечко
Лечко
Малечко
Мечко
Нечко
Венечко
Пенечко
Печко
Вречко
Течко
Сечко
Чечко
Ичко
Раичко
Вичко
Левичко
Новичко
Гичко

Дичко
Гладичко
Радичко
Медичко
Тодичко
Гърдичко
Божичко
Кичко
Личко
Аличко
Каличко
Раличко
Беличко
Величко
Количко
Цоличко
Мичко
Самичко
Смичко
Ничко
Еничко
Наничко
Станичко
Стоеничко
Търничко
Трьничко
Яничко
Стоичко
Пичко
Ричко
Маричко
Паричко
Царичко
Добричко
Киричко
Гьоричко
Тричко
Яричко
Спасичко
Светичко
Антично
Фичко
Хичко
Чичко
Вълчко
Очко
Бочко
Гочко
Дочко
Жочко
Йочко
Кочко
Мочко
Ночко
Прочко
Точко
Цочко
Чочко
Льочко
Учко
Бучко
Вучко
Дучко

Кучко
Лучко
Мучко
Каручко
Сучко
Тучко
Чучко
Въчко
Гъчко
Лъчко
Влъчко
Пъчко
Ръчко
Дръчко
Кръчко
Съчко
Ячко
Бячко
Лячко
Ашко
Балашко
Вашко
Ивашко
Гашко
Дашко
Андреашко
Зашко
Лашко
Влашко
Николашко
Машко
Нашко
Станашко
Генашко
Финашко
Йонашко
Пашко
Рашко
Парашко
Брашко
Грашко
Драшко
Патрашко
Петрашко
Митрашко
Димитрашко
Страшко
Храшко
Сашко
Ташко
Миташко
Васташко
Буташко
Ешко
Бешко
Бибешко
Вешко
Гешко
Дешко
Радешко
Недешко
Лешко
Лалешко

Малешко
Ралешко
Каблешко
Белешко
Велешко
Милешко
Колешко
Тулешко
Вълешко
Мешко
Нешко
Петканешко
Манешко
Ченешко
Нинешко
Търнешко
Пунешко
Пешко
Лазарешко
Брешко
Обрешко
Добрешко
Врешко
Андрешко
Шерешко
Орешко
Тодорешко
Петрешко
Митрешко
Стрешко
Тешко
Батешко
Вутешко
Тутешко
Чешко
Франчешко
Ишко
Бишко
Вишко
Превишко
Дишко
Кишко
Лишко
Калишко
Ангелишко
Колишко
Мишко
Нишко
Станишко
Чернишко
Паришко
Тишко
Бошко
Гошко
Дошко
Йошко
Кошко
Лолошко
Мошко
Ношко
Рошко
Грошко
Прошко

Тошко
Шошко
Горшко
Гършко
Ушко
Бушко
Вушко
Гушко
Драгушко
Душко
Радушко
Андушко
Гердушко
Кушко
Калушко
Мушко
Нушко
Райнушко
Рушко
Карушко
Марушко
Парушко
Тарушко
Поврушко
Андрушко
Крушко
Петрушко
Димитрушко
Тушко
Братушко
Татушко
Шушко
Връшко
Мъшко
Пъшко
Кръшко
Фъшко
Гюшко
Миюшко
Милюшко
Олюшко
Вряшко
Оряшко
Въко
Лъко
Пъко
Ръко
Тръко
Фръко
Съко
Цъко
Улько
Раичько
Гюко
Яко
Бяко
Дяко
Ляко
Бало
Вало
Гало
Дало
Кало

Лало
Мало
Пало
Рало
Драло
Сало
Тало
Итало
Хало
Цало
Чало
Кабло
Павло
Ставло
Игло
Радло
Ело
Ивело
Рафаело
Бело
Цвело
Гело
Дело
Джело
Анжело
Нело
Пело
Село
Стело
Цело
Марчело
Тризло
Ило
Било
Гило
Дило
Жило
Джило
Лило
Мило
Пило
Трило
Тило
Фило
Цило
Чило
Байло
Ивайло
Дайло
Райло
Войло
Манойло
Боло
Воло
Голо
Теоло
Джоло
Золо
Йоло
Коло
Лоло
Роло
Фроло

Соло
Толо
Столо
Цоло
Чоло
Шоло
Карло
Кърло
Мисло
Братло
Светло
Уло
Пауло
Було
Вуло
Гуло
Дуло
Куло
Луло
Груло
Суло
Чуло
Въло
Гъло
Къло
Пъло
Кръло
Съло
Гюло
Бяло
Дяло
Дамо
Замо
Камо
Рамо
Грамо
Само
Стамо
Гемо
Демо
Кемо
Пемо
Кремо
Премо
Семо
Размо
Имо
Димо
Кимо
Лимо
Римо
Примо
Симо
Тимо
Стимо
ж Ашимо
Климо
Елмо
Домо
Комо
Момо
Ромо
Громо

Продромо
Томо
Пармо
Ермо
Гермо
Гилермо
Сърмо
Бумо
Думо
Пумо
Шумо
Гръмо
Гямо
Ано
Бано
Вано
Гано
Дано
Жано
Джано
Зано
Дзано
Лениано
Кано
Лано
Мано
Нано
Тоано
Пано
Спано
Рано
Брано
Драно
Трано
Франо
Храно
Сано
Тано
Стано
Фано
ж Теофано
Хано
Цано
Чано
Шано
Драгно
Ено
Бено
Вено
Звено
Гено
Дено
Жено
Джено
Зено
Кено
Лено
Мено
Нено
Пено
Брено
Дрено
Крено

Прено
Трено
Хрено
Сено
Ксено
Тено
Цено
Чено
Шено
Дружно
Везно
Ино
Вино
Гино
Дино
Годино
Жино
Джино
Зино
Кино
ж Алино
Мино
Нино
Пино
Рино
Дрино
Пиерино
Зрино
Крино
Теодорино
Прино
Сино
Тино
Робертино
Хино
Цино
Чино
Шино
Байно
Вайно
Гайно
Дайно
Кайно
Малайно
Майно
Райно
Брайно
Драйно
Крайно
Стайно
Цайно
Бейно
Дейно
Жейно
Нейно
Пейно
Бейно
Шейно
Бойно
Войно
Гойно
Дойно
Радойно
Зойно
Койно
Шкойно
Мойно
Бройно
Пройно
Тройно
Тойно
Стойно
Буйно
Вуйно
Дуйно
Куйно
Руйно
Мъйно
Съйно
Оно
Боно
Воно
Гоно
Доно
Диодоно
Джоно
Зоно
Йоно
Коно
Лоно
Моно
Ноно
Поно
Роно
Тоно
Цоно
Чоно
Шоно
Щоно
Гьоно
Аверно
Авгерно
Черно
Бурно
Гърно
Търно
Църно
Босно
Уно
Буно
Вуно
Гуно
Дуно
Джуно
Куно
Муно
Нуно
Пуно
Руно
Бруно
Груно
Труно
Туно
Хуно
Шуно
Михно
Рушно
Бъно
Въно
Гъно
Дъно
Къно
Пъно
Бръно
Тръно
Юно
Бяно
Гяно
Дяно
Ляно
Мяно
Дряно
Тяно
ж Алтяно
Гапо
Запо
Капо
Трапо
Сапо
Тапо
Лепо
Пепо
Ипо
Джипо
Липо
Чипо
Чопо
Льопо
Карпо
Търпо
Деспо
Госпо
Купо
Лупо
Рупо
Тъпо
Ляпо
Аро
Баро
Варо
Гаро
Даро
Жаро
Заро
Каро
Вакаро
Маро
Наро
Паро
Саро
Таро
Царо
Рабро
Храбро
Сребро
Ламбро
Добро
Джубро
Чубро
Мавро
Ставро
Евро
Негро
Едро
Андро
Бандро
Нандро
Шандро
Бендро
Ляндро
Йодро
Кодро
Модро
Мудро
Еро
Беро
Геро
Джеро
Зеро
Керо
ж Калеро
Меро
Неро
Перо
Серо
Феро
Херо
Церо
Иро
Биро
Гиро
Жиро
Джиро
Зиро
Киро
Лиро
Миро
Пиро
Спиро
Шпиро
Сиро
Фиро
Чиро
Широ
Макро
Искро
Оро
Боро
Горо
Доро
Жоро
Джоро
Зоро
Йоро
Коро
Флоро
Моро
Поро
Хоро
Капро
Кипро
Опро

Копро
Матро
Патро
Митро
Кентро
Бистро
Ястро
Сутро
Буро
Гуро
Згуро
Сгуро
Дуро
Журо
Джуро
Муро
Пуро
Суро
Цуро
Чуро
Онуфро
Нехро
Бъро
Гъро
Дъро
Мъро
Пъро
Църо
Гюро
Яро
Сяро
Асо
Басо
Васо
Касо
Власо
Класо
Масо
Насо
Пасо
Расо
Прасо
Сасо
Тасо
Есо
Весо
Десо
Кесо
Лесо
Ресо
Исо
Бисо
Дисо
Джисо
Зисо
Лисо
Мисо
Нисо
Моисо
Писо
ж Хрисо
Мойсо
Алексо

Босо
Досо
Косо
Сосо
Арсо
Герсо
Персо
Кусо
Русо
Брусо
Възо
Ръсо
Фъсо
Лято
Ато
Бато
Вато
Гато
Като
Лато
Плато
Мато
Нато
Пато
Брато
Фрато
Сато
Тато
Евто
Ето
Бето
Вето
Гето
Лето
ж Илето
Мето
Нето
Пето
Врето
Крето
Тето
Ито
Бито
Вито
Гито
Дито
Кито
Лито
Флито
Мито
Нито
Пито
Рито
Тито
Фито
Хито
Чито
Шито
Гайто
Пайто
Белто
Велто
Милто

Султо
Анто
Банто
Ванто
Клеанто
Джанто
Занто
Канто
Манто
Панто
Транто
Санто
Ханто
Бенто
Венто
Генто
Дженто
Кенто
Ленто
Менто
Пенто
Сенто
Тенто
Ченто
Шенто
Инто
Бинто
Минто
Тинто
Финто
Чинто
Джонто
Йонто
Конто
Ронто
Фонто
Шонто
Шьонто
Гунто
Кунто
Мунто
Рунто
Трунто
Чунто
Шунто
Вънто
Кънто
Пънто
Янто
Ото
Бото
Вото
Гото
Дото
Жото
Джото
Зото
Йото
Кото
Мото
Ното
Пото
Крото

Тото
Хото
Шото
Гьото
Ньото
Копто
Зарто
Карто
Марто
Парто
Керто
Орто
Корто
Джурто
Курто
Мурто
Върто
Кърто
Насто
Анасто
Есто
Ристо
Кристо
Фристо
Христо
Найсто
Косто
Посто
Кръсто
Буто
Вуто
Гуто
Жуто
Джуто
Куто
Муто
Суто
Туто
Шуто
Ефто
Руфто
Бъто
Въто
Пъто
Кръто
Къто
Кюто
Бято
Цвято
Гято
Пято
Дафо
Кафо
Рафо
Тафо
Нефо
Стефо
Кифо
Телфо
Софо
Стофо
Морфо
Руфо

Кюфо
Бахо
Вахо
Захо
Махо
Пахо
Рахо
Страхо
Тахо
Блехо
Нехо
Пехо
Техо
Кихо
Михо
Прихо
Тихо
Балхо
Йохо
Архо
Пасхо
Духо
Рухо
Тухо
Бляхо
Ацо
Бацо
Вацо
Гацо
Дацо
Лацо
Мацо
Нацо
Пацо
Рацо
Тацо
Фацо
Цацо
Ецо
Бецо
Вецо
Гецо
Кецо
Лецо
Блецо
Мецо
Нецо
Пецо
Крецо
Цецо
Ицо
Бицо
Вицо
Гицо
Дицо
Кицо
Лицо
Мицо
Ницо
Пицо
Тицо
Фицо
Хицо

Шицо
Мейцо
Калцо
Филцо
Ванцо
Ранцо
Менцо
Винченцо
Илинцо
Оцо
Боцо
Гоцо
Доцо
Йоцо
Коцо
Моцо
Поцо
Троцо
Тоцо
Цоцо
Барцо
Нарцо
Гирцо
Пурцо
Кърцо
Уцо
Буцо
Вуцо
Гуцо
Куцо
Луцо
Нуцо
Руцо
Груцо
Труцо
Туцо
Цуцо
Бъцо
Въцо
Гъцо
Къцо
Мъцо
Ръцо
Бръцо
Дръцо
Кръцо
Люцо
Яцо
Няцо
Ачо
Бачо
Вачо
Гачо
Дачо
Зачо
Качо
Скачо
Лачо
Блачо
Злачо
Клачо
Цолачо
Плачо

Мачо
Начо
Пачо
Рачо
Драчо
Крачо
Трачо
Сачо
Тачо
Митачо
Стачо
Фачо
Хачо
Цачо
Чачо
Рабчо
Врабчо
Дабчо
Сребчо
Бобчо
Добчо
Робчо
Хобчо
Рубчо
Хубчо
Дъбчо
Връбчо
Събчо
Любчо
Давчо
Завчо
Кавчо
Лавчо
Главчо
Плавчо
Ставчо
Здравчо
Кравчо
Савчо
Евчо
Съдевчо
Левчо
Певчо
Ивчо
Радивчо
Живчо
Сивчо
Йовчо
Яковчо
Ловчо
Гьовчо
Пръвчо
Тръвчо
Лявчо
Грудчо
Ечо
Бечо
Вечо
Гечо
Дечо
Жечо
Кечо
Лечо

Милечо
Мечо
Нечо
Печо
Кречо
Течо
Чечо
Железчо
Ичо
Бичо
Вичо
Гичо
Драгичо
Дичо
Жичо
Божичо
Кичо
Личо
Каличо
Иличо
Количо
Дуличо
Мичо
Еремичо
Ничо
Каленичо
Търничо
Тръничо
Пичо
Ричо
Добричо
Киричо
Боричо
Нехричо
Сичо
Тичо
Златичо
Фичо
Хичо
Чичо
Байчо
Гайчо
Дайчо
Кайчо
Лукайчо
Лайчо
Влайчо
Клайчо
Найчо
Пайчо
Райчо
Брайчо
Драйчо
Крайчо
Трайчо
Сайчо
Братайчо
Ротайчо
Стайчо
Бейчо
Дейчо
Лейчо
Нейчо

Пейчо
Брейчо
Андрейчо
Чейчо
Драгийчо
Илийчо
Марийчо
Ойчо
Бойчо
Бобойчо
Войчо
Гойчо
Благойчо
Драгойчо
Негойчо
Дойчо
Радойчо
Йойчо
Койчо
Нойчо
Станойчо
Пойчо
Лепойчо
Ройчо
Бройчо
Пройчо
Тройчо
Тойчо
Братойчо
Стойчо
Вуйчо
Гуйчо
Дуйчо
Пуйчо
Руйчо
Груйчо
Туйчо
Чикчо
Чокчо
Алчо
Балчо
Галчо
Далчо
Калчо
Лалчо
Малчо
Налчо
Палчо
Ралчо
Дралчо
Кралчо
Салчо
Талчо
Халчо
Михалчо
Елчо
Белчо
Велчо
Гелчо
Ангелчо
Делчо
Неделчо
Желчо

Божелчо
Темелчо
Селчо
Петелчо
Илчо
Данаилчо
Билчо
Вилчо
Свилчо
Дилчо
Божилчо
Лилчо
Милчо
Имилчо
Данилчо
Станилчо
Стоилчо
Пилчо
Рилчо
Кирилчо
Крилчо
Василчо
Тилчо
Груилчо
Филчо
Болчо
Голчо
Долчо
Йолчо
Колчо
Николчо
Соколчо
Нолчо
Манолчо
Ролчо
Солчо
Толчо
Чолчо
Вулчо
Дулчо
Кулчо
Лулчо
Сулчо
Вълчо
Кълчо
Сълчо
Юлчо
Гюлчо
Люлчо
Дялчо
Дамчо
Камчо
Ламчо
Маламчо
Рамчо
Аврамчо
Грамчо
Тамчо
Кемчо
Семчо
Темчо
Имчо
Заимчо

Гимчо
Димчо
Кимчо
Стоимчо
Римчо
Тримчо
Симчо
Русимчо
Тимчо
Домчо
Комчо
Момчо
Томчо
Богумчо
Думчо
Кумчо
Грумчо
Друмчо
Струмчо
Шумчо
Анчо
Банчо
Хубанчо
Ванчо
Иванчо
Ганчо
Драганчо
Данчо
Воданчо
Годанчо
Жанчо
Божанчо
Занчо
Лозанчо
Канчо
Милканчо
Вълканчо
Коканчо
Сланчо
Манчо
Диманчо
Шуманчо
Нанчо
Ананчо
Панчо
Спанчо
Ранчо
Бранчо
Вранчо
Дранчо
Миранчо
Горанчо
Пранчо
Транчо
Касанчо
Русанчо
Танчо
Станчо
Кръстанчо
Фанчо
Стефанчо
Ханчо
Цанчо

Чанчо
Шанчо
Енчо
Бенчо
Венчо
Генчо
Евгенчо
Денчо
Младенчо
Раденчо
Найденчо
Воденчо
Студенчо
Женчо
Кенчо
Ленчо
Магдаленчо
Мегленчо
Еленчо
Теленчо
Миленчо
Менчо
Каменчо
Роменчо
Арменчо
Ерменчо
Руменчо
Ненчо
Стоенчо
Пенчо
Ренчо
Дренчо
Едренчо
Коренчо
Кренчо
Пренчо
Тренчо
Френчо
Сенчо
Есенчо
Тенчо
Обретенчо
Ченчо
Шенчо
Инчо
Бинчо
Винчо
Гинчо
Динчо
Радинчо
Костадинчо
Кузинчо
Кинчо
Линчо
Галинчо
Калинчо
Малинчо
Сталинчо
Ангелинчо
Илинчо
Милинчо
Столинчо
Минчо

Нинчо
Танинчо
Воинчо
Пинчо
Ринчо
Заринчо
Лазаринчо
Маринчо
Саринчо
Царинчо
Иринчо
Диринчо
Пиринчо
Дринчо
Кринчо
Принчо
Тринчо
Русинчо
Тинчо
Катинчо
Латинчо
Златинчо
Кутинчо
Пефтинчо
Финчо
Хинчо
Чинчо
Ончо
Бончо
Гончо
Дончо
Андончо
Зончо
Йончо
Кончо
Лончо
Калончо
Мончо
Лимончо
Нончо
Пончо
Андрончо
Крончо
Прончо
Трончо
Тончо
Телефончо
Цончо
Чончо
Гьончо
Льончо
Унчо
Паунчо
Бунчо
Вунчо
Павунчо
Гунчо
Пагунчо
Драгунчо
Дунчо
Радунчо
Кунчо
Пекунчо

Лунчо
Калунчо
Колунчо
Мунчо
Нунчо
Пунчо
Сапунчо
Рунчо
Друнчо
Перунчо
Корунчо
Трунчо
Патрунчо
Петрунчо
Сунчо
Тунчо
Татунчо
Хунчо
Чунчо
Ънчо
Бънчо
Вънчо
Гънчо
Дънчо
Кънчо
Слънчо
Мънчо
Пънчо
Брънчо
Грънчо
Крънчо
Трънчо
Алтънчо
Юнчо
Янчо
Траянчо
Мянчо
Румянчо
Калоянчо
Стоянчо
Тянчо
Бочо
Вочо
Гочо
Дочо
Садочо
Зочо
Йочо
Кочо
Лочо
Плочо
Флочо
Мочо
Сочо
Почо
Брочо
Грочо
Точо
Хочо
Цочо
Чочо
Гьочо
Льочо

Гапчо
Дапчо
Капчо
Рапчо
Крапчо
Трапчо
Липчо
Копчо
Хопчо
Льопчо
Дупчо
Купчо
Рупчо
Тръпчо
Хюлюпчо
Ляпчо
Арчо
Барчо
Варчо
Гарчо
Зарчо
Назарчо
Карчо
Макарчо
Марчо
Камарчо
Парчо
Сарчо
Тарчо
Царчо
Ерчо
Берчо
Верчо
Герчо
Керчо
Скерчо
Валерчо
Мерчо
Перчо
Серчо
Бирчо
Вирчо
Гирчо
Кирчо
Мирчо
Демирчо
Семирчо
Пирчо
Тирчо
Орчо
Борчо
Ворчо
Горчо
Григорчо
Дорчо
Тодорчо
Зорчо
Йорчо
Корчо
Морчо
Норчо
Порчо
Торчо

Форчо
Урчо
Бурчо
Дурчо
Курчо
Пурчо
Сурчо
Чурчо
Бърчо
Гърчо
Угърчо
Кърчо
Петърчо
Митърчо
Гюрчо
Кюрчо
Ярчо
Атанасчо
Хрисчо
Русчо
Кротчо
Бучо
Вучо
Гучо
Дучо
Радучо
Кучо
Скучо
Лучо
Илучо
Мучо
Тучо
Чучо
Дафчо
Седефчо
Стефчо
Йосифчо
Тифчо
Софчо
Стофчо
Труфчо
Бахчо
Стрехчо
Трихчо
Тихчо
Дохчо
Нохчо
Грохчо
Рухчо
Трухчо
Тухчо
Братухчо
Пръхчо
Ношчо
Кушчо
Трушчо
Братушчо
Бъчо
Въчо
Гъчо
Дъчо
Къчо
Лъчо

Мъчо
Пъчо
Кръчо
Ячо
Дячо
Лячо
Ашо
Башо
Вашо
Гашо
Дашо
Зашо
Кашо
Лашо
Влашо
Машо
Нашо
Пашо
Рашо
Брашо
Драшо
Прашо
Страшо
Сашо
Ташо
Шашо
Ешо
Бешо
Вешо
Гешо
Дешо
Джешо
Лешо
Мешо
Нешо
Занешо
Станешо
Пешо
Решо
Брешо
Трешо
Сешо
Тешо
Ишо
Бишо
Вишо
Гишо
Дишо
Жишо
Кишо
Лишо
Глишо
Мишо
Нишо
Пишо
Тришо
Тишо
Шишо
Чокшо
Някшо
Димшо
Римшо
Дъмшо

Баншо
Миншо
Бошо
Гошо
Дошо
Йошо
Кошо
Мошо
Пошо
Рошо
Грошо
Дрошо
Прошо
Трошо
Тошо
Шошо
Гьошо
Ершо
Гершо
Уршо
Куршо
Кършо
Ушо
Бушо
Вушо
Гушо
Душо
Кушо
Лушо
Мушо
Нушо
Пушо
Рушо
Крушо
Трушо
Тушо
Фушо
Въшо
Кършо
Пъшо
Гюшо
Яшо
Дабьо
Бебьо
Бобьо
Върбьо
Щърбьо
Убьо
Рубьо
Хубьо
Дъбьо
Любьо
Главьо
Здравьо
Кравьо
Севьо
Ковьо
Багьо
Благьо
Млагьо
Рагьо
Драгьо
Бегьо

Прегьо
Грозгьо
Ангьо
Конгьо
Понгьо
Мунгьо
Рогьо
Прогьо
Гугьо
Пугьо
Ругьо
Бадьо
Гадьо
Владьо
Младьо
Радьо
Градьо
Богдьо
Бедьо
Дедьо
Джедьо
Смедьо
Недьо
Педьо
Предьо
Средьо
Звездьо
Гиздьо
Гроздьо
Видьо
Дидьо
Пидьо
Фидьо
Бойдьо
Ройдьо
Алдьо
Балдьо
Белдьо
Бандьо
Вандьо
Гандьо
Дандьо
Кандьо
Мандьо
Нандьо
Пандьо
Рандьо
Смарандьо
Сарандьо
Прандьо
Трандьо
Сандьо
Цандьо
Кендьо
Лендьо
Мендьо
Пендьо
Рендьо
Крендьо
Виндьо
Гиндьо
Диндьо
Миндьо

Пиндьо
Триндьо
Бондьо
Дондьо
Кондьо
Пондьо
Крондьо
Тондьо
Шондьо
Льондьо
Бундьо
Кундьо
Мундьо
Пундьо
Рундьо
Бъндьо
Въндьо
Къндьо
Мъндьо
Пъндьо
Бръндьо
Гръндьо
Кръндьо
Бодьо
Водьо
Годьо
Додьо
Подьо
Родьо
Гродьо
Продьо
Тодьо
Ардьо
Вардьо
Мардьо
Бурдьо
Бърдьо
Гърдьо
Будьо
Гудьо
Кудьо
Мудьо
Пудьо
Рудьо
Грудьо
Гъдьо
Пъдьо
Гръдьо
Стразьо
Везьо
Мезьо
Изьо
Бизьо
Тризьо
Зозьо
Йозьо
Лозьо
Розьо
Грозьо
Тозьо
Бързьо
Дързьо
Мързьо

Бузьо
Кузьо
Вакьо
Дакьо
Лакьо
Злакьо
Накьо
Ракьо
Фракьо
Сакьо
Факьо
Векьо
Некьо
Текьо
Икьо
Викьо
Цвико
Ликьо
Иликьо
Марикьо
Чикьо
Райкьо
Стайкьо
Нейкьо
Донейкьо
Илийкьо
Ойкьо
Пойкьо
Стойкьо
Неделкьо
Василкьо
Кулкьо
Дуранкьо
Френкьо
Инкьо
Маринкьо
Веринкьо
Конкьо
Леонкьо
Окьо
Вокьо
Докьо
Нокьо
Покьо
Цокьо
Граскьо
Ескьо
Рискьо
Госкьо
Гъскьо
Кръскьо
Букьо
Цукьо
Пъкьо
Альо
Бальо
Вальо
Гальо
Дальо
Зальо
Кальо
Лальо
Мальо

Пальо
Ральо
Каральо
Бральо
Кральо
Сальо
Тальо
Стальо
Хальо
Михальо
Цальо
Чальо
Деблъо
Ублъо
Павлъо
Ставлъо
Иглъо
Роглъо
Белъо
Велъо
Цвелъо
Делъо
Неделъо
Желъо
Келъо
Мелъо
Нелъо
Пелъо
Релъо
Дрелъо
Хрелъо
Селъо
Телъо
Целъо
Челъо
Шелъо
Илъо
Билъо
Вилъо
Цвилъо
Гилъо
Дилъо
Жилъо
Килъо
Лилъо
Милъо
Смилъо
Шмилъо
Пилъо
Силъо
Тилъо
Стилъо
Филъо
Хилъо
Цилъо
Чилъо
Влайлъо
Чайлъо
Ройлъо
Ваклъо
Маклъо
Раклъо
Болъо

Волъо
Голъо
Долъо
Золъо
Колъо
Нолъо
Полъо
Ролъо
Кролъо
Хролъо
Толъо
Столъо
Холъо
Цолъо
Чолъо
Шолъо
Карлъо
Скерлъо
Мерлъо
Кирлъо
Вързъо
Хвърлъо
Кърлъо
Маслъо
Мислъо
Светлъо
Тотлъо
Улъо
Паулъо
Булъо
Вулъо
Гулъо
Гагулъо
Дулъо
Кулъо
Лулъо
Пулъо
Рулъо
Грулъо
Хрулъо
Сулъо
Тулъо
Стулъо
Хулъо
Цулъо
Чулъо
Шулъо
Пехлъо
Бълъо
Вълъо
Кълъо
Пълъо
Крълъо
Сълъо
Гюлъо
Люлъо
Тюлъо
Бялъо
Лялъо
Ламъо
Самъо
Римъо
Комъо

Ромъо
Анъо
Банъо
Ванъо
Ганъо
Данъо
Жанъо
Джанъо
Занъо
Канъо
Ланъо
Сланъо
Манъо
Нанъо
Панъо
Бранъо
Хранъо
Танъо
Станъо
Фанъо
Ханъо
Цанъо
Чанъо
Гривнъо
Тръвнъо
Дагнъо
Драгнъо
Игнъо
Огнъо
Гаднъо
Раднъо
Меднъо
Руднъо
Гръднъо
Енъо
Бенъо
Венъо
Генъо
Денъо
Дженъо
Кенъо
Ленъо
Менъо
Ненъо
Пенъо
Ренъо
Дренъо
Кренъо
Пренъо
Опренъо
Тренъо
Тенъо
Ценъо
Ченъо
Шенъо
Везнъо
Инъо
Бинъо
Винъо
Гинъо
Динъо
Джинъо
Зинъо

Киньо
Линьо
Миньо
Ниньо
Пиньо
Гриньо
Тиньо
Стиньо
Финьо
Хиньо
Чиньо
Шиньо
Крайньо
Койньо
Ройньо
Макньо
Димньо
Тимньо
Комньо
Боньо
Воньо
Гоньо
Доньо
Йоньо
Коньо
Лоньо
Моньо
Ноньо
Поньо
Роньо
Гроньо
Кроньо
Проньо
Тоньо
Цоньо
Чоньо
Шоньо
Гьоньо
Льоньо
Гарньо
Карньо
Верньо
Черньо
Дворньо
Горньо
Торньо
Бурньо
Бърньо
Гърньо
Кърньо
Търньо
Църньо
Красньо
Босньо
Росньо
Стратньо
Татньо
Кротньо
Уньо
Буньо
Гуньо
Дуньо
Джуньо

Куньо
Муньо
Нуньо
Пуньо
Руньо
Груньо
Круньо
Туньо
Фуньо
Цуньо
Чуньо
Шуньо
Рахньо
Михньо
Дохньо
Вишньо
Бошньо
Ъньо
Бъньо
Въньо
Гъньо
Дъньо
Къньо
Мъньо
Пъньо
Бръньо
Гръньо
Кръньо
Тръньо
Цръньо
Фъньо
Яньо
Мяньо
Тяньо
Липьо
Чипьо
Опьо
Купьо
Рупьо
Барьо
Варьо
Гарьо
Дарьо
Зарьо
Карьо
Марьо
Парьо
Тарьо
Фарьо
Царьо
Сребрьо
Ламбрьо
Добрьо
Гаврьо
Еврьо
Багрьо
Кадрьо
Едрьо
Ендрьо
Сендрьо
Удрьо
Кърдрьо
Ерьо

Берьо
Жерьо
Зерьо
Мерьо
Серьо
Терьо
Стерьо
Ферьо
Шерьо
Щерьо
Дирьо
Кирьо
Мирьо
Пирьо
Тирьо
Фирьо
Чирьо
Мокрьо
Искрьо
Орьо
Борьо
Зорьо
Йорьо
Корьо
Морьо
Форьо
Хорьо
Запрьо
Опрьо
Бистрьо
Бурьо
Згурьо
Дурьо
Зурьо
Мурьо
Нурьо
Пурьо
Сурьо
Чурьо
Шурьо
Гърьо
Църьо
Асьо
Васьо
Дасьо
Касьо
Ласьо
Власьо
Масьо
Насьо
Пасьо
Грасьо
Красьо
Есьо
Бесьо
Десьо
Кесьо
Месьо
Песьо
Гисьо
Письо
Бонсьо
Босьо

Досьо
Йосьо
Косьо
Мосьо
Дросьо
Тосьо
Хърсьо
Кусьо
Русьо
Брусьо
Въсьо
Пъсьо
Фъсьо
Батьо
Ватьо
Гатьо
Катьо
Латьо
Златьо
Матьо
Патьо
Стратьо
Фратьо
Татьо
Фатьо
Бетьо
Ветьо
Цветьо
Кетьо
Метьо
Нетьо
Петьо
Тетьо
Итьо
Витьо
Гитьо
Китьо
Митьо
Питьо
Титьо
Фитьо
Хитьо
Алтьо
Кантьо
Лантьо
Пантьо
Пентьо
Минтьо
Понтьо
Тронтьо
Чонтьо
Кунтьо
Рунтьо
Чунтьо
Кънтьо
Трънтьо
Ботьо
Готьо
Зотьо
Мотьо
Нотьо
Потьо
Сотьо

Тотьо
Фотьо
Мартьо
Кертьо
Куртьо
Къртьо
Настьо
Растьо
Ристьо
Христьо
Гостьо
Кръстьо
Бутьо
Вутьо
Гутьо
Кутьо
Мутьо
Тутьо
Духтьо
Бътьо
Вътьо
Гътьо
Кътьо
Пътьо
Дрътьо
Крътьо
Кютьо
Пефьо
Дуфьо
Куцьо
Пещьо
Ищьо
Бощьо
Мощьо
Нощьо

П

Агап
Мискеп
Боголеп
Илип
Филип
Архип
Агоп
Родоп
Прокоп
Сироп
Карп
Поликарп
Хилюп

Р

Енгибар
Севар
Варвар
Маргар
Гъргар
Джавдар
Чавдар
Божидар
Скъпидар
Латидар
Пандар
Живодар
Тодар
Вардар
Лазар
Назар
Слънчезар
Лъчезар
Елизар
Белизар
Велизар
Пелизар
Вилизар
Цветизар
Любозар
Славозар
Светлозар
Среброзар
Петрозар
Златозар
Светозар
Цветозар
Макар
Поликар
Ласкар
Милар
Колмар
Геомар
Кенар
Кипар
Гаспар
Каспар
Гашпар
Кашпар
Кесар
Косар
Татар
Нестар
Нистар
Януар
Сафар
Тефар
Теофар
Бахар
Тихар
Теохар
Прохар
Стохар
Бацар
Куцар
Яшар
Заер
Рабер
Тибер
Дульбер
Давер
Мавер
Ставер
Север
Аливер
Оливер
Уливер
Сивер
Телвер
Благовер
Крюгер
Ивидер
Сидер
Шидер
Скендер
Будер
Пиер
Кайзер
Валер
Илер
Дайлер
Владимер
Полимер
Станимер
Стоимер
Йосмер
Революционер
Бюхнер
Бисер
Косер
Левтер
Елевтер
Юпитер
Валтер
Волтер
Силвестер
Нестер
Калистер
Нистер
Лефтер
Стафер
Калифер
Калофер
Нофер
Малнихер
Манлихер
Малинхер
Мицер
Куцер
Момчер
Завир
Аргир
Везир
Канозир
Титамир
Демир
Велемир
Огнемир
Воемир
Семир
Кантемир
Страшемир
Владимир
Градимир
Алдимир
Кандимир
Будимир
Божимир
Дружимир
Стрезимир
Галимир
Велимир
Желимир
Селимир
Полимир
Планимир
Бранимир
Хранимир
Станимир
Пленимир
Ценимир
Звонимир
Гонимир
Стоимир
Беримир
Боримир
Спасимир
Красимир
Десимир
Хрисимир
Златимир
Братимир
Стратимир
Цветимир
Алтимир
Кантимир
Властимир
Христимир
Страцимир
Страшимир
Воймир
Стоймир
Строймир
Елмир
Любомир
Славомир
Новомир
Благомир
Драгомир
Богомир
Радомир
Правдомир
Чедомир
Звездомир
Алдомир
Чудомир
Маломир
Светломир
Момир
Стеномир
Войномир
Красномир
Добромир
Скоромир
Петромир
Хрисомир
Татомир
Светомир
Цветомир
Витомир
Христомир
Вутомир
Тихомир

Стихомир
Исир
Статир
Салтир
Псалтир
Псантир
Сотир
ж Естир
Зафир
Калафир
Сафир
Зефир
Замфир
Занфир
Профир
Порфир
Бешир
Бишир
Шамшир
Чемшир
Шемшир
Чимшир
Шимшир
Арищир
Желибор
Елевор
Извор
Явор
Дагор
Загор
Диагор
Игор
Развигор
Глигор
Григор
Богор
Гъргор
Салвадор
Видор
Божидор
Изидор
Исидор
Теодор
Феодор
Фиодор
Тодор
Агатодор
Христодор
Тудор
Първозор
Букор
Флор
Никанор
Янор
Пор
Велисор
Салватор
Стратор
Виктор
Нестор
Нистор
Кифор
Никифор
Унисифор
Христофор
Прохор
Ванчор
Манчор
Бачор
Петришор
Митришор
Гальор
Митр
Гмитр
Хлабур
Барбур
Лавур
Къвур
Благур
Гургур
Бендур
Гаджур
Божур
Меркур
Букур
Гайнур
Спанур
Батур
Артур
Тутур
Бацур
Мацур
Пецур
Бачур
Вачур
Ванчур
Танчур
Бишур
Храбър
Сребър
Цибър
Добър
Никандър
Касандър
Александър
Скафандър
Искър
Петър
Калопетър
Митър
Гмитър
Димитър
Калистър
Нистър
Вихър
Бацър
Сокяр

С

Балас
Влас
Манас
Танас
Атанас
Спас
Тарас
Герас
Вилдирас
Крас
Никитас
Анастас
Фелдес
Филдес
Агнес
ж Инес
Жорес
ж Долорес
Паис
Радис
Аведис
Модис
Саркис
Фироклис
ж Семирамис
Дивинис
Деонис
Дионис
Дафнис
Лоис
Парис
Кипарис
Бойрис
Борис
Богорис
Лорис
Морис
Хрис
Нарцис
Еделвайс
ж Еделвайс
Ортодокс
Енгелс
ж Флоранс
Франс
Ханс
Негос
Радос
Фидос
Тодос
Хелиос
Минелос
Анигнос
Рос
Барбарос
Берос
Христос
Марс
Юлиус
Мариус
Калус
Добрус
Исус
Хръс

Т

Бобат
Сават
Лападат
ж Благодат
Ревокат
Евангелат
Милат
Филат
Злат
Скарлат
Скерлат
Стамат
Игнат
Йонат
Брат
Кубрат
Кодрат
Ипократ
Сократ
Страт
Естрат
Калистрат
Стат
Мушат
ж Елизабет
ж Ивет
ж Силвет
Богосвет
Радосвет
Калоцвет
Доброцвет
Златоцвет
ж Одет
ж Розет
Жулиет
Милет
Виолет
Полет
ж Пролет
Арлет
Скерлет
Жанет
ж Жанет
ж Жинет
Арет
Филарет
Панарет
Магрет
Левит
Маргит
Сплендит
Афродит
Некит
Никит
Елит
Полит
Иполит
Юлит
Леонит
Арит
Маргарит
Харит
Гаврит
Мадрит
Неофит

Теофит
Филакт
Теофилакт
Венедикт
Рузвелт
Ервант
Визант
Пселант
Диамант
Марант
Хрисант
Ксант
Левент
Климент
Добрент
Левонт
Терапонт
Клиянт
Брилянт
ж Живот
Херодот
Фердот
Панайот
Филот
Деспот
Март
Алберт
Адалберт
Умберт
Роберт
Курт
Севаст
Благовест
Добровест
Златовест
Модест
Ернест
Калист
Ернст
ж Радост
Август
Либкнехт
Мият

У

Мугу
ж Аралу
ж Смару
Михру

Ф

Склаф
Зараф
Сараф
Зограф
Сераф
Йоасаф
Седеф
Жозеф
Йосиф
Адолф
Якоф

Х

Бах
Мах
Телемах
Страх
Войтех
Фридрих
Хенрих
Хайнрих
Юрих
Тих
Аспарух
Лъх

Ц

Ивац
Здравец
Гелец
Ганец
Венец
Борец
Вълчец
Йониц
Стоиц
Франц
Констанц
Костанц
Кивуц
Драгуц
Лападуц
Радуц
Илиуц
Галуц
Бануц
Бенуц
Януц
Маруц
Мандруц
Патруц
Митруц

Ч

Новач
Керач
Рабич
Любич
Богич
Владич
Гладич
Радич
Мандич
Илич
Васкич
Лукич
Вацкич
Малич
Павлич
Ангелич
Ганич
Горнич
Янич
Парич
Телерич
Борич
Петрич
Спасич
Златич
Певтич
Цветич
Митич
Пефтич
Малкоч
Балуч
Тануч
Балюч

Ш

Гагаш
Драгаш
Пендаш
Андреаш
Дакаш
Тикаш
Вълкаш
Петкаш
Балаш
Белаш
Тамаш
Томаш
Ганаш
Динаш
Минаш
Маринаш
Гераш
Кираш
Тодораш
Петраш
Димитраш
Маташ
Наташ
Таташ
Петаш
Миташ
Насташ
Пацаш
Барбеш
Мангеш
Радеш
Калеш
Лалеш
Малеш
Милеш
Колеш
Занеш
Ченеш
Добреш
Мокреш
Пуреш
Виш
Савиш
Гергиш
Георгиш
Гьоргиш
Гладиш
Радиш
Танкиш
Сенкиш
Чокиш
Някиш
Алиш
Галиш
Малиш
Белиш
Ангелиш
Милиш
Колиш
Улиш
Мулиш
Юлиш
Камиш
Димиш
Аниш
Ваниш
Наниш
Таниш
Станиш
Левениш
Дениш
Тениш
Чениш
Дивиниш
Кониш
Диониш
Тониш
Черниш
Яниш
Пепиш
Париш
Кипариш
Патриш
Згуриш
Патиш
Братиш
Митиш
Вотиш
Мотиш
Тофиш
ж Бланш
Лагош
Драгош
Могош
Радош
Федош
Фидош
Пандош
Додош
Тодош
Лалош
Милош
Лолош
Тимош
Вилмош
Тодорош
Корош
Торош

Урош
Пурош
Юрош
Братош
Петош
Митош
Кротош
Бартош
Рабуш
Камбуш
Робуш
Барбуш
Първуш
Агуш
Драгуш
Негуш
Ангуш
Богуш
Гогуш
Гергуш
Гургуш
Гугуш
Радуш
Недуш
Райдуш
Андуш
Мандуш
Пандуш
Додуш
Гердуш
Такуш
Лекуш
Никуш
Бойкуш
Алкуш
Станкуш
Маркуш
Петкуш
Читкуш
Балуш
Галуш
Калуш
Лалуш
Малуш
Палуш
Белуш
Велуш
Ангелуш
Неделуш
Мелуш
Вилуш
Милуш
Ваклуш
Голуш
Колуш
Николуш
Самуш
Димуш
Вилмуш
Ромуш
Томуш
Вануш
Ивануш

Първануш
Гануш
Кануш
Мануш
Нануш
Пануш
Тануш
Стануш
Цануш
Генуш
Менуш
Гинуш
Динуш
Райнуш
Конуш
Арнуш
Януш
Мянуш
Баруш
Варуш
Гаруш
Каруш
Маруш
Паруш
Таруш
Добруш
Андруш
Кируш
Боруш
Петруш
Митруш
Димитруш
Уруш
Батуш
Гатуш
Катуш
Матуш
Патуш
Братуш
Татуш
Митуш
Понтуш
Контуш
Махуш
Промисъш
Ангюш
Балдюш
Малюш
Палюш
Делюш
Колюш
Люлюш
Ванюш
Ганюш
Андреяш
Илияш
Петруняш

Ю

ж Панаю

Я

Гая
Драгая
Палая
Влая
м Влая
Аглая
Яглая
Архилая
Мая
Жанина-Мая
Томая
Паная
Синая
Рая
Трая
м Исая
Стая
Гостая
Чая
Добя
Рагя
Игя
Ангя
Вангя
Богя
Йоргя
Юргя
Гюргя
Гадя
м Федя
Кондя
м Валодя
м Володя
м Главея
Славея
м Славея
Здравея
Солвея
Соловея
Цвея
Пелегея
Дея
Недея
Орхидея
Кея
м Лея
Джалея
м Малея
Пантелея
Хелея
Пантилея
м Ахилея
Саломея
Нея
Виренея
Вишнея
Пея
м Пея
м Андрея
Орея
Мойсея

м Матея
Филотея
Доротея
Ренета-Фея
Орфея
Цея
м Сазаия
Ламбия
Евламбия
Еврембия
Лимбия
Олимбия
м Тобия
м Тубия
м Кумбия
Рисавия
Октавия
Евсевия
Селвия
Силвия
Реасилвия
Ковия
Зеновия
Зиновия
Совия
Гия
Благия
Пелагия
Фелагия
Панагия
Драгия
м Драгия
Пелегия
Лигия
Филигия
Рангия
Ренгия
Френгия
Евлогия
Сергия
Георгия
Гюргия
м Анадия
Генадия
м Генадия
м Радия
Харадия
Клавдия
Ередия
м Саздия
Лидия
Сандия
Мавродия
м Мавродия
Исодия
м Методия
Петродия
Леокардия
Тадия
Людия
Моисеия
Божия
Агнезия

Кортезия
м Акия
м Гакия
м Аргакия
м Ордакия
Палакия
Пелакия
м Анакия
м Минакия
Керакия
Епракия
м Тофракия
м Исакия
м Такия
м Антакия
Севастакия
м Севастакия
Векия
м Езекия
Резекия
м Резекия
Венекия
м Еникия
Фикия
Станкия
Френкия
Донкия
Докия
Евдокия
м Ангелякия
Балия
Галия
Евгалия
Розалия
Калия
Амалия
Наталия
Авталия
Евталия
Русалия
Павлия
Севлия
Аглия
Елия
Велия
Савелия
Вангелия
Евангелия
Ингелия
Клелия
Амелия
Камелия
Томелия
Румелия
Анелия
Ганелия
Донелия
Корнелия
Плюнелия
Крелия
Аурелия
Веселия
Ерселия

Кателия
Офелия
Хелия
м Илия
Сибилия
Вавилия
Вергилия
Идилия
Лилия
Милия
Емилия
Велмилия
Ванилия
Корнилия
Добрилия
Василия
Отилия
Христилия
Памфилия
Архилия
Цилия
Цецилия
Сицилия
Цицилия
Чечилия
Чичилия
Аршилия
Клия
Параклия
Хераклия
Ираклия
м Ираклия
Хариклия
Николия
м Николия
Толия
Анатолия
Юлия
Люлия
м Мия
Саламия
м Еремия
м Йеремия
м Иремия
Евтимия
Елтимия
Ефимия
Хеомия
Саломия
Икономия
Автономия
Еврумия
Ния
Стевания
Кания
Мелания
Томания
м Анания
м Янания
Обрания
Урания
Софрания
Павсания

Витания
Султания
Фотания
Стания
м Стания
Фания
Стефания
Теофания
Орхания
Евгения
Еужения
Милення
Френия
Сения
Спасения
Есения
Ксения
Аксения
м Ексения
Поликсения
Ефросения
Арсения
м Арсения
Обретения
Девиния
Зивиния
Вергиния
Виргиния
Фругиния
Вержиния
Виржиния
Дисиния
Аксиния
Устиния
Юстиния
Финия
Ракния
Ивония
Бегония
Македония
Сидония
Андония
Леония
Теония
Икония
Никония
Калония
Лемония
Лимония
Соломония
Феврония
Андрония
Верония
Автония
Антония
м Антония
Перуния
Щирияния
Пия
Агапия
Преп ия
Евпрепия
м Алипия

Припия
Харалампия
Евлампия
Олимпия
Теопия
Калиопия
м Прокопия
Калопия
Топия
България
Дария
м Азария
Еликария
Мария
Ева-Мария
Анамария
Донамария
Полинария
м Висария
Ефария
Захария
м Захария
Сребрия
м Чубрия
м Ставрия
Негрия
м Андрия
Индрия
Сидерия
Гликерия
Еликерия
Лукерия
Валерия
Венерия
Левтерия
Елевтерия
Артерия
Лефтерия
Дзамферия
Аргирия
Гликирия
Мирия
Кумрия
Скумрия
Гюмрия
Григория
Глория
Флория
Виктория
Оприя
Петрия
Димитрия
м Димитрия
Ефрия
Юрия
Сия
Масия
м Манасия
Танасия
Спасия
Аспасия
Тасия
Анастасия

Възкресия
Въскресия
Паисия
м Паисия
Таисия
Анисия
м Дивинисия
Рисия
Евпраксия
Епраксия
Доксия
Евдоксия
Досия
Теодосия
м Теодосия
Евросия
м Доросия
Ефросия
Христосия
Филипсия
Прокопсия
Русия
Марусия
Верусия
Севатия
Агатия
Катия
Мелатия
Златия
Ипатия
м Ратия
Стратия
м Стратия
Сатия
м Истатия
Светия
м Светия
Валетия
Милетия
м Милетия
Венетия
м Аретия
Харития
Евантия
Левантия
Ивантия
Ливантия
Ксантия
Сентия
м Авксентия
Леонтия
Валотия
Милотия
Силотия
м Филотия
Евстатия
Севастия
м Пастия
Кадефия
София
м Тофия
Еморфия
м Малахия
Евтихия
Ция
Венеция
Лукреция
Лиция
Фелиция
Патриция
Летиция
Литиция
Флоренция
Луция
Люция
Лучия
м Пащия
Майя
м Исайя
Стайя
Андромакя
Ракя
Хрюстакя
Мекя
Некя
Секя
Срекя
Маникя
Станикя
Марикя
Фикя
Дайкя
Влайкя
Дейкя
Войкя
Дойкя
Радойкя
Станойкя
Стойкя
Билкя
Руменкя
Влахинкя
Бокя
Докя
Милокя
Нокя
Станокя
Воскя
Мукя
м Щукя
Баля
Валя
Галя
Каля
Раля
Краля
м Краля
Craля
Гарфаля
Беля
Веля
Деля
Неделя
Желя
Скеля
Анеля
Селя
Виля
Каравиля
Лиля
Миля
Смиля
Василя
Филя
Карафиля
Оля
Воля
Доля
Джоля
Коля
Моля
Поля
Роля
Гагуля
Дуля
Зазуля
Бошуля
Зюмбюля
Пламя
Томя
Дъмя
Ваня
Даня
Каня
Маня
Саня
Таня
Фаня
Гривня
Беня
Деня
Женя
Сеня
Феня
Богиня
Княгиня
Сединя
Киня
Саракиня
Гъркиня
Угриня
Приня
Графиня
Аграфиня
Влахиня
Полимня
Гримня
Комня
Дъмня
Радоня
Лимоня
Соня
м Цоня
Торня
Дуня
Руня
Михня
Вишня
Боя
м Боя
Воя
Радивоя
м Радивоя
м Братцвоя
м Добровоя
Благоя
м Благоя
Драгоя
м Драгоя
м Богоя
Доя
м Радоя
Зоя
Коя
м Брекоя
м Цикоя
Моя
Емоя
м Цаноя
Еноя
м Станоя
м Лепоя
Роя
Проя
Троя
м Братоя
Стоя
м Стоя
Цоя
Даря
Заря
Велизаря
Зоря
Буря
Зуря
Ася
Крася
Тася
Деся
Песя
Рися
Дося
Тодося
Дуся
Маруся
Веруся
Катя
Натя
Кратя
Кетя
Петя
Сретя
Витя
Мотя
Фотя
Астя
Настя
Нехтя
Гуя
Груя
Рашя

СЪДЪРЖАНИЕ

СТЕФАН ИЛЧЕВ

РЕЧНИК
НА ЛИЧНИТЕ И ФАМИЛНИ ИМЕНА
У БЪЛГАРИТЕ

•

Художник *Ж. Алексиев*
Художествен редактор *Д. Донков*
Технически редактор *Т. Нинова*
Коректор *Ю. Миндова*

•

Изд. индекс 3556
Дадена за набор на 20. IX. 1968 г.
Подписана за печат на 6. II. 1970 г.
Формат 71/100/16 **Тираж** 3000
ЛГ-III-8
Печатни коли 39,25 **Издателски коли** 46,71
Цена 6,20 **лв.**

•

Набрана и отпечатана в печатницата на Издателството на БАН
София, кв. Гео Милев, ул. 36
Поръчка № 84